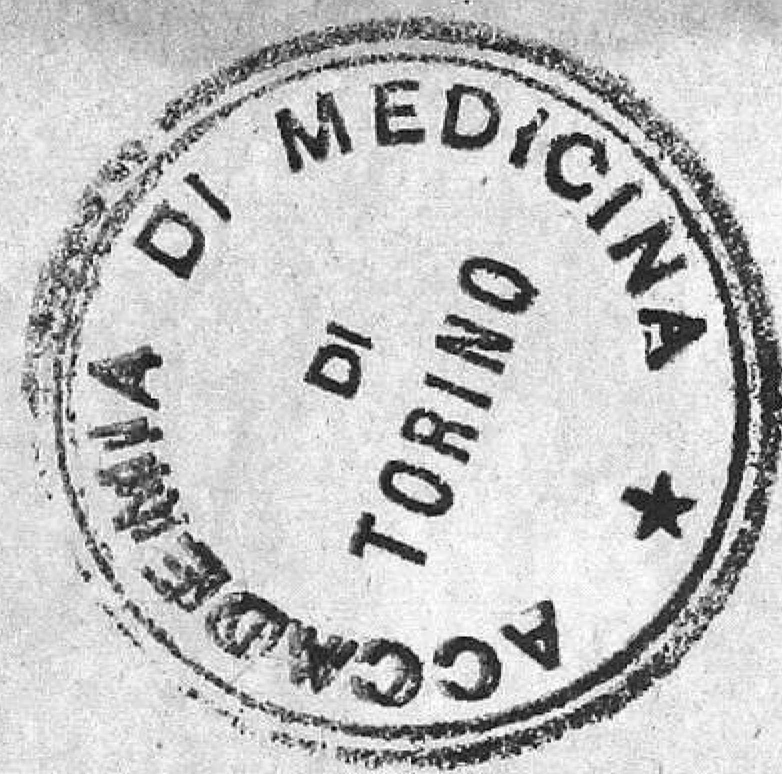

ACCADEMIA DI MEDICINA
DI
TORINO

METHODUS STUDII MEDICI,

TOMUS SECUNDUS.

HERMANNI BOERHAAVE,

VIRI SUMMI, SUIQUE PRAECEPTORIS

METHODUS STUDII MEDICI,

Emaculata, & Accessionibus locupletata

AB

ALBERTO AB HALLER,

Med. & Phil. D. Anat. Chir. Bot. in Georg. Aug. P. P. O. Consiliario Aul. & Archiatro Reg. & Elect. Præside Regiæ Societ. Scient. Gotting. Acad. Cæsar. Natur. Curios. nec non Regg. Socc. & Acadd. Britann. Boruss. Svecic. & Upsal. Sodali, Reip. Bern. in Sup. Senatu CCviro.

EDITIO PRIMA VENETA,

Ab innumeris Amstelodamensis Anni MDCCLI. erroribus expurgata, in qua Additiones omnes Hallerianæ, quæ ad illius calcem legebantur, suis in locis positæ ad majorem Studiosorum commoditatem adinveniuntur.

TOMUS SECUNDUS.

VENETIIS,

MDCCLIII.

EX TYPOGRAPHIA REMONDINIANA,

SUPERIORUM PERMISSU, ac PRIVILEGIO.

METHODI STUDII MEDICI

PARS IX.

Pathologia.

ATHOLOGIA apud medicos significat eam partem medicinæ generalis, quæ docet generalia, quæ spectant ad cognitionem morborum, eorum præsentiam, differentias, causas, effectus. Illa nunc pars, quæ morborum naturam explicat in pathologia dicitur *Nosologia*, hoc est, descriptio morborum.

Quæ differentiam morborum explicat, etiam ad nosologiam refertur: verum, quæ causas explicat, *Aitiologia* dicitur, quæ vox occurrit apud bonos Auctores.

Pars porro quæ effectus explicat, *Symptomatologia* seu descriptio symptomatum.

Hisce præmissis requiritur, ut enarrem medicinæ scriptores, qui hanc partem ita bona fide excoluerunt, ut legi mereantur. Ii vero admodum pauci (*a*) sunt, ut perfectum fere nullum nominare possim. Et quamvis in institu-

(*a*) Ad pathologiam referimus primo eos auctores, qui descriptiones morborum utiles dederunt. Ii denuo vel observationes suas in universales historias conjunxerunt, quos imprimis *Nosologiam* scripsisse dicimus: vel singularia morborum exempla & rariores maxime morbos descripserunt, quos *observatores* vocamus. Utriusque sua utilitas est, & observatores quasi materiem suppeditant, ex qua structuram suam perficiunt pathologi. Aliud denique adhuc magis universale genus pathologorum est, qui neque singulares, neque

ſtitutionibus meis, pathologiam poſt phyſiologiam poſuerim, neutiquam mihi placere hic ordo potuit; nam, ut bene hæc digerantur, debet pathologia partis uniuſcujuſque poſt ejuſdem partis phyſiologiam ſequi (a). Nec in medicum plus laudis redundare poſſet, quam ex eo labore, quo veterum pathologiam redigeret ad neotericorum phyſiologiam; debet enim ſequi pathologia ex phyſiologia, & hoc ordine poni debet: atqui hoc nuſquam adhuc factum eſt.

Optimus (b) vero eſt in hiſce JOHANNES FERNELIUS, egregium lumen me-

neque etiam communes morborum hiſtorias dederunt, ſed abſtractas quaſdam de morborum claſſibus, cauſis, differentiis aliiſque conſiderationibus contemplationes ediderunt, quales innumerabiles olim fuerunt, ne ipſi quidem futuri inutiles, ſi ſuo officio rite defuncti eſſent. Hos autem ſcriptores omnes promiſcue recenſeo, quia ſæpe dubium eſt, ad quam claſſem ſcripta eorum magis proprie pertineant, plerique etiam utrumque laborem conjunxerint. Quare ſolam annorum ſeriem ſecutus ſum.

(a) Uti quidem in RIOLANI enchiridio, in J. A. MOLINETTI *diſquiſitionibus*, in J. M. HOFMANNI opere, cui idem fere titulus eſt, & paſſim alibi. Verum multi ſunt, quorum vera ſedes minime facilis eſt dictu. Febres ubi habitant? an in corde? an in nervis? an in ſanguine? an in eorum pluribus? Eadem de podagra quæſtio redit, & de tympanite, & de plurimis aliis morbis.

(b) Nos vero omnino ab HIPPOCRATE ordimur, quo nemo meliores morborum hiſtorias dediſſe fere in confeſſo eſt: adeo vero abſque ullo ſtudio ſcripſit, ut & medicationem ſuam omiſerit citare, & pleræque hiſtoriæ eventus triſtes nactæ ſint, & ipſe SENEX in eam calumniam inciderit, ut mortis meditationes eum ſcripſiſſe cavillati ſint. Ego vero HIPPOCRATEM pro omnium antiquiſſimo, & pathologiæ primi ordinis auctore habeo, cum ante eum CNIDII ſingulares ægrorum hiſtorias & propria ſymptomata propoſuerint, quaſi totidem diverſi morbi eſſent, neque artem tenuerint, qua multorum ægrorum congeneres morbi in unam communem denominationem & deſcriptionem uniuntur. Vide Librum περὶ νούσων, & confer HIPPOCRATIS cenſuram in Libro περὶ διαίτης ὀξέων.

In Libris vero Hippocraticis, hi quidem pathologici ſunt. Liber περὶ ἀρχαίης ἰητρικῆς, qui mihi ſpurius videtur & recentior ARISTOTELE: A CONRINGIO ad Acronem, aut certe ad Empiricum refertur. Refutatur in eo theoria quatuor primariorum humorum, & demonſtratur alias eſſe, nihil cum iſtis commune habentes, morborum cauſas.

In *Aphoriſmis* multa huc ſpectant, tum ad morborum characteres & ſigna, tum ad eorum a temporibus anni, & a cœli ſtatu origines ad muliebria. Ad ſigna inprimis Libri IV. VI. & VII. pertinent. Commentatores in ſemeioticis recenſebo.

In Libro περὶ διαίτης *tertio* initia morborum deſcribuntur, ea imprimis, quæ ex nimio vel nimis remiſſo motu muſculari oriuntur. Suſpicamur eſſe HERODICI.

Liber περὶ χυμῶν, quem ego pro genuino habeo, continet ſparſa & diſſoluta ſigna morborum, eorumque fontes, vere & breviter, fere eodem modo quo in primo Libro *popularium*, uti etiam aphoriſmi non pauci hic repetiti habentur. Morbi ad tempeſtates & anni tempora pertinentes, metaſtaſes morborum, & theoria morborum ex bile & ſanguine hic recenſentur. In eum commentarius exſtat GALENI tribus Libris comprehenſus, tum cura LUD. DURETI Pariſiis 1631. 8. editus, recuſus, ut jam monui a CL. GUNZIO.

Liber περὶ ὑδάτων ἀέρων καὶ τόπων, genuinus & ipſe, continet ventorum, regionum, annique temporum, ſitus urbium, &c. vires ad hos vel illos morbos producendos. Nimium videtur his tribuiſſe SENEX. Quis credat abortiri omnes vere ſicco poſt hyemem pluviam? dyſenteriam vernum morbum eſſe? In eum commentarii exſtant HIERONYMI CARDANI Baſil. 1570. fol. * LAZARI a SOTO *animadverſiones medicæ & Comment. in* HIPPOCR. *de aëre, aquis*

medicinæ: Gallus erat, matheseos peritissimus: atque inde promotus ad medicinam docendam incepit excutere GALENI sententiam, vidit HIPPOCRATEM opti-

aquis & locis. Madrit. 1589. fol. * LUD. SETTALA Colon. 1590. fol. Francof. 1645. fol. (CORTE *Med. Mediolanen*. ANTONII PASIENI Brixiæ 1574. 4. * Anglice reddidit, & in ordinem redegit cum notis FRANCISCUS CLIFTON. Lond. 1734. 8. cum hoc titulo *Hippocrates upon air, vvater and situations, upon epidemical diseases and upon prognostiks in acute cases*. In ordinem HIPPOCRATIS sermonem redegit translator, notas addidit, & descriptionem THUCYDIDEAM pestis Atheniensis. Deinde ad *textum* 23. HIPP. *de aëre, aquis & locis, Disp. iatrophysicam*, &c. *in qua de calculorum causis & aqua Tiberis salubritate agitur*, Romæ edidit BALDUS BALDIUS 1637. 4.

Liber περὶ τόπων κατ' ἄνθρωπον habet in ipso initio theoriam catarrhorum & derivationum: ad catarrhos autem fere omnes morbos refert, hydropem etiam, & pleuritidem. Ipsas febres fere omnes explicat ab humore collecto in aliqua corporis parte, inde se conjiciente in aliquem locum minus resistentem. Alios etiam morbos fere absque pathologia describit. Genuinus mihi videtur, etsi DURETUS eum, quod cum Coacis pugnare videatur, ad spurios releget. In eum commentatus est FRANCISCUS PERLA Romæ 1638. 4. * PL.

Liber περὶ φυσῶν a PHILELPHO olim versus. Minime HIPPOCRATIS, sed ingeniosissimi tamen hominis opus, ab ANAXIMENIS forte discipulo aliquo profectum. Eloquentia & ordo & theoriæ probabilitas singularis est, ut recentiorum mores & methodum referat. Omnium fere morborum a flatu originem derivat & explicat. Destillationis historiam hic contineri ait O. BORRICHIUS *de ort. & progr. chem.* pag. 92. Sed id non satis demonstratum videtur.

Librum HIPPOCRATIS περὶ φύσων hic citatum edidit gallice versum a D. LAVERGNE HECQUETUS cum *Médecine naturelle dans l'usage des calmants*.

H. MERCURIALIS *Prælectiones* in Librum III. *Epid*. HIPPOCRATIS prodierunt etiam Francof. 1602. fol.

Liber περὶ κρισίμων spurius est, & exscriptus ex Tr. *de internis adfectibus* quem Cnidiis tribuunt, nominibus tantum mutatis. Ita *crassus morbus* II. & *tetani tres*, & alia hic ex eo Libro repetuntur. Peripneumoniæ descriptio bona est.

Libri *Epidemicorum*. Inter istos *primus* & *tertius*, & GALENO auctore, & manifesto etiam suadente dictione, gravitate & fide, maxime genuini sunt. In primo continentur temporum & tempestatum historiæ apud Thasios, per annos tres, & constitutiones duæ, remittentium febrium & ardentium. Sequuntur ægroti XIV., fere ex posteriori classe, plerique a morbo exstincti. Medicamenta vix ulla adlegat AUCTOR, unde forte illa crisium regularitas, & illa *mortis exspectatio* antiquitus HIPPOCRATI objecta. Alia est BARKERI explicatio (*agreement of ancient an modern phys*. pag. 44) ægros nempe, quorum historias describit HIPPOCRATES non ab ipso curatos fuisse. In hunc Librum ejusque *sectionem* I. *commentarium* scripsit J. BAPTISTA MONTANUS Venet. 1554. 8.

Liber III. olim cum primo continuabatur, GALENO teste, ad cujus posteriorem *statum* ægri priores XII. manifesto pertinent. Posterior status pestilentialis est, ita tamen, ut mihi non pestis videatur, sed status in quo omnes fere morbi diri & maligni essent, ut tussis etiam, & phthisis, & angina, ægrotos omnes perimerent, & ab HIPPOCRATE in statu morboso recenseantur. Neque signum veræ pestis ullum ego quidem reperio, vel in generali descriptione morbi, vel in XVI. ægrotis. In hos Libros I. & III. exstant GALENI *comment*. & insignis in Græcis literis viri, HERMANNI CRUSERII, Paris. 1534. fol. (RIV.) Basil. 1570. 8. LIND. Liber etiam I & III. Græc. & Lat. cum notis JOHANNIS FREIND 1717. 4. prodiit quem vide suo loco. Deinde in eosdem libros, cum parva ad IV. appendice exstant HIERONYMI MERCURIALIS *Prælectiones Pisanæ*, Venet. 1597. fol. *Demonstrationem prognosticorum* in Lib. I. & III. *Epidem*. HIPPOCRAT. HENRICUS COPE edidit Dublin. 1736. Seorsim vero *comment. on 42. histories described by Hippocr. in the* I. *and* III. *books of Epidemics* dedit J. FLOYER Londini 1726. 8. & in 22. ægrotos H. CAR-

optimum esse ad fundamenta & observationes, GALENUM vero errare ratiocinando, incepit ergo rem deducere ad simplicitatem, sed caruit lumine HARVEIA-

CARDANUS, Rom. 1575. 8. In III. *primi Libri Sectionem explanationes* J. BAPTISTAE MONTANI *collecta* prodierunt Venet. 1544. 8. RIV. *Medico-criticam* vero *epistolam* ad J. FREIND super I. & III. *epidemicorum nuper ab ipso editam* Rudolf. 1720. 8. eruditam, ut solet, TRILLERUS, ad quam respondit JOHANNES KING, in *epistola ad* J. FREIND, in qua D. VV. TRILLERI *Epist. Med. critica ad examen revocat.* Cantabrig. 1722. 8.

In octo libros *Epid.* HIPPOCRATIS STEPHANUS RODERICUS Castrensis *commentarium* dedit, de quo alibi.

Denique *primum & tertium* Librum conjunctum Anglice vertit FRANCISCUS CLIFTON, & cum descriptione pestis Thucydideae edidit Londini 1734. 8. notis illustratum.

Liber V. *Epidemicorum* tribuitur HIPPOCRATI II. Nihil hic quidem ego reperio, quod indignum sit magno viro, nisi forte non satis obscurus est, & objicias, venas & arterias distingui. Sed veteres, CELSUS, PLUTARCHUS aliique ingenuam confessionem proprii erroris ex hoc Libro excitant, ex AUTONOMI historia. Observationes caeterum continet, sive historias morborum singularium, maxime ex genere Chirurgico, etiam rarissimas, qualis est risus Sardonii ex vulnere septi transversi: peripneumoniae ex male judicata angina. Multa in hoc libro & in VII. repetuntur.

Liber VII. *popularium* omnino ejusdem Auctoris est, & eandem methodum morbos describendi singulares sequitur, & multa etiam historica habet. Multa hic egregia de febribus acutis, phrenitide, hydrope, gravidarum morbis, multa etiam Chirurgica. Fetus per novem annos gestati hic reperitur historia. Reliquis Libris hic amplior, & numerosissimas & fusissimas morborum historias habet.

Libri II. VI. & IV. minoris utilitatis sunt. Et II. quidem a GALENO habetur pro opera THESSALI HIPPOCRATIS F. qui ex pugillaribus patris excerpserit, unde aliena aliqua admista sint (*Comment.* II. in *Epid.* III.). In prima certe parte doctrinam crisium fere meliorem habet & magis ordinatam, quam in ullo alio HIPPOCRATIS opere. In IV. scilicet habetur fabulosa illa venarum descriptio, uti passim varia in hoc libro absque ullo ordine miscentur. In eum exstat PETRI JACOBI STEVA *comment.* Valent. 1551. fol. * tum HIERONYMI MERCURIALIS *Praelectiones Bononienses* Forolivii 1626. fol. LIND.

Liber VI. a GALENO eodem ordine cum *secundo* ponitur & ab eo commentario illustratus est, quem amisimus. Tribuitur POLYBO, qui ex pugillaribus HIPPOCRATIS soceri sui descripserit. Varia mista habet, observationes, prognoses, aphorismos absque ullo ordine. Multa in aliis HIPPOCRATIS Libris exstant, multa absque cautione admitti nequeunt. In eum librum exstat *commentarius* PALLADII Sophistae a PAULO JUNIO CRASSO editus Basil. 1581. 4. Hunc etiam *latinitate donatum & luculentissima enarratione illustratum* edidit LEONHARDUS FUCHS. Basil. 1537. fol. NIC.

Liber VI. *Epidemicorum* HIPPOCRATIS tribuitur etiam THESSALO GALEN. *meth. med.* Libri VIII.

Liber IV. meo judicio cedit omnibus. Sparsas habet historias morborum hiulcas, aphorismos non satis veros, ut prudente lectore egeat. GALENUS THESSALO tribuit, qui ex patris pugillaribus descripserit.

In omnes *Epidemicorum* JOHANNIS ALEXANDRINI exstat commentarius editus Venetiis 1483. fol. Tum FRANC. PHRYGII *comm. in historias epidemicas* Lugd. 1644. 4. FRANCISCI VALESII in libros HIPP. *de morbis popularibus Commentaria* Madrit. 1577. fol. & J. PETRI HYROLDTI opera Colon. 1588. fol. PL. & Turin. 1589. 8. & Neapoli 1621. fol. quae etiam GAUDEUS AURELIUS recognovit & edidit Aureliae 1654. fol. LIND. GEORGIUS vero FRIDERICUS LAURENTIUS *de notis* HIPPOCRATIS *in historicis epidemicis repertis & repurgatis* librum scripsit, quem *cum adnotatiunculis paradoxis, quas auctori extorsit* DIETERICUS, edidit Lubecae 1666. 4. * PL. tum *observationes in* HIPPOCRAT. *epidemicos* Venet. 1621. 4. LIND. *Nucleum Epidemicorum* suadente BAGLIVIO *adornatum* prodiisse video Francofurti 1708. 12. *

Liber

VEIANO, hinc cespitat adhuc pluribus in locis. Morbus enim est tantum læsa actio, aut dispositio lædens actionem, sed actio prius integra haberi debet, ante-

Libri IV. περὶ νούσων. Crediderim CNIDIORUM esse, eo enim vitio laborant, quod ex peculiaribus morborum historiis morbi ficti sint, hinc septem vel octo pleurititides &c. Medicamenta etiam purgantia ab omni fere sana ratione aliena sunt. Liber I. compendium reliquorum est, & pathologiam habet ex pituita & bile desumtam. In II. & III. descriptiones morborum habentur cum curatione. Mira hic morborum nomina, febris singultiens, febris interficiens, pulmo densus, pulmo plenus. Melior tamen *tertius*, ubi Peripneumonia, Pleuritis & Empyema bene describuntur.

In Libro IV, quem ad POLYBUM referunt, mira subtilitas est ratiocinii. Omnes ibi morbi a quatuor humoribus primigeniis, sanguine, bile, pituita & aqua derivantur, & a cibo, subtilius quam vere. Sub finem alia quædam miscentur, de hydrope, calculo, vermibus, & refutatur potus in asperam arteriam descensus. In hos 4. Libros egregii commentarii exstant PETRI SALII DIVERSII Francofurt. 1612. fol. &c.

Liber περὶ παθῶν non recedit ab HIPPOCRATICA doctrina, licet ad POLYBUM referatur, cujus præfixum nomen est in editione, quæ ALBANO TORINO interprete Basileæ prodiit 1544. 4. Multum hic bonæ observationis, parum ratiocinii, descriptiones morborum multæ, & denique egregia diætetica.

Liber περὶ τῶν ἐντὸς παθῶν CNIDIUS omnino est, quod etiam CL. SCHULZIUS vidit; cum morbi subdivisi per numeros distinguantur, a symptomatibus, quæ vix nisi in individuis observari potuerunt; adeo sæpe paradoxe, ut quid sentias nescias, & morbi describantur, quos nemo ab eo tempore mortalium viderit. Quis ferat in morbo crasso IV. ægrum cadere ex odore pluviæ quæ terram contingit? Teterrima etiam hic cathartica commendantur, vinum nimium laudatur; potus in asperam arteriam descendere dicitur. Aliqua cum Libro III. περὶ νούσων eadem sunt.

In Libri περὶ διαίτης ὀξέων parte II. eximia habetur descriptio Pleuritidis, cum vera & immutabili ejus curatione. In IV. historiæ morborum variæ. In eum Librum etiam GALENI commentaria exstant.

Liber περὶ ἱερῆς νούσου non est HIPPOCRATIS sed egregii tamen viri. Epilepsiam demonstrat non a DEO immissam esse, sed vitio fieri cerebri humidioris, etiam experimentis anatomicis ex brutis animalibus excitatis, cum comparatione cerebri hominis & animalium. Dictio fusa & Asiatica. *Prælectiones Vallisoletanas* in hunc Librum dedit PONTIUS de SANCTA CRUZ Archiater Hispanicus, Madriti 1631. fol.

Liber περὶ αἱμοῤῥοίδων. Non genuinus est, omnes enim sanari jubet, cum unam apertam relinqui velit HIPPOCRATES. Sed utilitate minime destituitur.

Liber περὶ παρθενίων agit de furore uterino. In eum commentarium dedit J. BAPT. DONATUS Francofurti 1597. 8. editum, & alios J. STEPHANUS. Venet. 1653. fol.

Liber περὶ γυναικείων α & β ejusdem Auctoris est cum Libro περὶ φύσιος τοῦ παιδίου, cum eum ipsum Librum ut suum citet. Cnidiam omnino manum adgnoscere videor. Morbos mulierum plures, quam nullus recentiorum medicorum habet, fluores albos omnis generis, inflammationes &c. Medicamentis numerosissimis luxuriat, sæpe valde paradoxis. Prior de *morbis mulierum interprete* M. CORDÆO seorsim prodiit Paris. 1585. fol. C. WALTH.

Liber περὶ ἀφόρων fere ex prioribus exscriptus est, tum Liber περὶ γυναικείης φύσιος, quo situs oris uteri varie mutatus fuse describitur.

Reliquos laudabo inter *semeioticos*, *practicos*, *& chirurgicos*.

Multos morbos HIPPOCRATIS, crassum, phœnicium, aliosque seorsim illustravit propriis dissertationibus G. WOLFG. WEDELIUS.

Eodem & paulo posteriori tempore multum de eruendis morborum causis agitatum est. Ita DEMOCRITUS in visceribus animalium causam maniæ quæsivit, ex fide perantiquæ epistolæ. IDEM in emprosthotono nervos laborare invenit. (CÆL. AUREL. *acut.* III. c. 14.) EJUS. erat Liber de *elephantiasi*, quem citat CÆL. *tardor.* Lib. IV. c. I.

EMPE-

quam morbus intelligatur, actio vero pendet unice a circulatione humorum ad ea loca: verum hanc circulationem non cognoverunt veteres; hinc in pathologia

EMPEDOCLIS ἄπνυς antiquissimæ observationis medicæ exemplum est, feminæ quæ triginta diebus absque cibo & absque respiratione fuit. Multi de eo casu scripserunt, & PAUSANIAS discipulus EMPEDOCLIS scripsit, dictatum sibi ab eo Librum LAERTIO teste & SUIDA editionis KUSTERI pag. 265. & HERACLIDES PONTICUS *Galen. de diff. respir.* L. I.

ALCMÆON sanitatem ex contemperatione humidi, sicci, dulcis, amari, calidi & frigidi & reliquorum deduxit, ut uno eorum dominante morbi sequerentur (PLUTARCH. *plac. phil.* Lib. IV. c. 30.)

ARISTOTELES in Lib. *de adjutoriis*, quem CÆLIUS citat (*acutor.* Lib. II. c. 13.), Pleuritidem ad liquidorum coactionem retulit. Idem in problematibus varia pathologica tetigit.

THEOPHRASTI *de sudore & de vertigine* etiamnum Libri exstant, seorsim *cum interpretatione & notis* BONAVENTURÆ GRANGERII editi Paris. 1576. 8. B. HARL. PL. *De animi* etiam *deliquiis & de pestilentiis* scripsit LAERTIO teste Lib. V.

Ægypti Reges, (sed procul dubio Ptolemæi, Herophili olim & scholæ Alexandrinæ patroni) in cadaveribus incisis phthisin cordis repererunt esse causam morbi epidemici PLIN. *hist. nat.* Lib. XIX. p. 168. ed. HARD.

Deinde DIOCLES Libr. *de mulierum morbis* scripsit (GAL. *Epid.* VI. Comm. II.) & librum *de passionibus, cum causis, curationibus* a CÆLIO sæpissime citatum, ut *tardor.* III. c. p8. V. c. 1. 2. *acutor.* II. c. 7. 8. 20. III. c. 4. 8. 17. ubi venas pulmonum in peripneumonia pati dixit, in pleuritide pleuram Lib. II. c. 16. Tum Libr. *de lumbricis*, eodem teste.

ERASISTRATUS per anatomen in sedes causasque morborum inquisiverat, uti ex CÆLIO aparet *Acutor.* Lib. II. c. 28. A peritonæi paralysi urinam supprimi, quod vesica non comprimeretur. IDEM reliquit CÆL. AUREL. *tardor.* II. c. 1. Hepar scirrhosum hydropis esse sedem post experimenta in cadaveribus auctor est opinionis adeo, quæ diu superfuit. CÆL. III. *tard.* c. 8. Vomicam perniciosissime ad cor rumpi idem docuit *tardor.* V. c. 10. Idem uti ex CELSO notissimum est, ex subtili omnino anatome explicationem febrium hausit. EJUS Lib. *de podagra* citat CÆLIUS *Chronic.* Lib. V. c. 2.

Sed HEROPHILUS qui contra *prognostica* HIPPOCRATIS scripsit, ob omissam pulsuum observationem, quam ipse subtilissime consideraverat, etiam cupidior fuit causarum, ut ipsi institutum scrutandarum causarum in morbis tribuat PLINIUS Lib. 26. c. 8. Neque dedecet magnum anatomicum sedis pleuritidis adsignatio, quam in parte aliqua pulmonis, peripneumoniam in toto pulmone posuit. Ita etiam sectatores HEROPHILI studium causarum urserunt, ut GAIUS, qui hydrophobiam in cerebro & ejus membrana sedem habere non male certe suspicatus est CÆL. *Acutor.* Lib. III. c. 14. DEMETRIUS, qui subtiliter hæmorrhagiæ absque incisione causas divisit in sudationem, atoniam, anastomoses, raritatem, CÆLIO teste *tardor.* Lib. II. c. 10. & cujus Lib. XII. *de passionibus* idem citat CÆLIUS *Acutor pass.* Lib. II. c. 25. Verum brevem esse oportet, & lectorem ad CLERICUM remittere, qui placita veterum magno cum judicio collegit.

Paucos adeo nominabimus, causarum etiam & theoriæ amatorem PRAXAGORAM, cujus *de morbis* Lib. & *de peregrinis passionibus* (forte rariores intelligit) citat CÆLIUS, & *de curationibus acut.* III. c. 17. & alibi III. *de morbis* Librum *Chronic.* V. c. 2. PHILUMENUM, cujus aliqua exstant apud TRALLIANUM de *rheumatismis* apud eundem Lib. VIII. c. 7. & *de diarrhœa* in Lib. VIII. minime mala. EJUS de apoplexia, insania, cerebri inflammatione, tetano, medicamenta excerpsit ORIBASIUS in *synopsi* Lib. VIII. HERACLIDEM denique TARENTINUM, peritissimum Empiricorum, qui viri, pertæsi inutilium & incertarum hypothesium, omnem causarum in morbis explicationem rejecerunt, artemque in sola observatione posuerunt. Et HERACLIDES quidem Hydropem κατὰ σάρκα & asciten distinxit (CÆLIUS *tardor.* III. c. 8.) Scripsit autem quatuor Libros de *internis passionibus* (EODEM teste *acut.* III. c. 17.)

AN-

gia hoc in casu errarunt, non in observationibus, sed, quoties pathologiam redigere ad aliquod systema conati sunt. Editio FERNELII optima est Genevensis

B 2 an-

ANTIGENES CLEOPHANTINUS *de febribus & tumoribus* scripta reliquit CÆLIO citata Lib. II. c. 10. *Acut.* APOLLONIUS GLAUCUS vero de *interioribus* (*Chronic.* IV. *c.* 8.). APOLLONIUS Citiensis *de epilepsia* Lib. II. edidit, & de eadem NICANDER scripsit, (CÆL. *Chron.* I. c. 4., cujus θηριακὰ sive animalium venenatorum historiam huc omnino revocare possumus. APOLLONIUS MYS ex eadem gente fuit, cujus *de secta* HEROPHILI Librum 28. citat CÆLIUS *acut.* II. c. 13. ejusque de sede Pleuritidis opinionem: tum ANTIPHANES, cujus *periopten* idem excitat, ubi de vermibus præsagium habet, qui felicius deorsum quam sursum repant, NICERATUS denique qui de *Catalepsi* scripsit, CÆL. *tardar.* II. c. 5.

Denique sub POMPEJI tempora ASCLEPIADES Rhetor novam theoriam condidit, morbos nempe oriri docuit a vitiata proportione elementorum ad poros, quibus trajiciendis destinantur, eique opinioni praxin superstruxit, cujus autem omnia scripta interciderunt. Ad ERASISTRATUM *contradictorios* Libros scripsit CÆLIO dictos *Acut.* Lib. II. *c.* 33. Sedes morborum definire conatus est. Phrenitidem, & epilepsiam in membrana cerebri sedem habere posuit (CÆL. AUR. *acutor.* Lib. III. c. 14.). In Theoria adeo subtilis fuit, ut a corpusculis minimis quartanam, a parvis tertianam, a magnis continuam derivaret. Scripsit *acutarum passionum* Lib. III. CÆL. *Acut.* Lib. III. c. 21. *celerium* Lib. II & *de febribus periodicis* II. c. 10.

PEDACII DIOSCORIDIS Libri *de venenis* cum materia medica conjuncti exstant, ut qui ad causam morborum pertineant, huc possunt trahi.

Eo tempore nata est secta methodica, THEMISONE inprimis auctore, qui sensim, repurgata ut vocat secta (CÆL. I. *c.* 10. *Chron.* V c. 2.) eam theoriam in posterioribus Libris perfecit, serius editis quam Lib. *de celeribus pass.* & post Lib. II. *de tardis*. In ea Theoria omnes, uti notissimum est, morbi ad strictum, laxum & complexum genus reducti sunt; & maximum compendium factum est discenti. Scripsit omnium primus *de tardis passionibus* Lib. III. (CÆLII præf. ad *chronica*, & cachexiam primus constituit *tard.* III. c. 6. Idem *de elephantiasi* egit *tard.* IV. c. 1. & solus *de satyriasi* egit ibid. Lib. III. c. 18. Libros etiam *de acutis passionibus* reliquit EODEM CÆLIO Auctore *de acut.* Lib. II. c. 9. & *epistolarum* Lib. IV.

THESSALUS methodicam sectam perfecit, NERONE imperante, cujus *regular.* Libros passim CÆLIUS citat.

Ejusdem sectæ SORANUS fuit, vir egregius, HIPPOCRATI iniquior, ut ex CÆLIO apparet *acutor.* Lib. II. c. 19. & ex vita HIPPOCRATIS, quæ SORANO tribuitur. In αἰτιολογουμένοις incubum Deum non esse, merito defendit (CÆL. *tardar.* I. c. 3.) Ejus in hydrophobis observationes excitat CÆLIUS Lib. III. c. XI. qui SORANI *verissimas apprehensiones* latino sermone describere laboravit (*acut.* Lib. II. c. 28.) An idem fuerit SORANUS EPHESIUS junior, qui περὶ γυναικείων Libros IV. scripsit, SUIDÆ dictus III. p. 354. & anatomen matricis, difficile est definire. Sed Methodici parum delectabantur Anatome. Eum SORANUM tempore TRAJANI vixisse, conjectura est LAMBECII *Bibl. Vindeb.* Lib. VI. c. 2.

CÆLIUS AURELIANUS Siccensis Afer, *de morbis acutis & chronicis* reliquit Libros VIII. quos nuper edidit JOH. CONRADUS AMMANNUS, adjectis THEODORI JOH. F. ab ALMELOVEEN in CÆLIUM animadversionibus, & lexico CÆLIANO Amstelodami 1722. 8. & prius in quarto 1709. De eo viro alias fusius, nunc sufficiet dixisse, diligentem fuisse & in legendis scriptoribus, quos in *acutis passionibus* semper plurimos examini suo subjicit, & in signis morborum eruendis atque describendis morbis, nisi ea potius laus fuit SORANI. Ita hæmorrhoides vesicæ, nostro ævo adeo celebres, sanguinem per intervalla fundentes, omnino notas habuit. *Chronic.* Lib. V. c. 14. Mira cæterum secta fuit, quæ lethargum ad *strictum* genus morborum retulit (CÆL. *Acut.* Lib I. c. 6.) & hydropem plerumque ad strictum, partim ad complexum pertinere docet, Lib. III. *tardar.* c. 8. Reliqui ejus viri Libri, *responsiones* nempe *de mulieribus vitiis, & chirurgumena* interciderunt.

Inter Methodicos etiam is fuit, cujus inter *muliebria* nomen est MOSCHION, cum *diatriton & circulum Metasyncriticum* observet. Ejus Lib. I. *de morbis muliebribus* Graece cum

C. GES-

anno 1697. in folio. Adeo hic Auctor certe excelluit, licet in GALENUM scripsit eo tempore, quo pro GALENO certabant omnes, ut ipso vivente in scholis

C. GESNERI Scholiis prodiit opera CASP. WOLFII. Basil. 1566. 4. & cura WOLFII recusus est in collectione *muliebrium* Basiliensi 1586. 4. De eo inter practicos dicetur.

SEXTUS etiam, qui vulgo EMPIRICUS dicitur, & VINDICIANUS, & VALENS PHYSICUS, quem CÆLIUS citat *acutor.* Lib. III. *curationum* anginas in internas (cynanchen) externas (hyanchen) & paracynanchen sive unius lateris divisit.

ARETÆUS CAPPADOX inprimis ex pathologia & morborum bona descriptione laudem meretur. Ejus sunt περὶ αἰτίων καὶ σημείων ὀξέων ϗ χρονίων παθῶν Lib. IV. de quorum editionibus & Auctore inter practicos dicetur. Inter omnes autem veteres scriptores medicos bono ordine & ingeniosa dictione mihi videtur excellere. Aliqua tamen omnino ex falsa theoria repetiit. Ita inflammari venam Cavam ad lumbos, & sanguinem in abdomen effundi, ita subitam mortem sequi, scripsit *Acut.* II. c. 8.

RUFUS EPHESIUS cum anatomicis Libris reliquit Lib. περὶ τῶν ἐν κύστει παθῶν. Liber autem *de pestilentia* (sive statu potius in quo morbi solito maligniores erant) ab ORIBASIO excerpitur *synops.* Lib. VII. c. 25. cujus etiam loca de renum scirrho (Synops. Lib. IX. c. 25.) & de diabetis curatione c. 36. IDEM excerpsit. Cæterum RUFUS imperante TRAJANO vixit, ut facile credo SUIDÆ. Erasistrateam sectam secutus est, & spiritum in arteria contineri dicit, ventriculum etiam cordis sinistrum *pneumaticum* vocavit. Recentiores Græcos Ægypti incolas valde exagitavit, ob ignorantiam. Operum RUFI penes me tres editiones sunt, Græca Paris. 1554. 8. Latina JUNII PAULI CRASSI Basil. 1581. 4. & nupera Londinensis GUILIELMI CLINCH, qui dissertationem de scriptis RUFI, & aliam de medicamentis vesicantibus addidit. Usus est ad Græcum *textum* ea, quam citavi, editione, ad versionem Latinam, CRASSI opere.

CELSUS multa ex HIPPOCRATE habet & signa & præsagia, uti curationem fere ex junioribus medicis.

Veterinaria medicina Lib. II. sive *collectio Auctorum qui de morbis equorum scripserunt* Græce edita Basil. 1537. 4. & Latinæ RUELLIO interprete Paris. 1530. fol. utcumque huc referri potest: ut & P. VEGETII *Mulomedicina* ex recensione JOH. SAMBUCI inpressa Basil. 1574. 4.

In ea collectione APSYRTI, HIEROCLIS, THEOMNESTI, PELAGONII, TIBERII, EUMELI, ARCHEDEMI, HIPPOCRATIS (etiam LINDENIANÆ editioni insertus) & HIMERII Libelli habentur.

CL. GALENUS si numerum molemque consideraveris, & si infinitam seriem Medicorum, qui ejus dogmata receperunt, princeps est pathologorum. Et causas quidem morborum multo subtilius, quam medici priores, indagatus, plerumque ad humorum excessum in aliqua primarum qualitatum posuit, humores ipsos ad imitationem ARISTOTELICARUM qualitatum quaternos fecit, & quatuor eorum qualitates. Solidarum partium tonum aut nimium aut nimis parvum, forte ob odium Methodicorum, omnino rejecit. In signis morborum nonnullis multo reliquis subtilior fuit, ut in pulsu, cujus infinitas diversitates ex simplicioribus notis composuit. Historias morborum minus puras, aut simplices habet, bonas tamen passim observationes interspersit, aut rariorum morborum, quos in amplissima illa Roma viderat, aut sectionum morbosarum. Libros pathologicos, quorum plerique in tertia Classe GESNERIANÆ editionis continentur, unice præcipuos citabo. *De differentiis morborum* Lib. II. *de causis morborum* Lib. I. *de symptomatum differentiis* Lib. III. Græce seorsim prodierunt Antwerp. 1550. 8. in quos exstat commentarius J. FRANCISCI ROSSELLI Barcinone editus 1627. fol. & J. SYLVII, in operibus omnibus excusus & LAURENTII JOUBERTI. MELCHIOR vero SEBIZIUS *tres priores Libros in theses contractos ad disputandum* proposuit Argentorati 1631. 4. & aliis annis. RIV. *tabulas* vero in eosdem Libros condidit STEPHANUS de TEMPLE Lugdun. 1576. 8.

De differentiis febrium Lib. II. quarum quæ intermittunt ab humorum definito excessu explicat, calidas ex putredine, &c. Seorsim eos edidit, & *accurate*, ut ait, *recognovit* SIMON

lis in nullum Auctorem præter ipsum & HIPPOCRATEM prælectum sit, & se una cum

SIMON THOMAS Lugd. 1548. 16. In eos Libros *commentarius* exstat THOMÆ de GARBO Lugduni editus 1514. 4. LAURENTII LAURENTIANI Lugdun. 1550. 12. * alius PAMPHILI MONTIS Bonon. 1550. 8. alius CHRISTOPHORI a VEGA Compluti impressus 1552. 8. alius JACOBI SYLVII, qui in *operum* collectione exstat, alius FRANCISCI VALESII Complut. 1569. 8. Colon. 1592. in collectione operum Francofurti 1645. fol. repetitus alius J. BAPT. NAVARRI Valentiæ excusus 1628. 8. LIND. alius VICTORIS TRINCAVELLII Venetiis 1575. fol. editus; alius JOHANNIS BRAVI Salmanticæ impressus, 1585. 4. * LIND. alius SIMONIS a CAMPO Neapoli 1642. 4. editus. In Caput I. & III. ANTONIUS NUNNEZ Salamanticæ commentarium edidit LIND. absque anni mentione.

LAUR. LAURENTIANI *commentarius* in Librum II. *de differentiis febrium* GALENI primum prodiit Venet. 1508. fol. cum NIC. LEONICENO.

De difficultate respirationis Libri duo sunt fere in ægros aliquos HIPPOCRATIS, in *epidemicis* recensos, commentarii.

De locis affectis Libri VI. Hoc nobis primarium GALENI opus videtur, tum ob ordinem & concinnitatem, tum ob bona signa ad dignoscendos morbos obscuriores proposita, tum ob observationes ex anatome practica desumtas. Olim titulus erat περὶ τῆς διαγνωστικῆς μεθόδου τῶν πεπονθότων τόπων. Seorsim editi sunt cum titulo *de adfectorum locorum notitia* GUIL. COPO interprete Parisiis apud H. STEPHANUM Seniorem 1513. 4. Commentatus est in eos libros FRANCISCUS DURATIUS Venet. 1557. 8. LIND. & LEONHARDUS FUCHSIUS Basil. 1554. fol. & FRANCISCUS VALESIUS Lugduni 1559. 8. LIND. quem multi animam GALENI dixerunt. In *compendium* redegit PETRUS SCHOTANUS Franeker. 1616. 8.

In Libros VI. GALENI *de locis affectis* commentatus etiam est PETRUS GOMAR CARRERO, cujus *disputationes & commentaria in omnes Libros de locis affectis* GALENI Compluti prodierunt anno 1605. & 1612. fol. * L.

Exercitationes semejoticas disputationibus XII. *comprehensas* JOH. WOLFIUS in eosdem Libros dedit, excusas Helmstadii 1620. 4.

Parvus est Lib. *de inæquali temperie* a LEONICENO versus & editus Paris. 1514. 4. cum aliis GALENI Libellis, tum Basileæ 1538. 8. in quem PROSPER CALANUS commentatus est Lugdun 1638. 8. * tum & FRANCISCUS VALESIUS). Porro GALENI sunt *libelli de marasmo: de comate secundum* HIPPOCRATIS *sententiam: de palpitatione: de plenitudine: de tumoribus præter naturam: de morborum temporibus; de typis ad eos qui de typis scripserunt: de caussis procatarcticis*. Denique Commentarii jam citati, in Hippocratem, huc pertinent. *Historias medicinales* ejus J. B. SYLVATICUS *enarratas* dedit Hanov. 1605. fol. RIV. & *historiales campos* collegit in Lib. IV. eosque *congestos & commentariis illustratos* dedit SYMPHORIANUS Basil. 1532. fol.

EX PHILAGRIO, Galenico, temperamenta & intemperies adhibente in pathologicis, fragmentum de lienis adfectibus habet TRALLIANUS Lib. VIII. c. 10.

ALEXANDRI APHRODISEI *opusculum de febrium caussis & differentiis* a G. VALLA latinitate donatum est. Prodiit Lugd. 1506. 8. & Basil. 1542. 8. cum aliis Libellis de febribus, & in collectione *Medicorum Græcorum & Arabum de febribus*, quæ prodiit Venet. 1594. fol.

ALEXANDER TRALLIANUS unicus fere scriptor est, quem post GALENUM laudes. Hinc ante AETIUM & ORIBASIUM posui. EJUS XII. Libri Græce prodierunt 1548. fol. cum castigationibus GOUPYLI & RHAZE de pestilentia, Græce vero & Latine Basileæ 1556. 8. cum iisdem GOUPYLI castigationibus, & GUINTERI Andernacensis versione quæ prodierat, cum eodem RHAZIS Libello. Venetiis 1552. 8. Hunc Auctorem plurimi facio, cum ordine bono, dictione simplici, morbos omnes a capite ad calcem tractet, signis ubique appositis & passim GALENO & antiquis Auctoribus recensis & correctis. De practicis laudibus alibi dicetur. EJUS *de lumbricis* epistola Gr. Lat. cum H. MERCURIALIS *variis lectionibus* prodiit Venet. 1570. 4.

ORIBASII ævo medicina jam degeneraverat. A morborum signis & descriptionibus fere ad solam enarrationem auxiliorum Medici deflexerant, ut in MARCELLO & Arabum libris cum summa nausea unicum fere morbi nomen cum longissima serie formularum invenias.

Scri-

cum HIPPOCRATE citatum viderit superstes. Libri vero FERNELII de Pathologia præ reliquis ejus operibus optimi sunt.

Scripsit autem ORIBASIUS *Synopseos* ad EUSTACHIUM Lib. IX. in cujus Libris V., & VI. VIII. & IX. ad morbos pertinent. In *collectionibus* auxilia potius quam morbos prosequitur.

THEODORI PRISCIANI Archiatri *Gynæcia ad Salvinam* Basileæ 1532. 4. & alias edita, & *Phænomenon Euporiston* Lib. I. sive de externis adfectibus, & *Logicus* sive de adfectibus internis, potius ad practicos, ob brevissimas descriptiones, quam ad pathologos pertinent.

OCTAVIUS HORATIANUS, cujus Lib. I. *de curatione fere omnium morborum*. Lib. II. *de acutis & chronicis passionibus*. Lib. III. *de Mulierum accidentibus* Argentorati prodiit 1532. omnino parum a priori differt & eadem verba habet, posterior tamen editio plenior est.

AETIUS AMIDENUS, recentior ORIBASIO, in duodecim Libris posterioribus, qui exstant, morborum etiam descriptiones ex variis antiquis habet, & inter eos nonnullos rariores morbos citat, cum & ipse & ORIBASIUS non visos sibi solos, sed etiam alios morbos undique apud scriptores repertos congesserint. Multa habet ex veterum deperditis scriptis, uti ORIBASIUS.

PAULUS ÆGINETA ex GALENO & ORIBASIO plerumque morborum descriptiones breves habet, parum auctas. Reliqui Græci etiam deteriores sunt.

NONI *de omnium particularium morborum curatione, sic ut febres quoque & tumores præter naturam complectatur* Liber Græce cum versione Latina JEREMIÆ MARTII prodiit Argent. 1568. 8.

ACTUARII *de actionibus & affectibus spiritus animalis* Lib II. Gr. ex recensione JAC. GOUPYLI Paris. 1557. 8. parvi momenti sunt. *In Methodi medendi* Libris duobus prioribus de signis & causis morborum egit, non absque proprio experimento.

PALLADII *de febribus* concisa *synopsis* Parisiis JOH. CHARTIER interprete 1646. edita est, tum, cum notis J. STEPHANI BERNARD nuper recusa Leidæ 1745. 8. Theoriam sequitur GALENI, & febrium ætiologiam ex humoribus derivat, plurimum usus AETIO.

DEMETRIUS PEPAGOMENUS *de podagra* a MARCO MUSURO Romæ an. 1517. & a MORELLO Parisiis Græce & Latine 1558. 8. tum in collectione CHARTERIANA, nuper etiam cura J. S. BERNARD recusus est Leidæ 1743. 8. Ad postremos Græcorum pertinet, qui circa annum 1282. imperante MICHAELE PALÆOLOGO vixerit, cujus medicus fuit, cujusque nomini Librum inscripsit, sua fere ex HIPPOCRATE & GALENO sumsit, multoque magis in curatione quam in descriptione morbi versatus est. In ACT. ERUD. & Græcum codicem & versionem vitiosam esse objicitur, quam a TURNEBO habuerat BERNARDUS.

SYNESII *de febribus* Liber anonymi Græci opus est, cui casu SYNESII nomen præfixum est, versum ex Arabe ABUGHASAR AHMED, ubi Arabica medicamenta cum Græcorum descriptionibus & theoriis conjunguntur, & variolarum atque morbillorum curatio fere ex RHAZE proponitur.

Gynæciorum sive de mulierum affectibus & morbis Gr. Arab. Lat. vet. & recent quotquot exstant, quos ISRAEL SPACHIUS edidit Argentin. 1597. fol. tetigi, cum agerem de mulierum partibus genitalibus & repetam in Chirurgicis. Sunt autem CLEOPATRÆ inscripti. Spurius Liber, parum decens, in cujus fatua præfatione dicit Auctor, se Librum ex THEODOTO & METHYCO in Latinum sermonem vertisse.

2. MOSCHIONIS methodici Liber περὶ γυναικείων παθῶν, ad anatomen non malus, in praxi chirurgica præposterus, qui nihil nisi unguenta moliatur in difficili partu. Videtur Latine scriptus fuisse, & in Græcam Linguam versus, argumento vocum latinarum, quas retinet ἐντύβου. Eam conjecturam nostram video ex Græco codice confirmatam esse a LAMBECIO Lib. VI. cap. 2. pag. 137. Judæorum aliqua se vertisse ait, quod cum JULIÆ AGRIPPINÆ medico, ut alibi se vocat, vix potest conciliari, neque cum TRAJANI tempore, quo eum ponit LAMBECIUS Lib. VI. cap. 2. Ut adeo diversus videatur a THEODORO MOSCHIONE, cujus ad epilepsiam medicamentum citat TRALLIANUS.

EROS *de passionibus mulierum* manifesto recentior est, qui MAGISTRUM GERALDUM, & THEODORICUM citet, & TROTULA ejusdem furfuris Liber Salernitani medici, cujus Lib. *de pas-*

de passionibus mulierum seorsim editum cum BENED. VICTORII *Empirici* habemus Venetiis 1555. 8. PRISCIANUS & ipse methodicus, jam dictus est.

Inter Arabes pauci recenseri merentur, princeps tamen RHAZES. Hujus *de pestilentia* Lib. ex Syrorum Lingua in Græcam traslatus editus est Parisiis cum ALEXANDRO 1548. fol. Latine Venet. 1552. 8. cum aliis *operibus* RHAZÆ *exquisitioribus* Basileæ 1544. fol. & seorsim 1529. 4. Nuper etiam ex Arabica Lingua in Latinam recenter versus cura RICHARDI MEAD Londini 1747. 8. In eo Libro variolas *pestilentiæ* nomine, morbillos *eulogii*, primus & exquisite descripsit, bonamque curationem addidit antiphlogisticam, si quidem RHAZÆ hi Libelli sunt, de quo dubitare licet. Certe in editionis Basileensis cap. IV. citatur vir sapiens RHAZES, quod ab ipso RHAZE vix exspectes. Ea tamen vox omissa est in versione MEADII. In Lib. X. de *febribus* historias morborum, sed ex Græcis, habet. Lib. *de casibus qui ipsi acciderunt* continet non contemnendas & observationes & curationes. Ita v. c. Simiæ argentum vivum dedit RHAZES, vidit animali ventrem inde dolere; mercurium autem sublimatum utique nocere Lib. VIII. cap. 42. In *divisionum* Lib. quæ praxis est, commune vitium habet Arabum, descriptiones morbi brevissimas, longissimas auxiliorum.

AVENZOARIS scripta non legi quidem, sed ex FREINDIO video, operæ pretium facturum, qui legerit, cum inflammationem pericardii, ejus tumorem durum, & hydropem, & rara alia mala descripserit. Ex eo tamen parum seriam fabulam de catulis in urina hydrophoborum apparentibus, repeti video ex MARCELLO DONATO Lib. VI. cap. 1. *hist. medic. mirab.* & a CODRONCHO *hydrophob.* pag. 105. & ab aliis.

AVICENNÆ *canonis* Lib. IV. *Fen.* I. *de febribus*, Patav. 1699. 12.

ALBUCASIS *de mulierum morbis* Lib. cum WOLFII & SPACHII collectione prodiit.

Reliquos Arabes omitto, cum & ipsi, & qui eos secuti sunt, inter Christianos barbari, vix ullam ad morbos cognoscendos industriam adhibuerint. Inter recentiores autem semibarbaros Arabum imitatores sunt.

GARYOPONTI Lib. *de febribus & earum causis & symptomatibus* Lib. II. Basil. 1531. 4. in collectione Librorum de febribus recusi.

CONSTANTINI AFRICANI, magni exscriptoris Lib. VII. *de morborum cognitione & curatione*, Lib. I. *de cognitione remediorum & ægritudinum*. Lib. I. *de stomachi adfectibus* Lib. II. *de melancholia*, Lib. I. *de mulierum morbis* in collectione operum exstant Basil. 1536. & 1539. fol.

VALESCUM de TARANTA reliquosque barbaros in practicis laudabimus.

PAULI BAGELLARDI de FLUMINE Lib. *de ægritudinibus infantum* Venet. 1487. 4. *de morbis puerorum* Lugdun. 1538. 8. *

GENTILIS GENTILIS *consilia* Venet. 1503. fol. *de febribus* Venet. 1526. fol. *de lepra* Venet. 1536. fol. *

CLEMENTII CLEMENTINI *lucubrationes*: RICHARDI *de signis febrium*: ANTONII de GRADIS *de febribus*: CHRISTOPHORI BARSISII *de febrium cognitione & cura* Basil. 1535. fol.

J. MICH. SAVANAROL *Practica Canonica de febribus* Venet. 1503. fol. 1552. fol. 1561. fol. PL. Lugd. 1560. 8. Accessit CÆSARIS OPTATI *opus de febre hectica*, quod seorsim prodierat Venet. 1517. fol.

J. MICH. SAVANAROLÆ & CAES. OPTATI citati Libri de more seculi compilati & fusissimi sunt, maxime ad saporem Arabum.

ANTONII de GRADI *de febribus Tractatus*, *signa*, *causas & curationem complectens* Lugduni 1517. 4. LIND.

BARTHOLOMÆI MONTAGNANA *Consilia* 305. *de ægritudinibus humano corpori evenientibus* Norimb. 1652. fol. Hi omnes fere Arabes exscripserunt, & eandem censuram merentur.

Donec sub renatarum literarum tempus novus morbus, Venerea lues, in Europam incubuit, quæ ipsa sævitate sua coëgit Medicos, ut descriptionem & curationem molirentur, quod ipsum etiam initium fuit redintegrati studii quo singulares morbi describuntur. Hæc lues equidem aliquos quasi prodromos habuit. Lepram coitu concipi GORDONUS in *lilio* auctor est. GUILIELMUS de SALICETO bubones Venereos cognovisse videtur. GUIDO de CAULIACO fuse de incendio & pustulis a coitu cum femina fœtida nascentibus agit pag. 81. ut ea loca omittam, quæ BECKETUS in *Phil. Trans.* adduxit, & ante

cum

cum HANSIUS SLOANE. Magis tamen innotuit lues Venerea, & magis forte specificam naturam morbi induit utique circa annum 1493. Ab eo tempore infinita vis scriptorum de eo unico morbo prodiit. Excerpam fere paucos, & utiliores, & de plerisque consultum velim plenissimum catalogum, cum judiciis, quem JOHANNES ASTRUC in suo *de morbis venereis* doctissimo opere dedit Lib. V. VI. VII. VIII. & IX.

MARCELLUS CUMANUS, cujus *centum observationes* a G. H. WELSCHIO Augustæ Vindelicorum anno 1668. 4. excusæ sunt, primus omnino luis venereæ symptomata in partibus genitalibus & in inguine orta anno 1495. descripsit, quam in exercitu Veneto viderat Gallis opposito.

J. HEBERLINI *lectio declaratoria super epidemia morbo*, Dolæ 1492. 4. *

FRANC. de VILLALOBOS *tractatus de las enfermidades de las bubas*, Salmantic. 8491. fol. ANT.

SIMONIS PISTORIS *positio de malo franco*, Lips. 1498. 4. * & M. POLLICHII *insuper additos errores* S. PISTORIS *de malo franco*, ibid. 1501. 4. *

NICOLAI LEONICENI (quem in Botanicis laudavimus) Liber *de Epidemia, quam Itali morbum Gallicum, Galli vero Neapolitanum vocant* Venet. 1497. 4. Basil. 1532. fol. in collectione operum ad descriptionem & historiam novi mali pertinet.

CONRADI GILINI *opusculum de morbo Gallico* scriptum anno 1497. & excusum cum AL. LUILINI collectione, inventionum mercurialium primus meminit.

JOHANNIS WIDMAN dicti MEICHINGER *de pustulis & morbo, qui vulgato nomine mal de frantzos appellatur* Lib. 1497. 4. Et ipse morbum describit, & unguenta mercurialia habet. EJUS Lib. *de pestilentia cum addita quæstione de fuga pestis* prodiit Tubing. 1501. 4. RIV.

Eundem morbum describit A. CASPAR TORELLA, cujus *tractatus cum consiliis contra pudendagram* sive *morbum Gallicum* Romæ prodiit 1497. 4. & *dialogus de dolore* cum *Tractatu de ulceribus in pudendagra evenire solitis*, &c. anno 1499. editus est. Et mercurio usus est, & historias ægrotorum nescio annon primus proposuit. ASTR. EJUSDEM *de ægritudine ovilla consilium* Rom. 1505. Morbum in Hispania epidemicum, malignum, describit.

ALEXANDER BENEDICTUS, cujus inter observationum scriptores continuo nomen redibit, Veronensis, Medicus per multos annos castrensis, in exercitu Italo medicinam fecit, qui cum CAROLI VIII. exercitu (in quem lues venerea irrepserat) ad Tarum fluvium conflixit anno 1495. In variis libris suis docte & fideliter de novo morbo scripsit, meminit gonorrhœæ, salivationem, quæ mercurio excitetur, non ignoravit.

JOH. ALMENAR *libellus de morbo Gallico*, Venet. prodiit 1502. 4. PLATN. Papiæ 1516. fol. LIND. suspicatur ASTRUC, exscriptum esse ex. J. BENEDICTO, non bene certe, cum ALMENARIUS viginti fere annis prius scripserit.

JOSEPH GRUNSPECK *tractatus de pestilentiali scoria seu malo di Frantzos originem ejusque remedia continens* 1496. 4. (teste J. ASTRUC qui inutilem Librum esse dicit) recusus cum titulo J. G. *de mentulagra seu morbo regio*, Venet. 1502. 4. *

WENDELINI HOCK DT BRAKENAU *mentagra* sive *tractatus de causis præservativis, regimine & cura morbi Gallici vulgo mali Frantzos*, Venet. 1502. 4. 1514. 4. Lugduni 1529. ASTR. Morbum descripsit, multum usus TORELLA, & interruptas inunctiones primus laudavit.

JACOBI CATANEI *Tractatus de morbo Gallico* scriptus ante annum 1505. & recusus in LUISINI collectione, pro eximio habetur a CL. ASTRUCIO, qui primus accurate mercurii usum descripserit.

SEBASTIANI AQUILANI *epistola qua morbi Gallici interpretatio & cura continetur*, Lugdun. 1506. 4. Bonon. 1517. 8. & cum GATINARIA, Basil. 753.1 fol. Contendit luem esse veterum elephantiasin.

ANGELUS BOLOGNINUS ex oppido prope Patavium natus, Medicus & Chirurgus, *de cura ulcerum exteriorum, & de unguentis de quorum numero nonnulla in morbum Gallicum adjecta sunt*, Bonon. 1514. 4. Unguenta mercurialia jam pro confirmata fuse describit, administrationem hujus præsidii explicat.

JACOBUS BERENGARIUS Carpensis nihil de lue Venerea scripsit, habetur autem vulgo pro inventore inunctionis mercurialis, quæ quidem fama non levi FALLOPPII testimonio nititur. Repugnat equidem JOHANNES ASTRUC, cum omnino multi vetustiores Auctores id reme-

id remedii genus proposuerint. Verum BERENGARII ætatem non satis novimus. Cum enim anno 1507. operationes Chirurgicas ipse susceperit, non adeo multo serius inclaruisse adparet, quam primi unguenti mercurialis descriptores.

NICOLAI POLL *de cura morbi Gallici per lignum Guayacanum*, Venetiis 1535. scriptus anno 1517. laudat id lignum, & experimenta adducit. ASTR.

LEONHARDI SCHMAUSS *lucubratiuncula de morbo Gallico & cura ejus noviter reperta cum ligno indico*, Aug. Vind. 1518. 4. ASTR. Idem lignum laudat.

ULRICI DE HUTTEN *de Guajaci medicina & de morbo Gallico*, Moguntiæ 1519. 4. Morbum ex propria experientia descripsit, quem miserrimum passus erat, septies mercuriali inunctione administrata, & sanatum se credidit usu Guajaci, eamque laudem huic ligno in eo ipso libello tribuit. ASTRUCIUS, acris adversarius Guajaci, refutat id testimonium, & minime fidelem sanationem fuisse, nobilemque eum virum, triennio post libelli editionem, periisse ex eo ipso morbo ostendit pag. 360. Libellus Anglice versus a THOMA PAYNEL prodiit 1540. 4. EJUSDEM ULRICI exstat *febris* I. & II. Dialogi Mogunt. 1520. 4.

Libellus novus de causis & curatione pestilentiæ ad præservationem simul ac curam ejus mali optime utilis, Cracov. 1521. 4. 1522. 8. quem JOHANNI BENEDICTO tribuit CL. ASTRUC & *Regimen de novo & prius Germaniæ inaudito morbo quem passim Anglicum sudorem, alii Gurgulionem vocant*, Cracov. 1530. 8. PL. Mitiorem jam luem fieri, testatur, linimentum mercuriale laudat.

JACOBI DE BETHENCOURT *nova pœnitentialis quadragesima, nec non purgatorium in morbum Gallicum sive venereum*, Paris. 1527. 8. Gonorrhæam primus describit. ASTR.

LAURENTII PHRISII *Epitome opusculi de curandis pustulis, ulceribus & doloribus morbi Gallici aliis Franzoss appellati*, Basil. 2532. 4. PL. Parvi momenti. EJUSDEM *Sudoris Anglici exitialis pestiferi morbi causa, præservatio & cura*, Argentin. 1529. 4. *

NICOLAI MASSÆ, celebris alias anatomici, Liber *de morbo Gallico*, Venet. 1532. & 1536. 4. & 1563. 4. auctior tractatione *de vi ligni indici, de cognitione salsaparillæ, de radicibus Cynæ, & horum usu & de casu capillorum & dentium*, &c. (RIV.) EJUSDEM *de febre pestilentiali, petechiis, morbillis, variolis, apostematibus pestilentialibus*, Venet. 1540. 4. * RIV. Eximias & magnas laudes meritus ab ASTRUC, ob sua in historiam venereæ luis merita, uti olim A. LUILINUS non alium potiorem Medicum invenit, cui dicaret collectionem suam. Unctionem mercurialem pro vero & solido luis remedio descripsit, & in *Epistolis* suasit interpolatam illam inunctionum repetitionem, quæ nunc quam maxime in omnium ore est.

Anno 1536. Lugduni in 8. prodiit morbi Gallici *curandi ratio exquisitissima*, qua PETR. ANDREÆ MATTHIOLI, JOH ALMENAR, NICOLAI MASSÆ, NICOLAI BOLL, BENEDICTI de VICTORIIS & ANGELI BOLOGNINI scripta continentur.

HIERONYMI FRACASTORII *Syphilidem*, Veronæ 1530. 4. PL. excusam vel ideo cito; quod magni viri pro nobilissimo poëmate habeant. Hinc nuper Londini recudi meruit 1747. 4. & a PETRO BELLI, ANTONIO TIRABOSCO & SEBASTIANO de ANTONIIS tribus diversis versionibus Italice redditus est, quæ Neapoli 1731. 8. tum Veron. 1739. 4. & Bononiæ 1738. 4. excusæ sunt Carmina etiam Patavii conjuncta prodierunt 1739. 5. EJUSDEM L. III. *De contagione & contagiosis morbis* prodierunt, Venet. 1546. 4. Lugd. 1554. 8. Pestem, luem veneream, & alium morbum novum, petechialem nempe febrem, describit, quam aceto & hujusmodi acidis succis, sed etiam suo *diascordio* expugnare vult. De *diebus criticis* etiam acute scripsit, quos subtiliter explicat ex motu humorum morbosorum, quorum cuilibet suus dies concoctionis sit, &c. Opera omnia Venet. 1555. 4. & 1574. 4. prodierunt. Mihi editio est Genevensis 1637. 8.

Non ultra pergam, sed reliquos, graves viros, suis locis laudabo, cum in primis J. FREIND diserte negaverit post annum 1560. aliquem de lue Venerea scriptorem exstare, qui prioribus inventis multum adjecerit *hist. med.* pag. m. 329. Quos autem hactenus dixi, ii collecti habentur (ALEXANDRO BENEDICTO & BOLOGNINO excepto) in *collectione scriptorum de morbis Venereis* quam Venet. anno 1566. & 1567. duobus in fol. vol. recusis anno 1599. edidit ALOYSIUS LUISINIUS, iterumque typis edi fecit HERMANNUS BOERHAAVE, Leidae 1728. fol. cum titulo *Aphrodisiaci sive de lue Venerea in duos tomos bipartiti*.

partiti. Monet ASTRUCIUS multos ſcriptores mutile recenſeri, fere omnium præfationes & titulos annoſque, quibus primum prodierunt, reſectos eſſe, neque ordinem temporum obſervatum, neque omnes ante LUISINUM ſcriptores collectos, multo minus recentiores ſuppletos eſſe.

PETRI DE ABANO L. *de Venenis*, Mantuæ 1473. 4. HARL. Venet. 1548. fol. In compilatione tamen etiam ſuas nonnullas obſervationes habere reperi.

SANTIS DE ARDOYNIS *de Venenis*, Venet. 1492. 4. HARL. Baſil. 1562. fol. cum FERDINANDI PONZETTI *ejuſdem generis commentario*. SANTIS opus compilatio eſt ex Græcis & Arabibus, per ſingula venena, ſatis fuſa. Brevior alter, neque abſque ſua obſervatione, ut in cap. *de elleboro* & alibi.

MARSILII de S. SOPHIA *Tractatus de febribus ſuper* I. *Fen*. IV. AVICENNÆ Lugd. 1508. PL.

ANTONII BENIVENII *de abditis & mirandis morborum & ſanationum cauſis*, Flor. 1507. 4. (ASTRUC.) Baſil. 1529. 8. cum SCRIBONIO LARGO, & cum *comment*. R. DODONÆI *ad obſervationes*, Colon. 1581. 8. Amſtelodami, ſive Harderovic. 1621. 8. Pro primo obſervatore cauſarum morbificarum a COCCHIO habitus eſt *de uſu art. anat*. pagin. 29. Sed jam GALENUS propriam ſimiam incidit, ut morbi cauſam diſceret, & ÆGYPTIOS REGES citavimus, & arietis exemplum notum eſt, PERICLIS tempore nati, cujus fabricam ANAXAGORAS exciſo cranio eruit. Scripſit autem BENIVENIUS obſervationes 117. inter quas etiam cadaverum ſectiones ſunt, & morbi rari, veteribus vix noti, & calculus veſicæ felleæ, abſceſſus meſenterii, &c. Aliqua vana & ſuperſtitioſa miſta ſunt. Luem Veneream pro antiquo morbo habet, & lapſus eſt CL. ASTRUCIUS, quando ait, pro novo morbo a BENIVENIO declarari. Nam manifeſto ad mentagram & lichenes veterum refert. Unctiones refutat.

ANTON. BENIVENIUS Baſil. prodiit primum 1528. fol. cum APULEIO, deinde anno indicato.

PETRI DE BAYRO *de peſtilentia ejuſque curatione*, Turin. 1507. 4.

LUDOVICI BONACIOLI *Enneas muliebris*, morbos etiam mulierum habet.

JOH. VOCHS *de peſtilentia anni præſentis & ejus cura*, Magdeburg. 1507. 4. ASTR. EJUSD. *opus aureum de omni peſtilentia & de diuturna peſte morbi gallici per* J. DRYANDRUM *repurgatum*, Colon. 1537. 8.

PHILIPPI BEROALDI *de terra motu & peſtilentia*, Argentor. 1510. 4. *

HENRICI STROMERI *adverſus peſtilentiam obſſ. recens edita*, Lipſ. 1516. 4. RIV.

PETRI ANTONII RUSTINI *tabula de peſte, peſtilenti febre, igne perſico*, Papiæ 1521. fol. *

ANTONII FAVENTINI *de materia febrium*, Venet. 1523. fol.

PHILIPPI ULSTADII *de epidemia*, Baſil. 1526. 8.

JANI CORNARII *de peſte* L. II. Baſil. 1526. 8.

SIMONIS RICHINI *de* ἱδροπυρέτῳ *ſive ſudatoria febris curatione*, Colon. 1529. 4. *

JACOBI CASTRII *Ep. de ſudore epidemico quem Anglicum vocant*, Antwerp. 1529. 8. *

HIERONYMI AURIMONTANI *perhorrendæ peſtilentialis ephemeris quam falſo ſudatoriam luem vocant curandi ratio*, Cracov. 1530. 8. PL.

JOACH. SCHILLER *de peſte Britannica commentariolus*, ac AL. BENEDICTI *de obſervatione in peſtilentia Libellus*, Baſil. 1531. 8. PL. *

J. PETRI ARLUINI *de febre quartana commentarius*, Mediol. 1532. fol.

LAURENTII RUSII *hippiatricon* Lutet. 1532. fol. *

ALEXANDRI BENEDICTI *de omnium a capite ad calcem morborum ſignis, cauſis, differentiis, indicationibus & remediis* L. XXX. Venet. 1533. fol. Baſil. 1539. 4. 1549. fol. Equidem anatomen, praxin, & inprimis aliorum ſcriptorum lectionem in hoc vaſtum opus congeſſit, obſervationes tamen paſſim, ut plurimum expertus in vulnerum & ægritudinum curationibus, raras admiſcuit, quarum aliquas excerptas dedit editor obſſ. DODONÆI. Lib. *de obſervatione in peſtilentia* BENEDICTI prodiit, Venet. 1493. 4.

JOHANNIS PASCHALIS Lib. *de morbo quodam compoſito qui vulgo apud nos gallicus appellatur*, Neapoli 1534. 4. ASTR.

ALEXANDRI DE VICENTINIS *de foco putridarum febrium continuarum apologia pro* GALENO, Veron. 1535. 4. RIV.

MENGHII BLANCHELLI *de morbis a capite ad pedes*, Venet. 1536. Lib.

HIER. ACCORAMBONI *de catarrho*, Venet. 1536. 8.

HUBERTI BARLANDI de.. AND. HELLI BARLANDI *mortis genere* .. *de fluxum ventris & hæmorrhoidum generibus* .... *& in* PAULI AEG. *cap. de hæmorrhoidibus*, Antwerp. 1536. 8. *

ALFONSI FERRI L. IV. *de ligni sancti multiplici medicina & vini exhibitione*, Rom. 1537. 8. Describit luem Veneream. Gallice prodiit 1540. 12. (ASTR.) & Germanice vertente G. H. RYFF (sed Auctoris nomine male omisso) Argentorati 1541. 8. ASTR.

JOH. ANTONII ROVERELLI *de morbo quodam Patursa affectu* 1537. 8. ASTR.

THOMÆ PHILOLOGI *Mali Gallici sanandi, vini, ligni & aquæ, unctionis, ceroti, suffumigii, præcipitati ac reliquorum modi omnes*, Venet. 1538. 4 RIV.

PETRI JACOBI TOLETI *de morbis puerorum*, Lugdun. 1538. 8. *

HIPPOLYTI BRILLI DE LENDENERIA *Opusc. de vermibus in corpore humano genitis*, Venet. 1540. 8. RIV.

Anno 1540. 8. Parisiis prodiit collectio in qua habentur GATENARIA *de curis ægritudinum*. BLASIUS ASTARIUS & LANDULPHUS *de febribus*. SEBASTIANUS AQUILANUS *de morbo gallico & febre sanguinis*.

Collectio, quæ dicta est anno 1540. 8. Parisiis prodiisse, in qua GATENARIA, ASTARIUS, &c. habentur, prodiit etiam Basileæ 1537. fol.

SEBASTIANI AUSTRII *de infantium sive puerorum morborum ac symptomatum dignotione & curatione Liber ex Græc., Latinorum & Arabum placitis compilatus*, Basil. 1540. 8. Lugd. 1549. 12. PL.

GEORGII AGRICOLÆ *de peste* Lib. III. Basil. 1540. 8.

MATTHIÆ THEODORI MELANELLI *de melancholia sive atra bile commentaria*, Antwerp. 1540. 4. LIND.

REMACLI FUCHSII *morbi hispanici, quem alii gallicum, alii neapolitanum appellant, curandi per ligni indici quod Guajacum vulgo dicitur decoctum exquisitissima methodus*, Parisiis 1541. 4. PL.

J. BAPTISTÆ DE CAVIGIOLIS *de morbis novis cum aliquot paradoxis*, Pictav. 1541. LIND. *

ANDREÆ A LACUNA *compendium curationis præcautionisque morbi passim populariter grassantis, h. e. vera & exquisita ratio noscendæ, præcavandæ & propulsandæ febris pestilentialis*, Argent. 1542. 8. RIV. EJUSD. Lib. *de articulari morbo*. Rom. 1551. *

GUL. INSULANI MINAPII *Encomium febris quartanæ, accessit ejusdem curandæ exactissima ratio* .... Basil. 1542. 8. RIV.

NICOLAI ROCHEI *de morbis muliebribus curandis*, Parisiis 1542. 12. Basil. 1566. 4. in collectione SPACHII recusus exigui momenti.

Medicina de' Cavalli composta da diversi antichi scrittori, e dal Greco tradotta, Venetiis 1543. 8. *

JOH. KUEFNER *Trochorei de peste libellus*, Ingolstad. 1544. 8.

MICHAELIS ANGELI BLONDI *de crisi & diebus decretoriis*, Rom. 1544. 4. *de maculis corporum* ibid. eod. anno *de morbis puerorum*, Venet. 1539. 4. LIND. EJ. *de origine morbi Gallici deque ligni indici ancipite proprietate*, Venet. 1542. 8. Morbum antiquum esse, &c.

LEONELLI FAVENTINI de VICTORIIS *de ægritudinibus infantum: & Tractatus de febribus & hystericis affectibus*, Ingolstad. 1544. 8. LIND. Laudat CORINGIUS. EJUSDEM *de ægritudinibus infantum Tractatus* cum appendice G. KUEFNERI, Venet. 1557. 8. PL.

ALOYSII LOBERA *de las quatro enfermidades corte sanas Catarrho, Gotta, mal de piedra, y mal de Buas*, Tolet. 1544. ASTR.

GERHARDI BUCOLDIANI *de puella quæ sine cibo & potu vitam transigit*, Paris. 1547. 8. *

HIERONYMI GABUCCINI *de lumbricis alvum depopulantibus*, Venet. 1547. 8. Lugd. 1549. 12. quem Librum ex VALISNERIO video non inutilem neque absque observatione esse, cum cucurbitinorum fasciam minime ignoraverit. EJ. *de podagræ* ibid. 1569. 4. EJUSD. *de morbo comitiali*, Venet. 1561. 4. Ad Praxin inprimis respexit.

HIER. GABUCCINI citatum librum nunc legi & supra ingenium seculi scriptum atque observationibus plenum reperi, editionem nempe Lugd.

JOHANNES FERNELIUS, Claromontanus, etsi Ambianum se vocat, natus sub finem seculi XV. mathematum peritus, RIOLAN. pag. 789. Medicus felicissimus, pathologiæ post GALENUM primarius auctor fuit, a quo passim ausus est dissentire, vir magnus etiam

hoc nostro ævo. EJUS exstant Libri II. *de abditis rerum causis*, Paris. 1548. fol. 1560. 8. Prior Liber nihil ad nos facit. In II. Libro nescio quæ in homine divina facit, Spiritus animales & alia. Plurimas occultas rerum causas esse recte docet, & digestionem ciborum male per calorem explicari ostendit, & alia in hunc modum. Deinde novos partium similarium morbos addidit GALENICIS, nempe totius substantiæ. Hæc dum fuse explicat, partem tradit pathologiæ universalis, & morbos epidemicos & contagiosos describit, quos ad morbos totius substantiæ revocat. Magicos morbos defendit. Febres aliud a putredine diversum principium habere demonstrat. Observationes raras interspergit, v. gr. ossium emollitorum. *Commentarios* in hoc opus & *progymnasmata* scripsit JACOBUS AUBERTUS, Basil. 1579. 8. EJUSDEM FERNELII *Pathologiæ* Libri VII. prodierunt, Paris. 1554. fol. Egregius labor, inprimis Libri posteriores, quibus multæ peculiares observationes continentur ex incisis cadaveribus sumtæ. Hic polypos cordis reperias, & aneurysma aortæ, scirrhos œsophagi, polypos intestinales, & calculos. Vomitus ab incurvata cartilagine ensiformi (etsi costam vocat), Pancreas pro frequente sede diuturnorum morborum propositum, &c.

De luis Venereæ curatione perfectissima, Antwerp. 1579. 8. Gallice Parisiis 1633. 8. In mercurium iniquior, favens Guajaco.

Omnia opera collecta habeo & edita, Ultraject. 1656. 4. cui editioni HEURNII utriusq; & aliorum observationes adjectæ sunt, & interposita varia, quæ videbantur lacunas FERNELII replere.

JASONIS PRATENSIS *de uteri morbis*, Basil. 1549. 8.

PAMPHILI FLOREMBENI *collectanea de febribus*, Venet. 1550. 8.

BENEDICTI VICTORII *de morbo gallico* Liber. Acc. Lib. *de curatione pleuritidis per sanguinis missionem ad* HIPP. & GAL. *scopum*, Florent. 1551. 8. In priori Libro gonorrhœæ meminit, luem absque contagio concipi credidit, guayacum pro specifico extulit.

JOH. RODERICUS, vel absque iis nominibus AMATUS LUSITANUS, (nam ita plerumque suos Libros inscripsit) edidit Florentiæ 1551. 8. & Romæ, Venetiis, &c. sequentibus annis *Curationum medicinalium Centurias* VII. quæ sæpe conjunctæ recusæ sunt, & mea quidem editio Burdigalæ prodiit 1620. 4. Judæus, primum clanculum, ultimo manifesto, satis in HIPPOCRATE, GALENO & ARABIBUS versatus, observationes curationum & morborum rariorum, Chirurgicas etiam & physiologicas, non certe absonas nec inutiles proposuit. Salmanticæ in juventute Chirurgiam exercuerat, in Nosocomio, cui præfectus erat.

J. HENERI *de tristissimo pestilentiæ morbo*, Paris. 1551. 12. *

RAIMUNDI CHALIN DE VINARIO Lib. *de peste pure latinitate donatus a* DALECHAMPIO, Lugduni 1552. 16. LIND.

THIERRI DE HERY *la méthode curatoire de la maladie vénérienne, vulgairement appellée grosse Vairole, & de la diversité de ses symptomes*, Parisiis 1552. 8. 1634. 8. Pro bono compilatore Italorum habet ASTRUC.

PETRI HASSARD *morbi Gallici compendiosa curatio*, Lovan. 1544.

AUGERII FERRERII *de pudendagra gravi lue hispanica* Lib. II. Tolos. 1553. 12. Antwv. 1564. 8.

P. SIBYLLINI Lib. *de peste*, Prag. 1554. 4. 1564. 4. LIND.

JACOBUS SYLVIUS *de febre commentarium* edidit, Venet. 1555. 8. & *de peste & febre pestilentiali* Libellum, Parisiis 1557. 16. & *de sudore anglico* & *methodum sex Librorum* GALENI *de differentiis & causis morborum & symptomatum*, Parisiis 1539. Venet. 1554. 8. 1561. 8. Sed ea omnia antiquo more, & solæ theoriæ Galenicæ sunt.

J. B. MONTANUS Veronensis, celebris suo tempore pathologus & practicus, antiqui saporis & qui in theoriis sibi placuerit. EJUS *consultationes de rariorum morborum curationibus* prodierunt Basil. 1537. 8. & Norimb. 1559. fol. & alias. *Opuscula de febribus & adfectionibus uteri* prodierunt Venet. 1554. 8. & posterius, Paris. 1557. 16. & in *Gynæciis Lectiones in* HIPPOCRATIS *aphorismos*, Venet. 1555. 8. *de causis & accidentibus, pulsibus & urinis*, ibid. 1557. 8.

Libri duo *de excrementis, fæcibus, urinis & de morbo Gallico*, Patav. & Venet. 1554. 4. Novum morbum esse utique ex India advectum docet, mercurium nocere, unam antidoton in Guajaco poni.

NICOLAI MACCHELLI *Tractatus de morbo Gallico*, Venet. 1555. 8. parum laudatus ASTR.

BASSIANI LANDI *de origine & causa pestilentiæ Patavinæ* 1555. Venet. 1555. 8. RIV.

JAC. SYLVII & CAMILLI THOMA Lib. *de febribus*, Venet. 1555. 8.

SEBASTIANI PAPARELLÆ *de catharro*, Lib. II. Venet. 1556. 4. Lib. II. *de catharro nunc magna diligentia recogniti*, Papiæ 1562. 8. GALENUM ſequitur & ſcholas, catharrique vias a cerebro ad fauces, pulmonem, cor & inteſtina perſequitur. Calidum & frigidum dari, & diverſas curationes requirere credit, vane aſtrologus, exemplo p. 116. ubi diſtillationes epidemicas ad prava ſidera in ſigno piſcis refert.

VICTOR DE BONAGENTIBUS *de peſte problemata* X. Venet. 1556. 8.

LUDOVICI PASINI *de peſtilentia Patavina anni* 1555. Patav. 1556. 8. LIND.

J. FRANCISCI BOCHALINI *de cauſis peſtilentiæ Venetæ*, Venet. 1556. 8. LIND.

In ANTONII GALATEI Libro *de ſitu Japigiæ*, Baſileæ 1556. 8. excuſo & in GRÆVII collectione denuo edito reperio hiſtoriam Urocolarum, ut vocat, ſive *Vampyrorum*, ut nuper dicti ſunt, ſanguinis nempe ex ore hominum acuta febre exſtinctorum poſt mortem exundantis. Ipſe jam GALATEUS fabulam rejicit p. 31. edit. GRÆV. n. 117. ſeqq. Eam cum nomine *Zorzolacarum* in itinerum T. I. c. 63. etiam THEVENOTIUS habet, & in itinere ſuo Orient. TOURNEFORTIUS.

JOH. CAII Britanni *de ephemera britannica*, Lovan. 1556. 8. Londin. 1721. 8. Egregius Liber ut ipſe Auctor ex doctiſſimis ſui ævi fuit. Deſcriptionem continet febris ſudatoriæ, quæ eo tempore in Europa ſæviit.

JOH. ARGENTERII numeroſos Libros, ex magna parte pathologicos, eo brevius recenſebo, etſi ingenioſi & acuti viri ſint, quo inutiliores noſtro ſeculo eæ quæſtiones ſunt, de quibus eo tempore ſeveriſſime inquirebatur. Deinde JOHANNEM infelicem & exoſum practicum fuiſſe, manifeſta exſtant teſtimonia. Scripſit autem de *morbi generibus* Lib. I. *de differentiis* Lib. I. *de cauſis* Lib. III. *de effectibus* Lib. II. *de temporibus* Lib. I. *de ſignis* Lib. IV. omnes Florentiæ prodierunt 1556. fol.

PETRI JACOBI ZOVELLI *de peſtilenti ſtatu*, Venet. 1557. 8. L.

JACOBI PELLETARII *de peſte compendium*, Baſil. 1557. 8.

JOH. SYLVII *de morbo articulari* acc. *Tractatus de morbo gallico*, Lovan. 1557. 8.

PHIL. MICH. NOVENIANUS *von den boſen bauchflüſſen und durchlauff, urſprung, urſachen und erkäntnüſs und wie ſie zu curieren* nempe, de dyſenteria, Wittemberg. 1558. 4. PL.

JAC. PACINI *de tenuis humoris febrem facientis ante purgationem peractam incraſſatione*, &c. Venet. 1558. 4.

HIERONYMI MONTUI *Haloſis febrium* L. IX. EJ. *mali venerei curationes: & de febribus infantum*, Lugdun. 1558. 8.

JAC. SCHEGK *de cauſa continente medicorum*, Baſil. 1559. 8.

PIETRO ROSTINIO *tratt. del mal franceſe, nel quale ſi diſcorre ſopra* 234. *ſorti di eſſo male e a quante vie ſi può prender e cauſare e guarire ed evidentemente ſi moſtra, chi ha il mal gallico, e chi no, con veri ſigni e prognoſtici*. Ven. 1559. 8. Compilavit, & maxime ex BRASSAVOLA, neque ipſe diffitetur. Germanice vertit L. van HOERNICK & Francofurti 1728. 8. edidit.

JODOCUS LOMMIUS *Medicinalium obſervationum* Libros III. edidit Antverp. 1560. 8. Sæpe recuſos & nuper Amſtelodami 1720. 8. Deſcriptiones ſunt morborum in univerſum, non id, quod vulgo obſervationes vocant, more veterum diligenter & ſolicite conſcriptæ, cum ſignis & præſagitionibus. EJUSDEM Lib. *de curandis febribus continuis*, Antverp. 1563. 8. alibi laudabitur.

JOD. LOMMII *obſervationes medicæ* Amſtelodami prodierunt etiam 1738. 8. EJUS vero Lib. *de curandis febribus continuis* exſtat etiam Amſtelod. 1733. 8. &c.

JOH. STUBING. *de peſtilentia* Lib. III. *cum Lib. de Venenis*, Vien. 1561. 8.

J. B. PELLEGRINI *de cauſa continente deque morbo fiente*, Bonon. 1561. 4. EJUSD. *de ratione cognoſcendi ſigna & cauſas morborum*, ibid. 1563. 4.

J. LONÆI BOSCII *de peſte* Lib. Ingolſtad. 1562. 4.

SIGISM. KOHLREUTER *Tr. de arthritide*, Weiſſenfels 1563. 4. 1574. 8. LIND.

In hæc tempora & paulo priora incidit PARACELSUS, natus in pago Gaiſs Abbatiscellanorum, ex familia *Hohiner* etiamnum ſuperſtite. Novas is morborum aſtrales, tartareas & chemicas theorias introduxit, quibus nova & contraria priori praxis ſuperſtructa eſt. EJUS plurimi Libelli pathologici ſunt. Lib. *de cauſis ſignis, & curationibus morborum ex Tartaro opera* ADAMI a BODENSTEIN, Baſileæ 1563. 8. prodiit, qui non diſplicuit SCHELHAMMERO,

Von

Von der bergsucht Lib. III. sive de morbis eorum qui metalla effodiunt Dilling. 1567. 4. *Drey nutzliche bucher von der franzoeschen Kranckeit* (de lue Venerea) Noriberg. 1565. 8. EJUSD. *von ursachen und herkommen der kranckheit vvie auch von unsichtbahren kranckheiten*, Colon. 1565. EJUSDEM defensiones contra æmulos suos de morbis tartareis, Colon. 1573. EJUSD. *tract. von der post cum comment.* JOBI KORNTHAVER, Francof. 1640. 4. De his quidem Libris nihil addo, neque merentur. Sed omnino monendum est, hunc hominem ejusque sequaces, aliosque Chemicæ sectæ homines, pathologiam pene pessumdedisse, atque antiquam empiriam revocasse, cum neglecta morbi historia, signorumque studio, confidentissime suis vehementibus medicamentis rem omnem absolvere sperarent, unde in pleraque scripta, & Germanica maxime, negligentia pathologiæ manavit.

JOHANNIS CORNICII *de pestifera contagione*, Wormatiæ 1563. 8.

GABRIEL FALLOPIUS magnus, uti notum, Chirurgus, & practicus non mediocris, observationes ex anatome practica passim habet, ut hydropis thoracis *de ven.* Obs. 7. &c. Sed *de morbo Gallico* posthumus Venetiis prodiit an. 1564. 4. & 1574. 8. Ex omninm optimis scriptoribus liber, etsi Guajaco faventior & iniquior in Mercurii usum.

ANTONII FRACANTIANI *fragmenta de morbo Gallico*, Bonon. 1563. 4. & cum Lib. FALLOPII *de morbo Gallico*, Bonon. 1564. 4. 1574. 8. Parum mutatus. Negat decoctum Chinæ quidquam posse, gujaci vires vindicat, & contactu innocuo docet concipi luem.

LEVINUS STEMLER *von der pestilenz aus des* PARACELSI *Buch gezogen*, Straubingen 1633. 8. * Admirator PARACELSI.

SEBASTIANI MARCELLANI *prælectiones de differentiis & causis morborum*, Patav. 1564. 16. LIND.

LEONHARDI JACCHINI *comm.* in Lib. IX. RHAZIS *de partium morbis*, Basil. 1564. 4. LIND.

REMIGIUS MELIORATUS *de putredine adversus* ARGENTERIUM. Venet. 1564. 4. *

FERD. CASSANI *quæst. med. quod tertiana exquisita non sit morbus acutus* contra recentiores medicos, Venet. 1564. 8. UFF.

FER. CASSANI l. c. maxime contra ALTIMARUM & MOLAM scriptus est.

MATTHIÆ CORNACIS *historia aliquot gestationis in utero fetus mortui*, Basil. 1564. 4. Memorabiles historiæ fetuum diu in utero latentium, una propria ; cum cæsarea sectione alia similis GASSERI, tertia etiam communicata ab amico.

BERNARDI DESSENII, a patria CRONENBURGII dicti, *de peste commentarius aureus*, Colon. 1564. 4. RIV.

JOH. GUINTERII Andernacensis, Parisini Professoriis, *Comment. de pestilentia*, Argentor. 1566. 8. Germanice 1564. 4. EJUSDEM *Gynæcia* edita a J. G. SCHENK, Argentor. 1606. 8.

ANDREÆ GALLI *fasciculus de peste & peripneumonia pestilentiali cum sputo sanguineo, febre pestilentiali*, &c. Brix. 1565. fol. Francof. 1606. 8.

Cum C. GESNERI Lib. *de fossilibus* exstat J. KENTMANNI Lib. *de calculis qui in corpore & membris hominis generantur* : per vera experimenta natus.

BARTHOL. WAGNER *nutzliche unterrichtung von der pestilenz*, Francof. ad Od. 1565. 4. RIV.

CASP. PEUCERI *Commonefactio de peste qua late per Europam vagatur*, Witteberg. 1565. 8. *

EJUSD. *de morbis contagiosis, de scorbuto, de utero, de destillationibus ex capite, de evacuationum generibus*, Witteb. 1574. 4.

In CASP. PEUCERI ibi citati Libro de divinatione magna pars pathologiæ continetur Witteb. 1512. 8.

H. GRATAROLI *de peste*, Basil. 1565. 8. *

PHILIPPI BORGARUCCII *de peste*, Venet. 1565. 8. EJ. *de lue Gallica* 1566. A. Guajacum laudat.

LEONHARDI BOTALLI *de fungo strangulatorio, catarrho & lue venerea*, Lugdun. 1565. 16. In illa mercurium tuetur, & proprias observationes proponit. Lib. *de luis venereæ curandæ ratione* prodiit solus, Parisiis 1563. 12. ASTR.

J. FRANCISCI ARMA *examen trium specierum hydropis*, Turin. 1566. 8. EJ. *De pleuritide* L. ibid. 1549. 8. EJ. *de vesica & renum adfectibus*, Brugellæ 1550. 8. * LIND.

AN-

ANDREAS VESALIUS sparsas habet ex sectis corporibus observationes morborum, & B. EUSTACHIUS sincere fatetur, sibi valde nunc pœnitendum videri, quod in tanta opportunitate in morborum causas inquirere neglexerit *Opuscul.* p. 14' 143. EJUD. EUSTACHII Lib. *de multitudine*, Venet. 1566. 4. & Leid. 1746. 8. Præter theoriam more veterum observationes raras sparsas habet, & manifestam Auctoris resipiscentiam, qui in senio GALENI hiatus & vitia pervidere didicit.

JANI MATTHÆI DURASTANTIS *an dæmones sint morborum causa: an rhabarbarum ob lienteriam & dysenteriam ob adstrictionem sit comburendum*, Venet. 1567. 8.

LAURENTII JOUBERTI *Paradoxa*, seu de febribus, Leid. 1556. 8. & eorum defensio contra BRUNONEM SEIDELIUM sub titulo *provocaoionis a sententia* B. SEIDELII *de peste quartana, paralysi*, Lugduni 1567. 8. EJ. *de variola magna* sive crassa EJUSDEM *de convulsionis essentia & causis, de uteri affectibus: de affectibus internis thoracis & aliis*, in collectione Operum. Non absque observationibus scripsit. Inflammationem Mesenterii in Gangrænam abeuntis observavit.

JOH. HOFMANNI *de peste*, Lips. 1567. 4.

JOHANNIS WIER, Cliviensis Ducis Archiatri *Observationum rararum* Lib. I. *de scorbuto, quartana pestilentiali, angina, pleuritide, peripneumonia, hydropis curatione*, &c. Basil. 1567. 4. Amstelod. 1567. 12. Utilis liber. Quartanam senes sæpe necare observat. Hydropem expugnat gratiola. Umbilicum nonnunquam sponte rumpi observat. Suas de atretis obs. aliquot habet: tum de gangrænis ex erysipelate, &c. EJUS Lib. *de præstigiis dæmonum*, Basil. 1564. 8. huc utcunque recensere possis, cum nimiam in magicis morbis credulitatem redarguerit. EJSUDEM *Arzneybuch von den Scheurbauch, von den Vahren Dracuntiis oder durren Maden und Nachtgriff: von den franzosen... von pestilenzialischer pleuresie und Squinancia: von der pestilenzischen algemeinen durch ganz Europa an.* 1580. *vvutenden Krankheit: von der Englischen Schvveiss: von der rosen oder Rohtlauff: von Iliaca, Griess und aufsteigung der Bahrmutter: neu vermehrt*, Francofurt. 1588. 8. Historiam habet scorbuti, arthritidis scorbuticæ, luis veneræ, pleuritidis & peripneumoniæ, catharri epidemici, sudoris anglici, volvuli, &c.

JOH. WIER etiam est *de ira morbo*, Basil. 1577. 4.

NIC. RHODII *redargutio in* FER. CASSANUM *pro* ALTIMARO & J. ANDR. NOLA, *qua* ALTIMARI *positio de tertiana exquisita & de sedimento celebratur.. & quam plurimi apud* CASSANUM *errores manifestantur*, Venet. 1567. 8. *

GEORGII DORDONI *de morbi Gallici curatione* Tr. 4. Pap. 1568. 8. Observationes ex cadaveribus habet, visa in lue ossa brachii & calvariam carie erosam, ulcera brachii, &c.

BERNARDUS TOLUTANUS in Lib. *de morbo Gallico* qui cum LUSINI collectione primum excusus est, recte docet & novum morbum esse, & contagium a Venere provenire 12.

JUSTINIANI ARCELLA *de ardore urinæ & stillicidio ac de mictu sanguinis non puri*, Patav. 1568. 8. LIND.

HIERONYMI CARDANI nonnulla sunt ad morborum historiam scripta, ut Lib. *de causis, locis & signis morborum*, Bonon. 1569. Basil. 1582. 8. *de venenis* 1564. fol. Patav. 1653. 4. & alia.

HIER. CARDANI Liber *de causis*, &c. *morborum* Basileæ recusus est 1707. 8. EJUS quidem *de venenis* Liber, eodem loco dictus, non perinde ut alii CL. VIRI labores placent. In *contradicentium medicorum* Libro II. plurima pathologica continentur, quæ GALENO plerumque opposita sunt.

CORNELIUS GEMMA in *cosmocritica* non paucas observationes ratas habet, & *in appendice* historiam pestilentis hemitritææ.

ALEXANDRI TRAJANI PETRONII Lib. de morbo Gallico in collectione LUISINI. Morbum sensim mitigari observavit: oriri absque contagio credidit: Mercurium nonnisi in morbo jam ossa depascente & loco frigido admisit: Petechia, anno 1563. primum in Italia apparuisse observavit.

JOH. FERRANDI *de arthritidis & lithiasis sede, sive de renum & vesicæ calculi definitione*. Parisiis 1570. 8. *de febribus* 1602. 12. ibid.

FRANCISCUS VALESIUS inter doctissimos GALENI interpretes fuit. Sed ea laus & una

nomen

nomen VALESII dudum evanuit. Scripsit *de urinis, pulsibus, febribus commentarium*, Complut. 1565. 8. Colon. 1592. folio.

HIERONYMI DONZELLINI *Epistola de natura, causa, & curatione febris pestilentialis*; Venet. 1570. 4. L.

ODDI de ODDIS *de pestis & pestiferorum affectuum signis, præcautione & curatione* Lib. IV. Venet. 1570. 4. EJUSD. *de natura morbi*, Patav. 1589. 4. MARCI vero ODDI de ODDIS Lib. *de putredine germana cum nondum explicata Aristotelis & Galeni sententia adversus* ARGENTERII *apologiam* una, Venet. 1570. 4. editus est. EJUSD. MARCI ODDI Lib. *de morbi* natura & essentia, Pat. 1589. 4.

MARCUS ODDUS in Libro *de morbi natura & essentia* pestem Patavinam anni 1555. describit, neque constellationes innocentes esse passus est. Historia morbi non optima est. Neque plus boni succi est in Libro *de putredine*.

JACOBI GREVINI Lib. II. *de venenis*, Antverp. 1571. & Gallice 1568. 4. UFF. hic repetere ex physicis possumus, cum inter causas morborum sint.

JOH. BRAVI *de hydrophobia natura, causis & medela* L. Salmanticæ 1571. 12. LIND.

JOH. ANTONII SARACENI *doctissimi viri Commentarius de peste*, Genevæ 1571. 8. Lugduni 1572. 8. 1589. 8. & sæpe alias recusus.

JACOBI HOLLERII (HOULIER) Stempani, *de morbis internis* Lib. II. it. *de febribus & peste*, Paris. 1572. 8. Lugd. 1588. in qua editione & Auctoris scholia & observationes habentur, & LUD. DORMTI & ANTONII VALESII citationes exstant. Observationes HOLLERII imprimis laudem merentur, tum interspersæ, tum 31. primo Libro subjectæ, ex propria praxi medica, neque raro ex incisis cadaveribus natæ. Notum est cæterum ex restauratoribus doctrinæ Hippocraticæ fuisse. Commentarios in Aphorismos HIPP. alibi laudabimus. Commentarius in hos Libros quem LUDOVICUS DURETUS scripsit, Parisiis 1611. 4. etiam prodiit.

BENED. PATINI *Opuscula de re medica* Lib. III. *de venenis quæ in humano corpore fiunt*, sive *de morbis pestilentialibus Ep.* sive *Comm. de natura & curatione febrium in quibus adparere solent peticulæ*, Brixiæ 1572. 8. RIV.

FRANCISCI VALERIOLÆ *Observationum medicinalium* Lib. VI. Lugduni 1573. fol. 1589. 8. RIV. Genev. 1605. 8. Eruditus vir, maxime in veteribus legendis versatus, observationes morborum gravium plerumque sanatorum, nonnunquam tamen etiam occumbentium ægrorum dissectiones proposuit.

LUDOVICI MERCATI Lib. *de febrium essentia, causis, signis, curatione & de febris maligna in qua maculæ rubentes pulicum morsibus similes erumpunt per cutem*, Pinciæ (Valledolid) 1574. 8. L. Basil. 1594. 8. EJUSDEM *de essentia caloris febrilis* adjecto priori Libro Valledolid. 1574. 8. fol. EJUSD. *de morbis mulierum* Lib. IV. Venet. 1587. 4. 1602. 4. EJUSD. *Gyneciorum sive de morbis mulierum*, Madrit. 1594. fol. In operibus omnibus singulos fere morbos percurrit.

LUD. MERCATUS hic etiam dictus in *consultationibus* suis morbum anginosum bene descripsit, judice CL. FOTHERGILL.

JOH. PLANERII *dissert. & solutionum* In Lib. III. GALENI *de diebus criticis* Lib. I. *acc. Consilia ad varios morbos*, Venet. 1574. 4. cum historiis morborum.

VOLCHERUS COITER *in observationibus*, quas cum Anatomicis Libris laudavimus, bonas rariorum morborum in dissectis cadaveribus habet.

ALOYSII TOREI *de febris epidemicæ & novæ, quæ latine puncticularis dicitur, natura cognitione & medela*, Burgis 1575. 8. * Valentiæ 1591. 8. LIND. Petachias describit, novum morbum.

ALFONSI de CORELLA *de febre maligna & GALENI placitis*, Saragossæ 1574. 8. N. ANTON.

TOSSANI DUCRETII *de arthritide vera assertio & curandæ mothodi adversus Paracelsistas*, Lugduni 1575. LIND. EJUSD. *Comm.* II. *de febrium cognoscendarum & curandarum ratione & de crisibus*, Lausannæ 1578. 8.

DIDACUS MERIANUS *de morbis internis*, Burg. 1575. fol. *

Venetiis anno 1576. in fol. magna *de febribus collectio* prodiit, qua Græcorum, Arabum, & Latinorum libelli eo pertinentes continentur.

ADRN.

ANDR. ALEAZAR *de lue venerea* Liber V. Salmant. 1575. fol.

GUILIELMI RONDELET *de lue venerea* gallice Burdigalæ 1576. 8. & in collectione operum cum titulo *de morbo Italico*, medicamentis plenissimus. EJ. liber *de cognoscendis morbis*, ibid. Lugdun. 1575. 8.

ANDR. GRATIOLO de' SALÒ *discorsi della peste*, Venet. 1576. 4. *

De febribus opus aureum, quo Graci, Latini & Arabes habentur, qui hac de re egerunt; Venet. 1576. fol. Vitiosa & mala collectio.

J. BAPTISTÆ SUSII *de peste*, Mantuæ 1576. 8.

ANT. GRISENTO *Bresciano, il sommario delle cause che dispongono i corpi a patire la corruzion del presente anno* 1576. Venet. 1586. 4. *

SALADINO TARO *Tr. della peste*, Venet. 1586.

ALESSANDRO CANOBBIO *il successo della peste occorsa in Padova l'anno* 1576. Venet. 1577. 4. *

JACOBII TRUNCONII *de peste & pestilenti morbo* Lib. IV. Florent. 1577. 4. EJUSDEM de... *curandis puerorum morbis ex* HIPPOCRATE *quousque caninos dentes amiserint*: acc. *Tr. de variolis, & morbillis &* EJUSD. *Ep. de pravis febribus cum peticulis*, quæ an. 1590. & 1591. *per Italiam regnarunt*, Florent. 1593. 4. maj.

ANDREÆ GABRIELLI *de peste*, Bon. 1577. 4. L.

CÆSARIS RINCI *disp. accuratissima de peste Mediolanensi qua anno* 1577. *urbem adflixit*: Norimb. 1583. 8. & Italice Mediolan. 1632. edente Equite ASCANIO CENTORIO, sed prius ante editionem Noricam, etsi annum ignorem. Nam ea ex Italico versa est. Non vidi, sed germanice vertit JOACHIMUS CAMERARIUS & Norimbergæ 1583. 8. edidit.

FRANCISCUS ALPHANUS *de peste, febre pestilentiali & febre maligna, variolis & morbillis*, Neapoli 1577. 4. LIND.

SIMONIS SIMONII *vera & indubitata ratio periodorum nec non continuationis intermittentiaque febrium humoralium*, Lips. 1575. 4. EJ. *Synopsis nova theoria de febrium humoralium natura, signis*, Lips. 1577. 8. *Acc. Examen sententia a* BRUNONE SEIDELIO *lata de iis, qua* L. JOUBERTUS *ad explicandum febrium humoralium naturam & materiam disputavit*, Lips. 1577. 8. RIV.

PETRI PICHOT *de rheumatismo, catarrho variisque cerebri distillationibus & horum curatione Libellus*, Burdigalæ 1577. 8. BURCH.

GIOV. FILIPPO INGRASSIAS *informazione del pestifero e contagioso morbo, il quale affligge e ha afflitto questa città di Palermo, e molte altre terre... di Sicilia nell' anno* 1576. 1577. *con reggimento preservativo*, Palerm. 1579. 4. maj. PL.

BALDASSARE PISANELLI *discorso sopra la peste*, Romæ 1577. 4. maj.

THOMÆ JORDAN *descriptio nova luis morsvica*, Francof. 1577. 8. ASTR. mihi 1580. 8. Luis venereæ species, quæ epidemice regnavit, ex Scarificatione, ut credit JORDANUS, in balneo communi propagata. Ingeniosa & excitatior dictio. EJUSD. *pestis phanomena, de iis qua circa febrem pestilentem apparent* Ep. Francof. 1576. 8. Acc. *Responsio ad* LAUR. JOUBERTI *Paradoxon* VII. Dec. II. Luem Hungaricam bene descripsit.

ANDREÆ CAMUSII *excussio brevis principiorum morbi, palpitationis nempe cordis* MAXIMILIANI *secundi simul ac aliorum aliquot virorum illustrium p. n. adfectuum*, Florent. 1578. LIND.

JULII PALMARII *de morbis contagiosis* Lib. VII. Parisiis 1578. 4. * Francof. 1601. 8. Hag. 1664. 8. De lue Venerea, elephantiasi, febre pestilenti & morsu canis rabidi agit. Morem equidem veterum secutus est, sed suas, neque paucas, observationes protulit. In curatione multa neque satis fida auxilia congessit.

G. DURETI *Comm. de febribus & earum crisibus*, Lausan. 1578. 8.

JOHANNIS COYTTAR Thærei *de febre purpurea epidemiali & contagiosa*, Lib. II. Par. 1578. 4. RIV.

In JOHANNIS LANGII Lembergi *epistolis*, inprimis in Lib. III. multæ morborum historiæ continentur.

SAL. ALBERTI *Themata medica de morbis mesenterii & ejus quod* πάγκρεας *appellatur: de ardore stomachi & singultu*, VVittemb. 1578. 4. EJUSDEM *Scorbuti historia*, VVittemb. 1591. 8. EJUSDEM *Orat. de surditate, mutitate, grandinibus*, Norimb. 1591. 4.

SAL. ALBERTI etiam est *de sudore sanguineo oratio*, VVittemb. 1590. 8.

THOMÆ SOMMENTII *de morbis qui per finitimos populos grassantur & num ad pestilentiam referendi sint*, Cremon. 1578. 4. LIND.

JOH. BOKELLI *de novo morbo quem catarrhosam febrem vocant, qui per totam Europam grassatus est*, Helmst. 1580. 8. * EJ. *de peste qua Hamburgum civitatem anno* 1555. *gravissime afflixit* Henricopoli (prope Wolfenbuttel.) 1577. 8. LIND. RIV. habet 1565. 8.

NICOLAI PISONIS Lotharingi, *de cognoscendis & curandis præcipue internis C. H. morbis* Lib. III. *Accessit L. de febribus*, Francof. 1580. 1585. 8. Multum laudabat hunc virum BOERHAAVIUS, quod aptissimas morborum descriptiones ex HIPPOCRATE, CELSO aliisque veterum concinnasset, cum præsagiis, uno continuo eoque facili sermone. Recudendum etiam curavit, Leid. 1736. 4.

BALTH. BRUNNER *bericht von der ietzigen hauptkrankheit* (de febre Hungarica) Lipf. 1580. 4.

ALEXANDRI MASSARIÆ Lib. *de peste*, Venet. 1579. 4. EJ. *de defectibus renum, vesica, pulsibus, urinis*, Venet. 1618. 4. Francof. 1608. 4. Lugduni 1634. fol. *de morbis mulierum, conceptu & partu*, Lipf. 1600. 8. *. LIND.

De ALEX. MASSARIA hic citato vide in Practicis.

LUCÆ STENGEL *de natura, causis & curatione morbi epidemici*, August. Vind. 1580. 4.*

RENATI THIMEAU *miraculosa historia fetus in utero* 23. *mensibus gestati*, Turoni 1580. gallice prodiit. *

GUILIELMI GISCATERII *de febrium natura & curatione* Libr. II. Parisis 1581. 8. LEHM.

REMBERTI DODONÆI *Medicinalium observationum exempla rara*, Col. 1581. 8. Harderovic. 1621. 8. Egregiæ observationes 54. cum propriis scholiis. Pleraque exstant in libello DODONÆI *de vite vinifera*, Colon. 1580. 8.

ALPHONSI LOPEZ *de morbo pustulato* Lib. I. Valent. 1581. 4. *

THOMÆ ERASTI *Comitis* MONTANI *quinque Librorum de morbis viva anatome & theses de melancholia, convulsione*, &c. Basil. 1581. 4. COMITIS MONTANI *defensio Librorum suorum de morbis adversus* ERASTUM, Venet. 1584. 4. Logica potius quam practica controversia. EJUSDEM cæterum ERASTI Lib. *de causa continente*, Basil. 1572. 4. & *Disput.* fere pathologici argumenti Bas. 1595. 4. COMITIS MONTANI Lib. V. *de morbis ex* GALENI *sententia* prodierunt Venet. 1580. & 1591. 4.

ANTON. PORTII *de peste* Lib. III. *& de variolis & morbillis*, Venet. 1580. 4.* Romæ 1589. 4.

NICOL de NANCEL *discours très ample de la peste*, Parif. 1581. 8.

JOH. SPORISCH *Idea Medici & Tr. de symptomatibus crudelissimis qua scarificationi & cucurbitarum usui* Brunæ *incolis in Marchionatu Moravia supervenerunt & de febre epidemica anni* 1580. Francof. 1582. 8. PL.

J. FIENI *comp. de flatibus*, Antv. 1582. 8. Francof. 1592. 8. Heidelberg. 1589. 8. Amstelod. 1643. 12.

MICHAELIS URANII *de morbo pestilente*, Smalkald. 1582 8. *

AMBR. PARE *Discours de... venins & de la peste*, Parif. 1582. 4. & in collect. Opp. IDEM præter monstra, Lib. VI. etiam de arthritide, Lib. XVIII. de lue Venerea, Lib. de variolis & morbillis, Lib. XX. de venenis egit, & ibi procul dubio inprimis adjumentum expertus est medicorum Parisinorum, quod ipsi passim exprobratur.

Ad AMBROS. PAREUM adde: ejusdem libellos *de peste & lue venerea* sensim prodiisse gallice P. 1580. 8.

SIMON de PROVANCHERES *de fetu in utero matris* 28. *annis contento* Gallice prodiit Senis 1582.

ANDR. CHRISTIANI *dissertationes* II. 1. *de somno & vigilia*; 2. *de comate seu cataphora: acc. Quæstio sit ne pestis morbus contagiosus*, Basil. 1513. 4.

ALBERTINI BOTTINI *de morbis muliebribus*, Patav. 1583. & 1585. & in collectione Basileensi & Argentinensi muliebrium. Non maximi momenti.

PETRI MERCADO *de febrium differentiis, causis, signis, medela*, Granada 1583. 4. *

Synopsis commentariorum de peste H. DONZELLINI, INGRASSIÆ, CÆSARIS RINCI & aliorum JOACHIMI CAMERARII ope edita, Norimberg. 1583. 8. Utile opus. Germanicæ versum Lichæ in Comitatu Salmensi prodiit 1597. 4.

J. ANGELI DE CANTECILLIS *Tr. de febrium differentiis & curatione*, Venet. 1583. 8. *

VICTORINI SCHOENFELD *bericht von der rothen ruhr*, Francof. 1583. 4.*

ARCHANGELI MERCENARII *de putredine adversus Erastum*, Patav. 1583. 4.*

Citatus ARCHANG MERCENARII Liber pro MONTANO scriptus est.

ANTONII FORNESII *de peste ejusque curatione*, Basil. 1583. 4. L.

PETRI SALII DIVERSI *de febre pestilente tractatus: accesserunt curationes variorum morborum, quorum tractatio ab ordinariis practicis non habetur*, Bonon. 1584. 4. SCHULZ. Francof. 1586. 8. In posteriori imprimis parte operis 23. morbos describit, aliquos rariores, non sine suis observationibus, ut inflammationem pericardii, mediastini: noctambulonum historias, rabiem caninam, cui opponit ante hydrophobiam Elloborum album, post hydrophobiam nihil sperat. Adjectæ sunt *Obss.* ad DON. ALTOMARUM, quem passim corrigit, suas observationes adspergit, doctus vir & veterum gnarissimus. In Librum III. AVICENNÆ *de morbis particularibus corporis humani* etiam *commentarium* edidit, cujus editionem MERCLINUS unicam Patavinam 1673. fol. citat.

P. S. DIVERSI *de febre pestilentiali tractatus* exstat etiam Harderovvic. 1656. 8.

MAURICIUS CORDÆUS in L. HIPP. *de moribis mulierum I. comment.* Paris. 1584. * nam etiam 1574. legi fol. & in collectione WOLFII. Doctum opus & plenum bonis etiam rarioribus observationibus.

J. B. CARCANI LEONIS *Exenteratio cadaveris illustrissimi Cardinalis* BORROMEI (qui sanctis adscriptus est) Mediolan. 1584. 4. recusa in historia scriptorum Mediolanensium BARTHOLOMÆI CORTE.

ANDREÆ VELASQUEZ *de la melancolia.. de la naturaleça desta enfermedad..y de sus causas y symptomas*, Hispali 1585. 8. N. ANT.

PHILIPPI SCHERB *Peripatetici theses medicæ collectæ a* C. HOFMANNO Lips. 1614. 8. Inter eas sunt *de morbis* 1585-1584. de *morbi essentia & causa, symptomatibus*, 1593. *Ad I. Aphorismum* HIPPOCRATIS 1585.

VIDI VIDII *de febribus* Lib. VII. accessit L. MERCATI *de febre maligna in qua puncticuli apparent*, Florent. 1585. 4. Patav. 1591. 4.

JOHANNIS CRATONIS *consilia* sæpe prodierunt & Hanov. 1610. fol. EJUSDEM magni medici *assertio pro libello suo germanico de febre putrida & pestilenti: adjecta est brevis de contagio & putredine commentatio*, Francof. 1585. 8. EJ. *de morbo gallico* posthumus comment. prodiit, Francof. 1594. 8. a LAURENTIO SCHOLZIO editus. Consilia in practicis laudabimus.

HIERONYMI SACCHETI *de podagricis & arthriticis morbis*, Brix. 1586. 4. *

MARCELLI DONATI Medici, deinde, abdicata arte, a secretis DUCIS MANTUANI (in Dedic.), Lib. VI. *de historia medica mirabili*, Mantuæ 1586. 4. LIND. 1588. 4. Venet. 1597. 4. Prima, mihi nota, collectio observationum, quas ex Medicis Græcis, Arabibus, Barbaris & recentioribus in titulos congessit, ætiologias de more seculi addidit, suasque proprias observationes. GREGORIUS HORSTIUS Librum recudi fecit, Francof. 1613. 8. LIND. mihi 1664. 8 adjecit librum VII. in quo inediæ & morbi magici habentur. EJUSDEM DONATI *de variolis & morbillis* Lib. non vidi Mantuæ 1569. 4. RIV. & 1591. 8. excusum. LIND.

ÆMILII CAMPOLONGI *de variolis & de arthritide*, Venet. 1586. 4. 1596. MERCL. EJ. *De vermibus, uteri adfectibus & morbis cutaneis*, Paris. 1634. 4. * EJ. *de lue venerea*, citatus non tamen visus CL. ASTRUC.

ÆM. CAMPOLONGUS quæ de variolis habet, fere ex Arabibus sumsit.

TIMOTHEI BRIGTH *treatise of melancholia*, Lond. 1586. 12. AMES.

PETRUS FORESTUS Alcmariensis practicus ingentem vim *observationum & curationum medicinalium* in 32. Libros congestarum reliquit. Editiones meæ, pleræque ex primis hæ sunt. *De febribus* Lib. II. Leidæ apud Raphelengium 1592. 1593. sed dati sunt an. 1584. tres alii *De febribus intermittentibus hecticis*, &c. (nempe III. IV. V.) ibid. 1591. dati an. 1585. L. VI. & VII. *de febribus epidemicis* ibid. 1591. L. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. *de capitis morbis* ibid. 1602. Lib. XVI. XVII. *de pectoris morbis* ibid. eodem anno. Lib. XVIII. *de ventriculi adfectibus* ibid. 1606. Lib. XIX. & XX. *de hepatis, lienis morbis & scorbuto* ibid. 1595. & 1611. Lib XXI. XXII. XXIII. *de intestinorum omnium morbis* ibid. 1596. Lib. XXIV. XXV. *de renum & vesicæ morbis* ibid. 1696. Lib. XXVI. XVVII. *de penis scrotique morbis* ibid. 1597. Lib. XXVIII. *de mulierum morbis* 1599. Lib. XXIX. *de arthritide* 1603. L. XXX. XXXI. *de venenis* ibid. 1606. Lib. XXXII. *de lue Venerea* 1606. Quinque postremi Libri *posthumi* prodierunt. Opera omnia FORESTI sæpe recusa sunt. *Observationum*

Lib. XXVII. prodierunt Francof. 1602. tum Opera successive an. 1604. 1606. 1611. 1623. 1634. LIND. & Rothomagi 1654. fol. 4. vol. BOERHAAVIUS, cujus judicium merito suspicimus, hunc uberrimum observationum Auctorem ajebat esse, sed historias suas ita narrasse, ut vel prognostico suo fidem faceret, vel felicitatem in curando propalaret, neque adeo plenam fidem mereri. Neque mihi signa videntur satis copiosa, aut ad veterum diligentiam exasciata. Vix alius autem scriptor plenior est, & utique innumera scitu digna tradidit.

Opera omnia FORESTI prodierunt etiam Francof. 1660. fol. Cæterum addimus, valde FORESTUM laudare STAHLIUM in historiis.

SCIPIO DE MERCURIIS Librum de *morbo gallico* J. ZECCHI *excepit & scholia addidit*, Bonon. 1586. 4. *

GUIL. ROMANI *de modo sensationis & depravato sensu tactus, h. e. de dolore ejus vera causa & sedatione*, Basil. 1586. 4. RIV.

GEORG. HAMBERGERI *de stomacace & scelotyrbe vulgo nuncupato scorbuto*, Tubing. 1586. 4. PL.

SALUSTII SALVIANI *de calore naturali acquisititio & febrili* L. II. *cum exposit.* XIV. XV. Aphor. I. *Part. Accesserunt de concoctione* L. II. *in quibus exponuntur aphorismi* 23. & 24. P. I. Rom. 1586. 8. PL. EJ. *de crisibus*, Rom. 1589. 8.

SALUSTII SALVIANI *de crisibus* opusculum prodiit etiam Lugduni 1605. 8. quod quidem ex HIPPOCRATE fere & GALENO sumtum est.

ANDREÆ BACCII, polyhistoris, *de venenis & antidotis & canis rabidi morsu*, Rom. 1586. 4.

ANDRE' du LAURENS *quelques Opuscules recueillis de ses leçons & années* 1587. 1588. De lue venerea aliisque morbis. EJUSD. *de historicis affectibus infantilibusque morbis* 1595. 4. EJUSD. *discursus de melancholia & catarrho e gallico latine versus*, August. 1620. 12. EJUSD. *Opera Therapeutica* quibus priora repetuntur, Francof. 1627. 1628. fol.

RODERICI a FONSECA *de venenis eorumque curatione*, Rom. 1587. 4. * EJUS *casus omnium febrium*, Florent. 1596. 4. *

FRANCISCI DIAZ *de todas las infermidades des los Rinones* (renum) *vexiga* (vesicæ) *y carnosidades de la verga y orina*, Madrit. 1588. ASTR.

ANDREÆ TREVISII *de causis, natura, moribus ac curatione pestilentium febrium vulgo dictarum cum signis sive petechiis Tr. & observatio* Mediolan. 1588. 4. Morbi qui an. 1587. & 1588. sæviit historia est CORTE.

DAV. de POMIS *enarratio de senum affectibus præcavendis atque curandis*, Ven. 1588. 4. RIV.

HIERONYMI MERCURIALIS valde numerosa opera sunt, quæ hic excitari debent. *De morbis cutaneis & de omnibus corporis humani excrementis* L. V. Venet. 1572. 4. RIV. Basil. 1577. 8. Venet. 1585. Leyd. 1623. 4. EJ. *de pestilentia in universum, præsertim vero de Veneta & Patavina*, Venet. 1577. 4. & Patav. 1580. 4. & Leyd. 1623. 4. EJ. *de maculis pestiferis & hydrophobia*, Venet. 1580. 4. Basil. 1577. 8. RIV. Patav. 1586. 4. R. EJ. *de morbis puerorum*, L. III. opera JOH. CHROSZIEYOIOSKI, Venet. 1583. 4. Basil. 1584. EJ. *de venenis & morbis venenosis*, Venet. 1584. 4. 1644. fol. Basil. 1584. EJ. *de morbis oculorum & aurium*, Venet. 1590. 4. *Morbi mulierum per* MICHAELEM COLUMBUM *locupletiores*, Venet. 1601. 4. 1618. 4. & prius Basil. 1582. 8. EJUSD. *de cognoscendis & curandis morbis prælectiones Patavinæ*, Venet. 1627. fol. studio GUILIELMI ALHENII. *Prælectiones Pisanas*, inter quas sunt commentarii in *Epidemica* HIPPOCRATIS, jam citavimus, tum eos qui in L. II. *Epid.* Forolivii 1626. fol. prodierunt. Ut dicam quod verum est, pleraque horum scripta prælectiones sunt a discipulis HIERONYMI in chartam conjectæ, & earum paucissimæ famam Auctoris tuentur, cum multo plus collectitiæ eruditionis, quam veri experimenti contineant, dictio etiam maculosa plerumque, & vitia non pauca. Id imprimis de libris de *mulierum morbis*: *de morbis puerorum*, & de *morbis cutaneis* & de *venenis* dictum volo. In curando nimis veteres sequi solet, qui serio guttur gallinæ ad frangendum calculum laudet, & graviditatem ex urina divinari posse credat. Pestem a muscis, quæ humores ægrorum suxerint, propagari subtiliter conjicit, &c.

LUCÆ GHINI *morbi Neapolitani curandi ratio*, Spiris 1589. 8. LIND. Rostoch. 1589. 8. sæpe recusus.

J. PHIL. LONERI *ἐξέτασις μεθοδικὴ trium alvi fluxum diarrhœa nimirum, lienteria & dysenteria, quos* anno 1588. *sub finem æstatis Numburgi observavit*, Lips. 1589. 4. RIV.

BAR-

BARTHOLOMÆI HUBNER *de morbis incurabilibus*, Erfurt. 1598. 4. *

JACOB HORST *von krankheiten und schvvachheiten des leibes*, Lipſ. 1588. 4. Eſt *decimus Liber* operis cujus titulum fecit *vvunderbare geheimniiſſe der natur*, parvi momenti, & multa habens ex aliis. EJ. *de aureo dente maxillari pueri Sileſii*. EJ. *de noctambulonum cauſis & differentiis*, Lipſ. 1595. 8. Germanice recuſus Hamburg. 1636. 8. & uterque Germanice, Lipſ. 1596. 8. Prior hiſtoriola fabuloſa eſt, ut ridiculum ſit medicos de fraude rudiſſima diſputaſſe. Ita JOHANNES INGOLSTETTER *de aureo dente pueri Sileſii reſponſionem* edidit. Lipſ. 1596. 8. ubi oſtenditur dentis generationem non eſſe naturalem: deinde *de natura occultorum & prodigiorum*, Lipſ. 1597. 1598. iterum contra J. HORSTIUM ſcripſit. Liber vero HORSTII de noctambulis non abſque propria etiam obſervatione eſt, præter ea quæ ex variis ſcriptoribus collegit.

J. FRIDERICI *probl. de lycanthropis pro* J. BODINO, Lipſ. 1591. 8. RIV.

FELICIANI BETERA *de cunctis humani corporis affectibus: de febribus malignis & peſtilentibus: morbo gallico putredinis peſtilentis fama, morbiſque fulminantibus & vulgaribus, deſumta ex Briſciana peſte* anno 1577. *Tractatio* XII. *libr.* Brix. 1591. fol. HAEN. 1601. fol. 1625. fol. eadem editio cum novis titulis. Parum placuit ASTRUCIO.

PII ÆNEÆ CAPRILII L. II. *primus de febribus putridis in genere, alter in ſpecie* Ferrar. 1591. fol. LIND.

PAMPHILI HERILÆII Aretini *de arthritide & podagra conſilium*. Colon. 1591. 8. Bono ordine ſcriptum eſt, & morbi ad veterum mentem concinnatam hiſtoriam habet.

NICOLAI KLEINFELD *de morbis & ſymptomatibus, eorumque cauſis & differentiis patholog.* L. II. Antw. 1598. 12. (LIND. Leydæ 1592. 12.) *

JO. CALVO *libro di medicina y Cirurgia que tratta de las* Plagas *en general en particulas, y aſſi mismo del M. Gallico*, Barcinone 1592. 8. ASTR.

OCTAVIANI ROBERTI *de peticulari febre Tridentica* 1591. *publice vagante, deque veſicatoriorum in ea potiſſimum uſu* Trident. 1592. 4. RIV.

JOH. BAUHINI *memorabilis hiſtoria luporum aliquot rabidorum qui circa Monpelgardum* anno 1590. *graſſati ſunt*. Montpelg. 1591. 8. Latine & etiam Germanice, ib. 1591. 6. L. & Gallice * Non viſum Librum cito, qui nihil mediocre ab eo viro exſpectem.

THADDÆI DUNI *de hemitritæo* I. Tiguri 1592. 8. cum epiſtolis medicinalibus. Non omittendum cenſui, qui ſatis, pro ſeculi modo, in inquirendis morborum cauſis curioſus fuerit, ut etiam cadavera eum in finem inciderit.

In PROSPERI ALPINI *medicina Ægyptiorum, & in poſthuma hiſtoria naturali Ægypti* de morbis endemiis ejus regionis, ophthalmicis, febribus peſtilentibus, phrenitide, erudite agitur. Peſtem in Ægypto oriri negat.

ANDREÆ CHIOCCI *Apologia pro divina* H. FRACASTORII *ſiphylide adverſus* J. C. SCALIGERI *cenſuram*, Veron. 1598. 4. EJ. *Pſoricon ſ. de ſcabie carmen* L. II. Veron. 1593. 4. * *& de febre mali moris & de morbis epidemicis*, Venet. 1604. 4. LIND.

ANDREÆ CHIOCCI ſunt etiam *Quæſtiones phil. & medicæ* Lib. III. Veron. 1593. 4. Ex GALENI fere ſententia contra TELESIUM.

BRUNONIS SEIDEL L. *morborum incurabilium cauſas mira brevitate exhibens*, &c. Helmſtatt. 1593. 8. multum laudatura SCHELHAMMERO *Phyſiolog.* p. XXXIV. & alibi. In editione Leid. 1662. 8. acceſſit FABRICII de PADOANIS *tr. de morbis in quibus præſentaneis uti remediis convenit*.

BRUNONIS SEIDELII citatum librum nunc ipſe legi. Scopus eſt oſtendere, dari morbos inſanabiles, quos nulla PARACELSISTARUM arcana ſuperare poſſint, uti peſtis eſt, aut epota aqua fortis, aut cordis vulnera, &c. Multa vana & incerta admiſcet, neque dat verum morborum vere inſanabilium catalogum.

HIERONYMI CAPIVACCII *de lue venerea acroaſes* Spir. Nemet. 1593. Francf. 1594. 8. Non placent ASTRUCIO.

J. DONATELLI *de febre maligna diſputatio cum* THOMA ANGELUCCIO *de ejus febris natura & curatione*, Venet. 1593. 4. RIV.

LUDOVICI ROSELLI *de morbo gallico tractatus* Rom. 1593. 8. Jejunus omnino liber. ASTR.

THEODORI ANGELUCCI *de natura & curatione febris malignæ*, Venet. 1593. 4. OSB.

EJUS *Bardicæ quibus rudens criminator valide repercutitur*, *& de natura maligna febris accuratissime disseritur*, Venet. 1593. 4. Contra DONATELLIUM.

PETRI OLAI *Or. de febribus pestilentibus*, Herborn. 1594. 4.

ADAM LONICER *explicatio morborum*, Francof. 1594. 8. LEHM.

JACOBI MOCCII *de morbis fere totius corporis humani ex bolaria & sabulosa materie excitatis*, Friburg. 1594. 8. Lectu grata collectio de generatione lapidum omnis generis. Proprii vero nihil habet.

THADDÆI HAYGK *Exegesis singularis curationis fœdæ scabiei in puella sexenni*, Prag. 1595. 8. LEHM.

J. BAPT. SYLVATICI *tr. de materia turgente*, Vicetiæ 1595. 4. Venet. 1600. 4. Disputatio mera ex veteribus. EJ. GALENI *historia medicinales enarrata*, Hanov. 1605. fol. EJ. *de iis qui morbum simulant deprehendendis*, Francf. 1671. 12. EJ. *controversiæ medicæ centum*, Mediolan. 1601. fol. Pleraque de morbis & eorum curatione, fuse & ad veterum normam. Et de *anno climacterico*, Ticini 1615. 8.

PETRI LOWE *easie certain and perfect method to cure and prevent the Spanish Sicknesse*, Lond. 1596. 4. Circulatoris opus. ASTR.

AURELII MINABOI *tr. de virulentia venerea, in quo omnium de hac re sententiæ considerantur, mali natura explicatur*, &c. Venet. 1596. 4. PL. Laudat fonticulos, sudorem.

RODERICI a CASTRO *de natura & causis pestis qua* anno 1595. *Hamburgum afflixit*, Hamburg. 1596. 4. EJ. L. *de universa muliebrium morborum medicina*. Lib. VIII. Hamburg. 1604. fol. L. 1628. 4. 1622. 4.

GERHARDI COLUMBA *dispp. med. de febris pestilentis cognitione & curatione*, Messanæ 1596. 4. MANDOS. EJ. *de lue venerea* L. ASTR. 1609. 8.

JOHANNES HEURNIUS Leidensis Professor, diligens veterum lector fuit. EJUS Lib. *de morbis qui in singulis partibus corporis humani insidere consueverunt*, prodiit Leid. 1594. 4. LIND. 1608. 4. EJ. *de febribus*, Leid. 1598. 4. 1610. 4. EJ. *de peste*, Leid. 1600. 4. RIV. EJ. *de morbis oculorum, aurium, nasi, dentium, pectoris*, &c. Leidæ 1602. 1608. 4. posthumi excusi sunt. EJUS Lib. *de morbis pectoris*, Leid. 1608. 4. *de morbis ventriculi* (cui libro varia accesserunt), Leid. 1608. 4. *de morbis gravissimis mulierum*, Leid. 1607. 4. *de morbis novis & mirandis* epistola cum priori libro prodiit, qua morbus ad scorbutum pertinens *de Varen describitur*. Conjunctos hos libellos edidit OTTO HEURNIUS JOH. fil. Leid. 1609. 4. & recusi sunt Lugd. 1658. fol. Fusas dedit morborum historias, ordinatis in unum sermonem veterum inventis & descriptionibus, ut pro compendio praxeos & pathologiæ vetustæ haberi posset. Delectum ut videtur non instituit, & multa medicamenta solis antiquis cognita commendavit.

DIOMEDIS AMICI *de morbis communibus*, *item de variolis*, &c. Venet. 1596. 4. EJ. *de morbis sporadibus*, Venet. 1605. 4. TEICHM.

J. INGOLSTETTER *de aureo dente Silesii pueri responsio ad judicium* M. RULANDI, Lipf. 1596. 8. * Generationem ejus dentis naturalem esse negat.

FRANCICUS PERELLUS *de morbis intermittentibus & de intermissionis causis*, Paris. 1597. 8. * LIND.

FELIX PLATERUS celeberrimus practicus, qui, cum observationes ederet, totis 62. annis medicinam fecerat, *de febribus* scripsit *Librum*, editum Francofurti 1597. cui viginti historiæ curationum subjectæ fuerunt. De praxi alibi dicetur. Denique *observationum libros tres* typis submisit Basileæ 1614. 8. 1641. 8. ad Praxeos ordinem dispositos, quos hic inprimis laudamus. Etsi enim sint, qui bonum senem nimium esse voluerint in formulis, plurimas tamen & utilissimas utique historias dedit, & inter rariorum inprimis proprios observatores ex præcipuis haberi potest. J. B.

J. B. MELLA *il cortesivo ovvero del mal di Castrone, e di ogn' altra infermità, che il presente anno minaccia*, Neapol. 1597. 4. De morbo nempe pestilentiali capitis.

MARTINI RULANDI fil. *demonstratio judicii de dente aureo pueri Silesii adversus responsionem* J. INGOLSTETTERI, Francof. 1597. 8. EJ. *de morbo Ungarico recte cognoscendo & curando*, Lipf. 1616. 8.

J. FRANC. RIPÆ *de peste*, Lipf. 1598. 4. *

SEVER. EUGALENI *de scorbuto* citatus liber prodiit etiam Lipsiæ 1624. 8.

HENRIC

HENRIC BRUCÆI *de scorbuto*, Rostoch. 1589. & 1591. 8. Novus iste, aut certe decimo quinto seculo a medicis primum in libris sollicite relatus, morbus plurimos descriptores habuit, quorum collectio DANIELIS SENNERTI opera prodiit. Exstat ibi eruditi viri BALDUINI RONSEI *de magnis lienibus* HIPPOCRATIS, PLINII *stomacace ac sceletyrbo seu sic dicto scorbuto* libellus editus, Antvverp. 1564. 8. RIV. & 1585. 8. Wittembergæ. Tum JOANNIS ECHTII posthuma *epitome de scorbuto vel scorbutica passione* non prius quod sciam excusa: JOHANNIS LANGII duæ Epistolæ. SALOMONIS ALBERTI, quem in Anatomicis laudavimus, *scorbuti historia*, Wittembergæ 1594. 8. edita & MATTHÆI MARTINI L. *de scorbuto*. Hi omnes, BRUCÆO excepto, cum DANIELIS SENNERTI ejusdem argumenti libro, prodierunt Wittembergæ 1624. 8. Deinde SEVERINUS EUGALENUS *de scorbuto morbo* Lib. scripsit *observationum*, quem periti judices inter primos numerant, Lipsiæ 1614. 8. ex recensione JOSEPHI STUBENDORFII, editum, qui etiam observationes suas adjecit, excusum & alias, & Amstelodami 1720. 8. in quo omnia symptomata, quæ cum scorbuto conjungi solent, fuse enarrantur, ad quinquaginta usque, & observationes auctoris subjiciuntur. Adjectus est BALTHASARIS BRUNNERI parvus Libellus *de scorbuto*, Jenæ 1624. 8. etiam excusus.

HIERONYMI REUSNER *diexodicar. exercit.* sive *de eo morbo Libellus* prodiit Francof. 1600. 8. 1610. 8. LEHM.

HERCULIS SAXONIÆ *de plica quam Poloni vocant Govodziec*, Patav. 1608. EJ. *de febrium putridarum signis & symptomatibus .... de morbo gallico*, Francof. 1600. 8. ex editione PETRI UFFENBACH *luis venereæ perfectissimus tractatus ex ore H. S. lucidatus opera* ANDREGHETTI ANDREGHETTI editus Patav. 1597. 8. minime probatus ASTRUCIO, ob falsas observationes, adfirmationem non veram, morbum mitescere, &c. EJUSDEM *Pantheon medicinæ selectum*, Francofurti 1603. fol. editum est, quo plurimi morbi describuntur, capitis, thoracis, imi ventris, morbi mulierum, symptomata febrium putridarum, febres, lues venerea, plica. Opera omnia prodierunt Patav. 1681. fol.

MATTHIÆ ZEISII *de causis & periodis pestilentium morborum*, Francof. 1598. 4. *

OMOBONI FERRARII *de sanitate & morbis*, Brix. 1598. 4. R. *de arte medica infantum* Lib. IV. Lips. 1601. 4.

FRANCISCI INDIÆ *de symptomatum in febri maligna supervenientium natura & curatione*, Veron. 1599. 4. Contra Medicum, quem Cacostermum vocat, docet symptomatum rationem in medendo habendam esse, & symptomata ea occasione percurrit. EJUSD. *de gutta podagrica, arthritica, chiragrica* Lib. II. Veron. 1600. 4. Contra FERNELIUM demonstrat, non unice a pituita, causisque frigidis hos morbos oriri, quos a quatuor omnino humoribus vitiatis derivat. Observat podagram a suppressis hæmorrhoidibus oriri, aut mensibus, & restitutis his evacuationibus sanari. Symptomata secundum quatuor humores persequitur, vanasque satis formulas laudat.

VALENTIN ESPICHT *bericht von den fleckfiebern*, Budissin. 1598. 4. *

ERASMI HEDENII *de contagione & infectione pestifera admonitio, in qua ostenditur, quot modis fiat contagium, in quibus rebus consistat*, &c. Lips. 1598. 4. RIV.

CAROLO RUINI *dell' infermità del cavallo*, Bologn. 1598. fol.

EUSTACHII RUDII *de adfectibus C. H. cognoscendis*, Venet. T. I. 1590., & T. II. 1595. fol. prodiit. EJ. *de morbis occultis & venenatis* Lib. V. ibid. 1610. fol. EJ. *de morbo gallico*, Venet. 1604 4. Librum de morbo gallico laudat C. ASTRUC. ex cujus recensione videmus, virum observationibus & judicio valuisse. Magnum opus primo loco editum magis ad antiquum saporem est, & parcius in observando.

HORATII AUGENII *de febribus, febrium signis, symptomatibus & prognostico* Lib. VII. ab anno 1568. ad 1572. scripti, quibus etiam pestis, variolarum, & morbillorum historia continetur, posthumi prodierunt, Venet. 1597. fol. 1607. fol. &c.

ANDREÆ BASTELLI *speculum medicinæ*, Madrit. 1599. 4. ASTR. In eo liber est de febribus, ægritudinibus particularibus, peste, morbo Gallico.

PHILANDRI COLUTII *de uteri querimoniis*, Rom. 1599. 8. LIND.

DIOMEDIS CORNARII Archiatri Austriaci *Observationes medicinales*, quæ cum Consiliis, Lipsiæ 1599. 4. prodierunt. Adjectæ sunt *Historiæ admirandæ* ab eodem D. C. collectæ, fere fetuum ultra tempus retentorum.

BARTHOLOMÆUS CABROLIUS in jam citatis *observationibus*, quæ cum Alphabeto anatomico

tomico prodierunt, etiam ad scopum nostrum pertinet, cum de magico morbo, vermibus intestina perrumpentibus habeat historias.

CAROLUS GALLUS *de febribus pestilentibus & malignis*, Ferrar. 1600. 4.

JOHANNIS SGHENK de GRAFENBERG *observationum medicarum* L. VII. Francof. 1600. 8. vol. 2. Leid. 1644. fol. * postquam seorsim Basileæ ab anno 1584. inde Friburgi anno 1594. ad 1597. prodierant HAEN. Idem opus a filio J. GEORGIO SCHENK, deinde a LAURENTIO STRAUSSIO undequaque auctum, recusum est Francof. 1665. fol. Utile institutum. Ad universos corporis humani morbos, etiam ad rariores & monstrosas fabricas collectæ sunt observationes fere omnium auctorum, ab ipso retro HIPPOCRATE, bono ordine dispositæ, quarum plurimas ipsa auctorum raritas suppressisset, si absque SCHENKIO foret. Multas etiam observationes amici suppeditarunt, quæ alibi non exstant, aliquas proprias habet.

JOH. SCHENK de GRAFENBERG *observationum* Libri VII. exstant etiam Francofurti 1609. fol. Hi Libri, ut diximus, Basileæ seorsim primum prodierant, nempe observationes *de capite humano*, Basil. 1584. Liber II. *de thorace*, Friburg. 1594. Liber III. *de partibus naturalibus* S. I. ibid. 1595. & II. 1596. 4. Liber IV. *de partibus genitalibus utriusque sexus* 1596. ibid. Liber V. *de partibus externis* ibid. eodem anno. Liber VI. *de febribus morbis epidemicis & contagiosis* ibid. 1597. Liber VII. *de venenis* ibid. eodem anno 8.

LUCII LÆLII FULGINATIS *de sarmatica lue consultatio*, Ferrar. 1600. fol. LIND.

THOMÆ MINADOI *de corporis humani turpitudinibus cognoscendis & curandis.. & de nova quadam affectione, plica..* Patav. 1600. fol. RIV. EJ. *de variolis & morbillis*, Patav. 1603. 4. EJ. *de arthritide* L. ibid. 1602. 4.

ANDR. POSTHUMI *dialogi VII. in quibus nova Pokutiensis lues quam* cirrhorum *morbum vocant, natura & essentia examinatur*, Vicent. 1600. 4. PL.

PETRI VERDIER *de morborum ac symptomatum occultis manifestisque causis*, Venet. 1600. 4.

NICOLAI BOCCANGELINI *de febribus morbisque malignis & pestilentia earumque causis*, Madrit. 1600. 4. 1604. 4. *

PETRI del TORRES *libro che tratto de la enfermidad de los bubas*, Madrit. 1600. 4. Inunctiones præfert. ASTR.

PETRI del TORRES liber citatus prodiit etiam Compluti 1626. 4. *

Huc pertinet omnino J. ALBOSII *lithopædium portentosum in utero per 28. annos contentum putrefactum*, quod in posteriori editione ROUSSETIANÆ *hysterotomotokia* excusum est.

J. HUCHER *de febrium differentiis, causis, signis, curatione* L. IV. Lugdun. 1601. 8. EJ. *de sterilitate* L. IV. Genev. 1609. 8. * L.

ANDREÆ CÆSALPINI *Ars medica*, Rom. 1601. 2. 3. sive *speculum artis medicæ Hippocraticum*, Venetiis 1606. 4. editum & Tarvis. 1666. fol. Francofurti 1605. 8. Non legi, laudari video a CONRINGIO: dignoscere & curare morbos omnes docet, & multa ab eo ingenio exspecto, specimina etiam quæ vidi, huic spei respondent.

NIC. MACHELLI *tractatus de morbo gallico ejusque symptomatibus & curatione*, Francof. 1601. 8. PL.

PETRI VAREZII L. *de epidemia pestilente*, Valentiæ 1601. 8. LIND.

MARTINI RULANDI filii *de perniciosa luis Ungarica tractatione & curatione*, Francof. 1600. 8. Lips. 1610. 8. LIND.

FRANCISCI CITESII (Citois) *abstinens Confolentana*, Genev. 1602. 8. cum PAULO LENTULO recusa.

FR. CITESII liber citatus Anglice prodiit Lond. 1603. AMES.

SYLVIUS LANCEANUS *de mola generatione & cura casus illustriss. Domina*, &c. Rom. 1602. 8. EJ. *de hydrope quod non semper fiat ab hepate*, Rom. 1603. 8. LIND.

JOH. XIMENEZ SAVANIEGO *tractatus de peste sus causas preservacion y cura*, Antiquera 1602. 4. * ANT.

JEAN TAXIL *de l'épilepsie*, Lyon. 1603. 8. *

J. WITTICH *von der rohten ansteckenden ruhr*, Jen. 1603. 8. EJ. *consilia & epistola medicorum Germanorum*, Lips. 1604. 4. EJ. *vom fleckfieber*, Lips. 1616. 8.

Ad WITTICHIUM adde ejus & PONTANI Libros *von der pest*, Lipsiæ anno 1594. 4. prodiisse.

ANT. VARUS *de morbo articulari seu arthritide*, Jen. 1603. 4. PL.

J. MAT-

J. MATTHAEI *de febre pestilentiali quæ superioribus annis universam ferme Germaniam pervagata est*, Francof. 1603. 8. Contra venæ sectionem. RIV.

EDWARD JORDEN *brief discourse on a sickness called the suffocation of the mother*, Lond. 1603. 4.

ANDREÆ de VALDIVIA *de las landres*, Hispali 1603. (nempe de peste) N. ANT.

THUCYDIDIS *historia seu narratio de peste Atheniensium Gr. Lat. cum prælectiunculis & commentariis* FABII PANVINII, Venet. 1603. 4. PLATN.

BAPTISTÆ CODRONCHI *de morbis qui Imolæ & alibi communiter hoc anno* 1602. *grassati sunt & de morbo novo, mucronatæ scilicet cartilaginis prolapsu*, Bonon. 1603. 4. Morbus ex lumbricorum vitiosa copia, & ex pleuritide compositus fuit. Deinde novum suum morbum, cartilaginis nempe ensiformis depressionem describit, introrsum factam, unde ventriculus comprimitur, vomitus excitatur, vel hepar urgetur & icterus fit. Curationem etiam addit, quæ fit vel depressis ad latus cartilaginibus costarum vel elevato sterno, vel admota cucurbitula. IDEM Venetiis 1595. 8. Libros IV. *de morbis veneficis & veneficiis* scripsit, satis ut videtur credulus. IDEM *de febris Ungaricæ ejusque symptomatum curatione* Librum dedit Passaviæ excusum 1595. 8. * LIND. EJUSDEM *de rabie & hydrophobia*, &c. Francofurt 1610. 8. Ex Græcis fere, parum ipse expertus.

RODERICI a CASTRO *de universa mulierum medicina*, Hamburg. 1603. fol. Morbos etiam non optime habet, & plurimas cum MERCATO concertationes.

VINCENTII ALSARII a CRUCE *de epilepsia seu comitiali morbo* L. III. *lectiones Bononienses*, Venet. 1603. 4. Theorias veterum contra recentiores defendit, FERNELIUM inprimis, & hypotheses habet, quæ admitti nequeunt, v. g. epilepsiam fieri ab occlusis ventriculis cerebri, pretium tamen ab admistis observationibus accipit. EJ. *de morbis capitis frequentioribus, catarrho, phrenitide*, &c. Rom. 1617. 4. EJ. *de verme admirando per nares egresso*, Ravennæ 1610. 4. MANDOS (inter archiatros Pontificios): hunc autem L. LINDENIUS tribuit FULVIO ANGELINO. EJ. *Ephemeridum seu diurnarum observationum* L. II. Bonon. 1641. 4. opus ipse *de epilepsia* juvenile opus vocat. EJ. *de quæsitis per epistolas Cent.* IV. Venet. 1622. fol. ubi multæ observationes. EJ. *de hæmoptysi seu sanguinis sputo*, Rom. 1633. 4. EJUSDEM *consultatio pro nobili adolescentulo, oblivione, surditate secundum alteram aurem &c. laborante*, &c. Rom. 1629. 4. R.

JOH. SAPORTA *de lue venerea* Tr. editus cum ejus L. *de tumoribus præter naturam*, Lugdun. 1624. 12.

PAULI LENTULI, viri nobilissimi, *historia admiranda Apolloniæ Schrejeræ*, Bern. 1604. 4. Præter propriam asitiæ historiam multas etiam aliorum scriptorum collegit, CITESII etiam & JOUBERTI.

MARII ZUCCARI *de morbis puerorum*, Neapol. 1604. 4. *de morbis partis animalis & de morbis complicatis*, Neapol. 1623. 4. EJ. HIPP. *epidemialium obss.* P. I. Venet. 1621. 4.

FAB. SCHEUNER *de catarrhis*, Eisleb. 1605. 8. LEHM.

ANDREÆ de LEON *pratica del morbo Gallico*, Valladolid. 1605. 4. ASTR.

JOH. TANCKII *Nosologia* HENRICI WARMII, seu *affectuum corporis humani curatio hermetica & galenica* posthuma, Lips. 1605. 8. *

J. HECKII *disp. de peste & quare tot annis in Belgio grassetur*, Daventriæ 1605. 4.

TOBIÆ COBER *obss. castrensium & Ungaricarum Decas* I. II. & III. Francofurt 1606. 8. Helmstatt. 1685. 8.

TOBIÆ COBER *observationum castrensium* Decades sunt tres, Austriaca, Silesiaca & Suecica, eleganter scriptæ & cum ingenii laude.

ALPHONSI BAROCCI *Tract. de febribus* L. I. seu *de febribus generatim*, Ferrar. 1606. fol. L.

P. RENEAUME *ex curationibus observationes*, Paris. 1606. THU.

P. RENEAUME bonus & egregius est hic dictus liber, cum historiis morborum & ingenua eventus enarratione. Historiæ sunt 201.

ALFONSI de FREILAS *si los melancolicos pueden sabier lo que esta por venir con la fuerca de la imaginacion*, &c. Giennis 1606. 4. * cum curatione pestis.

J. SIEGLITZ περὶ διαγνώσεως καὶ προγνώσεως τῆς ἐπιληψίας. 1606. 4. PL.

Hippiatrique ou Traité des causes de la maladie des chevaux, Paris. 1607. 8.

ANDREÆ CHRISTIANI *Enchiridium de cognoscendis & curandis corporis humani morbis ex* V. TRINCAVELLIO, *accedit* Tr. *de febribus ex ejusdem prælectionibus ac Comm. in* GAL. *de differentiis febrium*, &c. Basil. 1607. 8.

VALERII BALDUTII *de putredine* L. II. Urbin. 1608. 4. *

VALERIUS BALDUTIUS, cujus Libri II. *de putredine* citati sunt, Galenicus equidem est, non tamen absque propria observatione.

JOH. CASTELLI *de peste ejusque causis, signis, præsagiis, curatione, preservatione*, Augustæ (in Hispania) 1608. 8. *

PETRI PALMARII .. *historia leprosæ mulieris sanatæ*, Paris. 1608. 8. *

J. GEORG. SCHENCK *lithogenesia seu de microcosmi membris petrefactis & de calculis eidem microcosmo innatis*, Francofurt 1608. 4. *Accedit argumentum de calculis brutorum corporibus innatis.*

PETRI MATTHÆI ROSSII *Consultationes & observationes selectæ*, Francofurt 1608. 8. Apud Hispanos in Belgio medicinam fecit, argumentum partim medicum est, partim chirurgicum.

HENR. SCHEUNEMANNI *de morbo mercuriali contagioso*, Babenberg. 1608. 4. EJ. *de morbo sulfureo cagastrico quem febrem nominant ex quintuplici ente Dei, astrorum, veneni & naturæ pronato*, Francof. 1610. 8. Fanatici hominis & Paracelsici. RIV.

PETRI PIGRAI *Epitome præceptorum medicinæ & chirurgiæ*, Paris. 1612. 8. etiam Belgice editus sub titulo *kort begryp van de leere der Medicine en der Chirurgie*, Amstel. 1633. 4. Etsi ex genio seculi nimis habeat theoriæ, non est tamen absque observatione, cum etiam proprii morbi fusam det historiam, & dæmoniacorum fraudes audax revelet, & passim observationes ex morbosis cadaveribus proferat. Parvi facit ASTRUC.

SEBASTI PISSINII *de cordis palpitatione cognoscenda & curanda*, L. II. Francof. 1609. 8. PL. de *diabete & polypo cordis*, Mediol. 1654. 4.

J. CONR. RHUMELII *Loimographia*, Amberg. 1606. 8. * EJ. *prophylaxis med. practica epidemiæ ἐγκεφαλονόσυ, seu centuria curationum medicarum feliciter factarum* (in lue Ungariea) Norimberg. 1624. 8. PL. EJ. *historia morbi qui ex castris ad rastra, ex rastris ad rostra, ab his ad nos & foras in Palatinatu superiori Bavariæ se penetravit* anno 1621. Norimberg. 1625. 8. RIV.

TARQUINII TARQUINETI *de gutta, seu juncturarum dolore*, Patav. 1609. 4. LIND.

JOSEPHI QUERCETANI *tetras gravissimorum totius capitis affectuum*, Marburg. 1609. 8. Gallice Paris. 1625. 8. *Pestis alexicacon*, Lips. 1615. 8. EJ. *consilia de arthritide, calculo, nephritide, lue venerea & p. v. virgine morbo in immensum complicato laborante*, Lips. 1613. 8. Indocti satis hominis & aliena opera utentis.

LÆLII a FONTE *consultationes medicinales .. ubi plurimorum notatu dignorum affectuum agnitio .. explicatur*, Venetiis 1609. fol. Inter bonos observatores a Cl. FURSTENAU numeratur.

LÆLIUS a FONTE a STAHLIO etiam ut bonus observator prædicatur, de quo in practicis plura dicemus.

REINERI SOLENANDRI *Consilia Medicinalia* quorum *quinque sectiones* prodierunt, Francofurti 1596. fol. Hanov. 1609. fol. ad praxin inprimis pertinent, huc tamen etiam ob morborum descriptiones revocari queunt.

J. CÆS. CLAUDINI *responsionum & consultationum*, T. I. Francof. 1607. 8. Aug. Turin. 1628. EJ. *de catarrho, crisi, diebus criticis*, Bonon. 1612. fol.

THEODORI BARONII *de operationis mejendi triplici læsione & curatione*, L. II. Papiæ 1609. 4. GALENI adeo certus discipulus, ut cum eo errare malit, quam cum alio vera sentire. Ischuriam, diabeten, incontinentiam urinæ, mictionem cruentam, purulentam describit. Aliquas proprias observationes adspergit, & medicamenta lithonthriptica, quibus parum tribuo. Hæmorrhoides vesicæ habet.

GEORGII GARNERI *brachyologia loimodes desumta ex L. magno de peste quæ grassata est*, Venetiis anno 1576. & Bruntruti 1582. Bruntrut. 1610. 8. *

CHRISTOPH. GUARINONI *Consilia medica*, Venet. 1610. fol.

FR. NOLA *de epidemica phlegmone anginosa grassante Neapoli*, Venet. 1610. 4. HARL.

HENNING ARNISÆI *de lue venerea cognoscenda & curanda*, Francof. 1610. 4.

GOT-

GOTTFRIEDII SMOLLII *trias maritima proponens hypochondriaca splenetica, hypochondriaca mesaraica, hypochondriaca phantastica ortum & interitum*, Hamburg. 1610. 12. PL.

J. ANDREÆ SGAMBALI *de pestilenti faucium affectu Neapoli sæviente*, Neapol. 1610. 4.* L.

J. ANDREAM SGAMBALUM laudat CL. FOTHERGILL.

DUNCANI LIDDELII L. III. *de febribus*, Hamburg. 1610. 8.

HENRICI SMETII a LEDA *Miscellanea medica in* L. XII. *digesta*, Francofurti 1611. 8. Epistolæ sunt varii generis, quæ etsi etiam alibi pathologica multa habent, *decimo* tamen libro inprimis unice rariorum morborum historias per 48. annos collectas, cum nonnullis cadaverum sectionibus, ab Auctore factas continent: deinde disputationes variæ & SMETII & amicorum ad pathologiam etiam spectantes, quæ sæculum sapiunt, passim intersparguntur & WEYERI L. *de varis*, & alia.

ALPHONSI de FONSECA *de anginis disputationes*, Compluti 1611. 4. *

FRANCISCI PERIZ CASCALES de GUADALAXARA *de malo illo vulgo Garotillo appellato*, Madrit. 1611. 4. ANT.

JOH. CHIFFLET Vesontini *singulares ex curationibus & cadaverum sectionibus observationes*, Paris. 1611. 8. Polyhistoris, astrologi, qui fere omnes ægrorum mortes astris imputaret. Sectiones cadaverum morbosorum numerosæ & utiles. IDEM *asitiæ in puella helvetica mirabilis physicam ecstasin* dedit Vesuntione 1610. 8.

TANAQUIL GILLAUMET *tr. de la maladie crystalline*, Lion. 1611. 12. nempe de œdemate genitalium & lue venerea quam eadem voce intelligit.

LAUR. HAHN *Consultatio pestis*, Hanov. 1611. 8. RIV.

WOLFG. GABELCHOVER *Curationum & observationum medicinalium Centuria*, I. Tubing. 1611. 8. *Cent.* II. III. IV. ibid. 1612. *Cent.* V. VI. Tubing. 1627. 8. RIV.

JUNII PAULI CRASSI *mortis repentinæ examen cum brevi methodo præsagiendi*, Mutinæ 1612. 8.

FRANC. HILDESHEIM *de cerebri & capitis morbis internis spicilegia*, Francofurti 1612. 8. LEHM.

JOH. GUARGUANTI Medici Veneti *tres tractatus de dysenteria, morbo gallico, & febre pestilentiali*, Venet. 1613. 4. Lignum sanctum in lue venerea unice extollit. Recusa est 1618. 4. adjecta CYPRIANI MONTEGARRII *cognitione curandi fluxus*. *

ROD. GOCLENII *de peste*, Marburg. 1609. 1. EJ. *Loimographia in qua graves quæstiones medicorum quorumdam ignorantiam in curanda peste detegentes explicantur*, &c., Francof. 1613. 8. Credulus Amuletorum & sigillorum defensor, addictus formulis. Morbum tamen, quem ipse Loimiater cominus observaverat, non male describit, observat sanguinem, undecunque stillaret, malo eventu manasse, carbunculum in oculo sanavit, sanguinem solutum mali esse præsagii monuit, &c.

MART. PANSÆ *bericht vom Zipperlein* (arthritide), Lips. 1613. 8. LEHM. EJ. *von der colie oder darmgrimmen*, Lips. 1616. 8. LEHM. EJ. *Consilium Peripneunoniæ oder ein getreulicher Rath in der beschwerlichen berg- und lungensucht*, Fryburg 1681. 4. RIV.

HIERONYMI PERLINI *declamatio adversus morborum contagionem hujusque auctores & fautores*, Hanov. 1613. 4. Negat contagium, ante nuperos Gallos. EJUS *instructiones medicæ, physilogica, pathologica, therapeutica*, Hanov. 1613. 4.

ANGELI VICTORII *Historia palpitationis cordis ruptarum costarum* PHILIPPI NERI, 1613. Ex ardore zeli tumor in pectore natus erat, quem bonus senex ad 80. annum superstes gessit. Repertæ duæ costæ spuriæ ruptæ, &c. EJUSD. *medicæ consultationes post obitum editæ a* VINC. MANUTIO, Rom. 1640 fol.

TOB. TÆNDLER *diss. physicomedicæ* Earum 2. est de *fascino & incantatione*: 3. de *melancholia*. 4. *de melancholicorum vaticiniis & mirandis operibus: quinta de Noctisugio*, Wittemberg. 1613. 8.

JOH. ZECCHII *methodus de urinis: accedit de laterali dolore cum febre putrida*, Bonon. 1613. 4. EJ. *de diebus criticis, lue gallica*, Bonon. 1629. 4.

AUG. ETZLERI *Tr. fundamentum sive medicinæ antidotum explanans, & ad quintuplicis entis ....morbosi cognitionem viam sternens*, Hall. 1623. 8. Paracelsista.

In CASPARIS BAUHINI *L. de lapide Bezoar, hoc anno edito, multa de calculis etiam fellis observationes exstant*.

PHILOTHEI ELIANI MONTALTO *Archipathologia qua internarum capitis affectionum essentia, causa, signa, prasagia & curatio..edisseruntur*, Lutet. 1614. 4. RIV.

PH. EL. MONTALTO etiam est *de morbis capitis* S. Germani 1621. 4. *

MARTINI FORSTER *tartarus hypochondriorum seu beschreibung der Tartar krankheit it. der pest*, Gera. 1614. LEHM.

PHILIP SECHTLENI *lapis lydius inediarum prodigiosarum, quas plurimi in multos dies, septimanas, menses & annos protraxerunt*, Paderborn. 1614. 12. HÆN.

HENRICI PETRÆI *Nosologia harmonica, dogmatica & hermetica* 50. *disputationibus disceptata*, Marburg. 1614. 1615. & 1616. 4. Conciliare studuit Chemicam & Galenicam sectam. EJ. *de luis Ungarica natura & cura*. Marburg. 1618. 4.

MATTHIÆ UNZER *de nephritide*, Hall. 1614. 4. EJ. *Κάταρρος δοιμώδης*, sive *de lue pestifera* EJ. *ἱερονοσολογία* chymiatrica seu *epilepsia descriptio*, &c. Hall. 1616. 4. RIV.

CURTIUS MARINELLUS *de morbis nobiliores anima facultates obsidentibus*, Venet. 1615. 4. * LIND.

LUDOVICUS GUYON *le miroir de la.. santé corporelle contenent toutes les maladies tant externes que internes avec leurs causes, definitions*, &c. Lion. 1615. 8. vol. 2. Non penitus spernit ASTRUC, cum suas observationes & experimenta interponat.

JOH. MAGIRI *pathologia seu morborum omnium enumeratio cum brevi pathologia delineatione*, Francof. 1615. 8. RIV.

ILLEFONSI MINESII *de gutturis ulceribus anginosis*, Hispali. 1615. 4. *

CHRISTOPHORI PEREZ de HERRERA *de garotillo* (angina gangrænosa) hispanice scripsit, Madrit. 1615. N. ANT.

DAVIDIS CRUSII *theatrum morborum*, Erfurt. 1615. 8. *

DOMINICI TETILLI *de causa mortis repentina distinctissima tractatio, in qua quaritur quid sit mors*, Venet. 1615. 4. cum observationibus & historiis. RIV.

JO. HENNEMANNI REYSING *Idea loimodes*, Francofurti 1615. 4. *

HENRICI GUBERLETH *pathologia seu doctrina de affectibus*, Herborn. 1615. 8. LIND.

BART. PASCHETTII *de destillatione, catarrho vulgo dicta*, Venet. 1615. 4. PL.

Varia, quæ ad Chirurgiam inprimis pertinent, scripsit GUILIELMUS FABRICIUS HILDANUS. Sed *observationes* inprimis, tum *Epistola* plenæ sunt egregiis etiam ad medicam praxin historiis, & a nemine debent prætermitti. EJUS L. *de dysenteria*, Oppenh. 1616. 8. propius huc spectat.

G. F. HILDANI Liber *de angina* recusus Stuttgardiæ 1661. 12. citatis ejus viri opusculis addendus est.

JOHANNIS MACOLLO *theoria chymica luis venerea*, Florent. 1618. 8. EJ. *Jatria chymica exemplo luis venerea illustrata*, Londin. 1622. 8. Nullius momenti. ASTR.

JEAN GAUTIER *tr. de la maladie Venerienne*, Toulouse 1616. 12.

JUAN del SOTO L. *del conocimento curation y preservation de la infermidad del Garotillo* (angina epidemica), Granada 1616. 4. HARL.

JOACH. URSINI *bericht von erkentnuss aller fieber nebst einem anhang von der pest*, Rostock. 1616. 8. LEHM.

VALENTINI RITTER *lien scirrhodes*, Basil. 1616. 4. RIV.

MATTHÆI MARTINII *de morbis mesenterii abstrusioribus tractatio cum affectionum hypochondriacarum, prioribus quodammodo affinium, historia & curatione*, Islebiæ 1616. 8. Lips. 1630. 8. & *de scorbute* L. Jenæ 1624. 8.

PETRI VASCII CASTELLI *Exercitationes medicinales ad omnes thoracis affectus X. tractatibus absoluta*, Tolos. 1616. 4. *

JOH. AGRICOLÆ *bericht von der rohten Ruhr* (dysenteria) *und febre maligna epidemica*, Erfurt. 1616. 8.

THEODORI CORBEII *Pathologia seu morborum & affectuum omnium* p. n. *qui corpus humanum invadere solent*, Francof. 1616. 8. L.

JUL. GUASTAVINI *locorum de medicina selectorum liber*, Lugdun. 1616. 4. Multa huc faciunt, de dolore, catarrho, sanguine spumoso, & sputo sanguinis, paralyseos causa, febre essentiali. Eruditionem non desideres.

JOH. COLLE de BELLONA (JOHANNES COLLE Bellunensis procul dubio) *medicina practica*

(*a*) Inter eos porro, qui merentur commendari, princeps est DANIEL SENNERTUS, clarissimus vir ob summum ingenium, maximam scientiam & dili-

ctica seu nova methodus cognoscendorum & curandorum affectuum malignorum & pestilentium, Pisaur. 1617. fol. Citatur a nupero auctore *history of air seasons ad meteores*, qui plurimum eo opere usus est tamquam collectione epidemiarum. EJUSD. *notitia & medela singularis de malo gallico & ejus syptomate gonorrhœa*, Venet. 1628. 4. Ingenium & literas Auctori dat ASTRUCIUS, judicium negat.

GUIL. LOYSEAU *observations medicinales & chirurgicales avec histoires, noms, pays & temoignages*, Bourdeaux 1615. 12. Medico-Chirurgus. Historiam habet carunculæ in urethra HENRICI IV. quam ipse curavit.

GEORG. GARMANN *bericht von der vveissen und rothen Ruhr*, Halberstatt. 1617. 4.

MICH. SCHOEN *bericht von hitzigen fiebern*, Lips. 1617. 4.

DANIEL LORIS *assertiones de hectica febris definitione, divisione, signis, curatione*, Basil. 1617. 4. RIV.

MELCHIORIS CARTERII *exercitatio in Epilepsiam*, Tolosæ 1617. 8. LIND.

ANTONII TOSII *de anthrace seu carbunculo: Ej. de nova quadam peripneumoniam curandi ratione a nemine hactenus excogitata*, Venet. 1618. 4. L.

J. ASSUERI AMPSING *de morborum differentiis*, Rostock. 1618. 4. EJ. *hectas affectionum capillos* C. H. *infestantium*, Wittemberg. 1623. 8. LIND. Ex iatromathematicis astrologis.

J. ASSUERI AMPSING etiam est *de alopecia & ophiasi*, Rostoch. 1616. 4.

HANNIBALIS ALBERTINI *de adfectionibus cordis* (palpitatione, syncope, peste), Venet. 1618. 4.

CAROLUS PISO NIC. Filius, Medicus Lotharingus, *selectiorum observationum & consiliorum de prætervisis hactenus morbis & adfectibus præter naturam ab aqua seu colluvie serosa ortis* edidit Ponte ad Musson. 1618. 4. Leid. 1650. 8. & alias. Maximam famam hic liber consecutus est, inprimis ob bonam & ad morem optimorum veterum reformatam, signisque exquisitis depictam morborum historiam; tum ob sectiones cadaverum. Hydropem pectoris multis experimentis confirmavit, lethargum ad cerebrum aqua inundatum verissime revocavit. Observationes etiam extractæ & sub titulo PISONIS enucleati editæ sunt apud ELZEVIRIUM. 1639. 12.

DERMUTHII de MEARA *pathalogia hereditaria generalis*, Dublin. 1519. 8. Amstelodami. 1666. 12. Inutilis.

JOH. VARANDÆI *de affectibus renum & vesicæ ad mentem* HIPPOCRATIS & GALENI, Hanov. 1617. 8. & *de affectibus mulierum* L. III. Lugdun. & Hanov. 1619. 8. Monspel. 1620. 8. *de elephantiasi seu lepra*, Monsp. 1620. 8. & *de lue venerea & hepatide seu hepatis atonia*, Monspess. 1260. 8. *de morbis ventriculi* ibid. eodem anno. *Pathologia*, Monsp. 1520. 8. Opera denique omnia quibus Ventriculi, intestinorum, lienis, hepatis, renum, mulierum, genitalium virilium, & in universum omnes viscerum abdominis adfectiones continentur 1558. fol.

RAIMUMDI MINDERER *de pestilentia L. I. veterum & recentiorum obss. constans*, Aug. Vind. 1619. 8. RIV.

(*a*) DANIEL SENNERTUS Wittembergensis Professor collectionem de universis morbis forte optimam edidit earum, quas habemus. EJUS. L. IV. *de febribus* prodierunt, Wittembergæ 1619. 8. & Paris. 1633. 4. quo opere inprimis inclaruit, cum omnia, quæ ad morbi cognitionem pertinent, optimo ordine & dilucido proposuerit, unde non alio auctore magis, aut BELLINUS usus est, aut recentiores medici, quando historias morborum dederunt. Praxis ex more veterum est, pro quorum omnium utili compendio SENNERTI opera habeo. Deinde *Institutiones medicæ* prodierunt, Wittemb. 1620. Eæ in Libro secundo *Pathalogiam* continent. De *scorbuto* L. dictus est, recusus cum RONSSEI, ECTHII, WIERI, LANGII, ALBERTI & MARTINII libris ejusdem argumenti, Francof. 1655. 4. *Practica Medicinæ* Libri VI. Wittemberg. 1628. & annis sequentibus & Parisiis iisdem annis, prodierunt, quo opere omnes, etiam chirurgici morbi continentur. *De dysenteria tractatus*, Wittemberg. 1624. 1626. 8. LEHM. & *de arthritide* ib. 1631. 4. &c. Opera omnia Lugduni 1656. fol. 2. vol. recusa sunt.

TO-

diligentiam, lectu ideo dignissimus, gnarus enim veterum & chemicarum sententiarum nomen meruit GALENI Germanici; hinc multoties typis excusus est.

TOBIÆ KNOBLOCH *Kurtzer bericht von den frantzosen*, Giess. 1620. 8. Parvi momenti, ut reliqua ejus viri scripta. ASTR.

J. MATTHÆI tr. *de febre pestilentiali quæ superioribus annis Germaniam pervagata est*, Francof. 1620. 8. *

J. THEODORI SCHONLIN L. *de melancholia & de catarrho* ex Gallico A. LAURENTII vidit A. August. Vind. 1620. 16.

HERM. CORBEI *gynæcion* L. II. seu *de morbis mulierum cognoscendis & curandis* L. II. Francof. 1620. 8. PL.

JOH. OBERNDORFER *descriptio morbi Hungarici* (germanice,) Francof. 1620. 4. latine v. *de febre Ungarica*, ibid. 1601. 4.

J. BAPT. CARNEVALA *de epidemico strangulatorio affectu*, Neapoli 1620. 4. * LIND. Nonne idem liber quem cum titulo J. BAPT. CAVALLARII *de morbo epidemico qui Nolam & Campaniam universam vexavit* idem LINDENIUS dixit? editus, si ipsi fides, 1602. 4.

BALDUINI RONSÆI (cujus magnos Lienes citavimus) *opuscula medica* Leid. 1618. 8. Amstelod. 1661. 8. Continentur hac collectione *Epistolæ medicinales 69.* editæ jam Leidæ 1590. 8. in quibus varii casus rariores morborum habentur L. *de morbis muliebribus* datus a 1593. ubi unci etiam aliqui & instrumenta depicta sunt, cum morbis infantum, gravidarum, puerperarum. *Venatio medica* alibi dicetur. In L. de *scorbuto* morbum HIPPOCRATI dictum credit, ut tamen exasperetur & invalescat ab ingluvie cœlique vitio humido. JOHANNES ECHTIUS in L. de *scorbuto* conjunctim edito non a solo lienis aut hepatis vitio, sed a sanguine putrefacto scorbutum derivat.

AETII CLETI *Opus de morbo strangulatorio*, Rom. 1620. 4.

AETII CLETI citatum *de morbo strangulatorio opus* laudatur a CL. FOTHERGILL, quod propria aliqua habeat.

FRANCISCI MORÆI *de maligna febre paroxysante opus*, *consultationes & observationes continens*, Francof. 1620. 12.

FR. MORÆUS Venetiis recusus exstat 1669. 4.

EPIPHANII FERDINANDI *centum historiæ seu observationes & casus medici*, Venet. 1621. fol. Historiæ morborum breves, viri antiquorum merum & styli barbari, cum fusis expositionibus suæ curationis. In Tarantulæ historia plenior est. Edidit etiam *aureum de peste libellum*, Neapoli 1631. 4. quem non vidi.

GUILIELMI ADER *de ægrotis & ægris in Evangelio*, Tolos. 1621. 8. HÆN.

GUILIELMI ADER libri citati editionem Tolos. 1623. 8. habet L.

ANDREA TAMAIO *tractatus de algebra y garotillo*, Madrit. 1621. 8. N. ANT.

MICHAEL BEYER *de podagra, chiragra & gonagra*, Francof. 1621. 8. L.

P. van der HOEVEN *de sympathia seu affectu per consensum*, Roterod. 1621. 8. *

PAULI MUNCER *von den giftigen fiebern. und der pest*, Lips. 1621. 8.

J. RADEI *de podagra*, Francof. 1621. 8.

JOACH. BURSER *de febri epidemica seu petechiali agnoscenda & curanda comm.*, Lips. 1621. 8. HÆN.

PETRI SCHOTANI *speculum luis pestiferæ*, Holm. 1621. 8. LIND.

VALENTINI JUNIORIS *observatio admiranda de ejectione membranarum per secessum formam viperæ referentium*, Venet. 1621. 8.

VALENTINI JUNIORIS liber citatus historia est, satis male scripta, phthiseos, cum egestis membranis ex sanguine compacto de ano dejectis.

ANTON. PONCE de SANTA CRUZ *in Avicennæ primam primi*. Accedit. ALPHONSI de S. CRUCE L. *de melancholia*, Madriti 1622. fol. EJ. *comm. in* L. GALENI *de morbo & symptomate*, Madriti 1637. fol.

ALPHONSI librum cum A. PONCE de SANTA CRUZ commentario citato excusum non penitus spernas, ob morborum historias.

est. Optima ejus editio est in folio Lugduni anno 1667. sex voll. Ex hoc auctore poterimus discere in pathologia omnia, quæ vetustas græca, romana, ara.

THOMÆ BRONCORI *de populari & pestilenti gutturis morbo*, Neapol. 1622. 4. LIND.

HUBERTI ARNOLTI RIETMAKER *Tractatus de nephritico dolore, calculo & arenulis*, Lovan. 1622. 4. Venet. 1664. 12.

JOH. POPPII *von der vvassersucht*, Coburg. 1622. 8. Lips. 1623. 8. *von der haut Krankheit und pestilenzialischem gallen fieber*, Lips. 1623. 8. *Ursprung der pestilenz*, Francof. 1625. 8. *von denen fiebern und kalten vvehen*, Lips. 1625. 8. *

JOH. POPPIUS hic quidem dictus ad praxin potius referendus.

PETRI POTERII *curationes & observationes*, Colon. 1622. 12. RIV. tum 1625. 12. 1645. 8. Sæpe recusæ, & in operibus omnibus, Francof. 1698. 4. præter curationes chemicas etiam raros morbos habet. EJUSDEM *de febribus* L. II. Bonon. 1643. 4. Contra GALENICOS ostendit, febris naturam esse in mistura sanguinis, spiritus & salini, &c.

FRANCISCI RUBEI *nocturnæ exercitationes in medicas historias*, Genuæ 1622. 8. *. Hamburgi 1660. 8. cura JOH. GARMERI. Historiæ morborum quadraginta sunt, febrium inprimis, cum dissertationibus ad eos morbos. Signa diligenter observavit, veteres legit, eorum descriptiones cum suo diario comparat. Ad posteriorem editionem adnotationes adjecit GARMERUS.

HERMANNI FOLLINI *de natura febris peticularis & curatione*, Coloniæ 1622. 8. L.

ANTONII FONSECÆ *de epidemia febrili grassante in exercitu R. Catholici in inferiori Palatinatu*, an. 1620. 1621. Bruxell. 1623. 4. LIND.

CAII HOLZMANN *de natura & cura febris malignæ*, 1623 12. LEHM.

MICHAEL BOUTHEROUE *pyretologia cum chymicis remediis*, Paris. 1623. 8. LIND.

DAVID de PLANISCANPY *la varole reconnue, combattue & abattue*, Paris. 1623. 8. A. Arsenico etiam intus ausus est uti.

JACOBI CARANTÆ *de morsu canis rabidi* Sarigliano, 1623. 4. Occasionem scribendi libello dedit historia funesta hominis, qui tertio a morsu mense, cum in securo is hactenus videretur, hydrophobia correptus interiit. Tunc multas theorias congregat, docet absque morsu & hominem & alia animalia in rabiem verti, exemplis inprimis a MARCELLO DONATO sumtis.

ADRIANI SPIGELII *de lumbrico lato* L. cum verme. Primus hanc historiam ordinasse videtur, caput se non vidisse fassus est. Vermes ex intestino perforato in venam portarum viam sibi fecisse vidit. EJUSD. L. *de semitertiana*, IV. Francof. 1624. 4. & in operibus omnibus editionis Amstelodamensis. EJ. *de arthritide* L. ibid.

PHILIPPI HOECHSTETTER *rararum observationum Decades tres*, August. Vindel. 1624. 8. & *Decades tres sequentes s. observationum*, P. II. ibid. 1627. 8. denique decem decades, adjectis quatuor *posthumis*, una excusæ, Lips. 1674. 8. Centum adeo observationes tum morborum integrorum, tum casuum, cum scholiis ad FORESTI morem. Curationes ex hypothesi. Ita in variolis malignis non sensit se *antidotis* suis lethiferam eam hæmorrhagiam excitasse, quam describit, &c. Cæterum ex melioribus scriptoribus sui ævi fuit, ingenio excitato, non ubique credulo, qui senserit inertiam unicornu & hujusmodi alexipharmacorum, multæ praxeos, qui 9255. ægros unice in Nosodochio curaverit.

J. JACOB FEDERER *brevis febris Ungaricæ cognoscendæ, curandæ & discernendæ methodus*, Friburgi 1624. 8. ENDT.

JOHANNIS RUDOLPHI CAMERARII *sylloge memorabilium medicinæ*. Hujus operis primæ *quatuor Centuriæ* prodierunt Argentorati 1624. 12. an. 1627. 1628. 1630. successerunt sensim aliæ & denique *viginti centuriæ*, Tubing. 1683. 8. cui editioni quatuor posthumæ centuriæ accesserunt. Imprimis autem ad rariora, & ad id respexit, quod admirationem moveret, eo ipso minus utilis.

J. VIGUIER *Tractatus absolutiss. de catarrho, rheumatismo, vitiis dentium, linguæ, vocis, salivatione*, &c. Genev. 1624. 8. Accedit. A. LAURENTII L. *de catarrho*.

FRANCISCI COLUTI *de querelis nephriticorum*, Rom. 1624. 4. LIND.

JOACH.

arabica, de essentia & natura morborum intima, de diversis morbis, de classibus diversis causarum, &c. docuerat, adeo ut hic auctor lectioni & attentioni nunquam satis commendari possit.

JOACH. OELHAFII *de seminario pestilenti intra corpus vivum latente*, Gedan. 1624. 4. SCH.

DAV. LIPSII *bericht von den Kinderblattern*, Erfurt. 1624. 4. * EJ. de *hydropis ejusque specierum triplici cognitione & curatione*, Jen. 1678. 4. EJ. *antipathia singulares*, ibid.

FRIDERICI van der MEY *de arthritide & calculo gemino* Tractatus II. EJ. *historia medica de vertigine, catarrho, tussi & abortu*, Hagæ 1624. 4. EJ. *de morbis & symptomatibus Bredanis tempore obsidionis*, Antvverp. 1627. 4. *

FRID. van der MEY in Libro *de morbis & symptomatibus Bredanis*, &c. bilem atram putrescentem pro causa mali habet.

LUDOVICI SETTALA (SEPTALII) *animadversiones & cautiones medicinales*, Mediolan. 1614. potius ad praxin pertinent. EJUS *de morbis ex mucronata cartilagine venientibus*, L. Mediolan. 1632. 8. (CORTE) & *de peste & pestiferis affectibus*, Mediolan. 1622. 4. non legi.

STEPHANI RODERICI a CASTRO *de complexu morborum*, Florent. 1624. 8. *de asitio*, Florent. 1630. 8. *Qua ex quibus, seu de morbis degenerantibus & succedentibus sibi*, 1627. 12. Francof. 1646. 12. *de pleuritide disceptatio*, Florent. 1621. *de epilepsia* 1640. 8. ibid. Noriberg. 1646. 12. *de natura mulierum*, Hanov. 1654. 4. Francof. 1668. 4. *varia exercitationes in aliquot ægrotos* HIPPOCRATIS, Florent. 1644. 4. Venet. 1656. 8. *de animalibus microcosmi*, Lugd. 1661. 4. Liber scriptor, neque ex GALENI Servis.

ST. ROD. a CASTRO *exercitationes in aliquot ægrotos* (nempe octo) HIPP. jam dictæ ad pathologiam pertinent.

ROB. BURTON sub nomine ficto DEMOCRITI JUNIORIS edidit, anno 1624. Oxonii *the anatomy of melancholy vvith its causes, symptoms, prognostiks and cures*.

DUNCANI LIDDEL *Opera Omnia*. Secunda pars continet pathologiam, quinta *tractatum de febribus, peste, variolis & morbillis*, Lugd. 1624. 4. ex editione LUD. SERRANI.

JAIMI SEGUARRA *de morbum & symptomatum differentiis*, Valent. 1624. 1642. *

GEORGII HORST Archiatri Ulmensis opera. Multa ad rem nostram faciunt, inprimis *Observationum medicinalium singularium L. IV. Accessit Epistolarum & consultationum liber* Ulmæ 1625. 4. 1633. 4. UFF. Libri vero IV. posterioris *de morbis mulierum, de morbis contagiosis, de doloribus partium externarum, de chirurgicis casibus*, Ulmæ accesserunt 1628. 4. UFF. Observationes secundum tres ventres ordinatæ, plurimæ ad genium & præjudicia seculi. Epistolæ meliores sunt, variasque doctorum virorum rariores observationes continent. IDEM, uti dictum est, MARCELLUM DONATUM novo libro auxit, Francof. 1664. 8. EJUSDEM *disputationes* in operibus omnibus recusæ a V. ad XVI. pathologici argumenti sunt. Earum sex priores sub titulo *de morbis eorumque causis*, Giessæ 1612. 4. prodierunt; *febrium* vero *continuarum & malignarum prognosis*, Giess. 1622. 4. Tr. *de scorbuto* duabus disputationibus traditus, Giess. 1609. 4. Germanice, tum 1611. 8. 1640. 8. EJUSDEM *bericht von der Kinder blattern und masern* (de variolis & morbillis) Giess. 1621. 8. Francof. 1668. 4. EJ. *bericht von der Ungarischen fiebersucht*, Francofurti 1663. 12. In Tomo II. operum omnium observationes omnes alio ordine redeunt, quarum IX. Libri omnino ad historiam morborum pertinent, & libri X. pars major.

DAVID HERLICH *Kurtzer extract. von der pestilenz*, Stetten. 1625. 8.

DAV. HERLICH primum prodiit Francof. 1621. 4. *

GEO. TORRÆI *Epilepsia consideratio, i. e. morbi comitialis qua theoretica qua practica medicina*, Francof. 1625. 4.

JOSEPHI DE AROMATARIIS *de rabie contagiosa*, Venet. 1625. 4. Celebris ob semina plantarum auctor.

ANDREAS LORETTI *de foco putredinis in febribus intermittentibus*. Turin. 1627. 8. LIND.

Verum dolendum est, quod neque magnus FERNELIUS, neque SENNERTUS, hic satisfecerint, quia divisiones tam subtiles habent, ut fundamentum

 cape-

J. STEPHANI STROBELBERGER & JOACH. BURSERI *concertatio epistolica super qq... febrim malignam seu petechialem concernentibus. Accedit disput. de venenorum natura & qualitatibus habita inter* J. BURSER & VALENTINUM HERTEL, Lipf. 1625. 8. Riv. EJ. STROBELBERGER Tr. *de dentium podagra*, Lipf. 1630. 8. ubi etiam chirurgiam habet. EJ. *Praelectionum Monspeliensium recapitulatio continens harum libri I. Gal. de int. affect. notitia explanationem*, Noriberg. 1626. 12.

GEORGII TIDICÆI *epilepsia consideratio*, Francof. 1625. 4. L. & *de podagra positiones*, Monspel. 1626. 4.

ANTONII le GENDRE *de febre epidemica in Montalbani obsidione grassata*, Lugdun. 1626. 8.

PETRI MANCEBO AGUADO *trattado de la essencia de la melancolia de su assiento causas y curacion*, 1626. N. ANT.

D. PACI MORANI Lusitani *apologia tres de Epilepsia hysterica.* II. *de Venasectione in fluore nimio hæmorrhoidum* III. *de ventris tumore*, Orthesii 1626. 4. * LIND.

In J. B. CORTESII *Miscellaneis* varia huc pertinent & feri toti Libri VI. VII. VIII. IX. & X. qui ad pulsus, urinas, febres pertinent, aut ad consilia practica.

JOH. LAMONIERE *obss. fluxus dysenterici Lugduni Galliarum populariter grassantis & auxilia*, Lugdun. 1626. 16. * L.

FRANCISCI RANCHINI Monspeliensis *opuscula medica*, Lugdun. 1628. 4. Hoc titulo venerunt *Pathalogia universalis: Tractatus de morbis puerorum: de morbis virginum: de morbis senum: de morbis subitaneis: de purgatione vitiosa & morbis inde ortis*: fusa omnia & cum conjuncta Praxi. EJUSDEM *traité de l'origine des causes, des signes & de la préservation de la vérole*, Lugdun. 1640. 8. Morbum novum esse, solo mercurio expugnari, &c.

ANDR. TENZEL *von der natur und cur der pest*, Erfurt. 1627. 4. HÆN.

J. E. BURGGRAVII *Tractatus von der Ungarischen hauptkrankheit*, Francof. 1627. 4.

THOMÆ MARQUIS *Decas pestifuga, seu X. quæstiones problematicæ de peste*, Antvverp. 1627. 4. *

THOMÆ GROSSI *lectiones de febribus*, Venet. 1627. 4. EJ. *de morbis capitis & thoracis*, Ferrar. 1628. 4. L. EJ. *quæstio an morbi in Italia & præsertim in Gallia cisalpina.. sub nomine pestis connumerari debeant*, Venet. 1631. 4. *

MELCHIOR SEBIZ *historia de femina quæ ventrem supra modum tumidum ultra decennium gestavit, & tum hydrope uterino, tum molis carnosis 76. tum.. ascite conflictata est, cum commentariolo de hydrope uterino*, Argent. 1627. 4. cum fig. IDEM GALENI L. *de differentiis & caussis morborum & syptomatum in theses contraxit & ad disputandum proposuit*, Argent. 1630. sq. 4. EJUSDEM disp. περὶ Θείου HIPP. prodiit ibid. 1643. 4.

MELCHIORIS SEBIZ etiam est *de adolescentis casu qui anno 1617. mortuus repertus est adjacente ipsi serpente*, Argentor. 1618. 4. Credit eum serpentem in ægroto habitasse & in exitu, compressa aspera arteria, juvenem strangulasse.

J. BAPT. SORI *consigli e avvisi di chirurgia... del morbo gallico*, Milano 1628. 8. A.

HYACINTHI de ALPHERIO *de peste & diversitate inter febrem pestilentem & malignam*, Neapol. 1628. 4. LIND.

POMPEII CEIMI L. de *febrium putridarum judicationibus*, Patav. 1628. A.

J. EJER & GUIL. SCHMIDT *Kurtzer bericht von der rothen Ruhr oder hofgang*, Luneburg. 1629. 4. (de dysenteria)

HORATII LYMBISANI *de febribus* L. III. *de peste* L. XV. & *de terra motu prout pestis causa est*, Neapoli 1629. 4. LIND.

GEORG. NYMMAN *de apoplexia Tractatus*. Esse ductuum cerebri spiritum vitalem vehentium præclusionem docet, VVittemberg. 1629. 4.

BARTHOLOMÆI GALESII *Epistola super morbo hoc tempore grassante*, Bonon. 1630. 4. EJ. *Tractatus de podagra.. & morbo gallico.. veneficiis venereis*, Bon. 1633. 4. ASTR.

SA-

capere non possimus, & verbosi nimis sint in exponendis his omnibus. Hi tamen bini viri unice commendari possunt in hoc studio; neoterici enim levi pede transeunt rem magni momenti, innixi suis hypothesibus, ut SYLVIUS.

PARS.

SAMUEL HAFFENREUFFER *πανδοχεῖος αἰολοδέρμων seu cutis affectus omnes cognoscendi, & curandi methodus*, Tubing. 1630. 8. Ulm. 1660. 8. EJ. *de dysenteria maligna & epidemica disp.* Tubing. 1660. 6.

BALDI BALDI *Archiatri Romani de pestifera contagione*, Rom. 1631. 4. LIND. EJ. *De loco affecto in pleuritide disputatio* cum RENATI MOREAU libello prodiit, Paris. 1640. 8. Romæ 1643. 8. EJ. *disquisitio iatrophysica ad textum 23. HIPPOCRATIS de aere, aquis & locis, in qua de calculorum causis & aqua Tiberis bonitate disseritur, & quæstio de majori nunc quam priori seculo calculosorum in urbe frequentia elucidatur*, Rom. 1537. 7.

HENRICI ab HERS *observationes medicæ oppido raræ*, Leodii 1631. 8. & sæpe recusæ Egregie scriptæ, & ingeniosi omnino viri.

HENRICI ab HERS recensæ hoc loco *observ.* primum prodierunt Leodii 1630. 12.

MAURIZIO TERILLO *della peste della Badia del Polesino*, *Rovigo* 1631. 4. HARL. EJ. *de maligna febre quantumque peccent nostrates in curatione*, &c. Venet. 1652. 4 EJ. *historia febrium*, Venet. 1630. 4.

Inter MAUR. TERILLO citata opuscula EJUS *historia febrium* inutilis inprimis labor est.

LUDOVICI GARDINI *de pestis natura, causis, signis, prognosticis & curatione Epitome medica*, Duaci 1631. 12. LIND.

PETRI PASCHALI *praxis de febribus in qua omnium febrium cognitio & curatio traditur*, 1631. 8. *

LEVINI FISCHER *Exctasis hippocratica de loco vero & foco affectus hypochondriaci deque viis per quas serositates morbificæ excernuntur*, Lips. 1631. 12. PLATN. 1640. 8. LIND.

M. AURELII SEVERINI *de recondita abscessuum natura*, L. VIII. Neapoli 1632. 8. L. Francofurti 1643. 4. Fere omnes observationes suas hic congregavit auctor, inprimis autem spinæ ventosæ historiam in L. V. quam fusissime tractavit. Luem Veneream etiam adjicit. Sed nobile hic opus in chirurgicis repetemus. EJ. *Therapeuta Neapolitanus seu curandarum febrium & morborum internorum methodus*. EJ. *Padanchone* Lib. cum *commentariis* THOMÆ BARTHOLINI, Neapoli 1653. 8. Idem morbus MERCATUS & alii Hispani sub nomine *Garotillo* descripserant, exulceratio nempe colli, faucium, oris, narium, palati, inter juvenes sæviens.

Morbus ille, de quo dictum est in recensione M. A. SEVERINI *de padanchone*, nunc maxime in Anglia & Gallia recruduit. Cæterum SEVERINUS nihil valde novi ad ejus curationem adtulit.

GABR. NAUDÆI *quæstio an magnum homini a venenis periculum*, Rom. 1632. 8. *

GAB. NAUDÆUS scripsit etiam *de fato & fatali vitæ termino*, Genev. 1645. 8.

MARCI ANTONII ALAYMI *consultatio pro ulceris Syriaci more vagantis curatione*, Panorm. 1632. 4. De eodem morbo agit de quo SEVERINUS.

VIVIANI VIVIANI *de peste apologia*, Venet. 1633. 4. *

MICH. PERNER *consilium antipodagricum de vera arthritidis generatione & curatione*, Stettia 1633. 8. *

JOH. HAWKINS *de melancholia hypochondriaca*, Heidelberg. 1633. 4. *

VAL. MARTIN *de veneno pestilentiali & pestilentia*, Venet. 1633. 4. *

J. ROETENBECK *und* CASP. HORNS *beschreibung des Scharboks*, Nurnberg. 1633. 8. *

JOH. SPERLING *Tr. phys. med. de morbis totius substantiæ*, Wittemberg. 1633. 8. *

J. GEORG. PELSHOFER *de morbis totius substantiæ & cognatis Qq. pro D.* SENNERTO contra J. FREITAG. Wittemberg. 1633. 8. LEHM.

ALEXANDRI RIGHI *historia contagiosi morbi qui Florentiam populatus fuit* anno 1530. Florent. 1633. 4. LIND.

FABBRICII BARTHOLETTI *methodus in disponeam seu de respirationibus* L. IV. cum *Synopsibus. Accessit quintus de curationibus*, Bonon. 1633. 4. Professor primarius Mantuanus anno

no 1628. hos ipsos libros prælegeret, qui posthumi editi sunt, unde dictio & orthographia vitiosa. Sed in *quarta* parte multa utilia habet, & observationes ex morbosorum cadaverum sectionibus, quibus in veram causam mali inquisitum est. Tæniam etiam bene & describit, & depingit. EJ. *de hydrope pulmonis* TR. Bononiæ 1629. 4. citatur a LINDENIO.

FORTUNII LICETI *pyronarcha seu de fulminum natura* L. II. *deque origine febrium*, L. II. Patav. 1634. 4. Ratiocinator, uti notum.

CASPAR AMTHOR *Exercitatio antiloimica epidemiorumque instantis anni morborum*, &c., Jen. 1634. 8. EJ. *nosocomium infantile oder von denen anstossen und krankheiten der jungen Kinder*, Schleusingen 1638. 8. *

STEPH. MICH. ANGELI ROTA *de peste Veneta anni* 1530. Venet. 1634. 4. *

ADOLPHI VORSTII *περὶ τȢ Θείου seu de divino in morbis quod* HIPPOCRATES *in Prognosticis medicum observare jussit*, Leid. 1634. 4.

GUILIELMUS de BAILLUOU, vulgo BALLONIUS, ex principibus Hippocraticæ sectæ, quæ eo tempore in Gallia florere desiit, phænomenorum in morbis & symptomatum diligens observator, cæterum totus veterum placitis addictus. EJUS *consiliorum medicorum* L. II. Parisiis editi sunt 1635. 4. Liber III. anno 1649 a JACOBO THEVART. Morborum integras historias, causasque habet, deinde subjicit exempla aliqua propriæ praxeos. Tertio libro adjecta sunt *Paradigmata* sive 220. historiæ breves rariorum morborum. EJUSDEM *Epidemiorum & Ephemeridum* L. II. eodem semper editore prodierunt Parisiis 1646. 4. Constitutiones epidemicas decem annorum, ab anno 1570. ad 1579. continent, Hippocratico more descriptas, tempestas nempe morbosque cum iis regnantes per anni tempora persecutus est. EJUS *commentarius* in L. THEOPHRASTI *de vertigine* brevi libello prodiit 1640. 4. EJUS L. *de convulsionibus* ibid. eodem anno. EJUS eximius liber *de virginum & mulierum morbis* anno 1643. 4. EJUSD. *opuscula de arthritide, calculo, urinarum hypostasi*, pro GALENO contra FERNELIUM, *de rheumatismo & pleuritide dorsali*, ibid. 1643. 4. Denique *definitiones medicæ*, quibus voces Hippocraticæ variæ explicantur, & hic & inter lexica medica citari possunt. Opera omnia recusa sunt Venet. 1734. 2. vol. 4.

THOMÆ CAMPANELLÆ *medicinalium juxta propria principia* L. VII. Lugdun. 1635. 4. Edidit JAC. GAFFAREL. Febrem naturæ opus esse, primus diserte docuit.

De THOMA CAMPANELLA addimus, eum virum ex libris potius quam ex natura doctum fuisse, & miris theoriis fecundum.

PHILIPPI JUSTI *disp. adversus* GALENUM *de fomite putredinis in febribus putridis continuis*, utini 1635. 4. LIND.

J. LOSEL. *de podagra* Rostoch. 1636. 16. * L.

VINCENTII BARONII *de pleuropneumonia anno* 1633. &c. *Flaminiam infestante & a nemine observata* L. II. Forli 1636. 4. 1638. 4. LIND.

VINCENTII BARONII *de pleuropneumonia* &c. editionem possideo Forolivensem, anno 1636. 4. Hic quidem liber super sortem aliorum hujus seculi operum scriptus est. Pleuritidem ab angina ortam describit, vermibus mistam, etiam nostro seculo in Italia satis frequentem, crisi per sudorem terminatam, etiam pediculis supervenientibus. Pulmo in cadaveribus fere denigratus, pleura integra est. Quæstionem de sede pleuritidis erudite discutit, de epidemiis & catarrhis in universum disserit, &c.

JUL. CÆS. BENEDICTI *de pepasmo seu critica quæstiones ad mentem* HIPP. Aquilæ 1636. 8. EJ. *tutelaris columna in qua statuitur pleuritidem fieri dum una pulmonis ala afficitur*, Rom. 1644. 8. PL.

JUL. CÆS. BENEDICTI *tutelaris columna*, &c. exstat etiam Romæ 1693. 8. *

VALERII MARTINI *Encheiridion de febribus*, Venet. 1636. 4.

PETRI PAUW *de peste*, Leid. 1636. 12. *

P. PAW *de peste*, Leid. 1636. 12. cum H. FLORENTII additamentis.

J. de VIANA *tractatus de peste sus causas y curacion y el mode que se' a tenido en curar las secas y carbuncos pestilentes que an oprimido la cividad de Ma'ga*, Malag. 1637. 4.

J. MICHAELIS *Coll. theorectico-practicum de morbis subitaneis* Disp. XXIII. Lips. 1636. seqq. 4. RIV.

LIBERATI de LIBERATIS *podagra politica & de dolore coxendicis, de podagrico, colicis doloribus vicissim afflicto*, Rom. 1637. 8. LIND.

JULII RECALCHI *de febre typhode Tr.* Ferrar. 1638. 8. LIND.

HONORII HERING *schediasma jatricum seu consilium medicinale extemporaneum febrium erraticarum per oras septentrionales grassantium & pene domesticarum theoriam & curationem exhibens*, Brem. 1638. 12. EJ. *de pestilentia, melancholia*, &c. ibid. eod. anno. *De arthritide, podagra*, ibid. 1639. 12. Inprimis in medicando versatur. PROSPERI CALANI *de atra bile, cordis tremore, melancholia flatuosa*, Lugduni 1638. 8. LIND.

VINCENTII RISICA *brevis historia de maligna febre* JOHANNIS SPATAFORÆ, Messan. 1639. 4. EJUSD. *de febre pestilente Panormitanum calum obsidente oratio*, ibid. 1647. 4. MONG.

A relation of a strange monster found in the left ventricle of the heart of JOHN PENNANT, Lond. 1639. 4. *

NICOLAI FONTANI *responsionum & curationum* L. I. Amstelod. 1639. 12. Observationes & propriæ sunt, & COSTERI, PLEMPII aliorumque. Theoria Galenica. EJ. *observationum variarum analecta*, Amstelod. 1641. 4. Observationes 22. & aliquæ Epistolæ. Nonnulla non inutilia, cranium monstrosum, lapis in utero, uterus resectus, &c. EJ. *comment.* in S. AUSTRIUM *de puerorum morbis*, Amstel. 1642. 12. EJ. *fons seu origo febrium earumque remedia*, Amstelod. 1644. * EJ. *Syntagma de morbis mulierum*, Amst. 1644. 12. *

PAULI ZACCHIÆ *de' mali hypochondriaci* L. III. Rom. 1639. 4. 1641. 4. 1651. 4. Venet. 1665. 4. & Latine Aug. Vind. 1671. 8. De EJUS Medicina legali alibi dicetur. I. A.

THOMÆ REINESII *bericht von der izt regierenden sterbens seuche samt gutachten vvas dagegen zu thun seye*, Altemburgi 1639. 4. Altemburgi 1681. 4.

BERN. LANGVVEDEL *Carolus Piso enucleatus, seu nota in obss. medd. Car. Pisonis*, Amstelod. 1639. 12.

CHRISTOPH. TINCTORIUS *de scorbuto Prussia jam frequenti*, Region. 1639. 4.

ROBERT LYONNET *loimographia seu pestis & contagii causarum disquisitio*, Lion. 1639. 8. *de morbis hereditariis* 1646. 4. ibid.

JOH. TILEMANNI *variarum observationum medicarum* L. Marpurg. 1639. *

C. HOFMANNI Altdorfini pathologici libelli numerosi prostant, *De ichoribus & in quibus illi adparent affectibus collectanea*, Lips. 1617. 8. &c. *Rejectanea pathologica*, Helmstad. 1639. 12. De morbis formæ & materiæ contra ARGENTERIUM & FERNELIUM. *Pathologia parva*, Jen. 1640. 8. Paris. 1647. 8. *De locis affectis* Lib. III. Norimberg. 1642. 12. *Animadversiones in* 5. *L. Comitis* MONTANI *de morbis &* T. ERASTI *anatomen eorumdem nec non anteristica ejusdem* MONTANI *cum auctario de causa continente*, Amstelod. 1641. 12. *Opuscula medica pro veritate quibus continentur Pathologia parva; rejectanea pathologica*, Paris. 1647. 4. *De febribus* Tubing. 1663. 12. *Apologia pro* GALENO *Tomus posterior*, Lugdun. 1668. 8. quo pathologia continetur. Uti de anatomicis absque scalpello ita de practicis rebus absque ægrorum cura scripsit, ex libris eruditissimis, magnus veterum, sed ARISTOTELIS maxime, adsertor.

In C. HOFMANNI hic dicti *institutionibus* pathologia etiam continetur.

CL. SALMASII *interpretatio aphorismi* 79. *Sect.* IV. *de calculo. Accesserunt Epistola dua* BEVEROVICII *quibus respondetur*, Leid. 1640. 12. Ex Arabibus & Græcis eruditissime tuetur SALMASIUS, contra Beverovicium, arenas in lotio utique calculi signum esse.

ROB. FLUDD *pathologia Dæmoniaca*, Goudæ 1640. fol. Morbos plagas esse & meteorum, &c.

ROLANDI CAPELLUTI *tractatus von der pest*, Francof. 1640. 4. & *de apostemate pestifero*, ibid. 1642. 8. antiqui auctoris, cujus tempora ignoro.

JOH. PRÆVOTII Helvetii *de venenis & eorum alexipharmacis*, Francof. 1641. 8. Mediolan. 1646. 8. *de morbsis uteri passionibus*, Patav. 1669. 8. EJ. *opera omnia*, Hanov. 1666. 12.

RENATI MOREAU *Epistola exegetica de affecto loco in pleuritide*, Paris. 1651. 8. & sæpe alias, celeberrima ob conjunctam historiam medicamentorum.

CORNELII a SOMEREN *de variolis & morbillis tract. & de vesica calculo*, Dordrac. 1641. 8.*

J. BAPT. SITONI *miscellanea medica*, Patav. 1641. 4. Einsidlæ in Helvetia 1669. 4. Colon. 1679. 4. Morbos etiam boum describit, & luem veneream & alia.

MERCURII GISBERTI VOETII *tr. de vita termino & de peste*, Ultraj. 1641. 8. *

CY-

CYPRIANI MAROJA *tr. de febrium natura in communi & in singulari earumdemque causis, signis & curatione cum tractatu de morbi Gallici natura & curatione*, Vallisolet. 1641. fol. & in operibus omnibus Lugd. 1688. fol. ASTR.

SCIPIONIS CLARAMONTII *de bile atra*, Paris. 1641. 8.

LAZARI MEYSSONIER *paranetica velitatio de abditis epidemion causis*, Lugdun. 1641. 4. ex Astrologica secta, EJ. *nova & arcana febrium doctrina ex sectione vivorum & mortuorum animalium*, ibid. eod. anno. *

PETRI MORELLI *de febre purpurata epidemia pestilenti*, Lugdun. 1641. 8. LIND.

JACOBI BONTII *historia naturalis India*, Leid. 1642. 12. & cum PISONE, Leidæ 1658. fol. recusa. Liber II. & III. pertinent ad morbos endemios Javæ & regionum calidiorum Asiæ. Tertius inprimis observationes habet ex cadaveribus sumtas.

NICOLAI TULPII *observationum* L. III. Leid. 1641. 8. & Libri IV. 1672. 8. & alias recusi, & Leidæ 1739. 8. cum vita auctoris, & germanice anno 1650. 8. Amstelodami. Eximius observator, ob raritatem & prudentem selectum morborum, ob cautam observationem, fidem, etiam dictionem. Spinam bifidam ex primis descripsit.

VINCENTII MOLES *de morbis quorum mentio fit in sacris bibliis*, Madrit. 1642. 4. LIND.

PETRI CORTESII *de diebus decretoriis*, Panorm. 1642. 8. LIND.

DUARTE MADEIRA ARRAIS *Methodo di conhecer, e curar o morbo Gallico*, Lisbon. 1642. ASTR.

J. van BEVERVVYCK *Schat der ongezondheit*, Dordrac. 1642. 8 & Germanice 1671. fol. Omnes morbos corporis humani continet, per partes descriptos, lepido stylo, non absque propria observatione. EJ. *exercit. in aphor. de calculo & eruditorum epistola*, Leid. 1644. 12. Calculum arenulas comites habere perpetuo, aut ab arenulis demonstrari negat. Epistolæ una prodierunt non inutiles TULPII, PATINI, MERSENNI. Accessit vesicæ J. CASAUBONI descriptio, Libri de termino vitæ alibi memini.

J. van BEVERVVYCK est etiam *van de blaauvv schyt* (scorbuto), Dordrac. 1742. 8.

THEODORUS TURQUET de MAYERNE, Albonæ in Helvetia dominus, JACOBI I. & CAROLI I. Archiater, circa hæc tempora vixit. EJ. *Tractatus de arthritide cum* EJUS *consultationibus medicinalibus* post mortem prodiit edente BONETO, Genev. 1674. 12. & Londini, 1676. 12. EJ. *Praxeos Mayerniana in morbis internis pracipue gravioribus & chronicis syntagma*, Lond. excusus est 1690. EJUSD. *de febribus, morbis externis, arthritide & lue venerea*, Londini 1695. denique opera omnia, *Consilia nempe medica, observationes, epistola*, &c. Lond. 1703. fol. opera JOSEPHI BROVVNE. In medicamentorum selectu & laudibus arcanisque & formulis sibi placuit.

J. HIERON. PULVERINI *de singulis humani corporis morbis*, Neapoli 1643. fol. *

JAC. GUILLEMEAU *des maladies des accouchées*, Paris. 1643. 8.

ZACUTUS LUSITANUS, Judæus, qui in Belgio vixit, & antiquam medendi rationem tenuit, scripsit de *Medicorum principum historia*, L. VI. & *Praxis historiarum*, L. V. editos Amstelod. 1637. seqq. in 9. vol. 8. tom. Lugd. 1642. fol. & quorum primus Amstelodami 1629. 8. prodierat. Prius opus habet sexcentas historias ex GALENO, CELSO, PAULO, Arabibus collectas, solo excepto HIPPOCRATE, scholiis & longis explicationibus illustratas, cum quæstionibus, dubiis, & propriis ZACUTI observationibus. In Libro VI. subjecta est anatome. Posterius continet *Introitum medici ad Praxin, Pharmacopœam, Praxin historiarum* quæ compendium est praxeos, per singulos morbos. *Admirandam* denique *Praxin*, in qua 500. fere historiæ exstant, passim ex priori opere repetitæ. Cœterum Judæus, ex Lusitania in Belgium secessit, magnus GALENI contra Arabes aliosque defensor, praxeos veterum æmulus, credulus tamen arcanis. Historias morborum protulit, quibus non omnes credunt, jam T. BARTHOLINO notante *anat. pract.* pag. 29. & multa ad famam augendam ornata & admirationem excitandam ornasse suspicantur.

DOMINICI PANAROLI *Iatrologismorum* seu *medicinalium historiarum Pentecosta quinque* (seu observationes 250.) Rom. 1643. 8. HARL. 1652. 4. LIND. Hanov. 1654. 4. Bonæ anatomicæ & practicæ observationes, & cadaverum sectiones. In efficaciis medicamentorum paulum nimis credulus fuit.

EZECHIELE di CASTRO *Tr. del colostro e di diversi mali de' bambini, le loro cause, e rimedj*, Veron. 1642. 4. THUAN. cum SCIPIONE MERCURIO recuditur.

EZECHIE-

EZECHIELE di CASTRO exstat etiam curiosus tractatus *ignis lambens*, Veron. 1624. 8.

J. DAN. SEILER *de gravissimo affectu Ileo seu Chordapso*, Regiomont. 1644. 4. PL.

LUD. von HOERNIGK *von der pestilenz nahmen, eigenschaft*, &c. Francof. 1644. 4. *

J. PETRI LOTICHII *consiliorum & observationum medicinalium*, L. VI. Ulm. 1644. 4. 1658. 4. practici potius argumenti sunt, cum historias morborum valde breves habeant & multa medicamenta. Pestem in se ipso passus est. EJ. *de febribus paradoxon*, Francofurti 1627. 4. * LEHM.

J. BAPTISTA ab HELMONT novam pathologiam orsus est. Humorum & qualitatum primarum vitia, quibus unice fere GALENICA hypothesis superstructa fuerat, omnino proscripsit. Calculi novam theoriam dedit. Morbos acutos ex acido hostili coagulante deduxit, noxia certe hypothesi, ex qua calidorum usus in acutis febribus in SYLVIANAM scholam irrepsit. Multas tamen bonas cogitationes, & utiles gnaro homini admistas habet. Multi ejus libelli huc pertinent *Asthma & tussis: Latex humorum neglectus: Pleura furens: Catarrhi deliramenta: Ignotus hospes morbus: ignotus hydrops*, &c. Tum *opuscula medica inaudita*, Colon. 1644. 8. edita *de febribus*, *de humoribus Galenistarum*, *de peste*, *de lithiasi*.

LAZARI RIVERII Monspeliensis *observationes medicæ & curationes insignes*, Londini 1643. 8. SCHULZE, Paris. 1646. 4. Delphis 1651. 8. &c. Trecentæ sunt observationes, cum communicatis bene multis appendicis loco subjectis. Scopus practicus est, ut demonstraretur, quibus remediis auctor morbos feliciter debellaverit, ipsæ vero historiæ breviores sunt. EJ. *obss. posthumarum centuria*, Hagæ Com. 1659. 8. & *quatuor centuriæ*, Genev. 1679. fol.

WILH. EMMERSON Opus *de elephantiasi vera seu legitima*, *præcipue illa ulterioris Asiæ*, Leid. 1644. 4.

MARCELLINI UBERTE *Medicina sacra seu de morbis quorum mentio fit in sacris literis*, Cæsaraugust. 1645. 4. *

HENR. FUIREN *de ascite prælectiones*, Basil. 1645. 8.

CASPARIS MERCUCCI *quadripartitum melancholicum de melancholia morbo*, *differentiis*, *causis*, *curatione*, Rom. 1645. 4. RIV. *

PETRI SARTORII *Frantzosen artzt oder tr. von der schwachheit der Frantzosen*, Strasburgi 1645. 8. Pro Guajaco. ASTR.

THOMÆ a CASTELLO OCHON *de venenis*, Granat. 1645. 8. ASTR.

ROBERTI NICANDRI *historia memorabilis feminæ bis triennio hypocondriis laborantis*, Paris. 1646. 8. LIND.

VINCENTII de PETROGONA *literarium duellum inter Neapolitanos & Salernitanos medicos de intestinorum phlegmone*, *tum de hepatis inflammatione*, Venet. 1647. 4. LIND.

THOMÆ de GARENCIERES *flagellum Angliæ sive tabes anglica numeris omnibus instructa*, Londini 1647. 12. PL.

BENEDICTI a CASTRO *Monomachia de synocho putri*, Hamburg. 1647. 4. *

MICHAELIS ROCCI *apologia & duellum de hepatis inflammatione*, Venet. 1647. 4. *

PAULI NEUKRANZ *de purpura & morborum malignorum natura*, Lubec. 1648. 4. 1660. 4.

PHILIPPI SALMUTH *observationum medicarum centuriæ tres posthumæ*, Brunswic. 1648. 4. Edidit H. CONRING. Miracula amavit & multa nimia aut fabulosa scripsit.

ALEXANDRI TADINI *Ragguaglio dell' origine*, *e giornali successi della gran peste nell' anno* 1629. 1630. 1631. *con l'aggiunta d' un breve compendio delle maggiori pestilenze per l' addietro avvenute*, Milan. 1648. 4. *

DANIELIS BECKERI Regimontani *historia morbi academici Regimontani seu febris malignæ epidemicæ in convictorio electoralis mensæ funesta*, Regiomont. 1649. 4. LIND. EJ. *bericht vom blutgang*, Regiom. 1650. 4. (v. *de dysenteria*). EJ. *de febribus in genere*, Regiomon. 1651. 4.

JOACHIMI LÆGERI *rari admirandi & plus quam ferini veneficio illati affectus historia*, Brunswic. 1649. 4. & Francof. 1651. 4. cum JORDANO.

HENR. BOTTER *de scorbuto Tractatus*, *cum epistola ad* J. WOLFIUM, Lubec. 1649. 4. *

AVICENNÆ L. *de morbis mentis* interprete PETRO VATTERIO, 1649. 8. *

ARNOLDI BOOTII *observationes medicæ de affectibus omissis*, Londini 1649. 12. LIND. a

MEIBO-

MEIBOMIO recusus, Helmstad. 1664. 4. Discessum suturarum, vomicam cerebri & alios rariores morbos describit.

PETRI CASTELLI, multiplicis eruditionis viri, L. *de febre tritæophya*, Consentiæ 1648. 8. LIND. EJ. *flagello della peste*, Messin. 1656. 4. *

PETRI CASTELLI etiam est *de affectibus thoracis*, Tolos. 1616. 4. *

NICOLAI ELLAIN *de peste ejusque præcavendi modo cum notis*. G. PATIN, Paris. 1649. 8. cum GUIBERTI opp.

LAURENTII RODOMONTE *de vita humana catastrophe ex pestilentia, seu de pestis essentia & natura*, Pisauri 1649. 4. LIND.

MICH. RAPH. SCHMUZENS *bericht von hitzigen fiebern*, Neuburgi 1649. 8.

LUDOVICI KEPLER *de febre epidemica Regiomontana anni* 1649. Elbing. 1650. 4. LIND.

HIERONYMI OCHI RIZETI *de pestilentibus & venenatis morbis*, L. IV. Brix. 1650. 4. & *de febribus* (nempe putridis) L. III. Venet. 1657. 4. LIND.

PETRI a CASTRO *de febre maligna puncticulari*, Veron. 1650. 16. LEHM. Norimberg. 1652. 12. EJ. *pestis Neapolitana, Romana & Genuensis annorum* 1656. 1657. *delineata & commentario illustrata*, Veron. 1657. 12. Paulum superstitiosus, qui sidera etiam & cometas inter causas epidemiarum referat. Morbi descriptio brevis est. In curatione sulfur ad sudorem movendum cum aceto insigniter laudat. Carbunculos non pestilentes a bile putrida derivat.

J. MERLET ... *paradoxa de tussi*, Paris. 1650. 8. *

AUGUSTI HAUPTMANNI epistola *præliminaris tractatui de viva mortis imagine mox edenda sacrata*: Francof. 1650. 8. Omnes morbos mortemque a vermibus proficisci docet.

HIERONYMI JORDANI *de eo quod divinum est in morbis: historia morbi veneficio illati: consil. pro femina rarissimo cordis affectu laborante & de paralysi*, Francof. 1651. 4. RIV.

GUARTHERI CHARLETON *spiritus gorgonicus vi saxipara motus*, seu de *causis, signis, sanatione lithiaseos*, Leid. 1650. 8. Multum tribuit chemicis & HELMONTIO. Calculi materiem ponit in salsa terrestreitate. Inter remedia multum laudat Daucum, & succum Betulæ, & sic HELMONTIUM imitatur. Formularum & antiquarum opinionum abunde.

EJUSDEM *Exercitationes pathologicæ in quibus morborum pene omnium natura & causa ex novis anatomicorum inventis inquiruntur*, Londini 1661. 4. L. *de uteri rheumatismo*, Lond. 1685. 8. *de scorbuto L. singularis, accedit epiphonema in medicastros*, Londin. 1672. 8. In ratiociniis multus fuit. EJ. *Institutionum Anatomico-physicarum* prior de fulmine agit & historiam hominis habet, cui a fulmine rupta membrana tympani, cerebrum perforatum fuit. Londini prodiit 1665. 8.

AUGUSTINI THONER *observationum medicinalium haud trivialium*. L. IV. Ulm. 1651. 4. & *Consultationum & Epistolarum* L. II. subjecti prioribus potius ad curatoriam partem morborum, quam ad veram historiam aut rariores casus pertinent. EJ. *appendix epist. medicinalium*, Tubing. 1653. 4. senex 82. & ultra annorum in formulis potius quam in bonis historiis morborum laborem posuit. Multa eristica in HORSTIUM, HELMONTIUM, alios.

MALACHIÆ GEIGER *microcosmus hypochonariacus seu de melancholia hypochondriaca* Tr. Monach. 1651. 4. PL.

HENRICI BARNSTEIN *von der vvunderbaren hypochondrischen krankheit oder darmsucht*, Erfurt. 1651. 8.

ALFONSI de BURGOS *trattado de peste, su esencia, prevencion con observationes u particulares*, Corduba 1651. 8. ANT. *

HENRICI REGII (ex CARTESII schola) *meditatio duorum agrorum inflammatione & obstructione hepatis laborantium*, Ultraject. 1652. 4.

FRANCISCI PONÆ *Saturnalia Academica medica*, Veron. 1652. 12. De morbis variis, & lue venerea.

AUGUSTINI de LAURENZO *disceptationum medicarum Decas* I. Panorm. 1652. 4. Multa huc pertinent, an sternutatio semper prosit, quid indicet hæmorrhagia narium, an hydrops a causa frigida proveniat.

J. MATTH. FABER *flatus ambulatorius*, Argentor. 1653. 4. EJ. *strychnomania*, Aug. Vind. 1677. in botanicis dicta est.

PETRI BORELLI *historiarum & observationum medico-physicarum* Centur. IV. Item ISAACI CATTIER *observationes medicinales raræ*, Castris 1653. 12. Paris. 1657. 8. Lips. 1670. 8. In BORELLI observationibus multum est arcanorum, monstrorum, miraculorum. Historiæ breves, & unice raritate sua passim commendabiles. CATTERII Monspeliensis Professoris XX. observationes multo meliores sunt. IDEM CATTERIUS *de rheumatismo, de ejus natura & curatione, de natura doloris intricatissima*, scripsit Castris 1653. 8.

J. GUJOTI *enarratio & enodatio affectus rari & insignis*, Basil. 1653. 8. * L.

J. TEUBER *Tr. phys. medicus de natura, ortu, causis, signis, incrementis & curatione Podagræ*, Lips. 1653. 4. *

J. STEPHANI opera. In iis *pyrine, seu de natura febris dialogus: Paraphrasis in Locum* AVIC. I. fen. Lib. IV. *de febribus: Consilia* 100: *de vertigine, de contagionis natura*, Venet. 1653. fol.

JULII MILLI *naturæ morbos decernentis arcanum opus, seu de crisibus*, Venet. 1654. 4. LIND.

JULII MILLI citatum opus ad crises inprimis & præsagia pertinet ex antiquis collectum.

CHRISTOPHORI BENEDICTI (BENNET) *theatrum tabidorum*, Londini 1657. 8. (& prius 1654. 8.) tum sæpe recusum & Leidæ 1733. 8. Francofurti 1665. 12. &c. Juvenile opus, scriptum dictione obscura & heteroclita, multæ tamen observationis. In *vestibulo* habet historiam *fluxionum* seu congestiones humorum. In pathologiam salsam proclivis est. Periodos congestionum ait se observasse, sputorum prognoses acute definit. In *theatro* historiam morbi gradusque in egregios aphorismos disposuit. Curatio peculiaris per suffitus, fonticulos, venæ sectionem, opiata.

NELLANI GLACANI *Cursus medicus cujus 2. pars pathologiam seu morbos, morborum causas & symptomata continet*, Bonon. 1655. 4.

J. RUD. SALZMANNI *observationes*, etsi serius prodierunt, Amstelodami 1669. 12. potuerant tamen ex temporis ratione, quo scriptæ sunt, etiam vetustioribus annis recenseri. Earum multæ ad anatomen practicam pertinent.

SEBASTIANI SCARABICCI *historia bovini cerebri in lapidem mutati & de lapidis concretione in homine*, Patav. 1655. 12. * C. PATIN *Lyc. Patav.* 22. 23. EJUSDEM *de ortu ignis febrilis historia physico-medica*, Patav. 1655. 4. Multum antiquæ disputationis, ad Arabum mentem, utilitatis parum.

JAC. PRIMEROSII *de mulierum morbis & symptomatibus*, L. V. Roterod. 1655. EJ. *de febribus*, Roterodam. 1658. 4. EJ. *de morbis puerorum*, P. II. Roterod. 1659. 12. Contentiosus veterum defensor.

JAC. PRIMEROSIUS aliqua etiam de morbis in *vulgi erroribus* habet, & negat pertinere ad refrigerationem, qui vulgo eo referuntur.

JOH. GUYOT de GARAMBERIO *divinæ naturæ artisque sacræ triumphus*, Basil. 1653. 4. Historia magni morbi sanati, qui mihi hystericus videtur.

BEAUFORT *traité de la peste*, Leide 1655. 12. *

JOH. NARDI *noctes geniales Annus* I. Bonon. 1656. 4. Pathologica etiam varia habet, de noxis vasorum plumbeorum. Tarantulæ, historia hydropici, quem medicus Gallus sanandum receperat, de lumbricis, variolarum antiquitatibus, &c.

JOH. CHICOT *Epistolæ & dissertationes medicæ de variolarum & morbillorum ortu, de dolore, somno & vigilia, de melancholia*, Paris. 1656. 4. &c. LIND.

J. DANIEL HORSTII *Decas observationum*, Francofurti 1656. 4. Morbos aliquos non vulgares describit, & paralysin lateris alterni a vulnere cerebri ortam. Calidam diætam in variolis rejicit & damnat. Variolas vidit in visceribus.

CAR. VALESII *Comm. de peste & exanthematibus*, Rom. 1656. 4.

SAMUELIS STOCKHAUSEN *libellus de lithargyri fumo noxio, vulgo dicto Hütten katze und Hutten rauch, cum appendice de montano affectu asthmatico, der bergsucht*, Goslar. 1656. 12.

ANTON. FUELDEZ *anmerkungen von urschlechten oder kinderblattern*, Hanau 1656. 4. De variolis.

ATANASII KIRCHER *scrutinium de peste*, Lips. 1656. 12. Rom. 1658. 4. cum præfatione LANGII. Uterque causam pestis animatam & in insectis positam statuit.

JOSEPHI

JOSEPHI GALEANI *la lepra unita col mal francese o altro contagioso, male il quale negli spedali debba curarsi*, Panorm. 1656. 8. *

JOHANNIS RHODII *observationum anatomico-medicarum Centuria* III. Patav. 1657. 8. Ex Patavinorum *medicorum praxi collectæ rariores obss. fere tribus verbis recitantur* EJ. *analecta & notæ in* SEPTALII *animadversiones & cautelas*, Patav. 1652. 8.

JOH. RHODII *Centuria* III. citatæ collectanea sunt.

ATTILII BULGETII Patavini *de affectionibus cordis* L. III. *Accessit tr. de morbis venenatis venenisque*, L. I. Patav. 1657. 4. antiquo equidem more scriptis liber cum magna segete formularum. Ausus tamen est per experimentum arteriis vim pulsificam negare & tribuere sanguini a corde appulso.

SLATOLMUS *de febribus*, Londini 1657. 8. OSB.

ANDREÆ VETRANI *Medicum discrimen de lepra Gallica*, Panormi 1567. 4. A.

GOTTFRIED VVELSCH *disp. vom. Friesel*, Lips. 1657. 4. Ideo cito, quia morbi miliaris, nunc frequentissimi, hæc prima in Germania meminerit.

ANTON. DEUSING *de peste: an contagiosa sit; an vitanda*, Groining. 1656. 1658. 12. EJ. *diss. de morbo manschlacht lycanthropia*, ibid. 1660. 12. EJ. *idea doctrinæ de febribus*, Groning. 1655. 12. EJ. *de morborum quorundam superstitiosa origine*, ibid. 1656. 4. In libris magis quam in natura exercitatus.

ANTONII DEUSING liber *de peste*, &c. belgice prodiit Amstelod. 1664. 8.

JAC. HOLST. protropium *doctrinæ novæ de febribus*.. 1657. 4. *

J. CHR. FROMMANN *historia serpentis nuper e femina expulsi*, Coburg. 1657. 4. *

JOHN HALL *select observations made in English bodies in desperate diseases*, Lond. 1657. 12. 1683. 12. *

J. ALPHONSI BORELLI celebris iatromathematici *della causa delle febri maligne*, Pis. 1658. 4. *

FRANCISCI CAVALLI *de insito morborum medicum opus & novum*, Catarero 1658. 8. * MONGIT.

FERDINANDI MENÆ *methodus febrium omnium*, Antvverp. 1658. 4.

J. JACOBI VVEPFER *historia apoplecticorum observationibus & scholiis aucta*, Scaphusii 1658. 8. auctius nonnullis historiis 1675. 8. Amstelod. 1724. 8. Eximius Liber. Per dissectiones cadaverum ostendit, apoplexiam ab omni causa oriri, quæ sanguinis ad cerebrum iter moratur. Postrema editio adjectas habet observationes de apoplexia ex E. N. C. collectas, & BERNARDI HUETE curationem maniæ. EJUSDEM L. *di cicuta aquatica*, Basil. 1679. 4. 1716. 4. Leid. 1733. 8. Nobilissimum opus multo plura continet, quam quæ titulus promittit. Non moror Archæi theoriam, quæ magno viro placuit. Sed venenorum historiam, quæ alicujus usus esset, primus dedit, observatis in vivis animalibus symptomatibus, quæ hoc vel illud venenum propinatum secuta essent, tum mutationibus, quæ in cadaveribus apparuissent. Multa etiam alia recte observata miscet, de convulsionum causis, sanguine in morbis acutis non semper coacto, &c. EJUSDEM *observationes medico-practicæ de affectibus capitis internis & externis*, Scaphusiæ 1727. 4. & Tiguri 1745. 4. a nepotibus BERNHARDINO VVEPFERO & GEORGIO MICHAELE VVEPFERO editæ. Hoc eximio opere, cujus similia in schedis posthumis magni viri plura exstant, historiæ longæ & accuratæ morborum capitis 222. continentur, quas cum maximo fructu legi. Ubique curatio adjecta est.

J. J. VVEPFER *historiæ apoplecticorum* prodierunt etiam Amstelodami 1681. 8.

CAROLI MORISCIANI *il torchio delle osservazioni della peste di Napoli dell' a.* 1656. Napoli 1659. *

J. CONRAD VVECHTLER *homo oriens & occidens*, Francofurt. 1659. fol. fusissime etiam pathologiam tradit.

HENRICI COELLEN *disq. jatrosophica de morbo sacro... vulgata medicorum de eodem dogmate refellens, veram ejus essentiam, sedem, locum affectum, ex novis principiis pathologicis in scenam introducens*, Giess. 1658. 4. RIV.

JOH. SCULTETI *trichiasis admiranda, seu morbus pilaris mirabilis*, Noriberg. 1658. 12. & germ. 1663. 12. minime inelegans libellus, quo historia plicæ in abdominis adipe repletæ, & multa similia exempla collecta continentur.

J. CHR. FROMMAN *de consensu partium corporis humani*, Coburg. 1658. 4. *

CASP. HORN. JOH. ROETENBECK GREG. HORST und JOH. VVYER *vom scharboh*, Nuremb. 1659. 12.

PHILIP. GRULING *sonderbarer tractat von der pest*, 1659. 4. EJ. *von kinder krankheiten*, Northausen 1660. 4. EJ. *Tr. de calculo & suppressione urinæ multis exemplis & obss. & notis illustratus*, Northus. 1662. 4. RIV. Lips. 1668. 4. EJ. *curationum dogmatico-hermeticarum Centuria VII.* Northus. 1662. sq. 4. EJ. *von vveiber krankheiten*, Francof. 1680. 4. EJ. *von den vveiber, kinder, und pest krankheiten* Lips. 1690. 4.

FRANCISCI GLISSON *de rachitide seu morbo puerili, qui vulgo Rickets vocatur Tr.* Londini 1659. 12. 1660. 12. & alias, & Hagæ 1682. 12. Observationes in cadaveribus defunctorum factas habet, notas adjuvantibus GEORGIO BATE & AHASVERO REGEMORTERO. Deinde causam morbi novam profert a flacciditate toni partium, maxime vero systematis nervosi. Symptomata, pectoris figuram mutatam, incurvationem spinæ & alia mechanice explicat. Egregius Liber, ut solent hujus viri esse. In L. *de hepate & de ventriculo & intestinis* passim observationes ex dissectis corporibus admistæ sunt.

CONRADI VICTORIS SCHNEIDERI magnum opus *de catarrhis*, VVittembergæ prodire cœpit an. 1660. 4. *Sextus* vero & ultimus Liber prodiit an. 1664. Alibi in Anatomicis laudavi scriptorem, qui catarrhorum falsam theoriam primus expugnavit. Cæterum in hoc opere omnium fere scriptorum, Italorum maxime, theorias & curationes exscripsit, summo cum labore, qui nobis, cum ii scriptores nunc obsoleti sint, parum utilis videtur. Catarrhis autem magnam partem morborum conjunxit, tum serosas congestiones pene omnes, tum arthritidem, podagram, morbum ischiadicum. EJUS L. *de morbis capitis seu cephalicis illis soporosis ut vocant*, VVittemb. 1669. 4. EJ. L. *de nova gravissimorum trium morborum curatione*, Francofurti 1672. 4. nempe apoplexia, paralysi, lipopsychia. Non legi, neque librum *de spasmorum natura & subjecto*, VVittemberg. 1678. 4. Dissertatio *de spasmo cordis* inprimis NICOLAO CHESNEAU opposita est. EJUSD. *de peripneumonia, ubi statuitur veram sedem peripneumoniæ esse utrumque, pleuritidis vero alterutrum latus pulmonum*, VVittemb. 1662. 4. d. EJ. disp. *de inflammatione diaphrenitide*, VVittemb. 1665. 4.

CONR. VICT. SCHNDIDERUS in libro *de spasmorum natura & subjecto*, quem citavimus, causas spasmorum a repletione, frigore, flatu, examinat, & fuse omnes opiniones ponderat, ut ostendat denique, spasmum esse vim motricem facultatis conservatricis abigentis causam mali, &c.

J. ANTONII van der LINDEN *centum positiones de lue venerea*, Franekeræ 1630. 4. Disputatio inauguralis. *De hemicrania menstrua*. Leid. 1660. 4. EJ. *Meletmata medicinæ Hippocraticæ*, cujus erat quam peritissimus, Leid. 1660. 4. continent etiam pathologiam. EJUSDEM *selecta medica*, Leid. 1656. 4. sunt 16. dissertationes, quarum pleræque morbos & casus, ut vocant, aliquos Hippocraticos continent.

J. ANT. van der LINDEN in citato libro *de hemicrania menstrua* historiam principis ægrotæ erudite exposuit.

SIMONIS PAULI παρέκβασις *de causa febrium malignarum, morbillorum, variolarum, luis venereæ, & similium morborum macularium*, Francof. 1660. 4. Argentor, 1678. 4. Scopus est demonstrare malignitatem a putredine & natura putrida differre, & ad sales atque sulfura valde exaltata pertinere. Miscet varia bonus senex de venenis bufonis, cicutæ. Accesserunt consilia ad vulnera ventriculi, intestinorum, &c. EJ. *relatio de periculosissimo & difficillimo anatomico & chirurgico casu*, Francof. 1660. 8. EJ. *bedenken über ein anatomirtes reitpferd*, Hafn. 1672. 4. Equi Regii morbo exstincti anatome.

ALEXANDRI DEODATI *valetudinarium seu observationum, curationum & consiliorum medicinalium satura*, Lugdun. Batav. 1660. 12. RIV.

F. L. GUSTONIS *Tr. de peste*, Gorliz 1660. 12.

N. CULPEPEB *de lue Venerea & Podagra*, Londin. 1660. 8.

JOHANNIS VVEYNELL *lues venerea vvherein the nature, subject, causes, signs, and cure are handlep*, &c. Londin. 1660. 12. AST.

NATHANAELIS HIGHMOR *Exercitationes duæ, prior de passione hysterica, altera de affectione hypochondriaca*, Oxon. 1660. 12. Amst. 1660. 12. & *de hysterica & hypochondriaca passione respon-*

responsio epistolaris ad D. WILLISIUM, Lond. 1670. 4. Morbum sanguini & pulmonii tribuit.

ANTONII MENIOT *febrium malignarum historia & curatio*: accesserunt *diss. pathologica de rheumatismo, bombis aurium*, &c. Paris. 1660. & 1662. 4. Magis in verborum cincinnis, quam in ipso medendi opere versatum fuisse auctor est JOH. ASTRUC.

ANTONII EVERHARDI Middelburgensis *antiqui morbi recrudescentis per suctricem inducti cum Gallico vel Indico collatio, atque utriusque origo, indoles & curatio*, Medioburg. 1661. 12. Luis venereæ per suctricem propagatæ historia, & ex occasione totius mali descriptio.

RAMSEY *treatise of poysons*, Lond. 1661. 8. OSB. EJ. *elminthologia or consideration of several species of vvorms*, Londin. 1668. 8.

ANTONII CRISPI *in acuta febris historiam commentarii*, Panorm. 1661. 4. MONG. EJ. *in lethargum febri supervenientem comment.* II. *& in icteritiam ante* VII. *comment.* Panorm. 1668. 4. MONG. EJ. *de sputo sanguinis a corporis partibus insirmis proveniente cum tussi & sanguinis vomitu consultatio.. & dilucidationes in epistolas medicinales in quibus agitur de emissa in febribus vena sectione*, Drepan. 1682. 4.

JOH. CONRAD. BROTBECK *catalepsis* a Gal. L. I. *Prorrhet. sect.* II. *Comm.* 56. *descripta*; Tubing. 1660. 4. EJUS *Comm. medicus in duas Galeni historias de febri hectica complicata*, ibid. 1661. 4.

TOB. HEINSII *cons. antidysentericum seu beschreibung der epidemischen rhoten Ruhr*, Zittav. 1661. 12.

In V. FORT. PLEMPII *ophthalmographia*, quam in Physiologicis laudavimus, habentur etiam morbi oculorum. Fundamenta Medica jam recensuimus. EJUS. L. *de capillorum & unguium affectibus*, Lovan. 1662. 4. *

THOMÆ WILLIS *de febribus seu de motu* (particularum) *in sanguine animalium*, Londin. 1662. 12. Bilem Galenicam refutat, sedem febris in sanguine ponit, & a fermentatione turbata derivat. EJUSDEM *pathalogia [cerebri & nervosi generis specimen, in quo agitur de morbis convulsivis & de scorbuto*, Oxon. 1667. 12. Londin. 1678. 12. (ed. IV. (Theoriam non moramur spirituum se explodentium & in varias acrimonias degenerantium, multum autem observationum & cadaverum etiam sectiones habet. EJUSDEM *de affectibus hystericis & hypocondriacis* (accessit de mot. muscul. sanguinis accensione) Londin. 1671. 12. 1676. 4. Controversiam cum NATHANAELE HIGHMORO habet, qui *de hysterica & hypochondriaca passione* scripserat. Sed in theoreticis uterque versatur. EJUSD. *Pharmaceutice rationalis*, Oxon. 1679. &c. 8. continet plerosque morbos thoracis & abdominis cum observationibus propriis. In L. *de anima brutorum & de nervis* passim etiam observationes morbosas easque non raro magni momenti tradit. EJ. L. *de peste* non vidi insertum editionibus collectorum operum.

Contra L. *de febribus* scripsit EDMUNDUS de MEARA *Examen diatriba* T. WILLISII *de febribus. Accesserunt historia medica aliquot annorum*, Londin. 1665. 8. Febres a bile esse more antiquorum tuetur, WILLISIO, ut verus Hibernus, gladium imprecatur. A febribus intermittentibus remanentes obstructiones viscerum dudum observavit. Observationes fere factæ sunt ad defendendam sententiam. Pro WILLISIO pugnam suscepit RICHARDUS LOVVER & *vindicationem diatribes* THOMÆ WILLIS *de febribus continuis* MEARÆ opposuit Londini 1665. 8. Amstelod. 1666. 12. excusam, quo libello multa bona experimenta dispersa continentur, theoria quatuor humorum & putredinis refutatur, &c.

ROBERTI SIBBALD *de variis tabis speciebus* diss. inauguralis, præside SYLVIO, Leid. 1661. 4. *

BALDASSARIS TIMÆI a GULDENKLEE *casus medicinales praxi 36. annorum observati*, Lips. 1662. 4. 1667. 4. versatur inprimis in curationibus. Opera recusa sunt 1715. 4. *Collectanea de diuturna graviditate* ex ALBOSIO PROVANCHER & aliis juncta edita sunt, Amstelod. 1662. 12.

RICHARDI BUNVVORTH *a nevv discovery of the french disease, running of reins*, &c. Londin. 1662. 8. HARL.

ALBERTI OTTONIS FABRI *Paradoxon de morbo Gallico* Lib. II. *anglice redditi*, Londin. 1662. 12. ASTR.

BENEDICTI SYLVATICI *consiliorum & responsionum Centuria IV.* Genev. 1662. fol. huc ob morborum historias pertinet.

J. DAN. MAJOR *historia anatomica calculi insolentioris figuræ in renibus* SPERLINGII, Lipſ. 1662. 4.

J. DAN. MAJORIS hic citati eſt etiam *de febre artificiali*, Kilon. 1666. 4.

DAN. GEIG *reſponſio medica defenſoria ad* J. HELVVIG *prodromum de morbo ac morte Cardin. VVartenbergici*, Aug. Vind. 1662. 4. *

J. JAC. VVITTIG *Thematica ſeu hiſtoriarum ægrotorum exoticorum Claſſ.* I. Erfurt. 1662. 4. RIV.

VALENTINI MOLLENBROECK *de varis ſeu arthritide vaga ſcorbutica*, Lipſ. 1663. 8. 1672. 8. 1746. 8. In formulis inprimis collectis verſatur.

BAYFIELD *de morborum capitis eſſentiis & prognoſticis*, *Anglice*, Lond. 1663. 8. *

LAURENTII GISELER *obſervationes medicæ de peſte Brunſvicenſi*, Brunſvic. 1663. 4. PL.

In LAUR. GISELER *obſſ.* citatis bene multæ ægrorum hiſtoriæ habentur.

JOH. HEYNENG *drey underſchiedliche tractätlein, deren 1. von aſtraliſchen, das 2. von Tartariſchen Krankheiten handelt*, &c. Francofurt 1663. 8. Paracelſinum opuſculum.

REGNER de GRAAF in diſſ. *de pancreate* theoriam febrium intermittentium a ſucci pancreatici effervefcentia præternaturali propoſuit, SYLVII opinionem ſecutus, & ultra fere præceptoris adfirmationes progreſſus.

MATTHIÆ MORONI *directorium medico-practicum continens methodum morborum cum clariſſ. virorum conſultationibus, epiſtolis, reſponſionibus, obſervationibus, hiſtoriis*, Francof. 1663. 4. *

CASP. CALDERÆ de HEREDIA *Tribunal Apollini ſacrum* L. XIII. agit *de cordis palpitatione, pulmonis & pectoris tuberculo, peſte hiſpalenſi*, Antvverp. 1663. fol.

J. HENR. DAVIZER *de febre caſtrenſi maligna*, Leid. 1663. 4. diſp.

J. AND. GRABÆ *Erinnerung vvegen des Fleckfiebers und hauptkrankheit*, Erfurt. 1663. 8. febris petechialis & Hungaricæ hiſtoria. EJ. *erinnerung vvegen der böſen ſeuche der peſt und der rothen ruhr*, Erfurt. 1666. 4.

TROPHIMI SERRIER *Pyretologia ſeu de febribus*, Lugdun. 1663. 8. EJ. *obſſ. medicæ præſidiis Galenicis & chymicis ornatæ*, Lugdun. 1673. 12. *

J. CHR. JEHRING *Exercit. de genuina calculorum in Corpore humano generatione & ſignis*, Jen. 1663. 4. RIV.

FRANCISCI PLEMPII V. F. fil. *Loimographia*, Amſtelodami 1664. 4.

H. S. *Peſt beſchryvinge*, Amſtelod. 1664. 8. *

J. COSTERI *theoria & praxis præcipuorum corporis humani affectuum*, Francofurt. 1664. 4.

P. de MARCHETTIS in *obſervationibus medico-chirurgicis*, Patav. 1664. 4. parteque *tertia hiſtorias* ſpinæ ventoſæ habet.

ROD. LOENII *explicatio Fernelii Pathologiæ* L. IV. *de febribus, cum prognoſi & curatione*, Antvverp. 1664. 8. *

FRIDERICI MONAVII *cryſtallina ſeu luis venereæ nova inventa ſpecies*, Brunſvvic. 1665. 8. Male pro nova habuit.

HIERONYMI BARBATI *de arthritide* L. II. Venet. 1665. 4. UFF.

Golgotha or a looking glaſſ for London ſhevving the cauſes, nature and efficacy of the preſent plague, Lond. 1665. 4. HARL.

PETR. MICH. ab HEREDIA *operum medicorum Tomi V. Tertius* agit *de morbis acutis totius corporis humani, de natura delirii & ejus cauſis*, Lugdun. 1665. fol.

SEPTIMII ANDREÆ FABRICII *diſp. de catulis hydrophoborum*, Patav. 1665. 4. EJ. *de termino vitæ humanæ*, Rom. 1666. 4.

VV. KEMP *brief treatiſe of the nature, cauſe, ſigns and cure of the peſtilence*, Lond. 1665. HARL.

ISBRANDI van DIEMERBROECK L. IV. *de peſte* primum prodierunt Arenaci 1664. 4. Amſtelod 1665. 4. ſæpe recuſi, & Genevæ 1721. 4. & in operibus omnibus Ultrajecti 1685. fol. Peſti ipſe interfuit, calido vero regimine unice uſus eſt, effervefcentias inter cauſas admiſit, morborum tamen hiſtorias dedit. EJUSDEM exſtat L. *de variolis & morbillis*, practicus potius & incurando occupatus; tum denique, quæ hujus inprimis loci ſunt, *obſervationes & curationes medicæ* 100. & diſpp. *de morbis trium ventrium*, quorum prima editio prodiit Traject. 1669. 12.

In *Philoſophicis Tranſactionibus* innumera huc pertinent, nos paucas obſervationes ex ordine numerorum excerpemus.

N. 3. Mors

N. 3. Mors a vaporibus subterraneis.
N. 26. Calculi numerosi in vesica.
N. 32. & 37. Morbus oculi equini.
N. 36. De morbis navigantium.
N. 40. Globulus plumbeus in urina.
N. 52. 53. Tumor mammarum monstrosus.
N. 83. Calculus sub lingua. THOMAS CORNELIUS contra vim fictitiam tarantulæ.
N. 84. Calculi equini.
N. 96. Ex studiis morbus choleræ adfinis.
N. 99. Calculi numerosi in vesica.
N. 109. Sanguinis ex variis corporis partibus sudor.
N. 140. H. SAMSON hydrops ovarii.
N. 144. E. TYSON de veneno viperarum.
N. 147. Historia hydrophobiæ.
N. 157. & 182. F. SLARE calculi analysis. Polypus cordis maximus.
N. 167. TURBERVILLE observationes practicæ variæ.
N. 169. Hydrophobia.
N. 170. Calculi per anum egesti.
N. 172. COLE falsa graviditas.
N. 173. Observationes in cadavere apoplectico.
N. 174. Historia morbi convulsivi.
N. 176. Cornua per omnem cutem puellæ erumpentia.
N. 181. SIGISM. KOENIG de morbo feminæ cui calculi per anum decedebant.
N. 185. Glandula pinealis petrefacta.
N. 187. 191. Ad hydrophobiam.
N. 188. Cystides in fellis vesicula.
N. 193. E. TYSON lumbricus hydropicus.
N. 194. Lien morbosus NEH. GREVV.
N. 207. Hydrophobia.
N. 209. Calculi fellei. Epidemica tussis.
N. 211. Icterus.
N. 212. Homo, qui omnia venena, inprimis bufonis despiceret.
N. 213. KING de vermibus linguæ.
N. 215. Dysuria sanata acidis. Universalis anchylosis CONNORI.
N. 222. COVVPER de rene morboso amplissimo. Catellus per anum redditus.
N. 223. PRESTON ægri hydropici sectio.
N. 224. Hydropici pectoris sectio anatomica.
N. 226. Sectio corporis M. MALPIGHII.
N. 228. Calculus in cerebro.
N. 229. Fetus in ulcere umbilici.
N. 230. Excrescentiæ in manibus pedibusque.
N. 235. Mors ex terrore in cane. Polypus pulmonis.
N. 239. TYSON. Ventriculi perforati tria exempla post ulcera.
N. 242. Pueri hydrophobi sanati. Calculi per anum egesti.
N. 243. Fetus per ulcus super os pubis eductus.
N. 246. Incommoda a deglutitis nummis.
N. 247. Calculus sub lingua.
N. 249. Calculus in ventriculo & in vesicula fellis.
N. 252. Hydrops ovarii.
N. 253. Mors a deglutitis calculis.
N. 256. PH. LOYD de partium septentrionalium morbis & remediis. Hydrocephalus.
N. 263. Polypus pulmonis rejectus.
N. 264. Bulimus.
N. 265. GREENHILL casus medico-chirurgicus peculiaris.
N. 266. Calculus capillatus. Silex intra calculum. Polypus in corde.

N. 268.

N. 268. Vesica triplex BUSSIERE.

N. 270. COUUPERI polypus pulmonialis. FREIND morbus spasmodicus in quinque puellis cum ululatu, &c.

N. 272. MUSGRAVE hæmorrhagia peculiaris.

N. 273. Hydatides ex urina.

N. 275. Colica rara. HOLT intestina in thoracem translata. Cancer funestus peculiaris ingenii.

N. 277. De canibus rabidis.

N. 280. Epilepsia peculiaris.

N. 281. Observationes in cadaveribus morbosis. Mala varia a prunorum ossiculis deglutitis.

N. 283. BONOMO obss. de vermibus in scabie corporis humani.

N. 285. Ulcera pulmonis. A variolis ulcera pulmonis.

N. 290. Calenturæ historia.

N. 291. Pila per anum reddita & 304.

N. 295. Hydatides per alvum. Vermes in capite ovillo.

N. 297. Cornua ex digito nata.

N. 299. COUUPER de valvularum cordis & arteriarum ossificationibus.

N. 300. GREENHILL scirrhus in pectore lethalis.

N. 302. Mira alvi constipatio.

N. 304. Somnus diuturnus.

N. 305. MESAPORITI observatio sanguinis menstrui erumpentis ex omni fere corporis superficie. Ossea substantia in tumore colli reperta. Ductus choledochus obstructus a calculo bilario.

N. 308. Tumor colli hydatidibus plenus.

N. 309. Pili in utero & ovario. Ulcus sinuosum brachii & 312.

N. 313. Apoplexia ab obstructione in ventriculis cerebri. Gangræna spontanea.

N. 323. Pili per urinam redditi & eorum observatio a LEUUVENHOECKIO facta. Solida corpora per urinam egesta. Fetus extra uterum. Hydrophobitus. Fetus in utero canino mortuus.

N. 325. Calculi per alvum egesti. Ulcera renum.

N. 333. Hydrops cum maxima fellis vesicula YONGE.

N. 335. Observationes CL. COURTEN in canibus cum venenis variis institutæ peregregiæ. Corporis ægri dissectio.

N. 337. Variolæ a matre gravida in fetum translatæ. Fames sex diebus in viro tolerata. Scirrhus cysticus. De peste Hafniensi & Gedanensi.

N. 345. Ventriculus cordis sinister amplissimus.

N. 348. Graviditas diuturna.

N. 349. A deglutitis silicibus incommoda.

N. 351. S. ANDRE' de colica & volvulo a convulsione musculorum abdominis.

N. 353. Ex dissecto corpore pueri observationes BROOK TAYLOR.

N. 357. VV. BECKET de luis venereæ antiquitatibus. Contendit præcedere inventionem Americæ. Pergit n. 365. 366.

N. 358. BATES morbus epidemicus in genere bubulo.

N. 364. TIMOMIUS de peste Costantinopolitana.

N. 365. BECKET de antiquitate luis venereæ.

N. 366. RUTTI de spina bifida.

N. 369. NAISH ossificatio arteriæ cruralis.

N. 370. Scapula per gangrænam destructa. Hydatides ex abdomine.

N. 371. BENEVOLI obss. de cataracta.

N. 378. Fetus ventralis HOUSTOUN.

N. 379. HUXHAM fabrica præternaturalis partium muliebrium.

N. 380. Calculi ex ano egesti.

N. 381. Hydrops ovarii. RANBY sectio oculi in quo cataracta.

N. 382. Omentum ingens.

N. 384. VATER visus partialis & obss. cataractæ.
N. 390. HUXHAM descriptio variolarum anomalarum.
N. 391. Insecta per urinam reddita.
N. 394. Historia hominis a fulmine enecti.
N. 395. Ossea massa præter naturam in thorace reperta.
N. 398. Calculus ex equo. Polypus asperæ arteriæ.
N. 399. Incisionis cerebri in epilepticis. De veneno serpentis *rattle snacke*.
N. 400. Ventriculus perforatus.
N. 405. Tumores abdominis rari.
N. 416. Fetus per anum exclusus.
N. 417. A. VATER plica polonica maxima.
N. 419. De variolarum epidemia. Polypus pulmonalis.
N. 420. Abscessus hepatis.
N. 421. De morbo colico singulari: de suppressione urinæ: de constrictione ventriculi.
N, 423. BELCHER hydrops ovarii.
N. 424. MACHIN pueri cute squamosa historia.
N. 437. Catalepsis.
N. 440. HODY substantia ossea in utero. VATER affectus cutanei singularis historia.
N. 442. A mercurio crudo discerptum intestinum, quod scirrhosum fuerat, & innatum habebat pruni ossiculum.
N. 445. De morsu canis rabidi.
N. 445. 448. VVOLF. a lapsu ruptum intestinum.
N. 446. Colon ruptum a tumore parenchymatoso pelvis, qui rectum intestinum compresserat.
N. 449. Paralysis palpebrarum vespertino tempore rediens & duceia sanata. AMYAND de obstructione vesiculæ felleæ.
N. 451. J. HUXHAM de aere, aquis & locis & morbis epidemicis PLIMUTHI. Hic libellus addito Ex. de morbo colico Datumoniensi prodiit Lond. 1739. 8.
N. 454. COX casus periculosissimæ febris ex halitu putrido.
N. 460. EJ. casus venereus miserrimus. Partus ventralis. Crustæ pilosæ & pili per urinam redditi. Cystides aquosæ in peritonæo. Hydatides per vaginam egestæ.
N. 464. Cancri interni historia. Epidemicæ mortes a polypis HUXHAM.
N. 465. SCHLICHTING de cancro. BASTER de hydrocephalo.
N. 466. SHORT casus hydropis.
N. 469. De morbo venereo antiquo Edimburgensi.
N. 470. BEVAN ossa mollia. Sanatus qui urinam cruentam in variolis reddiderat.
N. 471. AYLETT spina bifida.
N. 472. Morbus P. BOLOGNINI. HALLERI pili & steatomata in ovario.
N. 474. HALLER scirrhus cerebelli. Morbi oculi sanatio. Ureter clausus.
N. 475. Fetus per anum exclusus. Hydatis magna hepatis. MYDDLETON conceptus extra uterum.
N. 476. Bulimus. Volvulus.
N. 477. & 478. Morbus bubulus, nempe inflammationes ventriculi & pulmonis MORTIMER.
N. 480. AMYAND de spina ventosa.
N. 481. Scirrhus uteri & cordis polypus. Calculus equinus enormis cum analysi.
N. 483. HALLER historia aortæ ossicis squamis conspersæ.
N. 485. Fetus retentus, & per ulcus umbilici redditus.

In *Journal des Savans*, maxime vetustioribus annis, passim observationes aliquæ raræ ex morbis recensæ sunt, ut Tarantulæ historia 1678. n. 34. LAUVVERIÆ calculos per intestina reddentis historia. 1682. n. 10. Vermes in corde 1679. n. 21. Trichiasis rara 1684. Morbi epidemici ex vermibus historia 1722. Lettre de M. VIDAL sur une maladie particuliere (calculi nempe vesiculæ felleæ) 1723.

MARCELLI MALPIGHII diss. *de viscerum structura & de polypo cordis*, Bonon. 1666. 4. Eo inclinat, ut acido sanguinem cogenti tribuat polypos. EJUS Consilia practicis dicentur.

THO-

THOMÆ SYDENHAM *methodus curandi febres propriis observationibus superstructa*, Londin. 1666. 4. EJUSDEM *observationes circa morborum acutorum historiam & curationem*, Londin. 1677. 8. Post veteres fere primus medicos a vanis theoriis & ab inutilibus vocum explicationibus ad rem ipsam & ad patientem morborum observationem reduxit, & in febribus inprimis curandis ita de suis civibus meritus est, ut *febrium debellatoris* nomen a consentientibus civibus ipsi impositum sit. Nescio an non ipsi debeamus observationem vis, quam constitutiones epidemicæ in ipsos morbos exerunt, ut non omni tempore penitus sui similes sint, neque, etsi uno nomine constanter veniant, eandem curationem patiantur, unde fiat, ut in constitutione nova patienter ingenium morbi explorare oporteat, prius quam potentior medicina adhibeatur. Descripsit autem in posteriori opusculo epidemias varias & regna febrium, pestis, variolarum, dysenteriæ, comatis, tussis, pleuritidis, peripneumoniæ, uno verbo constitutiones ab anno 1661. ad 1675. *Epistola responsoria prima* continuat constitutionum historiam ab 1675. ab 1680. qua febres fere intermittentes solæ grassatæ sunt. In *Epistola responsoria* II. *de morb. epidemic. & lue venerea* luis venereæ historiam & curationem tradit. Prodiit utraque Londini 1680. In *Dissertatione epistolari* de variolis confluentibus & morbo hysterico atque hypochondriaco observationes profert, Londini 1682. 8. Tract. *de podagra & hydrope* secutus est Lond. 1688. 8. Priorem ipse passus, amaris sanat. *Schedula monitoria de nova febris ingressu*, Londini 1686. 8. Febrem peripneumoniæ adfinem describit, multa contra falsam illam malignitatis ideam monet. *De febre putrida in variolis confluentibus: de mictu cruento in calculo: de affectione hysterica* opuscula, Londini 1682. 8. Curationum merita alibi laudabimus. Juncta opera sæpe prodierunt Londini 1685. 8. quæ prima editio est. 1705. 8. 1734. 8. Amstelodami, Lipsiæ 1695. 8. Genevæ 1736. 4. (cui editioni numerosissima inprimis epidemiæ adjectæ sunt ex aliis variisque scriptoribus.) Leidæ 1726. 8. & alibi.

TH. SYDENHAM opera juncta nuper prodierunt etiam Genevæ 1749.

THOMAS BARTHOLINUS praxin ipsam parum videtur secutus esse, historias tamen variorum morborum non inutiles dedit in suis *historiis anatomicis*: in *cista medica*: in *Actis Hafniensibus*, & alibi. EJUS *de morbis biblicis miscellanea medica prodierunt* Francofurt. 1672. 8. Opiniones proponit & optionem relinquit lectori. EJUS *de anatome practica ex cadaveribus morbosis adornanda* consilium, Hafn. 1674. 4. Refert se eodem, quo BONNETUS, consilio usum collectos labores per incendium amisisse, & fontes hujus studii aperit, propria experientia minus dives. In *medicina Danorum domestica* etiam de morbis endemiis agit. EJUSD. *paralytici commentario illustrati*, Paris. 1649. 8. HARL. In SEVERINI pædonchonem commentarios edidit, quibus bonum senem defendit, recusos cum REN. MORÆI ep. *de laryngotome*, Paris. 1646. 8. PL.

Cum LYSERI *cultro anatomico*, Hafniæ 1665. 8. edito LYSERII, HENRICI a MOINICHEN, BOGDANI utiles observationes chirurgico-medicæ, deteriores & nimis credulæ SEIDELII prodierunt. MOINICHENII obss. seorsim cum JOS. LANZONI adnotationibus prodierunt Dresdæ 1691. 12.

FRANC. PIENS *Tr. de febribus in genere & specie ex veterum & recentiorum scriptis perpensis*, Amstel. 1665. 8. Neomag. 1669. 8. Genev. 1689. 4. *

GIDEON HARVEY *litle Venus unmaskd*, Londin. 1666. 8. sæpe cum variis titulis recusum opusculum anno 1670. 1673. 1685. AST. EJ. *nevv discourse of smallpox and malignant feavers vvith various methodes of curing them*, ibid. 1685. 8. HARL. EJ. *morbus anglicus or the anatomy of consumtion containing the nature, causes, signs, subjects, progress, prognostiks, preservation and methods of curing consumtions, soughs and spitting of blood*, Lond. 1673. & 1674. 8. PL. & HARL. EJ. *disease of London, or a nevv discovery of the scurvey*, Lond. 1675. 8. EJ. *casus medico-chirurgicus*, Lond. 1678. 8. scepticus uti notum, qui carperet multa, pauca melius traderet ipse.

GEORGII THOMSON *loimotomia*, Londini prodiit 1666. 12. * EJ. *hamatiosis*, ibid. 1670. 8. *

MAUR. HOFMANN *sciagraphia morborum contagiosorum*, Altdorf. 1666. 4. 1672. 8. 1691. sunt 40. Disputationes. EJUSDEM *disquisitio corporis humani anatomico-pathalogica*, Altdorf. 1763. 8. cum catalogo partium corporis humani conjungitur descriptio morborum, qui singulis molesti sunt.

S. SIBOLDI TIBERII HEMSTERHUYS *historia & analysis arthritidis vaga*, Leuvv. 1666. 12. *

JOH. PURGOLD *kurtzer bericht von der rothen Ruhr und deren zufallen*, Mulhaus. 1666. 4. RIV. de dysenteria.

J. SOPHRONII KOZAK *Tr. de hæmorrhagia*, Ulm. 1666. 8. *

J. ADAM ZHPF *von der natur, præservation und cur der itz umgehenden rothen Ruhr*, VVeimar. 1666. 4. * de dysenteria.

GEORG. LEISSNER *informatorium vvas die ursachen itdiger grassierenden ruhren seynd*, &c. Plauen 1666. 4. *

FRANCISCUS DE LE BOE SYLVIUS, Leidensis Professor, minime vilis homo fuit, uti nunc, destructa EJUS theoria, vulgo creditur. Chemiam cum anatome ad declarandam pathologiam & ætiologiam adhibuit, in dissecandis morbosis cadaveribus diligens, in praxi felix, in docendo tantus, ut fere universam Europam in suam sectam pellexerit. Doleo certe non modice, quando tantum virum video, abreptum Cartesiano illo ardore explicandi omnia, quæ nondum explicari possunt, acidum illud hostile HELMONTII in febrium causis ita admiscuisse, ut solis alcalinis oleo nempe, eos ignes coactus sit exstinguere. Ita in intermittentibus febribus succi pancreatici aberrantem acciditatem, in aliis morbis alias non firmas causas in praxin transtulit, noxius equidem in eo Auctor, ut tamen cauto lectori multas utiles observationes exhibeat. Ad pathologiam pertinet inprimis *praxeos medicæ idea nova* Libris III. comprehensa com *appendice*. Omnes ibi morbos ex sua theoria explicat, curationem ex hypothesi adsignat. L. I. prodiit. Leidæ 1667. 12. Huc etiam pertinet *historia de febre epidemica Lugduni Batavorum* an. 1667. *plures adfligente: & de affectu epidemico ab Augusto mense 1669. ad Januarii 1670. finem in Leidensis urbis incolas sæviente*, Leid. 1670. & 1679. 12. & *Oratio de ejusdem febris causis naturalibus* habita an. 1670. Porro *Casus medicinales* seu curationes ægrotorum posthumas edidit JOACHIMUS MERIAN. Juncta opera prodierunt Ultrajecti 1695. 4. Venetiis 1736. fol.

PAULI BARBETTE Tr. *de peste*, Leid. 1667. 12. cum notis DECKERI. EJUS *anatome practica*, Amstelod. 1659. 8. in qua cum partium corporis humani anatome conjunctos habet morbos. In *praxi* Amstelodami 1665. edita, & a F. DECKERO recusa, observationes anatomicopracticæ intersperguntur. Cæterum SYLVIANUS est, amator sudoriferorum, osorque venæ sectionis.

CAR. LANCEANI PALTRONII HIPPOCRATIS *oracula de febribus ac symptomatibus*, Bonon. 1667. 12. *

J. AMMAN *bericht von der pest*, Schafhausen 1667. 8. *

CHRIST. SCHORER *unterricht ven der pest*, Ulm. 1667. 8. *

J. SCHMIDTS *bericht vom hitzigen fieber*, Augspurg. 1667. 12. EJ. *von der pest, frantzosen und scharbock*, ibid. eodem anno & Aug. Vind. 1692. 12. *

ISAACI RAET *pestis adumbrata in L. V. aphorism*. Amstelod. 1667. 12. *

Febriologia & lectiones Pincianæ ad HIPPOCRATIS *mentem* JOHANNIS LAZARI GUTIEREZ, Lugdun. 1668. fol. LIND.

FRANCISCI CROSS *de febre intermittente*, Oxon. 1668. 12.

GEORGIUS HIERONYMUS VVELSCH. vir variarum linguarum peritissimus, multas & suas & aliorum observationes edidit. Ita *sylloge curationum medicinalium* prodiit. *centurias* VI. *observationum conplectens cum notis & Episagmatum centuria* I. Ulm. 1667. 4. Aug. 1676. 4. Continet MARCELLI CUMANI, JEREMIÆ MARTII, ACHILLIS GASSERI. J. UDALRICI RUMLER, HIERONYMI REUSNERI obss. & hujus quidem duas, reliquorum unam centuriam. In MARTII observationibus reperio utiles cadaverum dissectiones, morbosque rariores & epidemicos. In RUMLERIANIS morbi etiam singulares & rari describuntur. GASSERUS fere in remediis unice occupatur, tum REUSNERUS. Centum propriæ VVELSCHII obss. ex PRÆVOTIO & SLEGELIO magna ex parte sunt collectæ, sed passim suspectæ. EJUSDEM *de Medinensi vena specimen & de vermibus capillaribus infantum*. Aug. Vindel. 1674. 4. cum plurima Arabica eruditione & collectis ad dracones & serpentes omnis generis numerosissimis veterum locis. Commentarius est ad AVICENNÆ caput. Multum non vulgaribus Libris & ipsis codicibus usus est. Omnia medicamenta quæ EBN SINA (sic enim scribit) nominaverat, fuse describit, in experimentis parcior, tum in morbi historia, quum nunquam cominus vidisset. Altera dissertatio deterior. Subjecta est GEORGII CUNELII *de Dracunculis* disputatio defensa Basileæ an. 1589. EJUSD. *Hecatostea dua observationum physico-medicarum*, ibid. 1675.

1675. 4. EJUSDEM *curationum exoticarum chiliades* II. *consiliorum centuria* IV. *cum adnotationibus*, Ulm. 1676. 4. EJ. *curationum propriarum & consiliorum medicorum Decades* X. Aug. Vind. 1681. 4. a morte auctoris prodierunt. Observationes breves & multum formularum, adnotationes & loci aliorum scriptorum paralleli plurimi. Mirum adeo indulsisse astrologiæ judiciariæ. EJ. L. *de agagropilis* diss. Aug. Vindelicor. 1660. 4. edita & aucta 1668. 4. utcunque huc etiam referri potest.

In G. H. VVELSCHII *Hecatosteis*, &c. huc pertinent aliquæ morborum rariorum historiæ, physica enim multa mista habentur.

THEOPHRASTI VERIDICI SCOTI *plicomastix seu plica e numero morborum apospasma*, Gedan. 1668. 4. Pro DAVISSONIO Scoto, nisi ipse est DAVISSONIUS, scripsit & contra PLEMPIUM & THEODORUM SKUMINOVIUM plicam non esse morbum, sed ab immunditie provenire, & impune resecari, plurimumque fabularum in eam historiam misceri.

J. von der MARCK *de febre nuperrime epidemica*, Leid. 1668. 4.

HELM. CONRINGII *de febre maligna vulgo dicta Ungarica*, Helmst. 1668. 4.

BALTHAS. ANDR. FERREOLUS *morbosi ventriculi infelix hactenus tentata cura*, Francofurti 1668. 8. URT. Germanice etiam ibid. eodem anno PL.

SIMON van ASSENDELFT *de febre quadam epidemica*, Leid. 1668. 4. *

HENR. MEIBOMII eruditissimi viri dis. *de febribus intermittentibus epidemicis*, Helmstad. 1668. 4. EJ. *de suppressione urinæ* ibid. 1676. & aliæ eruditæ dissertationes exstant.

CHRISTOPH. ANDREÆ SCHONGAST *enkurek Persar. morsusque tarantulæ*, disp. Lips. 1668. 4.

VVOLF. SENGUERDI *de tarantula*, Tr. Leid. 1668. 12. Ex aliis.

JOB. van MEKERN *Heel-en geneeskonstige aanmerkingen*, Amstelod. 1668. 8. Eædem cum titulo *observationum medico-chirurgicarum* latine editæ sunt Amstelodami 1682. 8. Posthumum librum alibi laudabimus. Aliqua etiam ad medicos morbos pertinent.

THEOPHILI BONETI *Pharos medicorum, id est, cautelæ, animadversiones & observationes practicæ ex operibus* G. BALLONII *erutæ* L. X. Genev. 1668. 12. quod idem opus auctius cum titulo *Labyrinthorum medicorum extricatorum, seu methodi vitandorum errorum qui in praxi occurrunt*, recusum est Genevæ 1679. 4. Compendium est operum BALLONII in ordinem methodicum distributorum, & inprimis secundum seriem omnium in corpore humano morborum. Addita ex SEPTALIO varia. EJUSDEM *sepulchretum seu anatomia practica ex cadaveribus morbo denatis proponens historias omnium pene corporis humani affectuum*, Genev. 1679. 2. vol. fol. & auctius 3. vol. fol. Genev. 1700. procurante J. JACOBO MANGET, cujus operis *prodromus* complectens morborum capitis observationes jam an. 1675. 8. Genevæ prodierat. Hoc opere vix aliud utilius est, magisve mereretur suppleri, & ad nostra tempora deduci, ex quo certe major lux ad veras morborum sedes & causas eruendas adfulget, quam ex omnibus aliorum ad ea tempora medicorum theoriis. Titulos morborum sub oculos incurrentium proponit a capite ad calcem, sub eos titulos ex omnibus fere scriptoribus ordinat non naturalem partium corporis fabricam, quæ incisis corporibus reperta fuit, & causam symptomatum præbuit, quæ per vitam ægrum torserant. Multas ipse & accuratas sectiones addidit, neque paucas in sua editione MANGETUS. EJUSDEM *medicina septentrionalis collatitia*, Genev. 1684. 2. vol. fol. est collectio observationum anatomicarum practicarum, omnis generis, ex Actis Hafniensibus, Philosophicis, & Academiæ Naturæ Curiosorum Ephemeridibus.

Mercurius compitalitius, seu index medico practicus, Genev. 1682. fol. continet omnium morborum signa & descriptiones. EJ. *polyalthes seu thesaurus medico practicus*, Genev. 1690. fol. alibi laudabitur.

GUIL. DRAGEI *obss. de febribus intermittentibus*, Londini 1668. 12. LIND.

FRANCISCI REDI L. de viperis alibi citatus huc posset referri, ob experimenta cum veneno capta EJUSDEM *degli animali viventi negli animali viventi*, Firenz. 1684. 4. Lumbricorum & vermium intestinalium & alibi in corporibus animalium repertorum historiam habet ex variis animalibus: cum adjecta historia animalculorum scabiei HYACINTHI CESTONI. Aliqua similis argumenti exstant in L. *de insectis*.

RAIMUNDI JOHANNIS FORTIS *consultat. & respons. medicinalium Cent.* IV. Patav. 1669. fol. EJ. *consilia de febribus & morbis mulierum dignoscendis & curandis*, Patav. 1688. 4.

Citatum hic RAIM. JOH. FORTEM laudat STAHLIUS.

E. MAY-

E. MAYNVVARINGE treatise *of the scurvy*, Londin. 1668. 8. EJUSD. *mysterium luis venereæ*, Hamburg. 1675. 12. *seu history and mistery of the venereal lues*, Londini 1673. 8. Parum favens judicium de collectore dedit ASTRUCIUS.

J. FERDINANDI de HERTODT *Tartaro mastix Moraviæ*, Vienn. 1669. 8. * Exigui momenti Auctor.

VVELLE *of the gout or joint evil*, Lond. 1669. 8. *

EBERHARDII GOCKELII *de peste Enchiridion medico practicum cum antidotis & L. de venenis*, August. Vindel. 1669. 8. LEHM. EJUSDEM *consiliorum & observationum medicinalium Decades VI.* Augsburg. 1683. 8. EJ. *beschreibung des durch silberglätte versüsten saur en vveins und der davonentstandenen vvein Krankheit*, Ulm. 1697. 8. EJUSDEM *bericht von dem beschreien und verzaubern, auch denen daraus entstandenen Krankheiten*, Francof. Lipf. 1699. 8. (de morbis magicis) EJUSD. *Consiliorum & observationum & curationum medicarum novarum Centuriæ duæ cum dimidia*, Ulm. 1700. 4. Omnis generis, practicæ, chirurgicæ, rariorum & monstrorum observationes. Plus formularum quam historiæ aut signorum, & nonnullibi vix fidem adhibens, ut ovi sole signati, faciei humanæ in piso expressæ.

Historia fetus Mussipontani, dubii nempe & forte fabulosi. In hac collectione de eo fetu exstant libelli A. DEUSING. *consideratio fetus Mussipont.*, & *secundinæ fetus Mussipont.* & *vindiciæ contra* BERNARDUM a DOMA, tum HONORATI LAUTIER *prodigium & responsio contra anonymum Massiliensem*, calidissima, judicia G. PATINI, EISENMENGERI (hoc melius) aliorumque. Collector LAURENTIUS STRAUSS epistolam & alia addidit, & collectionem curavit, quæ Francofurti 1669. 4. prodiit.

GEORG. PETR. ERERI dissertatio *de fratre Lombardorum*, Argent. 1669. 12. (nempe mola.)

JOHANNIS MAYOVV *liber de rachitide*, Oxon. 1669. 8. 1674. 8. Rachitidem ab obstructione medullæ spinalis derivat.

J. A. GRABENI *anleitung von der seuche der Plattern und Masern*, Mulhausen 1669. 8. (de variolis & morbillis.)

H. DORELL *casus de asthmate* disp. Leid. 1669.

JOH. ALBERTI SEBIZ *Exercitationum pathologicarum disputt.* 25. Argent. 1669. ad 1674. 4.

PETR. ANTON. MOLINETTI *diss. anatomica & pathologica de sensibus & eorum organis*, Patav. 1669. 4. & *diss. anatomico pathologica* ibid. 1675. 4. continet totius corporis humani morbos cum anatome conjunctos, & variorum affectuum historias.

In E. N. C. quæ anno 1668. ceperunt prodire, multa egregia, etiam majora opera, practici argumenti continentur. Ita in Dec. I. annis IX. X. morbi convulsivi historia: in Dec. II. annis V. VI. & app. & VII. PAULINI observationes in ejusdem annis VII. IX. & X. sectiones morbosæ multæ: in Dec. III. anno I. A BAUZMANN morbus hystericus continetur. Ita porro ALEXANDRI CNIPSMACOPPE historia sectionis corporis CAROLI PATINI *Decuriæ* III. anno II. VVEPFERI epileptici anatome. Porro Dec. III. annis II. & III. P. Jac. HARTMANNI sectiones morbosæ. Anno III. V. VI. VII. VIII. IX. X. & seqq. epidemiæ Germaniæ. In Centuria III. IV. VII. & VIII. morbi epidemici Hungariæ exstant. Sed infinita sunt & recenseri nequeunt, quæ hic ad morbos rariores & sæpe nimis miraculosos pertinent.

HENR. VVOLF. *febris malignæ anatomia oder zerlegung des giftigen fleckfiebers*, Halberstad. 1670. 4. *

J. FRID. HELVETII cel. Chemici *Diribitorium medicum de omnium morborum accidentibus, definitionibus, curationibus*, Francof. 1670. 8.

J. BAPT. MAGINI *de podagra brevis disceptatio*, Rom. 1670. 8. *

G. KOVACS TATAI *hercules vere cognitus, seu epilepsia vera dignotio & curatio*, Leid. 1670. 12. *

FRANCISCI MORÆI *de febre maligna paroxyzante* L. Francof. 1670. 12.

GEORG. CHRISTOPH PETRI *de igne microcrosmico qui Græce καῦσος, Latinis febris ardens vocatur*, Erfurt. 1670. 4. *

ALEX. ALEXII *istoria della peste di Este*, Patav. 1670. *

THEOD. KIRCHMAIER *dissertatio de hominibus apparenter mortuis*, VVittemberg. 1670. 4. *

FR. ISAAC QUATROUX *de la peste, du pourpre & de la petite verole*, Paris 1671. 8. 1695. 12. *

VVENCESL. MAXIM. ARDENSBACH *tartaro-clypeus excipiens tartaromastigmos* HERTODII Prag. 1671. 8. *

GUIL. PARENT. *de peste dialogus inter* HIPPOCRATEM, PARACELSUM & THEMISONEM. Leodii 1671. 4. *

GUIDONIS FANOIS *de morbo epidemico Leidæ* anno 1669. *grassante*, Leid. 1671. 12.

LEONHARDI BIMII *pestis ad vivum delineata & curata*, Leodii 1671. 8. * LEHM.

CAROLI de la FONT *de veneno* pestilentiali diss. II. Amstelod. 1671. 12. Jen. 1683. 12. Pestem non ex siderum influxu, sed ex terræ exhalationibus, & inprimis arsenicalibus oriri, neque per aerem propagari, sed unice contagio inficere, neque sanguinem cogere, sed erodendo operari, domari acidis docet. Non quidem ipse pestem vidit, satis tamen bene theoria cohæret. EJ. *Tr. de hydrope tympanite*, Genev. 1697. VVILLISIUM, qui ad spasmos retulerat, refutat, refert autem ad flatus in pituita contentos.

JOH. DRAVVIZ *bericht und unterricht vom scherzmachenden scharbock*, Lips. 1671. 8. Ed. III. Celebrium medicamentorum auctor. Primam editionem ignoro.

JOH. DAAVVIZ prior editio est Lips. 1658. 8.

FRANC. OSVVALDI GREMBS *Arbor integra & ruinosa hominis*, Francof. 1671. 4. Morborum etiam historiam continet.

STUBBI *Bacons relation of the svveating sicknass examined*, Lond. 1671. 4. *

VALER LOEBER *anchora sanitatis, cui annexa mantissa de venenis eorumqae antidotis*, Hamburg. 1671. 8. *

CASPARIS BRAVI de SOBREMONTE RAMIREZ *consultationes medicæ*, Colon. 1671. 4. 1674. 4. Habet varias historias sectionum cadaverum morbosorum, & morborum.

CAROLI CLARAMOMTII *de aere, aquis & locis Angliæ, deque morbis vernaculis & obss. medicæ Combrobritannicæ*, Lond. 1672. 12. *

FRIDERICI LOSS Germani, sed qui in Anglia vixit, *observationum medicinalium* L. IV. Londini 1672. 8. & *consiliorum seu de morborum curationibus L. posthumus*, ibid. 1684. 8. Lips. 1685. 8. Act. Erud.

NATHANAELIS HODGES λοιμολογία *seu pestis nuperæ apud populum Londinensem grassantis narratio historica*, Londin 1672. 8. & Anglice cum notis & JOHANNIS QUINCY *tentamine de causis pestis*, London. 1715. 8. & 1720. 8. Pestem eam vidit cominus, unus cum socio medicus pestilentiarius, quæ anno 1665. Londinum depopulata est, & a qua aufugit SYDENHAMIUS. Ab aere causam deducit, morbi symptomata, & progressum & grassationem solide proponit, in curatione addictior sudorifero & calido regimini; occlusionem ædium damnat, ignes per urbem structos nocuisse monet, pestis cum lue venerea affinitatem aliquam suspicatus est. In editione sua D. QUINCY addidit *an essay on the causes of pestilential diseases and hovv they turne contagious*.

TIBERII FARINA *della podagra*, Rom. 1672. 12. *

VINCENTIUS KETELAER *de aphthis nostratibus seu Belgarum sprouvv*, Leid. 1672. 12. & cum HARRISII L. *de morbis acutis infantum*.

NICOLAI CHESNEAU *obss. medicarum* L. V. Paris. 1672. 8. Leid. 1719. 4. 1742. 4. Morbi ex ordine describuntur, & comparantur cum veterum descriptionibus. Subjicitur series observationum propriarum Auctoris. Contra eum, uti dixi, scripsit SCHNEIDERUS disp. *de spasmo cordis*.

NIC. CHESNEAU recusus exstat Parisiis 1683. 8.

ROBERT TALBOT *Pyretologia or a rational account of the cause and cure of agues, vvith their signs*, London 1672. 8. Plurimum huic viro debemus, qui cortice peruviano fere primus efficaciter uti Gallos docuit, unde ad reliquam Europam ea methodus progressa est.

GUERN. ROLFINK inter numerosissimas disputationes habet *de dysenteria maligna urbem Vinariensem depopulante*, Jen. 1672. 4. EJ. *methodus cognoscendi & curandi particulares corporis affectus secundum ordinem* RHAZIS Ed. II. Jen. 1675. 4. Morborum omnium historia.

Ad hæc tempora, ob Auctoris mortem refero JOACHIMI JUNGII *historiam vermium c. M. S. schedis Auctoris a* J. VACETIO *aliisque emptam*, Hamburgi 1691. 4.

NICOL de BLEGNY *art de guerir les maladies vénériennes*, Parif. 1673. 12. vol. 3. & Anglice, Londini 1676. 8. vertente HARRISIO. Et ipse compilator, qui luem veneream absque infectione credit oriri.

J. JAC. DOEBEL HIPPOCRATIS & HELMONTII *super catarrhorum generatione conciliatio occasione catarrhi ferini a strenuo milite propulsi*, Rostoch. 1673. 4. RIV.

JEREMIÆ LOSS utilis *disp. de languore lymphatico*, VVittemberg. 1673. 4. EJ. *pestis sub eo schemate quo nunc incedit*, VVittemberg. 1682. 4.

FRANC. IGNATII THIERMAIRII *consult. & scholiorum medicorum* L. II. Monach. 1673. fol. Collectio & propriorum consiliorum, & aliorum in Bavaria datorum, ad medicinam, chirurgiam, anatomen, efficacia medicamenta, morbos omnes &c.

JOH. NICOLAI BINNINGER *observationum & curationum Centuria* V. Montisbelig. 1673. 8. Aliquid superstitiosi habet, neque satis plenas, aut Hippocraticas morborum historias, pluſculas tamen incisiones cadaverum morbosorum, utilesque.

FRIDERICI DECKERI *Exercitationes practicæ circa medendi methodum* primum Leidæ anno 1673. 8. prodierunt, deinde anno 1694. 4. multo auctius & ornatius. Ordo valde singularis est. Nam secundum classes medicamentorum totus Liber disponitur; subjiciuntur tamen bene multæ operationes medico-chirurgicæ, ubi minime eas exspectares.

J. HENR. GLASER *de mensium suppressione & per anum excretione*, Basil. 1673. 4.

J. ANTONII SCLAFANI *de febre populari quæ vagata est per totum Siciliæ Regnum*, anno 1672. Panormi 1673. 8. *

JOSEPHI PANDOLPHINI *de ventositate spinæ sævissimo morbo*, Norimbergæ 1674. 12. curante G. A. MERCLINO. Editionem primam non novi, quam tamen credo esse anni 1614. In theoriis auctor multus est & morbum a flatu maligno deducit, parcus cæterum observator. MERCLINI observationes neque indoctæ sunt, neque absque proprio experimento.

In JUSTI SCHRADERI *observationibus*, quæ anno 1674. 12. prodierunt, multa sunt hujus loci, ad morborum anatomicam inquisitionem pertinentia.

GERARDUS BLASIUS in *observationibus rarioribus* & in *miscellaneis anatomicis* rariorum morborum historias habet, quos a morte scalpello detexit.

GEORG. FRANCI *febris militum diætetica vulgo die bisher grassierende hitzige Krankheit*, Heidelberg. 1674. 4. EJ. *lapicina microcosmi* III. disputat. Heidelberg. 1685. & 1688.

Anonymi Tractatus de natura, causa, temporibus, differentiis, signis, medelaque variolarum, Leid. 1675. LEHM.

J. CHR. FROMMAN *Tr. novus de fascinatione*, Norimberg. 1675. 4. An IDEM cujus supra libellum *de consensu partium* citavimus?

THOMÆ SHIRLEY *diss. phil. explicans causas probabiles lapid. in microcosmo* ex Angl. Latine versa, Hamburg. 1675. 12.

BERNH. SVVALVVE *querela ventriculi*, Amstelod. 1675. 8.

HENRICI CELLARII *bericht von scharbock*, Halberstatt. 1675. 12. EJ. *von vermeinter mutter beschvverung*, Halberstatt. 1677. 12.

THOMÆ MERMANN von SCHONBERG *consultationes ac responsiones medicæ* ope F. J. THIERMAIRII. Ingolstatt. 1675. fol. Consilia & propria & undique collecta etiam ex Italia, in L. VIII. conjecit FR. IGNATIUS THIERMAJER.

HYACINTHI BOVII *movi flores medicinales seu observationes, sententiæ, historiæ & medicamenta morbis probata complectens*, Venet. 1675. 8. *

J. BOHN *disp. de catarrhis* Lipf. 1675. 4. ubi aliquid per os cribrosum venire defendit. EJ. *de variolis hactenus in patria grassatis* Lipf. 1679. EJ. *de experientia fallace* disp. Lipf. 1710. continet morborum obss. EJ. *casus ægri somnambulationis morbo laborantis*, Lipf. 1717. d.

RICHARDUS VVISEMANN in *tract.* suis *Chirurgicis*, Londin. 1676. fol. etiam de lue venerea libellum habet. Historias numerosas sanationum a se perfectarum refert, & sublimatum corrosivum parco usu laudat.

GUIDE *Tr. de la nature du mal vénérien*, Parif. 1676. 8. EJ. *experience sur la vertu du vin rouge pour guérir la rétention d'urine avec quelques obss. sur le Quinquina*, Londin. 1684. 12.

MATTH.

MATTH. TILING *de febribus petechialibus Tractatus curiosus*, Francof. 1676. 8. UFF. EJ. *de recidivis* Minden.

JOHN GRAUNT *natural and political obss. made upon the bill of mortality*, Ed. V. Londin. 1676. 8. Continet vices mortuorum, nascentium, &c.

JAC. TAPPII *diss. de læsionibus principum seu internorum sensuum functionum earumque veris causis & curationibus*, Helmstatt. 1676. 4.

J. SCHILLING *de ægro ex amore cataleptico*, Giess. 1676.

FACULTATIS MED. MARBURGENSIS *spasmus malignus oder tractätlein von der giftigen Krampfsucht oder erbärmlichen und aller orten heftig grassierenden Krümmen. auf erfahrungen vermehrt von* GEO. LEISCNER Plauen 1676. 4. Morbi convulsivi ex malo pane orti & grassantis historia.

CHR. LIPSTORP *bedenken von der rothen ruhr und gifftigen hitzigen fiebern*, Stade 1676. 4. De dysenteria & febre maligna.*

VV. R. M. D. *nevv treatise of vvindes offending mans' body*, Lond. 1676. 8. Flatuum historia.*

CHRISTOPH. HENR. RUELLII *consil. de morbo epidemico & febre pestilentiali*, Colberg. 1676. 4. LEHM.

FILIPPO TROMBETTI *apologia contra una lettera del* S. STANISLAO ORCATI, *sopra la cognizione e cura della passione ipocondriaca*, Genuæ 1676. 12.*

MATTHÆI SCHERF *de febre petechiali qua ante biennium Argentoratum & viciniam infestavit*, Argentor. 1676. 4.*

J. JOACH. HAGERS *judicium uber die diser zeit grassierende durchfälle*, VVeissenfels 1676. 4.

AUG. HENR. FASCH *historia & curatio calculorum humanorum*, Jen. 1676. BURCH. EJ. *parotides physiologice & pathologice considerata*, Jen. 1683. 4.

HERMAN. BUSCHOT *genau untersuchtes Podagra*. Primam editionem non novi, sed Londin. 1676. 8. Anglice, Germanice vero anno 1693. 12. Uratislaviæ prodiit. Notum est inprimis moxa usum esse ad debellandum morbum.

MICH. SENNERT *de peste Hungarica seu castrensi*, VVittemberg. 1677. 4. d.

G. BALTHASAR MEZGER *de hæmorrhoidum statu naturali & præter naturam*, Tubing. 1677. 4.

ZOLLET *de hydrope* disp. Patav. 1677. bona disputatio.

JUSTI CORTNUMMI *de morbo attonito* (seu apoplexia) L. I. Lips. 1677. 4. recusus cum titulo JUSTI CONRADI MICHAELIS *nova ac utilis apoplexiam seu morbum attonitum curandi methodi*, Hildesiæ 1685. 4.

BERNARDINI CHRISTIANI a JUVELLINA *Institutiones medicæ & regulæ, consultationes & observationes: accesserunt quinque centuriæ curationum cum brevi Romani contagii narratione: Tractatus de lue seu morbo venereo & de febre pestilentiali*, Venet. 1676. 4.* ASTR. qui acerbissimum judicium addit.

BERN. CHR. a JUVELLINA liber recusus exstat Venet. 1696. 4. Nunc quidem lecto libro invenio Monachum medicum astrologiæ multum tribuisse, & arcanis RIVERIANIS & HELMONTIANIS, & curationi calidæ. Legi tamen potest, cum multos ægrotos viderit.

J. VALENTINI VVILLII *de morbis castrensibus internis*, Hafniæ 1676. 4. Non magni momenti. Nuper in Belgio recusus est cum PORTIO.

BERNARDI VELZASCHÆ *obss. medicarum centuria*, Basil. 1677. 8. Observationes practicæ, fusæ nonnullæ, & cum VVEPFERI epistolis. Multas pestis curationes adjecit, quæ eo tempore sæviit. EJ. *de apoplexia & paralysi inauguralis disputatio exstat*, Basil. 1662. 4.

FRANCISCI BAYLE *Tr. de apoplexia* prodiit, Tolosæ 1677. 12. Hag. 1678. 12. recusus ab. 1681. 12. & in operibus omnibus. Fere in inquirenda causa apoplexiæ laborat, quam in atra bile sive sanguinis in vasis coagulatione quærit, & a vulgari opinione recedit, quæ vasa rupta ponit. EJUSD. *pathologia* continetur in *Instit.* P. III. EJ. *rélation de quelques personnes prétendues possedées*, Toulouse 1682. 12. explicat morbum pro magico habitum a vitiis ventriculi. EJ. *historia anatomica graviditatis 25. annor.* Tolos. 1678. 12. EJ. *problemata* 119. edita anno 1681. 12. varia practici generis continent.

J. FREYTAG *bericht von der melancholia hypochondriaca*, 1678. 12.*

J. JAC. HARDER disp. *de νοςαλγία*, Basil. 1678. 4. recus. Basil. 1745. 4.

CHARLES PETER *obss. on the venereal disease*, Lond. 1678. 8. 1694. 8. Circulatoris programma pro vendendis pilulis. ASTR.

J. MARCI MARCI *Liturgia mentis seu de epilepsia natura & causis cum tractatu de natura urinæ & Consil. med.* III. Ratisbon. 1678. 4. *

J. GEORG. MACASII *appendix observationum rarissimarum medicarum* prodiit cum EJUSDEM *promtuario materiæ medicæ*, Lips. 1678. 4.

JON. ZIPFEL *vom scharbock, griesstein und podagra*, Dresd. 1678. 8. *

Diss. physico-medica de febre secundum principia CARTESII *prælecta in conventu.. in ædibus D. de* MONTMOR Leid. 1678. 12. *

J. CASP. IGNATII VOIGT *de passione sive affectione hypochondriaca*, Prag. 1678. 4. *

BENJAMIN SCHARF *Toxicologia* seu de venenis. Jen. 1678. 8. *

DOMINICI de MARINIS *de re monstrosa a Capuccino Pisauri per urinam excreta*, Rom. 1679. 12. Historia polypi sanguinis pro serpente habiti, qui post ischuriam cum lotio prodiit.

CASPARIS THEOPHILI BIERLING *adversariorum curiosorum Centuria* I. Jen. 1679. 4. Observationes practicas, etiam cadaverum sectiones, continet. EJ. *problema an in peste Magdeburgensi medicamenta ἄνω καὶ κάτω evacuantia tuto adhibita fuerint*, Helmstatt. 1684. 4. EJ. *Thesaurus theoretico-practicus* cum præf. JAC. VVOLF. 1693. 4. continet etiam observationes & curationes varias.

OTHONIS TACHENII *tr. de morborum principe* (podagra) Osnabrug. 1678. 12. varia aliena & chemica interspergit. IDEM L. cum HIPPOCRATE *Chymico* etiam prodiit, Venet. 1678. 8. Londini recusus Anglice 1677. 4. In eo L. TACHENIUS theoriam morborum ab acido & alcali ortorum ipsi HIPPOCRATI obtrudit.

CAROLI PATINI *de scorbuto* L. Patav. 1679. 4. * *de peste* Aug. Vindel. 1683. 8. In EJUS etiam vita quam ipse edidit cum LYCEO nonnullæ bonæ observationes exstant.

MATTH. RAMELOVII *ortus & occasus calculi renum, oder beschreibung des Nierensteins*; Lips. 1679. 8. UFF.

J. DAVID PORTZII *demonstratio de tumoribus & inprimis de pædarthrocace seu spina ventosa*, Leovard. 1679. 12. LEHM.

BERNH. ROTTENDORFF *gutachten von der neuen fiebersucht, rothen Ruhr und pest*, Osnabrügg. 1679. 8. Cölln. 1691. 8. LEHM.

DIEGO BLANCO SALGADO *tr. de la epidemia pestilente que palecio la cividad de Malga el anno* 1678. y 1679. Malaga 1679. 4. HARL.

JOH. ANDREÆ SLEGEL diss. *medico-practica de venenis & morbis venenosis*, Erfurt. 1679. 4. EJ. *Scriptum vom zipperlein*, VVeissenfels 1687. 12.

FRIDERICI SCHRODER disp. *de venenis & antidotis*, Leid. 1679. 4.

HERM. GRUBE *de Tarantula & vi musices in ejus curatione*, Francof. 1679. 8. Nihil proprium.

CHRISTOPHORI LOVE MORLEY *de morbo epidemico tam hujus quam superioris anni* (1678. 1679.) *narratio &* LUCÆ SCHACHT *de eodem morbo epistolica narratio*, Londin. 1680. 8. *

In ZODIACO MEDICO-GALLICO, in ACTIS HAFNIENSIBUS, in BLANCARDI *Jaarregister*, quæ hoc tempore prodierunt, plurimæ observationes morborum rariorum occurrunt, aliquæ etiam in *Actis Eruditorum Lipsiensibus*.

SAMUEL JANSON *verhaal van venus plage of vuyle pokken*, &c. Roterod. 1680. 8. ASTR. Negat, contra plerosque scriptores, luem veneream endemiam esse in America, & ad Æthiopes ortum mali transfert, salivationem rejicit, laudat guajacum, & decoctum sudoriferum una & catharticum.

LAMBERTI VELTHUSII *opera omnia* P. I. II. Roterod. 1680. 4.

Cum JAC. VVENZESL. DOBRZENSKY *præservatorio universali naturali* prodiit J. BAPT. ALPRUNERI L. *de contagione Viennensi experimento medico in fine adjecto*, Prag. 1680. 4. nempe liquorem de bubone pestilenti destillare sustinuit. PL.

JAC. VVENZ. DOBRZENSKY recusus est in E. N. C. *Ann.* IX. X.

PETR. ROMMEL *bericht von der pest*, Francof. 1680. 8.

ZA-

ZACHAR. REGII *morborum princeps, seu meditationes de natura & cura pestis*, Brig. 1680. 8.

PETR. GABRIELIS *bericht von der pest*, Stuttgard 1680. 12. ex Gallico vers.

JOHANNIS HELVVIG *observationes physico-medicæ posthumæ*, Augustæ Vindel. 1680. 4. Edidit & scholia addidit LUCAS SCHROECK.

MART. HEER *consilium antidysentericum oder beschreibung der rothen Ruhr*, Görliz 1680. 4. *

MART. HEER etiam est *de peste*, Görliz 1680. 8. *

ANDR. SCHILLING *beschreibung der pest*, Dresdæ 1680. 12.

THOM. COLLADONIS *sphalmata medica tam in theoria quam in praxi adnotata & correcta*, Genev. 1680. 8. vol. 2.

TH. COLLADON primum Genev. prodiit 1615.

PAUL. AMMAN *dispp.* variæ ut ea *de palpitatione cordis*, Lips. 1680. solent observationes continere.

PAULI de SORBAIT *gespräch über den betrübten zustand der statt VVien bey der gefährlichen contagion*, VVien 1680. 12. historia pestis Viennensis. HAEN. EJ. *praxis medica* Vienn. 1678. fol. etiam historias morborum ut solent, continet. Plagii accusatur ab ASTR.

AUG. QUIRIN. RIVINI *de peste* Lips. 1680. & 1682. 8. 1714. 8. & alias. Terrorem pro causa pestis habet, quam cominus in patria viderat, & eo fere modo describit, quo HODGES. EJ. *de auditus vitiis*, Lips. 1717. Disp. EJ. *de pruritu exanthematum ab acaris*, Lips. 1722. disp.

PHILIPPI JACOBI SCHOENFELDER *historiarum, enarrationum & curationum Liber* I. cum *annotationibus theoretico-practicis*, Ratisbon. 1681. 8. Tom. II. 1686. 8. EJ. *tr. de Hieronosologia seu morbo sacro & comitiali infantum, puerorum, juvenum & feminarum*, Ingolstad. 1675. 8. GRIENVVALD.

PHIL. JAC. SCHOENFELDER practici inprimis scopi sunt, quas legi, historiæ.

Hoc anno cœpit scribere BERNARDINUS RAMAZZINI. Primum EJUS opusculum fuit *relazione sopra il parto, e la morte della Marchese* MARTELLINI Modena 1681. fol. (contra D. MONIGLIA censuras) Deinde scripsit *exercitationem iatropologeticam* ad ANNIBALIS CERVII *scriptum eristicum*. Ea scripta in *operum* collectione Genevensi anni 1716. 4. desiderantur. Huc vero pertinent *constitutiones epidemicæ*, *ruralis* anni 1690. Mutin. 1691. 4. *urbana* anni 1691. ibid. 1692. 4. *constitutiones annorum* 1692. 1693. 1694. Deinde celebris & elegans *de morbis artificum* L. Mutinæ prodiit anno 1700. 8. Ultraj. 1703. 8. Patavii 1713. 8. Venet. 1743. 8. quo singularium artium proprii morbi bono & novo instituto recensentur, & curatio proponitur. Inde *orationes aliquæ iatrophysici argumenti secutæ sunt*, Patavii 1708. & 1709. editæ, in quarum IV. defendit febrium theoriam adhuc ignotam esse. Tandem diss. *de contagiosa lue epidemica quæ in Patavino agro & in tota Italia in boves irrepsit*, Patav. 1711. 8. Febrem malignam esse a Dalmatico bove in Italiam allatam: esse a caussis sanguinem cogentibus, &c. EJ. diss. *de peste Viennensi* habita anno 1713. Plenissima operum editio est, Patav. 1718. 4. vol. 8.

BERNARDINI RAMAZZINI *de morbis artificum* liber Germanice prodiit Lips. 1718. 8. IDEM in *orationum*, quas citavimus, ultima præsagit ex irregulari tempestate anni 1709. & rigida hyeme multa mala secutum iri. EJUSD. dissertatio *de contagiosa lue epidemica*, &c. germanice excusa est Lüneb. 1746. 8.

In ABR. MUNTING diss. *de herba Brittanica* scorbutus discutitur. Prodiit Amstelodami 1681. & 1698. 4.

J. G. GREULICH *curandi hydropis vera methodus quam ex caussis noviter observatis deduxit, perque experientiam confirmavit una cum diss. de bile fecunda morborum parente*, Francofurt 1681. 8. RIV. EJ. *Cholelogia seu de bile sana & agra illa sanitatis hac morborum causa*, Francof. 1682. 8.

C. VV. D. *Leipziger pest schade und Gottes Gnade oder nachricht vom anfange, fortgange, abnehmen, cur, und beschaffenheit der zu Leipzig ausgestandenem Pestilenzischen seache*, &c. Altenb. 1681. 4.

JOH. a FELDE & FRID. GUNTH. KIRCHHEIM *Tr. de peste*, Hall. 1681. 8.

J. a FELDE & F. G. KIRCHHEIM Tractatus recusus est Hall. 1687. 12. *

J. CONR.

J. CONR. AXT *abortus in morbis acutis lethalis*, Jen. 1681. 8.

J. SPON *obss. sur les fievres & les fébrifuges*, Lyon. 1681. 12. & 1684. 12. auctius. EJ. *aphorismi ex* HIPP. *operibus collecti*, Lugd. 1684. 12.

J. SPON *obss.* citatæ Anglice prodierunt 1682. 12.

J. HISKIÆ CARDILUCII *Tr. von der pest samt dessen anhang*, Nurmberg. 1681. 12. EJ. *bericht von der lagerseuche oder pedecken sucht und rothen Ruhr.* Nurmberg. 1684. 12.

J. HISKIÆ CARDILUCII *tractatus von der pest*, &c. primum Norimberg. prodiit 1679. 12.

JUSTI CELLARII *de penetrabili efficacia effluviorum in animalibus corporibus afficiendis*, Helmstad. 1681. 4. disp.

D. BELON *nevv mystery of Physic discoverd by curing feavers and agues by Quinquina* ex Gallico versum, Lond. 1681. 12. *

GIORGIO CALAFATTI *trattato sopra la peste*, Venet. 1682. 8. exigui momenti.

VITI RIEDLINI *patris obss. medicarum centuriæ* III. Aug. Vindelic. 1691. 12. VITI RIEDLINI filii obss. medicarum Cent. III. ibid. 1682. 12. EJUSDEM *linearum medicarum* annus I. Aug. Vindel. 1695. annus II. Aug. Vindel. 1696. 8. annus III. 1697. anni 1695. 1696. 1697. 1698. 1699. ibid. 1700. & *curarum medicarum millenarius*, Ulm. 1709. 4. Hoc opere observationes variæ & sæpe paulum superstitiosæ continentur. Liber recusus est cum titulo *observationum physico-medicarum sylloge ad modum* F. HOFMANNI *conscripta*, Lips. 1746. 4. EJUS *methodus curandi febres Ulmæ* secuta est 1705. 8. *Iter medicum cum admistis observationibus*, Augustæ Vindelicorum 1702. valde levibus. Neque meliores sunt GEORGII RIEDLINI una recusæ observationes chirurgicæ.

VALENT. HENR. VOGLER *de rebus naturalibus vel medicis, quarum in scripturis sacris fit mentio*, Helmstadt. 1682. 4.

J. MARIA LANCISIUS hoc anno edidit *lucubrationem de virgine quadam Calliensi mirabili vexata symptomate*, Romæ 1682. 4. quam non video recusam fuisse. Successerunt L. IV. *de subitaneis mortibus*, Romæ 1707. 4. Venetiis 1708. Intemperantiæ tribuit, cordisque & cerebri vitiis, aneurysmatibus &c. convulsionem cordis inter causas mortium subitanearum refert. EJ. *De nativis & adventitiis aëris Romani qualitatibus*, Rom. 1711. 4. melius fere repetetur inter Diæteticos. Accessit tamen *epidemiæ rheumaticæ* descriptio, quæ etiam seorsim Genevæ 1713. 12. prodiit. EJUSDEM L. *de noxiis paludum effluviis*, Rom. 1717. fol. Pestem ab insectis virulentis esse, febres pestilentes a noxiis paludum effluviis: esse adeo & animata & inanimata maligna paludum effluvia. Incisiones etiam aliquæ ægrotorum hic habentur. Eodem doctissimo opere contendit adluviem febrium malignarum epidemicarum vulgo verissimam causam esse. Aquam palustrem destillavit, & inde sales acres & fœtidissimum oleum extraxit. Accedunt *historiæ quinque constitutionum Epidemicarum*, quibus confirmavit theoriam suam *Quintam* constitutionem ad lini & cannabis macerationem refert: *Tertiam* lapsui collis, unde suppresso fluviolo aquæ stagnarunt. IDEMque morbum siccatis paludibus profligavit. EJUSD. *de peste bovilla*, Rom. 1715. 4. Erant gangrænæ œsophagi, ventriculi, intestinorum, &c. Præsidium fere ponit in separatione boum ægrotorum a sanis. EJUSDEM *raggionamento intorno all' Epidemia de' cavalli*, Neapol. 1712. 8. & cum diss. *de peste bovilla* Latine recusa. Inflammatio ventriculi & intestinorum erat: Inter *dissertationes* sexta *de triplici polypo intestinorum* prodiit, Patav. 1710. 4. negat tænias; solium habet pro cucurbitinis vermibus conjunctos pituita, sæpe etiam solam pituitam. In L. posthumo *de aneurysmatibus*, Romæ 1728. fol. Venet. 1739. fol. Rom. 1745. 4. auctius edito, innumera exempla hujus morbi in dissectis cadaveribus proponuntur. Omnia opera collecta edidit primo PETRUS ASSALTUS, Genevæ 1718. 4. deinde EUSEBIUS SGUARIUS, Venetiis 1739. fol. Sed multa in chartis magni viri latent, qui equidem ad salsam theoriam & SYLVIANAM pronior fuit, in gubernanda vero populorum valetudine auctoritate & peritia excelluit, cujus nutu Sylvæ conservarentur, fossæ ducerentur, & plurima alia gubernarentur. In *dissertationibus posthumis* Rom. 1745. 4. editis observationes proponit pro sede cataractæ in lente crystallina. *Consultationes medicæ & dissertationes nonnullæ* MALPIGHII & LANCISII, Venet. 1747. editæ hactenus etiam huc pertinent, cum 59. scripta LANCISIANA ea collectione contineantur.

JULII MALVICINI *utiles collectiones medico physicæ*, Venet. 1682. 4. Index quasi in GALENI opera, quo meliora quæque secundum titulos morborum digesta continentur, cum notis suis.

J. GEORG. SARTORII *admiranda narium hæmorrhagia nuper observata & curata*, Altdorf. 1682. 4. cum similium casuum collectione.

In Hammii libello de *herniis*, de mendace vesicæ calculo obss. habentur.

SAMUEL HAVVORD *the true method of curing consumtions*, Lond. 1682. 8. Morbum describit, observationes allegat.

CHAMEAU *Tr. du scorbut*, Lond. 1683. 12. Lactis inprimis usum commendat.

POMPEII SACCHI *Iris febrilis*, Gen. 1683. 8. vel 1685. 8. neque enim legi. Veterum placita cum recentioribus conciliare studet, Sylvianus & alcalinæ hypotheseos defensor. EJ. *Nova methodus curandi febres* superstructa fundamentis acidi & alcali, Gen. 1685. 8. & Venet. 1695. 8. *Medicina theoretico-practica*, Parmæ, 1688. 1697. F. (qua casus medici describuntur) 1707. F. EJ. *Novum systema medicina*, Parm. 1693. 4. *Medicinam practicam rationalem*, Parmæ 1707. fol. editam & alia opera in practicis repetam. Theorias autem continent acidas & alcalinas, pancreaticum succum, acidum, bilem alcalinam.

POMPEII SACCHI recusus est Venet. 1702. 8. & nova methodus, ibid. 1703. 8.

JOH. ABRAH. a GEHEMA *de morbo vulgo plica polonica*, Hag. 1683. 8. Contagiosam esse, etiam in pube reperiri, & in animalibus &c. EJUSD. *decas observationum medicarum prima*, Brem. 1686. 12. BONTEKOI discipulus quidem, non tamen omnino inutilis. Observationem habet partis tunicæ intestini Recti in dysenterico egestæ. EJ. *von der rothen Ruhr.*, Stettin. 1689. 12. EJ. *Kranker soldate nebst oiner feld apotheke*, Hamburg. 1690. 12. seu de morbis militaribus.

JOH. JONES *de morbis abstrusioribus* Tract. I. *de febribus intermittentibus*, Londin. 1683. 8. Haag. 1684. 8. Febrium intermittentium paroxysmos explicat ab acescente chylo crudo in extremis vasorum finibus retento. Corticem laudat. EJUSDEM *de morbis Hibernorum & de dysenteria Hibernica exercitatio medica*, Londin. 1698. 4. HARL.

JAQUES MOREAU *de la véritable connoissance des fièvres continues pourprées & pestilentielles*, Dijon 1683. 12. VVILLISII theoriam sequitur.

LEONARDO da CAPUA *lezioni intorno alla natura delle Moffete*, Neapol. 1683. 4. Seu de antris Charoniis.

LEON. da CAPUA liber de mephitidibus quem citavimus, doctus est, eorumque, quos hic auctor reliquit, optimus.

J. DAN. STRAUSS *de ægro affectu hypochondriaco capitisque steatomate laborante*, Giess. 1683. 4.

CHRISTOPH. HELVVIG *bericht von der pest*, Stettin 1683. 4.

Post CHR. HELVVIG adde: EB. GOCKEL *consiliorum & observationum medicinalium Decades* VI, Aug. Vindel. 1683. 8. Mistæ consiliis historiæ integrorum morborum, scorbuti, luis venereæ. EJ. *Gallicinium medico practicum seu consiliorum observationum & curationum Centuria II. cum dimidia*, Ulm. 1700. 4. Variæ, etiam mirificæ & monstrosæ historiæ.

Gute gedanken vom dem vvas neues und sonderbares bey der Leipziger pest, anno 1680. *observirt vvorden*, 1683. 4. *Gründlich antvvort auf die gute gedanken*, Lips. 1683. & *gute gedanken bleiben gute gedanken* 1684. 4. *

CORNELII DECKER vulgo BONTEKOE Archiatri Brandenburgici, *diatriba de febribus*, Belgice edita, Hag. 1682. 8. & Hagæ 1683. 8. Latine versa a JANO ABRAH. a GEHEMA cum fragmento *de hostilitate acidi & alcali*. EJUSD. *Opbouvv der medicyne* recusum cum titulo *Kurze abhandlung von dem menschlichen Leben, Gesundheit, Krankheit und Tod*, Budissin. 1683. 8. qui titulus etiam in belgica editione est, Haag. 1685. 8. Tractationem etiam de morbis & morte continet. In *kort begryp der medicine*, pathologia & reliquæ practicæ partes de more continentur. EJ. *omvverp van 't gestel der medicyne derde boek*. Plethoram humoresque evertit, & fluxiones & congestiones, *de alcali & acido*, Amstelod. 1688. 8. EJUSD. *Kort bevvys dat 'er geen mordjaer is*, contra annos climactericos. EJ. opera omnia seu *alle de Philosophische Medicinale en chymische vverken* T. II. Amsterd. 1689. 4. Audax homo, facundus, magnus contemtor medicorum, acido & viscido seu scorbuto omnem theoriam superstruxit, ut ipsam febrem ad scorbuti genus referret. Quare omnem spem sanationis in attenuatione sanguinis posuit, & theæ potum effusissime laudavit.

VVILHELMI ten RHYNE L. *de arthritide*, Lond. 1683. 8. dicetur inter practicos. EJ. *Verhandeling van de Asiatische Melaatsheit*, Amstelod. 1687. 8.

EX VVILH. ten RHYNE libro *de arthritide* huc inprimis referri debet pathologia flatulenta arthritidis, quam HIPPOCRATI tribuit; enumeratio morborum, qui Japoniam infestant; descriptio febris cardiacæ quam auctor passus est, & historia febris malignæ, quæ socios navales auctoris plerosque destruxit.

PHILIPPI VERHEYEN *compendium theoriæ practicæ* P. III. *de morbis capitis & thoracis*, Lovan. 1683. 8. EJ. *vera historia de sanguinis ex oculis, naribus, auribus, ore* J. B. ONRAET S. J. *fluxu & sanatione per intercessionem* S. XAVERII Lovan. 1708. 12.

LAURENTII BELLINI *de urinis & pulsibus, de febribus, de morbis capitis & pectoris*, Bononiæ 1683. 4. (non Pisauri) Leid. 1717. 4. & alias. Magnum applausum hoc opus invenit, quo febres ab obstructione mechanice explicantur, descriptionibus a SENNERTO repetitis, Aëris etiam actionem in vasis morbosam & effervescentias admittit, &c.

In J. C. BRUNNERI *diss. de pancreate* experimenta etiam cum venenis facta habentur. IDEM systema pathologiæ ab acido deductum in primis fregit.

DANIELIS MENONIS MATTHIÆ *Experimentorum medico-chirurgicorum Decades III. Accedunt observationes chymicæ, medicæ, anatomicæ*, Francof. 1683. 12. Habet etiam cadaverum morbosorum sectiones aliquas.

L. le MONNIER *nouveau traité de la maladie Vénérienne*, Paris. 1683. 8. 1689. 8. salivationem pro unico vero remedio laudat, carunculas defendit.

In J. C. PEYERI *parergis anatomicis & medicis* VII. quæ sæpe recusa sunt, *tertium* huc pertinet nempe *methodus historiarum anatomico-medicarum* quæ prius Parisiis prodiit 1678. 12. & qua præter modum inquirendi in causas morbi mortisque egregium etiam hujus studii exemplum exhibetur in juvene, cujus pericardium cordi connatum fuit. Deinde V. & VI. historiæ sunt feminarum hydropicarum. Porro in *Paeonis & Pythagoræ* (PEYERI & HARDERI) *exercitationibus anatomicis & medicis familiaribus*, Basil. 1682. 8. aliquas, non plurimas sectiones corporum morbosorum intermistas reperio. In J. JACOBI vero HARDERI *Apiario observationibus medicis ac experimentis referto*, Basileæ 1687. 4. & 1736. 4. edito, anatome practica secundum ventrium ordinem, multa notatu dignissima tum HARDERI habet, tum SPONII. Venenatorum etiam animalium morsus & venenorum eventus aliquos habet.

NICOLAI FRAMCHIMONT *de lithotomia medica, seu tractatus lithontripticus de calculo renum & vesicæ*, Prag. 1683. 8.

MELCHIORIS FRICCII *diss. de peste, seu nova methodus cognoscendi & curandi pestem*, Ulm. 1684. 12. EJ. *icon podagræ, seu accurata delineatio morbi podagrici, historiam, causas, prognosin & curationem repræsentans*, Ulm. 1693. 12. EJ. *paradoxa medica, ubi apoplexiæ, maniæ, hydrophobiæ & aliorum morborum theoria & praxis*, Ulm. 1699. 12. EJ. *paradoxa de venenis*, Aug. Vind. 1710. 8.

MELCHIORIS FRICCII etiam est *de colica scorbutica*, Ulm. 1696. 12. IDEM in *paradoxis medicis*, quæ citata sunt, apoplexiam derivat a spiritus vitalis affluxu in cerebrum impedito, maniam a sanguine & spiritibus, venenum canis rabidi peculiare esse, neque adfine arsenico, &c.

J. JAC. NOSSET *delineata bilis dominantis idea*, Friburg. 1684. 4.

MINOT *de la nature & des causes de la fievre avec des expériences sur le Quinquina*. Paris. 1684. 12.

MARTINI LISTER multa huc pertinent, ut I. *de fontibus medicatis Angliæ*, Lond. 1684. 8. Leid. 1686. 12. De calculo theoriam hic proponit, quem magna ex parte ad ferrum refert, hinc aquas ferratas damnat. Integra vero *de calculo humano* dissertatio excusa est, Londini 1696. 4. cum EJUSDEM *conchylicis bivalvibus utriusque aquæ*, ubi curationes suas addidit ope asellorum, coccinellæ & mitiorum purgantium peractas. Cum Exerc. *de buccinis utriusque aquæ*, Londin. 1694. 8. edita est diss. *de Variolis*. Ibi ejus morbi originem ad venenum, & quidem animalis alicujus venenati morsum, refert, hinc alexipharmaca laudat, & rejicit diætam refrigerantem. EJ. *sex exercitationes de hydrophobia, diabete, hydrope, lue venerea, scorbuto, arthritide*, Londini 1694. 8. & adjectis dissertationibus *de calculo & variolis* prodierunt, Londini 1697. 8. In omnibus ingenii satis, sed paulo plus hypotheseos. Luem veneream refert ad esum lacertarum. Cantharides in gonorrhœa laudat. De *comment. in aphorismos* HIPPOCRATIS alibi dicemus.

MARTINI LISTER citatæ ibi *exercitationes de hydrophobia, diabete*, &c. merentur fusius dici. Historias dat hydropicorum, & spirituosos potus in præcipuis causis refert. Diabeten aliquoties vidit, & aquis mineralibus atque copaivæ, &c. tribuit. Hydrophobiæ curiosas omnino dignasque lectu historias narrat, creditque mitius malum sæpe in chronicum morbum per totam vitam incommodum abire. Luem veneream suspicatur ab alicujus serpentis morsu esse, & historias ægrorum recenset. In arthritide crustam coriaceam sanguinis notat.

S. HILAIRE *anatomie de l'homme*, Paris. 1684. 8. sæpe recusa habet etiam morborum descriptiones.

ANTONII de HEYDE *centuria observationum* varia habet nostri argumenti, etiam cum venenorum effectibus facta experimenta.

ISAACI AYME *trichiasis admodum rara, seu Observatio pilorum abdominis fistula & alvo per plures annos redditorum*, Londini 1684.

POSTEL (Professoris Cadomensis) diss. *sur les péripneumonies pour servir d'apologie*, &c. Paris. 1685. 12. * Contra ordinis sui medicos & POYLON, Parisinum Doctorem.

JUST. THEODOR. SCHORKOPF *de hydrope ovarii muliebris*, Basil. 1685. 4.

GEORG. SIMON VVINTER *Hippiater expertus*, Norimberg. 1685.

NATHANAEL. SPRYE *de fluxu menstruo, ubi de ejus etiam retardatione & nimia profusione tractatur*, Patav. 1685. 12.

BYFIELD *tvvo discourses of consumtion vvith their cure*, London. 1685. 4. EJ. *disc. of the cise and management of the smallpox and all putrid feavers*, London 1685. 4.

DANIEL LUDEVVIG viri a sua pharmacia celebris, *zvvey tractätlein von feld-Krankheiten und rother Ruhr vermehrt mit einer nachricht von hitzigen fiebern, masern, blattern, seten-stechen*, &c. Mulhausen 1685. 12. Chemniz 1691. 8. Lips. 1702. 2.

LAURENTII DONKERS *idea febris petechialis*, Leid. 1686. 8. Theoriam a peregrino æthere deduxit, quæ fere eo seculo Cartesianorum hæresis fuit. Primas vias purgandas esse etiam in malignis febribus vehementer suasit.

JACOBI SYLVII (Dublinensis) *novissima idea de febribus & earumdem cura mechanicis principiis suffulta*, Dublin. 1686. 12.

MICHAELIS ETTMULLER maxima suo tempore fama fuit. Scripsit, & vivus edidit disputationes nonnullas huc facientes: *de morsu viperæ*, Lips. 1666. *de dolore hypochondriaco* 1671. *de epilepsia* 1676. 4. *de parvis magnorum morborum initiis* 1676. *de suffocatione hypochondriaca* 1676. *de corpulentia nimia* 1681. 4. Deinde a morte *Institutiones medicæ* excusæ sunt, quibus etiam pathologia continetur. EJ. *de morbis corporis humani* vastum satis opus, Gallice etiam versum est, Lion. 1691. 12. ut consilia nuperiorum editionum omittam. Notum est in SILVIANAM & chemicam sectam proniorem fuisse, acidum valde accusasse, hinc alcalinis plurimum usum esse, &c.

MICHAELIS ETTMULLER disputationes citatæ gallice versæ cum ejus *Pratique de médecine spéciale* exstant Lyon 1691. 12.

PANCRATII EVONYMI *pyretologia mystica*, Patav. 1686. 8. *

LAURENTII STRAUSSII *palæstra medica, plurimorum C. H. affectuum cognitionem & curationem juxta antiquorum & recentiorum principia exhibens*, Giess. 1686. 8.

HENRICI SCRETÆ *bericht von der lagersucht*, Scafus. 1685. 8. Id. L. latine *de febri castrensi maligna*, Scafus. 1686. 8. Historiam morbi epidemici describit, cujus causam in veneno quodam sive materie febrili ponit, hinc in mollium partium corporis humani inflammatione. An diversa est *succincta commentatio de peste & febribus pestiferis præsciendis & curandis*, Dresdæ impressa 1710. 8. RIV.

GRASSINI FARRA *tratt. dell' ipocondria, e suoi accidenti con sua cura, insegnamenti, e rimedj*, Venet. 1686. 12. *

CH. LOVE. MORLEY *de morbo epidemico observationes* & LUCÆ SCHACHTII *de eodem morbo epistolica narratio*, Londin. 1686. 12. ed II. nam prima prodiit 1680. Historiæ febris malignæ in aphthas erumpentis.

J. BAPT. a LAMZVVEERDEN *historia naturalis molarum*, Leid. 1686. 8. Molas virgineas & vivas aliasque fabulas refutat.

JAC. AUGUSTIN. HUNERVVOLF *nachricht vom blutigen durchlauf oder rothen Ruhr*, Armstatt. 1686. 8.

FRANC.

FRANC. CAPPOCCII *artis medicæ praxeos, de morbis mulierum*, Venet. 1686. 4.

CORNELII STALPART vander VVIEL *observationum rariorum medic. anat. Chirurgic. centuria* I. *& posterioris centuriæ pars prior*, Leid. 1687. 8. 2. vol. 1727. 2. vol. Belgice vero centuria prior, Amstelod. 1682. 8 utraque vero Haag. 1686. 8. Laudabili exemplo cum suis observationibus etiam similes aliorum virorum observationes conjungit.

BERNARDUS ALBINUS per disputationes minime inutiles scripsit, inter quas hujus argumenti sunt *de venenis* 1682. 4. *de elephantia Javæ nova*, Francof. Viadr. 1683. 4. *de hydrophobia* 1687. *de dysenteria* 1693, *de polypis* 1695. *de cataracta* 1695. *de Tarantismo* qua observationes continentur etiam hydrophobiæ, aliæque.

J. JACOBUS VVALDSCHMIDT ex præcipuis Cartesianæ sectæ cultoribus fuit, qui acidum hostile in plurimis morbis accusaret, ætherem peregrinum omnis effervescentiæ & tumultus causam faceret, &c. Scripsit ad BARBETTI praxin & TIMÆI casus suas fere ætiologicas notas, & disputationes multas practici & pathologici argumenti. Opera omnia prodierunt Francof. 1707. 2. vol. 8. In epistolis cum Dolaeo mutuis anno 1689. editis, observationes etiam continentur.

J. JACOBI VVALDSCHMIDT etiam sunt *inventa circa opium*, bona disp. Marburg. 1676. 4. Mortes ab opio narrat, signumque funestum notat, quando pulsus inde debilitatur & respiratio difficilior redditur.

ANDREÆ a KEIL *λοιμογραφία oder bescreibung der pest samt allen bösen ansteckhenden sachen*, Zell. 1687. 8. EJUSD. *diversorum morborum descriptio*, Zell. 1688. 8.

DAVID ABERCROMBY *opuscula hactenus edita de lue venerea, varietate pulsus*, &c. Londin. 1687. 8.

J. VALENTINI SCHEID disp. *de duobus ossiculis in cerebro repertis*, Argentor. 1687. 4. *De lienibus disruptis* ibid. 1725. 4. aliæque utiles dissertationes.

JACOBI GROENEVELT (Greenfield) *diss. Lithologica*, Ed. II. Londin. 1687. 8. observationes aliquas & historias continet calculi enormis &c. absque chirurgia. IDEM ut videtur I. auctus recusus est sub nomine J. GREENFIELD *compleat treatise of stone and gravel*, Londini 1712. 8. ubi dissertatio de Lithontripticis, & sectione calculi adjecta est.

Le Médecin de soi-meme ou l'art de conserver la santé par l'instinct, Leid. 1687. 12. ad diæteticam pertinet, sed causam morborum in plethora & corruptione humorum, hujus rationem in alvo sicca ponit.

De S. ANDRE' *reflexions nouvelles sur les causes des maladies & leurs symtomes*, Paris. 1687. 12. LEHM.

MONGINOTI collectionem libellorum de febribus in practicis laudabimus, quæ prodiit Ferrar. 1687. 4.

THEOPHIL. MULLER *von vvinter krankheiten*, Lips. 1687. 8.

J. ANDR. STISSER *febrium intermittentium nova consideratio*, Brunsvic. 1687. 4. *

CONRAD. BARTHOLD BEHRENS *bedenken von schleunigen todes fällen*, Hildesheim 1687. 8. cum mortuorum dissectionibns. EJUSD. *selecta diætetica*, Franc. Lips. 1710. 4. Varia habet de peste, ejus exclusione, ortu, &c.

MANDUIT Diss. *sur la goute, où l'on en découvre la véritable origine jusqu'ici inconnue, & le moyen de s'en garantir*, Paris. 1687. 8. BEUGH.

Les opérations de Chirurgie avec un traité des maladies de l'estomac & un autre des maladies vénériennes, Paris. 1688. 12. Practici in primis scopi.

STEPHANI BLANCARDI *Anatomia practica rationalis*, Amstelod. 1688. 12. prodiit. Inter opera BLANCARDI hoc præfero, quo breves sed utiles tamen ducentæ dissectiones corporum continentur, quas ipse administraverat. Hæ observationes in suis titulis distributæ redeunt in Praxi Medica BLANCARDI. EJUSD. *naeuvvkeurige verhandelingen van het Scheurbuyk*, Amstel. 1684. 8. Lips. 1690. 8. 1693. 1704. 4. Germ. cum app. de fermentatione * EJUSDEM *venus beleegerd en ontset*, Amstel. 1684. 8. & Gallice Amstel. 1688. 8. & Germanice, Lips. 1689. 8. adjectis variis aliorum tractatibus. Morbum venereum vetustum esse. Cartesianus cæterum & theoriæ plenus. EJUSD. *vom podagra und laufenden Gicht*, Germ. 1690. Lips. 8. EJUSD. *Tr. van de opvoedinge zieckten der kinderen*, Amstelod. 1684. 4. SCH. EJ. *praxis der Medicin*, Hanov. 1703. 8.

STEPHANI BLANCARDI *venus beleegert en ontset* etiam Lips. 1693. 8. recusa exstat cum titulo *de lue venerea & scorbuto*. a

THEO-

THEODORUS CRAANEN aliquas in Libro de homine huc pertinentes observationes habet. Ej. *Lumen rationale medicum seu praxis medica reformata*, &c. Medioburgi prodiit 1686. 8. *Observationes medicas excerptas ex prælectionibus publicis privatisque* T. CRAANEN *quibus emendatur V. Liber Instit.* SENNERTI edidit P. U. D. Leidæ 1687. *opera omnia* prodierunt Antvverp. 1689. 4.

A. V. L. diss. *Physico-medica de febribus*, Leid. 1688. 8. est discipulus CRAANENI.

GUERNERI NEUHAUSEN *homo melancholicus*, Hamm. 1688. 12. Nempe melancholiæ in genere descriptio.

A. PORSCHOU *du pourpre de la rougeole, & de la petite vérole*, Paris. 1688. 8. adjectus tractatus de vesicæ renumque calculo. In variolis leniora sudorifera laudat.

CASPARI PORTA *medicina brevis exhibens hominis machinam ejusque morbos*, Leid. 1688. 8.

JUSTI VESTI *decas observationum rariorum* (ex anatome practica) cum CRAMERI collegio chymico prodiit Erfurt. 1688. 4. Ej. *de dysenteria epidemia diss.* Erfurt. 1709. 4.

J. CAR. LINK *casus medici ægri epileptici*, Altdorf. 1688. 4. PL.

CRISTIANI LANGII *miscellanea curiosa medica annexa disp. de morbillis quam prodromum esse voluit nova sua Pathol. animata*, &c. Francofurti 1688. 4. Ej. *pathologia animata seu animadversiones in pathologiam spagiricam* JOH. FABRI ibid. eod. anno. Omnes morbos ex pathologia putredinosa interpretatur.

JOSEPHUS LANZONUS obiit anno 1730. EJUS varia scripta huc pertinent, ut posthumum *de venenis*: diss. *de febre quartana* Ferrariæ 1691. fol. excusa: *consultationes medicæ: observationes & animadversiones variæ ad medicinam, anatomiam & chirurgiam facientes*, Ferrar. 1688. editæ, quæ omnia conjuncta prodierunt Lausannæ anno 1738. 4. 3. vol. Collectanea fere sunt, eruditi viri, qui otium in suis scriptis poliendis vix impenderet.

J. GASP. GROENEVELT *practica qua humani morbi describuntur*, Francof. 1688. 8.

RICHARDI MORTON *phthisiologia seu exercitt. de phthisi* L. III. Londin. 1689. 8. Videtur mihi hoc suo labore satis plene functus esse, cum phthisin & adfines morbos numerosos distinxerit & descripserit, historiis, etiam cadaverum sectionibus confirmaverit. Phthisin pulmonalem ut plurimum a scirrhosis, deinde in ulcus abeuntibus, glandulis (seu tuberculis) deduxit. Ad febrem inflammatoriam ex tuberculis natam corticem adhibuit. Calculos pulmonales inter causas tabis per experimenta retulit. EJUSD. *pyretologia seu de morbis acutis universalibus* L. III. Lond. 1692. 8. *& de febribus inflammatoriis* ibid. 1694. 8. Vastum opus, quo febres intermittentes & remittentes, & continuas & inprimis variolas fuso sermone complexus est. Corticis vim in plerisque remittentibus febribus extulit. Regimen calidum nimis & in variolis maxime, commendavit. Utrumque opus Genevæ 1696. 4. cum aliis variis recusum est.

RICHARDI MORTON *phthisiologia* anglice prodiit Lond. 1694. 8. * sub titulo *treatise of consumtions*. EJUSD. *de febribus inflammatoriis* liber recusus est Bremæ 1693. 8.

GUALTHER HARRIS *de morbis acutis infantum*, Londin. 1689. 8. 1705. 8. 1720. 8. Germanice F. Lipsiæ 1691. 12. & in collectione SYDENHAMIANA Genevæ 1736. 4. Plurimum laudat testacea ob vim etiam ut credit anodynam, & fere ad omnia infantum mala idonea & efficacia. Ad finem observationes singulares subjectæ sunt. Practicus cæterum magis quam pathologus fuit. In nuperiori editione, Londini 1713. 8. adjecta est de luis venereæ origine *appendix*. Antiquam ibi luem esse defendit, salivationem improbat. EJUSD. *dissertationes medicæ & chirurgicæ habitæ in amphitheatro societatis R.* Londini 1725. 8. ad praxin potius pertinent, & ibi recensebuntur. EJUSD. diss. *de peste & inoculatione variolari variolarum descriptio*, Londin. 1721. 8. Pro emeticis & fonticulis, & contra calida medicamenta. Multa ex NATHANAELE HODGES.

J. GODFRIED de BERGER eruditissimi viri disp. *de polypo cordis*, VVittemberg. 1689. *de inflammatione* 1695. *de dysenteria superioris semestris*, VVittemb. 1709. *de laude febris merito suspecta*, ibid. 1730. aliæ & eruditissimæ disputationes exstant.

J. GODFRIED de BERGER est etiam disp. *de morbis senectutis*, VVittemb. 1693. EJ. *de acido insonte*, ibid. 1716.

JOH. de MURALTO *von Krankheiten der kinder*, Zurch. 1689. 8. Per varia etiam ejus opera incisiones corporum ægrotorum dispersæ habentur.

LANGE *Traité des vapeurs, ou leur origine, leurs effets & leurs remedes sont méchaniquement expliquées*, Paris. 1689. 12.

FRANC. SEB. VORSTER *experimenta de pleuropneumonia epidemica cum polypo cordis*, Basil. 1689. 4. PL.

Diss. sur la goute 2. edit. Paris. 1689. 12. Nullius momenti.

SIGISMUNDI KOENIG Bernensis Medici *specimen lithogeneseos humanæ*, Bern. 1689. 12. Rara historia feminæ, cui plurimi lapides de ano decesserunt, cum experimentis ad analysin calculorum pertinentibus.

FRANCISCI CALMETTE RIVERIUS *reformatus*, Genev. 1677. 8. Lugd. 1690. 8. Morbos omnes percurrit & curationes breves addit. Eum exscriptum esse a LANZONIO auctor est D. ASTRUC.

J. HENR. STARK *de angina alba seu prunella, die vveisse bräune oder de vveisse ansatz*, Regiom. 1690. 4. RIV.

JAC. SINIBALDI *Apollo bifrons Medicus & amœnus*. Huc pertinent multæ disp. de ictero, sanguinis sputo, sudore, hydrope, &c. Rom. 1690. 4.

Anonymi tractatus de morbis ad recentiorum mentem concinnati, Ferrar. 1680. *

N. PFISTER *von der vveiber natur und Krankheiten mit anmerkungen vermehrt*, Nürmberg 1690. 8. (*de morbis muliebribus*.)

N. PFITZER recusus exstat Altdorf. 1691. 8. *

GERALD SERMES *Kortbondige verklaaring van de gezonde en ongezonde stand der menschen*, Amstelod. 1690. 8. BEUGH.

EL. RUDOLPH. CAMERARII *historia pleuritidis, &c. abscessus pectoris cum succedente colica spasmodica & gutta serena*, Tubing. 1690. 4. EJUSD. *anatome hydropici*, ibid. 1691. disp.

EL. RUD. CAMERARII disputavit etiam *de tensione cordis*, Tubing. 1686. 4.

J. CONSTANT. de REBECQUE *atrium medicinæ Helvetiorum*, Genev. 1661. 12. Præter pharmacopœam observationes tradit morborum non maximi momenti, neque ulla cum sectione cadaveris.

FRIDERICUS RUYSCH & in *obss. anat. chir.* & in *mus. rariorum* & in *thesauris* & *adversariis* multa etiam rarissimorum morborum monumenta habet.

JOH. NICOLAI PECHLIN *observationum physico-medicarum* L. III. Hamburg. 1691. 4. Viri ingeniosi, poetæ, medici, & politici, cujus nepotes in superiorem nobilitatem nunc recepti sunt, hic princeps labor est. Magna pars pertinet ad observationem morborum rariorum, vel causarum internarum quæ mala varia generarunt.

CHATELAIN (Prof. Monspeliensis) *Traité des convulsions*, Paris. 1691. 12.

Observationum medicarum centuria a PAULO SPINDLERO *consignata, scholiis aucta studio & opera* CAROLI RAYGERI, Francof. 1691. 4. Chirurgicas & medicas observationes minime inutiles continet, cum aliis adfinibus comparatas. Paulum superstitiosus, amuletis credit, ab amnio uxoris impotentiam conjugalem derivat, &c.

DESSE *des fievres continues & intermittentes*, Paris. 1691. 12. A coagulo sanguinis, etiam pestilentes febres derivat.

C. HENRIC. ERNDL *ex veneno Salus*, Giess. 1691. Observationem habet baccarum belladonnæ pro vacciniis funesto errore comestarum.

CONR. HORLACHER *von denen Catarrhen*. Norimberg. 1691. 8. Refutat vulgarem theoriam.

BESANÇON *nouveau Traité des Fièvres où après avoir examiné les différens systêmes.. on explique la nature & la cause de ces maladies avec les remèdes* &c. Paris 1691. 8. A sulfure sanguinis abundante febres derivat.

JOHANNIS VIRIDET *de prima coctione & ventriculi fermento*, Genev. 1691. 8. recusus Morgiæ & Parisiis 1735. 2. vol. 12. Sub Titulo *Traité du bon chyle*. In parte II. practica continentur, in quibus aliqua paradoxa, multa tamen bona & curiosa ex cadaverum sectionibus & praxi repetita habet. EJUSDEM boni senis *traité des vapeurs*, Iverdun. 1726. 8. Theoria equidem mirifica, quæ spiritus animales ponat modo acidos, modo alcalinos, volatiles, & ab his iisdem principiis morbum hystericum explicet, atque praxin superstruat, ut curatio in priori casu, vitioque acido, per alcalia volatilia, in posteriore

per

per refrigerantia perficiatur. Observationes tamen multas admiscet, inter quas sectiones cadaverum etiam reperiuntur, & multa de opii vi & effectu & de idiosyncrasia experimenta habet.

CHRISTIANI von CAMPEN *collectanea therapeutica de pleuritide & apoplexia*, Breda 1691. 8. cum Exercit. medicis 12.

J. L. NEUHAUS *unterricht von der rothen ruhr*, Smalkald 1691. 8.

GEORG. VVOLFG. GILGIUS *de memoria læsione ex nimio veneris usu*, Altdorf. 1691.

HENR. MAJ. *de morbo castrensi quem vulgus Cephalalgiam epidemiam vocat*, Rintel. 1691. 4.

MARCI GERBEZII *Tractatus de morbis complicatis*, Labæ 1692. 8. EJ. *Chronologia medico-practica*, Francof. 1713. 4. Cum priori opere conjunctam continet historiam epidemiarum quinque annorum cum tempestatis observatione, curandi modo, &c.

M. MARCI disp. *de lienosis*, Argentor. 1692. 4. & aliæ minime malæ.

JOS. PRATT. *de lepra*, Leid. 1692. 4.

MAUR. van REVERHORST *de motu bilis circulari ejusque morbis*, Leid. 1692. 4. Calculorum felleorom historias habet.

NIC. LAMBERT THELEN. dissertatio *de febribus*, Lovan. 1692. 8.

CAR. DRELINCOURTII *de variolis & morbillis* disp. Leid. 1992. 4.

J. HELFRICH SCHROOT *instruction derer fleck und hustfiebern*, Marburg. 1692. 8.

NATHANAEL LACY *de podagra*, Venet. 1692. 8. sal in lympha residens pro causa morbi habet. Medicamenta arcana proponit.

F. MERCURII ab HELMONT *observationes circa hominem ejusque morbos per* PAULUM BUCHIUM editæ Amstelod. 1692. latinæ versæ, quod miror, ab J. C. AMMANNO. Mirabilem theoriam sexus duplicis maris & feminæ in omnibus corporibus, etiam in salibus constanter a natura observati ponit, inde ortorum morborum deducit causas. &c.

G. VV. VVEDEL *tabulæ pathalogico-therapeuticæ omnium morborum synoptice complectentes*, Jeo. fol. EJUSD. *pathologia dogmatica*, Jen. 1692. 4. EJUSDEM *exercitationes pathologico-therapeuticæ* ibid. 1697. 4. & *semeiotico-practicæ* eodem anno. ibid. In suis *exercitationibus philologicis* multa ad rariores morbos pertinent ut *morbum crassum* anno 1688. *phœniceum* 1702. &c. EJUSDEM L. *de morbis infantum*, Jen. 1717. 4. Legi meretur ob morbos rariores, varios nævos etiam & monstrosos partus quos recenset. In theoria cæterum semi-Helmontianus & acidæ hypothesi adfinior fuit, plurimus in absorbentibus & bezoardicis. Innumerabiles etiam disputationes pathologicas edidit, quibus morborum historias & curationes tradidit, v. g. *de ileo post ileon intestinum ruptum* 1690. *ægrotus ischuria laborans* 1699. *de morbo spasmodico epidemico maligno in Saxonia*, *Lusatia vicinisque locis grassante*, &c. Jen. 1717. &c.

G. VV. VVEDEL etiam est *de catharro suffocativo*, Jen. 1686. *de diarrhoea* 1673. bona disp. EJ. *de ægro colica saturnina laborante*, Jen. 1712.

GERVAISE UCAI *Traité de la maladie vénérienne*, Toulouse 1693. 12. Paris. 1702. 12. & vers. lat. Amstelod. 1700. 8. Morbum veteribus jam notum fuisse, contrahi nimia etiam cum munda femina Venere, &c.

THOM. FRID. SUCHLAND *de paralysi metallariorum*, Ultraject. 1693. 4.

G. COLE *novæ hypotheseos ad febrium intermittentium symptomata & typos excogitatæ hypotyposis*, Londin. 1693. 8. Causam quærit in nerveo succo depravato, unde primo in partium fibrosarum intervallis lancinatio & rigor, deinde iis acribus particulis in sanguinem receptis calor succedat. EJUSDEM *practical essay concerning the late frequency of apoplexies*, Oxford. 1689. 8. PL. Lond. 1693. 8. cum curatione & præservatione.

G. COLE *novæ hypotheseos*, &c. *hypotyposis* Amstelodami recusa exstat 1698. 8.

JOH. LUDVV HANEMANN *commentarius ad miranda & anomalias humani corporis earumque causas*, &c. 1693. 4.

MICHAEL ANGELI ANDREOLI *de conservanda valetudine seu morborum causis procatarcticis*, Lugdun. 1693. 8. Agit de sex rebus non naturalibus. EJUSD. *de febribus & morbis acutis febrem comitem habentibus*, Venet. 1711. fol.

AIGNAN *l'ancienne médicine à la mode*, Paris. 1693. 12. Omnes morbos ab alkali & acido derivat.

J. C. B. a GUELFALIONE *tutelaris columna seu de sede affecta in pleuritide*, Rom. 1693. 8. B. VVALTH.

Auctor hac pagina citatus sub nomine J. C. B. a GUELFALIONE idem est jam dictus BENEDICTUS a CASTRO.

NICOLAI GRIMBERG *observationes medicæ anatomico-practicæ*, Hafniæ 1693. 4. Absque observatione & absque anatome. EJ. *beschreibung des Nieren und blasensteines*, Hafn. 1695. 8. De calculo.

LUCÆ TOZZI *in* HIPPOCRATIS *aphorismos commentarii seu universæ medicinæ theoreticæ & practicæ celebriores quæstiones*, Neapoli 1693. 4. EJUS. *Medicinæ pars prior theoretica quæ etiam pathologica continet, de vitæ dissolutione ejusque causis: de morbis, morborum causis, symptomatibus, signis adversæ valetudinis, temporibus morborum, crisibus & diebus criticis*, &c. Lugd. 1681. 8. Plagiarii opus (MORGAGNI in Epist. I. n. 80.)

LUCÆ TOZZI ibidem etiam citati opera omnia prodierunt Venet. 1711. 4. Acidam & SYLVIANAM theoriam defendit, rejicit crisium ἀκριβείαν, plethoram.

J. CHR. ETTNER *de podagra*, Breslau. 1693. 12.

J. B. GYRALDI *morborum exitialium tyrannica sævitia: seu per annos nobilem mulierem diri morbi excruciantes in medicam historiam redacti*, Bonon. 1693. *

CAROLI LEIGH *phthisiologia Lancastriensis*, Londin. 1694. 8. & in collectione SYDENHAMIANA, Genevæ 1736. 4. frequentem ejus regionis phthisin ex nimio vitriolo deducit. Adjectum est *tentamen circa aquas minerales in eodem comitatu observatas*, in quo acidulas deducit ex vitriolo, ochra & sulfure. In *natural history of Lancashire* de funestis effectibus vaporum mineralium experimenta habet.

CAROLI LEIGH sunt etiam *Exercitationes de morbis acutis, intermittentibus, hydrope*; Londin. 1697. 8. Primo titulo continetur inprimis historia febris petechialis Lancashirensis annorum 1693. 1694. 1695. 1696. quam a sero per acidum coacto deducit. Intermittentes pariter a sale serum coagulante derivat. Hydropem biliosum, natum a bile in materiem tartaro vitriolato similem, separat ab hydrope vulgari lymphatico. Incisiones morbosorum cadaverum habet, in quibus hepar obstructum.

J. F. VALLADE *idea generalis morborum & passionum hominis in tres partes divisa, secunda de morbis*, Roterodami 1694. 4.

J. BERNH. GLADBACH *Praxeos medicæ idea novissima.. in qua omnium morborum origo ex quatuor morbis cardinalibus deducuntur*, Herborn. 1694. 8. Morbos magnos facit febrem, catarrhum, cachexiam, scorbutum. Curationes addit.

PETRI CHIRÆ rarissimas disputationes non vidi. Scripsit an. 1694. Monsp. *thesin* ut vocat, in hanc quæstionem, *an passioni Iliacæ globuli*, &c. & eodem anno, *an incubo ferrum*, quæ recusa exstat in operibus posthumis. Ingeniosus, audax adfirmator fabricæ ad explicandas actiones excogitatæ.

N. FROMENT *hypothèse raisonnée dans la quelle on fait voir que la cause de toutes les maladies vient des levains acides, acres ou salés des prémierès voies*, Paris. 1694. 4. BEUGH.

GEORG. LUDVVIG SCHLEYERMACHER *de affectuum rarissimo catalepsi*, Giessæ 1994. Utilis disputatio, cum observationibus.

PETRI LE CERF *de febre gallica*, Francof. 1694. 4. febrem malignam popularem deducit a fermentatione alcali gallici cum acido germanico.

J. ANT. CASSINIS de BUGELLA *de apoplexia*, Prag. 1695. 8.

FRANG. RAYNAUD *traité des fièvres malignes & pourprées*, Carpentras 1695. 8. Bruxellis eodem anno. A nescio quo astrali influxu oriri, &c.

J. BAPTISTÆ SCARAMUCCI *theoremata familiaria de physico-medicis lucubrat*. Urban. 1695. 4. Observationes practicæ acidi coagulantis theoriam recipit. EJUSD. *lettere sopra un idrofobo* Macerata 1702. 8. Historia hydrophobiæ absque morsu ortæ, ex iracundia.

BERNARDI CONNOR *dissertationes medico-physicæ*, Londin. 1695. 8. Tres omnino huc pertinent, nempe de *antris lethiferis*, quæ explicat per vaporem æthereum ad respirationem ineptum: *de stupendo ossium coalitu* totius nempe sceleti universali ancylosi: & de *immani hypogastrii sarcomate* uteri nempe in massam carneam inorganicam degeneratione.

MATTHIÆ SPIEVVACZER *ægroti consideratio perpendens corporis humani partes & morbos in specie αἱμοῤῥοΐσεως naturam* &c. Prag. 1695. 8.

STEMAN *de hydrophobia*, Ultraj. 1695. Bona dissertatio cum observationibus.

JAC. van HERVELT *geneskundige aanmerkingen*, Amstelod. 1695. 4. *

R. VV. KRAUSE *ager bulimicus*, Jen. 1695. 4.

JO. BRUNSMANNI *energumeni Coagiensis seu admiranda historia de horrenda cacodæmonis tentatione qua in Selandia Daniæ ejusque urbe Coagio familia civis per aliquot annorum spatium est conflictata* ex Danico versa Lips. 1695. 12. RIV.

AND. BROVVN *tentamen theorectico practicum de febribus continuis*, Edenburg. 1665. 4. HARL.

J. U. E. *venus sieke gasthuys*, Amstelod. 1695. 8. continet morbos sexuum.

JOHANNIS DOLAEI Cartesiani & hypothesium amantis viri *Encyclopædia medica dogmatica cum obss. auctoris rarioribus & curiosis & comm. epistolari cum* VVALDSCHMIDIO, Venet. 1695. fol.

VV. VVALL. *a nevv system of the french disease*, Londin. 1566. 8. ASTR. Arcanista.

GUILIELMI COCKBURNE *account of the distempers incident to seafaring people*, Londin. 1696. 8. & *continuatio* 1697. 8. & auctius, Lond. 1708. 8. sub nomine *sea diseases* 1736. 8. Germanice Rostoch. 1726. 8. Cum in navi medicinam fecisset, classicos morbos anni 1695. descripsit. EJ. *profluvia ventris seu de diarrhoea or account of loosenesses*, Lond. 1710. 8. & 1724. 8. EJUSDEM *the symptome nature cause and cure of a gonorrhoea*. Lond. 1713. 1719. 8. & IV. edit. 1728. 8. Latine, Leid. 1717. 8. Gallice Paris. 1730. 12. quæ editio reliquis melior est. Præter anatomen, quam diximus, ætiologiam bonam morbi habet, cujus sedem recte omnino non prostatis, sed in sinubus urethræ ponit.

GUILIELMI COCKBURNE *sea diseases* legi ex editione Londinensi 1706. 8. Mechanicæ scripsit, & morbum propositum, cum omnibus syptomatibus, per suas causas explicare conatus est. Scorbutum derivat a defectu transpirationis, hinc nata plethora sanguinis crassi, febrem vero intermittentem a lentore BELLINIANO, rejectis cacochymis. In P. II. habet numerosas ægrorum historias.

R. JAC. CAMERARIUS *de diabete periodico Hypochondriacorum*, Tubing. 1696. dis. *de variolis*, ibid. eodem anno, *Historia lienosi* 1707. *extispicia hepatitide defunctorum* 1716. *de diarrhoea & febre ardente a quibus plerisque exteris Lutetiæ Parisiorum agentibus periculum imminet* 1717. 4. & aliæ eruditi viri disputationes legi merentur.

PHIL. FRAUENDORFER *opusculum de morbis mulierum*, Noriberg. 1696. 12. HAEN.

JOH. ZELLER *de molis virilibus mirabilibus*, Tubing. 1696. disp. Germanicæ 1696. 4. *de gonorrhoea virulenta* 1700. *de docimasia, signis, causis & noxa vini lithargyrio mangonisati* 1707. (recus. Altdorf. 1721.) EJ. *de morbis a strictura glandularum p. n.* habet obss. in corporibus ægrotis: tum in diss. in qua *theses inaugurales eruditæ*, Tubing. 1704.

JOHN. FLOYER *præternatural state of animal fluids described*, London. 1696. 8. 1698. 8. Varias corruptiones chyli recenset, fermenta admittit, morbos epidemicos periodice credit redire. Appendicis loco est *Tractatus de asthmate*, recusus Lond. 1719. 8. Asthma explicat a ruptis vesiculis pulmonem, & aere sub membranam externam pulmonum effuso, ex chyli flatulentia, & symptomata per periodos redire observat. Ipse morbum expertus fuerat, cujus paroxysmos satis exquisite describit.

JOHN FLOYER etiam est *the præternatural stat of humours*, Lond. 1696. 6. In salinam & cacochymicam sectam pronior fuit. Vitia digestionis primo loco recenset, cacochymiam pituitosam, tartaream, flatulentam, acidam. Inde de sanguinis statu oleoso rancido, de visciditate ejus, cacochymia salsa, aciditate vitriolica, putrefactione agit. Subjecit aliqua de asthmate & tussi convulsiva. Caute legenti tamen utilis.

JOH. PECHEY *of the diseases of vvomen*, Londin. 1696. 8. * *on infants diseases* 1697. 8. * tractatus *of an apoplexia convulsiva* 1708. 8. *

J. SCHREYER *de ortu sterilitatis a fascino*, Lips. 1696. 8. *

ANDREÆ PETERMAN *de ictero ex calculis vesicæ felleæ*, Lips. 1699. Disp. cum propria observatione. EJ. *bedenken vom saamenflusse und* CHR. FRID. PINKERS *vom blutflusse* ex Latino versum, Dresd. 1761. 8.

Inter BENJAMINI BENEDICTI PETERMANNI *observationum medicarum decadem* I. II. & III.

III. Lipf. 1707. editas, pleræque etiam ANDREÆ funt, Lipfienfis Profefforis, fectiones cadaverum morbofórum, calculi, &c.

JEAN RAVELLY *Traité de la rage*, Parif. 1696. 12. Hydrophobiam defcribit ortam ex morfu lupæ rabidæ. Suadet antimoniata.

HUNAULD *difcours phyfique fur les fièvres qui ont regné les dernières années*, Parif. 1696. Acidam theoriam proponit. HUNAULD (Annon idem priori qui academici pater fuit?) *fur la rage & fes remèdes*, Chateau-Gontier 1714. 12. Bonus liber. Exempla dedit ægrorum, qui pluviam ferre non poffent, & inviti ad morfum rabiofa vi abriperentur, tanto cum acumine auditus, ut etiam minimus ftrepitus ipfe intolerabilis effet.

MICHAELIS ALOYSII SINAPII *Abfurda vera feu paradoxa medica*, Genev. 1697. 12. Audax in paradoxis homo, in morbis aliter a communi fententia defcribendis multus eft. Luem Gallicum fponte oriri, &c. Pars II. continet *quæftiones & controverfias occafione morborum feptentrionalium & de falfa exiftentia morbi gallici*.

ANICET GAUSAPE *nouvelle explication des fièvres*, Touloufe 1697. 2. vol. 12.

ANICET GAUSAPÉ alii annum habent 1696.

JOH. PECHEY *treatife on infants difeafes*, London 1697. 8.

J. LUD. APINI *febris epidemicæ annis 1694. 1695. in oppido Herspruck &c. graffari deprehenfæ tandemque petechialis redditæ in femicenturiam obfervationum digefta relatio*, Norib. 1697. 8.

J. BAPTISTÆ CONTULI *brevis inftructio medica de glutine in corpore humano producto & ejus affectibus calculo, arthritide &c.* Rom. 1697. 4. (& *Galer. di Minerva* V. p. 122.) EJUSD. L. *degli afcaridi*, Rom. 1701.

J. BAPT. CONTULI in libro priori loco dicto multas habet non contemnendas obfervationes. Excufus eft italice, & latine, Rom. 1699. 4. cum titulo *de lapidibus podagra & chiragra in corpore humano productis*.

NICOLAI HEINSII *quynende venus ofte korte en neauvvkeurige verhandeling van de pocken*, Amftelod. 1697. 8. Germanice Lipf. 1700. 8. & denuo 1711. 8. ab alio verfa Gallicee Amftelod. 1706. 8. Morbum antiquum effe docet, ex theoria falina explicat. Arcana fua laudat.

JOHN COLBATCH *treatife of the gout*, London. 1697. 4. EJUSDEM *collection of tracts chirurgical and medical* II. ed. Lond. 1704. 8. Inter varios tractatus huc pertinet *a phyfico medical difcourfe on alcali and acid*, in quo alcali pro caufa febrium, fcorbuti, mortifque habet, acida autem pro univerfali medicamento morborum acutorum, phthifeos fcorbuti, podagræ, &c. *Some farther confiderations concerning acid and alcali*, ejufdem fenfus eft. EJ. *treatife on the gout* podagram tribuit abundanti in fanguine alcali, cujus pars aliqua critice deponatur ad articulos. *In libro the doctrine of acids in the cure of difeafes farther afferted*, Londin. 1698. 8. confirmat in podagra & fcorbuto in fanguine plus quam in fanitate, alcalinarum partium effe, & alcali pro deftructore vitæ & pene pro morte in corpore habitante habet. EJ. *relation of a very fudden cure of a perfon biten by a viper* (primum excuf. Lond. 1698. 8.) Continet viperæ morfum cum magnis fymptomatibus fanatum oleo vitrioli.

VVILH. ULRIC. VVALDSCHMIDT J. JACOBI F. difp. *pathologia animata fpecimen*, Kiel. 1697. *de calculo renum* 1709. *de morbo epidemico convulfivo per Holfatiam graffante oppido raro*, Kiel. 1717. *de ægroto fpina ventofa laborante* 1718. *de fingularibus quibufdam variolarum & earum infitionis*, 1725. & aliæ non ineruditæ difputationes.

VV. ULR. VVALDSCHMIDT hic dicti eft etiam difp. de loco Plinii: *Morbus eft aliquis per fapientiam mori*, Kiel. 1703. 4. EJ. *de fingularis peftis Holfatica* (bona difp.) ibid. 1722.

J. EVELYN *de lypothimia* exftat cum numifmatibus ejufdem, feu difcurfus in antiquos & modernos nummos, Londin. 1697. fol.

J. J. VV. BEINTEMA de PEIMA *de morbo regio*, 1697. 12.

Difcurfus medicus de impotentia virili, Colon. 1698. 8.

J. JAC. STOLTERFOTH *diff. Epiftolica de fudore fanguineo*, Kiel. 1698. difp.

EHRENFRIED HAGEDORN *obfervationum & hiftoriarum medico-practicarum Centuria* III. Fr. Lipfiæ 1698. 8. Pofthumum opus, hinc vitia excufatione digniora. Miraculorum nimius amator fuit, morborum hiftorias nimis breves dedit, cum magna in calidam medicinam acutorum propenfione.

CH. DENIS de LAUNAI *systeme contenant la génération des maladies vénériennes*, Paris. 1698. 12.

J. B. ALLIOT *Traité du cancer*, Paris. 1698. 12. Scirrhum ex acido derivat, cancrum credit curabilem esse per medicamentum escharoticum absorbens.

GOD. BIDLOO obs. *de animalculis in hepate ovillo aliorumque animalium detectis*, Leid. 1698. 4. Descripsit, etiam microscopio adhibito, Os, oculos, cor, intestina habere, in bile proprie ejusque vasis vivere docuit. EJUSDEM in *Exercitatione* II. decadum, quæ Leidæ 1708. & 1715. prodierunt, hydatidum theoria proponitur, partim a lympha inter arterias venasque effusa, alias ex vase lymphatico inter duas valvulas tumente. Experimenta propria adfert. Habet etiam in *Decade* II. *Exercitationem* de morbo mirifico a limpidi humoris copiosissimo de naribus fluxu. EJUS. *historia ultimi morbi & mortis* GUILIELMI III. Leidæ 1702. Belgice & Germanice 1703. 8. Lipsiæ prodiit.

DANIEL TAUVRY *nouvelle pratique des maladies aigues*, Paris. 1698. 8. 2. vol. 1706. 12. 1720. 2. vol. Febres fermentationi tribuit, juvenis auctor & ante diem exstinctus. EJ. *des maladies chroniques & habituelles* Paris. 169... & 1724. 12.

COCHON du PUY *histoire d'une enflure du bas ventre très particuliere*, Rochelle 1698. 12.

JOACH. TARGIRI *medicina compendiaria* P. II. Leid. 1698. 8. pathologiam continet.

G. ABRAHAM MERCLIN *sylloge physico-medicinalis casuum incantationi vulgo tribui solitorum maxime memorabilium Decurias* VI. *complectens cum judiciis & curationibus*, Noriberg. 1698. 4. 1715. 4.

JOH. GEORG. BENZ. *de muliere capitis dolore periodico cum abscessu laborante*, Altdorf. 1699. 4.

J. PHIL. EYSEL *compendium pathologicum corporis humani morbos, causas & symptomata concinne describens*, Erfurt. 1699. 8. EJ. *scrutinium dysenteriæ malignæ epidemicæ nunc grassantis*, Erfurt. 1709. 4.

J. FRIDERIC LOVV *de variolis & morbillis*, Noriberg. 1699. 4.

J. VICTOR. JAGERSCMIDT *der in denen durch die silberglätte bestrichenen vvein enthaltene merurius samt einer daher entstandenen colica spasmodica paresi* &c. Ulm. 1699. HAEN.

J. V. JAGERSCHMIDT jam dicti est etiam *de colica saturnina*, Ulm. 1693. 8.

NICOL. RAINSSANT Quæstio curiosa, *an cometa morborum prænuncius?* Paris. 1699. 4.

In *Monumentis Academiæ Gallicæ* passim aliqua ad dissectiones morbosas pertinent, ob raritatem & fidem commendata.

1699. TAUVRY de hydrophobia.
POUPART de scorbuto.

1700. VERNAGE hydrops chylosus.

1701. Mors a valvula venosa sinistri cordis ossea, tum ab aorta ossea & ab eadem ulcerata & ossefacta.

1702. DU VERNEY historia hydropis; fetus per anum egestus.

1703. LE MERY de calculis vesicæ felleæ.
DU VERNEY hydrops varius cysticus lamellatus ossi pubis adnatus &c. Cerebrum bovis putrefactum, testium scirrhus sponte discussus, LITTRE de hydrope.

1704. Polypus pulmonis, calculus intestinalis, cerebrum sero obrutum, calculi bilarii ex ulcere exeuntes, hydatides hepatis, pulsus in venis, hydrops cerebri, hydrops externus capitis.

1705. LITTRE polypus. Hydrocephalus.

1706. Glandulæ in toto corpore petrefactæ ab abusu spiritus vini, ossificationis in sene, tuba ovario adnata. MERY sceleton flexuosum.

1707. Hydrops peritonæi. LITTRE de cataracta. GANDOLPHE Hydrops ovarii.

1708. LA HIRE contra cataractæ sedem in lente. LITTRE vermes per nares egesti.

1709. MERY cataractæ sedes in lente experimento adserta. Delirium melancholicum.
GANDOLPHE de tænia.

1710. Calculi in duodeno. Cystides abdominales. Aorta amplissima pene a corde divulsa. Hydrops lacteus.

1711. LITTRE gonorrhoeæ sedes.

1713. LITTRE ossicula in dura matre. Emphysema. Hydrops tympanites. Valvulæ aortæ ad parietes adnatæ, inde mors.

1714. LITTRE de flatibus.
1715. Contra cataractæ sedem in lente.
1716. Ancylosis universalis, partus ventralis. LITTRE de difficili deglutitione.
1717. Hydatides. GEISLERI cataracta membranea, vitium peculiare oculi.
1718. PETIT de hydrocephalo.
1719. Apoplexia sex mensium absque intermedio signo cogitationis.
MORAND de hydatidibus. (Non esse lymphatica) vid. etiam 1722.
1722. PETIT de ossibus mollibus.
MORAND de cataractæ sede in lente & ejus capsula. Tumor magnus internus pectoris. Fætus 10. annis gestatus semilapideus. Urina vomitu reddita.
1723. & 1727. MORAND & PETIT de Hydrope oculorum. Causa partus difficilis. MORAND de hydatidibus.
1724. De vena Medinensi.
1727. MALOET hepar cum liene connatum. DUPUY obstructio alvi & colon vastæ molis.
1728. Hydrops peritonaei.
1729. Tumor chylosus mesenterii. Valvulæ cordis præter naturam mutatæ.
1730. Abscessus hepatis. Ren scirrhosus & calculosus absque vitio urinæ. Lentis crystallinæ singulare vitium.
1731. CHICOINEAU phthiseos felix per anum crisis.
1732. Hydrops cysticus pulmonis & hepatis. Ren Hydropicus. Omentum scirrhosum.
JUSSIEU de aquæ Sequanæ vi noxia.
1733. MALOET vermis per nares egestus.
1734. Ossium mollium historia.
1735. VVINSLOVV de colli curvitate. RIDEUX de mola. Cephalea ex pure in sinubus frontalibus. Sanguinis grumi vermium figura per urinam redditi. Valvulæ aortæ coalitæ. Aorta ossefacta & cor sinistrum tumens. Mors ab opio. Calculi vesicæ felleæ.
1738. Catalepsis. Placentæ retentæ ex ira exclusio. Mors ex devorata cannabe.
1739. Cystis hydropica amplissima in abdomine. Spina ventosa.
1740. Vermis in homine enormis. VVINSLOVV damnosus abusus vestium.
1741. De noxio usu thoracis balaenarii. De Vesiculæ felleæ calculis.
1742. Paralysis a compresso cerebro. PETIT morbus quem vocant *filet*. SAUVAGES morbus ex somnambulatione & catalepsi compositus.
1743. Pili in ovario. DU HAMEL de causa cur ossa in rachitide incurventur ab inæquali nutritione. BARRERE de verme Medinensi.

J. BAPT. FANTONI *observationes anatomico medicæ scholiis illustratæ* a JOH. FANTONO fil. Durin. 1699. 12. & *auctæ* Venet. 1713. 4. sunt observationes 37. inprimis in morbis cordis omnino utiles. Eædem cum *opusculis* FANTONI Genevæ anno 1738. 4. recusæ sunt, adjectis propriis JOHANNIS observationibus, raris & egregiis.

J. BAPT. FANTONUS edidit etiam *dissertationem historicam de febribus miliariis*, Tur. 1747. 8.

JAC. FABRICII *de phthisi renali calculo vesicæ complicata*, Giess. 1699. dissertatio.

FRANC. MAR. NIGRISOLI *tractatus varii de morbis*, Ferrar. 1700. 8. *

ERN. BENSHEIM *tractatus de hydrope*, Lips. 1700. 4. *

JAC. GAVET *nova febris idea: cum explicatione motus fermentationis, generationis animalium*, &c. Genev. 1700. 12.

JOH. AEGIDII EUTH (permediocris scriptoris) *agonisma de hydrope*, Hag. 1700. 8.

ANDREÆ VVRIGHT *venus deceived or an account of the seat and nature of clap in man and vvoman vvith a perfect cure in 24. hours*, &c. Lond. 1700. 8. Arcanorum venditor.

In diario GALLERIA di MINERVA, & TRIVULTIENSI, quæ circa hæc tempora prodierunt multa huc pertinentia reperiuntur.

T. NEEDHAM *treatise of consumtion and venereal disease*, Lond. 1700. 12. Arcanista.

SAVIARD in *recueil d'observations chirurgicales*, quæ prodierunt Paris. 1702. 8. multa egregia huc pertinentia habet, de abscessibus hepatis, ossibus emollitis, calculis cysticis, scorbuto gallico ejusque in glandulis mesenterii sede, hydrope, &c.

Historia morborum qui annis 1699. 1700. 1701. 1702. Uratislaviæ grassati sunt, Uratislav. 1702. 1706. 1716. Lausannæ recusa est 1746, cum præfatione mea. Auctores sunt MAXI-

MILIANUS PREUSS, MICHAEL PAULI, GODOFREDUS KLAUNIG, SAMUEL GRASS, CAROLUS OEHMB, & CHRISTIANUS de HALWICH, qui calamum suum commodavit. Stahlianam sectam secuti, in observando diligentes magis, quam in curando efficaces fuerunt; multa vero bona passim admista legas, etiam rariorum morborum, aut vulgatiorum accuratas historias. Subjecta est plena descriptio hydropis pectoris.

ANTONII SIDOBRE *de variolis & morbillis accedit* CAR. DRELINCOURTII *diss. de eodem argumento*, Lugd. 1699. 8. HARL. Leidæ 1702. 12. SIDOBRE fermentum admittit ex sale salso, methodum antiphlogisticam laudat. DRELINCOURTIUS fermentationes admittit.

Dudum recensere potuissem FRIDERICUM HOFMANNUM. Scripsit enim jam anno 1689. Francofurti 8. *Exercitationem de acidi & viscidi pro caussis morborum & alcali pro iis debellandis insufficientia* Germanice recusam Hall. 1696. 8. Sectam eo tempore epidemicam CARTESII, SYLVII & BONTEKOI, quæ omnes fere morborum causas in acido & viscido ponebat, inter primos, post tamen JOHANNEM BOHNIUM refutavit. Febres ab acido esse negavit, alcalinis curari perinde refellit, acida in febribus & nitrum laudat. Anno 1691. edidit *diss. epistolicam de affectu cataleptico rarissimo*, Francof. 1692. 4. Deinde anno 1698. cum P. POTERII operibus diss. *de febribus* edidit 4. Francofurt. compendium nempe suæ theoriæ. POTERII vero *insignium curationum & singularium observationum Centurias* III. suis scholiis & parallelis historiis ornavit. Deinde amplum opus *Medicinæ systematicæ*, excepto primo Tomo, huc pertinet. Et secundo quidem Tomo traditur *philosophia corporis humani morbosi*, qui Halæ 1720. 4. prodiit, quæ pathologia mihi laude dignissima videtur. Causas morborum ex ipsa natura repetitas candide & fuse repetit. Venena tam propria quam malo usu noxia abunde tractat. Inter morbos ab excretis & retentis eos maxime explicat, qui ab alvo obstructa nascuntur, parum noti prioribus: tum ab ætatibus, temperamentis, aëre, &c. *Tomus* III. quo *vera therapiæ fundamenta* traduntur Hall. 1727. 4. Prima pars tota huc pertinet, quæ historias, causas morborum in genere, deinde singulatim, & alia etiam semeiotica de præsagiis ex urina, sanguine & pulsu tradit, & de crisibus. Tomi IV. P. I. *seu de febribus* Halæ secuta est 1729. 4. Morbos hic singulatim describere incipit per signa sua, tum cautelas & observationes adspergere, inde curationem, denique observationes peculiares. Ejusdem Tomi IV. P. II. *seu doctrina hæmorrhagiarum & dolorum*, Hall. 1732. 4. *Pars* III. seu *doctrina morborum convulsivorum*, Hall. 1734. 4. *Pars* IV. seu *doctrina morborum ex viscerum labe*, Hall. 1737. 4. *Pars* V. seu *doctrina vitiorum partes externas afficientium*, Hall. 1739. 4. (cui adjecta est vita Auctoris.) Eadem methodo scripti sunt. Pleraque capita prius totidem diversæ disputationes fuerunt, quas paulum mutatas AUCTOR hic repetiit, ut eo minus, cum adeo numerosæ sint, necesse videatur eas repetere. Aliquas tantum recensebo *decem* nempe illas, quæ sub nomine *decadis dissertationum physico-medicarum*, Leidæ 1713. 8. recusæ sunt. Earum pleræque huc pertinent, ut *Duodenum plurimorum morborum sedes: de morbis endemiis: de pulsuum differentiis: de inflammatione ventriculi: de origine & natura pestis* I. & II. & *de morbis metallicis* quarum ultima reliquis facile præstat. Aliæ *pathologico-practicæ selectiores* successerunt ibid. 1738. 4. EJUSDEM *medicina consultatoria*, *worinne consilia uber schwere casus*, &c. *enthalten* Tomi XII. qui ab anno 1721. ad 1739. prodierunt. Pars major ad medicinam forensem pertinet, passim tamen etiam historiæ morborum miscentur, de quibus consulebatur HOFMANNUS & corporum infirmorum sectiones. EJUSD. *consultationum & responsionum medicinalium centuria* I. Hall. 1734. 4. II. Centuria II. & III. eodem anno. Historiæ partim ex priori, germanico, opere sumtæ sunt, partim novæ. EJUSDEM *Samlung auserlesener casuum von den vornemstem krankheiten mit nöhtigen anmerkungen aus dem lateinischen ins duitsche übersetzt*, Hall. 1734. 4. EJUSD. Tract. *de morbis infantum*, Basil. 1741. 8. Hæc omnia in editione Genevensi anno 1748. fol. continentur. Vir cæterum simplex, facilis lectu & dilucidus, in chemicis medicamentis industrius, ex viribus aquarum mineralium detectis & ex morum humanitate gratiosus & celebris. Disputationum reliquarum pathologicarum & practicarum, quas innumerabiles edidit, paucissimas recenseo, ex melioribus. *Metallurgia mortifera. De hydrope pericardii rarissimo* 1695. *historia variolarum epidemice Hallæ grassantium* 1699. *historia febris malignæ epidemicæ petechizantis, hactenus Hallæ grassantis*, Hall. 1699. 4. *de morbo nigro* HIPP. 1701. 4. *practica obss. circa febres tertianas hoc anno grassantes* 1701. 4. *de morbis fetuum in utero* 1702. *de morbis lienis*

nis 1704. *de morbo historias morborum recte consignandi & ad usum adplicandi* 1721. 4. *de hepatis inflammatione vera rarissima, spuria frequentissima*, Hall. 1721. *de dysenteria anni* 1726. *epidemica* 1727. *de spasmis vesicæ* 1727. *de morbis ex nimia venere* 1735.

Recensioni scriptum F. HOFMANNI adde disputationes. *De mechanica febrium doctrina Hippocratica*, 1696. *de generatione salium morbosorum in corpore* 1702. *de aëris intemperie multorum morborum causa*, 1715. *de morbis œsophagi*, 1722. *de morbis hepatis ab anatomia deducendis*, 1726. *de animalibus humanorum corporum infestis hospitibus*, 1734.

Conjungere visum est huic viro collegam, & æmulum, GEORGIUM ERNESTUM STAHLIUM, qui in pathologia plurima mutavit, adversus salsis & acribus theoriis, ut majorem partem morborum ad plethoram ejusque retentionem referret, omnes autem motus febriles & crises, & similes naturæ, ut vocant, conatus, animæ rationali tribueret, quæ hos motus ad fines prævisos excitaret, unde in praxi maxima mutatio nata est, cum eos ipsos motus, & febrem, Medici hujus sectæ non supprimendam opio, cortice, venæ sectione, sed blande ad excretionem plethoræ dirigendam esse monerent. Inter numerosa viri opera cito inprimis *theoriam medicam veram*, Hallæ 1708. inpressam, cujus partem physiologicam dixi, *pathologica* multo fusior est, & principia STAHLII continet, cum non paucis peculiaribus observationibus. In *Majo* & *Junio* mense *opusculi Physico-Chymici*, Hallæ 1715. 4. excusi dedit descriptionem febris epidemicæ petechizantis. Dissertationes plerasque recudi curavit MICHAEL ALBERTI Hall. 1707. duobus bene grandibus voluminibus. EJUS *ausführliche abhandlung von den zufällen des frauenzimmers*, Lips. 1724. 8. ex latinis diss. versa est. EJUS *observationum medico-practicarum Classim I. seu febrium* edidit J. CHRISTOPHORUS GOETZ Norimberg. 1726. 4. ex scriptis nempe STAHLII collectas. Idem, ni fallor, opus *pyretologia, seu febrium historia & cum observationibus practicis illustrata edita est* Francof. Lipsiæ 1732. 4. EJUS *collegium casuale magnum a* STORCHIO editum est cum 76. historiis Lips. 1733. 4. Inter plurimas disputationes vix operæ pretium est citasse paucas ut *novam pathologiam calculi renalis* 1698. *pathologia fundamenta practica* 1699. *de frequentia morborum in corpore humano præ brutis* 1695. 4. *autocratia naturæ* 1696. *de morborum infrequentia personali* 1697. ibid. *historia febris epidemicæ petechialis & hinc desumpta methodi ad curationem, nec non nova Luis curatio per purgationem* 1698. *inflammationis pathologia* 1698. *morbi ætatum* 1698. *febris historia in genere* 1701. *mortis theoria medica* 1702. *pathologia in genere* 1702. *de affectibus oculorum in genere* 1702. *nova pathologia podagræ* 1704. *de abortu & fetu mortuo* 1704. *vena porta, porta malorum* 1705. *de motibus humorum spasmodicis* 1707. &c.

Ad G. E. STAHLIUM adde sequentes meliores disputationes *de febre petechiali* 1685. *de æstu maris microcosmici*, 1696. seu pathologia febrium periodicarum, *de autocratia naturæ*, 1696. nempe ex sua febrium theoria; *de impotentia virili*, 1697. *de morbis habitualibus* 1698. *de motu sanguinis hæmorrhoidali & hæmorroidibus externis* 1698. germanice vers. 1729. Lips. 8. *de cephalalgia iliaco hæmatica* 1698. *de febre lethifera* HIPP. 1701. *de differentia apostaseos & apostematis* HIPP. 1701. *de hydrope ascite* 1701. *de periculo dici* IX. 1702. *de malignitatis præcipue febrilis indole* 1702. *de mensium insolitis viis* 1702. *de naturæ erroribus medicis* 1703. *de utilitate hæmorrhagiarum* 1704. *de phthisi* 1704. *de morbis aulicis* 1705. *de infantum affectibus* 1705. *de tertiana febris genium manifestante* 1706. *de scorbuti & luis veneræ diversis signis* 1706. *de dysenteria* 1706. *problemata...pathologica febrium* 1707. (quæ ex optimis) *de periodis acutarum sine criseos eventu exquisitis* 2708. *de febre catarrhali maligna* 1708. *de febre per se numquam lethifera* 1714.

J. HADRIANI SLEVOGT exstant eruditæ disputationes *de utero per sarcoma ex corpore protracto*, Jen. 1700. 4. *vomicæ pulmonis & vicinarum glandularum læta tristiaque exempla*, Jen. 1708. 4. & aliæ.

J. HADRIANI SLEVOGT addimus disputationem *de crepatura viscerum*, Jen. 1699.

NIC. ANDRY *de la génération des vers dans le corps de l'homme*, Paris. 1700. 12. 1714. 12. quæ editio duobus capitibus auctior multisque emendationibus ditior est, quas ad observationes suas factas esse VALISNERIUS monet II. pag. 364. denique & 1741. 12. vol. 2. Amstelodami recusum est opus 1714. 12. tum germanice Lips. 1716. 8. EJ. *Eclaircissemens sur le Livre de la génération des vers*, Paris. 1704. 12. Amstelod. 1705. 12. In priori libro solium esse animal vivum, oculatum, respirans, capitatum, diversum a tænia, & a cucurbi-

curbitinis vermibus. Tæniam vero esse animal immobile absque capite, cucurbitaneos vero solii ova. Idem in senescente homine vermes in varias monstrosas formas abire docet. In altero respondet LEMERYO. Contra eum scripsit LUDOVICUS LEMERY *lettre sur le livre de la génération des vers par* M. ANDRY insertam *Trivultinis commentariis* 1703. Nov. ubi præter varia critica in primis demonstratur, nimis suis vermibus eum virum uti, & fere omnes morbos huic uni causæ tribuere. Ad eam epistolam respondet in posteriori libello cui titulus *éclaircissemens*, sed longe acrior in eum adversarius insurrexit ANTONIUS VALISNERIUS qui in libello, quem continuo laudabo, falsas vermium historias & ficta capita taeniae, festive ut solebat, exagitavit. Ea censura gallice reddita & cum hoc titulo edita est *Lettre critique de* M. VALISNIERI *à l'Auteur du livre de la génération des vers*, Paris. 1727. 12.

BOURDELOT *Lettre à* M. LISTER Paris. 1700. 8. Historia calculi maximi habitantis in equino intestino.

ALESSANDRO PASCOLI *delle febbri teorica e pratica secondo il nuovo sistema*, Venet. 1701. 4. IDEM in L. III. *de homine* cum anatome partium corporis humani utique earum partium morbos descripsit, & inprimis de febribus fuse etiam egit.

FRANCISCI HENRIQUEZ *Pleuriticologia*, VVlysſipon. 1701. 4. *

NIC. VENETTE *Traité des pierres qui s'engendrent dans les terres & dans les animaux, & des causes qui les forment dans les hommes*, Amstelod. 1701. 8. non inutilis, neque absque observatione, continet historiam concretionum calculosarum in tota natura. Theoria vana est, calculos nasci a spiritu petrificante, qui insit materiei petrificabili, & effervescentiam frigidam faciat cum Sale fixo, ex qua coagulatio sequatur.

CAROLI MUSITANI *pyretologia seu de febribus*, Genev. 1701. 4. Theoria mera est. Deducit febres a corruptione urinæ, bilis, & sanguinis. EJUSDEM *trutina chirurgico-physica*, Genev. 1718. 4. editæ Pars IV. recusa Trivultii cum titulo *Traité de la maladie vénérienne & des remedes qui convennent à sa guérison* 1711. 12. vol. 2. cum notis & additamentis, historiam luis venereæ habet. EJUSDEM *del mal Francese* Lib. IV. Neapoli 1697. 8. EJUSD. *trutina medico-physica*, Genev. 1701. 4. integrum nempe praxeos systema. EJUSD. *de morbis mulierum*, Genev. 1709. 4. ubi multa etiam superstitiosa habet, de virginitatis testimonio, spiritus seminalis sede in centro nervoso diaphragmatis. Germanice prodiit *VVeiber Kranèheiten vvorinn die erzeugung auf das genauste untersucht vvird*, Leipzig 1743. 8. 1701. 4. Clericus fuit, a Pontifice licentiam ad Praxin medicam accepit, falsæ theoriæ credulus auctor. Contra GALENUM cum ubique, etiam præter necessitatem, insurgeret, adversarios nactus est, contra quos *apologiam celeberrimorum virorum* edidit cum fictitio nomine urbis Krusvvick anno 1700. 4. nempe Genevæ.

LUCAE ANTONII PORTII *de militis in castris sanitate tuenda*, Neapoli anno incerto & nuper Paris. 1744. 12. minime malus Liber huc etiam ob morbos militum referri potest. EJUSDEM opuscula varia *Neapoli* prodierunt, in quibus etiam de tumoribus tractatus est & morborum rariorum historiæ cum cadaverum sectionibus.

In LUCÆ ANT. PORTII opusculis hic dictis agitur etiam de peste, putredine GALENICA, febre, vitiis digestionis.

In MICH. BERNH. VALENTINI *pandectis medico-legalibus*, Francofurt 1701. 4. & in *novellis medico-legalibus* ibid. 1711. 4. ad rem nostram pertinent venenorum passim historiæ, molarum, abortuum. EJUSDEM *praxis medica infallibilis*, Francof. 1721. 4. continet consilia medica variorum Auctorum ad morbos plerosque, una cum rarioribus interspersis observationibus.

CHRISTOPH. CUNRAD *de hydrope uteri*, Regiomont. 1701.

VVYERI GUILIELMI MUYS, doctissimi viri, disputatio inauguralis *de catalepsi*, Trajecti 1701. 4.

GEORGII BAGLIVI *specimen* IV. *reliquorum librorum de fibra motrice, & morbosa*, Rom. 1702. 12. In hoc specimine, cui vix ulla est cum primo Libro connexio, varia habentur de morborum successionibus, quæ JOHANNIS CASALECCHII esse, & pro suis a BAGLIVO edita legimus in *Gal. di Minerv.* T. VI. *Spec.* 18. Porro de constitutionibus epidemicis, præsagiis, febribus mesentericis aliisque huc spectantibus ibi sua monita perfert BAGLIVIUS. EJUSDEM *de praxi medica* Lib. II. toti versantur in restituenda accurata me-

thodo,

thodo, qua veteres morbos describebant, signisque pathognomicis & præsagiis accuratis.

GEORGII BAGLIVI *specimen* IV. *de fibra motrice & morbosa* (quæ ultimæ voces addendæ sunt titulo hujus libri) prodiit Perusiæ 1700. 4.

Potest etiam huc referri Lib. *de anatome, morsu & effectibus Tarantulæ* alibi citatus, cujus totam historiam, & musices vires recipit. Tum sectio anatomica corporis MARCELLI MALPIGHII & app. *de apoplexiis per urbem fere epidemicis*. Ragusinus auctor ætate parum provecta vivere desiit, hinc paulo nimis præceps in omnia abiit, & multa immatura extrudit. HIPPOCRATEM diligenter legit, & legi jussit, ejusque præsagia nonnullis etiam propriis observationibus auxit. Opera omnia sæpe recusa sunt, Lugduni 1715. 4. & alias.

PETRI LAURENTII SNELL *de polypo cordis*. Disp. Giess. 1702.

NICOLAI BOIREL *nouvélles observations sur les maladies vénériennes*, Paris. 1702. 12. Ab acido derivat.

JOH. CL. MULLER *casus monstrosi affectus verminosi*, Erfurt. 1702. 4.

CHRISTIAN ROEPER *de salivatione critica in morbis acutis & chronicis*, Hall. 1702. 4.

Art de faire les raports en chirurgie, Paris. 1703. 12. & auctius 1743. 12. Auctor est D. DEVAUX. Admistæ sunt historiæ venenorum, morborum etiam, ut creditur, magicorum, sed casus morbosi fere imperfecti sunt & absque eventu. IDEM CAR. MUSITANI *Traité de la maladie vénérienne*, vertit & edidit, Trivulti 1711. 12. & Paris. 1733. tom. 2. cum adnotationibus, quæ laudes ASTRUCI meruerunt. IDEM vertit ANTONII DEIDIER, GUALTHERI HARRIS, JACOBI VERCELLONI & GUIL. COCKBURNE libros ad luem veneream pertinentes.

CAR. FRID. HOECHSTETTER D. *de spina bifida*, Altdorf. 1703. cum icone.

H. RIDLEI *observationes quadam medico-practicæ de asthmate & hydrophobia*, *subjiciuntur decem administrationes totidem corporum anatomicæ*, Londin. 1703. 8. Leid. 1738. 8. Historias & curationes morborum habet, deinde sectiones anatomicas satis accuratas. Anatomica diximus.

J. TOBIAS KLETT *de trichiasi seu mictu pilari*, Norimberg 1703. habet obss.

JOH. KRUGER *de morbo literatorum seu affectione hypochondriaca*, Zittav. 1703. 4. EJ. *casus* III. *medici de febre petechiali, phthisi hæreditaria, virgine in incendio a fumo pene mortua*, Budissin. 1708. 4.

Lettre de M. RONIAT *à un Médecin*, Londin. 1703. 4. Chirurgi qui Vivisci vixit, refutatio historiæ morbi ultimi GUILIELMI III. quam dederat BIDLOUS.

Mémoire sur les causes de plusieurs maladies, Paris. 1703. 12. Acidam theoriam proponit.

DU MOULIN *nouveau traité du rhumatisme*, Paris. 1703. 4. (J. des SAV.)

GOD. STEIN *lithographia curiosa occasione diversorum in corpore... Principis repertorum calculorum cum eorum iconibus*, Baruth 1703. 8. RIV.

CHRISTIAN FRANCISCI PAULINI *disquisitio curiosa an mors naturalis sit plerumque a substantia verminosa*, Franc. Lips. 1703. 8. Morbos acutos a vermibus derivat, mortem ipsam unde ens facit & verminosam. EJUSD. *obss. medico-physicæ* IV. *centuriis comprehensa cum satura quinque alias decades obss. complectente*, Lips. 1706. 8. Mirabilia varia cum magno selectu continet.

L. F. PAULINI sunt etiam *obss. medico-physicarum duæ Decades*, Norimberg 1695. 4. *

PEDRO AGUENZA *de febre sardinica*, Madrit. 1703. 4. *

Genees en heelkonstige redenvoering over de spansche pocken, Amstelod. 1703. 8. *

GUILIELMI MUSGRAVE *de arthritide symptomatica*, Lond. 1703. 8. ea editio non apud me est, Genev. 1736. 4. Morbos describit adfines arthritidi, qui chlorosi, hydropi, melancholiæ, scorbuto, lui venereæ, asthmati, &c. superveniunt. EJ. *de arthritide anomala seu interna dissertatio* Exoniæ (Exceter) 1707. 8. Amstelod. 1710. 8. &c. Arthriticæ materiæ ad interiora repulsæ funestos effectus describit, morbosque numerosos inde ortos, quorum omnium curationem repetit ab expulsione materiæ morbosæ in artus.

IDONIS VVOLF *observationum chirurgico-medicarum* Lib. II. *cum Scholiis & interspersis historiis medicis* JOH. CHRISTIANI VVOLF M. D. Quedlinburg 1704. 4. Pater CHRISTIANI IDO medio seculo XVII. vixerat. Multa hic de venenis cicutæ, mercurii sublimati, vermium.

J. PIERRE LA SALLE *des maladies de la poitrine*, Bourdeaux 1704. 12. (J. des SAV.)

CHRISTIANI JOH. LANGII *opera omnia* quæ RIVINUS Lipsiæ anno 1704. edidit, continent pathologiam, semeioticam, praxin, disputationes varii argumenti, etiam huc facientes, ut illam *de morbis endemiis*, Lips. 1694. habitam.

ADRIAN HELVETIUS (pater) *Traité des maladies les plus fréquentes & des remedes propres pour les guérir*, Paris. 1704. 12. 1724. 2. vol. 8. Urinam in malignis fallere observat. Cuique morbo propria medicamenta opponit.

ADRIAN HELVETIUS exstat etiam Paris. 1711. 12.

J. CONRAD ZACCHMANN *casus memorabilis de vermiculis in vulnere cum ossi fractura p. n. maxima quantitate genitis*, Basil. 1704. disp. Pl.

J. ERNESTI SCHAPER diss. variæ & *de lippitudine crystallifera*, Epistola, Rostoch. 1704. 4.

J. CAR. SPIES *melancholia hypochondriaca salivatione cito, tuto, & radicitus exstirpata*, Helmstad. 1704. 8.

CAR. F. LUTHER *de spina deglutita & per apostema hypochondrii dextri rejecta*, Kiel. 1704. 4.

OLIVER *Essay on fevers*, Lond. 1704. 8. *

BARTHOLOMÆI de MOOR *Veris œconomia humana principiis innixa pathologia cerebri delineatio practica*, Amstelodam. 1704. 4. Morbos inprimis soporosos & reliquos capitis affectus describit. Omnes interpretatur ex aucta vel imminuta sanguinis pressione. In EJUS *cogitationum de instauranda medicina*, Libro II. Amstelodami 1695. 8. edito eandem theoriam proponit, SYLVII atque BONTEKOI discipulos refutat, & febrium intermittentium autumnalium historiam pro exemplo historiæ medicæ proponit.

BARTHOLDI FLORIANI GERSTMANN *tumulus pestis hactenus metu veneni occlusus, nunc apertus & innoxius demonstratus*, Francof. M. 1704. 8. Pl.

Cum J. CONRADI BECKER L. *de submersorum morte sine potu aqua*, Giessæ 1704. 8. edito prodiit *dodecas observationum rarissimarum*, omnino ob morborum in cadaveribus detectorum bonam descriptionem utilis.

DES GOUGES *epistola medicinalis historica, in qua argumenta refellentia res effusas in epistola edita anno 1687. & addita observatio de lue venerea*, Paris. 1705. 4. Luem veneream veteribus notam fuisse.

J. C. HEYNE *tentamen de præcipuis ossium morbis*, Gedan. 1705. 12. Repetetur in chirurgicis.

LAURENTII ROBERS diss. *de lue venerea* Upsal. 1705. 4. Singularis hypothesis.

Magni viri JOHANNES FREIND & RICHARDUS MEAD circa hæc tempora inclarescere cœperunt. Et illius quidem *Emmenologia* Oxonii anno 1703. 4. primum, deinde Amstelodami an. 1726. 8. & alias prodiit. Physiologiam dixi. Morbosa mensium parciori fluxu ad duas classes reduxit, lentorem sanguinis & nimiam vasorum duritatem & resistentiam: nimium vero mensium fluxum in laxitate vasorum & humorum tenuitate posuit. Inde indicationes & curationem repetit. EJ. *Commentarii IX. de febribus ad* HIPP. *Epidemicor. L. I. & III.* Lond. 1717. 4. Amstelod. 1717. 8. &c. Dissertationes variæ sunt, quibus potius suam sententiam proponit, quam HIPPOCRATIS. EJUS morbos cum nostris eosdem esse defendit, & eadem methodo egere, superfluum vero fuisse SYDENHAMI studium, qui tot distinctas species febrium fecerit, quæ tamen una generali methodo sanari possint. Pleuritidem a peripneumonia distinguit, etiam sanatione, quæ sputa in ista requirit, non ita in pleuritide. Observationem ulceris vesicæ addit. Reliqua praxin potius respiciunt. EJ. *de purgantibus in secunda variolarum confluentium febre adhibendis Epistola ad* R. MEAD. Londin. 1719. 4. Amstel. 1720. 8. Præter practica consilia, multa etiam habet de variolarum historia ex Arabibus repetita. EJUS *epistola de quibusdam variolarum generibus*, Lond. 1723. 4.

RICHARDUS MEAD, qui in beato senio superest, jam 1702. Londini 8. edidit *mechanical account of poisons*, auctius quarta vice recusum anno 1747. Venenata organa Viperæ & nostratis & caudisonæ describit, aliter quam priores scriptores, & in ipso veneno acria spicula etiam oculo manifesta. Diabetis historiam subjungit. Inde araneas & tarantulam inprimis describit, deinde morsum canis rabidi & hydrophobiam, quam ab acuta tensione nervorum deducit, deinde venena mineralia & vegetabilia, opium, vaporesque Charoneos erudite dilucidat. Italice redditus liber prodiit 1744. 4. EJUSD. L. *de imperio solis & lunæ in corpore humano & morbis inde oriundis*, Londini 1704. & 1746. 8. Lunam

sortio-

fortiori sua adtractione, quam plena & nova exercet, aërem atmosphæricum sursum a terra abducere, hinc aërem nobis vicinum leviorem reddere, ita corpus humanum minus comprimi, atque adeo omnes humores magis ad corporis ambitum ruere, vasa dilatare, augeri hæmorrhagias, &c. Multas etiam alias egregias observationes admiscet, v. g. de cataracta, de causa amauroseos in nervo optico posita, &c. EJUSD. *Short discourse concerning pestilential contagion*, Londin. 1720. 8. sexies uno anno recusa, tum 1744. 8. &c. latine vero cum titulo *de peste* Lond. 1723. 8. magna parte ad praxin & politiam pertinet. Contagiosam esse defendit & in Africa nasci, & in nervos agere, & viscera in gangrænam vertere. EJUSD. *de variolis & morbillis* L. Londin. 1747. 8. sibi vindicat in *præfatione* laudatam a FREINDIO in variolarum secunda febre purgationem. Variolas pro pestis genere habet, quod in Africa nascatur. Malignas multorum generum describit, crystallinas, vacuas, verrucosas, sanguineas. De curatione alibi dicam. RHAZIS una libellum prodiisse jam memini. EJUS. *Medica sacra seu de morbis insignioribus qui in bibliis memorantur*, Lond. 1749. 8. Multa a vulgari opinione aliena ad 15. morbos commentatur, lepram omnis generis, dæmoniacos, lunaticos, &c. Opera MEADII duobus vol. in 8. curavi recudi Gottingæ 1748. & 1749. 8. ubi ea quæ Anglice scripsit, Latine a D. GEORGIO CHRISTIANO OEDERO versa sunt.

RICHARDI MEAD *short discourse concerning pestilential contagion* extat etiam in collectione operum. EJUS etiam est *dissertatio on the scury*, Lond. 1740. 8 Describit pestilentissimum scorbutum, qui socios navales ANSONII pene omnes destruxit, ita putrescentibus humoribus, ut callus conferventium ossium solveretur.

ROSINUS LENTILIUS Stutgardiensis Medicus edidit Altorfi 1680. 4. L. *de febre tertiana intermittente epidemica præterito vere septentrionem subque eo Curlandiam* (ubi tunc vivebat) *infestante*, Altorf. 1680. 4. Idem Ulmæ anno 1698. 4. edidit *Miscellanea medico-practica tripartita*, practica nempe, & historias fere morborum cum consiliis. EJ. *de hydrophobiæ causa* Lib. Ulmæ excusus est 1700. 8. EJUSDEM *Eteodromus medico-practicus*, Stutgardiæ 1711. 4. continet unius anni epidemias, & ægrorum, qui auctorem consuluerunt, morbos, atque curationem in acta diurna relatam. EJUSDEM *iatromnemata medico-practica*, Stutgard. 1712. 4. & ipsa magna ex parte historias morborum habent, tum dissertationes quasdam, de hydrophobia, quam ad acidum refert, &c. Sed in practicis repetetur.

ALEX. THOMSON *dissertationes medicæ*, Leid. 1705. 8. Sexta huc pertinet, quæ agit de morbis animi, qui sæpe sub larva corporeorum morborum latent, eosque incurabiles reddunt.

BARTHOLOMÆI BEALE *essay attempting a discovery of the true cause of all diseases proceeding from vicious blonds, and the genuine operations of all remedies used in their cures*, Lond. 1706. 8. *

J. JAC. BAIER eruditæ sunt disputationes *de lassitudine* 1706. *de febre miliari* 1707. *de malo hypochondriaco* 1708. *de mensibus dolorificis* 1709. *de morbis bibonum* 1720.

H. G. HERFELD *de origine morborum*, Amstelod. 1706. 8. Ex Cartesiana schola.

In J. B. MORGAGNI *Adversariis & Epistolis* passim varia de oculi morbis, glandulis vitiosis, vermibus (ep. XIV.), cerebri vitiis egregia habentur, & ab eodem MAGNO VIRO integrum observationum in cadaveribus morbosis factarum opus exspectatur.

SAMUEL KOELESER de KERESEER *de scorbuto mediterraneo* L. Cibinii 1707. Morbus peculiaris est, nauseæ genus referens, qui in scorbutum transit. EJUS. *pestis Dacicæ* 1709. *scrutinium & cura* ibid. 1709. 12. * EJUSDEM *Proteus febrilis novissimæ Virmondianæ affligens* Cibinii 1722. 4. Est historia morbi novissimi Comitis Virmondii.

PETRI PAXTON *manuductio physicomedicæ* Londin. 1707. 8. Compendium EJUSDEM *essay concerning the Knowledge and cure of most diseases affecting human bodies*, London 1711. 8. Theoria morborum a spiritibus & a sanguine ortorum. Adjectus Tr. de Salivatione & usu mercurii.

JACOBI DRAKEI *orationes* III. *de febre intermittente, de variolis & morbillis, de pharmacia hodierna* edidit EDVVARDUS MILVVARD, Londin. 1742. 4. Amstelod. 1742. 8. Auctor obierat anno 1707. Prima disp. Cantabrigiæ 1690. duæ reliquæ ibidem pro doctoris gradu obtinendo anno 1694. scriptæ fuerant. Febres intermittentes, ut erat hypothesium amans, a laxato tono vasorum biliariorum, hinc bilis in intestina copiosiore adventu:

Variolas a vaporibus arsenicalibus in aëre obvolitantibus deducit, atque contendit symptomata sumto plurimum convenire cum iis, quæ superveniunt variolis, &c.

JOHANNIS CASPARI WESTPHAL *pathologia dæmoniaca*, Lipſ. 1707. 4. Curationes sympatheticas defendit, historias aut obsessarum, aut certe hystericarum feminarum narrat, & de prodigiis sanguinis obſſ. adfert.

JOHANNIS LINDER postea LINDESTOLPE *de virulentia luis venereæ*, Upsal. 1708. Originem a venere inter homines & simias deducit. EJUSDEM L. *de venenis prodromus*, Leid. 1708. 12. *recusus & animadversionibus illustratus a* C. GODOFRIDO STENZEL Fr. Lipſ. 1739. 8. LINDERUS multa observavit, collegit, propria industria, ut tamen ab hypothesi tibi caveas.

IRENAEI VEHR Prof. Francofurti ad Viadr. multæ sunt disp. ut *de ictero fusco cum plica polonica ex suppressione mensium*, Francof. Viadr. 1708.

CHRIST. *valetudiniarum senum salomoneum*, Lipſ. 1708. 4.

J. GABR. RUDOLPHI *de observandis in mulieribus largiter menstruatis occasione hæmorrhagiæ uteri pronatæ per cerevisiæ medicatæ abusum*, Leid. 1708. 8.

J. GABR. RUDOLPHUS l. c. præter casum medicum, etiam de mulierum universis morbis egit.

J. POLI LECAAN *advice to the gentleman of the army*, Lond. 1708. 8. Continet descriptionem morborum Hispaniæ, inprimis febrium petechialium autumnalium epidemicarum & castrensium.

CRELLII *marmorea memoria* J. F. SELIGMANNI *portentosis ejusdem calculis æternitati consecrata*, Lipſ. 1708.

ANTONII NICOLAI BARNABE *delle morti improvvise*, Rom. 1708. 4. de iisdem nempe apoplexiis frequentoribus, de quibus etiam LANCISIUS scripsit. Multos vult mortuos esse ex vitio ventriculi, ex catarrho suffocativo, alios ex vera apoplexia.

JOH. MARTEN *treatise of all degrees and symptoms of the venereal disease in both sexes*, Lond. 1708. 8. & alias & *gonosologium novum*, ib. 1709. 8 Veterator est ASTRUCIO judice.

HERMANNUS BOERHAAVE hoc anno immortales *Institutiones rei medicæ* scripsit, toties recusas, ut inter Anatomicos videre est. Earum pars posterior *pathologiam* etiam continet, ubi morbi ob suas causas simplicissimas, in solidorum vitio, humorum acrimonia varia, lentore, fluiditate nimia positas revocantur: causæ plures, quam vulgo solent, recensentur, symptomata, & signa enarrantur. In eum librum *Prælectiones proprias* auctoris edidimus, quæ exstant in VI. Tomo operis, absque nostris notis Gottingæ 1744. 8. editi. Deinde anno 1715. edidit *Aphorismos practicos de cognoscendis & curandis morbis* sæpe recusos Leidæ in 8. anno 1737. & alibi, gallice etiam Rennes 1738. 12. anglice 1735. 8. Hi brevem de morbis universalibus solidorum, & humorum theoriam continent: tum chirurgiæ aliqua capita: inde febres & inflammatorios morbos (eos fusissime), denique præcipuos chronicos adfectus breviter describit, sed magna tamen cum ubertate causarum & symptomatum, ut in apoplexia v. g. videre est. In hoc compendium solebat prælegere. Eæ lectiones cum titulo *Praxeos medicæ seu commentarii in aphorismos B. de cogn. & curand. morb.* aliquoties in Belgio & nuper anno 1745. Ultrajecti 5. vol. in 8. excusi sunt, satis vitiose, inprimis quod ad dictionem adtinet, ut tamen auctorem adgnoscas, & utilitatem interpretatio habeat; multasque proprias observationes magni viri. In eos aphorismos lectionibus BOERHAAVII multis annis sollicite consignatis propriaque etiam observatione & bonorum observatorum adjumento usus, edidit GERARDUS a SWIETEN *Commentarios*, quorum Tomus I. Leidæ 1742. 4. alter 1745. 4. prodiit, reliqui sequentur, facilitate sua & simplicitate commendabiles. Aliquoties recusi sunt Turini cum meis prælectionibus, Venetiis & in Germania. Porro BOERHAAVIUS Leidæ anno 1724. 8. edidit *historiam morbi atrocis & nondum descripti*: & anno 1728. subjunxit *historiam morbi atrocis alteram* 8. In priori ruptum a vomitu æsophagum, in altero elisum a tumore in pectore adiposo cor descripsit. Recusæ sunt gallice cum CAR. BARBEIRAC Lib. *de morbis pectoris*, Amstelod. 1731. 12. Inde cum *Aphrodisiaco* LUISINI quem Leidæ 1728. fol. edidit, in *præfatione* suas de lue Venerea cogitationes edidit quæ cum titulo *Commentariorum novorum de lue venerea*, Londini 1728. 8. excusæ sunt, & a JULIANO OFRAI gallice aut versæ aut ornatæ cum titulo *systeme de* BOERHAAVE *sur les maladies vénériennes*, Parisiis 1735. 12. Bremæ

vero

vero 1737. 8. cum tit. *Verhandlung der venus seuche und deren genesung*. *Introductio* BOERHAAVII *ad Praxin Clinican*, Leidæ 1740. 4. excusa breve compendium est, modumque docet, quo in cognoscendis inprimis morbis novus medicus feliciter versetur. Deinde Londini a morte auctoris anno 1741. 4. editus est Lib. *de calculo* minime certe inutilis, & anno 1744. 8. *consultationes medicæ seu sylloge epistolarum*, quæ juxta editionem Londinensem Gottingæ 1744. adjectis nonnullis BOERHAAVII consiliis medicis, & curationibus in Nosodochio factis, & introductione quam dixi, edi curavi. Anno 1746. nescio quo fato persuasus codicem corruptissimum *de morbis oculorum* edidi, Gottingæ 8. in quo emendando multis locis frustra laboravi, nunc codicem HEISTERIANUM nactus curabo, ut melior editio sequatur. Utilia tamen & ibi consilia, & vera cataractæ, ex primis descriptio continetur. Recusum est opusculum, Paris. 1748. 8. Venet. 1747. 8. & alibi. Supersunt passim *de morbis nervorum* aliique magni viri codices, & *compendia lectionum publicarum in nosodochio* habitarum, & consultationes, in tanta viri per totam Europam auctoritate vis immensa. Nuper etiam R. JAMES edidit *the modern practice of physick being a translation of Boerhaave and of such parts of F. Hofmann's vvorks es supply the deficiencies of Boerhaave*, Londini 1746. 2. vol. 8. Aphorismi sunt Boerhaaviani, adjectis formulis ex *materia medica* sumtis, quam alibi dicemus, & aliquæ ex SVVIETENIO, aut ex ipsius auctoris observatione, desumtæ notæ. Morbos cutaneos aliosque, quos non tractavit BOERHAAVIUS, translator ex HOFMANNO in compendium contraxit. Hæc in I. tomo, nam in II. hydrophobiam proprio labore fuse descripsit, quam mercurio curandam suscepit. EMANUEL CHRISTIANUS LOEBERUS anno 1744. & 1745. edidit *anfuhrung zu einer heilsamen labens art*. Ipsi sunt Aphorismi BOERHAAVII cum notis nonnullis & explicationibus. *A full vievv of childrens' disease translated from* HARRIS *and* BOERHAAVE Lond. 1742. 8. * Non vidi, neque BOERHAAVIUS quidquam cum hoc titulo scripsit.

HERMANNI BOERHAAVE *Aphorismi* anglice prodierunt versi a J. de la COSTE cum titulo *Aphorismi concerning the knovvledge and cure of diseases from the* ed. 1715. *vvith useful observations ana explanations*.

DOMENICO MISTICHELLI *Tr. dell' apoplesia* L. II. Rom. 1709. 4. In secundo libro historiam causasque mali describit, & pro principe medicamento laudat ferrum ignitum pedis plantis admotum. EJUSD. *aggiunta al trattato dell' apoplesia* Padova 1715. 4. anatomicus potius liber est & physiologicus.

CHR. BALTH. VVIEL *nachricht von der in der statt Thoren bey beschluss des Augusts* 1708. *angefangenen und bis den Januar.* 1709. *angehaltenen seuche der pestilenz*, Thoren. 1709. 8.

POLYCARPUS GOTTLIEB SCHACHER multas boni usus disputationes edidit quo referimus *de placenta uterinæ morbis*, Lips. 1709. cum bonis observationibus *de tænia* 1717. Programma anno 1717. *de modo quo fetus absque putredine in utero manet*, *Lumbricorum renalium descriptio*, Progr. 1719. *de polypis* Progr. 1721. *de flatuum in corpore genitorum magna cum aëre cognatione*, 1723. 4. Aliud progr. *de ossificatione præternaturali* 1725. *de febre acuta exanthematica ægrum quinquies serie non interrupta invadente* progr. 1723. 4. *Anatome virginis ascitica* 1725. *Sectio juvenis phthisici* 1730, progr. *De melancholia hysterica* 1732. *De ægro ex lue venerea in cephalalgiam chronicam delapso* progr. 1732. Aliud *de pilis in ovariis muliebribus* 1735.

POLYCARPI GOTTL. SCHACHER quam citavimus, disputatio *de tænia*, bona inprimis est.

Lettere di ragguaglio di varie osservazioni nove ne' vermi del corpo umanó, Patav. 1709. sub nomine ROCCI DOMINICI MASTAGNO prodierunt, recusæ in collectione operum. ANTONII VALISNERII, cujus sunt opus, vermes timere dulcia, amara amare docet, ut in bile natos, ortum ducere cum ipso genere humano & a parentibus ad filios transire. Tres autem Epistolæ in ANDRYUM satis acres exstant. Eadem cum L. *de corporibus marinis quæ in montibus reperiuntur*, recusæ sunt. EJ. VALISNERI *considerazioni ed esperienze intorno alla generazione de' vermi ordinari del corpo umano* excusæ sunt, Patav. 1710. Observationes pauciores fere habet, quibus theoriam superstruit, dari nempe & tæniam, quæ sit vermium se conprehendentium fasciculus, & animal aliud simile, sed unicum continuum. Congenitos esse homini vermes neque aliunde advenire urget. Fasciam mucosam nempe fasciculum membranæ similem cucurbitinis plenum, a tænia separat. Passim ANDRYUM corrigit. EJ.

Nuova

Nuove osservazioni intorno all' ovaja ne' vermi tondi 1713. 4. Anatomen horum animalium tradit. EJUSDEM *disamina d' un articolo dell' opera della generazione de' vermi del corpo umano: & seconda lettera del* S. G. T. BRINI *in cui si espone i motivi, ne' quali il* S. ANDRY *ha ne' suoi giornali maltrattato il nostro autore:* Et *terza lettera del* D. AGOSTINO SARASINI, *in cui si fa vedere quanto profitto ha fatto il* S. ANDRY *dopo la lettura dell' opera del* S. VAL: Acriusculæ omnes, a VALISNERIO ipso aut a discipulis profectæ, refutant trasmutationes vermium, & monstrosa animalia ANDRYI. In Epistolis adjectis animum eo inclinat VALISNERIUS, ut unica sit species tæniæ, nempe catena. EJUSDEM *considerazioni ed esperienze, intorno al creduto cervello di bue impietrito*, Patav. 1710. 4. Negat cerebrum fuisse, & ostendit ad exostoses pertinere. EJUSDEM *nuove osservazioni intorno alla costituzione verminosa ed epidemica seguita ne' cavalli*, &c. in diario Veneto 1713. T. XIV. excusæ causam offendit in vermibus latis, cucurbitinorum pene similibus, depositis a muscis, quas describit. Subjuncta est *nuova idea del mal contagioso de' buoi*. A vermibus etiam derivat. Porro in *raccolta di varie osservazioni spettanti all' istoria medica e naturale*, Venetiis 1710. 8. & in *Estratti di varie osservazioni, e nuove osservazioni ed esperienze intorno alla storia medica e naturale* Padova 1726. 4. (ubi multa iterum de vermibus) & in *nuova giunta di osservazioni e di sperienze intorno alla storia medica e naturale* ad morbos varios, verminationem, aliaque, Pathologiæ capita historias, utiles collegit. *Il saggio d' istoria medica e naturale*, inque *consiliis medicis* varia ad pathologiam faciunt, morborum & sectionum historiæ, In L. *de generatione hominis* insignis tractatus est, de sterilitate ejusque causis.

ANTON. DOMINICI GOTTI *de hydrope*, Florent. 1709. 4.

FRANCISCI TORTI *Therapeutice specialis ad febres periodicas perniciosas, cui subnectuntur responsiones iatroapologetica ad* RAMAZZINUM Mutinæ 1709. 8. 1712. 4. 1731. 4. Venet. 1743. 4. huic editioni accessit vita & orationes auctoris. Scopus equidem practicus est, ad defendendum corticem, sed ea occasione & febres in genere describuntur, & peculiares febres perniciosæ remittentes, & intermittentes variæ funestis symptomatibus stipatæ, & denique casus & historiæ peculiares plurimæ.

AND. CHR. DIEDERICH *historia pestis seu umstandliche beschreibung der pest und fleckfieber* Hamburg. 1710. 8.

MANASSE STOEKEL *anmerkung bey der pest zu Danzig*, 1409. Hamb. 1710. 4.

JOHS SPINKE *quakery unmaskd, or reflexious on the sixth edition of* M. MARTINS *treatise* &c. Lond. 1709. 8. Refutat MARTINUM non dudum citatum. Recusus est anno 1711. IDEM anno 1710. 8. edidit *the venereal diseases in its cause, nature, signs, dangerous effects*, & anno 1717. 8. *the venereal patients refuge, or the secret disease in all its stages, degrees and circumstancies*, 1717. ASTRUC.

His temporibus etiam *diarium Venetum* incepit, cui titulus GIORNALE de' LETTERATI, *d' Italia*, quo multæ etiam propriæ observationes & eximiæ librorum censuræ continentur.

DAVID HAMILTON *de febre miliari & praxeos regulis*, Londin. 1710. 8. 1714. 8. Ulm. 1710. 8. Morbum, qui hoc inprimis seculo innotuit, & in genere & additis observationibus peculiaribus descripsit: medicamentis inprimis calidis usus.

J. GEORG. a BERGEN *de bile icteri causa ficta*, Francof. 1710. disp. & aliæ disputationes exstant.

J. BERN. SCHAAR *pestis, Polonia descriptio* in ACT. ERUD. LIPS. 1710. Maj.

PIERRE DIONIS sur la *mort subite avec l' histoire d' une fille cataleptique*, Paris. 1710. 12. Ejusdem frequentiæ apoplexiarum, de qua LANCISIUS, causas inquisivit, & in crepantibus cerebri vasis & in pulmone sanguine infarto invenit. In *cours d' anatomie* aneurysmatis cordis historiam, & aliqua huc pertinentia retulit.

ALARDI MAUR. EGGERDES *pestis per custodiam infectorum & sanorum profliganda & evitanda solus modus: accedit historia pestis per quadriennium quinquies in silesia resuscitata, semperque ex Polonia in hanc translata*, 1719. 12. EJUSDEM *grundliche abbildung der grausamen pestseuche*, Breslau. 1720. 4.

ALARDI MAUR. EGGERDES secundo loco citatum opus primum prodiit Francof. 1715. 8.

SAM.

SAM. FRID. LAUTERBACK *kleine frauenstattische pest chronic von 1709. bis 1710.* Lipſ. 1710. 8. *

HENRICI HENRICI diſp. *de cholera morbo*, Hall. 1710. cum ſectionibus cadaverum.

HENRICI HENRICI eſt etiam *de epilepſia* Hall. 1710.

MINOT *de la fievre*, Pariſ. 1710. 8. *

J. BAGGARD *over de kinder pokken en maſſelen*, Amſtelod. 1710. 8. *

Cum J. B. BIANCHI *hiſtoria* hepatica multa prodierunt, quæ huc ſpectant. Nam pars *ſecunda* & *tertia* ſunt de morbis hepatis. In tertia J. THOMÆ GUIDETTI *de bilioſis affectionibus* ac *de bilioſa pleuritide* diſſ. ſequuntur, in quibus præter hepatis morbos plurimi alii ad bilem referuntur, adjectis etiam hiſtoriis ſingularibus. EJUSDEM GUIDETTI *conſtitutiones epidemicæ bilioſæ* 14. ab anno 1711. ad 1724. una prodierunt: Deinde JACOBI VERCELLANI *de bile aucta & imminuta*. BIANCHI ipſius diſſ. *de impedimentis circuitus: febris natura & effectibus in genere*; & CAJETANI TACCONI icones morboſi hepatis, ampliſſimorum ductuum biliariorum &c. ad rem noſtram pertinent. &c. EJUSDEM *de naturali in corpore humano vitioſa & morboſa generatione*, Genev. aut Turin. 1741. 8. Habet ventrales & tubarios conceptus bene multos; tum falſa germina & ſpecies quatuor molarum, cum fetu deſtructo, nullo, vel mutato, & denique vermium humanorum hiſtorias, nonnullas ſatis inprobabiles, per totum corpus perſecutus eſt.

Cum eo tempore in Italia peſtis in boum genere graſſaretur, magna vis librorum de eo uno malo prodiit, ut PETRI ANTONII MICHELOTTI *conghietture ſopra la natura*, &c. *dell' infermità regnante negli animali bovini*, in quo hiſtoria morbi habetur, & pro febre peſtilenti a ſalibus acribus ſanguinem coagulantibus declaratur. Prodiit Venetiis 1712. 8.

DIEGO DOMENICO de FERRARIS *narrazioni ſopra i mali epidemici*, Rimini 1711.

FRANC. FANTASTI *de febre contagioſa*, Venet. 1711. 8. qui boves ſine cerebro & medulla fuiſſe adfirmat, & morbum a viſco ſubtili putrido derivat, qui ſanguinem reſolvat, non cogat.

GIOV. BATISTA MAZINI *lettera intorno alla corrente epidemia contagioſa de' buoi* 1711. Habet aliquas cadaverum morboſorum ſectiones, in quibus cerebrum fuit, veſicula fellis mole aucta. Derivat ab tempeſtate cœli mala, unde perſpiratio impedita, &c.

ANTON. MARIA BORROMEO *iſtoria dell' Epidemia del bue*, Venet. 1711. 8. opus clerici hiſtoricum. Sed bonum.

HIER. BIUMI *natura del contagio bovino*, Milan. 1712.

GIUSEPPE GAZOLA *origine, progreſſi, e rimedio del corrente contagio peſtilenziale del bue*, Veron. 1712. 4.

LUIGI CASTELLI *de graſſante boum epidemia*, Venet. 1712. 8.

BONDROIT *de morbis acutis*, Bruxell. 1712. 12. *

CAR. FRANC. COGROSSI *nuova idea del male contagioſo de' buoi*, Milan. 1714. 12.

Parere del NIGRISOLI *intorno alla corrente epidemia degli animali bovini*, Ferrar. 1714. 8. quo morbus derivatur a vaporibus putridis occiſorum hominum & jumentorum gramen inficientibus.

ANTONIO DOMENICO GALLARATI *idea della infezione bovina*, Pavia 1714. 8. Hos libros omnes in *Diario Veneto* Giornale de' letterati video recenſeri.

Ad eundem morbum pertinet *Réflexions ſur la maladie qui a commencé.. à ataquer le gros betail en divers endroits de l' Europe par la Societé des Médecins de Geneve, avec un recueil de quelques autres pièces ſur ce ſujet*, Genev. 1716. 12. maj.

G. DIETERIC. HIERONYMI *merkvvürdige relation von der cur einer funfzig jährigen kranken vveibesperſon*, VVolfenbuttel 1711. 4. fol.

J. PETRI ORELLI BARNABA *opera medica ſecondo la mente* D'IPPOCRATE, GALENO, CARISTIO, ORIBASIO, *nella quale ſi tratta de' morbi del corpo umano con le loro cauſe, ſegni e prognoſtici, e con le cure de' medeſimi*, Milan. 1711. 8.

NICOLAI CRESCENTII *Tr. phyſico-medicus in quo morborum explicandorum, & potiſſimum febrium, nova exponitur ratio*, Neapoli 1711. 4.

NICOLAI CRESCENTII hic citati eſt etiam *tractatus phyſico-medicus in quo morborum, inprimis febrium, ratio explicatur*, Neapoli 1711. 4. Febres a cruditatibus derivat,

rivat, tum in primis viis, tum in sanguine a chylo & aere ortis. Deinde febrium classes & species.

ADAMI BRENDELII, eruditi viri, Liber *de lapicidina microcosmica*, VVittemberg. 1711. EJ. *commentatio de febre querquera, ex antiquitate eruta* ibid. 1715. 4.

ONUFRII BONFIGLI *de plica polonica*, Uratislav. 1712. 4.

THEODORUS ZVVINGER, Basileensis, multa practica scripsit, quibus cum adeo historiæ etiam morborum conjungitur. Inter dissertationes Basileæ anno 1710. 8. editas huc pertinent de *pathopatridalgia*, singularis nempe morbi descriptio, *de somnambulatione*, *de nephralgia*, *de fœtoribus corporis humani*. EJUSDEM *pædoiatreia practica*, Basil. 1722. 8. edita est, qua morbi puerorum omnes descripti habentur, cum curatione & historiis nonnullis peculiaribus. Acri vero pathologiæ & medicamentis absorbentibus valde favit. EJ. *theatrum praxeos medicæ*, Basil. 1740. 4. cum curationibus morborum conjungit ætiologias ab acido, &c.

GUNTERUS CHRISTOPHORUS SCHELHAMMER in *artis medicæ universa* T. II. posthumo edito anno 1748. 4. VVismariæ, pathologiam tradit, Aristotelico ordine, non tamen absque propriis, ut solebat, cogitationibus & observationibus. Criticos dies repudiat. IDEM dum vivebat in L. *de animi affectibus* Kiel. 1710. 4. & in *methodo curandi febres* & in L. *naturæ vindiciis* & in dissertationibus passim varia adspersit, quæ huc faciunt. EJ. *de spina ventosa* disp. Kiel. 1698. EJ. *de genuina febres curandi methodo* Jen. 1693. 4. parum therapiæ habet, in *Parte* vero I. *de natura*, & in II. *de causis* febris agit. Etsi non facile sit sequi EJUS opiniones, in igne tamen causam æstus febrilis ponere videtur, cui resistat visciditas in sanguine, aliquam causam proegumenen principem bilem facit, GALENUM secutus, tum ciborum particulas immobiles, &c.

J. DANIEL GOHL *Casus von convulsivischer Enbrüstigkeit und nach dem tode gefundenen grossen herzgevvächse*, Berlin. 1710. 4. Polypi symptomata fuse describit, tum sectionem ægri, & ipsum polypum. Adeo Stahlianus, ut amaurosin ante mortem ortam tribuat animæ, quæ partem curarum desereret occupata gravioribus. EJUSDEM *historia pestis d. i. dem vvahrheit gemässe nachricht von der natur un cur der pest*, Berolin. 1709. 4. EJUSDEM *Acta Berolinensia* plena sunt observationibus morborum epidemicorum, sectionum cadaverum ægrotorum.

J. DAN. GOHL *historia pestis* potius ad praxin spectat, in theoria vero miasma putridum accusat.

CHRISTOPH. HELVVIG *anmerkungen von allerhand raren medicinischen, anatomischen, chymischen, chirurgischen dingen*, Erfurt. 1711. 8. Responsa medica & observationes continet, utinam fidelis, credulus enim homo fuit, qui piscem ex morsu in digito piscatoris natum fuisse credat. *Einiger Medicorum schreiben von der in Preussen, Danzig &c. grassirenden Pest nebst dem rechten gebrauch der vomitoriorum und sudoriferorum*, Bresl. 1711. 4.

B. de MANDEVILLE *treatise of the hypochondriak and hysteric passion*, II. ed. Lond. 1711. 8. Dialogi sunt satyrici, ætiologici & practici, cum historiis ægrarum hystericarum & hominis hypochondriaci, & curatione. Laudat motum muscularem, frictiones hujusmodi quasi naturalia remedia.

GEORGII VVARREN *nevv method of curing vvithout internal medicines... the gonorrhoea or Clap.* Lond. 1711. 8. 1734. Describit originem sedemque gonorrhoeæ ex COVVPERO, & exempla addit curationum. Injectiones solas & unguenta arcana laudat. ASTR.

ELIAS CAMERARIUS varia scripsit, quæ huc pertinent. *Kurtze anmerkungen bey gelegenheit der krankheit a la mode*, Tubing. 1712. 8. Continet historiam febris catarrhalis epidemicæ, qualis etiam anno 1581. & 1733. per totam Europam grassata est. EJUSDEM *epistolæ Taurinenses*, Tubingæ 1712. 8. prodierunt, postquam cum principe FRIDERICO LUDOVICO iter in Italiam absolverat. Morbos magicos adfirmat, & dæmoniacos, historias catalepticas aliquas proponit. EJUSDEM *specimina quædam medicinæ eclecticæ*, Francofurt. 1713. 4. Dissertationes sunt, quarum multæ huc faciunt, ut I. II. & III. de delirio & melancholia X. de hypothesi MORTONI circa febres & de morbis a spiritibus ortis XI. contra BAGLIVII theorias & fibræ solidæ hypothesin objicit. EJUSDEM *medicinæ conciliatricis conamina & primæ lineæ*, Francofurt. 1714. 4. aliqua habent de conciliandis theoriis pathologicis vetustis cum nuperis. EJUSDEM *cautelarum medicarum systema*, Francofurt. 1721. 4.

habet

habet pathologicas etiam & semeioticas cautelas, has de signis morborum essentialibus, illas de causis morborum, quibus totus tamen pathologiæ ambitus continetur. Plusculas etiam disputationes edidit, vir diffidens in plerisque & cautus, nisi in magicis, quæ admittebat, magis, nisi fallor, tamen quietæ vitæ & erudito otio deditus, quam praxi clinicæ. Citabo paucas. *De Gemursa Pliniana* 1722. 4. *Magici morbi historia attentius perpensa*, Tubing. 1724. *De calculis in vesicula fellea repertis* 1724. *de mictione pultacea* 1738.

ALOYSIUS della FABBRA inter *dissertationes physico-medicas* varias habet, quæ huc pertinent, *de arthritide: animi affectionibus*: morbis *a meteoris*: *vita naturali termino*. Prodierunt Ferrariæ 1712. 4.

ALOYSII della FABBRA *dissertationes physico medica* primum prodierunt Ferrariæ 1710. 4.

JAC. FRANC. VICARII *de intemperato Hippocratico seu cacochymicis* GALENI Argentor. 1712. 4. BURCH.

MAUBEC *de la dysenterie*, Paris. 1712. 12. Hypecacoanham commendat. Ab auctoribus *Diarii Eruditorum* laudatur. Video etiam ipsi tribui, *Traité de tumeurs & des obstructions*, Paris. 1701. 12. & poristam esse.

GIBBS *observations of various eminent cures of scrophulous distempers*, Lond. 1712. 8. Caussam scrophularum ponit in acido lympham cogente, &c.

JOHN VVHIT'S *nevv and exact observations of fevers*, Lond. 1712. 8. repetetur in praxi. Plurimum de modo & dosi missionis sanguinis agit.

CONR. BERN. VOGTERN *schediasma de variolis adultorum*, Ulm. 1712. 4.

CHRISTIAN VVEISBACH *vvahrhafte und gründliche Cur aller der dem menschlichen Leibe zustossenden krankheiten*, Marburg 1712. 8. 1739. & alias, Stahlianum praxeos systema, cum morborum descriptionibus.

ANTON. DEIDIER in *Trivultinis* 1711. dedit historiam duorum catalepticorum, quæ etiam in nova editione L. *des tumeurs* exstat. EJ. *Lettre sur la maladie de Marseille*, Montpellier 1721. 12. IDEM in JOURNAL des SAVANS 1722. Dec. adfirmat, ægros Massiliæ periisse ex carbonibus ante adventum celebris Sidoniæ navis. IDEM in eodem diario *Mars* & *Septembre* 1722. dedit experimenta circa pestis causam, quæ paulo post cum titulo *expériences sur la bile & les cadaveres des pestiférés* edidit, & recusa sunt Tigurii 1722. 8. Cum nempe Massiliæ pestilentiarii Medici periculoso munere fungeretur, & incidere cadavera ausus est, & experimenta cum bile facere. Sanguinem crassum reperiit, bilem viridem ex nigro, quæ quovis modo in sanguinem canum mista pestis symptomata produceret, cum bilis hominum unice febrientium nihil contagiosi haberet. Pestem non ab alcali fieri, neque epidemicam esse, sed a coagulo sanguinis & bile acido onerata docuit. In hac quam diximus editione nonnulla SCHEUCHZERUS adjecit contra hypothesin & nonnullas cadaverum sectiones. EJ. *dissertations médicinales & chirurgicales sur la maladie vénérienne sur la nature & la guérison des tumeurs*, Paris. 1725. 8. Prior liber ex thesi natus est, quæ anno 1713. Monspelii defensa, Romæ anno 1722. & Londini anno 1723. Latine recusa fuit, cum titulo A. D. *diss. de morbis venereis acc. Diss. de tumoribus* 8. Alter ex thesi anno 1711. defensa anno vero 1715. edita fuit, & thesis de variolis anno 1709. Luem Veneream deducit a vermibus, quos oporteat mercurio necare, non adeo salivationem requiri, sed interruptam frictionem. Cancrum sanare vult arsenicali medicamento. Ejusdem Libri editio VI. pro titulo habet *Traité des tumeurs contre nature*, Paris. 1738. 12. aucta & mutata, adjectis propriis in cancro observationibus: tum consultationibus medicis & morborum observationibus, etiam notabilibus, arteriarum coronariarum induratarum, membranæ post dejectam cataractam superstitis. Subjecta est dissertatio, qua pestem per contactum, non per aerem propagari defendit. EJUSD. Liber *de arthritide*, Monspel. 1726. Calculo adfinem morbum esse & eamdem utique curationem convenire. EJUSDEM *pathologia*, Paris. 1734. 12. quæ est altera pars *institutionum* gallice versarum, breve compendium est, & descriptiones continet morborum capitis & pectoris. Epilepsiam derivat a dilatabili natura vasorum. Crises negat fieri. Observationes nonnullas adspergit in cadaveribus epilepticorum, & de tumoribus lymphaticis, scirrho pylori, &c. Titulus latinus fuerat *Theoria morborum internorum, capitis, thoracis ac abdominis absque suppositione spirituum animalium*, Monspel. 1723. 8.

GIOV. SIMBENI *narrativa e riflessioni sopra i mali epidemici occorsi nel* 1711. *nel territorio di*

Savignano, Rimini 1711. & latine cum titulo *Ex. med. philosophica de morbis epidemicis, in qua disseritur de febribus & de sanguine extra corpus*, ibid. 1713. 12. *

DEMOCRITI CHRISTIANI *vitæ animalis morbus & medicina*, Lipſ. 1711. 8. * F. Lipſ. 1713. 4. Leid. 1712. 8. Lubec. 1730. 8. & melius Germanica Francofurti 1736. 8. Febres intermittentes ſubtiliter ex ſucco pancreatico & bile interpretatur.

J. HERM. FURSTENAU *deſiderata circa morbos eorumque ſigna*, Amſtelod. 1712. 8. & cum reliquis deſideratis Lipſ. 1727. 8. Hiſtorias, ſigna morborum, obſervationes frequentiæ & infrequentiæ, annorum, ætatum, viſcerum obſcuriores aliquas, mortis & morborum cauſas aliaque minus vulgo a medicis obſervari queritur. EJUS *Epiſtola de morbis juriſconſultorum*, Francofurti 1721. 8. Brevis eſt, neque ſatis propria huic inprimis eruditorum generi.

ENGELBERTI KAEMPFER *amœnitates exoticæ*, Lemgov. 1712. 4. In faſciculo III. Dracunculus Perſicus aliique morbi Indiæ endemii & acupunctura Japonica deſcribitur.

JACOBI LUDEEN *de lithogeneſia macro & microcoſmi Exercitatio phyſico-medica*, Leid. 1713. 12. Calculos in veſica partim circa pus, partim circa nucleum naſci defendit, & ſuas paſſim obſervationes profert, Scaraburgenſis in Suecia phyſicus.

RUDOLPHI HUBERI diſſ. *de glandulis & tumore ſcrophuloſo maxillæ inferioris a retropulſa gonorrhea virulenta orto*, Baſil. 1713.

Bona eſt diſputatio quam hic citavimus RUD. HUBERI, *de glandulis* &c.

JOH. GOTTLIEB BOTTICHER *morborum malignorum & inprimis peſtilentiæ brevis & genuina deſcriptio*, Hamburg. 1713. 8. Peſtem Hafnienſem viderat per ſex menſes anno 1711. Oriri ab alcali & ab humorum diſſolutione docet: nocere calida, hypocondriacos ſalvos fuiſſe, non oriri niſi a contagio, fomitem diu in veſtibus ſupereſſe, acida & venæ ſectionem in morbi initiis deinde ſudorem juvare &c. EJUSD. *gründliche betrachturg über die grauſame Hornvieh ſeuche*, Francof. 1747. 8. Peſtem bovillam a putredinoſo miaſmate eſſe, non a vermibus, omnino contagioſam, quæ ex ipſa duratione deterior reddatur. Laudat alexipharmaca. EJ. *ſcrutinium medicum.. de morbo hypochondriaco*, Hafniæ 1724. 8.

J. BAPT. VERNÆ, nobilis viri, *morborum acutorum princeps pleuritis*, Venet. 1713. 4. Sanguinis ſputa eſſe ab arteria bronchiali. Pleuram ſedem pleuritidis eſſe, raro pulmonem. Inflammationes alias vicinarum partium per ſua ſigna a pleuritide diſtinguit. Hiſtorias 15. pleuriticorum adjicit. Venæ ſectionem defendit.

J. BAPT. VERNÆ citatum librum nunc legi. Obſervationes in regno Neapolitano factæ ſunt. Magna vero HIPPOCRATICA eruditio elucet in ſcripto, etſi dictio minus probabilis ſit. Inflammationis ſedem non in arteriis ſolis, ſed etiam in univerſis ramis venæ ſine pari ponit, neque ignorat eam ſpeciem, quæ oritur a ſanguine extra vaſa effuſo. In ſputo criſin ponit, materie craſſa ad ſanguinem adducta. Signa, prognoſeſque curioſe & abunde proponit, inter iſtas pro peſſima orthopnœam habet.

ACHATII VALENTINI ROMEISEN *gründliche unterſuchung der itz wütenden epidemiſchen Vieh ſeuche nebſt dem dawieder gefundenen Gegenmittel*, &c. Wurtzburg 1713. 4. PL.

LUD. FRID. JACOBI *caſus de hydrope uterino*, Erfurt. 1713. 4.

BERNH. ARNOLD NOTTELMANN *vorſtellung was eigentlich die itz herumvagirende ſeuche ſey*, Nurenbergæ 1713. 4.

J. J. (ABEL) *beſchreibung der epilepſie oder ſchweren noth*, Atlenburg. 1713. 8.

EMANUELIS TIMONII *hiſtoria variolarum* anno 1713. Conſtantinopoli prodiiſſe dicitur A. E. 1714. p. 382.

THEOD. BALTHASSAN *de peſte Erlangenſi* 1713. 8. & german. *nachricht von der peſtilenz*, Erlang. 1713. 8.

CONR. BARTH. BEHRENS *de peſte* 1714. 4.

J. CHR. HABERKORN *von der peſt*, Budiſſin. 1714. 8. *

CHRISTIAN WARLIZ *de morbis biblicis*, Wittemberg. 1714. 8.

KLIFTONI WINTRINGHAM (patris) *Tractatus de podagra*, Eboraci 1714. 8. Vaſa minima in podagra rigidiora fieri, liquida craſſiora & viſcida, & per aortam inferiorem ad pedes vergere: dolorem oriri a liquore nerveo acr. nervos pungente, &c. EJ. *Tr. of epidemical diſeaſes*, Eboræ 1718. 8. Non vidi, niſi forte idem cum ſequenti eſt nempe, *commentarius noſologicus morbos epidemicos & aëris variationes in urbe Eboracenſi 16. annos graſſantes complectens*, Londin. 1733. 8. Morbos multos a conſtitutione & temperie aeris pendere

dere docet. Hinc aeris temperiem, & calorem & ventos ab anno retro 1715. observavit; morbosque, qui mutationes manifestas aeris sequebantur vel comitabantur. Febres varias descripsit, nexum morborum cum aeris temperie per quæstiones proposuit, omnia breviter.

CLIFONI VVINTRINGHAM exstat etiam *Comment: nosologicum de morbis epidemicis a.* 1715-25. Lond. 1729. 8. *

RICHARD BOULTON *of the gout, Kings evil and lues venerea*, Lond. 1714. 8. Podagram explicat a salibus in glandulas articulationum inpactis, scrophularum subjecta facit viscera, tendines, ossa, adfecta ab humore viscido, crasso, luem a fermento peculiari. Febres intermittentes deducit ab acido vitriolico cum sanguine effervescente. Parum laudat ASTRUC.

NEBEL *de coagulo bilis in vesicula fellea*, Heidelberg. 1714. 4.

JOH. PURCELL *treatise of the colic*, Londin. 1714. 8. Sedem mali esse in peritonæo, capsulis atrabilariis, utero, umbilico, nonnumquam in pancreate, liene, hepate, intestinis frequentius: Mesenterium nervosque innocuos esse, &c. EJUSDEM *Treatise of vapours or hysteric fits*, Londin. 1707. 8. Theoria plurima. Hysterici morbi fontem in ventriculo & vitiata digestione ponit, unde demum spirituum turbatus motus sequatur. Inde, ad CHIRACI præceptoris exemplum, mechanice emnia symptomata hysterica describit.

CAROLI NICOLAI LANGII *beschreibung des vieh prestens, so seit* 1711. *bis* 1714. *gevvütet hat*, Lucern. 1714. 8. Collectio est ex scriptoribus italicis, & medico, quem citavimus, D. ROMEI'SEN. Morbum ipse non vidit. EJ. *beschreibung der Kornzapfen in brote*, Lucern. 1717.-8. Morbum stuporiferum & gangrænosum, epidemicum, a secali corniculato ortum in Helvetia grassantem describit.

DAVIDIS de GREBNER *Tractatus philosofico-medici* VII. 1. *Ephemerides meteorologica*. Uratislav. *ab* anno 1692. *ad* 1712. 2. *animadversiones in his morborum, qui anno* 1699. *Uratislavia grassati sunt*, Lips. 1714. 4.

JOH. GEORG. HOYER *ausführliche untersuthung einiger in Europa grassierenden ansteckender pestilenzialischen Seuchen*, Gotha 1714. 8.

R. VV. CRAUS *excerpta quadam de nupera peste Hamburgensi*, Jen. 1714. 4.

J. J. VV. de PEIMA Baronis de BEINTEMA *historia constitutionis pestilentis annor.* 1708. *ad* 1713. Vien. 1714. 8.

Observationes climica a viro experientissimo privatis prælectionibus tradita zum druck befordert durch GOTTF. HENR. ULAU. Lips. 1714. 8.

Vier tractätlein von der ansteckenden seuche die in Nieder Oesterreich eingeschlichen, Hamburg. 1714. 4.

J. BARTH. AD. BERINGER *de peste in genere & lue epidemica modo grassante in specie*, VVurtzburg 1714 4.

J. M. MULLER *observationes & curationes medico chirurgica* 1714.

ANDR. VALFRE' *observationes astronomico-medica*, Astæ 1714. 4. *

DANIEL TURNER *treatise of diseases incident to the skin*, Londin. 1714. 8. 1726. 8. gallice redditus *Traité des maladies de la peau* Paris. 1743. 12. 2. vol. EJUSDEM *Siphilis*, Lond. 1717. 8. cum triginta morborum historiis. EJUSDEM *aphrodisiacus*, Londin. 1736. 8. quo breve compendium auctorum traditur, qui in LUISINI collectione exstant. EJUSDEM *Siphilis* pars II. Lond. 1727. 1739. 8. contra JOHANNEM ASTRUC scriptus. EJ. *Discourse concerning gleats*, Lond. 1729. 8. Animadversiones habet in libellum BOERHAAVII, quem diximus.

DAN. TURNER *Siphilis* exstat etiam Lond. 1727. 8. quæ mea editio est. Continet morbi antiquitates, historiamque: Gonorrhoeæ descriptionem cum connexis symptomatibus, & curationem, deinde plene luis, denique in hac editione animadversiones in VVILLOUGBY versionem libelli D. CHICOINEAU & epistola PALMERI pro salivatione. IDEM etiam edidit *discourse concerning fevers*, Lond. 1732. 8. *

J. ANTONII TERENZONI *de morbis uteri*, Luccæ 1715. 4. Observationes varias non vulgares habet, ut scabiosas asperitates, tubercula, squamas, cristasque in utero. Menses in accessione febris semper accedere observat. In *exercitationibus circa sex res non naturales* habet obss. de aere, cibo, potu ejusque nimii noxa. EJ. *commentarius practicus ad crises acutorum retardatas vel præpeditas* prodiit Florent 1733. 4.

DANIELIS CLERICI *historia naturalis & medica lumbricorum latorum*, Genev. 1715. 4. Anglice redditus sub titulo *history of vvorms bred in the bodies of men and the animals*, Londin. 1721. 8. Eruditissimo, ut omnes hujus viri sunt, labore, descripsit, quicquid boni ab omnibus auctoribus de vermibus humanis relictum fuit. Lumbricum latum capitatum, unicum animal, & alterum, congeriem cucurbitorum, sollicite describit, tum reliquos humani corporis vermes, usus in posteriori tænia VALISNERI inprimis observationibus.

MICHAEL de KOZAMERO diss. *de peste* Breslau 1715. 8. Gas pestilentiale accusat seu mumiam hominis volatilem...

J. B. GASTALDI *an venena inter se differant*. Avenione 1715. 12. Classes venenorum constituit cum suis signis, ut coagulantia, corrosiva, &c. EJUSDEM *an variolarum una eademque natura*, Avenione 1717. 8. Ab impuritate sanguinis materni nasci, veteribus notas fuisse. EJUSD. *an morbi omnes primum ex fluidis*, Avenione 1725. Contra eos auctores, qui omnes morbos in solidis ponunt. In *Quæstione medica* anno 1708. proposita calculos numerosos describit, ex alvo egestos.

CONR. LUDOV. VVALTHER *thesaurus medico chirurgicarum observationum*, Lips. 1715. 8. Historias aliquas morborum rariorum, nævorum, venenorum mistas cum chirurgicis habet. EJUSDEM *specimen chirurgicum seu casus spinæ ventosæ admodum rarus ejusque explicatio* dicetur in chirurgicis. Prodiit Lipsiæ 1715.

PHIL. EYSEL *de scirrho mesenterii inveterato atrophiæ incurabilis causa*, Erfurt. 1715. 4.

VVOLFG. MATTH. BRUNNER *merkvvür dige observationen bey der sogenanten contagion vvelche anno 1712. zu Hamburg angefangen und anno 1714. geendigt*, Regenspurg 1715. 8. Negat dari contagionem *

PETRI MICHAELIS GAGNA *tractatus de peste historicus-medicus* latine & italice, Turin. 1715. 12. *

J. BAPT. VVERLOSIHNIG & ANT. LOIGK *historia pestis qua ab anno 1708. ad 1713. Transylvaniam, Hungariam, Austriam, Pragam & Ratisbonam depopulabatur, per experimenta conscripta*, Styræ 1715. 8. Parvi momenti.

FRANCISCI de FONSECA HENRIQUEZ *metodo di conocer e curar o morbo Gallico*, Lisb. 1715. fol.

HENRICI HAGUENOT *an ileus a motu antiperistaltico*, Monspel. 1715. 8. Negat, & conatur demonstrare, unice fieri ab obstructione, unde motus musculorum abdominis constrictorius ea, quæ intestinis continentur, inverso ordine sursum agat. EJUSDEM *de febre in genere* Monspel. 1724. & aliæ disputationes exstant.

A. J. F. *prælectiones academicæ seu specimen novæ pathologiæ theoretico-practicæ*, Francof. 1715. 4. Stahlianus.

VVahre eröfnung der Jenaischen Christnachts tragœdie, &c. Jenæ 1715. 4. Historia suffocatorum hominum, qui nocte natalitia thesauros effodere tentarunt, eorum mortes ad carbones accensos referuntur.

FRIDERICI ANDREÆ *gründlicher gegensatz auf das in Halle heraus gegebene bedenken vom tödtlithen dampfe der steinkohlen mit einer vorrede und anmerkungen von* J. H. SCULZE. Hall. 1716. 8.

CASPARI PETZOLD *observationes medico-chirurgicæ selectiores*, Uratislav. 1715. 8. Practicus Uratislaviensis, STAHLIUM secutus, observationes breviores, medicamenta fusiora habet: aliquæ tamen cadaverum sectiones, & nonnulla chirurgica intercedunt. Observationes sunt 94.

JACOBI VERCELLONI *de pudendorum morbis & lue venerea tetrabiblion*, Astæ 1716. 4. Leid. 1722. 8. Luem veneream nasci ex nimio etiam inter puros concubitu credit. Inde mali venerei in utroque sexu symptomata multa experientia sibi optime nota proponit. Parum blandum est JOHANNIS ASTRUCII de hoc viro judicium. Gallice versus est cum titulo *des maladies qui arrivent aux parties génitales*, Paris. 1730. 12.

EMMANUEL VVEISMAN *historia mulieris lithotocæ*, Tubing. 1716. disp.

GEORG. VVOLFG. GILG *de hydrope pectoris* Francofurt. 1617. 8.

PHIL. BOON. *physiologia & pathologia respirationis*, Leid. 1716. 4.

ANT. SEVERINI BARBAROSSA *Idea febris epidemicæ anni 1719.* Macerat. 1717. 4. *

H. CORAZZI *de pestis bovillæ historia*, Bonon. 1717. 4. *

LEAL LEALIS *Hebdomad. febrilis* P. I. Patav. 1717. 4. *

In

In *Uratislaviensium* collectionibus quæ anno 1717. ceperunt edi, per partes habentur epidemiæ morborum & observationes peculiares numerosissimæ JOH. KANOLDI.

FRANC. XAVER. BENSA *historica relatio pestis annorum* 1712. 1713. 1714. Vienn. 1717. *

J. BOHN *de ægro somnambulationis morbo laborante*, Lipf. 1717. 4.

ALEX. CAMERARII *extispicia hepatitide defunctorum*, Tubingæ 1716. 4. EJ. *de apospasmate pia matris* 1722. 4. aliæ disputationes.

EDUARD STROTHER M. D. *Critical essay on feavers*, Londin. 1716. 8. Practici inprimis scopi EJUSD. *experienced measures hovv to manage the smallpox*, Londin. 1721. 8. Morbum ab acido derivat: purgationem in febre secunda rejicit, tractationem de peste addit.

GEORG. PHILIP. NENTER *pathologia* Argentor. 1721. 8. & in majori opere 1718. & 1721. 4. cui titulus *fundamenta medicina theoretico-practica*. De Stahlii secta, cum observationibus tamen & historiis morborum propriis.

J. HENRIC. HERLIN *hamorrhoides in pectore seu de praternaturali ac lethali fluxus hamorrhoidalis suppressi ad pectus translatione obss. anat. pathol.* Altenburg. 1716. 8.

J. P. VVAGRET *observations de médecine & de chirurgie faites dans les hopitaux*, Paris. 1717. 8. In febrium theoria alcali & acidum recipit. Medicamentum suum antipleuriticum nimis laudat, & dictione hyperbolica utitur. EJUSDEM *nouveau traité de la petite vérole*, Douai 1718. 8. non vidi, sed video promisisse methodum quo impediatur ne erumpat.

GERARDI GORIS *mercurius triumphator*, Lugd. 1717. 12. Vanus declamator. Morbum antiquum facit, mercurio sanabilem, non vulgari, sed ex metallis extracto.

J. FRANCISCI LEAULTE' diss. *Ergo morbus antiquus siphilis*, Paris. 1717. Novis argumentis historicis confirmare conatur.

JOH. ADAMI MORUSCH *pyretologia* seu *Tr. de febribus*, Ingolstad. 1717. & aliæ dispp. EJ. *pralectiones academica de febribus & morbis capitis in unum volumen digesta*, Ingolstatt 1725. 4.

J. MILLETER *de morbo Tzömör Hungaris endemio*, Leid. 1717. disp.

GOTTLIEB BUDAEI *consilium medicum von der Krampfssucht oder Kriebel krankheit*, Budissin. 1717. 7. EJ. *miscellanea-medico chirurgica practica & forensia*, Görliz anno 1731. & seqq. septem omnino particulis. Multæ corporum morbosorum dissectiones. Venena etiam varia, descripta cum symptomatibus.

J. CHRISTOPH. HABERKORN *unvorgreifliche gedanken von denen ziehe oder nerven krankheiten*, Budissin. 1717. 8.

ANDR. HOYER *de febre petechizante epidemica*, Hafn. 1717. B.

CHRIST. GOTTHARD VVILLISCH *bericht von der Krampfsucht oder spasmodischen krankheit so an unter schiedenen orten in vergangnen jahr sich ereignet*, Pirnæ 1717. 4. Hic morbus a secali corniculato ortus idem est cum eo, quem descripsit LANGIUS.

J. DAN. LONGOLII *medicinische gedanken von der kornstaupe vvelche anno* 1716. 17. *an verschiedenen orten in Sachsen und Oberlausnitz unter dem titel des Reissens, der ziehe krankheit, Krampfssucht oder kriebel krankheit bekant vvorden ist*, 1717. 8.

GOTTLOB VALER. BRUNONIS *gedanken und untersuchung der itziger zeit herum schleichenden krampf und kriebel krankheit*, Budissin. 1717. 8.

LANGE *histoire de la fille maléficiée de Courson*, Lisiccane 1717. 12. Vomuit ea virgo erucas 22. tunc acus multæ sub cute emersæ & excisæ sunt, etiam ex mammis.

In Actis Uratislaviensibus (*Breslauer Samlungen*) morbi epidemici una cum historia tempestatum & aëris vicissitudinibus continentur, non absque plurimis morborum descriptionibus. Ibi etiam de Vampyris multa: historia litis de venæ sectione in pleuritide (1718.) & variæ parum probabiles observationes atque theoriæ v. g. variolas a rore melleo oriri 1724. pag. 490. Auctor primarius est JOH. KANOLD.

T. SPOONER *a short account of the itch, inveterate itching humours, scabiness and leprosies*, Lond. 1718. 8.

J. F. NICHOLSON *modern siphilis*, Lond. 1718. 8. potius practice scripta. *

J. de KOKER *de morbo epidemico anni* 1718. Leid. 1718.

GEORG. CLACII *observationes chirurgico-practica*, Hanov. 1718. 8.

CHRIST. BENED. CARPZOV *de sexus sequioris gonorrhœa seu fluxu albo*, Lipf. 1718. 8.

CORC. HEATH COTE *de pleuritide solitaria*, Leid. 1718. 4.

J. HENR.

J. HENR. LAVATER *de calculo renum & vesicæ & rheumatismo a muco præternaturali in istis partibus deposito ortum ducente*, Basil. 1718. 4.

GODOFR. KLAUNIG *nosocomium charitatis seu historiarum medicar. in nosocomio observationes*, Uratislav. 1717. 4. Historiæ morborum utiles & passim propria remedia.

J. GEORG. BECK. *de viro palpitatione cordis & asthmate violento mortuo ejusque viscerum mirabili structura*, Giesl. 1718. 4.

HERM. VVERN. ENGELBERT A VVESTHOFEN *de angina ex obstructis vasis lymphaticis deducta*, Lemgov. 1718. 8. Multa & passim aliena collectio absque propriis experimentis.

HERM. VVERN. ENGELBERT a VVESTHOFEN scripsit etiam *de peste*, Lemgov. 1721. 4. *

MICHAELIS ALBERTI Stahliani ex præcipuis plurima scripta exstant. Diss. Academicæ XV. *de hæmorrhoidibus..in volumen collectæ*, Hall. 1719. 4. *Medicinische und philosophische schriften*, 1721. 4. cum obss. practicis, *Universa medicina* Tom. II. *Semeiologia*, *hygieina*, Hall. 1719. 4. Deinde disp. practici argumenti plurimæ, ut *de auripigmento* 1720. *de morbo Hungariæ hagymaz ejusque cura per specificum* 1726. 4. (febres nempe cephalalgicæ). EJ. *de casu hydropicæ lapsu integro abdomine curatæ* 1727. EJ. *de scorbuto* Daniæ *non endemio* 1731. EJ. *casus singultus chronici* 24. *annorum* 1743. EJ. *dysenteria epidemica superioris anni* 1743. 4. EJUSD. *bericht vom podagra ohne saltz*, Hall. 1725. 4. contra pathologiam acrem.

MICHAELIS ALBERTI sunt etiam disputationes *de aëre fodinarum metallicarum noxio*, Hall. 1730. 4. *de phrenitide Pannoniæ idiopathica*, ibid. 1739. 4. aliæque.

JOSEPHI GUERRA *la coagulazione non essere vera causa del male ne' buoi*, Patav. 1719. 8.

A mechanical account of the case and cure of a virulent gomorrhoea in both sexes, Londini 1719. 8.

In PATRIK BLAIR *miscellaneis*, Londin. 1719. 8. habentur variæ observationes venenatorum hominum: de morbo Scotico a lue venerea diverso sed adfini.

J. MART. OTT. *historia renis sinistri maxime tumidi & corrupti*, &c. Basil. 1719. disp. Habet varias observationes ex cadaveribus ægrorum sumtas.

J. HULDR. PEYER *ovarium hydropicum*, Basil. 1719. disp.

THOMÆ VVOODVVARD *medicinæ & morborum status in specie de variolis*, Lond. 1718. 8. Tiguri 1720. 8. Multa speculatio. Bilem in sanguinem resorbtam pro causa motus animalis & vitæ, eamdem vitiatam pro causa morborum frequentissima habet. Variolarum causam ponit in ventriculo, & in salibus, hinc curari emeticis, & oleosis unguinosis medicamentis. Multum in methodum FREINDIANAM invehitur, & in experimentorum veritatem dubia movet. Multum etiam satyræ.

A sober vindication of D. VVOODVVARD *state of physic*, Londini 1719. 8. Inanis in FREINDIUM & MEADIUM invectiva.

JOH. ASTRUC disp. *de hydrophobia* Monspel. 1719. 12. Homines a lupo rabido morsi post multum demum tempus ægri, perierunt, ea cadavera celerrime conputruerunt. EJUSDEM *diss. sur la peste, ou l' on prouve que ce mal est contagieux*, 1728. 8. Egregie ostendit pestem & Massiliæ & in reliquis urbibus Galliæ nullam fuisse prius, quam homines vel merces infectæ in ea loca advenissent. Id venenum per œsophagum subire demonstrat ab excitato vomitu. In magna collectione recusus est. EJUSD. *de morbis venereis* Lib. IX. Paris. 1740. 4. sæpe recusi, eruditissimum opus, quo præter fusam morbi historiam, & curationem novam per semiplenam salivationem, inprimis habetur egregia censura fere omnium scriptorum qui de hoc morbo innumerabiles scripserunt. In editione Parisina 1740. 3. vol. 12. omittitur catalogus auctorum. EJUSDEM *tract. Pathologicus*. Genev. 1743. 8. simplex & bono ordine scriptum compendium, cum multa causarum enumeratione. In pulsuum distinctione subtiliter versatur.

JOH. ASTRUC exstat etiam *de peste provinciali*, Tiguri 1721. 4. EJ. *treat, on diseases incident women*, Lond. 1743. 8. *

JOHANNIS ALLEN *synopsis universæ medicinæ*, Londin. 1719. 8. Amstelod. 1720. 8. 1730. 8. Londin. 1749. 8. Francofurt. 1749. 8. & gallice versa a DEVAUX, Paris. 1728. 12. cum *processibus integris* Sydenhami. BOERHAAVII aut discipulus, aut certe admirator, dispersas morborum descriptiones ex omnis generis scriptoribus collegit, ad classes suas titulosque disposuit, curationes subjunxit. Selectum forte scriptorum meliorem desideres, cum HIP-

POCRATEM, ARETÆUM, ALEXANDRUM, BALLONIUM, HOFMANNUM, STAHLIUM omnino neglexerit, adeo præter rem ubique ETTMULLERUM exscripserit. In *addendis* observationes auctoris propriæ & morborum rariorum descriptiones continentur. Institutum cæterum utile est, quod perfici posset cum maximo tironum emolumento.

M. FRID. LOCHNER *disquisitio ad locum* PLUTARCHI *περὶ θηριδίω δασέως.. & de vermibus per urinam excretis*. Verum annum libelli ignoro.

SIGM. AUG. PFEIFFER *variola ac inprimis epidemica maligna verminosa cum tota embryologia seu doctrina fetus in utero*, Stettin. 1719. 8. PL.

GOTTLIEB EPHRAIM BERNER cum Libro *de applicatione mechanismi ad medicinam* edidit diss. *de apoplexia & catarrho suffocativo*, Amstelod. 1720. 8. EJ. *æger ruminans hypochondriacus*, jam 1709. Hallæ prodiit.

MACNI GABR. BLOCK *Betänckiande öfvver Ester jonodottes longvvarige fastande iskone*, Stokholm 1719. 8. Non nimis credulus morbo, explicat tamen, qui fieri possit, ex defectu perspirationis, visciditate humorum, ut cibo puella diu potuerit carere. Monet omnes eas historias diuturni jejunii ad Sexum muliebrem pertinere, ad virilem nullum.

JOH. de KOKER *de morbo epidemico anni* 1719. disp. Leid. 1720. 4.

MARTIN JACOB KUPFER *de volvulo sanguineo ejusque curatione*, Regiomont. 1720. 4.

CHR. HOEPFNER *acta privata betreffend diejenige krankheit vvomit personen unterschiedlichen geschlechts zu S. Anneberg vom jahr 1713. bis 1719. befallen vvorden*, Leipzig 1720. 4.

TH. SPROEGEL *observationes selectiores*, Helmst. 1720. disp.

LE FEVRE *gouteux d'origine Traité de la goutte*, Rochelle 1720. 12. se, hæreditarium podagricum, sanasse seipsum testatur. Arcana habet.

J. SALZMANN *de ossificatione præternaturali*, Argent. 1720. *de verme ex naribus excusso* ibid. 1721. *de morte subitanea ex sanguine in pericardium effuso*, ib. 1731. Multam ad observationes opportunitatem in tanta cadaverum varietate habuit.

Hoc tempore incepit sævire pestis Massiliensis, quæ innumeros libellos produxit.

CHICOINEAU, VERNEY & SOULIER (sed tecto nomine) a Rege missi ut adflictæ urbi opem ferrent, ediderunt, *rélation succincte de la peste de Marseille*, Paris. 1720. 8. pag. 31. Leidæ cum Libello MEADII recusa est 1731. 8.

CHICOINEAU, SOULIER & VERNEY *observations & réflexions touchant la nature de la peste* Lyon 1721. 12. Contagiosam esse negant, &c. *Lettre de Mr.* CHICONEAU *pour prouver ce qu'il a avancé dans les observations*, Lyon 1721. 12. EJ. CHICOINEAU *oratio de peste* Monspeliensi 1724. 8.

Lettera sulla peste di Marsilia, Milan. 1720. 8.

JOS. BROVVNE *practical treatise on the plague*, London 1720. 8. Collectio pestium seculi prioris ex variis auctoribus & consilia.

MAURICE de TOLON, Capucin, *Traité de la peste*, Lyon 1720. 12. Nullius momenti.

J. BOECLER *recueil des observations qui ont été faites sur la maladie de Marseille avec diverses lettres sur la peste mises en ordre*, Strasbourg 1721. 8. Negant contagiosam esse. Tribuunt, uti D. DEIDIER, sanguini inspissato.

J. JAC. SCHEUCHZERI *λοιμογραφία Massiliensis*, Tiguri 1720. 8. & EJ. *erste zugabe von der Massilianischen pest seuche* 1721. 8. ASTRUCII & aliorum opuscula cum obss. SCHEUCHZERI. EJUSD. *vom fliegenden zungen krebs* (ulcere epidemico in lingua boum), Tig. 1732. 4.

Rélation historique sur la peste *de Marseille* 1721. 12. cum nomine Coloniæ. Contra medicos Monspelienses.

J. FRANC. FIOCHETTI *Trattato della peste o sia contagio di Turino dell' anno* 1630. edit. II. Turin. 1720. cum additamentis de peste Massiliensi. *

BARTOLOMEO CORTE *lettera intorno all' aria e vermicelli se sien cagioni della peste*, Milan. 1720. 8. * EJ. *lettera apologetica intorno agli effluvi organici o inorganici, cagioni della peste*, Milan. 1721. 8. *

GOUDEREAU *rélation des différentes espèces de peste que reconnoissent les Orientaux*, Paris. 1721. 12. Vanus & inutilis.

BOUILLET *avis & remede contre la peste*, Bezieres 1721. 8. Metum valde nocere.

Pièces

Pièces diverses de différentes natures sur les remèdes & les précautions contre la peste, 1721. 12. Exigui momenti.

PICHARTI de CROISSAINTE (Consulis) *journal de ce qui s'est passé à Marseille*, Carpentras 1721. 12. Accurata historia. Frustra ignes accensi fuerunt.

Epistola responsoria ad epistolam D. de FORME Monspel. 1721. Historia pestis propagatæ in provinciam Gevaudan.

Rélation & dissertations sur la peste du Gevaudan, Lyon 1722. 8. Auctor D. GOIFFON, Lugdunensis, qui pestem a vermibus produci docet.

Dissertation sur l'origine des maladies epidémiques, Montpellier 1721. 8. Historia pestis satis bona. Venæ sectio non felix.

Nouvelles conjectures sur la peste de M. GAUTIER (ridiculæ) & BAUX, Meaux 1721.

LE BEGUE *an pestis a seminio verminoso*, Besançon 1721. 8. Affirmat.

RICHARD BRADLEY *the pest of Marseilles considered*, London 1721. 8. Collegit varias pestium historias, & oriri ab animalculis ex Tartaria advenientibus conjecit.

Eines Marsilianischen medici sendschreiben von der pest zu Marseilles mit J. KANOLDS *reflexionibus*, Lips. 1721. 4. Epistola RAYMONDI inserta, & contra ejus pestis historiam objectiones propositæ. KANOLDUS ex Ægypto oriri docet, &c.

J. KANOLD *Kurtze jahr historie von den seuchen die von anno* 1701. *bis* 1717. *grassiret haben*, Budissin 1721. 8.

EJUSD. *historische relation von der pestilenz des hornviehs vvelche anno* 1711. *und* 1712. *in Schelesien..vvie auch in Moscau, Pohlen, Ungarn, Oesterreich, Siebenbürgen, Italien* &c. *grassiert* 1713. *

J. SAM. CARL's *pestengel* Buding. 1721. 8.

PETR. JOS. ALBRIZZI *critologia medica della cagione della peste*, Milan. 1721. 8. *

Considerations on the nature of pestilences, Lond. 1721. 8. *

PLACE *hypothetical notion of the plague*, Lond. 1721. 8. *

Remarks on three treatises of the plague, Lond. 1722. 8.

Rémede contre la peste, Paris. 1721. 12. Esse a coagulo, hinc solventia convenire. HELVETII opus.

ANDRE' JOSEPH LARIN *diss. sur la peste*, Dijon 1721. 12. Contagiosam esse, oriri a vaporibus antimonialibus.

PESTALOSSI (Lugdunensis medici) *avis de précaution contre la maladie contagieuse de Marseille*, Lyon 1721. 12.

BESSINI (P. Monspel.) *reflexions sur la dissertation de* M. PESTALOZZI, La Haye 1722. 12. Negat pestem contagiosam esse

GEORGES PYE *a discourse of the plague*, Londin. 1721. 8. Negat contra MEADIUM, & malo consilio, infectionem a mercibus, & solum aërem miasma pestilens transferre docet, hinc inutiles esse exclusiones illas quadraginta dierum, &c.

Some remarks on D. MEADS *short discourse of pestilential contagion and its explanation and also on* D. PYE's *discourse*, Londin. 1721. 8. HARL.

A collection of very valuable and scarce pieces occasioned by the last Londin plague, Lond. 1721. 8.

RICH. BLAKMORE *discourse on the plague and malignant feaver*, Lond. 1721. 8. HARL. 1723. 8. EJUSD. etiam exstant Lib. *on consumtions and the distempers of the heart and lungs*, Lond. 1724. 8. & 1725. 8. & *diss. on a dropsy, a tympany, the jaundice, the stone, and a diabetes*, Londin. 1727. 8. Tympanitidem a tensione fibrarum, diabeten a laxitate renalium derivat, velocis calami auctor.

D. MEADS *short discourse explaind or his account*, &c. *exploded*, Lond. 1722. 8.

Distinct notions of the plague vvith the rise and fall of pestilential contagion by the explainer, Lond. 1722. 8. HARL.

JAQ. MANGET *Traité de la peste, recueilli des meilleurs auteurs*, Genev. 1721. 12. est Liber F. de TOLON cum adjectis auctariis ex D. EGGERDES & aliis. EJUSDEM MANGETI *nouvelles réflexions sur l'origine, la cause, la propagation, les préservatifs & la cure de la peste*, Genev. 1722. 8. IDEM etiam FRANCISCI PIENS Lib. *de febribus* recudi curavit, & addidit observationes & remedia salutaria 1689. 4.

BLANQUET *Lettre sur les maladies pestilentielles*, Paris. 1722. 4.

Vermium in causam pestis erectorum debellatio a MICHAELE ERASMO VVANESCHIO, Lips. Contra GOIFFONUM.

FILIPPO MASIERO *della peste*, Venet. 1722. 8.

PHIL. HECQUET *Tr. de la peste*, Paris. 1722. 12.

De PHIL. HECQUETO hic citato vide in Practicis.

R. BROOKES *history of the most remarkable pestilential distempers*, &c. Lond. 1721. 8. Pestilentiarum a 300. retro annis collectio cum modo pestem evitandi & sanandi.

J. PRINGLE *rational enquiry into the nature of the plague dravvn from historical remarks*, Lond. 1722. HARL.

An J. PRINGLE jam citati etiam *observations on the nature of hospital and jail fevers*, Lond. 1750. 8. Febres contagiosas a stipatorum hominum perspiratione in castris, nosodochiis, & carceribus ortas, Angliæ sæpe funestas, describit, quæ ex pessimis sunt. Curationem diaphoreticam præfert refrigeranti.

SAGUENS *Systema pestis physicum Epistola ad* C. RICHA, Turin. 1722. 12. (GIORN de Letter. T. X. pag. 52.)

CHRIST. STEPH. SCHEFFEL *de lithiasi fellea seu calculo vesica fellea cum historia lapidis porcini Malaccensis & fellis bovini*, Leid. 1721. 4.

FRANC. HOLLERI de DOELHOF *de morbis capitis*, Ratisbon. 1721. 4.

GIUSEPPE VOLPINI *sentimenti sopra li vermi*, Parma 1721. 8. & cum operibus omnibus 1726. 4. ubi primam & secundam diss. efficit. De vermibus sententiam VALISNERII contra ANDRYUM defendit, & morbos a vermibus eorumque remedia describit.

GIUSEPPE VOLPINI etiam est *spasmologia*, Astæ 1710. 4.

VVeekelyke discours over de Pest en grassierende Ziektens, Amstelod. 1721. 1722.

J. KHELLE *de mictu cruento*, Altdorf. 1721. 4.

JAC. TRANT in thesi 1721. *passionem hystericam non ab utero sed a nervis esse* ostendit.

MIDRIFF *observations on spleen and vapours*, Lond. 1721. 8.

F. BELLINGER *treatise on the smallpox*, Lond. 1721. 8. Alexipharmaca laudat.

HENRICI JOSEPHI REGA *de sympathia seu consensu partium corporis humani*, Harlem. 1721. 8. Plerosque morbos a ventriculo esse docet, & ibi sedem febrium intermittentium ponit: corporis humani partes consentire per membranas, per oscillationem dolentem a loco affecto se undique dispergentem, per nervorum communicationes, &c. Multa collegit.

J. BARTOLOMMEO CORTE *intorno agli effluvj cagioni della peste*, Milan 1721. 8.

BENJAMIN MARTIN *nevv Theory of consumtions more especially of a consumtion of the lugs*, London 1722. 8.

J. CAN *miscellaneous essay on the rheumatism, gout and stone*, Lond. 1722. 8.

J. CL. ADR. HELVETII *Traité de la petite verole*, Paris. 1722. 12. Crystallinum genus describit. Venæ sectionem commendat, &c. Anglice prodiit, Lond. 1723. 8.

De ADR. HELVETIO hic dicto vide practica.

SAMUEL DVVIGTH *de vomitu & purgatione*, &c. & *de variolis & morbillis*, Londin 1722. 8.

SAMUEL DVVIGTH etiam est *de hydrope* Hag. 1700. 8.

NICOLAI ROBINSON *compleat treatise of the gravel and stone*, Londin. 1721. 8. 1734. 8. quam *tertiam* editionem legi. Calculi vinculum facit salem marini generis. Morbos nephriticos, ischuriæ exempla, calculi obscuriora signa exponit, etiam vesiculæ felleæ calculos. Pro dissolvente calculi, ut alibi dicetur, spiritum vitrioli dulcem laudat. EJUSD. *nevv method of treating consumtions* ibid. 1727. 8. cum explicatione mechanica omnium generum phthiseos. EJUSD. *System of the spleen vapour and hysterical melancholy*, Londin. 1729. 8. Post multa theoretica & physiologica morbos hystericos tribuit nervis, qui convulsione mechanica suborta se a causa mali liberent, ut cor fere solet in febribus intermittentibus. Curationem in debilitate nervorum restauranda ponit. EJUSDEM *discourse upon the nature and cause of sudden deaths*, Lond 1732. 8. Cum anno 1730. & 1731. mortes apoplecticorum crebriores essent, de eo morbo scribendum sibi sumsit. Venæ sectionem in casu plethoræ, emeticum in morbo ventriculi laudat. Multa aliena miscet. EJUSD. *nevv treatise of the venereal disease*, Londin. 1736. 8. ASTRUCIO satis probatur.

A treat of diseases of the Head Brain and Nerves, Lond. 1722. 8.

Bouez de Sigogne *nouvelle méthode pour guérir les maladies vénériennes, avec une réfutation des anciennes hypothèses sur cette maladie*, Parif. 1722. 12. Circulator, auctore Astrucio.

Christ. Ludov. VVucherer *pathologia specialis morbos eorumque causas & symptomata exhibens*, Jenæ 1722. 4.

Georgii Cheyne *essay on the gout*, Lond. 1722. 8. Podagræ causam ponit in vasorum strictura & robore nimio, inque humorum acrimonia: curationem in diæta vegetabili, labore & purgantibus. Ejusdem *theory of acute and slovv feavers*, Londin. 1722. 8. Bellini theoriam sequitur, & febres omnes explicat a citatiori motu per canales liberos, dum aliqui obstructi sunt. Causam proximam febrium facit glandularum obstructiones. Febres lentas a diminutione massæ sanguineæ derivat. Pleraque physiologica sunt, & theoriis nituntur non firmissimis. Ejusd. *the Englisch malady or a treatise of nervous diseases*, Londin. 1733. 8. Intelligit mentis illum nauseosum morbum, quem vulgo hypochondriacum vocant, quem fuse describit; eum tribuit carnis nimio usui & aromatibus, equitationem atque diætam tenuem laudat, & proprium experimentum adducit, cum debile & morbidum corpusculum victu vegetabil instauraverit.

Inter numerosas Cl. Schulzii dissertationes paucas hic recensebimus. Nempe *mors in olla seu metallicum contagium in ciborum, potuum & medicamentorum præparatione & asservatione cavendum*, Altdorf. 1722. 4. Diætetica varia sed morborum etiam ex cupro arsenico aliisque culinarum erroribus & immunditiis observationes habet. *Casus aliquot notabiles ægrorum mente alienatorum*, Hall. 1737. 4. Ej. *de lithiasi, sinistro quam dextro reni magis infesta*, 1738. 4. Ej. *de lumbricis effractoribus* 1740. cum collectione experimentorum *de hydrope pectoris saccato* 1742. 4. *de variolis nuper quæsita aliqua expensa* 1742. Disputationes *de morbis verni temporis ad ductum* Hipp. *Aphor.* III. 20. Hall. 1738. *de nimium bonis bona valetudini periculosis* 1738. *de morbis ab excessu motionis corporis* 1739.

Christian. Friderich Richter *deütlicher unterricht von der Erkenntnüss des menschen*, Lipf. 1722. 8. Theoria Stahliana. Sed princeps scopus fuit commendare medicamenta quæ Halæ in Orphanotrophio parantur.

L. Conr. Ziegler *de natura & usu doloris*, Lipf. 1722. disp.

Bartholomæi Boschetti diss. *de salivatione mercuriali physico medico-mechanica*, Venet. 1722. 4. recusa ibid. 1744. 4. Non satis recte huc pertinet, & potius practica est, aut physiologica. Astrucii censuram meruit.

J. Ehrenfried Schlenker *descriptio ovarii singulari morbo*, Leid 1722. 4.

Abraham Vater *de graviditate apparente* disp. VVittemberg. 1722. 4. Ej. *de memoria & capitis læsione gravissima*, ibid. eodem anno. *De scirrhis viscerum* 1723. 4. *Causa mortis subitanea* 1723. Ej. *obss. calculorum rarissimorum* 1726. 4. Ej. *de casu singulari asthmatis a depressione sterni ex febre purpurata*, ibid. 1730. Ej. *de febre tertiana ob empyema mortem relinquente* 1731. Ej. *de morbo spasmodico a variolis male curatis*, VVittemb. 1732. 4. *De ictero a contusione dextri hypochondrii per diarrhœam soluto* 1733. Ej. *chordapsus* Celsi 1738. Ej. *de casu singulari polypi post febrem epidemicam ex utero egresso*, ibid. 1739. Ej. *de morbis magnis a parvis initiis* 1744. Ej. *de lienis prolapsu* pr. 1746. Ej. *de dysenteria epidemica maxime contagiosa superiori anno patriam infestante* 1747. 4. & alia omnia boni usus sunt.

Ej. *hepar in hydrope sæpius insons esse*, VVittemberg. 1720. *de inflammationis sanguineæ theoria mechanica* 1733. *de deglutitionis difficilis & inpeditæ causis abditis* 1750.

Christiani Vateri, patris Abrahami, disputationes numerosissimæ sunt, *de memoria læsione in colica spasmodica*, VVittemberg. 1722. 4. *de morbo spasmodico populari* 1723. 4. *de morbis complicatis & intricatis* 1728. 4. & aliæ.

J. Andr. Fischer *de strumis & scrophulis*, Erfurt. 1723. 4. *de febribus intermittentibus epidemice in præsente anno grassantibus*, Erfurt. 1728. 4.

J. Andr. Fischer etiam est *hepatitis Pegaviæ epidemice grassans*], Erfurt. 1718. 4. Ej. *petechiarum species Silesiam affligens observata & curata*, Erf. 1718. 4.

F. Frese *de venenis eorumque antidotis*, Leid. 1722. 4.

Car. Franc. Cogrossi *Præl. de peste*, Patav. 1723. 4. *

J. Casp. Küchler Lipsiensis, *de glandulis colli puerorum tumefactis*, Lipf. 1723. 4.

Fr. Ernest Bruckmann *observatio de excretione vermis numquam antea excreti*, VVolfenbutlel 1723. 4.

Christ.

CHRIST. FRID. HAENEL *de morbis scroti* docta disp. Argentor. 1723. 4.

J. FRID. NEUCKANZ *historia febris petechialis epidemica, qua annis abhinc duobus VVittemberga ejusque vicinia afflicta fuit*, VVittemb. 1723. 4.

CÆSARIS MARESCOTTI *de variolis*, Bonon. 1723. 4. Novum morbum esse, ortum ex principio exotico surgente de terræ sinu, hausto per inspirationem. Venæ sectionem & paregorica suadet, &c.

Hoc tempore inceperunt edi ACTA SUECICA, in quibus multa etiam practici & pathologici argumenti prodeunt.

NOEL FALCONET *Systême des fievres & des crises*, Paris. 1723. 12. Pro medicina moderna.

NOEL FALCONET citatum librum nunc legi, quo plurima & diversissima traduntur. In febre despumationem admittit heterogenei, quod a natura expelli oportet. Malignas febres ab aëre deducit. Variolas & morbillos describit, fermento tribuit, rariores historias & recidivas enumerat. Intermittentes etiam febres, asthma, pestem considerat, crises ex HIPPOCRATE explicat. Vapores ab obstructione glandularum derivat &c.

In SCHURIGII *sialographia*, *chylologia*, *embryologia* & reliquis compilationibus varia argumenti pathologici reperiuntur & in chylologia de absurdis variis deglutitis, in chylologia hydrophobiæ historiæ, &c. EJUS *lithologia*, Dresd. 1744. 4. tota huc pertinet.

CAR. RICHA *historia morborum vulgarium seu constit. epid. Turinensis anni* 1720. Turin. 1721. 4. *anni* 1721. ibid. 1722. 4. anni 1722. ibid. 1723. 4. Non legi, sed laude summa digni viri opus est.

FLAMINIO CORGHI *relazione dell' ultima malattia*, &c. Padova 1722. 4.

Lettre de Mr. VIDAL *sur une maladie particuliere*, J. des Sav. 1723. Jan. Calculi vesiculæ felleæ post colicam.

J. BAPTISTÆ MAZINI *mechanice morborum*, Brix. 1723. 4. 1727. Offenbach 1731. 4. Tertio tomo febres, reliquis varios partium morbos, cum mechanismo partium describit.

CASP. THEOD. EHRLICH *de morbis & affectibus quibusdam, VVestphalis familiaribus*, Duisburg. 1723. 4.

ALEXANDRI CAMERARII Professoris Tubingensis multæ sunt, neque inutiles disputationes. *De ægra purpura alba majori laborante*, Tubing. 1723. 4. *de ophthalmia venerea* 1734. *de tumore præcordiali interno* 1734. 4. *De pleuritide maligna miliaribus critice soluta* 1535. 4.

EJ. *extispicia hepatitite defunctorum*, Tubing. 1716. *de apospasmate piæ matris* 1722.

CHRIST. GODFR. STENZEL *de steatomatibus in principio aortæ*, VVittemberg. 1723. disp. EJ. *de venenis* Lib. III. VVittemberg 1733. qui ex disputationibus coaluit, uti prius etiam in LINDERI venena commentatus fuerat. Collectio est cum nonnullis observationibus. EJUSDEM *de utero insonte* 1735. EJ. *pathologia pigrorum* 1735. 8. contra Stahlianos EJ. *casus aliquot hominum a lue venerea curatorum* VVittemb. 1942. 4. EJ. *Medicina theoretico-practica*, Francof. 1-32. 8. alibi dicetur.

F. CLIFTON *de distinctis & confluentibus variolis*, Leid. 1724. 4.

JAC. CHRIST. SCHEFFER *historia hydropis saccati*, Altdorf. 1724. 4.

FRANC. ANTONIO SCARELLI *dell' idropisia uterina*, Vicenz. 1724. 4. *

VVILL. CLINCH *historical essay on the rise and progress of the smallpox*, Lond. 1724. 8. Antiquis variolas ignotas fuisse, & ab Europæis in Asiam & Americam delatas esse. Luem veneream JOHANNI ARDERN jam notam fuisse.

JOH. TABOR *Exercitatio medica tertia*, Londin. 1724 8. pathologica, & causas symptomatum febrilium & convulsivorum ad STAHLII mentem exponit, has acri irritanti tribuit.

RONGEART D. en Medecine de l' Aigle *sur les vers des Tanches*. Vermes in horum animalium abdomine describit 1723. 4.

P. ANTON. MICHELOTTI *ragguaglio del male d'una monaca illustre*, Venet. 1724. 4. EJUS *rari ex utero morbi historia*, Venetiis 1727. 4. edita cum apologia pro BERNOULLIO. Alias etiam morborum historias in diariis passim descriptas dedit.

JOH. DOEBEL (Professoris Lundensis in Scania) *volständiger bericht von Ester Johannsen und ihrem langvveiling zehnjährigen fasten*, Hall. 1724. Curiosa collectio. Prima historia est virginis hystericæ per multos annos paralyticæ & cibis abstinentis, quam denique graviditas sanavit, & de qua MAGNUS BLOCKIUS etiam scripsit. In appendice historiæ exstant alterius hystericæ & asitæ puellæ, & hominis hypochondriaci, qui post inediam 40. dierum periit demum, cum ad cibum rediret.

THEODORI PHILIPPI SCHACHT *diss. exhibens ægrum memorabilem icteritia phthisi laborantem*, Herborn 1724. 4. icterus & scirrhus hepatis sanatus calculis felleis de ano dejectis.

JOSEPHI FERDINANDI GUIGLIELMINI (DOMINICI F.) *conamen de recto morbosorum cadaverum judicio ferendo*, Bononiæ 1724.

ROGER DIBON *obss. sur les maladies vénériennes avec une lettre d'un Physicien Chymiste sur la cause & la nature de ces maladies*, Paris. 1724. 12. & *Description de la nature, des causes des maladies vénériennes*, &c. ib. 1725. Pro Agyrta scriptus libellus a medico Parisino. ASTR.

J. CHRIST. RIEGER eruditi viri disp. inaug. *de anxietate*, Leid. 1724. 4.

MATTH. ERNEST. BORETII *de epilepsia ex depresso cranio*, Regiomont. 1724. disp.

J. CASP. ANHALT *casus rarior febris quartanæ duplicis cum hemicrania*, Altdorf. 1724. 4.

JOH. STORCH, Stahliani, practici Gothani, *medicinischer jahrgang* I. und II. Lips. 1724. 4. *Annales* II. *oder jahrgang* 1722. ibid. 1725. *Annales* III. *oder* 1723. ibid. 1726. 4. EJ. *Annales* IV. (anni 1726.) ibid. 1729. 4. *Annales* V. VI. (anni 1727. 1728.) ibid. 1732. 4. *Annales* VII. VIII. (anni 1729. 1730.) ibid. 1735. 4. EJ. *Quinquepartitum practicum als eine continuation der jahrgänge*, Lips. 1738. 4. & T. II. 1740. 4. Hactenus enarrati libri continent historias morborum practicas. EJ. *praxis Stahliana* ibid. 1728. 1732. 4. *Collegium casuale magnum Stahlii*, Lips. 1733. 4. EJ. *nöthiger unteoricht vvie in fleck und hitzigen fiebern sich zu verhalten*, Eisenach. 1731. 4. EJ. *von den soldaten Krankheiten*, Eisenach 1735. 8. EJ. *Tr. von Scharlach fieber*, Gotha 1742. 8. EJ. *Krankhéiten der vveiber*, Gotha 1747. seqq. Hujus operis T. IV. hoc anno 1749. prodiit, & numerosas historias molarum & abortuum continet, non inutile neque indoctum.

JOH. STORCH hic dicti *kinder krankheiten* edidit Eisenach. 1750. 1751. 8. quorum tres tomi prodierunt. Incipit a primo conceptu, a nævis, labiis leporinis, spina bifida, monstris: tum congenitos morbos habet, ut hydrocephalum, tum cunarum morbos, dentitionem, ulcera cerebri, crebro sibi visa, & a repercussis cutaneis eruptionibus orta, choream S. VITI & alios. Tomo III. febres, variolas, morbillos, vermes, rachitidem tractat.

ANTONII COELESTINI COCCHI *Epistola physico-medica ad* LANCISIUM & MORGAGNUM Rom. 1725. Offenbach 1732. 4. Continetur his epistolis historia febrium epidemicarum, quæ Ferentini & Anagniæ anno 1709. grassatæ sunt: & hysterici inmanis adfectus descriptio, & aneuriysmatis in pectore, & dilatatæ venæ cavæ. EJUSDEM *narratio de morbo variolari quo nobilis monialis adfecta est* 1739. 4.

. PHILIPPUS HECQUET ad superstitionem usque devotioni deditus, acris tamen in adversarios, ambiguarum phrasium & laxi ratiocinii amator, parum eruditus, si SCHELHAMMERUS audiendus est, diu Parisiis & multa scripsit. Huc pertinet præter Lib. *de peste*, in quo venæ sectionem, nitrum, refrigerantia, corticem peruvianum, & alia ex theoria laudat, Thesis *an morbi a serosa colluvie* Paris. 1696. fol. liber jam citatus in physiologicis *de la digestion & des maladies de l'estomac*, Paris. 1730. 12. *Novus medicinæ conspectus*, Paris. 1722. 12. in quo pars II. *pathologica* est, & *omnes morbos ex turbatis sanguinis motuum legibus eruit*. Inde *médecine naturelle vue dans la pathologie vivante, dans l'usage des calmans*, &c. ibid. 1738. vol. 2. ubi præter morbos ventriculi multa etiam de oculorum morbis habet, & in universum morbos ad systema stricti & laxi refert. Contra ea animadvertit in *Trivultinorum Actis* 1733. *Avril* Presbyter nomine BLANCHARD.

EJ. *an morbi a solidorum tritu*, Paris. 1712. 4. & cum *Medicina Theologica* EJ. *médecine théologique ou la médecine créée*, Paris. 1731. 12. vol. 2. In tomo II. continet pathologiam, in qua theoriam degenerationis humorum refutat, & omnia mala a tensione solidorum nimia aut nimis parva deducit. EJ. *le naturalisme des convulsions*, Paris. 1733. 8. * Contra fanaticos cœmeterii D. MEDARDI. EJ. *réponse touchant les devoirs des médecins & des chirurgiens au sujet des miracles & des convulsions* 1733. 12. *

ROBERTI VVELSTED *de adulta ætate*, Londin. 1725. 9. hæmorrhoidum fluxum pro naturæ lege habet. EJ. *de variis hominum naturis*, ubi morbos ætatum congruos enarrat. EJ. *tentamen alterum de propriis naturæ habitus & remediis ad singulos accomodatis*, Londin. 1735. 8. Morbi simplicium adfines notantur cum suis symptomatibus.

ROBERTUS VVELSTED edidit etiam *de variis hominum naturis & remediis ad singulas accommodatis*, Lond. 1730. 8.]

GEORGII DETHARDING Stahliani, Professoris Rostochiensis, deinde Hafniensis disp. *de*

hamoptysi ex consolidatione ulcerum pedum, Rostoch. 1725. 4. *de febre Eyderostadienses corripiente vulgo Stoppelfieber*, Hafn. 1735. 4. EJ. *de obsessione eademque spuria*, Rostoch. 1734. 4. EJ. *historia morborum scribenda fida & arcana methodus*, ibid. eod. anno. EJ. *de situ correptis partibus corporis humani vivi*, Rostoch. 1739. 4. EJUSD. *de peste variolosa*, Hafn. 1739. 4. Variolas ex Dania in Gronlandiam delatas describit, quæ indigenas ibi pene omnes destruxit. EJUS etiam aliæ *de podagra*, &c. disputationes exstant. EJUS *fundamenta pathologica prodierunt*, Hafn. 1740. 8. EJ. *de morbis novis in America advenis fatalibus* disp. Hafn. 1744. EJUSD. *meditatio academica de morte*, Rostochii jam 1729. 4. prodiit.

EJ. *an homo adultus quadraginta diebus citra cibum vivere possit*, Rostoch. 1721. 4. EJ. *æger hamorrhagia ventriculi spontanea correptus*, Hafn. 1733. 4.

G. CHRIST. MEUDER *de contagii idea nova & succincta malignitatis febrilis* 1725. 8.

G. CHRIST. MEUDER citati alium titulum lego HENR. MEUDER *de contagione*, Servestæ 1725. 8.

ALUISE CASTELLI *delle punte verminose grassanti*, Venet. 1725. 8.

An essay on the trasmutation of blood cont. the ætiology of putrid feavers and agues, Londin. 1725. 8. Theoria chemica. IDEM auctor (D. THOMAS KNIGTH) hoc opusculum defendit alio, cui titulum fecit *a vindication of a late essay on the trasmutation of blood*, London. 1731. 8.

HIERONYMI LUDOLF *de malo hypocondriaco & hysterico incolis Saxonia inferioris proprio*, Erfurt. 1725. 4.

J. GEORG. PETZOLD *de cholelitho*, Argentor. 1725. 4. disp.

G. D. COSCAVVITZ, Hallensis ex secta Stahliana Professoris, plusculæ disputationes sunt, ut *de virgine hydropica mola laborante*, Hall. 1725. disp. EJ. *de Spadone Hippocratico pracedente hamoptysin & phthisin pulmonalem vulgo der sceberger Steinbrecher Krankheit*, Hall. 1721. EJ. *de morbillis cum purpura complicatis*, Hall. 1722. 4. Deinde inter libros huc pertinet *pathologia*, Lips. 1728. 4. & *de gravidarum & puerperarum affectibus*, Lips. 1732. 4.

Sub G. D. COSCHVVITZ *pathologica* citata sub finem paginæ intelligitur EJUSD. *organismi & mecanismi* P. II. nempe *organismus destructus vel labefactatus* anno 1728. & 1741. 4. editus.

PETRI VIOLETTE du BOIS *sur la petite verole*, Paris. 1725. 12. & EJ. *nouveau traité des maladies vénériennes* 1725. 12. EJ. *Traité des maladies chroniques*, Paris. Tom. 5. 1733. 12. Circulatoris opus. ASTR.

EJ. *traité des scrophules*, Paris. 1720. 12.

NICOLAI POINTET *remarqués & observations sur les maladies vénériennes, scorbutiques & les dartres*, Paris. 1725. 12. Contra Chirurgi DIBON scriptum, similis cæterum hominis. ASTR.

VVINTER's *essay on chronical diseases*, Lond. 1725. 8.

S. F. M. D. *Casus medicinales 26. selectiores ad mentem* STAHLII *pathologice, theoretice, practice descripti*, Lips. 1725. 4.

J. VVILH. SPARMAN *anguis in herba*, d. i. *natur und cur aller alten und inveteritten sa amensflusse beyderley geschlechts*, Chemnitz 1725. 8. Promittit novum instrumentum quo ægri seipsos, absque salivatione funditus sanare queant. EJ. *von galanterie Krankheiten*, Dresden 1733. 8. ASTRUCIO parce laudatur.

RICHARD TOVVNE *a treatise of the diseases most frebuent in the VVestindies and particularty Barbadoes*, Lond. 1726. 8. Morbos endemicos earum insularum describit, febres in quibus icterus criticus & salubris est: colicas biliosas: colicam *pictonum*, sudamina, venam medinensem, pedem tumidum, *jointevil*: Methodus curatoria & totum opus videntur laudem mereri.

SIMON du BUISSON *de dissenteria Indica*, Leid. 1726. 4.

TRAUGOTT LOHR *de colica flatulenta incolis Gedanensibus frequentissima*, Erfurt. 1726. 4.

GEORG. GOETZ *de polyposis concretionibus variorum in pectore morborum causis*, Norib. 1726. 4.

J. MELCHIOR VERDRIES *de veneno canum & aliorum animalium rabidorum* exstat in EJUS *æquilibrio mentis & corporis*, Giess. 1726. 4. & diss. *de convulsionibus* disp. Giess. 1732. 4. EJ. *de pallitie verminosa*, Giess. 1728. 4.

SAMUEL FOERBIGER *der vernünftige medicus in der.. pathologie*, Breslau 1726. 8. Lips. 1734. 8. Ad STAHLII mentem.

Nöthige gedanken von der Krampf und Kriebel seüche sampt unterschiedenen colligirten anmerkungen, Freyberg. 1726. 8. Morbi a secali corniculato nascentis historia.

Sy-

Système d' un Médecin Anglois sur la cause des maladies, Paris. 1726. 8. & *suite du systeme d' un Médecin Anglois* 1727. 8. ibid. Vix meretur recenseri agyrtæ Liber, qui microscopii fraudulenti ope demonstrabat credulis latentia in sanguine insecta, unde omnes in corpore humano morbos deducebat, curaturus eosdem insectis aliis contrariæ naturæ, quæ priora devorarent. Fraudem liquido exposuit VALISNERIUS T. III. p. 217. & *Anonymus* in *Lettre à Mr.* ASTRUC in J. *des Sav.* 1740. M. Mart.

J. CHRIST. HUBNER *gründliche meinung von dem elemente, ursprung und zusammevvachs des steines im menschlichen Körper*, Hail. 1726. 4. de calculi generatione.

In THOMÆ SIMSON *diss. Medica* III. & IV. Edinburgi 1726. 8. refutantur theoriæ humorum, morbi tribuuntur solidis. Habet etiam experimenta de bile atra generata in ductibus bilariis, lienis, de constrictione spasmodica pulmonis.

AUGUSTI BLONDELLI L. *de imaginationis femininæ viribus*, Gallice Lond. 1727. 8. editus, dictus est in Physiologicis.

A discours concerning feavers in tvvo letters to a young Physician, Lond. 1727. 8. Curationem describit, theoriis exclusis.

EDVVARD BARRY *treatise on a consumtion of the lunghs* II. ed. Lond. 1727. 8. Explicationem morbi ab obstructione deducit.

A. E. BUCHNER *miscellanea Erfortensia* quæ hoc anno inceperunt, epidemias etiam, morbos rariores, vampyrorum historiam habent. EJUSD. disp. *de febre catarrhali maligna epidemica hactenus grassante*, Erfurt. 1742. 4. EJUSDEM *fundamenta pathologiæ generalis ex anatomicis & physico mechanicis principiis &* F. HOFMANNI *Med. Syst. depromta*, Hall. 1746. & *fundamenta pathologiæ specialis*, ibid. 1747. Compendium est operis HOFMANNIANI.

Sic in ACTIS PETROPOLITANIS morborum rariorum in sectis cadaveribus historiæ.

HENR. VVILHELM. ARNOLDI *de febre stomachali epidemica*, Marburg. 1727. 4.

G. de GOLS *Theologico philosophical dissertation concerning vvorms in all parts of human body, containing several curious and uncommon observations*, Lond. 1727. 8.

JAC. SMITH. *disq. physico-medico-legalis de submersorum morte*, Prag. 1727. 4. EJ. disp. *de pleuritide & inflammatione*, ibid. 1734. 4.

G. THISSEM *de morbo marino*, Leid. 1727.

RUD. AUG. BEHRENS *epistola ad* C. B. BEHRENS *qua trigam casuum memorabilium historico-medicorum simul exponit*, VVolfenbuttel 1727. 4. Collectionem promittebant scriptorum de morbis pecorum, sed ea morte clari Viri intercepta est. EJ. *de imaginario quodam miraculo in gravi oculorum morbo ejusdemque spontanea atque fortuita sanatione*, Brunsvvic. 1734. 4. EJ. *epistolica diss. altera* ad P. G. VVERLHOF *pro spicilegio observationum de morbo miraculoso hæmorrhagico & noxa a nonnullis mytulis*, Brunsvvic. 1735. 4.

HUGONIS GOURAIGNE *specimen juxta circulationis leges*, Montpellier. 1726. 12. EJUSDEM *dissertationes medico-chirurgicæ secundum circulationis leges*, Montpellier 1731. 8. Hoc majus opus est, cujus id, quod prius diximus, est quoddam quasi specimen. De febrium in genere origine mechanica agit, tum seorsim de febribus continuis ut vocat accidentalibus: de malignis, de exanthematicis, de hecticis. Miras illas veterum species retinet, observationes nonnullas interspergit. Altera pars tantum physiologiæ continet de motu cordis, arteriarum & nervorum, quantum ad systema febrium intelligendum necesse est.

HUGONIS GOURAIGNE variæ etiam disputationes sunt, *de malis inflammatoriis in genere*, Monspel. 1727. *de malis chronicis in genere* 1727. *de humorum crassitiei medentibus*, &c. 1741. *Pathologiæ conspectus* 1743.

MOUNSON SMITH disp. *de colica apud incolas Caribienses endemia*, Leid. 1727.

HERMANNI FRIDERICI TEICHMEYER soceri nostri *de hydrope pectoris* disp. Jen. 1727. 4. *de suffocatione a musto fermentante* 1729. 4. EJ. *historia morborum hyemis præteritæ* 1729. 4. EJ. disp. *de polypis inprimis cordis* Jen. 1729. 4. EJ. *de morsu canis non rabidi pernicioso* disp. 1736. 4. EJ. *de vomitu gravidarum primis gestationis mensibus* 1738. 4. *de melancholia attonita raro litteratorum adfectu* 1741. 4. EJ. *de morbo Hungarico seu febre castrensi* 1741. 4. EJUSDEM *medicina legalis* huc spectat, tum *medicinæ pathologicæ & practicæ institutiones*, Jen. 1741. 4.

JOHAN-

JOHANNES de GORTER in variis scriptis habet, quæ huc faciunt. In Libro *de perspiratione* varia proponit de acrimonia, ejusque vi in corpus humanum, mechanice explicata. EJUS *compendium medicinæ*, cujus pars I. Leidæ anno 1731. 4. pars II. ibid. 1737. 4. totum vero opus Lipsiæ anno 1749. 4. excusum est. Continet physiologicam descriptionem partium corporis humani, & morbos subjectos singulis, similares inprimis. EJUSD. *morbi epidemici brevis descriptio & curatio per diaphoresin*, Harderovvic. 1733. 4. Est descriptio morbi catarrhalis. EJUSD. *medicina Hippocratica seu in aphorismos comment.* Lib. I. Amstelod. 1739. 4. Lib. II. anno 1740. Lib. III. IV. anno 1741. Lib. V. VI. anno 1742. Lib. VII. EJUSDEM *medicina dogmatica tres morbos, delirium, vertiginem & tussim aphoristice conscriptos & commentariis illustratos pro specimine exhibens*, Harderovvic. 1741. 4. Nunc maxime sub prelo habet *pathologiæ compendium* dilucidum, & facilis usus.

JOHANNIS de GORTER etiam est disputatio *de cophosi & hypocophosi*, Harderovvic. 1739. 4. EJUS *pathologiæ compendii*, quod sub prelo esse diximus prodiit nunc pars I. Harderovvic. 1749. 8. cum titulo *Morborum generalium systema seu praxis medicæ fundamenta*: Definitiones morborum, & ætiologiæ breviter enarratæ, ad BOERHAAVII modum, ex longa experientia & collectione natæ.

J. ERNESTI TURK *historia mulieris per alvum varia ossa ejicientis*, Traject. 1727. disp.

SOUMAIN *rélation de l'ouverture du corps d'une femme*, Paris. 1728. 12. Continet fusam historiam longi morbi & palpitationis cordis: a morte causa in corde reperta est, quod exiguum, contractum, a magnis vasis remotum erat, ut pericardium vice cordis fungeretur.

CHR. ERN. CLAUDER *mirabilis calculi humani historia*, Chemnitz 1728. 4.

J. BOECLERI *Epistola de fraudulenta muliere qua per totam fere vitam ficto monstroso ventre omnium oculos decepit*, Argent. 1728. 4.

J. BOECLERI citata *Epistola* continet historiam feminæ, quæ diu medicis Argentoratensibus fictitio hydrope illusit, cum variis ex SCHEIDIO aliisque similibus historiis.

MELCH. CASP. BLAZER *specimen pathologiæ secundum methodum Stahlianam*, Lips. 1728. 4.

NICOLAI PATUNA (Chirurgi) *dell' erpete trattato*, Venet. 1729. 4. De morbo in eo in genere agit & suam curationem in herpete sanando adhibitam defendit.

ANGELI PISANI *historia admirabilis hystericæ adfectionis in virgine Patavina explicatio*, Patav. 1729. 4. Morbus hystericus varii generis ex asthmate aliisque convulsionibus compositus: singulare vero est, quod incredibili copia venæ sectionum exhaustum corpus suffecerit jacturis suis.

J. SIMON BAUERMULLER *de febre castrensi*, Herbipol. 1729. 4. 1735. 4. an una, an duæ dispp. non dixerim. Cæterum STAHLII primarius discipulus fuit.

CHRISTIAN. JOACHIM LOSSAU *beschreibung eines casus inediæ*, Hamburg. 1729. 4. Historiam puellæ ex morbo soporoso asitæ, accuratæ describit, ut de abstinentia perfecta satis certi esse possimus. Alia exempla multa colligit & comparat.

J. CHRIST. EHRLICH *mors ex sepulchris seu de noxis ex sepultura in templis facta oriundis*, Hall. 1729. 4.

STEPHANI COULET *Tractatus historicus de ascaridibus & lumbrico lato*, Leid. 1729. 8. Docuerat linguam Gallicam Leidæ: in amico, qui tænia laboraverat, omnia experimenta sua fecit. Lumbricum latum describit ex conjunctione ascaridum. In VALISNERIO & ANDRYO varia carpit, & inprimis negat umquam dari vermem unum continuum, capitatum, qui tæniæ similis sit, quod idem video jam LUDOVICUM BOURGUETUM in epistola ad VALISNERIUM monuisse.

J. AUG. STOLLER in libro *de proceritate seu medicinische untersuchung des vvachsthums der menschen die länge*, Magdeburgi 1729. 8. edito, morbos militum recenset, & morbos ætatum, Stahlii sectator, brevisque.

Hoc tempore controversia de causa spinæ bifidæ in Belgio orta est. Et primus quidem HENRICUS UYLHOORN scripserat ad ABRAHAMUM TITSIGNIUM *noodig denkbeeld van de spina bifida*, Amstelod. 1730. 8. quo morbum ad fetus in utero complicatum situm, & exempla proponit. Respondit A. TITSING *heelkondige verhandeling seu de nondum descripto malo sub nomine spinæ bifidæ noto* (uti latine titulus redditur in ACT. ERUD. librum enim

non

non vidi) Amstelod. 1732. 8. eodem anno, & morbum in imaginationem maternam refert. Acrius tunc respondit UYLHOORNIUS, *tvveede vertoog over de spina*, Amstelod. 1733. 8. Multa in TITSINGI mores & peritiam objicit, mechanismum, quem docuerat, defendit, paralysin partium inferiorum frequenter a spina bifida oriri ostendit &c.

Legi nunc A. TITSING hic citatum acriusculum responsum. Negat ab incurvatione vertebras findi posse, neque simile quid fieri monet, ubi maxime flexiones sint; sed malum esse hydrocephali speciem, sæpe a nævo, nonnunquam etiam in jam nato homine ab injuria aliqua externa ortam. Historias addit suas & aliorum.

VIEUSSENS (Medicus diversus a celebri anatomico) edidit *observations sur la maladie de Bergerac* 1731. 12. & *remedes qu'on peut employer pour la sortie des vers*, Lisieux 1730. 12. Ibi, ut lego, descripsit epidemiam, quæ a vermibus orta fuerat.

J. JAC. NEUHOLD *de inundatione capitis a sufflaminato recursu moris micrecosmici*, Jaracin. 1730. 4. Hydrocephalum describit, trium cadaverum sectiones exhibet. EJ. *obss. pathologicarum* Dec. I. Altdorf. 1733. 4.

J. J. GRAMBS *antomische beschreibung eines monströsen gevvächses*, Francof. 1790. 4.

J. CHRIST. FRISSCH *seltsame jedoch vvahrhafte... medicinische geschichle* T. I. anno 1730. T. VI. anno 1740. 4. Collectio casuum rariorum omnis generis.

B. MARTINI *casus de chorea S. Viti*, Argentor. 1730. 4.

J. MAXIMIL. JOSEPH. MUHLPAUER *de febre catarrhali passim hactenus epidemica*, Giess. 1730. 4.

CARL. FRIDRICH LOEUVV *untersuchung des von dem jahr 1729. grassierenden contagiösen catarrhal fiebers*, VVien. 1730. 4. EJUSDEM & ANDR. LOEUVV *historia epidemica Hungarica ab anno 1688. ad 1709.* prius prodierat, sed eam editionem non vidi.

THOM. FULLER *attempt to give a natural account of eruptive feavers especially of the menses and smallpox*, Lond. 1730. 4. HARL.

L. HEISTERI & MOEBII *observationes medicæ miscellaneæ*, Helmstad. 1730. 4. Varios rariores morbos continent EJ. HEISTERI multæ aliæ dispp. exstant, ut *de peste* progr. Helmst. 1728. 4. *de rachitide* 1725. 4. ubi partus illos dæmoni adscriptos vvechselbalge rachitidi tribuit, quod etiam docuerat in *annalibus Julii*, Helmstad. 1725.

EJ. *de fortuna medica*, Helmstad. 1722. 4. *de morbis adolescentum & juvenum* 1722. 4. *de calendario artuum* 1736. 4.

J. SAALMAN *de paroxysmo quartanæ cæcitatem minitante*, Leid. 1730. 4.

CHR. FRID. RAST. *de polypo*, Regiom. 1730. 4.

GUILIELMI GRAEME *historia morbi qua nuper mortuus est* THOMAS HURDMAN Londin. 1730. In febre tritæophuya dederat emeticum, accessit senior medicus, usus calidis, expellentibus, æger periit. De culpa alterutrius medici disputatum est.

ISAAC MASSEY *of* HURDMAN'S *distemper*, Lond. 1730. 8. Hic videtur is senior medicus esse. *

Inter NICOLAI HARTSOEKERI varia opuscula anno 1730. recusa exstat etiam EJUS Libellus *de la peste* p. 115. quam tribuit invisibilibus insectis.

Hoc anno cepit edi *Commercium Litterarium Noricum* cura viri ILL. C. J. TREVVII, quo diario ut plurima utilissima, inprimis tamen morborum epidemicorum, & rariorum, veneni varii generis, cicutæ &c. egregiæ observationes habentur.

HENRICI BASS *observationes anatomico chirurgico-medicæ*, Hall. 1731. 8. Præter anatomica & chirurgica varia continet etiam rariores morbos, erosionem ventriculi a mercurio dulci: scirrhum mammarum durissimum sanatum, atrophiam a fistula pulmonis, duodeni expansionem & indurationem, gonorrhoeam (ut credit) epidemicam absque contagio venereo, ulcera ilei a dysenteria, &c.

CHRISTIAN HENR. ERNDL *VVarsavia physice illustrata*, Dresd. 1770. 4... Morbos endemios, arthritidem, hydropem, morbos auctos a vini usu liberiori, & constitutiones epidemicas describit. Plicam verum morbum esse defendit. Calidis in curando plurimum utitur. An idem cum auctore disputationis jam anno 1691. citatæ? Non crediderim.

Dissertations nouvelles sur les maladies de la poitrine, du cœur, de l'estomac, des femmes, &c. par M. BARBEIRAC, Amstelod. 1731. 12. Accesserunt duæ historiæ morborum atrocium BOERHAAVIANÆ. Apud ASTRUCIUM lego hunc librum jam anno 1684. paulo minus plenum sub titulo, *Traité nouveau de mêdicine contenant les maladies de la poitrine, les maladies*

des

des femmes, & quelques autres maladies particulieres prodiisse in 12. & vulgare esse parumque plenum opus.

NICOLAI VVILLI *de stupendo abdominis tumore*, Basil. 1731. disputatio. Bona observatio hydropis maximi.

J. HENRICI COHAUSEN jocosi hominis *archæus faber febrium & medicus*, Amstelod. 1731. 8.

J. G. BEUSSER *historia morbi & sectionis cadaveris variolis defuncti*, Heidelberg. 1731. 4.

Nachricht vvas bey der in der Nieder Lausnitz eingerissenen vieh seüche zu beobachten sey, Lubben 1731. 4. cum figura instrumenti.

MICH. E. ETTMULLER *de scabie ejusque ortu ab impura lana*, Lips. 1731. 4.

JOH. GODOFREDI de HAHN *recensio febrium continuarum quæ anno 1729. Uratislaviæ populariter grassæ sunt*, Uratislav. 1731. 4. EJUSDEM *variolarum antiquitates nunc primum e Græcis erutæ*, Brieg. 1733. 4. Variolas ab HIPPOCRATE descriptas esse, & carbunculos Græcorum ab Arabum variolis non differre docuit, uti etiam A. LAURENTIUS *hist. anat.* Libro VIII. *quæst.* 9. EJUSDEM *carbo pestilens a carbunculis seu variolis veterum distinctus acc. duæ* DAN. VVILH. TRILLERI *de eodem argumento epistolæ*, Uratislav. 1736. Variolarum antiquissimam cognitionem contra CL. VVERLHOFIUM tuetur, & *carbunculum a carbunculis* distinguit, qui cum variolis iidem & a pestilente carbunculo diversi sint.

J. ZACHARIAS PLATNER, vir eleganter eruditus, multas doctas disputationes & prolusiones subinde edidit, quæ post mortem ejus conjunctim prodierunt Lips. 1749. 4. Huc ergo pertinet Progr. *de morbo Campano Horatii* quem suspicatur venereæ lui adfinem fuisse Lips. 1732. *de morbo ἐνθουσιαζόντων* & *ἐνεργυμένων* eodem anno. Deinde *de insanis & furiosis medicos erudiendos esse* anno 1740. *de pestiferis aquarum putrescentium exhalationibus* anno 1747. Tum disp. *de morbis ex immunditiis* 1731. *Orat. de ægris meticulosis*, & aliæ.

PAULI GOTTLIEB VVERLHOF, Archiatri Regis nostri, viri in praxi felicissimi & ingeniosissimi *Observationes de febribus præcipue intermittentibus & ex earum genere continuis*, Hannov. 1732. 4. 1745. 4. Magna vis observationum est, inprimis funestæ speciei tertianarum, quæ senes apoplexia obruunt, cum variis omnigenæ eruditionis digressionibus. EJUSDEM *cautiones medicæ de limitandis laudibus & vituperiis morborum & remediorum*, Hanov. 1734. 4. & EJUSDEM *dissertatio epistolaris*, Hanov. 1735. 4. Contra A. OTTOMARUM GOELICKIUM demonstrat, neque febres intermittentes salubres, neque corticem noxium esse. EJUSDEM *disquisitio medica & philologica de variolis & anthracibus*, Hanov. 1735. 4. accessit R. A. BEHRENS *Ep. de affectionibus a comestis mytulis*. CL. VVERLHOFIUS contra ILL. HAHNIUM hic demonstrat, non fuisse notas Græcis variolas, & multum ab eo morbo carbunculos illos differre.

GIROLAMO GASPARI *Osservazioni e letture*, Venet. 1731. 8. minime inutiles variorum morborum observationes.

GIROLAMO GASPARI l. c. describit morbos peculiares Istriæ, Dalmatiæ, febres, tumores testiculi herniæ similes, vermes subcutaneos, deinde fuse molam carnosam 40. librarum.

J. THEOD. ELLER *medicinische und chirurgische observaziones auf dem Berlinischen Lazareth der Charité*, Berlin. 1730. 8. Historiæ sinceræ, fideles & accuratæ, & curationes egregiæ.

In opusculis *scientificis & philologicis* quæ Venetiis prodeunt varia hujus generis continentur.
T. V. pulsus intermittens ex gelatina in corpore calloso.
T. VI. DODI de podagra recurrente & inde natis polypis.
C. F. COGROSSI de febribus periodicis T. VII. EJ. de divisione morborum ad modum botanicorum T. XV. EJ. de insania T. XVI.
CONSTANTINI GATTA graviditas 22. *mensium*.
T. XXIII. FR. PELIZZA de dysenteria.
T. XXIV. MARTIALIS REGHELLINI historia Somnambuli, &c.

THOMÆ APPERLEY *observations on physic both rational and practical vvith a treatise of the smallpox*, London. 1731. 8. Cogitationes miscellaneæ ex omni fere medicinæ ambitu, cum signis morborum, causisque hinc inde observatis, theoria inflammationis BOERHAAVIANA, laudibus mediocris diætæ neque valde calidæ neque frigidæ nimis. In variolis & alibi aliorum auctorum multa loca exscripsit.

ILL. VVALTHERUS morborum historiam utilibus disp. & programmatibus illustravit, ut *de intestinorum ex obfirmati habitus vitio* 1731. *de obesis & voracibus* 1734. *de frigore in febrium intermittentium accessione* 1740. *de atra bile* cujus non dissimilem liquorem in liene invenit: *de inflammatione* 1741. *de temperamentis & deliriis* 1741.

GUILLAUME MAUQUEST de la MOTTE *Traité complet de chirurgie* Paris. 1732. 8. Passim morborum memoriæ intercedunt, hydrocephali, epilepsiæ sanatæ, calculis redditis per urinam, sanatæ diarrhoeæ.

Observations sur la convulsion par un Médicin de la Faculté de Paris, Paris. 1732. 12. Contra convulsiones sectæ Parisianæ.

JOH. HONORATI RAIBERTI *diss. medica de morbis venereis*, Rom. 1732. 8. A vermiculis oriri malum, in semine virulento viventibus. Inunctiones partiales laudat. ASTR.

J. FRID. ZIESNER *de raro oesophagi morbo*, Regiomont. 1732. 4.

NICOLAI ROSEN Achiatri Suecici, *resolutio casus agra variis malis a plethora ortis vexata & feliciter curata*, Upsal. 1732 4. EJ. progr. editum Upsal. 1745. fol. Describit vir ILL. symptomata pueri qui hyoscyamum voraverat. EJUSDEM egregiæ diss. de morbo epidemico Uspaliensi, deque tænia exstant in Actis Stokholmiensis Academiæ.

LUD. CHR. DERN. *de febre catarrhali petechizante superioribus annis in vicinia infesta & epidemica*, Giess. 1732. 4.

CAROLI GIANELLI *Saggi di medicina teorico-pratica*, Venet. 1732. 8. Physiologica habet, de Solidi formatione ex succo concreto: tum pathologica de morbis ex stricto & laxo: denique de morbis fluidornm.

CAROLI GIANELLI citatum Librum melius nunc possum, cum legerim, recensere. De morbis solidorum a fibra stricta & laxa incipit, inde de obstructione, humorum vitiis, febribus intermittentibus, continuis, morbis bilis, vitiis transpirationis agit, quæ magni facit, de cacochymiis, coagulo & resolutione humorum, constitutionibus variolosis, consensu partium, vitiis lymphæ, vermibus, &c. Inde aerem, aquam & locos Lignagii describit, & ibi grassantes pleuritides & febres, tum historias aliquas calculi, amauroseos. EJ. *de successione morborum Libros* III. Patav. 1742. 8. nondum legi.

LUD. JOH. le THIEULLIER *observationes medica*, Paris. 1732. 8. 1739. 12. & EJUSD. *consultations de medicine* T. III. Paris. 1745. 12. Morbos tum vulgares, tum raros, cum methodo medendi Parisina describit.

BELLOSTII *suite du chirurgien de l'hopital* in chirurgicis dicetur.

BARTH. VVICHERS *medicinische vvhrheit von Krankheiten und deren Kenzeichen*, Hamburg. 1732. 8.

J. ANDR. MUNNICH *bericht von zvvey durch einen donnerschlag zu Ostervvyk gerührten Personen*, Halberstad. 1732. 4.

JUST. ARNOLD. GULICH *de furore haemorrhoidum* ed. II. Leid. 1733. 8. disp. nempe inauguralis causæ sedem in arteriarum obstructione ponit, & methodo scribit mechanica.

JUST. ARNOL GULICH disputatio citata exstat etiam Leidæ 1741. 4.

THOMÆ SCHVVENKE *rari casus explicatio*, Hang. 1733. 8. In *hæmatologia* etiam varia ad naturam febris pertinentia habet.

HENRICI A DEVENTER L. *de morbis ossium* in chirurgicis indicabimus.

FRANÇOIS SAUVAGE de la CROIX *nouvelles classes de maladies*, ad botanicorum morem, Avignon 1733. 12. EJUSD. *theoria febris*, respondente de la MURE, Monspel. 1738. 12. EJUSDEM *inflammationis theoria* R. LUD. PAYEN du MOULIN Bourg. S. Andeol. 1743. 8. Hæ duæ recusæ & auctæ gallice cum *hæmastatik* HALESII Genevæ prodierunt. Multa contra BELLINI theoriam objicit. Ab obstructione ita non accelerari sanguinis motum, ut etiam retardetur, nisi anima novum conatum ipsa adderet, febremque excitaret ad superanda obstacula. Vim etiam stimuli refutat. EJUSDEM *mémoire sur la maladie des bœufs du Vivrais*, Montpell. 1746. 4. dysenteria nempe ab inflammatione intestinorum nata, ad quam corticem Ribis nigri laudat.

FRANÇOIS SAUVAGE de la CROIX est etiam *pathologia methodica*, Monspel. 1739. 12. ad imitationem methodi botanicorum. EJ. *de noctambulatione*, Monspel. 1748. 8. EJ. *dissertation sur la nature & la cause de la rage*, Toulouse 1749. 4. Venenum canis rabidi sanguinem cogere, sed una spiritus nerveos corrumpere & putrefacere: animal non deglutire, quod gula inflammata sit, mori ex febre acuta, &c.

FRAN.

FRAN. XAVER. KOEPFERLE *de febre catarrhali epidemica grassante*, Basil. 1733. 4.

J. JUNKER *conspectus medicinæ theoretico-practicæ methodo Stahliana*, Hall. 1733. 4. Tabulæ 138. secundum morbos dispositæ. EJUSDEM *de dysenteria Pannonica* diss. 1732. Ej. *conspectus pathologiæ & semiologiæ potissimum Hippocratico-Galenicæ forma tabularum repræsentans*, Hall. 1736. 4.

J. JUNKER bene multæ disputationes sunt, ex quibus addimus eam *de molis*, Hall: 1749. quæ bona est disputatio.

SCHEPPER *de phthisi pulmonali scirrhosis parotidibus juncta*, Leid. 1733.

JOSEPHI BIANCHINI *parere sopra la cagione della morte della Contessa* ZANGARINA BANDI, Veron. 1733. 8. Historia feminæ, quæ in cineres per somnum redacta fuit. Ex pugna humorum flammam generatam esse credit. De eadem historia exstat *Lettre de M.* MAFFEI *sur un feu singulier qui s'est formé dans le corps d'une femme de Cesène*, Paris. 1733. 12. Ea historia exstat etiam in TRIVULTINIS anni 1731. p. 1922.

VVILL. STUKELEY *letter to sir* HANS SLOANE *about the cure of te gout*, Londin. 1733. 8.

G. CLINCH *observationes medicæ*, Londin. 1733. 8.

CL. BURGGRAVII *lexicon medicum* hoc anno prodiit.

T. BENNET *of the gout*, Londin. 1734. 8. Certo hunc morbum sanandum promittit: diætam animalem, vina generosa, motum & exercitia laudat.

MICHAELIS PINELLI *nuovo systema dell' origine della podagra*, Rom. 1734. 4. Podagram ab alcali oriri, omnino uti J. COLBATCH, & acidis debellari per experimenta defendit: Arcana aliqua ad eum morbum laudat, quod non placet.

In *Actis Edinburgensibus*, quæ his annis prodierunt, maximus numerus historiarum morborum, constitutionum epidemicarum, sectionum cadaverum habetur, quæ omnia lectu dignissima sunt.

PIERRE de SAUL *diss. sur les maladies vénériennes*. Antiquam luem esse, a vermibus oriri, &c. Theoreticus auctor: una prodiit *une dissertation sur la rage & sur la phthisie*, Bourdeaux 1733. 12. & Paris. 1734. 12. Phthisin unice nasci a tuberculis pulmonis, sanari lumbricis, mercurio, lacte. Rabiem deducit a vermibus, mercuriale unguentum hic princeps medicamentum esse: experimento in hominibus a lupo demorsis facto: EJUSDEM *dissertation sur la goute avec une dissertation sur les maladies dépendentes du défaut de la transpiration*, Paris. 1735. 12. Podagram sanat medicamentis transpirationem urgentibus. Etiam alios acutosque morbos, & tumores cysticos sanavit balneis, & restituta perspiratione. EJUSD. *dissertation sur la peine des reins & de la vessie*... (ubi promittit medicamentum solvens calculum) *avec une réponse contre la dissertation sur les maux vénériens*... *de* M. ASTRUC. Paris. 1736. 8.

J. SAM. LEDEL *breviarium epistolicum seu consultationum & observationum medicarum Decuriæ* III. Soræ 1734. 8. *

GUIL. ARNTZENII *amicum de quodam morbo dissidium*, Neomagi 1734. 4.

G. BULL *de pictonum colica*, Leid. 1734. 4.

SIMSON DAVIDS *de calculis cysticis & hepaticis*, Leid. 1734.

MONGIN *sur la petrification de l'epiploon*, Paris. 1734. 12. A contusione hydrops, sæpe sublevatus paracentesi: a morte vero repertus in omento tumor mobilis calculosus.

HALLOYS *description d'un paquet de vaisseaux pétrifié dans le cœur d'une Demoiselle*, JOURN. des SAV. 1734. Oct.

J. ROGERS *an essay on epidemic diseases*, Dublin 1734. 8. Epidemias urbis *Cork*, & inprimis perniciosam febrem describit, quæ anno 1731. ibi grassata est. Deinde de variolis agit. Experimenta statica D. RYE subjiciuntur.

Febris, quam diximus descripsisse JOHANNEM ROGERS in l. c. petechialis maligna fuit, cum pulsu vix mutato, quam aeri humido & carnium nimio esui tribuit. Variolarum specificum venenum defendit, & multas constitutiones epidemicas describit, multasque variolarum species separat, in singulis nempe tribus classibus & benignas & malignas cum historiis ægrorum.

THEOPHILI LOBB *lettres*, &c ad praxin inprimis spectant.

J. SEBASTIAN ALBRECHT *von der in der näche sich einschleichenden hornvech seuche*, Coburg. 1734. 4.

JOS. TH. ROSETTI *Systema novum de morbis fluidorum & solidorum*, Venet. 1734. fol. Theoria mera.

GUIL. BULL. *de colica Pictonum*, Leid. 1734. 4.

DOMINICI MILITIA *de morbis exitialibus virginem Patavinam excruciantibus*, Patav. 1734. 4. Fere omne genus morborum passa est, cum tumore duro abdominis enormi. Vim eximiam corticis devoravit.

J. FRID. BACHSTROEM *observationes circa scorbutum & ejus medelam*, Leid. 1734. 8. Experimento, Thoruniensis præsidii, in obsidione scorbutum passi, cum Sueci obsidentes sanissimi essent, demonstrat scorbutum fieri ab abstinentia vegetabilis recentis cibi.

J. DOMINICI SANTORINI *instruzione intorno alla febbre*, Venet. 1734. 4. Partitionem febrium dat & plurimas species cum curatione.

JOSEPHI del PAPA *trattati vari fatti in diverse occasioni*, Florent. 1734. 4. Noxas vernicis Chinensis ostendit, vapores ex abdomine adscendentes refutat. De quartana agit & aquis Hetruscis.

DEZON D. en Med. *lettres sur les principales maladies qui ont regné dans les hopitaux du Roi en Italie en* 1734. 5. & 6.

THEOPHILI LOBB *method of curing feavers deduced from the structure of the human body*, Lond. 1734. 8. Theoriam quidem etiam continet, laudabitur autem in praxi, ad quam propius spectat. EJ. *medical practice in curing feavers*, ibid 1735. 8. Febrium tres classes facit, quarum una a dissolutione, altera a coagulatione sanguinis proveniat, tertia ex prioribus complexa sit, quarum classium signa, characteres, curationem subjungit. Subjungit 53. breves historias ægrorum. EJUSDEM *treatise of smallpox*, Lond. 1731. 8. & auctius 1748. 8. gallice vero 1749. In parte priori dat morbi historiam, & proponit curationem ejusmodi, ut nulla fiat eruptio. In T. II. habet historias 50. variolosorum. EJ. *practical treatise of painfull distempers*, Lond. 1739. 8. Dolorem in principio aliter quam BOERHAAVIUS explicat a contactu particularum acrium, & a pressione aeris, deinde morbos dolorificos breviter recenset, historias sanationum 51. addit, cum formulis. Dolores a partu noviter interpretatur ab impedimento quod sanguis rediturus experitur in contracto utero. EJ. *letters relating to the plague aud other contagious distempers*, Lond. 1745. 4.

MARTIN GOTTHELP LOESCHER *de febre petechiali castrensi & epidemica*, VVittemb. 1735.

J. DAN. LONGOLII *mantissa ad systematis Stahliani vindicias* 1735. 8. Contra STENZELII *pathologiam pigrorum*.

CHESHIRE *treatise on rheumatism acute and chronical vvith obss. on its causes*, Londin. 1735. 8. Oriri ab acrimonia & visciditate sanguinis, sanari mercurio.

VVILL. HILARY *rational and mechanical essay on the smallpox*, Londin. 1735. 8. Novum morbum esse ostendit.

VVILL. HILARY edidit etiam *account of the variations of the vveather and epidemical diseases from 1726. to* 1734. Londin. 1740. 8.

J. JAC. GEELHAUSEN *de febribus malignis contagiosis*, Prag. 1735. 4.

JOS. IGNAT. ROGG. *de morborum castrensium perniciei causis*, Altdorf. 1735. 4.

JOHN. CATHERVVOOD *nevv method of curing apoplexies*, Londin. 1735. 8.

FRANC. CAROLIN EGLOFF *genuina febris epidemicæ hic grassantis adumbratio*, Insprug. 1735. 4.

A short method of curing continual feavers, Lond. 1735. 8.

ANTONII MOMBERS *vom nieren und blasenstein*, Helmstatt. 1735. 8. non magni momenti cum improbabili icone calculi in quo facies humana expressa sit.

SIGISMUND HAHN *schedia cyrtonosi* & J. GOTTFRIDI filii *responsio cyrtonosi tabulas aliquas exhibens*, Breslau 1735. 4. Morbum rachiticum a læsa incrementi proportione deducit, & musculorum vi irregulari, & ligamentis laxis. Antiquitates morbi addit.

CAROLI LINNÆI *hypothesis nova de febrium intermittentium natura*, Hardervvic. 1735. 4. Derivat ab aquis argillosis. EJUSDEM *de tænia*, Uspal. 1748. Quatuor animalia ab auctoribus parum separata describit, reperiit in aqua vermes humanos & ova absorberi contra VALISNERIUM defendit. EJ. *de generatione calculi*, Uspal. 1749. vino tribuit & acido coagulanti.

AUG. VVENKER *de virgine ventriculum per 23. annos perforatum gerente*, Argentor. 1735. 4.

CAR. GOTTL. LINDNER *betrachtungen des roth und vveissen friesels nebst erörterung der frage vvarum der friesel zu Hirschberg im schvvange gehe*, Schvveidnitz. 1735. 8.

JULIANI OFFRAI vulgo de la METTRIE *systéme de* BOERHAAVE *sur les maladies vénériennes avec une dissertation du Traducteur sur l'origine, la nature & la cure de ces maladies*, Paris. 1735. 12. ASTRUCIUS bona aliqua sed quasi fortuito misceri scribit, neque enim legi. EJUSD. *Traité du vertige avec la description d'une catalepsie histérique*, Paris. 1738. 12. Catalepsios autem historia prodiit Rennes 1737. 12. Ex BELLINO vertiginem explicat. EJUSDEM *Lettre a Mr.* ASTRUC, Paris. 1738. 12. & *Nouveau traité des maladies vénériennes*, Paris. 1739. 12. Pro BOERHAAVIANA hypothesi. Morbum in tunica cellulosa residere, neque antiquis notum fuisse. Festinato vero scripsit & cum evidentissimis erroribus. EJUSDEM *Observations de médicine pratique*, Paris. 1743. 12. Proprium crudelem morbum, choleram nempe describit. Vehementia medicamenta, venæ sectionem validissimam, & alia hujusmodi amat: rariores cæterum morbos aliquos habet, in variolis, a venenis, &c. Sed fatetur se plerasque historias exscripsisse, *Ouvrage de Pénélop.* II. p. 76.

D. F. DANKVVETS *de ratione paralyseos anatomica*, Delmstad. 1735. 4.

D. QUEYE *de syncope*, Monspl. 1735. 4.

JOH. TIMM *anmerkungen in eröfnungen der Körper*, Brem. 1735. 8. Viginti observationes & una, inter quas pericardii adhæsio, &c.

ANDREÆ OTTOMARI GOELICKE *Institutiones medicæ*, 1735. 4. Systema integrum cum collegio casuali. Contra mechanicos pugnat. EJUSDEM variæ disputationes huc faciunt, ut *obss. clinicæ circa febrim vesicularem*, Francof. ad Viadr. 1732. 4. EJ. *de morbo ructuoso* HIPP. 1734. 4. EJ. diss. *de febre catarrhali maligna petechizante nunc epidemice grassante* 1741. 4. Denique *Acta Francofurtensia* varias observationes & historias continent. Multas etiam cristicas disputationes edidit, quas omitto.

ANDREÆ OTTOMARI GOELICKE est etiam *de lue contagiosa bovillum genus nunc depopulante*.

CHRISTOPH. MART. BURCHARD *de scorbuto maris Balthici accolis non endemio*, Rostoch. 1735. 4. EJ. *de affectibus spasmodicis frequentius recurrentibus* 1738. 4.

SIMON. PAUL. HILSCHER *de calculo renum*, Jen. 1734. cum analysi chemica. EJ. *de morbo castrensi epidemico qui a vere 1734. ad annum 1735. in castris ad Rhenum & in vicinia grassatus est*, Jen. 1736. 4. EJ. *progr. an in variolis viscera pustulis contaminentur*. Jen. 1738. 4. EJ. *de febribus malignis in agro Roemhiltensi anno 1741. grassatis*, Jen. 1741. 4. EJ. programma *de scelotyrbe memorabili casu illustrata* 1747. 4.

RICH. REYNELL *de catalepsi schediasma cum historia mulieris catalepticæ*, Londin. 1736. 4. parvi momenti.

FRANCISCI BALTHASAR von LINDERN *venus spiegel oder beschreibung der meisten venus krankheiten*, Strasburgi 1736. 8. EJ. *medicinischer haubt schlüssel aller und jeder krankheiten des menschlichen leibes*, Strasburgi 1739. 8.

Hoc anno Genevæ prodiit editio SYDENHAMIANORUM operum, cum quibus magna vis constitutionum epidemicarum recusa est, utili instituto. Inter eas plurimæ sumtæ sunt ex EPHEMERIDIBUS NATURÆ CURIOSORUM, aliæ ex aliis fontibus. Hic etiam RICHÆ constitutiones repetitæ habentur & varia ex LANZONO, RAMAZZINO.

CAROLI MAZUCHELLI *notizie pratiche intorno all' Epidemie degli animali bovini*, Mediolani 1736. 4.

BOUILLET *mémoire où l'on donne une idée générale de quelques maladies qui regnent à Beziers & que l'on appelle le Coup de Vent*, Beziers 1736. 4. catarrhus epidemicus. EJUSDEM *plan d'une histoire générale des maladies*, Beziers 1737. 4. Promittit septem volumina & usurum se fatetur Manuscriptis D. CHIRAC, & CHATELAIN, secuturum ordinem peculiarem, ut v. g. conjunctos proponat morbos virginum. EJ. *élémens de la médicine pratique*, Beziers 1744. 4. Varia sunt, non cohærentia. Epidemiæ Biterrenses. Regulæ ex HIPPOCRATE excerptæ. JAMES contra rabiem caninam: De fungorum noxis; alia practica utique pauca propria. EJ. *suite des élémens de la médicine pratique*, Beziers 1746. 4. Varia continet: dissertationem de asthmate: aliam de peste, quam negat esse contagiosam; aliam de curatione febrium acutarum HIPPOCRATICA; denique constitutiones epidemicas Biterrenses annorum 1743. 1744. & 1745. & morbi acuti LUDOVICI XV. historiam.

BERGEROU *sur l'hydropisie de la poitrine*, Paris. 1736. 12. Describit hydropem in duplicis pleuræ intervallo, & totum morbum exponit.

VVILLIAM DOUGLAS *practical history of an epidemical feaver vvith an angina ulcusculosa*, Boston (in nova Anglia) 1736. 8.

H. HENRICI *kurzer begriff und betrachtung des menschlichen körpers in seinem gesunden und kränklichen zustande*, Zerbst 1736. 8. Est pathologia & semeiotica. Multa ad BOERHAAVII mentem. Codex cæterum prælectionum auctoris est, quem post ejus mortem anonymus edidit.

JOH. MITTEMAYER *zuverlässige gedanken von der vvahren existenz natur und beschaffenheit der polyporum*, Dresden 1736. 4.

JOS. VVEITBRECHT *de febrili constitutione Petropolitana ann.* 1734. 1735. Regiomont. 1736. 4.

FRANC. JOS. MOLITOR *de febre continua maligna & intermittente tertiana utraque ad Rhenum ann.* 1734. *&* 1735. *epidemica castrensi*, Heidelberg 1736. 4.

J. FRANC. RAUCH *de anomaliis mensium cum annexis binis casibus rarissimis*, Vienn. 1736. 4.

PHIL. AD. BOEHMER *de præcavenda polyporum generatione*, Hall. 1736. 4.

J. GOTTFR. SALZMANN *historia purpuræ miliaris albæ Argentoratum & viciniam ante triennium infestante*, Argentor. 1736. 4.

A. KLOEKHOF *de frigidis nervosi systematis inimicis*, Leid. 1736. 4.

J. NELSON *de diabete*, Leid. 1736. 4.

HENR. MEIDER *lettre à* Mr. GARELLI *sur les fiévres* 1736. 8.

JOH. CHRIST. KUNDMANN *rariora artis & naturæ*, Uratislav. 1737. fol. Pars posterior operis medici est & practicas observationes quam plurimas & emortuales fastos, & historiam pestis continet, quæ sub initium seculi floruit, STAHLII de secta est.

ANDREÆ PASTA *de motu sanguinis post mortem & de polypo cordis*, Bergami 1737. 4. Polypos vix admittit, qui a morte gignantur. Eam sententiam etiam in Ep. ad RONCALLUM defendit, quæ cum EJUS historia morborum prodiit. EJUSDEM *discorso medico chirurgico intorno al flusso di sangue dall' utero delle donne gravide*, Bergami 1748. 8. Non extrahendum ob ea mala fetum, sed quietem, venæ sectionem, & alia, quæ sanguinis impetum minuant, adhibenda suadet.

JOH. ARMSTRONG *a synopsis of the history and the cure of venereal diseases*, Lond. 1737. 8. Compendium est eorum, quæ de is morbis scripta exstant, non sine laude etiam ASTRUCII.

CHARLES FONTENELLE (médecin de Poitiers) *sur une fille de Grenoble, qui ne boit ni ne mange depuis quatre ans*, Poitiers 1737. 4.

J. G. H. CRANER *epistola de scorbuto*, Norimberg. 1737. 4. De scorbuto castrensi Hungarico, a febribus male sanatis, infarctu viscerum lienisque orto.

PAULI VALCARENGHI *medicina rationalis constitutionem epidemicam annor.* 1734. 1735. 1736. *in Cremonensi civitate complectens*, Cremon. 1737. 4. Morborum epidemicorum singulares historias & curationes refert: de cortice fuse agit. EJUSDEM *continuatio epidemicarum constitutionum Cremonensium annor.* 1737. 1738. 1739. *&* 1740. *& morbis hepatis*, Cremon. 1742. 4. Describit inflammationes & ulcera hepatis, &c.

PAULI VALCARENGHI *continuatio*, &c. Cremonæ jam anno 1737. etiam excusa est. EJUSDEM est *de saxis ferreis vitrique frustis per vomitum rejectis*, Cremonæ 1746. 4. cui ANDREAS FROMOND celato nomine opposuit in dissertatione *de saxis acubusque ferreis epistolam*. Incredibilem historiam esse monet. Prodiit Brixiæ 1749. 4.

J. GER. VVAGNER medici Lubecensis, celebris viri, *obss. clinicæ de febre acuta in tractu Germaniæ balthico & præsertim Lubecæ observata*, &c. 1737. 4. EIUSDEM *de nutu naturæ medendi methodo in malignis*, Hamburg. 1744. 4. Commendat emetica in principio.

CHRIST. PHIL. GLASS *de inflammatione ossium*, Hall. 1737. disp. Inflammationem non in sola stasi, sed in motu concitatiore poni fuse demonstrat.

DANIEL HOFMANN *de aëre microcrosmi factitio*, Tubing. 1737. disp.

JOHN DOUGLAS (magni JACOBI fratris) *dissertation on the venereal disease*, Lond. 1737. 8. & *Part the* II. & III. omnes eodem anno. Practica quidem inprimis, ut laudet hydrargy-

drargyrum ita datum, ut una ope catharticorum impediatur, ne erumpat in salivationem.

J. PHIL. METZ *obs. rara de diabete*, Basil. 1737. d.

J. FRIDER CRELLII *observationes in partibus morbidis factas ad illustrandam corporis sani œconomiam non esse temere applicandas*, Progr. VVittemb. 1737. 4. EJ. *tumor fundo uteri externe adhærens*, VVittemberg. 1739. 4. EJ. *de arteria coronaria cordis instar ossis indurata*, VVittemb. 1740. EJ. *de viscerum nexubus insolitis*, Helmstatt. 1743. utiles disp.

J. FRID CRELLIO adde programma anno 1742. editum cum observationibus morbosis.

CHRISTIAN AREND SCHERER *de calculis ex ductu salivali excretis*, Argentor. 1737. 4.

PHIL. CONR. FABRICIUS *de ægro epilepsia saltatoria laborante*, Giess. 1737. 4. EJUSDEM *sciagraphia agri Butisbacensis*, VVetzlar 1746. 8. Habet morbos endemios urbis patriæ & observationes practicas. EJ. programma 1749. Helmstadii editum continet morborum observationes.

PHIL. CONR. FABRICII etiam sunt *observationes circa constitutionem epidemicam anno 1750. adnotata*, Helmstad. 1750. 4. cum descriptione variolarum. EJ. dissertatio *de paralysi brachii unius & pedis alterius e dysenteriis familiari*, ibid. eodem anno. EJ. *programma* eodem anno de tumore mesenterii maximo.

JOSEPHI ANTONII PUJATI *decas rariorum observationum medicarum*, Venet. 1737. 4. * EJ. *de morbo Naroniano tractatus*, Feltri 1747. 4. Descriptio febris malignæ, cum stupore capitis, quæ Naronii quotannis epidemice grassatur. Cæterum multo plura hoc egregio libro continentur, de morbis palustribus in genere, quos viscido aëri tribuit etiam per experimenta in effluviis aquæ palustris adserto: tum ad pathologiam morbi, ad curationem per calida sudorifera absolvendam: ad parotides de quibus fuse agit, & in HIPPOCRATIS pluscula præsagia commentatur, denique de morbis Feltrinis Naroniano similibus. Multa physiologica perutilia intercedunt.

JOSEPHI ANTONII PUJATI *decadem rariorum observationum meditarum* nunc legi, quæ minime vulgare opus est. Observationes non decem sed multo plures sunt, & in uno titulo numerosæ continentur. Sunt autem de polypis ventriculi per anum exeuntibus, de gonorrhœæ metastasi ad pulmones, de ischuria vesicali, lumbagine rheumatica habita pro morbo dæmoniaco, sectione phthisici, pleuritide verminosa, &c.

CHRIST. PHIL. BERGER in suis *explicationibus eventuum naturalium*, Lemgov. 1737. 8. Vampyros epidemicum unice morbum esse ostendit.

J. CAR. LUBIENEC de LUBIENECKI *de febre maligna epidemica*, Posnan. 1737. 8. *

FR. JOS. de OVERLAMP *systema*, Norimb. 1737. 8. editum pathologiam etiam continet.

J. CHRISTOPH. POHLIUS *de prostatis calculo affectis*, Lips. 1737. bona disp. EJ. *de tumoribus cysticis feliciter maleque curatis*, Lips. 1738. 4. EJUSDEM *de hydrope saccato in hydatidibus*, Lips. 1747. 4 Ulcus cellulosæ diaphragmatis describit, in quo maxima vis hydatidum. De causa hujus morbi agit.

JAQUES EMILIEN CAMUSET *Traité des fièvres malignes pestilentielles qui ont grassé à Varsovie & en Pologne depuis Février 1737. jusqu' en Septembre de la même année*, Dresden 1728. 8.

J. HARTMANNI DEGNERI *historia medica de dysenteria biliosa contagiosa, qua ann. 1736. Neomagi & in vicinis pagis epidemice grassata est. Accedit relatio de morte per mercurium sublimatum in emplastro adplicatum*, Trajecti 1738. 8. Contagiosum malum fuisse ostendit, non sine carbonibus, sæpe in gangrænam abiisse, natum causa incerta, quam in anni æstate aut diæta non reperias. Theoriam proponit, venenum fuisse pene arsenicalis indolis, in quam ipsa bilis transiverit, quæ corrupta & putrescens ventriculum & intestina lancinaverit. Signa, prognoses, curationem, per ypecacoanham, rheum, simaroubam, cascarillam exponit. Ediderat anno 1717. 4. disp. *de notabili casu febris petechialis cum cholerico causoidea complicata*, Ultraj. 1717. 4.

Traité de la communication des maladies & des passions, La Haye 1738. 8. In physiologicis aliqua de hoc opusculo diximus. Morbos fere omnes a lacte corrupto explicat, sive corporis sive animi. Hinc non a matre sed a vacca pueros ali debere, libera animi affectibus. In tensione fibrarum vitiata plerosque morbos ponit.

JOH. HUMMEL *de arthritide tam tartarea quam scorbutica*, Budingæ 1738. 8. STAHLII sectam sequitur. Podagram a spissitate deducit, acida pro curatione laudat, fabulosam de Nostoch historiam adfert, &c.

THEO-

THEODORI van ZELST *de podagra & dolore colico, spasmodico simili sex annis durante subito in podagram mutato & curato*, Amstelod. 1738. 8. Ad colicam Pictonum.

MEYER *de morbis endemiis*, Leid. 1738. 4.

Medici circa sylvas Hercynias habitantis (CHRISTOPH. CONRADI) SICELII *Decades casuum clinico-medicorum* I. & II. Northusæ 1738. 1739. 8. quarum decadum, quæ VII. sunt, conjuncta editio prodiit 1744. 8. EJUSDEM *exercitationes praxeos casualis clinicæ medicæ* 1748. 8. quæ & ipsæ 73. historias morborum continent. IDEM jam anno 1722. Halæ ediderat *schediasma de causis febrium præsertim intermittentium his annis enormiter grassantium* 4.

J. G. GUNZ *de derivatione puris in bronchia*, Lips. 1738. disp.

CHRISTIAN. ANDR. KOCH *de affectu rarissimo ab* H. BOERHAAVE *sanato*, Leid. 1738. 4. vesicæ nempe internæ membranæ secedentis.

GOTTLOB CARL SPRINGSFELD *de partium coalescentia morbosa*, Lips. 1738. disp.

BROVVNE LANGRISH *modern theory and practice of Physic*, Londin. 1738. 8. In naturas morborum inquisivit per experimenta. Sanguinis in febre degenerationem alcalicam, & cohæsivam, & urinæ similem alcalescentiam per analysin chemicam ostendit: In febribus intermittentibus pulsum tardiorem observavit. Egregius Liber. EJ. *physical experiments upon brutes*, Lond. 1746. 8. Aquæ laurocerasi & fumi sulfuris vim venenatam in canibus exploravit: ab illa sanguinem floridiorem fieri & pulsum augeri vidit, fumum innocuum esse expertus est.

J. JAC. RITTER disp. de falsa asitia CRAZERIÆ, Basil. 1737. 4. Laudatur amici & olim discipuli disp. in Trivultinis 1738. pag. 2199.

JOHN BURTON *a treatise of nonnaturales*, Eboraci 1739. 8. De diætetico hoc scripto nuper gallice reddito alias dicetur. Multa autem omnino huc pertinent. Primo de morbis epidemicis fuse agit, quos ad aëris externas in calore, frigore ventisque mutationes refert, & illustrat ex HIPPOCRATE, SYDENHAMO & VVINTRINGHAMIO, quorum observationes epidemiarum huc adplicat, singularum causas in statu præcedente aëris reperit, & SYDENHAMUM refutat, negantem hanc aëris potentiam, nimius nisi fallor in eo studio. Exhalationum etiam in aëre obvolitantium potentiam magni facit. BOERHAAVII cæterum adsecla. In subjuncto libello *of the Chincough* curationem tussis pertinacis puerorum proponit, per corticem, cantharides camphora correctas.

LUD. FRID. PELITZSCH *untersuchung der eigenschaften, ursachen und hülfs mitteln der arthritidis*, Leipzig 1739. 8.

JOACH. FRID. BOLTEN docti medici disputatio *de tussis phthisicæ incompescibilis vera causa*, Hall. 1739. 4.

GIOVANNI BATISTA MOREALI *delle febbri maligne e contagiose nuovo sistema teorico-pratico*, Mutin. 1739. 4. A vermibus morbos malignos & exanthematicos derivat, & mercurio credit sanari.

G. F. CRENDAL Med. de l'hopital de Valence, *traité de quelques maladies de poitrine avec leur dignostic & prognostic*, Paris. 1739. 12. Morbos epidemicos describit qui Valentiæ regnaverant. Catarrhos, ex vetere theoria, descendere a capite per nervorum involucra docet.

De CHAMPCORNU *traité des maladies vénériennes* cum pathologia chirurgica VERDUCI, Amstelod. 1739. 8.

CHRIST. GOTTLOB SCHOLZ *de causis inundationum & noxiis earum circa sanitatem corporis humani effectibus*, Erfurt. 1739. 4.

PAUL. GER. HENR. MOEHRING *historiæ medicinales*, Amstelod. 1739. 8. Observationes practicæ seu historiæ morborum 33. cum erudita similium casuum comparatione. EJUSD. *de mytulorum quorumdam veneno*, Brunsvvic. 1742. 4. cum propriis & de horum & de aliis venenis observationibus. EJ. *entvvurf der in den Niederlanden befindlichen pestilenzialischen vieh seuche*, Aurich. 1745. 4.

JOH. HUXHAM *obs. de aëre & morbis epidemicis ab anno 1728. ad finem 1737. Plimuthi facta*, Londin. 1739. 8. Valde laudatur ab auctore *natural history af air and meteores* pag. XIV.

JOH. HUXHAM Libro citato accedit *opusculum de colica Damnoniensi*. Hic auctor prores meteo-

meteorologicas observationes in *Transactionibus* dederat. Multum autem in morbis gignendis aëri tribuit, qui nimis elasticus sanguinis motum intendat, nimis remissus morbos malignos & febres intermittentes inducat. Frigido aëri inflammatorios morbos, imbribus anginas tribuit. Morbos cum variis aëris temperiebus diversam curationem requirere cum SYDENHAMO docet. Dat ergo fastos meteorologicos, & ad singulos menses annosque morbos epidemicos majoris momenti describit. Genera morborum uno nomine male comprehendi monet, petechiasque a sanguine effuso recte deducit. Febrem catarrhalem epidemicam anno 1737. de lento nervoso genere describit, tum colicam Pictonum a fructuum hortorum abusu. EJ. *essay on fevers*, Lond. 1750. 8.

CAR. PHILIPPI GESNER *de divino* HIPPOCRATIS Gotting. 1739. 4.

J. G. SCHERB *de calculo in receptaculo chyli hydropis causa*, Leid. 1739. 4.

DANIEL VVILHELM TRILLER *succincta commentatio de pleuritide ejusque curatione*, Francofurt. 1740. 8. Eruditissima morbi descriptio, subjectis ex CELSO & AURELIANO capitibus de pleuriticis, notis illustratis, & decem historiis. Curationem veram antiphlogisticam doctissime confirmavit.

Dissertationes duæ de febribus una, altera de succo nerveo, Rom. 1740. 8. STAHLII ad modum febrem animæ tribuit.

DANIEL VVILHEM TRILLER bonam disputationem etiam edidit *de fame lethali ex callosa ventriculi angustia*, VVittemb. 1750.

J. FRID. RUBEL *pathologia & therapia* P. I. II. III. IV. Norimb. 1739. & 1740. 8.

MORANDO MORANDI *de febribus tertianis perniciosis commentatio*, Mutin. 1740. Duo, ut credit, nova genera horum malorum descripsit. EJ. *prima decade di lettere familiari contenenti gli errori nella pratica fatti*, Mutin. 1748. 4. continet differentias doloris nephritici & colici, & Tr. de asthmate hypochondriaco.

ERNEST. EPHRAIM EBERT *de causis frequentioris proventus polyporum*, Francof. ad Viadr. 1740.

JOH. JAC. VVOYT *abhandlung aller innerlichen Krankheiten*, Lips. 1740. 4.

JOH. JAC. VVOYT primum prodiit Lips. 1735. 4.

IN ACTIS SUECICIS utiles morborum descriptiones habentur, tussis convulsivæ a STRANDBERGIO scripta, morbi epidemici ab ILL. ROSENIO, dysenteriæ Helsingicæ, &c.

GOTTVVALD SCHUSTER *de infante recens nato hydrocephalico*, Chemnitz 1740. 4. EJ. *Morbus boum* E. N. C. vol. VIII.

JAC. HENRI. CHRISTIAN ADAMI *de materia calcaria post arthritidem per vias urinarias educta*, Lubec. 1740. 4. Observationem adfert.

RICHARD HOLLAND *a short vievv of the nature and cure of smallpox*, Lond. 1740. vel 1741. 8.

MILCOLUMBI FLEMYNG *neuropathia*, Eborac. 1740. 8. Amstelod. 1741. 8. Carmen de morbo hypochondriaco, ventriculi & Systematis nervosi debilitate.

THOM. THOMSON *historical, critical and practical treatise on gout*, Londin. 1740. 8. Esse morbum inflammatorium articulationum a sanguine ortum, & curationem refrigerantem perinde requirere.

J. CURVI SEMMEDI *Observationes ægritudinum*, Ulyssipone 1740. fol.

CAJETANI TACCONI *de variis hepatis adfectibus*, Bonon. 1740. 4. Egregius labor, quo calculi vesicæ felleæ, dilatationes miræ vasorum bilis & ulcera describuntur. Recusus est in *Memorie de' Valentuomini*, quæ Lucæ prodeunt.

In VVILH. BECKET *obss. chirurgicis*, quæ hoc anno Londini prodierunt in 8. varii etiam interni morbi ex cadaveribus describuntur. IDEM contendit ante Indiam detectam luem veneream in Europa fuisse. Sed observat ASTRUCIUS eum uti testimoniis jam a SLOANEO in itinere Jamaicensi prolatis.

GOD. NEIGEFIND *de noxiis effectibus frigoris in corpus humanum*, Erfurt. 1740. 4.

J. CHRISTIAN THEMEL *saccus sanguine repletus hydropem asciten referens*, Chemnitz 1740. 4.

HERMAN PAUL JUCH *pathologia & therapia*, Erfurt. 1740. 4. EJ. *de febre catarrhali epidemica cum tussi & coryza complicata mensibus vernalibus anni præteriti in pluribus Germaniæ provinciis grassante*, Erfurt. 1743. 4.

JAC. HOFER *de terrore p. n. orto a nimia nervorum acusticorum sensibilitate, subsequentibus miris & singularibus symptomatibus*, Basil. 1740. 4.

J. CASP. SULZER *historia morborum quorumdam Helvetiæ indigenarum*, Argentor. 1740. 4.

J. FRIDERICI SCHREIBER *observationes & cogitata de peste Ukrainiæ ann.* 1738. 1739. Petrop. 1740. 4. & auctius Berolin. 1744. 8. Perspicacissimus auctor eadem, qua ANTONIUS DEIDIER comparatione usus, pestis bubonaceæ cum lue venerea analogiam ornavit, carbunculariæ cum variolis addidit, curationes ex hac theoria proprias opposuit, observationes in posteriori editione adjecit.

J. FRIDERICI SCHREIBER citatus Liber Petropoli iterum recusus est 1750. 4.

A. VVARREN *treatise concerning the malignant feaver in Barbades*, Londin. 1740. 8.

VVARREN l. c. describit febrem flavam, pestis genus, cum ictero seu flavedine potius universali a sanguine dissoluto nata, celeriter cæterum per gangrænam universalem lethali. Memorabilis Liber.

J. BARKER *Observations on the present epidemic feaver*, Londin. 1741. 8. *An enquiry into the cause of the present epidemical feaver*, Londin 1742. 8. * De febre miliari parum minaci, sed maligna agit, cum pulsu vix mutato, sed determinatione ad delirium & somnum, ut ex ipsa vero blanditia periculum augeretur.

FRANCISCI RONÇALLI PAROLINI *dissertationes quatuor*, Brixiæ 1740. De ægagropilis. De homine, qui per fraudem se fingebat invulnerabilem. Miram etiam historiam virginis recenset, sub cujus cute infinitæ acus latebant, & similes in cadavere repertæ sunt. EJ. *historia morborum observationibus aucta & clarissimorum virorum observationibus illustrata.* Brix. 1741. fol. Historiæ sunt omnino quinquaginta morborum, inter quos aliqui chirurgici, & aliquæ cadaverum sectiones. Inter consilia unum est MORGAGNI de luxatione complicata tibiæ. Inter epistolas est POZZIANA, quæ legi meretur, & de polypis cordis agit.

FRANCISCI RONCALLI PAROLINI est etiam *Europa medicina*. A variis amicis, aut certe exteris medicis, historiam morborum epidemicorum collegit, in Italia inprimis.

PIERRE GUISARD *essay sur les maladies vénériennes*, La Haye 1740. 8. vel potius Monspelii, Paris. 1743. 8. Practicus potius quam theoreticus.

J. HENR. HEBENSTREIT *pathologia metrica*, Lips. 1740. 8. Magni certe laboris carmen, & variis flosculis adspersum. EJUSDEM *de pulsu inæquali*, Lips. 1741. EJ. *de morbis a pervigiliis* disp. Lips. 1740. 4.

AMOS. LAMBRECHTS *verhandeling van de ophthalmia*, Amstelod. 1741. 8.

J. LUC. ELTZMANN *de febribus intermittentibus continuatis*, Sylvæduc. 1741. 8. *

J. GOTTLIEB LEIDENFROST *de motibus corporis humani qui fiunt in proportione humorum, præsertim crisibus & febribus*, Hall. 1741. 4.

FRID. LEBERECHT PITSCHEL *de hydrocephalo interno*, Lips. 1741. 4. bona disputatio.

Eruditi viri J. GODOFR. BRENDEL collegæ nostri multæ exstant disputationes practicæ bonæ notæ. Citabo paucas: *observationum medicinalium fasciculus*, Gott. 1741. 4. *de morbis ex hæmorrhoidibus interceptis* 1741. *purpura retrograda soluta per ulcus vesicatorii* 1743. 4. *de mola ossea* HANCOPH 1746. *de tympanitide*, *de catarrho suffocativo*, eodem anno: *de spissitudine sanguinis in morbis temere accusata* 1747. *de febrium partitione* eodem anno.

PET. MAGNOL *de humorum crassitudine & obstructione in genere*, Monspel. 1741. 8.

NICOLO' CIRILLO *consulti medici*, Venet. 1741. 4. vol. 1. Posthumum opus, cum auctor anno 1735. obierit. Cæterum a multis insigniter laudatur & nuper in *Journal des Savans d'Italie* T. III.

C. AUG. a BERGEN *de inflammatione sanguinea ex principiis anatomicis deducta*, Francof. ad Viadr. 1741. EJ. *de morbo epidemico spasmodico, convulsivo, contagii experte*, ibid. 1742. 4. EJUSD. disp. *de spina ventosa*, Francof. ad Viadr. 1746. utiles dispp.

GEORG. VAGHI *de insectorum in corpore humano genitorum forma varia & indole*, VVitemb. 1741.

ERNST ENDTERS *ausführlicher bericht von denen schmerzlichen glieder Krankheiten podagra, chiragra, malo ischiadico*, Francofurt 1741. 8.

PHIL. MAXIMILIANI DILTHEY *observationes anatomico-physica medica rariores*, Herborn 1742. 8. Undecim sunt observationes, rariorum morborum, aut sectionum legalium.

PIERRE BRESCOU *Traité de l'épilepsie*, Beucaire 1742. 12. Theoriam fuse proponit. Laudat tincturam florum gallii, radicem pæoniæ, flores tiliæ & lilii convallium, &c. Agyrtæ cæterum proprior. EJUSDEM *Traité du Scorbut*, Paris. 1743. 12.

THOMÆ GLASS *commentarii XII. de febribus ad* HIPPOCRATIS *disciplinam accommodati*, Londin. 1742. 8. Amstelod. 1743. 8.

PEHR HAMNERIN *röd soten til des atskilnad igenkännande och här stammend och grundlich botande beskrifvven*, Stokholm 1742. 8. Dysenteriam describit, quæ per aliquot annos in VVermelandia sævierat: Causam morbi invenit in annonæ difficultate, hinc in putrefactis & immaturis cerealibus; pane corticeo, & esu seminis lini, & putredine per aerem obvolitante. Historiam morbi diligenter tradit. Usus est in principio rheo, tum aqua menthæ fortissima, essentia cascarillæ, & laudano liquido, doloribus vero jam fractis pulvere adstringente ex tormentilla, catechu. Historias ægrorum subjicit.

ERNST HENR. VVEDEL *de morbis concionatorum*, Jen. 1742. 4. editio 3.

Animadversions on DOUGL. *dissertationes on the gout*, Lond. 1742. 8. *

ABRAHAMI TITSING *Cypria tot schrik van haare bondsgenoten*, Amstelod. 1742. 4. Verbosissimus de lue venerea Liber. Morbum antiquum facit, &c.

ERNST VVAHRSAGER's *anmerkungen uber* RUBEL's *observationes vom Friesel und dessen cur*, Freyburg. 1742. 8. *

VVILHELM HENRICH AUGUST STROEHLEIN *de calculis bilariis*, Jen. 1742. 4. Præside TEICHMEYERO. Experimenta adfert.

J. ANDREÆ VVISLIZEN *lapides bilioso lymphatici per metastasin febris catarrhalis exorti ac per abdomen exulceratum exclusi*, Lips. 1742. 8. Observatio memorabilis cum PETITI in Academiæ Chirurgorum documentis egregie convenit.

CAROLI GIANELLA *de successione morbor.* L. III. Patav. 1742. 8. Morbos animi, aut inde ortos, tunc morbos ex morbis corporeis ortos, ratione vicinitatis, officii, consensus, metastaseos diligenter tradit, & cum sua laude.

DE CAROLO GIANELLA hic dicto vide annum 1732. in *addendis*.

J. JAC. HOFMEYER *sendschreiben von des in hiesiger gegend an vielen personen gefandenen krubel oder Krümmen und schvveren noth krankheit*, Berlin 1742. 4.

The ladies physical directory or a treatise of all the vveaknesses and diseases, particular to the female sex, from eleven years to fifty and upvvards, &c. and of barreness, impotency, seminal vveaknesses of men, Lond. 1742. 8. Hæc octava editio est, priores ignoro.

Liber, quem sub titulo *The ladies physical directory*, &c. citavimus, exigui momenti est.

ANDR. HOFFART *consideratio variolarum Uratislaviæ anno.* 1740. *epidemice grassantium*, Uratislav. 1742. 4.

GIOVANNI MARIA PIGATTI *istoria d' un sonnambulo*, Venet. 1743. 8. Eadem historia est, quam in opusculis scientificis proposuit Marchio REGHILLINI, hominis nempe, qui per somnum variis & difficilibus atque plenis ratiocinio officiis vitæ humanæ, solo tamen tactu, absque alterius sensus, ne gustus quidem, ope solebat defungi.

DALE INGRAM *essay on the cause and seat of the gout*, Reading 1743. 8. Oleum cellulosum & Haversianum inspissatum pro causa mali habet, coagulari vero a vino acido & salibus acribus: laudat motum, balnea, cauteria, inter gastrocnemios inprimis.

Observations sur les différentes espèces de fièvre qui ont regné en Franche-Comté, Paris. 1743. 8. Febrium epidemicarum & malignarum historia, quæ per plusculos annos in Burgundia minori sævierant.

Methode pour traiter les maladies qui regnent sous le nom de rhume, Grenoble 1743. 8.

CORNELII TRIOEN *observationum medico chirurgicarum fasciculus*, Leid. 1743. 4. Ad ulcera ossium, partus abortivos & corruptos, volvulum, suppressionem urinæ, hæmorrhagiam uteri, spinam ventosam, &c. pulchras observationes profert.

ADRIANI van ROYEN *de historia morbi primo & perpetuo therapiæ fundamento*, Leid. 1743. 4.

HENR. FRID. DELII *de consensu pectoris cum imo ventre*, Hall. 1743. 4. EJUSDEM *amænitatum medicarum circa casus non vulgares Decades* V. quarum prima anno. 1745. ultima anno. 1748. Quedlinburgi prodiit in 8. Non paucas rariorum morborum & observationes & curationes describit.

CHRISTIAN VVENKER *de virgine per 27. annos ventriculum perforatum gerente*, Argentor. 1743. bona disputatio.

A letter exposing the mistaken case of the smallpox, Londin. 1743. 8. *

R. GOODVVIN *account of the plague*, Lond. 1743. 8. *

JOHN CURRY *Essay on ordinary feavers*, Lond. 1743. 8. *

GEORG. CHRISTOPHOR. PAPPELBAUM *de febre maligna per gangranam pedis critice soluta*, Gotting. 1743. 4. bona observatio viri multa experti.

SAMUEL ERNST *de tania secunda* PLATERI, Basil. 1743. 4. utilis disp.

PAUL. VVILH. SCHMIDT *historia hydropici paracentesi plus quam 40. instituta recidivam passi*, Gedan. 1743. 4.

J. ANT. JOSEPH. SCRINCI *de genuina notitia febrium malignarum præsertim exanthematicarum in genere & de febre castrensi maligna Gallorum, quæ cum ingenti eorum strage per totum regnum Bohemiæ grassabatur*, Prag. 1743. 4.

J. H. TRALLES *plurimorum morborum rationem ex inspiratione seri excernendi deducendam docet*, Hall. 1743. 4.

ERNESTI JEREMIÆ NEIGEFIND *de generatione caloris*, Lips. 1744. disp.

GEORG. AUG. LANGGUTH *de polypo infantis rachitici*, VVittemberg. 1744. Defendit polypos.

J. VVOLFG. FRID. BOENNEKE *biga casuum medicorum ἀπὸ τῆς μανίας νοσομάθεος* VVertheim 1744. 4. sanguinem asini pro antidoto maniæ habet.

Observations sur la maladie contagieuse qui règne en Franche-Comté parmi les bœufs & les vaches, Besançon 1744. 4. Pro morbo acuto curari venæ sectione suadet.

J. LUD. CHRISTOPH. BERINGER *de lumbricis in duplicatura omenti repertis*, VVürtzburg. 1744. disp.

Traité des causes, des accidens & de la cure de la peste avec un recueil d'observations & un détail circonstancié des précautions, qu'on a prises pour subvenir aux besoins des peuples affligés de cette maladie ou pour la prévenir dans les lieux qui en sont menacés, Paris. 1744. Collectio regio jussu facta, dirigente operam, ut videtur, CL. CHICOINEAU. Continentur autem hoc volumine fere omnia scripta quæ occasione pestis Massiliensis citavimus. 1. *Idée générale de la peste*, ubi narratur pestis ortus ex Sidonia nave, & propagatio per hominem sceleratum in provinciam Gevaudan. 2. *Extrait de la rélation de* M. CHICOINEAU *& mémoires remis à* M. DODART. Historia pestis diversi generis, mitissimæ, quæ fere absque symptomate fuit aut periculis, hinc gravioris, pessimæ. 3. Ex ASTRUCII libello aliqua. 4. *Résponse à diverses objections, qu'on a faites contre la non contagion.* CHIRACI opus. Pestem ante navem Sidoniam Massiliæ nonnullos peremisse adfirmat. 5. *Mémoires concernant la peste: Consultations faites sur ce qu'il convient de faire par raport à la contagion.* Contra separationem ægrotorum. *Extrait des mémoires & lettres des Commendans & Médecins des places attaquées.* Contra priorem, ægros separari debere, in nosodochia publica transferri. 6. DEIDIER *observations sur les causes de la peste*, jam citatus. 6. M. B. *remarques sur les observations de* M. DEIDIER. Bilem nihil peculiare pati, & omnes humores venæ animalis injectos nocere: Pestem non fuisse Massiliæ ante navis adventum. Cadavera non inficere. 7. *Lettre de* M. EMERIC. Historia & curatio mali. 8. CHICOINEAU *rélation abrégée des accidens de la peste de Marseille avec le prognostic & la cure de la maladie.* Paris. 1720. 8. Aegrotos in tres classes divisit, benignam, gravem, gravissimam, singularum dat signa. Observat bono ordine restituto pestem mitiorem factam esse. Passim calidis est usus. 9. *Observations & réflexions propres à confirmer ce qui a été avancé par* MRS. CHICOINEAU, VERNY & SOULIER, Lugduni 1721. 12. jam excusa. Historiæ ægrotorum, quos hi medici aut curaverunt, aut mortuos dissecuerunt, utiles & singulares. 10. DEIDIER *discours*, &c. jam dictus. 11. *Lettres de Mrs. le* MOINE & BAILLY *envoyés par la Cour pour les maladies pestilentielles du Gevaudan.* Esse a contagio. Sudorem profuisse. Historiam dant morbi. 12. *Observations de* M. BERTRAND *sur la maladie contagieuse de Marseille.* Pro contagio. Sanguinem modo solutum fuisse, modo coactum fuisse qui facillime sanarentur. Alios mortuos esse absq; symptomate aut corruptione viscerum. Sudores convenire, quos medicamentis non nimis calidis elicias. Curationem non omnibus eandem adhiberi posse. 13. *Observations pratiques de* M. COUZIER *traduites du lat.* Inutilitas pulveris bufonum experimentis confirmata. Prognoses. Carbones partium corporis superiorum funesti. Vomitus malus.

Macu-

Maculæ pessimæ. Venæ sectio infelix. Sectiones cadaverum utiles. 14. *Remarques de Mr.* STAHL *sur la peste*. 15. *Observations de Mr.* GEOFROI Chirurgien. Legi meretur ob curationem bubonum & carbonum. Carbuncolos plures esse meliores, unicum potius funestiorem. Bubones profundi, invisibiles, lethales fuerunt. Parotides malæ. Glandulas tumentes solebat amputare. 16. *Tabula mortuorum*. In nonnullis urbibus $\frac{2}{3}$ & ultra delatæ, ut 1273. in 1960. & 8110. in 12000. 17. *Supplementum*. In isto liber continetur D. DEIDIER de quo alias dictum est, tum minores libelli. *Copie de la rélation de Canourgue*, auctoribus BAILLY, LEMOINE, CHEVALIER & aliis. Multi absque symptomate peribant. COUZIER Epistola de peste Aletana cum observationibus. Secunda pars potius practici & politici argumenti est, quam pathologici, & continet cautelas varias, quibus ad pestem supprimendam in locis infectis, & ad avertendam a locis integro adhuc aere fruentibus in Gallia & Hetruria usi sunt.

STEPHENSON *mechanical practice of physic*, Londin. 1744. fol. Morbos omnes oriri ab aere. Multa de materie electrica quam habet pro motu aeri & aetheri impresso.

De DAV. STEPHENSON vide in practicis.

J. GOTTLOB KRUGER *de diversitate corporum, morborum & anatomia secundum regiones Europa* Hall. 1744. 4. Ejusdem *pathologia*, Hall. 1749. 8. systema BOERAAVIANUM de caussis morborum, & modo, quo morbos producunt, nitida dictione proponit.

J. GOTTLOB KRUGER edidit nunc etiam *pathologiam specialem*, Hall. 1570. 8. Alia habet passim a BOERHAAVIANIS, ut intermittentium febrium periodos renascentes ad animæ memoriam, &c. Hypochondriacum malum fuse describit. Luem veneream a venere nimia credit oriri posse.

HENR. LUD. HARMES *de caussis morborum & mortis maniaci*, Regiomont 1744. 4.

BURCHARD DAVID MAUCHARD *lumbrici teretis in ductu pancreatico reperti, nec non aliarum rerum p. n. in femina observatarum historia*, Tubing. 1738. 4. EJ. *de lue vaccarum* disp. I. & II. Tubing. 1745. EJ. *de pulsu intermittente & crepitante*, ibid. 1748. utilis observatio polypi cum aneurysmate aortæ. Disputationes de morbis oculorum quas multas & egregias scripsit, eas quidem alibi laudabimus.

JOH. TENNENT *physical disquisitions demonstrating the cause of the bloods morbid rarefaction and stagnation*, Lond. 1745. 8. Duæ cum dimidia disquisitiones prodierunt. Pleuropneumoniam Americanam epidemicam describit, in qua sanguis coaguletur, crisis naturæ per urinam fiat, curatio in adtenuando sanguine ponatur. Morbum etiam huic adfinem alium subjicit. De febribus multa adfert, & curationem etiam magna ex parte in adtenuatione ponit, refrigerantia damnat, &c.

R. JAMES *treatise on gout ad rheumatism*, Londin. 1745. 8.

LORENZO GAETANO FABBRI *diss. intorno alla febre*, Firenz 1745. 4. EJ. *diss. de variolis*, Florentiæ 1746. 4. Variolarum ferociam perpetuo augeri vult: oriri ex malo alimento fetus, cujus causa in impuro sanguine materno sit, &c.

Lettre d'un Médicin de Paris (JEAN BAPTISTE CHOMEL) *à un Médecin de province sur la maladies des bestiaux*, Paris. 1745. 8. Incisionum animalium historias habet, & spem curationis in setaceo helleborato ponit.

JEAN BAPTISTE CHOMEL edidit etiam *dissertation sur l'espece de mal de gorge gangréneux qui a regné parmi les enfants l'année derniere*, Paris. 1749. 12. Describit eamdem illam Pædanchonem SEVERINI, quæ nunc maxime recrudescit, cum eschara gangrænosa in tota membrana pituitaria.

Réflexions sur la maladie qui a commencé à attaquer le betail, Paris. 1745. 12. Collectio est olim incepta Genevæ, cum scriptis jam citatis NIGRISOLII, COGROSSI, tum aliis D. DROUIN, HERMANT & aliorum.

A. de HAEN *de colica pictonum* diss. Hag. Com. 1745. docte scripta.

A. de HAEN est etiam *historia anatomico-medica morbi incurabilis medicos passim fallentis*, Haag. 1744. 8. vomitus nempe perpetui & tumores abdominis ab omento crasso facti, cum intestinis & ventriculo connati.

JOH. JUNKERI *institutiones physiologica & pathologica quibus accessit hygieine & semeiologia*, Hall. 1745. 8. Compendii auctor fuit THEODORUS CHRISTOPHORUS URSINUS, qui quæstionum & responsionum forma usus est.

SIMOM MASON *the nature of intermittent feaver considerd*, Lond. 1745. 8.

BERN. HECKLEY *enquiry into the nature of diabetes*, Lond. 1745. 8.

Account of the epidemical distempers amongst the black cattle, Lond. 1745. 8. *

A letter to D. ROCK *in ansvver to his Epistle from a physician at Bath*, Lond. 1745. 8. *

ANDR. QUIR. RIVINI *notitia morborum*, Lips. & VVittemb. 1745. 12.

BARTH. LUD. HUCKEL *observationes medicæ selectæ*, Francof. 1745. 8. ægre tolerabiles.

J. ERNST. VVOYT *untersuchung der grassierenden vieh-seüche*, Hall. 1745. 8. *

J. ERN. VVREEDEN *untersuchung der itz grassierenden vieh seuche*, Hanov. 1745. 8. cum sectionibus cadaverum.

GEORG. CHRISTOPH. BEAT. BREGM *de hydatidibus*, Erfort. 1745. disp. Casus inest hydatidum, per quæ per paracentesin in homine hydropico administratam prodierunt, aliæque utiles historiæ.

RAUDOT *sur la maladie épidémique des bestiaux*, Dijon 1745. 8. Venet. 1747. Italice. Ventriculos tertium & quartum inflammatione tentatos, tum intestina: vesiculam fellis summe distentam, vasa passim sanguine turgida vidit. Diætam antiphlogisticam & curationem febrium continuarum solitam malo opposuit.

ANTONII FIZES *de febre non humorali* diss. Monspel. 1745. 8. EJ. *de febribus intermittentibus in genere*, Monspel. 1746. 8.

Dialoghi d' un Romano e d' un Bolognese sopra la cura de' vajuoli e d' altre malattie secondo la pratica del D. LODOVICO VITI Venet. 1745. 8. Refrigerantem curationem variolarum laudant discipuli VITI. Ad finem describitur catarrhus epidemicus cum febre & magnis symptomatibus, qui humido autumno successit. Perusiæ anno 1713.

Essai du médecine à l' usage des pauvres gens de la campagne par M. VIGON. Paris. 1745. 12. In secunda parte continentur morborum descriptiones.

GAETANO ARMILLEI *consulti medici di varj Professori spiegati con le migliori dottrine moderne*, Venet. P. I. anno 143. P. II. ann. 1745. Multi morbi a præstantissimis Italiæ medicis curati hic describuntur. Appendicis loco adjecta est *Centuria consultationum medicarum*, ibid. 1744. 4. Hæc pars mihi priori etiam præferenda videtur, quæ multa habet a L. TOZZIO & ab HOFMANNO aliqua, & eviscerationes aliquas cadaverum.

ERNEST. ANTON. NICOLAI *de dolore*, Hall. 1745. EJUSDEM *bemühungen in dem theoretischen und practischen theil der arzeneyvvissen schaft*, Hall. 1749. Ad hunc nostrum finem pertinet recusa diss. de dolore: theoria inflammationis, & obstructionis. EJUSDEM *gedanken von der erzeugung der steine*, Hall. 1739. 8. De calculis vesicæ utriusque eorumque causis, & medicamento Anglico.

FLAMINIO CORGHI *il medico in Mantova, ovvero qual metodo di medicare nelle palustri o nelle città montane convenga*, Mantuæ 1745. 4. Morbi Mantuæ endemii describuntur, & in primis febris de lipyriæ genere. In altera parte curatio traditur.

Lettres sur le pouvoir de l' imagination des femmes grosses, Paris. 1745. 12. BLONDELLUM quidem, nimis rebus gestis incredulum carpit: nihil tamen ab inorganico motu fingi posse fatetur, neque quidquam a matre ad determinatum aliquem artum in fetu fluere; Nævos autem nasci a nimio aut nimis tardo motu sanguinis in aliquam partem fetus, tum a compressione spasmodica musculorum abdominis.

PORE'E *observations sur les sépultures dans les eglises*, *lettre* I. & II. Cadomi 1744. & 1745. Recte demonstrat publicæ saluti repugnare sepulchra in templis. EJUSDEM sensus est dissertatio D. HAGUENOT in *actis Monspeliensibus* 1746. prælecta.

RANBY *narratio of the late illness of the earl of Oxford*, London. 1745. 8. Diuturnus morbus ab inflammata vesica, calculis intus inter rugas plena, in viro illustri describitur, omnibus sanis.

ABRAHAMI ENS *disquisitio anatomico-pathologica de morbo boum Osterricensium pro peste non habendo*, Halberstad. 1746. 4. Negat luem boum contagiosam esse, etiam experimentis adjectis.

FRID. BRANDHORST *historia febris castrensis*, Leid. 1746.

J. DAN. SCHLICHTING *siphilidos mnemosynum criticum*, Amstelod. 1746. 8. Libri pars historica analoga est ASTRUCIANÆ, cum quo viro luem Americanam facit, & diversas ejus periodos repetit. Descriptionem mali, quale in Belgio est, aphoristicam dat, venenum

num stimulans, sed non acidum, neque in cellulosa positum facie, verum in mucosis & lymphaticis partibus corporis sedens. Omnia conjuncta symptomata describit. EJ. *de angina*, Amstelod 1733. 4. *

PETR. GERICKE *de variolis* anno 1746. *præsertim Helmstadii grassantibus obss. & monita*, Helmstad. 1746. 4. EJUSD. etiam bona disp. *de ischuria* jam 1731. prodiit Helmstadii.

ADOLPH. BERNH. VVINKLER *de lithiasi*, Gotting. 1746. 4. Historia rari in aorta morbi cum multis collatis exemplis, & theoria modi, quo ossa præter naturam nascuntur.

G. HANNÆI *beschreibung der viehseuche die seit ann.* 1745. *in bisigen gegenden grassirt*, Hamburg. 1746. 8. Diligenter scriptum opusculum, quo mali vis in ventriculi quarti inflammatione & in universum in febre acuta ponitur adjectis experimentis.

ORAZIO TURRIANO *memoria istorica del contagio della città di Messina*, Neapoli 1746. 12. Pestis Siculæ, quæ omnium novissima sæviit, hic habetur descriptio & historia quæ crudeliter Messinam depopulata est.

ROBERT VVILLAM *essay on the kings evil*, Lond. 1746. 8. *

JOHN ANDREE *cases of epilepsy hysterick fits and S. Vitus Dance vvith the cure*, Lond. 1746. 8. *

THOM. THOMSON *the case of* TH. VVINNINGTON, Lond. 1746. 8. *

BROCKLESBY *essay concerning the mortality of the horned cattle*, Londin. 1746. 8. *

PIERCE DODD *several cases in physic*, Lond. 1746. 8. Variolarum inprimis descriptionem dat, iniquior inoculationi, tum febris malignæ castrensis Hispanicæ.

P. FRINGS *treatise on frenzy*, Lond. 1746. 8.

L. *de morbis verminosis*, Leid. 1746. Contra COULETUM, esse omnino unum animal.

ABRAHAM BAECK *Tal om nyttan som tilflytet lakerekonsten af en vvol in raettat lazaret*, Stokholm 1746. 8. Observationes suas adspersit, in dissectis corporibus factas: valvuli, hydropis pulmonis, &c.

J. FRANC. SCARDONA *aphorismi de cognoscendis & curandis morbis uberrimis commentariis atque adnotationibus illustrati*, Patav. 1746. & 1747. 4. Morbos secundum tres ventres ordinatos disposuit, mechanica principia sequitur desertis veteribus.

JOH. FRANC. SCARDONA citatum Librum nunc legi. Opus nihil commune habet cum BOERHAAVIANO, practico modo scriptum, cum breve theoria. Non valde credit paraphrenitidem a diaphragmatis inflammatione oriri. Pleuram omnino etiam inflammari ostendit, & hepar vere inflammari.

JOSEPHI MOSCA *dell' aria e de' morbi dall' aria dipendenti*, Neapoli 1746. 8.

RICHARDI MANNINGHAM *the symptoms nature causes and cure of the febricula commonly called the nervous and hysterical feaver*, Londin. 1746. & 1748. 8. Morbum hystericum femininum multo graviorem esse credit & sæpe lethalem: causam in viscididate sanguinis ponit, & spirituum decremento. Curationem ex theoria subjicit.

Mémoire sur la goute, Nantes 1746. 12. & *dialogue sur l' expérience des remèdes indiqués dans le mémoire sur la goute*, ibid. 1747. 8. Podagram explicat ab impedita transpiratione, hinc a convulsione spasmodica partium affectarum. Roborare autem oportere viscera, ut ea exspiratio ad exteriores partes determinetur, &c.

LIEBICH *de morbis a munditie nimia*, Lips. 1746. disp.

In J. HENRICI de HEUCHER *operibus omnibus*, Lips. 1745. & 1746. recusis 4. varia huc pertinent. Progr. *de anatome practica: arthritis ægrotorum culpa insanabilis: cautiones in cognoscendo & curando hydrope: cautiones in cognoscendo & curando scorbuto: Araneus homini perniciosus: Morbi ex nimio veneris usu: Sitis immodica: Strumæ & scrophulæ: Errores circa caussa mortis subita*.

LACKMANN *vom viehsterben*, Kiel. 1746. 4. *

Sendschreiben an Hern PRUCKMAN 1747. 4. Luem bubulam contagio carere defenditur.

JOH. GOTTLIEB BAUER *de molis intestinorum epistola ad* J. G. de HAHN. Dresd. 1747. 4. Massarum fibrosarum membranosarum adipe mistarum per anum secessum describit.

SIMONIS FRIDERICI LINEKOGEL *de febre intermittente in regione Andrea montana exule Ep. ad* ILL. J. A. de HUGO Gott. 1747. 4. Abesse eum morbum ab urbe sua ob defectum paludum, &c.

CORNELII ALBERTI KLOEKHOF *opuscula medica*, Ultraject. 1747. 8. Quinque dissertationes,

tiones, quarum prima accurate describit morbum epidemicum petechialem, qui ann. 1741. sæviit, methodum refrigerantem laudat, de corio inflammationis observationes habet. In alia diss. signa periculi in morbis acutis proponit. Quarta de crisibus est, de recidivis quinta. HIPPOCRATICUS & utilis auctor.

CARL. FRID. KALTSCHMID *de ileo a scrupulis pirorum mespilaceorum eroso & perforato*, Jen. 1747. disp.

JOHANNIS OSTERDYCK SCHACHT *institutiones medicinæ practicæ in epitomen redactæ*. Traj. 1747. 4. BOERHAAVIANUS est. Subjecta dissertatio de morte naturali, & de utilitate nonnullorum morborum ad emendandam valetudinem.

JOHAN BARKER *essay on the agrement betvvixt ancient and modern physicians or a comparison betvveen the practice of* HIPPOCRATES, GALEN, SYDENHAM *and* BOERHAAVE *in acute disseases*, Lond. 1747. 8. gallice, Amstelod. 1749. 8. Quid natura sit in morbis conatur exponere. HIPPOCRATIS morbos a nostris non differre, neque clima adeo multum a nostro abludere, hinc crises naturaliter perinde sequi. Morborum epidemicorum historias ita sumendas esse, ut non HIPPOCRATIS ægri fuerint, quorum ibi mortes leguntur. Inter crises HIPPOCRATEM sudorem non neglexisse. De rheumatismo calido fuse agit.

EDMUND LITTLETON *philosophical conjectures on influences the probable origine of diseases*, Lond. 1747. 8. Aeris corruptionem post diluvium epidemicos morbos producere, &c.

PINARD diss. *sur la fievre miliaire maligne*, Rouen 1747. 8. Albæ speciei descriptionem dat, qualis anno 1741. Rothomagi sæviit, ejus causam in nervorum inflammatione quærit, causam frequentiæ in mutatis anni ætatibus.

FRANC. de PAULA COMBALUSIER *pneumatologia seu de flatulentis corporis affectibus*, 1747. 12. Tympanitidis sedem & in intestinis & in abdomine invenit, causam ponit in æquilibrio inter aerem & motum peristalticum interrupto; ex atonia, spasmo, fermentatione. Tympanitem describit abdominalem, &c.

LAURENTII GRUBER *de febre acuta epidemica exanthematico dysenterica*, Basil. 1747. disp.

MATTHIÆ LANDOLT *de angina inflammatoria cum febre acuta*, Basil. 1747. disp.

J. F. CARTHEUSER *de subita habitus cutanei inflatione*, Franc. ad Viadr. 1747. disp.

EJ. *de venenis & eorumdem differenti indole*.

ABRAHM NITSCHE *abhandlung des schaarboks vvie er sch in der Russischen armee gezeigt hat*, Petropol. 1747. 8. Multas species scorbuti constituit, & chronicum inprimis ab acuto separat. Deinde lividum, lenticularem, rancidum, & muriaticum scorbutum per sua signa describit causasque adjicit & curationem.

DAVID SAMUEL MADAI *abhandlung von den so genannten vvechsel fiebern*. Hall. 1747. 8. STAHLII sectam sequitur, febresque intermittentes habet pro conatu naturæ, quæ plethoram minuere, putredinem avertere studet. Febris tertianæ sedem in ventriculo & intestinis, febris quartanæ in hepate, liene, renibus & mesenterio ponit. Observationes suas passim interspergit.

La peste di Messina accaduta nell' anno 1748. Venet. 174*l*. 12. Historiam diri morbi describit carmine.

A practical essay on thu tabes dorsalis, Londin. 1748. 8. Anonymi brevis & bono ordine scripta dissertatio.

GEORG. DOVVMAN *physico mechanical dissertation on the scirrhus*, Londin. 1748. 8. Morbi inprimis diuturni, ex scirrho ovariorum nati, cum ulcere uteri in intestinum rectum patente huc refero.

GEORG. MATTHIÆ GATTENHOF *disp. de calculo renum & vesicæ*, Herbipoli 1748. 4. Calculos vesicæ felleæ & urinariæ ex propria observatione varios describit, inprimis autem enormem renem calculosum.

CHRISTIAN GOTTLIEB KRAZENSTEIN *von der erzeugung der vvürmer*, Hall. 1748. 8. Plerosque vermes humanos aliunde in corpus advenire credit: Solium pro catena multorum insectorum habet. EJUSDEM *theoria fluxus diabetici*, Hall. 1746. 4. minime indocte scripta.

JAC. LAZERME *Tr. de morbis internis capitis*, Amstel. 1748. 8. Lectiones sunt auctoris a discipulo editæ, & subjuncta consilia medica. EJUSD. etiam sunt disputationes *de soano*, Monspel, 1828. 8. & de febre tertiana 1731. 8.

RI-

RICHARD CONYERS *de morbis infantum*, Londin. 1748. 8.

J. THEOD. ELLER *pathologia* edente JOH. CHRISTIANO ZIMMERMAN, Schneeberg. 1748. 8. Negat ILL. ELLERUS suam operam esse. Subjuncta est tractatio de morbis artificum.

BLONDET diss. *sur la maladie épidémique des bestiaux*, Paris. 1748. 12. Morbum esse pestilentem calidum, spem esse in cucurbitulis numerosis balneoque vaporis.

J. BALTH. PHILIP. PONTT's *vernünftige gedanken vom acido.. nebst einem gutachten über die viehseuche* 1747. 8. *

BLONDET dissertatio citata anglice prodiit 1750. 8.

JOHN FOTHERGILL *account of the sore the sore throat attended vvith absces*, Lond. 1748. 8. & gallice *description du mal de gorge acompagné d'ulcere*. Paris. 1749. 12. Historiam morbi ab Hispanis, & MERCATO ad nostra tempora persequitur, ad Angliæ usque nuperam epidemiam, & accurate describit.

LAMURE *theoria febris..&.. lectionum pathologicarum de febre vindicia* Monspel. 1748. 1749. *

ANTONIO FELICE *dissertazioni epistolari teorico-pratiche di medicina*, Venet. 1748. 8. De hydrope, cachexia, morbo hypochondriaco, carbunculo, præsagiis aliisque misti generis medicis rebus agit.

Lettera al S. CURZIO *in cui si ragguaglia di varie osservazioni medico fisiche*, Florentiæ 1748. 4. Morbos epidemicos Pietræ Santæ describit, de pleuritide & apoplexia aliqua addit.

CHRISTIANI MICHAELIS ADOLPHI *trias disputationum physico medicarum*, Lips. 1747. 4. & nuperius cum aliis anno 1748. recusæ, quibus morbus epidemicus cum tumore abdominis Cassoviensis, & hypochondriacum malum descripta habentur.

CHRISTIANI MICHAELIS ADOLPHI *trias disputationum* quam diximus, defensa est 1725.

RIEDEL *untersuchung der viehseüche*, Erfurt 1748. 4. *

ANTON. VVILHELM PLATZ *de morbis ab oblectamentis*, Lips. 1748. 4.

CHRISTOPH. VVILHELM. de BERGER *de præsagiis ex algore febrili*, Gotting. 1748. 4.

J. BERN. FR. COSTA *de diarrhœa & dysenteria epidemica qua grassabatur Pusclavii*, Brixiæ 1748. 8. Tuetur famam suam, ob mortem viri illustris, ex dysenteria subito interemti, impugnatam.

CHRISTOPH. FRIDERICH DANIEL *beyträge zur medicinischen gelehrsamkeit*, Hall. 1749. 4. Discipulus HOFMANNI varios morbos, casusque peculiares suis dissertationibus illustratos proponit.

ANONYMI *general history of air and vveather, meteors, se asons, vvith their effects on animal especially haman bodies and vegetables*, London 1749. 2. vol. 8. Præter magnam & satis vitiosam compilationem morborum epidemicorum & meteororum, in Tomo II. commoda sunt corollaria ex observationibus illis collectis deducta, tabulæ, quæ demonstrant causas epidemiarum, aut certe conjunctos cœli cum certis morbis status, tunc singulorum morborum epidemicorum descriptiones adjectis curationibus.

Anomymus, cujus *general history of air*, &c. recensuimus, est JAMES SHORT. IDEM etiam edidit *nevv observations on the bills of mortality*, Londin. 1750. 8.

CADET *dissertatien sur le scorbut avec des observations*, Paris. 1749. 12.

AUGUST SCAARSCHMIDT *von den Krankheiten der knochen*. Vide in Chirurgicis.

SAMUELIS SCHAARSCHMIDT nuper etiam posthuma prodiit *abhandlung von venerischen krankheiten*, Berlin 1750. 8.

MARTINO GHISI *lettere, mediche, la prima delle quali tratta de' varj mali curati dal mercurio crudo, e contiene l' istoria dell' angine epidemiche degli an.* 1747. 1748. 4.

MARTINO GHISI *lettere*, &c. citatæ prodierunt Cremonæ 1749. 8. Practicæ pleræque sunt. Angina tamen etiam, crudelem valde, describit, quæ in ipsa aspera arteria residet. In RONCALLI *Europa* IDEM bonam descriptionem luis bubulæ dedit.

JANI REGHELLINI *Lettera Chirurgica sopra l' offesa della vista in una Donna consistente nel raddopiamento degli oggetti, seguita dopo la depressione della cateratta*, Ven. 1749. 8. Admittit cataractam membraneam, quæ deponi possit, tum lentium, quæ perforari debeat, & cristallinam. Describit casum singularem a rore papillæ post cataractam depositam ortæ cum visu duplici.

Ego præter historias aliquas morborum in Norico Commercio propositas & dissectionibus cadaverum morbosorum VIII. progr. anno 1749. nuper descriptas nihil huc pertinens edidi.

Historiæ morborum, quas dedi, quasque hic citavi, sunt *de morbis uteri, aortæ, ventriculi, pulmonum, de calculis vesicæ felleæ, de induratione arteriarum.*

Hisce libris nunc pene omnia diaria addere oportet, & inter nuperiora HENKELII collectiones, & SCHAARSCHMIDII, & ACTA USPALIENSIA, & STOCKHOLMIENSIA, BONONIENSIA, ACADEMIÆ CHIRURGORUM PARISINORUM, MONTSPELIENSIUM, cum medicinæ forensis scriptores omnes, quotquot alibi laudabimus. Porro obstetriciæ artis auctores, qui morbos femininos internos plerumque una considerarunt. Denique chirurgos observatores plerosque, Dictionaria medica & Practicos scriptores, quorum longe plerique pathologiam cum praxi conjunxerunt, & semeioticos.

Addantur huic pathologiæ tractationi: ILL. COLLEGA RICHTERUS qui multas doctissimas disputationes alieno plerumque nomine edidit, *de cardialgia, de tenuitate humorum temere laudata, de tremore.* hæ anni 1750. *de purpura morbo antiquo* 1741. &c.

VALENTIN. ERN. COHAUSEN *de dolorosa & gloriosa podagra*, Francof. 1749. 8. * An EJ. est *von der rothen Ruhr.* Francof. 1744. 8. *

ERICH ELF *de hæmorrhagiis uteri sub statu graviditatis*, Upsal. 1749. 4.

CASIMIR. CHRISTOPH. SCHMIEDEL & VOGT *de lepra*, Erlang. 1749. 4.

GEORGII COOPMANN *descriptio febris intermittentis epidemica* A. ER. 1749. Apr.

DANIEL LANGHANS *de consensu partium*, Gotting. 1749. 4.

J. GERHARD TRUMMER *de fluidorum corporis humani acrimonia*, Regiomont. 1749. 4.

J. GODARD STELT *de amaurosi*, Leid. 1749. 4.

CAR. DIONIS *dissertations sur la tænia dans laquelle on prouve que ce ver n'est pas solitaire*, Paris. 1749. 12.

LOUIS *sur la transmission des maladies héréditaires*, Paris. 1749. 12. Negat dari ejusmodi morbos.

BARTHOLOMÆI MURRY, *Ergo in celluloso textu frequentius morbi & morborum mutationes*, Paris. 1749. 4. bona disputatio.

ERNST GOTTFRIED KURELLA *beweis dass die ausschläge nicht von wwürmern entstehen*, Berlin 1750. 8. Theoria inflammationis BOERHAAVIANÆ & HAMBERGERIANÆ similis.

RICHARD RUSSEL *de tabe glandulari*, Oxon. 1750. 8. Plusculas historias scrophularum & obstructarum glandularum habet.

VV. GIBSON *treat. on the diseases of horses*, Lond. 1750. 4. plenum opus.

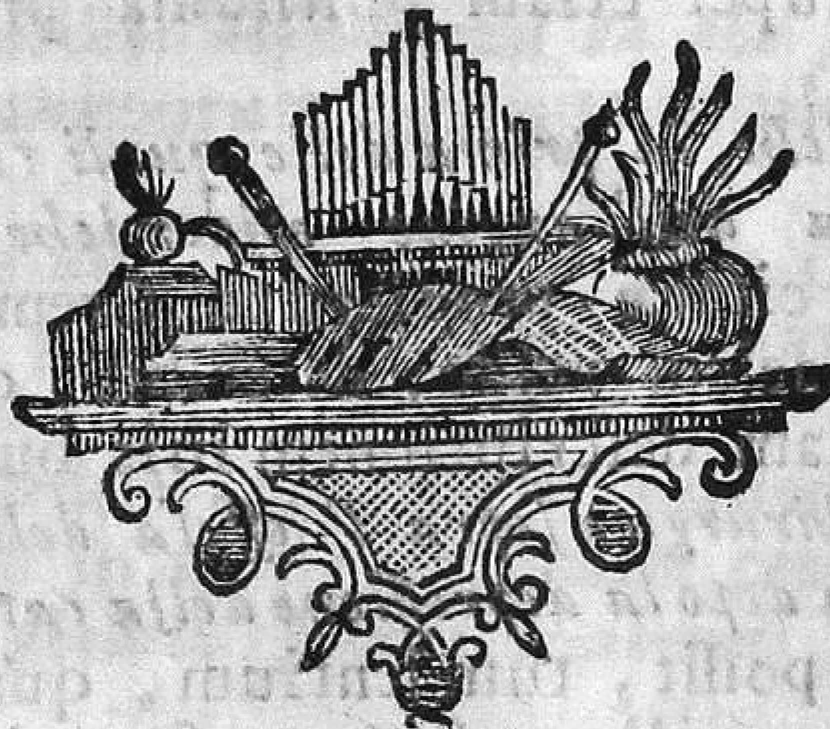
In *Primitiis physico-medicis Poloniæ* multa pathologica occurrunt.

OLOF ACREL *tal om fostrets siukdomes i moderlifvvet*, Stokholm. 1750. 8. de morbis nempe fetus.

ABRAH. HENRICH DAHLHAUSEN *de doloribus intestinorum vulgo colicis dictis*, Leid. 1750. 4.

HENR. BACHERACHT *de morbis ligamentorum*, Leid. 1750. 4. bona disputatio.

RUTTGER GOTTLIEB HOERNIGK *de præmatura partium induratione*, Lips. 1750. 4.

METHO-

METHODI STUDII MEDICI

PARS X.

Semeiotica.

Σημα & σημεῖον vocatur *ſignum*, σημειόω *deſigno*, per ſignum doceo, σημειωτικὴ ergo ſignum in medicina, & medicina per ſignum docens, ſeu indicans eſt.

In σημειωτικῇ jam traditur, quo modo per præſentia, præterita & futura phænomena, præſentia, præterita & futura vitæ, ſanitatis aut morbi ſigna poſſint inveniri, & hæc eſt definitio σημειωτικῆς, ſeu cognitionis ſignorum.

Pro exemplo, ſi noverim hominem ſanum heri violentiſſime corpus moviſſe, & nihil omnino bibiſſe, eſt præteritum phænomenon, quod cognoſco (phænomenon autem medicis eſt omnis mutatio, quam ſenſus externi obſervant in homine) ſequenti die, licet non adtingam pulſum, ſcio, durum eſſe & celerem, hominem anhelare, ſummopere ſitire, &c. habeo ergo præſentia phænomena, unde concludo, laborare eum incipienti inflammatione. Verum, ſi hodie nunc audiam heri illud contigiſſe, dico tunc, illum hominem matutino tempore urinam reddidiſſe plane rubram, nec fallor, dum ex phænomenon concludo ad aliud prænomenon præteritum. Si vero heri, cum corpus nimium moveret, vocatus fuiſſem, potuiſſem dicere, cras reddet hujuſmodi urinam & brevi ſentiet dolorem per totum corpus; ac ſi fuſtibus vehementer fuiſſet exceptus, & febrim patietur magnam, ita ex præſenti phænomeno concluderem ad futurum. In definitione ergo σημειωτικὴ æque habet pro objecto, deſcribere conditionem vitæ præſentis & ſanitatis, præſentis, præteritæ & futuræ, quam morbi. Signum ergo per exempla eſt illud phænomenon præſens, præteritum & futurum, unde concipio, quis corporis ſtatus præſens eſſe debeat, quis præteritus fuerit, & quis adhuc futurus ſit. Ergo ſignum eſt phænomenon præſens, præteritum & futurum ita cognitum, ut me aliquid doceat de aliquo phænomeno nondum forte adparente, quod tamen adeſſe debet, aut prius adfuit, aut denique futurum eſt.

Signatum, per priora, eſt omne illud, quod ex ſigno præteritum, præſens, aut futurum eſſe cognoſcitur. Videmus ex his definitionibus, nullam partem in medicina eſſe, quæ hac parte dignitate prior ſit, & omnium maxime neceſſariam eſſe primamque. Neceſſariam eſſe adparet, nam, quoties ad ægrum accedimus, primum, quod inquirimus, ſunt ſigna de ſtatu morbi, an morbus prævaleat vitæ, an minus. Primam vero partem eſſe conſtat, nam medici primi neſciebant, quid eſſet morbus, videbant v. g. dolorem lateris, cum difficili reſpiratione, pulſu celeri, ſiti magna, &c. hæc omnia erant ſi-

gna, sed quid esset ipse morbus internus, ignorabant adhuc. Videbant post duos & tres dies hujusmodi homines spuere sanguinem, reddere urinam crassam, & cum his signis sanitatem redire: videbant alium hominem post pectoris dolores & eo in casu mori, sed prius latus livescere, in cadavere totum latus gangrænatum & suppuratum esse, inde poterant concludere, qualis esset morbus in ea membrana lateris, nempe vehementem inflammationem, quæ tunc ipsis pleuritis dicta fuit.

Hoc adduxi, ut ostenderem, quid optimum in medicina a veteribus descriptum sit, id enim certe est σημειωτική. Ea vero medicinæ pars hodie omnium minime elucescit, quia systemata tantum finguntur, neque ex signis deducuntur; nam v. g. chemici non inquirunt in signa morbi, sed tantum, quo modo curandus sit, & quærunt medicinam universalem, semperque curare volunt.

Ab HARVEII tempore (*a*) nulli sunt auctores, qui bene de σημειωτικῆ scripserint, & tamen nihil certe magis necessarium est, melius esset omnino nil de medicina scire, quam σημειωτικὴν ignorare. Huic igitur parti incumbere debet medicus practicus, & totum se dedere.

Hi ergo sequentes auctores legendi sunt in hac parte, & semper legendi per totam vitam, licet medicus ad centum annos perveniret, nunquam enim hujus lectionis pœnitebit.

1. HIPPOCRATES, qui eo legendus est ordine, quem præscribam, ut fundamentum faciamus firmissimum, in dignoscendis morbis, non enim legendus est absque bono consilio, nam opera ejus ordine debito non ponuntur.

Legendus ergo primo est liber qui dicitur *Prognosticon*, (*b*) qui latine redditur

(*a*) SEMEIOTICE par omnino est pathologiæ, quam quare distinxerint scriptores, ego quidem non video; sed sequamur receptum ordinem. Tota hæc scientia fere unice ad veteres pertinet. Ii paucis medicamentis, parca venæ sectione & diæta unice tenui & aquosa usi, magnam sapientiæ suæ partem in eo posuerunt, ut morbi signa, progressum, & eventus observarent, laudisque suæ non mediocrem partem in difficilioribus morbis adgnoscendis & in futuris eventibus præsagiendis quæsiverunt. Recentiores & theorias & anatomen magis secuti, usi vero medicamentis valentioribus, imbuti forte nimia opinione de eorum viribus, magis in subigendo quam in observando morbo laboraverunt.

(*b*) HIPPOCRATE nemo plura præsagia dedit, pauci æque bene morborum signa observaverunt. Et EJUS quidem fere omnes libri huc spectant. *Prognosticon* ex primariis est, neque alius liber magis gravitatem legislatoriam divini senis refert. Signa omnium morborum continet bono ordine, ut signa primo ex vultu, oculis & labiis; tunc ex decubitu; inde ex ulceribus, gestu, respiratione; tunc ex sudore & præcordiis; inde signa ex tumore præcordiorum & ventris; ex viribus; ex somno; egestionibus alvi; urina; vomitu; sputis; hæmorrhagia narium sequuntur, solo fere pulsu omisso; quo inter omnia signa omnium parcissime usus est HIPPOCRATES, quidcunque AMATUS contra dicat *curat.* 45. L. III. & SANCTORIUS in §. 12. p. 442. excitatis paucissimis locis, in quibus pulsus mentio fit. Sequuntur partim, & partim interspersæ sunt historiæ morborum, & signa hydropis, suppurationis, empyematis, parotidum, paraphrenitidis, inflammatæ vesicæ, doloris capitis, anginæ, febrium in universum, &c. Adeo vero suæ rei certus est bonus senex, ut signa sua & præsagia & in Scythia valere fidenter adfirmet; & morbos etiam, quos non nominat, sed qui iisdem diebus judicentur, eadem prognostica sequi moneat. In hunc librum exstant III. CLAUDII GALENI *commentarii*, qui cum nomine προγνωστικῶν Græce & Latine Parisiis prodierunt LAURENTIO LAURENTIANO interprete, 1532. fol. 1543. 8. Lugdu-

ditur *de Praenotionibus*. Unus tantum liber est, qui optima quaeque continet, ut nullus certe liber ei unquam comparari mereatur.

Post hunc librum legatur alter προῤῥητικῶν, qui transfertur *de Praedictionibus* (*a*). Duo libri sunt, neque aliud HIPPOCRATIS opus melius conservatum est. Praedictio vero est aliud quid quam praenotio, nam dicit hic HIPPOCRATES quid amicis & aegris praedicendum sit.

Tunc legere debemus κωακὰς προγνώσεις, quas latine vocant *coacas praenotiones* (*b*).

Liber

Lugduni 1552. 12. & Graece Basil. 1536. 8. Vicetiae 1611. 24. LIND. Eos etiam HENRICUS BLACVODAEUS cum latina interpretatione Paris. edidit 1625. 24. LIND. Antiqua est etiam eorum *prognosticorum* editio Bonon. 1489. 4. tum cum GAL. *commentario* in *artisella* anno 1483. & alias fol. edita. In eosdem, & in GALENI commentarium exstant HIERONYMI CARDANI *commentarii*, Basil. 1568. fol. *Paraphrastica versio ejusdem operis & breves commentarioli* JOH. HEURNII exstant 1597. 4. 1603. 8. & in ejus operibus omnibus. BARTHOLOMAEI HORN *vates medicus Hippocraticus seu* HIPP. *prognosticor*. Lib. Graec. Lat. *illustrati commentariis*, Stralsundiae editus 1645. 8. citatur a PL. BENEDICTI VICTORII *comment. in* HIPP. *prognostica*, Florent. 1551. fol. editi sunt (LIND.) CHRISTOPHORI a VEGA *Prognosticor. versio cum expositionibus & adnotationibus in* GALENI *commentarium* Salmanticae inpressa est 1552. fol. HENRICI a CUELLAR *in* HIPPOCRATIS *Prognostica commentarii* Conimbricae prodierunt 1543. 1582. fol. LIND. RODERICI vero a FONSECA *commentaria in* HIPP. *prognostica*, Patav. 1597. 4. & J. BRAVO in eundem Lib. Salmanticae 1553. 8. JAC. ANTONII PHRYGII 1608. 8. & JAC. LAVELLII in Lib. I. *prognosticorum commentarius* Venet. 1620. 4. Lib. Etiam olim HEROPHILUS ad eum Lib. commentatus erat CAELIO AURELIANO teste *Chron*. Lib. IV. cap. 8. & ALPHONSI LOPI *adnotationes breves* citat LINDENIUS editas, Madrit. 1596. 4. In *Prognostica* etiam HIPPOCRATIS exstat *poetica paraphrasis* ANDREAE ELLINGER, Francof. 1579. 8. & *expositiones* THADDAEI Venet. 1527. fol. Lib. & *illustravit* eadem CAROLUS VALESIUS de BOURGDIEU Rom. 1659. fol. Lib. PETRUS BLONDEL in *prognosticon* HIPPOCRATIS *Coi latinam ecphrasin ex mente* GALENI edidit, Paris. 1575. 4. Lib. JOHANNES vero MOLPEUS *tabulas quibus* HIPPOCRATIS III. Lib. *prognosticorum complectitur*, Paris. 1563. 4.

JAC. LAVELLII in Lib. I. *prognosticorum commentarius* primum prodiit Venet. 1609. 8.

(*a*) *Prorrheticorum* duo Libri inaequalis sunt pretii. *Posterior* genuinus est HIPPOCRATIS labor, quod ex dictionis gravitate, ex methodo & continenti observationum serie cognoscitur. Initium agit de praedictionibus inprimis non veris medicorum sui aevi. Reliquus Liber morbos describit, eorum eventus, horumque futurorum signa, hydropem, phthisin, empyema, podagram, morbum sacrum, ulcera, vulnera, anginam, morbos oculorum, dysenteriam, lienteriam, diarrhoeam, conceptionem, facilem & difficilem, cephalalgiam, chlorosin, nyctalopiam, haemorrhagiam narium, lienem magnum qui scorbuto certe proximus est, dolores nephriticos, ischiadicos, lepram & adfines morbos. *Prior* vero Prorrheticorum Lib. non genuinus est, sed a GALENO refertur ad aliquem ex posteris HIPP., DRACONEM vel THESSALUM. Labor est hominis in arte praesagiendi non rudis, sed neque perfecti tamen. Ignoravit artem ex peculiaribus observationibus eruendi universales adfirmationes, & saepissime peculiaria experimenta pro axiomatibus proposuit. Symptomata etiam in morbis non conjunxit, quae ab eadem causa pendent, sed confuse & indigeste edidit. Vocibus etim utitur insolitis. Dimidius Liber ad morbos soporosos spectat; reliquus ad haemorrhagias, convulsiones, & parotides. Ad hunc Librum exstant tres eruditi GAL. comm. HIERON. MERCURIALIS *Praelectiones Pisanas in prognostica, prorrhetica*, &c. edidit Venet. 1597. fol. In ordinem alphabeticum digesti Paris. 1638. 16. lucem viderunt.

(*b*) Has GALENUS & plerique commentatores fere pro spurio Libro habuerunt, & mendoso. DURETUS vero, qui sollicite commentatus est, plurimi facit, & ipsas prognoses familiae inde commendat, & etiam, ubi non potest tueri, defendit tamen esse praesidis Asclepiadeae: sed mihi videntur multa laxe dici, & nimis vage, multa loca ita vitiosa esse, ut nullo modo queant emendari. Continentur vero L. I. praesagia aphoristica ad febres, haec meliora,

praeter

Liber mirificus est, longe alius quam tres præcedentes, sed non intelligi potest, nisi præcedentibus intellectis, aphoristice enim non dogmatice conscriptus est; adcurate prævisiones, prænotiones futurorum exhibet. Prima lectione non placebit, sed postquam alios auctores legerimus, si tunc illum addiderimus, mirabimur certe quam egregius sit, v. g. in capite de Angina, Pleuritide, &c. & videbimus ibi omnes species Anginæ descriptas.

Inde legemus librum περὶ κρίσιων, (*a*) seu de *judicationibus*. Liber unicus est, sed egregius, ex quo discimus, quo tempore exquisite, & quibus cum phænomenis mutationes morborum fiant.

Tunc legatur liber περὶ κρισίμων, sive de *diebus judicatoriis* (*b*).

Ultimo Liber septimus τῶν ἐπιδημίων (*c*), seu *de morbis populariter grassantibus*. Hic specimen habemus studii HIPPOCRATICI, valde commodum & utile.

Qui omnes, quos dixi, Libros hoc ordine legerit, & tunc Epidemicorum Librum inspiciat, videbit ibi exempla hujus & illius morbi, quorum in præcedentibus Libris prædictiones tractarit. Hæc est vera methodus opera legendi HIPPOCRATIS, (*d*) & credo, hoc modo fructum ex eo plurimum absque labore magno posse adquiri.

Post

præter vitiosa aliqua, deinde ad alias corporis humani adfectiones secundum partium ordinem. In III. Libro continentur præsagia ex signis secundum signa ordinata, eorumque multa ex Prognostico sumta sunt. Mista sunt alia de mulierum morbis, & vulneribus. Hi III. Libri exstant *interprete & enarratore* LUDOVICO DURETO editi. Magnus utique in praxi DURETUS fuit, carus Regi HENRICO III. (NEANDER pag. 212.) & inter primos restauratores doctrinæ Hippocraticæ: cum vero obiisset anno 1586. posthumum opus edidit filius Paris. 1588. fol. recusum 1658. fol. & Genev. 1685. fol. & Leidæ 1734. fol. Ex DURETO multa habuisse, & ex HOLLERIO JACOTIUM, testis exstat cum DURETI commentario edita epistola PETRI DROETI. DURETUS ad librum primum novam versionem edidit, quæ sensum potius mentemque HIPPOCRATIS, quam voces sequitur, deinde commentarium, quo omnia symptomata eorumque eventus ad pathologiam reducuntur, ex ea ipsa sæpe explicantur, emendantur, conciliatur auctor, & ejus dubia mens investigatur, sed ex sua humorali theoria multa corrumpit DURETUS & fluxilia facit. Textum, ut vocant, HIPPOCRATICUM ad veriorem sensum sæpe, parum consultis membranis emendat, cumque GALENO, parum Coacis tribuenti, passim pugnat. *Coaca præsagia* eadem prodierunt, *cum interpretatione & commentariis* JACOBI HOLLERII, DESIDERII JACOTII ope editis, & ejusdem JACOTII *commentariorum* Libris XIII. Lugdun. 1576. fol. R. seorsim etiam prodierunt cum J. JONSTONI notis, Amstelod. 1660. 8. Gr. Lat. commentaria J. JAC. DE SAVIIS Bonon. 1526. 4. edita, PLATNERO dicta, non vidi, nec satis novi an ad Coacas pertineant. Porro LUDOVICUS FERRANT easdem *Coacas brevi enarratione illustravit*, Paris. 1657. 12.

(*a*) Non valde genuinus Liber. Utilissima tamen præsagia continet, & videtur mihi opus esse discipuli HIPPOCRATIS, qui multa a magistro accepta huc congesserit, ut multos etiam aphorismos omnino hic repetitos videas, & loca ex L. περὶ τόπων, & ex *Prænotionibus*. Brevis est & aphoristice scriptus.

(*b*) L. περὶ κρισίμων. Non creditur esse genuinus HIPPOCRATIS Liber, neque exstat in EROTIANI catalogo. Vide in *pathologicis*.

(*c*) Laudavimus Epidemicos, huc autem ad prædictiones inprimis pertinet Lib. VI. quo multa præsagia hiulca & male cohærentia, habentur, passim ex aliis scriptis HIPPOCRATIS desumta.

(*d*) Omittit BOERHAAVIUS hic principem collectionem prædictionum, nempe *Aphorismorum sectiones* VII. quorum semper maxima & fama, & auctoritas fuit. Genuini vero pleri-

Post HIPPOCRATEM legatur CLAUDIUS GALENUS in *Tomo quarto suorum operum* editionis Venetæ, quæ anno *1669.* apud Juntas prodiit, & omnium optima est. Sed duobus malis laborat GALENUS 1. Nimia subtilitate divisionis. Inspiciamus modo ejus de *Urinis* & *Pulsibus* libros, videbimus omnia ab ea subtilitate Peripatetica divisa esse. 2. Alterum vitium est in explicatione signorum, ex principiis Peripateticorum & ex quatuor humoribus. Utinam hæc omisisset, & ordinatum schema dedisset textus HIPPOCRATICI!

Ille

plerique sunt, nonnulli spurii, & partim ab omnibus rejecti, partim inter veros dispersi, sed a veritate alieni. Mirum etiam est, hoc summum artis opus ita negligenter habitum esse, ut multi aphorismi bis repetiti exstent, aliqui aliis manifesto repugnent. Prima sectio de victu ægrotorum, tertia de ætatibus earumque morbis, quarta de purgatione & signis, quinta de mulieribus, sexta & septima de signis & præsagiis ex urina, dejectione agit, &c. Optima sunt, quæ ad morbos acutos eorumque signa & præsagia pertinent, nata ex multiplici & repetita observatione, ut ex infinitis exemplis universalia axiomata decerpta sint. Hi libri innumeris vicibus recusi sunt, & habuerunt commentatores inter omnia opera medica plurimos, quorum princeps est ipse GALENUS, cujus bene grandis commentarius prodiit nitide a TOLLIO editus Leid. 1633. 16. tum prius Lugduni 1536. 8. 1552. 8. & alias. Deinde spurii sub ORIBASII nomine commentarii in aphorismos editi sunt, quibus absque omni judicio PTOLOMÆI EVERGETÆ tempus præfigitur, & una VIRGILIUS citatur, &c. Edidit GUINTERUS, quem Andernacensem vocant, Venetiis 1532. 8. L. Recusi sunt Paris. 1533. 8. Patav. 1658. 12. & alias. Sed etiam PHILOTHEI *Commentaria in aphorismos* HIPPOCRATIS, Venetiis 1549. 8. prodierunt, mihi non lecta, & Spiræ 1581. 8. quibus multum usum fuisse lego BRASSAVOLUM. PETRUS BURCARDUS inter commentatores a FUCHSIO nominatur, cujus opus non vidi.

Commentariorum GAL. *in Aphor.* HIPPOCRATIS *epitomen* dedit J. BRECHE, Paris. 1352.*

In ARTISELLA exstant HIPP. *aphorismi cum* GALENI *commentariis* 1483. fol. LIND.

HUGONIS BENTII SENENSIS *in aphorismos* HIPPOCRATIS *&* GALENI *comment. expositio* Venetiis 1498. fol. & alias prodiit, barbaro sermone & ad morem seculi.

SERMOMETA *commentarius super L. aphorismorum & techni*, Venet. 1498. fol. *

NICOL. NICOLI *commentarium super aphorismos* HIPP. *compilatum* a J. B. THEODOSIO exstat Bononiæ 1522. 8. L.

SYMPHORIANI CAMPEGII *epitome commentariorum in* HIPP. *aphorismos*, Lugd. 1516. 8.

MARSILII VVEIGEL *quæstiones super* VII. *sectiones aphorismorum Hippocratis*, Venet. 1495. fol. L.

HIPPOCRATIS *aphorismi cum* GALENI *commentariis, interprete* LEONICENO, Ferrar. 1509. fol. Paris. 1532. fol.

FRANCISCI ROSCII HIPPOCRATIS *aphorismi recogniti variis lectionibus ad marginem adnotatis*, Lovan. 1533. 8.

THADDÆI *expositiones in ardunm aphorismorum* HIPPOCRATIS *volumen*, Venet. 1537. fol. L.

JOH. AGRICOLÆ HIPPOCRATIS *aphorismorum & sententiarum medicarum* L. VII. Ingolstatt. 1537. 4. PL.

BENEDICTI BUSTAMANTII *methodus in* VII. *aphorismorum libros ab Hippocrate observata*, Venet. 1540. 4. PL.

ANTONII MUSÆ BRASSAVOLI fusissima *commentaria in octo libros aphorismorum* HIPPOCRATIS *&* GALENI, Basil. 1541. fol. edita sunt.

LEONHARDI FUCHSII HIPPOCRATIS *Coi aphorismorum sectiones* VII. *in latinum sermonem conversa, adjectis commentariis & adnotationibus*, Basil. 1544. 4. Paris. 1545. 8. Et in GALENI Commentarium & in HIPPOCRATEM habet suas animadversiones & explicationes, & sæpissime BRASSAVOLAM refutat, rarius, uti notum, experimentis suis utilis, GALENO plurimum usus.

PAULI

Ille inter recentiores auctor, quem commendo, & quo carere non possumus, est LUDOVICUS DURETUS, cujus *commentarius in Coacas* HIPPOCRATIS in folio editus est Parisiis anno 1658. quæ optima editio est, altera tamen etiam non mala est. Habemus hic thesaurum inæstimabilem, sparsa enim HIPPOCRATIS reducit ad unum locum, & DURETI commentario certe minus carere quisquam potest, quam GALENI laboribus, hoc enim habet egregium, quod obscura HIPPOCRATIS loca explanaverit, utriusque enim linguæ, latinæ scilicet & græcæ, gnarus erat, & manuscripta legerat, unde quasi aliter HIPPOCRATES explicat HIPPOCRATEM; verum, ut cognoscamus libri usum, sciamus, nullibi meliorem indicem dari.

Quar-

PAULI GRISIGNANI Salernitani in *aphorismos* HIPPOCRATIS *expositio*, Salerni 1544. fol. L.

FRANCISCI RABELAIS, celebris satyrarum scriptoris, *aphorismorum* HIPPOCRATIS *sectionum VII. recognitio*, Lugdun. 1545. 12. L.

CAROLI VALESII de BOURGDIEU HIPPOCRATIS *aphorismi* cum priori opere prodierunt illustrati. L.

BARTHOLOMÆUS & PETRUS ROSSINI *sententias omnes & verba, quæ in Hippocratis aphorismis continentur, ordine alphabetico digesserunt*, Venet. 1555. 8. PL.

JACOBI FOROLIVIENSIS *in* HIPPOCRATIS *aphorismos &* GALENI *commentarium expositio*, Venet. 1547. fol.

JOH. MORISOT HIPPOCRATIS *aphorismorum genuina lectio fidelis interpretatio*, Basil. 1547. 8.

FORESII HIPPOCRATIS *aphorismi succinctis & dilucidis commentariis illustrati*, Francof. 1551. 8. L.

JOH. LYGÆI HIPPOCRATIS *aphorismi ex* GUIL. PLANTII *interpretatione & propriis adnotationibus illustrati*, Paris. 1551. 16. LIND.

HENRICI THRIVERII *Commentarii* in I. *aphorismorum sectionem*, Antvverp. 1538. 4. & *in septem libros aphorismorum Hippocratis*, Lugdun. 1551. 4.

J. MYRICA *paraphrasis in aphorismos* HIPPOCRATIS, Basil. 1556. 8. L.

BENED. VICTORII FAVENTINI *comment. in* HIPPOCRATIS *aphorismos*, Venet. 1556. 4.

NICOLAI HAUPAS HIPPOCRATIS *aphorismi luculentissimis enarrationibus illustrati*, Duaci 1563. 4. *

JOH. PLACOTOMI HIPPOCRATIS *aphorismi in locos communes digesti & editi*, Antvverp. 1564. 12. LIND.

HIERONYMI CARDANI *comment. in septem particulas aphorismorum* HIPPOCRATIS Basil. 1564. fol. Patav. 1653. 4.

JUVENALIS LEVERON *lucubrationes in* HIPPOCRATIS *aphorismos*, Montis Regii 1565. 4.*

CHRISTOPHORI a VEGA *comm. in* L. *aphorismorum* HIPPOCRATIS Venet. 1571. 8. Antigolæ 1563. 8. L.

THEODORI BELLEI *in* HIPPOCRATIS *Coi aphorismos commentarius* I. Panormi 1571. 4. L.

SALVII SCLANII in HIPPOCRATIS *aphorismos commentarii*, Venet. 1579. 4. L.

JACOBI HOLLERII *comment.* in HIPP. *aphorismos*, Paris. 1579. 1583. 8. L. Lugd. 1620. 8. Genev. 1644. 1675. 8. Hi ex melioribus sunt, & multis bonis observationibus illustrantur.

CL. CAMPENSII *in aphorismos adnotationes & animadversiones*, Lugd. 1579. 8. PL.

ARCHILEI CARCANI *in aphorismos* HIPPOCRATIS *lucubrationes*, Ticeri 1581. 8.

OLIVARII POPARDI HIPPOCRATIS *aphorismi ordine meliori latini facti*, Rochell. 1580. 16. L.

ACHILLIS PYRMINII GASSERI *methodus nova aphorismorum* HIPPOCRATIS CONRADI GESNERI *opera illustrata*, *opera* C. VVOLPHII *edita* Sangall. 1584. 8.

DANIELIS LOPHANCHINI *in Hippocratis aphorismos dialogus*, Venet. 1586. 4. L.

FR.

Quartus, qui commendari meretur, est DESIDERIUS JACOTIUS, qui *Commentaria in Coacas prænotiones* HIPPOCRATIS scripsit. Rarissimus liber est, neque quotidie venalis prostat, neque singulatim prodiit, sed latet sub alio titulo; hinc, si quis vestrum possit adquirere JACOBUM HOLLERIUM *in Coacas* HIPPOCRATIS, tunc habet simul DESIDERIUM JACOTIUM.

FR. VALESII *in* HIPPOCRATIS *aphorismos Comment.* VII. Colon. 1589. fol.

JOH. MARINELLI HIPPOCRATIS *aphorismi* LEONICENO *interprete commentariis* VII. *ex* HIPPOCRATIS *sententia comprobati*, Venet. 1589. 16. L.

GUIL. PLANCII HIPPOCRATIS *aphorismi latinitate donati & paraphrasi illustrati*, Genev. 1595. 12. & *aphorismi cum* GALENI *commentario & notis* GUIL. PLANCII Leid. 1693. 12.

JOH. HEURNII *obss. in aphorismos* HIPPOCRATIS, Leid. 1601. 12. Antvverp. 1619. 12. & EJUS editio aphorismorum cum notis, observationibus & morborum historiis, Leid. 1622. 12. Amstelod. 1688. 12. &c.

J. P. OFFREDI *commentaria aphoristica in aphorismos* HIPP. L. VII. Genev. 1606. 12.

JAC. FONTANI *comment. in* VII. L. *aphorismorum* HIPPOCRATIS Parif. 1608. 8.

FRANCISCI PELERII *aphorismorum* HIPPOCRATIS *sectiones* VII. *cum commentario* ANT. MUSÆ BRASSAVOLI, Vicetiæ 1610. 24. sunt aphorismi in capita digesti secundum morbos.

FRANCISCI FOGEROLLES *methodus in septem libris aphorismorum ab* HIPPOCRATE *observata & inaudita*, Paris. 1612. 4.

PETRI ANT. CANONHERI *in septem aphorismorum* HIPPOCRATIS *libros medica, politica, morales & theologica interpretationes*, Antvverp. 1618. 4. L.

HIERONYMI MERCURIALIS *prælectiones in aphorismos*, Patav. 1619. fol.

EMANUELIS STUPANI *aphorismorum* HIPPOCRATIS *enarrationes & commentarii aphoristici*, Basil. 1615. 8. L.

JOH. MANELPHI HIPPOCRATIS *aphorismi* LEONICENO *interprete cum adnotationibus*, Rom. 1623. 16. LIND.

N. FONTANI HIPPOCRATIS *aphorismi methodice dispositi*, Amstelod. 1633. 12. RIV.

ERNESTI SCHEFFER *perutilis & luculenta methodus*, *qua* HIPPOCRATIS *aphorismi in certam seriem secundum materias & affectus digesti sunt*, Leidæ 1633. 24. L.

BERNARDINI LANGVVEDEL *thesaurus Hippocraticus seu aphorismi* HIPPOCRATIS *in classes & certos titulos dispositi*, Hamburg. 1639. 12.

TOBIÆ KNOBLOCH HIPPOCRATIS *aphorismi Græce, Latine enodati & ordine digesti*, Noriberg. 1641. 8.

GUIDONIS ANTONII ALBANESII *aphorismi* HIPP. *expositio Peripatetica*, Patav. 1649. 4.

JOS. GALEANI *paraphrasis in* HIPPOCRATIS *aphorismos*, Panorm. 1650. 12. 1662. 12. 1671. 12. * MONG.

MARINI CURÆI de la CHAMBRE *nova methodi pro explicandis* HIPPOCRATE & ARISTOTELE *specimen*, Paris. 1655. 4. nempe in *aphorismos* HIPPOCRATIS. *

MATTHIÆ NALDII *in aphorismos* HIPPOCRATIS Rom. 1657. 4. LIND.

JOH. TILEMANNUS *aphorismos* HIPPOCRATIS *facili methodo digestos*, Marpurgi dedit 1650. 24. Et ipsos aphorismos habet, & ex ordine eosdem digestos secundum capita, urinas, sudores, &c. cum Astrologica praxi subjecta.

FRANC. DOMINICUS BAVISONI *magni Hippocratis medico-moralis per genuinam equidem aphorismorum expositionem accommodati*, Turin. 1652. 4. *

FRANC. DOMINICI BAVISONI citatus liber commentarius est in I. & II. sectionem *Aphorismorum* HIPPOCRATIS.

Aphorisme D'HIPPOCRATE *traduits par* J. VIGIER *avec sa vie*, Paris. 1666. 8.

J. VIGIER prodiit primum Paris. 1620. 12.

J. C. DIETERICI *aphorismi* HIPPOCRATIS *illustrati*, Ulm. 1661. 4.

An huc pertinent NICOLAI TERMARII *commentarii in oracula Hippocratis*, Bonon. 1667. 12.

PAULI de SORBAIT *commentarius & controversia in omnes libros aphorismorum* HIPPOCRATIS, Viennæ 1680. 4. LIND.

Liber editus est Lugduni anno 1576. Lis fuit inter filium DURETI & JACOTIUM, qui patris opera ediderat; nam JACOTIUS prius prodiit, quia DURETUS prius lectiones Hippocraticas suscitaverat. JACOTIUS quidem DURETI discipulus fuit, sed DURETUS opera sua in vita ipse non edidit. quæ filius posthuma prelo commisit.

PROS-

Aphorisme D'HIPPOCRATE *avec des explications physiques & annotations curieuses*, Paris. 1685. 12. Compilatio.

J. DAN. GLOBITZ *aphorismorum omnium in tres sectiones novam digestionem* dedit, Norimbergæ 1681. 12. PL.

FRIDERICI SCHRADER *programmata de* HIPPOCRATIS *in prognosticis signis doctrina & disputationes medicæ in aphorismorum* HIPPOCRATIS S. I. *ad* VII. Helmstad. ab anno 1693. ad 1695. 4. HAEN.

G. VV. VVEDEL *aphorismi Hippocratis in porismata resoluti*, Jen. 1695. 12.

PAULI HIERONYMI BIMII *prognosticorum & aphorismorum Hippocratis felix recordatio*, Mediolan. 1696. 4. *

MARTINI LISTERI *aphorismi* HIPPOCRATIS *commentariolo illustrati*, Londin. 1703. Tubing. 1744. 12. Non nimis accurata editio cum explicationibus ad mentem recentiorum subito natis, & judiciis de præsagiis minus certis.

RODERICI a FONSECA *comment. in* Lib. VII. *aphorismorum*, Patav. 1708. 4. PL.

J. FRANC. LOEVV ab ERLSFELD *nova & vetus aphorismorum* HIPPOCRATIS *interpretatio* Fr. Lips. 1711. 4. Plagii accusatur.

PHIL. HECQUET *aphorismi Græce & Latine ad mentem ipsius artis usum & mechanismi rationem expositi*, Paris. 1724. tom. 2. 12.

PHIL. HECQUET *aphorismi*, quos diximus Paris. 1724. tom. 2. 12. exstare, Latine & Gallice eodem anno prodierunt vertente J. DEVAUX.

J. FICKII *aphorismi* HIPPOCRATIS *notis illustrati*, Jen. 1729. 8.

ALOISII LUISINI *Hippocratis aphorismi hexametro carmine descripti*, Venet. 1552. 8.

JOH. de GORTER *Medicina Hippocratica* Lib. VII. Amstelodami 1739. ad 1747. 4. *Commentarii* mechanici in aphorismos.

LAURENTII SPAN *aphorismorum* HIPPOCRATIS *paraphrasis metrica*, Uratislav. 1570. LIND.

LAURENTII SPAN *paraphrasis* carmine elegiaco scripta est.

HENRICI vander PORT *magni* HIPPOCRATIS *aphorismi cum metrica paraphrasi lat. græc.* Ultraject. 1657. 24. L.

ANDREÆ ELLINGER *paraphrasis poëtica aphorismorum* HIPPOCRATIS *& ejusdem prognosticorum*, Francofurt. 1579. 8.

REGINALDI STURMII *paraphrasis poëtica in* Lib. VII. *aphorismorum* HIPPOCRATIS, Lugdun. 1583. 8. L.

PAULI DIONYSII *aphorismi* HIPPOCRATIS *versibus redditi*, Veron. 1599. 4. L.

SIMONIS PROVANCHER *aphorismorum* HIPPOCRATIS *enarratio poëtica*, Paris. 1603. 8. LIND.

J. LUD. GANS HIPPOCRATIS *aphorismi carminice*, Viennæ 1622. L. Argent. 1624. 12.

JOH. FAUTSCHII *Hippocratis aphorismi versibus heroicis expressi*, Basil. 1624. 12.

HIPPOCRATIS *aphorismi soluti & metrici*, *interprete* HEURNIO *Metaphraste* J. FREVV & RADULPHO VVINTERTON, Cantabrig. 1683. 8. HARL.

J. PFAUTZ HIPPOCRATIS *aphorismi versibus heroicis expressi*, Basil. 1642. 8. * Nonne idem cum illo Fautschio?

JOH. BAPT. de CONDE *aphorismi seu axiomata* HIPPOCRATIS *versu heroico explicata*, Bruxell. 1647. 12.

JOH. JUNKER HIPPOCRATIS *aphorismi paraphrasi poëtica illustrata*, Erfurt. 1679. 12.

SEBASTIANI AUSTRI HIPPOCRATIS *aphorismi noviter natorum affectus enumerantes*, Basil. 1540. 4.

J. B.

PROSPERI ALPINI Lugduni Batavorum in 4. editus liber anno 1710. *de præsagienda vita & morte ægrotorum*. Utinam etiam haberemus ejus opus de *præsagiendis morbis in sanitate*, quem librum ALPINUM scripsisse constat, reperire

R 2

J. B. MONTANI *lectiones in aphorismorum* HIPPOCRATIS Lib. I. II. Venet. 1553. 1555. 8. HAEN.

ODDI de ODDIS *in duas priores sectiones aphorismorum* HIPPOCRATIS *dilucidissima interpretatio*, Venet. 1572. 8. Patav. 1589. 4. L.

PETRI CRISPI *in* HIPP. *aphorismorum* Lib. I. *comment*. Rom. 1575. 4.

J. ZECCHII *in* I. HIPPOCRATIS *aphorismorum sectionem lectiones*, Bonon. 1586. 4. LL. 1629. 4.

THOMÆ ERASTI *adnotationes in aliquot aphorismorum* Lib. I. *& expositio* I. *aphorismi sectionis* V. Lib. VI. *Epidem*. HIPP. in opusculis, Francof. 1590. fol. ed.

MARSILII CAGNATI *in aphorismum* 24. *sect*. II. HIPPOCRATIS *commentarius*, Rom. 1591. 4. LIND.

ALPHONSI BAROCCII *in* I. HIPP. *sectionem dilucidissimæ lectiones*, Ferrar. 1593. 4.

JACOBI CURIONIS HIPP. *de naturæ temporum anni & aëris irregularium constitutione propius in enarratione ad* §. III. *sectionem expositus*, Francofurt. 1596. 8. LIND.

J. ARGENTERII *commentarii* in L. I. II. & IV. *aphorismorum Hippocratis in collectione operum* Francof. 1610. fol.

HIER. CAPIVACCII *comment. in sectione* I. *aphorismorum* exstant in app. collectione.

ANTONII CÆLI *commentarius in* L. I. *aphorismorum* HIPPOCRATIS, Messan. 1619. 4. MONG. *

PETRI CASTELLI *in Hippocratis aphorismorum* L. I. *criticæ doctrina per puncta & quæstiones*, Maceratæ 1648. 4. *

PET. CASTELLUM primum Maceratæ 1646. 12. prodiisse habet L.

GEORGII MORALIS *commentarius in Hippocratis aphorismorum* L. II. priores, Venet. 1648. 4. BURCH.

GEORGIUS MORALIS in L. tantum II. priores *aphorismorum* commentatus est, quamvis titulus ejus libri in universum aphorismos nominet.

ALPHONSI NONNII *commentarius in* III. L. *aphorismorum* HIPPOCRATIS, Conimbricæ 1600. fol. L.

CHRISTOPHORI CACHET *controversiæ theoricæ & practicæ in* I. *aphorismorum* HIPPOCRATIS *sectionem* P. I. Tulli 1612. 8. L.

SANCTORII SANCTORII *commentaria in aphorismorum* HIPPOCRATIS *primam sectionem*, Venet. 1629. 4. Multum Hippocraticæ & Galenicæ eruditionis, sed multa etiam, quæ auctore digna sunt. Medicos monet ne ægros nimis nutriant, HIPPOCRATIS aphorismos fallere fatetur, nisi certo ordine legantur, qui a GALENO dispositi sunt, &c.

LUCÆ TOZZII *in* HIPPOCRATIS *aphorismos commentarii ubi universæ medicinæ theoreticæ & practicæ celebriores quæstiones perpenduntur*, Neapoli 1693. 4. quatuor partes priores prodierunt.

LUCÆ TOZZI *commentarius* vastum & ægre legibile opus est.

GEORG. DETHARDING *aphorismorum* HIPPOCRATIS *sectio* I. *illustrata*, Hafniæ absque anni mentione 4. cum variis politicis, diæteticis, aliisque commentariis.

Denique aphorismi ipsi innumeris vicibus recusi, Anglice etiam a SPRENGELIO, Lond. 1708. & 1735. 8. Germanice vertente TIMMIO, Brem. 1744. 8. præter numerosissimas latinas versiones, quas citat LINDENIUS.

GEORG. FRID. LAURENTII *exercitationes in nonnullos* HIPPOCRATIS *aphorismos minus absolute veros*, &c. *conscriptæ* P. I. Hamburgi 1647. 4.

Deinde L. περὶ χυμῶν brevis equidem & inordinatus, multaque habens ex I. Epidemiorum, ex quibus etiam exempla adlegat, & aphorismis, huc tamen ob signa variorum morborum pertinet.

Tum L. *de insomniis*, qui videtur esse ejusdem auctoris, cujus est tertius L. *de diæta*, cum

perire tamen nondum potui. Habetis interim in hoc opere omnia HIPPOCRATICA, GALENICA, & ARABICA, quæ bona habentur de præsagiendo, itaque diu noctuque legendus est auctor.

LAU-

cum simillimis ex victus ratione præsidiis utatur. Cæterum artificiosus libellus est, quo insomnia ad suas causas ex calido, frigido, ad repletionem, ad secretiones vitiatas referuntur. In eum exstant commentaria JULII CÆSARIS SCALIGERI, Anstelod. 1659. 12. & Giess. 1610. 8. tum JOH. COLLE Rom. 1617. 4. & ANDREÆ BRENZII, Venet. 1497. fol. LIND.

In HIPPOCRATEM *de insomniis*, GALENUM *de ea qua ex insomniis habetur affectuum dignotione*, HIPPOCRATIS *aphorismos* V. cum GAL. *enarratione* castigationes dedit JUSTUS VELSIUS Basil. 1543. 4.

Quarta pars Libri περὶ διαίτης ὀξέων continet etiam præsagia. Denique huc possis adjicere *prognostica qua fuerunt inventa in capsa eburnea in suo sepulchro*, Bonon. 1489. 4. Venet. 1497. fol. *

Aphorismi etiam NICOLAO LEONICENO interprete, & præsagiorum L. III. & alii libelli conjuncti prodierunt Paris. 1526. Lugd. 1581. 12. & *cum explicatione ex* GALENI *fonte hausta* JOH. BUTINI Lugd. 1580. 12. PL.

PETRI a CASTRO *imber aureus seu chilias aphorismorum ex* HIPPOCRATIS *epidemicis* & F. VALESII *commnetariis extracta*, Ulm. 1661. 12.

THOMAS MOUFFETUS ex HIPPOCRATIS scriptis *nosomantiam Hippocraticam S. H. prognostica cuncta methodice digesta* edidit, Francofurt. 1588. 8.

JOH. CAROLI LANCII PALTRONII HIPP. *oracula de febribus*, Bonon. 1667. 12. *

JACOBUS SPONIUS *aphorismos novos ex* HIPPOCRATIS *operibus collectos & in suas quasque classes digestos notisque illustratos* edidit Lugduni 1684. 12.

JACOBUS SPONIUS l. c. ex omnibus operibus HIPPOCRATIS digessit secundum quinque partes medicinæ, ipsam etiam physiologiam.

HENR. BALTUS KAECKS *ad aphor.* HIPP. XXXIII. *Sect.* VI. Leid. 1738. 4.

HENRICI BICAISSE *manuale medicorum seu aphorismi, pranotiones, pradictiones & coaca*. Auxit HENR. GUYOT Paris. 1739. 12.

Nuper Basileæ CL. J. R. ZUVINGERUS Basileæ 1748. 8. recudi fecit MAGNI HIPPOCRATIS *opuscula aphoristica semeiotico-therapeutica* octo. Continet hæc collectio aphorismos, prænotiones, prorrhetica, Coacas, Lib. de humoribus, de crisibus, & de diebus criticis Gr. Lat. Sed subjunxit IDEM VIR CL. utile opus, quod *speculum Hippocraticum* vocavit, quo indicem realem dedit, in quem secundum ordinem morborum & rerum ad medicinam pertinentium aphorismi HIPPOCRATIS & reliquæ prædictiones hujus viri, & præcepta, naturali ordine digeruntur. Etsi adeo nihil correxit & emendavit ZUVINGERUS, ut nonnemo objicit, publice tamen bene meruit, qui, hoc inprimis ævo, utilissimos Libros publico usui restituit.

Liber HIPPOCRATIS *de præsignificatione vita & mortis*, spurium omnino, & alterius Græci opus, Viennæ exstat M. S. LAMBEC L. VI. P. II. p. 105.

Auctoribus qui pro HIPP. *aphorismis* scripserunt, adde GALENUM, qui scripsit *adversus* LYCUM *quod nihil in aphorismis* HIPPOCRATES *peccet & contra ea qua a* JULIANO *in aphorismos* HIPP. *dicta sunt*.

Contra HIPPOCRATIS aphorismos ex ordine dixit totis 48. Libris JULIANUS, qui amissi sunt, deinde singulatim LEONARDUS de CAPOA in *Raggionamento* IV. Sed etiam BERNARDINUS GENGA in HIPPOCRATIS *aphorismis ad chirurgiam spectantibus commentario* latine & italice edito, Bonon. 1727. 8. & alias, & YONGE in *vvounds of the brain curable* p. 46. & in *Parte* II. *paradoxorum* ALOYSIUS SINAPIUS *de vanitate, falsitate & incertitudine aphorismorum* HIPPOCRATIS scripsit Genev. 1697. 8. Contra HENRICUS COPE *prognosticorum* HIPPOCRATIS *demonstrationem medico practicam* dedit Dublin. 1736. 8. in qua artem præsagiendi HIPPOCRATIS valde laudat, & GALENUM passim carpit. Et in Hispania bene grandi Libro crises & HIPPOCRATIS præsagia defendit MIGUEL MARCELINUS BOYX sub titulo HIPPOCRATE *defendido*, Madrit. 1711. 4. tum BERNHARDUS LANGVVEDEL in

defen-

LAURENTIUS BELLINI in Libro de *urinis & pulsibus* docet veram methodum ratiocinandi, examinat enim v. g. urinam intra corpus & extra corpus mutatam confert causas utriusque mutationis, & inde concludit.

Et *defensioné* HIPPOCRATIS contra *calumniatores*, Leid. 1647. 12. quem equidem anonymus in *monochordo* FORESIO LYGÆO LANGUVEDELIANO plagii postulavit.

DIOCLIS L. *prognosticus* (CAELIO dictus *acut.* L. II. c. 10.) venditur editus Lutet. 1572. 8. spurius omnino.

HEROPHILUS, cujus omnia opera interciderunt, omissum ab HIPPOCRATE pulsum in summam inter signa dignitatem asseruit, *venarumque pulsus rhythmis musicis* docuit *inveniri* (CENSORINO teste de *die natali* cap. 12.) adeo subiliter & mathematice, ut ob difficultatem rei pauciores habuerit discipulos.

ERASISTRATI celebrem historiam, ut ANTIOCHUM Regem ex amore novercæ ægrotum, adgnito morbo, & caute procurato eo quod in votis erat, sanaverit, SUIDAS habet.

Sed GALENI inprimis Libri prognostici & semeiotici bene multi habentur. Et Librum quidem de *præcognitione* in universum propriam inprimis in præsagiendis morbis & eventibus peritiam descripsit, quam in ANTONINO AUG. EUDEMO, aliisque demonstravit. Eum libellum *vertit & explicavit* LEONHARDUS JACCHINUS Lugdun. 1540. 4. Libros *de locis affectis*, qui omnino huc pertinent, laudavi in pathologicis. Deinde integra *quarta Classis* huc pertinet, qua primo subtilis & nimia pulsuum historia & divisio multis Libellis traditur, cum plurima in veteres medicos animadversione, & non parum debilitata illa legislatoria veterum gravitate. Et in universum nimis firma & definita videntur, tum discrimina pulsuum, tum præsagia inde sumta, neque in rerum naturam perinde aut distingui possunt, aut confidenter recipi. Nam & tactu tot pulsuum species separari posse vix credo, neque præsagiis tuto credi, in re variabili, quæ a minimis causis inpellatur. Huc ergo pertinet L. *de pulsibus ad tirones*, compendium nempe, Parisiis 1538. 4. seorsim excusus, & Lugd. 1550. 16. Commentarium in eum LEONHARDI ROGANI, Neapoli 1556. 8. Ven. 1575. 8. editum habemus: alium FERDINANDUS MENA edidit Complut. 1553. 4. alium FRANCISCUS SANCHES, Tolos. 1636. 4. alium J. LAVELLIUS Ven. 1602. 4. RIV. Deinde *de differentiis pulsuum* L. IV. *de dignotione pulsuum* L. IV. *de causis pulsuum* L. IV. *de præcognitione & pulsibus* L. IV. GALENI exstant, similis omnes ingenii. *de urinis* L. I. spurius est, ex quo multa recepit THEOPHILUS. Eum. S. ALBERTS, VVittembergæ 1586. 8. seorsim recudi fecit, & cum commentariis locupletissimis FERDINANDUS MENA, Complut. 1553. 4. & J. BELLOFORTO in *commentario in* GAL. *de urinæ significatione*. Paris. 1581. 8. edito L. *De crisibus* L. III. etiam NICOLAO LEONICENO interprete Paris. 1514. 4. 1530. fol. Lugduni 1558. 12. editi sunt & 1547. 16. & cum *comment.* FRANCISCI SANCHES, Tolos. 1636. 4. HIERONYMI BONIPERTI *in eundem L. adnotationes* editæ sunt Ven. 1547. 4. ANTONII LUDOVICI L. III. *erotematum seu comment. in L. de cris.* Ulyssipon. 1543. fol. prodierunt.

De diebus criticis L. III. editi, GUINTHERIO vertente Basileæ 1553. tum, cum *commentariis* JOH. LALAMANTII Lugd. 1559. 4. In solum L. III. *commentarii* HIPPOLYTI OBICII inter ejus opera exstant. Eorum epitomen edidit J. MORISOT, Basil. 1547. 8. cum *aphorismorum* HIPPOCRATIS *interpretatione*. *De præsagiis ex insomniis sumendis* brevissimus libellus.

ARETÆUS, isque præcipue, tum CELSUS, CÆLIUS AURELIANUS, & ALEXANDER TRALLIANUS signorum accuratam recensionem morborum descriptionibus addere solent. PAULUS fuse de pulsibus egit, & GALENUM est imitatus, nemo tamen eorum eo inprimis scopo scripsit, ad Græcos recentiores usque.

PHILARETI *de pulsibus* exiguus libellus exstat una cum THEOPHILI editione, quam TORINUS dedit, & olim anno 1483. Venetiis in collectione scriptorum variorum.

Sed THEOPHILUS, qui PROTOSPATHARIUS etiam audit, seculi XII. auctor, proprium *περὶ οὔρων* sive de urinis libellum scripsit, quem ex ore THEOPHILI etiam MAGNUS edidisse videtur. Eum latine ALBANUS TORINUS, Basileæ 1533. 8. excudi curavit, qui antea Venetiis prodierat anno. 1483. 1493. 1523. postea vero inter artis principes STEPHANUS. Græce vero F. MORELLUS Paris. 1608. 8. edidit, & recudit in collectione sua CHARTERIUS. More veterum valde numerosa diversitates urinarum refert, & valde accuratas significationes. Quis cæruleas urinas vidit? aut in re ipsa adeo accurate serosa, furfurea, similaginea sedimenta distinxerit? Eum L.

THEO-

Et ultimo GEORGIUS BAGLIVIUS, cujus opera omnia edita sunt Lugduni in Galliis anno 1704. Non quidem accedit ad valorem præcedentium scriptorum, sed, licet signa tumultuarie proponat, habet tamen quædam de signis, quæ non alibi traduntur.

PARS

THEOPHILUS GUIDOT Medicus Bathoniensis Gr. Lat. cum notis Leidæ 1703. 8. & 1731. 8. edidit, & subjunxit, nunc primum excusum Libellum περὶ διαχωρημάτων, seu de alvi fæcibus, similis argumenti. Cæterum PALLADIO Libellum THEOPHILI de urinis non bene tribuit STOLLIUS *Hist. der medic. gelahrt.* p. 569. & ante eum CONRINGIUS *introd.* c. 6. p. 218. quibus nomen propositum iatrosophistæ fraudi fuit.

Deinde nuperior ACTUARIUS, (ut qui THEOPHILUM citet), tanto Arabibus melior quanto deterior Græcis (C. GESNER epist. p. 38. b.) *de urinis* justum opus scripsit VII. Libris conprehensum, quorum I. *de differentiis*, duo *de judiciis*, duo *de caussis urinarum*, & unus *de pravidentiis ex urinis* est, quod opus latine semper, græce nunquam prodiit, & cum GOUPYLI notis Paris. 1548. 8. & cum aliis de urina scriptis Ultraject. 1670. 8. recusum est, etsi in bibliothecis etiam Græce exstet. Plenissimus hic Liber est, & uberrimus, ad excessum usque & nimiam subtilitatem, quam natura non adsequatur. In ACTUARII Librum exstat AMBROSII LEONIS *interpretatio Græca*, Venet. 1519. 4. LIND. & Basil. 1529. 8.

SYNESIUS *de insomniis*, Venetiis 1527. 4. cum ARTEMIDORO prodiit.

ARABES hoc studium partim deseruerunt, partim receperunt ex Græcis. ISAACI *de urinis* Liber exstat Lugdun. 1515. fol. Inter CONST. AFRICANI opera etiam *de urina* L. I. est In Jen. II. AVICENNA semeiotica sua habet. Aphorismorum RHAZIS L. I. de prognosticis est, & L. II. ad MANZOREM signa tractat. Reliqui Arabes signa etiam in operibus suis adtigerunt.

ARTEMIDORI *oneirocritica seu de somniorum interpretatione* L. IV. Græce, Venet. 1527. 4. Latine Basil. 1539. 4. a JAC. CORNARIO editi sunt Græce & Latine Lutet. 1603. 4. L. Eos & ASTRAM-PSYCHII *oneirocritica* JOSEPHO SCALIGERO versa & edita Paris. 1599. 8. (L.) & APOMASAR *apotelesmata de significatis & inventis insomniorum*, Francof. 1577. 8. excusa invitus nomino. Quis est JOSUEL ABRECH cujus *oneirocriseos* L. Tremonii anno 1602. 8. prodiit?

AEGIDII L. I. *de urinarum judiciis & de pulsibus* L. I. *cum expositione & commento* M. GENTILIS de FULGINEO Venetiis anno 1494. prodiit in 8. PL. Lugduni etiam anno 1505. 8. 1526. 8. Basil. 1579. 8.

PETRI de MONTAGNANA *de urinarum judiciis*, Patav. 1487. 4. & in collectione JOHANNIS a KESAM Venet. 1513. fol.

ABRAHAMI ABN ESRA *de diebus criticis*, Lugdun. 1496. Franc. 1614. 12. L.

In *Canonica* MICHAELIS SAVANAROLÆ tractatus etiam *de pulsibus & urinis & egestionibus* continentur, Venet. 1503. fol.

MICHAELIS SAVANAROLÆ editionem possideo Venet. 1552. fol.

GEORGII VALLÆ L. *de differentiis pulsuum*, Argentor. 1549. 8. Inane opusculum.

In *artisella* continetur etiam PHILARETUS & THEOPHILUS, Venet. 1483. fol.

BERNARDINI GORDONI *de urinis tractatus*, Ferrar. 1487. fol. L.

MATTHÆI de LUCHA *dialogus de diebus criticis*, Rom. 1493. 4. RIT.

AUGUSTINI NIPHI *de diebus criticis* L. Venet. 1500. fol. Francof. 1614. 4.

UDALRICI BINDER *speculum videndi urinas hominum & clavis aperiendi portas pulsuum*, &c. 1596. 4. *

FRANCISCI de la TORRE *prognosticon medicinale secundum temporum constitutiones*, Anconæ 1512. 4. ex vett. collectum.

PETRI LEONIS L. *de urinis*, Venet. 1514. fol. L.

The seynge of urins of all the colours that uryns been of, vvith medycynes annexed to urin an urinal, Lond. 1725. 4. AMES.

CHRISTOPH. CLAUSER *gespräch, dass die betrachtung des menschen harns ohne andern bericht unnützlich*, &c. Tigur. 1531. 8. *

AN-

ANTONII CONTAGENA *de signis febrium & diebus criticis*, Conplut. 1529. fol. L.

HIERONYMUS FRACASTORIUS, acutissimus, uti notus est, medicus & philosophus, Venetiis anno 1538. 4. edidit *Homocentrica* & *de causis criticorum dierum per ea quæ in nobis sunt*, quæ in operibus omnibus recusa habentur. Causam motuum criticorum refert ad motus humorum morbosorum, qui conveniant certo tempore, uti die septimo quo cholera & melancholia una moventur, & eo modo maximam irritationem faciunt. Contra eum scripsit ANDREAS TURINUS HIPPOCRATIS & GALENI *defensionem de causa dierum criticorum contra* F. Bonon. 1543. MANDOS.

VALENTINI POLIDAMI *de pulsibus, urinis*, Basil. 1546. 8.

PAULI GRISIGNANI L. *de pulsibus & urinis*, Salerni 1543. 4.

EURICII CORDI *conclusiones de abusu uroscopiæ*, Francof. 1546. 8.

ROBERTI RECORD *urinal of physic*, Lond. 1548. 24. AMES.

AUGERII FERRERII *de diebus decretoriis & de somniis* L. Lugduni 1541. & 1549. 16. OSB.

JOSEPHI STRUTHII *ars sphygmica supra 1200. annos perdita, omnibus tamen medicis summe necessaria* L. V. Basil. 1540. 8. & 1602. 8. cum C. BAUHINI *introductione pulsuum synopsin continente*. Mire sibi placuit ob præsagia sua STRUTHIUS, & amorem ex pulsu se distinxisse, mortemque certissieme pronunciasse adfirmat, & multas alias observationes suas excitat.

JOSEPHI STRUTHII mihi est editio Basil. 1602. 8. quam editam esse cum *introductione* C. BAUHINI ibi dictum est. Hic cæterum STRUTHIUS in ipsis digitis, tribusque eorum locis pulsus distinxit. Dedicatio est anni 1555.

MICH. ANTONII BLONDI *de diebus decretoriis & crisi eorumque verissimis causis in via* GALENI *contra neotericos libellus*, Romæ 1544. 4. Astrologiæ multum tribuit.

J. VASSÆI *de judiciis urinarum* L. Paris. 1545. 8. ordinem laudat SCHELHAMMERUS.

LUCÆ GAURICI *super diebus decretoriis axiomata cum enucleatione* HIPPOCRATIS & GALENI Rom. 1546. fol. Ex eadem secta astrologorum.

J. SCHROETER *typus ex* HIPPOCRATE, GALENO *aliisque per quem cognitis mutationibus anni de futuris inde morbis unusquisque prædicere poterit*, Vienn. 1551. 8. L.

IN FERNELII scriptis *pathologiæ* Liber III. agit *de pulsibus & urinis*: quibus inprimis paulo nimis tribuit.

CHRISTOPHORI a VEGA *de urinis* L. Complut. 1554. 8. L.

J. B. MONTANI L. II. *de excrementis (fæcibus & urinis)*, Patav. 1554. 8.

THOMÆ BODERII *de ratione & usu dierum criticorum*, Paris. 1555. 4. THU.

De pulsibus & urinis libellus ex GALENO *concinnatus*, Tigur. 1555. 8.

CLAUDII BARIOTTI *de morbis & diebus criticis ex astrorum motu cognoscendis*, Lugd. 1557. 4. L.

HIPPOLYTI SALVIANI *de crisibus ad* GALENI *censuram liber omnium crisium cognitionem continens*, Rom. 1558. 8. LIND.

JACOBUS HUGGEL Basiliensis in urbe patria anno 1560. fol. *de semeiotica tractatum* edidit, in tabulas & secundum ea digestum, de quibus præsagia expetuntur, & secundum ea, ex quibus ea desumuntur.

JODOCI LOMMII *Observationum medicinalium* L. III. *quibus omnium morborum signa, & præsagia accuratissime pertractantur*, Antvverp. 1560. 8. 1563. 8. Amstelod. 1715. 1720. 8. &c. Ob ordinem, & dictionem, & ipsam ex veteribus quidem magna ex parte collectam enumerationem signorum, & morborum historias utilis.

BRUNONIS SEIDELII *de usitato apud medicos urinarum judicio*, Erfurt. 1562. 8. L.

J. ANDREÆ NOLÆ *quod sedimentum sanorum ægrorumque corporum non sit ejusdem speciei, neque sit semper pars humoris putridi, neque in eo omnes humores contineantur* (LIND) Ven. 1562. 4.

J. B. PELEGRINI *de ratione cognoscendi signa & causas morborum*, Bonon. 1563. 4. *

LEONHARDI JACCHINI *præcognoscendi methodus*, Basil. 1563. 4. L.

FRANCISCI VALESII *de urinis, pulsibus ac febribus libelli*, Complut. 1565. 8. Colon. 1592. fol. Francof. 1645. fol. in operibus.

ANTONII PETITÆI *crisimorum dierum ratio., crisimologion*, Paris. 1566. 8. LIND.

PARA-

PARACELSI *de urinarum & pulsuum judiciis, vom harn und pulsur theil und der physiognomie*, 1568. 4. Argentor. 1608. 8. Semeioticen inprimis destruxit auctoritas sectæ chimicæ, quæ in efficacia medicamentorum suorum absque sollicita crisium aut temporum distinctione spem suam posuerunt.

Inter CARDANI numerosa opera est etiam Liber de urinis, & somniorum interpretatio, Basil. 1562. 4. EJ. *de causis, signis ac locis morborum* L. I. Basil. 1583. 8.

In CARDANI hic jam citati *contradicentibus* multa habentur de crisibus, & alia huc pertinentia.

C. PEUCERI *de propriis divinationis generibus* magna ex parte semeiotica est.

LEONHARDI THURNEISER *προκατάληψις oder praoccupatio durch 12 verschiedentliche neugemachten harnproben*, Francof. ad Viadr. 1571. fol. EJUSD. *βεβαίωσις ἀγωνισμοῦ oder von der notdürftigesten kunst desharnprobierens*, Berlin. 1576. 8. Urinam equidem distillavit, & ex ejus principiis chemicis signa desumere voluit, sed ita obscure & arbitrarie, ut Alchemistam decebat.

CELSI MARTINENGI *de pravidendis morborum eventibus* L. III. Brix. 1571. 12. Venet. 1564. 4. LIND.

LEONIS ROGANI *de urinis* L. III. *ex* HIPPOCRATE *&* GALENO *collecti*, Venet. 1575. 8. R.

BONAVENTURÆ GRANGER *sudorum prognostica ex* HIPPOCRATE *&* GALENO, *scriptis versibus descripta*, Paris. 1576. 8. L.

ALPHONSI BACA *de ratione cognoscendi causas & signa prospera & adversa urinarum* L. III. *& de febribus & diebus decretoriis*, Hispali 1577. 4. L.

J. FRANCISCI ULMI *de certa ratione judicandi ex urinis*, Venet. 1578. 8. L.

JODOCI VVILLICHII *probationes urinarum illustrata scholiis* HIERONYMI REUSNERI, Basil. 1582. 8. & in collectione Ultrajectina 1670. 8. VVILLICHIUS quidem more veterum aphoristica præsagia ex urinis pronunciavit; REUSNERUS ex veteribus illustravit, causas adposuit. Modum docendi cognosces ex theoria *ἐναιωρημάτων*, quæ sepe ex flatibus alvi imæ oriri docet.

NICOLAE TAURELLI *medica pradictionis methodus*, Francof. 1581. 4.

PETRI FORESTI *de incerto & fallaci urina judicio adversus Uromantas & Uroscopos*, Antvverp. 1583. 8. L. Leidæ 1589. 8. Germanice 1661. 8. Noribergæ. Dialogi modo demonstravit, non posse omnes morbos ex urina aut cognosci, aut eventus præsagiri, ob causarum morbosarum varietatem, & urinæ naturam mutabilem. Id ratione & exemplis demonstrat.

GUILIELMI ADOLPHI SCRIBONII *idea medicina seu de inspectione urinarum contra eos qui ex qualibet urina de quolibet morbo judicare volunt*, Lemgov. 1584. 8. L. Basil. 1585. 8. Contra eum CORNELIUS PLEYER scripsit *examen tractatus* G. A. SCRIBONII, Erfurt. 1623. 8. in quo Uromantas defendit.

HIERONYMI MERCURIALIS *de corporis humani excrementis*. Semeioticus Libellus est, ad veterum opiniones scriptus, ita credulus, ut etiam ex lotio graviditatem credat dignosci posse. Prodiit Venet. 1572. 4. & alias.

J. B. DONATII L. I. *de judiciis*, Venet. 1580. 4. L. I. *de signis morborum judicialibus*. L. I. *de divinationibus*, Francofurti 1591. 8. *

SALUSTII SALVIANI *de urinarum causis, differentiis & judiciis* L. II. Rom. 1587. 8. L. EJ. *de crisibus*, Rom. 1589. 8. LIND.

JAC. ALBERTI *semeiotice seu dignoscendorum sedium malo affectarum & affectuum prater naturam*, Lausann. 1587. 8.

MARCI ODDI *de urinarum differentiis & judiciis tabula*, Patav. 1591. fol. L.

JOHANNIS ARGENTERII L. *de urinis* apud S. ANDRÉ 1591. 8. Lips. 1682. 8. EJUSDEM *de signis medicis* L. IV. Florent. 1556. fol. Multo plus disputationis habet quam experimenti.

LUD. LEMOSII *de optima pradicendi ratione* L. VI. Venet. 1592. 8. RIV.

J. B. SYLVATICUS *de iis, qui morbum simulant, deprehendendis*, Mediolan. 1593. 4. L. Francofurti 1671. 12.

Hic dicenda est ANTONII PONCE de S. CRUX archiatri *exactissima disputatio de pulsibus*

quibus

quibus GALENI & AVICENNÆ *doctrina philosophice explicatur*, Madrit 1622. 4. defendit subtilitates pulsuum Galenicas.

CAMILLI THESAURI de CORNETO *pulsuum opus absolutissimum in* VI. L. *divisum*, Neapoli 1594. 8. LIND.

FRANCISCI du PORT *de signis morborum* L. IV. Paris. 1594. 8. Carmen.

HIER. CAPIVACCII *de urinis* Tractatus, Servestæ 1595. 8. EJ. *de pulsibus*, *urinis & modo interrogandi ægros* exstat in *operibus omnibus*, Francof. 1603. fol. &c.

ANDREÆ LAURENTII Libri III. *de crisibus*, Francof. 1596. 8. 1606. 8. reliquis ejus viri operibus præferuntur.

JACOBI FONTANI *prognosticorum ad artem medicam spectantium perioche ex* HIPPOCRATE & GALENO *collecta*, Turnoni 1597. 12.

PETRUS PAULUS GALEO *de pulsibus* 1597. 4. LIND.

HERCULIS SAXONIÆ Tractatus *de pulsibus & urinis*, Francofurt. 1600. 8. & in *Pantheo medicina selecto* denuo Francofurt. 1603. fol.

AEMILII CAMPOLONGI *semejotice ad analyseos* CAPIVACCII *normam expressa*, VVittemberg. 1601. 8. a J. JESSENIO edita, laudata CONRINGIO.

PROSPERI ALPINI *de præsagienda vita & morte* L. VII. Venet. 1601. Patav. 1601. 4. Francof. 1601. 4. (ter in eodem anno) NICERON. Leidæ 1710. 4. cum præfatione BOERHAAVII. Hamburg. 1734. 4. & Ven. 1751. HIPPOCRATEM summo cum studio legit, ejus præsagia & observationes in classes disposuit: theoriam atque prædictionem Galenicam addidit, ut fere possit loco eorum virorum esse, & qui ALPINUM legerit, ea, quæ veteres docuerunt, bono ordine plenissima reperiat.

EUSTACHII RUDII *de pulsibus* L. II. Patav. 1602. 4. Librorum GALENI compendium.

ALEXAND. MASSARIÆ L. 2. *de pulsibus & urinis*, Venet. 1603. 4. HAEN. Tarvisii 1607. fol. SCHULZ. Lugd. 1616. 4.

J. SIGLICIUS περὶ κρίσεων Gr. Lat. 1604. 4. Quid?

J. HUCHERI *de prognosi medica* L. II. Lugdun. 1602. 8.

PETRI HOLZHEIM *prognostica vitæ & mortis* L. II. HIPPOCRATIS & GALENI præsagia in ordinem redegit, tum in versus, tum in subjectam exegesin. Colon. 1605. 8. Inutilis labor.

J. ANT. MAGINI *de astrologica ratione & usu dierum criticorum seu comment. in* L. III. *de diebus decretoriis* GALENI Venet. 1607. 4. L. Jatromathematici ex astrologica secta opus.

J. ZINCK *de crisibus*, *natura*, *proprietate*, *necessitate crision & dierum criticorum*, Francof. 1609. 12.

GUIL. RONDELET *Tractatus de urinis*, Francof. 1610. 8. L.

J. RHENANI *urocriterium chymiatricum*, Marburg. 1610. 8. Nullius momenti.

SANCTORIUS de SANCTORIIS ad ægrorum pulsus explorandos *pulsilogium* excogitavit, quo differentias motuum æqualium 133. distingueret, idque C. BARTHOLINO ostendit *Problem* VIII. *Exerc.* IX. Primus etiam thermometro ad explorandum ægrorum calorem in medicina usus est. De utroque invento vide ejus *commentaria in* I. *Fen. Primi L. Canonis* AVICENNÆ, Venet. 1626. fol. Sed etiam staticam medicinam haud abs re huc revoces, in qua ex pondere hominis aucto & imminuto de morborum origine, progressu & periculo argumenta sumsit: cum ante eum C. CUJANUS clepsydra pulsuum numerum inire suaserit.

ANTONII CONSTANTINI *opus medicæ prognoseos in quo omnium symptomatum causa*, *a* GALENO, HOLLERIO, JACOTIO *depromtum*, Lugdun. 1613. 8. L.

RODERICI a FONSECA *de hominis excrementis Libellus*, Pisis 1613. 4. Ulyssiponensis, Pisanus Professor, ad excrementa eriam lac numerat & menses. Veteres fere sequitur.

J. CÆSARIS CLAUDINI *de crisibus & diebus criticis*, Bonon. 1612. fol. Basil. 1620. RIV. Venet. 1528. 4. &c. L.

J. CÆS. BARICELLI *de hydronosa natura seu sudore humani corporis* L. IV. Neapoli 1614. 4. Valde laudat SCHELHAMMERUS.

J. ZECCHI *de urinis brevis & pulcherrima methodus*, Bonon. 1613. 4.

J. ZECCHII de *pulsibus* liber prodiit cum ejus *consultationibus*.

THEOD. MAY. *urinbüchlein*, Magdeburg 1614. 8. *

ANGELI FLORIDI *de annis climactericis & diebus criticis*, Patav. 1612. 4. LIND.

H. FRANCOSII *de divinatione per somnum*, Rom. 1617. 4.

FRANCISCI de FRANCISCIS *pathologia universa & Tractatus de crisibus*; Genev. 1618. 8.

J. KOLNER Tractatus *jatremathematicus ex thematis cæli ad horam decubitus erectione morbi crisin & eventum pronuncians*, Gryphisvvald. 1618. 8.

J. VVOLFII *exercitationes semejoticæ in* GALENI L. *de locis adfectis*, Helmstad. 1620. 4. RIV.

ANTONII PONTII de S. CRUZ *de pulsibus* L. Madriti prodiit 1622. fol.

GREGORII HORSTII *febrium continuarum prognosis juxta textum* HIPP. *in principio Coacarum*, Giess. 1622. 4. L.

DUNCANI LIDDEL L. *de signis medicis* exstat in operibus Lugdun. 1624. 4. editis.

J. B. CORTESII *miscellaneorum Decas* VI. est *de urinis & pulsibus ad Tirones*, Messan. 1625. fol.

CAROLI ROMATETI *crisiologia seu Tractatus de judiciis*, L. II. Argentorat. 1625. 8. L.

PROTHI CASULANI *de lingua quæ maximum est morborum acutorum signum*, Colon. 1626. 8.

ALEXANDRI ALEXII *epitome pulsuum cum consiliis*, Patav. 1627. 4. R.

ALEX. ALEXII quam citavimus epitome brevissima est.

CAMILLI BALDI *de naturali ex unguium inspectione præsagio*, Bonon. 1629. 4. L.

Post hunc vero adde J. TAGE *speculum ægrotorum or the sickman's glass*, Londin. 1638. 4 *

JOH. VARANDÆI *semejotice* exstat in operibus omnibus.

ANDREÆ ARGOLI *de diebus criticis & ægrorum decubitu* L. II. Patav. 1639. 4. 1682. 8.

J. MARCI MARCI *de proportione motus seu regula sphygmica ad celeritatem & tarditatem pulsuum ex illius motu ponderibus geometricis librato absque errore metiendam*, Prag. 1639. 4. RIV.

LAURENTII EICHSTAD *de diebus criticis*, Stettin. 1639. 4. L.

SAMUEL HAFENREFFER *monochordon symbolico-biomanticum abstrusissimum pulsuum negotium ex harmoniis musicis dilucide figurisque oculariter demonstrans*, *de causis & prognosticis inde promulgandis fideliter instruens*, &c. Ulm. 1640. 8.

GUILIELMI STRATENS *de erroribus popularibus*, *de fallaci urinarum judicio* Dissertationes III. Ultraject. 1640. 4. anno 1670. 8. recusæ cum ACTUARIO. Urinas in eodem morbo variabiles, in diversis similes atque adeo ad præsagium non sufficientes esse.

G. BALLONIUS nihil proprie de signis scripsit, sed cum morborum historiis accuratam observationem conjunxit.

PETRI CASTELLI *de abusu circa dierum criticorum enumerationem*, Messanæ 1642. 8. L.

PETRI CORTESII *de diebus decretoriis*, Panormi 1642. 8. *

LUDOV. FERRANTI HIPPOCRATIS *præsagia brevi commentario illustrata decerpta a* GALENO HOLLERIO DURETO, &c. *& aliis viris*, Lutet. 1657. 12.

NICHOLAI CULPEPER *semejotica uranica or an astrological judgement of diseases from the decumbiture of the sick*, Lond. 1651. 8. HARL.

JAMES HART *anatomy of urines*, Lond. 1652. 4. HARL. hujus loci videtur.

ISAACI CUJACII *uromantia*, Brem. 1652. 12. *

J. GUALTHERI HIMANTOMI *de incerto urinarum judicio*, Quedlinburg. 1657. 4. Germanice contra uromantos.

CASPARIS CALDERÆ de HEREDIA *de prognosis fallacia in communi & in particulari* cum Tribunale Apollini sacro prodiit 1658. fol. L.

H. MARTINI *anatomia urinæ Galenico-spagirica*, Francof. 1658. 12.

HONORATI BICAISE *manuale medicorum seu* σύναξις *aphorismorum* HIPPOCRATIS, *prænotionum Coacarum & prædictionum*, *secundum propriam morborum omnium nomenclationem alphabetico ordine digesta*, Lond. 1659. 24. L.

J. PREVOT *semejotice seu de signis medicis enchiridion*, Venet. 1654. 24. EJ. *de urinis* tractatus posthumus, Patav. 1661. 12.

J. PREVOT in *posthumis* etiam Hanoviæ 1666. 12. satis bene de semeiotice scripsit.

THOMÆ VVILLIS *dissertatio epistolica de urinis*, Lond. 1660. 8. 1662. 12. quæ editio penes me est, *tertia* omnino, sæpe alias recusa etiam Ultrajecti 1671. 8. cum ACTUARIO.

Habet

Habet urinæ analysin per exhalationem & admista, quæ vocant, reagentia, & lotii subsidentias. Morbos etiam viarum urinæ graviores aliquos recenset.

J. FRID. HELVETII *alchemistæ amphitheatrum physiognomiæ medicum*, Heidelberg. 1660. 8. germanice: ob signa temperamentorum huc refer.

STEPHANI RODERICI CASTRENSIS *syntaxis prædictionum medicarum*, Lugd. 1661. 4.

J. HEYN *drey unterschiedliche tractätlein... das dritte begreifft in sich den Grund, wie man den urin des menschen künstlich judiciren könne*, Francofurt. 1663. 8.

THOMÆ FIENI *semejotice seu de signis medicis* Tr. Lugdun. 1664. 4. Plenum & ordine bono scriptum opus, sed unice fere ex veteribus sumtum.

In NELLANI GLACANI *cursu medico* Tomus III. continet *semejoticen seu de signis, crisibus, pulsibus & urinis*, Bonon. 1665. 4.

MAURITII HOFMANNI *prudentia medica ex sanguine pro salute mortalium agendorum rationes exponentis fundamenta*, Altdorf. 1665. 8.

J. JESSENI a JESSENI *de sanguine ex vena secta demisso*, Pragæ primum 1618. 4. tum cum notis editus a J. PANCRATIO BRUNONE, Norimberg. 1668. 12. A seri diversa copia varia signa sumit, &c. BRUNONIS fusus & parum utilis commentarius est.

J. TH. SCHENK *synopseos institutionum medicarum*, quam per *disputationes* edidit, pars est *semejotica*, Jen. 1671. 4.

ANTONII EYGEL *apologema pro urinis humanis*, Amstelod. 1672. 8.

J. MUNNIK *dissertatio de urinis & earum inspectione*, Traject. 1674. 12. 1683. 8. EJUSDEM *uromanticus castratus seu tractatus de urinis earumque inspectione castigatus*, Ultraject. 1697. 4.

THOMÆ BRYAN *the pisse prophet discovering the fablaring and juggling of the pissepet science*, Lond. 1679. 8. HARL. Germanice cum titulo *Englischer wahrsager aus dem urin*, Norimberg. 1693. 8.

ANDREÆ CLEYER *specimen medicinæ sinicæ* L. IV. Francofurt. 1682. 4. Varii sunt inprimis de pulsu libelli. Primus a CLEYERO aut certe ab Europæo medico scriptus est: sequitur *fragmentum* cui etiam in titulo præfigitur esse Europæi medici eruditi opus. Nihil hac pulsuum doctrina subtilius vel cogitari potest. In omni pulsu habent Chinenses radicem ad radium, medium pulsum, & ramum, propius nempe pollicem. Horum trium pulsuum unicuique suam significationem statuunt. Circulationem vero mirificam statuunt, quæ fiat ab humido radicali & calore primigenio quotidie per vias duodecim membrorum principum circumeunte. Sequuntur pulsuum innumerabiles figuræ, iconibus expressæ, cum præsagiis. Nihil omnino in hac re serii. Nam ad multos pulsus addunt, unum in singula respiratione fieri, quod fieri non potest. Inde sequuntur Libri Sinensium, qui pulsus explicant, auctore VAM XOHO, qui regnante familia CYN floruerint. In *Decadis* II. *an.* IV. EPH. NAT. CUR. exstat etiam MICHAELIS BOYM *clavis medica* ad *Chinensium doctrinam de pulsibus*.

Cæterum WILHELMUS ten RHYNE *de arthritide* queritur quod CLEYERUS suum de pulsu Sinensium tractatum contra fidem in patriam miserit.

LAURENTII BELLINI *de urinis & pulsibus* L. Bonon. 1683. 4. Francof. 1698. 4. Lipf. 1685. 1734. 4. Leid. 1717. 4. &c. Principium præsagiendi in febribus sumit a calore, qui intendatur aquæ portione diminuta, qua restituta urina sanæ redeat similis. Inde veterum præsagia mechanice interpretatur. In pulsibus plenus est & simplex. In L. *de febribus* agit de crisibus, quas non esse ad aliquot dies superstitiose adstrictas, sed pertinere ad subactionem humoris morbosi, quæ cum tempore fiat, recte advertit.

DAVID ABERCROMBY *de variatione pulsus*, Londin. 1685. 8. & cum aliis opusculis, ibid. 1687. Paris. 1688. 12.

CAR. PATINI *oratio in febribus medendis inspiciendum esse lotium*, Patav. 1688. 4.

THOMAS SYDENHAM nihil peculiare scripsit de signis, ea vero longe accuratius recensuit morbisque adjecit, quam inter recentiores alius. Sed BAGLIVIUS sparsim plurima signa & præsagia ad modum veterum in operibus suis habet. Tum ea laude etiam URATISLAVIENSIUM *historiæ morborum* omnino destitui non debent.

G. CHRISTOPH. SCHELHAMMER *epistola de pulsu qua ejus ratio.. ad mechanicas leges exigitur*, Helmstad. 1690. 4. Multa in BELLINUM.

CORN. HORLACHER *methodus urinoscopia perfacilis*, Ulm. 1691. 12.

HERMANNI BOERHAAVE *de utilitate explorandorum excrementorum corporis humani*, Harderovvic. 1693. 8. Londini 1743. 8. cum vita Boerhaavi. Futuræ famæ hic radices adsunt, experimenta nempe ad analysin urinæ & fæcum, salivæ, sudoris, &c.

In EPH. NAT. CUR. *Dec.* II. anni VII. exstat in *appendice* ROSINI LENTILII de *vena sectione & urina*.

GEORG. VVOLFGANG VVEDEL *physiologia pulsus*, Jen. 1689. 4. EJ. *aphorismi aphorismorum*, Jen. 1695. 12. EJ. *exercitationes semiotico-pathologica*, Jen. 1700. 4.

DAVAC de la RIVIERE *Traité des fièvres, de leurs causes & differences, les moyens de les connoitre par les urines*, Paris. 1698. 12. & EJ. *miroir des urines*, Paris. 1700. 12. 1722. 12. systematice satis scripsit.

FRIDERICI SCHRADER *exercitationes* III. *de signis medicis*, Helmstad. 1699. 4.

JOS. BUTLER *een nadere ot dekkinge der menschelyke vvaters*, Harlem. 1697. 8. *

FRID. HOFMANN *de necessaria saliva inspectione* disp. Hall. 1698. 4. aliæque bene multæ EJ. *dissertationes huc pertinent*. *Ea qua pulsuum naturam, genuinas differentias & usum evolvit*, prodiit Hall. 1702. 4. & Leidæ 1713. 8. simplicem facit pulsum & nimia discrimina expungit, negat celerem a frequente distare. EJ. *Medicina systematica* Tom. III. huc pertinet.

J. PHIL. EYSEL *compendium semiologicum modernorum dogmatibus accommodatum*, Erfurt. 1701. 4. pro tironibus.

J. PANCRAT. BRUNONIS *de retrimentorum corporis humani coloribus variam in agris significationem prabentibus ad* HIPP. *Aphorism.* IV. 21. Altdorf. 1702. 4.

JAC. HARVEY *prognostick signs of acute diseases*, Londin. 1706. 8. Habet etiam ætiologiam symptomatum theoreticam.

MIGUEL MARCELLINO BOYX HIPPOCRATES *defendido*, Madrit. 1711. 4. spissum volumen pro crisibus & præsagiis HIPPOCRATIS, jam dictum.

GEORGII ERNESTI STAHL multa huc pertinent, & in universum, & ipse & secta ejus tota, ab aliis studiis ad praxin & morborum cognitionem medicos magno nixu revocarunt. EJUS disputatio *de uromantia & uroscopia abusu tollendo*, Hall. 1711. 4. Germanice prodiit Coburgi 1739. 8. Urinæ veram utilitatem in febribus adsignat, falsam in plurimis morbis, & nimiam refutat, & vellet abolitum morem, non elegantissimum, quo medici de urina, sibi oblata, respondent. EJ. *de differentiis celeris & frequentis pulsus excusatio* prodiit 1707. contra HOFMANNUM *Excusatio respondens examini pulsus celeris & frequentis*, Hall. 1702. 4. Defendit eam diversitatem.

C. S. S. D. *relationes curiosa medica vom dem bishero so sehr verachteten signo medico dem urin*, &c. Gotha 1703. 8. Video ex STOLLIO, anonymum auctorem morbum ejusque vim ex aucto pondere urinæ æstimasse. Sed ea nunc accuratius habemus a BROVVNE LANGRISH exhibita in Tractatu de febribus.

J. ERN. SCHAPER *de signis imminentium morborum ad pracautionem necessariis*, Rostoch. 1705. 4.

HENRICI BUYSEN *verhandelinge avn de uytvverpingen des menschelycken lighaams*, Amstelod. 1706. 12. Simplex & aphoristicus auctor in compendio habet præsagia ex sputo, sudore, urina, fæcibus alvi, vomitu.

JOHN FLOYER *the physicians pulse vvatch in three parts*, Londin. 1707. & 1710. 8. 2. vol. Pulsus prius vagos ad numerum reduxit, quo studio obtinuit, ut facilius & certius judicium de sana & morbosa eorum frequentia fieri queat. Per ætates, sexus, vitæ genus, tempora diei numerum invenit diversum reperiri, neque tamen satis accurate definivit. In altero volumine habet pulsus morbosos, & de respirationis mutationibus morbosis.

J. H. FURSTENAU *desiderata circa morbos eorumque signa*, Amstelod. 1712. 8.

BARTHOLD VVICHER *von den listigen ranken der urin beseher*, Schifbeck 1713. 8.

ARCHIBALDI PITCARNE *elementa*, jam citata, hic repeto, quod c. 7. fuse contra crises pugnet, easque dari neget, & eos ex præjudicio loqui adfirmet, qui admittant.

J. DAN. LONGOL *vvahrhafter temperamentist*, Budissin 1716. 8. de arte dignoscendi temperamenta.

In MICH. ALBERTI *systemate* Tomus II. semeioticen continet, Hall. 1719. 4.

HYGIANDER *algemeine und besondre regeln von dem urin*, Nurenberg. 1720. 8.

O. von HELVVIG *sonderbarer discours vom urin* de præsagiis nempe inde sumtis, Zittau 1721. 8.

CHRI-

CHRISTIANI VATER *semeiotica medica*, VVittemberg. 1742. 4.

CHRISTIAN. LUDOV. VVUCHERET *semeiotica generalis & specialis*, Jen. 1722. 4.

C. FALCONET *systême des fièvres & des crises*, Paris. 1723. 8.

De C. FALCONET vide pathologica.

A. VATER *de uroscopiæ administratione*, VVittemb. 1729. 4.

HENR. J. REGA *de urinis* L. II. Lovan. 1733. 8. Contra præsagia ex urina nimis accurata. Ostendit in morbis diversissimis similem esse, ut in febre acuta & scorbuto: in eodem homine urinam potus ab urina sanguinis valde differre, &c.

J. JUNKER *conspectus pathologiæ & semeiologiæ potissimum Hippocratico-Galenicæ in forma tabularum*, Hall. 1736. 4.

Nouveau recueil de prognostiques dangereux & mortels, Paris. 1736. 16. Etsi sacerdotis opus sit, laudatur tamen in J. des SAV.

G. DETHARDING *fundamenta semeiologiæ medicæ*, Hafniæ 1740. 4.

Nevv and extraordinary observations concerning the pulse made by D. FRANCESCO SOLANO da LUCC *illustrated vvith nevv cases and remarks by* JAMES NIHELL M. D. London 1741. 8. Mirus Libellus compendium est Libri in folio, quem cum titulo *lapidis lydii Apollinis* FRANCISCUS ediderat. Vixit Antiqueræ, Gadibus experimenta repetiit NIHELL, Hispani vero parvi fecerunt. Pulsus tres inprimis observat, dicrotum, qui crisin per hæmorrhagiam narium præsagiat, ut ex ejus diversa frequentia etiam tempus criseos possis prædicere. Inde pulsum intermittentem, qui diarrhœam significet, denique *inciduum*, novum pulsum, ubi pulsus unus, duo, tres pluresve ita adscendunt, ut posterior semper priore fortior sit. Is sudorem præsagit. Subjuncta sunt exempla quibus mira certitudo præsagii confirmatur. NIHELL satis similia experimenta habet, minus tamen certa. Latine vertit G. NOORTVVYCK, Amstel. 1746. 8. duas observationes proprias præmittit, unam in pulsu dicroto satis ambiguam: aliam de gibbo ab aortæ aneurysmate. Parisiis edidit D. LAVIROTTE 1748. 12.

JULIANI BUSSON *Ergo a recta crisium doctrina & observatione medicina certior*, Paris. 1741. 4.

CONRADI ZUMBACH de KOESFELD *de pulsibus & urinis fasciculus indicatorius*, Leid. 1741. 8. Collectio ex optimis auctoribus.

J. ERN. HEBENSTREIT *de pulsu inæquali*, Lips. 1741. 8.

D. ASSUM *theoria naturalis crisium in febribus*, Argentor. 1741. 4.

J. EHRENFRIED THEBESII *de pulsu ut signo*, Lips. 1742. 4.

EL. COL. de VILLARS *recueil curieux de prognostiques dangereux*, Paris. 1747. 8.

Regeln vom urin unbetrieglich zu urtheilen, Nuremberg. 1744. 8.

JAC. de SOMBE *de crisibus* disp. Leid. 1747. 4. Amicum citat, qui inciduum pulsum ante crisin per sudorem viderit.

CAROLI BEELS *de febre ex solo pulsu cognoscenda*, Leid. 1747. 4.

J. GODOFRID BRENDEL *de pulsu febrili observatio* I. II. & *in febrium partitione*, Gotting. 1747. 4. omnino citari meretur. In febre intermittente pulsum in frigore rariorem esse docet, in calore ita increscere ut etiam celeritatis augmenta perpetuo augeantur, & vicissim decrementa in recessione. Crises longas esse, non momentaneas ostendit.

In BARKERI *agreement betvvixt antient and modern physicians* multa pro crisibus leguntur, quas tuetur auctor, & perinde apud nos observari credit ut apud HIPPOCRATEM, qui in Thessalia, regione non multo Anglia calidiori, vixerit. Materiam morbosam in febribus adesse & per crisin subigi contendit, &c. Eadem mens est ILL. G. G RICHTERO in *programmate quo crises veterum in morbis propriumque in iis tempus* considerat, Gotting. 1748. 4.

JAQ. J. BRUHIER *Traité de l'incertitude des signes de la mort, & Mémoires sur la necessité d'un réglement général au sujet des enterremens & des embaumemens*, Paris. 1745. & 1746. 12. & auctius 1749. 12. Signa mortis vulgo tradita non sufficere, sæpissime vivos sepulchris inferri fuse & multis exemplis monet. Anglice prodiit Londini 1746. 12.

ERNESTI ANTONII NICOLAI *theoretische und practische betrachtung des pulsschlages*, Hall. 1746. 8. HOFMANNUM secutus, pauca admodum genera pulsus conservat, vim arteriosi sanguinis cum vi sanguinis venosi comparat, causas diversi pulsus duri, pleni, &c. mechanicas adsignat. In alio L. *Bemühungen in dem theoretischen und practischen theil der arzeneyvvissenschaft* Dissertatio II. est de arte morbos ex facie agnoscendi, qua magna pars semeiotica continetur.

CORNELII ALBERTI KLOEKHOF *opuscula medica*, Ultraject. 1747. 8. Diligentis & veri amantis viri scripta. Tertium opusculum est de signis periculi in morbis acutis, quæ multa collegit, & explicat, ut strepitum in descensu potus, subsultum tendinum, floccos legere, corpore e lecto delabi, &c. Quartum est de crisibus, dignissimum lectu.

MARQUET *Traite du mouvement du cœur & des artères*, Nancy 1747. 12. HEROPHILI similis, pulsus ad musica exempla etiam iconibus adjectis revocat.

CHRISTIAN LUDUVIG MOEGLING *tentamina semeiotica*, Tubing. 1747. 4.

BRYAN ROBINSON *dissertatio on the food and discharges of human bodies*, Londin. 1748. 8. utcumque huc potest referri, ob urinæ & perspirationis elegantes tabellas.

CL. SCUVENKE in *hæmatologia*, & SENAC in *Traité du cœur* ad pulsum omnino legere oportet. Sed eos suo loco in Anatomicis laudavimus.

J. RUD. STÆHELIN *de pulsibus*, Basil. 1749. 4. Ut possit pulsus fallere ex intima physiologia docet, jubetque ope respirationis corrigere.

METHO-

METHODI STUDII MEDICI

PARS XI.

ΥΓΙΕΙΝΗ *seu de Diætetica.*

Υγιεια græce significat *deam sanitatis*, hinc ὑγιεινὴ vocatur *ars conservandæ bonæ sanitatis*. Describit autem, quo usu rerum intra & extra nos positarum præsentem bonam valetudinem tueri possumus.

Hinc omnia, quæ in nos agunt, huc referri debent. Hæc ergo retulimus 1. ad ingesta, 2. ad gesta & in animo & in corpore, 3. ad excreta & retenta, 4. ad adplicata extrinsece ad corpus. Ergo in justo regimine harum classium ponitur tota ὑγιεινὴ. Vetustas (*a*) dixit consistere eam disciplinam in sex rebus non naturalibus, & sex classes, ut notum est, constituit. Verum hæc quatuor capita commodissima sunt.

Com-

(*a*) *Diætetica* sive ea pars medicinæ, quæ rationem victus regit, antiquis temporibus multo cultior fuit, quam nostris, ut tota practica secta medicinæ, cum a Chirurgia & Pharmaceutica separaretur, Diætetices nomen retinuerit. Ea pars, quæ cibos inprimis potumque gubernat, videtur a PYTHAGORA ex ÆGYPTO repetita fuisse, ubi primum nata fuisse videtur, qui quidem vir multis laudibus mihi dignus videtur, quando in fervida regione, in gente quæ corpus sub dio quotidie exercebat, carnium esum pauciorem reddere conatus est (SUIDAS III. pag. 232. &c.) Neque enim integre sustulisse videtur carnium usum, sed boves tamen & arietes, vulgo nempe in macella recepta animalia, in cibum recipi vetuit (ibid. pag. 234. ATHENÆUS περὶ δειπνοσοφιςῶν Lib. IX.) Inde HIPPOCRATES eam partem diætæ ornasse videtur ex primis, cum eam Gnidios medicos neglexisse passim queratur. Eam etiam partem medicinæ infinitis scriptis veteres ornaverunt, qua facultates singulorum fere piscium, & stirpium & carnium definire conati sunt, nimii paulum in eo studio, & supra experimentum progressi. Perinde alteram partem Diætetices, quæ occupatur in corporis salubri motu, propriam fere veteres habent, cum recentiores ab omni fere corporis exercitio abstineant, antiqui autem & servandæ valetudinis, & restituendæ præsidium ex magna parte in motu, balneo, unctione & similibus rebus quæsiverint. Hæc *medicina Gymnastica* dicta est, cujus auctorem alii HERODICUM fecerunt, qui primus singulo morbo suam corporis exercitationem opposuerit, alii HIPPOCRATEM, & nuper CL. PETRUS GERIKE progr. ad disp. CL. BOERNERI. Nos in isto viro initium historiæ faciemus, cum HERODICI nullum satis certum scriptum supersit. Inter HIPPOCRATIS ergo Libros multi huc pertinent, quos in unam nuper Classem CL. MACKIUS conjecit. Ex *aphorismis* adeo huc pertinent *sectio* I. cujus magna pars in victu sanorum occupatur, altera in *victu ægrotorum*. In eam partem & in Librum I. commentarius exstat PETRI CRISPI Rom. 1575. 4. LIND. in 22. vero aphorismum solum ÆTII CLETII *dilucidatio pro defensione interpretationis* MARSILII CAGNATI, Rom. 1621. 8.

Deinde Libri *de diæta* tres omnino inter HIPPOCRATICOS sunt, non undique sui similes. *Primus* quidem alieni magna ex parte scopi est, continet tamen diætam, quæ cuilibet inter octo temperamenta convenit, tum diætam, quæ variis animi morbis corrigendis inserviat. *Alter* Liber utilior utique tractat res sex non naturales, earumque ad sanitatem,

tem, & morbos faciendos potestatem cum brevibus ætiologiis, quæ ex generalibus caussis rationem efficaciæ ciborum derivant, ut ex dulci, acri, pingui, aquoso, spiritu, vires adtenuantes, humectantes, adstringentes, refrigerantes, siccantes, calefacientes, purgantes, & aliæ hujus ordinis deducantur. Incipit auctor ab aëre, aqua & locis, & breviter de istis agit. Transit ad cibos Græcorum panem, cerealia, carnes, inter quas equina etiam & canina & vulpina locum habent, herbas vulgari usu receptas, & fructus horæos. Culinarias etiam præparationes adtingit. Finem facit in Gymnasticis, balneis, cursu, lucta. Denique ostendit quomodo diæta subveniat iis, qui ex nimiis laboribus febricitant. Utilis Liber & ordinatus. *Tertio Libro* describuntur initia morborum ex nimio vel nimis remisso corporis motu ortorum, cum remediis ex diæta repetitis, maxime vero ab abstinentia & vomitu, quo multum utitur auctor, uti veteres in universum. Paradoxa ibi consilia reperias, carnem catulorum ad debilem ventriculum, vinum nigrum ad volvulum. Inde describit, quo modo diæta pro variis anni temporibus varia instituenda sit, ubi mireris, hyeme perinde Græcos corpus exercuisse, neque ullam ignis culinaris aut caminorum mentionem fieri. HERODICO hunc Librum, neque forte male, tribuit CLERICUS.

L. *περὶ ὑδάτων, ἀέρων καὶ τόπων* multis modis, ad publicam inprimis hygieinen, pertinet, effectus nempe aquarum, ventorum, anni temporum in corpora humana. Quæ de ventis habet, ea ad Græcos magis, quam ad nos videntur pertinere, & passim nimia sunt, magisque definita, quam res ipsa fert. De aquis fusus est, petrosas autem cur rejicit? Genuinus liber est & ab ARISTOPHANIS scholiasta jam citatus SUIDAS II. pag. 92. In eum præter tres brevissimos GALENI commentarios *commentarius* exstat MARTINI Paris. 1647. 4. LUD. SEPTALII (quem CL. TRILLERUS laudat *de edit.* HIPPOCRATIS num. 7.) commentarius V. Colon. 1590. fol. & THEODORI ZUINGER & aliorum, dicti in Pathologicis. L. *de diæta salubri* POLYBO passim tribuitur, jam a GALENI ævo, qui tamen alibi EURYPHONTIS, vel PHAONTIS, vel PHILISTIONIS opus esse scripsit, cum POLYBI etiam nomine ab ALBANO TORINO editus est Basil. 1544. 4. GUINTHERIO vero interprete Argentin. 1529. 8. cum SCRIBONIO & BENIVENIO, tum ab J. PLACOTOMO, qui *scholia & doctrinam de tuenda sanitate* adjecit, Antverp. 1651 In eundem Lib. exstat etiam CLAUDII GALENI commentarius, & HIEREMIÆ THRIVERI Brachelii Lugdun. 1548. 8. Pleraque cæterum repetit ex III. Lib. *περὶ διαίτης*, & aliqua fusius habet ut vomitus diætetici rationem.

LUD. SEPTALII *commentarii* in HIPP. *de aëre, aquis & locis* possideo editionem citatam. Qui quidem SEPTALIUS mihi in sensu HIPPOCRATIS eruendo, & versionibus corrigendis doctus, ad rem vero naturalem intelligendam satis inutilis videtur. CAMILLI vero FAVII in *magni* HIPP. l. *de aëre, aquis & locis paraphrasis*, Venet. 1596. 4. vera utique est & verbosior versio HIPPOCRATICI libri absque notis. Seorsim prodiit HIPP. *de aëre, aquis & locis*, Basil. 1529. 4.

Pseudo DIOCLIS ad Regem DEMETRIUM *de sanitate tuenda Epistola* nullius momenti est. Cum alio titulo DIOCLIS CARYSTII *Epistola prophylactica de secunda valetudine tuenda* prodiit Gr. Lat. ex recensione ANDREÆ RIVINI, Lips. 1655. 4.

Pseudo DIOCLES germanice a TRAGO versus est.

Liber *περὶ διαίτης ὀξέων* genuinus est, & olim cum titulo *περὶ πτισάνης* citatus a CÆLIO AURELIANO *acut.* L. III. c. 19. & cum titulo Lib. *ad sententias Cnidias* ab EODEM *acut.* L. III. c. 4. 8. cum utroque & cum eo de diæta ATHENÆUS *β. γ.* Primus nempe Liber de *ptisana* agit, & contra Gnidios, in quo ostenditur non penitus adeo summam inediam convenire, in acutis morbis, sed mulso ab initio & hordei tosti decocto, sensim vero confirmato victu etiam ptisana febrientes ali debere. In Libro III. vim potuum in febribus considerat, aquæ, quam rejicit, oxymellis, mulsæ vinique, in quo largiendo satis liberalis est. In eum exstant GALENI *commentarii* IV. seorsim etiam editi, J. VASSÆO interprete (RIVIN.) Paris. 1531. fol. & FRANC. VALESII, loco, quem continuo citabo, editi, & THADDÆI *expositiones*, Venet. 1527. fol. L. & CARDANI (in *oper. omn.* T. X.) & JOHANNIS HEURNII commentarii breves in ejus operibus. PETRI GIRARDETI commentarius cum eo prodiit, qui in librum de humoribus scriptus est, nuper recusus a CL. GUNZIO Lips. 1745. 8.

Liber

Liber περὶ τροφῆς varii argumenti est mistusque absque ordine, ut ille de humoribus non genuinus, si fides C. HOFMANNO *Var. Lect.* L. VI. c. 16. Magis tamen ad diætam pertinet commentarius H. CARDANI Romæ 1574. 8. & Basileæ 1682. 8. editus, & ANTONII FROCANTIANI, Venet. 1566. 4. excusus, & FRANCISCI VALESII cum aliis operibus editus Colon. 1589. fol. STEPHANUS etiam GOURMELIN eum librum *latinitate donatum scholiis illustravit*, Lutet. 1572. 8. L.

Liber περὶ τροφῆς HIPP. agit de nutritione, cibo, signis morborum & differentiis, formatione fetus, perspiratione, alimento partium, facultate concoquente. Stylus HIPPOCRATICUS est, dubium tamen, num genuinus sit, auget venæ ab arteria distinctio.

In L. περὶ παθῶν præcepta diætetica etiam traduntur.

Infiniti sunt, qui post HIPPOCRATEM de diæta scripserunt. Plurimos nominat ATHENAEUS, DIOCLEM CARYSTIUM, cujus Librum ὑγιεινῶν citat: DIPHILUM medicum in I. περὶ τῶν προσφερομένων τοῖς νοσοῦσι καὶ ὑγιαίνουσι qui de fructuum horæorum & herbarum usu & noxis: MNESISTHEUM Atheniensem περὶ ἐδεσμῶν: PAMPHILUM, HERACLIDEM TARENTINUM cujus συμπόσιον huc pertinet, PHILOTIMUM περὶ ἐδεσμῶν: PHILISTIONEM Locrensem de panis generibus: EUDEMUM de oleribus. Sic de vino ASCLEPIADES scripsit, cujus in omni fere medicina usum introduxit, neque aliud majus Deorum donum exstare reliquit, PLINIO teste Lib. XXIII. num. 1. De eodem potu CLEOPHANTUS egit, ejusque rationem illustravit, PLINIO eodem indice Lib. XXVI. num. 8. ACRON vero *de salubri diæta* in universum scripsit, qui ventos observavit advenientes (SUIDAS I. pag. 96.) THESSALUS etiam περὶ διαίτων scripsit, aliqua ut methodicus, ut CAELIUS ait, alia male (*acutor.* III. cap. 17.) RUFUS Ephesius *de victu navigantium* Lib. I. *de lacte* Lib. I. *de vino* Lib. I. *de melle* Lib. I. libros ediderat, SUIDA teste III. pag. 266. quorum varia fragmenta ab ORIBASIO conservata sunt. XENOCRATIS Lib. *de alimento ex aquatilibus animalibus* equidem Græce inperfectior, *Latine perfectior* cum C. GESNERI scholiis exstat, Tiguri 1559. 8. Tum aliquis habetur ARISTOTELI tributus libellus *de conservatione sanitatis*, in quem exstat JOHANNIS STEPHANI commentarius, Venet. 1637. 4. Ego vero non legi, neque inter ARISTOTELIS libros aliquid simile reperio.

Primus adeo superstitum inter antiquos, CELSUS est, qui consilia diætetica in L. I. *de re medica* dedit magno sane cum judicio scripta, ut nihil nimii aut a natura vitæ civilis remoti exigat. Eum librum HIERONYMUS THRIVERIUS Brachelius *castigatum ac commentario illustratum* dedit Antvverpiæ 1539. 4. In eundem exstant JODOCI LOMMII *commentarii de sanitate tuenda* primum, ni fallor, editi Lovanii 1578. 8. & nuper Leidæ 1724. 8. recusi, scripti ad morem veterum, ut ex theoria præcepta CELSI explicet & defendat, quoties ab HIPPOCRATE aut GALENO dissentit.

METHODICOS multos fuisse in hac artis parte ex *circulo metasyncritico* & ex *drimyphagia* adparet, cum longa diætæ regula etiam profundissima humorum vitia expugnare tentarint, sed ii interierunt.

GALENUS diæteticem multis Libris illustravit, qui integram classem secundam soli efficiunt. Ergo *de alimentorum facultatibus* tres Libros scripsit, qui fere omnibus recentioribus scriptis de diæta fundamentum præstiterunt. Singula alimenta percurrit, eorumque vires & ad coctionem facilitatem aut difficultatem considerat, mihique videtur ex melioribus GALENI operibus, & ab eo jam sene scriptus fuisse, cum passim priora sua opera in eo Libro excitet. Nimius tamen horæorum fructuum osor est. Seorsim prodiit ex interpretatione MARTINI GREGORII cum adjecto nomenclatore alimentorum, Leid. 1633. 12. EJUS L. *de succorum bonitate & vitio* illa quidem adquirenda, hoc fugiendo, & ipse jam provectioris ætatis auctoris opus est. Argumentum fere est, quod prioris, sed bervius. Seorsim prodiit curante SEBASTIANO SCROPHA, Lugdun. 1547. 16. L. & Parisiis 1546. 8. HARL. EJ. L. *de adtenuante diæta*, quam plurimum valere credit contra arthriticum asthma aliosque gravissimos morbos. Tenues & acres cibos ex oleribus & carnibus enumerat. Seorsim prodiit Lugduni 1546. & 1549. 16. L. EJUS L. περὶ πτισάνης laudes & modum adhibendi cremorem hordei enarrat. In eum exstat MAXIMILIANI de LUCIO *commentarius cum quæstionibus de bonitate aquarum earumque natura*, Venet. 1575. 8. LIND. JOHANNES vero LALAMANTIUS cum L. *de ptisana sui temporis* edidit, Heduæ 1578. 4. LIND.

GALENI L. *de succorum bonitate & vitio* gallice prodiit vertente JOH. de STARRACH, Paris. 1553.

EJUSD. *de parva pila exercitio*, quali & nostro seculo delectantur. Inpense hoc exercitium laudat.

EJUSD. *de sanitate tuenda* Lib. VI. princeps opus, quo omnem diætam, non solos cibos considerat, & hominem ab ipsa infantia ad senium usque comitatur, perque singulas ætates consulit, quid ad integritatem valetudinis conducat, in laboribus, trictione, balneo, evacuationibus, ciborum ratione, vino, victu certis morbis contrario. Seorsim prodierunt & J. CAII ope *ad vetusta exemplaria castigati*, Basil. 1549. 8. & prius TH. LINACRO interprete Colon. 1526. 8. tum Paris. 1530. fol. Lugdun. 1548. 12. & Græce Basil. 1545. ALBANO vero TORINO interprete, Basil. 1538. 8. Deinde exstant commentarii ANTONII RABERII Basil. 1547. fol. LIND. JACOBI BORDINGI *enarrationes*, Rostoch. 1505. 4. LIND. & *adnotations* L. FUCHSII, Tubing. 1541. 8. Denique CASPARIS HOFMANNI *vita medica* h. e. GALENI ὑγιεινῶν *seu methodus sanitatis tuendæ* L. VI. *nova eaque accuratissima versione & perpetuis commentariis & castigationibus illustrati*, *curante* SEBASTIANO SCHEFFER editi sunt, Francof. 1680. 4. EJUSDEM *ars tuendæ sanitatis an ad medicinam pertineat an ad gymnasticam*. Ipsam gymnasticam partem Medicinæ esse ostendit.

EJUSD. *de sanitate tuenda* L. VII. italice versi a JOSEPHO GALEANI prodierunt, Panormi 1650. 8.

CASPARIS HOFMANNI hic citata *vita medica*, &c. in meo certe specimine non respondet titulo, & continet unice quatuor C. HOFMANNI de sanitate tuenda orationes, cum ejus vita.

Cum GALENO virum celeberrimum, etsi Medicus non fuerit, conjungo, PLUTARCHUM, cujus exstat *dialogus de tuenda sanitate*, in quo præter laudes temperantiæ modum etiam salubris diætæ ad seculi sui ingenium describit.

Sed etiam ATHENÆI Libros δειπνοσοφιστῶν omnino huc revocamus, ut qui maxima certe ex parte pertineant ad varia ciborum & eorum quæ in cibos recipiuntur, nomina, descriptionem, qualitates, atque coquinariam artem.

PORPHYRII *de abstinentia ab animalibus necandis* L. IV. Gr. Latine editi Lugdun. 1620. 8. & Cantabrigiæ 1655. 8. curiositatis habet plurimum, ad historiam quo modo victus animalis primum introductus sit, &c.

PORPHYRIUS Gallice versus prodiit cum titulo *traité de* PORPHYRE *touchant l'abstinence par* M. de BURIGNY, Paris. 1747. 12.

CÆLII APICII *de opsoniis & condimentis seu de arte coquinaria* Lib. X. sæpe prodierunt, ut Venet. 1504. 4. cum Græcis ejusdem artis scriptoribus Latine, Basileæ 1541. 4. ALBANI TORINI cura, tum Tiguri 1542. 4. HUMELBERGII opera, quem ita laudavit LISTERUS, uti pessime de TORINO sentit, & alias. Londini cum MARTINI LISTERI adnotationibus excusus est 1705. 8. & Amstelodami 1709. 8. Auctor non celebris ille helluo fuit, qui JUNIO BLÆSO consule vixit, SUIDA teste pag. 266. neque alius illustris ejus nominis ganeo, sed ignotus omnino homo, quem ad VALERIANIA tempora LISTERUS rejicit. Cæterum formulas reliquit compositorum eduliorum, quæ propter plurima nomina vix alibi reperiunda, & propter morum picturam pretium habent. Notas adjecit LISTERUS BARTHII, REINESII, LINDENI & aliorum suasque.

In ORIBASII *collectaneis* magna pars ad diætam pertinet nempe VI. priores Libri integri, quibus multa ANTYLLI & HERODOTI ad gymnastica facientia, eorumdem & PHILAGRII, & PHILOTIMI, de conditis cibis & potu composito, DIOCLIS etiam, ATHENÆI, RUFI, DIEUCHIS, MNESITHEI utriusque, XENOCRATIS, fragmenta diætetica continentur. Liber etiam X. *de balneis* huc pertinet. In *Synopsi* Liber IV. continet facultates alimentorum, Lib. V. consilia diætetica pro variis hominum ætatibus. Seorsim vero ORIBASII *de victus ratione fragmentum* prodiit Basileæ 1528. 8.

PAULI AEGINETÆ *salubria de tuenda valetudine præcepta*, GUIL. COPO interprete seorsim prodierunt, Argent. 1511. 8. Norimbergæ 1525. 8. *Primus* nempe *Liber* eo pertinet totus, quo breviter vires & ingenia ciborum; & classes etiam ciborum pro variis morbis & vitæ humanæ generibus, & exercitationes & frictiones & nutricum cura continentur. Seorsim prodiit cum *explanatione* SEBASTIANI AUSTRII, Argentor. 1538. 4.

Arabes, ut reliqua, etiam diæteticen ex Græcis receperunt, ut tamen eam variis adjectis suæ regionis & Indicis cibis aut condimentis augerent, exercitationes vero plerasque

ut a suis moribus alienas sinerent interire. Ita inter RHAZIS ad ALMANZOREM Libros *de viribus ciborum & medicamentorum simplicium* exstat III. Liber & IV.

AVICENNÆ Liber *de removendis ægritudinibus quæ occurrunt in regimine sanitatis*, Venet. 1547. fol. & in collectionibus operum exstat. In FEN etiam II. Liber I. diætetica continentur.

AVENZOARIS *de regimine sanitatis* exstat, Basileæ 1518. 12.

In AVERRHOIS *alligat*. Librum V. & VI. constituit diætetice.

ELLUCHASEM ELIMITHAR filii HAHADUM *Taanini sanitatis* de sex rebus non naturalibus agunt. Prodierunt Argentor. 1531. fol. & una ABENGNIFIT *de virtutibus ciborum*: EJUSDEM *de balneis* Liber cum collectione aliorum de ea re librorum prodiit Venetiis 1553. fol.

ELLUCHASEM ELIMITHAR Germanice vertit MICH HERUS, & titulum fecit *schachtafeln der gesundheit*, Strasburg. 1533. fol.

Inter Judæos etiam magnus ille Rabbi MOSES MAYMONIDES *aphorismos* ex GALENI *commentariis de aëre, aquis & locis* extraxit, Basileæ 1579. 8. editos. EJUSDEM Liber *de cibis vetitis*, omnino lectu dignus, versus & notis illustratus est a viro doctissimo MARCO VVOELDICKE, Hafniæ 1734. 4. EJUSD. *de regimine sanitatis* Liber Aug. Vind. anno 1518. & alias editus est. LIND.

MOSIS MAYMONIDIS *de regimine sanitatis* Liber prodiit etiam Venet. 1521. fol. 1514. fol. cum consiliis M. de GRADIBUS, Lugd. 1535. fol.

ISAACI vero JUDÆI, qui septimo seculo vixit, *thesaurus sanitatis de victus salubris ratione, alimentorum facultatibus ciborumque varietate ac selectu seu de diætis universalibus* Libri II. ex arabico latine versi sunt opera JOH. POSTHII, Basil. 1570. 8. 1571. 4. LIND. & Antvverp. 1607. 8.

Inter Græcos recentiores huc pertinent SIMEONIS SETHI *vol. de alimentorum facultatibus juxta ordinem literarum digestum* Græce & Latine cum *difficiliorum locorum explicatione* edidit civis noster MARTINUS BOGDAN, Lutet. 1658. 8. cujus alia editio cum nomine *syntagmatis de cibarioram facultate* LILIO GREG. GYRALDO interprete, a DOMINICO MONTESAURO *emendata & correcta* prodiit Basileæ 1561. 8. & prius Gr. Lat. ibid. 1538. 8. Ad MICHAELEM DUCAM datus libellus nihil habet proprii.

THEODORI, Medici antiquissimi, ut in titulo vocatur, quem REINESIUS pro PRISCIANO habet, *diæta seu de rebus salutaribus* prodiit GEORGIO EBERHARDO SCHREINERO *recensente & illustrante*, Hall. 1632. 8. & olim Argentor. 1544. fol. cum titulo *diæta quibus vel salubriter utendum vel cautius abstinendum sit*.

MICHAELIS PSELLI *de victus ratione ad* CONSTANTINUM IMP. L. II. Basil. 1529. 8.

Inter scriptores Barbaros latinos huc principe loco dicenda est SCHOLA, ut vocant, SALERNITANA, consilia nempe medicorum ejus scholæ, quæ in versus conjecta ROBERTO filio VVILHELMI Conquestoris dederunt (BARTHOLOMÆO CORTE teste) circa annum 1099. auctore, ut creditur, JOHANNE de MEDIOLANO. Ea, parum certe merita, sæpissime recusa sunt, plerumque cum ARNALDI de VILLA NOVA explicatione, & inprimis cum ejus & CURIONIS & CRELLII & COSTANSONI commentario cum *observationibus & animadversionibus* doctissimi viri RENATI MOREAU, Parisiis optima editio prodiit 1625. 8. & 1672. 8. nuper hæc *schola* Italice ope FULVII GHERLI cum titulo *la scuola salernitana dilucidata*, Venet. 1733. 8. edita, ut & gallicis versibus, Hagæ 1743. 8. reddita a B.L.M. Aliæ autem editiones etiam numerosissimæ, Pisis 1484. 4. (LIND.) Paris. 1493. 8. Lips. 1508. 4. Francof. 1545. 8. 1551. 8. 1553. 8. 1557. 8. 1559. 8. 1582. 8. 1594. 12. 1599. 8. 1612. 12. 1625. 12. Porro Antvverpiæ 1557. 12. Coloniæ 1606. fol. Tubingæ 1672. 8. prodiit, Roterodami vero anno 1657. 12. & Hagæ Comitum 1683. 12. ex recensione ZACCHARIÆ SYLVII. Gallice iterum Lugduni 1501 8. sub titulo *Regimen sanitatis en françois*. Anglice vertente PAYNELL. Lond. 1579. & 1607. Italice in *terza rima*, Venet. 1666. 8. Plurima falsa, plurima vulgaria habet, & duritate versuum exprimit genium seculi.

Schola Salernitana editio Francofurtensis anno 1559. 8. est ex J. CURIONIS cura. Roterodami idem liber prodiit etiam 1649. 12.

Gallica etiam est editio *scholæ Salernitanæ*, quæ cum comm. ARN. VILLANOVANI prodiit Rouen 1660. vertente satis ridicule le MARTINO. Porro a JACOBO du FOUR, Parisiis

 1669.

1669. gallicis rhytmis reddita est ea schola, & nuper a B. L. M. Paris. 1749. 12. cum libri historia. MARTINI versionem aliqui valde inprobabiliter GUIDONI PATINO tribuerunt. Germanice cum BECCHERI *Parnasso* prodiit, adjecto commentario VILLANOVANI, Ulm. 1663. fol.

ARNALDUS de VILLANOVA ipse multa huc facientia scripsit, quæ in operum collectione exstant Lugdun. 1520. fol. ut *de regimine sanitatis: de conservanda juventute, & retardanda senectute: de esu carnium*. EJUS *de salubri hortensium usu* Liber Paris. 1617. 8. seorsim prodiit cum aliis Libellis. Nihil autem ab eo viro expectes, nisi Arabicam aliquam eruditionem. *Regimen* tamen *sanitatis*, Argentinor. 1503. 4. Lugduni 1517. 4. editum alii MAGNINO tribuunt.

ARNALDI de VILLANOVA *de salubri hortensium usu* liber, primum Paris. 1572 prodiit.

ROGERII BACONIS Liber *de retardanda senectute*, Oxon. 1590. 8. *

ALBERTI MAGNI *de nutrimento & de nutribili*, Venet. 1517. 4.

HIERONYMI MANFREDI *de homine & ejus sanitate tuenda*, Bonon. 1474. fol. Italice HARL.

ALBICI medici Regii Archiepiscopi Pragensis *regimen sanitatis*, Lips. 1484. *

B. PLATINAE *de honesta voluptate seu de ratione victus & arte coquendi* Lib. V. Venet. 1475. fol. Bonon. 1499. 4. Venet. 1517. HARL.

RAYMUNDI LULLII *Tractatus de vita conservanda*, Argentor. 1616. 8. *

ANTONII GAZII *florida corona qua ad sanitatis conservationem & longævam vitam pernecessaria continet*, Venet. 1491. fol. RIV. Lugd. 1514. fol. EJUSD. *ærarium sanitatis & de vino & cerevisia*, August. 1546. 8. Patav. 1549. 8. EJ. *de somno & vigilia*, Basil. 1539. fol. LIND.

JACOBI a PARTIBUS *Expositio de regimine ejus quod comeditur & bibitur* (nempe AVICENNÆ,) Venet. 1518. fol. *

GEORGII VALLÆ *de tuenda sanitate per victum*, Argentor. 1529. & 1531. 8. Liber. An satis diversus Liber a versione SIMONIS SETHI?

VITALIS de FURNO Cardinalis & Archiatri Pontificii *pro conservanda sanitate tuendaque prospera valetudine remediorum Liber*, Moguntiæ 1531. fol. Dictionarium est medicum, quo morbi etiam & remedia continentur.

BARTHOL. METLINGER'S *regimen der jungen kinder*, Aug. Vind. 1474. fol. RIV.

GAGR. ZERBI *Gerontocomium seu de senum cura atque victu*, Rom. 1489. 4. RIV.

JOH. MARTIANI philosophi & medici Mediolanensis *quæstio de caliditate corporum humanorum tempore frigoris & æstatis*, Venet. 1501. CORTE L. c. p. 30.

BARTHOLOMAEI MONTAGNANA *de conservanda sanitate, de regimine transfretantium, de præservatione corporis in aëre subtiliori* Libri exstant in collectionibus, Norimb. 1652. fol.

EBHARDI de SOLO *expositor introductorius juvenum seu de regimine corporis humani*, Venet. 1505. fol. *

GASPARIS TORELLA Archiatri *de regimine seu præservatione sanitatis: deque osculentis & potulentis*, Rom. 1506. 4. *

FRANCISCI MARIÆ GRAPALDI *de partibus ædium*, Parma 1506. 4. Basileæ 1533. in 4. * videtur facere ad salubritatem in habitatione.

UDALRICI BINDER *regiminis sanitatis* L. II. 1510. fol. min. LIND.

DINI de GARBO *de cœna & prandio*, Rom. 1545. fol. LIND.

INNOCENTII CALVINI *de Eucrasia conservanda encheiridion*, Papiæ 1514. 4.

JOH. de ZANTVLIET *de diætis anni*, Lugdun. 1517. 4. L.

MARSILII FICINI *de vita* L. III. Nempe in L. I. & II. de vita producenda, & sanitate tuenda agit. Prodiit Lugdun. 1657. 16. EJ. *de studiosorum sanitate tuenda*, Basil. 1569. 8. cum scholiis G. PICTORII.

MARSILII FICINI Libros *de vita* habeo antiquæ editionis Germanicæ 1505. fol.

LUDOVICI de AVILA *regimen sanitatis*, August. 1531. 4. LIND.

HELII EOBANI HESSI *bonæ valetudinis conservandæ præcepta*, Erfurt. 1524. 4. Paris. 1533. 8. Francofurt. 1554. 1564. 8. Ratisbon. 1561. 8. Carmen. Cum commentario JOH. PLACOTOMI exstat, Francof. 1551. & 1564. 1568. 1582. 8. &c.

HELII EOBANI HESSI liber citatus exstat etiam in collectione HENNINGERI.

J. PETRI ARLUNI *de faciliori alimento* 1532. fol. Basil. 1553. 8. EJ. *an vinum mistum an meracum magis conveniat juncturarum doloribus*, Perusiæ 1573. 8. LIND.

BAPT.

BAPT. FIERA *cœna*, Parif. 1533. 8. tum cum titulo *carmen de herbarum virtutibus & ea artis medicæ parte quæ in victus ratione consistit*, Francof. 1564. 8. Cum CAROLI vero AVANTII Rhodigini notis Patav. prodiit 1649. 4. FIERA Mantuanus, elegiaco carmine non nimis felici, ferculorum & condimentorum naturam breviter complexus est, quos versiculos CASTOR DURANTES suos fecit. AVANTIUS satis doctas botanicas & physiologicas notas adjecit cum iconibus nonnullarum stirpium. Edidit CAROLI frater JACOBUS AVANTIUS.

BAPT. FIERA habetur etiam excusus in collectione HENNINGERI.

HIERONYMI FRACASTORII *de vini temperatura* Liber, Venet. 1534. 4.

J. GUINTHERI Andernacensis *commentarius de balneis & aquis medicatis*, Argent. 1565. 8.

THOMAS ELIOT *castle of health*, Londin. 1534. 12. 1539. 4. 1541. 12. AMES. An titulo respondeat, aut par etiam sit, non satis novi.

J. B. CONFALONERII *de vini natura ejusque alendi & medendi facultate*, Venet. 1535. 8. BURCH. nam mea editio prodiit Basileæ eodem anno. Nihil veræ utilitatis habet, & unice est in ostendendo, in vino & calidam & frigidam & siccam & humidam qualitatem reperiri.

J. FRANC. BRANCALEONIS *dial. de balneorum utilitate ad sanitatem tuendam*, Parif. 1536. 8. & in coll. de balneis.

ANTONII FUMANELLI *de vino & facultatibus vini*, Venet. 1536. 4. LIND. EJUSDEM *de balneis aquæ simplicis*, Basil. 1542. 4. EJUSD. *de senum regimine: de vocum noxa vinique facultate* cum prioribus in collectis operibus. Tigur. 1557. fol. Parif. 1592. fol.

HUBERTI BARLANDI Ep. med. *de aquarum destillatarum facultatibus*. Antvverp. 1536. 8. *

HIERONYMI ACCORAMBONI *Tractatus de lacte*, Venet. 1536. 8.

HIERONYMI ACCORAMBONI *Tractatus de lacte* practici potius argumenti est.

JASONIS a PRATIS *de tuenda sanitate*, Antvverp. 1538. 4. LIND.

ODDI de ODDIS *de prandii & cœnæ pastione* L. II. Lugdun. 1538. 8. LIND. Venet. 1540. 4.

NICOLAI PLETII *de victus ratione pro anni & ætatis partibus instituenda*, Parif. 1538. 8. LIND.

ROBERTI GEOPRETII *regimen sanitatis*, Parif. 1539. 4. LIND.

PETRI TUSSIGNANI *Tractatus de regimine sanitatis*, Parif. 1539. 16. 1540. 8. LIND.

FR. BERNARDINI *conservator sanitatis*, Spir. 1539. 8. LIND.

GUIL. INSULANI MENAPII (a gente) *de ratione victus salubri*, Basil. 1540. 8. LIND.

D. MARTEN *glas of health*, Londin. 1540. 12. AMES.

ANDREÆ THURINI *de bonitate aquarum fontanæ & cisternæ*, Bonon. 1541. 4. LIND. Rom. 1545. fol. MANDOS.

FERDINANDI FLOREZ *regimento de sanidad*, Hispali 1541. 4. *

SIMONIS PORTII *de bonitate aquarum* Epistolæ Bonon. 1543. 4. LIND.

THOMAS PHAYRE *a book of children and the regimen of life*, Londin. 1544. 4. 1560. 8. AMES. 1596. 4. HARL.

THOMAS PHAYRE exstat etiam Londini 1553. 12. *

BARTHOLOMAEI MOLES *speculum sanitatis seu de sanitate conservanda*, Salmanticæ 1545. 8. LIND.

DONATI a MUTIIS *dialogus cum interpretatione* GALENI *super 14. aphorismum* HIPPOCRATIS (quem GALENUS refutat) 1545. 4. L. huc ni fallor pertinet.

GILBERTI PHILARETI *Gerocomia seu senes rite educandi modus & ratio*, Colon. 1545. 8. LIND.

PARACELSI *de vita longa* editiones variæ, Francof. 1560. 8. 1583. 8. Eam spem in medicamentis iisque validis ponit, Helleboro & similibus.

BRUDI LUSITANI *de ratione victus in singulis febribus*, Venet. 1544. 8. quæ mea editio est & alias. Possis huc referre aut ad praxin. In febribus tenuem victum in universum, secundum quemlibet tamen morbi statum proprium dari debere, neque versus statum dari cibum solidiorem docet. Deinde quis singulis febribus victus conveniat ostendit, denique quis ad tussim, diarrhœam, vitia hepatis, inappetentiam utilis sit. Video passim laudari librum, & acute scriptum esse video, non tamem placet, quod laudet in febribus perpetuum usum juris pullorum. In Anglia vixit & praxin exercuit, & potest ad pathologos etiam referri qui febrium stadia, progressum & crises descripserit.

ANDREÆ LACUNÆ *victus ratio*, Colon. 1550. 8. LIND.

BLASII a VILLA FRANCA *methodus refrigerandi ex vocato sale nitri vinum aquamque ac potus quodvis alud genus*, Rom. 1550. 4.

Commendo hic HIERONYMUM CARDANUM (*a*), Mediolanensem medicum, mirificum illum scriptorem, quo uti dicit eruditissimus quidam scriptor, sapientior nemo, ubi sapit, dementior nullus, ubi errat. Liber est *de sanitate tuenda*, rarus quidem, placiturus tamen, si quis eum habeat. Reperitur etiam in operibus ejus, quæ edita sunt Lugduni decem tomis in folio anno *1663.* una cum præfatione de vita CARDANI, quæ certe tam jucunda est, ut lectori gratior sit, quam ulla vel comœdia vel tragœdia unquam scripta.

JOHAN-

CAROLI STEPHANI *de nutrimentis in Baglivum* L. III. Paris. 1550. 8. Percurrit cibos omnis generis simplices & compositos, eorumque ex veteribus qualitates proponit, adjectis nuperis inventis, maxime Gallorum. Deinde eosdem in classes ordinat ad præstitutos fines & certas indicationes. Veteres inprimis & GALENUM secutus est, brevis neque ad usum satis plenus.

HENRY VVINGFIELD *compendious treatise gatherd out of the chief authors of physick containing certain precepts necessary to the preservation of health and long continuance of the same*, Londin. 1551. 8. AMES.

JOH. VALVERDI de HAMUSCO *de animi & corporis sanitate tuenda*, Paris. 1552. 8. LIND.

SEBASTIANI ROHT de *salubritate lotionum capitis & balneorum aqua dulcis*, Lips. 1550. 4. *

ALEXANDRI TRAJANI PETRONII *de aqua Tiberiaca*, Rom. 1552. 8. EJ. *de victu Romanorum & de sanitate tuenda* L. V. *Accesserunt libelli de alvo sine medicamentis mollienda*, Rom. 1581. fol. & Italice 1592. MANDOSIUS.

De balneis omnia qua exstant apud Gracos, Latinos & Arabes, tam medicos quam ceterarum artium probatos scriptores collectio prodiit Venet. 1553. fol.

Inter scripta JACOBI SYLVII etiam *diatetica* sunt, brevia quidem neque magni momenti, *de victus ratione paratu facili ac salubri pauperum scholasticorum* cum sequente seorsim Parisiis edita 1557. 16. LIND. (aptissimus fuit SYLVIUS ad hunc laborem qui sibi omnia negaret, etiam quibus natura negatis doleret): *de parco ac duro victu libellus*: *de senectute & tuenda valetudine in senio* consilium adversus famem, & aliqui alii minores.

(*a*) HIERONYMI CARDANI *de sanitate tuenda* nobile & plenum opus quatuor Libris prodiit, Rom. 1580. fol. Basil. 1582. fol. & in Tomo operum VI. repetitur. Notum est CARDANUM ingenio fuisse, quod singularia appeteret, multumque in hypothesibus, & explicationibus effectuum fuisse. Sed per peregrinationes suas & aliorum multa didicit, cognitu utilia, & paulo minus, quam eo seculo fiebat, servili fuit in veteres ingenio, & naturam paulo frequentius consuluit. Tres Libri de cibis sunt, & potibus, quos per omnia genera perquirit, quartus de senectute. Nomina plantarum sæpe ægrius adgnosces. In *contradicentibus medicis* & in *subtilitatibus* multa huc pertinentia habet. EJUS *Theonoston seu de vita producenda atque incolumitate servanda dialog.* Rom. 1617. 4. Idem L. FABRICIO COCANARIO editori tribuitur a LINDENIO. EJUS etiam commentario in HIPPOCRATEM de aere, aquis & locis jam diximus: & est etiam *de usu ciborum* Liber. EJUS filii J. BAPTISTÆ exstat L. *de abstinentia ab usu ciborum fœtidorum*, Basil. 1561. 8. L.

ANTONII NIGRI *de tuenda valetudine consilium*, Lips. 1554. 8. 1558. 8. RIV. VVittemberg. 1573. & 1581. 8.

J. PETRI MERENDA Liber *de ratione victus in morbis*, Basil. 1556. 8.

GUILIELMI GRATAROLI Bergomensis, *de literatorum & eorum qui magistratibus funguntur conservanda valetudine*, Basil. 1555. 8. Argent. 1565. 7. Francof. 1591. 12. Anglice vertente THOMA NEVVTON, Lond. 1574. 12. AMES. EJUSDEM *de vini natura, artificio & usu*, Argentor. 1365. 8. Colon. 1571. 8. BUR. EJUSD. *de regimine iter agentium equitum vel peditum vel navi*, Basil. 1561. 8. Argentor. 1563. 8. EJ. *de sanitate tuenda*, Argentor. 1565. 8.

In

JOHANNES BRUYERINUS (*b*) *de re cibaria* edidit Libros XXII. Lugduni in Gallia impressos anno 1560. in 8. MELCHIOR SEBIZIUS (est enim alter qui dicitur MICHAEL ZEB) egregius scriptor, summæ eruditionis, maxime

In vini historia in primis artificia varia habet ad vinum vel emendandum vel conservandum. In diaeteticis vulgaris est & plenus consiliis superstitiosis.

GEORGII PICTORII *tuenda sanitatis ratio* VII. *dialogis conscripta*, Basil. 1554. 8. Paris. 1580. 12. & Antvverp. 1562. 16. & germanice sub nomine *fruchtbare ordnung die gesundheit zu erhalten*, Mulhausen 1561. 8. *

JOD. VVITTICHII *ars magirica seu coquinaria*: JAC. BIFRONS *de operibus lacteis*: & C. GESNERUS *de sanitate tuenda*, Tiguri prodierunt 1556. 8. *

J. VVITTICHII *præservator sanitatis*, Lips. 1607. 8. EJUSDEM vero CONRADI Liber *de lacte & operibus lactariis* huc referre possis Tiguri 1541. 8. quo Helvetica opera lactaria describuntur, & quem auxit in *Alpp. itineribus* SCHEUCHZERUS.

JO. KATSCHII *de gubernanda sanitate secundum sex res non naturales* ex HIPPOCRATIS & GALENI Libris, Lips. 1549. 8. Francof. 1557. 8. 1570. 8. RIV.

In VIDII VIDII operibus etiam *de tuenda valetudine generatim* Libri VI. & *membratim* Libri XIV. & *de ratione victus* Libri VIII. exstant ex genio seculi scripti.

PHILIPPI MELANCHTHONIS Libri *de moderatione cibi & potus item somni & vigiliarum* circa ea tempora scriptus videtur. Editionem veram non novi, sed aliam, Francofurti 1612. 12.

CONSTANTII LANDI *methodus de bona valetudine*, Lugd. 1557. 8. * LIND.

THOMÆ PHILOLOGI *de vita Venetorum commoda*, Venet. 1556. 4. EJ. *de vita hominis ultra* 120. *annos producenda*, ibid. 1553. RIV. 1560 4. LIND. Italice Venet. 1556. 8. cum titulo *come l' uomo può vivere più di* 120. *anni*.

J. PLACOTOMI *de natura & viribus cerevisiarum examen sententia* FUCHSII 1558. 8. Laudat CONRINGIUS.

JACOBI PRÆFECTI *de diversorum vini generum natura*, Venet. 1559. 8. LIND.

HIERONYMI de MONTEUX (Montui) *commentaire de la conservation de la santé & prolongation de la vie*, Lyon 1559. 8. HARL. Exstat in operibus, Venet. 1626. 4.

HIERONYMUS de MONTEUX prodiit etiam Paris. 1572. vertente ANDREA VAUGELAS.

(*b*) JOH. BRUYERINI *de re cibaria* L. XXII. Lugdun. 1560. 8. Francof. 1600. 8. Antvverp. 1627. 8. & cum titulo *Deipnosophia seu sitologia esculenta & potulenta usu probata continentis omnia* ab OTHONE CASMANNO editus, Francof. 1606. 8. Galli opus est, hinc gallica inprimis cibi genera tradit, & mores suæ gentis cum veterum præceptis conparat, lectu gratum & varium, nihil equidem reconditi habet, & ex veteribus pleraque repetit, etiam ubi omnino ignorat, quam plantam voluerint VETERE, cum aliqua critica grammatica.

Deipnosophia ab OTH. CASMANNO edita recusa est Norib. 1649. 8.

LUIGI CORNARO *discorsi della vita sobria*. Primam editionem Italicam ignoro, nisi sit Patavina 1558. ubi etiam anno 1699. recusi sunt. Italice 1616. 8. & in *terza rima* prodiit, Venet. 1666. 8. Parisiis recusus est 1646. 8. Latine vero Patavii 1561. 8. LIND. & totus insertus est disputationi *de commodis vita sobria* J. G. de BERGER. Gallice versus excusus est Leidæ 1724. 8. Amstelod. 1703. 12. Anglice 1722. 8. Lond. Celebrem se reddedit vir nobilis strictissima diæta, quæ 14. uncias intra 24. horas non excederet, quam corpus suum jam morbidum & corruptum ita restauravit, ut ultra centesimum annum sanus vixerit, semel tamen, cum, ad 16. uncias cibi esset progressus, gravissimum in morbum inciderit. Cave ne separes LUDOVICUM CORNELIUM ab ALOYSIO CORNARO ut LINDENIO & HOFMANNO accidit.

LUIGI CORNARO Angliee etiam prodiit Lond. 1725. 8.

ANTONII SNEEBERGER *de multiplici salis usu*, Cracov. 1562. 8. *de bona militum valetudine tuenda* ibid 1564. 8. LIND.

LEONH. LESSII *hygiasticon, seu vera ratio valetudinis bona*, Antvverp. 1563. 8. UFF. 1614. 8. 1623s 8. cum L. CORNARO; & Cantabrigiæ 1634. 8. Germanice vero Molsheim 1670. 16. Jesuitae opus.

HUGO

xime occupatus in praxi, pervenit ad centum fere annos, & sanitate bona fruens scripsit Librum in 8. quem si quis possideat, habet quidquid hic desiderat. Libri sunt quinque de alimentorum facultate, Argentorati editi, anni 1651. Vix auctor datur, cujus major distantia inter tempora scriptorum habeatur. Cum enim vigesimo ætatis anno inceperit scribere, & nonagesimo anno adhuc scripserit, septuaginta omnino anni intercedunt, unde sequitur, ultima ejus opera valde perpolita esse.

Scopus

HUGO PRIDAEVALLIUS *de balneis eorumque usu*, Duaci 1565. 8. L. EJ. *de tuenda valetudine*, Antvverp. 1568. 12. *

CASTOR DURANTE *de bonitate & vitio alimentorum centuria*, Pisauri 1565. 4. EJUSD. *tesoro della sanità*, Venetiis alias, & 1616. 8. excusus, in *botanicis* dictus est.

ENRICI RANZOU, nobilissimi viri & Proregis, magni litterarum patroni, *de valetudine conservanda, ubi de diæta, itinere & climate*, &c. L. III. Antvverp. 1565. 8. Lips. 1580. 8. 1382. 8. Antvverpiæ iterum 1580. 8. (edente DEHTLEF SYLVIO) & Francofurti 1596. 12. auctiores, RIV. & anno 1604. 12. prodierunt, Germanicæ (*von erhaltung menschlicher gesundheit*), Lips. 1594. 4.

HENRICUS RANZOU Francofurti etiam exstat 1617. 16. Germanice vero primum prodiit Basil. 1588. 8. ex versione J. B. HUMELII.

MATTHÆI CURTII *de prandii & cœnæ modo*, Rom. 1566. 8.

A nevv booke of the natures and properties of all vvines that are commonly used in England, Londin. 1568. 8.

HIERONYMI MERCURIALIS *de arte gymbastioa* L. VI. Venet. 1569. 4. 1543. 4. 1601. 4. Paris. 1577. 4. Amstelod. 1672. 4. quæ nitida est editio. Hoc princeps hujus viri opus fuit, in quod ex omni antiquitate congessit, quodcunque ad veterum gymnastica exercitia explicanda pertinet, cum descriptionibus & figuris ludorum, palestræ, aliisque huc pertinentibus ex antiquis monumentis sumptis. Adeo autem indulget veteribus, ut etiam equitationem, qua illi non delectabantur, nocere scribat. Recentiorum autem exercitia omittit.

HIERONYMI MERCURIALIS *de arte gymnastica* L. VI. Venet. 1573. 4. mea editio est cum iconibus. EJUSDEM etiam primum opus huc pertinet, citatum a MORGAGNO *Epist. Anat.* pag. 94. cui titulum fecit *Nomothesaurus seu ratio lactandi infantes*, Paiav. 1552. *

FRANCISCI FRANCO lib. *de la perseveracion de la nieve y dell uso de ella*, Sevilla 1569. 4. ANT.

HIERONYMI CONFORTI *de vino mordaci* Libellus, Brix. 1570. 4. LIND.

LEVINI LEMNII *de vita cum animo & corporis incolumitate rite instituenda*. Antvverp. 1574. 8.

BENEDICTI de NURSIA *de conservatione sanitatis* L. I. Rom. 1575. 4. MANDOS.

JULII ALEXANDRINI Cæsarei medici primarii *de sanitate tuenda* L. XXXIII. Colon. 157K. fol. Antiquorum frigidus repetitor.

ANDREÆ BACCII (Sixti V. Archiatri) *del Tevere Li.* III. *ne' quali si tratta della natura e bontà dell' acque e specialmente del Tevere .... dell' uso dell' acqua .... del bevere fresco con nevi, con ghiaccio, con salnitro*, Rom. 1567. MANDOS. EJUSD. *de naturali vinorum historia, de vinis Italiæ & de conviviis antiquorum, accessit de cerevisiis & omni vinorum usu*, Rom. 1596. fol. eruditissimum & undique conquisitum opus.

ALPHONSI DIEZ DAZA *los provechos y damnos de la sola bevida del agua y come se debe eserger la major*, Hispal. 1576. ANT.

FRANCISCI MICON *Alivio de sedientos en elqual se tratta la necessidad que tenemos de beber frio y refresendo con nieve*, Barcellona 1576. 8. ANT.

GREGOR. MANGOLD *fischbuch von der natur und eigenschaft der Fische insonderheit deren so gefangen vverden in Bodensee* ... Zurich 1576. 8. *

J. LIEBAULT *thesaurus sanitatis paratu facilis*, Paris. 1577. 16. est collectio variorum opusculorum. J. SYLVII POLYBI, &c. EJUS etiam *domus rustica* & alii Libri ejus argumenti multa ad diætam pertinentia habent.

NICO-

J. LIEBAULT est etiam *embellissement du corps humain*, Lyon 1595. 12. *

OMNIBONI FERRARII *de puerorum valetudine tuenda*, Brixiæ 1577. 4. Ab ipsa nutrice incipit, cujus victus rationem dirigit, passim superstitiosus; ut in aurifolio, quod jubet cum primo lacte infanti dari.

NICOLAI MASINI *de gelidi potus abusu* L. III. Cesenæ 1578. 4. Sed nostra editio est 1587. 4. Contra aquam nivatam scribit, quam quidem a nimio tepore ad gradum mediocrem refrigerari permittit, ulterius gelidam reddi vetat, quæ veneni loco sit & gravissimos plurimos morbos inducat: refrigerandi modos enarrat, decoctionem commendat in aquis vitiosis.

In LAUR. JOUBERTI operum collectione habetur etiam L. *de gymnasiis seu de exercitationibus* veterum. In EJUSDEM *erreurs populaires* continentur refutationes opinionum, quas improbat, de diæta seu valetudinis cura, Bourdeaux 1579. 8. THUAN.

BERNARDINI GOMESII MIEDE *ἀλογραφίας seu diascepseon de sale* L. IV. Valentiæ 1579. 4. Ursell. 1605. 8. LIND.

ANDREVV BORDE *the variety of health*, Londin. 1575. 4. AMES. Si huc pertinet.

JULII PALMARII *de vino & pomaceo* L. III. Paris. 1580. 8. & gallice *du vin & du cidre*, Caen 1589. 8.

FRANCISCI de THOMASIIS *dexter usus tuendæ sanitatis*. Venet. 1680. 4. RIV.

FRANCISCI STABILIS *dexter usus sanitatis tuendæ*, Venet. 1580. 4.

FRANCISCUS STABILIS an diversus sit a FRANC. de THOMASIIS dubito.

JOH. RASCH *de vino* Monachii 1580. 8. LIND.

BERNHARDI PATERNI *Tractatus, quod cœna prandio liberalior etiam in catarrho esse debeat*, Spir. 1581. 8. (LIND. Sed alibi lego 1587.) valde certe malæ causæ patronus.

ADOLARII ROTHENS *leibes apothek, vvie ein mensch sich mässig halten soll*, &c. Heidelberg. 1581. 8. Versiculi.

ÆMILII DUSI *de valetudine tuenda* L. Turini 1582. 8. LIND.

ALBERTINUS BOTTONUS *de vita conservanda*, Patav. 1582. 4.

J. GUIL. STUCKII *antiquitatum convivalium* L. III. Tiguri 1582. fol. ad philologiam potius pertinent.

BALTHASAR PISANELLI *Tractatus della natura de' cibi, e del bere*, Venet. 1584. 4. & *de esculentorum potulentorumque facultatibus* L. I. *latine conversus ab* ARNOLDO FREYTAG, Herborn. 1593. 8. 1614. 8. (quæ mea est editio) Bruxell. 1662. 12. Osnabrügge 1677. 12. Brevissime enarrat qualitates cujusque cibi vel potus, rarius propria aliqua observantione adjecta. An idem est L. *de esculentorum potulentorumque facultatibus*, Genev. 1620. 16. quem video ARNOLDO FREYTAG tribui?

J. THOMÆ MINADOI *philodicus seu de ptisana ejusque cremore in pleuritidis propinando*, Mantuæ 1584. 4. Venet. 1487. 4. LIND.

THADDEI ab HAYCK *de cerevisia ejusque conficiendi ratione viribus & facultatibus*, Francofurt. 1585. 8.

J. B. SYLVATICI *de frigida potu post medicamentum*, Mediol. 1586. 4. LIND.

MARSILII CAGNATI *de ordine in cibis servando*, Patav. 1587. 8. EJ. *de sanitate tuenda* L. II. *de continentia & de arte gymnastica*, Rom. 1591. 4. Patav. 1605. 4. LIND.

DAVID de POMIS *enarratio de senum affectibus præcavendis*, Venet. 1588. 4. * RIV.

TIMOTHEI BRIGTH *hygieine seu de sanitate tuenda* P. I. Lond. 1576. 8. Francof. 1588. 8. P. II. 1589. ibid. Mogunt. 1647.

FERDINANDI EUSTACHII *de vita humana a facultate medica proroganda*, Rom. 1588. 4. LIND.

JOH. OSVVALDI *de natura & differentiis alimentorum*, Basil. 1589. 4. RIV. EJ. *unterricht für gesunde, kranke und krankenpfleger, vvie sie sich so vvohl in erhaltung als vviederbringung der gesunaheit zu verhalten haben*, Francof. 1599. 8.

GERARD. FRANCISCUS M. D. *de sanitate tuenda* scripsit tres libros gallicis versibus, Paris. 1589. PASCHAL.

THOMÆ MORGAN *haven of health*, Londin. 1589. 4. Sic huc pertinet.

PAMPHILI HERILACI Reatini *de aquarum natura & facultatibus*, Colon. 1591. 8. Francofurti 1645. 8. Exigui momenti, qui ex scatebra fluentem aquam valde insalubrem esse credat.

HIERONYMI MONYALTI *de homine sano* L. III. Francofurt. 1591. 8.

JAC. TRUNCONII *de custodienda puerorum sanitate ante partum, in partu, post partum*, &c. Florent. 1593. 4. PL.

JAC. TRUNCONII lib. citatus ex GALENO inprimis sumtus est.

ANTONIO PERSIO *del bever caldo costumato dagli antichi Romani*, Venet. 1594. Pro potu calido.

THOMÆ COBER *de lacte & pultibus quibus infantes passim sustentantur*, Görliz 1593. 8. LIND.

HENRICI GEORGII ENRIQUEZ *de regimine cibi & potus* Salamanticæ 1594. 8. LIND. EJ. ut credo, *de cibo & potu* L. Madrit. 1615. 8. LIND.

BRUNONIS SEIDELII *de ebrietate* L. III. Hanov. 1594. 8.

VV. BULLEYN *government of health*, Lond. 1595. 12. AMES.

CÆS. CRIVELLATI *trattato dell' uso di dare il vino nelle malattie acute*, Rom. 1600. 8.

NICOLAI MORANDIS Libelli *de nive* primam editionem ignoro, recusus autem est Leidæ 1605. fol. Pro nive & potu gelato scripsit & in Hispania noxam nullam experimento repertam esse adfirmat. Gallice prodiit Lyon 1663. 8.

NICOLAI MORANDIS libellus *de nive* primum prodiit Hispali 1571. 8. cum titulo *libro que trata de la nieve y sus proprietades y del modo que se a de tener con biber enfriado con nieve y otros modos de enfriar* cum l. de ferro. *

In J. LANGII LEMBERGII *epistolis* plurima huc pertinent, & seorsim edita sunt *de salubri esu casei, & de syrmaismo seu ratione purgandi per vomitum Ægyptiorum & formula*, Paris. 1607. 8. Sic inter BALDUINI RONSEI epistolas, Leid. 1618. 8. editas multæ diætetici argumenti sunt.

In EUSTACHII RUDII operibus *diætetice* continetur, Venet. 1596. 4.

J. COSTÆI *de lactis serique natura & medicina usu*, Bonon. 1595. 4. Practicus, percurrit morbos, ad quos serum lactis valet.

BLASIO ALVAREZ de MIRAVAL *la conservacion de la salud del cuerpo y, ... el buen regimiento de la salud*, Methymaæ 1597. 4. Salamanticæ 1691. 4. ANT. *

EDMUND HOLLYNG Angli, sed Professoris Ingolstadiensis, *de salubri studiosorum victu h.e. de literatorum valetudine conservanda vitaque diutissime producenda* Libellus, Ingolstad. 1602. 8.

RODERICI FONSECA *de tuenda valetudine* L. Florentiæ 1602. Francof. 1603. 8.

FORTUNATI FIDELIS opus *de relationibus medicorum*, Panormi editum 1603. in primo Libro de aeris & aquarum salubritate & insalubritate.

FRANCISCI BONAMICI *de alimento* L. V. Florent. 1603. 4. BURCH.

JUL. CÆS. BARICELLI *de lactis & seri butyri facultatibus & usu*, Neapol. 1603. & 1623. 4. L.

J. CECKII *de puerorum valetudine tuenda*, VVitteberg. 1604. 8. Ex veteribus & Arabibus.

J. B. COSTÆI *de potu in morbis*, Papiæ 1604. 4. LIND. EJ. *miscellanearum dissertationum Decas* I. a J. FRANCISCO *filio emendatis edita*, Patav. 1658. 12. Decem dissertationes sunt, pleræque de rebus diæteticis veterum, lente, pane eloto, pepone, in quibus nihil reconditi expectes aut proprii.

ADRIANI TURNEBI *de vino*, Paris. 1600. 8. Helmstad. 1605. 4. 1668. 4. Declamatio contra vinum, minuere staturam, & vario modo nocere.

JOS. QUERCETANI *diæteticon polyhistoricum*, Paris. 1606. 8. Lips. 1607. 8. quod idem videtur esse *le portrait de la santé par du* CHESNE, S. Omer. 1618. 8.

JOS. QUERCETANI *diæteticon polyhistoricum* exstat etiam Paris. 1615. 8. Mihi editio prior quam dixi. Mediocriter cæterum utilis & confabulationi similior liber.

BART. SCHULZII *consilium medicum pro curanda valetudine*, VVitteb. 1606. 12. RIV.

JOSEPH. CASTALIO *de frigido & calido potu*, Rom. 1607. 8. LIND.

JOH. SPOERISCH *de ratione curandi in agris corporibus morbos per bonam diætam*, Lips. 1607. 8. LIND.

In J. TALENTONII *thesauro* multa sunt ad chondram, triticum, alicam, &c.

ROD. GOCLENII *de vita proroganda tractatus* Francof. 1608. 8. LIND.

SIMONIS GUNTHER *hortulus sanitatis amœnissimus de tuenda & conservanda bona valetudine*, Spiræ 1608. 12.

BERNHARDINI CAII Liber *de alimentis qua cuique natura conveniunt, de frigida potione, viribus salnitri ad refrigerandum*, Venet. 1618. 4. 1610. 4. LIND.

JOH. de CARDENOS *del chocolate que provecchos haya y se es bebida saludable o no*, Mexico 1609. ANT.

JOH. HUCHERII Liber *de diæta & therapeja puerorum*, Colon. 1610. 8. UFF.

In J. RIOLANI patris operibus junctim, Parisiis 1610. fol. editis exstat etiam hygieine.

R. G. *Gentleman tryal of tabacco expressing its use in physic*, Lond. 1610. 8. *

VVOLFG. KRAFT *de vita producenda & reparanda*, Mogunt. 1611. 8. L.

J. BICKER *hermes redivivus declarans hygieinen de sanitate vel bona valetudine hominis conservanda*, Giess. 1612. 8. ex Græcis & chemicis collectus.

EPIPHANII FERDINANDI *de vita proroganda, juventute conservanda, senectute retardanda*, Neapoli 1612. 4.

CHRISTOPHORI CACHET *controversia theoretica & practica in I. aphorismum* HIPPOCRATIS sectionem P. I. Tulli 1612. 8. L.

SANCTORIUS in celeberrimo *de statica medicina* Libro plurima ad diætam contulit, cum de singulo fere cibi potusve genere observaverit, num perspirabile (nempe coctu facile) vel contra sit. Quibus autem ad eos aphorismos observationibus usus sit, non addit.

MARTINI PANSA *liber aureus de propaganda vita* P. I. & II. Lips. 1615. 8. Pars III. 1616. 6. P. IV. 1620. 8. & Germanice *Kleinod menschlicher gesundheit*, Lips. 1626. 4.

JAC. FUHRMANN *aphorismorum medicinalium ad diæteticam & pharmaciam spectantium centuria* II. Stettin. 1615. 8. germanice, ibid. 1617. 8.

LUDOVICI NONNII *ichthyophagia seu de piscium usu*, Antvverp. 1616. 8. * EJUSDEM *diæteticon seu de re cibaria* L. IV. Antvverp. 1627. 8. 1664. 4. Simplex homo & rotundus, neque indoctus, unice tamen fere veteribus usus, PLINIO, ATENÆO, GALENO, neque valde recondita habet, neque propria.

FRANCISCI XIMENES de CARMONA *tract. de la grande ecelencia de la agua y de sus maravillas virtudes calidades y elecion del buen uso de enfriar con nieve*, Hispal. 1616. 4. ANT.

STEPH. VVALETISII *brunn des heils oder bericht vvie einer bis in ein hokes alter sein leben gesund fortbringen könne*, Inglostat. 1617. 4. *

GREGORII HORST *de tuenda sanitate studiosorum*, Giess. 1617. 12. & *de tuenda sanitate*, Marburg. 1648. 12. breves Libelli in collectione operum recusi. EJ. *de sex rebus non naturalibus coronides* VI. ibid. exstant, quibus etiam omnis victus ratio, & cibi singulatim percurruntur.

THOMÆ GROSS *de usu sex rerum non naturalium*, Venet. 1617. 4. LIND.

BARTHOLOMÆI MARRANDAN *dialogo del tabaco los damnos que causa y del chocholate*, Sevilla 1618. 8. ANT.

PETRI LOPII *de sex rebus non naturalibus* L. Conimbricæ 1618. 4. LIND.

GUILIELMI KNYF *diæta analeptica seu vivendi ratio recreativa*, Amstelod. 1618. 4.

CONSTANTINI PULCHARELLII *de valetudine tuenda poema* L. II. Neapol. 1618. 8. LIND.

JACOBI I. *Misovaporo seu de abusu tabaci*, Londin. 1619. fol.

JACOBI I. liber citatus prodiit etiam Ultrajecti 1644. 8.

J. MATTHÆI *speculum sanitatis, accessit hortulus medicus in quo* simplicium *facultates declarantur*, Francof. 1620. 8. L.

TH. MOUFFET *on foods*. Primam editionem ignoro, prodiit anno 1655. sub titulo *healths improvement or rules concerning the nature method and manner of preparing all sorts of food*. Auctus est a BENNETO & nuper anno 1746. recusus 8.

CL. DEODATI *pantheon hygiasticon Hippocratico Hermeticum de hominis vita ad* 120. *annos salubriter producenda*. Basil. 1620. 8.

CL. DEODATI *pantheon*, &c. non prodiit Basil. 1620. 8. ut ibi quidem legitur, sed Bruntruti, 1628. 3. vol. 4. meæ certe editionis. Plenum est systema rerum non naturalium, cum plurimis etiam formulis & archanis chemicis.

FERDINANDI RODERICI CASTRENSIS *de sex rebus non naturalibus*, Francof. 1620. 8. L.

F. SCHACCHI *de salubri potu dissertatio*, Rom. 1622. 4. HARL.

ALESSANDRO PECCANO *commentarj della scandella*, Veron. 1622. 4. Laudes ptisanæ hordeatæ. EJUSD. *del bever freddo*, Veron. 1627. 4. EJ. *de chondro & alica* L. II. Veron. 1627. 4.

Ab AL. PECCANO adde subtile utique scriptum esse de potu frigido, & mire accuratam temperationem vini & aquæ frigidæ pro varietate hominum & vinorum præscribere.

M. ZANARDI *de parvo mixto homine in senium conservando*, Colon. 1620. 4. *

JOH. de CASTRO pharmacopolæ *historia de las virtudes y propriedades del tabaco y de los modos de tòmade porat làs partes intrinsecas y applicande a las extrinsecas*, Cordubæ 1620. 8. ANT.

MATTHIAS de PORRAS *breves advertentias para beber frio con nieve*, Lima 1621. 8. ANT. DE NERIS *de salubritate aeris Tiburtini*, Rom. 1622. 8.

FR. ANTONII CASERTÆ *de natura vinorum tum in sanis tum in agris corporibus*, Neapol. 1623. 4. HARL.

FRANCISCI BACON de VERULAM. *historia naturæ & mortis*, Londin. 1623. 8. & alias. Integram diætam ad senium facientem continet per singulas partes diætæ, ut inprimis ea laudet, quæ consumtionem spirituum & motus vitales nimis celeres minuunt, nitrum, opium, diætam debilitantes. Et ipse certe longe plus præstitit ex solo mentis acumine, quam priores medici, qui vino aliisque acribus senum vitam potius præcipitabant. Alimenta autem non theoretica, sed talia laudat, quæ cum vita humana stare queant.

PETRI PICONI *Medica petra divisa in 2. tomis, 1. de cognitione aeris in communi & Beneventani, 2. de regimine aeris Beneventani, 3. de antidotis*, Neapol. 1624. 8. MONG.

In J. B. CORTESII *miscellaneis decas quinta est de sex rebus non naturalibus*, Messan. 1625. fol.

PETRI CASTELLANI *κρεοφαγία seu de usu carnium* L. IV. Antvverp. 1626. 8.

PETRI CASTELLANI L. IV. citati erudita satis collectio sunt. Favet victui carnoso.

AUREL. ANSELMI *gerocomia seu de senum regimine opus*, Venet. 1626. 4. HAEN.

P. H. CANONHERII *de admirandis vini virtutibus*, Antvverp. 1627. 8. Est collectio historica & poëtica de laudibus vini, eorumque, quæ ex vino habentur, aceti, spiritus, &c. tum uvarum, sapæ, & peroratio de vitiis ebrietatis, polyhistoris potius quam medici opus.

GALATEI LANDRINII *problemata ad sanitatem & ægritudinem vitæ, longitudinem & brevitatem spectantia*, Ferrar. 1627. 4. LIND.

In J. C. CLAUDINI *operibus* continentur Tractat. *de natura & usu juris galli veteris, pulli & columbi*.

PETRI VALERII *de incolumitate diu servanda*, Venet. 1627. 8. LIND.

Inter FRANCISCI RANCHINI opera Lugduni 1627. 4. edita est etiam *Gerocomica seu de senum conservatione*, qua aer, victus & reliqua ad senum vitam prorogandam idonea recensentur, ex veterum fere mente.

JOH. DOMINICI SALÆ *de alimentis & eorum recta administratione*, Patav. 1628. 4. Dictio non bona, editio vitiosa, sed judicium viri sanum, uti recte rejicit destillatas de carnibus aquas, & pro piscibus scribit, & nimiam curam SANCTORII moderatur. Percurrit cibos, quibus utimur, & bonos primum malosque indicat, deinde scribit rationem cibos sumendi, quod numerum, pondus, & tempus adtinet. Libelli duo sunt.

GUIL. FABRICII HILDANI *Tractatus de conservanda valetudine* thermis Valesiani, &c. Francof. 1629. 4. Simplex, breve & practicum & observationibus plenum consilium. Idem edidit J. POSTHII *Schatz Kämmerlein der gesundheit*, Francof. 1628. 4.

JAC. FABRI *de alimentis* Norimberg. 1628. 4.

Hygieine seu bonæ valetudinis conservandæ thesaurus locupletissimus, Colon. 1628. 12.

Thesaurus valetudinis conservandæ variorum Libris constans, Luxemburgi 1628. 12. * An non idem cum modo dicto Libro?

ENGELBERTI LAMELIN *de vita longa* L. II. *quibus adjuncta sunt commoda & incommoda sobriæ & modernæ vitæ*, Insulis 1628. 12.

T. VENNEL *via recta ad vitam longam, or the vvay to long life*, Londin. 1628. 4. HARL.

PROSPER RENDEL *de vinea, vindemia & vino*, Venet. 1629. fol. LIND.

J. NICOLAI BAUMANNI *de tabaci virtutibus, usu & abusu*, Basil. 1629. 4. LIND.

J. ZECCHII *lectiones in I. sectionem aphorismorum* HIPPOCRATIS, Bonon. 1629. 4.

J. FABRICII *trias Cratoniana. Tertia pars est Diatetica, S. lebens und speis-ordnung* Speyer 1629. 12. *

MAURITII TERILLI *historia vini*, Venet. 1630. 4.

MAURITII TERILLI *historia vini* nullius momenti liber est.

BERNHARDINI STEINER *Gerocomicon seu diatetica de conservanda senum sanitate*, VVurtzburg. 1631. 4. L.

J. RONCONII de MUTILANA *tractatus de seri lactis natura, usu & præparatione*, Flor. 1631. 8. *

J. RONCONIUS de MUTILANA de temperamento inprimis lactis & seri agit, quorum utrumque temperate calidum facit, & frigidum esse negat.

HIPPOLYTI ANTONELLI *apparatus animadversionum in auctoritates & rationes quibus*

HYPPO-

HIPPOLYTUS OBICIUS *vinum exhibet ægrotis omni tempore in omni febre*, Venet. 1631. 8.

ANTONII COLMENERII de LEDESMA *trattado de la nadura y calidal del Chocolate*, Madrit. 1631. 4. Norimberg. 1644. 12. latine redditus.

ANTONII COLMENERII de LEDESMA *tract. de la natura leça y calidad del chocolate*, Madrit. 1631. gallice recusus est a REN. MOREAU, Parif. 1643. 4. italice Bologna 1694. 4. * latine a VOLCAMERO, Norimb. 1644. 12.

PERSII TREVI (sive PETRI SERVII) *declamationes* ad STEPH. RODERICI Castrensis L. *de sero lactis*, Rom. 1632. 8.

PERSII TREVI possideo editionem Rom. 1634. 8. Serum frigidum esse & purgare ostendit.

CASPARI AMTHOR *memorabilium medicorum* P. I. continet regulas diæteticas, Jen. 1632. 4. *

DAN. SENNERTUS in *institutionum* L. IV. copiose, ut solet, & bono ordine de omnibus diætæ partibus egit, infantum etiam diætam proprio libello docuit.

GABR. NAUDE' *quæstio II. an matutina studia vespertinis salubriora*, Patav. 1634. 8.

ALEXANDRI de VINCENTINIS *de calore per motum excitato atque de cœli influxu in sublunaria*, Veron. 1634. 4.

ALPHONSI de DONNOLIS *de iis qui semel de die cibum capiunt*, Venet. 1634. 12. *

ALPHONSI de DONNOLIS citatum opusculum, quod Venetiis 1674. prodiit (non 1634. ut ibi legitur) maculosum & sordidum mendis est.

FRANCISCI de LEIVA y AGUILAR *desenganno contra el mal uso del tabaco*, Corduba 1634. 4. ANT.

JOH. FREINSHEMII, viri doctissimi, *de calida potu*, Argentor. 1636. 8. ex vet. monumentis.

FERDINANDI CARDOSI *utilidades del agua y de la nieve del bever frio y caliente*, Madrit. 1637. 4. ANT.

P. ZACCHIAS *il vitto quaresimale* seu de cibis ejus temporis, Rom. 1637. 8. MANDOS.

BALDI BALDI *dissertatio iatrophysica ad textum 23.* HIPPOCRATIS *de aere, aquis & locis, in quo de calculorum causis & aqua Tiberis bonitate differitur*, &c. Rom. 1637. 4.

BARTHOL. PERDULCIS *ars sanitatis tuenda*, Parif. 1637. 12.

JAN. van BEVERVVYCK *schat der gezondheit*, Dordrecht 1638. 8. & Germanice Amstelodami 1664. 4. Francofurt. 1672. fol. Dictio excitata, res ipsæ vulgares & ex veteribus sumtæ.

LEVINI FISCHER *de prolonganda vita*, Lips. 1640. 8. LIND. Nihil ab eo homine sani spero.

CHRISTOPHORI PEREZ de HERRERA *Clypeus puerorum seu de eorum sanitate tuenda*, Pintiæ (Valladolid.) 1640. 8. L.

JAC. PRIMIROSIUS diætetica consilia dat in libro III. *Errorum*, repudiat nimium rigorem CORNARII, & spirituosos potus Anglorum, & puerperarum calidam diætam. Aliqua de nutricibus monet.

EZECHIEL di CASTRO *tract. de collostro*, Veron. 1642. 4. & cum SCIP. MERCURIO, parvi momenti est.

ROB. MONTANI *diætema seu salubris victus ratio*, Lovan. 1640. 8. *

HIPPOLYTI GUARINONII *hydrœnogamia triumphans seu aqua vinique connubium vetustum, sanctum, salutare, oppositum* HIERONYMI DREXELII *œnohydromachia triumphata*, Oenipont. 1640. 8. *

VV. F. *treatise of vvarm beer*, Cambridge 1641. 8. Salubrius esse frigida.

V. PALLU *quæstiones medica tres de epicrasi, de tabaco in dentium dolore, de risu ad producendam vitam*, Turon. 1642. 8.

J. PETR. LOTICHII *de casei nequitia Tractatus*, Francof. 1643. 8.

In ANTONII SANTORELLI L. *de sanitatis natura*, Neapoli 1643. fol. edito Libri XXI. XXII. XXIII. & XXIV. de diæta agunt & rebus, quæ vocantur non naturales. Antiquo fere more, fuse & absque experimento.

GOD. MOEBII *βαλανειολογία seu de natura & usu balneorum*, Jen. 1644. 4. *

J. JAC. CUFFARI *i biasimi del tabacco, ovvero l' uso pernicioso d' esso, discorso*, Panorm. 1645. 4. MONG.

JOH. FOLLINI *synopsis tuenda & conservanda bona valetudinis*, Sylvæducis 1646. 12. Colon. 1648. 12.

J. JAC. SCHARANDÆI *de ratione conservanda sanitatis* L. Amstelodami 1649. 8.

Cum

Scopus meus est hic rarissimos quosque auctores indicare, dum simul utiles sint. BRUYERINUS autem & SEBIZIUS (a) eruditissimis scriptis, totam rem, quæ ad hoc negotium spectat, absolverunt, maxime tamen BRUYERINUS.

CLAUDIUS GALENUS, in Libro *de tuenda sanitate* huc pertinet, qui Liber non modo rei cibariæ & potulentorum, sed & regiminis optimi sex rerum non naturalium ideam dat; unde de frictionibus, quas medici eo tempore adgnoscebant pro mediis tuendæ sanitatis, tractat, de aëre, aliisque; totumque certe opus est ex eruditissimis GALENI scriptis.

Nun-

Cum PHILIBERTI GUIBERTI *Medico officioso* præter varia coquinaria, etiam exstat GUIDONIS PATINI *thesis de sobrietate* anno 1646. defensa, & L. *de valetudine tuenda*, quo cibos simplices & compositos percurrit, judicium interponit, bezoar & similia salse exagitat, specifica lithontriptica refutat, & prodiit Paris. 1649. 8. Opera GUIBERTI gallice etiam prodierunt Paris. 1670. 8. sub titulo *les œuvree charitables* de P. G.

DAN. L'AIGNEAU *traité pour la conservation de la santé*, Paris. 1650. 4.

ANTONII VITALIANI *de abusu tabaci*, Rom. 1650. 12. *

(a) MELCHIORIS SEBIZ *de alimentorum facultatibus* L. V. Argentor. 1650. 4. Hoc spissum volumen plenissimam continet ex omni vetustate collectionem, quæ cum sit omnium priorum scriptorum compendium, eorum loco fere esse potest.

J. MANELPHI *mensa Romana seu urbana victus ratio*, Rom. 1650. 4. BURCH.

HENRICI NICOLAI *de pane, ejus natura, usu*, Dantisc. 1651. 4.

HERMANNI CONRINGII *de habitu Germanorum ejusque causis* libellum edidit, Helmstadii 1652. 4. cum insignibus augmentis recusum opera J. PH. BURGGRAVII Francofurti 1727. 8. CONRINGIUS quidem variæ eruditionis multum impendit in inveniendis causis proceritatis nunc diminutæ, oculorum cæsiorum qui frequentius nunc fusci sunt, crinium fulvorum, qui nigri. BURGGRAVIUS ea inprimis addidit, quæ propius ad medicinam pertinent. De victu veterum Germanorum & comparatione cum nuperis multa habet, & scitu curiosa & utilia.

HYGIPHILI ALETHEI *von der maessigkeit vvolleben, und der trunkenheit selbstmord*, Ulm. 1653. 12. De summa noxa ebrietatis.

VINCENTII BUTII *de potu calido & frigido & temperato antiquorum*, Rom. 1653. L.

SEBASTIANI ROHT *de salubritate lotionum capitis & balneorum aqua dulcis decreta*, Lips. 1653. 4.

PAULI NEUKRANZ *de Harengo*, Lubec. 1654. 4. Defendit halecum usum.

GEORG. COTACII *trutina medica qua vini exhibitionis vulgati in febribus usus adversus ὑδροφόβυς perpenditur*, Patav. 1654. 4.

HEMR. SIGISM. SCHILLING *de tuenda sanitate tract.* Dresd. 1655. 4. LIND.

J. ANT. VANDER LINDEN in *selectis medicis* inque dissertatione *vini pleni* habet eruditissimam collectionem de omni genere vinorum, Leid. 1656. 4. in eadem collectione exstat *asellus Lucius*, seu de eo pisce collectio seorsim edita, Leid. 1665. 8.

RICHARD SHORT περὶ ψυχροποσίας *of drinking vvater* (contra novatores qui laudant potum frigidæ), & περὶ Θερμοποσίας *contra libellum Cantabrigiensem* (nuper excitatum) Lond. 1656. 8. HARL.

J. BONTII *de conservanda valetudine*, Amstelodami 1646. f.

J. ULAKVELD GALENUS *hydropotes ἐλεγχόμενος*, Harlemi 1660. 4. Contra potum frigidæ.

TOBIÆ VVHITAKER *de sanguine uvæ*, Hag. 1660. 8. Anglice *of the blood of the grape*, Lond. 1638. 8. Vini usum in diæta & in morbis defendit, inani Libello.

T. EVELYN *fumifugium or the inclemency of London air dissipated*. Lond. 1661. 4.

T. BARTHOLINUS *de nivis usu medico*, Ham. 1661. 4.

SIMONIS PAULI *de abusu theæ & tabaci*, Argentor. 1661. 4. 1681. 4. Francof. 1708. 4. &c. Theam cum Gale confundit, neque veras causas aperit, cur noceat.

Inter

Nunquam etiam deserendus SANCTORIUS in *medicina statica*. Si libere est dicendum, quod cogito, nullus medicorum, qui ante eum scripserunt, cardinem rei ita adtigit. Docet enim, qua via adsumta per vires nostras transmutentur in indolem simillimam nostri corporis; & quinam cibi ad eam subtilitatem

Inter *noctes geniales* J. NARDII II. huc facit, nempe *comment.* in HIPP. *de usu liquidorum*, quem legitimum facit & valde admiratur. Varias digressiones miscet, de usu aquæ marinæ, de usu frigoris in convulsionibus & tetano, &c. *Quinta* etiam *nox* tota diætetica est, *an alat vinum*, &c. In N. IV. de calidæ usu apud veteres agit. EJ. *lactis physica analysis*, Florent. 1634. 4. huc posset revocari. Lac frigidum facit, cum nonnullis calidis particulis, narrat antiquitates butyri, &c.

BRUNO CIBALDI (JOS. GALEANI) *del vero metodo di conservar la sanità, di curare ogni morbo col solo uso dell' acquavita*, Panorm. 1662. EJ. (Anonymi tamen) *discorso intorno all' uso dell' acquavita, nel quale si dimostra quanti e quali siano le condizioni della proposta acquavita*, Panorm. 1667. 12. MONG.

CONRADUS VICTOR SCHNEIDER in L. V. *de catarrhosorum diata* agit VVitteberg. 1662. 4. sed re vera universam diætæ rationem eruditissime, ut solet, comprehendit.

HENRY STUBBS *of Chocolate*, Lond. 1162. 8.

J. JONSTON *idea hygieines recensita*, Francof. 1664. 12.

MART. SCHOOK *ex butyro & aversatione casei*, Groning. 1664. 12. *de cerevisia* 1661. 12.

EVERARD MAYNVVARING *tutela sanitatis seu vita protracta*, Londin. 1664. 8. EJ. *learned discurse proving that tabacco is a cause of scurvy*, Lond. 1672. 4. cum JACOBI Libro jam citato de *tabaco*. EJ. *method and means of enjoyi ghealth vigour and long life*, London. 1683. 8. *

J. SCULTETI *prophylaxis circa præsentem & futurum sanitatis statum*, Noriberg. 1665. 12.

In PHIL. TR. n. 410 CYRILLI de frigidæ usu in febribus dissertatio existat. Ibidem varia sparsim legas, litem an homines naturaliter carnivori an hortivori sint, coffeæ descriptionem & alia, alibi adjecta.

FRANCISCI MARIÆ BRANCACII *de usu Chocolatæ diatriba*, Rom. 1666. 4.

HENR. PETERSEN *de potu Caffeæ*, Giess. 1666. 4.

D' ALICOURT *le bonheur de la vie où le secret de la santé contenu en divers préceptes tirés des meilleurs Livres qui en ont traité*, Paris. 1666. 12. STOLLE.

RAYMUNDI RESTAURANT HIPP. *de natura lactis ejusque usu*, Arausione 1667. 8. L.

VALENTINI HENRICI VOGLER *commentariorum diæteticorum* L. I. Helmstad. 1664. 4. Commentarius est in quædam capita DUNCANI LIDDELII. Prosequitur breviter cibos salubres aut insalubres, tum alias diætæ partes, balnea, aërem, &c. etiam vestes & alia vulgo prætermissa. EJ. *de valetudine hominis cognoscenda*, ibid. 1674. 4.

J. B. DONII *de salubritate agri Romani restituenda*, Florent. 1669. 4.

J. B. DONII quem citavimus, eximius liber est, etsi posthumus; causas aperit, quare in ea vastitate aër Romanus insalubris sit, cum aquæ aliquæ stagnent & putrescant, mistæ inprimis marinis fluviales, ob insalubrem austrum & euronotum, ob subita ex ardoribus frigora: Restituendam salubritatem suadet, aquis in motum excitatis, siccatis paludibus, sylvis intercisis, agro frequentato.

Primam editionem opusculi LOUVERIANI *von der habercur* sive de usu avenæ in medicina non novi. Ulmæ prodiit germanice 1722. 4.

HENRICI MEIBOM *de cerevisiis*, Helmstad. 1668. 4. Erudite ex omni antiquitate de potubus hordeaceis egit, historiam medicam & naturalem fere præteriit.

BALDASSARIS TIMÆI von Guldenklee *Responsa medica & diætetica*, Lips. 1668. 4. Germanicæ, Lips. 1704. 4.

PETRI GONTIER *de sanitate tuenda & vita producenda*, Lugdun. 1668. 4.

GEORGII a TURRE *Junonis & Mestis vires in humanæ salutis obsequium traductæ*, Patav. 1668. 4. De aëre & aqua, usu frigidæ, balneis, acidulis.

EDMOND BAILLARD *traité du tabac & sur tout du tabac en poudre*, Paris 1668. 12.

JOH.

tem redigi posſint, ut exhalent ſine fæcibus, quinam porro in debili homine; quinam in robuſto cibi conducant, nec ullus Liber in re medica ad eam perfectionem ſcriptus eſt.

Huc

JOH. THEODORI SCHENK *ſynopſis inſtitutionum medicinæ diſputatoriæ pars ſemeiotica, hygieine & therapeutica*, Jen. 1671. 4. Diætetica brevis eſt & parum proprii habet.

VOPISCI FORTUNATI PLEMPII *de togatorum valetudine tuenda commentarius*, Bruxellis 1670. 4. Eruditiſſimus jam ſenis labor. De ſex rebus non naturalibus, cibo inprimis & potu, & inſtrumento eo pertinente fuse agit, ex philologia veterum. Cum judicio vero ſcripſit neque leges imperavit ut alii ſæpe, quibus vita humana non ſinat obſequi.

VALENTINI LOEBER *anchora ſanitatis* per dialogos. EJ. *de venenis*, Francof. 1672. 8.

Des BERGERIES *le gouvernement de la ſanté*, Genev. 1672. 8. cum CORNARII libro.

SC. CLARAMONTIUS *de aere, aquis & locis Angliæ* hic utcunque repeti poſſet.

SIMON de MOLINARIIS *de herba Thee*, Genuæ 1672. 12. huc omnino pertinet, ſed in botanicis dictus eſt.

BENEDICTI de BACQUERE *ſenum medicus & ſalvator quædam præſcribens obſervanda, ut ſine magnis moleſtiis aliquo uſque ſenectus protrahatur*, Colon. 1673. 8.

BENEDICTUS de BACQUERE recuſus exſtat Colon. 1683. 8. *

J. DAVIDIS PORTZII *Bacchus enucleatus ſeu examen vini Rhenani ejuſque tartari, ſpiritus, aceti, ex novis principiis depromptum*, Heidelberg. 1672. 4. Leovardiæ 1673. 16. Etſi promittat vini analyſin parum tamen omnino adfert. Artificia vini conſervando, & reſtaurandi aliqua proponit. Alcalinam vim in vino parum & muſto, parum certe firmam.

JOH. a CHOKJER *de ſenectute*, Leodii 1674. EJ. Tractatus *de ſenectute*, Leod. 1677. 4. *

G. VV. VVEDEL *de diæta literatorum*, Jen. 1674. 4.

G. VV. VVEDEL etiam eſt *de venere medica & morbifica*, Jen. 1688.

MICHAEL TOGNI *raccolta delle ſingolari qualità del caffè*, Venet. 1675. 12. *

MARCI MAPPI *de potu calido*, Diſp. II. Argentor. 1675. 4.

MICH. ETTMULLER *valetudinarium infantile*, Lipſ. 1675. 4. EJ. *de balneis artificialibus* bona diſp. Lipſ. 1678. 4. EJ. *de temulentia* diſp.

Kitchen phyſic of advice to the poor by the vvay of dialogue, Lond. 1676. 8. Regulæ diæteticæ.

VVARLIDGE *Tractatus on cyder*, Lond. 1678. 4.

PIERRE BARRA *de l'uſage de la glace, de la neige & du froid*, Lyon 1678. 12.

CORNELII BONTEKOE *Tractatus van de thee, de Coffy en Chocolate*, Hag. 1679. 8. 1685. 8. Intemperatiſſime theam laudavit, etiam ad 100. & 200. cyathos potam, tanquam panaceam ad omnes morbos, omnemque in debilitando ventriculo noxiam vim negat. EJ. *kurze abhandlung von dem menſchlichen leben geſundheit und tod* dicta eſt in pathologicis. In II. tomo operum exſtat *diætetica*. *In opbouvv der medecyne* pugnat contra acida & cibum inde petitum.

MAUR. HOFMANN *de rebus nonnaturalibus ſanguinem mutantibus & inprimis de aere*, Altdorf. 1679. 4.

Differenza tra il cibo e il cioccolato, Firenz. 1680. *

JAC. JOS. JOEPSER *Iſagoge ſeu manuductio ad vitam longiorem variis de tuenda & reparanda valetudine diſputationibus illuſtrata*, Noriberg. 1680. 4.

A true account of the royal bagnio vvith a diſcourſe of its virtue, Londini 1680. fol.

PAULI MARIÆ TERZAGO *relatio circa diſtantiam ſationis oryzæ a civitate Novarienſi pro aeris ſalubritate*, Mediolan. 1681. fol.

J. SIGISMUNDI ELSHOLZ *neues tiſchbuch in VI. buchern*, Colln 1682. 4. Liber primus de plantis eſt & nonnulla propria habet, quæ alibi non invenias. Tres ſequentes ſunt de animalibus edulibus: quintus de condituris: ſextus de generibus potus, denique coquinaria. In poſterioribus Libris vix quidquam utile reperi.

Inter G. FRANCI diſputationes variæ huc pertinent, *ſtudiorum noxa*, Heidelb. 1671. *quam diu dormiendum* 1681. *de gallico planchette ejuſque noxa medica*, 1676. 4. Recuſæ exſtant in ſatyris.

Moyens

Huc pertinet quoque CORNARII, nobilis Veneti, rarus tractatus: *Laude della sobrietate*, seu *Laus sobrietatis*, seu regimen perveniendi ad centum annos,

Moyens faciles & éprouvés pour vivre près de cent ans, Caen. 1682. *

THOMAS TRYON *treatise of cleanness in meats and drinks*, London 1682. 4. EJ. *nevv art of brevving and preparing all sorts of liquors*, Lond. 1691. EJ. *a good housevvife made a Doctor teaching hovv to prevent and cure most diseases incident to mankind by Diet and kitchen physick only*, Lond. 1692. 8. EJ. *vvay te health long life and happiness*, Lond. 1697. 8. EJ. *vvisdom's dictates or aphorisms and rules for preserving the heal of the body and the peace of the mind*, Londin. 1696. 8.

HAVVORTH'S *description of the duke's bagnio*, Lond. 1683. 8. *

JAC. VVOLF *de cerevisia Numburgensi judicium medicum*, Jen. 1684. 4.

J. NICOLAI PECLIN *theophilus bibaculus*, Francof. 1684. 4. Aliqua ad theæ analysin per *reagentia*, usumque medicum. A vi adstringente laudat, nimius in elogio, nimisque oblitus quantum ventriculo noceat.

M. M. *Felix puerpera seu observationes medicæ circa regimen puerperarum & infantum recens natorum ad* DRELINCOURTIUM, Leid. 1684. 12.

J. VVOLF *de literatorum potu*, Jen. 1684. disp.

HENR. MUNDII *βιοχρηστολογία*, *sive de aere vitali, esculentis & potulentis*, Oxon. 1680. 8. Lips. 1685. 8. Prior pars Libri agit de nitro aereo, quod defendit, altera de dieta ex tribus regnis, & fusius de animalibus. Nihil peculiare habet.

J. ANDREÆ STISSERI *epistola de machinis fumiductoriis curiosis seu fumum impellendi intra corpus instrumentis eorumque in praxi medica adhibendi ratione & usu* 1686. 4.

De la COUR *régime de santé pour se procurer une heureuse vieillesse*, Paris. 1686. 12. Contra Librum *le médecin de soi-méme*.

EHRENFRIED VVALTHEN TSCHIRNHAUSEN *medicina mentis seu tentamen genuinæ logicæ .... cui annexa est medicina corporis seu cogitationes admodum probabiles de conservanda sanitate*, Amstelod. 1686, 4. Lips. 1695. 4. Vienn. 1727. 8. Ponit duodecim regulas, quibus valetudo possit conservari. In diæta alimentorum diversi generis proportionem; ad observationem naturalis appetitus inprimis respicit. Morborum initia abstinentia & spontaneo sudore repellit, medicamenta tanquam insolitos corpori hospites penitus rejicit. Vulnera sola aeris exclusione, quiete, adplicatione oleosi corporis continuata sanat. Germanice prodiit, Luneb. 1699. 16. & 1705. 12. sub titulo *die curieuse medicin*.

DE COMIERS *la medicine universelle ou l'art de se conserver en santé, de prolonger sa vie & de se guérir des plus fâcheuses maladies*, Amstelod. 1687. 12.

Le médecin de soi méme où l'art de conserver sa santé par l'instinct, Leid. 1687. 12. Cum duo tantum morborum principia sint, plethora & fæcum in colo retentio, facile clysteribus, abstinentia, leni purgante & venæ sectione omnes expugnari credit:

Libri quem citavimus sub titulo *le mèdecin de soi-méme*, &c. prior exstat editio, Leidæ 1683. in 12. Versus a FRANCISCU RENIER CHIARI prodiit Italice Venet. 1743.

J. THILE *de usu & abusu potus calidi cum herba thea*. VVitteberg. 1687. 4.

Le bon usage du caffee & du chocolat pour la préservation & pour la guérison des maladies, Paris. 1687. 12.

J. SCHREYER *tri m fluidum magnum seu scrutinium medicum curiosum de natura aquæ, vini & cerevisiæ*, Zeit 1687. 8. Non legi, sed auctor non malus.

JAN ABRAHAMI a GEHEMA *vvohlgegründete lebens ordnung*, Bremen 1688. 12. Stettin 1690. 12. sub titulo *diatetica vera*. EJUSDEM *zvvanzig gesundheits regeln*, Francof. 1696. 8. Ex theoria acidi & alcali.

Monthly observations for the preservation of health vvith a long and confortable life, Lond. 1688. 4.

PETRI PETIT *de moribus anthropophagorum*, Traject. 1689. 8. Varia contra esum carnis humanæ.

PETRUS PETIT in libro citato literaria in primis aut ex itinerariis decerpta habet. EJUS etiam *nepenthes* HOMERI Tract. 1689. 8. possis huc revocare, ob collectanea de vino, opio, narcoticis.

J. BA.

licet corpus debile sit. Italico sermone hic Liber conscriptus est, egregius, licet stilo poetico, & in recessu multa bona recondita habens, multis linguis redditus existat.

Rese-

J. BAPTISTÆ GUANINI M. *e Chirurgia discorso que de muetra los nocimentos que produce la fermentacion*, Madriti 1689. 4. Munditiem suis civibus & platearum repurgationem commendat.

DOMERQUE *moyens faciles & assurés pour conserver la santé sans prendre aucun remede*, Paris. 1689. 8. *

STEPHAN BLANCARD *speis und tischbüchlein ins deutsche ubersetz durch* G. von KEIL, Hanover 1689. 8. Primam belgicam editionem non vidi.

GEORG. SERMES *kortbondige verklaating van de gezonde en ongezonde stand des menschen*, Amstelod. 1690. 8. *

FABRICII PARAVICINI *sollievo dell' età cadente*, Milano 1690. 8. EJ. *regola del vivere*, Milan. 1690. 8.

RICHARDI CARR *epistolæ medicinales*, Londin. 1691. 8. pleræque diætetici argumenti sunt, contra tabacum, contra matutinos haustus vini generosi, regimen ad thermas, pro itinere Monspeliensi in tabidis, quot horis dormiendum & alia hujus generis.

RICHARDUS CARR anglice versus a J. QUINCI prodiit Lond. 1714. 8.

J. IGNATII VVORP. BEINTEMA von BEIMA *lob des tobaks aus den holländischen ubersezt durch* J. S. D. Leipzig 1691. 22.

FLAMANT *l'art de se conserver la santé ou le médecin de soi-méme*, Paris. 1692. 12. Amstelodami 1692. 12. *

FLAMANT *l'art de se conservar la santé*, &c. an idem cum libello jam dicto pag. 706?

J. ZACH. FURET *dialogus hygiasticus... manuductio ad vitam longam & sanam: & de annis climactericis*, Francof. 1692. 8.

CONRAD. PHIL. LIMMER *de cerevisia Servestana*, Zerbst. 1693.

AMBROSII STEGMANNS *genaue untersuchung des kentertings*, Lips. 1694. 12. speciei nempe cerevisiæ.

NIC. HEINSIUS *armamentarium sanitatis, of het vviapenhuys der gezondheit behelzende verschyde heilsame geneesmiddelen*, &c. Utrecht 1694. 8. Videtur potius arcanorum catalogus esse.

LUD. TESTI *disinganni ovvero ragioni fisiche fondate su l' autorità ed esperienza*, &c. Venet. 1694. 4. cum titulo Coloniæ. * Negat aerem Venetum insalubrem esse, & acidum de mari descendens volatile potius ægris conferre credit.

EB. GOCKEL *von der vveinkrankhsit*, Ulm. 1697. possis huc referre.

J. CHRISTOPHORI SUTORII *kurtzer unterricht vvie ein mensch sein leben auf des hœchste alter bringen kan* seu de propaganda vita, Jenæ 1695. 8. *

JOH. BAGGAARD *de vvaarkeid onontroernd van vorordeelen door een gezonde redekaveling over de ses niet naturlike dinge*, Middelburg 1696. 4. *

JOHN FLOYER *enquiry in to the right use of baths*, Londin. 1697. Frigida balnea commendat ad morbos calidos. EJUSDEM *antient psychrolusie revived*, Londin. 1702. 8. & EJ. *history of hot and cold bathing antient and modern vvith an appendix* of D. BAYNARD, ibid. 1709. 8. 1715. 8. 1722. 8. Germanice Uratislav. 1749. 8. In hac editione, quam solam legi, quatuor *epistolæ* habentur & *post scriptum*. In iis primo demonstratur recte fecisse veteres, qui frigidæ in baptismo infantes inmerserint, male recentiores qui unice dispergant: & ab eo tempore, quo inmersio obsoleverit, observat rachitidem Angliam invasisse. Deinde testatur lavacra frigida passim in Anglia usurpata, a se ipso vero, loco commodo instituta & renovata, maximos effectus habuisse in roborando systemate nerveo, in paralysi, inpotentia, morbo hysterico, rheumatismo, varicibus. Id ex causis demonstrat & testimoniis ægrorum, qui sanati sint. BAYNARDI una epistola similis argumenti & opiniones interponitur. EJUSD. *medicina gerocomica of preserving old mens health, vvith an appendix cencerning the use of oil and onction and a letter on the regimen of jounger years*, 1725. 8. ed. secunda. Breviter

Referemus huc quoque illustrissimi auctoris BACONIS VERULAMII *Aphorismos*
X 2

viter & aphoristice diversa vitæ regiminina, quibus continuos halitus vitiosos corrigant ægri, minime inutili scripto. Cæterum ante FLOYERUM frigidi balnei usum TOBIAS MATTÆI Anglus Antvverpiæ revocare voluit, cito tamen desertus ob magna inde mala secuta (PLEMP de *valet. togator.* p. 55.)

JOHN FLOYER in editione V. *history of hot and cold bathing antient and modern* &c. Lond. 1722. quam nunc legi, eadem, quæ recensui, habet, sed paulum in fine aucta, historiis adjectis ad utilitatem balnei frigidi & tabaci noxiam vim spectantibus. Inde succedunt plurimæ epistolæ BAYNARDI, quibus bonus senex varia de utilitate diæte acidæ tenuis, de noxia vi fascinationis infantum, sitisque in morbis acutis, de exemplis morborum omnis generis sanatorum frigido balneo. Intercedit dissertatio de longævitate & longævis, & de eorum victu. In *appendice* laudatur frigida ad scorbutum, fluvii frigus ad fungum articulorum, & alia id genus.

MICH. AUG. ANDRIOLI *domesticorum auxiliorum & facile parabilium medicamentorum* Tractatus V. diætetici toti, de potulentis ægrorum, regimine in morbis acutis, in chronicis, in senibus, in prægnantibus.

Traité de la longue vie, Paris. 1699. 12. Mortem ex defectu assimilationis ciborum fieri. *

In J. LOCKE Libro *de educatione puerorum* exstat etiam diæta puerilis, frigida & severa.

D. N. LASSON *secret* .... *de prolonger la vie*, Chalons 1700. 8. *

BARTHOL LINAND *abstinence de la viande rendue aisée à pratiquer*, Paris. 1700. 8. Pro abstinentia carnium & victu pisculento.

FRIDERICI HOFMANNI plurima scripta diætetica exstant, eaque melioris notæ, maxime *disputationes*. Ista collectio *disputationum physico-medicarum curiosarum ad tuendam maxime sanitatem pertinentium* prodiit Leidæ 1708. 8. Ea continetur 1. *disputatio de longævitate*. 2. *Medicus sui ipsius*. Multas bonas de initiis morborum, de constitutionibus aeris maligniori-bus, de cibi simplicioris egregia utilitate, habet, ubi tamen inter potus varios mireris omissam aquam. 3. *Animus sanitatis & morborum faber*. 4. *De ventis*, eorum ortu ab aere alicubi rarefacto, alibi conpresso, de motu mercurii in barometro, & effectibus tempestatum borealium aut australium. 5. *De tempestatibus anni insalubris*. Morbos epidemicos derivat fere ab humidis constitutionibus, a rore corrosivo. Multa hic minus vulgaria exstant. 6. *Motus optima corporis medicina* anno 1701. edita 7. *Peregrinatio sanitatis causa*. 8. *Inedia magnorum morborum medicamentum*, ex antiquis. 9. *Vini Rhenani præstantia*, longa & curiosa dissertatio, & multa propria habens, nisi forte vinum carpas nimis fere in omnibus morbis laudatum in podagra etiam, arthritide, & febris malignis. 10. *Methodus examinandi aquas salubres*. De aqua communi multa. Valde laudat pluviam, petrosas aquas non bene inprobat. In Decade II. *Dissertationum physico-medicarum*, Leidæ 1719. 8. edita huc spectat *Aqua medicina universalis*. Laudat ipsum aquæ elementum, atque ab eo inprimis curationem morborum acutorum jubet exspectare. Tum dissertatio in qua *septem regula sanitatis*. In *opusculis* Ulmæ anno 1725. & 1726. editis primus tomus continet disputationem *de pane grossiori bonpournickel*, quem laudat ob vim acidam, & alvum ducentem. Hæ omnes & multæ aliæ recusæ sunt in collectione, cui titulus est *gründlich anvveisung vvie ein mensch vor dem frühzeitigen tod und allerhand krankheiten durch ordentliche lebens art sich vervvahren könne*, Hall. 1315. & seqq. annis novem tomis in 8. edita. Hic præterea habentur disputationes *de diæta irregulari & morbis inde ortis*: *de veronica thea æmula*: *de cura*, ut vocant, *avenacea*: *de fumo carbonum fossilium & ex ligno factorum*: *de valetudine senum conservanda*: *de noxia venere*: *de lactis asinini utilitate*: *de utilitate seri lactis*: *de prolonganda studiosorum vita* quæ Halæ 1697. 8. prodierat. Aliæ sunt adhuc disputationes quæ huc faciunt, ut *de regimine prægnantium*, Hall. 1699. In *Patologia* multa etiam de insalubribus cibis habet. EJUS *kurzgefaste diaetetica* seorsim Jenæ prodiit 1744. 8. EJUSque *gründlicher unterricht vvie ein mensch nach denen gesundheits regeln sein leben conserviren könne*, Ulmæ 1722. 8.

FRIDERICI HOFMANNI dissertatio *de vini Rhenani præstantia*, anno 1703. edita est. EJUS addenda est *diætetica scriptura medicina*, Halæ 1718. 4. edita disputatio, quæ cum plurimis aliis, jam nominatis, diæteticis recusa exstat in *opusculis medicis varii argumenti*, Hall. 1739. 4.

G. E.

rismos de prolonganda vita, ut & *Historiam vitæ & mortis*. Certe ibi mirabilia habentur experimenta.

Recens

G. E. STAHL. *propempticon de novo specifico antiphthisico equitatione*, Hall. 1699. 4. Alia passim diversa habet.

G. E. STAHL huc etiam pertinet disputatio *de requisitis bonæ nutricis*.

LUCÆ ANTONII PORTII L. *de militis valetudine tuenda* recusus, Hagæ 1739. 8. Placet simplex & verus. Multa habet de aere, de aqua, de atmosphæra humana, de præstantia aquæ calidæ in diæta, de depurandis aquis, quæ omnia vera sunt & factu non difficilia. Scripsit anno 1686.

LUCÆ ANTONII PORTII prima editio est Viennæ 1665. 8. Recusus exstat in operibus omnibus.

HERMANNI VANDER HEYDE Medici Gandavensis Librum de aquæ frigidæ usu non vidi. Versus autem Italice cum titulo *dell' incredibil virtù dell' acqua fredda data per bocca, ovvero, applicata di fuori, e alle ferite* prodiit cum SANCASSANI *dilucidationibus*. Laudatur demersio in frigidam, ab hydrophobiæ exemplo, &c. adjectæ sunt historiæ undecim doloris capitis, phrenitidis, alvi strictæ, singultus, frigida sanatorum.

J. ZELLER *docimasia, signa, causa, & noxa vini lithargyrio mangonisati*, TUBING. 1701. Altdorf. 1721. Bona disputatio.

CAMILLI MANARA *de moderando tabaci usu in Europæis & maxime in Insubribus corrigendo & emendando*, Madrit. 1702. 12. *

ROB. SIBBALD *regula bene & salubriter vivendi*, Edimburg. 1701. 6. *

ANTI CORNARO *ou remarques critiques sur le traité de la vie sobre de* L. CORNARO Paris. 1702. 12. Nimis rigide vixisse CORNELIUM, & monachos ipsos triginta uncias intra 24. horas edere, ut omnino duodecim illæ a CORNARO concessæ non sufficiant.

LOUIS LEMERY *traité des alimens, leur choix, leurs effets, leurs principes, avec de remarques sur leur nature & usages*, Parisiis 1702. & 1705. 12. Anglice versus editus est Londini 1704. 8. 1745. 8. Vulgaria inveni & vanas etymologias, sperans meliora.

J. FR. HACK *sittlicher Hippocrates oder vveg zum langen leben*, Erfurt 1704. 12.

THEOD. ZVVINGER disputatio *de acquirenda vitæ longævitate* recusa Basil. 1703. 4. Lugduni 1705. 8. & Germanice sub titulo *unterricht um ein hohes alter zuerlangen*, Northausen 1727. 8.

J. JAC. BAYER *de literatorum sanitate tuenda aphorismi*, Altdorf. 1705. 4.

EJ. *Problemata medica utrum vina sulphurata noxia sint: an cerevisia creta & pulverum injectione fiat insalubris: 3. an potus theæ effectus aquæ an herbæ tribuendi*, Altdorf. 1706. 4. EJ. *mel sacchario præstantius* 1724.

P. DUNCAN *avis salutaire contra l'abus du caffé, du chocolat & du thé*, Roterdami 1705. 8. Laudedignum opusculum. Exstat etiam Anglice Lond. 1716. 8. & Germanice, Lipsiæ 1707. 12.

FRANCISCI FULLER *gymnastica or a treatise concerning the pover of exercise*, Londini 1705. 8. 1711. 8. 1704. 8. Germanice Lemgov. 1749. 8. Motum musculorum in genere commendat, tum inprimis equitationem, quam SYDENHAMIUS laudaverat in tabe, ut eximium medicamentum extollit in phthisi, hydrope, morbo hypochondriaco & chronicis morbis, frictionem vero ad obstructiones & reparandam perspirationem, balnea denique frigida, & frigidi aeris consuetudinem ob robur corporis agendum.

Réponse à la troisième lettre de Mr. de SALINS *l'ainè* (quam non vidi) *contre la thèse en faveur du vin de Champagne* Rheims 1706. 4. Pro vino Campano contra Burgundicum.

MARTIN *Traité du Lait*, Paris. 1706. 8. *

CAMILLI MANNÆ *de moderando panacea Americanæ abusu, seu de tabaci vitio in Europæis*, Mediolan. 1707. 12 CORTE.

J. GOD. de BERGER numerosæ extant disputationes, & doctissimæ ad rem diæteticam pertinentes. Nam anno 1704. prodiit disputatio *qua monositia seu consuetudo cibi semel in die capiendi inprobatur*, VVitteberg. 1704. 4. Deinde 1705. prodiit Dissertatio *de vita sobria*, & alia *de commodis exercitationis corporis*: anno 1706. alia *de somno meridiano*, anno 1708. aliæ *de vita longa & de tuenda valetudine*, anno 1709. *de cura diætæ in potu*.

JEREMIAS VVAINVVRIGTH *mechanical account of non naturals vvith an enquiry an the use of baths* Londini 1707. 8. 1708. 8. 1737. 8. & alias. Multum de aeris diverso pondere habet, quo

Recens in Anglia editus est Liber, anglica lingua, nempe *Descriptio vitarum non-*

quo premat corpus humanum diversis temporibus. Balnea frigida nocere monet in ulceribus, laudat ad fibram roborandam, effectum deducit a pondere aquæ. Perspirationem nimiam esse posse & valde nocere observat. De aëre nihil particularum spissiorum resorberi credit.

BROVVNE *of cold bath's vvith an adivce to vvater drinkers*, Lond. 1707. 8. *

LANCISII opera in Pathologicis laudavi. Non tamen possum, quin inter maximos publicæ diætæ auctores eum repetam. In Tractatu *de adventitiis aëris Romani qualitatibus* aquas Romanas experimentis subjecit, ventorum causas & effectus consideravit, ostendit cur aër Romanus medio ævo insalubris factus sit, nunc emendetur. Cloacas operiri jussit, & variis operibus aërem Romanum emendavit. In *Epidemiis*, quas descripsit, aquarum cœnosarum vitia, earumque salubrem in alveum reductionem per experientiam demonstravit, sylvarum utilitatem ad emendandum aërem ostendit, & ad avertendos noxios a Roma austros. Bagnareæ salubritatem restituit lacunis exstinctis, & ubiq; legi meretur.

LECAAN *advice to the gentlemen of the army of H. M. in Spain and Portugal*, Londin. 1708. 8. Laudat sobrietatem in morbis epidemicis castrensibus.

CHRISTIANI VVARLIZ *valetudinarium senum Salomoneum*, Lips. 1708. 4. Est commentarius in descriptionem senii quam dedit Salomo.

Consilium de usu herbæ & potus thea, & de virtute & usu Coffea, Berolin. 1708. 8.

PHILIPPI HECQUET *Traité des dispenses du Careme*, Paris. 1708. 1710. vol 2. 1715. vol. 2. Valde rigidus præceptorum Ecclesiæ observator diætam excarnem & vegetabilem laudat, & varios cibos eo pertinentes examinat. In EJUSD. *médecine théologique*, Paris. 1733. 12. vol. 2. pars prima eadem fere præcepta continet, abstinentiam a carne, & aquæ laudes, cum fusa & repetitionum plena adfirmatione, ante diluvium carnium usum nullum fuisse indeque ortam eximiam illam longævitatem. Cum *médecine théologique* recusæ sunt dissertationes *an chronicorum morborum medicina ab alimento*, Paris. 1695. *non potus ægris interdicendus* 1704. *An creatoris & naturæ legum imago carnisprivii lex.* 1723.

PHILIPPUS HECQUET *in traité des dispenses du carême* adeo acer est, ut etiam nicotianam excludat, & amphibia, avesque aquaticas, solasque ranas admittat. In posthuma editione *du médecin charitable* habentur *observations sur le régime maigre*, quod compendium & appendix ejus libri est, cum variis formulis ciborum & jusculorum, unde caro exsulat.

NICOLAI ANDRY *Traité des alimens du Careme & des differentes qualités des legumes*, Paris. 1709. 1713. vol. 2. 12. 1734. 12. Omnino debilitare pisces contra HECQUETUM ostendit, & minus alere carnibus. Tritum in ventriculo negat. EJ. *an præcipua valetudinis tutela exercitatio*, Paris. 1723. 4. 1741. 4. Omnes fere morbos a motu sanari, hinc practicos medicos facile ad senectutem pervenire.

An huc pertinet BEHM *armamentarium*, Venet. 1709. quod non vidi?

Dissertationem de hygieine, Valence 1710. 12. laudatam lego in J. des SAV.

J. BARTH. ADAM BERINGER *Tractatus de conservanda corporis humani viventis sanitate ad eandemque conservandam necessariis & non necessariis rebus*, Herbipol. 1710. 8.

BERNARDINI RAMAZZINI *de Principum valetudine tuenda*, Patav. 1710. 4. 1717. 4. Lips. 1711. 8. Elegans libellus, simplex, facilis & verus. EJ. *adnotationes in* LUD. CORNEL. Patav. 1713. 12. Recuso CORNELII libello jam laudato, commentario adjecto varia similibus experimentis illustravit, & nimiam asperitatem victus correxit. EJ. *de virginum vestalium valetudine tuenda* dissertatio exstat cum Libro de morbis artificum, qui & ipse huc referri debet, ob varia in diversis vitæ generibus observata vitia.

CONR. BARTHOLD. BEHRENS *selecta diætetica de recta valetudinem tuendi ratione*, Lips. seu Hildesheim. 1710. 4. satis plena hygieine, qua omnes res non naturales, balnea etiam, thermæ, & acidulæ considerantur, & diæta per ætates, vitæ genus & conditiones ægri varianda. Vulgaria autem fere habet & citationes de proximo petitas.

J. CAR. SPIES *schatz der gesundheit oder gründliche einleitung zur gesundheits pflege für alle menschen*, Hanover 1711. 8.

LAUR. ROBERG *de aquosi & acidi potus salubritate*, Upsal. 1711. disp.

In

nonnullorum hominum, qui in Britannia longissimam & sanissimam vitam duxerunt (a); edi-

In ALOYSII della FABBRA *dissertationibus physico-medicis*, Ferrariæ 1710. iterumque 1712. 4. editis exstat dissertatio de Tabaci usu: de ventis, meteoris, aqua, potu vario, caffea, thea, chocolata, vino, pane, aliisque cibis.

A. BRENDEL *de balneis veterum valetudinis causa adhibitis* VVittemberg. 1712. 4.

LUCÆ TOZZII *de recto usu rerum non naturalium* l. in V. Tomo operum extat parum utilis.

J. B. GASTALDI *an salinæ sanguinis constitutioni cancri fluviatiles conveniant*, Avenione 1713. Omnino adfirmat in acida intemperie.

GEORG. DANIEL THEBESII *nachricht vom rauch und schnupftoback*, Hall. 1713. 4.

J. SIGISM. HENNINGER *quadriga scriptorum diateticorum*, Argentor. 1713. 8. *

J. SIGISM. HENNINGER citat. liber sunt libelli SANCTORII, VERULAMII (*historia vitæ & mortis*) EOBANI HESSI, CAR. FIERÆ & schola Salernitana.

NICOL. LANZANI *metodo di servirsi dell' acqua fredda*, Neapol. 1713. 4. & latine *de usu aquæ frigidæ in febre*, ibid. 1717. 4. In febribus sub fervido eo cœlo multum aqua frigida & nivata utuntur.

CHRISTIANI MICHAELIS ADOLPHI dissertationum *medicarum ad diætam pertinentium triga* prodiit Lips. 1726. 4. nempe *de conclavi ægrotantium, frictione, balneis particularibus*, & alia: dissertationum *medico physicarum chorographiam spectantium trias*, Lips. 1725. *de salubritate Silesiæ, de aere locisque Lipsiensibus & de incolatus montani salubritate*. EJUSD. disputationes *de equitationis eximio usu medico* edita est Lips. 1713. 4. EJ. *de solvendo bono habitu corporis & de statu convalescentium* dissertationes huc etiam pertinent. Junctim omnes prodierunt Lipsiæ 1747. 4. Et passim collegit, & sua etiam interspersit.

F. SLARE *vendication of sugar against* D. VVILLIS, Londin. 1715. 8. Saccharum salubre esse, dare in destillatione spiritum blandum, resistere putredini, neque ob acidum neque ob calcem nocere, acute satis & per experimenta ostendit.

An. F. SLARE hic recensi defensio fuerit *Nice cut for the demolisher of* D. SLARE'S *experiments*, Lond. 1715. 8. *

IGNATIO CARCANI *considerazioni su le ragioni, sperienze, ed autorità, ch'approvano l'uso innocente delle carni, pelli, e sevo*, ecc. Milan. 1714. 8. An liceat uti boum lue exstinctorum carnibus, pellibus, sebo?

In EL. CAMERARII *conaminibus medicinæ conciliatricis*, Francof. 1714. 4. de diæta etiam agitur & animadversiones in TSCHIRNHAUSII consilia habentur.

Notomia dell' acqua pubblicata da D. A. SANCASSANI MAGATI 1715. 8. Citata est in physicis. Auctor fuit D. VERATTI Medicus Ravennas.

FERDINANDI CARL VVEINHART *nuclei universæ medicinæ pars 2. hygieine est*, Patav. 1715. 8. *

HARCOURT *histoire des personnes qui ont vecu plusieurs siecles*, Paris. 1716. 8. *

J. HENR. COHAUSEN *Neothea*, Osnabrug. 1716. 8. quæ aucta prodiit cum titulo *medicinische thee tafel*, Lemgovv 1728. 8. curante V. KRAUTERMANN. COHAUSENII proprius labor est inprimis de infusis theiformibus, quibus ad varios morbos usus est, jocoso & satyrico stylo descriptis. Commentator Coffeæ, Chocolatæ, vini, cerevisiæ, tabaci, satis malas historias addit. EJ. COH. HERMIPPUS *redivivus seu de methodo ad 115. annos pronoganda sanitatis per anhelitum puellarum*, Francof. 1742. 8. Jocosus & nugax. EJUSDEM *tentaminum physico medicarum decas de vita humana per pharmaciam prolongandæ*, Osnabrugg. 1714. 4.

J. HENR. COHAUSEN *tentaminum physico medicorum decas* &c. primum prodiit 1699. Osnabrugg.

J. MICH. de COZAMERO *de securæ infantum valetudine tuendæ*, Bleslav. 1717. 8. Non male. Terrea medicamenta & valde potentia merito rejicit.

Directions tending to healt and long life, Lond. 1717. 8. *

F. BELLINGER *of the nutrition of the fetus in the vvomb*, Londin. 1717. 8. Fuse inprimis de diæta hominis recens nati agit, in pultes invehitur, & lac maternum, aut vaccinum aqua dilutum commendat.

J. ADR.

(*a*); editus est in 8. Tradit methodum vivendi horum hominum: huc quidem non spectat, sed tamen medicus, qui hæc legit, ex iis singularibus methodo VERULAMIANA speciem conclusionis universalis deducere potest.

UL-

J ADR. SLEVOGT *vinum Jenense a nocentis calcis suspicione vindicatum*, Jen. 1718. 4.

J. SAMUEL CARL *von der diat vor gesunde und kranke*, Budingen 1719. 8. STAHLIANI auctoris opus minime malum. Persequitur diætam secundum sexus diversitatem & vitæ genus, & ætates, & pro morbis aut morbosis dispositionibus. Tandem diætam sacram & diætam anachoretarum & philosophorum describit. Adgnoscit mistarum cum carnibus plantarum necessitatem, & acidi cibi, & prærogativam victus vegetabilis. EJ. *diatetica sacra, hoc est disciplina corporis*, Hafn. 1737. 8. Et diætetica præcepta & monita ad animi adfectus moderandos continet. EJ. *medicina aulica in einigen nöthigen täglich vorkommenden betrachtungen, vorstellungen und anschlägen betreffend die gesundheits sorge*, Altona 1740. 8. vol. 2. EJ. *medicina universalis, vvasser und mässigkeit*, Hafn. 1737. 8.

J. SAMUEL CARL *Diatetica sacra* prius, quam ibi dictum est, edita exstat cum *Diateticis particularibus* in EJUS *Zeügnüsse von medicina morali*, Budingen 1726. 8.

Dissertations on the use and abuse of tobacco, Lond. 1720. 8.

THOM. COLLINS *de frigida lavationis antiquitate & usu in medicina*, Leid. 1720. 4. disp.

(*a*) J. HENR. HERLIN *remarquables und in mehr als hundert jahren bestehendes alter vieler personen in Engell-Schott-und Irrland* F. Lips. 1710. 8. Hic Liber esse videtur, quem citat BOERHAAVIUS. Sed anglicam editionem ignoro.

ANT. VALISNIERI *dell' uso e dell' abuso delle bevande e bagnature calde e fredde*, Mutin. 1725. 4. In variis epistolis ad nobilem Hispanum datis, pugnat contra morem medicorum Neapolitanorum & Melitensium, qui & in sanis, & in febrientibus aquas nive temperatas commendant. Deinde multis epistolis calidus vini potus laudatur, ad quem commendandum exstat etiam epistola J. BAPT. DAVINII avunculi VALISNERI seorsim edita Mediolan. 1720. 4. Mutin. 1725. 4. Ad vitia intestinorum, & ventriculi vinum calens mire laudat.

G. CRISTIAN GEBAUER *de calda & caldi apud veteres potu*, Lips. 1721. 8. Eleganter doctus, ex poetis & historicis undique collectam dat historiam thermopolii, in quo tres lebetes, supremus frigidus, medius tepidus, tertius calidior fuit, cui ignis subjiciebatur. Vasorum etiam, quibus calidam bibebant veteres, icones habet. Calidam & duram & dulcem, & vino adfusam potasse veteres ostendit.

GEORG. CHEYNE in *essays on gout and bathvvaters* victum strictum ex vegetabili cibo, & lacte, cum labore & purgationibus corporis commendat. EJUSD. *Tractatus de infirmorum sanitate tuenda & vita producenda*, Londin. 1726. Paris. 1742. 12. Anglice sub titulo *essay on health and long life* variis annis excusus ut 1724. 8. & gallice sub titulo *regles sur la santé & sur les moyens de prolonger la vie*, Bruxell. 1727. 8. Paris. 1725. 12. Plenius hic sex res non naturales considerat, aerem, animalia plantasque edules, necessitatem abstinentiæ a nimio esu carnium, atque præstantiam, noxas vini, tum reliqua prosequitur diætæ momenta, eximio labore & qui mihi inter omnes diætæ scriptores excellere videtur, maxime pro victu eruditorum, debilium, quibus flatus incommodi. EJUS *essay on regimen vvith five discourses serving to illustrate the principles and theory of philosophal medicine*, Londin 1740. 8. idem opus paulum auctum est, inprimis adjectis quinque paradoxis dispp.

JOH. HENRICI SCHULZE *mors in olla seu metallicum contagium in ciborum & potuum praparatione ac asservatione cavendum*, Altdorf. 1722. 4. jam laudavi. EJUDEM *de athletis* disputationes. EJ. *de lacte*, Hall. 1742. *de cancris fluviatilibus* & aliæ hujus generis sunt disputationes.

EJ. disputatio *de cœna immodice largiori gula intemperantis noxa certiori*, Hall. 1733. *de rerum naturalium ad valetudinem tuendam recto usu* 1733. *de senum diata* 1735. *de carne ferina* 1735. *de vino interdicendis* 1735.

FR. ERNEST. BRUCKMANN *catalogus exhibens appellationes omnium potus generum qua olim in usu fuerunt & adhuc sunt per totum terrarum orbem*, Helmst. 1722. 4. EJ. *relatio de terovisia*

rovisia

Ultimo hic commendo HIERONYMUM MERCURIALEM de *arte gymnastica veterum*. Sunt Libri sex editi Parisiis anno 1577. in 4. quæ editio optima est. Italus sed Patavinus professor, eruditissimus, extricat exercitia, quibus utebantur

revisia Regio-Lothariensi vulgo Duckstein dicta, Helmst. 1722. 4. In EJUDEM *epistolis itinerariis* multæ etiam cerevisiæ describuntur.

JAC. TODARI presbyteri, *aqua frigida vindicatio*, Panormi 1722. 4. Laudat frigidam diætam in plurimis morbis & externum usum in convulsione.

J. DOMINICI GAGLIARDI *de educatione filiorum*, Rom. 1723. 8. Non vidi, sed medicam etiam educationis partem lego continere.

Klystieren als ein algemeines haus mittel, ingleichen vom vvasser und tobac gebrauche, Hamburg 1723. 8. Auctor JOH. CASPAR SCHVVARTZ ex BONTEKOI familia est. Tabacum & theam valde laudat, dictione ad Milesiarum fabularum modum composita.

GEORGII DETHARDING *manuductio ad vitam longam*, Rostoch. 1724. 4. EJ. *de tribus impostoribus, potu Thea & Coffea, vita commoda & officinis domesticis*, Rostoch. vel Cosmopoli 4. 1731. EJ. *elementa diata seu regula ad sanitatem conservandam*, Hafn. 1734. 8.

ROB. VVELSTED *de atate vergente*, Londin. 1724. 8. Multa ex veteribus habet, & indicat, quid senibus utile sit. EJ. *de hominum naturis & remediis ad singulas accommodandis*, ibid. 1731. 8.

P. HANCOK *febrifugum magnum or common vvater the best cure for feavers*, Londin. 1723. 8. 1724. 8. & gallice conjunctim cum aliis libellis, sub titulo SMITH *Traité des vertus médicinales de l'eau commune*: HANCOK *febrifugum magnum*: GEOFROI *l'eau est un excellent remede en tems de peste*: & HECQUET, *il ne faut pas défendre la boisson aux malades*. Paris. 1725. 12. Collector NOGUEZ longam plenamque ratiociniis præfationem præmisit. SMITHIUS non medicus videtur fuisse, sed de vulgo homo, sola frigida, idemque per experientiam, omnes fere morbos sanari posse demonstrare vult, absque theoria. CL. HANCOK, Clericus, non absque aliqua medicinæ cognitione, ostendere conatur omnes febres solo sudore curari, quem non oporteat calidis cardiacis, sed aqua frigida movere cum lecti calore conjuncta, etiam in variolis & morbillis, uti per experimenta credit se evincere. Nimius in laudibus etiam prunorum conditorum ad asthma. Reliqua opuscula *theses* sunt, ex ratiocinio natæ. In *priori* ostenditur pestem fieri ab irritatione fibrarum, quam aqua relaxet; in *altera* perfectionem sanguinis in fluiditate esse, quam ab aqua habeat. Germanice vertit C. FRIDERICUS SCHVVERDTNER & editit Lips. 1737. 8. 6. vol.

GARDNERS *remarks on* HANCOKS *febrifugum magnum*, Lond. 1723. 8. *

ANT. GUIL. PLAZ & BAUER *de usu medico exercitationis corporis potissimum personis illustribus familiaris*, Lips. 1726. 4. EJUSDEM PLAZII *de tabaco sternutatorio*, Lips. 1733. 4. *de incommodis munditiei adfectata*, Lips. 1747.

Dissertation sur l'air maritime, Marseille 1727. 4. Laudat aerem maritimum D. BERTRAND, accusat D. GERIN.

JOH. STAHL *de pane prasertim triticeo*, Erfurt. 1727. 4.

ANDREÆ RUDIGER *commentationes de diata eruditorum*, acc. SANCTORII VII. *sectiones aphorismorum de medicina statica perpetuis scholiis illustratorum*, Lips. 1728. 8. Libet de diæta retusus est 1737. 8.

J. BATT. FELICE *Parere intorno all' uso della Cioccolata*, Firenz. 1528. 4. Damnat eum potum, ut calidum nimis & viscidum, ita tamen ut convalescentibus & debilibus non neget. Contra FELICEM scripserunt varii *lettera, in cui si esaminano le ragioni addotte dall' autore del parere* &c. ibid. 1728. 4. auctore LAUR. SERAFINO: tum *altro parere intorno alla natura ed all' uso della cioccolata* ibid. eodem anno, anonymi opus qui nomen signat F. C. C. S. I. denique CAROLI AVANZINI *lezione accademica in lode della cioccolata*, ibid. eodem anno.

J. CASP. BOXBERGER *media sine remediis & medicamentis ex pharmacopolio depromtis sanitatem diutius conservandi & in seram usque senectutem prorogandi*, Herbip. 1729. 8. BUKCH. HANTSCHII *medicina mentis & corporis seu de heuretica & hygieine* L. II. Amstelod. 1729. 8. *

PICO-

bantur veteres ad roborandum corpus, ad expellenda morborum initia, & ad præcavendos morbos, paucis, nervose, & absque ambagibus rem explicat, & dat ideam claram omnium exercitiorum veterum.

PICOTE' *an aqua vitæ aqua mortis*, Paris. 1729. 4. Contra potus spirituosos. Spiritum vini feles in rabiem agere. Duas uncias ejus liquoris in venas injectas cani mortem inferre.

V. LAEUTE' *an sagou phthisicis prodest*, Paris. 1729. 4.

The nurses guide Londin. 1529. 8. 1731. 8. recusus sub titulo *the art of nursing*. Continet præcepta pro educatione puerorum ab ipso partu, & artem nutriendi & necessaria medicamenta. Laudant Censores Lipsienses.

S. VV. R. L. *Schuz der gesundheit und des lebens*, Hamburg 1729. 8. *

J. J. M. (MAYER) *nobilium ostreorum defensio*, Prag. 1730. 8 *

Inter LANZONI opera varia huc pertinent in *adversariis*. Inter XIII. dissertationes sunt de peponibus, sturione, acetariis, ceraso, malo armeno, melle, inedia longa, potu calido, vino. De allio etiam, citro, aliis edulibus dissertationes scripsit. Multa solebat colligere.

In COLBATCH *generous physician* maxima pars diætetica est, & motu, simplicibus medicamentis & apta victus ratione omnia mala superanda sperat.

J. F. P. GANSER *hygieine seu tutrix corporis humani*, Lips. 1731. 8.

J. F. P. GANSER plenum compendium est per omnia vitæ studia, omneque genus rerum nonnaturalium.

JOH. ARBUTHNOT *essay concerning the nature of aliments*, Londin. 1731. 1732. 1735. & germanice vers. Hambur. 1744. 8. BOERHAAVIUM fere sequitur in morbis simplicibus compositis, aere, temperamentis, pathologia, praxi. De suo paucissima habet. EJUSDEM *essay concerning the effects of air on human bodies*, Lond. 1733. 8 gallice versus, Paris. 1742. 12. ope D. BOYER de la PREBENDIE. Multum etiam utitur BOERHAAVIO, sed ex idoneis etiam aliis auctoribus undique utilia phaenomena colligit.

DAV. FRANC. HETZEL *de valetudine salis coctorum*, Altdorf. 1731. 4.

FRANC. ADOLPH. HABERSACK *regulæ diatetico-prophylactico-euporistæ*, Vienn. 1731. 8. *

On the preparation, preservation and restauration of mat liquors, Londin. 1733. 8. Ad historiam cerevisiæ; sed videtur œconomici saporis esse.

P. J. MALOUIN *an sagou phthisicis prodest*, Paris. 1734. 4.

Traité de la biere, Valenciennes 1734. 12. Longa & utilis tractatio.

EHR. G. TROPANEGGER *gründlicher unterricht von diaetetischen regeln*, Dresd. 1734. 4.

SAMUEL THEOD. QUELMALZ *novum sanitatis præsidium ex equatione machinæ beneficio instituenda* Lat. & Germ. Lips. 1535. 4. Es. *de sali communis necessitate*, Lips. 1743. 4.

J. SIEGM. HANN *unterricht von der kraft und vvürkung des frischen vvassers in die leiber der menschen*, Breslav. 1734. *

In J. DANIELIS GEYERI *müssiger reisestunden guten gedanken*, Dresdæ 1735. 4. multæ dissertationes huc pertinent ut *von den Urembetten* vel odoratis pyxidibus: *von der bruarophagia* poculis africanis quæ devorantur: *vom content und bon point* pastis farinosis noviter inventis: *vom Schnupftobak and Panja*: *vom Liprez* hydromelle lithuanico optimo. Mirus homo, in dictione, & in opinionibus.

BALTHASSAR LUDOVV. TRALLES *Entvvurf einer vernünftigent vorsorge redlicher mütter vor das leben und gesundheit ihrer ungebohrnen kinder*, Breslav. 1736. 8. seu de regimine prægnantium, prudentis viri utile opus.

C. NEUMANNI libelli *de vino, crevisia, coffea, thea*, Berolini 1735. 4. &c. certe inter omnium optimos ejus generis sunt, ob analyses chemicas, accuratas historias, & propria experimenta.

JOHN KING *essay on hot and cold bathing*, Lond. 1737. 8. *

J. CHIST. KUNDMANN *rariora artis & naturæ oder seltenheiten in der natur und kunst und arzneyvvissenschaft*, Breslav. 1737. fol. Historiam continet ciborum insolitorum. Omnium vero generum panis catalogum dat CL. SLOANE in itinere Jamaicensi.

J. FR.

Absolvi consilii medici hanc partem, & hæc sufficiunt, reliqui qui scripserunt, fuerunt fere exscriptores horum quos recensui, hinc non omnes citavi, tantummodo principes.

Sequi-

J. FR. LE FEVRE *opera*, Visuntione 1737. 4. Primus tomus agit de thea, coffea & chocolata & tabaco, & compilatio est, satis inutilis.

J. FR. RUBEL *vera vini & aquæ constitutio in Franconia & inprimis Svvinfurti*, Svvinfurti 1737. 4.

REINIKE *de potu vinoso digestionem impediente*, Argentor. 1737. 4.

CORL. GOTTL. ROGISS *de aqua salutari in forum medicum influxu*, Bresl. 1737. 4. Aquam frigidam & aquosa in morbis acutis laudat.

JOHN BURTON *treatise on non naturals in vvich the geat influence they have on humans bodies is set forth and accounted for*, York 1738. 8. BOERHAAVIUM sequitur per omnia, ejusque diversas acrimoniæ species recipit. Agit autem de sex rebus non naturalibus, maxime de aere, a quo auctor morbos derivat, tum de reliqua diæta, cui chronicos morbos adscribit.

GOTTFR. SAMUEL BÆUMLER *præservierender artzt oder gründliche anvveisung vvie sich der mensch durch eine ordentliche diaet bey guter gesundheit erhalten und zu einen hohen alter gelagen könne vermehrt von* G. H. BEHR, Argentorat. 1738. 8.

M. D. L. M. (J. O. de la METTRIE) *lettre sur l'art de conserver la santé & de prolonguer la vie*, Paris. 1738, 12. Diætetica cum regulis non inutilibus.

FL. FRID. HEISTER *de principum cura circa valetudinem subditorum*, Helmestad. 1738. 4.

PETRI de ROTUNDIS *de victus ratione in morbis acutis*, Rom. 1739. 4. ad praxin fere pertinet.

CAMILLI FALCOMET *non ergo potus thée ad sanorum diætam apud nos pertinet*, Paris. 1739. 4.

JOH. FRANCISCI COUTHIER *ergo non a vino Burgundico arthritis*, Paris. 1739. 4. Respondente LEANDRO PEAGET.

J. BAPTISTÆ MONGIN *ergo aer calefactus ex camino, gallice cheminée, salubrior quam aer calefactus ex hypocausto, gallice le poele*, Paris. 1739. 4. Respondente BENJAMIN. LUD. LUCA.

MICH. ALBERTI dispp. *Diæta cujusvis morbi propria exemplo præcipuorum morborum exhibita*, Hall. 1739. 4. *de salubri sepulchrorum translatione extra urbem* 1743. 4. *de fumoso victu, ob geraücherte speisen dienlich* 1743. 4.

GOD. NEIGEFIND *de noxiis effectibus frigoris in humanum corpus*, Erfurt. 1740. 4.

STEPH. HALES libelli qui cum titulo *Institutions contenant la maniere de rendre l'eau de mer potable, de conserver l'eau douce & de saler les animaux*, Hag. 1740. 8. versi sunt.

J. CHRIST. EHRLICH *von der nothvvendigkeit einer guten diaet*, Stargard. 1740. *

In *organismi & mechanismi* parte I. COSCHVVITZIUS *hygieinen* tradidit.

J. JUL. HECKER *anleitung zur erhaltung der gesundheit*, Hall. 1740. 8.

FRIDERIC. LEBEGOTT PITSHHEL *ex hygieine de sphæristerio*, 1740. 4.

G. GOTTLOB RICHTER *de usu frigoris in medicina*, Gotting. 1740. 4. EJ. *de vi stomachica vini calidi* 1741. 4. EJ. *de drimyphagia* ibid. 1744. 4. EJ. *de balneo inprimis animali*, Gotting. 1748. 4. eruditæ disputationes.

JAC. BENIGNI VVINSLOVV *ergo juxta varias anni tempestates varie regenda corporis humani sanitas*, Paris. 1741. 4. Resp. de la SONE.

JOH. FRIC. BAUER *de balneis vaporosis nativis*, Lips. 1741. 4.

J. ZACH. PLATNER *de victu & regimine lactantium*, Lips. 1741. 4.

LUVOVICI FLORENTII BELLOT *ergo in biliosis gelida glaciatique liquores bradypepsiam præcavent*, Paris. 1741. Resp. MAQUER.

JOSEPHI de JUSSIEU *ergo literatis salubris café usus*, Paris. 1741. 4. Res. BERGIER.

ROBERTI HUBERTI LINGUET *ergo vinum Rhemense uti suave ita salubre*, Paris. 1714. 4. R. BOUTIGNY DES PREAUX.

In

Sequitur ut hoc studium concludamus exponendo illam medicinæ partem, quæ finis est totius nostræ scientiæ.

In *Trivultinis* 1742. reperiuntur *Reflexions pour substituer le fer au cuivre dans les meubles servans à la separation des alimens*, ob noxiam solutionem cupri in aqua.

LUD. PETRI le Hoc *ergo aqua vitæ aqua mortis*, Paris. 1743. 4. Respondente ARCELIN.

BERNARDI de JUSSIEU *ergo ut in America sic in hac regione Apalachines potus salubris*, Paris. 1743.

In SCHAARSCHMIDII *Berolinensibus collectionibus*, Tomus IV. plurima diætetica continet.

J. G. KRUEGER *Traité du caffée, du thé & du tabac*, Hall. 1743. 8.

BERNARD LYNCH *guide to health through various ages of life*, Londin. 1744. 8. de successiva declinatione corporis, de senio, de aere, de balneo & frictione agit.

ANTON. COCCHI *del vitto pitagorico*, Venet. 1744. 12. In oratione laudat victum vegetabilem, acidum.

ANT. COCCHI in dicta sua oratione laudat cibos insipidos, mites, vegetabiles. Hæc oratio nuper recusa est Florentiæ 1750. 8.

J. FRID. CRELL *sanguinis jacturam frequentem plethoram sustentare*, Helmstad. 1743. 4.

J. FRID. CARTHEUSER *de pravo carnium muriaticarum nutrimento*, Francof. ad Viadr. 1744. *de ciborum neglecta manducatione* 1748.

J. STORCH *schuldige pflicht eines physici gegen seine patienten*, Gotha 1744. Diæteticen continet.

THOM. REN. GASNIER *num valetudini tuendæ balneum*, Paris. 1745. 4.

HENR. HAGUENOT egregia diss. de noxia in templis sepultura exstat in *Mémoires de l'Académie des Sciences de Montpellier*. 1746.

AUG. FRID. VVALTHER *de balneis aquæ dulcis*, Lips. 1744. 4.

SIEGEMUND HAHN *unterricht von kraft und vürkung des frischen vvassers*, Bresl. 1745. 8. De usu aquæ communis.

EMANUEL LOEBER *anführung zu einer heilsamem lebens art nach den Boerhaavischen gesezen* Jen. 1745. 8. Diæteticam BOERHAAVIANAM, & pathologicam & Chirurgiæ partem continet.

JOSEPHI MOSCA *dell' aria e de' morbi dall' aria dipendenti*, Neapol. 1746. 8. *

CHRISTIAN LUD. MOEGLING *de salubritate aeris calidi sicci*, Tubing. 1746. 4.

The true qualites of tea, Lond. 1746. 8.

EL. COL. de VILLARS *ergo renovatus aer saluberrimus*, Paris. 1747. 4. Respondente de VALUN.

ANTONII FELICIS *de tuenda valetudine* L. IV. Venet. 1747. 8.

Inter PLATNERIANA opuscula varia huc spectant, ut disputationes *de morbis ex immunditie*, Lips. 1731. germanice nuper Dresdæ 1749. 8. edita sub titulo *abhandlung von den krankheiten aus unterlassung der Reinlichkeit*. EJ. disputationes *de thoracibus* 1735. *victu & regimine lactantium* 1741. 4. *de negotiosa actione propter valetudinem circumcidenda*, ibid. 1744. deinde programmata *de arte gymnastica veterum: de aqua fontana cæteris salubriori*, & aliæ, eruditæ omnes.

PHILIPPI SAMUEL HORN *abhandlung von der trunckenheit*, Stralsund 1747. 8. Excitata dictione & grata describit ebrietatem.

RUDOLF AUGUST BEHRENS *von den ursachen eines hohen alters*, Brunsvvic. 1748. fol. Laudat aerem repurgatum fossa completa, lac maternum pro elemento sumtum, calida jura loco theæ & coffeæ, victum mistum, cantationem, orationem, animi tranquillitatem, studia lætiora historica.

The best and easiest method of preserving health and long life, Londin. 1748. 8. *

FRID. BOERNER *de arte gymnastica* disputationes, Helmstad. 1748. 4.

J. N. HEERKENS *Xenia diætetica* 1748. 8.

ANDROPHILI ASCLEPIADEI *L. quo pauca explicantur quorum scitu sanitas conservari & vita hominis ab ignorantia medicorum poterit esse secura*, Neustatt in Austria 1748. 8. Mediocritatem laudat, acetum, aquam, victum excarnem, cibum ad satietatem usque, lætam ad pocula societatem.

Animadversiones in libellum cui titulus ANDROPHILUS ASCLEPIADES 1748. 8. Nimiam in ANDROPHILO aversationem venæ sectionis & remediorum purgantium, nimiasque vini laudes corrigit.

An essay upon nursing and the management of children from their birth to three years of age, Lond. 1749. 8. Accusat calidas recens natorum vestes, cibationem nimis frequentem & nimiam; laudat victum duriorem, lac maternum parcius datum, juscula carnis cum pane, abstinentiam a vino & spirituosis in nutrice.

J. HIER. LAPI *raggionamento contra la volgare opinione di non poter venire a Roma nell' estate*, Rom. 1749. 8. * Negat febres Romanas aeremve adeo malignum esse.

SAM. SUTTON *of a nevv method for extracting the foul air out of ships*, Londin. 1749. 8. huc potest revocari, qui machinam excogitaverit ad depurandum aerem corruptum navium.

THOMAS SHORT *discourse on tea, sugar, milk, made, vvines, spirits, punch, tabacco vvith advice for gouty people*, Londin. 1750. 8. Liber popularis cum aliqua theæ analysi, quam vehementer laudat, etiam in hystericis & hypocondriacis. Hydromel perinde extollit. Varias species spirituum potulentorum percurrit, satis æquus illi, qui ex saccharo paratur. Nicotianæ masticationem commendat phlegmaticis, & catarrhosis. De cerevisiis fuse agit, & de aquis fontibusque Angliæ.

CHR. GOTTI LUDVVIG *de victu animali*, Lips. 1750. 4.

A dissertation concerning the origine and antiquity of Barleyevine, Oxford. 1750. 4. parvi momenti.

J. GUTTLOB KRUGER *Diat oder lebens ordnung*, Hall. 1751. 8. Nondum a me lecta.

Huc etiam referri omnino debent scriptores botanices plurimi, inprimis qui integrum systema suo labore conprehenderunt, & fere semper occasione stirpium edulium, panis, vini, cerevisiæ, diætetices partem dederunt, BRUNFELSIUS, FUCHSIUS, RUELLIUS, TRAGUS, P. A. MATTHIOLUS, REMB. DODONÆUS tum in magno opere, tum in eo *de cerealibus*, MATTHIAS de LOBEL, J. HORST *de vite*, J. THEODORUS TABERNÆMONTANUS, C. BAUHINUS *in theatro*, J. BAUHINUS, J. PARKINSON, ERN. ABR. van DEHN *vveinbaubuch*, OV. MONTALBANI *speculazione circa le biade e circa le viti*, P. CASTELLI *de qualitatibus frumenti cujusdam Messanam delati*, R. THORII *de Tabaco*, MAGNENI de eodem, STUBBE *de chocolata*, ALDROVANDUS & JOHNSTONUS *Dendrologia*, OVINGTON *de thea*, STELLA *de tabaco*, FAUSTI NAIRONII in E. N. C. anno 1671. recusum opusculum & DOM. MAGRI *de coffea*, SIMON *de thea asiatica*, BONTEKOE *de thea, coffea, cocholata*, STERREBEEK *de fungis*, TOGNY *de coffea*, THEODORUS ZVVINGER, PRADE *du tabac*, CASTILLON *de coffea*, ROB. MORISON, DU FOUR *du thé, du caffé & chocolat*, SPONIUS de iisdem, CHAMBERLAYNE de iisdem, BLANKART *de thea*, BLEGNY de eadem & *coffea & cocholata*, H. COSMII de iisdem, BROMEL *de lupulo*, TAPPE *de tabaco*, MAPPUS *de thea, coffea, chocolata*, SCHOON *de tabaco*, BAILLARD de eodem, E. CAMERARIUS in *disputationibus de thea, coffea*, FAGON *de tabaco*, ANDALORI *de coffea*, KOENIGIUS, de la ROQUE *de coffea*, P. VITTORI *de laudibus olivarum*. *Histoire naturelle du café & du sucre*, MEISNER *de thea, coffea, chocolata*, BRADLEY *de coffea*, DOUGLAS de eadem, LANGLY *de pomona*, SHORT *de thea*, SECKER *de coffea*, CIVININI *de eadem*, MILLER *gardners dictionary*, HOPPE *von Erdapfeln*, & infiniti fere alii ex classe itinerariorum, & historiæ naturalis, quos jam suo loco diximus. Porro qui de ludis veterum scripserunt, ut du FOUR. G. J. VOSSIUS, MEURSIUS, & alii. Deinde qui *domus rusticas* scripserunt omnes huc pertinent, PETRUS de CRESCENTIIS, CAROLUS STEPHANUS, CONR. ab HERESBACH, OLIVIER des SERRES de PRADEL, ELSHOLZII *gartenbuch*, VVOLFG. HELMARDT de HOCHBERG, cujus Liber III. & seqq. huc faciunt, LOUIS LIGER, N. CHOMEL, BRADLEY in variis libellis, ELLIS, & SVVITZER, LAVVRENCE & alii.

Materiæ medicæ scriptores etiam omnes huc pertinent & chemici plurimi, & plurimorum operum practicorum, & institutionum scriptores, qui omnes etiam diætæ aliquem in suis scriptis locum concesserunt. In *Mémoires de l'Acad. des inscriptions & des belles lettres* T. I. habetur BURETTII *de exercitationibus veterum* dissertatio. In *Mémoires de l'Acad. des sciences de Berlin* 1747. Clar. MARGRAV accusat stannum mensale, cui magna vis arsenici inmista sit. Sed infinita quis persequatur?

METHODI STUDII MEDICI

PARS XII.

THERAPEUTICE.

Eſt ea pars inſtitutionum (*a*) medicarum quæ docet ex ægris diſcere, quibus morbis laborent, & deinde ex hiſce præceptis diſcere, quænam requirantur ad curationem remedia, & quo modo adplicanda.

Revera hæc eſt Therapeutice, quæ docet in ægris cognoſcere, quo morbo adficiantur, & vocatur invenire Indicantia, Indicationem, & Remedia.

Habet in primis eas partes, ut indicantia, indicata, & ſic porro inſtrumenta explicet.

Inſtrumenta medicinæ ſunt mechanica, chirurgica & remedia, quæ intus adſumuntur. De materia medica, de materia chirurgica, deque ejus adplicatione, dicemus quædam in praxi, videatur tamen in conſiliis chemicis. Optime autem de his inſtrumentis legi poſſunt FALLOPIUS, SAMUEL DALE, Londini in 8. edita *Pharmacologia*. MARCGRAVIUS in materia medica contracta. Hi ad hanc partem fere ſufficiunt. Addantur ſimul ea, quæ in conſiliis botanicis dedi.

Altera pars therapeutices verſatur in explicatione methodi medendi. *Methodus medendi* autem eſt doctrina, quæ proponit regulas, quarum indicio medicus apud ægros præſens indicata, indicantia, contraindicantia, contraindicata, concordantia & repugnantia, &c. poteſt invenire.

Sequi-

(*a*) Therapeuticos & de Praxi medica agentes ſcriptores omnino, omitto cum fuſius de iiſdem repetito agat PRÆCEPTOR poſt Chirurgiam. Chirurgiæ ſcriptores non eodem trado, quo optimus PRÆCEPTOR, ordine. Cum enim mihi magni laboris compendium fiat, ſi ſecutus fuerim annorum ſeriem, neque quidquam inde decedat lectori, & multæ omnino repetitiones evitentur, gratiorem fore hunc noſtrum ordinem credidi, ut mihi facilior eſt. Incipiemus autem ab HIPPOCRATE, AESCULAPII enim, qui omnino chirurgiam exercuit, PODALIRII, qui venam antiquiſſimus ſecuit eorum, qui noti ſunt, & qui una cum MACHAONE ſolis vulneribus medebatur (CELS. Lib. I. *Præfat.*) DEMOCEDIS, cujus in Perſica aula factæ curationes chirurgici ſunt generis, nulla ſcripta ſuperſunt, HIPPOCRATIS vero & multa, & ejuſmodi, ut non alia meliora reliquerit, lucida, methodica, plena, & perfecta, & ne noſtro quidem ævo contemnenda, quod eo minus mirum, cum ex Epidemicis & Libro περὶ ἰητρεῖυ adpareat, HIPPOCRATEM manu medicinam feciſſe, & in curandis vulneribus magnam partem vitæ triviſſe, ut etiam id conſilii det junioribus medicis, ut caſtra ſequantur. Libri vero HIPPOCRATIS integre chirurgici ſunt περὶ τῆς κεφαλῆς τρωμάτων. Genuinus & ſapiens, & facilis Liber, & optimis præceptis plenus. Humida in vulneribus capitis jubet vitare, nulla negligere, ſuturas radere donec totæ deletæ ſint, &c. Hic etiam illæ claſſes vulnerum cranii toties repetitæ habentur,

Sequitur, ut dicamus quinam de methodo in primis mereantur legi, & certe non ita facile est illud definire, quia ante HARVEIUM omnis methodus innititur imaginariæ constitutioni bilis, sanguinis, atræ bilis, facultatibus, gravitati elementorum. Si GALENICUS aliquis scriptor consulatur, ut discatur, quo modo medicus apud ægrum præsens indicationem invenire possit, inveniet omnes morbos pendere a quatuor elementis, humoribus, facultatibus, &c. hinc medico videndum esse, an prædominetur terra, aqua, aër, ignis, an peccet aqua, pituita, bilis, an calor, frigus, &c. hinc supplendum esse quod deest, & tollendum quod superest, hinc totam methodum esse in eo, ut mutatis corporis qualitatibus indicantia inquirantur. Videamus modo JOANNEM ARGENTERIUM, cujus opera prostant in folio, Venetiis apud Juntas edita. Fuit suo tempore maximus inter methodistas, sed omnium infelicissimus in cognoscendis & curandis morbis: nempe systema suum expolivit quam optime, sed cum falsum esset, nihil aliud fecit, quam id, quod mathematicus faceret, qui falsa adsumeret, & inde egregie ratiocinaretur.

Verum qui bene incepit scribere de hac re, est egregius ille idem MELCHIOR SEBIZIUS *in Collegio therapeutico ex* GALENI *methodo medendi depromto, ac in disputationes* XXV. *redacto*, Argentorati edito 1634. 1638. in 4. Melius adhuc, sed compactius, & egregio Romano stilo scripsit de hac re BERNARDUS SUVALVE in *Disquisitione therapeutica generali*, in 12. Amstelodami edita anno 1657. adeoque post circulationem inventam, hinc pro tirone non est vituperandus libellus.

Scri-

tur, & aliqua osteologica. Seorsim prodiit *latinitate donatus & commentariis illustratus* a FRANCISCO VERTUNIANO Paris. 1578. 8. Liber exstat etiam in collectione VIDIANA, quæ cum titulo *Chirurgia a Græco in Latinum* conversa cum ejus commentario prodiit Parisiis 1544. fol. Habetur etiam in eum Librum FALLOPII *commentarius*, sed posthumus, ex prælectionibus Clar. Viri decerptus, hinc minus bona dictione, non ideo sine experimento, in tanta auctoris peritia. Seorsim prodiit Venetiis 1566. 4. ANDREÆ etiam DOERERI *disputatio* Basileæ 1589. prodiit 4. cum Græco titulo *ἀμφισβητήσεως ἰατρικῆς περὶ τῶν ἐν κεφαλῇ τρωμάτων κατὰ τὸν ἱπποκράτην*. RIV. In eum porro Librum commentatus est JULIUS CÆSAR ARANTIUS, cujus *brevem commentarium in L. H. de vulneribus capitis* edidit cum *adnotatiunculis marginalibus* CLAUDIUS PORRAL, Lugdun. 1580. 8. Leid. 1639. 12. In eo commentario proprii parum est, nisi curationem velis vulnerum capitis puerilium, a quibus incisionem vult abesse, & causas funesti eventus in capitis vulneribus. In eundem Librum exstat commentarius HIPPOLYTI PARMÆ Venet. 1608. 8. LIND. alius J. B. CORTESII, cui *adjecti tractatuli de contusione calvariæ in pueris & de hydrocephalo*, Messanæ 1632. 4. Boni senis, in legendo magis quam in artis opere exerciti, etsi TAGLIACOTII fuerit discipulus. Sermo græcus & maculosus est. JOSEPHI etiam SCALIGERI *epistola ad* STEPHANUM NARDIUM *ad dictata* MARTINI in Librum HIPPOCRATIS *de capitis vulneribus* excus. Coloniæ 1578. 8. * PETRI PAVII etiam exstat *succenturiatus anatomicus sive commentarius in* HIPPOCRATEM *de vulneribus capitis & in* CELSI *Libri* VIII. *capita* IV. *priora* Leidæ 1616. 4 Casus aliquos habent infortunii, & mortis a depressione cranii. CELSUM, qui fissuras non vult radi sed emplastra suadet experiri, recte refutat, & multas ac opportunas figuras ad explicandum auctorem subjicit. BERNARDINUS denique FALCINELLI Florentiæ anno 1693. 8. edidit *commentario al Libro d' Ipocrate delle ferite del capo*. De MAGATIANA secta fuit, & palinodiam cecinit priorum editorum, atque naturalis methodi præstantiam adgnovit.

Porro genuinus est etiam Liber *περὶ ἀγμῶν*, sive *de fracturis*. Fractura humeri, femoris,

Scripsit etiam FRANCISCUS *de le Boe* SYLVIUS opus, omnium eorum quæ edidit, optimum, nempe *Methodum medendi*. Exiguus est tractatus, & maxime defæcatus ab acido & alcali. Exstat tantum in ejus operibus in 4. editis, non in ejus praxi, quæ in 12. prostat, nec in ejus disputationibus. Meretur legi, nam plura bona habet. Scripsit etiam WALLAEUS, Lugduni Batavorum olim medicinæ professor, methodum medendi brevissimam. Libellus est in 12. editus Augustæ Vindelicorum apud Welschium anno 1619. Vir in arte summus fuit, ut patet ex duabus epistolis anatomicis ad BARTHOLINUM, scripsit etiam praxin & methodum medendi illam, explosis Galenicis, secundum circulationem HARVEIANAM, sed difficile adquiritur.

Ultimo DANIEL SENNERTUS.

Jacta nunc sunt fundamenta dirigendi totum studium medicum, superest, ut ad praxin addiscendam media citissima fidelissime proponam.

Itaque enarrabo auctores, qui in medicina facienda, seu praxi, mihi visi sunt consilia vera dedisse.

Praxis medica, sive id, quod vocamus *facere medicinam* est, „ iu quolibet „ ægro per singularia signa morbum ejus singularem cognoscere, & deinde per „ singulare remedium & per singularem methodum curare". Differt ergo vocata exercitatio medica seu praxis ab institutionibus in eo, quod medicus in institutionibus generales pronuntiet regulas, quæ medico, qui nunc faciendæ medicinæ se dedit, inhæreant, & observatæ sint, ut his uti queat.

Hinc praxis est totius medicinæ perfectio seu pars summa; & tota in binis his rebus consistit 1. In cognoscendis in ægro singulis per singularia signa morborum singularium 2. In curandis singularibus morbis per remedia singularia, & methodum singularem, quod semper attendendum est, nam nulla generalis regula de methodo & de morbis curandis datur.

Uno

ris, tibiæ, cubiti, luxatio genu & tibiæ & cubiti cum encheiresibus, monitis chirurgicis, cautelis & machinamentis, nitide hic describuntur. Aliqua quidem veteris ruditatis vestigia supersunt, ut virgæ corneæ inflexæ inventum, cujus elatere vult tibiam extendere. Pleraque vero Libri præcepta valde placent, & meretur prælegi. In eum habemus GALENI *tres commentarios*, qui cum adjectis iconibus in collectionibus operum ejus exstant. Finis deficit. PALLADII etiam *scholia* habentur in eundem Lib. in editionibus FOESIANIS & CHARTERIANIS. Liber περὶ ἄρθρων ejusdem dignitatis est, unus proprie & continuus cum priori Liber. Hoc fracturæ reliquæ & luxationes pertractantur. Vertebrarum, maxillæ, femoris, digitorum, luxationes eadem ratione exponuntur, femoris autem inprimis luxatio quam quadruplicem facit, & reponi jubet HIPPOCRATES, culpatus hinc olim a CTESIA, & ab HEROPHILO, qui inutiliter reponi os non mansurum monet, quum ligamentum teres violatum sit. Defendit HIPPOCRATEM olim APOLLONIUS Citieus apud COCCHIUM in M. S. codice, cujus fragmentum exstat in ejus viri libro *dell' Anotomia*. Recentiores fracturam frequentius inveniunt. In hunc cæterum Librum GALENUS quatuor commentarios reliquit, cum machinarum, ut scamni HIPPOCRATIS, iconibus. Passim aliqua desunt. Exstant etiam in VIDI collectione, jam dicta, & in hunc Librum & in Librum περὶ ἀγμῶν & κατ' ἰητρεῖον commentarii. Liber *Mochlicus* est compendium non inconcinnum Librorum priorum de fracturis & articulis. Liber περὶ ἑλκῶν non videtur HIPPOCRATICUS esse, nimis enim & multa & varia medicamenta habet, inter quæ nonnulla ex plantis describit. Videntur in universum minus inconcinna esse, quam aliæ veterum

Uno exemplo res declarabitur. Video hominem deficere animi deliquio, ut is curetur, non considero in genere animi deliquium, sed quid hic in hoc præsente ægro animi deliquium sit. Si enim in genere animi deliquium consideravero, poterit id esse, & a defectu sanguinis, & a defectu virium cordis, & a moscho subolfacto, & sic porro; aliter autem curari debet, si a defectu sanguinis est, quam si a moscho subolfacto, in meo ergo ægro in naturam & causas peculiaris hujus deliquii inquiro, ut ea remedia adplicem, quæ singulari huic causæ opponuntur. Hinc videmus, exercere medicinam, idem esse, ac singulatim rimari causas morborum, ita quidem ut generalis in animo sit medicus, sed ita medicum esse, quando singularissime munus suum obit.

Praxis ergo medica est cognoscere, deinde curare morbos.

Hoc posito, dico curationem omnem fieri per quædam instrumenta, quæ morbum, & causas ejus, & effectus debellare valent.

Verum HIPPOCRATES & CELSUS ad hæc tria revocant medicamenta, ut omnis medela fiat, & manu, & victu, & auxiliis.

Hinc

terum formulæ, neque est absque utilibus monitis, uti v. g. oleosa vitare jubet, & humida præter vinum, & partes vulneri circumpositas curari suadet. Venæsectionis mechanismum describit. Italice cum notis editus est a JOSEPHO CIGNOZZI Florentiæ 1690. 8. Liber *περὶ συρίγγων* fistulam ani & procidentiam describit. Illam jubet filo erodere, vel etiam secare, quæ utraque operatio ad nostra tempora superfuit. In prolapsu ani adstringentia laudat. Auctor videtur idem esse, qui librorum *de morbis*, ut adparet ex theoria morborum, quos ex pituita & bile deducit. *περὶ ἐγκατατομῆς παιδίου* spurius & brevis, describit fetus in partu difficiliori dissectionem, & extractionem. Concussionem in partu etiam commendat, ad excludendum fetum. Liber *κατ' ἰητρεῖον* genuinus, egregiis monitis plenus est, qui ne minutias quidem negligat. Liber *περὶ ἰητρείου* mere chirurgicus est, *ἰητρεῖον* idem significat, quod hodie officina chirurgi. Eam fuse describit HIPPOCRATICUS AUCTOR, descendit ad minutias omnes medicamentorum, herbarum, deligationes, splenia, ferulas, restitutiones luxationum fuse describit. Spurius est. Qui enim potuisset dixisse HIPPOCRATES, suo ævo nullas esse expeditiones bellicas, qui furente bello Peloponnesiaco vixerit? In eum exstant GALENI *Commentariorum* Libri III. eruditionis variæ & lectu dignissimi.

In Libro *περὶ εὐσχημοσύνης* in Medico etiam adparatus instrumentorum requiritur. In aliis Libris HIPPOCRATIS sparsim Chirurgica aliqua continentur. In *Aphorismis* de funesto eventu vulnerum, de vulneribus capitis varia habentur præsagia. In Libris *de morbis* varia huc pertinent, ut in II. Libro de carie, de empyemate cum curatione, de vulneribus arteriæ asperæ, de aneurysmate, tonsillarum morbis, ranula. In Libro IV. calculum ortum ex lacte pituitoso explicat. In *Coacis* de gibbo, ulceribus, calculo (quem etiam de aëre, aquis & locis tangit) præsagia exstant. In Libro *περὶ γυναικείων β.* de cancro, prolapsu uteri, clauso utero, morbis mammarum, in *primo libro* de partu difficili, mola, agitur. Pessos & glandes sæpissime laudat Auctor. In *Prorrheticorum* Lib. II. prolapsum ani, vulnera in universum & peculiariter medullæ spinalis capitis, &c. prolapsum gurgulionis, ulcera (hæc fuse) persequitur. In Libro *περὶ ὄψιος* spurio exstat celebris ille locus, quo palpebrarum scarificatio describitur, & aliæ crudeles operationes, ustiones venarum, fissiones sincipitis. In Libro *περὶ τόπων τῶν κατ' ἄνθρωπον* cauteria varia commendat, paracentesin describit, & ulcera ferina. In Libro *περὶ παθῶν* vulnera & eorum curationem, uvulæ morbos reperimus.

Epidemicorum Libri plurima chirurgica habent. Liber *Quintus* multos morbos chirurgicasque curationes continet, ibique celebris exstat HIPPOCRATIS a suturis decepti confessio, cæterum rara multa & utilia, de risu sardonio ex vulnerato septo transverso, de tetano

Hinc tota medicina, quæ clinica seu practica est, consistit in chirurgia, diætetica & pharmaceutica invenienda, præscribenda, adplicanda.

Ita tota praxis medica, proprie loquendo, duas partes habet 1. Chirurgiam, quæ morbos externos manu comprehendendos curat. 2. Morborum internorum curationem: Et Chirurgia est illa pars medicinæ practicæ, quæ docet cogno-

tano a medicamento acri in vulnus admisso, de morte a levi percussione capitis, &c. Genuinus equidem non videtur esse, cum in eo arteriæ & venæ distinguantur. Liber VII. aliqua habet cum Quinto communia, & casus chirurgicos varios. In Libro VI. paracentesis, calculi historia & ad abscessus aliqua sunt. In IV. etiam aliquæ vulnerum historiæ continentur & de ulceribus nonnulla, in II. de calculo aliqua & de ulceribus. Præter GALENUM, cujus commentarios laudabimus, exstant in HIPPOCRATIS opera aliqui etiam chirurgici commentarii. VIDUS VIDIUS cum aliis veterum Chirurgicis HIPPOCRATIS *libros de vulneribus capitis, ulceribus & fistulis*, cum verbosis satis commentariis edidit Paris. 1544. fol. Habet icones aliquas instrumentorum, trepanum cylindricum absque alis, &c. BARTHOLOMÆUS GENGA in HIPPOCRATIS *aphorismos ad chirurgiam spectantes* latinos & italicos *commentarios* edidit Bononiæ 1727. 8. editos, valde libere & absque superstitioso cultu boni senis scriptos. MATTHÆUS NARVATIUS *sylvam sententiarum ad chirurgiam pertinentium ex Libris* HIPPOCRATIS excerptam dedit Antvverp. 1576. 8. 1602. 8. recusam, qua etiam instrumenta ad vulnera capitis curanda continentur.

BARTHOLOMÆI GENGA *in* HIPP. *aphorismos ad chirurgiam spectantes commentarii* Romæ prodierunt 1694. 8.

ANTONIUS THYMUS *resolutionem* dedit *aphorismi* XLV. *Sect.* VI. *quo ulcerum antiquorum status & prognosis continetur*, Jen. 1665. 4. * Quid sit HIPPOCRATIS *chirurgia nunc primum græce restituta, latinitate donata & commentariis illustrata a* STEPHANO MANIALDO, non novi. Prodiit Paris. 1619. 8. RIV.

Post HIPPOCRATIS tempora chirurgia valde exculta fuit in Ægypto & in Græcia. AMMONIUM notum est invenisse uncum, quo calculus comprehenderetur, deinde ferramentum prima parte tenue, acie retusa & ex altera parte ictum calculum findens (CELSUS L. VII. c. 26.) MEGES ferramentum aliud ad calculum excogitavit, quo si quid ex calculo promineret, decideret, (CELSUS ibid.) cujus viri etiam medicamenta passim laudantur ut L. V. c. 28. & monita (VII. c. 7.) atque citatur luxatio ad anteriora in genu sanata, gravis certe morbus (VIII. c. 21.) Idem tres umbilici prominentias facit, ab intestino, omento, & humore ortas: (VII. c. 14.) MEGESEM etiam inter primarios inventores IDEM CELSUS refert (L. VII. præfat.) Et in universum audax & mascula Græcorum chirurgia fuit. ASCLEPIADIS inventio fuit laryngotome, cujus etiam de luxatione femoris apud COCCHIUM fragmentum exstat, quam vidit extrorsum factam. In paracentesi fistulam in vulnere relinqui suasit. HERACLIDES Tarentinus palpebram albo oculi connatam scalpello resecabat (CELS. VII. c. 7.) CRITOBULUS absque deformitate sagittam de oculo PHILIPPO extraxit (PLIN. L. VII. c. 37.) PRAXAGORAS intestinum cæcum in scrotum elapsum reponebat manubus, & ni cederet, jubebat ventrem pube tenus discindi, & dividi intestinum, stercore vero educto reponi (CÆL. *Acut.* L. III. c. 17.)

Præter hos viros CELSUS in præfatione ad L. VII. laudavit etiam PHILOXENUM Ægyptium, GORGIAM, SOSTRATUM, HERONES duos, APOLLONIOS duos, nuperum scriptorem TRYPHONEM & EUELPISTUM PHLEGETIS filium. Iidem Græci multi fuerunt in deligationibus & machinamentis inveniendis, quibus pleni sunt GALENI & ORIBASII Libri, ut Plinthium NILEI, glossocomium NYMPHODORI mutatum ab ARISTYIONE PASICRATIS, &c. sed ea omnia perierunt. Codex M. S. commentarii APOLLONII CITIEI in HIPPOCRATIS Libros *de articulis* exstat quidem Florentiæ, exscriptus a COCCHIO, vitiosus, antiquus tamen seculo IX. vel X. ab alio scriptore accentibus auctus, a LASCARI in Italiam adlatus, in quo locus est HEROPHILI, quem edidit COCCHIUS in Libro *dell' anat.* & ASCLEPIADIS, uti diximus fragmentum, (PHIL. TR. 333.) De eodem codice aliqua etiam in commentario ad CONRINGIUM SCHELHAMMERUS reliquit.

scere & sanare eos morbos, quos manus mediate & inmediate adtingere potest. De hac ergo medicinæ parte primo loco agere debemus.

Codex M. S. commentarii APOLLONII CITIEI in HIPP. Libros *de articulis* a NICETA primum exscriptus est, deinde & a COCCHIO, ut diximus. Hujus collectionis editionem certo promittit COCCHIUS ob exhortationes gnarorum (*de art.* anat. 46.) Cæterum eum codicem SCHELHAMMERUS parvi facit, loco citato.

CÆLIUS in *chirurgumenis*, hic dictis, rationem tradidit secandi calculi (Chron. V. 2.)

Deinde ARETÆUS paucula huc pertinentia habet, & calculum adhærentem vesicæ. CASSIUS pauca chirurgica habet, de causis, cur ulcera rotunda minus bene sanentur, de vulneribus cerebri, &c. CÆLIUS, qui etiam *chirurgumena* scripsit (*Chronic.* Lib. V. cap. 2.) aliquoties suum judicium de chirurgicis interposuit, uti *Tard.* III. cap. 8. ubi paracentesin abdominis commendat, & modum præcipit, quo eam administrare oporteat, sanatosque aliquos fuisse testatur, *laryngotomen* idem damnavit, *lanceolum* descripsit, novum instrumentum pro calculis arthriticorum eximendis, mechanismum clysteris e folliculo dandi subtiliter exposuit *Tardar.* Lib. IV. cap. 3.

ME-

METHODI STUDII MEDICI
PARS XIII.
CONSILIA AD CHIRURGIAM.
CAPUT I.

CHirurgia, cum sit illa pars medicinæ, quæ manus adplicatione morbis curandis inservit, pro objecto suo eos tantum morbos habet, qui ab adplicatione manus possunt suscipere sanationem, hos omnes morbos vocabimus chirurgicos.

Hujus modi morbi plurimi dantur; si v. g. quis in extrema corporis parte inflammationem habuerit, quæ in tumorem altum transierit, debebit curari apertione hujus tumoris, qui tunc pus effundet; ita pariter cui os humeri ex eminentia scapulæ luxatum est, morbus est iterum externus, nam medicamenta interna elapsum os nunquam restituerent, sed oportet unice brachium bene extendere & elevare, ut respondeat cum cavitate, unde excidit, tunc si illud sibi permittamus, retrotrahetur a musculis in suum locum.

Ergo hi proprie morbi vocantur chirurgici, qui adplicatione manus tantum, non per diæteticam aut pharmaceuticam curantur.

Illa chirurgia, quatenus eam discimus ex scriptis, est quadruplex. Non loquor de Institutionibus chirurgicis, sed uti auctores scripserunt. Est ergo 1. systematica; 2. de nonnullis morbis singularibus agens; 3. operationes solas describens; 4. observationes rerum factarum colligens. Omnes auctores scripserunt bona mala promiscue, ut vero, quidquid boni in hanc usque diem scriptum est, enarrem, oportet omnes scriptores etiam in quatuor colligere classes.

Prima classis est systematicorum, hoc est, lege doctrinæ scribentium.

Altera est eorum, qui de certa definita parte artis suæ tantum quidem scripserunt, & meliores in ea parte, quam systematici fuerunt.

Alii, qui omnia reliqua omittentes, operationes tantum, hoc est opus manus seu methodum sua dextra utendi descripserunt.

Quarta classis est eorum chirurgorum, qui descripserunt casus chirurgicos, qui sibi obvenerunt.

CAPUT II.

Prima classis Chirurgorum.

SYstematici vocantur, qui generalia omnium morborum chirurgicorum, horum naturam, differentiam, causas, effectus, signa, & remedia, quæ eo spe-

spectant, absolute pertractant. Horum autem non eos commendabo qui compilatores fuerunt, & morbis forte non visis nihilo minus in museo eos descripserunt. Verum eos recensebo, qui per multos annos in praxi excelluerunt, dum vixerunt, & simul anatomes periti fuerunt.

In hac parte systematicorum, secundum præscriptas conditiones, princeps omnium est HIPPOCRATES, in sectione sexta operum ex editione FOESIANA. Fateor aliquando obscurum esse propter vetustatem, & quia codices manuscripti vitiosi fuerunt, aliter egregium opus est, & videtur HIPPOCRATES maximus fuisse in chirurgia.

Verum inter legendum hunc scriptorem, si quis velit conjungere summam eruditionem, addere debet commentaria GALENI in Chirurgiam Hipprocraticam. Ratio, cur hæc suadeam conjungi, est, quia GALENUS græcus fuit, & sub imperio SEPTIMII SEVERI vixit; hinc distat a nobis quidem 1500. annis, a tempore vero HIPPOCRATIS non nisi sexcentis, & eo seculo vixit, quo manuscripta HIPPOCRATIS supererant, quæ ubique adlegat. Qui vero unum horum scriptorum solum absque altero legerit, vix emerget ex difficultate.

AURELIUS CORNELIUS CELSUS (*a*) omnium veterum & etiam hodiernorum,

(*a*) Sed princeps omnino post HIPPOCRATEM auctor CELSUS est, qui medicinam ipse fecit, ancyloblephari exemplo (L. VII. c. 7.) & in lingua operationis (L. VII. c. 12. n. 4.) Chirurgiam totam tradidit, nitidissime, ut omnia Calculi apparatum minorem ita bene descripsit, ut RAVIUS discendi cupidos unice ad CELSUM ablegaret. Cataractæ etiam depositionem, perterebrationem ossis cariosi docuit, quæ multis foraminibus fit (L. VIII. c. 2.) Hydrocelen internam ab externa separavit, cerebri concussionem observavit, & rupta vasa osse integro (L. VIII. c. 4.) & alia hic non repetenda. In multis HIPPOCRATEM secutus est. In ulceribus capitis mollius paulum egit, vere Romanus, & rasionem fissuræ dissuasit, &c. In ejus *meliceriam* (L. V. c. 26.) commentatus est CHR. LUD. CHARISIUS Regiomont. 1717. 4. In (L. VII. c. 26.) *calculi vesicæ manu demendi rationem* tradidit VALENTINUS MARCUS, VVittemberg. 1600. 4. *Lithotomiæ* CELSIANÆ titulum nuperæ dissertationi præfixit LAURENTIUS HEISTERUS, qua anno 1745. perfectiorem sectionem calculi Ravianam laudavit, & ostendit proxime ad CELSIANAM accedere eam, quam emendatam laudaverunt CHESELDENUS & SALVATOR MORAND. Libr. de Acia CELSI suo loco laudabimus.

CL. GALENUS a SEVERINO accusatur, quod artem chirurgicam effeminaverit. Et certum est rarius paulo ad eas curationes accessisse quæ manu fiunt. Imperatorem enim nonnunquam pro milite pugnare, sic medicum in necessario casu manu uti ejus vox est. Non tamen ideo absque experientia utique fuit. Nam Commentario περὶ ἰατρεῖυ citat sanationem, quam peregit, cum medicus non vidisset, ob æqualitatem longitudinis in utroque humero, luxationem adesse. In ipso pericardio ulcere nato, sanavit puerum, *de decret.* HIPPOCRATIS *&* PLAT. L. I. In *commentario* in L. *de fractura* humeri luxationem antrorsum factam, HIPPOCRATI non visam, quinquies se vidisse scribit, ut alia loca taceam, quæ plurima sunt. Præter commentarios in HIPPOCRATEM, & aliqua sparsa inter practicos Libros, pauca Chirurgica GALENI exstant. Liber *de fasciis*, & *laqueis* & machinamentis græce non exstat, nisi in M. S. codice, qui apud Cardinalem RODULPHUM latebat, & quo VIDIUS usus est. Conjunctos HELIODORUM & SORANUM, qui in eodem volumine habentur, non utiliter neglexit IDEM edere, aliqua tamen ex utroque GALENICO Libro inseruit. Mireris in eo Libro copiam habenarum & fasciarum, & elegantiam & nominum affectationem. Recudit eumdem Librum GALENI GESNERUS in collectione Chirurgica anni 1555.

In *arte curativa* ad GLAUCONEM varia huc pertinent. *Methodi therapeuticæ* Libri III. IV. V. VI. *de ulceribus & vulneribus*. Libri XIII. XIV. sunt *de tumoribus*. In Libro XIII. *de inflam-*

norum, in chirurgia princeps fuit: quæ enim jam pro novis traduntur, apud eum inveniuntur. Sint enim exempli loco ejus opera de calculo, de fistula lacrymali, tantæ certe manus & instrumentorum ibi subtilitates inveniuntur, ut hodie

inflammationibus exstat *commentarius* CONRINGII, Helmstadt. 1662. 4. Inter spurios GALENI aliqua sunt, ut *de clysteribus & colica* seorsim editus Lugduni 1591. 8. *de tumoribus*, VVittemberg. 1589. 8. In Libellos *de curandi ratione per sanguinis missionem*, *hirudinibus*, *revulsione*, *cucurbitula & scarificatione* exstat MELCHIORIS SEBIZII *commentarius*, Argent. 1652. 4. GALENI Liber *de sanguinis missione* seorsim prodiit Lugd. 1546. 8. In eum sunt commentarii HIERONYMI NUNNI RAMIREZ Ulyssipon. 1608. 4. * atque G. PATINI Paris. 1649. 8.

In Libro XIII. *de inflammationibus* CL. GALENI ostendit Auctor ulcerum non unam naturam esse, neque eandem curationem omnia recipere. De arteriarum vulneribus minime imperite scribit. Vincula injici posse non ignorat, neque a thrombo nescit vulnera claudi. Multas suas curationes refert. Ad vulnera nervorum idem, quo hodie utuntur, oleum calidum adhibet.

ORIBASII conjuncta & sæpe pro Galenicis data opera, continuo subjiciam. Ergo EJUS *de laqueis* Liber, similis argumenti & ingenii, cum iconibus, & Liber *de machinamentis*, exstant a VIDO editi in collectione aliquoties citata. In isto mechanica aliqua NILEI Plinthium, Fabri organon, Trispastum, deinde medicæ machinæ describuntur, scamnum HIPPOCRATIS, scala, Glossocomium, & adplicatio ad luxatorum artuum extensionem. VIDUS adfirmat, se multo curatius edere, quam Græce habeantur. Icones aliquæ transpositæ sunt. Cum GALENO etiam solent haberi, & cum *synopsi* ORIBASII, Basil. 1557. 8. & in GESNERI collectione. Inter *collectanea* ORIBASII huc pertinet Liber VII. quo venæsectio, scarificatio, cucurbitulæ, hirudines, escharotica ex variis vetustis & deperditis scriptoribus describuntur. Is Liber Lugduni etiam 1550. 8. cum nonnullis GALENI operibus ex AUGUSTINI GADALDINI interpretatione exstat, & similia fere habentur in Libro I. *Synopseos*. Clysteres glandesque Libro VIII. exponit, sinapismos, & psilothra Libro X. In *Synopsi* Liber VII. totus chirurgicus est, ad vitia externa, cutanea, ulcera & gangrænas, neque absque observatione scriptus. Ita humerariam venam absque metu incidi monet, mediam cum magno metu ob nervi viciniam. Escharotica ad amputationes rejecit, quæ sanguinem quidem comprimant, ut tamen idem crusta delapsa vehementius erumpat.

AETIUS plures, quam GALENUS, chirurgias habet, ex variis collectas veteribus. Cauteria laudat & plurima describit, & notante FREINDIO scarificationem in pedibus hydropicorum. In Libro III. de missione sanguinis, sinapismis, clysteribus, glandibus, in Libro III. de morsubus animalium, in Libro XIV. de abscessibus, cancris, in Libro XV. de scirrhis, tumoribus cysticis agit, & alibi morbos chirurgicos medicis interponit, ut Libro XIV. hernias. Medicamentis abundat.

PAULUS, quem ÆGINETAM vocant, Chirurgiam exercuit & ornavit, neque, uti fere priores, unice aliorum laboribus usus est. Morbos chirurgicos & eos, qui proprie medici sunt, conmistos dedit, ut totum opus, *primo* & VII. Libro excepto ad chirurgiam spectet. Et multa equidem medicamenta ex genio seculi corrasit, corrasit, curationes tamen, quæ manu fiunt, plenius proposuit. De partu difficili primus fere auctor est, ut vulgo etiam obstetrix sit dictus. Naturali proximum esse partum cui pedes procedant, recte vidit. Cranium mortuo aperire docuit. Reponi tamen male situm in partu non naturali fetum, ut caput præcedat, cum aliis veterum non bene suadet. Contra uteri prolapsum a secundis extractis monet, ne secundæ valide adhærentes, vi evellantur, uti nuper RUYSCHIUS, easque mavult relinquere & spontaneum discessum exspectare. Bronchotomen commendat. In hernia saccum ligare jubet. Luxationem claviculæ ad sternum negat fieri posse. Hypospathismum describit, miram & crudelem operationem in fronte. Emphysema in contusione nascens observavit. Paronychiam malignam notam habuit, & patellæ fracturam, & alia non vulgaria. Chirurgica PAULI sub nomine *Chirurgie de* PAULUS ÆGINETA Lugduni 1542. 8. seorsim prodierunt.

MO-

hodie meliora non tradantur, sic per totum ejus opus prælucet omnibus. Ejus præterea scripra eleganti, & purissimo sermone scripta sunt, cum sub TIBERIO vixerit.

Post

MISCHION suspectæ ætatis homo, qui Juliæ Agrippinæ medicamentum se misisse ajat, idemque a Judæis aliqua se sumsisse fatetur, certe methodicæ sectæ scriptor, præter *chirurgumena & ophthalmica*, quæ ipse scribit se edidisse, libellum περὶ γυναικείων παθῶν reliquit, qui aliqua parte ad Chirurgiam pertinet. Inperfecta valde sunt, quæ ad Chirurgiam spectant. In perverso situ fetus nihil masculi tentat, sed unguentis fere utitur, & fetum ita dirigit, ut capite præcedat. Embryculum ad extrahendum fetum more veterum adhibet. Denigratam matricem resecari posse adfirmat. Anatomica magis tolerabilia sunt, ut alibi scripsit. Prodiit Basil. 1566. 4. ope C. VVOLFII, & in ejus *Gynæciis*.

Nunc ab Arabes transimus, quorum tempore chirurgia valde eviluit, cum & medici, RHAZE manifesto conquerente, opera, quæ manu fiunt, servis suis relinquerent peragenda, & chirurgorum ignorantiam acerbe accuset IDEM ad MANSOREM lib. VII. c. 1. atque AVENZOAR omnes operationes, in quibus genitalia nudare necesse est, pro re abominanda habeat. Sed RHAZES quidem, etsi ostendat FREINDIUS plurima ex Græcis sumsisse, ut in omni tamen medicina, ita in chirurgia, cum dignitate versatus est. Chirurgicos equidem Libros, qui in *Continet* continentur, non legi, qui videam esse locos communes RHAZIS. Sed inter opera ejus *exquisitiora* Basileæ 1544. fol. edita huc pertinet Liber ad MANSOREM VII. & inprimis L. *de casibus qui ipsi acciderunt*, tum Liber *de sectionibus cauteriis ventosis*, Lugdun. 1510. 8. etiam editus. Setacea invenit. Alia passim cum practicis mista sunt, ut in libro IX. c. 47. instrumentum pro castiganda uvula. Hydrocelen singulis mensibus aperire docuit. Spinam ventosam primus pro distincto morbo descripsit.

HALY ABBAS in *regali disquisitione* practicam chirurgiam etiam tradidit, quam plurimum legerat CARPUS.

AVICENNA, ut reliqui Arabes, universam medicinam & chirurgiam adeo adtigit, & in ejus caput *de phlebotomia, cucurbitulis & hirudinibus* proprius commentarius exstat CONSTANTINI LUCÆ, Turin. 1584. 4. ad ejus vero textum *de apostemate calido, contusione & attritione, casu & offensione calvariæ curatione* MARIANI SANCTI commentarius Venet. 1543. 4. RIV. Operationes etiam aliquas peculiares describit, ut clitoridis amputationem, remotionem vermis subcutanei. Sed in immenso volumine valde parum proprii est.

Melior est AVENZOAR, ita curiosus, ut etiam in hirco bronchotomes experimentum fecerit, & rariores aliquas chirurgicas curationes instituerit.

In Libro VII. *colliget* AVERRHOIS aliqua chirurgica sunt, ad vulnera etiam vasorum, fracturasque ossium. Sed hæc infra subtilitatem ejus hominis fuerunt.

JANI DAMASCENI chirurgica exigui momenti sunt. Curationem tamen herniarum per inustionem habet.

JESU filius HALI Liber *de cognitione infirmitatum oculorum & curatione eorum* prodiit Venetiis 1499. fol. & 1500. fol. PL. cum ALBUCASI, & iisdem annis ALCANA MOSALI *de passionibus oculorum* L. VVALTH.

Sed ABULCASEM, qui vulgo dicitur ALBUCASIS, inprimis gloriam Arabum chirurgicam vindicavit, qui neglectas dudum etiam asperrimas operationes renovavit, & perfecit. Instrumentorum icones dedit, observationes proprias passim adjecit. In cauteriis plurimum sibi placuit. Polypum narium exstirpavit. Vulnera œsophagi sanavit. Mortuum fetum pedibus jussit extrahi. Vulnus ventriculi in fistulam abiisse vidit. Lapidem infernalem adhibuit. Calculi sectionem parvam paulo fusius exposuit. Aliqua ætati condonari oportet, ut suturam intestinorum, quæ fit formicis admotis deinde ita dissectis ut capita maneant, quæ mordicus intestini secti labia contineant. Vel ideo legi debet, quod communis quasi fons fit, ex quo recentiores, seculi inprimis XVI. chirurgi, hauserunt. Cæterum EJUS opus sub titulo *manualis medicinæ* ALBUCASIS prodiit Argentorati 1532. fol. Libris tribus, quorum *primus* sola cauteria, *tertius* luxationes, *secundus* reliquam chirurgiam omnem continet. Alia editio cum PETRI de LARGELATA *chirurgia* prodiit Venetiis 1520. fol. Veneta

etiam

etiam 1500. fol. & Basiliensis 1541. fol. exstat. VVALTH. RIV. Quæ de muliebribus agunt ea in VVOLFII *gynaciis* repetuntur. Cæterum FREINDIUS ostendit, eundem cum ALBUCASI esse ALZAHARAVIUM, hinc eadem omnino & ejus auctoris Libro X. & apud ALBUCASIM reperiri. Ætas viri incerta est, ad duodecimum tamen seculum ex quibusdam conjecturis rejicitur a FREINDIO.

De ALBUCASI addimus, eum, quamvis multa propria habeat, multa tamen ex PAULO sumsisse.

Ab Arabibus in Europæos medicos rediit Chirurgia, post sex fere secula, quibus totis in eruditissima illa Italia nemo quidquam ad eam artem ornandam contulerat. Magno vero impedimento fuit utilissimæ scientiæ, quod apud Clericos fere unice medicina excoleretur, hi autem per leges canonicas & decreta concilii Turonensis anno 1163. ipsamque muneris sacri naturam a sanguine fundendo & necessaria crudelitate adhorrerent, unde ad unguenta, emplastra, carmina & alia inertia medicamenta fere tota Chirurgia delapsa est, quam degenerationem LANFRANCUS non sine dolore refert, & vitio medicorum tribuit, qui chirurgiam relinquant laicis, ignaris, nihil profecturis nisi medici fuerint. Quin excusat se AVENZOAR, quod chirurgica tractet, cum suo ævo medici Venæ sectionem & operationes manuales *suis servitoribus* relinquant. Non rectæ adeo CL. MATERNUS in *dissertatione de medic. conjunct.* separationem artis medicæ a chirurgica scholæ Parisinæ tribuit, quod medici Papali edicto a praxi chirurgica absterriti hanc laicis reliquerint. Et EROS quidem medicus inter Salernitanos videtur esse, ex antiquioribus, non quidem certæ ætatis, seculi tamen ad minus duodecimi, cum MAGISTRUM GERALDUM citet, qui specillis uteretur. THEODORICUM etiam citat, an chirurgum, non dixerim. EJUS Liber *de passionibus mulierum* jam citatus est. Observationes paucas, tamen aliquas, ut feminarum quibus frusta carnis ex utero pendeant c. 24. calculi vesicæ per foramen circa peritonæum sugendo extracti c. 42. Sic GARYOPONTUS aliqua chirurgica habet, & CONSTANTINUS AFRICANUS Libro *de Chirurgia, phlebotomia, arteriarum incisione, scarificatione, cucurbitulis, ossium restitutione.*

ROGERIUS autem inter eos chirurgos antiquissimus est, quos barbaros vocant, & qui Venetiis an. 1546. atque alias in fol. conjuncti prodierunt. Eum enim ROLANDUS ab initio citat, & primo loco ponit GUIDO. EJUS *Chirurgia* fere tota medicamentaria est. In vulneribus vinum cum melle & herbis propinabat & laxantia GUIDONE teste p. 286. Tota fere ejus *chirurgia* in ROLANDI opus transiit.

M. ROLANDI Parmensis Liber *de chirurgia editus vel conpilatus* una prodiit, paulo antiquior is THEODORICO ex p. 149. b. ut tamen cum eo senior vixerit. Superstiosus homo carmine ad strumas uti sustinuit. Laxantia etiam & pultes unice adhibuit, GUIDONE teste.

JAMERIUS, qui fatua multa scripserit, secutus ROGERIUM, & a GUIDONE dictus, nobis ignotus est.

BRUNUS Longobardensis vixit Patavii anno 1252, celebris suo tempore, multus equidem in medicamentis, & siccantibus inprimis, ut tamen manum operi admovisse satis adpareat. Barbare, ut reliqui, scripsit. EJUS *Chirurgia magna & Chirurgia parva* in eadem collectione prodierunt. Exstant etiam Venet. 1490. 1559. fol. L. Venas in oculo parvas incidere & ligare jussit, & fistulas ani totas incidere monuit, neque aliter sanari posse p. 128.

THEODORICUS *Capellanus & Pœnitentiarius* Pontificis, inde Cerviæ Eiscopus, ex ordine Prædicatorum HUGONIS de LUCA discipulus, & ipse, ut BRUNUS, vino & siccantibus usus est p. 135. cujus plurima rapuit, GUIDONE indice, & fabulas magistri sui admiscuit (in præfat.). Paulo ROLANDO recentior fuit, & eo inspiciente a magistro suo vulnus pulmonis sanari vidit, ut tamen ejus sanationis honorem sibi sumeret ROLANDUS. Medicamentis equidem etiam valde utitur, ut absque chirurgia omnia sanare voluisse exprobet ipsi GUIDO p. 37. b. melior tamen fuit prioribus. Nam & carmina spernit (p. 143. b. 158. b.) a moribus equidem seculi sui passim abreptus, cum fracturam capitis ope carminis & pulveris sanatam pro certa re referat, p. 145. b. ingenuus homo, qui nattam septem librarum de humero feliciter resectam fuisse, se dissentiente, scriptum reliquit p. 168. Turunda in curatione abscessuum semel uti permisit, & centies se id expertum testatur p. 165. b. & ROGERIUM & ROLANDUM carpit, qui iis essent usi p. 148. In nervorum vulneribus nihil terebinthina melius esse monuit p. 141. b. Arteriam vulneratam bis ligare & inter vincula discindere

dere jussit. Prodiit ejus *chirurgia* Venet. 1546. fol. & prius 1499. fol. HAEN. 1519. fol. L.

GUILIELMUS de SALICETO THEODORICO fere coævus & ipse Clericus fuit, Professor Veronensis, patria Placentinus, & obiit circa annum 1277. Plerisque priorum præstat, neque enim in medicamentis adquiescit, sed utique operationes & encheireses ita describit, ut manum operi admovisse satis adgnoscas, neque indoctus fuit. Vulnus sanavit, facta in intestino, deinde in abdomine sutura p. 336. b. Carbunculum pestilentem curari docuit p. 322. b. Vertebram luxatam restituit. Vulnus œsophagi sagitta perforati sanavit p. 331. b. Dulcibus tamen emplastris & unguentis usum esse, non cum laude, narrat GUIDO (præf.) qui hihilo secius *valentem hominem* vocat. Alia excerpit FREINDIUS. EJUS *Chirurigia* & in collectione, quam hactenus sequimur & alias prodiit, Venet. 1502. fol. LIND.

LANFRANCUS Mediolanensis, Clericus, non ut Galli Chirurgi volunt, chirurgus laicus, GUILIELMI discipulus, nonnunquam & ipse manum operi admovit venamque secuit, in defectu barbarii p. 209. b. neque probavit, quod iis hominibus (quos laicos vocat), superbi medici curationes relinquant, quæ manu fiunt. Parisiis vixit anno 1295. ex patria pulsus, hocque suum opus scripsit anno 1296. (*in fine oper.*). Catus homo, difficiliorum operationum prudens detrectator fuit, ut sectionis calculi, herniæ, hydropicorum, quas encheireses non vult peragere ob periculum (p. 245. b.). Ustionem tamen in herniis proponit, sibique tribuit. Felix & gratiosus, sua experimenta passim citat. GUILIELMI modum in curandis vulneribus secutus est, & in aliis præceptorem imitatus, GUIDONE monente. Turundas omnino repudiavit p. 211. Ad umbilicum paracentesin semper funeste evenisse monuit. Nervum per transversum incisum suere jussit, animosior THEODORICO, qui vetabat acu uti p. 212. EJUS *chirurgia parva & ars completa totius chirurgiæ* exstant in collectione jam dicta, tum Venet. 1490. fol. 1519. fol. Lugdun. 1553. fol. cum GUIDONE aliisque (LIND.). Germanice etiam versa est ab OTHONE BRUNFELSIO, & edita Francof. 1566. 8. Filius LANFRANCI inter illustriores Chirurgos Monspelii floruit tempore GUIDONIS.

BERNARDUS GORDON initio seculi 14. floruit, Monspeliensis Professor & clinicus, bonus & modestus homo. EJUS *lilium medicinæ* sæpe, & nitide, Lugduni 1550. 8. excusum, aliqua chirurgica inter morbos mista habet. Simplex scriptor fuit, qui corpore inverso calculi exitum procurare velit, & plurimus in medicamentis.

HENRICUS de HERMONDAVILLA conjunxit THEODORICUM & LANFRANCUM (GUID. præf.). Vinosis & calidis utebatur in vulneribus (GUIDO p. 29.). Editos EJUS Libros non reperio, cum tamen passim citentur.

JOHANNES de GADDESDEN sub initio seculi XIV. scripsit *rosam Anglicam*, quam fatuam vocat GUIDO, & quæ sæpe prodiit, mea vero editio Papiæ data est anno 1492. fol. Empiricus & indoctus homo, arcanorum amator, & ipse Clericus. Ad chirurgiam multa pertinent de apostematibus, dislocatione, herniis, calculo, &c.

GUILIELMUS de VARIGNANA eo tempore vixit. EJUS exstat Liber *de ulceribus* inter reliqua opera, Basil. 1545. 4. &c.

DINI del GARBO *Chirurgia cum Tractatu de ponderibus, mensuris, nec non de emplastris & unguentis* prodiit Ferrariæ 1485. fol. (MANDOS), quem Librum non vidi, & 1536. fol. Una editus est GENTILIS de Florentia Liber *super tractatum de dislocationibus & fracturis crurum*. HEIST.

GUIDO de CAULIACO (de CHAULIAC), clericus, cubicularius, capellanus, & medicus aliquot Pontificum, pestem illam sævissimam anni 1348. vidit, & opus suum scripsit anno 1363. quo tempore Avenione fuit a servitiis URBANO V. Pontifici. Eo ævo Chirurgia pene nulla supererat, ut inter quinque sectas, ROGERIUS, ROLANDUS, & quatuor magistri, omnia vulnera solis cataplasmatibus curarent, BRUNI & THEODORICI secta solo vino uteretur. GUILIELMI a SALICETO discipuli dulcibus emplastris & unguentis confiderent, Teutones ab incantamentis oleo & brassica, denique alii a sanctorum invocatione curationem sperarent, (GUIDO in præf.). Hinc GUIDONEM solent instauratorem Chirurgiæ vocare (J. van HORNE *microtechn.* p. 534.) ut qui operationes, dudum intermissas, ex Arabibus, ex PAULO, GALENO, & barbaris desumta ad usum revocaverit. Mihi tamen in multis videtur imperfecta valde encheiresi usus, ut in hernia, quam castratione sanat, & lithotomia adparet, in qua suturam adhibet. Superstitiosus etiam conjunctioni nonnullorum

rum

rum planetarum pestem tribuit, & Librum de astrologia scripsit. Interim, cum in opere ipso sit versatus, & tamen literas calluerit, quas a Chirurgo exigit (*præf.*), hactenus laudem meretur. Trepanum descripsit & adhibuit, cum solis medicamentis alii uterentur. Tendines consuit felici eventu (p. 34. b.). In hydrocele scrotum totum in ulcus verti suasit. Fistulas solis medicamentis mitibus sanari posse negavit p. 46. Vulnus cerebri sanatum vidit, cujus partem exemerat. Instrumenta multa tradidit, inter quæ etiam arteriis ligandis destinatum forcipem invenio p. 27. Dedit autem *anatomen* compilatum, *compendium medicinæ*, *chirurgiam* & *antidotarium chirurgicum*. EJUS opera sæpissime prodierunt ut 1498. PL. 1499. fol. PL. HAEN. 1500. PL. 1519. PL. Venetiis 1546. fol. Lugduni 1559. 8. 1572. 8. HAEN. LAURENTIUS JOUBERTUS, Cancellarius & Judex Monspeliensis, *Chirurgiam magnam restitutam* dedit, Lugdun. 1585. 4. & notas addidit, quibus varia barbare a GUIDONE dicta illustravit: ISAACUS vero JOUBERTUS *Dictionarium* vocum barbararum & icones adjecit. FRANCISCI etiam FRANCHINI exstant *questions en chirurgie sur les œuvres de Mre.* GUI de CHAULICE, Paris. 1604. 8. Denique totum opus reformavit, dictionem correxit, adjecit loca veterum, JOHANNES TAGAULT Professor Parisinus, titulumque fecit *de Chirurgica institutione* L. V. qui sæpe prodierunt, Parisiis 1543. fol. Lugdun. 1547. 8. 1560. 8. 1567. 8. HAEN. Francof. 1574. fol. Venet. 1549. 8. PL. & in collectione Tigurina 1555. fol. & Italice 1596. 8. HEIST. An aliud opus sit quod *metaphrasin in* GDIDONEM CAULIACUM vocat LINDENIUS editam Parisiis 1545. 4. non dixerim. Aliqua GUIDONIS TAGAULTIUM omisisse monet FREINDIUS. Exstant etiam JOHANNIS FALCON *remarques sur la Chirurgie de* CHAULIAC, Lyon 1649. 8. & *abregé in Chirurgie de* GUI DE CAULIAC *par* VERDUC, Paris. 1704. 8. 1716. 8. & *commentaires sur la grande Chirurgie de* CHAULIAC *par* SIMON MINGOLOUSEAUX, Paris. 1683. 8.

JOHANNIS TAGAULT L. V. *de chirurgica institutione*, quos GUIDONIS de CAULIACO opus reformatum esse diximus, gallice prodierunt Lion 1580. 8. Cæterum operum GUIDONIS *extractum* aliud etiam exstat, præter id quod citavimus, sub titulo nempe *le Chirurgien methodique*, Lyon 1597. 12. MANGET. Chirurgiam etiam GUIDONIS cum glossa FALCONIS *corregida y emendada* edidit JOH. CALVUS Valent. 1596. fol. ANT. *

JOHANNES ARDERNUS a FREINDIO laudatur, coævus GUIDONI, tanquam primus Chirurgus, qui in Anglia eminuerit. Sed ejus scripta sunt edita, solo excepto Tractatu *de fistula ani* (quam se sanasse adfirmat), verso a JOHANNE READ. a. 1588. * Annon ille est JOHANNES ANGLICUS, cujus *praxis medica de morbis, & de chirurgia*, Aug. Vindelicorum 1595. 4. edita citatur a L. HEISTERO?

NICOLAI de NICOLIS *sermo* VII. est *de Chirurgia*, Venet. 1491. fol PL. 1533. HEIST. Vidi passim ex citationibus observasse & curasse, non omnino inutilem scriptorem.

VALESCUS de TARANTA, Monspeliensis Professor, paulo junior GUIDONE. sub initio seculi XV. floruit, CAROLO VI. regnante. Ad Chirurgiam pertinent tum multa mista cum morbis quos medici curant, secundum partes corporis recensa, tum *Philonium*, ut vocat, *Chirurgicum* totum, quo magna pars hujus artis tractatur. Sed in vere chirurgicis valde brevis est, exemplo luxationis & fracturæ, multus in medicamentis. Ordo bonus est, & *canones* seu cautelas & axiomata practica passim interponit, & nonnullas suas observationes ipse barbare scripsit, qualis mea est editio Lugduni 1535. 4. minori edita. Dictio autem in melius reformata est a GUIDONE DESIDERIO, cujus *epitome* VALESCI de TARANTA prodiit, Leid. 1560. 8. recusa, curante VVEDELIO, Francof. 1680. 4. Arabes & GALENUM diligenter legit.

LEONARDI BERTA PALIA *de apostematibus*, *de vulneribus*, *de ulceribus*, *ægritudinibus nervorum & ossium* libelli exstant in collectione Veneta 1546. fol. Citat duas hominum dissectiones factas anno 1439. 1440. Barbarus, credulus, deditus astrologiæ, laudator arcanorum nugacium, & in emplastris plurimus fuit. Chirurgiam exercuit, non timidus, qui cancrum non exulceratum exstirpaverit *ruptorio*. Cauteria causticis recte præfert. Alias editiones habet LINDENIUS 1790. & 1519. fol.

PETRUS de ARGELATA hujus seculi est, cum ejus *Chirurgia* L. VI. comprehensa, Venetiis 1480. fol. PL. tum 1492. 1497. & 1499. fol. HAEN. prodierit. Mea est Veneta 1520. fol. Suas observationes sæpe interponit, ut in vulnere brachii, quo resecto musculo motus periit. Nervos tuere vetat, & sufficere docet, si carnes consuantur, nervique adducantur; ut nunc recentissime fit. In vulneribus profundis se sutura centies feliciter usum ipse testis est.

Cum sagittam de gula exsecaret, periisse in operatione ægrum fatetur, monetque *fratres*, ne simili temeritate utantur, &c.

In hoc seculum cadit etiam renovata Parisiis sectio calculi, tentata in latrone, suadentibus Medicis, permittente LUDOVICO XI. & administrante GERMANO COLLOT. Obscura vero historia est, & ad adparatum altum pertinere videtur, cum intestina reposita fuisse & suturam factam legamus. Laudem eam medicis vindicant Parisini in *second mémoire pour le Doyen & les D. D. Régens de la faculté*, p. 21.

ROLANDI CAPELLUTII *chirurgiam*, Venetiis editam 1490. fol. 1519. fol. 1546. fol. recenset LINDENIUS. Sed is videtur esse multo antiquior ROLANDUS, qui non anno 1468. sed ante GUIDONEM, uti dictum est, vixit. ROLANDI vero CAPELLUTII tractatus *de curatione pestiferorum apostematum* ex CONRINGII bibliotheca editus est Francof. 1642. 8. Brunsvvic. 1648. 4. Is practicus potius est & pestis dat descriptionem, quam ipse vidit.

In JOH. a KETAN fasciculo, Venetiis 1459. LIND. & 1513. fol. (quæ mea est editio) edito, collectio formularum exstat ad morbos chirurgicos, & de *phlebotomia* Tractatulus.

BARTH. de MONTAGNANA in *consiliis*, Venet. 1749. fol. satis multa habet chirurgici argumenti.

HIER. BRAUNSCHVVEIG (SALER. civis Brunsvvicensis) *buch der Chirurgia hantvvirkung der vvundarzney*, Augspurg 1597. fol. RIV. PL. * *In diesem büchlein findet man gar eine schöne untervveysung und leer vvie sich die Chirurgici gegen einem jeglichen vervvundten menschen ....halten sollen*. Auctor est JOHANNES KARETHANUS, Liber vero Coloniæ prodiit, anno non addito. Aliam editionem habet HEISTERUS, Erfurti 1545. 4.

HIER. BRAUNSCHVVEIG chirurgia Anglice prodiit *Jerom of Brunsvvic noble experience of the vertuous handyvvork of surgery*, Southvvark 1525. fol. AMES.

JULIANI GUTIEREZ de TOLEDO *de la cura de la piedra dolor de hyada y colica renal*, Toledo 1498. N. ANT. *

In ANTONII BENIVENII observationibus aliquæ sunt, quæ huc pertinent, partus ex utero rupto, uteri amputatio, &c. Sic in A. BENEDICTI operibus, quæ laudavi in pathologicis, calculus circa anum natus & alia chirurgica exstant, ut apud hominem, qui in castris militaverit. In L. XXIV. c. 36. sanationem describit herniæ, in qua solus saccus ligatus est.

J. BRABI CHAMICI *de capitis vulneribus* L. I. Conimbræ 1516. fol. LIND. *

Maximus autem sequitur chirurgus, cujus opusculum melius mihi videtur, quam priora, quæ exstant, omnia JACOBUM BERENGARIUM Carpensem volo, quem ad reformandam chirurgiam praxis manu duxit, & præluxit anatome. EJUS Liber *de fractura cranii* prodiit Bononiæ 1618. 4. PL. Venet. 1535. 4. HEISTER. Leidæ 1629. 1715. 8. Rudis equidem est dictio, & medicamenta nimis multa, nimisque auctori laudata. Encheireses & instrumentorum historia brevis est, quæ fere apud recentiores conservata sunt. Sed observationes multæ & propriæ adcesserunt, cordati viri, & efficaci medicinæ adsueti. Arabes fere sequitur, Græcos raro citavit. Uteri amputati historiam refert. In *commentariis ad* MUNDINUM partum ventralem vidit utero per apostema rupto.

JOHANNES de VIGO Genuensis eodem tempore vixit, qui anno 1503. Romam vocatus fuerit a JULIO II, & ipse utique manum operi admovit. EJUS *Practica* sæpissime recusa est Lugduni 1516. 4. HEIST. PL. 1518. 8. 1530. 8. 1534. 8. Venet. 1561. 8. Germanice sub titulo *grosse und kleine vvundarzney* prodiit, Noriberg. 1677. 4. Nam majus opus IX. Libris, minus V. aliis JOHANNES conplexus est, ut bene multi solebant, qui ultimi seorsim etiam *practica compendiosa* titulo prodierunt, Venet. 1570. fol. PL. Gallice etiam Vigonis practica Lugduni 1537. 8. Italice, Venetiis prodiit 1540. 1582. PL. 1560. 1568. 4. HEIST. 1598. PL. 1610. 4. MEIB. Multum quidem GUIDONE usus est, quod JOANNES van HORKE advertit, & medicamentis valide indulsit, ex seculi ingenio, sed propria tamen sibi habet, & curationum eventus ipse observavit. Plenissime cæterum scripsit, ut etiam anatomen & simplicium historiam cum ambitu Chirurgiæ conjunxerit.

Collectio librorum Chirurgicorum aliquoties prodiit, ut Venet. 1499. fol. In ea exstant *Cyrurgia* G. de CAULIACO, *Cyrurgia* BRUNI, THEODORICI RULANDI, ROGERII, LANFRANCI, BERTAPALIA, & JESU HALI atque CANAMUSALI *de oculis*. Tum ibid. 1546. fol. nitidior editio prodiit in qua, omissis illis de oculis libris, habetur præterea LEONARDUS BERTAPALIA & GUIL. de SALICETO.

Cum JOH. ARCULANI practica, Chirurgia etiam cum instrumentorum delineationibus traditur. Mea editio est Veneta 1555. fol.

JOH. VIGONIS practica Gallice primum prodiit Parisſ. 1530. fol.

ANGELI BOLOGNINI *de cura ulcerum* Liber & *de unguentis comunibus in solutione continui* Liber Papiæ 1516. fol. Basil. 1536. 4. & in collectione GESNERIANA. Medicamentarius uterque.

Thegreate herbal.... and book of surgery, Lon. 1527. fol. AMES. *

GEORGII VALLAE *de universi corporis purgatione per .....cucurbitulas, venasectionem*, Argent. 1529. 8.

THEOPHRASTI PARACELSI *Chirurgia magna* (*grosse vvundarzney*) Tom. I. L. IV. & Tom. II. L. X. Argent. 1573. latine prodiit *, & germanice 1585. fol. * *Chirurgia* vero *minor* sola, Basil. 1579. 8. 1671. 4. * & Argent. 1573. fol * 1608. 8. * absque numero anni adjecto & germanice edita est Strasburgi 1608. 8. * EJ. *drey bücher von vvunden und schäden*, Francofurti 1549. 8. 1565. 8. 1577. 8. * EJ. *chirurgische bücher und schriften* seu collectio chirurgica, Basil. 1591. 4. * Argent. 1618. fol. * Edita est in minori chirurgia, quam solam legi, theoriam chemicam morborum dat, & ex eo fonte medicamenta opponit. Ita v. g. ex alumine plumoso scrophulos derivat. Ad cancrum realgar sublimatum illinit, &c. Et in universum Chemicis non exigua pars medicamentorum chirurgicorum externorum debetur, erodentia nempe mercurialia, omnium potentissima, tum ex argento, & calce sumta, & usto alumine. Deinde decocta vulneraria, jam antiquitus Germanis usitata, PARACELSUS in usum revocavit, quæ in carie & cacochymia non absque utilitate sunt.

MARIANI SANCTI *de lapide renum* L. & *de vesica lapide excidendo* L. Venet. 1535. 8. Parisſ. 1540. 4. (quæ mea est editio, quam procuravit JOHANNES ITINERIUS). EJUSDEM *Commentarius in* AVICENNÆ *textum de apostematibus calidis, contusione & attritione*, &c. prodiit Rom. 1526. 4. & Liber *de calculo* recusus est Venet. 1543. 4. RIV. Lugdun. 1542. 8. Denique *libellum quidditativum de modo examinandi medicos chirurgos* scripsit, & ipsum recusum a GESNERO. De vesicæ lapide celeberrimum libellum legi, qui a GESNERO etiam recusus est. Inventor novæ methodi propriæ fuit JOHANNES de ROMANIS Cremonensis, edidit autem eo consentiente discipulus ejus MARIANUS. Præcipuum in eo artificio est quod super catheterem urethra aperiatur, quam super calculum priores incidebant, & quod incisio in anteriori parte perinæi fiat. Instrumenta autem pingit etiam plura, quam nostro tempore, dilatatorium mirificum, & forcipem singularis fabricæ. Dictio ampullata. In L. *de renum lapide* pulverem ex petroselino & carduo stellato pro specifico lithontriptico commendat. *Compendium chirurgiæ* etiam a C. GESNERO recusum est, & vulnera, ulcera & capitis læsiones tractat. Cum VIGONIS etiam nonnullis editionibus prodiit, ut Lugdunensi 1534. & 1538. 8. Arterias ea ratione ligavit, ut nunc solent, acu nempe hinc & inde ad latus arteriæ infixa, & ea una cum carne adstricta, & alia monet utiliter in opere ipso versatus.

NICOLAUS MASSA passim aliqua chirurgica tetigit. Gastroraphiam, quam ROUSSETI tempore in Gallia nemo norat administrare, describit in *introductione anatomica*. In *epistolis* etiam aliquas observationes habet. EJ. L. *de venasectione* prodiit Venetiis 1568. 4. * HEIT.

EUCHARII RHODIONIS *von der geburt des menschen*, Francof. 1532. editus est 1565. 8. 1582. 1608. recusus est inter antiquissimos libros obstetricios. Cum titulo *de partu hominis, parturientium & infantum morbis*, Parisſ. 1535. 8. Francof 1551. 1563. 8. & gallice sub titnlo *Livre des divers travax & enfantemens des femmes*, prodiit Parisſ. 1540. 12.

Anonymi L. IV. *de morbis oculorum, herniis, tineæ, dentibus & ulceribus antiquis*, Germanice editi sunt Argent. 1538. 4. HEIST.

Nützlich bad und artzney den bruch an alten und jungen ungeschnitten zu heilen, Strasburgi 1539. 4. Promittit sanationem herniæ absque sectione.

J. von GERSTORF *genannt* SCHYLHANNS *feldbuch der vvundarzney*, Argent. 1526. 4. Francof. 1551. fol. PL. quod idem credo esse *de chirurgia castrensi*, Argent. 1527. 4. HEIT. 1540. fol. EJ. *de chirurgia & corporis humani anatomia*, Argent. 1542. fol. HEIST. Francof. 1551. 8. LIND. EJ. *Haus, feld und stattbuch bevvährter vvundartzney*, Francof. 1598. 4. 1606. 4. Non vidi.

J. von GERSTORF ultimo loco citatus liber, quem tum non videram, nunc omnino coram est, ex editione Argentoratensi 1517. fol. Chirurgus Argentoratensis est, qui ipse artem exercuit, non penitus spernendus, cum v. g. in amputandis artubus reducere cutem, tunc adtrahere super truncatam partem jubeat, & circumambire vesica, & non adhibito ferro candente, nisi vena nimis sævierit. Multum tamen medicamentis indulget.

Anonymi *chirurgia* cum iconibus ex ALBUCASE, germanice Argentinæ edita 1540. fol. HEIST.
HIPPOLYTI ANTONELLI *de cucurbitula* L. Parisſ. 1541. 8. LIND.
TERTII DAMIANI *Theorica Chirurgia*, Antvverp. 1541. GESN.
MICHAELIS ANGELI BLONDI *de partibus ictu ſectis citiſſime curandis & medicamento aqua nuper invento*, Venet. 1542. 8. & in collectione GESNERIANA. Vulnera ſola aqua ſimplici vult ſanare impoſita, abſque turundis aut ſuppurantibus.

GUALTERI HERMANRYFF *handbüchlein gemeyner practic der ganzen Leibartzney*, Strasburg. 1541. 8. EJ. *groſſe Chirurgie oder volkommene vvundarzney*, Francof. 1545. 1559. fol. 1662. fol. EJ. *feld und ſtatt buch bevvärter vvundarzney*, Francof. 1556. 4. MEIB. EJUSDEM *ſchvvangerer frauen roſengarten*, Francof. 1561. 8. & EJ. *hebammenbuch*, Francof. 1569. 8. 1600. 4. HEIST. EJUSD. *nutzlicher berichtvvie man die augen und das geſicht ſchärfen und geſund erhalten: die zähne friſch und feſt erhalten ſoll*, VVürtzburg 1548. 4. De oculorum & dentium malis. EJ. *bevveherte cur des ſteins und gries in nieren, blaſen und lenden .... auch gründlicher bericht den ſtein zu ſchneiden*, Argentor. 1543. 4. PL. Non legi celebris compilatoris opera.

The queſtionary of cyrurgy vvith the formularies lyttle Guidoin cyrurgie, ... vvith a ſyngular treaty of the cure of ulcers tranſlated from the french by ROBERT VVYER, Lond. 1541. fol. * AMES.

JAC. HOLLERII STAMPANI Liber *de materia chirurgica*, Pariſ. 1544. fol. 1552. 1560. fol. HEIST. Lugd. 1547. 8. Francof. 1589. 12. cum TAGAULTIO, & in collectione GESNERI. Medicamenta ſunt ex veteribus collecta. Id opus autem paſſim cum tractatu de nervorum malis, de dolore, de hæmorrhagia, de pyroticis, præfecto titulo *Inſtitutionum chirurgicarum* L. III. Pariſ. 1552. 1571. 8. Lugdun. 1588. 8.

LAUR. BURRES *Chirurgia* Germ. Erfurt. 1544. 4. HEIST.
ALPHONSI GOMEZ *de tumorum præparatione*, Hiſpali 1546. 12. L. *
In JOH. BAVERII *conſiliorum Libro*, Argentin. 1546. 4. aliqua chirurgici ſunt argumenti.
J. DRYANDRI *Artzney ſpiegel beneben des menſchlichen körpers anatomey und chirurgiſchen inſtrumenten*, Brancof. 1547. fol. RIV. *

LEONHARDI FUCHS *ad quinque priores de curandi ratione Libros appendix in qua chirurgica maxime tractantur*, Lugdun. 1548. 16. Hi Libri VI. VII. VIII. & prioris operis *de ſanandus corporis humani affectibus*, Baſileæ jam anno 1542. 8. editi liber *quintus* huc pertinent.

MATTIÆ CORNACIS *hiſtoria quinqueniis fere geſtationis in utero & quemadmodum infans ſemiputridus reſecta alvo exemtus, ſed & mater curata evaſerit*, Vienn. 1550. & *hiſtoria II. quod eadem femina denuo conceperit & interierit* ibid. Eadem cum multis appendicibus ſimilis argumenti prodiit cum EJUS *conſultationibus medicis*, Baſil. 1564. 4.

BENED. TEXTOR *de cancro & ejus natura & curatione*, Lugd. 1550. 8. MIEB.

AMBROSIUS PAREUS, reformatæ religioni addictus, Chirurgus regius primarius quatuor Regum, quem primum Europæ Chirurgum vocat BRANTOME (*vie de Charles* IX.) ſolus a Rege CAROLO IX. in laniena illa crudeliſſima ſervatus grato ob ſanatum ſibi læſum in venæſectione tendinem. Vir modeſtus, cordatus, expertiſſimus, mediocriter tamen eruditus fuit, ut cui neceſſum fuit GALENI gallicam verſionem a medico exorare (JOHANNE CANAPE). Anatomen in ſcholis medicis exercuit. Caſtra diu ſecutus, obiit anno 1590. EJUS multa opera huc pertinent. Primum quod legi, eſt *Maniere de traiter les playes faites per harquebuſes, flêches*, &c. Pariſ. 1551. 8. Ab Italo chirurgo didicerat modum molliter vulnera curandi. Negat vulnera ſclopetaria amburere. Machinas ad educendas glandes delineat. De fracturis complicatis agit, & de carie, de ambuſtis, de gangræna & amputatione, in qua cauteriis utitur. Vulnerum graviſſimorum ſanatorum exempla profert. Adjicit aliqua obſtetricia quibus brachium præeuns vult amputari. Hujuſmodi etiam aliqua exſtant cum EJUS *briefve collection de l'adiminiſtration anatomique*, Pariſ. 1549. 8. tum ſectionis cæſareæ in mortua matre methodus. Deinde legi ejus opera, a docto viro recognita & latinitate donata, Pariſ. 1582. fol. recuſa, Francof. 1594. fol. 1610. 1612. fol. & apud UFFENBACHIUM, Gallice edita Lugd. 1641. fol. 1652. fol. & belgice Leid. 1604. Amſtelod. 1615. 1636. 1649. fol. Præfatio data eſt a PAREO anno 1579. Libri ſunt 28. quorum huc ſpectant *de tumoribus* Libri VI. & VII. *de vulneribus* Libri VIII. IX. X. (quorum poſtremum diximus), *de contuſionibus & gangranis* Liber

XI. *de*

XI. *de ulceribus, fistulis & hæmorrhoidibus* Liber XII. *de fasciis* Liber XIII. *de fracturis* Liber XIV. *de luxationibus* Liber XV. *de plerisque affectionibus quarum curatio manu fere perficitur* Liber XVI. *de reparandis quæ desunt* Liber XXII. *de generatione* (ubi situs perversi fœtus, & partus & uteri prolapsus aliaque huc pertinentia vitia describuntur) Liber XXIII. *de renunciatione* Liber XXVI Etsi non negaverim, opus PAREI a medicis Parisinis pretio redemtis adornatum esse, quod RIOLANUS adfirmat, (*Anthr.* pag. 31.) & recte forte monuerit J. van HORNE, rectius fuisse facturum PAREUM, si solas observationes edidisset, neque auxisset librum alieno labore (*microtechn.* pag. 526.,) nihil tamen inde decedit magni viri meritis. Acu per carnem trajecta, deinde ipsa arteria forcipe prehensa & ligata sanguinis fluxum supprimere docuit, (nisi in Italia didicit) & pila ex charta intincta adstringenti medicamento. In hydrocele setaceum adhibuit. Idem in collo ad oculorum mala adhibuit. Ossa cariosa parvis foraminibus terebravit. Mammam amputabat trajecta acu. Arteriotomen commendavit & feliciter exercuit. Instrumenta multa invenit, aut perfecit. Encheireses novas excogitavit. Dentes repositos comprehendere & firmari ante recentiores monuit. Uterum amputavit. Cartilagines in partu deprimi, etiam prope sacrum os, observavit. Fracturam colli femoris pro luxatione habitam adgnovit. Humerum antrorsum vidit luxari. In paracentesi perire monuit, quibus omnis aqua una emitteretur. Connatas vertebras dorsi vidit, ut infinita alia taceam, omni laude digna. Hic primus inter Chirurgos Parisinos eminuisse videtur, cum GUIDONIS tempore inter quinque sectas nulla esset Parisinorum aut Gallorum memoria, neque Parisiis excitaretur inter Chirurgos, nisi P. de ARGENTERIA, Medicus, neque notissimus homo. Ex Italia vero inprimis & ipsum PAREUM & THEODORICUM de HERY laudis semina reportasse certum est, PAREO fatente in Lib. de vulneribus sclopetariis.

AMBR. PAREI opera Anglice prodierunt Lond. 1578. fol.

ANDREÆ LACUNA *methodus cognoscendi & exstirpandi excrescentes in vesica collo carunculas*, Rom. 1551. 12. * Ulyssipone 1560. 8. *

ANDREÆ LACUNA hic citati arcanum ad carunculas vindicat sibi AMATUS.

CHRISTOPHORI a VEGA *de curatione caruncularum*, Salmanticæ 1552. ASTR. & Complut. 1553. LIND. *

BARTHOLOMÆI MAGGII Lib. *de vulnerum a globulis sclopetorum illatorum curatione*, Bonon. 1552. 4. RIV. HAEN. & in collectione GESNERI, atque Veneta, quam dicemus, recusus, 1566. 8. Bonus auctor. Venenatam & exurentem horum vulnerum naturam refutavit. In Instrumeutis & medicamentis multus fuit. De carie, de ulceribus etiam egit. Eum LAURENTIUS JOUBERTUS in Lib. gallico *de vulneribus sclopetorum* exscridsit VIGIER p. 155.

J. PHILIPPI INGRASSIÆ *de tumoribus tomus* I. *in quo generatim tumorum omnium præternaturalium species declarantur*, Neapol. 1553. fol. Explicat C. I. Fen. III. Libri IV. AVICENNÆ & Libri *primi* dimidium. Reliqua, quæ promittit, numquam, prodierunt. Tumorum facit genera 226. cum eo referat carum etiam & lethargum. Doctus in conciliandis Græcis & Arabibus, quos, & Arabes inprimis, diligentissime legit. Observationes varias ad PAULI, AETII, & aliorum Græcorum latinas versiones adspersit. Historia ex cadaveribus & praxi sua aliquas profert, ut abscessuum in cerebro. Cum femoris os luxatum crederetur, ostendit trochanterem avulsum fuisse. Superstiosus homo scribit a D. VINCENTIO inplorato sanatum fuisse hydrocephalum frustra reclamantibus diabolicis hæreticis. EJ. *illustrissimi Ducis Terranovæ enarratio & curatio*, Venetiis prodiit 1568. 4. cum conjunctis etiam VESALII & EUSTACHII consiliis. Fractura duarum costarum erat, inde colluvies purulenta in pectus elapsa cum febre. Sanatus fuit æger tribus cauteriis admotis. Contra EUSTACHIUM acerbior fuit.

J. PHILIPPO INGRASSIÆ adde EJUS *iatrapologiam*, Venet. 1544. 8. quæ apologiam continet curatæ contusionis tibiæ, & quæstionem, num in capitis vulneribus liceat alvum ducere, quam adfirmat, cum nonnullis conditionibus.

PHILIPPI FLESSELLI *chirurgia*, Paris. 1553. 16. LIND.

ALPHONSI FERRI *opusculum de caruncula seu callo quæ cervici uteri innascuntur*, Lugd. 1553. 4. & cum sequente opere ubique recusum est. Laudat erodentia, destructionem carunculæ per catheterem, candelas, vitriolum, multus in bene longis compositionibus. EJ. *de sclopetorum vulneribus* L. III. Lugd. 155. 4. Venet. 1556. 8. Francof. 1575. 4. Lugd. 1583. 4.

& in

& in *collectione* GESNERIANA, Tigur. 1555. fol. trirostre instrumentum, satis paradoxum, pro extrahendis glandibus excogitavit, & Alphonsurum dixit. Acus pro ligandis arteriis probo. In *corollario* defendit omnino ambustionem a vulneribus sclopetariis.

JACOBI RUEFF *de conceptu & generatione hominis* Libri VI. Tigur. 1554. 4. Francof. 1580. 4. auctius & 1587. 4. Habet etiam partus difficiles Figuris expressos. Idem videtur ejus *Hebammenbuck*, &c. Francof. 1588. 4. HAEN. 1600. & *'t boeck van de vroetvvyf*, Amstelod. 1670. 4. vertente MARTINO EVERARDO. * Ej. libellus *de tumoribus quibusdam phlegmaticis nonnaturalibus*, Tiguri editus 1556. 4. belgice versus ab HENRICO van ROONHUYSEN sub titulo *Tractaat van de phlegmatyke gezvvellen*, Amstelod. 1662. 8. Inmensa vis formularum & theoria inutilis.

Inter FR. VALLERIOLÆ *exercitationes*, Lugduni 1554. fol. & sæpe alias editas non adeo paucæ Chirurgici argumenti sunt.

In J. LANGII LAMBERGII *epistolis* non pauci casus chirurgici etiam rariores reperiuntur, ut resecti uteri. Excerpsit eos GESNERUS, & collectioni suæ addidit.

J. FRANCISCI ROTÆ Liber *de bellicorum tormentorum vulnerum natura enchiridion*, Bonon. 1555. 8. Venet. 1566. Antvverp. 1583. 4. Francof. 1575. 4. & in GESNERI collectione. Venenorum & ambustionum in his vulneribus defensor, antiquorum inutilis imitator.

A. 1555. Königsbergæ, seu Regiomonti prodiit in 4. collectio in qua JOH. von PARISIIS *nevv vvundarzney*. LAUR. BURR'S *nevv vvundartzney*, LANFRANCUS & alii habentur. *

AMATUS LUSITANUS in suis *curationibus* plurimas habet chirurgicas. Monet posse in suturis trepanum adhiberi, etiam in sutura lamdoide, & fracto osse occipitis.

CONRADUS GESNERUS, ut omnem rem medicam, sic Chirurgiam ingenio suo illustravit. Arteriotomen, dudum sepositam operationem, in amico suo FELICE VVURZIO, celebri Chirurgo, feliciter renovavit. EJUS opera prodierunt *de Chirurgia scriptores optimi quique veteres & recentiores*, Tiguri 1555. fol. Auctores, quos recudi curavit, jam nominavimus omnes. Ipse addidit passim figuras, & catalogum scriptorum chirurgicorum de more suo, minime inutilem.

RODERICI de MOLINA medici & chirurgi *institution chirurgica en que facilmente se hallaran todas las species de llagas que son y pueden ser hechas en la cabeça*, Granat. 1557. N. ANT.

PIETRO e LUDOVICO ROSTINI *compendio di tutta la Chirurgia*, Venet. 1557. & 1558. 8. 1630. 8.

FRANTZ RENNERS *vvundarzney*, Francof. 1576. 4. * PL. Idem citat EJUS *aüsserlicher arzney.. handbuchlein*, Nurnberg. 1557. 4. *

HIER. MONTUI *chirurgica auxilia ad aliquos affectus qui reparationem exigunt, curationem morbi item venerei*, Lugd. 1558. 4. PL. *

J. BAPT. SUSII *de sanguinis mittendi ratione*, Basil. 1558. 8. & ex editione J. TRULLERII Rom. 1628. 12. * EJ. *de venis e directo secandis*, Cremon. 1559. 4. Sed hæc in practicis repetentur.

Inter JULII DELPHINI *quæstiones medicinales*, Venet. 1559. 8. Liber II. est de cauteriis.

In COLUMBI ultimo Libro *de re anatomica* etiam chirurgici argumenti habentur observationes, ut ancylosis vertebrarum, &c.

LEONHARDUS BOTALLIUS Medicus Regius, qui castra secutus naturam ipsam sollicite observavit, & manu, sub fratre suo, medicinam fecit. EJUS multa exstant chirurgica, ut *Tractatus de curandis vulneribus sclopetorum*, Lugd. 1560. 8. 1565. 16. Venet. 1566. 8. 1597. 8. MEIB. PL. Antvverp. 1583. 4. germanice, Norimb. 1676. 8. utilis omnino est. Ustionem omnem & vim venenatam refutat: masculam vim trepani effert, qua eo ævo rarissime utebantur: turundas longiores reprobat: instrumenta simplicia & commoda proponit. EJUSDEM *de curatione per sanguinis missionem, scarificationem, hirudines*, Lugdun. 1580. 8. Antvverp. 1583. Mechanismum venæsectionis describit, & eam in omni fere morbo laudavit, vel auctor, vel promotor certe praxeos, quæ nunc in Gallia regnat. Revulsionem & derivationem rejicit. Opera omnia recusa sun t Leidæ anno 1660. 8. curante JOHANNE van HORNE.

ANTO-

Post hunc sequitur GABRIEL FALLOPIUS (*a*), in suis chirurgicis operibus, gra-

ANTONII CHALMETEI *enchiridion chirurgicum externorum morborum remedia complectens, quibus accessit methodus probatissima curandi morbi venerei*, Paris. 1560. 8. mihi 1564. 8. HEIST. OSB. 1567. 8. Lugd. 1570. 1588. 12. Patav. 1593. 8. Basil. 1621. 8. Orleans 1621. 8. PL. 1636. 8. & cum aliis libellis FRAMBESARII atque HILDANI, Basil. 1634. 8. belgice etiam excusum vertente GYSBERTO COETS 1640. 8. Amstelodami. PL. Discipulus RONDELETII fuit, SAPORTÆ, J. SYLVII & GUILIELMI LAUTHIER, Librum recognoscendum dedit NICOLAO FONTANO. Fere totus in formulis est, & medicamentis, cum perpaucis observationibus. In lue venerea præfert mercuriale unguentum.

ANTONII CHALMETEI dictus liber excusus etiam exstat Genev. 1659. 8.

PIERRE FRANCO *Traité des hernies*, Lyon. 1561. 8. Chirurgus Lausannensis & Bernensis (in præf.) vir egregius undique, & anatomes peritus, pius homo, & industrius qui sceleta iu bibliotheca Bernensi dedicavit, Friburgi & Lausannæ docuit. (HILDAN. *vom nutzen der anatom.* pag. 140. 141.) De herniis quidem utiliter scribit, multas historias adducit, filum aureum laudat. Sarcocelen & ejus operationem exponit, adhæsionem intestini ad testem observavit, hydrocelem sanat, inciso scroto, inserta turunda. Plurimam vero laudem meruit nova operatione, quam necessitate coactus administravit, cum calculus per perinæum extrahi non posset; vesicam nempe super os pubis contra præjudicia seculi incidit, quo vulnera vesicæ credebantur funesta esse. Instrumenta etiam apta excogitavit, itinerarium *gorgeret*, & forcipem nostris similem. In vulgari etiam operatione, quando calculus ægrius sequitur, suasit ut differatur extractio, donec suppuratio partes laxaverit. De *cataractis* etiam & oculorum morbis egit.

HIERON. CRASSI *Tractatus de tumoribus præter naturam, de solutione continui, de ulceribus*, Venet. 1562. 4. PL.

GEORGII PHÆDRONIS *chirurgia minor seu omnium ulcerum perfecta curationis methodus*, Basil. 1562. 4. Paracelsicus homo, in quem optimus GESNERUS vehementer in epistolis invehitur.

MATTHIÆ KAPFER *relatio vera quomodo cultrum ex ancillæ cujusdam ventre quem per annum fere in eo gestaverit, ex latere extraxerit, ægramque sanitati restituerit*, VVolfenbuttel. 1563. 4. germanice HEIST.

ANTONII SAPORTÆ *Libros quinque de tumoribus præter naturam* huc refero, etsi longo post tempore ex bibliotheca F. RANCHINI eos ediderit HENRICUS GRAS, Lugduni 1624. 12. More & ordine veterum tumorum genera percurrit, adjecit quinque vel sex proprias observationes, inprimis aneurysmatum in arteria intercostali superiori, crurali, aorta. Adjectus est libellus non utilissimus JOHANNIS SAPORTÆ *de lue venerea*.

FELICIS VVURZII posthumum Librum hic citabo, quem frater RODOLPHUS, Basileæ 1576. 8. HE. 1596. tum 1612. edidit, sæpe recusum ut Basil. 1616. 8. 1687. 8. & 1675. 8. cum Libro obstetricio & iconibus adjectis ab H. SCHAEVIO tum VVolfenbuttel. 1624. 8. Stettin. 1649. 8. 1659. 8. & alias sub titulo *Practica der vvundarzney*. C. GESNERI coævus & amicus fuit. Libri quinque sunt, tres de vulneribus, unus medicamentorius, ultimus pertinet ad curam infantum. Magni eum facit BOERHAAVIUS pag. 432. Tom. I. *Prælectionum Practicarum* edit. 1745. In vulnerum curatione turundas refutat, & cauteria ad hæmorrhagias supprimendas, & nimiam curiositatem inquirendi in vulnera chirurgi, & abusum specillorum. Observationes multas profert, gravissimorum vulnerum, multum usus decoctis vulnerariis.

FELIX VVURZIUS prodiit etiam Breslau 1651. 8.

(*a*) GABRIEL FALLOPIUS sive FALOPPIA magnus & anatomicus & medicus & chirurgus fuit (GUILANDINUS *de papyr.* pag. 75.) Quare omnino doleo omnia magni viri scripta chirurgica a morte demum prodiisse, prælectiones nempe a discipulis satis plerumque barbare & inornate editas. EJUS *Libri duo de ulceribus & de tumoribus præter naturam* prodierunt Venetiis 1563. 4. & *emendatiores atque magna accessione aucti a* BRUNONE SEIDELIO, Erfurti 1577. 4. quales etiam in collectione operum reperiuntur. Adparet inde ruditas aliqua in chirurgia, cum candente adhuc ferro in mortua carne artus amputaret, & reli-

gravissimus vir, dexterrimus anatomicus, anatomes professor, & chirurgus solertissimus.

Dein-

& reliquias putridæ carnis cauterio ambureret. Observationes tamen suas interspergit, fumum pyritis accensi ad scirrhum laudat, &c. Ejus alia opera sunt præter jam citata, *de vulneribus* bene grande opus, Venetiis seorsim editum 1571. 4. *de cauteriis*, & *de luxatis & fractis ossibus*. Multas utique suas observationes & curationes citat. Contrafissuræ exemplum habet, & ancyloseos in dorsi vertebris. Paracentesin jubet versus os Ilium facere, ut nunc solet, cum eo tempore prope umbilicum administraretur. Fungum cerebri observavit, neque tamen pro parte ejus visceris habuit. Calculum etiam secabat. THONERUS exemplum habet (L. VII. obs. 4.) ubi calculus, quem cathetere non potuerat reperire FALLOPIUS, in cadavere multo visco obductus apparuit.

PETRI FOGLIA *de faucium ulceribus*, Neapol. 1563. 4. 1635. 4. LIND. Ab ANDREA a CRUCE inter præcipuos Chirurgos citatur, si is est quem FOGLIATAM vocat.

ANDREAS VESALIUS & Anatomica & Chirurgica laude floruit, & CAROLUM, Hispaniarum hæredem, ex adliso capite graviter laborantem felix restituit. Pauca tamen ejus chirurgica opera exstant, *consilia* nempe pro duce de TERRA NOVA, jam dicta, & *consilium pro visu partim depravato, partim abolito*, Basileæ 1583. fol. cum MONTANO editum, & postuma *Chirurgia magna in septem Libros digesta*, quam a morte Præceptoris PROSPER BORGARUCCIUS regius medicus Venetiis edidit 1569. 8. Plenum opus, quo & anatomes pars aliqua & simplicia medicamenta continentur. Humiliter tamen de ea chirurgia sentit JOHANNES van HORNE (*microt.* pag. 521.) & compilationem variam editorem insefuisse HILDANUS auctor est opp. pag. 382. Et utique solet proponere sententias GUIDONIS priorumque Chirurgorum, fuse satis, sua tamen consilia & experimenta passim addit, & supplet omissa. Appendices in pueris divelli, cranium loco ab ictu alieno frangi, & alia plurima expertus monuit.

LAURENTIUS COLLOTUS eo ævo celebris in Gallia lithotomus fuit, quem etiam PAREUS citavit, & conductoribus uti scripsit. Imo duo ejus nominis viri fuerunt, pater & filius, quos laudat DURETUS ad HIPP. *aphorism.* & PAREUS, qui LAURENTIUM patrem, & LAURENTIUM & JOHANNEM filios commendat *des monstres* pag. 443. 444.

JOHANNES BAILLEUL Abbas in *Jonval* HENRICI II. tempore magnam in curandis luxationibus auctoritatem consecutus est, quæ laus & arcana sanationis methodus in ejus familia mansit, nomen denique in omnes eos homines transiit, qui in restituendis luxationibus occupantur.

STEPHANUS GOURMELIN *synopseos chirurgiæ Libros* VI. edidit Lutetiæ 1566. 8. LIND. & *chirurgicæ artis ex* HIPPOCRATIS *& veterum decretis ad rationis normam redactæ libros* III. ibid. 2580. 8. Opera chirurgica Gallice edita sunt Paris. 1647. 8. Libros illos III. legi, nitidum nempe & latinum opus inveni, sed quod nihil proprium neque de nuperioribus inventis quidquam præter apparatum magnum haberet.

STEPHANI GOURMELIN opera chirurgica Gallice primum prodierunt Paris. 1571. vertente ANTONIO MALEZIEU.

In J. VVYERI observationibus pluscula habentur chirurgici argumenti, quæ prodierunt Basileæ 1567. 4. Pertinent ad atretas, gangrænam, sarcocelen, &c. sic in RUMLERI observationibus quas, uti dictum in Pathologicis, edidit VVELSCHIUS, egregia descriptio aneurysmatis aortæ exstat.

PETRI ARIAS de BENAVIDEZ *secretos de Chirurgia e specialmente....de la manera como se curan los Indios de L lagas* (sive de modo quo Indi sua vulnera sanant) Valladolid. 1567. 8. *

OTHONIS BRUNFELS *chirurgia parva*, Francof. 1596. 8. *

FILIPPI PALATII *methodus medendi vulnera medicamento quod ex aqua simplici & frustulis de cannabi vel lino constat*, PerusCæ 1570. 8. cum dilucidationibus SANCASSANI Italice edita, notis ibi aucta, & illustrata. Lintea aqua calida ebria sola in vulneribus admittit. Editor vim eam etiam ad ulcera extendit.

J. PAULI NATII *opusculum de chirurgia & præcipue de solutione continui*, Venet. 1570. 8.*

In

Deinde JOHANNES ANDREAS *a* CRUCE (*a*), non ita pluribus notus; sed pro complemento totius artis habetur, cui innotescit. Fuit Italus & Venetus, & chirurgus classiarius, tandemque professor publicus. Apud eum cum summo candore & sine fastu habentur omnia. Editus est Venetiis italico sermone, sed translatus in linguam latinam, germanicam, gallicam, & quod tamen

In MERCURIALIS *arte Gymnastica* aliqua de varicibus exstant, & Libri *de affectibus aurium & oculorum* utcumque huc pertinent, Francof. 1591. 8.

HIER. MONTANUS circa hæc tempora vixit, in cujus *practica medica* Liber V. continet *chirurgica auxilia*, Venet. 1626. 4.

In JUL. PALMARII Libro *de lue venerea* aliqua sunt de caruncilis, in quibus FERRIUM refutat.

HORATII MORI *tabulæ universam chirurgiam uno ordine complectentes ex eruditionibus medicis collectæ*, Venet. 1572. fol. HEIST.

HIERONYMI MURILLO *therapeutica metodo de* GALENO *en lo que toca a cirurgia*, Saragoss. 1572. 8. *

VOLCHER COITER in observationibus aliqua chirurgica habet. Duram matrem, quam CARPENSIS non ausus erat adtingere, audacter aperiri jubet.

(*a*) ANDREÆ a CRUCE *chirurgia* Lib. VII. Venet. 1573. fol. 1596. fol. LIND. 1605. & EJUSD. *chirurgia universale e perfetta*, Venet. 1583. fol. 1605. fol. HAEN. germanice recusa Francof. 1607. fol. Italicumque continet fusissimum artis ambitum, ut v. g. ad fracturas cranii longo ordine diæta per sex res non naturales exponatur, sententiæ veterum ex ordine recenseantur. Non tamen absque suo experimento proprioque consilio auctor scripsit, qui in operationibus consenuerit, & multa cadavera humana secuerit. In Libro III. continentur TAGAULTII Libri de fracturis & luxationibus. In Libro VII. continetur plenissima hactenus instrumentorum collectio ex omnibus prioribus. In latina editione sola habetur vulnerum tractatio, cum instrumentis quæ eo pertinent. In caput XIII. *degli ulceri* nuper edidit commentarios ANTONIUS FORZELLINUS, Venet. 1736. 8.

Chirurgie Françoise recueillie par J. DALECHAMP, Lyon 1570. 8. HEIST. 1573. 8. HAEN. cum iconibus instrumentorum.

ADAMI LONICER *constitutio & norma obstetricum*, Francof. 1573. 4. german. HEIST. & 1703. *

ZECHENDORFERS *von der* LECHNITZ *gründliche und rechte untervveisung der vvundartzney*, Francof. 1574. fol. *

FRANCISCI ARCÆI *de recta vulnerum curandorum ratione* Lib. II. Antvverp. 1574. 8. *cum adnotationibus* ALVARI NONNII, Amstel. 1658. 12. belgice *kortbondige middel om allerhande zoorten van vvonden te geneesen*, vertente GEUSIO, Leuvvard. 1667. 8. germanice *von der rechten vvunden cur*, Nürnberg 1674. 8. Auctor celeberrimus, a BENEDICTO ARIA MONTANO exoratus, Librum edidit, plurima passus ob novam methodum, octogenarius cum scriberet anno 1573. Curationem simplicem secutus est, absque turundis in vulnere simplici non maximo, & in ipsis pectoris vulneribus, felix, ut per exempla adparet, in medendo, multum fidens medicamentis, ex balsamo suo notus. In cancro etiam amputando, uti nuperrimi Chirurgi, sola manu usus est. Gastroraphiam, adeo eo ævo raram, commendat. Multa de ulceribus habet.

ANDREÆ ALCAZAR medico-chirurgi in Guadaloxara & professoris Salmanticensis, *chirurgia* Libri VI. *in quibus multa obscura loca antiquorum & recentiorum interpretantur*. Vulnera capitis, nervorum, thoracis, abdominis, pudendagram, mentagram seu morbum gallicum tractat. Opus Salmanticæ prodiit 1575. fol. EJ. *de vulneribus capitis* Librum seorsim excitat LINDENIUS excusum 1582. fol.

CORNELII SCHYLANDRI *practica chirurgia* cum facili modo extrahendi olea prodiit Antvverp. 1575. 8. * HEIST.

mirum, hodie vix cognoscitur auctor, egregia tamen habet quod ad ratiocinia, & quo ad partes anatomicas de instrumentis excogitandis. Gallice dicitur JEAN *de la* CROIX (CROCE voce Italica;) sed editio Veneta optima est, quæ prodiit apud Robertum Majettum 1596. in folio.

Pa-

HORATII AUGENII *de medendis calculosis & exulceratis renibus*, Camerini 1575. 4. Curationem calculi refert, quæ ope olei vitrioli facta sit.

JOSEPHI (du CHESNE) QUERCETANI *sclopetarius seu de curandis vulneribus*, Lugdun. 1576. 8. 1600. 8. PL. EJ. *de la cure des arquebusades*, ibid. eodem anno HEIST. an diversi duo Libri?

JOSEPHI QUERCETANI primo loco citati opusculi titulus plenus est *sclopetarius seu de curandis vulneribus quæ sclopetorum & similium tormentorum ictubus accidunt*. Præfatio hujus libri data est anno 1575. Plenus est formulis, inprimis chemicis. Tepidæ fotu peractas curationes laudat. FRANCISCI MARTEL *de curatione vulnerum a bombardis inflictorum* librum citat PASCHALIS GALLUS, cujus annum ignoro.

FRANC. NEMER *vvundarzney-buch*, Francof. 1578. 4. HEIST.

Cum REMB. DODONÆI *historia vitis vinique* multæ memorabiles historiæ prodierunt Colon. 1581. 8. Rupta vesica & inde urinosus hydrops: Hydroceles plures observationes: aneurysmatum multæ historiæ: vulnera capitis, aliæque. Eadem hujus viri laus est in *observationibus medicis* quas citavimus in pathologicis.

J. IGNATII BOSCII *de lapidibus qui nascuntur in corpore humano & præcipue renibus ac vesica & ipsorum curatione*, Ingolstad. 1580. 4. *

J. CALVO *primera y 2. parte de la cirurgia universal y particular del cuerpo humano*, Hispal. 1580. 4. Madrit. 1626. fol. *

PAULI GULIARII *de vulneribus corporis curandis* Libellus, Veron. 1581. 4. *.

J. FRAGOSI *de chirurgia Liber*, Madrit. 1581. fol. LIND. *

JOH. FRAGOSI *Erotemas chirurgicas en que se ensenna lo mas principal de la cirurgia con sua glosa*, Madrit. 1570. EJUSD. Liber *de chirurgia*, Madrit. 1581. fol. LIND. EJ. *chirurgia universal commendada y annadida*, Complut. 1601. fol.

J. FRANCISCI ROUSSET *ὑστεροτομοτοκία* seu *de partu cæsareo Liber*, Paris. 1581. 8. & auctior, adjecta *assertione historica & dialogo apologetico pro cæsareo partu* 1590. 8. Basileæ 1582. 1588. 8. 1591. 8. Francof. 1601. 8. cum variis ex ROUSSETO, & ex aliis novis observationibus adjectis, CORNACIS historiis jam dictis, & poëmate satis grandi ROUSSETI in ALBOSII lithopædion, ut hæc editio optima sit, gallice excusa est sub titulo *Traité nouveau de l'hysteromotocie ou enfantement cæsarien*, ibid. 1581. 8. EJUSD. *brevis apologia pro partu cæsareo in dicacis cujus dum chirurguli theatralem invectivam*, Paris. 1598. 8. excusa est. Eximius Liber, medici, qui chirurgiam intime prespexerat, & cui certe nullum ejus temporis chirurgorum, & omnium minime PAREI opus comparari queat, recentiorum pauca. Demonstrat per plurimas historias, ulcera, vulnera, incisiones uteri partumque cæsareum non necessario mortem inferre. Gastroraphiam, eo seculo vulgo ignoratam, commendat, tum herniæ incarceratæ operationem. Denique apparatus alti lithotomiam, sive FRANCONIS, & laudat, & eximiis anatomicis observationibus & cautelis illustrat. Editionibus posterioribus accessit JOH. ALBOSII *lithopædion senonense*, breve id quidem, & PROVANCHERII *de eodem* fetu 28. annis gestato, more antiquo scriptus libellus, denique varia a C. BAUHINO adjecta tum similes historiæ vulneris uteri sanati, & intestini & vesicæ, tum ossium pubis in partu discessus, & alia, ut ipsius coli valvulæ descriptio.

URBANI HEMARD *recherches avec les traités anatomiques des dens & des maladies qui leur adviennient*, Lyon 1582. 12.

J. JACOBI MANNI *de malleolorum scarificatione ex veterum sententia*, Patav. 1583. 4. RIV. In Oriente aliquamdiu vixit, ubi copiosissimas apud Arabes scarificationes observavit, &c.

GEORGII BARTISCH, chirurgi ocularii & herniotomi Dresdensis, *ὀφθαλμοδουλεία oder augendienst*, Dresdæ 1583. fol. Norimberg. & Sulzbach 1686. 4. Longo artis usu exercitus homo,

Pariter inter principes recensendus est HIERONYMUS FABRICIUS AB AQUAPENDENTE (*a*); superavit enim omnes, & nemo illi hanc disputat gloriam. Vir fuit certe, qui per totam Italiam suo tempore ita inclaruit, ut incre-

homo, superstitiosus tamen, qui chemosin omnino pro magico morbo (zauberey) describat. Anatomen dat oculi, non bonam. Icones multæ, & nitidæ sunt. In medicamentaria parte fusus est, & aliqua adjicit ad medicamenta præparanda. In cataracta aliisque morbis tutam viam sequitur. Instrumentum ad palpebram comprehendendam a VERDUYNIO pictum causa ipsi litis cum RAVIO fuit.

J. B. SYLVATICI *de secanda in putridis vena salvatella, deque nostro in secandis venis modo cum antiquo comparato*, Mediol. 1583. 4. *

PETRI MARTYRIS TRONI *de ulceribus & vulneribus capitis* Libri IV. Ticin. 1584. 4. HEIST.

P. PAOLO MAGNI *discorsi sopra il modo di sanguinar i corpi humani*, Rom. 1583. OSB. 1584. 4. 1586. PL. HAEN. 1613. 4. HEIST. OSB. 1624. 1674. HEIST.

P. PAOLO MAGNI mea editio est Romana 1626. 4. Curiosus satis liber est, cum iconibus, quæ encheireses repræsentant.

J. B. CARCANI LEONIS, magni anatomici, *de vulneribus capitis absolutissimum Librum triplici sermone contentum*, Mediol. 1582. 4. HAEN. BURCH. EJ. *exenteratio cadaveris illustrissimi Cardinalis* BOROMAEI (nunc in sanctos relati,) Mediolan. 1584. 4. (CORTE qui posteriorem libellum recudi fecit.)

GEORGII SALMUTH. *quæsita quædam chirurgica* 1585. 4. *

NERI NERII *assertio quod in sinistri lateris stupore a causa frigida oborto liceret mittere sanguinem per sedis venas & applicare cauterium occipiti*, Neapoli 1585. 4. LIND.

RODERICI de FONSECA *de calculorum remediis qui in renibus & vesica gignuntur* Libri II. Rom. 1586. 4. L.*

J. VARISMANNI *de rabidi canis morsu & hydrophobia tractatus*, Regiomont. 1586. 8. L.*

ANDREAE BACCII *de venenis & antidotis.. de canis rabiosi morsu & ejus curatione*, Rom. 1586. 4. PL.

WALTHER CARYES *hammer of the stone* (AMES) 1587. 12.

MICHAELIS GAVASSET Libri III. *Primus de natura cauterii*, Venet. 1587. 4. reliquis ejus libellis melior. GALENI juratus adsecla fuit.

LEONARDO FIORAVANTI, arcanista, *Chirurgia*, Xenet. 1588. 8. HEIST. 1610. 8. OSB. 1679. 12.

LEONARDI FIORAVANTI *Chirurgia* citata, agyrtæ aut arcanorum venditoris opus est, magni anatomes, etiam in chirurgo, contemtoris.

AUGUSTINI VASQUES *quæstiones medico-practicæ & chirurgicæ*, Salmantiæ 1589. 4. L.*

MARCI ANTONII MONTAGNANÆ *de herpete, phagedæna, gangræna, sphacelo & cancro*, Venet. 1589. 4. HAEN.

J. PETRI PASSERI *de causis mortis in vulneribus capitis & recta eorum curatione.. de perforatione & abrasione in cranii læsionibus non satis apparentibus*, Bergom. 1590. 4. PL.

ANDREÆ de LEON *Examen de cirurgia a visos para sanguis y purgas*, Pinciæ 1590. 4.

In BALDUINI RONSEI *epistolis*, Leidæ 1690. 8. editis aliqui partus difficiles recensentur, etiam ob hydrocephalum, & retenti in utero fetus.

An approved practice for all young surgeons concerning burnings vvith gunpovvder and vvounds made vvith shote, svvord, &c. Lond. 1591. 4. cum tractatu de lue venerea. *

JULII HOLDER *vvahrhafte beschreibung eines rechten vvundarztes*, Francof. 1592. 4.*

(*a*) HYERONIMI FABRICII ab AQUAPENDENTE *pentateuchus chirurgicus opera* J. HARTMANNI BAYERI prodiit Francof. 1592. 8. Patavinus Anatomicus, Medicus & Chirurgus fuit, meticulosus in operationibus gravioribus, ut inter suturas solam siccam admitteret, in excogitandis vero instrumentis & armamentis satis ingeniosus. Opus, quod citavi anno 1604. 8. inde Patav. 1647. fol. recusum est cum instrumentorum iconibus, conjunctum cum ejusdem *operationibus chirurgicis* sub titulo *operum chirurgicorum*, Venet. 1619. fol. Fran-

increbile sit. In primis in chirurgia excellit, omnes morbos chirurgicos ponderat, horum originem, speculationem, & eventum prædicit; in instrumentis est incomparabilis & in fulcimentis, per plures casus. Omnibus potius aliis scriptis quam

Francof. 1620. fol. HEIST. & denuo 1666. fol. Lugdun. 1628. 4. Leidæ vero 1723. fol. Italice vero 1711. fol. & germanice vertente SCULTETO, Norimb. 1672. 4. 1716. fol. Et *pentateuchus* quidem de tumoribus, vulneribus, ulceribus, fracturis & luxationibus ita agit, ut plurimus sit in medicamentaria parte, & recensione veterum opinionum. In *operationibus* a capite ad calcem persequitur morbos, quibus manu oportet mederi. Observationes suas passim satis copiosas excitat.

HIERONYMI FABRICII ab AQUAPENDENTE hic recensi practica passim edita aliena sunt, BARTHOLINO teste *vindiciarum* pag. 3. & de *pentateucho* etiam querebatur, non ad sententiam suam scriptam esse.

ALEXANDRI MASSARIÆ *de ubusu medicamentorum vesicantium*, Vicetiæ 1593. 4.

HERCULIS SAXONIA *de phœnigmis* Libri III. *de universa rubificantium natura, psilothris, smegmatibus, dropacibus, sinapismis, vulgo vesicantibus de quorum usu in febribus pestilentibus multa disputantur*, Patav. 1593. 4. Fortiter vesicantium causam contra MASSARIAM egit, & eo in primis tempore ad febres pestilentiales a MERCURIALI aliisque vesicantia emplastra in usum introducta fuerunt.

LUDOVICI MERCATI *institutiones chirurgicæ in duos Libros sectæ*, Madrit. 1594. 8. Francof. 1619. fol. EJ. *institutiones artis luxatorum & de ossium fractura & curatione* lat. ex hisp. versæ CAR. PISONE, Francof. 1625. fol. MEIB.

MART. HELLING *thes. de phlebotomia*, Marpurg. 1594. 4. *

ANDR. LIBAVII *Tractatus de impostoria vulnerum per unguentum armarium sanatione Paracelsicis usitata*, Francof. 1594. 8.

J. COSTÆUS *de igneis medicinæ præsidiis*, Venet. 1595. 4.

J. COSTÆI dictus liber non incommodus est, quo omnis Græcorum & Arabum eruditio de cauteriis continetur, tum de dropacibus, vesicatoriis, &c. tractatio. Hernias cauterii potentialis ope curare docet.

J. BAPTISTÆ SYLVATICI *Tractatus de aneurysmate*, Vicentiæ 1595. 4. HAEN. Venetiis 1600. 4. quæ mea est editio. Per aneurysma intelligit unice, id quod nos *spurium* vocamus, & a sola dilatatione arteriæ aneurysma nasci posse omnino negavit. Cum omnes eo tempore chirurgi id malum pro incurabili desererent, ipse ex PAULO & Arabibus curationem proposuit, utrinque nempe jussit ligari arteriam, tunc incidi, grumos eximi, & ex propria observatione arterias vulneratas sanari adfirmavit.

JULII CÆSARIS ARANTII Liber *de tumoribus secundum locos affectos*, Venet. 1587. 4. 1595. 4. cum *observationibus anatomicis* ibid. In *observationibus* etiam aliqua habet huc facientia, ut partum difficilem ab ossibus pubis introrsum gibbis.

J. BAPTIST. ZAPATA *secreti varj di medicina e di chirurgia*, Venet. 1595. 8. TH. 1618. 8. HEIST. 1677. 8. cum titulo *mirabilia seu secreta medico-chirurgica* recusa, Ulm. 1696. 8. *

BARTHOLOMÆI HIEROVII *methodus chirurgica docens rationem sanandi apostemata, vulnera, ulcera*, Francof. 1595. 8. cum *methodis medicinalibus* ALB. BOTTONI & ÆMILLI CAMPOLONGI Libro *

PETER LOVVE *D. in the faculty of chirurgie at Paris, chir. to Henry IV. easy certain and present method to cure and prevent the spanish sickness*. Lond. 1596. 4. AMES. *

GABRIELIS FERRARA *nuova selva di Chirurgia*, Venet. 1596. 8. Ex italico latine vertit P. UFFENBACH, cum nomine *sylva Chirurgica* & edidit Francof. 1625. 8. Liber *primus*, cui titulus est *observationum*, est compendium chirurgiæ vulgatioris, cum nonnullis superstitiosis, & fabuloso verme. In Libro II. instrumenta & formulæ, in III. chemica præparata describuntur.

DURANTIS SCACCHI *subsidium medicinæ in quo quantum docta manus præstat ad immanes morbos tollendos elucescit*, Urbin. 1596. 8. HEIST. *

HIPPOLYTI BOSCI *de vulneribus a bellico fulmine illatis*, Ferrar. 1596. 4. 1603. 4. L. *

Jo-

quam hoc ipso carere possumus, & quoties magna operatio chirurgica est instituenda, si tum aliquem consulere velimus, hunc perpendere supra hac re debemus. Editus est Patavii anno 1666. quæ editio optima est, & Lugduni Batavorum anno 1723.

Huic

JOSTERII de JOSTERIIS *administrationes de usu vesicantium, de cucurbitulis affligendis, de V. S. omissione*, Venet. 1596. 4.*

CASPARI TAGLIACOII (*Tagliacozza*) *de curtorum chirurgia per insitionem seu de narium, labiorum & aurium defectu per insitionem arte hactenus ignota sarciendo. Additis instrumentis cutis traducis & delegationum*, Venet. 1597. fol. Francof. 1598. 8. Mirum artificium & pro physico experimento pulchrum, pro chirurgica operatione pene crudele. Post inutiles primi Libri theorias fusissime & cum omnibus cautelis per dierum seriem & numerum, modum describit, quo particula cutis de brachio excisa, cum truncati nasi cruentato vulnere consuta, sensim naso adhæreat, a brachio resecetur, novaque in sede quasi insita comprehendat. Cæterum, cum videam rem vulgo pro fabulosa haberi, testimoniis eam confirmasse non erit superfluum. Ecce aliqua antiquiora, quam TAGLIACOTIUS. PETRUS RONZANUS Episcopus Luceriensis in T. VIII. *annalium mundi* citat ad annum 1442. BRANCAM Chirurgum Siculum, inventorem hujus artis, & ANTONIUM filium perfectorem, qui etiam labia & aures reparavit, (apud GIMMAM in scriptorib. Ital.). VINCENTIUS vero VIANEUS medico-chirurgus, Maidæ in Calabria natus, inventor artis reparandi nasi ex BARRIO contemporaneo ab eodem citatur. ALEXANDER etiam BENEDICTUS *Anatom.* Libro V. c. 19. & A. VESALIUS Libro III. c. 19. & PAREUS Libro 22. c. 2. & STEPHANUS GOURMELINUS ejus artificis meminerunt. Inter coævos reparationum TAGLIACOTIANARUM testem se dat Jac. HORSTIUS in *vvund. der nat.* p. 380. ULMUS *de utero* p. 174. 175. in *physiol. barb.* p. 233. Et ipse inquit, & amicus meus JACOBUS ZENARO, ex urbe *Montechiaro* agri Brixiani, multos sanavit nisi insitione, cujus unus egregius artifex est. Descripsit artem in quinque partibus, cum iconibus. MERCURIALIS *de decoratione* p. 23. scribit. Certum est in Calabria dari qui reficiant nares & TAGLIACOTIUS indicavit mihi duos, quibus nares reparavit, modumque addidit. GRIFFONIUS apud HILDANUM exemplum reparati nasi more TAGLIACOTIANO habet *Centur.* III. *obs.* 31. *Epist.* 62. THOMAS FIENUS in Libro XII. quem continuo citabo, sanationum a TAGLIACOTIO perfectarum se testem obtulit c. 1. Hinc TAGLIACOTIO statua posita in theatro Bononiensi, quæ dextra nasum tenet. Post ea tempora P. A. MOLINETTI *de quinque sensibus* resarciri a Patre suo nares vidit anno 1625. (p. 62.) J. B. CORTESIUS in *Miscell. Dec.* III. fuse hanc artem describit, quam ex BOIANA Medicorum Turpiensium familia didicerat TAGLIACOTIUS. (Fuse etiam pro ea operatione scripsit PURMANNUS in Libro cui titulus der *Lorberkranz.*) Pro TAGLIACOTIO etiam testimonium dicit F. LICETUS *de monstr.* II. c. 29. Nostro tempore adhuc in BOIANORUM familia hoc artificium exercetur, REAUMUR, *Histoire dell' Accadémie des Sciences*. p. 37.

CASPARI TAGLIACOTII artificium pro fabula etiam venditat THOMAS FITZMAURICE in *Quæst. medicis*, Monspel. 1749. 4.

MIGUEL de LERIZA *libro de cirurgia que tratta sobre las llagas en general* (nempe hactenus in GUIDONEM) *con un trattado proprio en el qual se ensenna el modo de curar las carnosidades que est an en la via de la orina*, Valentiæ 1597. 8. ANT.

SEVERINI PINÆI (*Pineau*) *opusculum physico-anatomicum de integritatis & conceptionis virginum notis: & de partu naturali in quo ossa pubis distrahi demonstratur*, Paris. 1597. 8. Per experimenta ostendit sensim ante partum hiscere ab invicem & pubis ossa, & ilium os a sacro discedere, eaque manu sua palpavit, lenteque coalescere observavit. Ab apophysi præter naturam nata ossis pubis funestam partus difficultatem observavit. Eum libellum in Germania a severis morum custodibus prohibitum fuisse auctor est DE VAUX L. C. IDEM concessis cadaveribus usus est ad inventa propria de sectione calculi, & de operatione sua gallice scripsit (DE VAUX *index funer.* p. 555. *Résponse de Recteur & des D. D. de la faculté de Médecine*) libellum quem in *bibliotheca Thuanea* invenio, *discours touchant l'invention & l'extraction du calcul de le vessie*, Paris. 1615. 8.*

DA-

DAVID HERLICII *unterrichtung von den schvvangern frauen und kind-betterinnen*, Gryphisvvald. 1597. 8. PL. & Stettin. 1618. 8.

JAC. MARCHANT *declamationes in apologiam* FR. ROUSSET, *quibus παράδιξον de cæsareo partu impugnatur*, Paris. 1598. 8. *

THOMÆ FIENI *de cauteriis* Libri V. Lovan. 1598. 8. Colon. 1608. 8. fusissime & plenissime de cauteriis ex omni antiquitate agit EJUSD *Libri chirurgici* XII. *de præcipuis artis chirurgicæ controversiis* a CONRINGIO post mortem auctoris editi sunt Francof. 1649. 4. Londini recusi 1733. 4. Agit de trepano, cataractæ depositione, bronchotome, paracentesi thoracis, abdominis, arteriotome, sectione cæsarea, sectione (ubi apparatum parvum laudat), sectione herniæ, amputatione reparatione nasi, cujus enormem difficultatem satis demonstrat. Versus est Liber cum titulo *handgreepen der heelkonst*, Amst. 1685. 8. & germanice, Norib. 1675. 8. *vvundarzneykunst*.

In CASSERII Libro *de vocis organis* descriptio exstat bronchotomes, ejusque operationis defensio, cum instrumentis. IDEM invenit pyxidem, ex qua cupri candens lamina expellitur, pro cauterio in ægris meticulosis.

ANDREÆ LAURENTII *discours de la conservation de la vue*, Ruen 1600. 12. * EJUSDEM *de mirabili strumas sanandi vi solis Galliæ regibus concessa* Liber I. & *de strumarum natura, differentiis, causis, curatione quæ fit arte medica* Liber. Paris. 1609. 8. *

FRANC. MURATORII *apologia therapeutica vulnerum brachii*, Bonon. 1600. 4.

In FRANC. MURATORII citato opusculo historia continetur, quæ ex ictu arteriæ hæmorrhagia nata ægrum sustulerat. Tuetur se MURATORIUS, cum neque ipse neque adversarius quidquam veri præsidii ad supprimendum sanguinem adhibuissent.

J. B. GEMMA *de varia ratione curandi bubonis & carbunculi pestilentialis*, Venet. 1600. 4. *

BENEDICTI BASELLI *apologia qua pro chirurgiæ nobilitate strenue pugnatur* Llibri III. Bergom. 1600. 4. *

GUIL. FARRICII HILDANI *observationes chirurgicæ* XXV. item *de gangræna & sphacelo*, Francof. 1598. 8. prodierunt & 1611. inde longa serie alia opera, *Centuria* nempe *observationum & curationum chirurgicarum*, Basil. 1606. 8. *secunda* 1611. 8. *tertia* Oppenheim 1614. 8. *quarta* ibid. 1619. 4. *quinta*, Francof. 1627. 4. *sexta* cum prioribus in operum collectione: *Centuriæ* V. Lugdun. 1641. 4. Porro Basileæ 1634. 8. excusa ut *cista militaris seu neu verbesserte feldartzney* ibid. repetita 1686. 8. Tum successit *de gangræna & sphacelo* I. Francof. 1600. 8. Oppenheim. 1617. 4. cum numerosis observationibus gangrænæ a frigore aliisque causis ortæ, Germanice prodiit Basil. 1615. 8. *von heissen und kalten brande*. *Lithotomia vesicæ* germanice edita est Basil. 1626. 4. & a HENR. SCHOBBINGERO latine versa, Basil. 1627. 4. anglice vero a R. C. Lond. 1640. 8. *Appendix Epistolarum de usu & abusu turundarum post extractionem calculi adhibendarum* una prodiit. *Observatio vulneris gravissimi sclopeto inflicti*, Oppenheimi excusa est 1614. 8. *De combustionibus* I. Basil. 1607. 8. *Epistolarum centuria* I. *de ichore & meliceria* CELSI, in qua synoviæ historiam habet & ancyloseos, & decocta vulneraria VVURTZII rejicit, & alia omnia junctim recusa sunt in operibus, Francofurti 1646. fol. & 1682. fol. sed primæ editiones multo nitidiores sunt. *Observationes & epistolæ* seorsim recusæ sunt Argentinæ 1713. 4. In Libro *von der fürcreflichkeit und nutzen der Anatomie*, qui Germanice solum exstat, Bernæ 1624. 8. exstant multæ historiæ funestorum casuum ex anatomes ignoratione. Hic civis noster Bernæ Poliatrici munere functus, a pago natali *Hildez* nomen traxit, vir industrius, indefessus in inveniendis pro re nata & perficiendis chirurgicis instrumentis, in curandis gravissimis malis felix, addictior medicamentis & turundis quas defendit. Quare longo sermone classicum scriptorem a nemine negligendum non necesse est fuse laudare. In *lithotomia* instrumentum gorgeret invenit, inventum describit, apparatum altum repudiat, scirrhorum pro exsuccis habitorum observationes adfert. In amputatione, quam candente ferro administrat, arteriis tamen injectum vinculum laudat.

GUIL. FABRICII HILDANI *cista militaris* primum prodiit Basileæ 1615. 8. IDEM HILDANUS Germanice prodiit vix mutatus, versus a FRIDERICO GREIFF Francofurti vel Hanoviæ 1652. fol. & seorsim *bericht von den brüchen und deren keilung*, Ulm. 1696. 12. *

JACOBI GUILLELMEAU Chirurgi Parisini Libros huc refero. EJUS Liber *des maladies de l'œil*, Parisiis jam anno 1585. 8. prodierat, belgice versus a JOHANNE VERBRUGGE cum titulo

titulo *hondert en dertien gebreken der vogen*, Amstelod. 1687. 12. GUILLEMAEI libellus non utilissimus est, & spem fere in formulis ponit. In adjectis adnotationis VERBRUGGII aliquae historiae utiles inveniuntur, ut illa de insectis conjunctivam rodentibus. Germanice recusus est Dresdae 1710. 8. Deinde Liber *de l'heureax acouchement des femmes*, Parisiis anno 1609. & 1643. 8. prodiit, bonus Liber & melior quam eo tempore solebant scribi. Conversionem & extractionem fetus pedibus apprehensi ex primis laudat. Observationes multas proprias profert. Ob hæmorrhagiam continuo extrahere fetum jubet, & PAREI filiam eo artificio sanavit. Sectionem cæsaream expertus rejicit. Atretarum, quæ conceperunt, historias & incisiones ad emittendum fetum protulit. Uteros in partu ruptos vidit. Opera omnia collecta prodierunt Dordraci 1598. fol. HEIST. Paris. 1612. fol. nobis autem sub titulo *œuvres de Chirurgie de* J. GUILLEMEAU *augmentées de plusieurs traités extraits des leçons de* M. GERMAIN COURTIN. Rouen 1649. fol. Hac editione continentur præter priora & alia quæ non sunt hujus loci *Magazin des instrumens de Chirurgie: sommaire des tumeurs contre nature, playes, ulcères, fractures & dislocations*. Integra fere Chirurgia est ad seculi genium, non absque tamen proprio judicio. Ita in amputatione propter gangrænam cauterium, in amputatione absque gangræna forcipem pro vasis ligandis absque cauterio recte præfert. Aneurysma legitimo modo ligata arteria sanavit. Cæterum audacter incidit, trepanum in suturis. *Apologie pour les chirurgiens*. Sunt historiæ infelicium eventuum absque culpa Chirurgi, & felicium absque ejus vera industria. *Traitè de la parfaite méthode d'embaumer les corps*, quo libello sectiones cadaverum regum CAROLI IX. HENRICI III. & IV. continentur.

ALEX. SEITZ *aderlass buch vom rechten gebrauch dee aderlass ventosa oder köpf.* 1601. 8. PL. *

ALEX. SEITZ hoc loco dictus multa superstitiosa habet, & venæ sectionem nimis metuit, qui ex nupera missionis sanguinis frequentia ipsam luem veneream oriri credat.

EUSTACHII RUDII *de tumoribus præter naturam*, Venet. 1600. 4. *de ulcerikus* Libri III. Patav. 1602. *de externarum partium adfectibus*, Venet. 1606. fol. Experimenta pauca & labor Galenicus.

J. JESENII von JESSEN *institutiones chirurgicæ quibus universa manu medendi ratio ostenditur*, VVitteb. 1601. 8. *anvveisung zur chirurgie*, Nuremberg 1614. 8 Laudat J. van HORNE *microtech.* p. 526. ob omissum familiarem tunc medicamentariæ materiæ abusum, & manuarias operationes puriores. EJ. *de rustico Bohemo cultrivorace historica relatio*, Hamburg. 1628. 8. *

J. JESSENII von JESSEN dictæ *institutiones chirurgicæ* non absque observatione natæ sunt, tum propria, tum præceptorum, quos optimos in itineribus audivit.

JOH. RIOLANI patris *Chirurgia* Lips. 1601. L. & in collectione operum, Paris. 1610. fol.

VVILLIAM CLOVVES *treatise for the artficial cure of struma or kinge evil*, London. 1602. 8. EJUSD. *Tractatus of chirurgy for the cure of gunshot and of the cure of lues venerea*, Lond. 1637. 4. *

In CABROLII observationibus etiam chirurgicæ aliquæ sunt, cum auctor manu mederi sit solitus, vulnera insignia sanata, ulcus renale.

In HIERONYMI CAPIVACCII operibus continetur etiam Liber *de cauteriorum recta applicatione*, Francofurt. 1603. fol.

PETRI PARISII *breve discorso sopra il moderamento del vino ed oglio per guarire ogni sorte di ferita*, Panorm. 1603. 4. *

PETRI UFFENBACH *vvundartzney oder Thesaurus chirurgicus verdeutscht*, Francof. 1605. fol. & EJUSD. *thesaurus chirurgiæ continens præstantissimorum auctorum opera chirurgica*, Francof. 1610. fol. Ex GESNERI collectione habet TAGAULTIUM, HOLLERIUM, MARIANUM SANCTUM, ANGELUM BOLOGNINUM, MICHAELEM ANGELUM BLONDUM, ALPHONSUM FERRUM, JACOBUM DONDUM; adjecit autem Centuriam I. observationum HILDANI, EJUSDEM libellum de combustionibus, & PAREI opera.

FRANCISCI PLAZZONI egregii viri, qui operationes Chirurgicas in Theatro Patavino demonstrabat, nimis autem præcoci morte abrepti (RHOD *de acia* p. 153.) *de vulneribus sclopetorum tractatus* prodiit Patavii 1605. 4. PL. Venet. 1618. 4. Patav. 1643. 4. 1669. 4. *

BERNARDINI CAII *de vesicantium usu*, Venet. 1606. 4. LIND.

DOMI-

DOMINICI TERILLI *de vesicantium rectu usu ac utilitatibus mirificisque in praxi fructibus*; Venet. 1607. 4.

DE DOMINICO TERILLO vide in practicis.

In PETRI MATTHÆI ROSSII *Consultationibus & observationibus selectis*, Francof. 1638. 8. multæ chirurgicæ sunt, neque eæ inutiles. Ita monet, ne symptomata quæ fracturis aliena accidunt, ipsi malo tribuantur. Cæterum in mortua carne amputat, &c.

JOACH. TANKIUS *de plegmone ex sententia* GALENI Lips. 1608. 4. PL.

Inter J. HEURNII opera exstant Libri *de morbis oculorum*, Antvverp. 1608. 4. tum *de morbis mulierum* & alii, quibus morbi aliqui chirurgici, sed medice magis tractantur.

HIPPOLITI PARMÆ *Praxis chirurgica in qua operationes describuntur*, Venet. 1608. 16. EJUSD. *introductionis ad chirurgiam* Libri II. Patav. 1612. 4. Laudat JOH. van HORNE & GOELICKE in *historia chirurgiæ recentioris*.

HIPPOLITUS PARMA primo Libro *introductionis* suæ solitam pentateuchum tradit, altero classes auxiliorum, revulsionem, derivationem, digestiva, adstringentia, instrumenta, &c. Non utilissimum opus.

DIONISIO DACA CHACON *Pratica y theorica di Chirurgia en Romance y en latin*, Valladolid 1609. 2. tom. fol.*

EX THEODORO BARONIO *de operationis mejendi triplici læsione & curatione* aliqua huc pertinent, de caruncularum consumtione per cereos medicamento illitos absque dolore, de catheteris periculis, & de malis eventibus, sectione calculi quam semper funestam observavit, de injectione lithontripticorum per ulcus perinæi, &c.

PETRI PIGRAEI *chirurgia cum aliis medicinæ partibus juncta*, Paris. 1609. 8. LIND. & EJUSD. *Epitome præceptorum medicinæ chirurgicæ*, Paris. 1612. 8. gallice versa cum titulo *Epitome des préceptes de Médecine & Chirurgie*, Rouen 1658. 8. & belgice *kort begryp vau de Cure der medicine en der Chirurgie*, Amstelod. 1633. 4. Posterius opus legi, quod videtur idem priori, sed auctius, cum prius se edidisse auctor ajat in præfatione. Habet aliqua aut propria, aut certe eo tempore non vulgaria, & punctionem vesicæ, & observationes aliquas, & historias vulnerum capitis, & alia. Nimis tamen multus in theoria & parcus videtur in encheiresi. In partu difficili pedibus jubet fetum extrahere, &c. Gallice edidit *Chirurgie mise en théorie & en pratique*, Paris. 1610. 8. quem Librum non vidi.

PETRI PIGRAEI *Epitome de préceptes de Médecine & de Chirurgie* mea editio est Rouen 1642. 8. Hæc versio aucta & melior editione latina hujus libri.

J. G. SCHENK *lithogenesia von vvunderbaren steingevvächs oder steingeburthim menschilichen leibe aus dem lateinischen übersezt*, Francof. 1609. 4. nonne lithopædion ALBOSII?*

SEBASTIANI CORTILIO Armienensis *Libri V. Institutionum chirurgicarum & Practicæ chirurgicæ* Libri IV. Francof. 1610. 8. LIND.

PETRI FORESTI sunt *observationum & curationum chirurgicarum Libri* V. *de tumoribus præter naturam*, Leid. 1610. 8. *Libri* IV. *de vulneribus*, *ulceribus*, *fracturis & luxationibus* ibid. eodem anno, præter plurima chirurgica quæ cum morbis in observationibus medicis tractatis occurrant. Historiæ in illis numerosæ sunt, & propriæ, & aliorum, cum scholiis de more, gratæ lectu, in parte autem medicamentaria, ut tunc solebat, quam chirurgica, uberiores.

In T. THEODORI SCHENKII collectione observationes chirurgicæ per partium corporis humani ordinem distributæ magno numero reperiuntur, undique collectæ, quæ omnino legi merentur.

In H. SMETII *Miscellaneorum* Libro X. etiam chirurgici aliqui casus describuntur.

TOB. TANDLER διασκέψεων χειρουργικῶν δεκὰς *de hirudinum usu scarificatione felicius adhibenda*, *plebotome puerorum & pragnantium*.. *& salvatella*, *de hysterocele*, *hysterotomia*, *matricis estirpatione*, *lineis extractione*, *commodiori setacei adplicatione*, *cohibenda partis amputatæ hæmorrhagia*, VVittemberg. 1610. 4. PL.

ANDREÆ KALT. *de mola*, *ejus causa*, *signis*, *curatione*, Constant. 1611. 4. PL.

T. GUILLAUMET *Livre Xenodochal*, Paris. 1611. & *Traité des ouvertures*, *trous & ulceres sponténes*, 1611. 12. MEIB.

In VIDI VIDII *operibus omnibus sunt de Chirurgia* Libri IV. Venet. 1611. fol. Compendium quo breviter operationes chirurgicæ & instrumenta describuntur, inprimis tamen delegationes. Pleraque aut omnia ex veteribus sumsit.

HIE-

HIERONYMI VENEROSII *consultatio responsiva de urinæ stillicidio, pruritu & herpete exedente*, Venet. 1611. 4. PL.

J. EMANUEL LABADIE *conseils de chirurgie*, Toulose 1611. *

VALERII BALDUTHI *tumorum omnium præternaturalium curandorum methodus*, Venet. 1612. 4.*

Leçons anatomiques & chirurgiques de feu M. GERMAIN COURTIN *dicteés depuis* 1575. *jusques a* 1587. *recueillies & corrigeés de plusieurs manuscrits par* M. ETIENNE BINET *Chirurgien juré*, Paris. 1612. fol. Lyon 1638. 8. Prægrandis Liber undique collectitius.

ZACHARIÆ a PUTEO *clavis medica rationalis spagirica & chirurgica quæ...de stranguria, pruritu & herpete varia recludit præsidia*, Venet. 1612. 4.*

RODOLPHI GOCLENII *Tractatus de magnetica vulnerum curatione citra ullum dolorem & remedii applicationem*, Francofurt. 1613. 8. Defendit sigilla astralia & curationes sympatheticas. Contra eum scripta est JOANNIS ROBERTI *Tractatus novi* GOCLENII *de magnetica vulnerum curatione anatome*, Lovan. 1615. 8. LIND. Respondit ille in *synarthrosi magnetica opposita infaustæ anatomiæ* J. ROBERTI *Jesuitæ pro defensione Tractatus de magnetica vulnerum curatione*, Marburg. 1617. 8. LIND. sed ROBERTUS variis libellis ad certamen rediit, ut *metamorphosi magnetica* CALVINO GOCLENIANA, Leodii. 1618. 8. & in GOCLENIO *heauton timorumeno seu curationis magneticæ & unguenti armarii ruina*, Luxemburg. 1618. Nuremberg. 1662. 4. tum in GOCLENIO *mago senio delirante*, Duaci 1619. 12. denique in *curationis magneticæ & unguenti armarii magica impostura*, Luxemburgi 1621. 8. ubi tiam in HELMONTIUM pugnat. LIND. Denique GOCLENIUS *novam defensionem magneticæ curationis vulnerum ex solidis principiis* reposuit, Francofurt. 1625. 8. 1643. 8. Nam eo tempore hujus modi historiæ fidem inveniebant.

JOSEPHI PANDOLPHINI *Tractatus de ventositate spinæ sævissimo morbo*, Firmi 1614. *revisus & annotationibus novisque observationibus illustratus a* G. A. MERCLINO, Norimberg. 1674. 12. in patholocicis dictus est.

In FELICIS PLATERI *observat.* Basil. 1614. & alias excusis, multæ ad morbos chirurgicos pertinent. Sic in *praxi* varix, aneurysma hernia, fistulæ ani aliiq. morbi chirurgici tractantur.

JACOBI SCHALLING *ophthalmia seu disquisitio hermetico-Galenica de natura oculorum eorumque visibilibus characteribus, morbis & remediis*, Erfordiæ 1615. fol. latine & germanice prodiit. Anatomen, morbos, & medicamenta oculorum describit mirus homo, ex PARACELSI schola, qui, ut BARTISCHIUS, inflammationes oculorum graves refert ad magiam. Integram fere ex suo ingenio medicam materiam subjecit.

J. CASTELLANUS edidit ANTONII BALDESII *quæstiones de gangræna & sphaceli diversa curatione*, Venet. 1616. 8. LIND. EJ. *phylacterium phlebotomiæ & arteriotomiæ* prodiit Argentorati 1628. 8. germanice versum.*

CÆSARIS MAGATI *de rara medicatione vulnerum* Libri II. Venetiis 1616. fol. 1676. fol. & nuper in Germania 1733. 4. recusi sunt, quo celeberrimo Libro multa peculiaria continentur. Experientiæ in MAGATO multum fuit, literarum Galenicarum & scholasticarum potius nimis, ut plurimum rationibus ex scholarum theoria desumtis utatur, quæ nostro seculo parum habeant roboris. Antiquam autem HIPPOCRATIS, & Germanorum, ante GUIDONEM, & VVURTZII praxim renovaverant chirurgi aliqui Romani, a quibus edoctus MAGATUS vulnerum delegationem frequentem, & curiosam detersionem, & delegationum renovationes superfluas, & turundas, longe a curandis vulneribus removet, unionem labiorum, clausum vulnus, mitem medicandi rationem laudat, libro I. ubi de vulneribus in universum agit. *Secundo* libro vulnera cranii copiose, reliqua parcius persequitur, occupatus in veteribus partim defendendis. Ipse quidem MAGATUS in religionem Franciscanam transiit, arte medendi tamen non penitus deserta. Cum vero contra ejus methodum scripsisset SENNERTUS noster, sub nomine F. JOANNIS BAPTISTÆ MAGATI edidit *tractatum, quo rara vulnerum curatio defenditur contra* SENNERTUM, qui cum J. BAPTISTÆ *consiliis* anno 1637. 4. Bononiæ prodiit, recusus in Veneta editione anni 1676. fol. & in editione Germanica, in quo methodum suam non in omnibus vulneribus, sed in simplicibus valere, & GALENI & antiquorum doctrinæ convenire, defendit, & aliqua experimenta chirurgica addit. Esse enim ipsius CÆSARIS auctor est DIONYSIUS SANCASSANUS *dilucidazion.* p. 163. Obiit CÆSAR sectus ob calculum anno 1647.

ALFONSI ROMANI de CORDOVA *theorica y practica de cirurgia* Madrit. 1617. 8. 1639. 1661. 8.

GUILIELMI LOISEAU *de internorum & externorum morborum curatione libellus cum historiis notatu dignissimis*, Bergerac. 1617. 8. L. Bourdeaux 1620. 8. Carunculas sanasse jam monuimus. Sed vide ASTRUCIUM, neque enim legi.

CASPARI HOFMANNI *de ichoribus & in quibus illi adparent adfectibus*, Lips. 1617. 8. *

CASPARI HOFOMANNI citatum hic opusculum collectio est locorum veterum.

HENRICI PETRÆI *handbuchlein der vvundartzney*, Marpurg. 1617. 4. Norimberg. 1625. 7. cum HILDANO. da sphacelo.

FRANCISCI PECCETI *Chirurgia in quatuor libros digesta de tumoribus, de vulneribus, ulceribus & fracturis*, Florent. 1616. fol. Francof. 1619. 8. 2. vol. Ticin. 1697. fol. Collectio ex veteribus, cum plurimis medicamentis, & exigua utilitate.

NICOLAI HABICOT *Problemes medicinaux & chirurgicaux*, Paris. 1617. 4. *qu' un Chirurgien doit absolument pratiquer l' opération de la branchotomie* ibid. 1620. *Rec. de l' hist. de la Chir.*

HENRICI de ALSARO *proposicion chirurgica y censura judiciosa en las dos vias curativas de heridas de cabeça y otra* del patria de AVICENNA, Hispali 1618. 4. ANT. *

HERMANNI FOLLINI *de cauteriis*, Antvverp. 1618. 8. *

SCIPIONE MERCURII *la commare o raccoglitrice*, Malin. 1618. 8. maj vel 4. min. Venet. 1620. 4. Verona 1652. 4. 1662. 4. PL. germanice versa & aucta a GODOFREDO VVELSCHIO cum titulo *kinder mutter oder hebammenbuch*, Lips. 1652. 4. VVittemberg. 1671. 4. Primas editiones non vidi, sed Liber dudum scriptus videtur, cum anno 1560. ARANTIUM auctor audiverit. Verbosus admodum, in iis brevior est, quæ necessaria sunt. Partus difficiles ex ordine plusculos enumerat, sed omnes, ex veterum sententia, vult reduci in caput prævium, etiam quando pes vel brachium præit, eumque partum qui fit pedibus præcedentibus pro valde difficili & malo habet. Uncos formidabiles pingit; partus cæsarei exempla felicia habet. In Veronensi editione adjectus est Liber PETRI de CASTRO *de colostro*, quo de meconio agit, a quo retento variolas deducit.

Inter HIPPOLYTI OBICII opuscula sunt etiam *adversus vesicantia decem decisiones & responsiones ad singula capita disputationis* BERNARDINI CAII, Vicetiæ 1618. 4. LIND. *

JAC. de MARQUE *Traité des bandages de Chirurgie*, Paris. 1618. 1631. 8. HE. EJ. *introduction méthodique à la Chirurgie*, ibid. 1652. 1662. 1675. 8. HE.

MATTHIÆ GLANDORP *speculum chirurgicum*, Brem. 1619. 8. Vulnera tractat præmissa anatome, subjectis observationibus patris & SPIGELII, atque HOLTZEMII. EJUSDEM *methodus medendi paronychiæ*, Brem. 1623. 8. Morbi secundum & gravius genus describit, in quo periosteum inflammatur, observationes decem addit, valde eruditas. Laudat alysson polygoni folio. EJUSD. *de polypo, narium affectu gravissimo, observationibus illustrato*, Brem. 628. 4. Excisionem & vinculum laudat, observationes addit non multas, nimis etiam eruditas.

EJUSD. *gazophylacium polyplusium fonticulorum & setaceorum*, Brem. 1633. 4. Intolerabiliter dives gazophylacium, & a nostris nunc moribus alienum.

EJUSDEM *opera omnia* Londini prodierunt 1729. 4. Patre chirurgo natus, cujus observationibus multum utitur, FABRICII & SPIGELII discipulus.

HERMANNI CORBEI Liber *de vulneribus lethalibus & sanabilibus*, Franco f. 1620. 8. Oratio.

DOMINECO GALVANI *delle fontanelle*, Padoa 1620. 4. PL. *

RAIMUNDI MINDERER *medicina militaris*, Aug. Vind. 1620. 8. Germanice scripta est cum vero titulo *gemeine handstüklein zur kriegs artzeney gehörig*.

JOANNIS COLLE Bellunensis *Elucidarium anatomico chirurgicum ex Græcis, Arabibus & Latinis selectum cum commentariis in 4. Fen* AVICENNÆ. *Inserti sunt tractatus de vulneribus, ulceribus, tumoribus, fracturis, luxationibus*, Venet. 1621. fol. Theoreticus & compilatitius auctor.

ALFONSI MENNOZ regii barbitonsoris *instrucion de los barbieros phlebotomicos*, Madrit. 1621. 8. ANT.

P. ZACCHIÆ magnum opus inter scriptores medicolegales, ut vocant recensebimus.

JOHANNIS HORNUNG *chirurgischer bericht von brandschäden*, Nurnberg 1622. 8. Idem in cista medica etiam chirurgicas observationes habet.

Medicus nisi chirurgus semiplenus vel nihil est, Magdeburg. 1622. 4. HE.

STEPHANI CALANDER *brevissima chirurgicæ facultatis compendiaria*, Saviliani 1623. 12. LIND.

JA-

JACOBI CARANTA *decadum physico-medicarum* Libri II. *de morsu canis rabidi*, Saviliani 1623. 4. Occasione scripsit hominis, qui tertio mense, cum incolumis videretur, hydrophobicus perierat. Inde exempla congerit aliorum animalium rabidorum, quibus non a morsu canino malum ortum fuit, sed quæ propria rabie perierunt.

FRANCISCI GUILIELMI CASMAK *relaçam chirurgica de suem caso grave a que succedere mormortificarsa suem braco e cortarse con bon successo*, Lisboa 1623. 4.* ANTON.

GUILIELMI LAUREMBERGII *epistolica dissertatio curationem calculi vesicæ continens*, VVittemberg. 1623. 12. Leid. 1619. 8. quam editionem non vidi. Jam anno 1610. scripta est, & continet curationem, ut credebatur, auctoris, qui calculum in propria vesica etiam tactu perceptum, usu asellorum siccatorum & aliorum quorundam medicamentorum se sustulisse sibi persuasit, neque enim mihi vere sanatus fuisse videtur. Cum VVittembergensi editione exstat epistola PETRI filii in qua fuse de chirurgiæ utilitate & inde orta laude agitur.

C. BARTHOLINI *syntagma medico-chirurgicum de cauteriis præsertim potestate agentibus seu ruptoriis*, Hafniæ 1624. 4. prælectiones Patavinæ sunt, minime certe indoctæ. Defendit Cauteria contra FABIUM PACIUM & MERCURIALEM, brevior tamen de ferro candente, fusior de potentiali, cujus innumerabiles formulas habet, maxime *infernalium lapidum* omnis generis. Fonticulorum sedem & encheiresim fuse tradit.

MARTINI PANSÆ *consilium phlebotomicum oder aderlass büchlein nebst 50. fragen vom blut und blutl ssen*, Lips. 1624. 8. *

Inter HOECESTETTERI observationes etiam aliquæ chirurgicæ sunt.

JOSEPHI de AROMATARIIS *disputatio de rabie contagiosa*, Venet. 1625. 4. Francof. 1626. Antiquitas morbi describit, subtiliter ostendit, quomodo alii auctores potuerint pro novo morbo habere, cum aliqui antiquum facerent, & aquæ timorem a rabie abesse posse, nasci etiam a non rabido homine per morsum, esse anginæ speciem, cujus sedes sit in arteria aspera, docet. Horrorem aquæ eo refert, quod ægri deglutire nequeant, quod etiam in aliis anginosis reperiatur. Cum SALIO DIVERSO helleborum laudat, non probat submersionem in aqua. Fabulosos illos in urina catellos refutat.

His temporibus vixit LUDOVICA BOURGEOIS dicta BOURSIER, cujus habeo *observations sur la stérilité, perte de fruits*, &c. Paris. (1626.) 1642. 8. *Livre second* ibid. 1642. *Livre troisiéme* 1644. & *secrets de la même* 1635. 8. & *apologie contre le raport des Médecins* 1627. 8. Liber etiam, Francofurt. 1628. 4. germanice recusus est sub titulo *hebammen buch*, & Belgice 1658. Delft. Cordata satis & prudens femina amata magnatibus, & perpetua filiorum HENRICI IV. obstetrix. Ordo nullus, encheireses nimis parcæ, observationes paucæ, aliquæ tamen raræ, fides in arcanis nimia.

SANCTORII SANCTORII *Commentarius in I. Fen.* AVICENNÆ, Venet. 1626. fol. Chirurgica instrumenta hic varia proponit, a se ipso inventa, acum triquetram (troiscart) varii generis, & forcipem fissilem ad calculum urtehræ, de qua etiam HALESIUS cogitavit. Bronchotomen laudat. Metrenchyten inventum describit, & docet rationem qua clysterem ipse æger sibi injiciat. In Libro *de remediorum inventione* observationes chirurgicas habet, de fistulis ani, & vesicæ. Cauteria suturæ coronalis in Italia vulgaria damnat. Ajunt SANCTORIUM artem possedisse aquas hydropicas in viris per ubilicum, in feminis per uterum immisso instrumento extrahendi.

CASPARIS VVINCK. J. S. *notæ unguenti magnetici & actiones ejusdem adversus* GOCLENIUM, Diling. 1628. 8.*

MARTINI RULAND *de phlebothomia, scarificatione, ventosatione*, Basil. 1627. 8. PL.

MARTINI RULAND citatum opusculum germanice exstat Basil. 1613 8. cum titulo *vom aderlassen und schrepfen*. Secundum series morborum empirice fere hanc vel illam venam jubet pertundere.

J. BAPT. SORI. *consigli ed avvisi di Chirurgia col modo di far giudicj ne mali: una tassa dell' onorario loro, delle fontanelle del morbo Gallico & aforismi toccanti la Chirurgia*, Molin. 1626. 8.*

In HORSTII *observationibus*, Ulmæ anno 1628. 4. Norib 1737. 4. editis, multæ chirurgicæ sunt, & totus IV. liber huc pertinet, tum aliqua ex epistolis.

Huic addatur MARCUS AURELIUS SEVERINUS (*a*) Neapolitanus professor egregius, de quo nonnulli dixerunt fuisse MACHAONEM & PODALIRIUM horum temporum. BARTHOLINUS fatetur obstupisse se, cum ejus operationes viderit. Peritissimus in anatomicis & medicis fuit, & pariter summus philosophus & ab ephebis chirurgica manu operatus est. Ejus opus de *Trimembri chirurgia* editum est Francofurti 1653. in 4. alterum opus de *chirurgiæ efficacia* Francofurti 1646. in folio. Hi bini tractatus sæpius legendi sunt medico versanti in praxi, ultimum docet quo modo igne & ferro, alterum quo modo medicamentis & victu curentur vulnera, & hoc difficilius adquiritur, cum Liber de efficaci medicina etiam impressus sit bono cum fructu post *Observationes* chirurgicas FABRICII HILDANI.

His-

PEDRO LOPEZ *pratica y teorica de las apostemas*, Sevilla 1628. *

EJUSD. *pratica y teorica de las apostemas in general y particular.. questiones y practicas de cirurgia y heritos Vagas y otras cosas nuevas*, Hispal. 1628. fol. * ANT.

JEAN BONNART *le sommaire des medicamens observés és chef-d'œuvres de* M. BARBIOS *chir. de Paris*, Paris. 1629. 8. Materia medica, quæ simplicia & composita medicamenta chirurgis utilia continet.

ANTONII de VIANA *espejo de chirurgia primera parte de los tiempos del apostema sanguineo*, Ulyssipon. 1631. 4. * N. ANT.

BERNARDI SUEVI *de inspectione vulnerum lethalium* Libr. in forensi medicina dicemus.

THOM. BONHAM *the chirurgians' closet*, Londin. 1630. 4. HE.

FRANC. JOELIS *operum medicorum* Tomus VI. continet *methodum universalem curandi morbos chirurgi manu*, Rostoch. 1630. 8. & in operibus omnibus Amstelod. 1663. 4. * Idem Liber germanice prodiit cum titulo F. JOELIS *chirurgia oder vvundarzney in 7. theilen*, Nurnberg. 1680. 8. *

SEB. GREIFFENS *bevvährte vvundarzney aus Phil. Theophrast. scriften nunmehr kurtz zusammen gezogen durch* J. MECKER, Schleusing. 1630. 8.

J. STEPHANI STROBELBERGER *de dentium podraga seu de odontagra... in qua.. dentium sine & cum ferro artificiose extraendorum varii modi theorice & pratice proponuntur cum collactenorum dolori & extractioni dentium ab auctoribus dicatorum appendice*, Lips. 1630. 8. *

MALACHIÆ GEIGER Medici Bavari *kelegraphia seu descriptio herniarum cum earum curationibus tam medicis quam chirurgicis*, Monachii 1631. 8. & germanice *ausfuhrlicher bericht von den brüchen*, Suttgard 1661. 12. Ulm. 1696. 12. Proponit castrationem, punctum aureum, caustica, & medicamentorum plurimum habet, in observando parcior.

His temporibus Chirurgia in Italia fere ad meram artem medicamentariam contracta fuerat. Unicus anno. 1627. Romæ Chirurgus fuit, qui obstetriciam faceret. FABER ad HERNANDEZ p. 767. Aneurysmatis operationem neminem fuisse qui susciperet, SYLVATICUS auctor est. Sic de calculo BARONIUS queritur relinqui eam operationem Empiricis, & cum Gallus nomine du FAU tendines extensorum digitorum consuisset, habuerunt pro incantamento *Philosoph. transact.* n. 265. sed exstitit tunc Medicus Neapolitanus, imperterritus & animosus homo, qui ferrum & ignem antiquæ Græciæ in usum reduxit. MARCUS nempe AURELIUS SEVERINUS.

(*a*) Ejus multa scripta sunt, primum & princeps *de recondita abscessuum natura* cujus Libri VII. Neapolianno. 1632. 4. minori, *octo* vero *Libri* (addito nempe libello jam dicto *de pestilente παιδαγχόνη*) Francofurti 1643. 4. prodierunt, quæ editio aliquot capitibus & alias auctior satis maculosa est, adornata a Polyhistore illo LUDOVICO de HOERNIGK. Dictio barbari quid & contortuplicati habet, sed experimenti & masculi roboris plurimum. Ad chirurgiam autem inprimis pertinet Liber III de abscessibus anomalis, cisticis inprimis, ferro & igne tollendis, & Liber IV. amplissimus, *de novissime observatis abscessibus*, quo etiam varices & aneurysmata tra-

Hisce addamus AMBROSIUM PAREUM in folio Parisiis editum an. 1582. gallico sermone, sed in linguam etiam latinam, belgicam aliasque translatus est, illa autem editio ab ipso fuit perfecta, & a Domino *du* PUY edita, & idem opus eodem tempore latine fuit editum. Mirum est, quod chirurgus a corpore trium regum in Gallia huic potuit vacare. JOHANNES RIOLANUS, omnium scriptorum severus censor, de PAREO narrat, eum, cum in favore trium regum fuisset, in expeditionibus semper usum esse ea auctoritate, ut persuaderet & cogeret alios medicos, spe remunerationis apud regem inpetrandæ, ut casus exquisitissimos colligerent, qui tunc subpresso eorum nomine exirent in suum nomen, & sic egregium illud opus confectum esse. Sed ipse certe etiam vir fuit eruditissimus, qui plura vidit; cum castra sæpius secutus sit.

Se-

traduntur, & morborum rebellium in ossibus ipsis fundatas radices exponuntur. Venas varicosas adnatæ acu pungere docet. Nova nomina equidem habet, sed multas gravissimorum malorum per ferrum & ignem curationes. In Libro V. *pædarthrocacen* seu spinam ventosam describit, & recte ostendit, in osse ipso fundari, hinc extrorsum serpere. Liber VI. est de gibbis, paulo minus plenus. Reliqui ad praxin pertinent. Recusus est Patav. 1651. 4. Francofurti 1668. 4. Leidæ 1729. 4.

EJUSD. *de efficaci medicina* Libri III. Francof. 1646. fol. 1671. fol. Rejectis medicamentis debilibus conmendat fortiora, quæ ex ordine & suse tradit, arteriotomen, venæ sectionem, scarificationem, paracentesin, non abdominis sed fere omnium tumorum, sectionem, & amputationem omnis generis, trepanum, cauterium, cucurbitulas, balnea, setacea. In cauteriis inprimis fusus, ea per singulos morbos laudat, & nimio fere affectu etiam imperat, ubi ferrum poterat suffecisse, ut in hydrocele, & morbis uvulæ. Sic arteriarum & venarum sectiones eruditissime per singula membra persequitur, parcior in enarrandis encheirisibus, & nimius in morbis singularibus, quos ad classes non reducit. Varia autem passim utiliter monet. In amputatione cutim sursum revellere jubet. In fonticulis verum locum inter deltoidem musculum & bicipitem restituit. Scarificationem in pueris præfert venæ sectioni &c. Gallice versum opus provenit Genevæ 1669. 4. sub titulo *de la médecine efficace*.

EJUSD. *chirurgia trimembris diatetico-pharmaco & chymico-chirurgica*, Francof. 1643. 4. Leid. 1725. 4. materies medica est, cum formulis tum undique collectis, tum a SEVERINO primum laudatis. EJUSD. *seilo-phlebotomia castigata seu de vena salvatella usu & abusu*, Hanov. 1645. 4. Francof. 1668. 4. Venæ *seilem* sectionem prodesse ad jecoris & lienis inflammationem, non ad mala eorum viscerum diuturna docet. Practica adeo potius & anatomica est, quam chirurgica.

EJUSD. *synopsis chirurgiæ* Lib. VI. spurium opus, Amstelodami 1664. 12. editum. Nam est SEVERINI, HORNIO teste *micror.* pag. 251. nec nisi index capitum.

PETRI JOH. FABRI *chirurgia spagirica*, Argentor. 1632. 8. Tolosæ 1638. 8. *

MELCHIORIS SEBIZ *prodromi examinis vulnerum pars prima*, Argentor. 1632. 4. *secunda* 1633. 4. *tertia* 1634. *examen vulnerum partium similarium* 1635. 4. & *dissimilarium partes* IV. 1636. 1637. 4. *examen vulnerum partium singularium & Tractatus de synovia seu meliceride* CELSI *vulgo das glied vvasser* 1639. 4. *

J. BAPTISTÆ CORTESII *in universam chirurgiam institutio in qua tumorum, vulnerum, fracturarum, luxationum cognitio & curatio habetur*, Messanæ 1633. 4. Non utile opus, etsi aliquando curationibus præfuisse adparet.

Inter EJUS viri *miscellanea* huc pertinet *Decas tertia de curtorum instauratione*. Operationis inventionem PETRO TURPIO tribuit, instrumenta & alia pleraque habet ex TAGLIACOTIO.

J. AGRICOLÆ *Institutiones Chirurgiæ*, Francof. 1634. 12. *chirurgia parva das ist vvundartzney*, Nurnberg 1643. 8. 1674. 8. * *nette feldscherer kunst*, Dresd. 1716. 12. *

J. AGRICOLÆ *chirurgia parva* mihi editio est Norimb. 1643. quæ titulum præfert *chirurgiæ spagi-*

Sequitur JOHANNES *a* VIGO, Italus, sed debemus fateri & ipsum & alios peccasse in eo, quod omnia sine ferro & igne voluerint sanare, uti alii contra ferro & igne voluerunt uti: hinc fallit sæpe, quandu consulit, ut sine ferro & igne mala tractentur, & ut hoc & illud medicamentum chemicum adplicetur. Opus est in 4. pluribus editionibus inpressum.

VIDUS VIDIUS, notus olim professor, scripsit quatuor libros de chirurgia in folio, editos Francofurti anno 1667. Ibi leguntur ab uno auctore collecta, quæ sparsim apud alios inveniuntur.

Pro

spagiricæ. Absque operationibus, quas valde metuit, solis pene medicamentis omnia perficere conatur. Ita trepanum, excisionemque glandium plumbearum rejicit, &c.

NICOLAI FONTANI *de extractione fetus maturi per anum*, Amstelod. 1633. 12. cum ejus *aphorismis Hippocratis methodice dispositis*: In *analectis* etiam chirurgici casus habentur, & in notis ad SEB. AUSTRIUM jam descriptis, laryngotome describitur.

JAC. CHIFLETI *acia* CELSI *propriæ significationi restituta*, ALPHONSUS NUNNESIUS *defensus*, Antvverp. 1633. 4. Est vero acia filum quodcunque per foramen acus trajectum GAL. *Comment*. II. *ad* L. HIPP. *de iis quæ in medicina fiunt*. CHIFLETUS & NUNNESIUS metallicum filum faciunt. In *observationibus* CHIFLETUS aliqua chirurgica habet, & paracenteses thoracis ob empyema.

In SENNERTIANÆ *praxeos* Libro V. continentur chirurgica *de tumoribus*, *ulceribus*, *cutaneis vitiis*, *vvlneribus*, *fracturis*, *luxationibus*, VVittemberg. 1634. 4. Ex more suo dilucide & utiliter observationes & descriptiones collectas ordinat, & pleraque continet, quæ ante eum meliora dicta sunt, suis etiam minime vulgaribus observationibus adjectis. De vulneribus multus est, & turundas defendit & MAGATUM refutat, HILDANUM passim in chirurgicis secutus est.

NICOLAI ABRAHAMI FRAMBESARII *canones chirurgici* cum aliis libellis editi sub titulo *chirurgiæ militaris*, Basil. 1634. 8. LINC. * EJUSD. opera gallice, Lyon 1669. fol. in quibus etiam chirurgia. *

NICOL. PIETRE thesis, *Ergo ad extrahendum calculum dissecanda ad pubem vesica*, Paris. 1635. recusa a DOUGLASSIO in edit. *lithot*. DOUGLASSIANÆ, Lond. 1723. & alias. Pro apparatu alto scripsit.

ALEX. READ *Chirurgical lectures of tumors and ulcers*, Lond. 1635. 4. EJ. *surgerey*, Lond. 1659. fol. *

GEORG. LOTHI *kurtze relation von einem abgeschluckten und ausgezogenen messer*, Danzig. 1635. 4. *

ROTGER HEMSING *ablehnung etlicher ungereimter dinge so im neulichen messer tractate* GEORG. LOTHI *gestanden*, *nebst einer verbesserten relation von dem den 29. Maii 1635. geschlukten und den 9. Julii ausgeschnittenen messer*, Elbing. 1635. 4. Deglutitus culter satis titubanter & ruditer, feliciter tamen eductus est. Recte ridet ROTGERUS usum emplastri magnetici. Reliquæ lites nihil ad nos faciunt.

DANIEL BECKER *de cultrivoro Prussiaco*, Regiomont. 1636. 4. PL. Leid. 1640. 8. & *historische beschreibung des Preussischen messerschlukers*, Königsberg 1643. 8. Anglice sub titulo *cure of the Prussian svvallovv knife*, Lond. 1642. 4. Eadem historia est, aliis parallelis casibus congestis ornata, vulnerum sanatorum ventriculi & aliarum partium, etiam ex propria observatione: Subjectæ sunt Quæstiones 15. Turundas & frequentem deligationem contra MAGATUM defendit, magicas historias narrat, superstitiosus homo, qui etiam mederi hæmorrhagiæ jaspidem, & magneticum emplastrum prodesse educendo ferro defendat. EJUSD. *de unguento armario*, Norimberg. 1662. 4. *

VALERII MARTINII *opuscula de vesicantibus*, *sinapismis*, *cucurbitulis*, *ligaturis*, *dolorificis frictionibus*, Venet. 1636. 4. LIND. *

THEOPHILI RAYNAUD *de ortu infantum contra naturam per sectionem cæsaream*, Lugd. 1637. 8. Jesuitæ opus procul dubio philologicum. *

JOH.

JOH. van BEVERVVYCH *de calculo renum & vesicæ libellus*, Leid. 1638. 12. cum HIERONYMI THEBALDI & aliorum consultationibus jam dictus est. EJUSD. *schat der ongezondheit* pro *tertio* Libro habet chirurgiam *oder die heilungs kunst* cujus prima, ni fallor, editio sub titulo *heelkonste ofte middelen om alle uytvvendige gebreken te genesen*, prodiit in urbe Dordrecht 1651. 8. legi vero Francofurtensem editionem 1671. 8. 1674. fol. Anatomen conjunctam habet, arterias, venas, osteologiam, icones aliquas. Ad chirurgiam pertinent primo medicamenta secundum classes disposita, tunc tractatus de tumoribus, vulneribus, luxationibus & fracturis, non integrum adeo artis ambitum absolvit. Non est absque propriis observationibus, de paracentesi, resecandis nævis, &c.

FRANCISCUS THEVENIN obiit anno 1638. etsi EJUS *œuvres contenant ut traité des opérations de Chirurgie, un traité des tumeurs, & un dictionaire etymologique de mots Grecs servans à la Médecine* a GUILIELMO PARTHON demum anno 1658. & iterum 1669. 4. Parisiis edita sint. Valde laudant Chirurgi Parisini in *Recherches sur l'histoire de la Chirurgie* pag. 270. procul dubio, quod auctor de grege eorum fuerit. Ita THEVENINUM calculi sectionem mysteriis suis nudasse scribunt, quem nos nihil reperimus habere, quod alii non habeant, imo ideo legimus minus probare parvum apparatum, quod corpus vesicæ incidatur. Partum cæsareum defendit.

JOHANNIS RHODII *de acia* CELSI *qua simul universa fibulæ ratio explicatur*, Patav. 1639. 4. & auctius Hafniæ 1672. 4. denique Lundæ Scanorum sub titulo *antiquitatum a* CELSO & RHODIO *de acia ab interitu vindicatarum* 1694. 4. Præter multa alia, quæ ad alias fibulas pertinent, erudite ostendit, aciam non metallicum filum fuisse, sed linum tortum, fibulam vero suturam filo etiam vulgari factam. Erroris causam in GUIDONE repetit. IDEM in SEPTALII *cautiones & animadversiones medicas analecta & notas*, Patavii 1652. 8. edidit, ad universam chirurgiam collectas undique observationes & medicamenta, & aphorismos prognosticos adspergit.

MICH. RAPH. SMUTZ *methodus curandi calculum*, Neoburg. 1640. 12.

JOSEPH COUILLARD *le Chirurgien opérateur*, Lyon 1640. 4.

PAULI MARQ. SLEGEL *ophthalmographia & opsioscopia*, Jenæ 1640. 4. *

In NICOLAI TULPII *observationibus*, Leidæ 1641. 8. & sæpe alias recusis multæ & valde memorabiles observationes chirurgicæ reperiuntur.

FACONDINI ANGELINI *methodus pro venæsectione eligenda*, Patav. 1641. 4. *

In P. ALPINI *medicina Ægyptiorum* multa habentur ad scarificationem & causticorum Ægyptiacorum cognitionem spectantia.

SAMUELIS CHABIDI *seu Dilecti Lusitani ocyrrhoë seu de vena sectione tractatus*, Venet. 1642. 4. * an hujus loci sit ignoro: An forte AMATI opus? Inter ZACUTI *Lusitani* observationes passim variæ chirurgicæ sunt, sanatus hydrocephalus ope acus triquetræ, atreta, cui fæces per virgam exibant incisa membrana curatus, & aliæ.

A. de CORBYE *fleurs de chirurgie cueillies aux Livres des plus excellens auteurs*, Lyon 1642. 8. Paris. 1660. HE. *

PETRI SERVII *de unguento armario*, Rom. 1642. 8. *seu bedenken von der vvaffensalbe*, Francofurti 1672. *

Inter G. BALLONII Libros est *de calculo*, Paris. 1643. 8. jam citatus.

JOSEPH SCHMIDS *Examen chirurgicum*, Aug. Vindel. 1644. 12. EJ. *speculum chirurgicum*, Ulm. 1656. August. 1675. 4. EJ. *examen phlebotomicum oder gründlicher bericht vom aderlassen*, Ulm. vel Aug. Vindelicor. 1653. 12. EJ. *kriegs arzney*, Francof. 1664. 12. EJ. *instrumentorum chirurgicorum descriptio*, Aug. Vind. 1697. Germanice. EJ. *miscellanea medico-chirurgica seu medicinisches und chirurgisches schazkästlein*, Francof. 1709. 8. & *neu eingerichteter feldkasten vor vvundarzney* ibid. 1710. 8. HE. armamentarium nempe chirurgicum. *

NICOLAI PAPINII *de pulvere sympathetico dissertatio*, Lutet. 1644. 8. 1650. 8. LIND. *

Inter HELMONTII opera huc pertinent *cauterium*, cujus inutilitatem conatur ostendere, *de magnetica vulnerum curatione*, quam defendit, &, si mavis huc referre, Lib. *de lithiasi*.

FRIDERICI MONAVII *bronchotomia*, Regiomont. 1644. 4. Gryphsvvald. 1654. 4. Jen. 1711. 8. Habet observationes aliquas sanatorum vulnerum arteriæ asperæ & bronchotomiæ felicis, & suffocationum, tum medendi modum, & iconem.

ANDREÆ CNOFFELII *apologie vvegen unguht curirten gliedschvvammes*, Leipzig 1645. 4.*

LUDOVICI SETTALA *compendio di Chirurgia*, Milan. 1646. 8. * In EJUS *cautelis & animadversionibus* de vulneribus agit Libro VII. quo commendat methodum MAGATI, & vulnera etiam nervorum, capitis & thoracis percurrit, additis consiliis ad curationem, & historiis.

ALESSANDRO TADINI *breve compendio per curare ogni sorte di tumori esterni*, Milan. 1646. 8. * Videtur ex SEPTALIO decerpsisse.

RENATI MOREAU *de laryngotomia* Liber, Paris. 1646. 8. cum T. BARTHOLINI libello *de angina epidemica puerorum Campania & Sicilia*, jam a nobis citato, prodiit, quo etiam vulnera & abscessus cerebri funesti describuntur.

Ipse BARTHOLINUS chirurgiam passim illustravit. Edidit *anatomicam dissecti aneurysmatis historiam*, Panormi 1644. 12. nati nempe ex venæ sectione. Porro, in libello *de insolitis partus viis*, Hafniæ 1664. 8. excuso, describit primo historiam feminæ Lalandicæ, cui per 18. annos retentus fetus per ulcus hypogastrii denique exiit. Ea occasione colligit varias historias fetuum per anum, illa, os ipsum exclusorum. In *historiis* habet varia huc pertinentia, atretas, vulnera, instrumentum Norvegicum ad uvulam longiorem castigandam. In *Epistolis* herniarum, calculosorum historias tradit, alia in *Actis Hafniensibus*, ut erat vir plurimæ lectionis. IDEM edidit cum Libro *de insolitis partus viis posthumas* J. VESLINGII *epistolas*, quibus varia pulcherrima continentur. MAGATI defensio: luxatio femoris sibi visa: sutura tendinis: vulnera cerebelli sanata, &c. IDEM cum LYSERI cultro conjunctas edidit SEIDELII, MOIMCHENII, BOGDANI observationes utiles, de aneurysmate, hydrocele, resecto utero, vulnere intestini sanato &c.

J. FIERRARAS *vraie méthode de la parfaite chirurgie*, Paris. 1648. 8. HE. *

In ARNOLDI BOOTII *omissis adfectibus* qui primum Londini 1649. 12. prodierunt, aliqua chirurgica sunt, & fusa de nodis rachiticis in costis tractatio.

ISBRANDI de DIEMERBROECK *Oratio de reducenda ad medicinam chirurgia*, Ultrajecti 1649. fol. In EJUSD. *anatome* passim observationes chirurgicæ exstant.

J. A. GUERIN *le chirurgien charitable*, Lyon 1651. 8. PL. *

PETRI von der STILLE *handbuch der Chirurgie*, Francof. 1648. 8. Hafniæ 1651. 8. Francof. 1682. 8. *

PETRI von der STILLE libelli citati maxima pars in medicamentis occupatur.

J. SCHILLING *de carcinomate*, Argent. 1649. 4.

PETRI de PLATEA *breve ed utile discorso di chirurgia*, Rom. 1650. 4. *

JOH. HEUNIUM hic citatum laudat STAHLIUS in disputatione *de sanguisug.*

JOH. HEUNII *de hirudinum usu & efficacia*, Gryphsvvald. 1652. 12. *

Ad HUXHOLZTIUM adde: antiquo more scripsisse, & caput jussisse in pronum dirigi.

JOH. FONTEYN *het eerste deel der lessen betreffende de konst der Chirurgie door* ANT. FONTEYN, Amstelod. 1651. 12. MEIB. * Non magni eum fecit, si idem est, ULHOORNUS *tvveede vertoog* pag. 333. Chirurgiam prælegebat Amstelodami.

LAURENTII STRAUSS *epistola de pulvere sympathetico ad* DIGBÆUM, Darmstatt. 1651. 8. IDEM *theatrum sympatheticum*, scriptorum nempe hujus generis collectionem edidit, Norimberg. 1660. 12. 1662. 4. EJUSD. *de Mussipontano fetu* libellos jam diximus.

VVOLR. HUXHOLTZ *unterricht der hebammen*, Cassel 1652. 8. *

In LAZARI RIVERII *observationibus*, Hag. 1651. 8. & alias editis, non paucæ sunt chirurgicæ ad vulnera, fracturas, tumores, abscessus, &c.

SAM. FORMY *Traité des bandes, laqs, emplastres, compresses, atelles & bandages*, Montpell. 1653. 8. HE. alii annum habent 1651. 8.

Cum *novis opusculis anatomicis* RIOLANI, Paris. 1653. 8. prodiit CAR. ARTHURI PLESSII epistola, qua incisio colli vesicæ ad pus in ischuria emittendum feliciter instituta describitur. RIOLANUS ipse *Enchiridio anatomico* varia habet chirurgica, apparatum altum, quem non valde probat, puncturam perinæi in senibus.

GEO. GELMANN. *dreyfache chirurgische blumen nebst 90. fragen auss der anatomie, vervvundungen und arzneyen*, Francof. 1652. 4. RIV. 1680. 4. Anatomen habet & vulnera capitis, thoracis, artuum. *

In ISAACI CATTIER *observationibus*, Castris 1653. 8. editis chirurgicæ aliquæ sunt, ut sanatio gangrænæ intestini incarcerati.

ISAACUS CATTIER hoc loco dictus libellum anno 1651. Parisiis edidit *de la poudre de sympathie* 8.

J. PHAR. RHUMEL *opuscula - chymico magica medica de curatione herniarum*, &c. 1653. 12. HE. *

JOHANNES SCULTETUS Ulmæ utramque medicinam exercuit SPIGELII discipulus. EJUS princeps opus est *Armamentarium Chirurgicum* sæpissime recusum. Prima editio est Ulm. 1653. fol. tum alia 1655. fol. * Recusum est Hag. 1657. 1662. 8. Venet. 1665. 8. cum 43. tabb. Francof. 1666. 4. cum 66. tabulis, & copiosius Amstelodami 1672. 8. Germanice etiam vertente J. MEGERLIN prodiit Francofurti 1679. 4. & Gallice cum titulo *arsenal de Chirurgie*, Lyon 1675. & 1712. 4. & Belgice Dordrecht 1657. & 1670. nuper vero cura GERARDI van DICTEN auctius editum Leidæ 1748. 8. sub titulo *vvapenhuys der heelkonst*.

JOHANNIS SCULTETI *armamentarium chirurgicum* cura etiam J. CHR. de SPROEGEL anno 1741. 8. recusum exstat.

SCHULZII ipsum opus posthumum est, tabulas proprias habet 43. observationes subjectas 100. Icones & instrumenta eo tempore nota continet, & operationum encheireses. Inter instrumenta reperio ad observationem 89. *tourniquet* illud Gallorum, quod illi vulgo multo serius inventum esse scribunt. *Auctarium decem tabularum* ab heredibus adjectum est, cujus mea editio est Amstelodamensis 1669. 8. quo deligationes, instrumentum ad uvulam amputandam, aliqua ad luxationes continentur. Addidit Amstelodami J. B. a LAMZVVEERDE *appendicem* 103. *observationum*, pessimus homo, qui usus P. de MARCHETTIS observationibus, loca unice mutaverit, jam ab ALMELOVEENIO in furto deprehensus *invent. novantiq.* pag. 28. Adjecta sunt varia alia ad infusionem & transfusionem, tum Chirurgorum Belgii celebrium observationes. Inde Amstelodami accessit *auctarium* II. continens observationes PETRI HADRIANI F. VERDUYN ex Belgico Latine redditum a M. FILINGIO, anno 1693. 8. Viginti omnino observationes sunt & PETRI, & HADRIANI patris, quæ inprimis scirrhorum amputationes continent.

CONRAD FROMMAN *Tractatus medico - chirurgicus de gangrana & sphacelo*, Argent. 1654 LIND. *

J. SOPHRONII KOZAK *Tractatus spagirici de phlebotomia & de fontanellis*, Brem. 1655. 8.*

PAULI MOTH *casus chirurgicus perforati thoracis*, Hafn. 1656. 4 LIND. & auctius Francofurti 1660. 8. *

BARTH. BONACURSII *opusculum de externis malis*, Bonon. 1656. 4. PL. *

MICH. LYSER *de sphacelo cerebri*, Lips. 1656. disputationes cum observationibus in Italia natis.

JEAN VIGIER *la grande chirurgie des ulcères* II. ed. Lyon 1656. 8. EJUSD. *opera medico-chirurgica*, latine reddita a JOHANNE filio, Hag. 1659. 4. Ineunte seculo scripta esse videntur, ignoro autem primam editionem. Continentur in collectione *Chirurgia magna* sive pentateuchos ille veteribus familiaris, cum plurimis medicamentis. Tum *armamentarium chirurgicum* sive materiæ medicæ pars chirurgica. Reliqua anatomica sunt. Totum fere PAREUM exscripsit SCHULZE *chirurg.* pag. 43.

ABRAHAM LINCOBSON FOX *experimental Tract of surgery*, Lond. 1656. 8. Est versio, ni fallor VVURTZIANI operis.

In J. NARDII *noctibus genialibus tertia* est de gangræna, cujus curationem a curatione sphaceli non differre & requirere scarificationem & acria medicamenta ostendit, contra nescio quem chirurgum blandæ curationis laudatorem.

In J. DANIEL HORST *Decade observationum*, Francof. 1656. 4. aliquæ chirurgicæ habentur, paralyseos lateris alterni in cerebri abscessu, ecchymosium a causa interna. Nam ipse chirurgiam sua manu exercuit, & trepanum feliciter adhibuit, reclamantibus, qua erant ruditate, chirurgis *Epist.* ad FONTANUM.

LUDOVICI CLUEYRATI *Tractatus de vulneribus capitis*, Tolosæ 1657. 8. LIND. *

CONRAD. VICTOR SCHNEIDER disputatio *de fractura cranii*, VVittemb. 1657. *de partu difficili* 1675. & aliis.

CONR. VICTOR SCHNEIDER hic jam citatus in Libro IV. *de catarrhis fuse de cauteriis & vesicatoriis* egit.

Treatise of phlebotomy vvith the use of cupping glasses and luches, Lond. 1658. 8. *

KENELM DIGBY *discours de la guérison des playes par la poudre de sympathie*, Parif. 1658. 12. Anglice sub titulo *discourse touching the cure of vvounds by the povvder of sympathy*, 1658. 8. 1659. 8. 1660. 12. EJ. *receipts in physic and surgery*, Londin. 1668. 12. * EJUSD. gallice prodierunt *nouveaux & rares secrets, & un discours touchant la guérison des playes par la poudre de sympathie*, Antvverp. 1678. 8. uterque prior libellus, ut videtur. Vir bene in bonas artes animatus, sed credulus, magnus curationum sympatheticarum ope vitrioli ad solem calcinati factarum defensor.

KENELM DIGBY *nouveaux & rares secrets, & un discours touchant la guérison des playes*, &c. Germanice prodiit cum titulo *eröfnung unter schiedner heimlichkeiten der natur durch die sympathiam*, Francof. 1689. 8. Ratzeburg 1715. 8.

J. GODOFR. MOEBII disp. *de spina ventosa*, Jen. 1658.

HERMANNI van der HEYDE *physical discourse of the vvounderfull virtues of cold vvater*, Londin. 1724. 8. a SANCASSANO recusus cum titulo *delle incredibili virtù dell' acqua fredda sì data per bocca come applicata di fuori e alle ferite*. Prima editio, quam non vidi prodiit 4. 1658. Gandavensis medicus exemplis & comparatione hydrophobiæ per inmersionem servatæ, confirmat in dolore capitis, phrenitide, mania, alvo constricta, singultu, resuta manu felicissime aquam simplicem adhibitam fuisse.

PAULI BARBETTE *Chirurgie, tvveede stuk*, Amstelod. 1658. 8. latine Leidæ 1672. 12. EJUSD. *chirurgia notis ac observationibus rarioribus illustrata secundum recentiorum inventa, opera* JOH. MUYS Amstelod. 1693. 12. recusa etiam Genevæ cum MANGETI 1683. 4. cum nonnullis collectaneis additionibus: cum gallico titulo *la pratique de chirurgie enrichie & augmentée de plusieurs remarques, histoires, guérisons & explications, par* J. MANGET, Lyon 1693. 12. vol. 3. & Germanice vertente PHIL. JACOBO VVALDSCHMID, Francof. 1683. tum in *operibus omnibus* Germanice editis Lipf. 1718. 8. Non incommodum compendium pro eo tempore, etsi multus sit in medicamentis. Herniam femoralem habet, & acum triquetram *troisquart*, a BLOKIO propositam rudiorem.

PAULI BARBETTE *chirurgie, tvveede stuk* recusa exstat Amstelod. 1663. 8. EJUSD. *opera omnia* Latine excusa sunt Rom. 1682. 8. J. JAC. etiam VVALDSCHMID edidit Germanice EJUS *chirurgische und anatomische schriften*, Francof. 1683. 8. cum emendationibus.

VOPISCI FORTUNATI PLEMP *ophthalmographia* edit. III. Lovan. 1659. fol. Habet morbos oculorum, qui vulgo a Chirurgicis curantur.

J. THEOD. SCHENK *de fractura tibia cum vulnere & prominente osse* disp. Jen. 1659.

J. MERLET *opuscula medica duo, unnm de cauteriis, alterum de tussi*, Parif. 1659. 12. RIV.*

SIMON PAULI *relatio de periculosissimo, difficillimo, anatomico & chirurgico casu*, Francof. 1660. 8.* Nonne idem cum vulneris thoracici & intestinorum historia, cujus ad RIOLANUM descriptionem dedit ad finem παρεκβάσεως de causa febrium malignarum. Habet in eo Libro etiam alia vulnera, tendinum, &c. Respondet in epistola una excusa RIOLANUS.

THEATRUM SYMPATHETICUM, Norimberg. 1660. 12. & 1662 4. editum, est collectio uti diximus, eorum, quæ pro unguento armario, pulvere sympathetico, aut contra eadem scripta fuerunt. In eo exstat etiam J. NARDII, Liber *de prodigiosis vulnerum curationibus*, & alii quos fere citavimus.

In *Theatri sympathetici* priori editione (nempe anni 1660.) nunc video unice contineri DIGBYI opusculum cum STRAUSII ad auctorem epistola.

G. C. L. C. (forte LE CLERC) *école du chirurgien ou les principes de la Chirurgie Françoise*, Lyon 1684. 12. Compendium pro tironibus.

GOD. VVELSCH *rationarium vulnerum lethalium* inter forenses medicos repetemus.

GOD. VVELSCH etiam est *scrutinium fontanellarum*, Lipf. 1684. 4.

Cum STEPHANI RODERICI a CASTRO *syntaxi* prodiit etiam Tractatus *de chirurgicis administrationibus*, Lugduni 1661. 4. *

ANTON. DEUSING *de pulvere sympathetico*, Groning. 1662. 12.

BATTI *handboek der Chirurgie*, Amstelod. 1662. 8. *

GUERNER ROLFING *de ichore ulcerum seroso* 1642. *de vulneribus*, Jen. 1653. *de genuina calculorum in corpore humano generatione*, Jen. 1663. Disputationes sunt. In ultima observationes aliquas, & cancrorum phænomena describit. EJUSD. Disputationes *de enterocele*

Pro compendio autem habebatur olim *systema chirurgicum* JOHANNIS HORNII (*a*), qui Lugduni Batavorum professor fuit ante DRELINCURTIUM. Hic Liber Lipsiæ editus est anno 1707. Pariter huc spectat PAULUS ÆGINETA *de Rebus chirurgicis*.

Hi sufficiant pro systematicis scriptoribus.

cele 1664. *de cataracta*, Jen. 1664. *de scrophulis seu strumis* 1667. *de curatione hydropis imprimis paracentesi* 1668. 4. Chirurgicas operationes perficiebat propria manu, & feliciter herniam incarceratam sectione curavit *dissertatio anat.* pag. 182. Obstetriciam etiam artem exercebat, & armamentarium chirurgicum optime instructum collegerat.

GUERNER ROLFINK etiam est disputatio *de gutta serena*, Jen. 1669. Cæterum hic auctor, quem artem obstetriciam exercuisse diximus, 206. feminas alvi pondere liberavit.

PHIL. GRULING *tractatus de calculo*, Northausen 1662. 4.

(*a*) JOHANNES van HORNE, proficiendi cupidissimus homo & præmatura omnino morte abreptus, non expers ipse secandi, & M. AURELII SEVERINI discipulus, scripsit Leidæ editam 1663. 12. 1668. 12. & 1675. 12. *Microtechnen*, sæpissime recusam, & cum notis atque correctionibus J. VVILHELMI PAULI Lips. 1707. 8. Belgice prodiit eadem, Amstelod. 1684. 8. & germanice cum titulo *kleine kunst oder anleitung zur vvundarzney*, Halberstad 1679. 8. 1685. 8. Ordo non commodus est, neque ubique perinde auscultari debet, ut in amputationis rudi modo quam a BOTALLO recipit. Minime tamen inutile compendium est, cum quo breve etiam de scriptoribus chirurgicis judicium exstat. Fracturam femoris a causa externa negavit. IDEM jam anno 1644. cum BARTHOLINO epistolam *de aneurysmate* arteriæ tibialis & popliteæ ediderat. IDEM BOTALLI opera edidit.

HENDRIK van ROONHUYZEN *heelkonstige aanmerkingen betreffend de gebreken der vrouvven*, Amstelod. 1663. 8. 1672. 8. Obstetricia arte fungebatur, stipendio conductus, (van HORNE ex edit. PAUL. pag. 471.) idemque filio ROGERIO & Chirurgis Amstelodamensibus arcanum modum fetum educendi reliquit, de quo nuperam litem alibi citabimus. Hoc libello, per experimenta nato, continentur historiæ partus cæsarei, quem laudat & difficultatibus liberat, de prolapsu vaginæ, quem solum admittit excluso uteri prolapsu, de atretis omnis generis, de rupta vesica, de adhæsione duræ matris (qua occasione & trepanum & repulsionem duræ membranæ rejicit, quæ fit meningophylace) de fracturis capitis, labio leporino, vulnere nervi. Singula capita multis observationibus illustrat. Deinde IDEM edidit Amstelodami anno 1672. observationes quæ sub titulo *historische heilkuren*, prodierunt Norimbergæ 1674. 8. Præter priora hoc volumine continentur 35. curationes insigniores ab auctore peractæ.

HENDRIK van ROONHUYZEN magno cum applausu artem obstetriciam exercuisse ipsius HENRICI van DEVENTER non suspecto testimonio confirmamus (ad VINK pag. 309.) EJUS primo loco dictus libellus Anglice versus prodiit Lond. 1676. 8.

J. RUD. SALZMANN *an unguentum armarium naturaliter salutem afferat*, Argent. 1663. 4.

CHRISTOPH. SCHORER dictus libellus brevis est, cum collectis laudantium testimoniis.

Cum J. FRANCI citato libro recusus etiam exstat Salfeld 1671. 8.

CHRISTOPH. SCHORER *bericht vom nutzen und gebrauch der fontanellen*, Ulm. 1665. 8. (1664. 8. KAESTN.) Aug. Vindelic. 1686. 12. cum J. FRANCI Libro *de setaceo*, Salfeld 1706. 8. *

PETRI de MARCHETTIS *observationum medico-chirurgicarum sylloge*, Patav. 1664. 8. Amstelod. 1665. 12. 1675. 4. Londini 1729 8. germanice Norimbergæ 1673. 8. Magnificæ certe & difficiles curationes a medico Professore peractæ. Pertinent ad vulnera, tumores, cancros, fistulas ani, urethræ, spinam ventosam, &c. Earum una, tendinis flexoris pollicis ab equo evulsi, seorsim unico in 4. folio edita prostat, Patav. 1654. 4.

J. GEORG. SOMMER *hebammen schul*, Coburg. 1664. 1691. 1715. 12. HEIST. Arnstatt. 1676. 12. *

LUDOVICI NASSAVII *de modo curandi vulnera per sympathiam epistola*, Roterod. 1665. 8. LIND. *

J. LAUR. BAUSCH in *proœmio* Libri *de hæmatite & aëtite* magnam habet collectionem vulnerum etiam rariorum.

In PHILIPPI JACOBI SACHSII *Gammarologia*, Breslau 1665. edita, collectio calculorum reperitur.

Aderlaßbüchlein oder bericht vom aderlassen und schrepfen, Nurenberg 1665. 8. HE. *

In PHILOSOPHICIS TRANSACTIONIBUS insignis continetur thesaurus observationum rariorum, quarum eas citabo, quæ mihi præcipuæ visæ sunt.

N. 56. Calculus vesicæ in suibus frequens in Jamaica.

N. 83. THOMÆ CORNELII contra Tarantulæ vim illam celeberrimam objectiones. Morbum habet pro Chorea S. Viti.

N. 94. DENYS de liquore styptico eximio. De eodem 95. 96. 97. ubi ejus in classe Regia successus laudatur.

N. 99. Calculi in vesica humana triginta & octo.

N. 101. Calculi in vesica bubula 200. aurei rotundi.

N. 144. TYSON de viperæ morsu & veneno, & ejus cum sanguine fermentatione.

N. 157. & 182. FRIDERICI SLARE egregia experimenta cum calculo humano.

N. 168. Calculus circa acum natus.

N. 170. Calculi per anum redditi.

N. 171. Calculus enormi mole.

N. 175. Calculi per penem egesti.

N. 176. Ulcus in intestina penetrans.

N. 187. 191. De curandis hydrophobis.

N. 202. Magnus calculus ex urethra feminæ.

N. 207. Hydrophobiæ historia: & de calculo in renibus reperto.

N. 208. VV. COVVPER de liquoribus stypticis VV. COLBATCH experimenta.

N. 209. Calculi sectio.

N. 210. Efficacia cauterii ad morsum viperæ caudisonæ.

N. 211. Iterum de viperæ morsu.

N. 215. Ancylosis universalis pene omnium ossium.

N. 219 Vulnus ventriculi iu equo sanatum.

N. 220. Calculus post 20. annos ex urethra sectus.

N. 222. Calculus 51. unciarum.

N. 223. De nephrotome.

N. 227. MORLEY Ossa per anum ejecta.

N. 228. Calculus in cerebro & sphacelus.

N. 229. Fetus ex ulcere umbilici.

N. 236. MOLYNEUX de calculi ex femina extractione.

N. 237. GEORGII DAMPIER remedium ad canem rabidum, nempe lichen terrestris cinereus, etiam MEADIO probatus.

N. 242. Pueri hydrophobi sanati mercurio vitæ.

N. 243. Fetus super os pubis ex ulcere extractus felici eventu.

N. 245. Experimenta cum vipera.

N. 250. Ad calculum laudatur genus ostracitis. De vaccino bezoar. De operatione Fr. JACOBI.

N. 252. COVVPERI sutura tendinis Achillis felix: COCKBURNE de vi vesicatoriorum in febre.

N. 258. Pro utilitate bronchotomes.

N. 259. Antliæ pro cucurbitula usus.

N. 260. PROBY acus de vesica resecta.

N. 261. Calculus capillatus. Silex intra calculum. Polypus in cane. De calculis cancri.

N. 267. LA FAGE historia maximi aneurysmatis.

N. 275. Cancer peculiaris funestus. Fetus per umbilicum abscedens.

N. 277. Hydrophobiæ natura contagiosa.

N. 282. Mala varia ab ossiculis prunorum deglutitis.
N. 283. SKIPTON de parte intestini feliciter resecta.
N. 285. Historia cultrivori Prussici.
N. 285. Paracentesis felix in ulcere pulmonum a variolis.
N. 295. Calculi grandes per urethram.
N. 300. GREENHILL funestus schirrosus tumor pectoris.
N. 301. Acicula in ventriculo animalis.
N. 302. Ossa fetus per ulcus matris excreta.
N. 305. Tumor amplissimus glandulæ Thyreoideæ.
N. 307. A. de MARCHETTIS laudat coccygis repressionem in partu: partum cæsareum administravit.
N. 308. Tumor colli hydatidibus plenus.
N. 309. Antlia & cucurbitula ad caput fetus extrahendum frustra adhibitæ.
N. 317. AMYAND casus chirurgici.
N. 320. Glans plumbea post 30. annos de capite exeuns. Fissura suturam transeuns.
N. 325. Calculi per anum egesti. Ulcus renum.
N. 330. Abscessus coli ab acicula.
N. 335. Experimenta cum viperis in demorsis canibus facta.
N. 336. Calculi duo magni per urethram educti.
N. 337. Scirrhus mammæ in dura cystide inclusus. Hominis a vipera demorsi symptomata.
N. 339. De inoculatione variolarum & n. 347. de eadem PYLARINI tr.
N. 548. Graviditas diuturna.
N. 354. Tumor cysticus genæ peramplus resectus.
N. 365. Fractura patellæ suppostitia. Aliqua chirurgica STEIGERTHALI.
N. 366. VATER observatio intestini coli de corpore penduli.
N. 370. Scapula amissa ex gangræna.
De inoculatione ibid. & 373. 374. 375. 382. 419. 429. 432.
N. 371. Vulnera & abscessus ventriculi. BENEVOLI de cataracta observatio. J. DOUGLAS nova methodus scandali calculi.
N. 376. DUDLEY phænomena serpentis caudisoni.
N. 377. De calculo observationes.
N. 383. C. SPRENGEL de liquore styptico EATONIANO.
N. 384. VATER observationes cataractæ & visus partialis.
N. 389. Tumor profunde in pectore radicatus, sanatus.
N. 391. Vulnus a furca per anum immissa sanatum.
N. 394. Sectio corporis calculosi.
N. 397. Calculus magnus cum urina redditus.
N. 399. De punctione vesicæ. HALL symptomata viperæ caudisonæ.
N. 440. Foramen in ventriculo. Fistula ossis malæ.
N. 404. F. NICHOLLS de aneurysmatibus. CHESELDEN de instrumento ad cataractam, & observationes calculi renalis.
N. 405. Rari tumores abdominis.
N. 413. Calculus magnus ex urethra egestus.
N. 416. Fetus per anum exclusus: Bronchotome.
N. 417. Calculus sponte fractus.
N. 421. RAMBY historia herniæ umbilicalis.
N. 422. Exomphalos naturalis.
N. 423. SKIPTON de usu corticis Chinæ ad gangrænam.
N. 437. FRANC. JOS. HUNAULT de fistula lacrymali, quam absque turunda sanari vult, &c.
N. 439. 441. Canes rabidi argento vivo sanati.
N. 440. Substantia ossea in utero.
N. 444. Obstructio a pruno colo impacto. Cæci hernia cum vulnere.
N. 445. AMYAND funesta amputatio humeri in articulatione. Ruptum intestinum in hernia umbilicali sanatum. Acicula circa quam calculus coaluerat inhernia inguinali. De vi olei ad sanandos morsus viperarum. De eodem N. 444. 445. 451. In Anglia felix, in Gallia debile fuit.

N. 446. Tumor pelvis callosus.

N. 448. Sanata hydrophobia ope remedii DAMPERIANI conf. 445.

N. 449. Vulnus sclopetarium oesophagi. Apostema ex obstructione vesiculæ fellis. Evulsum brachium a molendini ala sanatum.

N. 450. AMYAND bubonocele & de noxis omenti in hernia. Acicula in calculo GREGORY. Calculus maximus.

N. 451. FERGUSON par lienis exstirpata.

N. 452. Tumor genu difficilis.

N. 453. Vulnus membranæ corneæ sanatum absque cicatrice. Casus aliqui chirurgici.

N. 456. Atheroma femoris enorme exstirpatum. Calculus per perinæum SISLEY. Exostoses miræ dorsi.

N. 458. Ossicula multa in cerebrum & duram matrem impressa. Tympani pars destructa, &c.

N. 459. Perforandorum intestinorum in flatulentia consilium. Machina pro fractura femoris. Calculi ex ano & ex abusu lapidum cancrorum. Ossa mollia. Hernia inguinalis.

N. 460. LE CAT experimenta in intestino post herniam suppuratam adnato ad abdomiminis parietes, cum ano secundario. Fetus ex ano egestus. Crustæ pilosæ & pili ex urina. Cystides aquosæ peritonæi.

N. 461. Ancylosis universalis totius sceleti. Instrumenta nova pro illuminanda aure. Siphones ad tubam aperiendam. De callo supplente fracturam femoris. Felix sectio cæsarea.

N. 462 Antidotum contra venenum Indorum MILLVVARD. Calculi in appendice vesicæ urinariæ. Instrumentum ad callipædiam. Calculosi dissectio, qui frustra medicamenta STEPHANIANA sumpserat. Ulcus intestini recti a maxilla piscis impacta.

N. 464. Mirus cancer fungosus abdominis ab adliso dorso.

N. 466. Saccus cutaneus amplissimus ad calcem ex dorso pendulus. SCHLICHTING de cancro. BASTER de hydrocephalo. Pancreatis scirrhus & cancer late sparsus.

N. 468. Calculus ex muliere exemptus. Machina pro gubernandis ægris ob molem nimiam immobilibus.

N. 469. LE CAT de ambe HIPPOCRATIS perfectiori.

N. 470. BEVAN ossa puellæ mollia. Instrumentum pro reducendo humero.

N. 471. Paracentesis in ascite felix.

N. 472. HALE in hydrope utilitas injecti post paracentesin vini conf. 473. AYLETT spina bifida. Morbus P. BOLOGNINI.

N. 473. TAUBE (Doctoris Gottingensis) hernia umbilicalis funesta ex partu difficili.

N. 474. Vulnus pulmonis sanatum. ARDENON ferramentum ex vesica evulsum. Ectropion sanatum. Ureter clausus.

N. 475. Opinio & balneo frigido sanatus homo, quem canis rabidus momorderat. Conceptio extra uterum. Os humeri sponte fractum AMYAND. VVINTHROP fetus per anum exclusus.

N. 476. LE CAT de sua secandi methodo conf. 480.

N. 477. HALES de extrahendis minoribus calculis. SIMON fetus per anum eductus eventu funesto.

N. 478. Iterum frustra adhibita medicamenta STEPHANIÆ. Os ilium fractum & sanatum.

N. 479. Sanatus, quem vipera caudisona momorderat.

N. 480. CLAUDII AMYAND de spina ventosa dissertatio. Inflammatio pedis ex seta porcina irrepente. Calculus ex pene sectus, ubi 15. annis hæserat.

N. 482. Canis calculosus. BLOCKLESBY de vehementissimo veneno armario Indorum.

N. 483. LUCAS de felici saponis usu. CORNELIS HERLS *Examen der chirurgie* prius prodiit Amstelodami 1660.*

N. 484. Calculus acervatus. Felix effectus lixivii saponarii. Articulationes in recens nato omnes luxatæ.

N. 485. Os pubis divulsum ab equi subita successione. Fetus 16. anno ex abdomine extractus.

N. 486.

N. 486. Fetus retenti ossa per incisionem educta.

N. 487. HUXHAM de tumore congenito fetus in quo alterius fetus rudimenta.

In JOURNAL des SAVANS passim etiam ad Chirurgiam varia pertinent, ut:

An. 1678. Testimonium RAINSANT pro sectione cæsarea. Curationes variæ ope minimarum acuum & cannularum ad paracentesin.

1679. Calculus in aqua dissolutus, quæ manu poterat sustineri absque erosione.

1680. De styptico VVEBERI.

1686. Sanatæ per pulverem sympatheticum hæmorrhagiæ historia. Contusio in osse parietali, inde tumor, in quo natum animal.

1691. Ossa totius sceleti sponte fracta. Aneurysma 10. annis gestatum.

1693. In vesica fungus & calculus. Sectio cæsarea felix.

1694. Punctio vesicæ DROUIN. Empyematis paracentesis.

1700. BAUDELOL calculi equini. TOLET vesicæ hernia cum prolapsu uteri.

1722. Partus per anum.

1749. Varia instrumenta nova ad sectionem calculi in LECATII epicrisi, & responsione inventoris.

FRANCISCI BLONDEL *epistola* ad ALLIOTUM *de cura carcinomatis absque ferro & igne*, Paris. 1665. vel 1666. 4. ALLIOTI medicamentum fiebat arsenico rubro soluto in aqua forti, addito aceto saturni, donec nihil ultra præcipitaretur, pulvis autem præcipitatus edulcorabatur duodecies aqua simplici, donec ea insipida deflueret, tunc spiritu vini quinquies vel sexies accenso.

J. SIGISMUNDI ELSHOLZ *historia steatomatis ovarii*, Berolin. 1666. 4. Lips. 1676. 4.

CHRISTOPH. THEOPHIL. SCHEUR Liber *de arteriotomia*, Norimberg. 1666. 8. HE.*

SIMEON de PROVANCHIERES *annotations sur la Chirurgie de* FERNEL, Toulous. 1667. 8. PL.*

PIERRE DAILLY *Traité des playes faites par les armes à feu*, Paris. 1668. 12.* Lego esse versionem operis PLAZZONIANI, defendere incendium in his vulneribus, &c.

NICOLAI PFIZER *VVunden urtheil*, Norimberg. 1668. 8.*

CORNELIS HERLS *Examen der Chirurgie*, Middelburg 1668. 8. Amstelod. 1672. 8.* Laudat TITSINGIUS.

CORNELIS *van der* VOORDE *lichtende fakkel der Chirurgie*, Amstelod. 1668. 4. Middelburg. 1680. 4. Medicus & Chirurgus fuit. Continetur in eo volumine primo non brevis anatome & physiologia, tum communia morborum & praxeos. Deinde in chirurgica parte per quæstiones & responsa traditur Pentateuchos illa solita veterum, nempe tumores, vulnera, ulcera, fracturæ & dislocationes, medice inprimis, per medicamenta & citationes.

In BALDASSARIS TIMÆI observationibus non paucæ huc pertinent, ad abortum, cancrum, ulcera, vulnera, gangrænas, &c.

JOHANNES VERBRUGGE cum Libro modo citato CORNELII van der VOORDE edidit *Chirurgische schepskist* sive medicamentorum apparatum, quibus Chirurgi navales egent, recusam Amstelod. 1693. 8. & alias. IDEM scripsit *het nieuvv hervormde examen van land en zee Chirurgie* sæpe recusum etiam anno 1714. 8. Amstelod. & nuper cura JOH. DANIELIS SCHLICHTING, Amstelod. 1748. 8. insigniter, inprimis in parte anatomica auctum. Germanice etiam versum est a MARTINO SCHURIGIO, atque VValdeburgi editum 1714. 8. & Dresdæ 1731. 8. Elementa sunt chirurgiæ ex more seculi pro tironibus scripta. EJUSD. *vestibulum chirurgiæ*, Amstelod 1674. 8. tenue omnino & parum doctum compendium est, cum unica observatione, vulneris renis sanati.

JOB. van MEKERN *heel en genees konstige aanmerkingen*, Amstelod. 1668. 8. latine recusæ cum titulo J. M. *observationes medico-chirurgicæ in latinum translatæ ab* ABRAHAMO BLASIO Med. St. ibid. 1682. 8. Posthumus labor chirurgi Amstelodamensis omnino laude dignus. Sequitur ordinem partium corporis primis 69. observationibus, & 16. alias in appendice subjicit, prudens homo, & lepidi ingenii, candidus, non cautus eventuum minus felicium negator, in observando curiosus, etiam anatomicus. Instrumenta varia invenit, ut acum perforatam ad hypopyon, aut perfecit, aut minus vulgaria descripsit, ut syringotomen, tubulatam acum. Fusius aliqua persecutus est, hernias, fracturas cranii, nii, unguium morbos. J. D.

J. D. MAJOR M. ETTMULLERI & aliorum de chirurgia infusoria Libros inter anatomicos recensuimus. Prioris exstat etiam disputatio *de clysteribus veterum & novis*, Kilon. 1670. *de tactis fulmine* 1673.

In *observationibus* quas & suas & aliorum G. HIERONYMUS VVELSCHIUS edidit, Ulmæ 1668. 4 aliqua huc pertinent, ut aneurysma inter observationes RUMLERI. Calculus circa acum natus, & candela cerea ex urethra excisa VVELSCHII.

FRANCISCUS MAURICEAU Chirurgus Obstetricator nunc incepit in arte eminere. EJUS *Traité des maladies des femmes grosses & de celles qui sont acouchées*, &c. primum Parisiis 1668. 4. tum 1675. deinde 1681. 4. inde 1694. 4. 1721. 4. & 1740. 4. recusum est, tum germanice, *von krankheiten schvvangerer und gebäherender vveiber*, Basil. 1680. 4. anglice sub titulo *diseases of the vvomen vvith child and in childbed translated by* HUGH. CHAMBERLEN & ipso obstetricio viro & inventore celebris nunc maxime forcipis. Lond. 1683. 8. 1716. 8. Grandi Libro multa primo anatomica tradit, quæ alibi laudavimus. Inde practicum tractatum de morbis gravidarum addidit, & hæmorrhagiam funestam solo extracto fetu supprimi tristissimo exemplo edoctus docuit. *Secundo Libro* inprimis partus difficultas considerat. Pedibus extrahendos male sitos infantes suadet, mortuorum capita aperiri vult proprio instrumento tiretête, quod applausum non invenit. Operationem cæsaream rejicit. *Tertio libro* morbos puerperarum tradit. EJUSDEM *observationes sur la grossesse & sur l' acouhement des femmes grosses*, priori opere potius utiliores sunt, primum anno 1695. Parisiis editæ, mea vero editio est ibid. 1715. 4. germanice etiam versæ a SCHURIGIO, Dresd. 1709. 8. Magna vis est observationum molarum, partuum difficilium, fetuum abortivorum ex diuturna praxi in urbe populosissima collectarum. Successerunt anno 1706. (neque enim vetustior editio mihi nota est,) *dernieres observations sur les maladies des femmes grosses & acouchées*. Mea editio est anni 1715. 4. EJUSDEM generis sunt observationes 150. EJUSDEM *aphorismes touchant la grossesse, l' accouchement, les maladies & autres indispositions des femmes*, Paris. 1694. 16. sæpe recusi sunt Amstelod. 1700. & continent corollaria ex observationibus desumpta.

TARDUCIO SALVI *il chirurgo, trattato breve in 6 parti e un discorso di chirurgia di* PIETRO *di* PIAZZA, Rom. 1669. 4.*

FRANCISCI ROMANI *consultationes medico chirurgica*, Neapoli 1669. fol. *

CINTO JAMATO *Pratica nuova e utilissima di tutto quello che al diligente Barbiere appartiene*, Vinegia 1669. 4.*

GEORG. PET. PIEVER *de natta*, Argentor. 1669.*

HENR. MEIBOM disp. *de suffusione*, Helmst. 1670. *de paracentesi in hydrope* ibid. eodem anno, *de cancro mammarum* 1673. *de ulceram natura & curatione in genere* 1674. *de læsionibus cranii* 1674. *de læsionibus cranii a causa violenta externa* 1674. *de suppressione urina* 1676. *de tumoribus pedum* 1679. *de vulnerum natura in genere* ibid. 1685. *de hernia* ibid. 1686. *de lethalitate vulnerum* ibid. 1694. *de catheterismo* 1639. (ubi catheteres flexiles describit). *de abscessuum internorum natura & constitutione*, Dresd. 1718 5. Omnes eruditæ & utiles.

Hoc anno cœperunt edi EPHEMERIDES NATURÆ CURIOSORUM quibus innumeræ observationes chirurgircæ continentur. Ecce aliquas eximias.

PEIERI hernia vesicæ *Dec.* II. *ann.* I.

VVEPFERI de vulneribus intestinorum *ann.* VIII.

VOLCAMER de vi lithontriptica acmellæ *Dec.* III. *ann.* VII. VIII.

J. TH. VVOOLHOUSE quadraginta operationes *Centur.* V. VI.

HEISTER de methodo ANELLIANA, *Centur.* VII. VIII.

VVIDMANN de prolapsu vaginæ ibid.

Ictus aranei periculosus, *Centur.* IX. X.

JANELLI de prolapsu coli ibid.

TREVV historia aneurysmatis sanati absque vinculo arteriæ *viol.* VIII. sed totum legere oportet.

THOM. SHIRLEY *of the causes of stones in the greater vvorld in order to find out the causes and cure of the stone in men*, Londin. 1671. 8. Hamburg. 1699. 8.

COSME VIARDEL *observations sur la pratique des acouchemens naturels contre nature & monstrueux*, Paris. 1671. 8. 1748. 8. Germanice sub titulo *anmerkungen von der vveiblichen geburt*,

geburt; Francof. 1676. 8. Antiquam superstitionem passim retinet multumque medicamentis tribuit, ordine nullo, MAURICÆI, quem passim carpit, æmulus. Aliquando uterum ipse extraxit, neque erubuit. Aliquas tamen observationes & partuum præter naturam encheireses habet. In nupera Parisina editione anonymus observationes non maximi momenti adjecit.

ANDR. HOMBERG *de tentigine seu clitoridis excrescentia nimia*, Jen. 1671. disp. c. L. *de fracturis cranii*, VVittemberg. 1671. 4. *

LUD. SALZMANN disputatio *de abscessu interno insignis magnitudinis cum hydrope*, Argent. 1671. Abscessus cystici gelatinosis hydatidibus varii, procul dubio ex hydrope ovarii.

J. ARNOLD FRIDERICI *diaphragma ex vulnere læsum*, Jen. 1671. 4.

VVILLIAM SERMON *the english midvvife*, Lond. 1671. 8. *

In J. HIL. GRULING Libro *de triplici in medicina evacuationis genere & in specie de Venæ sectione, scarificatione, hirudinibus .. clysteribus, suppositoriis .. fontanellis*, Lips. 1671. 4.

In GRAAFII anatomicis de hernia femorali aliqua habentur.

P. de SORBAIT *Chirurgia & examen chirurgicum*, Norimberg. 1672. fol. *

JULII HOLDERS *beschreibung eines rechten vvundarztes*, Lips. 1672. 8. *

In XI. sua *conferentia* DENYSIUS experimenta cum suo liquore styptico facta proponit.

JACOB GIRARD de BERGERIES *la médecine domestique .. le chirurgien charitable*, Genev. 1672. 8. *

JOHANNIS BOHNII Liber *de renunciatione vulnerum : & de officio medici duplici* inter forenses medicos laudabimus. Hic autem citabimus disputationes *de polypo narium* 1672. *de inflammatione* 1686. 4. *de trepanationis difficultatibus*, Lips. 1694. 4. cum observationibus; *de revulsione cruenta* 1704. *de abortu salubri* 1707. *de phlebotomia culposa* 1713. Aneurysmatis hic historiam & diversas theorias habet, & mechanismum venæsectionis describit. *Chirurgiam* ejus *rationalem*, Brunsvvici 1732. 8. edidit HENRICUS VVINKLER, ex posthumo codice germanice versam. An satis genuinus liber sit, non dixerim. Nihil certe valde proprii habet, neque nupera ad hernias, ad calculi sectionem inventa.

CINQ *de vesica & renum calculo*, Leid. 1672. disp. cum historia calculi in 20. ramos divisi.

J. HENRICI LAVATER *de ἐντεροπεριςολῆ*, Basil. 1677 4. disputatio in qua multæ observationes exstant.

GUALTH. ANDR. VVOLTER *pyrotechnicum opusculum de cauteriorum seu fonticulorum usu & utilitate*, Breslavv. 1672. 8. *

GUALTH. ANDR. VVOLTERI indoctum satis est quod citavimus opusculum.

J. ARNOLDI FRIDERICI disputatio *de diaphragmate vulnere læso*, Jen. 1672.

JAQUE CONSTANT *Chirurgien charitable*, Genev. 1673. 12. *

LEONARD TASSIN *Chirurgie militaire*, Nimegue 1673. 12. * Paris. 1688. 8. *kurze kriegsvvundarzney*, Norimbergæ 1676. 8.

LEONARD TASSIN continet deligationum mechanismum, & aliqua de amputatione & gangræna. Recte tamen observat, vulnera tendinum non valde nocere, neque convulsiones facere.

P. van der BUSCHE *de calculo renum & vesica*, Leid. 1673. cum observationibus.

PETRI MOELLER *historia de ventositate spinæ quam in Nosocomio R. Montis observavit*, Regiomonti 1673. 4. PL. *

J. CHRISTOPH. HELVVIG *de calculis microcosmi præcipue renum & vesica*, Grifsvvald. 1673. 4. An ejusdem est *Chirurgia in nuce*, Mülhausen 1709. 8. EJ. *observationes* alibi dictæ, Francof. & Lips. 1711. 8. editæ etiam chirurgici generis sunt.

J. FRID. VVEIPARTS' *Trifolium chirurgicum oder güldenes kleeblatt der vvundarzney*, Francof. 1673. 12. * Lips. 1699. 8. *

Inter FRANCISCI REDI opera est Libellus *esperienze intorno a quell' acqua, che si dice che stagna subito tutt' i flussi di sangue*, Florent. 1673. repetitus in dilucidationibus SANCASSANI. Ostendit vanas esse laudes arcanorum liquorum stypticorum, & perinde sanari vulnera quibus nihil chirurgus addidisset nisi simplicem aquam. IDEM in Libro *de viperis* & in *epistola apologetica pro observationibus de viperis*, qua se defendit contra CHARASSII objectiones, ostendit omnino venenum in liquore viperarum esse, quoties is immutatus in sanguinem pervenit, devoratum non nocere, & aliquando etiam debilem viperam post multos morsus non funestum vulnus inferre, aut multum denique sanguinem virus eluere.

GEORGII FRANK collectoris disputatio *de restitutione partium corporis chirurgica sic*

artificiali, Heidelberg. 1672. *de castratione mulierum* 1673. *de alapis seu colaphis* 1674. *de incisu freni sub lingua* 1682. *de labiis leporinis* 1686. *de lapicidina thoracis*, Heidelberg. 1688. *de mola* 1689.

EJ. disputatio *de partu difficili*, Heidelberg. 1680. EJ. disputationis jam citatæ *de lapicidina thoracis* titulo adde: *corallii similis lapidis in chorde chiliarchi*.

J. GOD. de BERGER *de arterotomia*, Jen. 1673. 4. *de morbis oculorum*, VVittemb. 1699. 4.

CORN. van SOLINGEN *embryulcia ofte afhaaling eenes doden vruchts door de hand van den Heelmeester*, Hag. 1673. 12. Multus in refutandis veterum methodis, in sua exponenda parcus. Observationes non contemnendas ipse profert, nam manum operi admovebat utique, & instrumenta ipsa sibi fabricabat. EJUS *manuale operatien der Chirurgie, benefsens het ampt en pligt der vroedvrouvven*, Amstelod. 1684. 4. 1698. 4. germanice cum titulo *handriffe der Chirurgie* recusæ Francof. ad Viadr. 1693. 4. VVittemberg. 1712. 4. Medicus qui Chirurgiam exercebat, multa invenit aut perfecit, ut acum triquetram, quam fecit fissilem. Multa etiam utiliter observavit. Calculum in feminis incidebat per ipsam vaginam. Venæsectionem fuse describit, & ortum inde stillicidium lymphaticum. De vulneribus etiam sclopetariis fuse agit.

P. AMMAN *de resonitu vel contrafissura cranii* dissertatio Lips. 1674. qua defendit resonitum, recusa cum EJUS *paranesi*. Alibi ejus *de vulneribus lethalibus* Librum & *medicinam ticam* citabimus.

PETRI BURGERII *candidatus chirurgiæ das ist gründliche erörterung aller anatomichen und chirurgischen fragen*, Konigsberg 1674. 8. Hanov. 1692. 8. Laudat SCHULZIUS.*

HENRICI MARTINI *medicina sanguinis styptica*, Brig. 1674. 8.*

CAR. DRELINCOURT *la legende du Gascon, ou lettre a M. PORE'E sur la methode pretendue nouvelle de tailler la pierre*, Leidæ 1674. 12. 1680. 12. & *deux autres lettres* EJ. Erat lithotomus Carnutensis nomine RAOUX, qui apparatu parvo utebatur neglectis vinculis, & celeriter opere defungebatur. Contra hunc hominem scribit DRELINCOURTIUS, & adparet fraudibus usum RADULPHUM, ut silicem supposuerit, quasi eductum ex ægro calculum (In *epistola* BARTHOLINI.)

FRIDER. LEAUSON *Traité des plus belles opérations*, Genov. 1674. 8. Exigui momenti, Germanice recusus Dresd. 1709. 8.

BERNARDINO GENGA *Anotomia chirurgica, cioè istoria anatomica dell'ossa e musculi del corpo umano*, Rom. 1675. 8. 1687. 8. quam editionem legi. Observationes chirurgicæ utiles intercedunt, & HIPPOCRATES ob infelices operationes vix tironi condonandas carpitur. Herniæ incarceratæ sectionem ut nimis sævam proscriptam vult, nec trepanum in suturis admittit. Curationem simplicem laudat, vulnera cerebri magna sanata recenset. Anthelicem ad odontalgiam adurit. In brachio arteriam non semper sub vena esse in venæsectione monitos vult Chirurgos. EJ. *commentaria latina & italica* ad HIPPOCRATIS *aphorismos ad chirurgiam pertinentia*, Rom. 1694. 8. laudari video, ob utilia observata, sed non legi.

In ANTONII MOLINETTI *dissertationibus anatomico pathologicis* circa acum natus calculus & alia chirurgica reperiuntur.

HYACINTHI BOVII *novi flores medicinales P. IV. de arte chirurgica*, Venet. 1675. 8.*

La médicine & la chirurgie des pauvres, Paris. 1675. 12.*

In C. BARTHOLINI Thomæ filii *Exercitationibus miscellaneis agitur etiam de styptici liquoris interno usu*, Leid. 1675. 8. Repetuntur ibi REDI experimenta jam laudata.

In C. BARTHOLINI *Exercitationibus citatis* agitur etiam de ustione bregmatis.

NIC. GULPEPERS *testament begreiffend allerhand selzame experimenten insonderheit in der arzney und heilkunst*, Hamburg. 1675. 8. curationes continet varias.*

In THEOPHILI BONETI *prodromo anatomiæ practicæ seu de abditis morborum causis ex cadaverum dissectione revelatis* L. I. P. I. Genov. 1675. 8. habentur vulnera capitis & cerebri abscessus. Deinde in *sepulchreto anatomico* non solum passim causas chirurgicas mistas habet in morbis, sed etiam imprimis de vulneribus, & tumoribus integros in IV. libro tractatus, in *tertio* vero de abortu, partu difficili & eo pertinentibus morbis. In *Medicina septentrionali*, ut alia varia, sic etiam rariores chirurgicos casus collegit.

HENRICI LUBERT *unterricht von der vvassercur*, Lubeck 1675. 12.*

J. CONR. RASOR *de ophthalmia cum fistula lacrumali* disp. Leid. 1675. J. J. ZENTGRAFT *de tactu Regis Franciæ quo strumis laborantes restituuntur*, VVittemberg. 1675. RI-

RICHARD WISEMAN *several chirurgical treatises*, Londin 1676. fol. 1686. fol. quæ mea editio est, 1705. fol. 1719. 8. vol. 2. Libri sunt VIII. de tumoribus, ulceribus, morbis ani, scrophulis & adfinibus morbis, vulneribus sclopetariis, fracturis & luxationibus, & lue venerea. Plurimum expertus & debilis per 20. annos corpusculi sed sani judicii homo fuit, cui vix alium præferrem. Vasorum & capitis vulnera multis inprimis observationibus illustrat. In vulneribus pectoris gravissimis turundas rejicit, & ubique MAGATI methodum dudum ante BELLOSTIUM inculcat. In paracentesi usum acus triquetræ rejicit. Hæmorrhoides, condylomata, ani laxitatem, fistulas fuse tradit. Inter luxationes femoris luxationem adfirmat, bonus ubique & modestus auctor, qui non dissimulat tristiores eventus uti v. g. fistulas ani, in quibus sola usus ligatura fere infeliciter ægros curavit. Theorias inutiles rejicit, & opus correxit amicus ejus GUALTHERUS NEEDHAM.

J. GIPPING *antidotarium chirurgicum*, Ulm. 1676. 4. Edidit G. H. WELSCH. *

B. WILH. GEILFUS *de moxa*, Marburg. 1676. 4.

GEORG. THANMULLER *collectanea medico-chirurgica & antidotarium medico-chirurgicum*, cum priori. *

THOMÆ STROMAIER *experimenta medico-chirurgica & collectanea medico-chirurgica* cum priori. *

LAURENT. LOSSENS *chirurgisches handbüchlein*, Eisenach 1676. 12. * Meinungen 1679. 12. PL. EJ. *pest-barbierer* 1682. 12.

M. MAPPI *de fistula terminata ad dentem curiosum*, Argent. 1676. disputatio. EJ. *de gurgulionis prolapsu*, 1660. *

TIBERII MALPHI *neue anleitung zur barbier und wundartzney*, Norimb. 1676. 8. Editionem Italicam ignoro. Varia habet quæ non ubique reperias, ut ambustionem capitis medicam, quæ fit accenso vini spiritu.

AUG. HENR. FASCH *historia & curatio calculorum humanorum*, Jen. 1676. 4.

BERNHARD WILHELM GEILFUS *de moxa*, Giess. 1676. disputatio.

H. BUSCHOFF *ausgefundenes podagra*, Breslau 1677. 12. & alibi. Moxam laudat, de qua inprimis legere oportet Equitem TEMPLE in *opusculis*.

H. BUSCHOFF anglice prodiit, Lond. 1676. 12.

NICOL. de BLEGNY *l'art de guérir les hernies de toutes espèces dans les duex sexes avec le remede du Roi*, Paris. 1677. 12. 1693. 12. quæ mea est editio. Libellus videtur lucri causa scriptus fuisse, ut venderet bracheria elastica ex laminis in frigore tusis, comprimentibus, & circulo chalybeo, quæ valde laudat, & medicamenta chemica varia, inprimis Prioris *de Cabrieres*. Anatomen præmittit partium, in quibus operatio fit, & tres facit annulos, unde non multum speres. Ligaturam processus peritonæi inutilem esse, & adfirmat, & pro invento alicujus habet. Ad retinendum elapsum anum ridiculum inventum suadet ex ventriculo galli indici inflato. In *Zodiaco medico Gallico*, quem BONETUS vertit, multæ observationes chirurgicæ habentur, recuditur una Tractatus *de herniis*. Anno I. M. Jan. exstant experimenta cum aqua Rabelii facta. EJ. *doctrine des raports de chirurgie*, Lion 1684. 12. non vidi.

G. W. WELSCH & J. MICH. VEHRII *thesaurus Exper. medica cum specimine de abortu*, Aug. Vind. 1677. 4. *

ANDRIES BOECKELMAN *noodwendig bericht angaende het afhaalen van een doode vrucht*, Amstelod. 1677. 8. & EJ. *wederlegging van D. BONAVENTURA van DORTMONDS bericht waer in aangewesen word de quade pratyquen van D. D. en desselfs onkunde angaende het afhaalen van een doode vrucht*, Amstelod. 1677. 8. *

In BINNINGERI observationibus aliquæ chirurgicæ sunt, ut rupta integra cute vesica.

L. v. H. (von HAMMEN) *dissertatio academica de herniis*, Gedan. 1677. fol. & Leid. 1681. 12. Discipulus DRELINCOURTII, titulo a Rege Poloniæ auctus, idem ni fallor, cui verniculi seminales inventi debentur. Nihil de herniis valde boni dixit. In subjectis epistolis habetur observatio tumoris pro calculo vesicæ habiti, cum nonnullis aliis de calculo observationibus.

J. VALENTINI SCHEID *visus vitiatus*, Argentorat. 1677. disputatio. EJ. *historiæ lienum ruptorum* 1725. *de quibusdam visus imminuti vitiis*, Argent. 1720. 4.

JOHN BROWN *compleat discourse on wounds*, Londin. 1678. 4. cum ic. EJUSD. *adenochoira-*

choiradologia seu de glandulis & strumis seu anatomical chirurgical treatise of glanduls' and strumas or kings evil svvellings. De privilegio agit Regum Angliæ, quo scrophulas sanant.

J. PAUL. VVURFBAIN *de sparganosi seu tumore mammarum ex lacte*, Altdorf. 1678. 4.

MATTH. RAMELOVII *beschreibung des nierensteins*, Lips. 1679. 8. *

JAMES YONGE *currus triumphalis e terebintho or an account of the admirable vertues of oleum terebinthina*, Londin. 1679. 8. Vim hujus olei calentis ad hæmorrhagias & vulnera arteriarum, & amputatorum denique artuum sistendum sanguinem, mire laudat, quam habuit a D. SPRAGES & D. SPENCERO. In *altera epistola* describit novam methodum amputandi tibiam, cum reservatis suræ musculis, quam habuit a C. LOVVDHAM Chirurgo. EJ. *vvounds of the brain proved curable*, ibid. 1682. 12. Historia est vulneris gravissimi cerebri, cum ipsius visceris jactura, & depressione cranii, sanati ab auctore & SPENCERO. Cum eam D. DRUSTON pro fabula haberet, auctor colligit ex variis scriptoribus testimonia similium curationum, & satis aspere se vindicat.

EBERHARD GOCKEL *bericht von vvütenden hunds bissen*, Auspurg. 1679. 8. * IDEM in *Gallicinio* anno 1700. edito, aliqua etiam chirurgica habet, ut mortem ab ossiculo oesophago inpacto, cum tamen rejectum fuisset, intestini in hernia incarcerata partem destructam eventu non funesto.

ANT. FILIPPI CIUCCII *promtuarium medicum-chirurgicum*. Macerata F679. 4. EJ. *filo d' Arianna ovvero fedelissima scorta agli esercenti di chirurgia, al quale si aggiunge un breve trattato della circolazione del sangue*, Macerata 1682. 12. * Chirurgi Maceratensis opera cum observationibus, dicta DIONYSIO SANCASSANI.

J. DAVID PORTZII *de tumoribus in specie de spina ventosa*, Leovard. 1679. 12. Alcali & acidum defendit.

CHRISTOPHORI VOELTER *neueröfnete hebammenschule*, Stutgard 1679. 1687. 8. 1722. 8. Non displicet, qui etiam satis multas neque vulgares observationes habeat, in quibus majus Libri pretium ponitur.

CHRISTOPHORI VOELTER citatum obstetriciæ artis opusculum praxi 40. annorum exaratum est. Cæterum simplex & credulus auctor est, aliquando etiam antiquos non optime secutus, qui fetum male situm dirigere conetur, ut caput praeat. Vesicæ cervicem frequenter in partu lacerari monet.

JOH. CORNELII VVEBER *anchora sauciatorum, h. e. liquor stypticus confestim sanguinem sistens*, Uratislav. 1680. 8. Est solutio vitrioli cum oleo vitrioli mista, cujus vim mirifice prædicat, aulæ Cæsareæ, ut se vocat, medicus.

GEORGII THOMPSON *τρία πειρητήρια ἀνήκουσα, seu experimenta admiranda*, Londin. 1680. 8. Nominat pleurotomiam & nescio quæ alia, chemicaster ut videtur. *

The compleat mid vvifes practice enlarged, Lond. 1680. 8.

In STEPHANI BLANCAARD *hollandisch jaarregister*, Amstelod. 1680. 8. & seqq. Lipsiæ anno 1690. germanice recuso, multæ chirurgicæ observationes exstant, tum ex Gallico Zodiaco, tum etiam a Chirurgis belgicis acceptæ, *van* DUEREN, GRIMM, *van* DYCK & aliis. Ita in ganglio crystallinam gelatinam inventam, gangrænam siccam, THOUVENOTI acum triquetram paulum a vulgari diversam, forcipem pro restituendis depressis costis, epilepsiam cauterio superatam, sanatum tumorem oesophagi qui cibi descensum inpediret, moxæ Chinensis historiam, & alia memini me notasse. EJ. *nieuvve konstkamer der chirurgie ofte heelkonst*, Amstelodami 1685. 8. germanice recusa est Hanover 1690. 8. quam vehementer carpit VV. SCHOUTEN (*van gezvvellen* p. 849.) In *anatome* practica etiam aliqua habet huc pertinentia. FIENI *duodecim tractatus* jam citatos, notis auxit. EJUSD. *institutiones chirurgicæ verioribus fundamentis* (nempe BONTEKOI) *super ædificatæ & observationibus selectissimis adornatæ* in editione operum exstant, Leidæ 1701. 4. Fere medicamentariæ sunt, & theoriam sequuntur CARTESIANAM, observationes vero, si propriæ sunt, laudem omnino merentur.

JOH. SCHNEIDERMANN *de phlebotomia*, Helmstat. 1681. 12. *

R. RESTAURAND HIPPOCRATES *de inustionibus seu de fonticulis opus historiis medicis refertum*, Lugdun. 1681. 12. Contra HELMONTIUM scripsit adjutus a D. MOREAU. *

FRANÇOIS TOLET *Traité de la lithotomie ou de l'extraction de la pierre hors de la vessie*, *qua-*

quatrième édition, Parif. 1681. 12. recufa 1682. 12. 1689. 12. 1718. 12. 1722. 12. la Haye 1686. 12. belgice verfa inpreffa Ultrajecti 1693. 8. & germanice Hanover 1695. 8. VVefel 1700. 8. Utilis auctor & curiofus in apparatus alti encheirefi, quo folo in *nofocomio Charitatis* eo tempore utebantur. Aliqua etiam habet de punctura perinæi, & de apparatu alto. In vinculis & re medicamentaria ftudiofus fuit.

FRANÇOIS TOLET Parifiis recufus etiam exftat 1708. 12.

CAR. PATIN *oratio quod optimus medicus debeat effe chirurgus*, Patav. 1681. 4. Maj. *

J. NICOLAI PECHLIN *Ephemeris vulneris thoracici*, Kiel. 1682. 4. longiffimæ fanationis hiftoria cum putredo vehementer in ipfo pulmone invaluiffet. Recufa eft cum obfervationibus. In *obfervationibus*, Hamburgi 1691. 4. editis magna pars huc pertinet, ad lithotomiam, calculos, gangrænas, oculorum morbos, egregia omnia. EJ. difputationes *de vulneribus fclopetorum in genere*, Kiel 1674. 4. recenfetur a PL.

ANT. NOVARINI *chirurgia curiofa*, Rotenburg ad Tubarim 1682. fol. Anatome, quam legi, parum boni finit ab hoc viro fperare.

EDUARD MAYNVVARING *of iffues and fetons*, London 1682. 8. *

J. MICHAULT *difcours de chirurgie pour l'explication des nouvelles machines pour les os & pour la verole..lorfqu' elle y fait des nodes & exoftofes & ancylofes aux jointures*, Parifiis 1682. 8. * Machinas habet ad reductionem offium, exoftofes defcribit, & fanari vult ufu mercurii.

DIONYSII *van der* STERRE *voorftelling van de noodzackelickheit der kayferliken fnee*, Leid. 1682. * EJUSD. *genees en heelkonftige practyc der medycinen*, Amftelod. 1687. 8. De theoretico hujus Cartefiani fcriptoris ingenio valde queritur VVALTHERUS SCHOUTEN.

J. ABR. a GEHEMA *die eroberte gicht durch die chirurgifche vvaffen der Moxa*, Hamburg 1682. 12 Defcribit cauterium ex moxa. EJ. *der vvohlverfehene feldfcherer*, ibid. 1684. 12. EJ. *obfervationum chirurgicarum decas* I. & II. Hamburg. 1686. 12. Francof. 1690. 12. In *medicis* etiam *obfervationibus* jam citatis ufum moxæ ad podagram laudat. Ex fchola, uti alibi dixi, CORNELII BONTEKOE.

Obfervationes medico-phyfica tres excerpta ex epiftola PETRI RIVALIEZ ad JOH. SPONIUM. Fetus offa poft diuturnum uteri ulcus per anum egefta.

NICOLAI FRANCHEMONT *lithotomia medica feu tractatus lithontripticus de calculo renum & vefica*, Prag. 1683. 8. *

In ACT. ER. 1683. continentur experimenta cum fpiritu vini, ftypticorum optimo, in vivis canibus capta.

VVILHELMI ten RHYNE *differtatio de arthritide & mantiffa fchematica de acupunctura*, Londin. 1683. 8. Moxam defcribit, ejufque multiplicem ufum, quem cominus in Orientali India viderat, deinde inftrumenta & tabulas fubjicit locorum, in quibus Japonenfes acupuncturam exercent.

J. EBERH. SCHLEIERMACHER *de juvene ophthalmia laborante*, Gieff. 1683. 4.

J. FRANCI *vom fchnurziehen*, Augfpurg 1683. 12. De fetaceo.

J. FRANCI citatus libellus de fetaceo agit, tum ex proprio, tum ex aliorum bonorum fcriptorum experimento.

EL. VVESTPHAL *fchifbarbier* 1683. 8. HE. *

PHIL. MATTHÆI differtatio *de pulmonum vulneribus*, Franeker 1683. *

DAVID van der BECKE *differtatio anatomico-practica de procidentia uteri ab erroribus* J. GARMERI *Phyfici Hamburgenfis primarii vindicata*, Hamburg. 1683. 8. & EJ. GARMERUS *ex* GARMERO *demonftratus*. GARMERUS ediderat *diatriben*, in qua refutaverat BECKII, SCHULZII & BIESTERI refponfum de vaginæ prolapfu in puella, quem prolapfum in ipfo utero fuiffe, & uterum etiam extra partum abfque periculo prolabi poffe defenderat. Refpondet BECKIUS, poffe utique vaginam prolabi, nempe internam ejus membranam, uterum vero non abfque graviffimo periculo excidere, & in puella, de qua quærebatur, vaginæ fuiffe, non uteri prolapfum, cum digitos inferuerint & ipfe & alii Medici. Refpondet jam fenex GARMERUS in *diatribe de quæftionibus phyfico-medicis curis fecundis auctiori*, Hamburg. 1683. 4. & in *auctario ad fuas quæftiones phyfico-medicas*, ibid. 1684. 4. & aliorum fuffragiis & aliquot *facultatum* refponfis, & fuo experimento defendit. Uterque jufto acrius fcripfit, cum uterque verum fcriberet, alterum verum non fcribere male negaret.

ELIAS BEYNON's *barmherziger samariter*, Jen. 1684. 12. quo etiam ars obstetricia continetur. *

THOMÆ BRUGIS *vademecum chirurgicum oder reisgefehrt eines vvundarztes zu vvasser und zu land. Dem beygefügt* ELIAE PRAT *unterricht von der artzneykunst*, Hamburg 1684. 8. *

GABRIEL CHARLES le CLERC *l'ecole du chirurgien, ou les principes de la chirurgie françoise*, Paris. 1684. 12. PL. *

G. VV. VVEDEL innumerabiles sunt disputationes chirurgicæ. Ecce aliquæ, in quibus observationis aliquid. *De partu difficili*, Jen. 1675. *de casu ab alto*, Jen. 1684. *de vulnere capitis* 1684. *de ægro vulnere capitis laborante* 1684. *De varice* 1690. *De cucurbitula sicca* 1691. *de fundamento lethalitatis vulnerum* 1695. *de ægro ischuria laborante* 1699. *de varice* 1699. *de calculi mechanismo* 1701. *de contrafissura* 1708. *de atretis* 1709. *de excutia ventriculi* 1712. *de carie ossium* 1713. *ægra mola laborans* 1714. *de narium polypo* 1715.

EJ. Disputatio *de usu ligaturarum in hydrope*, Jen. 1703. 4. *de liquore non corrosivo lapides duriores absumente* 1709. *de cantharidibus* 1717.

Sic etiam BERNHARDI ALBINI bonæ pleræque sunt disputationes *de fonticulis*, Francof. ad Viadr. 1681. *de missione sanguinis* 1686. *de cervo vulnerato* (quem Electrix glande per cor trajecerat, & qui longa tamen fuga se subtraxerat, de quo etiam in dissertatione *de peritia anatomica veterum* egit P. J. HARTMANN) ibid. 1686. *de paracentesi thoracis & abdominis* 1687. *de cantharidibus* 1687. *paronychia* 1694. *de cataracta* 1695. *de ægilope* 1695.

MICHAELIS ETTMULLERI *Chirurgia medica* magna suo tempore fama fuit, ut sæpe recusa sit, in operibus etiam omnibus. Gallice versa fuit cum titulo *Nouvelle pratique de chirurgie medicale & raisonée*, Lyon. 1690. 12. Amstelod. 1691. 12. Medicamentaria cæterum est omissis encheiresibus, & idem, quod reliqua viri opera, judicium meretur, neque omnia continet, sed pentateuchum chirurgicum. Inter disputationes laudavimus eam, quæ est de chirurgia infusoria. Altera est *de vipera morsu*, Lips. 1666. ubi furorem ex morsu iratæ feminæ natum recenset.

MATTHIAS GODOFREDUS PURMANN chirurgus plurima expertus in castris & alibi, acuti ingenii homo fuit, qui in se ipso experiri sit ausus chirurgiam infusoriam, idem tamen superstitiosior, etiam in armario unguento credulus & pulvere sympathetico, ut nimia tribueret medicamentis, longisque formulis & causarum indagationibus usus sit, neque operationum difficiliorum, ut calculi sectionis, morborum oculorum satis gnarus fuisse videatur. Secabat tamen, parvo apparatu. EJus multa opera sunt, ut *chirurgischer lorberkranz oder vvundarzney*, Halberstat 1684. 4. Francofurt. 1692. 4. Breslau (F. Lips.) 1705. 4. emendatius. Instrumenta nonnulla proponit, ut bifidum illud ad oculum speculum. EJ. *chirurgia curiosa*, Francof. 1699. 4. HEIST. F. Lips. (Breslau) 1716. 4. Systema chirurgiæ est, in quo veterum methodum sequitur, cauteriis & turundis multum usus, subodoratus tamen posse vulnera etiam breviori methodo sanari. Et hic & in priori Libro multas observationes suas proprias habet. EJUSD. *fünf und zvvanzig sonderbare schusvvunden curen*, Breslau 1687. 8. & *funfzig sonder- und vvunderbare schusvvunden curen*, Leipzig 1693. 8. F. Lips. (Breslau) 1721. 8. Omnino insignes curationes, viscerum etiam, pulmonis, lienis vulnera sclopetaria sanata refert, nimium tamen & hic fidei in suis unguentis & emplastris ponit. EJ. *rechter und vvahrhafter feldscherer*, Halberstat 1680. 8. HE. Lips. 1693. 8. F. Lips. (Breslau) 1715. 8. Vulnera, fracturas, luxationes, morbos castrenses tradit, cum plurimis ubique medicamentis. EJ. *aufrichtiger und erfahrner pest barbierer* fuse de peste, deinde etiam de carbonum & bubonum curatione & infectarum ædium repurgatione scribit. Cum priori prodiit EJ. *anvveisung zur salivations cur*, Lips. 1692. 8. & 1715. 8. EJ. credo esse libellum M. G. P. *anvveisung pestilenzialische drüsen zu erkennen und curiren* 1686. 8. EJ. *curiosæ observationes chirurgicæ* Fr. Lips. 1710. 4. Observationes octoginta vulnerum, & aliorum morborum chirurgicorum. Sed & hic inprimis formulas tradit.

In JUSTI SCHRADERI *observationibus anatomicis* quas alibi laudavi, varia chirurgica, & correctio erroneæ theoriæ herniarum continetur. FRIDERICI vero SCHRADERI *disputationes* utiles *de partu difficili*, Helmstad. 1685. & *de vulnerum cura* anno 1695. prodierunt.

G. BALTH. METZGER *λιθογενεσίας in Corpore humano scrutinium*, Tubing. 1685. 4.

GI-

GIDEON HARVEY *a memorable case of a nobleman.. more over the art of curing the most dangerous of vvounds by the first intention*, Lond. 1685. 8. videtur pro methodo MAGATI esse. *

JAMES CROOKE *mellificium chirurgicum or the marrovv of chirurgery vvith an anatomical treatise and institutions of physic*, Lond. 1685. 4. *

PAUL PORTAL *pratique des acouchemens soutenue d'un grand nombre d'observations*, Paris. 1685. 8. Belgice *practyq der Vroed meesters*, Amstelod. 1690. 8. Observationes sparsæ. *

JOH. MUYS *Praxis medico chirurgica rationalis decades quatuor*, Leidæ 1682. 12. *quinque* vero Leid. 1685. 12. deinde *decas sexta* & *septima* Leidæ 1690. 12. & *duodecim decades* Amstelod. 1695. 8. Germanice etiam prodierunt Berolini 1699. 4. Valde laudatur a SANCASSANO *dilucidaz.* T. I. pag. 218. Theoriam & quidem acidam secutus est, & ætiologias suas morbis subjecit, adparet tamen experti in utraque medicina viri esse, qui memorabiles morbos expugnaverit. EJ. PODALIRIUS *redivivus*, Leid. 1686. 8. Appendix observationum. Utrumque opusculum recusum est Neapoli 1727. 4. cum PORTZII Libro *de spina ventosa* & IVONIS GAUKES *praxi med. Chir.*

ISAAC BEBBER *vvaare en vaste gronden der heelkonst*, Amstelod. 1685. 8. Auctor Medicus fuerat Dordracensis, & breve hic compendium physicum, & physiologicum præmittit: tunc de chirurgia, tumores, & ulcera breviter percurrit.

ANTONII de HEYDE *Centuria observationum medicarum*, Amstelod. 1684. & plenus 1686. 8. Ad callum & modum quo ossa conservet, experimenta propria adfert, alias etiam in paronychia gravi aliisque morbis observationes chirurgicas. Puris dedit analysin. EJ. *observationes chirurgicas*, quæ cum *nieuvv licht der Apothekers*, Amstel. 1682. 8. prodierunt, non vidi, nisi eadem sunt.

HENRY EMANUEL MEURISSE *art de saigner accommodé à la circulation du sang*, Paris. 1686. 12. 1689. 12. sed omisso nomine, recusa Paris. 1738. 12. aucta a DEVAUX.

CORNELII STALPART van der VVIEL *seltsame aanmerkingen zo in de genees als heelkonst*, Hag. 1686. 8. sive *observationum rariorum medicarum anatomicarum & chirurgicarum Centuria Prior & posterioris pars Prior*, Leid. 1687. 8. 1727. 8. Utilis liber ob proprias, & ad eas collectas aliorum observationes.

Von pestilenzialischen drüsen, beulen und carbunkeln, 1686. 8. HE. *

J. ANDR. STISSER *de machinis fumi ductoriis curiosis*, nempe clystere tabacario, Hamburgi 1686. 4.

PHILIPPI CNOPII *disputatio de calculo renum & vesica*, Giess. 1686. Membrana vesicæ sabulo obsita extracta.

MICHAELIS BERNHARD VALENTINI *historia moxa*, Leid. 1686. 12. EJUSD. disputatio *de herniis*, Giess. 1697. ubi septi transversi vulnus sanatum recensetur, exstat etiam in EJUSD. *polychrestorum exoticorum* dissertatione VI. & habet historiam curationis herniarum per spiritum salis intus sumtum, arcanum nempe Prioris de CABRIERES, emtum & publicatum a LUDOVICO XIV. EJUSD. *Praxis medicinæ infallibilis Pars II. cum Nosocomii Academici continuatione*, Francof. 1715. 4. Percurrit primo breviter morbos chirurgicos a capite ad calcem, miscet aliorum clarorum virorum consilia & exempla, pleraque ex E. N. C. aliqua propria. In *Nosocomio* disputationes aliquas chirurgicas reposuit, secundum seriem Libri *l'art de faire des raports.*

JOHANNES von MURALT *Collegium anatomicum*, Nürnberg 1687. 8. Obstetricabatur MURALTUS, & chirurgiam exercebat, & medicinam omnem. Hoc in Libro miscet anatomen, herbarum historiam, & ex arte obstetricandi observationes, discipulus MAURICÆI. Subjicit brevissimum compendium chirurgiæ. EJUSD. *chirurgische schriften*, Basil. 1691. 8. Continentur hoc volumine primo pentateuchus ille chirurgicus, tum deligationum, quales tunc Parisiis receptæ erant, descriptio, inde operationes chirurgicæ, porro observationes 217. cum subjectis HENRICI RUFFII, JOHANNIS FREYTAGII, CASPARI MANZII & aliorum, historiis, denique chirurgia militaris. Sed observationes majorem Libri partem absolvunt. EJ. *hebammenkunst*, Basil. 1697. 8. Continet anatomen partium genitalium, fetusque, consilia ad partus difficiles, observationes aliquas & valetudinarium infantile.

Curious observations on that part of chirurgery relating to the teeth, Londin. 1687. 4. *

OL. BORRICHII *de lapidum generatione in macro- & microcosmo, cui accedit* additio JOSEPHI LANZONI, Ferrar. 1987. 12.

In

In TSCHIRNHAUSII *medicina corporis* omnia vulnera solo superfuso adipe sanari docetur:

JACOBI GROENEVELD *dissertatio lithologica*, Lond. 1687. 8. 1688. 8. & anglice auctior 1710. 8. cum titulo *treatise on gravel and stone*, nomine mutato, ut nunc vocetur GREENFIELD. Observationes aliquas habet, signa calculi, calculos enormis molis, &c.

THEOPHILI MULLER *von vvinterkranckheiten und fontanellen*, Francof. 1687. 8. *

TOBIÆ SCHUTZ *chirurgischer handleiter*, Lips. 1687. 8. HE. Berol. 1714. 8.

In J. J. HARDERI *apiario* aliqui etiam chirurgici morbi describuntur, hepatis ulcus post vulnus sanatum, &c.

In DOMINICI GAGLIARDI anatome ossium morbi etiam, & emollitorum ossium historiæ habentur.

FRANCISCI NIGRISOLI *observationes ad anchoram sacram sauciatorum*, Ferrar. 1687. *

In EJus Libro *de glandulis* etiam chirurgica habentur.

CONR. FILIP. LIMMER *de fonticulis*, Servestæ 1687. 4.

DAVID KELLNER *unterricht von schvvürigen offnen schenkeln*, Nordhausen 1688. 12. absque nomine auctoris. HE.

Inter J. JACOBI VVALDSCHMIDT opera sunt etiam *notæ ad praxin chirurgicam* PAULI BARBETTE, Francof. 1695. 4. 1707. 8. & *chirurgus Cartesianus detegens aliquot in chirurgia errores*, Marburg. 1687. 4. Ex Cartesiana schola, medicamentis inprimis utitur ex alcalica classe repetitis, & hic brevis omnino libellus est. Inter dissertationes plusculæ chirurgici argumenti sunt.

JOH. DOLAEI *encyclopædia chirurgica rationalis*, Francof. 1689. 4. Cum operibus omnibus recusa est ibid. 1703. fol. Ex eodem sumta.

Inter *Miscellanea curiosa medica* CHRISTIANI LANGII est etiam *de calculi curatione* Tractatus Francof. 1688. 4.

L. le MONNIER *traité de la fistule de l'anus*, Paris. 1689. 12. Rationem secandi describit, quæ fit stilo argenteo ansato, tum syringotomo, & medicamenta inprimis habet.

Der erfahrne Chirurgus, Hamburg 1689. 8. *

LAURENTII VERDUC Chirurgien juré, *manière de guérir les fractures & les luxations par le moyen des bandages II. edition augmentée d'un traité des playes d'arquebusades*, Paris. 1689. 22. & sub titulo *Parisisches verbandhuys*, Amstelod. 1691. 8. Circa hæc tempora Chirurgia incepit caput efferre Parisiis, cum Rex LUDOVICUS perpetuis bellis inplexus eorum hominum opera egeret. Professiones etiam duas jam ann. 1622. J. de LAUNAY fundaverat, quibus quinque omnino cathedras in amphitheatro D. COSMI Rex anno 1724. addidit. Non ideo adhuc eam famam consecuti erant, quam ambiebant. Demonstravit enim PETTY, paulo ante hos annos, nosocomia gallica non optime regi, cum una quarta pars ægrorum in *Hôteldieu* pereat, Londini vix quinquagesima. Sed paulatim tamen instrumenta perficere ceperunt, & aliquas observationes difficiliores revocare in usum. Inter primos scriptores ejus ordinis fuerunt VERDUCII fratres. Et in isto opusculo quidem Chirurgus bonam dedit vinculorum brevemque descriptionem, cum observationibus nonnullis. Negat apechema. In altero libello multus est in medicamentis, in Chirurgia parcior. EJ. *le maitre en Chirurgie*, Paris. 1704. 12. quæ tertia est editio. Est compendium G. de CAULIACO cum additis recentiorum inventis, tum myologia, osteologia, physiologia.

ALTER FRATER Medicus J. BAPTISTA edidit anno 1701. *Traité des opérations de Chirurgie*, Paris. 1701. 12. Amstelod. 1739. 8. vol. 2. Continet operationum compendium & vincula chirurgica, cum novis ubique ejus temporis inventis. EJ. *la pathologie de Chirurgie*, Paris. 1710. 2. vol. 12. 1727. 2. vol. 12., Amstelod. 1714. 2. vol. 12. IDEM in *suite de l'ostéologie* varia chirurgica habet, ut tumores a pure incluso in vaginis tendinum. Cæterum insigniter in ea arte valuit, qua aliorum inventa involantur. EJus scripta sub titulo J. B. VERDUC *chirurgische schriften*, Germanice versa sunt, Lipsiæ 1712. 4.

Le CLERC *Chirurgie complete*. Primam editionem ignoro, sed oportet hoc tempore prodiisse, cum germanice versam anno 1690. 8. exstare legam. Prodiit etiam, Paris. 1694. 12. & in Belgio 1695. 12. Liege 1702. 12. Genev. 1699. 12. Paris. 1706. 8. Bruxelles 1724. 12. Leide 1731. 8. vol. 2. Paris. 1739. 8. & germanice Dresden 1699. 8. 1707. 8. sub titulo *volkommene chirurgie*. Multum aucta editio anni 1739. Habet ARNALDI patris machinas ad fracturam patellæ femorisque, & pharmacopolium satis abundans. In editione 1706. continen-

tinentur in secundo volumine eximiæ observationes de ossium morbis quæ sunt JOSEPHI DUVERNEY. EJ. *appareil commode en faveur des jeunes chirurgiens*, Paris. 1700. 12. cum figg. Est armamentarium Chirurgicum. *

Le CLERC *chirurgie complete* Italice excusa est Neapoli 1734. 4.

HEYDENTREYLI OVERKAMP *medicinale chirurgicale en philosophische vverken*, Amstelod. 1694. 4. & germanice Lips. 1705. 4. sed EJUS *beginzelen tot de genees en heelkonst*, Amstelodami 1681. 8. & EJUS *nieuvv gebouvv der chirurgie*, Amstelodami anno 1682. 8. & cum titulo *neues gebaü der chirurgie* jam germanice prodiit 1689. 8. quod in hac collectione recusum exstat. Cartesiana & medicamentaria tractatio est, in qua ex theoria vis alcalinorum & sudoriferorum evehitur, suppuratione omni evitata sola resolutio permittitur, venæ sectio negligitur, &c. Valde invidiosum est quod curationes PLATERI & HILDANI perpetuis commentariis persecutus ubique ex hypothesi methodum magnorum virorum redarguerit.

In CORNELII BONTEKOE operibus hoc anno 1689. junctim Amstelod. 4. editis ad Chirurgiam multa pertinent. Ita in *omvverp van't oud gestel der medicyne* pars prima demonstrat *dat de generale theorie der chirurgie valsch is*, quæ quidem pars potius theorias humorales & veterum placita inpugnat. In *tertio Libro* ostendit *dat de gemeene gevoelen van de oorzaak der gesvvellen, vvonden en ulceratien valsch zyn*. Etiam hic inpugnat scholas, & fluxiones atque congestiones rejicit. Tractat hic de scirrho, cancro, gangræna, phlegmone. In *quarto Libro* rejicit cum venæsectione cucurbitulas, & similia. In altero tomo exstat *de grondslag van een nieuvv gebouvv van.. chirurgie ontdekt in't alcali en't acidum*, Hag. 1680. 8. ex quo titulo adparet scopus, omnia reducendi ad vim resolventem & antacidam. Germanice, ni fallor, editum est sub titulo *grundsätze der chirurgie*, Hanoveræ 1687. Aug. Vind. 1721. 8. EJ. *vervolg van het eerste deel van een gebouvv* ibid. prodiit 1681. 8. tractatus. Parum autem ab his hominibus aucta est chirurgia, quæ manu, non lingua operatur, & nocuerunt arti, rejiciendo suppurationem, venæsectionem, abutendo sudoriferis.

CORNELII BONTEKOE *de grondschlag van een nieuvv gebouvv*, &c. Germanice etiam exstat sub titulo *neues gebaüde der chirurgie* ex versione J. F. ALBRECHT, Francof. Lips. 1697. 8.

Medicinale collegie voor de pratyk der medicynen, Amstelod. 1690. 8. * Examen chirurgicum continet.

JOHANNIS MUNNIKS *chirurgia ad praxin hodiernam adornata*, Ultraject. 1689. 8. Genevæ cum titulo Amstelodami 1715. 4. & germanice Francof. 1700. 8. Est pentateuchos chirurgicus, cum medicamentis, & brevissima chirurgia, passim collectus cum paucissimis auctoris observationibus.

J. GAILLARD *de vena sectione disquisitio*, Hafniæ & Lips. 1689. 12. *

HUGH RYDER *practical chirurgery*, Lond. 1689. 12. *

De LAUNAI *instructions nécessaires pour ceux qui sont incommodés de descentes*, Paris. 1690. 12. 1730. 8. Edit epistolam ab ægro provinciali scriptam, & respondet. Laudat bracheria, aliqua habet de Priore illo Cabreriensi, nihil vero ad operationes. Annon idem est CHARLES DENIS de LAUNAI cujus *dissertations physiques & pratiques sur les opérations de la pierre*, prodierunt Paris. 1701. 12. Contra F. JACOBUM. In Libro *de generatione* sectionis cæsareæ a chirurgo PREVOT peractæ historia exstat.

JUSTINA SIEGMUNDIN nata DIETERICH, *Brandenburgische vvehmutter*, Coloniæ ad Spream. 1690. 8. Berolini 1723. 4. belgice, vertente C. van SOLINGEN 1691. 4. Femina non inficeta, etsi casu ad officium accessit & in membranis perforandis, vinculo in uterum bacilli ope inferendo & fetui injiciendo displicet, neque icones valde probem. Cæterum in encheiresibus ad partum difficilem, & emendationibus, quas ars admittit, cum optimo quoque consentit. Cum ANDREAS PETERMANNUS in hunc librum scripsisset *gründliche deduction vieler andgriffe der Churbrand. vvehmutter die auf vergeblicher speculation beruhen*, Lips. 1692. 4. satis acriter respondit, in *nöthiger bericht vvieder* ANDR. PETERMANN *und sendschreiben an A. P. vvegen eines corollarii seiner disput. de gonorrhœa*, Cölln an der Spree 1692. 4. recusis in editione Berolinensi.

JOSEPH de la CHARRIERE *Traité des opérations de chirurgie*, Paris. 1690. 12. 1692. 12. 1693. 12. 1721. 12. HAEN. & anglice Lond. 1705. 8. & a D. J. DANIELE SCHLICHTING nuper

nuper belgice versus cum præfatione. Cuique operationi præmittit morbi theoriam, operationes ipsas breviter describit, ut nostro ævo non possit valde utilis haberi. Cataractam posuit in obscuratione lentis crystallinæ.

JOSEPH de la CHARRIERE Germanice exstat 1700. 8.

FILIPO MAZIERO *il chirurgo in pratica*, Venet. 1609. 8. 1702. 8. 1729. 8. Compendium chirurgicum dialogi modo propositum. In medicamentis multus est. EJUSD. *opere chirurgiche* tribus vol. 4. Patav. 1707. edita continent præter priorem libellum *il sogno chirurgico & il pratico perfetto*, Venet. 1702. 8. observationes etiam habet, sed multa superflua.

PRAT *vademecum chirurgicum*, Hamburgi 1690. 8.

ELIÆ PRAT *vademecum chirurgicum* primum prodiit Hamburgi 1684. 8.

DIEDERICI GOODSCHALCK *prodromus de ossium tum generatione tum corruptione interna*, Leidæ 1691. 8.

In PAULI SPINDLERI *observationibus centum*, Francof. ad M. 1691. 4. excusis aliquæ sunt chirurgicæ.

CAPUT II.

Secunda Classis chirurgorum, qui de singulis morbis scripserunt.

CHirurgi sequuntur qui de singulis morbis singulatim scripserunt, & pluris sæpe faciendi sunt, quam systematici. Multum hic laudatur JACOBI BERENGARII *Carpensis* Liber *de Fractura cranii*. Elogia ejus plus quam centies vidi, est idem ille, qui in Italia primus omnium instaurator anatomes fuit, idem gloriabatur se ingentem massam auri ex mercurio produxisse, nam primus luem veneream inunctionibus ex mercurio sanavit. Editus est hic Liber Lugduni Batavorum ab HERMANNO CONRINGIO.

MARCUS AURELIUS SEVERINUS huc pertinet in Libro de *occulta abscessuum natura*, hoc est, de miris collectionibus humorum & naturalium & præternaturalium in certa quædam loca, nam ille abscessum vocat, ubi HIPPOCRATES recessum materiæ in quemdam locum; adeoque ibi reperiuntur de scirrhis, cancris, & omnibus humoribus observationes. Editus est hic Liber Neapoli 1643. 4. & Lugduni Batavorum 1724. 4.

De gangræna & sphacelo legatur FABRICIUS HILDANUS, qui singulares tractatus perfectos de gangræna & sphacelo scripsit.

De combustione per ignem & sclopetarium & chemicum & culinarium, &c. videatur idem FABRICIUS HILDANUS.

De meliceria seu stillicidio molesto in ulceribus, etiam tractatum scripsit FABRICIUS HILDANUS optimum.

De tumoribus in genere optimus tractatus est GUNTERI CHRISTOPHORI SCELHAMMERI (*a*), cujus *Oncologia parva* seu de *tumoribus* corporis humani, Jenæ edita est anno 1695. ibi sine ullo temporis dispendio inveniuntur, quæ eo pertinent.

De

(*a*) GUNTHERUS CHRISTOPHORUS SCHELHAMMER scripsit plusculas disputationes, quæ huc pertinent, ut *de suffusione*, Jen. 1691. *de epulide & parulide*, Jen. 1698. qua in re egregias habet, maxime a WEPFERO observationes, *de spina ventosa*, Kilon. 1698. *de odontalgia tactu sedanda* 1701. EJUSD. *ὀγκολογία parva seu de corporis humani tumoribus* prodiit, Jen. 1695. 4. brevis, methodica, & satis probabilis. Multum utitur HILDANO. Proprias observationes paucas habet.

FRI-

FRIDERICUS RUYSCHIUS cum medicina & chirurgiam & obstetriciam artem conjunxit, & observationes magni momenti per opera sua dispersit. Et primum in *observationum anatomico-chirurgicarum centuria*, Amstelod. 1691. 4. multi rari morbi recensentur, verus prolapsus uteri, hernia vesicæ, calculi ex hernia prolapsa excisi, spina bifida, aneurysmata aortæ, &c. Hæ observationes multis figuris truncatæ gallice recusæ sunt cum PALFINII *anatomie chirurgicale*. Inter *epistolas* XIVta est de amputatione manus cum labro reservato. In *thesauris adversariis* raras observationes multas habet, fractam Patellam, sarcoma uteri ligatura sanatum, tumorem adnatum tendinibus funestum, atretas & alia. De hydrocele ejusque radicali curatione agit in *advers.* II. in I. scirrhum oesophagi superatum salivatione recenset. In Musæo & alibi exempla habet cariei.

Höchst nützliche und nothvvendige hebammenkunst, Merserburg 1691. 8.

J. HELFRICI JUNKEN *compendium chirurgicum manuale oder begriff aller operationen der chirurgie so einem feldscherer zu vvissen nöthig sind*, Francofurti 1691. 8. Nurenbergæ 1700. 8. 1710. 8. 1718. 8. * EJUSDEM *lexicon chirurgico-pharmaceuticon* ibid. 1699. 8. * Medicus fuit, qui multa collegit.

In J. VIRIDET *Traité des vapeurs* habetur aneurysma funestum, & alia, quæ huc pertinent.

Lettre de M. HELVETIUS *a* M. REGIS *sur la nature & la guérison du cancer*, Paris. 1691. 4. & auctius 1706. 12. Describit forcipem novam acutis cruribus, ad conprehendendum cancrum factum, & aliqua sub finem medicamenta. EJ. *Traité des pertes de sang de quelque espèce qu'elles soient avec leur remede spécifique*, Paris. 1706. 12. Hoc remedium est alumen ignem fusum, & cum sanguine Draconis in pilulas factum. Multa curationum exempla refert.

JOS. LANZONI *dissertatio de clysteribus*, Ferrar. 1691. fol. Inter *consultationes & observationes* & in *animadversionibus* multæ chirurgicæ sunt, ut cutis illæsa cum fracto cranio, de paracentesi, de vesicantibus, clysteribus, &c. IDEM MOINICHENII observationes scholiis illustravit.

ANTONII NUCK *operationes & experimenta chirurgica*, Leid. 1692. 8. edita a J. TILING, tum an. 1714. 8. 1733. 8. & Germanice sub titulo *chirurgische handgriffe*, Lubec & VVismar 1709. 8. cum notis vero HENRICI BASSII germanice titulo præfixo *d r erlaüterte* NUCK Hall. 1728 8. Brevis & posthumus libellus a discipulo medicinæ studioso editus, operationum brevem historiam continet, cum multis instrumentis propriis. Vulnus vasis lymphatici in venæsectione factum, & hujus encheiresis, herniæ umblicalis tractatio, tendinis sutura, & alia minus vulgaria ibi reperiuntur. Arteriam post amputationem vetat ligare non bene. In *adenographia* calculi generationem egregiis experimentis illustravit.

VVOLFGANG CHRISTOPH VVESENER *hallischer messer schlucker samt dessen cur und den 2. augusti 1692. erfolgte entledigung von dem den 3. Januar 1691. eingeschluckten messer*, Hall. 1692. 4. Cultrivori historia tertia feliciter sanati.

THEOD. CHRISTOPH. KRUG *triga observationum curiosarum*, Noriberg. 1692. 4. Prima est de eodem cultrivoro.

DUBE' *le Chirurgien des pauvres*, Paris. 1693. 8. Rouen 1712. 8. *

ALESSANDRO PISONI *breve compendio della dottrina del* MAGATI Cremona 1693. 12. recusum cum SANCASSANI *dilucidationibus*, exiguum opusculum. Pater fuit OMOBONI PISONI.

JEAN FRANÇOIS LAUGIER *Traité des remedes vulnéraires*, Paris. 1693. 8. HE. *

SALOMON van RUSTINGH *nieuvve veld medicyne en chirurgie*, Amstelod. 1693. 8.

GODOFREDUS a LANKSICH in *Actis eruditorum* anno 1693. partum cæsareum felicem descripsit, in femina quæ conceperat, cum vagina pene ab ulcere coalita esset.

Nouvelle méthode des opérations de chirurgie..& de la nouvelle maniere de guérir la vérole, Paris. 1693. 12. (potius in Belgio) Nullius momenti.

PHILIPPE PEU *pratique des acouchemens*, Paris. 1694. 8. Praxin suam laudat, neque se scripsisse ait, nisi post 5000. partus, quibus adfuerit. Recte monet, nihil esse mutandum manu, nisi fetus minus naturali modo dispositus sit. Uncum MAURICÆI & partum cæsareum

De aure optime omnium scripsit clarissimus JOSEPHUS DUVERNEY, *in tractatu physiologo-therapeutico de auditu*, gallice conscripto & edito Parisiis anno 1683. 12.

De

sareum rejicit. Multus est in funiculi evolutionibus, & eruditionem nimis adfectat, audax distorquere fetum. Cum in nupera editione operis sui contemtim eum habuisset FRANCISCUS MAURICEAU, respondit PHILIPPUS in *reponse de M. PEU aux observations de* MAURICEAU, Paris. 1695. 8.

CHRISTIANI VATER Professoris VVittembergensis *historia & cura bubonis inguinalis cum putrefactione intestini & eruptione lumbricorum*, VVittemb. 1693. 4. EJ. disputatio *de partu cæsareo* 1695. cum historia LANKISCHII. EJ. *de commotione cerebri* 1699. EJ. *de ulceribus fistulosis* 1700. *de trachomate* 1704. *de visionis vitiis* 1706. *de origine & remediis ulceris vesicæ* 1709. *de gangræna* 1709. cum observationibus; *de partu post mortem matris* 1714. *de suffusione* 1715.

CHRISTIANI VATER etiam est *historia sarcomatis*, VVittemb. 1693. 4.

B. de BOUT *het nieuvve examen der chirurgie*, Amstelod. 1694. 8.

La guérison du cancer au sein, Rouen 1694. 8. *

ÆGIDII DAELMANN *nieuvv hervormde heelkonst*, Amst. 1694. Berolini vel Francof. ad Viadr. 1694. 8. 1702. 8. Principiis superstructa alcali & acidi.

VVALTHERI SCHOUTEN Liber *de vulneribus capitis* belgice editus est cum titulo *het gevvonde hoofd*, Amstelod. 1694. 8. Roterodami 1726. 8. & germanice cum titulo *verlezter kopf. d. i. kurz und gründlich unter suchte heilkunst aller kopfvvunden und brüche der hirnschalen ingleichen der vvunden des halses und angesichtes*, Lips. 1695. 8. Vulnera inprimis capitis, tum colli percurrit, exempla curationum fere in India nata recenset. In temporali musculo incisionem molitur, sed triangularem, rejecta ea, quæ crucem refert. Negat duram membranam in suturis cum pericranio conjungi. Elevatorium paulum mutatum & longius proponit, contrafissuram seu calamitatem non admittit. Vulnera sagittarum venenatarum facile sanavit. EJUSD. *verhandling van den tegennatuurlyke gezvvellen vertoont en op gronden van Reden en Onder vinding door vyftigjaerige konstoeffening bevestigt*, Roterodam 1727. 8. 2. vol. Hoc opus posthumum est, cum auctor RUYSHIO cognatus obiisset anno 1704. idem vero est cujus exstant Indica itinera. Multum pugnat contra recentiores chirurgos ex secta BONTEKOI, contra repercutientia, contra osores venæsectionis, turundarum, contra exsiccantia, suppressionem suppurationis, nimiam emissionem puris subitam, nimias incisiones. Singulos tumores observationibus propriis illustrat, mitis in universum chirurgus, qui malit relinquere fistulam quam nimias incisiones moliri, sincerus qui malos eventus non dissimulet. Fuse de gangræna agit.

JOH. ADRIANI SLEVOGT eruditæ disputationes chirurgicæ numerosæ exstant, ut *de carie cranii*, Jen. 1695. *de fonticulo sutura coronalis vitiorum memoriæ remedio* 1696. *de paracentesi thoracis & abdominis* 1697. *de scarificatione hydropicorum* 1697. *de ligaturarum usu in hæmorragiis* 1698. *de ambustione* 1698. *de polypis capitis* 1669. qualem vidit lapideum, *de muliere gravida prolapsu uteri laborante* 1700. ubi recenset historiam resecti feliciter uteri: *de partu difficili & perinæo inde rupto* 1700. *de femina mola laborante* 1700. *de dolorum partus spuriorum cum veris collatione* 1702. *de singularibus quibusdam partus impedimentis* 1704. *de ægra secundinarum retentione laborante* 1704. *partus naturalis collatus cum præternaturali* 1705. *de cauteriis* 1708. *de instrumentis* HIPPOCRATIS *chirurgicis hodie ignoratis* 1709. *de partu cæsareo* 1711. *de embryulcia Hippocratica* 1711. *de fungosis artuum tumoribus* 1715. bona disputatio; *de tumoribus tunicatis* 1719. Ipse Jenensis Professor manum operi etiam obstetricio admovit.

Bona inprimis disputatio est JOH. ADR. SLEVOGT, quam citavimus *de tumoribus tunicatis*.

FRIDERICI DECKER *exercitationes practicæ circa medendi methodum*, Leid. 1694. 4. Ordo sequitur diversas classes remediorum; ad chirurgiam adeo pertinent clysteres. Sed multa alia

alia chirurgica intercedunt, cauterium canulatum ad dentes, cauteria ad verticem, paracentesis abdominis, scroti, cucurbitulæ ad tempora, placenta calculosa, alia.

N. BERENGER *Celandre ou traité nouveau des descentes avec un autre traité des maux du ventre*, Paris. 1695. 12. 1701. 12. Non utilis liber, scriptus ad vendenda arcana sua, pulvinata bracheria & medicamenta. Negat v. g. jejunum aut colon posse herniam facere. In altero Libro Helmontianam quamdam theoriam proponit.

Chirurgie complete diversum a CLERICI opere, POLIPARTI opus esse video ex elogio FONTENELLI, quod excusatione egit editum 1695. 12.

STEMAN *de hydrophobia* disputationes Ultraject. 1695. cum exemplis.

BERNHARDI CONNOR *dissertationum medico physicarum* duæ huc pertinent, *de stupendo ossium coalitu*, sceleti nempe cujus omnia ossa coaluerant; & *de immani hypogastri sarcomate*, Oxon. 1695. 8. substantiæ nempe uteri in carneam massam degeneratio.

R. VVILHELM KRAUS *de sclopetorum vulneribus*, Jen. 1695. disputatio & aliæ, quas omittimus.

R. VVILH. KRAUSS adde disputationem *de ulceribus crurum antiquis*, Jen. 1699.

NICOLAI GRIMBERG *de calculo renum & vesicæ*, Hafn. 1695. 8.

AUGUSTIN BELLOSTE *Chirurgien de l'hopital, & manière de guérir promtement les playes*. Lego Parisiis 1696. & 1698. 8. prodiisse, & 1715. 8. Mea editio est Parisina anni 1705. 8. & alia Amstelodamensis 1707. 8. Chirurgus in castris Gallicis, deinde in aula Sabaudica vixit. MAGATI methodum renovavit, methodum nempe sanandi vulnera absque turundis & cum rara deligatione: ossa perforare docuit frequentibus foraminibus ad cariem superandam, uti CELSUS. Observationum ad vulnera sclopetaria vim & alia adjecit, & medicamenta chirurgica. Hunc librum sub titulo *Chirone in campo* vertit, & historiam monstri addidit, DIONYSIUS SANCASSANI, Venet. 1729. 8. vol. 2. & alias. Germanice reddidit MARTINUS SCHURIG, Dresd. 1703. 8. 1710. 8. 1724. 8. In GIORN. de' LETTER. vol. IV. p. 130. seqq. accusatur plagii, & quod sua, ipsamque plumbeam ad trepani foramen laminam, ex MAGATO descripserit. In *secundo volumine seu suite du Chirurgien de l'hopital*, Parisiis 1725. 8. edito multis contra turundas & earum defensorum PANDOLFUM MARAVIGLIAM agit: deinde fusissime laudat solvens mercuriale, cauteria etiam retro aures ad oculorum morbos commendat & frigida fomenta ad hernias, mercurii potum ad volvulum. Aliquæ EJUS epistolæ exstant cum SANCASSANI *dilucidationibus*, & in fine I. partis lamina plumbea duræ matri post perforationem cranii imponenda defenditur.

J. THOMÆ de VVOOLHOUSE *catalogue d'instrumens pour les operations des yeux*, Paris. 1696. 8. Laudat venæsectionem oculi, ejus paracentesin, &c. EJ. *expériences des différentes opérations manuelles & des guérisons qu'il a pratiquées aux yeux*, Paris. 1711. 8. Jen. 1715. 12. Genev. HE. EJ. *observations critiques de VV. sur un Livre imprimé en Angleterre*, Lond. 1713. 8. In KENNEDYUM. EJ. *dissertations savantes & critiques, sur la cataracte & le glaucome de quelque modernes*, Francof. 1717. 8. & latine *dissertationes de cataracta & glaucomate contra systema* BRISSÆI, ANTONII & HEISTERI *in latinum* translatæ a CHRISTOPHORO LE CERF, Francofurti 1719. 8. summa rei est, defendere contra nuperos dari cataractas membranaceas, in utraque oculi camera, crystallinæ vero lentis obstructiones a cataracta differre, & esse malum insanabile. Decem autem omnino sunt libelli: 1. *Epistola ad* P. le BRUN contra BRISSÆUM, quem plagii accusat. 2. Octo partes adnotationum in ANTONIUM, quas in *mercurio Gallico* ediderat. Acerbe scribit, imposturæ reum facit ANTONIUM. 3. Contra HEISTERI primum de cataracta Librum. 4. & 8. Judicium de HEISTERO ex *J. des Savans*. 5. Epistola ad PALFYNIUM quam alias dicam. 6. Carmen ad HOVIUM, valde illepidum. 7. DANIELIS GEISLER epistola, qua historia cataractæ membranaceæ traditur. 9. Censura in G. GOVVARD *ophthalmoiatriam*. Aliqua hic ad historiam scriptorum de oculorum morbis 10. Programma de quadraginta illis operationibus, inter quas fuse agit de ophthalmoxysi. Rixosus ubique rudisque. EJ. *remarques sur l'avertissement de* M. VVINSLOVV in *diario Trivultino* anni 1724. excusæ acerbissimæ sunt, refutatio fructu satis cassa. Vindicat sibi GARENGEOTI speculum *bassin oculaire*. IDEM anno 1726. 12. edidit *observations sur la mémoire de* M. MORAND *inseré dans l'histoire de l'Ac. R. des Sciences*, tou-

chant

chant les cataractes, asper ut solet. Annon etiam eo pertinet *réponse aux difficultés touchant le cataracte membraneuse in Diar. Trivult.* 1726. *Dec.* aspere in YVESIUM scripta? IDEM anno 1706. in *diario Eruditorum* suas operationes laudaverat, & succum millepedum mire extulerat ad cataractas. Anno 1728. in eodem diario commendat suam curationem in homine nomine L'EPY, quem neque PETITUS neque S. YVES sanaverant, & acerbe invehitur in D. de S. YVES, quem pro plagiario, & parum quidem docto habet. In *Trivultinis*. anno 1725. Martii M. exstat dissertatio ad cataractam.

Librum, quem ad VVOOLHOUSIUM citavimus sub nomine *treatise of the cataract and glaucoma*, nunc legi, qui acerbi discipuli VVOOLHOUSII opus est. Defendit cataractam eam, quæ acu deprimitur, membranæ similem esse, figuræ incertæ, & in humore aqueo retro iridem nasci, cum crystallinæ lentis opacitas insanabilis sit. Diætam, ætatem, selectum in deponenda cataracta rejicit, operationem describit. Perforationem etiam cataractæ, & fissionem, & elevationem, & extractionem per incisam corneam describit.

Quid sit EJUSD. *treatise of the cataract and glaucoma*, Londini editum 1745. 8. non novi.

PETRI ADRIANI filii VERDUYN *dissertatio epistolaris de nova artuum decurtandorum ratione*, Amstelodami 1696. 8. belgice sub titulo *verhandeling van een nieuvve manier om leedematen af te zetten*, Amstelod. 1697. 8. & eodem anno ibid. Gallice. Eam fuse describit methodus, qua sura reservatur in amputatione tibiæ, dudum descriptam apud YONGIUM.

PETRUM ADRIANUM filium VERDUYN eruditum hominem fuisse testis est SCHLICHTINGIUS *traumat.* p. 269.

GEORG. ALB. HAMBERGER *optica oculorum vitia*, Jen. 1696. 4.

ANDR. PETERMAN *de enterocele*, Lipf. 1696. 4.

ANDREÆ PETERMAN etiam est *Deduction vieler handgriesse.. die in der Chur Br. VVehemutter gerühmt vverden und auf blosser speculation beruhen* 1692. 4. Contra SIEGMUNDIAM, cujus nimis præcocem dignotionem fetus male siti a fetu recte posito, bacillum pro extrahendo fetu & alias encheireses carpit.

De la VAUGUYON *traité des opérations de chirurgie*, Paris. 1696. 8. Belgice versus cum titulo *heelkonst in haar volmaaktheit*, Amstelod. 1700. 8. Chirurgorum sui ævi inventa proponit, satis bono ordine, ut historia mali præcedat, sequantur encheireses, tunc deligatio & curatio. Observationes ad quamlibet operationem dedit, fere ex HILDANO. De partu fusior, MAURICÆUM secutus.

FRIDERICI HOFMAN infinitæ in universum, permultæ etiam ad Chirurgiam sunt disputationes, ut *de amputatione membrorum sphacelatorum*, Hall. 1696. *de fistularum nova curatione* 1697. *de succi nutritii ex thorace stillicidio* 1704. Singularis historia læsi, ut videtur, ductus thoracici, *de fistula ani feliciter curanda* 1718. (sed videtur CL. BASSII,) *de vesicantibus* 1722. *de venæsectione prudenter administranda* 1723. *de exulceratione vesicæ* 1724. *de incontinentia urinæ ex partu difficili* 1724.

Sic G. ERNESTI STAHLII multæ disputationes huc spectant, ut *de sanguisugarum utilitate* 1699. *de scarificatione narium Aegyptiaca* 1701. quam probat, *de affectibus oculorum* 1502. *de fistula lacrumali* 1702. 4. ubi stylum Annellianum mente certe prævidit & jussit per ipsum punctum chorda chelyos immissa saccum pertentare, ad os vero usque incidere. Pus unice per ductum superiorem exire observavit. EJ. disputatio *de cancro* 1699. *de venæsectione*, Hall. 1705. *de medicina & chirurgia perpetuo nexu* 1705. *de officio medici circa casus chirurgicos* 1710. *de medica chirurgia in genere* 1713. EJ. *einleitung zur chirurgie*, Lipf. 1730. 8. videtur codex esse aliena opera editus. Accesserunt casus chirurgici quatuordecim (qui seorsim prodierant cum titulo *elementa chirurgiæ manu & methodo Stahliana* Budingæ 1727. 8. editi) & 61. casus STAHLII.

G. ERNESTO STAHL adde disp. *de nova pathologia calculi renum* 1698. *de abortu & fetu mortuo*, 1704.

ABEILLE *le parfait chirurgien de l'armée, Traité des playes d'arquebusade. Chapitre singulier tiré de* GUIDON, Paris. 1696. 12. In primo libello describit vincula magis necessaria, gastroraphiam, fistulam ani, amputationes, fracturas, instrumenta. Morbos etiam castrenses describit, & curationem calidam proponit. Vulnera sclopetorum non venenata esse

esse demonstrat, multus in eruditione ostendenda. Tertius libellus est examen candidatorum chirurgiæ.

ANTOINE le QUIN *chirurgien herniaire*, Paris. 1697. 12. HEISTERUS citat editionem anni 1684. & 1690. Nepos fuit alterius le QUIN qui anno 1665. de herniis scripserat. Laudat bracherium suum ex ferreis filis factum, tum pessum ope bracherii firmatum.

CHRIST. a STEENEVELD *de ulcere verminoso*, Leid. 1697. dissertatio quæ etiam cum BIDLOI opusculis recusa est.

J. B. CONTULI *opus de lapidibus, podagra & chiragra*, Rom. 1699. 4. potius practicum est.

J. B. CONTULI quod citavimus opus, practicum quidem potius est, utique tamen observatione plenum.

In JOHAN COLBATCH *collection of treaties chirurgical and medical* continetur *novum lumen chirurgicum*. Contra turundas & digestiva suppurantia ante BELLOSTIUM scripsit anno 1695. Arcana vero sua nimis laudat, pulverem nempe, cujus solutione in vulnus injecta hæmorrhagiam & omnia symptomata tollebat, etiam a sclopetorum ictu, absque suppuratione, & veneno interemtum amicum suum queritur a chirurgis, & ægrum, quem tractaverant nudatum vinculis, ut periret. EJ. *nevv light of surgery vindicated*, Lond. 1696. 8. Contra libellum, cujus auctorem vocat HALL, defendit pulverem suum, eoque perfectas curationes. EJ. *a relation of a viper by the means of acids*, Lond. 1698. 8. Elixire vitrioli sanavit hominem periculose a vipera demorsum.

S. CRISTAU *la chirurgie pratique*, Luxemburgi 1697. 12. Compendium præcipuorum capitum chirurgiæ, ad tumores, ulcera, vulnera, fracturas, luxationes, cum instrumentis, & medicamentis maxime necessariis, & nonnullis observationibus suis, ut cystici tumoris ablati, quem scarificavit, & consumsit cathæreticis, &c.

Lettre sur l'impossibilité des cures sympathiques par M. L. *en Héd.* Roterodami 1697. 12. serio eas curationes refutat.

JEAN FONTRAILLES *traité de physique & de chirurgie*, Paris. 1697. 12. *

CONRAD HORLACHER *trifolium ckirurgia genuina inaudita i. e. vom krebs kropf und nasen gevvächse*, Ulm 1697. 8. De cancri, strumæ & polypi sanatione * EJUSD. *alzeit fertiger chirurgus* F. Lips. 1701. 8. EJ. *art und vveise die brüche ohne sonderbaren schmerzen zu curiren*, Ulm. 1895. 8. *

CONRAD HORLACHER etiam est *eröfnung der unschmerzlichen cur die brüche ohne schneiden zu curiren*, Ulm 1693. 8. Arcano hernias curare suscipit, nempe præparato colcothare.

DAN. HENRIC. MEIBOM *de patella ossis læsionibus & curationibus*, Franeker 1697. 4.

Circa hæc tempora edi cepit GALLERIA *di* MINERVA in qua passim observationes chirurgicæ sunt, de hydrophobia ex morsu canis rabidi, &c.

In COVVPERI magna *anthropographia* multæ observationes chirurgicæ continentur.

M. LISTERI *iter Parisinum* omnino ad historiam sectionis calculi legi debet, quam exercuit FR. JACOBUS, cujus curationes non felicissimas recenset. Prodiit Londini 1699. 8.

ADRIANI KOENERDING *van het heet en koud vuur, en van het afzetten van kuyt en scheenbeenderen*, Amstelodami 1698. 8. Peritus chirurgus novam operationem, quæ fit sura reservata, expertus rejicit, cum dolorifica sit, tarde curetur, arteriæ inde varicosæ fiant, nihilque insit veræ utilitatis. Ostendit ex YONGII epistola non novum esse inventum.

J. JACOB von DOEBELN *penis cancrosi ac feliciter resecti historia cum disquisitione an pene nullo vel casu abbreviato instructus ad prolificationem aptus esse possit*, Lips. (Hafniæ) 1698. 12. Ephemeris curationis non inutilis. Defendit autem generare posse pene brevissimo. EJUSD. in *actis Balthicis* 1699. exstat historia fetus in ventrem effusi. EJ. *cataracta natura & cura*, Lunden. 1727. 4.

ANTONII FABA *Pratica di Barbiero circa il cavar sangue ed altre cose appartenenti al detto officio*, Messan. 1698. 8. MONG.

Des getreuen ECKHARTS *vervvegener chirurgus*, Augspurg und Leipzig 1698. 8. EJ. *unvorsichtige hebamme*, Lips. 1715. 8. *

J. ERN SCHAPER *de digitis manus dextra per conquassationem nodositate, spina ventosa & atheromate monstrosis*, Rostock 1698. 4.

J. B. ALLIOT *traité du cancer*, Parif. 1698. 8. Filius prioris ALLIOTI revocat illud arcanum arsenici rubri & una HELVETII librum, jam dictum, refutat.

CAR. MUSITANI *chirurgia theoretito-practica*, Genev. 1698. 4. Sacerdos & practicus medicinæ, vir confidens, scholarum osor, dictione fusissima, hic tumores, ulcera, vulnera & veneream luem descripsit, sclopetaria vulnera sola aqua reginæ hungariæ sanare se adfirmat, oleum bufonum ad strumas laudat; arcanorum amator.

In HAGEDORNII observationibus aliqua pertinent ad chirurgiam, gangrenas senum spontaneas, calculos sub lingua, &c.

J. GEORG. KISNER *de læsione tendinum*, Leid. 1699. 4. suturam tendinum describit.

JAC. FABRICII *disputatio de phthisi renali, calculo vesicæ complicata*, Giess. 1699.

J. J. *the compleat midwvifes' practice enlarged*. EX L. BOURGEOIS, T. MAYERNE, T. CHAMBERLAYNE & N. CULPEPER collectum opus, Lond. 1699. 8. *

Synopsis doctrinæ & medicinæ vulnerum, VVittemberg. 1699. 4. HE.

CORNELII KELDERMANN *ondervvys voor alle vroedvrouvven, raakende haar ampt ende plicht*, Brugge 1699. 8. *

SEBASTIANI ROTARI *ragionamento contra l'uso del salasso e delle ventose*, Veron. 1699. 4. repetetur in practicis.

In documentis restitutæ Academiæ Scientiarum Parisinæ infinita huc pertinent. Ecce catalogum præcipuorum.

Anno 1699. J. MERY de calculo.

1700. Calculus ex equa. Cerebri ulcus & convulsio POUPART. TAUVRY ossa mollia. Scirrhus testis pro conceptu male habitus.

1701. JOH. MERY de herniis.

1702. LITTRE calculi vesicæ connati historia. Sarcoma ventriculi. DUVERNEY historia vulneris. SABOURIN descriptio amputationis, qua sura reservatur.

1703. Testis scirrhus sponte sanatus. Excrescentia oculi sanata. DUVERNEY paracentesis in hydrope thoracis & abdominis nonnunquam felix & aliæ observationes ad hydropem.

1704. LITTRE descriptio steatomatis. Ulcus ventriculi. Strangulationis symptomata. Vesicæ mira dilatatio. ANTOINE polypus exstirpatus. Noxæ sterni depressi. Cerebrum sero obrutum.

1705. LITTRE mors a commotione cerebri. Vulnera abdominis sanata. Tumor vaginæ cancrosus. Uterus a callositate obstructus.

1706. Contra novam hypothesin de sede cataractæ & 1707. Vulnus cum jactura cerebri sanatum. Mira exostosis. Calculus natus in præputio, cum adesset phimosis. Vulnus in thorace canis singulare.

1707. LITTRE de aneurysmate. Calculi pulmonum.

1708. De vi medica cauteriorum.

1709. Utero vulnerato fetus occisus, post tres annos per suppurationem expulsus. PANDOLPHINI incisa cornea. De natta. MERY abscessus femoris. EJ. observationes pro sede cataractæ in lente.

1710. Rectum intestinum in recens nato.

1712. GEOFROI in bezoardico calculo observationes. LITTRE de aneurysmate. MERY hernia vesicæ. Aneurysma aortæ.

1714. LITTRE observationes in hernia.

1716. MERY exomphalos maximus. J. L. PETIT machina ad luxationes. Ventriculi fistula.

1717. PETIT hernia vesicæ.

1718. PETIT de hydrocephalo. EJ. capsula ad fracturas complicatas. EJ. observationes de instrumento *Tourniquet*.

1719. Atreta cui fæces per vulvam exibant.

1720. JUSSIEU calculos vesicæ vidit in aqua simplici solvi. MERY manus monstrosa.

1721. Aneurysma enorme aortæ. Paracentesis sæpe in ægro repetita.

1722. PETIT de luxatione femoris; de tendine Achillis rupto.

1723. Placenta ori uteri adhærens. Vulnus ventriculi sanatum, & intestini.

1724. DUSSE compressionis lenis laus ad hæmorrhagias a partu. Uterus ruptus. GUJOT de injectione in tubam EUSTACHIANAM MARCOT aneurysma aortæ.

1725. Vulnus vesicæ sanatum.

1726. Vacca cultrum devorat, qui sub cute eminet. F. PETIT de loco ubi oportet acum in cataracta defigere.

1727. PETIT de hydrope oculi. Digiti fetus conjuncti separati.

1728. J. L. PETIT tendo Achillis ruptus. GUISARD de natta maxima. MALOET de ancylosi. CHOMEL abscessus peritonæi.

1729. Gonorrhœa ex superficie glandis penis. Calculus felleus testudinis. LAMONIER de fistula lacrumali.

1731. MORAND de sectione calculi larerali. Felicis operationis cæsareæ exemplum. J. L. PETIT de modo quo hæmorrhagiæ superari possint. F. PETIT eo anno & 1732. 1733. 1735. de compescendis hæmorrhagiis egit.

1732. Prolapsus uteri a sarcomate detracti. MORAND de aneurysmate cordis.

1733. MALOET aneurysma subclaviæ.

Anno 1734. J. L. PETIT de fistula lacrumali. MORAND de successu operationis lacrumalis & 1737.

1735. IDEM de intestini coalitu. Vulnus cordis nono die funestum. Calculus in urethra circa acum natus. VVINSLOVV de curvitate colli a mastoideo masculo debilitato.

1736. MORAND hæmorrhagias a contractione arteriæ vulneratæ sponte supprimi docet. PETIT aneurysma.

1737. FARCY mira exostosis. MARTIN prolapsus cartilaginis mucronatæ. GEOFROI oleum olivarum non sufficere ad sanandos quos momordit vipera ostendit.

1738. LE CAT de sectione calculi. Vulnus intestini crassi curatum. Mors stramine asperæ arteriæ inpacto.

1739. Magnum vulnus cranii sanatum. De calculi laterali sectione. MORAND & GEOFROI experimenta de efficacia medicamenti STEPHANIANI.

1740. MORAND de calculi excisi historiis & calculis variis non facile cedentibus medicamento. PETIT de fistula lacrumali. GOULARD acus pro ligandis arteriis, forceps pro sataceo per nares.

In documentis restitutæ Acad. Paris. Scient. anni 1740. est etiam historia deglutiti nummi a mercurio soluti.

1741. Prolapsus uteri, &c. DU HAMEL de unione partium ossis fracti, exostosi. MORAND de vi medicamenti STEPHANIÆ.

1743. HERISSANT de labio leporino. PETIT de coalitu punctorum lacrumalium & corniculorum limacum. (Non descriptum morbum putat, quem dudum descripserat BOERHAAVIUS.) Vulnus maximum ensis in medullam spinalem inpacti, diu toleratum. Fistulæ externæ a vulnere cranii. De vi medicamenti STEPHANIANI symptomata mitigante. BUFFON de strabismo. LE CAT de sectione laterali felici. DU HAMEL de ancylosi.

1744. Vulnus cordis. GRILLET felix successus methodi lateralis.

1745. Q. L. PETIT agit de machina comprimente oculum.

In vetere Academia CHARAS de morsu viperæ huc facit.

ANN. ELISABETH HORENBURGIN *unterricht für die hebammem*, Hanoveræ 1700. 8. *

BENJAMIN SCHARF *gedanken von magnetischen curen*, Sondershausen 1700. 8. *

JEAN MERY *observations sur la manière de tailler par* F. JAQUES, Paris. 1700. 12. Egregius libellus veri amantis viri. Cum enim JACOBUS, Eremita, singularis homo, novo modo posterius, quam fieri solebat, incisionem pro educendo calculo faceret, & vesicam aperiret, commodis hujus operationis perspectis MERYUS primo applausit JACOBO. Deinde visis funestis eventibus, in feminis inprimis, in quibus bis vagina dissecta, magna vasa violata invenerat, hominis quidem ruditatem increpuit, sed methodi commoda nihilo secius confirmavit, & correctiones proposuit. Belgice prodiit Amstel. 1700. 8. *aanmerkingen oven de vvyse van steensnyden door* JAN MERY. Cæterum F. iste JACOBUS primo in Belgio calculum secuerat cum adplausu, neque tamen absque funestis eventibus, qui RAVIO methodi inveniendæ dederunt opportunitatem, tunc in variis Galliæ provinciis, inde in Italia, feliciter omnino

VALISNERIO teste T. I. opp. p. 361. in Germania inferiori & alibi, operationem exercuit, & videtur sub posteriora vitæ tempora cautius & prudentius scalpello usus esse.

ABRAHAMI CYPRIAN *epistola historiam exhibens fetus humani post 21. menses salva matre ex tuba excisi*, Leid. 1700. 8. Celebris lithotomus, medicinæ tamen Doctor hoc egregio libello ventralem certe partum, etsi vix tubarium, feliciter excidit, & multa alia ad reliquam chirurgiam utilia adjecit. Recusa est gallice. Amstelodami 1707. 8. EJUSDEM disputationem inauguralem *de carie ossium* citat HEISTERUS, Ultraject. 1680. 4. & *orationem encomiasticen in chirurgiam*, Franeker 1693. fol.

HENRICUS *van* DEVENTER M. D. Belga Deventriensis, sed qui frequenter in Daniam itinera suscepit, a Rege CHRISTIANO V. ornatus (*in præf.*) obstetriciam artem aliasque chirurgiæ partes cum praxi exercuit, & obstipos, claudos, gibbosos sanabat, nimius suarum rerum laudator. EJUS *novum lumen obstetricantium quo ostenditur, qua ratione infantes in utero tam obliquo quam recto prave siti.. extrahantur*, prodiit Leidæ 1701. 4. editum est anno 1724. 4. ibid. *ulterius examen partuum difficilium*, *lapis lydius obstetricum*, & *de necessitate inspiciendi cadavera* nempe puerperarum. Princeps inventum est, quod ab uteri situ obliquo, dudum equidem & ipsi HIPPOCRATI noto, plurimos partus difficiles deducat, signa indicet, & curationes, valde in his fusus, instrumentis & medicamentis minus confidens. Falsos dolores a veris accurate distinxit. Coccygem jussit repelli. Multos habuit discipulos & sectæ adseclas, JOHANNEM van HORNE, J. DAVVKES, MULLERUM, CL. THEMELIUM aliosque. Alii ut DAVVKES fusum & tædiosum vocant p. 11. minusque tribuunt obliquo utero. Hoc opus belgice sub titulo *nievv ligt voor de vroedvrouvven*, Leidæ 1701. & 1724. 4. & 1746. 4. Germanice Jenæ 1728. 1731. & 1740. in 8. 3. vol. excusum. Gallice versum est a JACOBO JOHANNE BRUHIER D' ABLAINCOURT, & editum Parisiis 1734. 4. cum titulo *observations importantes sur le manuel des acouchemens*. Translator confert auctorem cum Gallis & fere præfert. Anglice versum jam anno 1716. 8. prodiit. Deinde Leidæ anno 1733. 4. nova editio prodiit aucta observationibus nonnullis ineditis redemptis ab hæredibus auctoris, nempe fetus, cui brachium præibat, feliciter restituti, fetus transversi ab utero constricti, & uteri funestæ obliquitatis. Adjecta est epistola ad D. VINK cum historiis partium destructarum & consilio instituendorum medicorum ad artem obstetriciam in tanta feminarum ignorantia. EJUS opus *van de ziektens der beenderen, insonderheit van de rachitis*, Leidæ 1739. 4. nec alia lingua, nisi fallor, prodiit, posthumum, sed ante mortem perfectum. Rachitidem ab abundantia vitiosa salis derivat, cui olea opponit in saponem mutata, quæ tamen non revelat. Spinam ventosam habet pro rachitidis majori gradu. De carie multa peculiaria habet, negat nigrescere ossa, siccam & simplicem curationem laudat. Radium fissum sanatum, toto fere osse destructo, narrat, tum de femina, cui ab immensa cicatrice femur claudicabat. Subjecta sunt varia aliena, ex DIARIO ERUDITORUM, & LEMERYI atque COURTIAL opus quod continuo dicetur.

YVONIS GAUKES *praxis medico chirurgica ratiociniis philosophicis illustrata*, Groning. 1700. 8. Emden 1708. 8. Amstelod. 1708. 8. Germanice Dresd. 1709. 8. EJ. *Introductio in praxin medicam & chirurgicam*, Groning. 1727. 8. In priore opere 22. observationes sunt cum explicatione mechanica symptomatum ad suas causas relatorum, & causarum, quare hac nec alia methodo auctor usus sit. Ad chirurgiam aliquæ abscessuum historiæ pertinent.

GOTHOFREDI SAND *dissertatio qua fungus cerebri in generoso equitum Prussorum viro, exstirpatus*, Regiomont. 1700. 4. & EJUSDEM *rarus ventriculi abscessus* ibid. 1701. 4. Egregiæ duæ disputationes.

J. J. VV. (VVOYT) *trifolium chirurgicum*, Lips. 1701. 8. * PL. & *curieuse chirurgie*, Dresd. 1715. 8.

ROSE *account of a celebrated called styptick*, Lond. 1701, 8. OSB. * 1726. 8. *

Von erkenntnüss magnetischer ursachen, sympathetischer curen, verpflanzung der krankheiten, &c. Francof. 1701. 8. *

Die Sächsiche VVehmutter, Fr. Lips. 1701. 8. *

DES HAYES GENDRON *recherches sur la nature & la guérison du cancer*, Paris. 1701. 8. Radicem duram, callosam, in cancro esse, docet, inde propagari radiculas, quas

pro

pro vasis compressis habet. In sanatione acria rejicit, & commendat emollientia narcotica & vitriolica.

NICOLAI VENETTE *traité des pierres qui s' engendrent dans les animaux*, recensui inter Pathologicos.

SEBASTIANI ROTARI *ragionamento contra l'uso delle ventose*, &c. Venet. 1701. 4. pertinet ad practicos.

POLYCARPI GOTTLIEB SCHACHER multæ & utiles disputationes sunt, ut *de cataracta*, Lips. 1701. *de labiis leporinis* 1704. *de fistula spiritali & bronchotomia* 1707. *de depressione maxima cranii innocua* 1720. *de morbis a mutato situ intestinorum* 1721. *de partu fetus disparis magnitudinis* 1721. *de fonticulo* 1722. *de prolapsu vaginæ uteri* 1725. *de infante propter neglectam ex utero matris mortuæ excisionem in primo ætatis flore exstincto* 1731. *de epiplocele* 1734.

POLYCARPI GOTTL. SCHACHER citata *de labii leporinis* disp. recusa est Lips. 1722.

ANTON. MARIÆ BAZZI CALUVE Lucensis Medico Chirurgi in valle Tari... *nova tumorum methodus*, Parma 1701. 4. Maculosum, obscurum, barbarum opus.

DIONYSIUS SANCASSANI Medicus Comaclensis MAGATI nomen suo addidit, pro miro, quo in MAGATUM ejusque methodum tenebatur amore, hereditario fere, nam & Pater curabat ex methodo MAGATI (*dilucidaz.* III. p. 282.) EJUS *polyandria seu enneas dissertationum epistolarium*, Ferrar. 1701. 4. edita est. * Deinde anno 1708. 8. & 1729. 8. edidit *il Chirone in campo*. Id BELLOSTII quidem opus est, MAGATO vero DIONYSIUS suam laudem vindicat, additque parallelismum morborum ossium, & partium mollium. Porro edidit *aphorismi generali della cura delle ferite col modo del* MAGATI, Venetiis 1713. 8. & *osservazioni medico-chirurgiche* cum *Tractatu de balsamo sympathico* eodem anno excusas & junctim cum reliquis operibus recusas. IDEM sub nomine ANTONII BOCCACINI Chirurgi Comaclensis scripsit, Venetiis 1713. 8. *cinque disinganni chirurgici per la cura delle ferite*. Commendatur rara deligatio, abstinentia a turundis, & subjicitur historia vulneris sclopetarii eo modo sanati; tum *giunta di alcune lettere in difesa de' disinganni* qua approbationes ZECCHINI & BELLOSTII continentur. Anno 1714. edidit eodem nomine *cinque disinganni per la cura delle ulcere*. Ulcera ad vulnerum modum absque oleis & unguentis curare jubet, & ideo in nonnullis urbibus ulcera pedis ægre sanari monet, quod male curentur. Subjecta est observatio in eum sensum & *Giunta seconda di alcune lettere in difesa de' disinganni* TORTI, CECCHINI, PETRUCCII. anno 1715. 8. subjecit ibid. excusos *cinque disinganni per la cura de' seni*. Sinus nasci ex turundis & injectionibus docet, quod confirmat auctoritate NIGRISOLI, AL. della FABBRA, J. DOMINICI GOTTI, in *Giunta terza di alcune lettere in difesa de' disinganni*. Ita certe ipse testis est (*dilucidaz* IV. p. 119.) auctorem se ipsum esse Librorum qui cum nomine *Disinganni* prodierunt, etsi SANCASSANUS passim cum laude citetur. Denique *dilucidazioni fisico-mediche tendenti a richiamare la medicina pratica alla preziosa purità in cui la lasciò il grande* HIPPOCRATE prodierunt quatuor in folio voluminibus. Tom. I. Romæ excusus est 1731. In eo exstat libellus PHILIPPI PALAZIO jam dictus cum ejus vita, experimenta ZAMBECCARI, REDI, HERMANNI van der HEYDE, libellus ALEXANDRI PISONI, omnia cum notis SANCASSANI. Porro eodem tomo continentur 50. *observationes* ex MAGATO excerptæ, singularis curatio D. de la PEYRONIE quæ prius Biteriis (Besiers) edita fuerat anno 1712. & cariem cranii late patentem tradit, in qua plurimum profuerunt imposita linteola intincta in aquam Balarucensem, tum epistola BACCHETTONI pro simplici curatione eorum quibus calculi excisi sunt, & alia minora opuscula. Tomus II. Rom. 1733. prodiit. In eo vita MAGATI a nepote PROSPERO, *ed il vero Magato redivivo pe'l beneficio de' feriti*. Defendit MAGATUM, laudat ejus amorem simplicium medicamentorum, etsi ex seculi genio compositis etiam usus, ostendit probatum fuisse SEPTALIO, VESLINGIO, CIGNOZZIO, FALCINELLIO, adjicit catalogum ægrorum, quos duo Chirurgi curarunt, alter vulgari methodo, alter MAGATIANA, multum iste felicior. Plurimas observationes ex BELLOSTIO adducit, cum suis adnotationibus. Sequuntur centuriæ quatuor aphorismorum ex MAGATO excerptorum, deinde initium centuriæ observationum curationum simplici methodo ab auctore peractarum. Tomus III. secutus est ibid. 1737. & continet reliquam partem earum 100. curationum, & decem historias infelicis usus turundarum: apologiam J. B. MAGATI

jam dictam, & epistolas varias doctorum virorum; & SANCASSANI, & varias lites sub nomine JOSEPHI ARCHANGERILLI a SANCASSANO agitatas cum AGNOZZIO. JOHANNIS etiam ANTONII MILLIANI observationes felicium curationum ex MAGATI methodo, & ANTONII FRIDIANI huic tomo insertæ sunt. Tomus IV. anno 1738. editus posthumus est. Continet aliqua adhuc ARCHANGERILLI nomine scripta, ANELLI, *l'art de succer les playes*, literas nomine *chirurgia* quam *soclata* vocat prius excusas Venet. 1716. contra *Chirurgiam inforzatam*, Venetiis 1721. 8. editam, cujus auctorem turundas defendentem refutat, contra *apologiam moralem*, Venetiis 1724. 12. pro *inforzata* illa scriptam. Porro exstant in hoc tomo ANTONII MARIÆ FANELLII decem observationes, quibus utiles simplicis curationis confirmatur, & epistolæ eruditorum pro MAGATI methodo, inter quas est BOERHAAVII. Ubique verbosus sed ingeniosus & acer turundarum & digestivorum hostis est, fatetur tamen turundas nonnumquam ad callum tollendum necessarias esse. Phlegma vitrioli in ulceribus laudat, incisiones rejicit; dolorem summum sola lotione cum aqua simplici superavit. Opera omnia 4. vol. in fol. Romæ anno 1741. recusa sunt.

SAVIARD *nouveau recueil d'observations chirurgicales*, Paris. 1702. 8. Chirurgus primarius fuit in nosocomio Parisino *hôtel-dieu*. Liber omnino laude sua dignus, quo multa continentur, ad uteri verum prolapsum, cranium in femina a carie destructum, morsum viperæ, abcessus magnos hepatis sanatos, ossa emollita, aneurysma arteriæ cruralis sanatum, depressiones cranii in adultis hominibus innocuas, calculos cysticos per suppurationem egestos, digiti ad dirigendum in vesicam catheterem usum, scorbuti historiam, & sedem in glandulis mesenterii, magnas & difficiles varias operationes, cardianastrophen, monstra. Ad finem formulas habet chirurgicas. IDEM in *Journal des Savans 1692.* refert herniæ ventralis a partu cæsareo natæ exemplum anno *1693.* exemplum suturæ in aspera arteria factæ, non tamen felicis, &c.

GEORGII RIEDLINI *observationes chirurgica cum* VITI filii itinere medico anno 1702. 8. August. Vindelicorum prodierunt, non magni momenti. VITI exstat etiam libellus *de embrochis*, Ulm. 1710. 8. tum *bericht von den vornemsten verrichtungen eines vvundarztes* Ulm. 1724. 8. In *observationibus* vulnera etiam habet, & fracturam patellæ, &c.

JEAN PANTHOT (medici) *dissertation pour la pratique sur trois opérations de la pierre faites en six mois*, Lyon 1702. 4. * Contra F. JACOBUM varia habet, & recenset historiam ægri, cui bis intra sextum mensem calculus feliciter excisus est.

MAUBEC *Traité des tumeurs & des obstructions*, Paris. 1702. 12. *

F. VV. KLOSE *de tumore aneurysmatico*, Lips. 1702. disputatio *

GEORGII BAGLIVI opera aliqua huc faciunt. Primam editionem Libri *de Tarantula* non possideo. Hujus autem veneni ridiculum effectum defendit, quod musicæ unice obtemperat, fatetur autem plerasque historias fraudulentas esse p. 617. Deinde *dissertationum septima de usu & abusu vesicantium* huc pertinet, quæ in viscida intemperie laudat, in dissoluta rejicit, observat etiam quibusdam annis gengrænam ex eorum medicamentorum usu facile nasci.

CHRIST. BERNARD *present state of surgery vvith some remarks on the abuse committed*, Lond. 1703. 4. OSB.

ANDREÆ HOFMANN *de renum & vesica calculo*, Custrin 1703. 4. non optima historia.

RUDOLPHI JACOBI CAMERARII dissertatio *de clavo*, Tubing. 1703. EJ. *rationes embryulcia & lithotomia* 1708. pro apparatu parvo.

Anonymi delicia medica & chirurgica, Lips. 1703. Conpilatio ex auctoribus non citatis, SOLINGENIO & aliis.

CAR. FRID. HOECHSTETTER *de spina bifida*, Altd. 1703. 4.

GOTTERIED STEIN *Abbildung eines ziemlich grossen und vieler kleiner steinlein vvelche im korper der Marggräfin Sophien Louisen gefunden vvorden*, Bareuth. 1703. 8. Calculus renalis multiformis unicus & grandis, in vesicula fellea vero calculi fuerunt 181. absque ullis per vitam natis symptomatibus. Parallelas historias addit STEINIUS.

In CHRISTIANI JOH. LANGII operibus exstat etiam disputatio anno *1694.* defensa *de remediis vulnerariis*.

VVILHELNI ULRICI VVALDSCHMIDT Kiloniensis Professoris disputationes aliquæ chirurgici sunt argumenti, ut illa *de calculo renum*, Kilm. 1703. (in qua Diætam laudat, cerevisiam): *de fractura ossium sine evidente causa externa* 1721. (recusa a MICHAELE BRANDT pla-

De morbis ossium omnibus praeripuit palmam famosus Parisinus Chirurgus, in tractatu *l'art de guerir les maladies des os* (a), edito Lugduni Batavorum apud

plagiario Groningae 1722. 4.) *de vulneribus arteriarum in artubus saepe funestis raro lethalibus*, Kiel. 1728. *de χηλητομίας absque castratione instituenda nova methodo* 1730.

JEAN RULEAU *Traité de l'opération Césarienne & des acouchemens difficiles*, Paris. 1704. 12. Ipse operationem fecit in urbe Santonum, feliciter, cum puerpera triduo frustra in partu laborasset.

JEAN RULEAU in dicto libello adducit similes ejus quam retulimus historias partus caesarei, aut uteri amputati, refutat adversarios operationis suae, raras alias historias narrat de mensium insolitis viis, ovis femininis. Ipse uterum incidit ob tumorem ossis pubis, & coccygis introrsum curvum. Altera parte describit morbos, quibus partui difficili subvenitur fere ad MAURICAEI modum.

J. SCHOCKVVITZ *observationes de juvene digitale sartoribus usitatum, e ferro indurato confectum, ultra penis sui glandem infeliciter protrudente feliciter curato*, Berolini 1704. 4.*

GODOFREDUS BIDLOO Medicinae Professor, Chirurgiam fecit omnino & in castris & in academia, bronchotomen administravit feliciter (VVESTHOVEN *de angina* pag. 125.) & mammam amputavit VVALTHERO SCHOUTEN teste. EJUS *exercitationum anatomico-chirurgicarum Decas* I. prodiit Leidae 1708. 4. recusae in collectione *opusculorum*, Leid. 1715. 4. Dictio equidem crispa & tragica est, & potuisset abstinere illa *exercitatione* qua de amuletis agit. Aliae tamen observationes non minimi momenti sunt, illa funesti eventus aquae limpidae de vulnere ossis cribrosi stillantis; spinae bifidae cum dehiscente osse sacro: ferramenti sclopetarii extracti ex musculis prope os ilium; hypopyi incisione sanati. Porro de ungue oculi, varicibus, cancro, exostosi, fistulis ex vulneribus agit. In posteriori editione ulcus illud verminosum nasi D. van STEENEVELD repetitur, in quo musca carnivora ova deposuerat.

J. G. GRUHLMANN *de luxationum synthesi in genere*, Hall. 1703. & *in specie* Hall. 1704. 4. & germanice sub titulo *neuer anatomischer chirurgischer tractat von verrenkungen*, Lips. 1706. 8. singulas luxationes percurrit.

In IDONIS VVOLFII Chirurgi Anhaltini *observationum medico-chirurgicarum* Lib. II. cum scholiis editi a J. CHRISTIANO VVOLF M. D. Quedlinburg 1704. 4. filio. Aliquae observationes chirurgici argumenti sunt, ut abscessus abdominis funestus a nixu, vulnera gravissima sanata, etiam cordis, partus difficilis, ruptus uterus, sarcocele, tumores omnis generis.

J. JOSEPHI COURTIAL *nouvelles observations anatomiques, sur les os sur leurs maladies extraordinaires & sur quelques autres sujets*, Paris. 1705. Leid. 1709. 8. Inter morbos ossium describit emollitionem, curvaturam, fragilitatem, petrefactas carnes, &c. In observationibus X. quas subjecit, notabiles sunt aliquae partus ventralis, vulneris cordis, ventriculi, urinae per anum redditae. Recusus est germanice, Dresd. 1711. 8.

CAR. FRIDERICH LUTHER *de spina deglutita & per apostema hypochondrii dextri rejecta*, Kiel. 1704. disputatio.

(a) JEAN LOUIS PETIT *Traité des maladies des os avec les apareils & les machines qui conviennent à leur guérison*, Paris. 1705. 12. Leidae 1709. 8. tum 2. vol. in 8. Paris. 1723. 12. & 1736. 12. quae editio paulo auctior est, germanice vero sub titulo *der Beinarzt*, Dresdae 1711. 8. & 2. vol. 8. Berolini 1743. sub titulo *abhandlungen von den kraukheiten der knochen*. Chirurgus & Academicus Parisinus adhuc superstes, vir excitati certe ingenii, & ab experimentis edocti, ut tamen passim illiterati hominis documenta supersint. Primus tomus luxationes continet, in quibus & signa & encheireses auxit & perfecit, & machinamenta ad reducendum brachium aliaque nova proposuit. Non placent theoreticae curationes, ut illa luxati capitis. Subjectus est libellus de ancylosi, quo de causis fuse agit, de curatione praeter embrochas vix quidquam habet. Libro secundo fracturae describuntur cum signis, curatione, lectuli straminei fusa expositione; tum accessorii tract. de rupto integra cute achillis tendine, de cariei causis, signis, prognosi, curatione, de qua plenus & doctus liber est: deniq; de rachitide & incurvatione ossium quam emollitioni tribuit, & tractioni musculorum.

apud Haak anno 1709. Nunc autem adest nova editio multo auctior, duobus voluminibus in 8. Parisiis anno 1723. Hic Liber nunquam parem habuit, omnia enim,

rum. Acres adversarios nactus est PETITUS. Et GEYERUS quidem in *epistolis itinerariis* ejus animum describit nimis plenum sui, & culpat, quod omnes morbos a lue venerea derivaverit, exque ea hypothesi curaverit. Deinde NICOLAUS ANDRY in *Diario eruditorum* varia in Librum PETITI monuit. Respondit iste *in Lettres* de M. PETIT *écrites a M. auteur de l'extrait du livre intitulé des maladies des os, inseré dans le journal du* 8. *Mars* 1724. 12. fuse defendit, vere ruptum fuisse tendinem saltatoris COCHOIX, neque eamdem esse PAREI historiam, neque similem curationem. Os femoris non a callo vel exostosi, sed a synovia expelli confirmat. Errorem in trochleis commissum adgnoscit. Respondit ANDRYUS alio libello, cui titulus est. *Examen de divers points d'anatomie, de chirurgie, de physique & de médecine, au sujet de deux lettres touchant l'exposé qu'on a fait dans le journal des Savans, d'un traité sur les maladies des os*, Paris. 1725. 12. Minute hic adversarium exagitat ANDRYUS. Negat veram esse tendinis achillis ruptionem: errores in polyspasto refutat, &c. Deinde successerunt Parisiis 1726. 8. absque nomine *dissertations en forme de Lettres au sujet de l'auteur des Lettres sur les maladies des os*. PETITUM acriter prosequitur anonymus etiam in omnibus scriptis in Academiæ monumentis editis. Dissertationem de potu a PETITO monumentis insertam BOSSUETO adscribit. Objicit PETITUM nimis multa linguæ tribuisse, omisisse operationem musculorum uvulæ. Articulationem maxillæ inferioris cum ossis temporum tuberculo non fovea committi monet. Chirurgos medicinam facientes acriter exagitat. Sunt qui has literas tribuant D. HUNAULD. Denique J. BENIGNUS VVINSLOVV, qui censor approbaverat PETITI librum, in propria epistola (*lettre écrite a M.* BIGNON *Journ. des Sav.* 1725. *Mai*) approbationem suam retractat, & queritur multa promisisse se emendaturum PETITUM, nihil autem mutasse.

J. CH. HEYNE *tentamen chirurgico-medicum de præcipuis ossium morbis*, Amstelod 1705. 12. Non indocta inauguralis dissertatio ad mentem BOERHAAVII scripta.

CHRISTIANI MICHAELIS ADOLPHI plusculæ disputationes huc pertinent, qui auctor & ipse Lipsiæ superest, ut disputatio *de spina ventosa* anno 1705. defensa: *de vinculis chirurgicis: de ligaturis dolorificis*. Junctim recusæ sunt, Lipsiæ 1747. 4.

J. CASP. SCHVVARTZEN *erstes und zvveytes duzend vvundarzneyischer anmerkungen von gehauenen vvunden*, Hamburg 1705. 8. Ex schola BONTEKOI, inimicus suppurantium & turundarum, & injectionum. Simplici usus chirurgia, fotibus aromaticis, linteo carpto puro, tinctura aloes & myrrhæ &c. Adgnoscit veterem suum errorem, vitiosasque cum turundis susceptas curationes, quas a medico monitus dedidicit, & exempla adducit curationum, in quibus nocuit vulgata methodus. EJ. *drittes duzend von geschossenen vvunden* ibid. 1706. 8. Ardorem vulnerum sclopetariorum refutat. Enormem potentiam vulnerum tormentariorum describit, quando globi corpus non tangunt, sed proximi præterlabuntur. EJ. *clystieren als ein algemeines hausmittel* ibid. 1723. 8. Clysteres fere pro universali medicamento commendat, libello ad fabulæ milesiæ morem scripto. EJ. *gezenete narrenkappe der bader und barbierer*, Freiburg 1730. 12. * quem satyricum libellum oportet ante Tr. de vulneribus prodiisse.

VVILLIAM READ *diseases of the eyes*, Lond. 1706. 8. *

GUIL. COVVARD *ophthalmiatria*, Londin. 1706. 8. * Acerrime exagitatur a VVOOLHOUSIO.

PIERRE BRISSEAU *Traité de la cataracte & du glaucome*, Tournai 1706. 12. & *suite des observations sur la cataracte*, Tournai 1708. 12. junctim excus. Paris. 1709. 12. & germanice *Abhandlung vom grauen und grünen staar*, Berolini 1743. 8. Medicus Duacensis præstantissimus, per propria experimenta convictus, ostendit cataractam esse opacitatem lentis crystallinæ, glaucoma vero decolorationem vitrei corporis. Contra Parisinos Academicos, qui Dissertationem jam anno 1705. eo transmissam suppresserant, acriter se tuetur in ultima dissertatione.

S. J. M. D. *korte en bondige verhandeling van de vvorteeling en 't kinderbaren*, Amstelod. *

enim, quæ ad fracturas & dislocationes ſpectant, & ne quidem mutationes muſculorum omittuntur, ſed ſcriptus tantum eſt pro eruditis, nam omnia, ad

lod. * 4. & 1711. 8. *Abhandlung von der erzeügung des menſchen und dem kindergebähren*, Francofurt. 1706. 8. Auctorem verum ignoro, ſed titulus præfert, quater in Belgio excuſum eſſe. De generatione fuſe, de partu difficili & abortu brevius agit, & CHAMBERLAYNIUM laudat, ejus tamen methodum non deſcribit.

In JAC. DRAKE *anthropographia* ozaenæ per dentis extractionem & perforationem alveoli modus a COVVPERO inventus deſcribitur.

ANTONII MAITRE JEAN Chirurgi in civitate Mery ſur Seine *Traité des maladies de l'œil & des remedes pour les guérir*, Troyes 1707. 4. & Pariſ. 1741. 8. Anatomicum alibi ſe minime malum oſtendit, & hic etiam propriam ſuam oculi deſcriptionem dat. Deinde cataractæ ſedem, ex vetuſtis ſuis, ut repetit, obſervationibus ponit in lente cryſtallina, varioſque alios morbos ſimiles cataractæ in lente, vitreo corpore, retina, deſcribit, tum morbos oculi reliquos, etiam externos. Vitio ipſi dantur illa *acompagnemens* ſive ex ſucco exſudante per eroſam lentis capſatæ natas excreſcentias, quas frequentes putat, alii raro inveniunt, ipſe pro vera cataracta habet, & eam quæ nobis cataracta eſt, glaucomatis nomine refert. Belgice hunc librum vertit J. PALFYN & edidit Leidæ 1714. 4. auctum variis huc pertinentibus diſſertationibus ex *monumentis Academiæ ſcientiarum* deſumtis, ANELLII libello, epiſtola VVOOLHOUSII, Francofurti recuſa, & ſuis obſervationibus utique ſatis copioſis. Ea editio germanice verſa prodiit Norimberg. 1725. 8.

ANTONII MAITRE JEAN *Traité des maladies de l'œil*, &c. Troyes recuſus eſt 1722. 8.

DOMINICI ANEL *art de ſuccer les playes ſans ſe ſervir de la bouche; avec un diſcours d'une ſpécifique propre a prévenir les maladies vénériennes*, Amſtelod. 1707. 8. 1716. 8. * & in *dilucidationibus* SANCASSANI. Sanguinem & pus de vulneribus jubet per ſiphonem extrahere, niſi ubi id fieri non liceat ob ſuppurationem. Adlegat exempla felicis ſuctionis, quam milites ſodalibus adminiſtrant, & propria ſimilia experimenta in vulneribus pectoris, punctione profunda, &c. Refutat ANELLIUM in notis SANCASSANUS, quod in ea ſuctione aeri acceſſus permittatur. Sequuntur remedia ANELLIANA, cum nonnullis obſervationibus.

EJUSDEM *nouvelle méthode de guérir les fiſtules lacrimales*, Turin 1713. 4. Collectio eſt numeroſorum tractatuum. Deſcriptionem novam dat punctorum lacrumalium, ſaccique & reliquarum viarum lacrumæ. Deinde morbum ab obſtructione ductuum natum ſanare docet ſtylo viam aperiente, & injectione ex ſiphone reſolvente quod obſtrueret, quem modum obſervationibus confirmat, & fatetur non ſufficere, quoties oſſa caries eroſit. Deinde inſeruit ſcriptum criticum FRANCISCI SIGNOROTTI & aliorum ocularioram Pariſinorum cenſuras, ad quas omnes reſpondet. Sed ab iis litibus parum utilitatis cepi. EJUSDEM *ſuite de la nouvelle méthode de guérir les fiſtules lacrimales*, Turin. 1714. 4. Iterum reſpondet SIGNOROTTO, & deſcribit aneuryſma arteriæ femoralis ſanatum ligatura, abſque apertione ſacci.

EJUSD. *diſcours ſur l'hydropiſie du conduit lacrimal*, Pariſ. 1716. 12. Abſque ulcere natum morbum deſcribit, in quo via ad nares aperta manet.

TOMASO ALGHISI *litotomia*, Florent. 1707 fol. Venet. 1708. 4. Apparatum magnum deſcribit, curioſus in iſtrumentis & minimis etiam cautelis. Obſervationes caſuum rariorum paſſim adjicit. Ipſe nihil aut invenit aut perfecit, niſi velis conſilium de canula in urethra relinquenda. Icones urethræ in utroque ſexu dedit. Obiit ex diffracto ſclopeto anno 1713.

J. JACOBI BAIER diſputatio *de turundis*, Altdorf. 1707. Erudita diſputatio, utilis ad rei hiſtoriam. Defendit contra MAGATUM turundas.

PAUL. GOTTFRIED SPERLING *de ſtrumis ſeu ſcrophulis*, VVittemberg. 1707. diſputatio. Habet obſervationem ſtrumæ cum periculoſa hæmorrhagia exſtirpatæ.

Il lume all' occhio, Forli 1707. 8. Vindiciæ ſunt inventorum MAGATI. BELLOSTIUS plagii poſtulatur etiam ob laminam, qua dura meninx comprimitur.

VVILH.

ad fracturas, & luxationes possunt occurrere quæ ad vasa sanguifera, ligamenta pertinentia, &c. ea omnia addidit.

VVILH. HENR. MULLER *de ancylosi*, Leid. 1707. 4. PL.

PIERRE DIONIS primæ notæ Chirurgi, & diu ab anno 1673. Anatomici in horto Regio *cours d'opérations de chirurgie démontrées au jardin Royal*, Paris. 1707. 8. 1714. 8. 1740. 8. Bruxellis 1708. 8. Germanice ab HEISTERO vers. cum ejus notis prodiit, Augustæ Vindel. 1712. 8. Anglice Londini 1733. 8. Postquam 46. annis chirurgiam fecerat, jam senex hoc compendium scripsit prioribus omnibus utilius. Candidus, simplex, diligens, artis suæ omnem ambitum complectitur, & ad minima quæque descendit, bono judicio, ut ex approbatione apparatus alti aliisque exemplis intelliges. Multas proprias observationes adjecit. Instrumentorum ad singulas operationes catalogum dedit & passim historiam inventorum candide tradidit, ut ad hernias, ad fistulæ ani operationem. In Parisina editione 1740. GEORGIUS de la FAYE Chirurgus novissima quæque inventa addidit, tum notarum specie, tum integras dissertationes, ut illam de novis calculum secandi methodis, ut utilissimi compendii laudem mereatur. EJUSD. *traité général des acouchemens, qui instruit de tout ce qu'il faut faire pour être habile acoucheur*, Paris. 1718. 8. Bruxell. 1724. 8. Anglice 1719. 8. Belgice cum titulo *verhandeling van de kraamkunde*, Leid. 1735. 8. & germanice cum titulo *geburts hülfe*, Augsburg. 1723. 8. * senis ultimum opus de arte, quam equidem exercuit, sed tamen ita, ut ab aliis superaretur. Verbosior paulo, inque consanguineum sibi MAURICÆUM nimis censorius, ordine tamen usus meliori, principia fere eadem retinet. Descriptio anatomica ad verbum ex *cursu suo anatomes* desumta est. In eo *cursu* etiam observationes partuum ventralium & alia ad scopum chirurgicum reperies.

PIERRE DIONIS *cours d'opérations de chirurgie*, &c. belgice prodiit 1710. iterumque 1740. cum animadversionibus anonymi Galli.

GERAD GORIS *ars obstetricandi*, Leid. 1707. 8. *

In LANCISII Libro *de subitaneis mortibus & de corde & aneurysmatibus* signa, historiæ & descriptiones aneurysmatum numerosæ reperiuntur.

RYDERS *surgery*, Lond. 1708. 8. OSB. *

De l'indécence des hommes d'acoucher les femmes & de l'obligation des meres à nourir leurs enfans, Trevoux 1708. 12. * PHIL. HECQUETI declamatio.

JOH. MOYLE *Chirurgical memoirs being an account of many extraordinary cures*, Londin. 1708. 8. Senex auctor, qui in tingitano præsidio stipendia meruerit, parum doctus aut latinus, vulgares encheireses fuse proponit, superstitiosus in medicamentis, qui plurimum pulvere bufonum utatur. Aliquæ tamen magni utique momenti curationes intercedunt, ut cancri labrorum sanati, vulneris œsophagi sanati, vulneris a tormento inflicti curati, &c. Luem veneream tergiversante methodo sanare docet, quando nempe salivatio purgantibus supprimitur. Capita sunt 54. observationes plures.

HERMANNI BOERHAAVE *de morbis oculorum prælectiones*, habitæ Leidæ 1708. quas ex codice M. S. J. RUD. ZVVINGERI edidi Goettingæ 1746. 8. & recudi feci ex codice Libr. HEISTERI auctas Gœttingæ 1750. 8. priorem vero editionem imitati sunt Parisini 1748. & Veneti eodem anno. Primo de ipso Libro dicam, quo nova de cataracta opinio ab ANTONIO proposita recipitur, & fuse demonstratur. Aperiri præstare canalem lacrumalem ipsum, quam novum parare, dudum vidit PRÆCEPTOR, veramque naturam fistulæ lacrumalis in obstructis ductubus ante ANELLIUM docuit. Hemeralopiam & nyctalopiam, presbyopiam & myopiam erudite explicuit, & multa proposuit, quæ nunc pro novis habentur. Sed vitiosissimus in prima editione codex fuit, ut passim errores inprimis in formulis manserint, etsi summum certe laborem in corrigendis & emendandis figuris adhibuerim. EJ. *de calculo* libellum, Londin. 1741. 4. jam citavi. In *aphorismis de cognoscendis & curandis morbis* magnam partem chirurgiæ tradidit, inflammationem, abscessus, gangrænam, vulnera, fracturas, cariem. In Epistola *de fabrica glandularum*, talparum & meliceridum veram naturam revelavit.

HERMANNI BOERHAAVE *de morbis oculorum prælectionum* versionem gallicam Veneti dederunt anno 1750. 8. Ea quæ BOERHAAVIUS habet chirurgica in *aphorismis* suis excerpserunt & verterunt germanice cum SVVIETENII eo pertinentibus commentariis, Dantzig 1749. 8.

LUD. CHRIST. KRELL *memoria* G. F. SELIGMANNI *qua calculi portentosi qui ipsi fatum properaverant describuntur*, Lips. 1708. 4. *

PHIL. FRID. JACOBI *de cataracta nova pathologia*, Erfurt. 1708. 4.

DANIEL TURNER *case in surgery being an account of an uncommon fracture and depression of the skull in a child about six years accompany'd vvith a vast apostume of the Brain*, Lond. 1709. 8. * EJ. *art of surgery*, Londin. 1722. 8. 1725. 8. 1736. 8.* Compendium practicum cum non malis observationibus. In Libro etiam *de morbis cutis*, & in scriptis *de lue venerea* multa huc pertinent.

In MISTICHELLII Lib. *de apoplexia* cauteria ad plantas pedis describuntur & laudantur.

LE FRANÇOIS *des ulcères qui pénètrent la cornée* in JOURN. *des* SAV. 1709. Non debere sanari, sed adhiberi adstringentia, sic adhærere corneæ uveam, nec ultra mali quid sequi.

SIMONIS PAULI HILSCHER medici nuper Jenensis plusculæ disputationes huc pertinent, ut *de fractura cruris cum vulnere*, Jen. 1710. (qua propria machina describitur, quæ fortiter coërceret ferulas & eminentia ossa repelleret,) *de incontinentia urina ex partu globulis ligneis curanda* 1716. *de artuum amputatione rite administranda* 1718. *de calculo renum* 1734. (cum calculi analysi); *de paronychia* 1736. *de ægro sphacelo scroti venereo cum febri acuta conjuncto laborante* 1739. (quæ notabilis est curatio); *de læsione uteri ab improvida secundarum extractione* 1741.

J. PETR. VVAHRENDOERFER *unterricht vom aderlassen*, Budissin 1709. 8. *

Medicinisches und chirurgisches schazkästlein F. Lips. 1709. 8. *

Chirurgyns gilde in Amsterdam, privilegien, vvillekeuren en ordinantien, Amstel. 1709. 4.*

Der vveitgereisete und vvohl practisierte barbier, Regenspurg. 1709. 8. *

CHRISTOPH. SIGMUND VVOLF *casus gutta serena*, Trajecti 1709. disputatio.

J. VVILH. PAULI *de amputatione* disputatio 1709. *

ANDREÆ OTTOMARI GOELICKE exstat disputatio *de novo artificio curandi procidentiam uteri veram*, Hall. 1710. qua elastica ferrea fila in speciem pessi torta commendat. EJ. disputatio *de optima lithotomia administranda ratione*, Francof. Viadr. 1713. *de dystocia* 1732. *de tendinum adfectibus* 1734. *de ileo ex hernia* 1735. *de hernia femorali* 1740. *de tumore ventris oblongo post partum* 1741. EJUSD. *historia chirurgia antiqua seu conspectus scriptorum qui usque ad seculum XV. chirurgiam exornarunt*, Hallæ prodiit 1713. 8. & *historia chirurgia recentior plerorumque si non omnium scriptorum qui seculo 16. (17.) & circa initium seculi 17. (18.) chirurgiam exercuerunt* ibid eodem anno. Librorum excerptum compendium & brevem historiam auctorum cum judicio suo continet. Cum *historia sua anatomes* eodem anno edidit observationes, quarum aliquæ chirurgicæ sunt, neque iis destituuntur *exercitationes Francofurtenses aut selecta Francofurtensia*.

M. de la MARCHE *instruction familière, & utile aux sages femmes*, Paris. 1710. 8. non sine observatione *uteri duplicis*. *

F. PETIT Medicus Parisinus, in literis eximiis anno 1710. editis, de fracturis & vulneribus cerebri optimas observationes habet. EJUSD. aliquas de sede cataractæ dissertationes ex Monumentis Academicis excitavimus. IDEM in *Epistola*, Paris. 1729. 4. edidit *nouvelles lettres dans les quelles il démontre que le crystallin est fort près de l'Uvée & raporte preuves qui concernent l'opération de la cataracte*. Hoc exiguo sed egregio libello demonstrat, non posse ullo modo solita methodo oculum perforari, cataractam dejici, quin lens crystallina perforetur, loco moveatur &c. suadet aperire capsulam, lentem transfigere, reducere acum cum transfixa lente, eam deponere in parte anteriori fundi oculi, quam operationem ipse administravit. Oculi accuratas dimensiones dat, & ostendit, minimam esse posteriorem cameram. IDEM eodem anno respondit simili epistola (*lettre contenant des reflexions sur ce que* M. HECQUET *a fait imprimer, touchant les maladies des yeux*. *) IDEM anno 1732. 4. anatomici magis argumenti tertiam epistolam dedit *contenant des réflexions sur des découvertes, faites sur les yeux*. *

CAPUT III.

Tertia classis Chirurgorum, Observatores.

Chirurgici observatores sunt illi, qui enarrant singulares historias casuum singularium, qui ipsis occurrerunt.

Huc referri debet 1. FABRITIUS HILDANUS, cujus centuriæ plurimæ observationum chirurgicarum in folio editæ constituunt opus lectu dignissimum.

2. FORESTUS in Libro chirurgico ubi historiam primo exponit, deinde in scholiis adjungit, quod ex lectione auctorum super eum morbum didicit.

3. DOMINICI DE MARCHETTIS, nobilissimi Patavini, opera chirurgica.

4. HENRICI VAN ROONHUYSEN chirurgia belgice conscripta. Titulus est *Chirurgicale aenmerkingen.*

5. SCHULTETUS, qui plurima singularia habet in *Armamentario* suo *chirurgico* in 8.

6. FRIDERICUS RUYSCH in *Observationum anatomico-chirurgicarum centuria*. Ibi audacissimæ operationes chirurgicæ invenientur, a magnæ famæ chirurgis, BOECKELMANNO & PETRO ADRIANO filio, institutæ. Liber in 4. editus est Amstelodami 1691.

7. STALPART VAN DER VVIEL *observationes chirurgicæ*, latine & belgice conscriptæ, duobus voluminibus in 8.

Hi præcipui sunt, qui circa observationes merentur legi; præter quos alii maximo numero habentur, sed eadem recantant; hinc primarios tantum adlegavi.

CAPUT IV.

Quarta classis Chirurgorum, Operatores.

Huc Chirurgi adnumerantur, qui solas encheireses seu operationes manuales descripserunt.

Primo commendandus est JOHANNIS PALFYN, (*a*) Gandaviensis Chirurgi Liber in quarto editus Lugduni Batavorum anno 1713. sed belgico sermone con-

(*a*) JOHANNES PALFYN Chirurgus Gandavensis, qui solebat singulis fere annis Parisios iter facere, ut nova inde inventa reportaret, jam anno 1710. scripsit Leidæ 4. belgico idiomate *Chirurgiam*, quam non legi, germanice etiam versam sub titulo *abhandlung der vornemsten chirurgischen operationen*, Nurnberg 1717. 8. Librum *de morbis oculorum* belgice ex ANTONIO versum citavi. Anno 1726. edidit *anatomie chirurgicale* recusam Parisiis 1734. 8. in qua cum singulis partibus corporis humani earum morbos eorumque curationes descripsit. In posteriori editione una excusæ sunt RUYSCHII *observationes anatomico-chirurgicæ* & BRISSÆI, quas citabo. Cum ossium historia etiam morbos exposuit.

JOHANNIS PALFYN hic recensi *Naauwkeurlyke verhandeling der voornaamsten handwerken der heelkonst* legi meretur, etsi multa ex aliis & ipsis Parisinis monumentis habet, Obser-

ne conscriptus, nunc gallice editus est Parisiis duobus voluminibus in 8. anno 1726. Ibi habetur in primis adcuratissimi JOSEPHI DUVERNEY methodus, qua anatomen quotannis in cadavere absolvebat.

Observationes tamen proprias & instrumenta noviter inventa utique describit, ut cultrum herniarium, DRANIANO similem, forcipem obstetriciam, alia.

J. HENR. HEUCHER *chirurgus insons*, VVittemb. 1710. disputatio. EJ. *de calculo per adstringentia pellendo* 1711.

DAN. NEBEL *de lithotomia*, Argentor. 1710. 4. * *de fetus extractione ex utero*, Heidelberg. 1713. 4. *

CORNELII TRIOEN *de partu naturali & methodo extrahendi fetum mortuum*, Leid. 1710. 4. *

PHIL. JONDOT *nachricht vom aderlassen*, Regenspurg. 1710. 8. *

ADAMI BRENDEL *de lapicidina microcosmi*, VVittemberg. 1711. 4. disputatio cum observationibus.

ALBERTI LUDOVICI CHAPUZEAU disputatio *de cataracta*, Leid. 1711. 4. Membranaceam defendit, & eo refert omnes cataractas, a quibus depositis visus redit. Acus etiam varias depingit, inter quas duplices sunt, quarum una alteri est pro conductore, & alia quae potest in forcipem mutari, & observationes etiam utiles tradit.

Bibliotheca anatomica medica Chirurgica, Londin. 1711. 4. iij. vol. De ea in Anatomicis diximus, esse MANGETIANAM auctam. Chirurgia vero ad singulas partes accessit, & observationes peculiares DD. COZENS, RYLEY & aliorum, minime inutiles, adjectae sunt.

J. N. (JOSEPH. NOLET) *observations curieuses sur des phénomenes extraordinaires, qui regardent la médecine & la chirurgie*, Brest. 1711. 12. * PL.

JOH. ab HAGEN *de nova artuum decurtandorum methodo*, Leid. 1711. disputatio. Habet eamdem historiam quam in XV. epistola RUYSCHIUS.

In CHRISTIANI HENRICI ERNDL *itinere Anglico-Batavo* describuntur operationes variae, calculi sectio a RAUIO administrata, labii leporini a PETRO ADRIANI F. VERDUYN consuti, fracturae complicatae ab eodem chirurgo curata, herniae vesicae a RUYSCHIO observatae historiam. Sed calculi quidem sectionem male describi objecit DOUGLASSIUS.

Sonderbare und curieuse Magenbürste, Lips. 1711. 8. Excutiae ventriculi descriptio, novae machinae, quae cito in desuetudinem abiit.

LAURENTIUS HEISTERUS Medicus, Anatomicus & Chirurgus celeberrimus, qui in castris manum exercuit, qua porro maxima sua cum laude quadraginta annis usus pergit etiamnum uti. Ejus innumerabilia fere sunt opera quae huc spectant. Et quidem *de cataracta in lente crystallina* disputationes tres edidit anno 1711. & 1712. quibus novam de ejus morbi sede in lente crystallina posita sententiam defendit, cujus veritatem ex primis perspexerat. Eas recudi fecit sub titulo dissertationis *de cataracta, glaucomate & amaurosi*, Altorf 1713. 8. in qua eruditam historiam controversae de cataracta theoriae dedit, & proprias observationes, & encheiresin descripsit. Cum autem acerbe in eum inveheretur, ut dudum citavimus, VVOOLHOUSIUS, subjunxit ibid. anno 1717. *Apologiam systematis sui de cataracta, glaucomate & amaurosi contra* VVOOLHOUSII *objectiones, & diarii eruditorum* (a NICOLAO ANDRY profectam) *censuram*: deinde anno 1719. 8. *vindicias sententia sua de cataracta adversus ultimas objectiones diarii eruditorum &* VVOOLHOUSII. Calumnias non magni momenti poterat sprevisse vir celeberrimus, sed ad historiam litis oportet legere. An HEISTERI fuerit, ut fere suspicor, SINCERI FIDELIS *kune critic ubes des Parisischen Oculisten vom jüngern* D. le C. *heraus gegebene schandschrift* 1719. 8. acre scriptum, quo negat, se cataractam membranaceam penitus excludere, GEISLERI tamen observationem in dubium revocat. Inde anno 1716. disputationes *de nova methodo curandi fistulam lacrumalem*, Altorfi edidit, & alias sequentibus annis, quarum eas citabo per quas plurimum profeci, *de Entero & Gastroraphe*, Altdorf. 1713. *Chirurgia nova delineatio* 1714. *de superfluis & noxiis in chirurgia* 1719. *de optima cancri mammarum exstirpandi ratione* 1720. *de fetu ex utero matris mature exscindendo*, Helmstad. 1720. *de trichiasi* 1722.

de chi-

Porro *Cursus operationum* chirurgi Galli DIONYSII laudari meretur. Hic Liber operationes annales, quæ in usum chirurgorum, jussu regis LUDOVICI XIV. quotannis fiebant, continet, neque facile Liber editus est, qui tantum nomi-

de chirurgorum erroribus in curandis morbis venereis 1725. (valde laudata a CL. ASTRUCIO) *de kelotomiæ abusu tollendo* 1728. (contra castrationem in herniæ operatione), *de alto apparatu* 1729. *observationes miscellaneæ* (inter quas sunt etiam chirurgicæ) 1730. *de hernia incarcerata suppurata sæpe non lethali* 1738. *de ossium tumoribus* 1740. *de arteriæ cruralis vulnere periculosissimo feliciter curato* 1741. *de ossium vulneribus rite curandis* 1743. *de vulneribus machinarum ignivomarum* 1744. *de genum structura & morbis* ibid. eodem anno cum historia luxationis patellæ, *de labio leporino* 1744. *de hydrocele* 1744. *de lithotomiæ Celsianæ præstantia & usu* 1745. ubi CHESELDENII operationi CELSIANAM proxime accedere neque adeo contemtu dignum esse parvum adparatum ostendit. Deinde primum anno 1718. vel 1719. Norimbergæ chirurgiam Germanicam edidit, recusam anno 1724. 1731. 1742. & 1747. 4. quæ eadem multo auctior latine sub titulo *institutionum chirurgicarum* prodiit Amstelodami 1739. 4. anglice etiam versa, Venetiis recusa 1740. quo compendio nullum aliud plenius aut ad informandam juventutem aptius habetur, ut quo omnia priorum inventa in optimum ordinem redacta continentur. IDEM Norimbergæ 1747. 8. edidit compendium chirurgiæ ad prælectiones peraptum sub titulo *kleine chirurgie*, in quo nova FOUBERTI & LECAT in calculi secandi ratione inventa, & alia nuperrima instituta continentur. IDEM in *Annalibus Juliis* anno 1726. & alias, & in E. N. C. varias observationes publici juris fecit, aneurysma, calculos varios, &c. IDEM in ACTIS. ERUD. 1719. M. Jan. responsionem contra censuram diarii eruditorum Gallici edidit.

LAURENTII HEISTERI etiam est *de prolapsu uteri cum inversione* disp. 1750. EJUS *institutiones chirurgicæ* auctius nunc Amstelodami anno 1750. recusæ sunt.

PAOLO GERONIMO BIUMI *scrutinio di notomia, e di chirurgia*, Milano 1712. 8. Comes, Professor & Medicus Mediolanensis, senex & ex more ætatis fusiori stilo usus, multa tamen & legit & citat. Turundas defendit, & sectatores MAGATI infelicibus uti successibus exprobat.

J. MATTHIÆ MULLER *de fractura cranii*, Hall. Suev. 1712. 8. insigne exemplum enormis fracturæ sanatæ. EJUS *observationes & curationes medico-chirurgicas* anno 1714. editas non vidi.

In KÆMPFERI *fasciculis* hydrocele *andrum* dicta Malabarica & spina ventosa Orientalis Indiæ endemia describitur.

VVILLIAM BECKET *cure of cancers*, Lond. 1712. 8. & in *collectione tract. chirurgicor.* Dissolvens se possidere ait, quo admoto cancrosa massa de sana carne decidat. Negat cancri virus corrosivum esse, neque semper contagiosum esse credit. Arsenico expertus est non cedere. IDEM jam anno 1709. ediderat, eodem loco recusum *chirurgical remarks occasiond by a death of a child vvhose case vvas printed by* D. TURNER, *and an account of the vvound of the Brain by a Bullet*. Infantem a suppressione evacuandi puris obiisse contendit. Vulnus sclopetarium cum magna destructione cerebri absque symptomate majori toleratum, funestum tamen, describit. EJUS *chirurgical observations*, Londin. 1740. 8. posthumæ sunt, obiit enim anno 1738. numero 41. aliquæ non inutiles, cum ætiologia & encheiresi. Non delectabatur novis inventis, & utebatur in calculi sectione magno adparatu. EJUS *collection of chirurgical tracts* ibid. 1740. 8. præter priores libellos continet aliquas observationes a RANBYO communicatas, JOHANNIS RUSHVVORTH historiam ulceris oris, quod JACOBUM KEIL celeberrimum virum, frustra mercurio usum, enecuit; epistolas pro antiquitate mali venerei, editas olim in PHIL. TRANS., & *introductionem in historiam medicinæ & chirurgiæ*, quam molitus erat impar oneri BECKETUS, aliquos autem citat codices barbarorum medicorum gentis suæ: denique *apologiam lupanarium*, cum nomine præfixo LUCÆ OGLE.

HERMANNUS FRIDERICUS TEICHMEYER socer olim noster manu medebatur, unde variæ non absque experimento disputationes natæ sunt *de instrumento repurgatorio ventriculi* 1712. *de repellentium usu damnoso*, Jen. 1716. *de cancro & in specie mammarum* 1732. *de stupendo aneu-*

nominis & elogii in hac re meruerit, omnia enim in eo invenimus, quæ chirurgi Parisini nova invenerunt. Titulus est *cours d' operations de chirurgie, demonstrees au jardin Royal*, a Paris. 1716. in 8.

Deindo *aneurysmate in brachio feliciter curato* 1734. *de calculo* 1734. *de exomphalo inflammato, exulcerato & consolidato* 1738. *de calculi vesicæ exulceratæ adhærentis sectione & curatione felici* 1739. *de gangrana & sphacelo* 1743. Pater etiam auctoris HERMANNUS epistolam edidit, qua fetus ventralis excisionem aliquot annis a conceptu susceptam & felicem describit, eam filius cum medicina legali recudi fecit.

HENRICI HENRICI disputatio *de abscessu mesenterii & musculorum abdominis*, Hall. 1712. cum multis observationibus.

JOH. CHRISTIAN STISSER *unterricht vor frauenzimmer und sonderlich vor vvehmütter*, &c. Leipzig 1712. 8. Compendium obstetriciæ artis cum methodo sectionis Cæsareæ.

JOH. CHRISTIAN STISSER Lipsiæ recusus est 1750. 8.

J. G. VVIEDEMANN in disputatione *de tonsillis*, Altdorf. 1712. habet iconem lanceolæ occultæ.

LUD. FRID. JACOBI *de entero & epiplocele utriusque sexus eorumque non ita pridem invento ammate commodissimo*, Erf. 1712. 4. *

RICHARD BOULTON *system of rational and practical chirurgery*, Londin. 1713. 8. Compendium est operum VVISEMANNI, meliori ordine digestorum, cum additis medicamentis absque fere propria observatione. In trepano tamen recte suadet, alteram diem non exspectare. EJ. *physico-chirurgical treatise of the gout kings evil lues venerea and intermittent feavers* 1715. 8. *

In J. M. HOFMANNI *disquisitione anatomico pathologica* etiam experimenta chirurgica continentur vulneris ventriculi sanati, vulneris sclopetarii, de vulnere pulmonum, vulnere cerebri cum jactura &c.

GEORGIUS DETHARDING nuper in profecta ætate obiit, Rostochii primum, deinde Hafniæ professor. EJUS utiles certe dissertationes huc pertinent *de laryngotomia in submersis*, Rostoch. 1713. *historia inoculationis variolarum* 1722. *de calculo vesicæ friabili* 1729. (qua lithontripticis se ostendit parum fidere) *an sub depressione cranii hujus elevatio per manualem operationem chirurgicam necessaria sit* 1732. *de methodis medendi in medicina & chirurgia suspectis* 1734. *de missionibus sanguinis artificialibus*, Hafniæ 1738. Non crediderim ejusdem esse *nomenclatorem chirurgicum* GEORGII DETHARDING qui prodiit Gustroviæ *1696*. 8. *

JOHANNES SALZMANNUS celebris olim Argentoratensium anatomicus. EJUS bonæ exstant disputationes chirurgicæ satis multæ: ut *de chirurgia curtorum* 1713. *de mira cranii fractura in viro quadraginta annorum superstite* 1718. *de tumoribus quibusdam serosis externis* 1719. *de tumore tunicato membranaceo* 1721. *de nova membra amputandi methodo* 1722. *de luxatione femoris rariore, frequentiori fractura colli* 1723. *de vesicæ urinariæ hernia* 1732.

PETRI KENNEDY *ophthalmographia*, Londin. 1713. 8. In II. parte morbos oculorum non nimis utiliter tractat, in tertia parte morbos aurium. EJUSD. *supplement to his ophthalmographia*, Londin. 1739. 8. mera est cavillatio & calumnia. EJUSD. *essay on external remedies*, Lond. 1715. 8. * suadet admovere medicamenta cuti, quæ ad sanguinem minus mutata perveniant, quam ea quæ longo itinere per ventriculum, intestina, vasa lactea adrepunt.

In FANTONI observationibus egregiæ etiam chirurgicæ sunt, ad fracturas cranii, &c.

BARTOLOMEO CORTE *riflessioni sopra alcune opposizioni intorno al salasso*, Milan. 1713. 12. *

JACOBUS RAVIUS primo chirurgus, deinde Professor Leidensis, laboriosus & nitidus anatomicus, lithotomus felicissimus, inventor novæ aut perfectioris methodi, qua ipsa vesica inciditur, exterius quam in parvo adparatu, & lateraliter facta incisione. Ipse quidem vix quidquam scripsit, in oratione tamen Leidæ 1713. 4. edita aliqua de ano secundario ex vulnere nato, & alia habet huc facientia, Methodum neminem docuit, hinc imitati varii, nemo certa fide adsecutus est.

G. PHIL. VOGT. *de amaurosi salivatione curata*, Altdorf. 1713. disputatio.

J. CASP. MUSTINGER *de luxationibus*, Argentor. 1713. 4.

RUD.

Deinde CORNELII VAN SOLINGEN *operationes chirurgicæ*, Lugduni Batavorum editæ legi possunt.

Tum

RUD. HUBER *de glandulis & de tumore strophuloso maxillæ inferioris a retropulsa gonorrhœa virulenta oriundo*, Basil. 1713. disputatio.

JOH. PEREGRINI NUVOLETTI *saggi del buon gusto in Chirurgia* jam anno 1710. prodierant, pro simplici & MAGATIANA methodo scripta. IDEM anno 1713. edidit Patavii *saggi di Chirurgia cum saggi d' anatomia*. *

PANDOLFO MARAVIGLIA *riflessioni sopra i cinque disinganni*, Ravenna 1713. * Modestiam laudant auctores GIORNALE de' LETTERATI, etsi methodum simpliciorem curandorum vulnerum inpugnat.

FRANC. SIGNOROTTI *Informazione*. EJ. *critiche della critica convinte*, Genua 1713. 4. EJUSD. *lettera nella quale il* SIGNOROTTI *brevemente risponde al grosso Libro del* S. ANEL, Genua 1715. 4. Non legi, nisi quæ edidit ipse ANELLIUS, & quæ parvi momenti sunt.

ALEX. CAR. GAKENHOLTZ disputatio *de visione per cataractam impedita*, Helmstad. 1713.

SEBASTIANI MELLI *pratica chirurgica nella cura di tutti li tumori, ferite, ulcere ed escrescenze*, Venet. 1713. 8. EJ. *il chirurgo svegliato, ovvero pratica chirurgica. Parte seconda* 1717. 8. Contra MAGATUM defendit vulnera non debere ad primam intentionem curari. IDEM Venetiis 1717. 8. edidit patris sui BERNARDI posthumum opus *la lancetta in pratica* cum observationibus physiologicis, anatomicis & chirurgicis. EJ. *arte medico-chirurgica esaminata da' suoi principj. Dispaccio* I. VI. Venetiis prodiit 1721. 8. & *Dispaccio* VII-XII. ibid. 1723. 8. Priores sex dissertationes pertinent fere ad honores medicinæ & chirurgiæ augendos, & post singulam particulam unam pluresve observationes chirurgicæ sequuntur auctoris aut amicorum. Earum plusculæ pro scopo suo inprimis auctoris servandam dignitatem habent. Eadem reliquarum partium est ratio, aut deterior, ad excusandos nempe infelices successus. HIPPOCRATEM contra GENGAM in *septima* dissertatione defendit. EJ. *Pratica chirurgica* P. I. Venez. 1734. 8. P. III. 1738. 8. Annon nova editio Chirurgi excitati * EJ. *delle fistole lacrimali il pro e contra nel nuovo metodo di guarir le proposte dal* S. ANEL *ed impugnato dal* S. F. SIGNOROTTI *con riflessioni chirurgiche ed anatomiche*, Venez. 1740. 8. Continet primo decerptos de Libro ANELLII locos cum notis criticis; negat autem MELLIUS seta posse obstructionem tolli, & objicit potius ductum perforari. Morbum, quem ANELLIUS sanavit, non fuisse fistulam, sed obstructionem ostendere suscipit. Vulgarem chirurgiam defendit, trepanum, rasorium, ignem. Iconem dat vitiosam viarum lacrumæ. Deinde SIGNOROTTI refert calumnias, qui negat setas posse per puncta lacrumalia trajici, & præferendas esse argenteis porcinas. Contra MELLIUS, mollit asperum hominem, & setas argenteas parari posse fatetur.

J. DE VAUX *Index funereus chirurgorum Parisiensium ab anno* 1315. *ad* 1729. Trevoux 1714. 12. recusus cum *recherches sur l'origine de la chirurgie*. Index chronologicus, cum diebus emortualibus, & nonnunquam brevi vitæ historia, valde vero levi librorum aut inventorum historia. Multos Libros IDEM latina lingua gallice reddidit.

ANTONII DEIDIER *dissertatio medico-chirurgica exponens quatuor tumorum simplicium naturam*, Monspel. 1714. 8. Recusa est sub titulo *dissertation sur la nature & la guérison des tumeurs*, Paris. 1725. 12. & 1732. 8. 1738. 12. Integra historia tumorum est. In cancro laudat arsenici usum, & sanasse se carcinoma nasi contendit, multus in theoria. Editio postrema multum aucta est, adjectis propriis de cancro observationibus. In subjectis observationibus descripsit cataractam membraneam, post depositam lentem remanentem. EJ. disputatio *Ergo rabiei caninæ balneum*, Monspel. 1722. 4. * In J. des SAV. 1722. M. Julio paracentesin abdominis descripsit, qua 38. libræ aquæ felici eventu eductæ sunt.

DOMENICO CECCHINI *la difesa de' diritti di* CESARE MAGATI, Rom. 1714. 4. Contra PANDULFI MARAVIGLIA *riflessioni*, oppositas BOCCACINII *disinganni* jam citatis, pro methodo MAGATI pugnat. *

PIER-

Tum ANTONII NUCKII *operationes chirurgicæ*, Lugduni Batavorum editæ anno 1714.

De

PIERRE AMAND *observations sur la pratique des accouchemens*, Paris. 1714. vel 1715. 8. nam non legi & utrumque annum citari video. Observationes sparsas habet, in libro unice pro instrumento scripto, quo caput infantis relictum extrahere conatur.

In TRIVULTINIS hujus anni habetur historia hominis 47ies. paracentesin abdominis passi nec dum plene sanati.

J. PHIL. EYSEL *compendium chirurgicum*, Erfurt. 1714. N. EJ. disputatio de *ruptura lienis* prodierat anno 1696. ibid. deinde disputatio *de herniis* 1697. *scrutinium apostematis ventriculi* 1703. *de præcipuis uvulæ morbis* ibid. 1708. cum delineatione instrumenti; *de mola aquosa* 1716. *de venæsectione infelici* 1712. & *de duplicato ventriculi vulnere non lethali* 1725. EJ. *opera medica & chirurgica* juncta prodierunt ibid. 1718. 4.

BARLHOLD KRUGERI *historia calculorum*, Brunsvvic. 1714. 8. *

CASPARIS PETZOLD *observationes medico-chirurgicæ selectiores*, Breslav. 1715. 8. Chirurgicæ paucæ sunt, in nosodochio factæ, viri STAHLII secta.

CAR. LUD. VVALTHER *thesaurus medico-chirurgicarum observationum curiosarum d. i. medicinisch chirurgischer schatz*, Lips. 1715. 8. Chirurgi Hallensis centum observationes non valde docti hominis, plures chirurgicæ, medicamentis inprimis perfectæ. EJ. *merkvvürdiger vorfall des vvinddorns*, ibid. eodem anno in pathologicis citatus est.

C. M. L. (MOLZER) *observationes medico-chirurgicæ*, Aschersleben 1715. 8. Germ. PL.

ANGELI CONTARINI *Chirurgia pratica accomodata all' uso scolaresco*, Padova 1715. *

J. ANDR. GRUND *de hydrocephalo*, Leid. 1715. disputatio cum observationibus.

In ACTIS ERUD. LIPS. hoc anno exstat D. S. S. historia polypi œsophagi ab abusu, ut credit, pulveris nicotianæ nati.

CHRISTIANI POLYCARPI LEPORINI *vvahrhafte nachricht vom handschaden eines knaben*, Quedlinburgi 1715. 8. J. HENR. BOLLMANN *aufrichtige species facti uber die vervvundete hand eines knaben* 1716. 4. C. P. LEPORINI *continuation der vvahrhaften nachricht*, 1716. 4. Lis orta ex curatione pueri, uti LEPORINUS & chirurgus a sclopeto læso pendulum & pene avulsum pollicem primo sutura firmare conati, coacti paulo post resecuerunt. Accusat imperitiæ BOLLMANNUS, tuetur se LEPORINUS, acriter & acerbe uterque. EJ. LEPORINI *erörterung einiger die zurükgeblibene nachgeburt betreffende fragen*, Quedlinburgi 1728. 4. Recte monet, non nimium fidendum esse RUYSCHII musculo, sed liberandum quantocyus placenta uterum.

BRISSEAU junioris sex egregiæ observationes prodierunt Duaci 1716. recusæ cum PALFYNI *anatome chirurgica* novæ editionis. Vulnus est tormenti majoris non lethale, vulnera cerebri gravissima sanata, &c.

LOUIS LEGER de GOUEY *véritable chirurgie établie sur l'expérience & la raison*, Rouen 1716. 8. Varia continet hoc volumen, quod anno 1710. scriptum esse monetur in *præf.* & Chirurgiam quidem pene integram, sparsam tamen tradit. Gibbum tribuit nimiæ tensioni abdominalium musculorum. Vulnus arteriæ cruralis sanavit. Venæ jugularis sectionem in angina laudat, raninæ rejicit. Deinde maximam partem anatomes miscet, in ea minus exercitatus, aliqua tamen habet paradoxa, ut obliqui minoris actionem, quem ait caput in suum latus deprimere, idque erigi a mastoideo lateris alterni. Denique princeps opus est viri, quod subjunctum est de generatione. Semen masculum credit per poros uterini oris transsudare. Sæpe enim se clausum vidisse etiam in gravidis. Ova muliebria a titillatione delapsa narrat, exsectum de inguine fetum ibi hærentem: partus cæsarei ex viva matre felicia exempla recenset, partus demum difficilis varias formas & remedia.

LE BRETON *remedes choisis.. de chirurgie*, Paris. 1716. 8. *

GOSSET Medicus Ambianus in Trivultinis hujus anni dissertationem *sur la gangrene* edidit, ad vendenda remedia scriptam.

JAC. ANT. LUPI *chirurgia svelata*, Venez. 1716. 8. Pro methodo MAGATI, cum adjecta observatione D. *de la* PEYRONIE, alia BELLOSTII, & alia in hunc sensum.

J. CHR.

De calculi sectione videatur TOLETUS, qui ab aliquot annis edidit libellum *de secandi calculi methodo*: alia vero encheiresi antea utebantur Parisini chirurgi: verum apud TOLETUM recentissima habetur methodus.

De exstirpatione DIONISIUS iterum optimus est.

J. CHR. GOECKEL *Chirurgia medica*, Ulm. 1716. 8. *

J. AD. GENSEL in ACT. ERUD. LIPS. anno 1716. prolapsum uteri integrum descripsit.

JOH. KUPFERSCHMIDT *de morbis præliantium*, Basil. 1716. 4. Curationes in castris Bernatum anno 1716. perfectæ.

CHRIST. FRID. PISTOR *de fetu e rupto utero in abdomen prorumpente*, Argent. 1716. 4. *

J. HENR. FEHR. *de calculo vesicæ ejusque per sectionem auferendi methodo*, Basil. 1716. 4. Pro RAUJANA methodo.

J. G. STURM *de ægro pudendagra contracturali laborante*, Jen. 1716. disputationes.

JOH. CASPAR REISS *anatomische und chirurgische anmerkungen nach den grundsätzen des acidi und alcali*, Augspurg. 1716. 8. Semibarbarus linguæ eruditæ & bonorum scriptorum ignarus. Compositiones tamen chirurgicas receptas non inperite censet. Vitriolum & alia erodentia ab amputatione removet, luxationes femoris multas se vult restituisse, quod non satis firmum videtur. EJ. *von aderlassen und schrepfen*, Augspurg. 1744. 8. *

ERHART NORRE *chirurgischer VVegvveiser*, Stuttgard. 1717. 8, * 1736. 8. Pro tironibus. Superstitiosus homo, qui signa cœlestia jubeat observari veterum in omnibus sequax. Ita de luxatione femoris tamquam nunquam in dubium revocata secundum omnia discrimina loquitur, &c.

VVAGRET *observations de Médicine & de chirurgie faites dans les hopitaux de Valenciennes*, Paris. 8. Observationes chirurgicæ, natæ ad observatam alienam industriam, lacerati a deglutito osse oesophagi, &c.

JOH. FREIND in *comment.* II. ad Epid. agit de venæ jugularis sectione quam commendat: in IX. de vesicatoriis scribit, quæ primum apud JAC. de PARTIBUS invenit. In *historia medicina* integras dissertationes chirurgicas habet, de aneurysmate, hernia, deliquio animi in paracentesi.

LAURENTII ROBERG bonæ disputationes *de ossibus tuberosis*, Upsal. 1717. *de pede marcescente & indurato* 1718. *de pernionibus* 1722. *de cataracta* 1722.

J. J. BAJER *de ganglio*, Altdorf. 1717. 4.

SIGISM. SCHMIDER *de polypo oesophagi vermiformi rarissimo * quotidiano pulveris sternutatorii Hispanici abusu progenito*, Deliz 1717. 4. *

Die bevvährte krebscur, Jen. 1717. 4. *

BANYER *microtechne or methodical introduction to the art of surgery*, Londin. 1717. 8. *

LUDVVIG CRON. *vom aderlassen und zahn ausreissen*, Leipzig 1717. 8. *

SANTI ZARINI *altune ragioni della cura fatta nella città di Prato d'una ferita nella corda magna*, Lucca 1718. 8. * Apologia est pro propria curatione, & methodi MAGATI contra turundas defensio. EJ. (SANCTIS) Med. Chir. *ordin. civ. Prat. de curatione per sanguinis missionem*, Luccæ 1732. 4. De parte medica alibi dicemus. Encheireses vero venæ sectionis in variis corporis partibus, & scarificationis & hirudinum, & cucurbitularum describit.

GUILIELMI MAUQUEST *de la* MOTTE *Chirurgien juré & acoucher de Valogne réponse au Livre de l'indécence aux hommes d'acoucher les femmes*, Paris. 1718. 12. cum Libro *de generatione* quem citavimus. Facile solvit argumenta HECQUETI, & contraria fortissima profert, ab imperitia obstetricum invincibili petita. Lactationem propriorum infantum eludit narratis malis effectibus, qui inde & in matrem & in fetum redundarunt. EJ. *Traité complet des acouchemens avec un supplement*, Paris. 1722. 4. & vertente J. G. SCHEIDIO, Argentinæ 1732. 4. cum titulo *von krankheiten schvvangerer und gebährender vveiber*, & catalogo librorum obstetriciorum in præfatione recusum. Observationes pleræque circa annum 1714. conscriptæ sunt post triginta annorum praxin, aliquæ subjectæ ad annum 1723. Ordinem nullum secutus est, hinc multa repetitio, & in libros chirurgorum PEU & MAURICEAU severior censura. Verum in encheiresi magnam peritiam adquisiverat per exercitii constantiam & rectum ingenium. Instrumentis vix usus est, nisi quando capue

justo

justo grandius præeuns se incuneasset. Ita etiam a medicamentis valde abstinet bonus, sincerus, illiteratus in universum homo. Utcumque optime cupiam viro, aliqua tamen habet, quæ ægrius credo, ut hymenem neganti, & baptizanti vivos fetus non majores scarabæo. EJUSD. *Traité complet de chirurgie*, Paris. 1732. 12. vol. 4. prodiit: sunt 411. observationes in titulos digestæ, quæ equidem totum artis ambitum non complent. Nihil enim ad oculos, labium leporinum, polypum narium, hernias habet. Etiam hic simplex ab instrumentis plerumque abstinet, eamque methodum sequitur, quam MAGATUS. Novi non multum invenit, in luxatione vetustiores encheireses adhibet. Laudes suas non negligit, non perinde famæ collegarum studiosus. Calculum desiit secare, cum infelicius id ipsi evenisset.

RUD. PHILIP BEUERLIN *de luxatione & fractura femoris*, Altdorf. 1718. disputationes. Habet exemplum a causa interna emoti femoris.

J. BAPTISTÆ GUASTALDI *an cataracta vitio lentis*, Avenione 1718. 8. Veterum sententiam defendit, & negat sedem cataractæ in lente esse. EJ. *an emphysemati diaphoretica*, ibid. eodem anno. Habet historiam emphysematis ab adliso pectore nati absque costarum fractura, sanati calido fotu, scarificatione.

HENRICH VVALTHER'S *glüklicher feldscherer oder gründlicher unterricht von den kopfvunden*, Lips. 1718. 8. *

HENRICI BASSII professoris adhuc superstitis Hallensis disputatio *de fistula ani feliciter curanda*, Hall. 1718. recensa est cum HOFMANNIANIS. EJ. *gründlicher bericht von bandagen*, Lips. (1720. 8.) 1732. 8. commodum & satis plenum compendium, belgice etiam editum, Amstelod. 1748. vertente UYLHOORNIO. EJ. *observationes anatomico chirurgico-medica*, Hall. 1731. 8. Multa chirurgica habet de discessu ossis sacri ab innominatis, annulum pro continendo prolapsu ani, cultellum occultatum intra cannulam exploratoriam, vulnus tendinis, hydrocelen, cartilaginem semilunarem tibiæ extrorsum emotam, scirrhum mammæ sanatum, instrumentum pro scarificandis naribus, &c.

In PATRICK BLAIR *miscellaneous observations in physik, anatomy, surgery, botanicks*, London. 1718. 8. Chirurgus animosus, qui cataractam deposuerit in maniacis. Observationes habet articulationis analogæ, fibulæ absque noxa exemtæ, sarcomatis uteri exstirpati, &c.

J. FRID. de PRE' disp. *de ulcere aurium*, Erfurt. 1718. *de balsamo Evangelico Samaritano* 1723.

In GEORGII PHILIPPI NENTER *fundamentis medicina theoretico-practica*, Argent. 1718. 4. chirurgia etiam brevior occurrit.

J. VV. A. (ALRUTZ Physici nuper Harburgensis), *vade mecum anatomico-chirurgicum*, Hanoveræ 1718. 8. Compendium pro tironibus.

ANDR. HUTTERI 40. *observationes chirurgica*, Rostoch. 1718. 8. * & *quinquaginta* aliæ, ibid. 1720. *

GEORGII CLACII *observationes chirurgico-practica*, Hanoveræ 1718. 8.

GOD. KLAUNIG *nosocomium chirurgicum seu observationes medica & chirurgica*, Bresl. 1718. 4. Pleræque medicæ sunt, ulcera tamen cum plurimo lymphæ de femore fluxu, paracenteses & alia habet, huc pertinentia.

FRANCISCI VVIEDEMANN Chirurgi *bericht von stein und brüchen zu schneiden auch staar zu stechen*, Augspurg 1719. 8. * EJ. *kurze und algemeine lehre in der vvundarzney*, Augspurg 1734. & 1737. 4. Compendium anatomicum, pathologicum, practicum, & chirurgicum pro tironibus. EJUSD. *Collegium chir. über die bandagen* Oettingen 1734 8. & Aug. Vind. tertia vice 1745. 8. editum, auctum 161. novis vinculis. Compendium ad usum prælectionum.

FULVIO GHERLI *centuria d'osservazioni di medicina, e di chirurgia*, Venez. 1719. 8. & *secunda conturia* P. I. ib. 1724. P. II. 1725. recusæ anno 1731. ib. Homo plenus arcanorum suiq; infensus MAGATIANÆ methodo, multum tribuit turundis, naturæ parum. Magnos & longos morbos chirurgicos inprimis describit. EJ. *i feriti posti in salvo*, Padova 1724. 8. *

DAN. HOFMAN *hypotheses* L. L. GOUEY cum *adnotationibus medicis*, Francof. 1719. edidit in 8. & refutavit. EJ. disputatio qua continetur *historia rarissima sanationis cerebri quassati cum deperditione substantia* 1719. Rarum utique casum describit pueri, mihi bene noti, cui a latere illapso magna pars cerebri elisa fuit, absque ullo magno symptomate. In disputatione *de aëre microcosmi factitio* habet emphysematum historias.

CHRISTOPH. HELVVIG *haus medicus und land barbier*, Lips. 1719. 8. *

Defension der ehre und meinung D. HSISTERS *vvegen des staars in denen augen vvieder* VVOOLHOUSE F. Lipf. 1719. 8. Anonymi opus, quod non legi. *

JOHANNIS von HORN *die zvvey vvohlerfahrnen hebammen Siphra, und Pua*, Stokholm, Suecice 1697. 1719, 8. Germanice 1726. 1743. 8. Ex DEVENTERII secta plurimus est in oris uterini obliquitate consideranda, & in eductione brachii præeuntis atque crassorum humerorum. Subjecit 30. observationes, inter quas est uterus elapsus & reductus, etiam in ACT. SUEC. anno 1724. recensus. Cæterum breve & commodum hominis experti compendium. EJUS *obstetrix Suecana*, Stok. 1723. 8. mihi non nota est, si differt a priori.

In ALLENI *synopsi* etiam chirurgici morbi habentur.

MICHAEL ALBERTI *intoductionis medicæ*, Hallæ anno 1719. editæ Pars II. est chirurgica. EJ. plures sunt, quam quæ citari queant, disputationes chirurgicæ. Inter eas sunt *casus memoria dignus hydropicæ lapsu integro abdomine curatæ*, Hall. 1727. *de exerescentia nasi cum hæmorrhoidum anomalia* connexa 1729. *de belladonna*, Hall. 1739. (quam commendat ad cancrum, & in initio mali mercurium) *de extractione fetus perversi in utero post aquarum effluxum compresso* 1742. *observationes & cautelæ eæque chirurgico practicæ circa encheireses phlebotomiæ* 1744. &c.

GOTTLIEB EPHRAIM BERNER cum sua *applicatione mechanismi ad medicinam* anno 1720. Amstelodami 8. edita dedit dissertationem de araneæ punctura, cum libello vero *de efficacia & casu aeris in corpore humano*, Amstelod. 1738. 7. recusa. Quatuor chirurgicas dissertationes, *de fungo mammarum cancroso curato: de conquassatione vesicæ urinariæ: de usu pinguedinis viperinæ in curatione cataractæ & de calculo renum* edidit. Paradoxæ curationes & vehementer felices.

JOHANNES DOUGLAS Chirurgus JACOBI frater edidit anno 1719. *lithotomiam* DOUGLASSIANAM *vvith a course of operations*, Londin. 4. min. recusam 1723. 4. & Gallice versam. Prima, quam citavi, editio est schedula monitoria post primam cum apparato alto perfectam curationem, qua aliqua pars historiæ inventi continetur. JACOBUS, JOHANNIS frater, eximius anatomicus, & in bonorum scriptorum lectione diligentissima versatissimus proculdubio fratri indicaverat, ex ROUSSETO sumta, commoda alti apparatus, quæ iste in corporibus humanis primus post PETRUM FRANCO expertus est, vel certe post hominum memoriam. In altera editione coninetur descriptio operationis, qualem eo tempore moliebantur DOUGLASSIUS & CHESELDENIUS, cum novo instrumento, nunquam, quantum novi, a chirurgis recepto, cultro nempe in arcum obtusissimum terminato, & historia operationum, & responsione ad dubia, & ROUSSETI locis huc pertinentibus, & PIETREI jam citata *thesi*. Idem Liber Parisiis gallice versus prodiit 1724. 8. sub titulo *nouvelle opération de la taille par* J. DOUGLAS. Germanice vero JOH. TIMMIUS vertit cum titulo JO. DOUGLAS *neue methode den apparatum altum ins vverk zu stellen*, Brem. 1729. 8. cum notis & supplemento. EJUSDEM DOUGLASSIANI est *account of mortifications*, Londin. 1732. 8. nempe de efficacia corticis peruviani ad gangrænam: & *short account of the state of mid vvifry*, Londin. 1636. 8. *

FRANCISCI RONCALLI PAROLINI *Exercitatio agens novam methodum extirpandi carunculas & curandi fistulas urethræ*, Brixiæ 1720. 8. magno, & *epistola ad* VALISNERIUM ibid. 1724. Medicus Brixiensis adhuc superstes, hic, juvenis adhuc, tres dedit libellos. In primo curationem refert nobilis juvenis Veneti ex fistula urethræ insuperabili laborantem. In altero describit catheterem flexilem ex argentea lamina tortili factum, circa quam consuitur funiculus sericeus, aut ureter animalis. Is catheter in urethra relinquitur, ut urina a fistula avertatur. In tertio narratur sanatio ope hujus instrumenti perfecta. EJ. *dissertationes quatuor* prodierunt Brixiæ 1740. 4. *secunda* huc pertinet *de hominibus invulnerabilibus & de acubus ferreis sub cute Monialis repertis* notabilis observatio, Italice etiam recusa, vertente ANGELO ZANARDELLI, Brixiæ anno 1746. 8. cum feminæ icone. In EJ. *historiis morborum*, Brix. 1741. fol. etiam chirurgici morbi describuntur, ut hepatis vulnus sanatum, & exstat MORGAGNI de luxatione tibiæ responsum. Fatetur eo Libro RONCALLUS nonnunquam sibi catheteris sui supra descripti usum non bene successisse. In *Europa medicina*, Brix. 1747. fol. & varia de chirurgicis inventis, & contra NICOLAUM ANDRY chirurgiæ defensio continetur.

HENRICH BERNHARD HUBNER *relation von der Ermländischen messerschlukerim*, Konigsberg.

berg. 1720. 4. Ex feminæ ventriculo feliciter excisi cultri historia, quem devoraverat. An. Ej. tractatus *vom stein*, Hall. 1726. 4. *

JOHANNES JUNKER celebris practicus & Professor Halensis, edidit anno 1720. 4. & 1731. 4. Halæ recudi fecit *Conspectum chirurgiæ tam medicæ methodo Stahliana conscriptæ, quam instrumentalis recentissimorum auctorum ductu collectæ*. Bono ordine & facili usus est. Ejus etiam variæ disputationes huc spectant *de fistulis thoracis* Resp. J. C. SCHATER 1736. *de prolapsu intestini recti habito pro tuberculi hæmorrhoidalibus* 1740. Resp. ADELUNG, & *disputatio qua de curatione calculi nuper in Britannia publicata modeste disquiritur* 1741. Stephaniana nempe, quam non valde probat. Ej. *de chirurgia chirurgiæ necessaria* 1744.

J. CONF. HENNINGER *obss. quædam & cautelæ circa oculorum curationem*, Argent. 1720. 4.

A. L. LUISCIUS *de calculo renum & vesicæ*, Leid. 1720. 4.

J. A FISCHER *de tumore oculi scirrhoso maligno feliciter amputato*, Erfurt. 1720. 4. Ej. *hæmorrhoides ex palato profluentes* 1722. Ej. *de strumis & scrophulis Bunsgensium* 1723. Ej. *de scroti sphacelo curato*, Erfurt. 1729.

J. M. GLUSING. chirurgica instrumenta depinxit cum sua mirifica anatome, quæ suo dicta loco est.

L. S. JERRE *praxis nova medico chirurgica seu collegium medico-practicum*, Dresd. 1720. 8.*

ALEXANDRI CAMERARII R. JACOBI F. Tubingensis Professoris disputatio *pes tumidus*, Tubing. 1720. Ej. *de apospamate piæ matris*, 2722. Ej. *de tumore præcordiali interno* 1734. Ej. *de ophthalmia venerea* 1734. Suadet conjunctivam incidere, & pus emittere.

PIERRE SIMON ROUHAULT *traité des playes de la tete*, Turini 1720. 4. Simplex & facilis, & modestus, ut passim aliqua ignoret, fungi v. g. curationem. In *opusculis scientificis* anno 1732. historiam fetus in ventrem effusi dedit.

DIETERICI SPROGEL *selectæ observationes*, Helmst. 1720. disputatio cum notatu dignissimis observationibus, sphacelati pedis ope spiritus vini per aliquot menses servati, sphacelorum senilium, &c.

ABRAHAMI VATER disputationes ad rem chirurgicam numerosæ & utiles sunt, ut *de vulnerum intestinorum lethalitate*, VVittemberg. 1720. *von der art und vveise die blattern durch kunst einzupropfen* 1721. *de vulnere cerebri sclopetario septima septimana absolute lethali* 1722. cum aliis etiam experimentis, *de duobus rarissimis visus vitiis* 1723. *observationes rarissimæ calculorum* 1726. *casus rarus sarcomatis e pudendo muliebri sectione sublati* 1728. *de mola* 1729. *de usu corticis peruviani ad sistendam gangrænam* 1731. *de partu difficili ex infantis brachio prodeunte* 1732. *de calculis in locis inusitatis* 1741. *de gangræna per chinam chinam curata* 1734. *de vesicatoriorum ad domandas febres malignas virtute & efficacia* 1742. *de polypo nasi* 1743.

J. JAC. MANGET *bibliotheca chirurgica*, Venet. 1721. 4. tom. fol. In alphabeti ordinem conjecit integra opera HIERONYMI FABRICII AB AQUAPENDENTE, HILDANUM, TAGLIACOTIUM, observatores vetustiores omnes, non novos, ne Gallos quidem. Propria tamen aliqua intercedunt. Icones malæ.

EL. CAMERARII *systema cautelarum medicarum*, Francofurti 1721. 4. continet etiam obstetricias cautelas & censuram in opus PETRI DIONIS. EJUSD. disputatio *de gemursa Pliniana*, Tubing. 1722. habet historias sphacelorum senilium. Ej. *theses miscellaneæ medico-chirurgicæ* 1724.

In A. LEEUVVENHOECKII epistola 227. exstant aliquæ curationum sympatheticarum historiæ.

S. HORSMAN *de calculo renum & vesicæ*, Leid. 1721. 4.

JACOBI ANTOTII LUPI *la chirurgia rinforzata dal provido armamento delle taste*, Venet. 1721. 8. MANG. Contra SANCASSANUM.

CAR. FRID. GLADBACH *de fistula ani*, 1721. 8. *

J. PHIL. RÖHTEN *chirurgia*, Lubec. 1721. 8. & cum VVAGNERI *animadversionibus*, Lips. 1734. 8. *

VVALTHER *vom verbrechen der kinder*, Lips. 1721. 8.* cujusnam VVALTHERI sit, ignoro.

J. HENRICI FREITAG *de oscheocele & bubonocele*. Argentor. 1721. disputatio. Pro cataracta membranea. Ej. *de oscheo & bubonocele Helvetiæ incolis frequentibus*, ibid. eodem anno.

J. HENRIC. HAMPE *de oculorum ſcarificatione Hippocratica*, Duisburg. 1721. *

ANTONII COCCHI *epiſtola ad* MORGAGNUM *de lente cryſtallina oculi humani vera ſuffuſionis ſede*, Rom. 1721. 8. *

J. HANDLEY *colloquia chirurgica or the vvhole art of ſurgery*, Londin. 1721. Malus auctor.

GERARD TABOR *de cancro mammarum ejusque nova exſtirpandi methodo*, Traject. 1721. 4. cum inſtrumento, quod eſt cultri circulare genus.

MICHAELIS RENUART *abregé de méditine & de chirurgie pratique*, Pariſ. 1721. 8. Agyrta. *

PETRI HAGUENOT pluſculæ diſputationes huc pertinent ut *de ſuppuratione in partibus mollibus*, Monſpel. 1721. 8. *de cataracta confirmata*, ibid. 1731. 8.

J. ZACCHARIÆ PLATNER celebris medici ocularii & chirurgi medicique Lipſienſis multa huc faciunt, quæ inprimis ex eruditione ſe commendant, quæ in eo viro ſumma fuit, & ex pleniſſima bibliotheca nata. Manu etiam ita valuit, ut juvenis ægrum ſanaverit fruſtra a C. de S. YVES tentatam (*de fiſt. lacrum.* p. 48.) Multæ ergo huc *diſputationes* & multa programmata pertinent *de chirurgia artis medicæ parente*, Lipſ. 1721. 4. (quo progr. etiam agit de opthalmoxyſi) *de fiſtula lacrumali* 1724. *de ſcarificatione oculorum* 1729. (cujus arcanum, ut VVOOLHOUSII peculiaris diſcipulus, inprimis revelavit, & penicillum VVOOLHOUSII ex 20. barbulis ſecalis factum deſcripſit) *de arte obſtetricia veterum* 1735. *de curatione τοῦ ἀποσκιπαρνισμοῦ* 1737. *de calculo ad veſicam adhærente* 1737. *de noxis ex cohibita ſuppuratione* 1740. *de vulneribus ſuperciliis illatis* 1741. *de iis qui ex tuberculis gibberoſi fiunt* 1744. cum obſervationibus, *de hydrocele* 1745. ejuſque variis ſpeciebus. In *progr.* adjecto agit de vinculorum uſu in hydrope, aneuryſmate, &c. Collectæ ſunt, uti alibi monui, in *diſſertationibus & opuſculis* Lipſ. 1749. 4. conjunctim editis. Deinde non diu ante mortem edidit *inſtitutiones chirurgiæ rationalis tum medicæ tum manualis*, Lipſ. 1745. 8. recuſas Venetiis 1747. 8. Ordinatum ſyſtema chirurgiæ docte ſcriptum, breviter & nitide, quod non alteri cedit. De calculo & cataracta fuſiſſime egit. Germanice recuſum eſt ſub titulo *Einleitung zur chirurgie*, Lipſ. 1748. & 1749. 2. vol. 8. paulum mutatum, & omiſſis nimiis eruditis diſquiſitionibus, additis medicamentis. In ACT. ERUD. 1729. varia nova inſtrumenta deſcripſit.

J. ZACCHARIÆ PLATNER adde diſp. *de ſpina bifida*, &c. Lipſ. 1734. *de morbis oculorum* 1735.

J. ERN. VVREDEN *von den benöhtigten inſtrumenten und dem verband*, Hanover 1722. 4. * IDEM collegit *Collectanea chirurgia* Hanover T. I. 1722. 8. T. II. 1723. 8. Chirurgorum Hanoveranorum curationes, inter quas aliquæ ſingulares ſunt, ut ſphaceli ſponte nati, inoculatio tractata Hanoveræ, ſectiones aliquæ legales ſubjectæ. EJ. *gründliche nachricht von den im magen eines delinquenten gefundenen ſieben hölzern*, Hanover 1723. 8. Deſperabundus homo deglutierat ſeptem ingentia ligni fragmenta, & abſque magno incommodo tulerat. Deſcriptionem addit ventriculi & caſus ſimiles.

HENRICI von SANDEN *de prolapſu uteri inverſi ab excreſcentia carnoſa*, Regiom. 1722. Sarcoma natum ex abortu, quod uterum prolabi coegerat.

JOERDENS *chirurgia medica & inſtrumentalis*, Hall. 1722. 4. *

AMOS LAMBRECHT *van de ophthalmia*, Amſtelod. 1722. 8. potius ad praxin referri debet. EJ. *manuductio obſtetricantium of handleiding ter vroed kunde*, Amſtelod. 1731. 8. *

H. S. STOSCH *de reſonitu experientia comprobato*, Argentor. 1722. diſputatio.

J. B. AGNOZZI *diſcorſo apologetico o ſia la verità diſvelata o ſia racconto veridico del dibattuto caſo da un ferito di Ripatranſona*, Venez. 1722. 4. * De hac hiſtoria multum agitur in SANCASSANI dilucidationibus, vulnerati nempe nobilis viri, cui in femore natus abſceſſus ab AGNOZZIO tnrundis curatus, ſubito ſanatus fuit cum eæ rejicerentur. AGNOZZIUS hic famam ſuam tuetur & methodum MAGATI refutat.

J. ANDR. CONRADI *de vulnere fronti inflicto*, diſputatio. Leid. 1722. 4.

BURCHARDUS DAVID MAUCHART adhuc ſuperſtes, Archiater & Profeſſor Tubingenſis, diſcipulus HEISTERI & VVOOLHOUSII, manu in univerſum ſed oculis maxime cum ſumma ſua laude medetur, ejuſque pulcherrimæ ſunt diſputationes, quæ pene integrum ſyſtema morborum ocularium efficiunt. Prodierunt autem his annis Diſſertationes *de hernia incarcerata*, Tubing. 1722. cum anatome partium, icone morbi, paſſim recuſa & obſervationibus *de ophthal-*

ophthalmoxysi 1726. nempe VVOOLHOUSIANA oculi scarificatione: *de hypopyo* 1742. *de struma œsophagi* 1741. *de ungue oculi seu pure inter corneæ lamellas collecto* 1742. *de ulceribus corneæ* 1742. *de empyesi oculi* 1742. *de fistulis corneæ* 1742. *de setaceo nuchæ, auricularum & ipsius oculi* 1742. qua dissertatione describit forcipem etiam fenestratam pro setaceo. *De maculis corneæ & earum operatione apotripsi* 1743. *Tobiæ leucomata* 1743. *de paracentesi oculi* 1744. *de hydrophthalmia* 1744. *de mydriasi* 1745. *Pupillæ phthisis & synizesis* 1745. cum operatione ad aperiendam pupillam, *de luxatione nuchæ* 1747. (corrigit PETITUM, qui capitis luxationem sanandam recipit), historias recenset: Porro *de synechia seu præternaturali cohæsione iridis cum cornea* 1748. cum operatione: *De epiploenterocele crurali incarcerata curata* 1748. quæ memorabilis historia est, sanati hominis, cum magna pars intestini resecta esset, *de staphylomate* 1748. (doctissima de controversa valde materia disputatio): *oculus artificialis* ὑποβλέφαρος & ἐκβλέφαρος 1749. IDEM *in Mercurio Gallico* M. Maji inseruit *lettre critique sur le Traité des maladies des yeux* (D. de S. YVES) & anno 1723. etiam M. *Majo* defensionem contra eundem.

De S. YVES *nouvveau Traité des maladies des yeux*, Paris. 1722. 12. Amstelod. 1736. 12. Anglice vertente D. STOKTON Londin. 1741. 8. Germanice Berolini 1744. 8. Chirurgus ocularius, VVINSLOVVI discipulus in anatome & itineris belgici comes (VVOOLHOUSE *J. de Trev.* 1726. pag. 2110.) plurimos ægros, meo tempore, Parisiis curabat, & longe plures VVOOLHOUSIO, nepote discipulo adjutore usus. Operis satis concinni pars prima anatomica est, sequuntur ex ordine oculorum morbi, absque nimia tamen illa subtilitate VVOOLHOUSIANA, cum encheiresibus & medicamentis, quibus multum tribuebat YVESIUS. In cataracta lentem ipsam laborare defendit, & de ea inprimis fusius agit, tum de ophthalmia. In fistula lacrumali perforat os unguis. Loco scarificationis ipsas in oculo venas secat. Multos minores & subtiliores morbos omisit. Contra ILL. MAUCHARDUM se defendit in *réponse a une lettre critique inserée dans le.. Mercure sous le nom de* M. MAUCHART. Paris. 1723. 12. Contra eum vero libellum edita est in *J. des Sav.* 1724. Fevr. *réplique a la réponse de* M. S. YVES *par* M. B. *oculiste*, unde parum profeci.

ANTONII BENEVOLI chirurgi primarii in nosodochio Mariæ novæ *lettera sopra la cataratta glaucomatosa* ad VALSALVAM data Florentiæ 1722. 8. prodiit, quæ cum libello de caruncula recusa est anno 1724. 8. In duobus hominibus, quibus cataracta deposita fuerat, lentem loco motam in fundo oculi reperit in vitrei corporis angulo, & addit rationes minime spernendas, quare in lente semper ejus morbi sedes sit, sumtas ab angustia cameræ posterioris, duritate cataractæ, acus loco retro eam posito, vi resurgendi, a certa sanatione ægri, cui post depositam cataractam nulla unquam nova nascitur, &c. Contra hanc epistolam scripsit chirurgus Luccensis PETRUS PAULUS censuram qua careo. Respondit BENEVOLI in *Manifesto sopra alcune accuse contenute in un certo parere del* S. PIETRO PAOLI Florent. 1730. 4. & in *Giustificazione delle replicate accuse del* S. P. PAOLI ib. 1734. 4. Objecerat PAULUS, nihil valde novi dixisse BENEVOLUM: vindicat se iste, tribuitque sibi observationes, quas superius citavimus, & excitat epistolas clarorum virorum, qui ipsum laudaverunt. IDEM anno 1724. 8. Florentiæ edidit *nuova proposizione intorno alla caruncula dell' uretra detta carnosa*. Eruditum utique opusculum ut etiam in erudita lingua bonisque scriptoribus adpareat non esse hospitem. Ostendit carunculam, quæ sit quasi verruca urethræ, nunquam dari, sed tumentem, scirrhosam, ulceratam particulam in vitio esse, quæ dicitur *caput gallinaginis*. Id demonstrat ex cadaveribus, ex perpetuitate sedis, in qua caruncula reperitur. Corrosivas candelas refutat, mites adhibet cum bona diæta. EJ. *dissertazioni sopra l' origine dell' ernia intestinale: intorno alla più frequente cagione dell' ischuria: sopra il leucoma: Aggiuntevi* 40. *osservazioni* Florent. 1747. 4. Herniam a laxa mollitie mesenterii nasci, carunculas urethræ nullas esse, stranguriam ab acri urina fieri, analogam tenesmo demonstrare suscipit. In leucomate corrosiva rejicit. In observationibus multa utilia & candoris in adgnoscendis erroribus testimonia. Mitis in curatione, fistulas aperire, pertentare, injicere vetat. Fetum tubarium describit, per ulcus exclusum: Gangrænam late sparsam intestini recti curavit. Bis vaginam in inguen elapsam vidit. Herniam maximam solo vinculo sanavit. Rachitidem ente veneris superavit.

ANTONII BENEVOLI hic recensi *due relazioni chirurgiche una... d' un abscesso nella cavità dell' abdomine.... l' altra d' un' ernia assai particolare*, Firenz. 1570. 4. nondum legi.

PIER

PIER PAOLO LAPI *lettera; esaminando egli una lettera del* COCCHI *gli mostra alcuni errori, tra gli altri esser falso che l'umor cristallino sia sempre la vera sede della suffusione*, Rimini 1722. 4. pro cataracta membranacea. *

In *Trivultinis* hujus anni grave vulnus cerebri describitur, cui ossa inpacta, absque malo toleratum.

J. NIC. HOLFORF *casus aneurysmatis in capite pueri XI. annorum*, Argentor. 1722. 4. PL.

PHIL. HIERON. MULLER *dicti VVolheimer de aqua traumatica Gallorum, eau d'arquebusade*, Heidelberg. 1722. 4. *

Hebammen Catechismus, Argentor. 1722. 12. *

JOHANNIS CRUGER *affectus chirurgici plerique aphoristice, breviter & accurate expositi* Thorunii 1722. 4. Nullius momenti, archeo & alchemiæ creduli auctoris, busones, saphirum ad pestem laudat, &c.

JACOBUS RENATUS CRESCENTIUS de GARENGEOT, ut amat vocari, Chirurgus & Demonstrator Parisinus, diligens in colligendis aliorum inventis, ut etiam a VIGNERONIO, artifice, cujus novam instrumentis chirurgicis additam perfectionem passim eo non citato suam fecerat, accusatus fuerit, & lite ceciderit. EJUS *nouveau Traité des instrumens de chirurgie les plus utiles*, Paris. 1723. & 1727. 2. vol. 12. prodiit, germanice etiam versus Berolini 1729. 8. cum titulo *abhandlung von den nützlichsten und gebräuchlichsten instrumenten der chirurgie*. Hoc armamentarium equidem non plenum est, & multis præcipuis instrumentis destituitur, commodum tamen, quod recentissima inventa tradat, tum in ornandis & emendandis instrumentis, tum in novis excogitandis, omissis, certe plerumque, minus bonis & obsoletis. Accurate etiam omnia, & artifici similis descripsit. EJUSD. *Traité des opérations de chirurgie*, Paris. 1720. 1731. 3. vol. 12. 1737. 12. 3. vol. germanice vers. *Abhandlung von denen operationibus chirurgicis*, Berolini 1733. 8. & anglice, vertente S. ANDRE' Lond. 1723. 8. Multum hic usus est ARNALDI, PETITI, PERCHETI, & aliorum chirurgorum inventis. Operationes non omnes, sed præcipuas tamen, cum recentissimis emendationibus descripsit, magnos hinc inde tractatus interposuit, inprimis de calculo, cui secundum totum tomum dicavit. Suturam clavatam renovare voluit, in gastroraphia & vulneribus profundioribus. Methodum MAGATI in simplicioribus vulneribus sequitur. Sectionem lateralem, nunquam a se ipso peractam, semel visam, inperfectius descripsit. Historias nonnullas ægre credibiles adspersit. Cataractæ & oculorum in universum & dentium operationes omisit. Acris contra eum a chirurgo anonymo *nosocomii hoteldieu* scripta est epistola sub titulo *lettre a* GARENGEOT *sur la nouvelle édition des instrumens de chirurgie*, Paris. 1731. 12. ubi in curatione vulneris turunda corrupti eum aliena a vero scripsisse asseritur.

GEORGII DANIEL COSCHVVITZII *manuductio ad chirurgiam rationalem*, Hall. 1722. 4. EJ. disputatio *de parturientium reclinatione inutili*, ibid 1725.

J. HERMANNI FURSTENAU *desiderata chirurgica*, Rintel. 1723. 4. Disputationes *de carcinomate labii inferioris absque sectione persanato*, ibid. 1739. *de abscessibus musculorum abdominis & vicinarum partium* 1742.

In MARTINI SCHURIG *compilationibus multa huc pertinent, ut in sialographia* edita 1723. 4. ad morsus animalium & hydrophobiam. In *chylologia* excusa 1725. 4. ad atretas, hernias, vitrivoros, & forensia aliqua habet. In *gynæcologia* 1730. ad partum difficilem, excrescentias vaginæ, &c. In *embryologia* 1732. ad prolapsum uteri ex partu, &c. In *hæmatologia* 1744. 4. ad vulnera. In *lithologia* ibid. eodem anno excusa calculorum omnis generis historias, lithontriptica, & lithotomiæ modos, vulgaria omnia, & ex mediocribus auctoribus exscripta.

MART. GOTTHILF LOESCHER *observationes chirurgica, medica & anatomica*, VVittemberg. 1723. disputatio cum bonis observationibus ad amputationem, spinam ventosam. Totam historiam inoculationis, quæ tunc maxime in Anglia agitata est, ad praxin differo. EJ. *de uteri procidentia* disputatio prodiit 1738.

MICHAELIS ADAMI GUSOVII *de novo paracenteseos instrumento*, Regiomont. 1723. Acum triquetram valde compositam describit, quæ possit pro lubitu & findi in duas & cum suo stylo uniri.

CHRISTIANI FRIDERICI HÆNEL olim amici nostri disp. *de morbis seroti*, Argent. 1723. 4. cum egregiis observationibus ad hydrocelen, &c.

J. CASP.

J. CASP. KUCHLER *de glandulis colli puerorum tumefactis*, Lipſ. 1723. 4. *de ulceribus dentium fistuloſis* 1733. diſputatio.

C. L. ROSA *de calculo veſica*, Argent. 1723.

ROBINSONII Librum de calculo hoc anno editum in pathologicis citavi.

VVILHELMUS CHESELDEN primæ notæ chirurgus, & anatomicus Anglus, & ipſe ſuperſtes. EJUS primus Liber, huc pertinens, eſt *treatiſe on the high operation of the ſtone*, Londin. 1723. 8. Alto nempe, cum hunc libellum ſcriberet, adparatu utebatur. Deſcribit hoc libello peritonæi ſitum, & ad veſicam habitum, tunc modum incidendi, qui ſatis feliciter eo tempore eveniebat. Libellos ROUSSETI & LE MERCIER perinde, ut DOUGLAS, recudi fecit. Contra hoc ſcriptum prodiit, DOUGLASSII forte ipſius ope, *Lithotomus caſtratus or* M. CHESELDENS *treatiſe on the high operatien examine'd*, Lond. 1723. 8. Nihil addidiſſe hic objicitur CHESELDENIO & ipſas citationes ex DOUGLASSIO ſumſiſſe. Ab eo tempore, ob difficultatem in curanda veſica in fundo inciſa, mutavit methodum, & lateralem RAVII paulum emendatam, ſecutus, maxime faventes ſucceſſus habuit, ut etiam itinere in Angliam ſuſcepto, novum modum didicerit S. MORAND. Eam deſcripſit, uti alibi dicetur, JACOBUS DOUGLAS, & ipſe in nuperrima anatomes editione. Auctor in *anatome* jam citata multas obſervationes habet chirurgicas, fracturam femoris pro luxatione habitam, ſcapulam evulſam, patellæ fracturam, paracenteſin felicem, herniæ hiſtorias. In magna *oſteographia* ancyloſeos & cariei innumera exempla depingi fecit. Ad editionem nuperrimam Liber *de operationibus chirurgicis* HENRICI FRANCISCI LE DRAN aliqua nova inſtrumenta adjecit, acum ad labium leporinum, acum anulatam cum filo pro polypo, ſerram amputatoriam, trepanum quod manu rotatur, deligationem ad corrigendum pedem introrſum detortum, acum triquetram curvam ad cataractas.

Idem 1730. cum editione *anatomes* ſuæ 3. fiſſionem iridis in ſyniceſi deſcripſit.

GIROLAMO MARINI *pratica delle più difficili operazioni di chirurgia che riguardano il litotomo ed oculiſta*, Rom. 1723. 8. Apparatum magnum & parvum deſcribit, ſed de nuperis inventis nihil videtur inaudiviſſe. Aliqua peculiaria habet de apparatus parvi uſu in feminis, & de calculo ſcrutando cerei ope. Cataractam membraneam facit. Aliqua addit de herniis ſpuriis, mediocris in univerſum auctor.

MARTINI ERNESTI BORETII *de apparatu alto*, Regiom. 1723. 4. Legi meretur, vidit enim & JOHANNEM DOUGLAS feliciter eo modo ſecantem, & DENYS ægrius RAUIANO more utentem, & RAUIANA methodo ſæpe veſiculas ſeminales lædi monuit.

VIDAL (medici Verdunenſis) *traité ſur la production des pierres dans le corps humain*, Chamberi 1723. 12. Calculus 12. unciarum, enormis eductus, funeſto eventu hic deſcribitur. *

In TRIVULTINIS ſept. 1723. deſcribitur calculus adhærens extractus ſequente membrana veſicæ abſque tamen majori malo.

CHRISTOPHORI JACOBI TREVV *nachricht von einer raren hauptvvunde*, Nuremberg. 1724. 4. Enorme vulnus ſclopetarium cerebri, diu ſine majori ſymptomate toleratum, accurate ex ephemeride deſcriptum hic habetur cum cadaveris ſectione. In *commercio* etiam *literario Norico* plurima reperiuntur argumenti chirurgici.

BOTTENTUIT *diſſertation ſur une machine pour réduire les luxations*, Pariſ. 1724. 12. Refutat inſtrumentum J. L. PETITI, mammas contundere objicit, & funeſtos eventus recenſet, manumque nudam præfert, ut *ex diario Erud.* video.

DUNN *method of chirurgical operations*, Londini 1724. 8. *

CHABERT *obſervations de chirurgie pratique*, Pariſ. 1724. 8. Chirurgi Maſſilienſis obſervationes 191. magna ex parte vulnerum, minime malæ.

CHABERT cujus *obſervations de chirurgie pratique* dictæ ſunt, ſimplex homo & ſani ſenſus eſt, & plerumque facillimis methodis utitur. Fiſtulam lacrumalem abſque perforatione ſanat. Vulnera abſque turundis aut digeſtivis curat. Trepano non delectatur, & BELLOSTIUM in univerſum ſequitur. Chirurgiam in triremibus exercuerat.

Hoc anno *Collegium medicum, anatomicum & chirurgicum*, Berolini utiliſſimo inſtituto inauguratum eſt. Et hoc etiam anno *quinque cathedra demonſtratorum in Amphitheatro* D. COSMI a Rege LUDOVICO XV. conſtitutæ ſunt, quæ ipſa epocha fuit magnarum inter Medicos & Chirurgos Pariſinos litium, cum iſti nulla in re Medicis cedere, eos ab *examini-*

minibus Chirurgorum rejicere, annuum testimonium venerationis negare, novam in Academia Facultatem efficere conarentur. Infinita inde in utramque partem scripta nata sunt, quorum aliqua citabimus.

J. JAC. SCHÆFFER *de variis lithotomiæ generibus*, Argent. 1724. 4.

J. ABR. MEYER *de curatione ulcerum rebellium*, Gryphisvvald. 1724. 8.

SAMUEL PYE *some observations on the several methods of lithotomy in a letter* D. JOH. LANE Londin. 1724. 4. Contra apparatum altum scribit, quem quater infeliciter tentaverat. Rationes tamen, quæ omnino adferri poterant, non protulit.

AUGUSTINUS FRIDERICUS VVALTHERUS variis minoribus scriptis chirurgiam ornavit. Sarcoceles eximiæ historiam descripsit in A. E. 1725. penemque monstrosum anno 1729. disputavit *de obstetricum erroribus*. In A. E. 1738. anatomen duorum herniosorum dedit. EJUS *de aneurysmate aortæ* programma ejusdem anni est. *De scarificatione occipitis* disputavit anno 1741. & *de cathetere & unguentis vesicæ collo virili inserendis* anno 1745.

JOHN. MAVVBRAY *female physician*, Londin. 1724. 4. * EJ. *midvvifry brought to perfection*, Londin. 1725. 8. se primum in Anglia obstetriciam docere gloriatur, nullius cæterum momenti auctor.

ANT. FIZES *specimen medico-chirurgicum quo præcipui suppurationis eventus expenduntur*, recensetur in J. des SAV. 1725. *febr.* Idem gallice versum & auctum cum titulo *traité de la suppuration des parties molles* prodiit Paris. 1742. 12. cum CHIRACI Libro *de vulneribus*. Aqueas lotiones salibus digestivis fetas præfert sarcoticis oleosis. Latine etiam recusa est in collectione operum, Monspelii 1742. 4. Ibi etiam continetur disputatio *de cataracta*, in qua media via incedit, proprior tamen novæ hypothesi.

J. MICH. LICHTMANS *geschikter augenartzt oder beschreibung des staars und hirnfelles*, Nurnberg 1725. 4. * cum appendice de modo, quo convexis specillis possimus uti.

GUALTH. HARRIS *dissertationes medicæ & chirurgicæ habitæ in Amphitheatro* R. S. *Med. Lond.* Londin. 1725. 8. Senile opus viri, qui anno 1679. Londinum absolutis studiis repetierit. Abhorret ab operationibus, & aneurysmatis incisionem funestam fuisse narrat. Turrundas refutat. De chirurgis ignaris, lucrique cupidis fuse queritur, excitatis exemplis diræ avaritiæ qua ægros torserunt. Hernias a partu difficili sæpe contrahi observat.

Mémoires pour l'université de Paris au sujet des patentes du Roi portant établissement de 5. démonstrateurs chirurgiens à St. Côme, Paris. 1725. 4 * Opposuit se novis cathedris, sed frustra, universitas. Responderunt Chirurgi *Réponse pour les Chirurgiens de St. Côme au Mémoire des Médecins de la Faculté de Paris* ibid. 1725. 4. * & *Problême philodémique si c'est par zéle ou par jalousie que les Médecins s'opposent à l'établissement de cinq chirurgiens démonstrateurs*, ibid. *

B. S. ALBINUS cum *indice suppellectilis anatomicæ*, quam RAUIUS in thesauris academicis dedicavit, edidit descriptionem instrumentorum, quibus utebatur RAUIUS & methodi atque encheiriseos, qua solebat secare. Latere aliquid oportet in RAUII administratione, cum peritissimi viri ad ALBINI descriptionem secantes non potuerint vesicam aperire.

NICOLAI de JANSON *Guidon du chef d'œuvre de St. Côme*, Paris. 1725. 12. Pro candidatis chirurgiæ miserum opusculum. *Suite du Guidon*, Paris. 1728. 12. est compendium anatomicum.

D. MARTIN MARTINEZ *medicina sceptica y chirurgia moderna*, T. I. Madrit. 1724. T. II. 1725. 4. *

In H. A. NICOLAI disputatione qua *observationes selectæ* continentur, Arg. 1725. edita reperitur etiam hydroceles historia, & articulationis analogæ, &c.

URBAN ELFVVING *de vulnere lethali ventriculi*, Abo 1725. disputatio.

In *Trivultino diario* hujus anni describitur calculorum in uretere repertorum magnus numerus absque ischuria.

J. THOM. HENSING *de ulcere cacoethico feliciter curato*, Giess. 1725. disputatio.

GOTTL. VVIPART LYSTHENII disputatio *de aneurysmatibus* 1725. In carotide externa exemplum habet.

JACOBUS DOUGLAS summus Anatomicus, in perficienda chirurgia magnum laborem posuit, tum investigando utilia veterum monumenta, tum in corporibus hominum in naturas morborum inquirendo, qui manu curantur. Et EJUS quidem *de herniis* opus, a fratre

fratre promissum, quo continerentur figuræ ex utroque sexu ad vivum delineatæ (in fine *lithot.* DOUGLASS.) quod multis præparationibus, ut vocant, illustraverat, penitus interiit. EJUS *history of the lateral operation*, Londin. 1726. 8. prodiit & cum titulo *historia lateralis operationis*, Leidæ 1729. 4. recusa est. Magno hic cum judicio compilavit, quæ JOHANNES MERY, MARTINUS LISTER, D. BUSSIERE, B. S. ALBINUS & alii de F. JACOBI & J. J. RAUII secandi methodo reliquerant, cum quibusdam D. BAMBER & CHESELDENII emendationibus. Per levatorem ani vesicæ corpus incidi vult DOUGLASSIUS, urethra intacta. EJUSD. *appendix to the history of the lateral operation y or of the stone* prodiit Lond. 1731. 4. & Leidæ 1733. 4. Latine recusa est, cum titulo *appendix historiæ sectionis lateralis seu cystotomia* CHESELDIANA: vertit PANAIOTA CONDOIDI DOUGLASSIUS summa cum cura describit instrumenta CHESELDENII, tum mensuris expressis tum ponderibus, scalpellum angustum, & reliqua; deinde operationem per singulas ejus partes, & iter secantis cultri, catalogum partium quæ inciduntur. Eam, uti MORANDUS, reliquis præfert. In *præfatione* auctor versionis antiquitates lithotomiæ sequitur, ARETÆUM excitat, qui cervicem vesicæ secare jusserit, CELSUM & PAULUM, qui propius ad lateralem sectionem inclinaverit. Infaustos successus lithotomorum Parisinor. ex tabulis publicis recenset.

M. ERNESTI ETTMULLER disputatio *de secundinarum exclusione*, Lips. 1726. Progr. *de ulcere intestini extus patente sanato* 1730. *de vulnere diaphragmatis* 1730. *de vulnere ventriculi* 1730. *de prægrandi pedis inflammatione* 1730. *de spasmo vesicæ* 1732.

ROBERT HOUSTOUN *history of ruptures and rupture cures occasiond' by a letter from a physician of Paris to one at London.. on a nevv never failing vvay of curing ruptures vvith a genuine receipt of the secret*, Londini 1726. 8. Imitabatur veteres, qui cauterio efficiebant cicatricem, quæ prolapsum intestini impediret, Germanus agyrta, & caustico potentiali similem cicatricem excitabat. Is arcanum D. SHAVV, hic THOMÆ BOVVLES tradidit, inde habuit T. RENTON, cui, post felicem successum, REX GEORGIUS I. equestrem dignitatem, libras 5000., & annuam pensionem 500. Librarum pro arcano revelando dedit. Ostendit auctor, vulgo notum fuisse, & dudum adhibitum. Nunc obsolevit. Respondit Libro, quem non vidi KATHARINA BOVVLES sub titulo *an ansvver to a book entitled the history of the ruptures*, &c. Lond. 1726. 12. Contra HOUSTOUNIUM spernentem arcanum, & & contra LITTLETONIUM vendentem idem remedii genus vindicat se vidua THOMÆ BOVVLES.

JAN van VVYCK *verhandeling der beengezvvellen, vervattende de rachitis, pædarthrocace, exostosis, anchilosis en crepitus articulorum*, Roterodami 1726. 8. Theorias dat morborum, rachitidem ab aquæ abundantia, spinam ventosam ab acido derivat, &c. Curationes pene medicas describit, & minime sufficientes in tantis morbis. EJ. Chirurgi *vyftig aanmerkingen der heel en geneeskonst*, Roterod. 1730. 8. * EJ. *proeven der redelyken heelkonst*, Roterod. 1732. 8. Examen breve chirurgicum pro tironibus cum adjecta anatome. EJ. *vvaarneeming rakende een fungus aan de hiel*, Roterod. 1741. 8. * EJ. *verhandeling der spier en peesgezvvellen*, Roterod. 1747. 8. Primæ speciei sunt inflammationes vulgo notæ. Tumores tendinum frictione aperire suadet, residuum consumere. Ganglia ab externa vi derivat, eaque mollientibus præparat, tunc pollice elidit. Contusiones tendinum vapore spiritus vini excipit, & mercuriali emplastro. Curvum collum describit, & rejicit resectionem tendinis sternomastoidei musculi.

RENEAUME *de la* GARANNE Professor Chirurgiæ in schola Medica Parisina, hoc anno edidit sermonem habitum cum prælectiones auspicaretur, cum *thesi* de herniis. EJ. titulus est *Discours tenu à l'ouverture des écoles de Chirurgie avec une thése paraphrasée, sous le titre de traité des hernies*, Paris. 1726. 12. In *sermone* medicinam commendat, merita facultatis Parisinæ in chirurgicam artem laudat, Chirurgos carpit. In *Thesi* aliqua minus nota habet, ut methodum VVINSLOVVI reducendi herniam per prostrationem in genua, & alias observationes. Encheiresin etiam tangit.

Mémoires pour les DD. Régens de la faculté contre la communauté des chirurgiens & le S. PETIT, Paris. 1726. 4. Demonstrantur merita ordinis Medici in artem chirurgicam. Cum antiqui Chirurgi artem desidia amisissent, ordinem Medicum anno 1505. barbitonsores inter discipulos recepisse, & ita erudivisse ostenditur, ut ipsis ceu solis uteretur civitas. An. 1660. Barbitonsores cum chirurgis in unum collegium unitum fuisse, omnia tamen jura Medicorum reservata, & antiqua etiam privilegia an. 1725. edicto Regis confirmata esse docetur. Et

certe ex S. GOURMELENI præfatione adparet anno adhuc 1551. Senatum edixisse, ne quis *magister Chirurgiæ* fieret nisi a quatuor præsentibus medicis explorati profectus ejus essent, quam legem ratam esse jusserunt *Status Regii*; cum Blesii anno 1576. convenirent. IDEM chirurgos die 15. nov. in schola medica obsequium facultati spondere testis est. Ex GUIDONIS vero PATINI *Epistolis* adparet, 21. febr. 1669. adsertum esse in Senatu imperium Medicorum in Chirurgos, & deletum titulum *collegii chiriatricii*, & interdictum Chirurgis toga & pileo, & dicatam D. COSMÆ cathedram.

Le chirurgien médecin, Parif. 1726. 12. Vehemens scriptum esse legi, sed ipse non vidi.

JAN SERMES *lithotomia Douglassiana ofte een nieuvve vvyze of steen snyden opgestelt in een vertaaling van* J. DOUGLAS *en* VV. CHESELDEN : *benevens de gedagten van* L. HEISTER *over deeze vvyze, vvaarby eenige aanmerkingen over de vvysen van steen snyden geoeffend door* J. DOUGLAS *en* RAU, *en een nieuvv manier van breuke te snyden*, Ultrajecti 1726. 4. Medicus & Chirurgus, operatoris vices Amstelodami exercuerat ab anno 1715. & lithotomi Amstelodamensis ab anno 1720. Exercere cœpit anno 1723. apparatum altum, & post 11. felices operationes, cum in puero calculum extrahere non potuisset, ab officio remotus est. De ea lite fusissime scribit. Libellos DOUGLASSII & CHESELDENII, hic latine redditos, jam citavi. Deinde sua addit. Post repletionem vesicæ, SERMESIUS incisionem faciebat in perinæo, & vesicam cathetere subibat, qui eam offerret cultro, per vulnus abdominis introducto. Eo cathetere peritonæum in eo puero infeliciter perforaverat. Hernias, ad imitationem vagabundi herniotomi, nomine *Franks*, ligato sacco suadet sanare.

DANIEL KOCH *de hernia crurali*, Heidelberg. 1726. Bona disputatio, cum observatione herniæ a ruptione ortæ: herniæ cruralis in cadavere observatæ.

NIC. le TELLIER *quæstio medica* : *Non ergo cuique gangrænæ solius chirurgiæ auxilium*, Resp. BERNARDUS de JUSSIEU Parif. 1726.

Letter from a male physician to the female physician, Londin. 1726. 8. Inutilis censura libri D. MAUBRAY.

P. V. du BOIS *nouveau Traité des scrophules*, Parif. 1726. 12. Cibum infantum & pultes carpit. Secuta est *suite des maladies chroniques*, Parif. 1726. 12. 1733. 12. in qua morbi etiam oculorum tractantur.

G. FRID. de FRANKENAU in A. E. anno 1726. pro educendo calculo fundam HESSII Chirurgi inventam proposuit.

J. J. DOEBEL *de cataracta natura & cura*, Londini Scanor. 1727. 4. *

J. D. SANTORINI *istoria d'un feto estratto delle parti deretane*, Venet. 1727. 4. Præter historiam fetus per anum extracti, post quem alter a matre conceptus fuerat, varia habet huc pertinentia, connatum intestinum ut fæcum transitus negaretur, rupti uteri tria exempla, alia.

NICOLAI PATUNA *relazione intorno al cadavere d'un feto da lui cavato dalla parte posteriore*, Venet. 1727. 4. Minime malus libellus. Historiam describit, quam SANTORINUS, sed fusius, cum ipse ossa prioris fetus per anum extraxerit, felice eventu, adfuerat autem aliquot diebus & medicinam fecerat SANTORINUS. Exempla congregat similia PATUNA, & conjecturam proponit, fuisse fetum tubarium. Addit gravissimæ hæmorrhagiæ uteri historiam, quam sustulit extracto fetu. EJ. *Tract. dell' erpete*, Venet. 1729. 4. *

FRANÇOIS COLOT *Traité de l'opération de la taille avec des observations sur la formation de la pierre & les suppressions d'urine*, Parif. 1727. 8. Ab ipso LUDOVICO XI. ars secandi pro calculo extrahendo in familia COLOTORUM fuit, primamque illam perfecit GERMANUS COLOT. Seculo XVII. celebris ex ea gente fuit LAURENTIUS qui Gandavi secuerat (BLANCAARD *jaarregister Cent.* VI. n. 40.) Noster ultimus suæ gentis, observationes hic dat ex immensa praxi sumtas. Altum & lateralem apparatum rejicit, ut qui magno adsuevisset. Satis laudat interruptam operationem, quæ tempore demum suppurationis perficeretur. Ischuriam ex paralysi vesicæ, ex calculo inpacto aliisque causis natam fuse persequitur. In *præfatione* anonymus medicus, quem fere pro CL. HUNAULD haberem, pro alto & laterali apparatu contra magnum dicit, neque chirurgis parcit.

JOHN MIDDLETON *short essay on lithotomy as it is performed above the os pubis and a letter of* M. MACGILL *to* D. DOUGLAS Londin. 1727. 4. Totus Douglassianus, recenset operationes alto apparatu factas a THORNHILLIO, quarum duæ fuerunt cum apertione peritonæi. Ad aliqua argumenta SAMUELIS PYE respondet, & apparatum altum defendit.

J. CA-

J. Casimiri Hertii disputatio *de variis lithotomiæ administrandæ methodis & Ravianæ præstantia*, Gess. 1727. Viderat respondens Filgus secantem Raurum.

J. Sam. Carl *Elementa chirurgiæ medicæ ex mente & methodo Stahliana profluæ* 1727. 8.

VVilhelm Henrich Proebisch *von der operation des steinschneidens uber dem osse pubis*, Königsberg 1727. 4. Historia operationis quasi re bene gesta per incisum peritonæum factæ, unde gastroraphiam adhibere necesse fuit. Urina molestiam fecit, æger tamen sanatus est.

J. Daniel Gohl Epistola *de spina ventosa*, Hall. 1727. 4. Fusa & cum observationibus. Ej. *einleitung zur praxi chirurgica*, Nurnberg 1736. 8. qua tumores, vulnera, ulcera, luxationes, fracturæ & quædam alia vulgatiora mala chirurgica describuntur.

J. Bapt. du Bois & Boyer quæstio medica: *Ergo fetus extra uterum genitus salva matre potest excludi*, Paris. 1727. 4. Historiæ partuum ventralium & fetuum per anum extractorum. Ej. *vulneris moderate suppurati rara curatio* 1734. Ej. *ergo curtæ nares ex brachio reficiendæ* 1742.

Christoph. Martin. Burchart *de tumoribus scirrhosis*, Rostoch. 1727. disp. cum observ.

Rudolf Aug. Behrens *triga casuum memorabilium medicorum*, VVolfenbüttel 1727. 4. Fracturæ femoris in Principe funestæ: & abscessus hepatis a vulnere capitis historia. R. A. B. (Behm Pl. sed puto Behrens) *de imaginario quodam miraculo in gravi oculorum morbo* (epiphora sebacea) *ejusdemque spontanea atque fortuita sanatione*, Brunsvvic. 1734. 4. De curatione nobilis Hispani agit, quam Montgeronius inter miracula D. Paris recensuerat, adlato etiam S. Yvesii testimonio.

Canuti VVigelii disputatio *de cataracta*, Upsal. 1727. 4.

Gerh. Stoer *untersuchung der frage ob es nötig und möglich sey die praxin der Medicin Chirurgie und Apothekerkunst in einer per son zu vereinigen*, Helmst. 1727. 4. Contra Gölichii dissertationem & contra unionem trium partium medicinæ.

Christoph. Ernest Conou, *de hydrope lapsu curato*, Hall. 1727. 4.

Salvator Morand, eruditus anatomicus & Chirurgus Parisinus, inclaruit inprimis arte secandi vesicam & educendi calculum. Ejus *Traité de la taille du haut appareil avec une dissertation de* M. Morand *& une lettre de* VVinslovv *sur la même matière*, Paris. 1728. 8. prodiit. Anglice versa est Lond. 1729. 8. a J. Douglas, adjectis sexaginta historiis hominum apparatu alto sanatorum. Initium continet observationes ab aliis peractas, & historiam operationis: inde sequuntur duæ operationes a Morando institutæ, quarum altera felix fuit, & demonstratio utilitatis apparatus alti, & responsio ad objectiones. VVinslovvus præter anatomica varia etiam commoda boni situs demonstrat capite non erecto. Ej. *éloge de* M. Marechal, Paris. 1737. 4. Ejusd. *réfutation d'un passage du traité des opérations de* Sharp, Paris. 1739. 12. Morandus perceptis incommodis alti apparatus, Londinum se contulerat, & meliorem methodum didicerat a Cheseldenio. Cum autem varii eo apparatu uterentur, neque feliciter omnes, narratum est in Anglia, publica lege Parisiis hanc methodum esse proscriptam. Eam famam refutat hic Morandus. Ej. *discours pour prouver qu'il est nécessaire à un Chirurgien d'être lettré*, Paris. 1743. 4. Chirurgo necessariam esse cognitionem Physices, Logices, Chemiæ, & omnis fere ambitus medicinæ, neque solo manus exercitio veros Chirurgos fieri, ostendit, addictus causæ Chirurgorum, ut tamen a modestia non recedat.

In *Trivultinis* hujus anni Jul. M. Medicus Helvetus nomine VValthier descripsit historiam dissecti apud Santorinum oculi, in quo membrana vera fuerit, cum lens sana esset.

In *Actis Monspeliensibus* D. Lamorier mortem ex fistuloso tumore intestinorum descripsit.

Le Moine & Boyer *non ergo expectanda cataractæ maturatio*, Paris. 1728. posse enim adnasci lentem uveæ, vel indurari, vel in lacteam naturam conputrescere. Millepedes in recente malo laudat.

Christ. Ernest Clauder *mirabilis calculi humani historia*, Chemniz 1728. 4. Calculi nempe in scroto reperti historiam dat, & de laryngotomia in submersis agit.

J. Frider. Becker *de fistulis urethræ virilis*, Hall. 1728. 4.

Pierre Fauchart *chirurgien dentiste ou Traité des dents*, Paris. 1721. 8. & 1746. 12. vol. 2. germanice Berolin. 1733. 8. Dentes, eorum morbos, curationem, instrumenta, encheireses fusissime describit, ex longa experientia, & plurima observatione. In posteriori editione adjectus est tractatus de symptomatibus infantum dentientium, & Bunonum qui

nimis vulgarem fecerat dentium a morbis acutis læsionem FAUCHARDUS passim refutat. Deinde novam operationem suadet, perforationem nempe dentis ad ulcus internum. Dentes, etiam primos evellere dissuadet contra eundem dentarium medicum. Machinam describit, qua defectum resarsit omnium dentium labii superioris. Plenissimus mihi videtur liber eorum qui de morbis dentium exstant.

Ordnung des hebammen meisters und sämtlichen hebammen der stadt Strasburg ibid. 1728. fol. Exemplum optimi instituti pro erudiendis obstetricibus, quæ jubentur apud proprium pro ipsis constitutum Professorem artem discere, & sectionibus corporum adesse, partum vetantur præcipitare, &c.

LUD. FRANC. MANNE *observation de chirurgie au sujet d'un playe à la tête*, Avignon 1729. 8. Historia hominis, qui longo tempore bene se habuit, cum in cerebro partes ossis depressi laterent.

JOACH. PARIS *della litotomia* Palermo 1729. 8. * Habere instrumenta a vulgaribus diversa lego.

AUBREY *sed surgeon*, London 1729. 12. *

In CL. SCHODERI disputatione *de ingressu intestinorum*, Altdorfii 1729. defensa, hernia describitur in qua appendicula vermicularis ad saccum adnata, & una in inferiorem partem intestini superior ingressa erat.

BENEDICTI DUDDELL *Tract. of the diseases of the horny coat in the eyes*, Londin. 1729. 8. Discipulus VVOOLHOUSII, scarificationem frequentissime adhibet; vetat radere corneæ cicatrices: Cataractam in lente ponit, & descriptionem dat satis obscuram & mistam, cum multo tamen experimento: non ignorat capsulæ opacitatem, vel solam vel cum lentis opacitate conjunctam. EJUSD. *supplement of the treatise of the diseases of the horny coat of the eyes*, Lond. 1636. 8. * EJUSD. *appendice to the treatise of the diseases of the horny coat of the eyes*, Lond. 1738. 8. *

BENEDICTUS DUDDELL in *appendice* citata nullo omnino ordine varia percurrit: de sacco lacrumali, adhæsione palpebræ ad oculum; CHESELDENII incisione iridis, quam vehementer carpit; de adhæsione cataractæ, opacitate vitrei, imaginibus perpetuis, quæ sint bullæ in arachnoidea membrana; lentis emollitæ extractione per corneæ vulnus, tumore arachnoideæ, unde objecta majora appareant, fistula ani. *Supplementum* citatum etiam fere TAYLORO opponitur, qui male & infeliciter operatus sit. In eo DUDDELLIUS carpit ejus lanceolæ usum in sclerotica incidenda. Pro retina adfert historias boni visus, cum choroidea vitiata esset. Historias narrat hippi, iridis rubræ in puero, laudat scarificationem oculi in amauroseos principio.

In *Trivultinis* anno 1729. habentur MORASCHII & aliorum observationes, qui cataractam in oculo viderant, cum lens sana esset.

MAURIT. HENRIC. HENRICI *de cataracta*, Hall. 1729. disp.

C. G. STENZEL *de steatomatibus & tumoribus cysticis*, VVittemberg. 1729. 4. disputatio. EJ. *de cantharidum & similium medicamentorum ad calculum efficacia* 1741. EJ. *de externo cantharidum usu* 1745. & aliæ exstant disputationes.

C. G. STENZEL adde disp. *de cantharidibus auctoribus prospera & adversa valetudinis*, VVittemberg. 1740. 4.

ADAM. JOSEPH. GERNECK *vindiciæ artis chirurgicæ*, Vienn. 1729. 4. *

HENRICUS FRANCISCUS LE DRAN noster olim hospes ingenio & judicio magis, quam subtili anatome, aut eruditione viget, & plurima in arte experientia eminet. EJ. *parallèle de la taille*, Paris. 1730. 8. prodiit, experimenta vero ad eum librum pertinentia in cadaveribus & in vivis ægris facta ipse vidi. Egregius liber brevis est & nitidus, icones delineatæ a Medico STANISLAI R. nomine RENNO. Apparatus varios comparat, parvum rejicit, magnum corrigit incisione in collum vesicæ protracta, Rauiano laterali palmam dat, alto iniquior. Germanice exstat *vergleichung der mancherley manieren den stein aus der blase zu ziehen*, Berlin 1737. 8. & Anglice, Londin. 1738. 8 EJUSD. *observations de chirurgie avec des réflexions*, Paris. 1731. 12. vol. 2. Observatione 115. pleræque propriæ, aliquæ communicatæ, multæ gravissimorum morborum, in quibus simplicia auxilia plerumque feliciter adhibuit, neque infaustos successus dissimulavit, & pereuntium sectiones adjecit. De herniis multa habet, ad quarum curationem, quando incarceratæ sunt, novum instrumentum descripsit. Multas observationes & monita & deliberationes de utilitate hujus alteriusve curationis suasque rationes adjecit. Germanice prodierunt *chirurgische anmerkungen*,

kungen, Norimberg. 1738. 8. & Anglice 1739. 8. EJ. *réflexions sur les playes d' armes a feu*, Paris. 1737. 12. Amstelod. 1745. 12. Breviter & practice & gnaris scriptus liber. In operationibus non timidus, trepani, & incisionum cordatus suasor. Germanice versus est cum titulo *Abh. von der cur derer schussvvunden* Norimberg. 1740. 8. EJ. *Traité des opérations de chirurgie*, Paris. 1742. 12. Bruxell. 1745. 8. Egregius iterum labor, quo in singulis observationibus absque novitatis affectatione novi tamen habetur aliquid & accurata methodi expositio; ad magnum apparatum paulum perfectiorem, variis tentatis, rediit. Amputationis cum retentis segminibus duobus inventum describit. In humeri articulo brachium amputavit, quod S. MORANDI inventum est. (de VAUX *ind. funer.* p. 611.) vel LE DRANII patris, huic etiam filius tribuit. Non omnes operationes habet. Anglice versus est a GATAKERO cum additamentis CHESELDENII, Londin. 1749. 8.

Additamenta que diximus CHESELDENIUM dedisse ad anglicam versionem HENRICI FRANC. LE DRAN *Traité des operations de chirurgie*, icones sunt novorum quorundam instrumentorum, tum monita de nonnullis operationibus, aneurysmate, calculi extractione, fistulis, herniis, &c. quibus simpliciores plerumque modi operandi docentur.

J. BUBBE *nachricht vvas von dem blutlassen überhaupt insonderheit von der ader und pulsader eröfnung ingl. dem schrepfen und anlegen der blutegel zu halten sey*, Gotha 1729. 8. *

JOHANNIS THEODORI ELLER *medicinische und chirurgische observationen an dem Berolinischen hospital der charité*, Berolini 1730. 8. excusæ, optimæ notæ sunt, maxime ad calculi sectionem hypogastricam, ad cancrum ejusque naturam & curationem, ad ani fistulam, nixus nimii noxas, &c. IDEM in *Mémoire de l' Acad. des sciences de Berlin* 1746. dedit dissertationem *de gangulis*, effusa nempe in cellulosam tendinis gelatina.

FRANCISCI MARESCOTTI *relatio mirabilis operationis in tumore carcinomatoso lingua*, Bonon. 1730. 4. * Italice.

Parere del P. PAOLI Luccæ 1730. Contra BENEVOLUM. EJ. *risposta sopra alcune accuse dategli in un certo manifesto del* S. ANT. BENEVOLI, Lucca 1731. 4. Ea scripta sunt, quorum refutationem recensui cum operibus BENEVOLI.

CHRISTOPHORI HENRICI KEIL *chirurgisches handbüchlein*, Lips. 1747. 8. & alias editum. Pro tironibus.

J. CASP SCHOBINGER egregia disputatio *de fistula lacrymali*, Basil. 1730.

In VALISNERII operibus, Tomo inprimis III. varia huc pertinentia habentur, ad morsum viperæ, hydrocephalum, calculos varios etiam circa acum natos, scorpii ictum, tarantulas.

JOH. CASPART *de exostosi cranii* Argentor. 1730. 8. Magna & funesta exostosis cranii a morbo venereo.

J. D. EHRHARDT BRUNNER *de partu præternaturali ob situm placentæ super orificium internum uteri*, Argentor. 1730.

CAMILLI FALCONET thesis: *Ergo educendo calculo præferendus apparatus lateralis*, Paris. 1730. 11. Maj. recusa anno 1744. nam primam editionem non habeo. Crudelitatem magni apparatus ostendit, non ab angustia solum sphincteris, sed a constrictione convulsiva quæ ab ea encheiresi abesse nequit. Præfert lateralem, in latere sinistro exercitum apparatum, cum in eo fere semper latere vesicæ appendices sint. Eruditam habet historiam lithotomiæ.

J. ADAMI KULMUS *de tendine achillis disrupto & arteriis in osseam substantiam degeneratis*, Gedan. 1730. memorabilis observatio. EJ. *historia calculi apparatu alto incisi* exstat in A. ER. 1732. EJ. est disputatio *de exostosi steatomato de clavicula ejusque felici sectione* 1732. 4. & EJ. disputatio *de uteri delapsu, suppressionis urinæ & mortis causa* 1732.

In *secundo* Tomo collectionis HECQUETIANÆ (*de la digestion & des maladies de l' estomac.*) Parisiis 1730. 2. vol. 12. editæ exstat L. V. *sur les maladies des yeux* in PETITUM. EJUSDEM *Chirurgie* cum *Médicine & Pharmacie des pauvres* prodiit Paris. 1740. 12. EJUSDEM *le brigandage de la chirurgie ou la Médicine opprimée par le brigandage de la Chirurgie*, Utrecht 1738. 8. *

In FRANCISCI QUESNAI *observations sur les effets de la saignée avec des remarques critiques sur le Traité.. de M. SYLVA* Paris. 1730. 12. practicas quidem inprimis utilitates venæ sectionis perpendit, ipsam tamen encheiresin, contusionem & alia chirurgica non penitus omisit, IDEM varios nuper chirurgicos libellos edidit *de la gangrène*, Paris. 1749. 12. quos nondum legi,

legi, & *Traité de la suppuration* ibid. 1749. 12. plenum omnino opus, quo mechanismus mali & medicamenta per classes distributa fuse exponuntur. Negat ubique ab inflammatione nasci suppurationem. Pus in ipsis arteriis generari adfimat. Exitum inflammationum *per delitescentiam* fuse describit. Defendit repellentia, & suppurantia non valde probat. Puris trassudationem observat. Turundas defendit. Salis ammoniaci externe adhibiti vim in contusionibus laudat. Negat a resorbto pure post abscessus cerebri sequi hepatis abscessus, &c.

FRANCISCUS QUESNAY hoc loco recensus in *Traité de la gangrène*, Paris. 1749. 8. frigidam a sicca, & in utraque varias species sollicite distinguit, curationes ex theoria opponit, collatis aliis CL. virorum observationibus. Incisiones in contusionibus, stupore partium rejicit, & amputationem in gangraena, nisi ea jam moram egerit, ipsa.

HENDRIK UYLHOORN *noodig denkbeeld van spina bifida aan* H. A. TITSING, Amstelodami 1732. 8. Lector in chirurgorum schola, spinam bifidam describit & deducit a flexione vehementi spinæ, quando fetus caput deorsum vertere, seque dare præcipitiem prohibetur. Incisionem rejicit, ut oportebat, & curationem palliativam commendat. Ad hunc tractatum forte ob nonnulla UYLHOORNII verba, quibus Amstelodamenses & academica studia sprevisse videbatur, acriter respondit ABRAHAMUS TITSING, collegii chirurgici decanus, in libello *heelkundige verhandeling over de tegennatuurlyke splyting der ruggegraat*, Amstelod. 1732. 8. A flexione vertebrarum nimis naturali, nihil mali sequi ostendit, causamque veram spinæ bifidæ ponit in hydrocephalo, aut nævo ex materno terrore nato, aut denique in externæ alicujus injuriæ effectum. Delabitur sub finem ad litigia, & chirurgiam elevat, medicinæ, quam adversarius sprevisse videbatur, faventior. Passim observationes suas & aliorum profert. Acerbe respondit UYLHOORN in *tvveede vertoog over de spina bifida tot tegenantvoord aan* A. T. Amstelod. 1133. 8. Ignorantiam TITSINGIO reprobat, & errores & timiditatem in operationibus; vim imaginationis maternæ refutat, modum, quo ab inflexione spinæ hoc malum nascitur, pluribus explicat, paralysin inde pedesque incurvos plerumque oriri observat. Infensus æmulo, medicinam ipsam adgreditur & juniorem minusque nobilem chirurgia esse contendit. Parisiis educatus fuerat. IDEM HEISTERI institutiones chirurgicas belgice vertit & ita auxit, ut J. D. SCHLICHTINGII (minime in chirurgos blandi) plenum elogium meruerit. Amstelod. 1741. 4. Nuper obiit.

De HENDRIK UYLHOORN adhuc notamus, eum inprimis in inveniendis aut perficiendis instrumentis ingeniosum fuisse.

ABRAHAMI vero TITSING, acris ingenii hominis, aliqua alia scripta sunt. EJUS *heelkondige verhandelingen over de steen & steensynden van* F. JAQUES *uytgevonden*, *van* RAU *beschaafst*, *en door* J. DENYS *verdonkert*, Amstelod. 1731. 8. Acre satis in DENYSIUM scriptum, in gratiam UYLHOORNII, tunc adhuc amici, & JOHANNIS SERMEE scriptum. Demonstrat DENYSIUM artificium RAUII non aperuisse, & a musis alienum hominem esse; multa etiam ad historiam lithotomiæ adfert, qualis in Belgio exercetur. Mala vesicæ & historias varias adjicit. EJUS *verdonkerde heelkonst der Amsterdamers* prodiit Amstelodami 1735. 4. invidioso titulo præfixo tædiosa quadam literarum varietate ingratum. Vulnerum, ulcerum, abscessuum, fracturarum & luxationum curationem tradit, cum plurimis observationibus. Ita fissuram tibiæ frequenter invenit. Gangrænam in itinere Spizbergico a frigore natam sæpe vidit, in classe enim, deinde Amstelodami multis annis chirurgiam exercuit. Sed vastum opus hic excerpi nequit. EJ. *diana ontdeckende de dvvaasheit der vroedmeesteren*, Amstelod. 1750. 4. editum nondum vidi. Nimis fere ubique acerbus est, hinc in perpetuis inimicitiis vitam terit,

Notus mihi fuit olim JACOBUS DENYS chirurgus, lithotomus & obstetricator, qui magnas divitias arte sua acquisivit. EJUS sunt *observationes chirurgicæ de calculo renum, vesicæ, urethræ, lithotomia, vesicæ punctura*, in quibus *probat Rauianam methodum tutissimam esse*, Leid. 1731. 8. Ordinem desideres, encheiresin & descriptionem operationis, cæterum opus experimentis plenissimum est. Ostendit fallacia esse signa, & multas historias narrat, in quibus calculus adfuit nemini exspectatus, vel contra nullus repertus est, cum adesse firmissime crederetur. Plurima de calculi latentis natura signa profert. Altum apparatum fuse refutat, adfirmat mysterium Rauianæ operationis sibi soli notum esse. Casus

sus funestos nullos sibi accedere gaudet, calculos adhærentes, nimis magnos, nimis parvos, ramosos jubet deserere. Pauca de punctione vesicæ addit, ad quam fistulam suadet in fine tribus oculis apertam. EJUSDEM *verhandelingen over het ampt der Vroedmeesters en Vroedvrouvven met aanmerkingen derselven konst rakende*, Leid. 1733. 4. Liber certe minus notus, quam oportebat, (cum v. g. desit in bibliotheca PLATNERI) qui inter sui similes mihi potius excellere videtur, ob candorem, laudabilem patientiam in accuratissima recensione historiarum & encheireseon, ob copiam utilium observationum, ob theoriæ inutilis absentiam, ob plenissimam molarum historiam, ob partus monstrosos, hæmorrhagias, situs perversos uteri accurate descriptos, manus auxilia vera & practica & etiam LAMOTTIANIS faciliora, nisi quod laqueo utatur ad educendos debilium puerorum pedes. Caput digito perforat, quoties educere oportet.

JOHANNES DE GORTER ex præcipuis BOERHAAVII discipulis, Professor Hardervicenus ediderat jam anno 1731. 8. belgice *de gezuyverte Heelkonst*. Eam, rejectis iconibus, reformatam cum nomine *Chirurgiæ repurgatæ* latine edidit Leidæ 1742. 4. Florentiæ etiam recusam 1743. 4. Multa physiologica habet, chirurgiam medicam inprimis proponit, omissis encheiresibus difficilioribus, ad educendum fetum, vel calculum, & ad calcem formulas adjicit. EJUSDEM *kort vertoog hoe en vvar de stuytband der kraamvrouvven moet gelegt vvorden*, Amstelod. 1744. Vulgarem modum, quo adstringunt abdomen puerperarum, nocere ostendit, & sanguinis iter supprimere. Ipse suffulcire unice vinculo suadet, ut uteri vis contractilis adjuvetur, lochia expellantur, sistatur hæmorrhagia, placenta retenta absque operatione expellatur. Utitur mantili, quo totum abdomen circumdatur, id post aliquot horas, quando sponte laxatum est, adstringi jubet, in macilentis pulvinis explet cavitatem ilium. Ad menses nimios laudat idem vinculum circa ossa coxæ & per natium intervallum firmatum.

Hoc annus *primus Tomus Commentariorum Acad. Bononiensis* prodiit, alter anno 1746. In priori F. J. LEPROTTUS de aneurysmatibus plenum tractatum dedit, & de iisdem egit MICHELOTTUS. In hoc altero imprimis multa egregia chirurgica sunt. P. PAULUS MOLINELLUS agit de vitiis viarum lacrumalium, & naturalem canalem suadet aperiri. Cortex peruvianus ad gangrænas exhibitus incerto fuit auxilio. Vulnera tendinis absque sutura sanata recensentur. Calculis plenus saccus ex ano feliciter eductus est. JOSEPHUS VERATTI in vesicatoriorum naturam inquisivit.

Multa etiam bona chirurgica habentur in C. J. TREVVII *Commercio Literario Norico*, & in GOTTLIEB BUDAEI *miscellaneis medico-chirurgico-practicis* quæ Gorlizii annis 1731. & seqq. in 4. prodierunt, & in *Academiæ Biteriensis monumentis*, ut anno 1731. ad aneurysma spurium: anno 1735. ad resectionem uvulæ gangrænosæ, ad vulnus sinus frontalis.

MART. GUIL. SCHVVENKE *de operatione inguinali*, Leid. 1731. 4. *

J. GEORG. MAURER *vademecum chirurgicum*, Schafhusæ 1731. 8. * PL. qui Liber F. & Lipsiæ 1737. 8. recusus est, cum titulo *gründliche enleitung zur chirurgie*.

JAC. MICH. KORNMANN *höchstnöthiger unterricht von der geburt des menschen*, Erfurt 1731. 8. Nempe ars obstetricia.

Spagirische chirurgie, Schneeberg 1731. 8. 1742. 8.

AGRICOLÆ forte opus esse suspicor, quod citatum hoc loco est sub nomine *spagirische chirurgiæ*.

HUG. GOURAIGNE *de tumoribus humoralibus in genere*, Monspel. 1731. *de tumoribus humoralibus simplicibus*, ibid. 1733. *de tumoribus tunicatis* 1733.

IN SCHVVENKII *hæmatologia* appendix est, in qua observatio exstat luxationis femoris. EJ. *schets van de heelmiddelen en haar uytvverking*, Hag. 1745. non vidi.

JOH. TIMM *einiger Engelländer und Frantzosen anmerkungen über den steinschnitt nach dem Englischen apparatu*, Brem. 1731. 8. MORANDIANI operis excerptum est, & PLATNERI in A. ERUDITORUM publicata nova instrumenta repetit. Inter EJUS *anmerkungen in eröfnungen von körpern*, Brem. 1735. 8. habentur etiam vulnerum funestorum historiæ, spinæ ventosæ, aneurysmatis. IDEM anno 1731. vertit & Bremæ in 8. edidit ANTONII Librum *de morbis oculorum von den augenkrankheiten* cum ANELLI methodo curandi fistulas, VVOOLHOUSII ad PALFYNUM epistola, & nonnullis PALFYNI de cataracta observationibus.

J. HENRICI COHAUSEN *Lucina* RUYSCHIANA, Amstelod. 1731. 8. etiam ostendit non sufficere musculum uteri ad expellendam placentam, neque exspectationem hic locum habere.

Acta Societatis Edimburgensis plurima eximia ad chirurgiam pertinentia continent, & observationes solitarias, & integros tractatus MONROI in T. II. (& IV.) de aneurysmate, scirrho lethali oesophagi; in T. III. de vitiis canalium salivalium, de forcipe anglico; in T. IV. de amputatione: in T. V. de herniis & hydrocele, & carie. In T. III. & IV. D. PORTERFIELDS tractatus de morbis oculorum. In T. V. ROBERTI VVHYTTE experimenta cum lithontriptico Stephaniano adfini instituta, nempe cum aqua calcis, qua feliciter lapidem dissolvit. Nova instrumenta chirurgica T. V. n. 41. describuntur, &c.

J. MAURICII AUERBACH *de procidentia ani* bona dissertatio, Erfurt. 1732. 4.

J. PETRI DIVOUX *de hernia vesica urinaria*, Argent. 1732. quæ etiam inter SALZMANNIANAS censa est.

J. FRIDERICI BAUER *de scarificatione certo remedio podagrico*, Lips. 1732. disputatio.

OTTO JUST. VVREDEN *anvveisung zur Chirurgischen praxi in vvelcher die vvunden abgehandelt vverden nebst einen anhang von den eigenschaften eines rechtschaffenen chirurgi*, Hanoveræ 1732. 8. * EJ. *kurtzer unterricht von chirurgischen feldkasten*, Hanoveræ 1743. 8. * Olim amici nostri opuscula.

J. JAC. SCHEUCHZER *beschreibung von den fligenden zungenkrebs*, Tigur. 1732. Maligni ulceris linguæ historia, quod in bubulo genere grassatum est, cum instrumento, quo feliciter radebatur, icone & progressus mali diario.

JOHN DOUGLAS *short account of mortifications and of the surprizing effect of the barck*, Lond. 1732. 8. Novi tunc inventi historia. EJUSD. *on the state of midvvifry in London*, ibid. 1736. 8. Invectiva in CHAPMANNUM & CHAMBERLAYNIUM, quem infelicem cum suo arcano fuisse objicit. Obstetrices tuetur, & operi sufficere contendit. Nosocomium pro puerperis condi suadet.

G. SMITH *institutiones chirurgicæ or principles of surgery*, Londin. 1732. 8. Pharmacopœa potius est seu materia medica chirurgica, secundum classes medicamentorum disposita, ut encheireses breviter & quasi obiter tetigerit.

J. B. VVINSLOVV thesis: *Non ergo potest anatomes parum gnarus funestos errores evitare*, Paris. 1732. Historiam habet, in qua chirurgi in æstimanda æqualitate femorum erraverunt. Jussit VVINSLOVV comparare situm utriusque coxendicis, ne alter retineretur superius, dum alter trahentem chirurgum sequeretur.

EJ. *Non ergo ad servandum præfetu matrem obstetricium hamatile minus anceps & æque insons quam ad servandum cum matre fetum sectio cæsarea*, Paris. 1744. Rejicit uncos, & recenset felicem eventum sectionis cæsareæ.

In *Actis Monspeliensibus* hujus anni LAMORIER aquæ usum in ulceribus & inflammationibus laudavit.

NICOLAI ANDRY *An in luxatione humeri ambe potius quam scala, janua, polyspastos*; Paris. 1732. disputatio. Contra PETITUN, amben laudat, etsi fateatur nocere in luxatione sub alam. Contra PETITI machinam contundere insigniter, &c. objicit, &c. Huc etiam refero EJUSDEM *orthopedie ou l'art de prévenir & de corriger dans les enfans les difformités du corps par des moyens a la portée des peres & des meres*, 2. vol. 12. 1741. Bruxell. 1743. 8. Germanice Berolin. 1744. 8. Difformitates corporis universi valde minute prosequitur, ut in unguibus exemplum est, & omnia considerat, quæ rectum corporis habitum vitiare possunt, ne sellæ quidem figura excepta. Consilia dat diætetica, aut vincula aliqua, aut machinas, aut artificia, uti v. g. collum obliquum determinata in alteram partem colli versione sanet. In nonnullis superstitiosior videtur, ut in panno quatuor colorum ad strumas calcinato. Gibbum derivat a tensione nimia musculorum abdominis, &c. EJUSDEM est libellus *Cleon à Eudoxe, touchant la préeminence de la médicine sur la chirurgie*, Paris. 1738. 12. 1739. 12. * Jam ARISTOTELIS tempore medicos architectorum similes fuisse ostendit, qui chirurgis, ut operis, imperarent. Ipsos chirurgos togatos (*de Robe longue*) medicis subjectos fuisse, iisque tonsores fuisse substitutos, cum officio minus bene defungerentur, recte docet. Ad hunc libellum anno 1738. 4. respondit pseudonymus Nic. *des* ROSIERS in *réponse à l'écrit intitulé* CLEON & EUDOXE *par* NIC. *des* ROSIERS.

NIC. LEMERY & J. B. CHOMEL *Ergo in partu difficili manu potius quam instrumento utendum*, Parisſ. 1732. theſ.

RAYM. JAC. FINOT & POUSSE *Ergo tumorum externorum ſuppuratio reſolutioni praeferenda*, Pariſ. 1732.

JACOB TOURNEAU & BARFEKNECHT *Ergo noxia vulneribus turunda*, Pariſ. 1732.

J. GODOFR. MEYFELD *hiſtoria partus difficilis ex ſpaſtica ſtrictura uteri circa placentam*, Altdorf. 1732. diſputatio.

J. VVILHELL KHINDL *inſtitutiones chirurgicæ oder kurze jedoch gründliche anleitung zur vvundarzney*, Augſpurg. 1732. 12. *

CORNELII GLADBACH *inſtrumenta in partu non niſi in ſumma neceſſitate in auxilium vocanda eſſe*, Leid. 1732. Pro capite incidendo laudat ſcalpellum in ſulco occultatum (*biſtouri caché.*)

In D. MARTIN tractatu de venæſectione alibi citato de aneuryſmate ex male ſecta vena orto agitur.

JOHN. RUSHVVORTH *propoſals for the improvement of ſurgery*, Londin. 1732. 8. Data eſt anno 1725. & continet prima experimenta de utilitate corticis chinæ in gangræna. Aquas etiam aliquas fontanas in cancro commendat.

J. HOOGVLIET *konſt om vvonden te ſchouvven* inter forenſes libros citabo.

JOH. HENRICUS SCHULZE chirurgiam equidem raro exercuit, ad eam tamen, ut vir eruditiſſimus, paſſim lucem adfudit. Huc ergo diſputatio *de emphyſemate*, Hall. 1733. *de emplaſtrorum uſu & abuſu*, 1739. An *dentur medicamenta quæ calculum comminuant* 1734. & *de lithontriptico nuper in Anglia invento* 1739. germanice ſub titulo *abhandlung von der ſteincur*, recuſa Lipſ. 1740. 8. cum hiſtoria lithontripticorum. EJ. diſputatio *de procidentia uteri* cum delineatione machinæ & obſervationibus. *De luxatione femoris* 1738. *de lithiaſi ſiniſtro quam dextro reni magis infeſta* 1738. *de erroribus quibuſdam haud vulgaribus in medicina & chirurgia commonſtratis* 1742. *de auribus exulceratis* 1743. EJ. *chirurgia in uſum auditorum edita*, Hall. 1747. poſt mortem Cl. auctoris prodiit. Pentateuchon continet, cum medicamentaria inprimis curatione, abſque calculi ſectione aut aliis operationibus difficilioribus. Præmiſſa eſt hiſtoria chirurgiæ.

JOH. HENRICI SCHULZE diſp. etiam eſt *de oſſibus conferventibus*, & aliæ quas omittimus.

J. AUG. OEHM *expediter feld-chirurgus*, P. I. & II. Dreſd. 1733. 8. 1735. 8. In exercitu cæſareo in Ungaria chirurgiam exercuit, & præcipua enarrat, quæ curari debent a caſtrenſi chirurgo, medicamenta inprimis, quibus, & maxime arcanis ſuis addictior eſt, nimis etiam timidus in liganda arteria brachiali, unde gangrænam non recte metuit.

DANIEL GOTTLIEB SIGMUND BEHRENS *de vulnere cerebri non ſemper & abſolute lethali*, Francof. 1733. 4. Obſervationem habet, in qua cerebro impacta fuerunt fragmenta cranii, neque tamen eventus funeſtus fuit.

ÆGIDIUS CRATO KECK *de ectropio*, Tubing. 1733. diſputatio. Præſes J. ZELLERUS. Accedunt obſervationes de cataracta membranacea.

J. LEMBKEN & JOH. BIRGHOLTZ *de ulcere inteſtini recti ſcirrhoſo*, Gryphſvvald. 1733. diſputatio.

PATER du PUY *vermakelykheden omtrent de vryheit der heelkonſt*, Leid. 1733. 8. VINKIUS in Libro alibi citando ſcripſerat medicorum ſervos fuiſſe, qui manu curaverint. Contra PETRUS ex hiſtoria medicinæ demonſtrare ſuſcipit, antiquiſſimos medicos vel unice chirurgos fuiſſe, vel certe in manuum uſu majorem partem ſuæ artis poſuiſſe: deinde & clinicos medicos & chirurgos perinde in libera & in ſervili conditione reperiri, neque magis liberos clinicos. Satis ignarus homo, qui *cochliodem fabricam* vertat *lepelsvvyze*, cum a cochlea, non a cochleari vocem derivare oporteat.

J. STEPH CANZLER'S *unvorgreifliche information vvie die von denen jetzo graſſierenden vvütigen hunden gebiſſene perſonen zu tractieren*, Landshut (in Bavaria) 1733.

Kurtzer entvvurf vvas bey vorfallender vvuth der hunde zu beobachten, Monach. 1733. 3. Multa incerta & vana medicamenta.

J. THOMAS FETZER *de morſu canis rabidi*, Landshut 1733.

GERARD FITZGERALD *de tumoribus tunicatis*, Monſpel. 1733. 8.

J. H. FRANKEN *vier hoofd handgreepen der heelkonſt*, Amſtelod. 1733. 4

JOH. ATKINS *navy surgeon*, Lond. 1734. 8. 1742. 8.

VVILLIAM GIFFARD *cases in midvvifry revisd and publishdby* EDVVARD HODY D. Lond. 1734. 8. Laboriosi hominis, rotundi, cordati, opus posthumum, qui ad detegendam fraudem partus cunicularii aliquid contulit. Casus sunt 225. simpliciter narrati, absque fere corollariis. Infiniti sunt similes casus inpacti capitis, quod sua fere semper forcipe extrahebat auctor. Hæmorrhagias etiam a soluta aut retenta placenta valde multas recenset. Partum tubarium, & partum vesicularium ex retenta placenta vidit.

Idee des principes de la chirurgie avec un traité de la saignée, par CLAUDE DUBAN, Dresd. 1734. 8. PL. *

J. HENR. KRONAUER *de tumore genitalium post partum sanguineo*, Basil. 1734. 4. *

BERNARDI (& JOS.) de JUSSIEU *an a ligatura polypi narium tutior curatio*, Paris. 1734.

GUIL. JOS. de L'ESPINE & COCHON du PUY *ergo post gravem ab ictu vel casu violento capitis contusionem etiam mediocriter suspecta cranii fractura vel fissura cutis una cum pericranio ad os usque incidenda*, Paris. 1734. thes.

LUDOV. HIERON. COSNIER & HENR. GAYOT *Ergo inter apostemata pauca sunt ferro aperienda*, Paris. 1734. Chirurgos, qui vel immaturos abscessus aperiunt, vel præter necessitatem, accusat.

J. BAPTISTA BOYER & J. F. VAN DER MONE *Ergo fistulæ ani sectio chirurgica*, Paris. 1734. thes.

DAVID VASSE & J. DE DIEST *Ergo hæmorrhagia ex dentium evulsione chirurgi injuria lethalis*, Paris. 1734.

THOMÆ RENATI GASNIER & BELLOT *Ergo in artuum excisione tutius a ligatura quam ab alia compressionis specie sanguis sistitur*, Paris. 1734. Contra conpressionem a PETITO propositam, non sufficere monet, nocere posse.

DESIDERII CLAUDII FREMOT & A. J. DAVAL *Non ergo suendi tendines*, Paris. 1734. sed quiete & adductione finium sanandi.

J. PETRI DEVOUX *de præcipuis oculorum affectibus*, Argentor. 1734. 8.

PHIL. DANIEL de BREVILLE & COCHU *ergo educendo calculo cæteris anteponendus apparatus altus*, Paris. 1734. cum magnus ad magnum calculum ineptus sit, & ob hæmorrhagiam periculosus lateralis.

FRANC MERX & MALAVAL *Non ergo vulnus intestinorum tenuium lethale*, Paris. 1734. cum exempla sunt, coaluisse nempe cum spirituoso fotu delata eorum parte in hernia sphacelata.

LUDOVICUS JOH. le THIEULLIER *Ergo dubio in hepatis abscessu præmittenda incidendi loci perforatio*, Paris. 1734. Exempla emphysematis pro abscessu hepatis habiti & incisi: & incisionis, qua nihil eduxerat, cum alius chirurgus adhibita acu triquetra pus eduxerit. EJ. *non ergo ante maturitatem parotides aperiendæ* 1744. Contra præcipites nimis chirurgos.

J. TRANT & BOURDELIN *Ergo ad extrahendum vesicæ calculum diversa pro re nata adhibenda chirurgia*, disputatio Paris. 1734. recusa anno 1746. Incommoda ostendit chirurgiæ apparatus alti, in vesica humili, quo in casu apparatus magnus melior esset, &c.

J. ZENGVARDINI *genees en heelkondige aanmerkingen*, Amstelod. 1734. 8. Chirurgi indocti superciliosi opus, magni contemtoris medicorum. Nihil tamen valde eximii reperio. Non placet, quod tumores cysticos incidit, quod spinam aperit, quod arcana habet, quod medicamentorum formulas longissimas, &c.

DAN. ABRAH. HANCKE *vom aderlassen und kalten und vvarmen bädern*, Lips. 1734. 8.

R. JAMES *method of preventing and curing the madness caused by the bite of a mad dog*, London. 1735. 8. 1741. 8. turpetho nempe minerali & canes & ipsos demorsos homines sanari docet. De libro P. de SAULT egi in pathologicis.

J. VALENTIN HARTRANFF *de non differenda secundinarum adhærentium extractione*, disputatio Lips. 1736.

EDMUND CHAPMAN *treatise on the improvement of midvvifry*, London 1736. 8. ed. II. Chirurgus practicus, valde laudat forcipem, qua caput inpactum extrahit, laudat tamen etiam reticulum. Observationes anatomicas aliquas habet. Pedes seorsim extrahit, non cum capite, ut plerique. Obliquitati uteri nihil tribuit. Placentam a partu continuo extrahit. Hafniæ anno 1747. 8. prodiit germanice, non bene redditus. EJ. *reply to* DOUGLA'S *short account of the state of midvvifry at London* ibid. 1737. 8. *

JOH. TAYLOR universam Europam obit a quindecim retro annis, & cataractam aliosque morbos

bos oculi curat, & nuper nobis præsentibus varias operationes perfecit. EJ. *nevv treatise on the diseases of the crystallina humour*, Londin. 1736. 8. prodiit. Cataractam veram describit, opacam nempe lentem, deinde spuriam, ubi capsula opaca est, & intus fluidum continetur, tum glaucoma seu lentem præter modum mole auctam. Operationes describit, inter quas est operatio ad sanandum genus cataractæ, in quo capsulam lentis non amputat. EJUSD. *Traité sur les maladies de l'organe immédiat de la vue*, Paris. 1735. 12. Amstelod. 1735. 8. germanice Berolin. 1735. 8. editum cum titulo *abh. von den krankheiten des umittelbaren vverkzeüges des gesichts*. Nempe morbos nervi optici & arteriarum retinæ vulgo amauroseos nomine venientes, multos, subtiliter valde distinctos, per gradus causarum & tempora durationis valde certe definita recenset. EJ. *mécanisme du globe de l'oeil avec l'usage de ses parties*, Paris. 1738. 8. Anglice ut video ex ejus nupero programmate 1727. 8. & Hispanice anno 1738. prodiit. In fine libri habet morbos oculi, valde numerosos, cum tot diversas v. g. faciat inflammationes, quot diversæ ejus sedes sunt. Bibliotheca valde vitiosa est, quam addidit. EJUSD. Librum *de vera causa strabismi* Paris. 1738. 8. editum, *librum de morbo & curatione* D. A. de SALDANHA Viceregis Indiæ Ulyssipone Lusitanice anno 1739. excusum, libellum *of the case of* S. JEREMY SAMBROOKE, Lond. 1743. 8. editum, & *catalogum morborum 249. qui oculos afficiunt* Anglice 1749. fol. inpressum nondum vidi, dextera vero firmaque manu acubus teretibus tenuissimis cataractas deponentem, oculos radentem, & scarificantem, ectropia exscindentem nuper cominus inspexi. Contra TAYLORUM multi scripserunt. Anonymus J. S. scripsit Londini 1736. 8. D. TAYLOR *couched of the cataract*. Deinde ELIAS FRIDERICUS HEISTER LAURENTII fil. Helmstadii anno 1736. 8. edidit *besondere nachricht vvegen des.. oculisten* TAYLORS *und einer von ihm verrichteten unglüklichen cur*. Frictionem globi oculi (quam ab eo viro ipso administratam vidi) & simplicem etiam cataractæ depositionem male TAYLORO cessisse objicit, qui contra calidis ab HEISTERO se absente tractatum & corruptum oculum queritur. De ejus operationibus, omnium ni fallor primus in COMM. NOR. anno 1734. p. 353. decerptam ex ejus prælectione recensionem dedi.

JOH. TAYLOR *mecanisme du globe de l'œil avec l'usage de ses parties* Germanice etiam prodiit 1750. 8. Francofurti. EJUS *catalogus morborum 243. qui oculos afficiunt* Anglice primum prodiit Londin. 1743. deinde Edimburgi auctior recusus est 1744. tum Londini iterum excusus prodiit 1749. quem annum jam indicavimus. Recusus etiam est in editione Germanica brevis, cum mirificis nominibus. Totidem icones pictas solet ostendere. Cæterum ipse TAYLORUS de propria laude edidit *urtheile der öff. lehrer in der arzneykunst über die operationen des* D. TAYLORI Anglice 1743. 8. Gallice Amstelod. 1749. 8. Francfor. 1750. 8.

PIERRE GUISARD *pratique de chirurgie ou histoire des playes en général & en particulier*, Avenione edidit 1735. 12. * recusam Paris. 1733. 12. 2. vol. Multas magni momenti historias habet, vulnerum sclopetariorum penetrantium pectoris, nullo viscere læso, abscessus per umblicum sanati, absque turunda, sarcomatum infeliciter amputatorum, membraneæ internæ vesicæ decedentis, hepatis contusi & per anum egesti, pro rabie habitæ phrenitidis. Suturam clavatam defendit, turundas vero omnino rejicit. Gangrænas siccas & putridas recte distinguit, & in illa corticem chinchinæ laudat. Aquas minerales Balarucenses & Balneirgy (Barege) ad ulcera nimis valde suppurantia insigniter extollit. Non semper nudatum cranium emori monet. Trepanum admovere & duram membranam audacter incidere jubet. Suturam pellionum rejicit. Vulneribus tendinum colophonium & thermas opponit. In ambustione spiritum vini repudiat. Instrumenta nova aliqua describit, ut acum pro arteriis ligandis curvam obtusamque. De ozæna, catalepsi, aneurysmate aortæ dissertatione subjecit.

HYAC THEODORE BARON *Question de médecine dans laquelle on examine si c'est aux médecins qu'apartient de traiter les maladies vénériennes*, Paris. 1735. 4. *

C. FRANC. FAUDACQ. Chirurgi Namurcensis *reflexions sur les playes, ou méthode de procéder à leur curation*, Paris. 1735. 12. 1736. 12. Discipulus PETITI & MORANDI, expertus homo, unde observationes variæ natæ sunt, verbosior tamen, & plenus ratiociniis parum habet proprii. EJ. *nouveau traité d'armes à feu avec des remarques & des observations*. Namur 1746. 8. nondum vidi.

D. MOMBERS libellum de calculo citavimus in pathologicis.

J. N. LUTZEN *de abortu*, Ultun. 1735. 4. *

HENRIC. WINKLER *anleitung zu aller chirurgischen wissenschaft* VI. *stücke*, Berlin 1735. ad 1738. 8. Collectio disputationum & opusculorum, PLATNERI, STAHLII, WEDELII (*de amaurosi*), BURGMANNI, WALTHERI, SCHACHERI, quæ suis locis dictæ sunt: miscuit etiam anatomica, ut WALTHERUM de coeliaca.

J. MARTIN REICHART *de utero gravida una cum fetu vulnerato*, Argentor. 1735. dissertatio utilis, qua historia habetur vulneris sclopetarii uteri vita superstite in fistulam terminati.

J. STORCH *de militum morbis* citavi, Norimbergæ 1735. 8. editum, quo multa chirurgica continentur. EJ. *unterricht vor hebammen* qui primam partem operis de morbis mulierum constituit, Gotha 1746. 8. Vetustam anni 1658. legem obstetriciam recusam & auctam illustravit commentariis & observationibus, & ipse utique manum operi admovit simplex & sincerus. EJ. *weiberkrankheiten vierter theil*, Gotha 1749. 8. Ad historias molarum, spinæ bifidæ, abortuum, suas & aliorum observationes habet. EJ. *abhandlung von kinder krankheiten*, Eisenach 1750. 8. Varia habet, de labio leporino simplici & duplici, lingua duplici, atretis magis vel minus difficulter sanabilibus, spina bifida.

J. STORCH *weiberkrankheiten* nunc Tomus V. prodiit Gothæ 1750. 8. Pertinet inprimis ad partum difficilem, cujus multa exempla habet, signa mortui fetus explorat, partus cæsarei infelicis exemplum refert, fetus mortuis similes compresso pectore excitat, & de duabus secundinis fuse agit, quæ duos utique infantes demonstrent.

JOH. HUWE' *onderwys der vrouwen aangaande het kinderbaren*, Haarlem 1735. 8. Nondum legi artis obstetriciæ compendium.

CAROLI FRIDERICI KALTSCHMID *de vulnere hepatis curato* disputatio Jen. 1735. Contra eam disputationem HAMBERGERUS ALETOPHILI larvato nomine edidit *antwortschreiben darüber* ibid. 1735. 8. Respondit KALTSCHMIDIUS *antwort auf A. smähschrift* Cahlæ 1736. 4. Reposuit HAMBERGERUS *unterricht vor D. KALTSCHMIEDEN wie er seine disputatio de vulnere hepatis besser hätte defendieren sollen*, Jen. 1736. 8. Post ea tempora ad cathedram Jenensem promotus CL. KALTSCHMID vulnera solet curare, & varia edidit ut *emendati instrumenti chirurgici trocar schema cum curatione virginis hydropica*, Jen. 1738. 4. cannulam nempe majorem cum epistomio: progr. *de oculo ulcere cancroso laborante feliciter exstirpato*, ibid. 1749. 4. disputatio *de otalgia* ibid. 1749. 4. alia.

CAROLI FRIDERICI KALTSCHMID etiam est disp. *de partu cæsareo*, Jen. 1750. 4.

J. CHRIST. THEMEL *de abscessu testium venereo*, Jen. 1735. disputatio. EJ. *anatomische nachricht von einem mit blut angefülten sack in dem unterleibe*, Chemniz 1740. 4. in EJ. diario, quod nunc maxime prodit cum titulo *obererzgeburgisches journal* tumor magnus vaginæ resectus refertur. EJ. *hebammenkunst*, Lips. 1747. 8. Ipse obstetriciam artem exercet, hinc ex praxi sua scribit. Partum primo naturalem cum officiis obstetricis eo pertinentibus persequitur, deinde præternaturalem secundum diversorum perversorum situm ordinem. Observationes suas passim & monita interponit. Ita valde timet duplicati fetus partum. Pedibus dum fetum extrahit una cum capite vult ut sequantur brachia. Instrumentis vix utitur.

Quæstion, si c'est aux médecins qu'il appartient de traiter les maladies vénériennes, Paris 1735. 4. *

PIERRE de SAULT Medici Burdigalensis, *sur la pierre des reins & de la vessie avec une réponse aux critiques de M.* ASTRUC, Paris. 1736. 12. Commendat injectiones, aquas *Balneiregy*, quæ ex ipsius experimento, calculum humanum macerando dissolvunt. *

T. DAWKES *the midwife rightly instructed or the way which women schould take to acquire the knowledge of midwifry*, Lond. 1736. 8. Simplex & ad minora officia docenda minutus. Rete commendat ad extrahendum fetum. Brachia una cum capite extrahit, & DEVENTRIUM contra CHAPMANNUM defendit, atque in plerisque sequitur.

J. CHRISTOPH POHL professor Lipsiensis in A. ER. anno 1736. dedit descriptionem tumoris fungosi capitis cum carie cranii. Programmata & disputationes edidit *de abscessu abdominali* 1737. *de prostatis calculo affectis* 1737. *de tumoribus cysticis feliciter maleque curatis* 1738. *de herniis & sarcocele in specie* 1739.

PETRI MALOET *Non ergo chirurgia pars medicinæ certior*, Paris. 1736. 4.

GUIL. de MAGNY *Non ergo chirurgus in arte sua medico certior*, Paris. 1736.

LUD.

LUD. de SANTEUIL *Non ergo est chirurgus medico certior*, Paris. 1736. 4. & Gallice sub titulo *des propriétés de la Médecine par raport à la vie civile*, Paris. 1739. 8. Miror concedere LUDOVICUM, chirurgos melius dissecare quam medicos ob dexteritatem manus usu adquisitam, quod causæ adversum est & parum verum. Cæterum varia historica habet, etiam a *medica facultate* proposita, chirurgos nempe fuisse receptos annis 1505. & 1644. inter ejus discipulos, & anno 1660. totam chirurgiam facultati subjectam fuisse, anno vero 1724. confirmatum, ut annuum juramentum chirurgi apud decanum jurarent, &c.

Mémoire où l'on fait voir en quoi peut consister la prééminence de la médecine sur la chirurgie, Paris. 1736. 4. * PL.

Lettre d'un médecin de la Faculté de Paris sur ce que c'est que le brigandage de la médecine, Paris. 1736. 8. *

PETR. STUART *de secundinis salutiferis atque noxiis*, Argentor. 1736. disputatio.

J. FRIDER. BEHLING *meditationes super uterum in partu ruptum*, Altdorf. 1736. disputatio.

ANTON. FORMELLINNII *commentarium sopra il capitolo* XIII. *del* J. ANDREA *a Croce* (*delle ulceri con carie d'osse*), Venez. 1736. 8. jam citavi.

In *Miscellaneis Berolinensibus* 1736. de carie egit CL. BUDÆUS.

TUSSANI GILBERTI BOULLARD & ISOARD *ergo turundarum intermissio pectoris vulneribus noxia*, Paris. 1736.

GASPAR COCHON du PUY & MURRY: *Ergo post gravem ab ictu vel casu capitis percussionem non juvante etiam iterata trepanatione dura mater incisione aperienda*, Paris. 1736. ad emittendum pus sæpe sub dura matre collectum. Aliquot historiæ adlegatæ.

CLAUD. JAC. GERAUDLY *art de conserver les dents*, Paris. 1737. 12. In JOURN. des SAV. laudatur.

HENRY BRACKEN'S *the midwvifes' companion*, Lond. 1737. 8. *

Gründliche einleitung zur chirurgie, Tubing. 1737. 8. Auctor chirurgus Helvetus fuit. Vulnera, fracturas, luxationes, tumores & ulcera describit. *

J. GOLTDAMMER *offenherziger vveiber und kinderarzt mit einer hebammen probe*, Northausen 1737. 8. *

J. GOLDHAMMER recusus est Northausen 1750. 8. Nullius momenti. *Gründliche einleitung zur Chirurgie* nonne idem liber cum MAURER quem pag. 269. citavimus? *

Vehemens scriptum contra medicos hoc anno prodiit, *lettres sur les disputes entre les médecins & les chirurgiens*, Paris. 1737. 4. & æque vehemens *le Baillon* pro medicis in PETITUM aliosque chirurgos eodem anno. * Responderunt Chirurgi sub titulo *réponse de* M. D. M. *Chir, au Medecin auteur du Baillon*, Paris. 1737. 4. * Eodem anno etiam prodiit *second mémoire pour les Chirurgiens* 4. * & varia scripta contra ASTRUCIUM *réponse d'un chirurgien de* St. Côme *à la premiere lettre de* M. ASTRUC 1737. 4. *Lettre de* J. L. PETIT *à* M. ASTRUC 1737. 4. recusa cum epistolis ASTRUCII. Non vidi neque *lettres sur les disputes qui se sont élevées entre les medecins & les chirurgiens par* M. . *Chirurgien de Rouen*, Paris. 1737. 4. neque *réponse à l'écrit intitulé Cleon à Eudoxe, touchant la prééminence, prétendue des Médecins sur les Chirurgiens*, Paris. 1738.

Metodo sicura per curar las fracturas par JOSEPH RODRIGUEZ, *Cerujano sobra la dissertation de las heridas de Cabeça qua defendro la Real socieded de sevilla par* GASPAR PELLICE, Madrit 1737. *

SARAH STONE *compleat practice of midwvifry*, Lond. 1737. 8.

ZACHARIAS VOGEL chirurgus Lubecensis edidit Lipsiæ anno 1738. & anno 1746. 75. paginis auctius recudi fecit *abhandlung aller arten der brüche* 8. belgice etiam versum & excusum anno 1743. 8. In præfatione D. J. GER. VVAGNER defendit repositionem sacci hernialis integri. Multas cæterum proprias observationes continet, & recentissimorum Gallorum inventa ad hernias foraminis ovalis, vaginæ, appendicem vero de gangræna in hernia nata. Passim contra CL. GUNZIUM aliqua monet.

J. HENRICI KESSELRING *historia & examen methodi Foubertiana*, Hall. 1737. Egregia disputatio.

C. A. SCHEERER *de calculis ex ductu salivali redditis*, 1737.

CHRISTOPH. PHILIP. GLASS *de inflammatione ossium*, Hall. 1737.

J. GOTTLOB KRUGER *de nonnullis ad motum globuli ex sclopeto explosi pertinentibus*, Hall. 1737. 4. bona disp.

A dis-

A dissertation on the stone in the bladder, Lond. 1738. 8. *

ELIAE COL DE VILLARS (Medici Parisini, & Professoris olim chirurgiæ) *cours de chirurgie, dicté aux écoles de médecine*, T. I. II. Paris. 1738. Post physiologiæ partem hoc tomo continetur tractatio de tumoribus, medice inprimis scripta, cum medicamentis & observationibus propriis. In T. III. anno 1741. edito vulnera, & in Tomo IV. anno 1741. excuso ulcera continentur; denique eodem anno *dictionarium vocabulorum medicorum & chirurgicorum* successit. EJUS variæ theses sunt, ut anno 1738. *Ergo leucophlegmatia leves scarificationes*: & 1742. *Ergo vera cataracta sedes in lente*. Introducere jubet acum infra corneam, ut inpurus aqueus humor educatur. Deinde anno 1744. Ergo in *resecandis artubus carnis segmina reservars satius*, ubi methodum VERDUYNII laudat.

ELIÆ COL de VILLARS jam dicti *suite du cours de chirurgie, traité des luxations & fractures*, Paris 1749. 12. nondum legi.

Principes de Chirurgie par M. Paris. 1738. 12. Continet anatomes partem, & theoriæ, & historiam tumorum, non operationes alias difficiliores.

FRIDERICI KNOLLE *de luxationibus artuum superiorum*, Argentor. 1738. Non male & fuse egit de luxatione cubiti.

STUART *nevv discoveries in surgery*, Londin. 1738. 8. Nullius momenti.

BARBARA VVIEDEMANNIN *anvveisung christlicher hebammen*, Augspurg. 1738. 8. SIGMUNDIAM fere sequitur, etiam ubi præstabat non sequi, ut in aperiendis membranis, illaqueandis fetus pedibus. In medicamentis multa est. Habet cochlear ad vertendum fetum, & uncos pro lacerandis membranis.

ERNST. EUSEB. RECHTER *vorsichtige hebamme*, Lips. 1738. 8.

Notizia della ferita e della cura chirurgica seguita in Giov. Prati di Bologna, Bol. 1738. fol. Auctor est CAJETANUS TACCONUS, erat autem coli intestini vulnus sanatum. IDEM in *Memor. de' Valentuomini* Luccæ prodeuntibus, inque vol. II. agit de hernia crurali.

JOHANNES ASTRUC *Tractat of the fistula of the anus*, cum additionibus JOHANNIS TREKE chirurgi prodiit Londin. 1738. 8. Neque alia lingua, mihi non lectum opus. IDEM sæpe pro ordine medico pugnavit contra chirurgos. EJUS ergo sunt *lettre sur un écrit intitulé second mémoire pour les chirurgiens*, Paris. 1737. 4. Refutat Chirurgos, ostendit eos minime invenisse artem sanandæ venereæ luis, & THEODORICUM de HERY Roma eam in Galliam apportasse, cum dudum descripta esset, jam anno 1527. a JACOBO de BETHANCOURT medico, & in libello cui titulus *cura pœnitentialium quadragesima*. EJ. est *seconde lettre* ibid. 1738. 4. Adfirmat sanandæ luis venereæ curam ad Medicos spectare. *Troisième lettre de* M. A. *à* M. DE LAIRE *sur un écrit intitulé la réponse d'un Chirurgien de St. Côme* (a J. L. PETITO editum vel directum). Ostendit nihil se habere à THEODORICO de HERY. EJ. *quatrième lettre* 1737. *à* M. DE LAIRE *sur un écrit intitulé réponse d'un Chirurgien de St. Côme à la I. lettre de* M. ASTRUC 1738. 4. Frictionem laudat in sananda lue. Primum bene de eo malo scripsisse ANGELUM BOLOGNINI monet. Nihil invenisse JOHANNEM de VIGO. Multos Gallos ante T. de HERY Romam adiisse demonstrat, &c. EJ. *cinquième lettre sur l'extrait qui a été fait de la quatrième par* (l'ABBE' des FONTAINES), 1738. 4. CARPENSEM facile ostendit medicum fuisse & Professorem. Chirurgos sua a medicis sumere demonstrat, & PETITO exprobat, quod homines alat qui contra medicos scribant, (hæc tangunt Abbatem des FONTAINES.) Omnes una editæ sunt cum hoc titulo *douze lettres de* J. ASTRUC, J. LOUIS PETIT *& autres sur les disputes qui se sont élevées entre les médecins & les chirurgiens par* M. *avec leurs réponses*, ibid. 1737. 8. majori. Præcipua disputatio fuit, an medicis, an chirurgis propria sit curatio morborum venereorum. EJUSD. *la nécessité de maintenir dans le Royaume les écoles de chirurgie, qui y sont établies dans la faculté de médecine*, Paris. 1749. 4. EJ. *Ergo est anatome subtiliori medicina certior*. Paris. 1743. Narrat sanationem hominis, ischuria perituri, quem LITTRIUS sanavit conpuncta vesica. Quod attinet illam *réponse d'un chirurgien à la première lettre de* M. ASTRUC, quæ Paris. 1738. 4. prodiit, conantur ibi ostendere Chirurgi, THEODORICUM de HERY posse pro auctore methodi fricandi haberi, cum eam perfecerit.

JOHANNES ASTRUC *tractat of the fisiula of the anus* natus est ex latina *thesi*, ut vocant, Cl. viri, & editus a VV. BARROVVBY.

Hoc anno cœperunt prodire SAMUELIS SCHAARSCHMID *medicinisch chirurgische nachrichten*

chten quæ hebdomatim ab initio prodierunt, deinde junctim edita sunt anno 1742. Berolini 4. & seqq. Magna pars chirurgica est, ut in T. IV. fusus tractatus de vulneribus sclopetariis, & contusionibus, in V. historia maxime cariei cranii sanatæ; iterum de vulneribus sclopetorum, ubi laudantur digestiva, rejiciuntur spirituosa, emetica a le DRANIO commendata limitibus arctioribus circumscribuntur. Porro de calculo Rauiana methodo secto, de ischuria, vulneribus pectoris, amputatione absque deligatione & infinita alia huc spectant.

CORNELII van REVERHORST disputatio *de ægilope*, Leidæ 1738. 4.

HEN. DAN. HOLLING *de officio obstetricis in partu naturali & cauto remediorum illum promoventium usu*, Argent. 1738. 4.

ANTONII FERREIN *non ergo fistulæ lacrumali cauterium actuale*, Paris. 1738. Commendat usum acus triquetræ & specillis viam ad nares restituere jubet. EJ. *quinam sint præcipui, quomodo explicentur, & curentur lentis crystallinæ morbi*, Paris. abque anno. *

J. BAPT. SYLVA & BOUVART: *Ergo qui tumores deleri debent ferro potius, quam cauterio potentiali, delendi*, Paris. 1738.

J. BAPT. MARTINENQ & RABOURS: *non ergo in plagis abdominis vulnerato intestino pellionum sutura*, Paris. 1738.

JOH. BESSE: *Non ergo ingruente in artubus gangræna a causa interna eorumdem artuum amputatio inperanda* R. MAJAULT, Paris. 1738. Frustra amputari in eo casu monet, & exempla funesti eventus adfert.

In *Mercurio Gallico* hujus anni & aliorum varia chirurgica & inprimis historiæ secti calculi a le CLERC & aliis continentur, quæ nunc hic repetere nequeo.

EL. FRID. HEISTER brevis ævi juvenis *de nova brachii amputandi ratione*, Helmstad. 1738. disputatio, nempe brachii in articulo humeri excisi ob conbustionem exemplum.

CAROLI RICHA historia aneurysmatis in *opusc. scientif.* 1739.

PETRI CHR. BURGMANN *de singulari tunicarum utriusque oculi expansione*, Rostoch. 1739. 4.

RICH. MANNINGHAM *compendium artis obstetricandi*, Lond. 1739. 4. & cum titulo *abstract of midvvifry*, Lond. 1744. 4. Utilis in sua brevitate Liber, conditiones partus naturalis & non naturalis, varios situs noxios & encheireses, morbos etiam gravidarum & puerperarum in tabulis proponit, subjectis aphorismis suis & Hippocratis. Recudi fecit PHILIPPUS ADOLPHUS BOEHMERUS, Hall. 1746. 4. & varia addidit. In *præfatione* multa monuit, conversionem fetus refutavit, quæ ante partum solet statui: Adjecit dissertationem de forcipe, quam invenit CHAMBERLEYNE, perfecerunt CHAPMAN & GIFFARD, & accurate delineavit, cujus utilitas inprimis est ad extrahendum caput cunei modo inter ossa pubis impulsum, quo ipso vir Cl. sæpe feliciter usus est.

In hæc tempora cadit inventum celebre medicamenti lithontriptici Anglicani, quod nescio unde ad virginem JOHANNAM STEPHENS venit, & a *Parlamento* seu supremo Regni senatu, quinque millibus librarum & redemtum & publicatum est. Infinitis scriptis hoc inventum ansam dedit, quorum pleraque legimus, & indicabimus.

M. STEPHENS *receipt for the stone and gravel vvith proper observations*, Lond. 1739. formulæ noviter revelati arcani cum brevissimis notulis.

DAVID HARTLEY A. M. nuper ex systemate novo de anima humana celebris edidit Londini 1739. 8. *A vievv of present evidence for and against Mrs. Stephens's medicine containing 155. cases vvith some experiments and observations*. Recusus est gallice cum titulo *Recueil d' expériences & d' observations sur la pierre, & en particulier sur le remède de Mle. Stephens*, Paris. 1740. 12. Edidit D. BREMOND, unice cum ea diversitate, ut casus D. KIRKPATRIK in ea editione ad secundum volumen rejectus sit. Deinde *supplement of the vievv of the present evidence* subjecit HARTLEY, cujus editio Gallica in T. II. *recueil des expériences sur la pierre* reperitur. In eo Libro brevem historiam medicamenti tradit, & experimenta in proprio corpore capta, erat enim calculosus. Id ipsum opusculum paucis mutatis etiam sub titulo D. H. *Epistolicæ dissertationis de lithontriptico a. J. S. nuper invento* editum est Leidæ 1741. 8. Basileæ 1742. 8. Plerique casus favent medicamento, aliqui dubii sunt. Ubique fere squamæ & sedimentum album ab usu medicamenti decesserunt, & multis ægris symptomata inde lenita sunt. Experimenta vero HARTLEYI, cum maceratis in urina medicata calculis facta sunt. In Gallica tandem collectione epistolæ exstant S. MORAND,

GEO-

GEOFROI, VV. CHESELDEN, CLAUDII AMYAMD, & SHARPII. D. GEOFROI experimenta aliqua adfert & corrigit formulam nimis nauseosam. In *Mercurio Gallico* 1740. M. Febr. exstat D. HARTLEY ad D. CANTVVELL epistola.

Opusculum quod sub titulo D. H. *Epistolica dissertationis de lithontriptico a J. S. nuper invento* citatum est, recusum exstat Bathoniæ 1746. 8.

Eodem tempore JACOBUS KIRKPATRIK casum suum descripsit, curationis per ea medicamenta peractæ, qui etiam seorsim belgice prodiit cum titulo *naauvvkeurig verhaal van het succes der medicyne van J. Stephens tegen de steen in de blaas*, Amstelod. 1739. 8. Varia vero continuo scripta novo invento opposita fuerunt. Ita HENRICUS BRACKEN edidit *lithiasin Anglicanam or an enquiry into the nature and origine of stone and gravel*, Londin. 1739. 8. contra hoc ipsum arcanum, & *a letter to* D. HARTLEY *author of the cases in behalf of Mrs. S. medicines*, ibid. 1739. 8. Huc etiam credo pertinere *an adress to the faculty of physick relating Mrs. Stephens medecine*, Lond. 1739. 8. * Neque vidi VVILHELM SHAVV *dissertations on the stone in the bladder*, Lond. 1739. 4. neque DIONYSII COETLOGON *treat. on the stone and analysis of Mrs. S. medicine*, ibid. eodem anno editam, nec *a letter to the gentleman of the faculty in an ansvver to a letter on Mrs. S. medicines*, Lond. 1739. 8.

Opusculum quod citavimus sub omine *an adress to the faculty of physick relating Mrs. Stephens medicine*, Lond. 1739. 8. contra STEPHANIAM pro ordine medico scriptum est, quem amici medicæ feminæ dicebant virginem odiis suis opprimere. In libro ibid. etiam citato *dissertations on the stone in the bladder* CL. SCHAVV difficultates varias movet, & judicium de effectu arcano STEPHANIANO dubium reddit, suadetque in vesicam potius immitti, &c. DIONYSII COETLOGON acerbum scriptum est quod citavimus. Carpit per singula formulam medicamenti STEPHANIANI. HARTLEYI casus nonnullos contra ipsum citat.

Longe vero firmior fuit pro STEPHANIANA Liber CL. THEOPHILI LOBB, qui cum titulo *a treatise on dissolvents of the stone and on curing the stone and the gout by aliments*, Lond. 1739. 8. Basileæ recusus anno 1742. 8. Ducentis fere experimentis calculos & humanos, & a natura genitos adgressus refert, eos a plurimis liquoribus solvi, non quidem ab ullo alcalino, sed a succo limonum, porrique inprimis & panis decocto. Diætam vero vegetabilem certum ad calculum & podagram præsidium esse invenit, cum calculi generatio a sale fere animali pendeat.

THEOPHILI LOBB citatus tractatus gallice versus prodiit *traité des moyens de dissoudre la pierre*, Paris. 1744. 12.

Experimenta MORANDI & GEOFROI de medicamento Stephaniano, cujus vim iste in sapone posuit, ille in plurimis ægris efficacem reperit, lege in *monumentis Academiæ scientiarum* ad annos 1739. 1740. & 1741. Ab istis plurimum auctoritatis novo invento accessit. Neque parum ipsi profuit industria viri Clar. STEPHANI HALES, qui edidit anno 1740. 8. *an account of some experiments and observations on Mrs. S. medicines for dissolving the stone*, quæ gallice prodierunt in secundo tomo *recueil d'expériences* jam citato. Continet HALESII experimenta tum ea quæ exstant in ejus *Hæmastatiks*, tum nova alia, facta cum lixivio saponis aliisque partibus medicamenti Stephaniani. Ostendit in urinis medicatis & calcem soluti calculi inesse. Eodem *secundo tomo* Paris. 1743. 8. edito epistolæ aliquæ HARTLEYI, nondum penitus sanati, PELLETI aliorumque ad Gallos amicos continentur, quibus nonnulla de recentioribus curationibus continentur.

STEPHANI HALES dictus libellus etiam cum F. CLIFTON *statu medicinæ* gallice verso excusus est Paris. 1742. 12.

Eo anno edidit anonymus *an full examination and impartial account of Mrs. S. cures and medicines*, Londin. 1740. 8. 2. p. Eum non legi, neque RICHARDI GEM *account of the remedy for the stone*, Londin. 1741.

Anonymi quod citavimus opus *A full examination and impartial account of all relating to* Mrs. STEPHENS *cure and medicine for the gravel*, Lond. 1740. 8. contra STEPHANIAM & HARTLEYUM scriptum est. Potuisse levamen in ægrotis a diæta aliisve causis natum esse, neque ipsum HARTLEYUM convaluisse ex usu sui arcani objicit.

RICHARD GEM liber dictus etiam eo loco, mera ni fallor est versio.

In *Trivultinis* anno 1741. exstat collectio bonorum effectuum hujus medicamenti, CANT-

VVEL-

VVELLO auctore. In urina medicata mollescere calculos ostendit & solvi. IDEM anno 1742. præside LUD. MARIA POUSSE thesin sub his vocibus præfixis edidit: *Non ergo calculo vesicæ ferrum semper necessarium*, qua experimenta describit & in vivis hominibus facta, & in calculis in urina medicata maceratis, & in cadaveribus eorum, qui sapone usi fuerant, nam eo inprimis utebatur, ut tamen vim solvendi in calce viva & animali ipse poneret.

JUNKERI disputationem dixi. Amici nostri J. CHRISTOPHORI BOHLII *medicamenta lithontriptica Anglicana revisa*, non vidi edita Regiom. 1741. 4.

Anno sequente JAC. ALBERTUS HAZON pro novo medicamento scripsit thesin sub hoc titulo: *Ergo in calculi ætate & temperamento ægrotantis remedium alcalino saponaceum Anglicum*, quo calculos nonnullos ægre a medicamento tangi, alios optime, & hanc summam utilitatem esse docet, quod calculorum regenerationem impediat, quam nulla sectio impediret. Sanationum etiam exempla habet.

Sed eo ipso anno acris adversarius exstitit JACOBUS PARSONS, qui cum historia vesicæ urinariæ edidit *animadversions on lithontriptic medicines*, Londin. 1742. 8. quibus neque novum esse medicamentum contendit, neque innoxium in tanta copia alcalini salis, & calces generare objicit, quæ cum urina decedant, maleque haberentur pro fracti calculi fragmentis, & calculos repertos esse in cadaveribus eorum, qui fuerant pro sanatis habiti, quæ quidem gravissima est objectio, cum vera sit. Acriter omnia & cum animo evertendi famam medicamenti.

Contra eodem anno 1742. amicus noster BENEDICTUS STÆHELIN, cum HARTLEYI & LOBBII libris edidit *epistolam eucharisticam ad* D. HARTLEYI, Basil. 8. excusam, qua fabricam calculorum & naturalium & morbosorum detegit, & gluten elasticum describit, quo granula lapidis coguntur, & ut solvantur ostendit, soluto eo glutine, natis in ipsa substantia lineis sulcisque. Succum limonum, aquam nivalem, aquas Hohleanas solvere humanos lapides ostendit, glutine extracto fundum petente, quo ablato tota massa collabitur, discedentibus elementis.

Favet etiam STEPHANIÆ JOHANNES RUTTY cujus *account of some nevv experiments and observations on* J. STEPH. *medicine for the stone vvith some remarks on* D. HALES *experiments on the same subject* prodiit Londin. 1742. 8. Experimenta D. RUTTY demonstrant, aquam calcis calculum solvere, spiritum salis tamen etiam potentius, etiam maxime dilutum, potentissime vero nitri spiritum. JURINUS, nunc collegii Medici præses, lixivii saponis capitalis, drachmam quotidie sumtam in se ipso utilem expertus est.

PETRI BOURGEOIS *disputationem de calculo & remediis eum solventibus*, Leid. 1744. non vidi, CL. vero VVHYTTE experimenta felicia in Actis Edimburgensibus recensa jam citavi.

Anno 1744. amicus noster ingeniosissimus J. FRIDERICUS SCHREIBER ad me epistolam dedit *de medicamento* JOHANNÆ STEPHENS *contra calculum renum & vesicæ divulgato & inefficaci & noxio*, Gotting. 4. Experimentum narrat in juvene captum, cui prodesse videbatur medicamentum. Cum obiisset, & calculus in vesica repertus est, & inflammatio. Negat novum medicamentum esse, negat tutum, negat posse in omni ætate adhiberi, negat calculum vere solvere.

Quare satis excussa re adparuit, molliore calculo laborantes homines, in quibus lixiva degeneratio non metueretur, plerumque bene a medicamento habere, etsi non semper calculus solveretur; in scorbuticis vero ægris, & in iis in quibus dominaretur lixivum principium, & in calculis præduris & in iis quos adpendices vesicæ occultant, & nihil posse remedium, & nocere.

VACHER *dissertation sur le cancer des mammelles*, Besançon 1740. 12. Chirurgus nosodochii & anatomicus, nulla hypothesi usus, cancrum distinguit, occultum, benignum, quem ita permittit amputari, ut una cutis removeatur: majorem vero & exulceratum integræ mammæ exstirpationem cum destructione totius cutis requirere vult, quæ relicta novi mali fomes sit. Sententiam per experimenta confirmat.

GIUSEPPE LARINI *trattato sopra la qualità de' denti, e il modo di cavarli, mantenerli, e fortificarli*, Firenze 1740. 4. Non magni momenti est, instrumenta vulgaria pingit, etsi tenaculam cum elastro sibi propriam vindicet. Didicit artem apud CARMELINE Gallum, magis in dentibus poliendis quam extrahendis occupatum, superstitiosus ipse & jactator.

JUST. GOD. GUNZ *de calculi curandi viis*, Lipsf. 1740. 8. Nova inventa Gallorum, nuper Parisf. redux hic recenset, cum epicrisi sua, & consiliis ad emendationem. FOUBERTIANAM metho-

methodum, & merito, rejicit, GARENGEOTUM plagii accusat, LEDRANII nuperiores emendationes refert, CL. NIC. le CATII nova instrumenta novamque incisionem laudat. Sed iste chirurgus aliter instrumenta pinxit & methodum suam reformavit. EJUSD. *recensio critica suarum epistolarum, quarum altera a Chir. Anonymo, altera a* COGHLANO *super* FULBERTI *calculum secandi rationem Gallice scripta sunt* Lipſ. 1745. 4. & in ACT. ER. Et ipsæ contra FULBERTUM scriptæ sunt. EJ. *de commodo parientium situ* I. Lipſ. 1742. 4. EJ. *observationes anatomico-chirurgicæ*, Lipſ. 1744. 4. Novissima Gallorum inventa proponit, novasque herniæ species cum suis nonnullis observationibus, multus in GARENGEOTI & aliorum correctione, minus copiosus in curatione chirurgica. EJ. disputatio *de staphylomate*, Lipſ. 1748. Eo nomine corneæ membranæ dilatationem intelligit, uveam prolabi negat. EJ. *observationes de entero-epiplocele*, Lipſ. 1749. in cadavere factæ.

EJ. disp. *de suffusione*, Lipſ. 1750. 4.

J. GEORGII HENRICI KRAMER *medicina castrensis chirurgica*, Nurnberg 1740. 8. Medicamentorum, etiam specificorum, amator, balsami DIPPELIANI, rustici decocti, &c.

SAMUEL SHARP *treatise on the operations of surgery a description and representation of the instruments, and an introduction on the nature and treatment of vvounds abscesses and ulceres*, London 1739. 1740. 8. gallice versus a D. JAULT Pariſ. 1741. 8. Brevis liber, & prælecturo commodus, ubique fere aliqua propria habet, & a vulgatis diversa, trepanum absque manubrio versatile, acum canulatam ampliorem; multa etiam utiliter monet in hydrocele & alibi. Discipulus CHESELDENII, ex optimis.

SAMUEL SHARP edidit etiam *enquiry in to the present stato of surgery*, Lond. 1750. 8. Non respondet titulo, sed est series dissertationum de nonnullis morbis chirurgicis & operationibus. De herniis fuse, ad quas sectionem regiam laudat, saccum vero integre reponi dissuadet. Inde hydrocelen ad duas unice species reducit, & incidendo sanat. Sarcocelen testis a sarcocele epididymidis separat, quarum hæc innocua est, illa facile concrescit, idemque vix permittit sarcocelen exstirpare. De urethra ejusque fistulis carunculisque copiosissime scribit, & candelas laudat modumque docet parandi. In sectione calculi rejicit FULBERTI methodum, suamque, a CHESELDENIO edoctus, laudat, & instrumenta perficit. Plura alia habet quæ legi merentur.

Lettre de M. Chir. de Province à M. Chir. à Paris au sujet de la remarque pag. 249. *de l'édition de* DIONIS *par* M. *la* FAYE Pariſ. 1740. FOUBERTI opus, refutat chirurgum la FAYE, qui suam calculi secandi methodum non probasset, & MORANDUM nihil invenisse contendit, GARENGEOTI vero merita extollit.

ERN. HENR. KECK *de dolorum præcipue ad partum causis & curandi ratione*, Argent. 1740.

MICH. LUDVVIG KNOBLOCK *de cancro mammæ sinistra curato*, Erfurt 1740. disputatio.

JOACH. FRID. BOLTEN *de gangliis generatim*, Hall. 1740. 4. Bona disputatio.

J. ANDR. DEISCH *de necessaria in partu instrumentorum applicatione*, Argentor. 1740. 4. Instrumenta expertissimi FRIEDII depingit, ossa pubis separata vidit.

J. CONR. SCHMIDT *de vulnere thoracis & pulmonis sinistri feliciter curato*, Basil. 1710. 4.

Observations critiques sur la lettre d'un chirurgien de Province par M. COGHLAN *Chir.* Pariſ. 1741. 8. Contra FOUBERTUM, cujus methodi incommoda revelat. MORANDO audio tribui, etsi Hiberni Chirurgi titulum præferat.

VVILH. BERNH. NEBEL. disp. *de synovia*, Heidelberg 1741. *de pædarthrocace* 1745.

P. ROUSSIN de MONTABOURG & LUD. GUIL. LE MONNIER *non ergo in ossium carie cauterium actuale*, Pariſ. 1741. thes. Radi scalpello præfert, & putrida exscindere. EJUSD. & BOUTIGNY *ergo in herniis intestinalibus etiam cognita prolapsi intestini læsione operatio celebranda*, Pariſ. 1742. Exempla intestinorum in hernia gangrænosorum eventu non funesto.

PAULI VALCARENGHI *de aorta aneurysmate duas observationes* in pathologicis laudavimus.

JOH. GRASHUYS *exercitatio de scirrho & carcinomate in qua etiam fungi & sarcomata pertractantur*, Amstelod. 1741. 8. etiam belgice recusa, sedem mali in cellulosa esse: ut fungi ipsi cerebri excrescentiæ sint diploes. Multa collegit. EJ. *de formatione puris*, Amstelod. 1747. 8. Bono ordine scriptum opusculum retulit propositum in Academia Chirurgica Parisina præmium. Sedem suppurationis cum BOERHAAVIO in cellulosa ponit, puris materiem in adipe invenit; medicamenta per classes disponit, agendi modum explicat.

BUNON *dissertation sur un préjugé concernant les maux de dents des femmes grosses*, Pariſ.

1741.

1741. 12. Refutat eos, qui dentium evulsionem in gravidis periculosam esse credunt; canini etiam dentis periculosiorem extractionem refellit. EJUSD. *essai sur les maladies des dents où on propose de leur procurer une bonne conformation dès la plus tendre enfance*, Paris. 1743. 12. Erosionem describit, malum a carie diversum, quo dentes corrumpantur intra alveolos suos, prius quam prodeant, a scorbuto, variolis, febribus acutis. Deinde monet, multum vitii in dentibus oriri a maxillarum angustia, qua fiat, ut ordine legitimo prodire nequeant: eoque in casu suadet mature dentes primigenios evellere. Contra ANDRYI in *Orthopadia* consilia aliqua monet. EJUSD. *expériences & démonstrations*, Paris. 1746. 12. Erosionem suam in latentibus hactenus dentibus præ visim *Commissariis* Academiæ chirurgiæ in nosodochio *de la Salpetriere* demonstravit: observationes de noxa tophi dentibus circumnati, de ulceribus alveolorum, de elapsu dentium a robore nimio oppositorum dentium, de inæquali crassitie materiæ vitreæ proposuit.

ARTHUR. CONRAD ERNESTING in *nucleo suo quinquepartito*, Helmstatt. 1741. 4. habet etiam lexicon chirurgicum.

GODOFR. THIESEN *obs. de calculo raræ magnitudinis a virgine per urethram sponte & feliciter excluso*, Regiom. 1741. 4.

In CL. J. B. BIANCHI etiam num superstitis Libro *generatione viziosa* multa huc pertinent ad partum ventralem, cæsaream sectionem, quam eo solo in casu laudat.

VVURTH *casus ex vesica calculo orti descriptio*, Arnstein 1741. 4. *

PETRUS IDEMA in sua *verhandling van't cog*, Leeuvvaarde 1741. 4. de cataracta agit, quam membranaceam defendit, in ipso opere, ut putat percepto discrimine.

FRANC MICH. DISDIER *Traité des bandages ou méthode exacte pour apliquer les bandages les plus usités*, Paris. 1741. 8. *

JOS. ANTON. SCRINSKI. disputatio *de inflammatione, gangrana, sphacelo in genere*, Prag. 1741. 4. *

VVILH. BERAND disputatio *de synovia ejusque remediis*, Heidelberg. 1741. *

P. J. MALOUIN *An hernia inguinali cum adhæsione subligaculum nocet*, Paris. 1741. *

M. des MOURS cum versione Gallica Tomi I. *Edimburgensium actorum* edidit morbos oculorum perite & subtiliter descriptos, mydriasin, & uveæ ad corneam adhæsionem.

GERARD vand SVVIETEN Archiatri Austriaci *commentaria* in HERMANNI BOERHAAVE *aphorismos de cognoscendis & curandis morbis* prodierunt Tom. I. Leid. 1742. Tom. II. ibid. 1745. Chirurgica Præceptoris illustrat multis suis, & HILDANI, LAMOTTII aliorumque observationibus.

FIELDING OULD *a treatise of midvvifry in three parts*, Dublin 1742. 8. Compendium, quo plerorumque casuum difficiliorum encheireses traduntur. Situm non bonum esse, quando facies directe os sacrum respicit, valde urget, & mutari debere eum situm, donec mentum fetus alterutri humero insistat. Obliquitatis uteri malos effectus repudiat. Cum capite brachia una educere contra DEVENTRIUM dissuadet. Pharyngotomo pro capite aperiendo utitur, & pro abdomine. Partum Cæsareum rejicit. Forcipem Anglicam & ejus usum describit.

PIERRE CHIRAC *observations de chirurgie sur la nature & le traitement des playes*, Paris. 1742. 12. Versio disputationis cujus primam editionem non vidi. Symptomatum ætiologiam proponit. Balarucenses aquas in vulneribus tendinum laudat. Simpliciorem curationem præfert.

CHR. STEPH. SCHEFFEL *de præstantia situs parturientium in lecto præ reliquis aliis consuetis*, Gryphisvvald. 1742. 4.

J. FRID. TSCHEP *de amputatione femoris non cruenta*, Hall. 1742. disputatio.

GE. FRID. SIEGVVART *de sanatione ophthalmiæ*, Hall. 1742.

JOSEPH HURLOCK *practical treatise upon dentition*, Londin. 1742. 8. Demonstrare scopus est, optimum remedii genus in difficili dentitione esse incisionem gingivarum, qua convulsiones & mors ipsa occupentur. HARRISIUM refutat, adversum incisioni, cariem dentium adhuc in alveolo latentium non ignoravit.

JAMES GARLICK *on injections in the cure of gonorrhœas*, Londin. 1742. 8. *

PETRI PAULI MOLINELLI *ad publicam chirurgicarum operationum in cadaveribus ostensionem*, Bonon. 1742. * Laudat has administrationes. EJ. *de aneurysmate e læsa brachii in sanguine mittendo arteria*, Bonon. 1745. 4. cujus editionis paucissima exemplaria sunt, recusa est autem in Bononiensibus commentariis. Ostendit ex suis & VALSALVÆ curationibus,

bus, non sufficere, si vulnerata arteria superius & inferius ligata fuerit, sed claudi oportere ramos minores, qui mire dilatentur ligato trunco. Statum arteriæ & nervi post aneurysmatis operationem degeneris descripsit.

Liste delle operazioni fatte dal S. ENRICO MEINERS *e scielta delle più singolari guarigioni fatte in Torino sulle malattie degli occhi*, Turin. 1742. Ambulantis ocularii artificia hic describuntur, pupilla artificialis, deposita cataracta, &c.

FRANC. JOS. HUNAULD & BUSSON *Ergo ab ictu, lapsu, nisu, quandoque vertebrarum caries*, Paris. 1742. Describit ancyloses vertebrarum, & cariem ex casu vel nixu.

HENR. FRANC. BOURDELIN & ISEZ *Ergo in pectoris hydrope quo maturior eo felicior thoracis paracentesis*, Paris. 1742.

PAULI JACOBI MALOUIN & GEVIGLAND *Ergo hernia inguinali cum adhæsione subligaculum nocet*, Paris. 1742.

HYACINTHI THEODORI BARON & BARON D'HENOUVILLE *Ergo fracto cranio non semper admovenda terebra*, Paris. 1742. Non adhibendam, nisi sanguis magna copia effusus fuerit, tentandam purgationem, venæ sectionem, &c.

ANTONII CASA MAJOR & PETRI LALOUETTE *Ergo cereoli in plerisque urethra fistulis sectione præstantiores*, Paris. 1742. Incisionem rejicit ob angustiam, & commendat cereos ex intestino in chordam contorto sensim crassiores.

ROBERI HUBERTI LINGUET & LIGER *Ergo in abscessu mediastini celebranda sterni terebratio*, Paris. 1742. Monet ut adhibeatur trepanum in parte sinistriori.

J. BAPT. LUDOV. CHOMEL & BERCHER *Ergo prægnanti superveniente uteri hæmorrhagia partus manu promovendus*, Paris. 1742.

A. N. GUENAULT & VANDENESSE *Non ergo vulnerata crurali arteria ab amputatione auspicandum*, Paris. 1742. Posse ligari arteriam cruralem, nec inde metui debere spacelum, ob ramos communicantes.

LUDOVICI PETRI le HOC *Ergo oculi punctio cataractam præcavet*, Paris. 1742. Cataractam membraneam defendit, hinc humorem aqueum turbidum emittit punctione, ne nova regeneretur.

CHRIST. STEPH. SCHEFFEL *de præstantia situs parturientium in lecto præ reliquis alias consuetis*, Gryphswald. 1742.

DALE INGRAM *essay ou the cause and the seat of the gout*, Londin. 1743. 8. Cauteria, dudum fere neglecta, inter gastrocnemios admota mire ad podagram laudat.

Mémoires de l'Académie Royale de Chirurgie, Paris. 1743. 4. & 3. Tom. 12. Anglice etiam vers. Nova Academia hactenus hoc unum testimonium suorum profectuum edidit. In ea continetur verbosa QUESNAI dissertatio de humoralibus morbis. Sceptica tractatio de necessitate admovendi trepani: J. L. PETITI nova ad calculos vesicæ felleæ extrahendos operatio: FOUBERTI methodus extrahendi calculi, qua vesica super prælongam acum triquetram aperitur: herniæ ventriculi & ovalis foraminis: seminis in vesicam regressio ob cicatricem quæ urethram obturabat: SEVINI collectio corporum œsophago impactorum: fetum non extrahi debere in gravidis sanguinem amittentibus: partus cæsarei felicis historia, & alia plurima.

CORNELII TRIOEN *observationum medico-chirurgicarum fasciculus*, Leid. 1743. 4. Inprimis ad ossium ulcera, & cariem pulchras observationes habet.

NIEROP *de libera urinæ excretione*, Leid. 1743. 4. Calculum ipse secuit & observationes adduxit.

FISCHER *de modo quo se ossa accommodant* Leid. 1743. Habet historiam analogæ articulationis.

J. WILHELM SCHMIDT *historia hydropici paracentesi plus quam* 40. es *instituta curato*, Gedani 1743. 4. qui ex recidivo morbo periit.

J. A. BUCHNER *de ancylosi*, Hall. 1743. *de diæta vulneratorum* 1743. *de calculi renum excretione* 1745. bona disputatio, *de gangliis* 1748.

J. CAR. VOIGT *de capite infantis abrupto & variis illud ex utero extrahendum modis*, Giess. 1743. Instrumenta varia delineat, docta disputatione. Negat ossa pubis diduci.

JAQ. MESNARD *guide des acoucheurs*, Paris. 1743 8. Nihil novi vel reconditi, sed forceps paulum correcta, & cranio perforando destinatum instrumentum delineantur. Partum

tum cæsareum commendat & describit. Encheireses cæterum breves, icones ex J. MAURICEAU.

CAROLI JOSEPHI de EUCKIS & LOUVENFELS *apologia pro arto sympathetica*, 1743. 4. * Pro vendenda arte.

CHRISTIAN VVENKER *de virgine per 27. annos ventriculum perforatum habente*, Argentin. 1743.

J. FRID. CRELL *de tumore capitis fungoso post cariem cranii*, Helmstad. 1743.

J. FRID. CRELL. dedit etiam *anatomen puellæ gibbosæ* in progr.

J. ERNESTI HEBENSTREIT *oculus lacrimans*, Lips. 1743.

JOHAN. HENSELER *historia brachii pretumidi*, Altorf. 1743.

J. ANDR. VVESTPHAL *de vulnere intestini coli feliciter consolidato*, Gryphsvvald. 1743.

LEBR. DAN. CHRISTH MITTELHAUSER *de modis articulorum & incurvatione ossium rachitica*, Jen. 1743. disputatio.

JULIANUS OFFRAI in *observations de médecine pratique* habet fistulas ani venereas solo mercurii usu sanatas: exomphali historiam.

Cum hoc inprimis anno Rex Chirurgis imperaverit, ut neminem reciperent, nisi artium esset magister, aliaque ipsis privilegia impertiverit, lites inter Medicos & Chirurgos Parisinos nunc primum vehementissime exarserunt. Ausus est nonnemo scribere *Réflexions sur la déclaration du Roi*, Paris. 1743. 8. in quibus mala demonstrantur, quæ ex litteratulis neque manu exercitis chirurgis oriri possent. Respondit Chirurgus anonymus sub titulo *observations sur un écrit intitulé réflexions*, Paris. 1743. 4. Errat defensor, dum PAREUM, THEODORICUM de HERY, aliosque insignes chirurgos ait ex literato grege fuisse, qui omnino ex illiterato fuerint. Respondit medicus in *notes sur les réflexions* ibid. 8. eodem anno, in quibus objicitur, HEVINUM, SENOT, QUESNAI aliosque eruditos chirurgos neminem habere quem curent, & illiteratos esse, quibus cives se committant, &c. Deinde In *Mémoire pour la faculté de médecine contre l'auteur des observations*, ibid. 8. refutatur chirurgus, & ostenditur nunquam facultatem Parisinam chirurgos pro doctoribus habuisse, sed inter discipulos numerasse. Non legi, qui sequuntur, *nouvelles réflexions sur la déclaration du Roi* 1743. 8. *Themis & le malade pour la subordination dans la médecine*, ibid. & L. de SANTEUIL *lettre & réflexions sur la qualité de M. és arts nouvellement exigée pour être chirurgien à S. Côme*, Paris. 1743. 8. Sed LAURENTII FERRET orationem oppositam MORANDO cum titulo *des moyens de former des parfaits Chirurgiens*, Paris. 1743. 4. legi Chemiam & Physicen, aliasque artes liberaliores inutiles esse chirurgo, D. QUESNAI aliosque chirurgos theoreticos parum practicos esse ostendit.

JOHN. RANBY *gunshot vvounds*, London. 1744. 8. Frequentem usum corticis in contusis malisque vulneribus commendat, tum lenem tractationem, & evitationem omnis lacerationis, dum glans extrahitur, quam mavult, quoties pertinacius hæret, suo loco relinquere. Recte monet, si amputandum, id faciendum antequam gangræna accesserit. Gallice versus libellus prodiit Paris. 1745. 12. EJUSDEM *narration of the last illnesse of the Earl of Orfort*, Lond. 1745. 8. jam citavi. Vesica inflammata erat & undique crustam villosam calculis habebat obsitam. Contra utrumque opusculum prodiit *an expostulating adress to J. RANBY occasioned by his treatise on gunshot vvounds, and by his narrative of the Earl of Orfords last illness*, Lond. 1745. 8. * Contra alterum *a letter from a physician to another at Bath concerning the case of the Earl of Orford*, London. 1745. 8. * & *an second letter occasiond by Ranby's appendix to his Narrative*.

OTTO PHILIP PRAUN *anleitung zur krebscur ohne schnitt*, Ulm. 1744. 8. Arcana laudat, ut aquam ex spermate ranarum.

KLEINSCHMIDT *unterricht für die hebammen*, Ulm. 1744. 8. *

J. FRID. HENKEL disputatio *de cataracta crystallina*, Francof. Viadr. 1744. In qua novissima FERRENII de obscurata lente & capsula inventa proponuntur. EJUSDEM Medici & Chirurgi *Samlungen medicinischer und chirurgischer anmerkungen* I. II. III. & IV. Berolini in 4. ab anno 1747. eduntur. Multa hic utilia reperiuntur, chirurgica inprimis, ad morbos ossium, luxationes, hernias, lithotomiam LE DRANII & CHESELDENII, aneurysma aortæ, fracturas varias, hydrocephalum, unde difficilis partus, sphacelum a

causa

causa interna, spinam bifidam, cariem, &c. Contra hoc opus acre anonymi scriptum prodiit *sendschreiben an einen erfahren medicum* 1747. 4.

J. FRID. HENKEL *samlungen med. und chirurgischer ammerkungen* V. & VI. nunc etiam prodierunt.

Chirurgie complete suivant le système des modernes, Paris. 1744. 12. *

HENRIC. AUG. GERLACH *de cura cancri in mamma exulcerata possibili*, Hamburg. 1744. 4.

HENR. AUG. GERLACH citatus liber exstat etiam in E. N. C. Vol. VIII.

Recherches sur l'origine, sur les divers états & sur les progrès de la chirurgie en France, Paris. 1744. 4. Non adeo liber est, quam libellus forensis, quo chirurgi favorem judicis aucuparunt, omnia adeo in contumeliam Medicorum, & gloriam ordinis chirurgici reficta, adscripti Chirurgis LANFRANCUS, BERENGARIUS, alii, vere Medici, supposititiæ leges collegii chirurgici ad antiqua tempora per fraudem fictæ, occultata vera origo chirurgiæ Gallicæ, quæ est a medicis Italis, qui iidem suam ab Arabibus habuerunt, corrupta rerum gestarum mille modis historias, suppressa fama *tonsorum*, qui in chirurgia excelluerunt, laudati supra merita sua obscuri homines. Una recusus est index funereus DEVAUX. Contra hunc librum prodiit *Mémoires pour le Doyen & les DD. Régens de la faculté contre le Prévot des chirurgiens*, Paris. 1744. 4. Longe aliter hic, quam in Chirurgorum scripto, res gestæ narrantur, illiteratos nempe Chirurgos fuisse, anno vero 1436. primum inter discipulos facultatis medicæ receptos, deinde anno 1551. subjectos ei facultati, etiam cum annui tributi inpositione & additione Medicorum ad recipiendos candidatos chirurgicæ artis, eamque legem etiam anno 1724. renovatam, neque unquam veniam datam chirurgis, ut artem suam latine docerent. Cæterum hoc libello tota chirurgiæ Gallicæ historia verior continetur. In *Requête au Roi contre le S. de la* PEYRONIE queruntur Medici, absque venia decani secare cadavera chirurgos, & malle obstetrices & candidatos nullos recipere, quam medicos habere tentaminum præsides.

Manifesto da RAZAM da QUEIXA, Lissabon 1744. fol. * Miserat experimenta sua de cancri cura Parisios pro præmio obtinendo, neque judices faventes invenerat. Hic de fato suo queritur.

In J. des SAVANS 1744. MOPILLIERE chirurgus Andegavensis libellum contra utilitatem fonticulorum & vesicatoriorum edidit.

CARD. DAN. FISCHER *de calculo vesica urinaria*, Erfurt. 1744. Bona disputatio cum propriis observationibus.

J. HENRICI VVELSI *de hernia crurali*, Angentor. 1744. disputatio.

J. AD. RULMANN *de partu præternaturali & difficili ob hæmorrhagiam uteri antecedentem*, Giess. 1744.

JOH. BESSE & LALLEMANT. *Ergo ubi partus difficilis ac desperatus tentanda etiam in matre viva sectio uteri cæsarea*. Paris. 1744. in magno capite, hydropico fetu, arcta pelvi.

PETRI ANS L'EPY & BERNARD: *Ergo mammarum cancri ferro tutior quam causticis ablatio*, Paris. 1744.

J. CLAUD. ADR. HELVETII & de la MOULIERE: *Ergo in partu difficili sola manus instrumentum*, Paris. 1744.

THOM. BERN. BERTRAND & PERSON: *Ergo vena sectio operationum frequentior simulque periculosior*, Paris. 1744. bona descriptio.

Prémier mémoire pour les DD. & D. Régens de la faculté contre le S. de la PEYRONIE *& la communauté des chirurgiens*, Paris. 1744. 4. Volebat FRANCISCUS GIGAUT de la PEYRONIE solus doctores chirurgiæ creare. Hanc adfectationem imperii Medici graviter accusant. Adparet eo tempore scripsisse GIGALTUM de la PEYRONIE *memoire* seu libellum quo se tuebatur. Eum ut pleraque chirurgorum non vidi. Respondit ad hunc chirurgorum libellum *Universitas Parisina* sub nomine *réponse du Recteur, Doyens, Procureurs, & Supots de l'Université de Paris, au mémoire du S. de la* PEYRONIE, Paris. 1744. fol. Hic Academia Chirurgos, quintam facultatem sub præsidio primarii chirurgi, constitutos, dimittit cum negato petito, & demonstrat chirurgos ab anno retro 1436. in Universitate non aliter fuisse receptos, nisi ut discipulos medicorum, ab omni vero tempore ipsis fuisse

se interdictum ne docerent aut theses defenderent, neque novum jus ipsi accedere, quod magistri essent. *Second mémoire pour le D. & DD. Régens de la Faculté contre le S. de la* PEYRONIE, Paris. 1745. 4. Iterum errores Libri *recherche*, &c. castigantur, & corrigitur historia chirurgiæ. Anno 1671. confirmatum est, ut chirurgi medicis præsentibus reciperentur, & anno 1676. ut annuum præstarent juramentum apud decanum, & in ipsis chirurgorum statutis anno 1699. sancte servata sunt facultatis jura, etiam si nunc ab anno 1742. recusent juramentum & tributum. Imo anno demum 1749. condemnati fuerunt, ut medicos advocarent ad examina. Errores etiam & funesta crimina chirurgorum exponuntur. Justus & curiosus liber. Eodem anno prodiit *à Messieurs les administrateurs de l'hôtel dieu*, fol. 1743. Queruntur medici, absque decani venia cadavera chirurgis concedi.

JAQUES DARAN *recueil d'observations chirurgicales sur les maladies de l'uretre traitées par une nouvelle méthode*, Avignon 1745. 12. recusa & multum aucta anno 1748. cum titulo *observations chirurgicales sur les maladies de l'uretre, traitées suivant une nouvelle méthode*. Scopus est ostendere adlatis historiis & testimoniis, suis candelis suoque dissolvente arcano carunculas & fistulas urethræ tolli. Defendit carunculas sibi etiam in cadaveribus visas, ischuriæ causas persequitur. Historiæ ad 200. & testimonia plurima.

OLOF ACRELL *utförig forklaring om fris ka sors eganskaper*, Holm. 1745. 8. De vulneribus simplex & luculentus tractatus. Vulnerum historia uberior, quam apud ullum alium scriptorem, secundum omnes partes corporis descripta, & sanum judicium de singuli vulneris majori aut minori ad necandum potentia. Curatio non addita.

J. FRANCISCI MAURIN *disputatio de vulneribus*, Monspel. 1745. 8.

GOULARD de sectione calculi in *Actis* (*Mémoires*) Academiæ Monspeliensis anno 1745.

De GOULARDO, quem ibi citavimus, nunc subjungimus, eum virum valde laudari a PAULUCCIO.

PETRI PASQUAL *de signis & partu fetus mortui*, Leid. 1745. 4. Signa fere omnia rejicit.

CHRISTOPH. ERNST ENDLER *samtung vom krebs*, Hamburg. 1745. 8. *

J. CASIMIRI AULBER *de fetus prægresso capite partum retardante*, Giess. 1745. Varia bona habet, & descripsit instrumenta & encheireses pro capite inpacto.

LUDEVVIG MICHAEL DIETRICHS *Rede von einem vvahren vorfall und glüklich unternommener absetzung der bährmutter*, Ratisbon. 1745. 4. Notatu digna historia de partu difficili, post quem elapsus uterus, induratus, resectus & in demortuæ post aliquod tempus cadavere nullus uterus repertus est. EJUSD. *observationes de usu corticis peruviani in cancro mammæ*, Ratisbon. 1746. 4. Recenset GERARDI van SVVIETEN historiam utiliter adhibiti in mammæ cancro corticis, & spiritus salis, & similium a se ipso factorum experimentorum.

PHIL. JAC. BOHMER *de prolapsu & inversione uteri*, Hall. 1745. Utrumque prolapsum defendit, & uteri, qualem describit, & vaginæ. EJ. dissertatio *de necessaria funiculi umbilicalis deligatione*, Hall. 1746. 4. Describit arterias umbelicales, abrumpi negat, & necessariam esse deligationem confirmat.

THEODORI KOPPENHAGEN *de insigni usu venesectionis in sanandis vulneribus*, Altdorf. 1745.

GEORGII AUGUSTI LANGGUTH *de fractura patellæ & genu*, VVittemberg. 1745. *de terebratione capitis chirurgia generosa*, 1748.

EJ. disp. *de terebratione capitis non difficili neque lethali*, VVittemb. 1749. 4. *de sinus frontalis vulnere sine terebratione curando*, ibid. 1749. 4.

J. DAVID SCHLECEL *de calculo vesicæ prægrandi in puero novenni*, Erfurt. 1745.

J. JAC. MULLER *casus rarissimus uteri in partu rupti*, Basil. 1745. docta disputatio. Fuse pro DEVENTRIO scribit.

J. BENI. BOEHMER *de psyllorum marsorum & ophiogenum adversus serpentes*, &c. Lips. 1745. disp.

Cum PHILIPPI CONRADI FABRICII solertissimi & modestissimi viri, *sciagraphia historiæ physico-medica Butisbaci*, VVetzlariæ 1746. 8. edita. Prodierunt etiam observationes chirur-

rurgicæ de periculoso usu trepani; de luxatione vertebrarum colli in suspensis non satis vera, de vulnere in quo integra cute cranium ulceribus perfossum erat. EJ. *de facilitate insigni extractionis fetus vivi in procidentia uteri*, Helmstad. 1748. 4. Exemplum fetus ex utero prolapso nec converso extracti.

PHILIPPI CONRADI FABRICII etiam est *curatio juvenis prægrandi effusione puris in abdomine laborantis*, Helmstad. 1750.

Dictionaire de Médicine universel proprie Anglice scriptum est a D. JAMES, quam editionem non possideo, sed gallicam versam a D. DIDEROT EIDOUS & TOUSSAINT, Paris. VI. vol. fol. 1746. & seqq. annis. Tota HEISTERI chirurgia hic repetitur, & magna vis aliarum observationum ex *Transactionibus Philosophicis*: *Academiæ Parisinæ monumentis*, cum iconibus instrumentorum.

JANI PLANCI (JOH. BIANCHI) Ariminensis medici acuti ingenii, prodiit anno 1745. *de vesicatoriis dissertatio* * quam prælegit in Academia Lynceorum restituta: Ea medicamenta refutat.

De JANI PLANCI hic dicta dissertatione *de vesicatoriis*, qua medicamenta ea refutat, addimus, multas inde lites natas esse.

ATTHALIN *lettre à un Médecin de Province au sujet des accidens funestes, survenus au bout de 54. jours ensuite d'un coup de tête*, Besançon 1746. 8. Ex pondere capiti illapso nulla symptomata, sed mors tarda successerat, cum putredine cerebri.

CHRISTIAN EHRENFRIED ESCHENBACHS *anfangsgründe der chirurgie zum gebrauch seiner vorlesungen*, Rostoch. 1746. 8. Compendium in quo morbi magis vulgati describuntur, encheireses ex optimis recentioribus docentur.

Hoc anno in lite *medicorum cum chirurgis* prodierunt PROCOPE COUTEAUX *discours sur les moyens d'établir une bonne intelligence entre les médecins & les chirurgiens*, Paris. 1746. 4. Satyra in adfectantes doctorum titulos chirurgos.

Mémorie pour F. la PEYRONIE & les Prevôts, & Collège des Chirurgiens, contre la faculté de Médicine & l'Université de Paris, Paris. 1746. 4. *

MOUTON *Essays d'odontotéchnie ou dissertation sur les dents artificielles*, Paris. 1746. 12. Demonstrat utilitatem dentium artificialium.

ANGELO NANNONI *trattato delle malattie delle mammelle*, Firenze 1746. 4. In inflammatione acetum, in cancro vero amputationem laudat, qua feliciter ipse sit defunctus. EJUSDEM *dissertazioni chirurgiche*, Paris. 1748. 8. De fistula lacrumali, catarrhacta, medicamentis exsiccantibus & causticis agit, quas ultimas dissertationes pro præmio obtinendo scripserat.

ANGELO NANNONI hic etiam recensi *discorso chirurgico nell' introduzione al corso delle operazioni*, Firenz. 1750. 4. nondum legi.

ROBERT VVILLAN *essays on the kingsevil*, Lond. 1746. 8. *

SAMUEL MIHLES *elements of surgery*, &c. Londin. 1746. 8. non malum compendium, quo tota res chirurgica breviter exhibetur, cum iconibus instrumentorum & encheireseon. Errores intercurrunt. Quis credat DUVERNEYUM præsente BOERHAAVIO anno 1730. humerum in articulatione scapulæ amputasse.

CAR. AUG. a BERGEN *de spina ventosa*, Francof. ad Viadr. 1746.

Principes de Chirurgie, Paris. 1746. 12. *

GOTTFRIED HOERLE *de staphylomate fungoso*, Giess. 1746. disputatio.

BEAT. IGNAT. la CHAUSSE *de hernia ventrali*, Argentor. 1746. eximia disputatio.

In JAC. NIC. VVEISS Professoris Altdorfini programmatibus aliquæ observationes exstant quæ huc pertinent, ut discessus epiphysion a variolis in progr. V.

VICTOR HENRICH RIECKE *unterricht vor die hebammen*, Stuttgard. 1746. 8. *

FRANC. BIDAULT: *Ergo in paronychia operatione celebranda torcular versus supernam brachii partem adplicandum*, Paris. 1746. 4.

In *Actis Stokholmiensis Academiæ* passim operationes & observationes chirurgicæ exstant, ut labii leporini ab O. ACRELL secti: ex inguinis ulcere egressa tænia: cariei & exemtæ tibiæ, cataractæ lacteæ a CL. RIBBIO, olim mihi familiari, sanatæ.

Ex *Actis Stokholmiensis Academiæ* huc etiam pertinet tractatio de signis calculi, quam BACK & SCHUTZER inseruerunt.

Sic

Sic in *Gentleman's Magazine* intercurrunt casus rariores huc spectantes.

Et in *Memorie di valent. uomini* quae Luccae prodeunt TABARRANI de luxationibus vertebrarum, quas minime admittit, TACCONI & aliorum aliquae observationes.

LEVRET *observations sur les causes & les accidens de plusieurs accouchemens laborieux*, Paris. 1747. 8. De capite fetus in utero retento, & modis id extrahendi agit, iconem dat instrumenti ex tribus laminis chalybeis facti, quae seorsim introduci, tunc circa caput in tricruris forcipis modum claudi queunt. Forcipem etiam CHAMBERLAINI corrigit excavando maxillas, addendo laminam, cujus ope angulus maxillarum major minorve reddi queat, ejus vero instrumenti utilitatem per observationes confirmat. Denique agit de causis incuneati capitis. EJ. *observations sur la cure radicale de plusieurs polypes de la matrice, de la gorge & du nés, opérée par de nouveaux moyens*, Paris. 1749. 12. nondum legi, laudant vero inprimis auctores Diarii Eruditorum, ob signa variorum polyporum & prolapsuum uteri vaginaeque, &c. In nuperis *diariis eruditorum* (februar. 1750.) & aliqua contra LEVRETUM censura, & ejus responsio exstat.

J. DAN. SCHLICHTING medici Amstelodamensis, qui etiam nunc curat, *Embryulcia nova detecta, of heel nieuwve behandelinge in de moeyelickste baaringen op't spoedigste te helpen, geoeffend door* ROONHUYZEN, Amstelodami 1747. 8. Describit forcipem, cujus ope ROONHUYZIUS ejusque filius uterum pene clausum aperiebant, fetumque utcumque situm educebant. Id arcanum suum fecerat collegium chirurgorum Amstelodamensium revelat auctor. Depinxit autem machinam seu forcipem ex duabus laminis chalybeis elasticis factam, quibus ostium uteri diducitur. EJ. *embryulcia nova detecta appendix*, ibid. Veram se machinam delineasse per testes idoneos confirmat. EJ. *traumatologia novantiqua, ofte vernieuwvde wond heelkunde*, Amstelod. 1748. 4. Plenum opus de vulneribus in universum & singulis: de eorum majori vel minori periculo, &c. Multa hic nova aut rariora. Vulnera tendinum minus periculosa esse ostendit, quam vulgo creditur. Vulnera arteriae cruralis sanari posse confirmat. Hepar contusum sanatum vidit. Turundas & emplastra in curatione rejicit. Corticis Peruviani effectum in longis cum gangraena conjunctis febriculis verum invenit, in aliis gangraenis minus fidum. EJ. *corollaria* adjecta novae editioni VERBRUGGIANI operis jam citavimus. Medicamenta saepe meliora suadet; fomenta ad ulcera ex pane & vino, spiritum nitri in scorbuto, cantharides recipiens unguentum in fistulis, mercurii usum in cancro clauso. Fonticulos ad sananda ulcera rejicit, &c.

J. P. RAHTLAUWV *het berugte geheim in de vroedkunde van* ROONHUYSEN *ontdekt*, Amst. 1747. 8. *

J. P. RAHTLAUWV in libro hic citato fere eodem modo, quo CL. SCHLICHTINGIUS, a chirurgis provocatus, iconem instrumenti ROONHUYSIANI publicat, quam chirurgus van der SWAMM, discipulus junioris ROONHUYSII cum VELSENIO medico commun caverat. Addit ipse forcipem Anglicanam perforatis cochlearibus aliamq; pro extrahendo fetu propriam.

HENRICH KLINGEN *sendschreiben an einen chirurgum in Strasburg*, Berolin 1747. 8. Contra HILMERUM ocularium, quem agyrticarum fraudum reum agit, infelix scriptum quod auctori acrem vindicem immisit.

GEORGE KEY *a dissertation on the effects of mercury on human bodies*, Londin. 1747. 8. Pleraque practici potius argumenti sunt; in appendice vero vulnus sclopetarium describitur, in quo glans pelvim subierat per foramen magnum ossis pubis, & secuti erant sinus plurimi, praeter spem sanatum. Laudat instrumentum novum ad venae sectionem a se ipso excogitatum.

JAC. van der HAAR *verhandeling van de geschotene wonden*, Amstelod. 1747. 8. * nisi versio est.

BROWNE LANGRISH in suis *physical experiments upon brutes*: expertus est aquae calcariae in vesicam canis injectae potentiam, & quam portionem toleret saponis aut calcis, quam minus ferat.

Remarques sur les Mémoires de l'Académie de Chirurgie, Paris. 1747. 8. *

ADRIANI DICTEN *disputatio de gangrana & sphacelo*, Leid. 1747. cum exemplis.

LAURENT. MIZLER *de balsamo universali*, Erfurt. 1747. 4. Laudat inventum suum ad scirrhum mammarum, viperae morsum, cataractas. Caeterum notum est DIPPELIUM duplicem & vegetabilem & mineralem balsamum vulnerarium excogitasse, minime inutilem, quem utrumque C. NEUMANNUS describit.

Hoc anno edidit J. ASTRUC (tecto nomine) *état des contestations entre la faculté de Médecine*

cine & la communauté des Chirurgiens, Parif. 1747. 4. Ubique in Gallia Medicos recipiendis chirurgis præfidere, & infanam effe petitionem D. de la PEYRONIE, qui honores chirurgicos propria auctoritate tribuere velit. *Requête au Roi pour les DD. Régens de la Faculté*, Parif. 1747. 4. Oftenditur chirurgos fuppofititia protuliffe ftatuta, & Regi impofuiffe, dum ad obtinenda petita adfirmarint fe jam anno 1268. in facultatem coaluiffe. Ea vero ftatuta anni 1600. ficta effe demonftratur. Hanc criminationem confirmant advocati in *confultation pour les DD. & D. Régens de la Faculté*, 1747. 4. & notas fuppofitionis in Chirurgorum ftatutis liquido demonftrant, ut puduerit fceleris Chirurgos, neque aufi fint fraudem tueri. *Troifième Mémoire pour les D. & DD. Régens de la Faculté de Médecine*, Parif. 1748. 4. Contra fcriptum Chirurgorum, qui dimiffa petitione aggregationis ad Univerfitatem Parifinam, docendi tamen latine jus petebant. Oftenditur Medicos omni ævo unice latine de chirurgia prælegiffe, Phyficos idem, quod Medici, fonare, & alia plurima ad hiftoriam utilia.

PLANQUE *bibliothèque de médecine tirée des ouvrages périodiques*, Parif. 1748. 4. nequidem integram A literam continet, cum inprimis fub titulo *Acouchement* innumeras hiftorias partuum difficilium coacervaverit, ulcerum vero in *abfcés*, tum molarum, &c.

GEORGE ARNAULD *differtations on hernias or ruptures*, London 1748. 8. & gallice verf. Parif. 1749. 8. 2. vol. fub titulo *traité des hernies*. Memorabilis liber hominis unice fere in hoc morbo occupati, & a patre fimiliter in herniis curandis confenefcente educati. Utilia plurima habet, hic non repetenda, fed inprimis modum, quo herniæ adhærentes reponuntur, propriis pulvinis fenfim urgentibus, fcalpello, &c. Gangrænam etiam minus metuit & fæpe curavit. Strangulationem a folo facco factam defcribit cum fignis fuis. LE DRANIUM paffim refutat.

ANDREÆ PASTA *difcorfo del fluffo di fangue dall' utero delle Donne gravide*, Bergomi 1748. 8. Non femper a difceffu placentiæ hæmorrhagias gravidarum oriri, fed ab oftiis menfium apertis, neque femper partum accelerari debere, fed quietem & venæ fectiones præftare oftendit.

GIAMBATTISTA GISMONDI *lettera intorno una profcritta, che contiene note critiche fopra la differtazione de' vefcicatori del* S. GIOVANNI BIANCHI, Pifauri 1748 8. PLANCUS vefcicatoria rejecerat, defenderat D. VANDELLI. Refpondet GISMONDUS, & oftendit confentientes magnos viros, quibus ea remedia difplicuerunt. Ad hanc autem apologiam in 4. *epiftola* earum, quas anno 1748. Lucæ 8. edidit, refpondet OCTAVIUS NERUCCI.

J. HENRICI KNIPHOF vexatorum theoria & hiftoria, Erford. 1748. Difp.

J. FREKE *effay on the art of healing*, Lond. 1748. *

J. FREKE boni fenis citatum librum *effay on the art of healing* nunc legi. Theoriam malorum dat, huic fuperftruit operationes. Pus deducit a fanguine cum aere in fpeciem fpumæ faponaceæ abeunti. Verrucas fanguini per arterias vehementiori impulfui tribuit. Medicamenta interna pene ubique rejicit. Venenatam naturam vulnerum fclopetariorum reftituit. Sic a bile eryfipelas, ab atra bile cancrum iterum cum ulceribus derivat, &c.

G. DOVVMAN *phyficomechanical differtation on the fcirrhus*, Londin. 1748. 8. Aquas ad fcirrhum faponaceas & petroleo miftas laudat. Amputationem in cancro (gypfea fpecie excepta) rejicit, & adfirmat, fe fanare cancros ope antimonii cum mercurio & kermes minerali. Morbum ab ovario fcirrhofo defcribit.

VV. DOUGLAS *letter to* D. SMELLIE Londin. 1748. 8. Contra SMELLII forcipem ligneam ad partus difficiles adhibitam. *

BENJ. PUGHE *treatife of midvvifry*, Lond. 1748. 8. * Forcipem novam defcribit a fe inventam, tum cafus graviores, novam methodum tibiam amputandi, machinam pro luxatione humeri, &c.

ANTONII BERGIER & J. BARDEU DUBOURG *Ergo tracheotomia nunc fcalpellum nunc bifidus mucro*, Parif. 1748. Illud ubi aliquid illapfum eft, hic, ubi aer unice admittendus.

PETRI ALOUETTE & THOULOUSE DE VALLUN *Ergo femur in cavitate condyloidea aliquando amputandum*, Parif. 1748. Experimento oftendit, comprimi poffe arterias iliacas, ut amputare liceat femur, etiam in fuperiori parte.

JAC. FRANC. le CHAT de la SOURDIERE *Ergo tenfio fterno-maftoideorum mufculorum nocet chirurgicæ herniarum curationi*, Parif. 1748. Monet, ne permittatur ægris, quibus hernia reponitur, flexio capitis, quæ requirat fternum fixum, hinc tenfionem mufculorum rectorum abdominis.

CORNELII VAN NIEL *de partu difficili*, Leid. 1748. 8. Historias varias habet, & encheireses ad caput ossi pubis incuneatum. Brachia cum capite educere suadet.

J. CHRISTIAN KISNER *de morbis puerperarum*, Leid. 1748. disputatio.

JAC. ROELKE *de therapia morborum per ulcera*. Lips. 1748. disputatio.

BENED. GOTTFR. OEHME *de amaurosi*, Lips. 1748. cum CL. GUNZII observationibus.

ANDR. EL. BUCHNER *de abscessibus & ulceribus mammarum*, Hall. 1748. 4. EJ. *de enteroepiplocele*, ibid. 1750. 4. EJ. *de vulneribus cerebri non semper lethalibus*, ibid. 1750. 4. & aliæ disp.

C. CHRISTOPH. DETHARDING *de exclusione fetus immaturi*, Rostoch. 1748. 4.

AUG. SCHAARSCHMID *kurtzer unterricht von den krankheiten der knochen*, Berolin. 1749. 8. PETITUM sequitur, fissuras ossium docet adgnoscere, & observationem habet emolliti ossis.

DAN. VVILH. TRILLER *de veterum Chirurgorum arundinibus atque habenis*. VVittemb. 1749. Progr.

In CL. DAUBENTON *description du cabinet du Roi*, Paris. 1749. 4. continetur multa cariei, exostoseos, ancyloseos exempla, delineata.

LOUIS *observations & remarques sur les effets du virus cancreux*, Paris. 1749. 12. A cancro natam cariem ossium albam siccam describit. Laudat ad cancrum fonticulos, alumen, sedum acre, ex theoria.

GIOV. DOMENICO BACIOCCHI *lettera intorno l' estrazione d' un calcolo esistente sotto la lingua*, Brescia 1749. 8. Extraxit calculum ductus salivalis VVARTHONIANI.

In J. *des* SAVANS 1749. anonymus novum instrumentum ad secandum calculum proposuit, adfine scalpello occulto, quo in herniis utuntur, idemque defendit contra censuras CL. NIC. LE CAT. Forcipem etiam habet ad frangendum majorem calculum.

JANO REGHELLINI *lettera chirurgica sopra l' offesa della vista in una donna*, &c. Venet. 1749. 8. Historia est novæ pupillæ, quam non a deposita catararacta sed ab inflammatione & abscessu natam esse contendit, & postquam visus duplex factus est. Multæ bonæ observationes accedunt. Statuit cataractam membranaceam, & eam sæpe se vidisse adfirmat.

GERH. ARMBSTER *de paragomphosi fetus in partu*, Gott. 1749. disputatio. Cum capitis incuneatione prolapsum uteri fere adesse, emollientia tunc plurimum prodesse & encheireses docet quas indicat.

J. JULII VVALBAUM *de vena sectione veterum & recentiorum*, Gotting. 1749. Erudita disputatio, cum novo instrumento elastico, quoad quamlibet directionem quæsitam cutis perforari potest.

J.G.STROSHLEIN disputatio *de relaxatione vaginæ, prolapsu & inversione uteri*, Argent. 1749. Bonæ disputationes sunt quas citavimus J. G. STROSHLEIN & J. FRID. CHRIST. CORVINI.

ANDR. SEVASTO *de lithogenesia*, Leid. 1749. 4.

D. GOTTLOB THEBESII *ep. chirurgica*, Hall. 1749. de gravi cerebri vulnere curato.

J. FRIDER. CHRISTIAN. CORVINI disputatio *de hernia cerebri*, Argentor. 1749.

BARTHOLD VVICHMAND, qui & ipse inter nostros discipulos, fuit *de partu difficili ex funiculo umbilcali pravio*, Hafniæ 1749. disputatio.

La supériorité des Médecins sur les Chirurgiens prouvée par les loix & l' usage de toute l' Europe, Paris. 1749. 4. Testimonia sunt octo Academiarum, inter quas etiam nostra est, qua demonstratur, ubique in Europa recipiendis Candidatis Chirurgorum Medicos præsidere, ubique docere Chirurgiam, & graviores operationes dirigere, &c.

F. P. COMBALUSIER *considerations d' un Médecin de Montpellier sur les deux prémiers mémoires du* S. PICHAUT *de la* MARTINIERE, Paris. 1749. 4. Archiatri in manus jurare Chirurgum primarium, Archiatrum in Regias, Chirurgos Doctoris titulos ambire & apud provinciales facultates obtinere; Chirurgos melioris notæ fuisse Medicorum discipulos; PETITUM furtim librum de ossibus edidisse, cum promisisset se errores a VVINSLOVVO indicatos correcturum: & alia demonstrat Chirurgis non placitura.

Réponse au dernier mémoire de M. le Prémier Chirurgien & à l' ecrit intitulé examen impartial, Paris. 1749. 4. Auctor dicitur esse D. PAYEN. Ostenditur Chirurgos literatos parum ad artis propriæ incrementa, plurimum Medicos contulisse: multa infortunia a praxi Chirurgorum oriri, &c.

Denique 12. Aprilis 1749. hæc diuturna lis edicto Regio ita conposita est, ut Chirurgis

 gis

gis recipiendis Medici adeſsent, & examinarent Candidatos, & duplex ordo fieret Chirurgorum, Academicorum, Magiſtrorum docentium, & illiteratorum; loco jurisjurandi vero Chirurgi Decano Medicorum catalogum omnium utriuſque ordinis ſui membrorum jubentur mittere. Ante operationes Medicorum vota debere colligi & prima.

F. SAUVAGES *de la* CROIX diſsertatio *ſur la nature & la cauſe de la Rage*, Toulouſe 1749. 8. Artum demorſum amputari debere, aut carnem profunde ex vulnere exſcindi, intus mercurium adhiberi.

T. KNIGTH *on Catholicus*, Londin. 1749. 8. habet aliqua de vi medicamenti Stephaniani, quam tribuit igni in calce latenti, de CYPRIANI arcano lithontriptico ex calce & pyrite miſtis, fermentatis cryſtallis in lixivio natis.

CAR. LINNAEI *de generatione calculi*, Upſal. 1749. 4.

A. HALLER *de herniis congenitis*, Gotting. 1749. aliæque obſſ.

DESPORT *traité des playes d'armes à feu*, Paris 1749. 12. Mitiorem curandi rationem præfert, rejectis corroſivis, ſpiritu vini & nimiis inciſionibus. Turundas defendit. Glandes tamen impactas fortiſſime extrahit etiam oſſibus de induſtria fractis. Novam fracturæ cranii ſpeciem deſcribit *fracture en pente*.

TAILLARD le fils *élémens de la phlébotomie*, Paris 1749. 12. Mechanicam rationem & cautelas in V. S. manus pediſque docet.

J. MONNIKHOF *ontlced en heelkondige ſamenſtelling der ooſaaken, kenteeken, bevallingen en genezingen van de ſcheurzels*, Amſtelod. 1750. 8. Culpat bracheria, hactenus nota, proprium promittit ſe deſcripturum; frigida fomenta rejicit, & repoſitionem ſacci non aperti.

S. THEOD. QUELMALZ *de narium incurvatione*, Lipſ. 1750. 4. *de ileo ex hernia ſuppurata*, ibid. 1750. 4.

J. B. LUD. CHOMEL *Ergo tumidis hæmorrhoidibus hirudines*, Pariſ. 1750. 4.

RAVATON *traité des plaies d'armes à feu*, Pariſ. 1750. 12. Nondum legi, ſed paſſim lego refutare DESPORTUM.

J. GOTTFR. JANKE *de forfice & forcipe ferramentis a* BINGIO *inventis*, Lipſ. 1750. 4. Hæc ſpecies Anglicanæ forcipis eſt, quam præfert reliquis JANKIUS, illa ad aperiendum fetus caput excogitata.

JOSEPH. ANTON. STEIMANN *de cauſis cur frequentius viri pra feminis calculoſi fiant*, Argentor. 1750. 4.

GUIL. FRID. JAHN. *de inſolita ingentis calculi per ſcrotum excluſione*, VVittemb. 1750. 4.

ABRAHAM SZELI *damna graviora ex abortibus*, Altdorf. 1750. 4.

PALLUCCI *Nouvelles remarques ſur la lithotomie ſuivies de pluſieurs remarques ſur la ſéparation du penis & ſur l'amputation des mammelles*, Pariſ. 1750. 12. Diligenter ſcriptum opus. Poſt pelvis anatomen deſcribit varios calculum extrahendi modos, eoſque novis nominibus inſignit, apparatum minorem tuetur, Gallos accuſat, quod alias partes incidant, quam in libris nominent. In apparatu alto perforare imam veſicam ſuadet, longo *trocart*, in lotium in celluloſitatem effundatur. Laudat GOULARDI ſecandi rationem, & tubulum in vulnere relictum. Diarium dat aliquot operationum, ſuarum & FAGETI. STEPHANIÆ medicamentum fruſtra fuiſse monet. In *præfatione* de cataractæ depoſitione agit, & inſtrumentum deſcribit, quod ex ſiphone & ex acu componitur. Aliqua etiam de penis & mammæ amputatione docet. EJ. *deſcription d'un nouvel inſtrument pour abatre le cataracte*, Pariſ. 1750. 12. Acus lanceolatæ, quam nondum vidi, icon. EJ. *hiſtoire de l'opération de la cataracte faite à ſix invalides*, Pariſ. 1750. 12. Inter alia, etiam capſulam opacam lentis per corneæ inciſionem extraxit.

Die gebährende frau ſamt ihrer leibes frucht in lebens gröſſe abgebildet, Franc. Lipſ. 1750. 8. Icon meo ſpecimini deeſt, qua ſtatua exprimitur ad diſcendos modos obſtetricandi apta, cum præceptis eo pertinentibus.

JOS. MARIA QUADRIO *nuovo metodo per curare ſicuramente ogni cancro coperto*, Venet. 1750. 4. Nondum legi.

J. de DIEST *Non ergo in plagis abdominis vulnerato inteſtino pellionis ſutura*, Pariſ. 1750. 4. Reſp. S. LEGER.

HYAC. THEOD. BARON & MOUGUEZ *Ergo in chirurgicis naturæ medicatricis efficaciam adgnoſcit medicina militaris*, Pariſ. 1750. 4.

JOSEPH de JUSSIEU & VANDERMONDE *Ergo a ligatura polypi tutior curatio*, Paris. 1750. 4.
JAC. ALB. HAZON & THIERY *Ergo tutior faciliorque datur aneurysmatis curatio*, Paris. 1750. 4.
J. JAC. VVELTIN *De aneurysmate vero pectoris externo hemiplegia sobole*, Basil. 1750. 4.
PHIL. FRID. GMELIN *de effectibus morsus canis rabidi*, Tubing. 1750. 4.
GUENIN histoire *d'une opération césarienne faite avec succés*, Paris. 1750. 8. Nondum legi.
F. COME de lithotome cum le CATIO concertationes, & nova inventa in *diario Eruditorum* describuntur, cum novis instrumentis, & nunc junctim prodierunt Paris. 1751. 12.
CORNELII PLEVIER *gezuiverde Vroedkonst*, Amstelod. 1751. 4. cum præfatione S. D. SCHLICHTING. Nondum legi.
Multa alia, latentia in observationum medicarum collectionibus, nunc omitto.

De Medicina Forensi seu Legali.

Medicina FORENSIS sive LEGALIS nova in universum ars est: hinc cum Chirurgia, inde cum Medicina connexa, cui hunc locum destinavi, cum in BOERHAAVIANO opere nullum invenerit. Nam Veteres equidem quæstiones varias medicas in leges receperunt. In legibus Mosaicis virginitatis inquisitio locum habet. In *Exodi* etiam c. 21. septuaginta interpretes ita legunt, „ si percussa muliere exiverit aliquid nondum formatum, reus „ puniatur, sed si formatum fuerit, moriatur morte. Ita in Paraphrasi PHILO, etsi aliæ versiones non ita legant. Parcendum esse prægnantibus dudum ÆGYPTII statuerunt apud PLUTARCHUM de *sera deorum vindicta*, & Athenienses apud ÆLIANUM. Iidem Ægyptii sanxerunt legibus, ne Medici alio modo curarent, quam eo, qui in libris canonicis habentur (DIODOR. SIC. L. I.) Deinde ZALEUCI lex fuit, qua pœna irrogaretur ægris, qui Medico non obtemperarent, ap. ATHENÆUM L. X. ARISTODEMUS apud PAUSANIAM (L. IV.) propriam filiam interemit, ut contra procum ejus confirmaret virginem esse, neque gravidam, neque indignam, quæ victima pro patria fieret. HIPPOCRATEM fœminam liberasse, quæ adulterii rea erat, quod infantem parenti dissimilem peperisset J. H. SCHULZE monet Per. I. Sect. III. c. 2. n. 28. In EUMENIS exercitu, cum duæ feminæ certarent & utraque viro suo vellet commori, ab obstetriciæ artis peritis lustrata earum altera gravida inventa est (DIOD. SIC. *Bibl.* L. XIX.) Lege Regia sectio cæsarea imperata est in feminis gravidis nuper exstinctis, & quæ alia sunt ejusmodi. In *Juris civilis codicem* multa, uti necesse omnino fuit, huc pertinentia transiverunt, & magna HIPPOCRATIS auctoritas fuit, ut etiam ultra quam fuisset necesse, in tempore partus & alibi ipsi sit obsecutum. CL. GALENI Lib. *quomodo morbum simulantes sint deprehendendi* huc utcumque spectat. Sed verum tamen ortum medicinæ legalis, tamquam propriæ partis medicinæ, refero ad *Constitutionem Criminalem* CAROLI V. in qua constitutum est, (ad art. 147.) ut in dubio vulnere, quod mors secuta esset, non autem a vulnere necessario sequi videretur, consulerentur Chirurgi, & art. 149. ut unus duove Chirurgi ante sepulturam corpus occisi hominis inspicerent & de vulnere referrent. Ea lex ita nunc in Germania invaluit, ut *corpus delicti* deesse, neque pœnam ordinariam locum habere, Jurisconsulti pronuncient, nisi cadaver hominis occisi incisum fuerit præsente Medico, nam is nunc perpetuo requiritur, & Chirurgo. Inde nata est amplissima seges observationum de lethalitate, sive vi ad mortem inferendam vulneris, veneni ve. Adde nunc de partu occulto & infanticidio, in qua CAROLUS V. per obstetrices (art. XXXV.) ream lustrari jubet, nostri mores nunc per Medicos lustrari jubent, & alias de virginitate, de impotentia, de ætate, morbis fictis, tortura, evitandis publica cura morbis epidemiis quæstiones, in quibus judex Medici sententiam requirit, & habes novæ artis ambitum, quæ ab Anglia penitus abest, in Gallia a paucis scriptoribus tractata est, in Germania vero vel unice vel præcipue ad Medicum spectat, & in ea inprimis regione plurimis in libris exposita est. Eorum paucos & Medicos proferam, cum in Jurisconsultorum *bibliothecis* nihil omnino laboris posuerim, quorum paucos omnino tangam, qui penes me sunt. Primus tamen liber, quem invenio proprie ad hunc finem scriptum esse, AMBROSII PAREI est, cujus *Tr. de renunciationibus* ordinem operum claudit, quo signa etiam fulguratorum, submersorum, suffocatorum exstat. De virginitate agit, hymenem rejicit, formulas pro Elogiis chirurgicis proponit, narrat curationem insignem homi-

hominum a fumo carbonario pene exstinctorum. Accessit caput de conditura corporum, ex quo adparet, jam suo ævo optimum PAREUM musculos præparavisse in cadavere, & conservasse maceratum in aceto, deinde in vini spiritu. Deinde JACOBUS GUILLEMEAU scripsit libellum *contre les abus qui se commettent sur les procédures de l'impuissance*, ubi contra congressus pessimum morem ostendit, sanissimum virum nihil in femina sibi exosa valere, &c. JOH. VVIERUM utcunque huc possis revocare, cujus *de præstigiis dæmonum* liber Basil. 1564. 8. editus rogorum numerum cepit diminuere, cum rarissimas sagas esse cordatus ostenderit.

ASCANII CENTURII de HORTENSIIS Libri V. *in quibus exponuntur omnes observationes, constitutiones, edicta publice proposita atque alia plurima quæ contigerunt in peste Mediolanensi annis 1576. & 1577.* Venet. 1589. 8. PASCH.

J. EVVICH *de officio magistratus tempore pestilentiæ*, Neapol. Nemetum 1582. 8.

J. B. SYLVATICI *de iis qui morbum simulant deprehendendis*, Mediolan. 1595. 4. Francofurt. 1671. 12. *

In MARCELLI DONATI *collectione de cruentatione cadaverum* ad præsentiam rei aliquæ historiæ exstant. Sed eas nunc narrationes nemo credit.

AND. LIBAVII librum *de cruentatione cadaverum injusta cæde factorum præsente, qui occidisse creditur*, Francof. 1594. 8. non legi.

J. BOECKELII *Tractatus de philtris, utrum animi hominum iis commoveantur necne*, Hamb. 1599. 4. *

FREDERICI BONAVENTURÆ Liber *de partu octimestri*, Francof. 1601. fol. Spisso opere omnes, quæ unquam prolatæ sunt de partu ejusque tempore sententias collegit. Cæterum octimestrem partum vitalem esse ex ARISTOTELIS sententia contra coætaneos fere omnes defendit.

FORTUNATUS FIDELIS Panormi 1602. 4. Librum edidit, quem PAULUS AMMANUS anno 1674. Lips. 8. recudi fecit, & qui primus magnam partem medicinæ forensis continet. Titulus est *de relationibus Medicorum* Libri IV. Per fraudem recusus est Lips. anno 1679. 8. cum titulo THOMÆ REINESII *schola Jurisconsultorum medica*. In Libro I. diætam publicam tractat, locorum salubritatem & insalubritatem, cibos, aërem, pestilentiam. Libro II. agit de cicatrice, morbis simulatis, tortura & musculorum læsionibus. Hæc pars non est absque curiositate, nam per singulos musculos demonstrat, quid cujusque vulnus mali inferat. Errores etiam Medicorum & Chirurgorum exagitat. Liber III. est de virginitate, potentia & impotentia, morbis hereditariis, graviditate, mola, animationis fetus tempore, & partus, de monstris. Denique Liber IV. de signis vitæ & mortis, lethalitate, ut vocant, vulnerum (nimis hic brevis) suffocatis, fulguratis, veneno necatis agit, quæ de suffocatis & strangulatis maxime, satis placent. Totus autem Liber non quidem ex satis propriis experimentis natus est, neque nostro seculo sufficit.

FORTUNATI FIDELIS L. IV. *de relationibus medicorum* hic dicti, prodierunt etiam Venetiis 1617. 4.

THOMÆ SANCHEZ L. *de sacramento matrimonii*, Genuæ 1602. fol. & infinitos alios hujus generis libros *casuistarum* hic omitto, ut cum medicis maneam.

J. ALFONSI de FONTECHIA *diez privilegios para mugeres preñnantes*, Complut. 1606. 4. ANT.

GREGORII HORST *de cruentatione cadaverum*, VVittemb. 1608. 8.

De la dissolution du mariage pour cause d'impuissance, Paris. 1610. 8. & *second traité sur la même* ibid. eodem anno. Rejicit congressum, matrimonii scopum primarium esse exsaturationem libidinis contendit, eam si vir præstitit, sufficere, neque requiri fecunditatem, congressum vero perpetuo victoriam ad feminæ partes transferre monet.

Recensioni libri citati sub titulo *dissolution du mariage pour cause d'impuissance*, &c. Proscriptus denique fuit congressus ob injuriam manifestam nobili viro Marchioni de LANGRES illatam: *Nouvel art de faire les raports* pag. 63.

BERNARDI SUEVI *Tractatus de inspectione vulnerum lethalium & sanabilium præcipuarum partium corporis humani*, Marburg. 1629. 8. germanice recusus sub tit. *vvunden urtheil*, Hamburg. 1644. 8. In priori editione satis plene vulnera percurrit ex ordine, ne bicipitis quidem musculi vulnere omisso. Ad singula vulnera subjicit veterum tristia plerum-

rumque judicia, cum rationibus, & subjungit feliciores ex recentibus Medicis historias ægrorum, qui ex ventriculi, vesicæ aliorumque viscerum vulneribus convaluerint.

In posthumis RANCHINI exstat Liber *de purificatione rerum infectarum post pestem*, Lugdun. 1644. 4. quem non legi.

ALPHONSI a CARANZA *de partu naturali & legitimo*, Madrit. 1628. fol. Genev. 1630. 4. Ad Jurisconsultos pertinet, fusus in iis, quæ eo spectant, ut legibus fere stet, easque, quantum potest, defendat. Magna digressione de anno veterum duplici agit. Una editus est CAROLI ANNIBALIS FABROTTI *de tempore humani partus & numero puerperii* brevis libellus.

JOH. GUTTIEREZ de GODOY *tres discursos para probar que est an obligadas a criara sus hyos a los pechos todas las madres quando tienen buena salud*, Gienn. 1629 4. NANT.

PAULUS ZACCHIAS, eruditus certe & judicio pollens Medicus, neque ignarus juris, Archiater pontificius, cepit edere Romæ anno 1621. *Quæstiones medico-legales in quibus omnes ea materia medica, quæ ad legales facultates videntur pertinere pertractantur*. Eo anno liber I. prodiit, reliqui sequentibus & septimus anno 1635. LIND. recusi Amstelod. 1651. fol. Avenione Pars I. 1660. fol. Lugduni P. posterior 1661. fol. tum J. DANIELE HORSTIO curante, Francof. 1666. fol. Lugd. 1674. fol. & cum GEORGII FRANCI præfatione Francof. 1688. fol. Lugduni 1701. fol. vol. 3. ad editionem HORSTII, & Norimbergæ 1720. fol. quorum doctorum uterque multas observationes adjecit, præter eas, quæ magno numero ex Jurisconsultis sumtæ adspersæ sunt, quo in instituto displicet, quod omnino difficile sit, nisi ad *uncos* accurate respicias, distinguere, quæ ZACCHIÆ sint, & quæ, adeo multa, alii adsuerint. Et PAULUS quidem totum ambitum hujus artis prudenter, ingenue, cum judicii & eruditionis laude complexus est, ut princeps etiam nostro ævo opus sit, etiam si anatome nunc passim aliqua correxerit. Multæ etiam alio pertinentes observationes rariores medicæ intercedunt. In editione Francofurtensi, cæterum optima, multa deficiunt, quibus inviti caremus, præter vitia, quæ habet plurima. In tertio tomo *consilia & responsa* ad forensem medicinam spectantia LXXXV. deinde *judicia & decisiones Rotæ* Romanæ a LANFRANCO ZACCHIA collectæ habentur.

PAULUS ZACCHIAS prodiit etiam Venet. 1737. fol. vol. 3.

MELCHIORIS SEBIZ *examen vulnerum singularium partium* C. H. *prout sanabilia, vel lethalia, vel incurabilia sunt*, Argentor. 1638. 4. *

MELCHIORIS SEBIZ hic citati opusculi plures sunt partes: *Prodromus examinis vulneris singularium partium* P. I. Argentor. 1632. 4. in qua vulnerum nomina. P. II. in qua symptomata vulnerum. P. III. in qua problemata aliqua huc pertinentia, utræque anno 1733. *Examen vulnerum partium similarium* 1635. 4. *Examen vulnerum partium dissimilarium* P. I. *ad capitis vulnera* 1636. P. II. *ad vulnera thoracis & colli* 1637. *Pars* III. *ad vulnera abdominis*, ibid. 1637. *Pars* IV. *ad vulnera artuum*, ibid. 1637. totidem nempe disputationes. Titulus, quem ex LINDENIO citavi, videtur collectioni præfixus esse.

GABRIELIS NAUDÆI *quæstio an liceat Medico fallere ægrotum*, Rom. 1635. 8. huc referri potest. *

HENNINGI ARNISÆI *de partus humani legitimis terminis*, Francof. 1641. 12. Definit id tempus, ad finem mensis noni, & initium decimi, verbosior omnino.

LUDVVIG von HOERNIGK *gründliche antvvort auf vier fragen von Materialischen Drogisten und Apothekern*, Francof. 1646. Lips. 1679. 12. * EJUSD. *Politia medica oder beschreibung dessen vvas Medici, Apotheker, hebammen, vvie nicht vveniger unbefugte aerzte und die patienten selbst zu thun haben*, Francof. 1638. 4. 1646. 4. EJ. *Medicaster apella oder juden arzt*, Argentor. 1631. 8. *

GENDRY (Chirurgi) *les moyens de bien raporter en justice*, Angers 1650. * Passim eo usus est nuperus auctor *de l'art de faire les raports*.

JOH. MICHÆLIS *de morbis ab incantatione & veneficiis oriundis*, Lips. 1650. 4. *

J. ANDR. FROMMAN *hypotyposis juris furiosorum*, Tubing 1655. 4. Jurisconsulti opus.

GASP. CALDERÆ de HEREDIA *tribunal magicum, medicum, & politicum*, Leid. 1658. fol. *

HERM. CONRINGII *de incantationis circa morbos efficacia*, Helmst. 1659. 4.

GODOFREDI VVELSCH *rationale vulnerum lethalium judicium*, Lips. 1660. 8. quæ mea editio est; tum 1674. 8. LIND. Vulnera graviora persequitur secundum partis læsæ ordinem,

nem, tunc ex Actis Lipsiensis facultatis, aut ex aliis scriptis, excerpit judicia, & exempla de vi mortifera majori vel minori cujusque vulneris, pro genio seculi, quod nostro severius fuit, ut etiam vesicæ vulnera & aliqua ventriculi inter *absolute lethalia* referat, minime cæterum illaudabilis scriptor.

GASPARI a REYES *Elysius jucundarum quæstionum campus* Bruxellis 1661. fol. deinde Francof. 1670. 4. prodiit, miscellum opus. Continet ad forensem medicinam facientes quæstiones de virginitate, impraegnatione, monstris, lacte, androgynis, abortu provocando, partus vero tempore, philtris.

FRID. MOELLER *observatio de partu 173. dierum vivo*, Custrin. 1662. 8. Non absque ingenio scripsit, sed ut causæ serviret, dum ex fetu nondum semestri facere septimestrem studet, & adfectum mensem numerat pro integro, lunaresque sumit pro solaribus.

In *Cista Medica* T. BARTHOLINI, Hafniæ 1662. 8. excusa varia huc pertinent, ut statuta collegii chirurgici ejus urbis, an lac in mammis sit indicium graviditatis, de pharmacopoliis visitandis, de suspecto infanticidio, censura curationum medicarum, abortu, puerperii suspicione.

J. HARDER *de partu septimestri J. C. responsis & Medicorum placitis insigni*, disp. Leid. 1663. 4. *

CASP. PFAUZ *de fluxu sanguinis & corpore occisi ad præsentiam occisoris*, Lips. 1664. 4. *

MICH. BOUDEVVYNS *ventilabrum medico-theologicum quo omnes casus tum medicos, tum ægros, aliosque concernentes eventilantur*, Antvverp. 1666. 4. Ex scholarum docendi ratione & medico legales & ejusmodi quæstiones resolvit, quæ ad conscientiæ casus pertinent, de jejunio, castitate, & aliis id genus, ut possit pro compendio haberi vastorum voluminum, quæ in ecclesia Romana in eum sensum scripta sunt.

CAROLI DRELINCOURT *de partu octimestri vivaci*, Leid. 1668. 4. Vetustum præjudicium refutat, quo septimestres fetus vitales ponuntur, octimestres minime; quod in Jurisconsultorum etiam scripta irrepsit.

J. THEOD. SCHENK *de macie puerorum ex fascino*, Jen. 1664. 4. *

GOTTFR. VOGT *de stillicidio sanguinis ex interemti hominis cadavere præsente occisore*, VVittemb. 1667. 4. *

Inter TIMÆI a GULDENKLEE opera *responsa* habentur, quæ ipse privatus, furente tunc bello & rebus omnibus confusis, solus reddidit, omnino 58.

J. NIC. PFIZER *vvunden urtheil*, Nurnberg 1668. 12. * MEIB.

J. CHRISTOPH. HUNDESHAGEN *de sanguinis stillicidio ex cadavere hominis occisi ad præsentiam homicidæ*, Jen. 1669. 4.

In CHRIST. FRID. GARMANNI L. *de miraculis mortuorum* varia huc spectant, ut caput *de cruentatione cadaverum*.

J. ARN. FRIDERICI disp. de *mania ex philtro*, Jen. 1670. 4.

PAULI AMMANNI *medicina critica sen centuria casuum in facultate Lipsiensi resolutorum variis discursibus aucta*, Erfurt. (Sive potius Rudolstatt) 1670. 4. melius autem & emendatius Stadæ 1677. 4. Vir ingenii acris & minime lenti, hæc responsa facultatis habuit a JOHANNE MICHÆLI inque ea prælegerat, partim antiqua, ab anno retro 1516. partim nova. Historiæ breves sunt, responsa sæpe paradoxa. Ita uno loco fetum undecimestrem pro illegitimo declarari videas, alio fetum 12. mensium cum dimidio pro legitimo, & quinquemestrem perinde receptum, medullæ spinalis vulnus pro non lethali declarari. AMMANNUS fere ex locis communibus similes historias colligit. Ediderunt autem Lipsienses *Facultatis Medicæ Lips. præliminarem excusationem qua casuum & responsorum suorum importunam editionem deprecatur*, Lips. 1670. 4. qua demonstrant & ipsam publicationem & animadversiones sibi displicere. EJUSD. *Irenicum Numæ Pompilii cum* HIPPOCRATE, *quo veterum medicorum & Philosophorum hypotheses in corpus juris civilis pariter ac canonici hactenus transsumpta a præconceptis opinionibus vindicantur*, Francof. & Lips. 1689. 8. Scopus est desumtas ex HIPPOCRATE & receptis Medicorum theoriis leges examinare & refutare. Multum intercedit satirici ingenii, & dum ex ordine responsa facultatis suæ aliorumque refert, invenit largam carpendi occasionem. Partus septimestres, undecimestres penitus rejicit, & arguit ordinis sui inconstantiam, qui undecimestrem fetum, pauperis fœminæ rejecerit, Divitis duodecimestrem sit tutata. Non bene hymenem & signa virginitatis rejicit, passim infra medicam gravitatem jocusus.

EJUSD.

EJUSD. *praxis vulnerum lethalium sex decadibus historiarum rariorum ut plurimum traumaticarum cum cribrationibus adornata*, Lipſ. 1701. 8. Pleræque vulnerum hiſtoriæ ſunt, aliæ de veneno propinato, atretis iterum ex tabulario facultatis Lipſienſibus, cum judiciis AMMANNI acris judicii, nemini facile parcituri, oſor hypocriticarum excuſationum, quas reorum patroni effingunt.

In GASPARIS BRAVO de SOBREMONTEY RAMIREZ operibus varia huc ſpectant, & in ſect. IV. de præſtantia medicinæ dogmaticæ quæſtiones aliquæ de Medicorum officiis, dignitate. In *conſultationibus* etiam de cruentatione cadaveris, ſuſpicione exhibiti veneni.

GERH. FELDMANN *Tractatus de cadavere inſpiciendo*, Groning. 1673. 4. Juris utique conſultus fuit, doctus homo & acuti ingenii. Multa equidem habet, quæ minus ad nos ſpectant, multa etiam bona. Judicem, non reum Medicos dare jubet, neque credit Medicos ſufficere, recte vero adhiberi, etſi ſolos Chirurgos CAROLUS V. vocari juſſerit. Sanguinem in præſentia rei fluentem nihil demonſtrare vult, cum etiam ad innocentiſſimi attactum nonnunquam viſus ſit manaſſe, &c.

SAM. FRID. FRENZEL *de cadaveribus humanis ad præſentiam occiſoris cruentatis*, VVittemberg. 1673. 4.

HENR. MEIBOM diſp. *de vulneribus lethalibus*, Helmſt. 1674.

GEORGII FRANCI *lupanaria ex principiis medicis improbata*, Heidelberg. 1674. diſp.

J. SCHIFMANN *corpus juris medicorum*, Venet. 1679. 4. *

JOH. EISENHART *de die critico vulnerum ac percuſſionum lethalium*, Helmſtad. 1679. 4. *

SIMONIS HENRICI MUSÆI *Hippocratis in jure tum canonico tum civili auctoritas*, Gieſſ. 1680. recuſa cum VALENTINI *corpore juris*, eruditum medicinæ legalis compendium.

CHR. SAM. ZIEGRA *de magica morborum curatione*, VVittemb. 1681. 4.

J. C. AXT *abortus in morbis acutis lethalis oder frage ob dem medico zugelaſſen in ſchveren krankheiten die frucht abzutreiben*, Jen. 1681. 12. *

J. C. AXT etiam eſt *de partu ſeptimeſtri*, de quo vide in anatomicis.

G. VV. VVEDEL *de morbis a faſcino*, Jen. 1682. 4. EJUSD. *fundamenta lethalitatis vulnerum*, diſp. Jen. 1695. Hanc partem medicinæ vir polygraphus omnium parciſſime adtigit.

HIERONYMI GASTALDI Cardinalis *Tractatus de avertenda & profliganda peſte politico-legalis*, Bonon. 1684. fol.

NIC. BLEGNY *doctrine des raports de chirurgie*, Lyon 1684. 12. * Multum eo uſus eſt Auctor libri *art de faire les raports*.

NIC. BLEGNY in libri citati prima parte præcepta reſpondendi dat, in altera exempla.

AHASVERI FRITSCH *medicus peccans* 1684. 12.

J. D. MAJOR *de moribundorum regimine & recte ferendis vulnerum judiciis*, Kilon 1685. 4.

PETRUS VVOLFART de pulmonum ſubmerſione agit, Marburg. 1685. 4. cum diſp. *de partu duplici*.

JOHANNES BOHN Lipſienſis Profeſſor, vir cautus & veri & juſti amans, expertus in tanta caſuum, de quibus Lipſienſes conſuluntur, frequentia, primarius hac in parte medicinæ auctor. EJUS Liber *de renunciatione vulnerum ſeu vulnerum lethalium examen* prodiit, Lipſ. 1689. 8. recuſus ibid. 1711. 4. cum duabus diſputationibus huc pertinentibus, *de partu enecato*, & *an quis vivus mortuuſve aquis ſubmerſus, ſtrangulatus aut vulneratus fuerit*. Plurima mihi valde placent ut ea v. g. quæ de debili temperamento aut ſenio ad rei occiſoris excuſationem male traducto: & quæ de vomicis aliiſque latentibus cauſis habet, quæ vulnera ex ſe ipſis non mortifera, funeſta reddunt. Recuſus eſt Amſtel. 1710. 1732. 8. IDEM cepit Lipſiæ diſputationes *de medicina forenſi* edere *primam & ſecundam* anno 1690. *de medici* vero *officio* I. II. & III. anno 1697. quartam anno 1699. & denique anno 1704. 4. *de medici officio duplici clinico & legali*, perinde laude omni dignum opus, cum caſibus, cautelis, monitis. Chirurgis reſpondendi facultatem non facile committendam eſſe ſuadet. Virginitatem tamen negat & experimentum pulmonis ſubſidentis aut natantis.

Editio JOHANNIS BOHN *de renunciatione vulnerum*, &c. Amſtelodamenſis 1710. dicta, cum præfatione L. HEISTERI eſt.

J. SCHULTZ *de contractu medici cum ægroto*, Gedan. 1689. 4.

JOHANNES ZELLER diſputatio *medico-forenſis quod pulmonis in aqua ſubſidentia infanticidas non abſolvat*, Tubing. 1690. 4. Hall. 1746. 4. Non continuo poſt unam alteramve

respirationem pulmoni vim natandi eripi, neque adeo certo non vixisse fetum, etiamsi pulmo in aqua subsederit per experimenta ostendit. Possis etiam Ejus *docimasticam supra causam & noxas vini lithargyrio mangonisati illustratam* huc referre quæ Altdorsi 1707. excusa est, & ad publicam diætam pertinet, tum ad jus, cum caupones aliquos capite plexos esse constet, qui venenato hujus modi vino perniciei civium studuerunt.

JOH. SCHREYER *erörterung der frage ob es ein gevvisses zeichen sey vvann eines kindes lunge im vvasser untersinkt, dass solches in mutterleib gestorben sey*, Zeitz 1690. 4. Hall. 1746. 4. & in *Pandectis* VALENTINI. Contrariam ZELLERO sententiam defendit, certum nempe signum fetus vitalis a pulmone natante sumi, subsidentem vero pulmonem certo demonstrare, fetum in utero materno periisse. Consentientium facultatum responsa adjecit.

EL. HENR. HENKEL *Tractatus de philtris eorumque efficacia ac remediis*, Francof. 1690. 8.

J. HERM. HAMER *medicina renunciatoria seu crisis qua J. C. & judicibus forensibus respondere tenetur Medicus*, Erfurt. 1692. 4.

J. HENR. MEYER (Jurisconsult.) *de serto virginum*, Erfurt. 1693. disp.

FRANC. HENR. VVERKMEISTER *de absoluta lethalitate vulneris arteriæ magnæ*, Hall. 1694. disp.

J. GRONÆI *cautio criminalis seu de processibus contra sagas*, Sulzbach 1695. 12. *

C. B. B. (CONRAD BARTHOLD. BEHRENS) *Medicus legalis oder gesezmässige bestall und ausübung der arzneykunst*, Helmstadt. 1696. 8. Commodum & cordatum compendium legum, quæ ad Medicos, Chirurgos & Pharmacopolas pertinent, non omissis diæteticis. Sub finem adjectæ sunt obss. aliquæ mortium subitarum.

EL. CAMERARII disputatio, *an liceat Medico pro salute matris abortum procurare*, Tubing. 1697. 4. EJ. *magici morbi historia attentius considerata* 1724. 4. EJ. *medicæ quædam adnotationes ad Thomasianam disputationem de præsumtione furoris atque dementiæ*, Tubing. 1730. 4. In *systemate etiam cautelarum medicarum*, quod Francof. 1721. 4. prodiit, aliqua habentur ad forensem medicinam.

CHRISTIANI THOMASII celeberrimi J. C. *de jure circa pharmacopolia civitatum*, Hall. 1697. EJ. *de præsumtione furoris & dementiæ* 1722. EJ. *exemplum judicii circa magica* 1729. 4.

PANCR. VVOLF *cogitationes medico-legales*, Zeitz 1697. 8. HAEN.

JOH. KLEIN *examen juridicum lamiæ confessæ se ex nefando cum satana concubitu prolem suscepisse humanam*, Stralsund 1698. VVittemberg. 1741. 4. *

CHRIST. GOTTFRID. SEILER (J. C.) *privilegia partus qui in utero est*, Marpurg. 1700. disputatio.

J. NIC. MARTII *de magia naturali ejusque usu medico ad magice & magica curandum*, Erf. 1700. 4.

JUSTI HENRICI MANGOLD disp. *de vulnere lethali*, Rintel. 1701. 4.

MICHAELIS BERNHARDI VALENTINI *Pandectæ medico-legales seu responsa forensia ex archiviis Academiarum & celebriorum Medicorum desumta. Acc. declamationes panegyricæ*, Francof. 1701. 4. Pleraque responsa ex AMMANNO, BARTHOLINO, TIMÆO, aliisque, aliqua Giessensia sunt, mire benigna, ut etiam gravissima vulnera inter ea recenseantur, quæ casu occidunt. Primo tomo varia, altero vulnera continentur. EJUSD. *novellæ medico-legales cum introductione generali directorii loco serviente. Accedit supplementum pandectarum apologeticum*, Francof. 1711. 4. Casus sunt 51. In *appendice* continentur REINKINGII de sagis libellus, J. C. HUNDESHAGEN disp. *an stillicidium sanguinis in cadavere sit sufficiens præsentis homicidæ indicium*: CASP. ÆVESTEL disp. *pulvinar morienti non esse subtrahendum* & *defensio contra* LUTHERUM Kiloniensem, de vitæ termino. EJUSD. *corpus juris medico-legale constans Pandectis, Novellis & Authenticis*, Francof. 1722. fol. Præter priora opera hic reperies casus 18. ex ZITTMANNO & aliis sumtos, cum titulo *Authenticorum*. Deinde disputationes aliquas de sagarum conventibus, MUSÆANAM jam dictam, CHR. BERNH. VALENTINI *labyrinthum medicum*, &c. *seu methodum studii medici* & disputationem GOELICKII subjunxit, quæ dicetur ad annum 1709. pauca demum alia.

J. A. SEILER *tota œconomia hominis nascentis sub schemate 5. casuum forensium*, Rost. 1703. 4. *

HENRICI BODONII disputatio *de non præferendis sumtibus curationis ultimi morbi*, Lips. 1703. *

DE

De Vaux (sed omisso nomine in ea editione, adjecto in nupera) *art de faire le raports en Chirurgie*, Paris. 1703. 8. Ut in Germania Academiæ de vulneribus & mortibus violentis consuluntur, ita ut in Gallia & Parisiis quidem Medici & Chirurgi Castelleti, & alibi in urbibus constituti Medici & Chirurgi respondent. Hujusmodi responsa, aliqua etiam ex Blegny & Gendry operibus desumta, hic traduntur, bono & nitido ordine, maxime vulnerum præmissis historiis. In plerisque tamen eventus deficiunt, quod nihil sint, nisi denunciationes Chirurgi ad Judicem. Congressum rejicit. Germanice versum opusculum prodiit Budissini sub titulo *die kunst chirurgische berichte und vvundzettel abzufassen* 1713. 8. Idem opus Morandus multis aliis casibus auxit & ornavit, aliqua tamen mutavit & finxit ad majorem Chirurgorum dignitatem, & nuperas constitutiones adjecit, Paris. 1743. 12.

Gunth. Christoph. Schelhammer *de morbis magicis*, Kilon. 1704. 4.

J. Joachim Schödfer *de pulmone infantis natante & submergente*, Rostoch. 1705. Jurisconsulti scriptum in alieno foro aberrantis.

J. Frider. Zittmann *medicina forensis d. i. neueröfnete pforte zur medicin und chirurgie*, Francofurt. 1706. 4. Medicus exercitus Saxonici insignem hic dedit collectionem casuum 600. cum responsis facultatis Lipsiensis ab anno 1650. ad 1700. sumtis ex M. S. codicibus C. J. Langii Professoris ejus urbis.

J. Andr. Fischer *consilia medica qua in usum practicum & forensem adornata sunt*, Francof. 1705. 8. & *consilia continuata* 1706. 8. Etiam iste Medicus solus absque facultate consilia forensia dedit, in mitissimum sensum omnia, ut etiam hepatis sclopetaria vulnera ex lethalium censu removeat, infantem qui clamaverat, habeat pro mortuo, &c. Ej. disp. *de vi fascini in C. H.*, Erf. 1725. 4.

In Andreæ Petermann *observationibus medicis*, Lips. 1706. 8. editis, aliquæ hujus loci sunt, & germanice prodiit *decas I. casuum medico legalium*, Lips. 1708. 8. *

Chr. Vater *de philtris*, VVittemb. 1706. 4. *de infanticidii imputati signis diagnosticis*, VVittemb. 1722.

Adam Ludolf Loefler *de puella Zittaviensi incantata*, Lips. 1706. 4.

G. VV. Stahl *de privata dispensatione Medicorum* exstat disp.

Petri Muller (J. C.) *de jure prægnantium*, Jen. 1707. & 1732. disp.

Benjamin Evvaldt *de eunuchis & spadonibus*, Regiomont. 1707. 4. Ejusd. *an fetus humanus vivus vel mortuus natus sit*, Regiom. 1716.

Go. Frid. VVagner *de signis veneno interfectorum*, Regiom. 1707. 4.

J. G. Nic. Dieterichs *de erroribus in vero termino partus ejusque causis commissis*, Giess. 1707. 4.

J. Casp. VVestphal cum *pathologia dæmoniaca* dedit *obss. de prodigiis sanguinis falso hactenus proclamatis & de viva jumentorum contagio infectorum contumulatione*, Lips. 1707. 4.

A. Ottomari Goelicke Professoris Francofurtensis ad Oderam, *de partu octimestri vitali*, Hall. 1708. *de mutilo medicinæ corpore resarciendo* ibid. 1709. 4. ubi Medicis subjectam esse pharmaciam & chirurgiam contendit, & Paracelsum atque privatam dispensationem defendit contra Conringium, qui pharmacopoeis faverat. Ejusd. *medicina forensis*, Francofurti ad Viadr. 1723. 4. Non legi, sed collectionem disputationum esse ex censuris video, cum historia literaria scriptorum de medicina forensi agentium.

Georg. Emerich *de connubio Astreæ cum Apolline*, Regiom. 1710. 4. In fractura cranii cum mala anatome pugnat pro reo, & ægrum casu, non ex ipsa morbi natura, periisse ostendit.

Christian VVildvogel (J. C.) *de arbitrio judicis circa torturam*, Jen. 1710. disp.

M. Ern. Ettmuller *de tormentis & poenis sustinendis*, Lips. 1711. disp.

Maximil. Preuss *vulnerum lethalium vel minus lethalium sciagraphia*, Bresl. 1712. fol. plag. 2. *

J. Frid. VVucherer *de moralitate abortus*, Jenæ 1712. disp.

Hieron. Ludolf *de lethalitate vulnerum*, Erfurt. 1712. 4.

Michael Alberti de hac parte artis medicæ bene meritus est. Et disputationes quidem numerosas scripsit, quæ huc pertinent, ut *de abortus nefanda promotione*, Hall. 1716. *de hæmorrhagiis mortuorum & jure cruentationis* 1726. *de pulmonum subsidentium experimenti prudente applicatione* 1728. *de funiculi umbilicalis neglecta alligatione in causa infanticidii limitanda* 1730. 4. *de tortura subjectis aptis & ineptis* 1730. *commentatio medica in adilitium edictum* L. XXI. T. I. 1738. 4. *commentaria in Jur. Canon. decret.* P. III. *distinct.* V c. 21. ibid.

ibid. 1739. 4. *de inspectionis corporum forensis in causis matrimonialibus fallaciis & dubiis*, Hall. 1740. *de suspecta lactis præsentia in innuptis ad* HIPPOCRATIS *Sect. V. aph. 39.* Hall. 1741. *de termino animationis fetus humani* 1745. Deinde magnum opus edidit *systema jurisprudentiæ medico-legalis*, cujus sex volumina prodierunt, & primum quidem Schnebergæ 1729. 4. ultimum Görlizii 1747. Cum primo volumine edidit CL. auctor compendium hujus partis medicinæ justo judicio & minime blandienti scriptum, cordatus & serius. Reliquum totum opus constat Hallensibus responsis cum integris, ut vocant, *actis*, & defensorum calumniis. Responsa fere in mitiorem sensum data sunt, ut noxios potius homines excusent, quam non satis meritos premant. Ita in II. tomi 18. casu vehementissimi ictus ad hemiplegiam referuntur. In *tertio* volumine breves nonnulli casus a D. ENGEL communicati, & disputationes aliquæ auctoris recusæ adjectæ sunt. In *quarto vol.* ad finem nonnulla practica & multa corticis condemnatio, tum VVUNDERLICHII 51. breves historiæ exstant. In *quinto* aliqui casus sunt, quos etiam VALENTINUS habet, & accurata dissectio a CASSEBOHMIO instituta, tum practica multa, & disputatio illa *de edicto ædilitio*. In VI. præfatio varia monita habet, quibus possit medicus calumnias patronorum rei evitare, experimentum de pulmone subsidente severius instituere monetur, & de sanguinis jactura post resectum funiculum respondere docetur, (quo loco recte damnat excusationem summi criminis, desumtam a rarissimo casu, quo ab eo funiculo dissoluto sanguis minus vehementer fluit). Porro ad relationem de vulneribus, ad modum *acta* concinnandi varia docet. Defensiones hic breviores sunt, & index adjectus totius operis. Porro post multas disputationes in eam rem habitas *commentationem in constitutionem criminalem Carolinam* edidit, Hall. 1739. 4. Singulos constitutionis Carolinæ articulos cautelis & observationibus illustrat, non omissis rarioribus capitibus de carcerum squalore, sanguinis vetusti & recentis diversitate, &c. Magiæ & impotentiæ a fascino fidem adhibet.

Recueil général de pièces contenues au procès du Marquis de Gevres & de Mad. son épouse, Roterdam 1714. 8. Causa impotentiæ.

LUD. ANT. MURATORI doctissimi viri, *governo della peste*, Modena 1714. 8. *

IGNATIO CARCANI *considerazioni su le ragioni, sperienze ed autorità ch'approvano l' uso innocente delle carni, pelli, e sero*, &c. Milan. 1714. 8. *

J. JACOB. VVOYTS *unterricht von tödlichen vvunden*, Dresd. 1716. 8. *

J. CHRIST. BAUZMANN *von tödtlichen vvunden*, Lips. 1717. 12. *

J. JAC. ROSENSTENGEL *medicus practicus clinico-forensis seu brevis introductio in praxin clinicam & forensem*, Francof. 1717. 8. HAEN.

J. GEORG. SIMONIS (J. C.) Liber *de impotentia conjugali*, Jen. 1718. 4. Omne spurcitiei genus hic compilatum est, non ad impotentiam solam, sed ad illicitæ veneris omne genus, fabellis omnibus etiam maxime a fide alienis collectis, & retentis SANCHIANIS quæstionibus, quas nemo sanus aut castus proponit, aut propositas solvit. Aliqua tamen exempla judiciorum utilitatem habent.

J. von HORNE *de pulmonibus in aqua subsidentibus* libelli duo Suecici, Holmiæ 1718. & 1720. 8. citati in anatomicis, pro tuendo experimento cum pulmonibus facto scripti sunt. Negat auctor, mortui nati fetus etiam putridum pulmonem natare.

J. DAN. GOHL. in *Actis Berolinensibus* passim varia huc pertinent, sectiones legales & responsa. EJUSD. *medicina practica clinica & forensis* Lipsiæ prodiit 1735. 4. * In I. parte casus sunt 50. practici partim, & partim forenses, & cadaverum sectiones. Altera est responsionum forensium. Tertia misti argumenti. In SCHURIGIANIS compilationibus variæ huc pertinent, ut de herniosis a tortura liberandis, de matrimonio solvendo ob ruptum perinæum in *chylologia*: de notis virginitatis, quas rejicit, in *parthenologia*: de impotentia, salacitate, variisque ad res venereas facientibus in *gynæcologia*, &c.

Urtheil von tödlichen vvunden eines berühmten medici, Nurnberg 1719. 8. *

NIC. PRAGEMANN *Commentatio de fide qua medicis apud* J. C. *est* Jen. 1720. 4. * PL.

CHRISTOPHORI BERNH. VALENTIN *an liceat vim inferre fetui ut servetur mater*, Giess. 1720. 4.

FRIDERICI HOFMANNI, celeberrimi medici, *medicina consultatoria* edi cepit, Halæ 1721. 4. & inde ad duodecimum usque volumen sequentibus annis prodiit. Multa continet ordinis medici Hallensis responsa forensia, fere omnia ad reorum excusationem, in ultimis

tamen tomis omnino nulla. Multæ etiam HOFMANNI disputationes huc pertinent, ut illa *de cauta & circumspecta veneni dati accusatione* 1734. *Observationes medico-forenses selecta de læsionibus externis abortivis, venenis & philtris*, Hall. 1729. 4. & aliæ.

LAURENTIUS HEISTER plurimas disputationes huc pertinentes reliquit. *Ex pulmonis in fetu innatatione & submersione in aqua nullum certum in infanticidiis signum peti posse*, Helmst. 1722. Disputatio *de partu tredecimestri* 1727. quem pro legitimo habet. Disputatio *de medicinæ utilitate in jurisprudentia* 1730. qua de vulneribus gravibus neque tamen funestis experimenta adfert. Disputatio *de fallaci pulmonum experimento* 1732. 4. Disputatio *de medico vulneratum curante a sectione cadaveris non excludendo* 1749.

GOTTFRIED HELD de HAGELSHEIM *de tempore partus*, Baruth. 1722. 4. Ex animalibus & humano genere observationes collegit.

ERNESTI TENZEL (J. C.) *de inspectione judiciali cadaverum*, Erfurt. 1723. Chrirurgos solos ad referendum non sufficere ostendit.

POLYC. LEYSERUS *de frustranea cadaveris inspectione in homicidio*, Helmstad. 1723. 4.

TH. ZUVINGER & MAERKII *de morbis a fascino & fascino contra morbos*, Basil. 1723. 4.

CONR. PHIL. MOFMANN *scheda de insignioribus puerperii temporibus*, Regiom. 1723. 4. *

J. FRANC. LOEUVV *theatrum medico-juridicum continens varias & notabiles tam ad tribunalia ecclesiastico civilia quam ad medicinam forensem pertinentes materias*. Norimb. 1725. 4. *

C. HELUVIG (sub nomine VAL. KRAUTERMANN *medicina renunciatoria & consultatoria*, Arnstatt. 1726. 8. Germ. *

MARTIN GOTTHELF LOESCHER *de judicio circa abortum concitatum ferendo*, VVittemb. 1726.

THEODORI KIRCHMAJER *de cruentatione cadaverum fallaci*, Altdorf. 1726. disputatio.

GEORG. VVILH. DETHARDING *de necessitate inspectionis vulnerum in crimine homicidii commisso*, Rostoch. 1726. 4.

J. FRID. de PRE' *de vulneribus lethalibus in genere per se & per accidens contingentibus*, Erf. 1726. 4.

VVENDELINI BIETSCH HIPPOCRATES *Justinianeus, seu nexus inter medicinam & jurisprudentiam mutuus*, Argentor. 1727. 4.

GEORG. CHRISTOPH. PLATZ *an in homicidio sectio & inspectio cadaveris necessaria sit*, Lips. 1727. 4.

J. ZACHARIÆ HARTMANNI (J. C.) *de conjugibus incantatis eorumque separatione*, Kiel 1727. 4. Jen. 1741. 4.

JACOB SMITH *de submersorum morte*, Prag. 1727. 4. *

J. HENR. GEELHAUSEN *de pulmonibus nonnatorum aqua innatantibus*, Prag. 1728. 4. Plures alios hujus generis libellos in capitibus ad respirationem & partum inter anatomicos citavi, quos non lubet repetere.

VVILH. ULR. VVALDSCHMID *de vulneribus arteriarum in artubus sæpe funestis, raro lethalibus*, Kiel. 1728. disputatio.

CAR. FRID. LUTHER *de morbis simulatis & dissimulatis*, Kilon. 1728. 4.

ENNII GUSTAVI TOPPII *de naturali morborum incantamentis magicis falso adscriptorum explanatione*, Leid. 1728. 4.

J. CONRAD. BECKER *paidoctonia inculpata ad servandam puerperam*, Giess. 1729. 4. Curiosum omnino opus, quo defendit, posse in difficili partu vivum fetum necari, ut mater servetur. Videtur autem propriam causam defendere, quod brachio prægresso, cum de morte fetus non constaret, eo occiso matrem liberavisset. Præfert autem hanc necessariam sævitiam sectioni cæsareæ in viva femina factæ. Ossa fetus deduci defendit, & describit incisam atretæ, quæ conceperat, vaginam ad emittendum fetum.

ERNST. EUSEBII RICHTER *digesta medica seu decisiones medico-forenses*, Lips. 1731. 4. Simile opus ZITTMANNIANO, quo 90. casus medico-legales cum plenis defensionibus reorum & judiciis ex variarum facultatum, maxime Lipsiensis, scriniis desumti continentur.

PETRI GERIKE Prof. Helmstadiensis disputatio *de renunciatione vulnerum*, Helmstad. 1731. *de necessaria vulnerati inspectione post homicidium* 1737.

GOTTLIEB BUDÆI *collectanea medico-chirurgica practica & forensia*, eorum Görlitii 1731. & sequentibus annis tomi VII. prodierunt. Responsa brevia continet & cadaverum sectiones.

BUR-

BURCH. GOTTFR. STRUVIUS *de partu supposito & custodia feminarum illustrium*, Jen. 1732. 4.

JAN. HOOGVLIET *konst om vvonden te schouvven, en over derselven doodelyckheid te ordeelen*, Amstelodami 1732. 8. recusa nisi fallor 1749. Chirurgus non indoctus neque immodestus, qui fateatur ob chirurgorum ignorantiam, nostro ævo chirurgis, qui soli olim occisorum cadavera secuissent, medicos addi. Raras etiam sanationes non impedire, quin vulnera *lethalibus* accenseamus monet, tristior in judicis, qui & arteriæ vertebralis, & renum, & septi transversi & alia vulnera lethalibus adnumeret, quæ vulgo non solent eo referri.

J. HENRICI SCHULZE disputatio *an umbilici deligatio nuper natis absolute necessaria*. Hall. 1733. Negat hæmorrhagiam a funiculo non ligato sequi, & obsequentes passim habuit jurisconsultos, quæ quidem adfirmatio de debili fetu nonnunquam vera, de sano & robusto & in universum falsa est.

Actenmässige relatio facti & juris uber den vvieder J. SCHLICHT *chirurgum erregten Process*, Francofurti 1733. 4. Defensio chirurgi, quem ob fracturam complicatam in summo aeris frigore factam, non felicissime sanatam, accusabant ægroti parentes.

CHRISTIAN GOTTLIEB TROPANEGGER, Physici Dresdensis, *Decisiones medico-forenses, vvorinnen dessen eigene und unterschiedlicher facultaeten urtheile sonderlich de lethalitate vulnerum*, &c. Dresd. 1733. 4. Septuaginta omnino responsa sunt, brevia multa, & nonnunquam imperfecta, cum morborum epidemicorum, & cancri illius linguæ bubuli generis epidemici descriptione. Casum hæmorrhagiæ funestæ a non ligato funiculo habet.

J. HIER. HERMANN *sammlung auserlesener responsorum uber merkvvürdige und dubiose casus*, Jenæ 1733. 4. *

J. HENR. RESPINGER *de vulnerum lethalitate*, Basil. 1733. 4.

J. N. L. *discursus medicus de abortu & medicamentis abortivis* 1735. 4. Recte docet abortum vix unquam medicamentis procurari posse, & fere ab interno aliquo uteri vitio sequi.

J. CHRISTIAN FRITSCH Archiatri Vinariensis *seltsame jedoch vvahrhafte juristische medicinische und physicalische geschichte*, Lipsiæ 1730. & seqq. annis tomi V. prodierunt. Ex STAHLII secta fuit collector, qui singulos casus longa similium eventuum serie suisque explicationibus illustrat. Pauci cæterum casus sunt, sed fuse expositi, cum reorum defensionibus. Credulus fuit, qui *ligaturam* ad impotentiam efficacem credat, neque nimis doctus, qui VVILHELMI FABRI chirurgi in *Paserne* nomine magnum illum FABRICIUM HILDANUM denotet, &c.

A. VATER *de valore & sufficientia signorum infantem recens natum vivum aut mortuum editum arguentium ad dijudicandum infanticidium*, VVittemberg. 1735. 4. EJ. *de ingravidatione dissimulata*, VVittemb. 1724.

BURCHARD DAVID MAUCHART *de inspectione medico-legali*, Tubing. 1736. bona disputatio cum historiis vulnerum, & suffocati hominis.

CHR. ERNEST. CLAUDER *Praxis medico-legalis oder XXV. ausgelesene casus medico-forensis mit nöthigen cautelen und aumerkungen*, Altemburg 1736. 4. *

CHR. ERNEST. CLAUDER *Praxis medico-legalis* citata sunt casus cum auctoris physiologicis notis, & collectione casuum similium.

POLYCARPI FRID. & QUIRINI GOTTFRIED SCHACHER (J. C.) *de juris consulto medico*, Lips. 1737.

FRANC. CAROLI CONRADI *de inspectione cadaveris occisi a solis medicis peracta, vitiosa nec sufficiente ad pœnam ordinariam irrogandam*, Helmstadt. 1737. 4.

J. HENR. KESSELRING *de juris prudentia medica LL. civilium & sacrarum scientia arctius jungendarum ratione*, Amstelod. 1737. 4. *

ABR. VVESTERHOFF *de cadaveribus auctoritate publica lustrandis*, Leid. 1738. 4.

VVILH. BERNHARD NEBEL *de lethalitate vulneris pericardii*, Heidelberg. 1739. 4. *

PETRI SNELLEN *de lethalitate vulnerum eorumque renunciatione*, Leid. 1739. 4.

HERM. FRIDERICI TEICHMEYER, b. soceri nostri, *institutiones medicinæ legalis vel forensis*, Jen. 1740. 4. Compendium est, ad usum prælectionum academicarum scriptum, quo fere solo, quod mireris ambitus hujus partis artis medicæ in ordine suo traditur. EJ. disputatio *de cadaveris inspectione in sectione legali*, Jen. 1742.

J. ZA-

J. ZACHAR. PLATNER progr. *medicos de insanis & furiosis esse audiendos*, Lipſ. 1740.

J. G. GREGORY *de parte medicinæ consultatoria*, Leid. 1740. 4.

J. ERNESTI HEBENSTREIT *de medici secantis religione*, Lipſ. 1741. *de corpore delicti ex medici culpa incerto* 1743. *de officio medici forensi* 1748.

GEBHART CHRIST. BASTINELLER *de medico ex voluntate ægroti perperam curante*, VVittemb. 1741. 4.

GOTTVVALD SCHUSTER *commentationes difficiliora & notatu digna quædam themata tum ad medicinam tum ad juris prudentiam pertinentia conplexa*, Chemniz 1741. 4. utile opus.

In GOTTVVALD SCHUSTER citato opere casus medico-legales diſp. de vulneribus ſero lethalibus, & liber de quadrimellis continentur.

J. G. DEUSING *de nexu jurisprudentiam inter & medicinam*, Marburg. 1742. 4.

MATTHÆI BAZZANI & JOSEPHI POZZI *de ambigue prolatis in judicium criminationibus consultationes physico-medicæ nonnullæ*, Bonon. 1742. 4. Quatuor defenſiones infanticidarum. *

LUD. HENR. LEONIS HILCHEN *de lethalitate vulnerum in intestinis*, Gieſſ. 1743. cum hiſtoria vulneris pro *absolute lethali* declarati.

In *Traité des causes, des accidens & de la cure de la peste*, Pariſiis 1744. 4. plurima exſtant, quæ huc pertinent, leges nempe latæ pro ſeparandis ægrotis & in noſodochia congregandis, ad urbes infectas obſidendas, alendas, repurgandas poſt peſtis ceſſationem; tum modus, quo Liburni cavetur, ne ex oriente cum navibus peſtis advehatur. Totus *secundus Tomus* pulcherrimi operis huc pertinet.

O. ACRELL Liber *om friska sors* omnino huc pertinet, ut in quo ſingulorum vulnerum pericula æſtimentur.

J. HELFRICI SAGITTARII (J. H. SCHUTTE) *dreyfacher bevveiß daß die Promotion eines juden zum Doctor gegen die Christliche Religion, geist und vveltlichen rechte, und bürgerliche Ehrbarkeit streite*, Francof. 1745. 8. *

In *Mémoires de l' Académie des Sciences* 1745. per experimenta oſtendit MARQUIS de COURTIVRON, coria animalium, quæ ex morbo boum epidemico perierunt, non inficere.

J. JUNKER *quod non sit homicida, qua abortum procuret, antequam anima corpori sit infusa*, Hall. 1746. 4.

A. E. BUCHNER *an dentur remedia abortum simpliciter promoventia. Negatur*, Hall. 1746. 4.

P. A. BÖHMER *de necessaria funiculi umbilicalis deligatione*, Hall. 1746. 4. Recte oſtendit, periculoſe ligaturam omitti, & in obſervationibus ſanguinem de funiculo non ligato fluxiſſe.

LUD. HOLBERG *bedenken über die jetziger zeit regierende viehseuche*, Hafniæ.. & VViſmariæ 1746. 8. Oſtendit, medicamentis armentorum luem infeliciter oppugnari, legibus melius, cavendo a communicatione, parcendo vitulis, alendo equos, oves, præferendo vegetabilem cibum, &c.

LUDOV. PARMENIONIS D. M. *sammlung verschiedener casuum medico-chirurgico-forensium mit nützlichen anmerkungen*, Ulm. 1746. 8. ſenex phyſicus poſt praxin 46. annorum ſcripſit caſus 25. nonnullos chirurgicos, alios medicos, ad venena inprimis pertinentes, cordatus homo neque excuſator ſcelerum. Rarum hiſtoriam refert ægri veneno illiti.

CAR. FRID. KALTSCHMIDT *de distinctione inter fetum animatum & inanimatum* diſputatio, Jen. 1747. 4. Recte rejicit ab HIPPOCRATE repetitam illam abortivorum contra teneriorem fetum impunitatem.

G. AUG. LANGGUTH *fetum ab ipsa conceptione animatum esse*, VVittemberg. 1747. 4. Ejuſdem ſcopi.

Cum J. van VVYK libello *van peesgezvvellen* in chirurgicis dicto, quædam etiam prodierunt huc facientia de ſuffocatis & ſtrangulatis, &c.

ANDREÆ VVESTPHAL *morborum internorum curationem chirurgorum non esse tolerandam*, Gryphsvvald 1747. 4.

J. SAM. FRID. BOEHMER (J. C.) *de legitima cadaveris occisi sectione occasione art.* CXLIX. C. C. *Car.* Hall. 1747. 4.

GEORG. CHR. DETHARDING *de fetus immaturi exclusione*, Roſtoch. 1748. Non facile abortum ſequi obſervavit, & nequidem a drachma una jalapæ.

J. GOT-

J. GOTTFRIED VIZELII *de inspectione & sectione legali* disputatio Giess. 1748.

CHRISTIAN EHRENFRIED ESCHENBACH *vulnerum ut plurimum lethalium sic dictorum nullitatem demonstrans commentatio*, Rostoch. 1748. 4. Vulnerum hanc classem BOHNIUS aliique posuerunt, qua ea continentur, in quibus plerumque funestus eventus est, nonnunquam tamen ægri convalescunt. Eam expungit auctor & partim ad funesta, partim ad non lethalia vulnera refert. Deinde classes in universum vulnerum lethalium & non lethalium universales refutat, & in singulo vulnere, pensitatis omnibus, vult de ejus periculo pronunciari. Vulnera cerebri ad ventriculos usque, carotidis, &c. pro lethalibus habet. EJ. *medicina legalis brevissimis comprehensa thesibus*, Rost. 1746. 8. *

J. DANIEL SCHLICHTING *traumatologia novantiqua ofte vernieuvvde vvondheelkunde om alle vvonden vvel te kennen en te geneesen*, Amstelod. 1748. 4. Prima pars huc maxime pertinet. Vulnerum plura genera contemplatus est, quam fere fieri solet, & ea accurate notavit, in quibus plerumque funestus casus observatus est. Vulnera tendinum minus periculosa facit, neque arteriæ vertebralis, aut cruralis vulnera, neque ea quæ pectus utrinque penetrant, neque hepatis etiam contusi vulnera pro *lethalibus* adgnoscit.

In appendice ELLERIANI operis aut ELLERO adscripti, quod edidit CL. ZIMMERMANNUS, aliqua de medicina consultatoria & vulnerum inspectione reperiuntur.

MATTHIÆ GEORGII PFANN *sæmlung merkvvürdiger fälle vvelche in die... gerichtliche medicin einschlagen*, Nürnberg 1750. 8. Octo responsa Facultatis Erlangensis sunt, scripta a CL. VIRO.

BURCHARD DAVID MAUCHART *lethalitas per accidens*, Tubing. 1750. 4.

PHIL. CPNR. FABRICII *præcipua cautiones in sectionibus & perquisitionibus cadaverum humanorum pro usu fori observandis*, Helmstad. 1750. 4. Percurrit seriem vulnerum lethalium & non lethalium.

Infinitos alios libros, in quibus pauciora sunt, quæ huc faciunt, lubens omitto, ut eos, qui de partus tempore & universa generationis historia scripti sunt, tum qui de diæta publica, morbis epidemicis (ut LANCISIANI illi) de peste, vulneribus, venenis agunt.

De Diætetica.

Διαιτὴ quidem proprie regulam victus designat, sed hodie significat totum regimen ægri circa sex res non naturales.

Pauci in hac re boni sunt auctores. Huc ergo referendus est HIPPOCRATES in tractatu *de Victu*, idemque in tractatu *de Victu in acutis*.

Huic addatur GALENUS *de Victu ægrorum*, qui fere nullibi meliorem, quam in hac parte se præstitit.

Tunc videatur PETRUS GIRARDET, Parisinus, cujus Liber in octavo Parisiis editus est an. 1631. cum titulo *Commentaria in diætam acutorum* HIPPOCRATIS.

ARNOLDUS DE VILLA NOVA, famosissimus Italus medicus huc quoque referri debet, qui medicus pontificis fuit. Scripsit opus *de modo præparandi cibos & potus infirmorum in acutis*. Habetur hic tractatus in operibus ejus in folio tribus tomis editis.

Hisce unicum addo THOMAM SYDENHAM.

METHO-

METHODI STUDII MEDICI

PARS XIV.

DE STUDIO PRACTICO, SEU DE CONSILIO FACIENDÆ MEDICINÆ.

HIc in primis sollicitus commendabo auctores; nam errores hic erunt letales aut periculosi; hinc, quos ipse, tamquam optimos, excussi, & qui communi suffragio laudantur, eos commendabo; in hac re non licet progredi, nisi pede fixo.

Omnes auctores, qui artem curandi morbos internos docent, dividuntur in tres classes, & in bibliotheca sic disponi debent in commodissimum usum. 1. sunt systematici; 2. qui singulares morbos descripserunt; 3. denique qui observationes ediderunt. De omnibus pauca quædam præfari oportet.

Systema vocatur ab eruditis compages quædam integra, digesta & ordinata cujusdam artis, in qua reperitur instructio omnium eorum, quæ necessaria sunt, ut ea ars cognoscatur; ergo auctores qui tractatus scripserunt, in quibus inveniuntur ea, quæ requiruntur, in quocunque morbo singulari & observatione cujuscunque casus, ii medici *systematici* vocantur. Nusquam plures auctores habentur, quam in hac artis parte, si spectemus promissa & nusquam pauciores, si expendamus verum meritum, & inquisiverimus, an steterint promissis.

Descriptores sunt, qui in quocunque morbo, quidquid eo spectat, enarrant, & tractant illum morbum, cujus descriptionem tradunt, ita ut nihil de ejus morbi natura, nihil de ejus origine, progressu, eventu, dicendum relinquant.

Ergo, quidquid primi generis auctores boni habent, id unice ex scriptoribus secundæ classis habent, nam ex peculiaribus observationibus, quando generalia excerpuntur, fit systema.

Tertia classis horum auctorum complectitur observatores, qui nempe non hunc illumve morbum solum, sed quemcumque morbum obvium in suo ortu, progressu, eventu, remediis, pertinacia contra remedia, mutationibus variis, describunt, ut in singulo casu ipsis contigit videre.

Illi, ut statim videbimus, fuerunt 1. observatores eorum, quæ contigerunt in vita, & 2. eorum, quæ deprehensa sunt post mortem. Omnium optimus inter eos qui observaverint ea, quæ in vita contingunt, est HIPPOCRATES (*a*); sed qui examinaverunt cadavera post morbum, hi optime de arte meruerunt.

(*a*) Historiam Medicinæ scribere non constitui. Omissis ergo Artis originibus, omisso HERMETE, & AESCULAPIO, subito ad HIPPOCRATEM Coum HERACLIDIS f. transeo, cujus

I. Medici Systematici Græci.

Primus omnium est HIPPOCRATES; in hisce suis scriptis (vastum autem hoc opus legi quodam ordine debet, non uti digestum habemus) 1. In *Aphorismis*

cujus alias laudes alias dixi, nunc practicas addam. Separanda sunt autem ea, quæ certius ad HIPPOCRATEM pertinent ab iis, quæ alterius auctoris esse videntur. Maximam ejus auctoritatem famamque ab omni tempore fuisse certum est, & antiqua valde sunt, quæ de PERDICCÆ morbo ex amore nato cognito & sanato SORANUS habet. Antiqua etiam fama est de peste per rogos excitatos sublata (PLINIO dicta Libro XXXVI. n. 69. GALENO *de theriac. ad Pis.* & aliis) Quam tamen laudem idoneus auctor PLUTARCHUS *de Iside & Osiride*, in ACRONEM transfert. Plinius vero & HIPPOCRATIS & EMPEDOCLI communem facit. L. 36. n. 69. omnino denique detrahit L. a CAPOA I. pag. 251. cum quo, in tanto silentio Thucydidis, vereor ne stare cogamur. A Persarum rege vocatum HIPPOCRATEM abnuisse auxilium, vetusta perinde aut laus est aut accusatio, quam CATO major in Senatu citaverit, a BERNARDINO GENGA cum summa ignoratione morum Græcorum ad minuendam boni senis gloriam repetita. Ad DEMOCRITUM tamquam sumus medicus in casu gravissimo publice vocatus est. Simulachra viri passim fuisse in larariis ex SUIDA adparet II. p. 145. & ex LUCIANO (in *mendace*) & honores tributos, qui HERCULI (PLIN. L. VII. c. 37.) ut de præmiis sileam, quæ in spuriis scriptis dicuntur a Græcis ipsi decreta esse. Vide collectas viri laudes apud MEIBOMIUM in *commentario ad* HIPPOCRATIS *jusjur.* p. 287. seqq. Neque probabilitatem habet, ante HIPPOCRATEM fuisse observatores medicos, quorum historias in templo dedicatas noster compilaverit, quam calumniam apud ANDREAM, & SORANUM in vita HIPPOCRATIS, VARRONEM (apud PLINIUM L. XXIX. c. I.) & TZETZEM legimus. Nam & ipse accusat priores medicos, qui historias morborum non utilissime scripserint, variosque errores eorum exponit *de diæt. acut.* P. I. & omnium optimæ sunt inter HIPPOCRATICAS, quibus ejus ipsius ævo, non priori, sævientes morbi describuntur, nempe Epidemicorum Libri I. & III. Meditationem mortis fuisse ipsius Praxin, olim exprobratum est, quod in iis Epidemicis pene nulla sua auxilia excitet, & adeo multos ægrotos ipsi periisse, ut medicus, qui ea esset infelicitate. Romæ nostro ævo non toleraretur, audax est objectio B. GENGAE in *præf. ad Anat. Chir.* & iniqua. Non enim videmus, quomodo infelix medicus absque eloquentia, & absque philosophia ad eam famam pervenisse potuerit. Sed in acutis morbis abunde adparet, veram eum viam esse ingressum, quæ nunc etiam ab optimo quoque medico vix mutata teritur, & quæ venæ sectionibus, aceto, diæta tenui vegetabili, febres superare docet. Alibi valde sæpe paradoxus fuit. Ita in L. περὶ τόπων των κατ᾽ ἄνθρωπον tabem vehementibus purgationibus adgreditur. In hydrope cantharides & venæ sectionem laudat (περὶ διαίτης ὀξέων P. IV.) Vinum nigrum ad volvulum laudat. Et in universum cum chronicis morbis potius diæta, quam medicamentis pugnavit, his autem vehementissimis, cum ignorarentur mitiora, helleboro, aere usto, thapsia, peplio, quæ ipsi CELSO nimis acria videntur. Et longe magis LEON. a CAPOA *Raggion*: IV. p. 248. (L. II. c. 12.). Hinc in eorum morborum historia, in tanta materiæ medicæ infantia, inque theoriæ hiulca brevitate minus nobis prodest, ut sincerus fatebitur, qui auctoritatis jugum excussit; legi enim, totumque in locos communes digessi HIPPOCRATEM. Prognosin etiam non semper fidam esse neque abesse errores ausus est innuere le FRANÇOIS *Réflexions* pag. 233. Dictio plerumque brevis, & obscura est Jonica, cujus dialecti ratio videtur ex eo petenda esse, quod HIPPOCRATIS ævo, per totum ferre bellum Peloponnesiacum, Athenienses præsidium in ejus patria aluerint. In Thessalia autem & Macedonia vixisse constat ex historia, & ex Epidemicis, atque videtur, ut tunc solebant medici, in peregrinatione perpetua vixisse. Honestum virum vel laudatus olim PLUTARCHO *de profectibus in virtute* & CELSO candor prodit, quo errores suos, & infelices ægrorum exitus recenset.

(a) In-

mis (*a*) *suis*, ibi enim habemus axiomata practica, ad quæ omnes medici hactenus provocaverunt, quoties inter se certaverunt. Nonnullos aphorismos excludimus, forte intrusos & depravatos, sed iis paucis exclusis continet indisputabilia, hoc est, casus medicos, qui semper iidem manent. Non ratiocinatur ibi HIPPOCRATES, sed prout natura eventus exhibet, ita describit. Scripsit autem HIPPOCRATES stilo, quem vix quisquam intelligit, quod nimis facile videbit, quicumque textum græcum expendet. Qui opera HIPPOCRATIS in linguam Romanam transtulerunt, pro suo captu hoc officio defuncti sunt, sed qui ejus opera in lingua græca legunt, difficultatem inveniunt summam in adsequendo sensu auctoris. Hinc aphorismorum horum commentatores debent eligi, qui versatissimi medici fuerunt, non ii, qui in musæo systemata excogitaverunt, sed qui apud ægros omnia viderunt; tum 2. qui linguæ græcæ peritissimi sunt; 3. qui versatissimi in lectione auctorum antiquorum. Non alios oportet commentatores legere, nisi qui his tribus conditionibus præditi sunt, qui scilicet Græcam linguam optime intelligunt, qui illustrent textum HIPPOCRATIS propriis observationibus, & qui citent auctores, qui vixerunt, quando ASCLEPIADEA familia adhuc viguit. Hi sequentes viri sunt omnium sane principes.

1. GALENUS, qui in *Aphorismos* HIPPOCRATIS ita commentatus est, ut impleverit hos tres præcedentes titulos.

2. JACOBUS HOLLERIUS, Parisinus professor & medicus, restaurator medicinæ.

3. FRANCISCI VALLESII *commentaria in* HIPPOCRATEM. Hoc opus in folio prodiit, auctor vero regis Hispaniæ archiater fuit.

Hos scriptores qui habet, facile & sine damno carebit reliquis. Nam recentiores omnes scribunt ex sua hypothesi, nos vero eos laudamus, qui ex observatione ipsa explicant sensum auctoris.

Legendus est pariter HIPPOCRATES in *Præceptionibus* (*b*) *medicis*, ubi exponit

(*a*) Inter Libros, qui SENI tribuuntur, certius HIPPOCRATICI sunt aphorismi, jam laudati quorum exigua pars ad medendum pertinet, nisi IV. sectionem de purgationibus velis, & diætetica interspersa.

Liber *περὶ τόπων τῶν κατ᾽ ἄνθρωπον* habet in fine monita practica, utilia, quale hoc est, in morbo ignoto, ægro debiliori fortiora pharmaca non debere adhiberi (qui familiaris priscorum error fuit). Eum inter HIPPOCRATICOS citat CÆLIUS *Chronic.* V. c. 1. etsi argumento a septem costis deducto REINESIUS non ante ARISTOTELEM scriptum esse contendat *var. lect.* p. 75.

De *Epidemicis* dixi in pathologicis. Eæ fere historiæ sunt, absque medela. In 1. Libro unicæ in tot ægris glandis meminit. Libro VII. castoreum ad muliebres morbos laudatur.

Liber *περὶ διαίτης ὀξέων* primarius est, maxime *secunda Pars*, qua pleuritidis curationem omnium temporum experientia confirmatam docet, nisi quod in ea specie, in qua inferior pars pectoris laborat, carpere velis data purgantia, etsi alvum ducens polygala nunc maxime ad hunc morbum adhibeatur. De *ptisana* vocarunt veteres PLINIUS Libro XVIII. p. 108. ATHENÆUS, GALENUS & alii. Prodiit seorsim Paris. 1543. 8. cum GALENI commentario. In eum commentatus est GALENUS, quorum commentariorum epitomen fecit SYMPHORIANUS CAMPEGIUS, Lugdun. 1516. 8. Sed HIER. THRIVERIUS, Lugdun. 1552. 8. LUDOVICUS DURETUS, Paris. 1631. 8. aliique in eumdem Librum commentarios dederunt, dictos in diæteticis, & iste liber id fere continet, quod utilissimum in Praxi ipsa HIPPOCRATES reliquit.

(*b*) Libri cui *παραγγελίας* titulus est, memini in *historicis*. Liber *περὶ διαίτης primus* tempe-

ponit generalia, quæ unusquisque medicus in curatione morborum observare debet. Tertio in *sectione quarta* editionis FOESIANÆ, ubi agit primo de *victu sanorum in genere*: 2. *de victu ægrorum*; 3. *de victu acutorum*; 4. *de insomniis*, 5. *de alimentis*; 6. *de officio medici*. Hæc *sectio quarta* legi & perlegi debet ab unoquoque, antequam medicinam faciat, format enim animam medici, ut generalia optima præsto habeat, & animum præsentem ad ægros adferat, servetque. Se-

temperamentorum vitia contraria diæta docet emendare. *Secundus* materiam fere medicam continet seu vires, quæ plantis insunt ad purgandum, calefaciendum, refrigerandum, siccandum, humectandum, febrium etiam sanandarum modum docet. Meretur genuinus esse. *Tertius* totus practicus est, & abstinentia, vomitu, exercitiis definitis, morborum initia docet sanare. Ad HERODICUM refert CLERICUS.

Spurius est omnino Liber *de usu humidorum* repetitus ex *aphorismis*, exque L. V. initio. In hunc tanquam omnino genuinum commentatius est J. NARDIUS in *noctibus genialibus*.

Liber *de usu purgantium* a JOHANNE CAIO primum inventus (de *script. progr.* p. 141.) & editus est Basileæ 1544. In eum commentarius est JOH HEURNII. A JUNIO PAULO CRASSO latinitate donatus prodiit. Venet. 1536. 8. & Basileæ cum THEOPHILO anno 1539. 4. Aliqua habet ex aphorismis, & electivam quatuor humorum purgationem adfirmat, quod non valde videtur HIPPOCRATICUM. Liber *de elleberismo* fere ex Aphorismis, Prognostico & Prorrhetico decerptus est. Libri 4. περὶ νούσων incerti auctoris sunt, DIOSCORIDES alteri HIPPOCRATI tribuit THESSALI filio. CÆLIUS non videtur pro genuinis habuisse, negat enim HIPPOCRATEM curationem dedisse phrenitidis, quam tamen in Libro III. περὶ νούσων reperimus: nihil ait de lethargo habere (*acut.* II. c. 6.) cum eum in 1. περὶ νούσων descriptum reperiamus. Citat tamen 2. *Librum de morbis* HIPPOCRATIS in *acut.* III. c. 8. In *secundo* & *tertio* continetur methodus therapeutica morborum per vomitum, purgationem, ptisanam, mel, acetum, diætam. Quartus evidentius spurius est.

Liber περὶ παθῶν absque curationibus est, & auxilia citat ex Libro *de Pharmacis* dudum amisso, nisi is sit, quem de morbis nunc vocant.

Librum περὶ τῶν ἐντὸς παθῶν olim ad Cnidios retuli. In Libro I. & II. περὶ γυναικείων enormis vis acrium purgantium est, cum pessis & glandibus, & medicamenta plura quam in aliis HIPPOCRATIS Libris, viribus sæpe valde paradoxis & ab omni nostra opinione alienis, & praxeos denique ratio penitus a nostris moribus abhorrens. Similia sunt in Libro περὶ γυναικείας φύσιος. Librum *regularem* HIPPOCRATIS, quem CÆLIUS citat *acutor.* L. II. c. 29. Librum *de sanguinis missione* spurium LAMBECIO teste L. VI. P. 2. p. 144. latentem Vindobonæ, & alios spurios omitto, qui editi habentur. Operum omnium HIPPOCRATIS multæ editiones sunt, præter antiquas, quas DIOSCORIDES, & ARTEMIDORUS CAPITO procurarunt (GALEN. περὶ ἰατρείου.) dudum amissas. Opera adeo Divi senis Græce apud ALDUM 1526. fol. prodierunt, & ad *vetustos codices collecta & instaurata* JANO CORNARO *procurante*, Basil. 1538. fol. Latine MAR. FABIUS CALVUS primus edidit, Romæ 1525. fol. *octoginta volumina* HIPPOCRATIS. Ea versio cum commentariis MARINELLI repetito prodiit, Venet. 1575. fol. & nuper adjecto PETRI MATTHÆI PINI indice, Venetiis 1737. fol. 3. vol. curante J. B. PAITONO. Variorum laboribus versa opera HIPPOCRATIS, Basileæ 1526. fol. prodierunt. Omnia autem denuo vertit JANUS CORNARUS, Basil. 1543. fol. * & alias, in quo viro solent carpere defectum membranarum. FOESII versio sola prodiit, Francof. 1598. 8. Deinde *Magnus* HIPPOCRATES *Cous* PROSPERI MARTIANI *notationibus explicatus*, Romæ 1626. fol. Venet. 1652. fol. & A Patavii 1719. fol. editus est, posthumus iste cum versione CORNARI. Græcolatina editio prima est quam cum titulo: HIPPOCRATIS *opera quæ exstant Græc. lat. veterum codicum collatione restituta novo ordine in 4. classes digesta, interpretatione latina, emendatione & scholiis illustrata* dedit HIERONYMUS MERCURIALIS, Venet. 1588. fol. CL. TRILLERUS nimium codicibus Vaticanis tribuisse objicit. Inde ANUTIUS FOESIUS *Græca latinam* editionem procuravit, Francof. 1595. 1621.

LIND.

LIND. 1624. LIND. 1645. fol, LIND. Genev. 1657. fol. Hæc editio hactenus pro optima habetur, etiam CL. TRILLERO judice *ep. apolog.* p. 6. nisi quod nimis fastum & timidiorem arguat *Ep. de edit.* HIPPOCRATIS *nov.* p. 7. Opera in *octo* sectiones distributa sunt, cum nova interpretatione, adjectis hic primum PALLADII scholiis, ad Librum περὶ ἀγμῶν, tum lectionibus variis ex codicibus, & brevibus ubique notis. De *Oeconomia* diximus. RENATUS CHARTERIUS anno 1679. 13. voluminibus in fol. HIPPOCRATIS & GALENI opera Gr. Lat. conjuncta edidit. Sed ea editio, ut rara, ita parum utilis est. Vide judicium D. VV. TRILLERI *epist. apolog.* p. 6. Inde JOHANNES ANTONII F. VAN DER LINDEN nitidam in duobus vol. 8. editionem Leidæ edidit anno 1665. 8. cum versione J. CORNARII, commodam ob capitum divisiones, cæterum omnibus criticis consentientibus nimis in corrigendo textu audacem. FRANCISCUS CLIFTON, cujus commentarium in HIPPOCRATIS *de aëribus, aquis & locis* jam citavimus anno 1732. promisit HIPPOCRATIS *opera nova & ordinata methodo digesta* (Conf. *Comment. Lit. Noric.* 1732. *hebd.* 50.) nondum edita. Minus eam perfectam ob mortem FRIENDII esse fatetur in *historia* illa *medicinæ antiqua*, quam dicemus.

Deinde vir clar. STEPHANUS MACKIUS nunc maxime Viennæ edit HIPPOCRATIS opera omnia Gr. Lat. *cum variis lectonibus potissimum ineditis ex* CORNARII *&* SAMBUCI *codicibus in Bibl. Cæsarea asservatis partim ex aliis ejusdem bibliotheca M. S. libris, ac denique ex Medicis MSS. codicibus; accessit Index* P. M. PINI. Tomus I. prodiit anno 1743. alter anno 1749. reliqui duo exspectantur. Ex M. S. codicibus antiquis, a SAMBUCO collectæ lectiones sæpe demonstrant, quare CORNARII versio non respondeat, & multa ex eo fonte in græcis emendata sunt, animosius quam a FOESIO & MERCURIALI. Loca parallela GALENI, sparsas emendationes REINESII, TRILLERI, aliorumque suis locis MACKIUS adspersit. Ordo, qui FOESII, cujus V. sectiones jam possidemus. In *præfationibus* de librorum singulorum fide disserit, mitior MERCURIALI. Libellus *de ponderibus* jam prodiit. Notulæ & variæ lectiones adjectæ sunt imis paginis, quæ ad emendandam imprimis lectionem pertinent. Cæterum LAMBECIUS meminerat, exstare in Bibl. Cæsarea *anonymi Græci varias lectiones, emendationes & notas in* HIPPOCRATIS *opera & in vitam ejus a* SORANO *conscriptam*, quas dignissimas vocat P. II. Lib. VI. p. 154.

CL. viri DANIEL. VVILHELMI TRILLERI *commentatio de nova* HIPPOCRATIS *editione adornanda*, Leidæ 1728. 4. prodiit, qua spem nobis fecit criticæ editionis, cum notis ex omnibus linguis omnibusque artibus repetitis. Judicia addidit Vir Clar. commentatoribus, & editionibus. Utinam ipsum opus liceret sperasse!

Anno 1697. ANDREAS DACIER edidit *les œuvres d'* HIPPOCRATE *traduites en françois avec des remarques, & conférés sur les manuscrits de la Bibliothèque du Roi*, Paris. 2. vol. 8. non omnia tamen opera, ut titulus fert, sed fere ea, in quibus ratiocinia exstant, cum vita Divi senis. * Laudat TRILLERUS *de edit.* HIPPOCRATIS n. 7.

HIPPOCRATIS *Coi viginti duo commentarii tabulis illustrati, Græcus contextus ex doctiss. VV. codicibus emendatus, latina versio* CORNARII *innumeris locis correcta, sententiæ insignes per locos communes digesta* THEODORI ZUVINGERI prodierunt, Basil. 1579. fol. quos 20. Libros omnes suis locis citavimus, huc autem unice pertinent Libri *de humidorum usu & de diæta*. Applausum doctorum virorum ZUVINGERUS meruit. Ordo tabularis incommodus est.

CL. RADULPHUS SCHOMBERG proposuit Leidæ 1747. 4. *novum omnium* HIPPOCRATIS *operum compendium*, Græcolatinum, quod nondum prodiit. Usurus erat FOESII editione, & excerpturus de HIPPOCRATIS operibus ea quæ utiliora essent & certiora.

CL. Viri J. RUD. ZUVINGERI *opuscula aphoristica semeiotico therapeutica octo, & speculum* HIPPOCRATICUM vide in Pathologicis.

JOHANNES OBSOPOEUS, Francofurt. 1587. 16. edidit HIPPOCRATIS *jusjurandum, aphorismos, prognostica, prorrhetica, Coacas*, * Minutias sectari objicit CL. TRILLERUS l. c.

J. HEURNIUS in multa opera HIPPOCRATIS, ut jam monuimus, commentatus est, seorsim vero *aphorismi cum prognosticis, prorrheticis, coacis & aliis opusculis* prodierunt Leidæ 1627. 12. Laudat HEURNIUM TRILLERUS *de edit. adorn.* num. 7. Mihi brevis videtur & paraphrastes.

Aphorismos recognitos, notis auctos, cum præsagiis a COPO *latine redditis & notis illustratis*, Bergomi anno 1750. 12. edidisse audio ANDREAM PASTAM. *

P. MATTHÆI PINI *compendium instar indicis in* HIPPOCRATIS *opera omnia*, Venet. 1597. fol. prodiit, recusum cum nupera editione MARINELLI.

Epidemicorum librorum nucleus per aphorismos digestus prodiit Francof. & Lipf. 1708. 12. *

THOMÆ BURNET HIPPOCRATES *contractus*, *seu opera* HIPPOCRATIS *in epitomen redacta* sæpissime prodierunt, Edimb. 1685. 12. Leid. 1686. 8. & nuper Viennæ 1737. 8. & Lond. 1743. 8.

Post HIPPOCRATEM ad NICANDRUM usque Colophonium longum silentium est medicorum. DIOCLIS Carystii enim, principis post HIPPOCRATEM medici, nihil superest, nisi epistolam *de morborum præsagiis & eorumdem extemporaneis remediis*, Lutetiæ 1572. 8. editam, alicujus momenti esse velis. Is Lyncurium (procul dubio electrum) ferri & aeris laminas adtrahere (minutas nempe) observavit, PLIN. Libro XXXVII. n. 13. EJUS exstabat *de passionibus & causis & curationibus* opus, cujus passim meminit CÆLIUS, & quem non raro carpit, ut in anginæ curationem *acut.* L. III. c. 4. & Phrenitidis *acutor.* II. c. 20. Ilei tamen curatio per venæ sectionem, cataplasmata, plumbi pilam, clysteres nihil alieni habet, CÆLIO dicta *acut.* III. c. 17. In ischiadicis, diureticis utebatur CÆL.*chronic.* V. c. 1. & in tetano *acutor.* L. III. c. 8. In hæmorrhagiis secabat venam, dabat amylon & taurinum gluten. In mania propinabat frigidam CÆL. *chronic.* L. I. c. 5. Mortuos prodire lumbricos bonum, malum vero esse monebat si vivi exirent & sanguinei *chron.* L. IV. c. 8. Hypochondriacum morbum apud GALENUM (*de locis affect.* L. III. c. 7.) utiliter & vere satis descripsit. Rationi minus quam experientiæ in viribus medicamentorum tribuebat, GALENO teste. In hydropicis vomitum, urinam & sudorem plantis calidis movebat CÆL. *tardar.* III. c. 8. In phthisi sudores movere non bene jubebat (CÆL. *tardar.* II. c. 14.) Consilium de itinerum ratione & navigatione valde simplex exstat apud ORIBASIUM *synops.* L. V. Alius erat Liber inscriptus *de iis quæ in jatreio fiunt*, alius *de conservanda sanitate* GALENO dictus, cujus cum titulo libellus exstat etiam Germanice ab H. TRAGO versus, alius *de morbis mulierum* CÆLIO nominatus, & *de lumbricis alius*. Chirurgiam etiam faciebat, unde ejus *Scapha* seu *tholus* apud GALENUM *de fasciis* p. m. 422. & *graphiscos* CELSO dictus L. VII. c. 6. ARISTOTELI coaetaneum facit CLERICUS.

PRAXAGORAS Cous, ex Asclepiadum familia ultimus, GALENO auctore *meth. med.* Libro I. HEROPHILI præceptor, a GALENO passim laudatus, scripsit Libros 4. *de curationibus* (CÆL. *acut.* II. c. 8. III. c. 4. 8. &c) tum alios *de peregrinis passionibus*. Jecorosis vomitum, sudorem movebat & sanguinem mittebat (CÆL. *tard.* III. c. 4.) In dysenteria *peplium* dabat (speciem tithymali) *tard.* IV. c. 6. & in ileo emetica. Hydropem sanabat diureticis, & radice graminis *tard.* III. c. 8. Pus cuidam per sedem erupisse, qui per 12. tamen annos supervixerit, reliquit apud RUFUM *de vesic.* p. 7. Chirurgiam non detrectabat, & uvam præcidebat vel dividebat in angina (CÆL. *acut.* III. c. 4.) In illeo jubebat abdomen aperire & expellere de intestino excrementa, tunc consuere. Sed ea forte ad herniam incarceratam pertinent.

Nec ERASISTRATUM omittere fas est Ceum, non Coum, Juliatem, ARISTOTELIS nepotem ex filia, celeberrimum virum ex curato ANTIOCHO SELEUCI f. Syriæ Regis (SUIDAS I. p. 849. III. p. 296.) & principem Scholæ Medicæ, quæ Smyrnæ floruit, cujusque medici in nummis Smyrnæorum frequenter apparent, editis a MEADIO, sectæ denique auctorem, quæ etiam GALENI tempore, quarto inde seculo, nimis frequens fuit. In Medicina insigniter a prioribus scriptoribus recessit, contra quos passim invehebatur. Venæ sectione plerumque abstinuit, & purgantibus, quæ priores medici dederant & frequenter & vehementissima, exercitia tamen etiam corporis minus coluit, utebatur autem jejunio, diæta tenui, medicamentis simplicibus, rejectis compositis, tum fomentis, mollis in universum medicus. Opium, quod damnaverat, postea in usum recepit. PLIN. L. XX. C. 15. Jecorosis tamen cutem & membranam jecori incumbentem præcidebat (CÆLIO teste *tard.* Libro III. c. 4.) In cœliaca duros dabat cibos, ut lentem (*tard.* IV. c. 3.) in dysenteria, adstringentia *tardar.* Libro IV. c. 6. In hydrope ambulationem, clysteres, abstinentiam imperabat & cataplasmata *tardar.* Libro III. c. 8. in arthritide lenia cataplasmata *tardar.* Libro V. cap. 2. in dolore capitis spongias. ORIBAS. *Synops.* Libro VIII. cap. 18. Miror

πάγχρηςον ad ophthalmias reliquisse ORIBASIO dictam Libro IV. *Synops.* cum damnaverit compositiones. Scripsit *salutarium praeceptionum* Libros II. (CÆL. *tard.* II. c. 7. *acut.* III. c. 21.) tum I. *de morbis ventris* saepe ab eodem citatos, Librum περὶ τῆς καθ' ὅλον πραγματείας ATHENÆO dictum, Libro XV. & alios alterius generis.

Aliud HEROPHILO ingenium fuit, qui plurimum medicamentis etiam compositis tribuebat, PRAGAGORÆ discipulus, dialecticus homo (GAL. *de meth. med.* L. I.) Chalcedonius aut Carthaginensis, Alexandriae docuit, coaevus ERASISTRATO, & medicinam & chirurgiam exercuit, argumento DIODORI, qui, ut luxatum humerum restitueret, adiit HEROPHILUM, & salse ab eo exceptus est. Nihil ejus superest. Scholam ad *mensis Cari fanum* celebrem reliquit.

NICANDER Colophonius, Clarii Apollinis sacerdos & medicus, ultimi Attalorum & ejus filii spurii temporibus vixit, medicus omnino, cujus fuerit scripta *curationum collectio*, & qui ex HIPPOCRATIS prognosticis aliqua in carmen transtulerit. Nunc exstant ejus *theriaca*, & *alexipharmaca*, seu *de venenis & antidotis duo libri* non humillimae dictionis, cum *scholiis*, quorum equidem auctor minime medicus fuit aut botanicus, qui aconitum gramini comparet, ad elegantiorem tamen animalium & plantarum cognitionem pertinet. Ipsa *alexipharmaca* ex veterum more absque ulla veri specie temere collecta sunt. Prodiit NICANDER graece cum scholiis apud ALDUM anno 1499. fol. cum DIOSCORIDE & annis 1518. 4. 1523. 8. grandi, Coloniae vero apud Soterem 1530. 4. scholiis hic per ipsum poëma dispersis. Porro Graece cum aliis poëtis edidit H. STEPHANUS, Paris. 1566. fol. Cum J. GORRÆI poetica metaphrasi & scholiis prodiit ibid. 1557. 4. Alexipharmaca sola prodierant Graeco-latine cum ejusdem GORRÆI poetica versione ibid. 1549. 8. & cum GORRÆI *definitionibus* Paris. 1622. fol. Recusus est Gr. lat. cum aliis poetis, Genevae 1606. fol. Latine cum *scholiorum* excerptis JOHANNE LONICERO interprete editus est Coloniae 1531. 4. Carmine vero latino reddidit EURICIUS CORDUS, quod prodiit Francof. 1532. 8. & cum aliis poematibus CORDI, Helmstad. 1614. 8. Alio carmine vertit D. JAIME ESZEVE cumque scholiis jam anno 1551. Valentiae edidit N. ANTONIO teste. Gallice etiam in carmen conjecit JOHANNES de GORRIS, seu GORRÆUS & edidit JACOBUS GREVINUS, Antvverp. 1567. 4. Egregius vero codex NICANDRI cum iconibus animalium venenatorum, & EUTECHNII sophistae in eumdem auctorem inedita paraphrasi latent in Vindobonensi bibliotheca, LAMBECIO auctore.

Hunc ipse GREVINUS vertit & inscripsit GORRÆO.

Anonymi Graeci poema *de viribus herbarum Deo alicui consecratarum* cum DIOSCORIDE edidit ALDUS 1518. 4. recudi fecit J. A. FABRICIUS *Bibl. Gr.* Libro III. p. 429. quo tredecim plantarum vires canuntur.

HERACLIDIS Tarentini de industria mentionem facio egregii in viribus medicamentorum indagandis, in adgnoscenda veritate candidi, (GALENO teste) periti in medendo viri, ut ex curatione pleuritidis adparet, quam CÆLIUS AUR. recenset *acut.* II. c. 24. In cholera dedit catapotia, quae semen hyoscyami ingrederetur, alioquin inter primos auctores exhibendi opii & narcoticorum. In phrenitide venam frontis secabat (CÆL. *acut.* Libro I. fin.) Purgabat in volvulo dacrydio, quod non ita placet (CÆL. *acut.* III. c. 17.) Catapotia ejus citantur a CELSO Libro V. c. 25. Scripsit Libros 4. *curationum interiorum* (CÆL. *chron.* I. c. 4. *acut.* III. c. 4. 17.) συμπόσιον ἰατρικὸν (ATHENÆO L. II. dictum). Empiricorum princeps fuit, nemini non laudatus, ne GALENO quidem.

ASCLEPIADES Pruseensis Bithynus Rhetor, MITHRIDATIS aevo vixit, ad quem Librum dederat (PLIN. L. XXV. c. 3.) Legatos vero sprevit eodem teste PLINIO Libro VII. c. 37. Romae primariis viris & oratori CRASSO & CICERONI familiaris fuit. Ad medicinam sero accessit, (PLIN. Libro 27. n. 7.) Sed ut valebat ingenio, magnos in ea arte profectus fecit, ut CELSUS, (qui multa ab eo se recipere fassus est) S. EMPIRICUS, APULEIUS & SCRIBONIUS, ejus cum laude meminerint. Magna famae accessio ipsi nata est a resuscitatione hominis, quem ad rogum delatum & vivere perspexit, & sanavit (PLINIO referente Libro 26. c. 8. VII. n. 37. & APULEIO in *Floridis*) tum ex longo & viridi senio. Ab HEROPHILO partem suae theoriae recepisse ex CÆLIO apparet Libro II. *acut.* c. 39. & ex ERASISTRATO pororum systema. HIPPOCRATEM studiose refutavit, & theoriae praxin aut primus superstruxit aut certe evidentius. In praxi plurima mutavit, & ad mores inprimis

mis Romanos refinxit, ut ægrotorum palato & consuetudini inserviret. Ergo medicamenta vehementa, purgationes & vomitus, & frequentiorem usum venæ sectionis sustulit; CÆL. *acut.* Libro II. c. 29. PLIN. Libro 26. n. 8.) Vinum ægris indulsit & frigidam, PLIN. Libro 26. c. 8. Libro VII. n. 37. Diæta excarni, ambulatione, frictione, auxilio gymnastico, plurimum usus est, gestationem & clysteres commmendavit, lectulos pensiles & balnea pensilia excogitavit. Magicas curationes, Romæ receptas, laudavit, & superstitiosa medicamenta; (ut illa ad epilepsiam dicta TRALLIANO.) Venerem ad epilepsiam commendavit. Humores etiam evertit, & ea quæ ex medicamentis dejiciuntur, ab iis ipsis nasci objecit; GAL. & PIS. c. 3. CÆL *chronic.* I. c. 4. Phreniticos musica sanavit, CENSORINUS *de die natali* c. 12. Aquam salsam ad icterum commendavit, CELS. Libro III. c. 24. renovatum nostro ævo remedii genus. In paralysi tamen (CÆL. *chronic.* II. c. 1. in angina *acut.* III. c. 4.) alvum repurgavit. In angina venam secuit, tonsillas etiam divisit, asperam arteriam aperuit, CÆL. III. c. 4. & in pleuritide sanguinem misit, CÆL. *acut.* II. c. 22. Febrem abstinentia a potu & a somno, pessimo consilio tollere conatus est, passim CÆLIO observante sibi contrarius *acut.* II. c. 39. III. c. 17. Scripsit *de ulceribus* CÆLIO dictum Librum, & I. *de auxiliis communibus* (CELS. II. c. 14.) *de celeribus passionibus* Libros III. (CÆL. *acut.* III. c. 4. 17. *tard.* II. c. 7.) *de finibus* (CÆL. *acut.* III. c. 19.) *de definitionibus* (*acut.* II. c. 13.) *de lue*, (CÆL. *acut.* II. c. 39.) & *parasceuastica*, (CÆL. *tard.* II. c. 13.) Ab eo THEMISON prima stamina suæ theoriæ hausit, CÆL. *chronic.* I. c. 4. *acut.* II. c. 12. sectæ methodicæ auctor. Ad eum CASSIUM refert CLERICUS qui vulgo ἰατροσοφιςὴς dicitur, virum ingeniosissimum, seculi (CELSI) medicus (CELS. Libro I. *præf.*) *Medicas* ejus *quæstiones* habemus seu *problemata de animalibus* edita, Paris. 1541. 12. Græce, & recusa latine 4. deinde Græce, Leidæ 1595. *Gr.* * Sed etiam C. GESNERUS *naturales & medicas quæstiones* 84. *circa hominis naturam & morbos* Gr. lat. edidit Tiguri 1562. 8. latine vero versas A. JUNIUS 1567. fol. * recudi vero fecit ἀπορήματα καὶ προβλήματα φυσικά περὶ ζώων παθῶν cum THEOPHYLACTO SIMOCATTA ANDREAS RIVINUS, Lips. 1653. 4. Gr. Lat. Mihi manifesto methodicus videtur. Etsi enim ab ASCLEPIADE aliqua habeat, qualia & THEMISON Methodicæ sectæ auctor, metasyncriticum tamen circulum habet n. 15. & n. 70. adstrictionem & laxationem pororum. Meretur omnino legi, ingeniosus homo. In *probl.* 40. ASCLEPIADEM citat, sed aliam explicationem propriam addit. Colicum medicamentum, in quo lacruma papaveris, gloriabatur se invenisse, CELS. citat (L. IV. c. 14.) quod dat IDEM L. V. c. 25.

De M. ANTONIO MUSA archiatro AUGUSTI brevis ero. Notissimum est balneorum frigidorum usum invenisse, qui in AUGUSTO, cujus valde debile corpusculum fuit, felicem exitum habuit DION Libro 53. Carnibus etiam viperarum felicissime curabat ulcerosos. PLIN. Libro 30. n. 39. HORATIO & VIRGILIO amatus, a MARONE, ut creditur, JAPYDIS nomine celebratus est. Huic multos honores omnis medicorum ordo debet, & jus gestandi anuli DION. ib. Passim ipsi tribuitur libellus *de betonia*, qui cum PLINIO VALERIANO prodiit, Basil. 1528. fol. Ejusdem saporis est cum APULEII Libro *de plantis*.

Eodem circiter tempore vixit THEMISON, inventor sectæ methodicæ GAL. *meth. med.* p. XII. b. ed. LINACRI, summus auctor PLINIO (Libro 14. c. 17.) ASCLEPIADIS primo discipulus, cujus placita senior demum reformavit, CÆLIO teste IV. *tard.* c. 1. & I. c. II. c. 12. Nempe purgabat olim, ipso adhibito in epilepsia helleboro, tum in elephantiasi, & alba quidem specie, (CÆL. *tard.* IV. c. 1.) in asthmate vero dacrydio, (*tard* III. c. 1.) & venam secabat, (*tard.* I. c. 5.) quæ fortiora auxilia idem nunc senior rarius adhibuit. De theoria diximus in pathologicis, praxin ad eandem simplicitatem stringendi laxi, aut laxandi stricti reduxit. Hirudinum primus in Medicina meminit, & ad frontem quidem in cephalea, quod medicamenti genus in LUDOVICO XV. imitati sunt Galli medici. (CÆL. *tard.* I. c. 1.) jecur morbosum ferro aut cauterio vulnerabat, antiquos secutus, CÆL. *tard.* III. c. 4. Diacodium primus descripsit. Oxymeli rejecit. In hydrope scarificavit talum, rejecta paracentesi, quam admiserat ASCLEPIADES CÆL. *tard.* III. c. 8. Hydrophobiam passus sanatus est, insigni exemplo, ut tamen non posset de eo morbo scribere, quo tentabatur, quotiescunque scriptitare incipiebat, CÆL. *acut.* III. c. 16. In juventute scripsit Libros *periodicos* CÆL. *acut.* II. c. 12. deinde *salutarium* L. & *tardarum passionum* Libros II. CÆL. *tard.* III. c. 1. &c. in quorum *primo* nondum rectam viam ivit, nempe methodi-

thodicam, CÆLIO judice, deinde *epistolarum ad* DIMANTUM Libros II. (CÆL. *tard.* I. c. 3. II. c. 7. IV. c. 1. (Ea omnia perierunt. Paulo ante CELSUM vixit, CELS. præf. ad L. I.

AURELIUS (vel AULUS, ut ALDUS legit) CORNELIUS CELSUS AUGUSTO imperante vixit, (POLENI *Exercitationes Vitruvianæ* & in eo MORGAGNI *in locum medicum* VITR. Patav. 1739.) si idem est CELSUS, quem HORATIUS monet, neque serius vixit argumento THEMISONIS, quem citat, & historiæ medicorum, quam aliquot locis exhibet, & quæ nullum continet medicorum qui post id ævum inclaruerunt, denique COLUMELLÆ CLAUDII coævi, qui passim CELSUM citavit, nam *de ægrorum cultu* IDEM scripserat, quæ præter fragmenta aliqua perierunt. Medicum fuisse certe ostendit CLERICUS, qui ipse ubique absque metu suum judicium de methodis & medicamentis interposuerit. Plurimum usus est ad morborum historias HIPPOCRATE, ad curationes vero ASCLEPIADE, quem se in multis sequi fatetur Libro IV. c. 4. ab omni secta alienus, ut venæ sectionem non totam rejecerit, nimiam vero & in omni morbo repetitam damnaret, in purgantibus etiam mitiora secutus sit, diætam nimis strictam in sano homine rejecerit, plurimum tamen auxiliis diæteticis in curando usus, tum balneis, fomentis. Longos catalogos dat formularum & compositionum. Criticos dies, ut ASCLEPIADIS discipulus, parvi facit, & perinde subinde sitim febrientibus imperat. Latinissime scripsit, & vel eo fine, ad formandum stilum, legi debet. Cæterum CELSI VIII. Libri *de re medica* sic satis pleni ad nos pervenerunt, ut solus MORGAGNUS lacunam in Lib. IV. insignem animadverterit (ed. 1746. p. 627.) quæ in omnibus codicibus eadem reperitur, ut ex uno omnes descriptos esse adpareat, COCCHI *de anat. ad fin.* Prima editio est cum tit. AUR. CORN. CELSI *de medicina* Libri VIII. Florentiæ fol. 1478. HARL. altera Mediolani 1481. fol. HARL. quam primo loco ponit LIND. alia Venet. 1493. fol. quæ penes me est, & alia 1496. fol. & 1497. fol. In illa 1493. mala adhuc est orthographia, passim y pro e & græca imprimis rudissime scribuntur. Porro Lugd. prodiit 1516. 4. FABRICIO teste, & 1542. 8. * & 1549. 12. 1554. 12. 1557. 12. * Ibid. 1566. 8. cum SERENO & RHEMNIO editus est, quæ editio penes me est. In ea adparet J. CAPELLANUM ROBERTO CONSTANTINO codicum perantiquorum copiam fecisse, qui ad marginem *varias lectiones* adjecit, notas adspersit, & passim loca parallela PLINII, HIPPOCRATIS & veterum. Ibid. anno 1587. 12. prodiisse lego. Paris. etiam 1529. fol. prodiit. Quæ editio apud me est, cum SCRIBONIO & epistola atque carmine Vindiciani, & *Græcis omnibus dictionibus restitutis* ex emendatione BAPTISTÆ EGNATII apud ALDUM 1528. 4. & apud Soterem Hagenoæ anno 1528. Salligniaci anno 1536. 8. * Paris. 1533. cum notis J. CÆSARII. Inde Antvverp. 1539. 8. cum notis THRIVERII ad Librum I. & Tiguri 1540. 8.* excusus est. Tunc cum SERENO, SCRIBONIO aliisque iterum apud ALDI filios Venet. 1547. fol. recusus est. PL. GUILIELMUS PANTINUS aliam editionem *multis in locis emendatiorem quam unquam antea* dedit, Basil. 1552. fol. cum suis commentariis. Patavii etiam anno 1563. prodiit, & Venet. 1566. 8. * Cum Principibus HENRICI STEPHANI etiam excusus est, & Leidæ 1592. 4. cum commentariis ad primum quidem librum JEREMIÆ THRIVERII, ad reliquos BALDUINI RONSEI. Emendationes ex conjectura natæ ad marginem rejectæ sunt, commentarii practici sunt, & ex ejus seculi ingenio. Genevenses editiones sunt annorum 1625. 12. 1626. 12. Successit Leidæ anno 1657. & 1665. 12. editio J. ANTONIDÆ van der LINDEN a PATINO adjuti, recusa Amstelodami, ex recensione THEODORI JANSEN ab ALMELOVEEN paulum auctior anno 1685. 12. 1713. 12. & Leid. 1730. 8. cum collatione cum vetustis editionibus. In his editionibus nitorem non desideres, & loca parallela HIPPOCRATIS commode adjecta sunt, cum variis lectionibus & notis nonnullis J. CÆSARII, R. CONSTANTINI, IS. CASAUBONI, & in posteriori ALMELOVEENII atque MORGAGNI, ad calcem, quod incommodum, adjectis. Sed ob audaces emendationes minus viris doctis accepta fuit hæc toties repetita editio. GEORGIUS VV. VVEDELLI ad aliam, Jenæ 1713. 8. præfatus est. Patavii anno 1722. alia editio in 8. prodiit ad ALMELOVEENIANAM facta, ex consiliis MORGAGNI emendatior, adjectis ejusd. CL. Viri epistolis de quibus statim dicam. Leidæ vero anno 1746. 8. grandi, & 1750. 8. ipse Bibliopola LANGERAKIUS novam dedit editionem, in quam non paucas, sed omnes, J. CÆSARII & ROB. CONSTANTINI, & ineditas JOSEPHI SCALIGERI & priores illas MORGAGNII perinde ad calcem subjunctas, & H. STEPHANI parallela loca, HIPPOCRATIS & CELSI adjecit, cum minus modesta præfatione, quæ GULIELMI NOORTVVYKII opus est.

Ea omnia tamen nondum explent desiderium vere medicæ editionis hujus insignis scriptoris. Perierunt autem promissæ variæ editiones, SCALIGERIANA, RHODIANA, quæ in BARTHOLINIANÆ bibliothecæ incendio amissa est, BAIERIANA in proprio programmate anno 1720. proposita, SCHULZIANA, cujus tamen superest codex M. S. & sperare nos jussit suam ex codicibus M. S. & primario illo MEDICEO desumtam editionem COCCHIUS, qui notarum speciem edidit *in libello anat.* Cæterum Germanice a J. KUFFNERO versus CELSUS prodiit Moguntiæ 1531. fol. & Italice Venet. 1747. vertente Abb. CHIARI. Notæ autem in CELSUM præter jam excitatas, PAVVII, LOMMII, RHODII, CÆSARII, THRIVERII, sunt JOH. MORISOTI Basil. 1547. & HIER. RUBEI adnotationes, Venet. 1616. 4. * Sed imprimis huc pertinent J. B. MORGAGNI in A. C. CELSUM (& Q. SERENUM SAMMONICUM) *epistolæ*, Patav. 1721. & Hagæ 1722. 4. editæ, quarum tres sunt ad CELSUM varia eruditione plenissimæ, tres etiam alias, dum hæc scribo, *sex adeo epistolas* se anno 1750. edidisse idem vir Ill. ad me rescribit. Eæ nunc apud me sunt 1750. 8. Patavii editæ. Notas CONSTANTINI, quem incomparabilem virum vocat C. GESNERUS *Epist.* pag. 45. valde carpit J. NARDIUS, cujus totus octavus liber *noctium genialium* mera series est animadversionum in CONSTANTINUM, & defensio recepti textus. Exstat etiam J. HENRICI KROMAYER *erroris confessio sapienti conveniens ad præclarum* CELSI *locum, qui est in* IV. *de medic.* Libro c. 16. Jen. 1724. 4. Epistolæ ad CALLISTUM CELSO adscriptæ, & altera ad P. NATALEM, quæ cum MARCELLO prodierunt, SCRIBONII sunt.

THESSALUS Trallianus, vanissimus ille ἰατρονίκης, rabie quadam omnes alios medicos persecutus (PLIN. Libro 29. c. 1.) *methodi verior auctor* est, teste *Auctore Libri introductionis.* Adeo sibi soli placuit, ut minime parceret THEMISONI, cujus monstrosas dixit esse communitates (GAL. *meth. med.* Libro I. p. VIII. b.) & quem acria in catarrho dantem corrigit, (CÆL. *tard.* II. c. 7.) & nihil veteres medicos bonum invenisse ad NERONEM clamaret. Romæ medicinam fecit, assentator divitum, & dum intra sextum mensem artem se perdocturum promittit, multos nactus est discipulos (GAL. *meth. med.* Libro I.) Nempe omnes morbos ad duas illas stricti & laxi classes revocavit, & simplicissimam medicinam fecit, cum eumdem morbum semper eodem modo jubeat sanare, GAL. *meth. med.* Libro VI. Metasyncrisin sive integram minimorum pororum mutationem invenit, GAL. *meth. med.* Libro IV. Eam ursit per receptam a posterioribus διατρίτον, quam introduxit (GAL. *meth. med.* Libro IV.) & per acria medicamenta. Purgantia penitus proscripsit, & etiam io eo audientem sectam expertus est. Venam tamen in phreniticis secuit in Libro περὶ διαιτῶν. In hæmoptoe venam secare recusavit, qua in re eum deseruerunt reliqui methodici, (GAL. *meth. med.* Libro V.) Scripsit Librum περὶ διαιτῶν (CÆL. *acut.* III. c. 17.) *de regularibus* (CÆL. præf. ad *tard.*) *tardarum passionum* Libros 2. (CÆL. II. *tard.* c. 13.) Alia probat ejus CÆLIUS, alia ut non satis methodica rejicit, unum tamen ex principibus suæ sectæ vocat *Acut.* II. c. 37.

APULEIUS CELSUS SCRIBONII LARGI præceptor, ex eo ipso ad I. seculum a C. N. refertur. Ej. Liber *de herbarum virtutibus* inscribitur, qui Paris. 1528. fol. & eodem anno cum titulo L. AP. MADAURENSIS curante TORINO cum PLINIO VALERIANO aliisque Basileæ fol. prodiit. A GABRIELE vero HUMELBERGIO sub nomine LUCII APULEII PLATONICI, Tiguri 1537. 4. cum notis recusus est, auctior & emendatior, quam tamen editionem DAUMIUS ad REINESIUM *ep.* 29. & CLERICUS minus fidelem & fictam, TORINIANAM vero magis ad codices expressam esse autumant. Recusus est, Venet. 1547. fol. cum aliis medicis, & Norimbergæ 1538. 8. * & Lugduni 1587. cum operibus APULEII MADAURENSIS. Sed is mihi manifesto serioris ætatis videtur, quo tempore *e* græcum jam a latinis per *i* scriptum fuerit, ut *chamæmilon*, neque dictio eam puritatem habet, quæ illius seculi digna sit. Mera cæterum vis virtutum absque ullo judicio congestarum, & nomina *Prophetarum* habet, quæ & ipsa serius ævum demonstrant. Ita Buglossam tres thyrsos habentem tertianæ, quatuor habentem quartanæ mederi ait, &c. ISAACUS VOSSIUS novam editionem ex codice 1200. annorum figuris ornato promiserat, quæ nunquam prodiit. Alii ad Madaurensem medicum referunt, a cujus tamen etiam stylo differt.

SCRIBONIUS LARGUS DESIGNATIANUS vulgo dicitur TIBERII tempore vixisse, quod Colicam CASSII compositionem ab ATIMETO TIBERII liberto acceperit c. 120. & MESSALINAM *Dei nostri Cæsaris* uxorem citet, atque cum eodem ajat se Britanniam petiisse *comp.* 163. A

Secundus systematicus practicus est ARETÆUS CAPPDOX (*a*), quem credo proximum HIPPOCRATI. Quantum enim adparet ex monumentis historiæ,

163. A GALENO passim ejus compositiones nominantur. Congeries est formularum, quas ipse ait se præparasse omnes, & in quibus mira est vis superstitionis atque vanitatis. RUELLIUS primum edidit Basil. 1529. 8. deinde ALDUS 1547. fol. cum CELSO, SERENO & aliis antiquis. Nitidam vero editionem J. RHODIUS dedit, qui S. LARGI *compositiones medicas recensuit, notis illustravit, lexicon Scribonianum adjecit*, Patav. 1655. 4. Variæ utique eruditionis notæ sunt quas dedit. Quare patientius caremus editione quam J. B. VVINDTHIER parabat ex *Vaticanis* codicibus J. FABRO teste ad HERNANDEZ pag. 756.

AUCTORES rei rusticæ etsi non solum passim aliqua ad mulomedicinam habent, sed etiam elegantiori medico lectu necessarii sunt, hic tamen omitto, ut qui obiter praxin contingant. Sic ANDROMACHUM Theriacæ auctorem, NERONIS medicum prætereo, cujus est cum GALENI commentario poema quo formula antidoti comprehenditur.

(*a*) ARETÆUS Cappadox paulo post ANDROMACHUM vixit, cum *ποικίλην διὰ θηρίων* (*cur. diut.* I. c. 4.) *ἀρτίσκους* ex carne viperarum absque capite & cauda (*cur. diut.* II. c. 13.) & iterum *τὴν διὰ ἐχίδνων ἑρπετῶν* (*cur. diut.* II. c. 5.) & *antidoton βησίνου* (II. *acut. cur.* c. 8. & Libro II. *cur. diut.* c. 5.) & *ἱερὴν* & denique *ἀρχιάτρου* passim nomen habent, (*cur. acut.* II. c. 5.) quo titulo primum ANDROMACHUM usum esse constat. Recentior etiam THEMISONE fuit, cum CÆLIUS neminem ante eum virum curationes diuturnorum morborum dixisse scribat, & paulo antiquior DIOSCORIDE, a quo in *εὐποριστοῖς* laudatur. Romæ vixisse valde probabile est, cum inter vina Surrentinum, Falernum, Signianum, Fundanum in Syncope commendet, (*curat. acut.* II. cap. 3.) deinde saponem, garum, (*cur. acut.* I. cap. 2.) *far Thyrrenum* & alia ejusmodi Romana ciborum genera nominet. Medicinam exercuit, & proprium *μάλαγμα* viride tanquam arcanum suum citat, (*cur. diut.* II. cap. 7.) Cæterum *de acutorum morborum signis* duos Libros habemus, & totidem *de eorum curatione*, totidem porro Libros *de diuturnorum morborum signis & curationibus* passim deficientes, ut integra capita desiderentur. Mihi inter veteres medicos excellere videtur, ut eum, omnibus computatis, longe præferrem HIPPOCRATI, nisi æquum esset considerasse, posteriori ævo ARETÆUM vixisse, & potuisse multorum inventis ipsisque HIPPOCRATIS scriptis frui. A LEONARDO etiam de CAPOA, magno illo medicorum contemtore, honorifice citatur *raggionamento* I. Dictio Ionica elegans est & comta; historiam morborum non sparsam, sed ordinatam dedit & continuam. Medicamenta magis congrua rationi proposuit, quam COUS. In angina secat venam ad deliquium animi usque, (*cur. acut.* I. c. 7.) repetito etiam in febre ardente, nephritide, sanguinem mittit. In epilepsia trepanum adhibet, quod sæpe nigra & crassa dura membrana reperta sit, & sanatus æger I. *cur. diuturn.* c. 4. Cantharidibus ad vesicas excitandas primus usus est, CLERICO jam observante. Superstitiosa sprevit argumento sanguinis humani ad epilepsiam frustra, ut ipse vidit, epoti, *cur. diut.* I. c. 4. & cerebri vulturis. Hydropem cysticam adgnovit. Multum usus, Romano more, diæta, gestatione, fomentis, balneis. Ex *pneumaticorum* familia fuisse CLERICUS ostendit. ARCHIGENES autem eum ad eam sectam refert. IDEM, quem CÆLIUS cum MAGNO inter methodicos censet *acut.* II. c. 10. Primum ARETÆUS latine editus est a JUNIO PAULO CRASSO Venet. 1552. 4. cum RUFO, & ab eodem CRASSO sub incudem revocatus, auctusque, posthumus recusus est Basileæ 1581. 4. cum RUFO aliisque. Eas editioces valde sprevit DAUMIUS ad T. REINESIUM *ep.* 35. Inde ARETÆI Libri VIII. J. P. CRASSO *interprete* prodierunt Paris. 1554. 12. Cum *Principibus* etiam apud H. STEPHANUM recusus est, Græce vero apud TOURNEBOEUF J. GOUPYLUS Paris. edidit 1554. 8. *Accesserunt* autem *quæ* CRASSUS *non vertit, aliquot* ARETÆI *capita*, & Græce eodem anno ARETÆI *de acutor. & diuturnorum morbor. causis & signis* Libri IV. & *de acutorum & diuturnorum morborum curatione* Libri IV. apud TURNEBUM in 8. prodierunt. Inde Græce & Latine cura & cum notis GEORGII HENISCHII Aug. Vind. 1603. fol. editus est cum titulo ARETÆI *ætiologica, semeiotica & therapeutica morborum acutorum & diuturnorum ex* MS. CODD. *Veneto Bavarico Augustano*

riæ, non diu post HIPPOCRATEM vixit (*a*). Scripsit *de morbis acutis*, & alterum tractatum *de morbis lentis*. In utroque sane morbum, dogmata, medicamenta tradit, eaque, quæ HIPPOCRATES per observationes tumultuarie congesserat, ordinatim digessit ad classes suas & capita, hinc fere omnes morbos systematice absolvit, & hactenus super HIPPOCRATEM ipsum eminuit.

Hujus ergo viri auctoritatem HIPPOCRATI æqualem habemus. Difficilius autem adquiritur. Editio omnium optima est in octavo, græce edita est ex typographia regia Parisiis; alia editio est, quæ prodiit in folio Augustæ Vindelicorum 1603. in qua habentur CAPPADOCIS opera omnia, & ibi habetur commendatissimus textus secundum omnes codices. Reliqui auctores omnes has fere editiones descripserunt.

Tertius systematicus est AURELIUS CORNELIUS CELSUS, qui vixit sub AUGUSTO & TIBERIO, & hinc auctorum proximus HIPPOCRATI post ARETÆUM (nempe de practicis hic loquor & de systematicis quidem, nam RUFI EPHESII opus, & parva epistola DIOCLIS CARYSTII hic non facit ad rem) si careremus hoc auctore, millesies cespitaremus in scriptis HIPPOCRATIS, sed vir ille Romanus & aulicus Græca didicit, fuit Alexandriæ, ubi in bibliotheca egregia scripta HIPPOCRATIS eo tempore conservabantur, pulcherrimo denique Romano stilo scripsit, hinc, qui Latine debet de rebus medicis disserere, hunc auctorem debet adsequi. Omnia HIPPOCRATIS & ARETÆI collegit, & brevissime & nervosissime, egregioque stilo tradidit. Utitur summo judicio in omnibus morbis, & est unicus scriptor, ex quo videmus, quo modo veteres morbos curare sint soliti. Pauca medicamenta videmus interna, sed frictiones, exercitia, &c. Optima editio est Elzeviriana anno 1657. in 12. auctore JOHANNE VAN DER LINDEN, Lugd. Batavorum professore. Lauda-

gustano collatis. Inde Patavii ARETÆI Libri VIII. *de causis & signis acutorum morborum* 1700. 8. * excusi sunt. Sed cum PETRI PETITI eruditissimi viri notæ ad ARETÆUM posthumæ laterent, scriptæ jam anno 1662. longo post tempore eæ, quæ ad *tres priores* Lib. ARETÆI pertinent, prodierunt Londini 1726. 4. curas ISAACI MAITTAIRE. Adjecta est PETITI & ARETÆI vita. Usus autem erat PETITUS tribus codicibus, tum suis etiam conjecturis. (præf. p. XXIV.) Deinde JOHANNES VVIGAN ARETÆI *de causis & signis acutorum & diuturnorum morborum* Libros IV. *de curatione acutorum & diuturnorum morborum* Libros IV. cum MSS. II. HARLEIANO & VATICANO contulit, novamque versionem dedit. *Acc. Præfatio, Dissertationes in* ARETÆUM, *variæ lectiones, notæ & emendationes, tractatus de Ionica Aretæi dialecto, & lexicon difficiliorum vocum*, Oxon. 1723. fol. In eam editionem *emendationes* 101. D. VVILHELMUS TRILLER in *Act. Erud.* 1728. edidit. Denique BOERHAAVII cura, Leidæ 1731. fol. prodiit ARETÆUS Gr. Lat. cum *commentariis integris* jam dictis PETITI, & *notis* J. VVIGAN & MAITTAIRII *opusculis*, & *observationibus* D. VV. TRILLERI, quæ quidem notæ, & pariter paucæ sunt, quæ accesserunt JOSEPHI SCALIGERI. BOERHAAVIUS nihil nisi nomen addidit. Etiam ita, ex 13. codicibus emendatur, sed malis & recentis ævi, satis vitiosus exstat ARETÆUS. In ARETÆI Libro II. *de causis acutor. Caput* VI. *commentarius* cum titulo *Sepia Volvox* exstat J. ANTONIDÆ *van der* LINDEN, Leid. 1653. 4. cum *selectis* recusus.

(*a*) Error procul dubio discipuli.

PLINIUM omittimus, cujus historica & de medicamentis simplicibus Libros jam tetigimus.

SORANUS EPHESIUS, qui Alexandriæ vixit SUIDA teste (III. p. 354.), & cujus discipulus ATTA-

Laudatur etiam editio in folio antiquissima, sed hoc est antiquitatem nimis venari, nam certe omne, quod bonum ibi erat, collegit VANDER LINDEN, & addidit etiam quæ ex codice bibliothecæ regiæ Parisinæ excerpere potuit (a).

Quar-

ATTALUS a GALENO coævo in erronea curatione ulceris hepatis deprehensus est, (*Meth. med.* Libro 13. p. 209. b. Edit. LINAC.) inter methodicos primarius (CAEL. *chron.* L. c. 1.) TRAJANI ævo vixit, eodem SUIDA teste. Scripsit de *tardis affectionibus* plenissime CAELIO judice *ad tard. pass. præf.* & *de adjutoriis* Libros 22. (CÆL. *acut.* II. c. 29. *chron.* V. c. 1.) & *de communitatibus* Libros II. (CÆL. *tard.* IV. c. 1.) Ejus judicium laudat CÆLIUS *chron.* V. c. 1. ubi cantilenas in dolore ischiadico deridet. In Lichene, novo morbo tunc grassante & difficillimo, curando eminuisse videtur, cum MARCELLUS (c. 19.) ducentis hominibus eo morbo laborantibus SORANUM se locasse scribat. SUIDAS ejus Libros pulcherrimos & multos excitat, & ejus verissimæ *apprehensiones* sunt, quas sermone latino describere laborat CÆLIUS *acut.* II. c. 28. EJUS cum nomine *in artem medendi isagoge saluberrima* prodiit cum L. APULEIO Basil. 1528. fol. cura TORINI, tum apud ALDUM 1547. fol. In eo Libro valde dogmaticus adparet, qui velit Medico singularium partium operationes notas esse c. 4. qui quatuor humores ponat secundum anni ætates dominari c. 5. indeque temperamenta deducat, qui vomitum imperet c. 7. qui febres ab humoribus derivet, quartanam a melancholia &c. demum GALENUM citet, ejusque tres facultates principes recipiat, & tamen MÆCENATEM adloquatur. Quare spurium & posterioris ævi opus est. Anatomica SORANI, quæ alibi laudavimus, veriora esse videntur.

RUFUS Ephesius eodem fere ævo vixit, SUIDA teste III. p. 266. a GALENO sæpe cum laude nominatus, & multa omnino scripsit *de ratione victus* Librum I. a RHAZE passim citatum (*de simplic. medicam.* p. 157.) *de victu navigantium* Librum I. *de medic. vulneribus articulorum* Librum I. *de ficubus* Librum I. *de materia medica: de atra bile: de lacte* Librum I. *de herbis* Libros IV. poemati, *de vino* Librum I. *de melle* & *commentarium* in HIPPOCRATEM. Ejus etiam aliqua apud ORIBASIUM reperiuntur *synops.* Libro III. & *quæstiones* XI. græcobarbaræ Vindobonæ latent LAMBEC. P. II. Libro VI. p. 105. Anatomica, quæ supersunt, diximus. Practici generis est brevis Liber *de medicamentis purgantibus* & alter *de vesica renumque morbis* cum non mala certe curatione per venæ sectionem, clysteres, fomenta, & lac asininum in ulcere. Sed brevissimus libellus est. Opera RUFI anatomica sola frequenter cum ARETAEO prodierunt, ut Paris. 1554. Græce apud TURNEBUM & latine JUNIO PAULO CRASSO edente, Venet. 1552. 4. * & 1581. 4. Basil. Parisiis vero 1554. 8. Græce, & Latine 12. * edita sunt, ubi adjectus est Liber practicus quem dixi. Omnia etiam opera RUFI juncta prodierunt cura GUILIELMI CLINCH Gr. lat. Lond. 1726. 4. BOGDANIANA intercidit, parata ad M. S. in Bibl. Bernensi latens.

DIOSCORIDIS εὐπορίςα seu *de curationibus morborum per medicamenta paratu facilia* Libri II. huc pertinent, quos Græce cum interpretatione sua & JO. MOIBANI edidit CONRADUS GESNERUS Argentor. 1565. 8. Genuina esse videntur, cum ab AETIO passim inde medicamenta excitentur cum DIOSCORIDIS nomine, etsi aliqua minus Græca irrepserint. Cæterum medicamenta sunt ad morbos corporis humani a capite ad calcem, omnis generis bona malaque, ex veterum more. Recudit JANUS SARACENUS cum aliis DIOSCORIDIS, & pariter inter genuina recepit.

(a) Nunc GALENUS sequitur, uti universæ medicinæ ita practicæ inprimis partis sive methodi medendi maximus auctor H. CONRINGIO judice p. 248. qui plurima propria habet, quæ vulgo nunc pro novis dantur, ut recte monet SCHELHAMMERUS ib. p. 64. cujus denique splendore omnia vetustiorum scripta ita offuscata sunt, ut perierint, solusque supervixerit. EJUS viri eruditio insignis fuit lateque patens, animus innutritus dialecticis artibus, curiositas in anatome, in materia medica major, quam priorum, qui ut theriacam præpararet accuratius, in Cyprum, Palæstinam & Lemnum iter fecit *epitom. de antidot.* Methodus medendi imprimis plenior & comptior quam HIPPOCRATIS, & ad theo-

theoriam ita commode adaptata, ut pene ad nostrum seculum sola superfuerit. Vasta eruditione sua fecit, ut plurima veterum monumenta in ejus Libris conserventur. Patre NICONE mathematum perito natus (*de succorum bonis & vitio*), circa annum 131. P.C.N. omnes bonas artes, medicam vero Alexandriæ didicit, & ab anno 34. praxin orsus est (*de propr. Lib.*) Sed cum & Asiaticus esset & in adversarios amaret fuse invehere, adeo longum in sermonem se diffudit, ut nulla fere lectoris patientia sufficiat, & utilia sub mole lateant inutilium. IDEM sæpe, cum verum ignoraret, fecit verbositate sua, ut intellexisse videatur, avidusque rem ipsam ex GALENO requirat lector, sed nihil inveniat. In eo etiam posteris nocuit, quod pene omnes morbos ad suas intemperies, omnem ergo curationem ad immutationes præsentis intemperiei retulerit, quo ipso consilio plurima & potentiora medicamenta exclusit, ut opium, mercurium, specifica omnia. Romæ praxi inclaruit & inprimis cognitione morborum & prædictionum felicitate celebritatem consecutus est, *de præcognitione*. Odia medicorum incurrit ANTIGENIS & MARTIANI, quam fugiens patriam repetiit Annos natus 37. (de scriptis propr.), sed revocatus Romam a M. ANTONINO (qui vulgo PHILOSOPHUS dicitur) & L. VERO (*de propr. script.*) in urbem rediit, præfectus valetudini COMMODI, & ab ipso Imperatore sæpe consultus, M. ANTONINO CARACALLA imperante inter vivos esse desiit, si ejus de theriaca scripta vera sunt, annos natus 70. aut 87. ut SUIDAS I. p. 465. Libros scripsit pene innumerabiles, inter quos hi practici sunt, eo ordine, quo ipse eos in Libro *de propriis Libris* disposuit. *De medendi methodo* Libri XIV. serius scripti sunt, & post pleraque alia GALENI opera, contra THESSALUM inprimis & methodicos. Morbos in classes dividit, intemperiei & partium similarium & organicarum. Ab iis cognitis morbis sumit indicationes, eas ducere ad cognitionem medicamentorum recte urget, quas, per sua signa, repetit a cognito morbo ejusque causa: eam plerumque in plethora vel alia intemperie calida, frigida, humida, sicca, nonnunquam tamen in solidi aliquo vitio ponit. His omnibus docet per contraria obviam ire, medicamenta nempe frigida contra calorem, & definito gradu frigentia contra certum caloris gradum. In singulo vero morbo plerumque variam intemperiem ait subesse posse, unde varia derivatur indicatio contra methodicos, quæ non ad morbum in genere, se ad morbi definitam causam istamque intemperiem dirigatur, quæ in præsenti ægro dominatur. Porro febres acutas curat diæta, venæ sectione larga, quas singulatim percurrit. Inde symptomata considerat, posita in læsione actionis, vitio evacuationum, adfectione partium, dolore, quæ omnino sanentur demum suis causis cognitis, & curatis; reliqua chirurgica sunt. Libri isti seorsim editi sunt a T. LINACRO latine versi, Venetiis 1517. 4. *Basil.* 1529. 4. Paris. 1538. 8. * Lugdun. 1546. 16. GESN. In eos sunt commentati J. AGRICOLA (PAURLE) *Ammonius* Aug. Vind. 1534. 8. * LUDOVICUS LEMOS Salmanticæ 1581. fol. LIND. & CASPARUS HOFMANNUS, cujus *praxis medica curiosa* revera GALENI opus est *de methodo medendi* recenter versum cum brevibus notulis. Prodiit Francof. 1680. 4. In *sex Libros priores commentarii* viri doctissimi FABII PACII prodierunt Vicetiæ 1598. fol. * & *in septimum* ibid. 1608. fol. LINT. Opus idem GALENI totum in 14. *disputationes resolvit* & edidit cum *prolegomenis* M. SEBIZ Argentor. 1639. 4. & *collegium therapeuticum* 25. *disputation.* ex GALENI *methodo medendi desumtum* dedit ibid. 1634. 1638. 4. *Periochen* VII. *librorum priorum methodi* GALENI ANTIOCHUS de MERI Parisiis edidit 1534. 16. cum adjectis formulis. 8. * L. *Tabulas curationum & indicationum ex prolixa* GALENI *medendi methodo in summa reram capita contractas* dedit J. FRELLON Lugdun. 1554. 4. (apud C. GESNERUN) In *methodum medendi generalem* GALENI *introductionem brevem* JACOBUS SYLVIUS scripsit in *operibus omnibus recusam*, *methodicam* vero *Periochen* J. CRATO, Basil. 1563. 8. *

Libros II. *de curandi ratione ad* GLAUCONEM vertit NIC. LEONICENUS, iidemque & seorsim editi sunt Paris. 1514. 4. tum Paris. 1537. 8. Lugduni 1551. 12. * In *primum librum* exstant explanationes STEPHANI ATHENIENSIS ab A. GADALDINO versæ & editæ Venet. 1554. 8. Paris. 1555. 8. Lug. 1558. 8. L. Basil. 1581. 4. cum ARETÆO, antiquo more scriptæ & parum utiles. In utrumque librum habentur commentarii MARTINI SANS MALICE sive AKAKIA, Paris. 1538. 4. 1587. 8. Venet. 1547. 8. Lugd. 1551. 16. * tum J. B. MONTANI, Venet. 1554. 8. Lugdun. 1596. 16. * Hic Liber inter meliores magisque meditatos GALENI est.

De Venæsectione Libri III. *adversus* ERASISTRATEOS generosissimi hujus remedii osores. Liber tertius versus est a THEODORICO GERARDO GOUDANO, Paris. 1529. 8. * omnes vero latine prodierunt Lugdun. 1549. 12. * vertente JOSEPHO TECTANDRO. In eos Libros commentarius exstat FERDINANDI MENÆ, Turin. 1589. 8. * alius HIERONYMI NUNNI RAMIREZ Ulyssipon. 1608. 4. alius G. PATINI, Paris. 1649. 8. quo profusa in omnibus morbis venæsectio disuadetur; alius MELCHIORIS SEBIZII, Argent. 1652. 4. Tertium Gallice reddidit PETRUS TOLETUS (C. GESN. in *catal.*)

De curandi rationibus ERASISTRATI L.

Ars medica, in tres vulgo Libros divisa, GALENO quidem abjudicata a C. HOFMANNO *Apol.* Libro I. c. 16. 17. seorsim edita Græce Antuverpiæ 1549. 8. * latine vertente N. LEONICENO, Venetiis 1606. 24. Henricopoli 1576. 8. Ipsum quidem GALENI opus compendium est, neque plenum tamen, neque bono scriptum ordine, quo signa temperamentorum & variæ intemperiei per singula viscera persequitur, ab habitu externo, excrementis, functione læsa, dolore sumta. Tunc consilia aliqua diætetica tradit, & curationem per contraria, aliqua etiam chirurgica de vulneribus, porro ad obstructionem & vitia in numero redit. In eam artem exstant innumerabiles fere commentarii. Primo loco dicemus eum qui JOHANNITII nomen præfert in *artisella* excusum Venet. 1483. fol. 1487. fol. 1523. fol. tum alium HALYRODOHAM, Venet. 1496. alium DRUSIANI *plus quam commentatoris*, alium J. SERMONETÆ, Venet. 1498. fol. alium JACOBI FOROLIVIENSIS Papiæ 1514. fol. 1547. fol. * alium BAPTISTÆ FIERÆ Mantuæ 1515. fol. * alium SYMPHORIANI CAMPEGII, Lugd. 1516. 8. * *Paradoxa in eam artem edidit* IDEM SYMPHORIANUS, Lugd. 1516. 8. * Porro in artem parvam sunt commentarii THADDÆI, Neapoli 1522. fol. * HUGONIS BENTII Senensis, Venet. 1523. fol. * ANTONII CITADINI (*auscultationes*) Faventiæ 1523. fol. * J. MANARDI, Basil. 1536. 4. vel 16. nam utrumque reperio. LAURENTII LAURENTIANI, Paris. 1539. 16. (C. GESN.) MARTINI AKAKIA, Paris. 1543. 4. Lugdun. 1548. 16. Venet. 1549. 8. * J. AGRICOLÆ AMMONII, Basil. 1547. 8. * JULII DELPHINII, Venet. 1557. 4. * cum nomine *explanationis*. JACOBI SCHEGKII, Francof. 1559. 8. * THEODORI ZUVINGERI, Basil. 1561. fol. cum tabulis. FRANCISCI VALLESII Complut. 1567. 8. quæ nostra est editio, tum Colon. 1592. Venet. 1591. 8. parum nostro ævo quidem utilis. J. ARGENTERII Mandovi 1566. fol. * Paris. 1578. 8. Quæ mea editio grandi est volumine, duobusque tomis. NIC. BIESSII, Antuverp. 1568. 8. J. PHILIPPI INGRASSIÆ, Venet. 1573. fol. * VINCENTII MUNDINI, Bonon. 1586. 4. * SALVII SCLANI, Venet. 1597. 4. * SANCTORII SANCTORII, Venet. 1602. fol. ODDI de ODDIS, Brix. 1607. posthume editus LUCÆ TOZZII, Patav. 1711. 4. & in operibus omnibus 1721. 5. vol. Venet. ex acidi & alcali theoria natus. Tabulas in eosdem Libros condidit J. B. MONTANUS Venet. 1546. fol. & *explanationes in eumdem*, Venet. 1554. 8. * *Per tabulas in eosdem L. oeconomia* exstat FABII PAULINI, Hanov. 1610. fol. Tandem in 30. *disputationes* resolvit idem opus MELCHIOR SEBIZIUS, Argentor. 1633. 8. 1638. 8. * In aliquam partem nempe a textu 46. ad 58. Libri *tertii* habetur commentarius SIMONIS ACAMPI, Neapol. 1642. 4. L.

Liber *de constitutione artis medicæ* ab CASP. HOFMANNO ibid. pro spurio habitus est: in eam exstat *paraphrasis* CHRISTOPHORI HUYL. Mogunt. 1534. 4. * & *commentarii* F. VALERIOLÆ, Genevæ 1577. 8. * tum THEODORI ZUVINGERI, Basil. 1561. fol.

Liber *de cognoscendis curandisque animi morbis* Italice a FRANCISCO BETTO versus Basileæ 1587. 8. prodiit.

Liber *de dignotione atque medela peccatorum seu errorum in cujusque animo* simili pene titulo, ut *affectionum* legas pro *peccatis*, Græce recusus est a J. CASELIO Helmstad. 1592. 4. * & cum Latina versione & notis, Rudolstad. 1715. 4.

Liber *quare purgare conveniat*, *quibus medicamentis*, *&* *quo tempore*, seorsim prodiit versus a J. POLLTO Paris. 1544. 4. tum a SEBASTIANO COQUILLAT Latine versus cum commentariis Lugdun. 1557. 16. * Docet non sanos homines purgandos esse, sed vicinos sanis, & in principiis morborum, & quibus humores turgent.

Liber *de remediis paratu facilibus*, sub quo nomine duo alii spurii exstant, integrius in editione CHARTERII expressus, Latine prodiit seorsim Basil. 1576. 8. * tum J. HOLLERII ope notisque ornatus Paris. 1543. 16. *

Consilium pro eo qui comitiali morbo laborabat etiam a GALENO ipso citatur seorsim cum Libro

Libro *de Libris propriis: de parva pila exercitio, de præsagiis ex insomniis, & quo morbum simulantes sint deprehendendi*, Basileæ prodiit 1531. fol. * Huc etiam refero Librum *de theriaca ad* PISONEM a J. CAMERARIO, Norimbergæ anno 1534. 8. editum suo loco omissum, & pro spurio a MATTHIOLO p. 539. & LABBEO habitum, sed ab antiquis PAULO aliisque pro GALENICO citatum. ANDROMACHI poema est de theriacæ formula cum GALENI observationibus in confectionem celebris hujus medicamenti. Multa docta habet de serpentibus, historia medica, &c. Theriacam post venena datam profuisse ipse expertus c. 2. est.

Libri *duo de antidotis cum* FR. TIDICÆI *commentario* Thorunii editi anno 1607. 4. * iterum eamdem formulam habent, cum pari fere GALENI labore. Reliquos & spurios GALENO inscriptos Libros in hac brevitate omittimus, & unice nominamus Librum *de partibus artis medicæ: de medicinis expertis: de cura uteri: de cura lapidis: de clysteribus & colica* (qui seorsim editus est Leid. 1591. 8.) *introductionem seu medicum* (a SEBASTIANO SINGRELER excusum Gr. lat. Basil. 1537. 8. *): L. *de ponderibus seu mensuris*. Alios jam tetigi, qui ad eruditionem variam pertinent, ut L. *de sectis ad eos qui introducuntur: de optima secta: de subfiguratione empirica* contra eam sectam scriptus, *definitiones* ab eodem SINGRELERO editæ *de* HIPPOCRATIS *&* PLATONIS *decretis* Libri IX. (fere physiologici argumenti): *Commentarii in* HIPPOCRATIS *aphorismos: de simplicibus medicamentis* (quæ fere sunt ex DIOSCORIDE). Liber *de iis quæ in* medicina (ἱντρεῖω) *fiunt, commentarius*. Liber *adversus* Lycum, Liber *de substitutis, de purgantium facultate*, Libri X. *de compositione medicamentorum localium* seorsim Lugd. 1549. 8. excusi, & Libri VII. *de compositione medicamentorum secundum genera* a me omissi sunt in Pharmaceuticis, in quibus brevitatem adfectavi, ut video, nimiam. Opera omnia GALENI Græce bis prodierunt, apud ALDUM 1525. fol. 5. vol. & potius melius Basileæ 1538. fol. 5. vol. cura HIERONYMI GEMUSÆI. Ejus editionis Tomus II. a FUCHSIO emendatus est. Græca & Latina unica est editio, cui accessit HIPPOCRATES, a RENATO CHARTERIO procurata Paris. 1679. fol. 13. vol.

Latine GALENUS prodiit Lugduni 1536. fol. & melius 1554. fol. * (Fabr.) Basileæ 1542. fol. studio H. GEMUSÆI, qui historiam medicinæ & vitam GALENI addidit, tum ibid. 1549. & 1550. fol. * quam editionem C. GESNER curavit 4. vol. fol. FABR. & inprimis 1562. fol. cum egregiis GESNERI præfationibus de GALENI vita, scriptis, & interpretibus. Venetiis Juntæ GALENUM sæpe ediderunt nempe a 1541. 8. tum fol. 1550. 1556. 1563. 1570. 1576. OBS. 1586. 1600. 1609. 1625. quæ editio omnibus præfertur, & habet spissum indicem A. M. BRASSAVOLÆ, qui etiam seorsim exstat ad *nonam Juntinam* reformatus, Venet. 1626. fol. Ita FABRICIUS, nam paulo alios annos habet LINDENIUS, unam nempe editionem Venetam anno 1562. fol. aliam Juntinam 1541. fol.

Editio CASPARI HOFMANNI eo vivo absoluta *præf. ad Apolog.* GAL. latuit Norimbergæ in VOLCAMERI bibliotheca MERCLINO teste in præf. Codex pulcherrimus apud M. A. SEVERINUM fuit *Zootom. Democrit.* p. 168.

Epitomen operum GALENI scripsit ANDREAS LACUNA *cum adnotationibus in* GALENI *interpretes & de mensuris & ponderibus medicinalibus*, Basil. 1548. & 1551. fol. Lugdun. 1543. 16. & plenius 1554. 8. * Argent. 1604. fol. quæ tamen epitome & ipsa volumen non tenue efficit. *Epitomen* etiam GALENI seu *abbreviationem* SYMPH. CAMPEGIUS dedit, Lugd. 1516. 8. 1517. 8. * *Enarrationes* XLVI. in Galeni præcipua scripta edidit JULIUS ALEXANDRINUS Venet. 1548. 8. & Basil. 1581. fol. * *Conciliationem locorum* GALENI JACOBUS PELETARIUS, Parisiis 1560. 4. dedit, aliamque NICOLAUS RORARIUS, quam suo loco dicam. *Problematum ex* GALENI *sententia* Libri VI. ALOYSIUS TRISSINUS scripsit Basil. 1546. 8. * *Quæsita medicinalia* 4. *juxta* HIPPOCRATIS *&* GALENI *sententiam discussa* edidit DOMINICUS BUCIUS, Lugd. 1555. 16. * *Limam & cribratrionem in* GALENI (AVICENNÆ & conciliatoris) *opera* dedit SYMPHORIANUS CAMPEGIUS, Paris. 1516. 8. Venet. 1565. fol. * Idem *historiales campos* GALENI Libris IV. *congestos & commentariis illustratos* edidit Basil. 1532. fol. L. & *symphoniam* GALENI *cum* HIPPOCRATE Paris. 1616. 8. * atque *symphoniam* GALENI *ad* HIPPOCRATEM, CELSI *ad* AVICENNAM: *contra Arabum doctrinam pro* GALENO Lugd. 1526. 8. 1531. 8. L. *Epitomen* denique *commentariorum* GALENI *in* LL. HIPPOCRATIS *aphorismorum, prognosticorum, diæta acutar. epidemicorum* IDEM Lugd. 1516. 8. * *Adnotationes in omnia* GALENI *opera* ALPHONSUS de CORELLA, etiam LOPEZ. de CORELLA dictus,

dictus, scripsit Saragossæ 1565. fol. Madrit. 1582. 4. editas. N. ANTON. laudatas H. CONRINGIO. In *locum difficillimum* GALENI explicatio JOSEPHI SCALIGERI prodiit *ex museo* JOACHIMI MORSII Leid. 1619. 4. * Flosculos ex GALENO decerpsit LEONHARDUS LEGIUS Venet. 1523. fol. L. * *Locos communes* ex GALENO concinnavit F. VALERIOLA Venet. 1563. 8. * *Fructus vero medicinales* J. CAROLUS AMATUS Genev. 1656. 12. Lugd. 1623. 12. * *Problemata ex* GALENI *commentario in* HIPPOCRATEM BERNHARDUS BALDINUS sumsit Venet. 1567. 8.

Indicem præter illum BRASSAVOLÆ, qui seorsim exstat Venet. 1550. fol. 1625. edidit etiam ALOYSIUS MUNDELLA sub nomine *theatri* GALENI, Basil. 1551. fol. compendium nempe GALENI in speciem dictionarii digestum.

ALEXANDER APHRODISEUS Cilix M. ANTONINI CARACALLÆ tempore vixit, & philosophiam inprimis Peripateticam coluit, multosque in ARISTOTELEM commentarios edidit. Huc autem pertinent *ἰατρικῶν* & *φυσικῶν προβλημάτων βιβλία β.* a THEODORO Græco latine versa, edita Græce Venet. 1536. fol. * Græce & latine, Paris. 1541. 8. * & alias. Ejus Liber *de causis febrium* Venet. 1489. fol. prodiit (a G. VALLA versus. FABR.) tum Basil. 1542. Genev. 1612. 8. & alibi. *

CÆLII AURELIANI vel LUCII CÆLII ARRIANI, si ADRIANI JUNII conjectura aliquid sani habet, *de morbis Acutis & Chronicis* Libros VIII. J. CONRADUS AMMANUS *recensuit, emaculavit, notiolas adjecit. Accesserunt* TH. JANSON *ab* ALMELOVEEN *animadversiones tam propria quam doctorum virorum, ut & ejusdem Lexicon Cælianum*, Amstelod. 1709. & 1722. 4. CÆLIUS Siccensis ex Africa, incerto tempore vixit, junior tamen SORANO, cujus *apprehensiones* ipse latine vertit *Acut.* II. c. 28. & coævus, ut videtur, GALENO. Ad V. seculum rejectus est a REINESIO ob solam dictionis asperitatem *var. lect.* V. p. 652. neque enim videtur non citaturus fuisse alicubi GALENUM, adeo adversum methodicis, aut SERENUM aliosque juniores medicos, inter quos etiam methodici fuerunt, si eo ævo vixisset. Nam ob solum odium, quæ REINESII conjectura est *var. lect.* p. 654. non nominasse GALENUM, minus probabile fit, cum CÆLIUS tot alios, quos ubique carpit, scriptores excitet. Utilis cæterum auctor est, etsi parum græcus, legerat enim veteres medicos, eorumque curationes ad singulos fere morbos tradit, quarum nulla alibi memoria exstat, maxime vero ad acutos morbos. Methodicum fuisse notum est, qui omnes morbos ad strictum & laxum, auxilia omnia ad laxantia calida, & stringentia frigida referret, infensus fere ubique purgantibus & venæ sectioni (*Chron.* II. c. I.), sed multum usus diatrito, gestatione, magnis compositionibus, diæta. Auripigmentum, quod Græci arsenicon vocant, ad vermes commendat *chron.* IV. c. 8. magno certe errore. Libri, quos citavi, soli supersunt, scripsit autem longe plures *de chirurgumenis vel responsionum ad* LUCRETIUM. *acut.* Libro IV. c. 1. Libro II. c. 13. Libro III. c. 3. &c. *chron.* Libro I. c. 1. Lib. II. c. 1. Libro V. c. 4. &c. libr. *adjutorium specialium:* Quem promittit Acut. III. c. 4. ASCLEPIADIS fabulosam laryngotomen in eo refutaturus. Librum *epistolarum ad* PRÆTEXTATUM Græce scriptum. Gynæcia etiam promittit *chron.* I. c. 1. Cæterum hujus, quod habemus, operis prodiit pars *de tardis passionibus* Basil. 1529. fol. & Venet. 1547. fol. *liber vero celerum adfectuum*, Paris. 1553. 8. Utrorumque est editio ROUILLII cum notis Lugdun. 1566. 1569. 8. * Editio nostra vitiis plena est. ALMELOVEENIUS multum REINESIO & BARTHIO usus est, AMMANI notæ breves sunt. Editionem parabat BARTHOLINUS, sed ea intercidit.

LUCIUS APULEIUS Madaurensis anno tertio MARCI & VERI vixit, & uxorem duxit, & medicus equidem fuit, & curavit ægros. Scripsit Librum *de quæstionibus naturalibus*, quo anatome piscium continebatur, sed is liber periit. ASCLEPIUS, præterquam quod spurius sit, & angelos nominet, ad historiam pertinet, *Apologia* vero I. & II. ad ipsam APULEII historiam. De Libro *de herbis* jam diximus. Editiones operum L. APULEII variæ sunt, legi Lugdunensem 1604. 8. cum notis ex varia eruditione PHILIPPI BEROALDI. Ex APULEII scriptis decerptos esse *libros duos* qui cum titulo SEXTI PLACITI PAPYRIENSIS Norimbergæ 1588. 4. * Lipsiæ 1554. 8. & cum titulo SEXTI PLATONICI *de remediis animalium & avium*, Norimbergæ anno 1538. 8. prodierunt LIND. tum cura G. HUMELBERGII Tiguri 1539. 4. cum SERENO editi sunt, J. ALBERTI FABRICII conjectura est.

ATHENÆUM, etiam si non medicus fuerit, legi non debere monui.

Quartus est PAULUS ÆGINETA (*a*), scriptor græcus, longe posterior GALENO, nam vixit circiter anno 600. post Christum natum; ergo ante eum fuit GALENUS, & ante hunc AURELIUS CORNELIUS CELSUS.

ÆGI-

Q. SERENUS SAMMONICUS pater, quem CARACALLA occidit, scripsit *carmen de medicina* sæpe excusum inprimis cum CELSO, Venet. 1488. 4. ibid. 1502. Lips. 1515. Venet. apud ALDUM 1528. Paris. 1533. 8. Lugduni 1542. 8. 1554. 8. & 1566. 8. cura R. CONSTANTINI cum CELSO. Hagenoæ 1528. 8. cum scholiis CÆSARII quæ editio Saligniaci 1538. recusa est. Tum Tiguri prodiit 1533. & 1540. 4. curante GABRIELE HUMELBERGIO, cum commentariis, etiam mutato titulo ibid. anno 1581. 4. recusa, & paulum aucta a C. WOLFIO. Porro Venetiis 1547. fol. cum CELSO, MARCELLO, SCRIBONIO & aliis editus est, Basileæ vero cum notis GEORGII PICTORII prodiit 1559. 8. cum ejus *sermonibus convivalibus*. Lipsiæ anno 1654. 8. excusus est curante A. RIVINO, adjecto SEXTO PLACITO, MARCELLO, CONSTANTINO. Amstelod. 1662. 8. ex prelo exiit cum emendationibus, prolegomenis & notis ROBERTI KEUCHENII, quem furti arguit P. BURMANNUS. Patavii, cum CELSO 1722. 8. ad CONSTANTINI editionem recusus est, Leidæ denique anno 1731. 4. curante. P. BURMANNO cum CÆSARII, PICTORII, C. WOLFII, R. CONSTANTINI & R. KEUCHENII notis insertus est collectioni *Poetarum latinorum minorum*. Cæterum liber est ad Empiricorum modum scriptus, cum variis ab omni ratione alienis medicamentis superstitiosis, in quibus præter aliquam vocum veterum copiam utilitatis nihil est, qua arti prosit.

Solet in plerisque editionibus conjungi Q. RHEMNII JUNII PALÆMONIS pseudonymus *de ponderibus & mensuris carmen* ut Parisiis 1533. 8. Lugduni 1542. 8. 1554. 12. Hagenau 1528. 8. in editione KEUCHENII, BURMANNI & aliorum, satis aspere scriptum, & non improbabili conjectura ad THEODORUM PRISCIANUM relatum, in quo tamen hydrostaticorum instrumentum ad metienda pondera specifica liquorum describitur. Deinde MARCELLI *de medicina* carmen subjungi solet, breve & parum casti aut acuti poetæ. Exstat Lipsiæ & carmen, RHEMNIUS, cum titulo, *collectanea bonorum scriptorum de medicina*. 1654. 8. tum apud BURMANNUM & alibi, ILL. etiam MORGAGNI cum *epistolis ad* CELSUM *epistola de* SAMMONICO prodiit, qua eruditissime, ut solet, de editionibus hujus libri agit, multosque errores redarguit, & dubia loca restituit.

C. PLINII SECUNDI *de re medica* Libri V. *ab innumeris mendarum millibus repurgati* prodierunt Basil. 1528. fol. & Romæ prius 1509. * & in collectione Veneta 1547. fol. * Eum PLINIUM T. REINESIUS ait vixisse ævo CONSTANTINI proximo, & ad dictionem hispanicam accedere, *variar.* p. 180. *seqq.* Sed videtur omnino recte CLERICUS pro ignoto plagiario habere. Compilatio certe est, ut multa ex DIOSCORIDE sumantur, pleraque vero ex PLINIO majore, cujus ea hic excerpta sunt, quæ ad materiam medicam spectant. Ad empiricorum morem nomen præfigit morbi, sub hoc nomen medicamentorum inconditam absque judicio copiam disponit, absque ullis signis aut causarum discriminibus.

(*a*) PAULUS ÆGINETA veterem Græciam ordine claudere videtur, qui vixerit post ALEXANDRUM, quem citat, & ex quo multa exscripsit, medio fere seculo septimo, ut tamen ex GEORGIO ABUL FARAI RHAZE sit vetustior. Chirurgiam & muliebrium morborum auxilia laudavimus. Libri II. febres, Liber III. morbos topicos, Liber IV. tumores varios & Liber V. morbos a veneno tractat. Opera sæpe excusa sunt. Græce prodierunt Venet. 1528. fol. cum titulo P. AEG. *de re medica* Liber VII. melius vero Basileæ 1538. fol. cum notis & correctionibus HIERONYMI GEMUSÆI & 1551. fol. Latine vertente J. GUINTERO ANDERNACENSI Parisiis 1531. fol. excusi sunt, tum Colon. 1534. fol. Venetiis apud ALDUM *cum adnotationibus* JAC. GOUPYLI, & *cum scholiis* J. B. CAMOTII prodierunt 1553. 8. (prius vero 1542. 8.) & 1554. 8. * quæ editiones non differunt. Ea scholia valde brevia sunt, fusiora GUNTERI, qui etiam loca exscripta GALENI & ORIBASII indicavit. Ex JANI vero CORNARII versione PAULUS excusus est cum *dolabellis* Basil. 1556. fol. & in H. STEPHANI Principibus. ALBANUS vero TORINUS & ipse PAULUM vertit edititque, Basil. 1532. 1534. 4. & 1546. 1555. 8. * *Epistolam apologeticam ad* ANDER-

NACUM

ÆGINETA scripsit Librum, cui titulum dedit *de re medica Libri septem*, mere GALENICE scriptum, adeoque non multa de ratiociniis Peripateticis omisit, & GALENI diffusissima congessit, confusa fidissime digessit, sed adhæret semper dogmatibus GALENICIS. Editio omnium optima est Græca in folio apud Aldum anno 1538., sed hodie vix adquiri potest, cum fere omnia exemplaria in bibliothecis Britannicis lateant.

Rr 2 Quin-

NACUM qua ostenditur *ipsus versionem mendosam esse, & simul græcus contextus* ÆGINETÆ *emendatur*. IDEM. edidit ALBANUS, Basil. 1539. 8. Sed nugatorem & mangonem in ALEXANDRO, PAULO, & PLINIO vocat REINESIUS *in epist.* 51. *ad* DAUMIUM. CHRISTOPHORUS OROSCIUS edidit *annotationes in interpretes* PAULI ÆGINETÆ TORINUM & GUINTERUM, Venet. 1536. fol. HIERONYMI etiam GEMUSÆI *in Libros* PAULI ÆG. omnes *adnotationes primum in lucem editæ sunt*, Basil. 1543. fol. Multos Libros scripsisse SUIDAS auctor est III. p. 61. quos oportet periisse.

ORIBASIUM vide post ÆTIUM p. 832.

Et MARCELLUM suo loco ex temporum ratione recensum.

Cum paucissimi Græci supersint, deseremus tantisper, ne eam medicorum classem turbemus, ordinem temporum, ut eos subjiciamus qui post PAULUM floruerunt. Et PALLADIUM quidem, atque DEMETRIUM PEPAGOMENUM, TRALLIANI exscriptorem, & SYNESIUM, & THEOPHILUM, & STEPHANUM diximus.

NONUS *de omni particularium morborum curatione, sic ut febres quoque & tumores præter naturam complectatur, liber conversus per* JEREMIAM MARTIUM, editus est Argentinæ 1568. 8. Græco-latine. Exscriptum fuisse ostendit FREINDIUS p. 206. & EDUARDUS MILVVARD *in Alex.* p. 179. EJUS est etiam *medicinale* ad CONSTANTINUM PORPHYROGENETAM, indice CL. BERNARDO in *præf.* ad SYNESIUM.

PSELLI Librum *de lapidum virtutibus* nuper CL. J. STEPHANUS BERNARD recudi fecit, Leid. 1745. 8. Is, ut omnes recentiores Græci, merus fuit compilator.

MARCELLI SIDETÆ ἰατρικῶν τὸ περὶ ἰχθύων Gr. lat. interprete FREDERICO MORELLO prodierunt Lutet. 1591. 8.

JOHANNES ACTUARIUS ZACCHARIÆ fil. incerti, sed serioris ævi scriptor est, quem ad ANDRONICUM seniorem refert LAMBECIUS ob inscriptionem Libri ACTUARII ad APOCAUCHUM, cujus cum præceptore JOSEPHO RHACENDYTA familiaris fuit Libro VI. P. II. p. 112. Idem observat in alio codice vocari PYROPOLUM archiatrum. Aliqua etiam chemica operi admiscuit. EJUS Libros *de urinis* diximus, non contemnendos. Liber *de medicamentorum compositione* RUELLIO interprete prodiit, Paris. 1539. 12. * Basil. 1540. 8. 1546. 8. quo de formulis in universum aliqua, deinde plurimæ compositiones recensentur, & qui idem est cum Libris V. & VI. sequentis operis. Denique *Medicus* ejus seu *de methodo medendi* Libri VI. exstant, plenum opus si chirurgiam & muliebria exceperis. Id prodiit Parisiis 1566. 8. cum reliquis operibus, tum cum Libris II. *de affectibus spiritus animalis* Venet. 1554. 4. tum in collectione H. STEPHANI.

NICOLAI MYREPSI Præpositi, ut vocant, Alexandrini, qui post seculum XII. vixit, *de compositione medicamentorum secundum loca* breviter tangam. Antidotarium est, quo plurimæ compositiones antiquæ & novæ ad morbos corporis humani continentur. Latine versum a NICOLAO RHEGINO cum notis J. AGRICOLÆ *Ammonii* Ingolstadii prodiit 1541. 4. & cum titulo *medicamentorum opus in* XLVIII. *sectiones digestum a* L. FUCKSIO *luculentissimis annotationibus illustratum*, Basileæ 1549. fol. Eadem editio cum *commentario* J. HARTMANNI BEYERI & cum titulo *Theatrum medico-practicum seu de recta medicamentorum præparatione*, Norimbergæ recusa est 1658. 8.

Auctores Muliebrium & in pathologicis, & in anatomicis, & in chirurgicis dictos, breviter repetemus. Princeps inter antiquos est MOSCHION, cujus nominis antiquus medicus fuit nominatus PLINIO (de raphano) GALENO (*de medicamentis secund. loc.* II.) TRALLIANO (in Libro I.) qui superstitiosa aliqua habet, quæ MOSCHIONI ait tribui, sed

ſed quem credit differre a noſtro doctiſſimus REINESIUS *ep.* 51. *ad* DAUMIUM. Noſter; qui exſtat, methodicus fuit, diatriton obſervavit, & circulum metaſyncriticum, & SORANUM citat, ſectæ, uti dicimus, principem, qui ſe *ophthalmica* etiam, *chirurgumena*, *philatium* & *theoromatica* ſcripſiſſe ipſe auctor eſt. Latine videtur ſcripſiſſe, cum ἔντυβος, χαμνεία & alias voces habeat, latinæ originis. Latinam etiam editionem habemus pleniorem Græca. Quænam fuerit illa JULIA AGRIPPINA, cui formulam miſit pro generandis maribus p. 160. ed. VVOLF. non facile dictu eſt. Ejus præfatio Græca a J. A. FABRICIO edita eſt *bibl. Græc.* Libro 6. c. 7. p. 703.

EROS *de paſſionibus mulierum* ſpurius & recentis ævi eſt, MAGISTRUM GERALDUM citat, qui, cum medicamento quodam cum ſpecillis uteretur, viſum integrum recuperaverit. Is GERALDUS poſt SALVINUM de ARMATIS ſeculo 14. ineunte vixit. Aquam vitæ etiam recipit in formulas, & THEODORICUM citat, & TROTULAM feminam, cum cujus nomine (TROTULÆ *de mulierum paſſionibus ante, in, & poſt partum*) idem EROTIS Liber prodierat cum BENEDIGTI VICTORII *empirica* Venet. 1555. 8. TROTULÆ etiam nomen conſervatum eſt in editione Argentoratenſi 1544. fol. quæ cum HORATIANO prodiit. Nunc MOSCHIONEM, EROTEM, & ALBUCASIS capita de muliebribus, collegit C. VVOLFIUS & edidit Baſil. 1665. 4. cum titulo *Gynaciorum ſeu de mulierum tum aliis, tum gravidarum parientium, & puerperarum adfectibus*. Acceſſit *Harmonia Gyneciorum*, in qua MOSCHION, PRISCIANUS & CLEOPATRA, valde ſimiles ſibi auctores, in unum ſermonem ordinati exſtant, tum ALBUCASIS ROCHEI Liber *de morbis muliebribus*, *enneas* BONACIOLI, JAC. SYLVII *de menſibus* libellus. Hoc volumen recuſum eſt anno 1586. Baſileæ 4. & eſt *tomus* I. *Gynaciorum ſeu de muliebribus affectibus commentariorum olim & nunc recens editorum* cura C. BAUHINI. Hæc editio auctior eſt iconibus uteri ex PLATERO, & JAC. RUEFF *de generatione*. In T. II. ejuſdem collectionis H. MERCURIALIS *de morbis muliebribus* L. IV. J. B. MONTANI *de affectibus uterinis conſ.* X. VICT. TRINCAVELLII *conſilia muliebria tria*, ALB. BOTTONI *de morbis muliebribus Liber repurgatus*, JACOBI LE BON *Therapia puerperarum*, ALBUCASIS *capita de morbis mulierum*: AMBR. PAREI L. *de generatione hominis*, F. ROUSSETI *de partu cæſareo* L. J. ALBOSII *lithopadion Senonenſe* una habentur. In T. III. MAURICII CORDEI doctus *commentarius in* HIPPOCRATIS Librum *de morbis mulierum* priorem exſtat, melior reliquis gynæciorum auctoribus. In *Gyneciorum libris* editionis ISRAELIS SPACHII Argentin. 1597. fol. eadem, quæ in Baſileenſi habentur, tum MARTINI AKAKIÆ L. *de morbis muliebribus*, LUDOVICI MERCATI *Gyneciorum* L. IV.

JOHANNES KRAUT cum titulo *experimentarii medicinæ* edidit TROTULAM, HORATIANUM, HILDEGARDIS *phyſica*, ORIBASIUM *de ſimplicium virtutibus*, THEODORI *diatam*, & HIPPOCRATIS atque ÆSCULAPII pſeudepigrapha aliqua, Argentor. 1544. al. 1545. fol. Deinde collectio *Medicorum antiquorum omnium qui latinis literis morborum genera & remedia proſecuti ſunt*, Venetiis 1547. folio apud ALDUM juniorem prodiit, qua CELSUS, SERENUS, TROTULA, MARCELLUS, SCRIBONIUS, PLINIUS VALERIANUS, VINDICIANUS, SORANUS, APULEIUS, MUSA, MACER, STRABUS, CÆLIUS AURELIANUS & T. PRISCIANUS continentur.

Q. SERENUM, PRISCIANUM, CARMEN VINDICIANI, SEXTUM PLACITUM, CONSTANTINUM *de animalium virtutibus naturalibus*, THEODORUM *de diata* edidit cum titulo *medicorum quorumdam bonorum ſcriptorum libri & reliquiæ ſingulares de materia & re medica* ANDREAS RIVINUS, Lipſ. 1654. 8. Sed inprimis utilis eſt nitida illa collectio, cujus titulus eſt *medicæ artis principes poſt* GALENUM, adornata ab H. STEPHANO 1567. II. vol. fol. Ea continentur ARETÆUS, RUFUS, PAULUS, CÆLIUS, ORIBASIUS, AETIUS, ALEXANDER TR. PHILARETUS *de pulſ.* THEOPHILUS *de retrimentis veſicæ*, ACTUARIUS, NIC. MYREPSUS, SEXTUS PL. CELSUS, SCRIBONIUS LARGUS, Q. SERENUS cum RHEMMIO, MARCELLUS Empiricus & aliqua minora, munde, ut ſolebat STEPHANUS, & emendate excuſa.

Alia collectio eſt, quæ *artiſella* nomine ab *arte parva Galeni* ſumpto ſæpe prodiit. Ea continet JOHANNITIS & HALY RODOHAM *commentarium in artem parvam* GALENI, PHILARETUM, THEOPHILUM, *Librum aphoriſmorum* HIPPOCRATIS *cum* GALENI *commentario in aphoriſmos*, *Prognoſtica* HIPPOCRATIS *cum commentariis* GALENI, *Libros de victu*

acuto-

Quintus & sextus, si GALENUM loco quarto ponere voluerimus, est AETIUS AMIDENUS (a). Titulus ejus operis est τετράβιβλος ἰατρικός, hoc est tetrabiblos seu quator Libri medici. Quoties de morbo quocunque scribere videbitur medico, semper in indice prius evolvat ÆTIUM, nullus enim est scriptor, ex quo possumus discere, quid HIPPOCRATES & GALENUS de morbis censuerint, præter AETIUM. Nam uti JUSTINIANUS, cum pandectas juris peritorum colligeret, jussit prius evolvi omnes scriptores, sic etiam fecit AETIUS, nam in illo infinitos invenimus auctores, quos ignoraremus, sed hic auctor rarissimus est. Optima autem editio est græca Venetiis apud Aldum in folio edita anno 1734.

Superest adhunc ALEXANDER TRALLIANUS (b) scriptor græcus, sequens ætate priores memoratos, cujus scripta ex parte aliqua innituntur GALENICÆ auctoritati; quamvis plura egregia ipse habeat. Editus est typis regiis Parisiis in folio, tantum græco textu, sed facillime intelligibili, verum in usum eorum, qui non ita in lingua græca versati sunt, editus est etiam Basileæ in 8. anno 1556. Grece & Latine. De eo auctore possumus notare, quod in remediis præscribendis ad unumquemque morbum sit omnium optimus, habet enim simplicissima & egregia medicamenta. Ejus etiam tractatus exstat *de Lumbricis*, editus Venetiis anno 1570. in 8.

Tunc

acutorum HIPPOCRATIS Ejus *jusjurandum*, *de natura fetus*, & *Epidemicorum* Libri VI. *cum commentario* JOH. ALEXANDRINI: *flosculos ex* CELSO. JANI DAMASCENI *aphorismos*: AVICENNÆ *canticum*, Ejusdem *Canonis* L. I. IV. RHAZE ad MANSOREM *Tractatum nonum*, & *summulam* JAC. de PARTIBUS in Mesuen. Prodiit Venet. 1483. 1498. fol. 1523. fol. Lugd. 1515. & 1534. 8. *

(a) AETIUS Amidenus diversus ab Antiocheno, cujus nomine ALBANUS TORINUS nostri operam inscripsit, sub quinti seculi finem vixit, primus inter medicos christianos, quorum opera exstant. Ejus *Librorum medicinalium* P. I. Græce apud ALDUM 1534. fol. prodiit, qua continentur Libri VIII. Libri vero sex ab VIII. ad XIII. a JANO CORNARIO editi sunt, J. A. FABRICIO teste, deinde omnino XVI. Libri a J. B. MONTANO Basil. 1535. fol. quæ mea editio est, iterum a JANO CORNARIO recogniti ibid. 1542. fol. & inter principes H. STEPHANI. Lugduni etiam 1549. fol. Ex CORNARII versione. 1560. 12. cum non maximi momenti scholiis HUGONIS SOLERII AETIUS prodiit, Græci vero codices Libri IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. Vindobonæ in bibliotheca Imperiali servantur, quibus ALDI editio suppleri posset (LAMBEC. P. II. Libro VI. p. 103.). Adnotationes AETII interpretes edidit CHRISTOPHORUS OROSCIUS Basileæ 1540. 4. * editas, quibus CORNARII versionem sollicitavit. In OROSCIUM autem animadversiones dedit THOMAS REINESIUS *epist. ad* DAUMIUM p. 336. Et AETIUS quidem compilator est. ORIBASII de viribus simplicium scripta tota in suum Librum II. transtulit. Superstitionis crimine non caret. In chirurgicis, animadvertente FREINDIO plenior est ORIBASIO, maxime usus LEONIDÆ fragmentis. Aliquot morbos primus recensuit, ut vermem subcutaneum. Formularum infinitam vim congessit, quales omnibus morbis post descriptionem magno numero subjecit, non sine nimiis laudibus, quod & ipsum degenerantis artis indicium est. Multa loca veterum conservavit.

(b) ALEXANDER TRALLIANUS Lydus, vergente sexto seculo, JUSTINIANI ævo, Romæ vixit, floruit, & ÆTIUM citavit, uti a PAULO citatus est. Medicamentum laudat JACOBI PSYCRESTI Libro IX. p. 645. & p. 249. ubi vocat DEI amantissimum, qui LEONIS M. archiater fuit. Solus fere eo ævo veterum laudabilia instituta tenuit, morbos sollicite descripsit simplici stilo, bono ordine, a capite ad calcem, omissis mulierum morbis & chirurgicis, signis

Tunc ORIBASIUS ſequitur (*a*) ſcriptor ſequentis ſeculi & medicus JULIANI APOSTATÆ Imperatoris. Collegit omnia, quæ ſparſim ſcripta ſunt apud omnes medicos de omnibus morbis; hinc pretium intelligitur libri, dedit enim operam Imperator, ut unum volumen conſcriberet, quo ex optimo quoque medico exponeretur ſententia. Editus eſt Baſileæ in 8. anno 1557. tribus voluminibus. Scriptorem iſtum omni occaſione comparare oportet, quia apud eum commodiſsimæ ſententiæ veterum medicorum, & placita de quocunque morbo inveniuntur; hinc meditanti opportunitatem dat, & medicamenta ſingularia. Optimus etiam eſt in materia medica.

Hi ſunt auctores græci, quorum merita ejuſmodi ſunt, ut lectioni & bibliothecæ medicorum commendari mereantur, & habebunt certe tirones, ſi recenſitos adquiſiverint auctores ſufficientes in praxi.

De ſi-

ſignis curioſe additis, curatione paſſim, quam apud HIPPOCRATEM & GALENUM, meliori; quem correxit, quod in tuſſi calida adhibuerit, neque, ut par erat, in ſputo ſanguinis humectantia & refrigerantia adhibuerit, quod nimis calido victu in febribus uſus ſit, &c. Ad ſuam ubique experientiam provocat, ut in melancholia biliosa, quam ſola ptiſana ſanavit, in angina, quam ſuſtulit repetita venæ ſectione, in hæmoptoe, quam vena tali ſecta ſuperavit, in ſcirrho lienis, quem non valde vulgari felicitate diſſolvit, in eryſipelacea febre ſubacta frigida, in uſu abſinthii ad tertiana nothas, peponum ad febres, &c. Primus venam jugularem cum bono eventu ſecuit, cum raninas non poſſet. Rhei vim adſtringentem notam habuit. In epilepſia ait ſe cum ſucceſſu lapidem armenum dediſſe Libro IX. ſuperſtitioſa vero habet quamplurima, & apologiam remediorum ejus generis ſcripſit p. 538. Conf. Librum X. p. 592. Librum XI. p. 658. Librum XII. p. 757. & medicamenta aliena atque empirica paſſim admiſit, os de corde cervi, ſanguinem hirci ad calculum, alia. Antidotis etiam & magnis compoſitionibus nimis tribuit, & varietatem medicamentorum potius nimiam congeſſit. EJUS Libri XII. Græce cum RHAZE *de peſtilentia ex* GOUPYLI *caſtigationibus* prodierunt, Pariſ. 1548. fol. apud R. STEPHANUM. Græce & Latine *interprete & emendatore* J. GUINTERO *Andernacenſi* cum *additis variis emendationibus &* JACOBI GOUPYLI *caſtigationibus* editi ſunt XII. *Libri* Baſil. 1556. 8. Latine *Practica* ALEXANDRI IATRÒS *cum expoſitione gloſſæ interlinearis* JACOBI de PARTIBUS & SIMONIS JANUENSIS in margine prodiit Lugd. 1504. 4. Turini 1520. 8. Venet. 1522. fol.* & *ex interpretatione* meliori J. GUNTERI Argentorati 1540. 8. * Lugd. 1560. 12. 1575. * & apud H. STEPHANUM cum Principibus. ALBANO vero TORINO interprete A. TR. *de ſingularum corporis partium ab hominis coronide abuſque imum calcaneum vitiis, ægritudinibus & injuriis* Libri V. prodierunt Baſil. 1533. fol. * *Paraphraſes* etiam *in Libros omnes* ALEXANDRI TRALLIANI *medici periodeuti caſtigatiſſime* edidit ALBANUS TORINUS 1541. fol. quas valde ſpernit REINESIUS ad DAUMIUM *ep.* 51. Epiſtola *de lumbricis*, Venet. 1570. 8. a MERCURIALI edita eſt, recuſa Francof. 1584. 8. & cum J. A. FABRICII bibliotheca Libro VI. p. 602. Vermium tria ſolita genera deſcribit. Theriacam ad lumbricos ex ſua experientia laudat. TRALLIANI *librum de podagra*, SEBASTIANUS COLIN gallice vertit & Pictavii anno 1556. edidit cum GUAYNERIO. * Libri *de morbis oculorum & eorum curatione* quos ſcripſit ALEXANDER (Libro II. init.) perierunt, tum qui *de fracturis* (Libro I. c. 14.) TRALLIANUM *redivivum, or an account of* ALEXANDER TRALLIAN *one of the greek autors that flouriſhed after* GALENS, *ſhevving that theſe autors are far from deſerving the imputation of mere compilers* edidit EDUARDUS MILVVARD, Londin. 1734. 8. Compendium eſt totius ALEXANDRI, ſecundum omnia capita operis, ut oſtendat ubique, quid apud eum auctorem novum, proprium aut laude dignum ſit. Promittit vir Clariſſimus novam editionem cum emendationibus, quarum exempla dat, ut Græca ex PARISINA editione, verſio a GUNTERO ſumatur. Sed nuſquam ea editio prodiit.

(*a*) ORIBASIUS vulgo Sardianus ſed Pergamenus omnino, ZENONIS Cyprii Alexandrini

pro-

Desinit hic græca schola, nam ea, quæ ACTUARIUS & alii habent, nescio, an commendare ausim. Neque memorabo nunc exiguos auctores, hinc inde citatos, nam citavi ÆTIUM *Amidenum*, & in eo omnia græca invenientur.

Cum

professoris discipulus, archiater, JULIANO Cæsari carus, non uno nomine, Quæstor in Roma nova, ethnicus, laudatus EUNAPIO, a VALENTINIANO ad barbaros relegatus, ibi arte sua tantam sibi venerationem rudis gentis adquisivit, ut in patriam revocatus sit & quietam mortem obierit. Scripsit JULIANI jussu *Libros septuaginta*, ex optimis veterum compilatos, sub nomine *collectorum*, quorum XV. priores Libros, deinde *vigesimum quartum & quintum* solos habemus, qui ultimi anatomici argumenti sunt. Latine prodierunt Paris. 1555. 8. & Basil. 1557. 8. & ex versione RASARII. Græce sex tantum *capita priora* Libri V. & caput 14. Libri I. Græce & Latine prodiit AUGUSTINO RICCI procurante, Rom. 1543. 8. cum aliis DIOCLIS, RUFI, & ATHENÆI fragmentis; denique pars anatomica, ut jam alibi dictum est, Paris. 1556. 8. & nuper Leidæ edita fuit. Horum cæterum *collectaneorum* Liber VII. & VIII. est de variis evacuationibus: Liber IX. & X. formulas aliquas externorum remediorum; Liber XIV. medicamenta secundum classes, reliqui materiam medicam, diæteticam & chirurgiam continent. Ex his septuaginta Libris *synopsin* ad filium EUSTACHIUM Libris IX. complexam extraxit, quæ ex RASARII versione edita est Venet. 1554. 8. Paris. 1555. 8. FABR. Basil. 1557. 8. Horum novem Librorum tertius materiam medicam, V. VI. VIII. & IX. morbos continent & curationes. Porro *Euporiston* Liber III. & Liber IV. *de curationibus locorum affectorum* cum CÆLII *tardis* Basil. 1529. fol. prodierunt, & Libri IV. ORIB. ad EUNAPUM *quibus facile parabilia medicamenta, facultates simplicium, morborum & locorum affectorum curationes continentur*, Venet. 1558. 8. recusi, etiam cum *Principibus* editi. Eorum IV. Liber parum differt ab VIII. & IX. synopseos, & multa penitus eadem habent, aliqua tamen fusiora aut peculiaria. Liber I. cum V. *synopseos*, Liber II. cum collectaneorum Libro XV. convenit. Liber III. ex variis collectus est, practici argumenti, & morbos etiam continet cum remediis. *Chirurgicos* Libros citavi, & *commentarios spurios ad aphorismos* HIPPOCRATIS Christiani auctoris & incerti. Libri quatuor πραγματείας ἰατρικῆς perierunt, qui ante *collectanea* scripti fuerant. Fragmentum *de victus ratione quolibet anni tempore utili* cum PLINIO VALERIANO editum, Basil. 1528. fol. jam dixi.

Degeneraverat jam eo tempore medicina, certe apud ORIBASIUM, & neglecto signorum studio in meram fere collectionem auxiliorum mutata erat. Neque absque superstitione auctor est, qui stercus lupi solo tactu multis profuisse sustineat adfirmare. Et pleraque quidem ex GALENO habet, non nullibi tamen ex proprio experimento loquitur, ut de *humeraria* venæ tuta sectione, periculosa vero *media* incisione, *synops.* Libri I. c. 10. Ita escharotica, dum delabuntur, relinquere majus malum & majorem hæmorrhagiam monet VII. c. 20. Ex peste se sanatum scarificatione cum ampla emissione sanguinis refert. Morbos aliquos observante FREINDIO primus descripsit. Deinde plurima ex scriptoribus amissis solus conservavit, ex ARCHIGENE, HERODOTO, ANTYLLO, POSIDONIO, SORANO, LEONIDE, DEMOSTHENE, aliis.

VINDICIANUS, quem magnum suorum temporum medicum vocat AUGUSTINUS, VALENTINIANI Comes archiater fuit, & præceptor THEODORI, eo ipso teste in principio Libri IV. Epistolam edidit, excusam Venet. 1547. fol. qua se methodicum prodit, & masculam veterum medicinam carpit, & miram suam graviter febrientis hominis curationem narrat, quem vix refocillatum porcinis carnibus nutrivit.

THEODORUS PRISCIANUS, Archiater GRATIANI, vixit Constantinopoli, & scripsit ibi Græco sermone *Libros græcos præsentanea meditina* (*præf. ad ed.* Bas.) inde Romam rediit ex REINESII, certe eruditissimi viri, sententia *variar. lect.* p. 510. seqq. ibique latine ea scripsit, quæ hodie supersunt. Prima eorum editio est Argentinensis 1532. fol. cum præfixo nomine Q. OCTAVII HORATIANI quatuor Libris divisa, & iterum (cum titulo Libri I. *Logicus de curationibus omnium morborum humani corporis*, Libri II, *de acutis & chroni-*

Cum auctores hi rarissime venales sint, & cum Græca plurimis medicis (quod dolendum) raro legantur, utrique huic suppetias tulit, qua potuit, HENRICUS STEPHANUS, qui vir magnas suas perfudit opes, & ad inopiam se ipsum redegit pro republica; principes nempe medicorum post HIPPOCRATEM & GALENUM, uno & altero volumine edidit, ibi hos omnes jam citatos auctores, exceptis HIPPOCRATE & GALENO, & plures etiam alios auctores habemus, ut MARCELLUM EMPIRICUM (*a*); sed præterea habet indicem incomparabilem, ita ut nusquam existat medico thesaurus melior, quam in hoc indice. Hæc collectio exstat duobus tomis impressa.

II. PRACTICI SYSTEMATICI ROMANI.

Inter latinos habetur AURELIUS CORNELIUS CELSUS.

Sed hic etiam CAJUS PLINIUS meretur memorari. Is enim, quamvis medicus non fuerit, tamen ex aliquot millenis voluminibus tempore VESPASIANI collegit, quæcunque potuit, & coegit in historiam suam naturalem, cujus editio optima est DALECHAMPII, medicinæ professoris, & botanici Galli. Non possumus eo auctore carere, quia plura memorat, quæ reliqui scriptores non habent, & cum parum post DIOSCORIDEM vixerit, habet adhuc pluscula, quæ ille omiserat. Desinunt hic Romani.

Post hos certe vix scio systematicos, quos commendare possem, nam dudum BALLONIUM & HOLLERIUM commendavi, reliqui mere omnes Galenici sunt, adeoque versantur unice in demonstranda philosophia peripatetica, eam scilicet utilem esse in Medicina.

Alii

chronicis passionibus, Libri III. *Gynæcia de mulierum accidentibus & curis earumdem*, Libri IV. *de physica scientia experimentorum Liber*:) recusus est Argentorati 1544. fol. eodem vero anno tres Libri priores ibid. cum titulo T. PRISCIANI *Archiatri ad* TIMOTHEUM *fratrem phænomenon Euporiston* Liber I. *Logicus* Liber II. *Gynæcia ad Salvinam* Liber III. prodierunt, quarta forma. Recusi sunt ab ALDO cum aliis 1547. fol. & cum *Principibus* H. STEPHANI. Methodicus fuit, ut ex diæta adparet atque scopo laxandi aut stringendi, quem perpetuo habet præfixum, sed ad Empiriam eo seculo invalescentem inclinavit, ut adparet ex magno numero medicamentorum, ex signorum brevitate, & specificorum remediorum laudibus. Libro primo externa mala, secundo interna, tertio jam dicto, muliebria, quarto varia miscellanea ex diæta, materia medica, physiologia, curationibus morborum tradit. Editiones omnes vitiosæ sunt. Conjectura est T. REINESII, eumdem esse PRISCIANUM, qui MOSCHION vocatur, & MUSCHIENI nomine citatur a CÆLIO AURELIANO (*var. lect.* p. 508.) Sed ipsa praxis THEODORI nimis similis praxi MARCELLI est, neque ullum in CÆLIO vestigium tam seræ vitæ. In ejus viri Libros castigationes aliquas dedit T. REINESIUS in *epist. ad* DAUMIUM p. 345.

(*a*) MARCELLUS Burdigalensis, *Empiricus* a secta dictus est. EJUS *de medicamentis empiricis* Liber a JANO CORNARIO versus editus est Basileæ 1536. fol. recusus apud ALDUM 1547. fol. cum aliis antiquis, & cum PRINCIPIBUS H. STEPHANI. Archiater THEODOSII fuit, & officiorum magister, & vixit adusque THEOD. JUNIORIS tempora. SCRIBONIUM LARGUM totum compilavit, dictione barbara usus absque historia morborum, ut solas formulas, alienissimas & maxime ridiculas, & superstitiosas congereret, absque ullo ordine vel judicio, degenerante jam in occidente cum ipso imperio & reliquis bonis artibus medicina. Chemicum medicamentum habet p. 65. 66. nempe ex ferro & aceto per 14. dies in fimo digestis.

FLAVIUS

Alii, qui paulo ætate inferiores sunt, omnes Arabes sunt. Postquam nempe Vandali eruptione facta per totam Europam litteras omnes deleverant, & Mauri in Hispaniam irruperant, & ibi spoliaverant omnes bibliothecas, quæ fere in ea sola regione supererant, & spolia detulerant in Africam, in urbem Marocco (a), quod contigit seculo septimo, octavo, & nono, tota scientia nullibi nisi in Africa superfuit. Ibi nempe Maroccana Academia condita fuit,

 & cum

FLAVIUS VEGETIUS RENATUS, COMES, VALENTINIANI II. ævo vixit. Ejus cum nomine exstant *artis veterinariæ seu mulomedicinæ* Libri IV. Basileæ 1528. 4. maculosissime editi, deinde castigati a J. SAMBUCO ibid. 1574. 4. nitide vero cum variis lectionibus ab eruditissimo VIRO J. M. GESNERO inter alios rei rusticæ auctores Lipsiæ 1735. 4. cum novis codicibus comparati, & J. Z. PLATNERI etiam notis illustrati recusi sunt. Gallice vertit BERNARD de POY Paris. 1563. 4. Italice prodierunt Venet. 1543. 8. Sed alterius omnino ævi hoc opus est, ut ex pessima dictione nimis facile adparet, quæ semi italica sit, & *gamba, battitura, glanto ferreo* & similia vocabula habeat, præter eas voces quas misere ex latinis detorsit. Morbos equorum primis duobus libris, duobus aliis boum morbos describit. COLUMELLAM exscripsisse jam T. REINESIUS odoratus est *epist. ad* DAUMIUM p. 121. & fusius ostendit in *epistola* III. ad PONTEDERAM Vir ILL. J. B. MORGAGNUS, quæ exstat cum Cel. GESNERI rusticis, & ex eo ipso VEGETIO varia in COLUMELLA emendat. Legi omnino meretur, cum multa utilia habeat. Boves morbosos a sanis segregari recte jubet. Operationem satis similem Anellianæ proponit. Calculi, qui in rectum intestinum ex vesica rumpit, habet observationem.

Reliquos *mulomedicos*, ABSYRTUM, dictum SUIDÆ I. p. 407. THEOMNESTUM, APHRICANUM, ÆMILIUM, ANATOLIUM, & alios Græce, Basileæ 1537. 4. excusos latine, Paris. 1530. fol. ex interpretatione RUELLII editos possidemus. Habemus etiam excerpta ABSYRTI, PELAGONII, HIEROCLIS, THEOMNESTI, HIPPOCRATIS, DIDYMI *de cura equorum*, quæ exstant apud CONSTANTINUM BASSUM Lib. XVI. Ita DIDYMI, FLORENTINI fragmenta in Libro XVII. DIDYMI LEONTINI, ANATOLII *de morbis equorum* in Libro XVIII. reperiuntur. De spurio MACRO dixi in Botanicis.

ENDELEICHII *de morbis boum carmen*, de peste anni 409. scriptum omitto. DEMETRIUS *de re accipitraria* Gr. Lat. Parisiis editus est ex P. GILLII versione anno 1612. 4. De eo varia REINESIUS observat *ep.* VIII. ad DAUMIUM.

(a) Exstinctis fere in occidente literis, in Græcia vero languescentibus, Arabes cum imperio Orientis artium etiam principatum consecuti sunt. Et brevis mora fuit, postquam versis optimis Græcorum scriptis, & ipsi Musulmanni cœperunt in arte medica eminere, quam utique ex Græcis imprimis habuerunt, ut tamen suis etiam experimentis illustrarent, mitioribus vero medicamentis & nonnumq; melioribus ornarent. Sed iidem, certe plerique, etsi GALENUM secuti & ejus dogmaticam medicinam, in describendis tamen morborum signis valde negligentes fuerunt, in medicamentis autem compilandis enormiter fusi, propiores adeo Empiricorum. Inter antiquissimos Arabum est HONAIN sive JOHANNICIUS citatus a RHAZE *de simplicibus medicamentis*, a MESUE (*canon.* p. 19. p. 226.) aliisque. Eum PAULUM aliosque Græcos Arabice vertisse certum est. Reliquit *introductionem in artem parvam* GALENI, exiguam parvique momenti, sæpe recusam Venet. 1487. fol. a qua *articella* nomen ortum est. *Expositionem synonymorum*, nempe vocum medicarum græcarum arabice explicatarum citat RHAZES *simpl. medic.* c. 97. Idem GALENI Librum *spurium de clysteribus & colica* Arabice vertit, qui in Hebræam inde linguam, denique in Latinam versus prodiit Leidæ 1591. 8.

ISAACUS inde, quem SALOMONIS Arabiæ filium dicunt, vixit seculo septimo inclinato. EJUS *sanitatis thesaurus seu de victus salubri ratione & de diætis universalibus particularibus* prodierunt Basil. 1570. Paris. 1607. 8. Lugdun. 1515. fol. * admistis Libris *Pantechni* qui etiam CONSTANTINO tribuuntur, tum *Viatico* aliisque.

Si CAROLI MAGNI archiater fuit BUHA HYLYHA (ABU HALI) BYN (BEN) GEZLA cujus

& cum hi populi astutissimi sint, artem didicerunt ex auctoribus, quos ex Europa detulerant, magnique ibi viri surrexerunt, ut RHAZES (a), & GALENI in Arabicam lingua translata sunt. Ita tota medicina fuit facta Arabica, &, cum omnes Arabes dediti essent philosophiæ ARISTOTELIS, quem instar numinis colebant, GALENUSque ipse totus Aristotelicus fuerit, tota etiam medicina Peripatetica facta fuit.

Hinc, qui medici a seculo sexto ad seculum decimum quintum vixerunt ii, omnes fuerunt Arabes, & post Græcos fere tantum duo Latini medici prostant.

Aucto-

cujus *Tacuini ægritudinum fere omnium cum curis earumdem*, Argent. 1532. fol. prodierunt, ut quidem lego in *défense de la faculté de Paris* p. 39. hic quidem inter antiquissimos Arabes erit. *Tacuini* tabulæ sunt morborum secundum partium, quas infestant, ordinem, in quibus causa, signum, evacuatio, cura regalis, cum levis intentionis, & alia habentur, cum commentario. Deinde *canones Tacuinorum* continuam descriptionem morborum continent cum curationibus.

JANUS DAMASCENUS sive JOHANNES filius MESUE ex CL. viri J. GODOFREDI HAHNII argumentis idem est ille vetustior MESUE Archiater HAARNI (AARONIS) RASCHIDIS filius, & vixit ad medium IX. seculum, cujus sæpe RHAZES meminit, *simplic. medic.* c. 60. &c. Ejus *medicina therapeutica* Libri VII. prodierunt Basileæ 1543. fol. non mali certe, neque ruditer versi ab ALBANO TORINO. HIPPOCRATE & GALENO plurimum usus est, & ALEXANDRO, & aliis Arabibus. Variolas, aquas destillatas, musam, myrobalanos, nuces fausel primus habet. Hydrargyrum ad phthiriasin eximium esse observat Libro III. c. 5. *Aphorismorum* Liber seorsim excusus est Bonon. 1489. 4. LINDEN. & cum aliis libellis, Basil. 1579. 8. * Ostendunt acutum fuisse & prudentem virum, non ignarum earum artium, quibus ad fastigium in arte medica pervenitur. Experimentum tamen proprium rarissime citat. IDEM ALBANUS in L. JOH. DAMASCENI *de exquisita febrium curatione paraphrasin*, & in ejus *aphorismos* edidit, cum ALEXANDRO *Aphrodisæo*, Basil. 1542. 8.

JOH. SERAPIONIS fil. vulgo SERAPIO exeunte seculo VIII. vixit. Ejus *practicam* genuinam esse demonstrat FREINDIUS, quod multa pene iisdem vocibus ex SERAPIONE HALY ABBAS adduxerit. Prodiit *Breviarii* nomine, & GERHARDO Carmonensi interprete, Venet. 1497. & 1503. fol. deinde interprete ANDREA ALPAGO, Venet. 1530. & 1550. fol. Compilatio est, ut solent Arabes, cum mole medicamentum immani. Adjectus est posteriori editioni Liber *de medicamentis simplicibus*, sed is, seorsim editus ab O. BRUNFELSIO, Argent. 1531. fol., spurius est, cum in eo non MESUE solum, sed etiam RHAZES citetur, non inutilis cæterum collectio ex Græcis & scriptoribus Arabibus deperditis, qua multa aromata primum describuntur. Aliam lego esse versionem SERAPIONIS ex arabico ABRAHAMI Judæi, Venetiis excusam 1525. 4. Remedia Arabica explicat.

(a) ABUBECKER filius ZACHARIÆ, RHAZES a patria *Reschd* Persiæ urbe dictus, ineunte seculo X. floruit nosocomio Babylonico præfectus, & ad summum senium pervenit. Itinera varia fecisse adparet, cum Hierosolymæ se fuisse ipse scribat (*de iis quæ ipsi evenerunt*). Egregius practicus fuisse videtur, & *experimentatoris* nomen meruit inter Arabes, cucurbitulis sustulit apoplexiam, frigida febres continuas, quam ad 10. libras dedit (*de iis quæ ipsi accid.*) Venam in pestilentia secuit I. c. 6. (nempe variolis & morbillis) & aquam frigidam dedit ibid. Lepram copiosissimis purgationibus sanavit ad ALMANS. V. c. 31. Acida & diætam vegetabilem pro avertenda peste laudavit ad MANS. IV. c. 25. Calidam in pleuritide methodum recte rejecit ad MANS. IX. c. 57. Chemica varia habet, ut oleum laterum (in antidotario), mercurium sublimatum & alia. EJUS *Continens* prodiit Brixiæ 1486. fol. 1515. Venet. 1506. & 1542. fol. magno, quæ Venetæ editiones non differunt, a M. FERRAGIO, Salernitano, latine, & satis barbare versus, correctus per M. HIERONYMUM SURIANUM. Vastum volumen, in XXV. Libros divisum, continet omnem ambitum praxeos cum chirurgia, & *medicamentis simplicibus*, qui Liber seorsim editus est ab OTHO-

ab OTHONE BRUNFELSIO cum SERAPIONE Argentor. 1531. fol. in quibus MESUEN ALKINDUM, JOHANNITIUM & omnino etiam COSTAM de agricultura citari video. Cæterum loci communes sunt, ex GALENO, RUFO, ORIBASIO, PAULO, & Arabibus excerpti, adjectis tamen experimentis propriis auctoris. Sed ejusdem *opera parva* Paris. 1510. 8. * aut *opera exquisitoria*, Basil. 1544. fol. edita melioris notæ sunt. Eo ergo volumine continentur ad ALMANZOREM Principem provinciæ *Corassan Libri* X. seorsim etiam, ut videtur, editi Venet. 1510. fol. * Inter eos primi duo physiologici, septimus chirurgicus est, reliqui practici, eorumque nonus inprimis morborum integram enumerationem continet, qui solus prodiit Paris. 1534. 8. In eum ipsum plurimi sunt commentarii J. MATTHÆI de GRADIBUS, Papiæ 1741. & 1497. fol. excusi & JOHANNIS ARCULANI editus a J. MARINELLO, Venet. 1490. 1497. 1560. fol. 1557. fol. Huic titulus est, *practica* JOH. ARCULANI *Veronensis particularium morborum omnium*, fusus omnino & verbosus liber, quem a LINDENIO valde laudari video, neque intelligo, quomodo mereatur. JOHANNIS de TORNAMIRA *clarificatorium valde singulare*, Lugdun. 1501. 4. Venet. 1507. fol. 1521. fol. SILLANI de NIGRO commentar. Venet. 1490. fol. 1497. 1518. fol. 1597. fol. * CHRISTOPHORI de BARZIZUS, Papiæ 1494. * GERARDI de SOLO, Lugd. 1504. 4. * GALCACII de S. SOPHIA, Hagenoæ 1533. fol. * J. B. MONTANI, Venet. 1554. 8. * & edente J. CRATONE, Basil. 1562. 8. * LEONHARDI JACCHINI, Basil. 1564. 4. Lugd. 1577. 8. 1622. 4. * ANDREAS demum VESALIUS, Basil. 1537. 8. Lugd. 1551. 12. *paraphrasin* cum paucis emendationibus, locis parallelis & argumentis dedit. Italice etiam exstant in fol. sine anno & loco excusi OSB. Liber *divisionum* practicus est, absque tamen morborum historiis in medicamentis unice occupatus. Liber *de pestilentia* dictus est in Pathologicis, solus editus Basil. 1529. 8. & Lutet. 1548. fol. cum TRALLIANO, Græce versus ex Syriaco, & nuper emendatus a CL. MEADIO, Lond. 1747. 8. gallice redditus a SEBASTIANO COLIN, & editus Poitiers 1556. Venæ sectione & diæta frigida, nivato potu, acidis & lacte ebutyrato hunc morbum sanare adgressus est, in principio, in progressu emollientibus ad cutem adplicatis, decoctis de ficubus, vapore calido ad verrucosum deterius genus. Sed is Liber non satis certo RHAZIS est. Vide in Pathologicis.

Liber *de casibus qui ipsi acciderunt* etiam ibi laudatus est. De codicibus RHAZIS CL. MÖHSEN aliqua habet in suis *epistolis de bibliotheca Regia Berol.* M. S.

Serius vixit HALY ABBAS, qui exeunte demum seculo X. scripsit *regalis dispositionis theoreticæ Libros* X. *& practicæ Libros* X. quos STEPHANUS Antiochenus latine vertit Venet. 1492. fol. Lugdun. 1515. fol. 1523. 4. * Plenum hoc artis compendium nondum legi, quod reliquis Arabum laboribus præfert FREINDIUS p. m. 244. Sed quod minime a Libro *pantechni* ISAACI differre, aut certe sola versione, lego.

HALY RODOHAM vel EBEN RODAN seculo X. floruisse dicitur, cujus *commentarium in artem parvam* GALENI Venet. 1496. fol. Lugd. 1516. 8. excusum non vidi.

JACOBUS ALKINDUS AVICENNA antiquior est, cujus pilulas citat AVICENNA Libro VIII. S. I. Tr. IX. & *trochiscos* Libro V. S. I. Tr. VIII. Arabibus adnumerari solet. EJUS *de gradibus rerum* Liber exstat Argentorati 1531. fol. & Venet. 1561. fol. 1603. fol. quo persubtiliter & mathematice, ex datis gradibus quatuor facultatum præcipuarum, compositio medicamenti ad quamcumque ægritudinem docetur, additis viribus singulorum medicamentorum in unum communem sermonem conjectis.

ABUALI IBNTSINA vulgo AVICENNA Tartarus Usbecensis, ex urbe Buchara, non Hispanus, ut recte ostendit NICOLAUS ANTONIUS in *bibliothec. Hispan. vet.* T. II. p. 4. vixit exeunte seculo X. & initio XI. & valuit acerrimo ingenio, ut Liber inprimis ostendit quo *Automaten* descripsit, magnus in arte medica compilator, verbosus, paucissima habens propria, RHAZE valde deterior. EJUS Liber *Canonis* solus prodiit absque anno antiquissimæ editionis, tum Venet. 1520. fol. 4. vol. * cum GENTILIS de FULGINO *expositione*, & J. de PARTIBUS, J. MATTH. de GRADO *supplementis*. Idem cum Libro *de medicinis cordialibus & Cantico &* Libro *de removendis nocumentis quæ accidunt in regimine sanitatis & de syrupo acetoso* prodiit Venet. 1544. 1555. fol. 1564. 1595. fol. L. ope J. COSTÆI cum vita a NIC. MASSA scripta & 1608. fol. cum vita AVICENNÆ. Versionem curavit GERARDUS CARMONENSIS, cujus laborem laudat PLEMPIUS, correxit ANDREAS ALPAGUS, & BENEDICTUS RINIUS. Totius artis fusum systema est, ex Græcis compilatum,

 nomi-

nominibus rerum mire corruptis. EJUS P. I. sive Libri I. & II. cum tractatione *de febribus* ex Libro IV. edita est a VOPISCO FORTUNATO PLEMPIO correctus ex M. S. Leidensi, Alepensi & Constantinopolitano, versione barbara nitidius latine reddita, scholiisque additis satis fusis. *Libri* III. *Fen.* 1. *Tractatum* 4. *de ægritudinibus capitis* ex hebraico in latinum reddidit J. QUINQUARBOREUS, Paris. 1572. 8. & *Fen.* 2. *de ægritudinibus nervorum*, perinde Paris. 1570. 8. *Liber* II. *Canonis* Arabice & latine excusus est a PETRO KIRSTENIO, Breslau. 1609. fol. sed eum parvi facit VVELSCHIUS *de vena medinensi*. *Canticum* est aphorismorum practicorum systema sive compendium institutionum in quod commentatus est AVERRHOES, Venet. 1552. fol. &c. Id *adjectis aphorismis* J. MESUE *latine redditum* est ab ANTONIO DEUSING Groning. 1649. 12. Liber *de removendis nocumentis*, *&c.* solus prodiit Ticini 1547. fol. Venet. 1547. fol. Opera omnia etiam prodierunt Venet. 1484. fol. 1486. 4. HARL. 1492. fol. vol. 4. cum GENTILIS de FULGINO expositione & Lugdun. 1598. fol. vol. 4. cum explanatione JACOBI de PARTIBUS & Arabice anno 1593. Romæ fol. Versio tersa a J. C. SCALIGERO scripta evanuit, quam citat LAURENTIUS GRYLL in *peregrinatione medica*. Nec AMATI LUSITANI conatus exitum habuit, qui per JACOBUM MANTINUM melius curaverat verti (*cur.* I. *Cent.* I.) Neque ineditos V. Libros, quos RAUIUS in *oratione* promittit, qua *spolia sua orientalia* recenset, prodiisse lego. Apud G. POSTELLUM erat *compendium* AVICENNÆ M. S. *Commentatores* fere innumerabiles AVICENNA nactus est, in cujus opera, tamquam classicum auctorem, diu prælectum sit, & omnium postremo in Germania a GUERNERO ROLFINKIO. In I. *Fen.* Libri I. est expositio JAC. FOROLIVIENSIS, Papiæ 1512. fol. Venet. 1518. fol. 1547. fol. * HUGONIS BENTII seu Senensis, Venet. 1523. fol. * BERNHARDINI PATERNI *posthuma explanationes*, Venet. 1596. 4. * ODDI de ODDIS *expositio dilucidissima* Venet. 1575. 4. Patav. 1612. 4. * PETRI GARCIÆ CARRERO *disputationes medicæ & commentaria in Fen. primam Libri primi* AVICENNÆ Complut. 1612. 1617. fol. * & *explanatio* JOHANNIS BAPTISTÆ MONTANI Venet. 1554. 8.

In *Fen.* 2. *Libri* I. *lectiones* sunt J. B. MONTANI *de causis ægritudinibus accidentibus, pulsibus & urinis* a FRANCISCO REGOLATO editæ Venet. 1557. 8. * In *Fen.* 2. & 3. Libri I. SIRASI vel SERASI *commentarius* prodiit Venet. 1547. fol. * In *Fen.* III. Libri I. *doctr.* II. expositio est JACOBI de PARTIBUS Venet. 1518. fol. * In *Fen.* 4. Libri I. DINI de GARBO *commentarius* Venet. 1514. fol. * & HUGONIS BENTII *expositio* cum JACOBI de PARTIBUS *annotationibus* Venet. 1517. fol. 1523. fol. * J. B. MONTANI Venet. 1556. 8. * MARSILII de S. SOPHIA Lugdun. 1517. 4. Venet. 1514. fol. &c. * ANTONII MARIÆ BETTI Bononiæ 1491. fol. *

In *Canones generales de virtutibus antidotorum simplicium secundi Canonis* DINI de GARBO *expositio* prodiit Venet. 1514. fol. *

In Libri III. *Fen.* IX. & in 1. *Fen.* Libri IV. *commentarii & paraphrasis* J. exstat STEPHANI, Venet. 1653. fol. * In ejusdem Libri III. *Fen.* XXII. J. MATTHÆUS de GRADIBUS commentatus est Mediolani 1494. fol. * In Libri IV. *Fen.* I. edidit commentarium modo dictum J. STEPHANUS, Venet. 1649. 12. 1653. fol. tum GENTILIS FULGINAS, Venet. 1496. fol. Cum CERMISONIO *receptarum* nomine 1513. fol. 1552. fol. * qui inter commentatores Avicennæ optimus habetur, & J. ARCULANUS cum SYMPH. CAMPEGII *adnotationibus* editis, Lugdun. 1518. fol. Venet. 1560. fol. * & HUGO BENTIUS cum *castigatione* JOH. TOLENTINI, Venet. 1515. fol. * In Libri IV. *Fen.* II. PETRUM GARCIAM CARRERO *commentarios* edidisse video Burdigalæ 1628. fol. excusos. * In V. *canonem* AVICENNÆ *commentarii* EBENESI prodierunt Ticini 1547. fol. * super *canones generales de virtutibus antidotorum simplicium* DINI de GARBO est *expositio* Venet. 1514. fol. In omnia AVICENNÆ opera *castigationes* edidit SYMPHORIANUS CAMPEGIUS Lugdun. 1522. 4. * & *cribrationem*, *limam & adnotationes in* GALENI AVICENNÆ *& conciliatoris opera*, Paris. 1516. 2. tum *expositionem* PETRUS ANTONIUS RUSTICUS, Papiæ 1521. fol. * & *adnotationes* J. PAULUS MONGIUS Venet. 1594. fol. * præter eos quos primo loco diximus indicem in AVICENNAM dedit JULIUS PALAMEDES, Venet. 1584. fol. * GILBERTUS PHILARETUS *de conciliatione* AVICENNÆ *cum* HIPPOCRATE *&* GALENO scripsit Lugdun. 1541. 4. Libro. *

ABU MERON ABENZOHAR vulgo ABHOMERON ABYNZOHAR aut una voce AVENZOAR Medi-

Medicus Hispanus, natus Hispali, ante AVERRHOEM vixit ad summum senium, præfectus nosocomio, seculo XII. & chirurgiam præter morem seculi una exercuit cum clinica, insignis practicus felix in se ipso sanando per profusam venæ sectionem cum mediastinum ipsi cum sputo sanguinis inflammatum esset, candidus homo & fassus propriam culpam in uxoris graviditate adgnoscenda, insignes AVERRHOIS (*colliget* Libro VII. sub fin.) & FREINDII laudes meritus est, quod ALCINDI aliorumque vanis theoriis spretis ad experientiam medicos revocaverit, multas proprias curationes, & observationes utiles reliquerit, multosque morbos aut rarissimos aut primos descripserit, bona medicamenta invenerit, correxerit, quem adeo legere oportet. EJUS *Liber Theisir Dahalmodana vahaltabir rectificatio medicationis & regiminis* prodiit interprete JACOBO Hebræo & emendante HIERONYMO SURIANO cum *colliget* AVERRHOIS, Venet. 1496. vel 1497. fol. vol. 3. 1514. fol. * & Lugduni 1531. 8. In eum commentarius est *de cognitu difficilibus in praxi ex Libro Avenzoaris* JOHANNIS COLLI, Venet. 1628. 4.

Alius medicus fuit IBNZOR, & ipse Arabs hispanus, sed diversus ab ABENZOAR.

AVERROES & ipse Cordubensis Hispanus, subtilissimus interpres ARISTOTELIS; in patria judex, ob hæresin damnatus, sed restitutus, docuit & vitam obiit in urbe Marocco, circa annum 1166. filiosque duos reliquit, qui in aula FRIDERICI II. Imperatoris vixerunt. Ad rem etiam medicam animum adplicuit, & Califæ MIRAMOLINI jussu scripsit systema cum titulo *colliget*, in cujus septem Libris splanchnologiæ compendium, physiologia, & reliquæ medicinæ partes continentur. Porro *collectaneorum* sectiones III. pertinent ad 2. & 6. 7. Librum *colliget*, nempe ad diætam & curandos morbos. Sæpe prodiit *colliget*, ut Venet. 1496. vel 1497. 1514. fol. * Lugdun. 1531. 8. * cum ABENZOAR *Sectiones tres de sanitatis functionibus, sanitate tuenda & morbis curandis*, Lugduni 1537. 4. edidit BRUYERINUS. * Liber *de febribus* exstat in collectione Veneta operum. Liber *de theriaca* prodiit Venet. 1562. Liber *de venenis* Lugdun. 1517. 4. * Liber *de simplicibus medicinis*, Argentor. 1531. fol. cum SERAPIONIS, RHAZISQUE similis argumenti Libris. Nihil ego utile apud eum subtilem virum reperi, neque FREINDIUS.

Sed alius fuit JOHANNES MESUE, nuperior RHAZE seu MAHAMETARASI filio ZACCHARIÆ quem citat pag. 1996. Libro *de agritudinibus capitis & de agritudinibus or.* II. cap. 3. Is multa sumit ab AVICENNA, & scripsit *de re medica* Libros III. celebrem illum Pharmacopolarem classicum librum cujus Liber I. *Canon* vocatur, & aliqua, ut vocant, generalia continet, *alter* purgantia simplicia cum plantarum medicatarum descriptionibus, *tertius* antidotarium seu compositiones habet, farragines sæpe ingentes. Sæpissime prodiit, & cum reliquis MESUES operibus, Venet. 1541. fol. cum MUNDINI de LENTIIS expositione, ibid. 1561. cum GENTILIS de FULGINO opusculis, tum ibid. 1581. fol. 1589. fol. & 1603. cum animadversionibus COSTÆI, MUNDINI, CHRISTOPHORI, GEORGII de HONESTIS, J. MANARDI & J. SYLVII, & olim 1525. fol. Lib. * Seorsim excusus est Italice 1575. fol. HARL. Edidit etiam eumdem Librum JACOBUS SYLVIUS, Venet. 1549. fol. Paris. 1561. 8. Sed mire mutatum in ordine & divisionibus. Liber IV. MESUES est *de morbis capitis & thoracis*, quo utique neque bonæ historiæ morborum, neque præsagia continentur; sed plurima medicamenta. Trochiscos caphuræ in febribus ardentibus laudat pag. 152. *operum omnium*. Prodiit Venet. 1603. fol. cum reliquis operibus, & seorsim Lugduni 1551. 8. *

Morbos thoracis & abdominis supplevit FRANCISCUS de PEDEMONTIO.

In postremis inter Arabes est ALSAHARAVIUS, idem cum ALBUCASI, demonstrante FREINDIO pag. 258. cujus *theoria necnon practica Liber* prodiit Augustæ Vindelicorum 1519. fol. Anatomen, physiologiam, chirurgiam & praxin tradit, plurimum usus RHAZE (jam FREINDIO observante pag. 257.) Integrum nomen viro fecit ABULCASEM CHALAF EBNABBAS ALZAHARAVI.

Supersunt aliqui minoris momenti Arabes ELLUCHASEM ELLIMITHAR medici de Baldach *Tacuini Sanitatis*, dicti in diæteticis, germanice versi sunt a MICHAELE HERO Strasburg. 1533. fol. & cum ALBENGNEFIT (corruptum itidem nomen) *de virtutibus Medicinarum & ciborum* junctim cum ALKINDO editi sunt Argentorati 1531. fol. ALCANA MUSALI, & JESU HALI de oculis libros diximus.

KIRA-

KIRANIDES *de viribus medicamentorum* ab ANDREA RIVINO, Lipsiæ 1638. 8. editus est, anglice vero, Lond. 1685. 8. Nomen Arabicum sonat collectanea, antiqua autem versio Græca est, quam citat OLYMPIODORUS THEODOSII ævo. Collectanea esse, superstitiosa & pleraque vana, ex HERMETIS physicis REINESIUS auctor est *var. lect.* l. p. 6. 7.

Rab. MOSIS MAYMONIDIS *aphorismi* cum MESUES & RASIS aphorismis & HIPPOCRATIS *Prognosticis* prodierunt, Bonon. 1489. 4. inutiles.

Nunc ad barbaros Latinos neotericos transit oratio, qui Arabum scripta nacti, interpretati aut imitati sunt. Eorum princeps est CONSTANTINUS *Africanus* Carthaginiensis, qui XI. seculo vixit. Babylone dicitur 39. annos fuisse, inde Salernum venisse anno 1087. & in monasterio Cassinensi obiisse. EJUS sunt Libri VII. *de morborum cognitione & curatione*, quorum codex M. S. exstat, Viennæ LAMBEC. Libro VI. p. 2. Liber I. *de remediorum & ægretudinum cognitione*. Liber I. *de victus ratione variorum morborum*, præter alios jam citatos, prodierunt conjuncti, Basil. 1536. fol. Ejus etiam *Pantechni seu loci communes Theorices* Libri X. *& Practices* Libri X. & Tractatus *de gradibus medicamentorum*, *de oculis*, *de stomacho* excusi sunt Lugduni 1515. fol. Babl. 1539. fol. Et Pantechni quidem etiam FREINDIUS HALY ABBATIS opus esse vidit. *Viatici* partem *de febribus* ex Arabe ABUGASAR AHMET, simillimam operi SYNESII, cum eodem edidit, Amstelodami 1749. 8. Vir CL. J. S. BERNARD. Compilator in universum nihil habet proprii. Multa de eo habet LAMBECIUS l. c. & aliqua REINESIUS ad DAUMIUM *ep.* III. p. 280.

GARRYPONTUS ignotus homo rudis exscriptor veterum & inprimis THEODORI PRISCIANI (REINES. *var. lect.* p. 359. 528.) Salernitanus, & coævus CONSTANTINO. EIUS *ad totius corporis ægritudines remediorum praxeon* sunt Libri V. EJUSD. *de febribus atque earum symptomatibus* Libri II. Basileæ 1531. 4. * Libri vero VIII. *de morborum causis, accidentibus & curationibus* ibid. 1536. 8. Lugduni 1516. 1526. 4. sub titulo *Passionarii* GALENI *de ægritudinibus a capite ad pedes* prodierunt. *Dynamidia* male GALENO tributa ad ipsum spectant.

Ex GARYOPONTO multa sumsit auctor Libri qui cum titulo ÆSCULAPII *de morborum passionumque corporis humani causis, descriptione & cura* Argentorati prodiit 1533. fol. cum HILDEGARDIS *physica*, THEODORI *diæta* & ORIBASII Libro V. *de simplicibus*. Similia, postquam hæc scripsi, video monuisse CL. KAESTNERUM *bibl. med.* p. 124.

SALERNITANA SCHOLA, Medicarum Europearum antiquissima, ex incerta origine coaluit. Ejus nomine anno 1060. versiculi diætetici ad ROBERTUM Angliæ principem scripti sunt, & anno 1190. ab Abbate JOACHIMO *collegium* HIPPOCRATEUM dicta est, GIMMA *idea della storia dell' Italia letterata* p. 683. Ejus invidia carpitur, qua mota balnea saluberrima destruxerit apud LABAT *voyage d' Italie* & alias. Dudum autem obsolevit.

COPHON ille, cujus anatome porci, & *Tractatus de arte medendi*, Hagenoæ 1532. 8. Argentor. 1535. 8. prodiit, mihi omnino ignotus est, ante seculi tamen XIII. finem vixisse videtur, qui a GILBERTO ANGLICO citetur.

ARNALDUS de VILLANOVA in Hispania medicos Arabes audivit, tantamque famam ibi consecutus est, ut exteri ejus audiendi causa in Galliam itaverint, vir erecti animi, qui etiam in religione verum vidit, & missam, bona opera, ordinesque monasticos damnaverit. Exeunte seculo XIII. videtur vixisse, atque ejus *opera omnia* prodierunt cum NICOLAI TAURELLI in eorum aliqua commentariis, Lugd. 1520. fol. Basil. 1585. fol. * Plurima practici argumenti sunt, ut *speculum introductionum: de parte operativa: de phlebotomia: de conferentibus & nocentibus principalibus membris corporis nostri: de diversis intentionibus medicorum: regula generales curationis morborum: breviarium practica: Practica summaria seu regimen: de cautelis medicorum: compendium regimenti acutorum: consilia varia; contra maleficia: de venenis: regimen contra calculum*. Alia chemica sunt, ei enim arti valde indulsit, aut diætetica: EJUS *praxis medicinalis universorum corporis humani morborum* seorsim prodiit Lugdun. 1586. fol. * GEORGIUS PICTORIUS *universales curationes morborum* ARNALDI de VILLANOVA *cum scholiis* edidit, Parif. 1565. 8. * JOACHIMUS vero COLBIUS *sententias de facienda medicina olim ab* ARNOLDO de VILLANOVA *in prosa scriptas*, Altemburgi 1638. 12. *

Chirurgi illi barbari, quos in Chirurgicis recensui, passim aliqua ad praxin addiderunt. ROGERII Parmensis *practicam medicina*, Venetiis 1490. 1516. & 1546. fol. editam citat

citat LINDENIUS, quæ num diversa sit ab ejus viri chirurgia, non novi. GUILIELMI de SALICETO *summa conservationis & curationis* edita est cum chirurgia, Venet. 1489. fol. & alias. LEONARDUS de BERTAPALIA passim praxin adtigit & v. g. fumum aceti de lapide molari candente surgentem ad paralysin laudavit (pag. 294. b.) LANFRANCUS theriacæ drachmis duabus ait se pestem sanasse in homine jam desperato *Chir. parv.* c. XI. ut alia omittam.

PETRUS de ABANO s. APONENSIS eodem seculo XIII. natus anno 1253. ad summum senium vixit, astrologus, chemicus, & medicus, sed de more seculi compilator, varia fata passus, damnatus ob errores religiosos, idem a morte statua decoratus; non tamen combustus, ut CONRINGIUS scripsit. EJUS *vita* exstat in *opuscul. scientif. & philolog.* T. 23. EJUS *conciliator differentiarum quæ inter philosophos & medicos versantur* prodiit Papiæ 1490. fol. Venetiis 1496. fol. (uti lego) & 1548. fol. quæ mea est editio. Hoc opere continentur primo differentiæ 210. totidem nempe dissertationes, in quibus inprimis Græcorum & Arabum opiniones contrariæ cum rationibus utriusque sententiæ proponuntur, & denique ab ipso auctore lis definitur. Totam medicinam percurrit, in praxi tamen uberior. Ab eo studio *Conciliatoris* nomen retulit. Inde sequitur Liber *de remediis venenorum*, & in nostra editione *adnotationes*, breves eæ, SYMPHORIANI CAMPEGII.

Ejusdem est supplementum ad morborum MESUES cum ejus operibus editum.

NIC. BERTUCCII *in medicinam practicam introductio* Argentor. 1533. 24. & 1535. * EJ. *methodi cognoscendorum tam particularium quam universalium morborum* Mogunt. 1534. 4. * EJUSD. *compendium seu collectorium artis medicæ tam practicæ quam speculativæ recognitum & suæ integritati restitutum per* J. CÆSARIUM Lugd. 1509. 4. Colon. 1537. 4. * Nisi hi libri omnes iidem sint.

PETRUS HISPANUS eodem fere tempore floruit, & anno 1276. archiater fuit Pontificius, inde Pontifex ipse JOHANNIS XX. nomine. EJUSD. *thesaurus pauperum* seu *de medendis corporis humani morbis per Euporista liber empiricus congestus ex* HIPPOCRATE, GALENO & AVICENNA, Lugduni 1525. & alias prodiit. * Anglice versus sub nomine *treasury of health containing many profitable medicines* & editus Lond. 1585. 8. & alias. *

BERNHARDI GORDONI *opus, lilium medicinæ inscriptum, de morborum omnium curatione VII. particulis distributum*, prodiit Venet. 1494. fol. Paris. 1542. 8. LIND. Lugduni 1550. 8. quæ mea est editio. Auctor Monspelii docuit, & in præfatione annum, quo scripsit, definivit, nempe 1305. Praxin totam & semeioticen continet, ex Arabibus inprimis compilatam.

MATTHÆI SYLVATICI, coævi, *opus pandectarum medicarum* sæpe prodiit, ut Venet. 1523. fol. & cum SIMONE JANUENSI & DOMINICI MARTINI de SOSPITELLO *annotationibus* Turini 1526. fol. Non legi, sed disco aliunde dictionarium medicum esse, ad Græcos & Arabes intelligendos, valde rude, & alterius egens glossarii.

GILBERTI Anglici (de AQUILA vel LEGLÆI) *compendium medicinæ vel morborum universalium quam particularium correctum & emendatum per* MICHAELEM de CAPELLA Lugduni 1510. 4. prodiit. * Ex FREINDIO video aliquas tamen observationes & curationes proprias habere, cæterum RHAZEM, & ALEXANDRUM, ex more seculi, exscripsisse.

JOHANNIS PLATEARII *practica brevis curandorum morborum etiam febrium* Lugd. 1525. fol. Medicus Salernitanus vixit exeunte seculo XIII. celebrior ob suos de Materia medica labores.

DINI de GARBO *super quartum Fen. primi* AVICENNÆ *præclarissimos commentarios qui dilucidatorium totius practicæ generalis medicinalis scientiæ numerantur* jam citavi, qui prodierunt Venetiis 1514. fol. & alias. Vixit ineunte seculo XIV.

THOMÆ vero de GARBO DINI filii *summa medicinalis cum duobus ejusdem tractatibus* 1. *de restauratione humidi radicalis*, 2. *de reductione medicinarum ad actum* prodiit Venet. 1511. Lugd. 1529. fol. * Lib. EJUSD. *consiglio contra la pestilentia* Venet. 1576. 8. cum aliis ejus argumenti libellis excusum est.

GUILIELMUS de VARIGNANA eodem tempore creditur vixisse. EJUS *opera medica de curandis morbis universalibus & particularibus, febribus, apostematibus & ulceribus, de venenis, faciei & totius corporis mundificationibus* prodierunt Basil. 1545. 4. 1595. 8. * *Secreta medicinæ ad varios curandos morbos verissimis auctoritatibus illustrata*, Venet. 1520. 8. excusa sunt LIND. formulæ nempe innumeraque remedia.

JOHANNIS de GADDESDEN vulgo *Anglici praxis medica, rosa Anglica dicta*, 4. *libris distincta*, prodiit August. Vind. 1595. 4. cum titulo *practica medicina a capite ad pedes* Venet. 1506. fol. quæ mea est editio, porro 1516. fol. & Neapoli 1508. fol. & prius Papiæ 1492. fol. Triste de JOHANNE judicium est GUIDONIS de CAULIACO, qui *fatuam Rosam* vocavit, qua repetantur fabulæ HISPANI, GILBERTI & THEODORICI. Fusus est de eo homine FREINDIUS, quem anno 1320. vixisse ex VVOODIO refert, & GORDONIUM citasse monet. Empiricus fuit, usus medicamentis superstitiosis & frivolis, non tamen merus compilator, qui praxin, in ipsa Regia, secutus sit. Versiculis delectatus est. Totam praxin, ut titulus fert, & chirurgiæ partem, & diætetices tradidit cum *antidotario* quo chemica aliqua continentur.

TURRISANUS de TURRISANIS, cujus exstat *commentarius in artem parvam* GALENI Venetiis 1504. 1543. 1559. fol. * Lib. excusus, ineunte seculo XIV. vixit infelicissimus medicus ex testimonio GALEOTTI MARTII *de doctr. promiscua*. c. 15.

Ejusdem ævi est GENTILIS FULGINAS, *de Foligno*, cujus *consilia peregregia ad quævis morborum totius corporis genera* cum *Tractatu de hernia & balneis* & cum ANTONII CERMISONI *consiliis* prodierunt Venetiis 1503. fol. * EJUS *Tractatus de febribus* excusus est Venetiis 1484. fol. & 1526. fol. * Ejus *Tract. de lepra* ibid. 1536. fol. * *Tract. de proportionibus medicinarum & de modis investigandi complexiones eorum* cum aliis *de dosibus* scriptis Patavii 1556. 8. excusus est, tum 1579. 4. Lugd. 1584. 8. Venet. 1484. * 1486. & 1492. fol. *Questiones & tractatus extravagantes* Venetiis editæ sunt 1520. fol. * *Expositio cum commentario* ÆGIDII *monachi Benedictini* Venetiis 1494. fol. MANDOSIO teste.

Eo seculo exeunte vixit NICOLAUS NICOLUS Florentinus non contemnendus auctor, etsi a FREINDIO omissus sit, & qui multa ipse viderit. EJUS sunt *sermones medicinales* VII. *de conservanda sanitate, de febribus, de membris capitis, de membris spiritualibus, naturalibus & generalibus, & chirurgia* Venet. 1491. 1507. * 1533. fol. 4. vol. fol. editi.

JAC. de DONDIS, quem AGGREGATOREM vocant, *promtuarium medicinæ* Venet. 1481. fol. L. & 1576. fol. prodiit. In eo *quæ quibus morbis medicamenta sint accommodata ex veteribus medicis copiosissime & miro ordine monstratur*.

MARSLII de S. SOPHIA *Tract. de febribus super* I. *Fen.* Lib. IV. AVICENNÆ *cum cura omnium accidentium febrium quæ uni a capite ad calcem practicæ æquipollet* Lugdun. 1501. 8. & 1517. 4. & Venet. 1514. fol. prodiit. * Vixit cum NICOLO.

GALEACII de S. SOPHIA *opus medicinæ practicæ* Hagenoæ 1533. fol. * Vixit exeunte seculo XIV.

Eadem fere ætas fuit BALESCON seu VALESCI de TARANTA, professoris Monspeliensis, cujus *practica vulgo dicta Philonium de curatione morborum* prodiit Venet. 1502. fol. & 1521. fol. * Lugd. 1535. 8. maj. & in epitomen redactum a DESIDERIO Lugd. 1560. 8. * deinde ad GUIDONIS DESIDERII editionem emendatum a J. HARTMANNO BEYERO recusum Francof. 1599. 4. & 1680. 4. quæ editio ex barbara dictione in puriorem reformata est, & ordo capitum passim mutatus, ut castratam dixerit CONRINGIUS. Liber scriptus est anno 1418. ipso monente in præfatione auctore. Solet ad singulum morbum ex ordine referre sententias Græcorum, Arabum, & recentiorum, deinde suum, neque id ineptum, judicium interponere, non absque propriis observationibus. Una Venetiis & Lugduni prodiit *introductio* brevissima *ad practicam medicinæ* JOHANNIS de TORNAMIRA, & ipsius Monspessulani doctoris, quem RENATUS MOREAU male transfert ad annum 1450. cum sæpissime a VALESCO citetur, atque adeo ante eum vixerit. EJUS Tractatus *de febribus* prodiit Lugduni 1501. 4. * cum *clarificatione* ad IX. Lib. RHAZIS & Venet. 1507. fol. 1521. fol. *

JACOBI de PARTIBUS, quem ad annum 1423. recensent, *summa alphabetica morborum & remediorum ex libris* MESUÆ *excerpta* prodiit Venet. 1576. fol. Lugd. 1589. 8. LIND.

JOH. de CONCOREGIO male ad annum 1501. a LINDENIO relegatus obiit anno 1438. professor Pisanus auctore B. CORTE *medicor. mediol.* p. 25. scripsit *Lucidarium medicinæ divisum in 4. tractatus de capite, pectore stomacho, genitalibus*, quod videtur idem esse cum *Praxi nova totius fere medicinæ* edita Papiæ 1485. fol. MEIB. Venet. 1515. fol. * LIND.

SIGISMUNDUS de POLCASTRIS etiam circa annum 1438. dicitur vixisse. EJUS *Quæstiones, quarum prima de actuatione medicinarum: secunda de appropinquatoria ad æqualitatem* pon-

ponderalem: tertia de restauratione humidi substantifici: quarta de reductione corporum: quinta de extremis temperantiæ prodiit Venet. 1506. fol. *

Ad eumdem annum refertur a RENATO MOREAU HUGO BENTIUS vulgo Senensis. EJUS *consilia saluberrima ad omnes ægritudines noviter correcta & ad optimum ordinem redacta additis aliis nonnullis utilissimis consiliis* prodierunt Venetiis 1518. fol. in operibus omnibus.

Ad eandem ætatem refertur ANTONIUS GUAINERIUS Papiensis, cujus *opus præclarum de ægritudinibus capitis, oculorum, aurium, narium, gutturis, pectoris & pulmonis, cordis, matricis, juncturarum, & de pleuresi, fluxibus, de calculosa passione, peste, febribus, venenis, balneis, & antidotarium* cum J. FALCONIS *additamentis* prodiit Papiæ 1518. 4. & Lugduni 1525. 4. * Prior his omnibus editionibus mea est, *practica* nempe Papiæ 1497. fol. excusa, quæ dicitur Venetiis 1498. fol. recusa esse. Barbare de more seculi scripsit & varia habet, quorum simillima apud J. de GACDESDEN reperiuntur.

ORTOLF'S *von Bayerland arzneybuch* Nürnberg 1477. fol. *

J. MICHAELIS SAVANAROLÆ *Practica canonica de febribus, pulsibus, urinis, egestionibus; Italiæ balneis* prodiit Venet. 1498. fol. 1503. fol. Lugdun. 1560. 8. LIND. & *practica de ægritudinibus a capite ad pedes* Papiæ 1486. fol. LIND. qui ad annum 1440. ejus viri ætatem definit. EJUS *introductio in medicina practicam* cum BARTH. de MONTAGNANA & BERTIUCHI LOMBARDI similibus opusculis recusa est Argentinæ 1533. 24.

J. MATTHÆUS de GRADIBUS primarius lector Ticinensis obiit 1460. EJUS *Practica* Pars I. & II. Papiæ 1497. fol. * *Consilia* secundum vias AVICENNÆ *ordinatorum utile repertorium* Papiæ 1501. fol. prodierunt. * Venet. 1524. fol. 1521. fol. cum ASTARIO, & Lugd. 1535. fol. *

LUD. BAUERII de BAUERIIS *consiliorum de re medica seu morborum curationibus* Liber cum CASPARIS TORELLA libro *de peste ovina*, & ANGELI DECEMBRIS *consilio de curatione pestis* prodiit Bonon. 1489. fol. & interpolatus a RUSTICO PLACENTINO Papiæ 1521. fol. *consilia* vero studio GUALTHERI RYFF recusa sunt Argentor. 1542. 4.

ANTONIUS de GRADIS vel GRADIBUS Mediolanensis, quem video ad annum 1468. poni, ignotæ mihi ætatis auctor est. Ejus Liber *de febribus* ad Arabum sententiam prodiit Basil. 1535. fol. cum CLEMENTE.

Neque novi, quæ vera ætas sit CHRISTOPHORI de BARZIZZIS, cujus Liber *de febrium cognitione & cura* cum eodem CLEMENTE prodiit: *introductorium* vero seu *janua ad omne opus practicum medicinæ* Augustæ Vindelic. 1518. 4. Ponitur a LINDENIO ad annum 1494.

GUILIELMI BRIXIENSIS, quem video ad annum 1472. referri, *Tractatus ad unamquamque ægritudinem a capite ad pedes curandam:* EJUSD. Lib. *de febribus, de peste, de curatione pestis* Venet. 1508. fol. prodiit. *

ALBICI *praxis medendi, regimen sanitatis & pestilentia* Lipsiæ 1484. 4. excusa est.

ROLANDUS CAPELLUTIUS hujus ævi videtur, cujus Liber *de curatione pestiferorum apostematum* curante H. CONRINGIO Francof. 1642. 8. Brunsvici 1648. 4. excusus est. Neque chirurgia, neque Liber de cortice Peruviano ad eum pertinet, quæ ipsi LINDENIUS tribuit.

MARCI GATENARIÆ *omnes quos scripsit libri* prodierunt Basileæ 1537. fol. Lugduni 1506. 4. 1525. 8. quæ editio mea est & 1532. 8. L. Paris. 1540. 8. Liber vero *de curis ægritudinum particularium* Lugd. 1506. 4. Bonon. 1517. 8. Vixit vergente seculo XV. qui curationem anno 1481. a se administratam excitet. Arabes legit satis empiricus, in historia morborum brevis, plurimus de genio seculi in medicamentis propriis, Arabicis, & GIRINGELLI. Multas habet observationes proprias. Monet ne adeo mature sepeliantur apoplectici; cortice ovi urinas pellit: podagram in se ipso sanavit abstinentia a vino p. 164. Ed. Basil. Superstitiosa etiam habet, adipem felinum ad tetanum, viperas a fætido medicamento per anum egestas.

CÆSAR LANDULPHUS contemporaneus fuit GATENARIÆ, ut a quo balneo & inunctione sanatus sit. EJUS Liber qui *febrium naturam & implicationem explicat* intermittentes solas exponit, & fere in medicamentis est.

BLASIUS ASTIARIUS Parmensis, Librum *de curandis febribus* cum GATENARIA excusum reliquit, qui multa habet communia cum Libro CHRITOPHORI de BARZIZIIS. In variolis venæ sectionem & purgantia medicamenta lenia laudat, non obstante stadio eruptionis

suo proprio usus experimento. Cicatrices oleo evitare jubet. Uterque & cum Basiliensi & cum Lugdunensi editione GATENARIÆ, cumque SEBASTIANO AQUILANO excusus est, tum seorsim Lugd. 1532. Francof. 1604. 8. * & cum CLEMENTIS *lucubrationibus* Lugdun. 1506. 4. * & cum Consil. J. MATTH. de *gradibus*, Ver. 1521.

JOHANNIS ARCULANI vel HERCULANI *praxis medica qua artificiosa methodus omnium morborum a capite ad calcem causas & remedia exponit* prodiit Venet. 1497. fol. 1504. fol.* Est idem in RHAZEN commentarius jam citatus, recusus anno 1560. fol.

In JOHANNIS de KETAM Alamanni *fasciculo medicinæ* Venet. 1495. fol. 1500. fol. 1513. fol. edito continentur Tractatus *de phlebotomia*, *consilium* PETRI de TUSSIGNANA *contra Epidimiam*: Tractatus *de ægritudinibus puerorum & earum cura*, *& compendium breve curationum*. Nonne idem est JOHANNIS de BETHAZ *fasciculus medicinæ* Venet. 1491. fol. editus, dictus a LINDENIO?

VITALIS de FURNO Liber *salutarium remediorum curationumque ad.... totius corporis humani morbos & ægritudines* prodiit Moguntiæ 1531. fol. apud IVONEM SCHOEFFER ex codice monasterii Eberbacensis. Est dictionarium medicum morborum, ciborum, medicamentorum, partium corporis humani. Ætas incerta: nam etsi c. 298. se regi Belæ faciat Ungariæ coævum, serioris tamen ævi esse videtur.

ANTONII CERMISONI *consilia medica* 153. *contra omnes fere ægritudines, a capite ad usque pedes* Venet. 1503. fol. tum & 1497. fol. Lugd. 1525. 4. & alias LIND.

GEORGII VALLÆ *universa medicinæ ex Græcis potissimum contracta* Lib. VII. Venet. 1501. f. L.

MARSILIO FICINO *contra la peste insieme con* TOMASO *del* GARBO, MERYO *da* FAENZA *ed altri autori sopra la medesima materia* Florent. 1576. 8. * Latine cum titulo *de epidemio morbo*, prodiit Aug. Vindel. 1518. 4. Platonicum Philosophum fuisse notum est.

NICOLAI LEONICENI primi, qui a barbaro ad puriores fontes rediit, *Opus de tribus doctrinis ordinatis secundum* GALENI *sententiam* Venet. 1508. fol. cum aliis ejus opusculis prodiit recusum Basileæ 1532. fol. *

GABRIEL de ZERBIS *de cautelis medicorum Liber* Lugdun. 1525. 4. & alias. *

FRANCISCI de VILLALOBOS *problemas con otros dialogos de Medicina y familiares* Zamora 1543. fol. N. ANT. sed ediderat IDEM jam anno 1498. fol. Salmanticæ Tractatum *de las enfermidas de las bubas* IBID.

MARTINI MARTINEZ DAMPIER Lib. *de Albeiteria que escririo* MANUEL DIAZ Saragossa 1498. fol. N. ANT.

PETRI PINTORIS *aggregatio sententiarum doctorum omnium de præservatione & curatione pestilentiæ* Rom. 1499. fol. * L.

PETRI de BAYRO qui incipiente seculo XVI. vixit, *Enchiridion de medendis humani corporis malis* Basil. 1563. 8. Lugdun. 1565. 12. EJUSD. *Lyxipyretæ perpetuæ quæstiones & annexa solutio*.

ALEXANDER BENEDICTUS Veronensis sub finem seculi XV. & initium XVI. vixit, longævus, castra secutus & practicus homo, & prioribus plerisque melior. EJUS Libri XXX. *de re medica* Venetiis 1535. fol. Basil. 1549. fol. editi sunt. Systema practicum continent, magis latine scriptum, quam priorum, magisque ex Græcis, minus sumtum ex Arabibus, denique ex proprio experimento, utilius futurum, si minus esset usus prioribus medicis, quod de omnibus fere ejus ævi scriptoribus judicium obtinet. Cum posteriori editione etiam prodiit Liber *aphorismorum de officio medici & ægroti*, Liber *de pestilentiæ causis, præservatione & auxiliis*, prius excusus cum titulo *de observatione in pestilentia* Venet. 1493. 4. Quæ mea est editio, & denique *anatome corporis humani*.

CONRADI SCHELLING *Consilium ad pustulas malas, morbum quem malum de Francia vulgus appellat* Heidelberg. 4. absque anno. *

SYMPHORIANUS CHAMPIER Lugdunensis, archiater Lotharingicus, qui CAMPEGII cardinalis nomen, vanus homo, usurpavit, seculo XVI. ineunte plurima scripsit, & ex ipsa compilationis ubertate nomen *Aggregatoris Lugdunensis* obtinuit. EJUS *Rosa Gallica omnibus sanitatem affectantibus utilis & necessaria* Paris. 1514. 8. prodiit & Valentiæ (in Delphinatu) 1514. 8. & 1518. EJUSDEM *practica nova in medicina de omnibus morborum generibus ex traditionibus Græcorum, Latinorum, Arabum ac recentiorum* Lib. V. & Lib. I.

de

de omnibus febrium generibus Lugduni 1517. 4. minore & Venetiis 1522. fol. Basil. 1547. 4. L. excusa est, cum CHAMPERII nomine. Singulorum morborum historiam & curationem primo ex traditione Græcorum, inde ex traditione Pœnorum & Arabum, tunc ex traditione recentiorum dat compilatam, & inter Arabes RHAZEM, SERAPIONEM, AVICENNAM, CONSTANTINUM ubique fere sequitur. EJUSDEM *apologetica disceptatio qua docetur an sanguis mitti debeat in causone*, item *sub canem aut prope canem*, & *an pharmacia fortis danda sit in febrium arsivarum principio* cum *Campis elysiis* prodiit, cum nomine CAMPEGII, Lugdun. 1533. 8. * & eodem anno ejusdem *Epistola* ibid. EJUSD. (CAMPEGII) *castigationes seu emendationes pharmacopularum ac Arabum medicorum*, MESUE, SERAPIONIS, RHAZIS, ALPHARABII & *aliorum in* IV. Lib. *divisa* prodierunt Lugdun. 1532. 8. * In iis Lib. IV. continet *curationes ad ægritudines principalium membrorum corporis*. EJUSD. *historiales campi* GALENI *in* Lib. IV. *congesti & commentariis illustrati. accedit elysiorum camporum secundum* GALENUM *libellus*. EJ. *de phlebotomia* Lib. II. Basil. 1532. fol. * EJUSD. *Paradoxa in artem parvam* GALENI. *accedit centiloquium isagogicum, categoriæ medicinæ, epitome commentariorum* GALENI *ad aphorismos, ad prognostica, regimen acutorum, epidemiorum* Lugduni 1516. 8. * EJUSD. *categoriæ medicinales in libros demonstrationum* GALENI Lugdun. 1516. 8. * Ad PETRUM RAPONENSEM *adnotamenta & castigationes* citavi. *Operum* ejus Tomos II. Lugduni 1508. 8. editos esse lego. *

J. CASPARIS TORELLA *Tract. cum consiliis contra pudendagram* Rom. 1497. 4. & *consilia de ægritudine ovilla* Rom. 1505. *

ANTONII SCANAROLI *disputatio utilis de morbo gallico & confirmatio opinionis* NIC. LEONICENI *contra* NATALEM MONTESAURUM Bonon. 1490.

BARTHOLOMÆI MONTAGNANÆ *selectiora opera* prodierunt Norimberg. 1652. fol. In iis præter diætetica, *consilia* exstant 305. *de ægritudinibus humano corpori evenientibus*, & Tract. *de modo componendi medicinas & de earum dosi invenienda*. Una edita sunt *consilia medicinalia* ANTONII CERMISONI, uti diximus, illa vero MONTAGNANÆ jam Venetiis 1497. 1567. fol. Lugduni 1520. 4. 1525. 4. & Francofurti 1604. fol. prodierant. * EJUS *consilium* pro Episcopo & Vicerege *morbo gallico laborante* exstat in collectione ALOYSII LUISINI. Ad annum 1417. a nonnullis collocatur, quod fieri non potest, si consilium pro morbo gallico scripsit. Ego non legi.

Remede très utile contre la fievre pestilencielle & autre maniere d'Epidemie approuvé par plusieurs docteurs en Medecine, & remede très utile pour ceux qui ont là maladie appellée en latin mal françois &c. Lugd. 1501. 4. *

J. VVIDEMANN *de pestilentia cum addita quæstione de fuga pestis* Tubing. 1501. 4. RIV.

VVENDELINI HOCK de BRACKENAU *mentagra, de causis, præservatione, regimine & cura in gallicis* Venet. 1502. 4. &c. ASTR.

BENEDICTUS VICTORIUS Faventinus Medicus Bononiensis, longævus homo, qui praxin, teste LAURENTIO GRYLLO, sexaginta annis secutus sit, isto & priori seculo vixit. EJUS *Empirica medicinæ de curandis corporis humani adfectibus* dicitur a LINDENIO Venetiis 1500. & 1554. 8. edita esse. Mea editio est Veneta 1555. 8. neque anno 1500. prodiisse evidens est ex dedicatione ad JULIUM III. Pontificem. Empiricum se ipsum in præfatione vocat, & empiricorum modo certe scripsit, qui nihil nisi nomina morborum cum plurimis medicamentis proponat. Nonne hoc est B. VICTORII *neues arzneybüchlein* Francof. 1602. 8? * EJ. posthuma & imperfecta *Practica magna* prodiit Venetiis 1562. fol. & continet morbos capitis & pectoris, eorum curationes, cum conjuncta partium anatome. Ex Græcis hæc fere collecta sunt. EJ. *theorice latitudinum medicinæ* Venet. 1516. fol. prodiisse dicitur. L. EJ. *consilia medicinalia ad varia morborum genera* Venet. 1551. 4. 1557. 8. quarum editionum hæc nonnullis consiliis auctior est * EJUS. Lib. *de morbo gallico accedit*. EJUS. Liber *de curatione pleuritidis per sanguinis missionem ad* HIPPOCRATIS & GALENI *scopum* Venet. 1536. 4. quæ mea est editio, Florent. 1551. 8. * Pugnat pro venæ sectione saphenæ lateris contrarii pro Arabibus, contra CURTIUM, & venæ e directo sectionem, nempe in principio cum materia fluctuat, nam in morbo jam adulto venam in cubito lateris adfecti secat. EJUS. *de dosibus medicamentorum* libellus in *collectione* Veneta prodiit anno 1579.

CLEMENTIS CLEMENTINI Amerini Archiatri Lib. de *præceptis medicinæ & de arte medica* Romæ 1512. prodierat. Ejusdem *Lucubrationes de re medica* editæ sunt Basileæ 1535. fol.

Doctior plerisque priorum & dictione mundiori usus, & non ignarus veterum Romanorum, deditus astrologiæ, egit primo *de febribus* & nonnullis aliis morbis, tunc *de medicinis compositis* quod est *antidotarium*. Male ad annum 1468. ponitur a VVOLFG. JUSTO, qui meminerit *constitutionum epidemicorum* annorum 1513. & 1515. Una editus est ignotæ ætatis RICHARDI libellus *de signis febrium*, sectatoris Arabum.

GERARDI de SOLO *Practica, introductorium juvenum Tract. de gradibus, libellus de febribus* Lugd. 1504. 4. *

BAPTISTÆ FIERÆ cujus cœna est, *Comment. in artem medicinalem definitivam* GALENI *cum 4. Q. de virtute movente pulsum Q. de phlegmatico & bilioso aqualiter febrientibus, Tr. de intensione & remissione* prodiit Mantuæ 1515. fol. Venet. 1548. fol. L. *

GABRIEL BIEL *sermo medicinalis contra pestem & de fuga pestis quæstio* Hagenoæ 1515. 4. * scolastici opus, longe antiquioris, nisi nomen fallit.

LUDOVICI CHARENSIS TOSETTI *introductorium in artem medicam practicam* Venet. 1515. fol. LIND.

HENRICI STROEMER *regimen vvie sich vvieder die Pestilenz zu bevvahren auch denen die damit begriffen hülfe zu reichen* Lips. 1516. 4. RIV. EJUSD. *saluberrima contra pestilentiam observationes* (idem forte opus) Mogunt. 1517. 4. Lips. 1519. 4. * 1516. 4. RIV.

SIM. PISTORIS *regiment vvieder die schvvere und erschrekliche krankheit die pestilenz* Lipsiæ 1517. 4. RIV. editio secunda.

LAURENT. PHRYESEN'S *Spiegel der arzney* Strasburgi 1517. fol. 1529. fol. 1532. fol. *defensio* AVICENNÆ ad *Germania medicos* ibid. 1530. 4. * EJUS *de curandis pustulis, ulceribus & doloribus mali Franzos* Basil. 1532. 4.

PETR. ANT. RUSTICI *manuale medicorum canonice practicantium* Papiæ 1517. 8. EJUS *tabula de peste, febri pestilente, igne persico*, Papiæ 1521. fol. *

LEONHARDI SCHMAUS *lucubratiuncula de morbo Gallico & ejus noviter reperta cura cum ligno indico* August. Vindel. 1518. 4. *

ULRICI de HUTTEN *de guajaci medicina & morbo gallico* Lib. I. Mogunt. 1519 4. 1531. 8. prodiit Anglice Lond. 1539. 12. Gujaco se sanatum credebat, sed probabile reddit J. ASTRUCIUS non fidelem fuisse curationem. Melius, quam priores, lignum Guajacum descripsit.

Medici Romani NICOLAI LEONICENI *discipuli antisophista* Bonon. 1519. 4. Edidit LUDOVICUS BONACIOLUS. Multa GALENI, HIPPOCRATIS, & ARISTOTELIS loca hic explicantur, & JOHANNIS ALEXANDRI spuriæ HIPPOCRATIS epidemiæ evertuntur.

MATTHÆI CURTII Ticinensis, Patavini, & postremo Bononiensis Professoris, Lib. *de curandis febribus* Patavii 1521. 4. dicitur prodiisse a LINDENIO, qui videtur error esse typographi, neque enim eo anno libros imprimebat MEJETTUS, ex multis editis libris notus bibliopola. Mea editio est Venet. 1561. 8. Collectio est ex Veteribus. EJUS Lib. *de vena sectione quum in aliis affectibus tum vel maxime in pleuritide* Lugd. 1532. 8. sub titulo MATTHÆI de CURTE PL. Venet. 1534. 8. 1539. 8. quæ mea est editio, & cujus præfatio data est anno 1538. Hagenoæ 1534. 4. Lugdun. 1538. 8. Bonon. 1539. 4. LIND. Pugnat pro venæ sectione in latere adfecto, contra Arabes. EJUSD. *dosandi methodos ad tirunculos* in collectione Veneta anni 1579. 8. prodiit.

VVENCESLAI BAIER *Consilium de peste*, Lips. 1522. 4. cum tractatu *de balneis Carolinis* 4. *

AMBROSII LEONIS *opus quæst. tum aliis plerisque in rebus cum vero maxime in philosophia & medicina* Venet. 1523. 4. * EJ. *castigationes adversus* AVERRHOEN Venet. 1532. fol. cum ipso AVERRHOE *.

LUDOVICI de LUCENA *de tuenda præsertim a peste integra valetudine deque hujus morbi remediis* Tolos. 1523. 4. N. ANT.

FRIDERICI CHRYSOGONI *de modo collegiandi, prognosticandi & curandi febres* Venet. 1528. fol. * EJ.

CASP. KEPLERS *regiment vvieder die pestilenz und gifftige pestilenz fieber die schvviz-sucht genannt* Lips. 1529. 8. *

SIMONIS RICHINI *de sudatoria febris curatione* Colon. 1529. 4. *

Et jam magis magisque cum reliquis artibus etiam medicina convalescebat. Fonte medici

dici aperti sunt circa hæc tempora GALENI versiones procuratæ tum a GUIL. COPO Basiliensi Helveto, FRANCISCI I. archiatro, qui jam Paris. 1513. 4. Lib. *de affectorum locorum notitia* vertit, tum inprimis ab egregio viro, & in hoc opere felicissime versato, THOMA LINACRO qui Cantabrigiæ anno 1517. Lib. *de tuenda valetudine* & ex ordine multos alios latine reddidit. In eodem opere VESALIUS, CAIUS, aliique cum laude laborarunt. In HIPPOCRATE aliisque græcis medicis vertendis inprimis vitam trivit JANUS CORNARIUS (*Hanbutt* quod equidem non *cornum* sed *rosa sepium pomum* significat) Zvviccaviensis, cujus labores jam passim laudavimus. Propria etiam aliqua edidit, inter quæ est *universa rei medica epigraphe seu enumeratio* Basileæ 1529. 4. 1551. 8. Lib. *de peste* Lib. II. ibid 1551. 8. *

Deinde opportunitate legendorum verorum fontium usus PETRUS BRISSOT, Parisinus medicus, qui apud Lusitanos artem cum laude exercebat, contra Arabes signum extulit, & venam in pleuritide non ex alterno, sed ex directo latere morbi secari jussit, longeque liberalius quam hæmophobus permiserat AVICENNA, sanguinem mittere præcepit, in *apologia de incisione vena in pleuritide* data Parisiis anno 1525. & excusa Basil. 1529. 8. tum Venet. 1539. 8. quæ mea est editio, & recusa a RENATO MOREAU 1622. 8. 1630. 8. quo equidem conatu magnos in se clamores excitavit, & pene persecutionem, ostendit tamen dissentiri posse ab Arabibus & frequentes successores invenit. Scripsit autem inprimis contra DIONYSIUM, archiatrum Regis Lusitaniæ.

FRANCISCI DELGADO *del modo di adoperare il legno santo, ovvero del modo che si guarisce il mal francese ed ogni mal incurabile* Venet. 1529. 4. *

SEBASTIANI ROI *conclusa* ARISTOTELIS *&* GALENI *gravissimam pugnam discutientia* Lips. 1529. 4. *

JOHANNIS MANARDI Ferrariensis, qui jam elapso priori seculo florere cepit, & in Ungaria atque Polonia medicinam fecit, celeberrimi sua ætate viri, sunt *medicinales epistola, recentiorum errata & antiquorum decreta peritissime reserantes* Paris. 1528. 8. Argentor. 1529. 8. Lugd. 1549. 8. LIND. Earumdem *Epistolarum medicinalium* Lib. XX. Venet. 1542. fol. Basil. 1549. fol. Hanov. 1611. fol. cum titulo *ἰατρολογία* seu *curia medica* prodierunt. Epistolæ ab anno 1500. ad 1536. scriptæ sunt. Acriter Arabes fere ubique reprehendit maxime MESUEN. Argumentum varium est, multa tamen practica. In venæ sectione stat pro CURTIO. Aliquæ etiam MANARDI epistolæ recusæ sunt cum *epistolis* SYMPHORIANI CAMPECII & CORONÆI Lugdun. 1533. 8. & cum MASSÆ, MUNDELLÆ, THEODOSII, LARGI & aliorum epistolis Lugdun. 1537. fol. *

LEONHARDUS FUCHSIUS VVemdingensis Suevo-Bavarus, Tubingæ docuit, & ipse fontes Græcos consuluit, Arabum hostis. Plurima scripsit, quorum magna fama fuit, nunc dudum evanuit. Edidit jam anno 1530. 4. Hagenoæ *Errata recentiorum medicorum* LX. *numero, adjectis eorumdem confutationibus*, in quæ exstant SEBASTIANI MONTUI *adnotatiuncula* Lugdun. 1533. 8. 1548. 8. L. Deinde dedit *paradoxorum medicorum* Libros III. *in quibus Arabum ætatisque nostra medicorum errata indicantur, confutantur, &* SEB MONTUI *adnotatiuncula exploduntur* Basil. 1535. fol. Paris. 1546. 8. Varii argumenti sunt, botanici, physiologici, practici, pathologici, fere perpetuo opposita Arabibus. EJUSD. *Libri tres difficilium aliquot quæstionum & hodie passim controversarum explicationem continentes* Basileæ excusi sunt 1540. 4. * EJ. *de medendi methodo* L. IV. prodierunt Paris. 1539. 8. 1550. Basil. 1541. fol. * EJ. *sanandis totius corporis malis* Lib. V. Basil. 1542. 8. EJ. *adpendix ad quinque morbos curandi rationem* Lugdun. 1548. 16. in qua chirurgia continetur. EJ. *methodus perveniendi ad solidam medicinam* Paris. 1546. 12. * EJ. *institutiones medicina ad* HIPPOCRATIS, GALENI, VETERUM *scripta recte intelligenda utiles* L. V. Basil. 1567. 1583. 8. 1615. 8. * Eas gallice vertit & edidit Lugduni GUILLIELMUS PARADIN Lyon 1552. * EJ. *Libri eristici* plurimi sunt, ut CORNARIUS *furens* Basil. 1533. 8. * *Adversus* CHRIST EGENOLPHII *Typographi Francofurtensis calumnias responsio* Basil. 1535. 8. * *Apologia adversus* GUALTERUM RYFF Basil. 1536. 8. * *Apologia tres adversus* G. PUTEANUM, qua aloen non aperire ostia venarum ostendit, *altera contra* SEB. MONTUUM, qua aliqua paradoxorum capita defendit: *tertia* adversus H. THRIVERIUM in qua sanguinem e directo partis adfectæ mittere suadet Basil. 1540. 4. *Apologia qua criminationibus ac calumniis* J. PLACOTOMI *respondet* Francof. 1566. 8. * EJUSD. *opera omnia* prodierunt Francof. 1566. 1567. 1604. fol. III. tom.

Institutiones Fuchsii prodierunt 1601. 8. Lugd. 1560. 8. quæ mea editio est. Commodum compendium medicinæ ejus seculi.

J. BENEDICTI *regimen de novo & prius Germaniæ inaudito morbo quem passim Anglicum sudorem appellant præservativum & curativum* Cracov. 1530. 8. Lund. EJ. *libellus de causis & curatione pestis ad præservationem & curationem ejus mali omnibus necessarius* revisus & multis in locis auctus Cracov. 1552. 8. *

HIERONYMUS FRACASTORIUS Veronensis, Philosophus, Medicus, Astronomus, Poeta, excellentis ingenii vir, a civibus statuam post mortem meritus est, & proprium biographum. EJUS Lib. III. *de contagionibus & morbis contagiosis* editi Venet. 1546. 8. Lugdun. 1550. 16. huc faciunt, in quibus pestis, petechialis, tunc nova febris, & lues venerea, describuntur. Febres eas rejecta venæ sectione & purgatione sanandas suscipit pulveribus, bolaribus, absorbentibus, tum acidis cardiacis, succo limonum, aceto. Lib. *de vini temperatura* ad diætam pertinet. *De siphilide* carmen Veronæ 1530. Basil. 1536. 8. Antvverpiæ 1562. 8. & alias excusum diximus in pathologicis. Opera omnia edita sunt Venet. 1555. 4. 1584. 4. 1591. 8. * Genevæ 1637. 8. quæ mea est editio, Patavii 1739. 4.

Ante GALILÆUM Specillis ocularis stellas contemplatum esse FRACASTORIUM ostendit SCIPIO MAFFEI de fulmine pag. 85.

ANTONIUM MUSAM BRASSAVOLUM Ferraren. illaudatum dimittere nequeo, qui insignis in sanandis ægris fuerit, quos in anno ... ad 1500. curaverit, AMATO teste pag. 293. In *examine omnium loch decoctionum*, &c. Venet. 1553. 8. optime de *lue gallica* scripsit. Exstant etiam EJUS *responsa ad quæstiones* ALEXANDRI FONTANA *de morbo gallico & ligno indico*, omnia in collectione LUISINI.

CÆSAR OPTATUS in Lib. *de febre hectica* Venet. 1531. 4. edito saphenam ejusdem lateris in pleuritide jussit secari.

OPTATUM recusum habeo cum *Savanarola*, Venet. 1552. fol. fusum & antiqui saporis librum.

OTHO BRUNFELS Moguntinus, poliater Bernensis, pius homo & diligens suo ævo ex veteribus & recentioribus collector, scripsit Argentorati 1532. 8. *Theses seu locos communes totius rei medicæ*, item *de usu pharmacorum deque artificio suppressam alvum ciendi*. IDEM *neotericorum aliquot medicamentorum in medicinam practicam introductiones* edidit ibid. 1533. 24. BERTRUCII nempe & aliorum. * EJUSD. *Spiegel der arzney* prodiit ibid. 1532. fol. EJUSD. *epitome medices summam totius medicinæ complectens* Antvverp. 1540. 8. Paris. 1540. 8. OSB. Venet. 1542. 8. edita est. * EJUSD. *iatrion medicamentorum simplicium continens remedia omnium morborum* Argentorati prodiit 1533. 8. vol. 2. secundum titulos morborum medicamenta ex veteribus recenset, nullo delectu habito.

HIEREMIÆ THRIVERII *de missione sanguinis in pleuritide* Lovan. 1532. 4. * *Adjectum est corollarium super missionem sanguinis in pleuritide* Antvverp. 1541. 8. * EJ. *de temperamentis morborum & opportunitate auxiliorum. Adjectus est Elenchus apologiæ* LEONHARDI FUCHSII *nuper emissæ de sanguinis missione in pleuritide* Lovan. 1535. 4. * EJ. *methodus universæ medicinæ brevissima & absolutissima* edita a filio DIONYSIO Leid. 1592. 8. L. *

LAURENTII RUSII *hippiatricon* Lutet. 1532. fol. * an collectio veterum quæ eo anno prodiit?

JOHANNIS HASFURT *novæ medicinæ methodus ex mathematicorum ratione curandi morbos* Ettlingæ 1532. 4. *

PAULUS TUCCA *de observantia curationis febrium juxta præceptorum ejus decreta* Neapoli 1532. 8. 1600. 8. LIND. Ex eo varia in *therapeute* excerpsit SEVERINUS.

LUDOVICI PANIZZA *quæstio de phlebotomiis fiendis in omni dolore, in omnique apostemate, inflammationibus, præsertim in pleuresi* Venet. 1532. 4. Lib. EJUSD. *apologia commentarii de parca evacuatione in principio graviorum morborum a materia & malæ non furiosa pendentium facienda ad mentem* HIPPOCRATIS Venet. 1561. fol. B. GOTT.

PAMPHILI MONTII Bononiensis *de subjecto medicinæ* Lib. I. *quatuor aphorismorum* HIPP. *interpretatio*, &c. Bonon. 1532. fol. Venet. 1545. 8. LIND. EJUSD. *methodus medendi* Aug. Vindel. 1540. 8. data anno 1539. Continet materiam medicam, physiologica & anatomica, denique methodum medendi ex indicationibus, ad saporem veterum.

FRANCISCI BONAFIDES Patavini Professoris, *quæstio de cura pleuritidis per venæ sectionem adver-*

adversus CURTIUM *cum epistola* MARTINI BROCARDI *medicorum principis atque monarchiæ* prodiit Venet. 1533. 4. In *epistola* monarcha laudat ad diversionem sectionem saphenæ ejusdem lateris sub morbi principium; ad derivationem sectionem venæ basilicæ lateris oppositi. Ipse BONAFIDES sententiam Arabum defendit, in eodem nempe latere saphenam, ex altero basilicam optime secari. Fatetur tamen, si plethora non adfuerit, & morbus adultior, posse etiam ejusdem lateris basilicam secari. Provocat etiam ad experimenta sua. Curationem reliquam pleuritidis addit, & iconem parum probabilem venarum pectus nutrientium.

PETRI FRANCISCI PAULI adversus AVICENNAM *de vena sectione tractatus* Venet. 1533. 4. LIND.

PAULI recusus liber cum opusculis Academiæ Florentinæ ostendit, inconstantem esse AVICENNAM, & sibi & Galeno contradicere.

BERNHARDI UNGER *apologetica epistola pro defensione Arabum composita cum* S. MONTUI *annotatiunculis in* FUCHSII *errata medicorum recentiorum* Lugdun. 1533. 8. *

BASSIANI LANDI *dialogus qui barbaromastix seu medicus* inscribitur. Venet. 1533. 4. L. EJUSD. *Iatrologia seu dialogi duo in quibus de universa artis medica, pracipue vero morborum omnium & agnoscendorum & curandorum absolutissima methodo disseritur* Basil. 1543. 4. Venet. 1557. 4. LIND.

GEORGII KRAUT *de principiis universalibus totius medicina tam theorica quam practica ex doctrina* AVICENNÆ *aliorumque congestus & tabulis magna ex parte explicatus* Hagenoæ 1533. fol. L.

SEBASTIANI MONTUI *annotatiuncula in errata recentiorum medicorum per* L. FUCHSIUM *collecta cum Epist.* UNGERI jam dicta, *& Epistola responsiva pro Græcorum defensione in Arabum errata a* SYMPHORIANO CAMPEGIO *composita* Lugdun. 1533. 8. 1548. 8. LIND. EJ. *dialexeon medicinalium* Lib. II. *adversus* Errata & Paradoxa L. FUSCHSII, *adjectus est libellus de his qua ad rationalis medici disciplinam, munus, laudes, consilia & pramia pertinent* Lugdun. 1537. 4. TEICHM.

J. de S. AMAND *de idoneo auxiliorum usu* libellus, & CHRISTOPH. HEYL *artificialis medicina* cum libello BERTRUCII Mogunt. 1534. 4. L.

ACADEMIÆ FLORENTINÆ *opuscula adversus Arabes* Lugdun. 1534. 8. Ea Academia se GALENICAM appellavit, & Arabibus atque Barbaris bellum indixit.

Cæterum hac collectione continentur *Barbaromastix*, libellus jam dictus PETR. FR. PAULI & LEONARDI GIACHINI *adversus* MESUEN *& vulgares medicos* tractatus.

A much profitable treatise against the pestilence translated in English by TH. PAYNER Lond. 1534. 12. AMES. Auctorem non expressit.

JAC. GENGERI *consilium de pestis regimine, præservatione & cura* Aug. Vind. 1534. 8. LIND.

Tabula dua curationum morborum stomachi & hepatis Argentor. 1534. fol.

In HENRICI CORNELII AGRIPPÆ *operibus* Lugduni 1535. 8. editis exstat *Regimen seu antidotum adversus pestem securissimum.* * Nihil magni vero firmive ab auctore occultæ philosophiæ spero.

JAC. ALLAXINI *Medicina aliquot disceptationes eruditissima quibus recentiorum & Arabum permulti errores ad veterum disciplinam appenduntur* Paris. 1535. 8. LIND.

MATTHÆI VICECOMITIS *regimen contra pestem* Venet. 1535. 8. L.

ALEXANDRI TRAJANI PETRONII *proposita seu aphorismi medici* 149. Venet. 1535. 8. L. EJ. *de alvo sine medicamento mollienda* Rom. 1581. fol. cum Lib. *de victu Romanorum*.

JOH. DIURII *scrinium medicina sive aphorismi & collectiones medicinales* Paris. 1536. 8. L.

MAG. MENGHI Faventini *de omnibus generibus febrium & de morbis particularibus a capite ad pedes* Venet. 1536. fol. MEIB.

HIERONYMI ACORAMBONI Eupetii Patavini Professoris, *tractatus de lacte nunc primum impressus* Venet. 1536. 8. Romæ LEONIS X. ævo medicinam exercuit, dudumque hunc librum scripserat, quo demonstrat, posse lac in febre putrida dari. Multa utilia admiscet, de venæ sectione in gravidis, lactis in phthisi usu felici, capræ lactis & caprilis lactis utilitate in febre putrida & declinatione febrium longarum, multa de lactis & seri qualitatibus.

FRANCISCI EMERICI *medicorum auxiliorum dexter usus ad veram* HIPPOCRATIS & GALENI *mentem* Norimberg. 1537. 4. L.

JAC. SCHOLL *apologia ad medicinam applicatio brevis ex probatissimis auctoribus... Fasciculus totius medicinæ Theses aliquot rei medicæ complectens* Argentin. 1537. 4. L.

MICHAELIS VILLANOVANI (SERVETI celebris hæretici) *syruporum universa ratio ad* GALENI *censuram diligenter expolita & ... vera purgandi methodus cum expositione aphorismi Concocta Medicari* Parisf. 1537. 8. Venet. 1545. 8. Lugd. 1546. 8. L. *

J. FRANCISCI BRANCALEONIS *dialogus de balneorum utilitate cum ad sanitatem tuendam, tum ad morbos curandos ex* HIPPOCRATE, GALENO *cæterisque medicis excerpta* Parisf. 1536. 8.

ALPHONSI FERRI Lib. IV. *de L. sancti multiplici medicina & vini exhibitione* Rom. 1537. 8. * Basil. 1538. 8. * Parisf. 1542. 12. L.

ALOYSII MUNDELLÆ *epistolæ medicinales auctæ & recognitæ & annotationes in* BRASSAVOLÆ *examen simplicium medicamentorum* Basil. 1538. 8. 1543. 4. Ab Arabibus etiam ad Græcos transiit, & eorum auctoritatibus pugnavit. EJUSD. *Epistola ad* JOSEPHUM VALDANIUM *qua tractatur quæstio, utrum in lienis affectibus secanda sit vena quæ est ad annularem digitum sinistræ manus*, Patav. 1567. 8. L. EJUSD. *dialogi medicinales* X. Tiguri 1551. 4. L. EJUS *theatrum* GALENI diximus.

THOMÆ PHILOLOGI *mali gallici sanandi modi omnes*, Venet. 1538. 4. *

ANDREÆ VESALII CAROLI V. & PHILIPPI II. medici, magni anatomici, *epistola docens venam axillarem dextri cubiti in dolore laterali secandam & melancholicum succum ex venæ portarum ramis ad sedem pertinentibus purgari*, Basil. 1539. 4. Eo tempore Hispani medici BRISSOTI sectatores tamquam hæreticos coram judicibus adcusabant. Noster ex anatome non satis adcurata defendit, dextri cubiti venam, ut proximam venæ sine pari, in utriusque lateris pleuritide secare oportere. Permittit tamen etiam venæ pedis sectionem. EJ. Epistolæ *de usu radicis chinæ*, Basil. 1546. fol. Lugd. 1547. 16. anatomica quidem est maxima ex parte, chinæ tamen radici parum tribuit & ostendit, ab eo remedio CÆSAREM parum adjutum esse. EJUSD. *consilium pro visu partim depravato partim abolito* Basil. 1583. fol. cum MONTANO. EJ. *consilia de arthritide* in collectione Francofurtensi 1592. 8.

VICTORIS TRINCAVELLI Veneti *de vena secanda in pleuritide rudimentum*, Venet. 1539. 8. quæ mea est editio 1563. 8. quæ LIND. cum libello BRISSOTI & CURTII. Sententia VICTORIS est, si magna plethora adfuerit, & in mora periculum, ex loco quam maxime remoto revellendum esse, eaque ipsi cum Arabibus communis est. Si malum mediocre fuerit, posse sufficere venæ sectionem e directo largiter. EJUSD. *Epistola an in morbi initio ante concoctionem purgare tunc solum liceat cum materia turget*, Patav. 1567. 8. L. EJ. *Consilia medica per locos communes* digesta: *Epistolar.* Libri III. *Tractatus tres de.. venæ sectione in pleuritide, febre pestilentiali*, Basil. 1587. fol. * EJ. *de cognoscendis & curandis morbis tam externis quam internis opus elaboratissimum*, Basil. 1607. & 1639. 8. ENDT. EJ. *opera omnia* Lugdun. (seu Venet.) 1586. fol. Venet. 1599. fol. * EJ *controversiarum medicinalium practicarum* Libri V. *opus posthumum*, Francof. 1617. 4. L. *

GUIL. BUDÆI *de curandis articularibus morbis commentarius*, Parisf. 1539. 8. *

AMBROSII JUNGEN *nützliche unterrichtung vvie man sich in diesen schvveren läuften der pestilenz halten soll*, Augspurg 1539. 4. HAEN.

ANDREAS THURINUS archiater pontificius jam anno 1528. contra CURTIUM scripsit pro venæ sectione lateris oppositi, ut video ex GUASTAVINIO. Sed in nullo catalogo eam editionem reperio. Habet autem LINDENIUS *responsiones contra* CURTIUM *de vena in pleuritide secanda*, Bonon. 1543. 4. *Epistolam contra eumdem* CURTIUM *de eodem argumento*, Parisf. 1538. 4. quæ forte est prima illa, de qua quæro, & *de curatione pleuritidis per venæ sectionem cum eadem Epistola* Lugdun. 1537. 4. eadem procul dubio editio, quam repetit LINDENIUS cum anno 1597. In principio morbi secat venas oppositas, in statu venas e directo, ad deliquium usque animi. Porro *defensio contra* M. ANTONIUM MONTISIANUM *quod non in omni febre putrida conveniat venæ sectio*, Romæ prodiit 1549. fol. * & *de Embrocha nova seu Duccia artificiali qua utuntur Florentini ad varios morbos*, Lugd. 1537. 4. quæ omnia repetuntur in operibus Romæ 1549. fol. editis. Sed eumdem virum lego, cum serio pleuritide ipse laboraret, venæ sectionem non ex sua, sed ex Græcorum theoria admisisse.

LEON-

LEONHARDI JACCHINI *adversus* AVICENNAM, MESUEN *&* *vulgares medicos omnes*, Lugdun. 1540. 8. L. EJ. *acutorum morborum curatio* ibid. eodem anno L. EJ. *methodus curandarum febrium per* RODERICUM FONSECAM *edita* Pisis 1615. 4. Basil. 1625. 8. L. EJ. *opuscula elegantissima de rationali curandi arte : de acutorum morborum curatione : quæstiones naturales*, Basil. 1563. 1567. 4. 1589. 8. Lugd. 1622. 4. L.

ANTONIUS GALLUS *de ligno sancto non permiscendo*. ID. *in imperitos fucatosque medicos*, Paris. 1540. 8. *

VALENTINI POLIDAMI *aliquot nuper scripti Libri de re medica*, Basil. 1540. 8. *

Epitome medica Antvverp. 1540. 8. Varia habet botanica ex PLINIO & THEOPHRASTO, & catalogum plantarum secundum temperamenta & qualitates tertias, denique practica aliqua.

Fundament der Medicynen en Chirurgie, Antvverp. 1540. fol. *

CHRIST. HEGENDORPHINI *Antidotum contra pestilentiam*, Lips. 1540. 8. *

ANTONII LUDOVICI *opera medica*, Ulyssip. 1540. fol. * LIND. habet 1543.

REMARCLI FUCHSII *morbi hispanici quem alii gallicum, alii neapolitanum vocant, curandi per guajaci decoctum exquisitissima methodus*, Paris. 1541. 4.

De PARACELSO jam aliquoties dictum est, homine nostrate, nato ex familia Abbatiscellana *Höhiner*, & pago *Gaiss*, qui primus medicorum Germanice in Academia docuit. Ignarus equidem, inque anatome super omnem fidem rudis, pathologiæ & semeiotices (excepto forte lotio) expers, vanus rerum suarum laudator, novam tamen sectam condere suscepit, quæ morbos non aleret ad Galenicorum morem, sed subito validissimis medicamentis quasi obtruncaret. Famam maximam in Germania adeptus turpethi mineralis & mercurii in lue venerea non satis noto usu, & opio sive laudano, eo faciliores coævos reperit, qui sibi auscultarent. Inde ea secta nata est, quæ varias præparationes chemicas moliretur, atque eas ad morbos, quibus videbantur convenire, exiguo cum judicio, absque distinctione causarum & temporum, adplicaret. Hi homines venæ sectionem diætamque antiphlogisticam in febribus sustulerunt, earumque loco calidam & sudoriferam curationem introduxerunt. Morbos non mediis eorum causam tollentibus, sed arcanis specificis tollere sunt conati. Literas, anatomen neglexerunt. Illa tamen secta in Germania ita regnavit, ut vix ullus apud principem archiater reperiretur, quin scholis chemicis innutritus foret. Neque hodie *arcanorum chemicorum* laudes penitus deferbuerunt. Scripta varia PARACELSI huc pertinent, si legi mererentur, pleraque ab ejus morte edita, quæ in annum 1541. cadit. *De vita longa* Libri V. *cum commentariis* GERHARDI DORN, Francofurt. 1560. 8. 1583. 8. * EJ. *De restituta utriusque medicina vera praxi*, Lugdun. 1578. 8. * EJ. *Methodus pharmacandi vvas ein artzt in dem menschen zu purgiren hab*, Strasburg 1578. 4. * EJ. *centum quindecim curationes & experimenta cum annexis quibusdam* PENOTI Basil. 1582. 8. * EJ. *klage uber seine discipel und leichtfertige aerzte*, Basil. 1594. 4. * EJ. *Von den gradibus und compositionibus der recepten und natürlichen dingen*, Strasburg. 1608. 8. *Paragraphorum* etiam Libri 13. Basil. 1571. 4. & *Archidoxa* ibid. 1570. 4. germanice prodierunt. In *operibus omnibus* multa huc adhuc spectant, quæ Francof. 1603. 4. vol. 4. Basil. 1589. 4. Argentorati germanice 1607. 4. decem tomis & 1616. fol. & Genevæ 1658. fol. vol. 3. ex prelo exierunt, ut *Paramirum de quinque entibus omnium morborum : labyrinthus medicorum errantium cum admonitione ut medicinam ex aliis Libris quam quos hactenus legerunt, addiscere studeant : de peste : morbis ex tartaro* Libri II. *de medicinis & causis morborum tartareorum : de morbis amentium : origine causisque hydropysis, apoplexiæ, uteri*, &c. *de caducis : de febribus : consilia ægrotis utilia : de phlebotomia : Liber meteororum*.

JACOBUS SYLVIUS Ambianus, vir eruditus, utriusque linguæ peritus, & antiquorum, ut acerrimus defensor, ita lector industrius, Hippocraticæ medicinæ in Academia Parisina restitutor, avarus cæterum & sectarius homo. Varios libellos edidit, ut *morborum internorum curationem brevi methodo comprehensam* ex GALENO & GATTINARIA, Venet. 1549. 8. (1548. ponit L.) & Paris. 1554. 8. Tiguri 1555. 8. *De febrium differentiis, peste*, &c. jam dixi. *Quæstio de vini exhibitione in febribus*. *Consilium de arthritide* in collectione Francofurtensi anno 1592. prodiit. Opera omnia cum vita scriptoris RENATUS MOREAU edidit Genevæ 1635. fol. Lugd. 1549. 16. quæ mea editio est.

TERTII DAMIANI *Theoria medicina & chirurgia*, & Liber περὶ ἱδρῶτος *tempore quo hoc malum sæviit concinnatus*, Antvverp. 1541. 4. PASCH. GALL. *

ANTONII GAZII libellus *quo medicamentorum genere purgationes fieri debeant, seu de ratione evacuandi*, Basil. 1541. fol. & cum CATALANI *regulis curationis* ibid. 1565. 8.

JOHANNES GUNTHER vulgo GUINTERUS Andernacensis, per multos annos Professor Parisinus, VESALII præceptor, in magno senio exstinctus. EJ. *de victus & medendi ratione tum alio tum pestilentiæ tempore observanda* Liber prodiit Argentor. 1542. 8. EJ. Liber idem forte est *de pestilentia*, Argentor. 1565. 8. Idem est procul dubio *bericht regiment und ordnung vvie die pestilenz und pestilenzischen fieber zu erkennen und curieren seyen*, Strasburg 1564. 4. * EJ. est *kurzer auszug des büchleins von der pestilenz für den gemeinen mann*, Strasburg 1564. 4. *De medicina veteri & nova tum cognoscenda tum facienda*, Basil. 1571. fol. vol. 2. *Gynæciorum commentarius de gravidarum, parturientium, puerperarum, & infantum cura* a J. G. SCHENKIO editus, Argentor. 1606. 8. *

JODOCI VVILLICHII Resellani *observationes medicæ in* L. LACTANTII *Librum de opificio Dei*, Francof. ad Viadr. 1542. 8. EJ. *nutzliches regiment von der pestilenz*, Francof. ad Viadr. 1554. 4. * Anatomici, ut nunc video, argumenti.

ANDREÆ a LACUNA *compendium curationis & præservationis febris pestilentialis*, Argentor. 1542. 8. Antvverp. 1556. 8. Hispanice Salmanticæ 1560. *

GUALTHERUS HERMANNUS RYFF, insignis compilator, edidit Argentorati 1542. 12. *enchiridion medicinæ theoreticæ & practicæ*. *

J. D. BELLOVACI *scrinium medicum sive aphorismi & collectiones medicinales*, Argentor. 1542. 12. *

NICOLAI MASSÆ Veneti, anatomici & practici non vulgaris, qui plerumque propria experimenta secutus sit, sunt, *Epistolæ medicinales & philosophicæ*. Earum Tomus I. Venetiis 1542. 4. prodiit. *tomus uterque* ibid. 1550. 4. & auctius 1558. 4. quæ mea est editio. Pleræque sunt practici argumenti, & consilia ad varios morbos continent. EJ. *examen de venæ sectione & sanguinis missione in febribus ex humorum putredine ortis ac in aliis præter naturam affectibus*, Venet. 1560. 4. & 1568. 4. L.

JACOBI FERDINANDI *de regimine a peste præservativo libellus*, Cracov. 1543. 8. L.

JOH. KUFNER *adversus pestilentiam locis compluribus exitialiter grassantem cephalæam.... ejusdem accidentarios casus tabella curativa* Ingolstad. 1543. 8. RIV. EJ. *de vitanda & profliganda epidemica contagione epistolium prophylacticum* ibid. 1544. 8. RIV.

JOHANNES CAIUS Archiater EDUARDI VI. vir eruditissimus & in eruendis Veterum codicibus felix & indefessus, qui *Librum I. de decretis* HIPPOCRATIS & PLATONIS, *Librum* HIPPOCRATIS *de pharmacis: fragmentum* Libri VII. GALENI *de usu partium: fragmentum quod deerat Libri de ptisana* & alia monumenta veterum oblivioni eripuit, & multa Græca feliciter Latine vertit. Edidit *Libros II. de medendi methodo ex* GALENI & J. B. MONTANI *sententia*, Basil. 1544. 8. 1558. 8. * Reliquos libros jam citavi.

THADDÆUS DUNUS Locarnensis, GESNERI amicus, edidit *de ratione curandi per venæ sectionem Libros* III. Paris. 1544. 8. recusos Tiguri 1570. 8. quibus ibidem quartus accessit 1571. 8. & 1579. 8. L. * EJ. *nova constitutio artis revellendi, derivandi & evacuandi per venæ sectionem*, Tiguri 1577. 8. * in quo opere pugnat pro revulsione ad loca remota contra GALENUM & FUCHSIUM. An hi cæterum Libri a prioribus differant valde dubito. EJ. *muliebrium morborum omnis generis remedia ex* DIOSCORIDE, GALENO, PLINIO, *Barbarisque & Arabibus*, Argentor. 1565. 8. & alphabetica tabula est, & alia secundum facultates medicamentorum. EJ. *epistolæ medicinales* (in quibus *de curatione pleuritidis & morborum articularium tractatur*) & *miscellaneorum de re medica Liber*, Tiguri 1555. 8. & multis locis auctiores 1592. 8. ibid. cum Libro *de semitertiana*.

LUDOVICI LOBERA de AVILA *de las quatro enfermidades cortesanes gota artetica sciatica mala de piedra rinones y mal de bubas* 1544. fol. ANT. EJ. *regimiento de la salud de la esterilidad de hombres y mugeres y enfermidades de los rinones*, Pinciæ 1551. N. ANT.

JOHANNIS THIBAULT gallica lingua scriptus *Thesaurus remediorum præservativorum & curatoriorum pestis & aliarum febrium pestilentialium, tum de causis podagræ, remediis epilepsiæ, apoplexiæ, pleuritidis*, Parisiis prodiit 1544. PASCH.

THOMAS PHAYER *a bock of children: the regimen of life: a treatise of the pestylence*, Lond. 1544. 8. 1553. 24. 1560. 8. AMES.

NICOLAUS MAGNUS *de medicis pulveribus*, Paris. 1545. 8. *

J. de AVINNON *medicina hispalensis*, Sevilla 1545. 4. ANT.

LIONELLI FAVENTINI de VICTORIIS *practica medicinalis cum scholiis* J. KUFNERI Ingolstad. 1545. 4. * EJ. *de ægritudinibus infantium cum app.* KUFNERI, Lugdun. 1574. 8.

PETRI GORRÆI *praxis medicina quovis illustri titulo inscribenda*, Venet. 1545. LIND.

Anoymi *praxis medicina cum* DIOCLIS *epistola & nonnullis* CELSI, Venet. 1545. 8. L.

M. ANTONII SEVERINI *Quæstiones medicinales adversus antiquos & nostræ ætatis medicos*, Venet. 1545. 1546. 4. LIND. & Lugdun. 1555. 16. *

JOHANNES FERNELIUS Claromontanus, qui vulgo Ambianus dicitur, Professor Parisinus & Regum medicus, inter primos suo ævo floruit, elegântia, matheseos cognitione, libertate sentiendi, perpetua diligentia, & ingenii acumine insignis, honoratus & dives. Multa scripsit. *Liber de purgandi ratione* prodiit Parisiis 1545. 8. Lugdun. 1548. 8. Venet. 1549. 8. Hanoviæ 1603. 8. & alias. *Therapeutice universalis*, prius quam perfecta esset, auctore exstincto abrupta est. Quæ supersunt *de cura morbi*, *de vena sectione* (in qua CURTII rationem secutus est) posthuma prodierunt cura GUILIELMI PLANCII, Lugdun. 1569. 8. *Febrium curandarum methodus generalis* & ipsa posthuma edita est Francof. 1577. 8. *Experimenta medicamentorum facile parabilium*, Francofurti prodierunt 1570. 8. * *Consilia*, Francof. (& Parisiis) 1585. 8. Hanoviæ 1607. 8. L. *de luis venereæ seu morbi gallici curatione*, Antvverpiæ 1579. 8. Patav. 1580. 8. in qua, minus laudabili opinione usus, argentum vivum rejecit. *Consilia de arthritide* in collectione, Francof. 1592. 8. recusa sunt. *Universa medicina* seu opera quæ tunc prodierant una excusa sunt, Venet. 1564. 4. * & Paris. 1567. fol. * deinde plenius cum eodem titulo, Francof. 1577. fol. & 1592. fol. 1607. 8. Hanov. 1610. fol Leid. 1645. 8. 2. vol. & plenissime cum adjectis *notis & observationibus* J. & OTTHONIS HEURNII, Ultrajecti 1656. 4.

Iterum adhuc plenius HEURNIUS prodiit Genev. 1649. fol. ut audio, nec enim ea editio præsto est.

HIERONYMUS CARDANUS Mediolanensis, singularium amator, ex peregrinationibus & varia eruditione doctior, hinc lectu non inutilis, ingenii liberrimi, Algebræ laude insignis, sed credulus astrologiæ, & magiæ, & in theorias suas pronior, varia usus fortuna & multis inimicitiis vexatus, bis rejectus a collegio medicorum patrio (CORTE p. 75.) anno 1544. Professor Patavinus, amicus VESALI, vanus & περιαυτόλογος, plurima edidit non inutilia neque ingrata lectu, etsi cum auctore minime sentias, neque ubique securus fidem adhibeas narranti. EJUS Liber *de malo recentiorum medicorum medendi usu centum errores illorum continens*, Venet. 1545. 8. 1548. L. Paris. 1565. 8.* EJ. *contradicentium medicorum* Libri II. Lugdun. 1548. 4. Marburg. 1607. 8. * Editio mea est, Paris 1565. 8. EJ. *de methodo medendi sectiones* 4. *quarum prior est de erroribus recentiorum medicorum, altera de simplicium nocumentis, tertia de curationibus admirandis, quarta consiliorum*, Paris. 1565. 8. * EJ. *opuscula artem medicam exercentibus utilissima de cyna radice: consilium pro difficultate spirandi: consilium pro fluxu sanguinis coercendo: consilium pro lepra: cum actione in calumniatorem Libri de subtilitate* (SCALIGERUM) Basil. 1559. 8. L. Aliqua etiam *consilia* cum *commentario* in HIPPOCRATIS *de aere, aqua & locis* prodierunt Basil. 1570. fol. EJ. *ars curandi parva, quæ est absolutissima medendi methodus* & consilia atque historica continet, Basileæ excusa est 1566. 8. 2. vol. L. EJ. *opuscula medica senilia de rationali curandi ratione: de facultatibus purgantium: de morbo regio* posthuma prodierunt Lugduni 1638. 8. * In Libris *de subtilitate* multa huc pertinent, ut vires medicamentorum, etiam noviter detectorum, curationes, incisiones cadaverum, de calculis, venenis, morbis raris observationes. Opera omnia Genevæ 1620. fol. 10. vol. & plenissime Lugduni 1663. prodierunt fol.

ALPHONSI GOMEZ *de humorum præparatione adversus Arabes*, Hispali 1546. 8. *

JOACHIMI VADIANI medici, poetæ, rhetoris, geographi, theologi, Professoris Viennensis, inde senatoris Sangallensis in Helvetia *consilium contra pestem*, Basil. 1546. 8. *

CHRISTOPHORI BALLISTA *de re medica* Libri V. Tigur. 1546. 8. *

ALOYSII TRISSINI *problematum medicorum* Libri VI. *ex* GALENI *sententia*, Basil. 1547. 8. 1548. 8. Patav. 1629. 8. LIND.

J. PETRUS MERENDA *de ratione evacuandi* Libri III. Basil. 1547. 8. (& 1555. 8. LIND.)

BERNHARDINI PATERNI *de humorum purgatione circa morborum initia tentanda*, Rom. 1547. 8. Spir. 1581. 8. L. Collector locorum ex veteribus.

DONATI ANTONII ab ALTOMARI *methodus alterationis, concoctionis, digestionis, præparationis, purgationis ex* HIPPOCRATIS *&* GALENI *sententia*, Venet. 1547. 4. & auctius ibid. 1558. 4. * EJ. *ars medica de medendis corporis humani morbis*, Neapoli 1553. 4. Venet. 1558. 8. 1568. 1570. 4. LIND. Harderovici 1656. 8. &c. passim cum PETRI SALII DIVERSI in hoc opus observationibus. EJ. *ars medica de curandis febribus*, Neapol. 1554. Venet. 1562. 4. L. EJ. *opuscula medica primum in unum collecta & recognita*, Venet. 1561. 4. * EJ. *opera omnia* Lugd. 1565. fol. 1586. fol. *

ALPHONSI LUPEI de CORELLA *enchiridion seu methodus medicandi* Cæsar. August. 1549. 12. Valentiæ 1581. 16. N. ANT. EJ. *de arte curativa* Libri IV. Stellæ Navarræ 1555. 8. EJ. *de febre maligna &* GALENI *placitis* ibid. 1574. 8. N. ANT. EJ. *de morbo pustulato*, Valent. 1581. 4. * ANT.

JULII ALEXANDRINI a NEUSTAIN archiatri Cæsaris non I. Maximiliani ut STOLLIUS, sed II. ἐναντιωμάτων 64. GALENI L. Venet. 1548. 8. * EJ. *Antiargenterica pro* GALENO Venet. 1552. 4. * EJUSD. *antiargentericorum suorum adversus* GALENI *calumniatores defensio*, Venet. 1564. 4. * EJ. *Epistola ad* ANDREAM CAMUTIUM *qua agitur de 4. dubiis*, 1. *an in intermittente tertiana altera die sanguis mittendus*. 2. *an sanguis in bilioso maxime abundet*. 3. *an in declinatione ratione imminentis alterius morbi mori quis possit*. 4. *an piper ad jecur perveniat* cum CAMUTII *excussione gravissimi morbi*, Florent. 1580. 4. * LIND.

ANTONII FUMANELLI *de pestis curatione* (& *de compositione medicamentorum*) Venet. 1548. 8. EJ. *Opera medica varia tum ad tuendam sanitatem, tum ad profligandos morbos*, Tigur. 1557. fol. *

CAMILLI THOMAI Ravennatis *rationalis methodus ad omnes fere curandos morbos internarum partium corporis humani*, Venet. 1548. LIND. cum BENEDICTI VICTORII Empirica, & mihi cum ead. ibid. 1555. 8. atque apud alium bibliopolam eodem anno cum J. SYLVII *commentario de febribus ex Libris* HIPPOCRATIS *&* GALENI *plurima parte selectis* 8. Addit LIND. Parisiis anno 1550. 12. Francofurti 1598. 8. 1626. 8. recusam esse. Breve & ægræ utile compendium.

JASONEM a PRATIS diximus in pathologicis.

J. F. BOCHALINI *apologia adversus aliquot* DONATI MUTII *in* HIPPOCRATEM *&* GALENUM *convicia & de secanda vena in prægnantibus epistola*, Brixiæ 1549. 4. L.

J. ANT. BOCZAVOTRA *tractatus quatuordecim methodi medendi ex* GALENO Neapol. 1549. 8. *

PAMPHILI FROREMBENI *collectanea de febribus*, Venet. 1550. 8. *

GABRIEL GABLIELIS *in quæstionem* HIERONYMI BONIPORTI *de materiæ imminutione in principio morbi dissolutiones*. EJUSD. *de totius evacuandæ materiæ ratione explicatio*, Patav. 1550. 4. L.

DIONYSII FONTANONI *practica medica seu de morborum internorum curatione* Libri IV. Lugdun. 1550. 8. &c. & alias LIND. *

JOHANNES ARGENTERIUS Turinensis, parum clinicus, & parcus citator experimentorum, sed acuti ingenii homo, qui ausus sit, eo seculo, multa in GALENUN moliri. EJUS Librum *de consultationibus medicis*, Florent. 1551. 8. diximus. IDEM *de erroribus veterum medicorum* scripsit, Florent. 1553. fol. EJ. Libri XIV. *de morbis* Florent. 1556. fol. jam citati sunt. EJ. *de vi purgantium medicamentorum* qui libellus prodiit in operibus omnibus Venet. 1592. fol. Hanov. 1610. fol.

DOMINICI MUTII *quæsita quatuor medicinalia juxta* HIPPOCRATIS *&* GALENI *sententiam examinata, an pueros citra* 14. *annos purgare liceat*, 2. *an in quolibet morbo magno assentientibus viribus & ætate mittendus sit sanguis*, 3. *an in morborum principio purgandum*, 4. *an in morbi argumento vacuare seu purgare expediat*, Venet. 1551. 8. Parif. 1555. 16. Lugd. 1577. 12. * LIND.

FRANCISCI RAPARDI *magnum & perpetuum almanach a consuetis nugis liberum adeoque vere medicum de phlebotomia, balneis, purgationibus certiora præcepta continens*, Antvverp 1551. * L.

JACOBI CORNICII *adversus luis contagia in dialogi formam digestum* προφυλακτικὸν VVittemb. 1551. 8. VVormat. 1563. 8. quæ mea est editio. Ex seculi sapore.

CHRI-

CHRISTOPH. STADMION *bericht vvie man sich in sterbens läuften halten soll*, Coburg. 1551. 4. * RIV.

THIERRY de HERY *methode curatoire de la maladie vénérienne vulgairement appellée grosse verole & de la diversité de ses symtomes* Paris. 1552. 8. * Ab Italiæ medicis didicerat veram methodum expugnandi mali. Non tamen sanavit FRANCISCUM I., nam eum ANTON. le COQ curavit anno 1539. quo demum anno THEODORICUS Italiam adiit, ASTRUCIO teste.

J. PHILIPPUS INGRASSIAS Rachalbutensis Siculus, ejus regni archiater, doctus homo in veterum scriptis & Arabum, neque absque experimento, superstitiosus autem & acerbus in adversarios & avarus, tenax cæterum decoris artis suæ & in recipiendis medicis difficilis, nisi specimen artis edidissent. In libro *de tumoribus*, Neapoli 1553. fol. edito etiam inflammationes morbosque inflammatorios, tum carum & lethargum descripsit, & multa veterum loca aut conciliavit aut correxit. EJ. *quæstio de medicamento purgante atque obiter de sanguinis missione an sexta die possit fieri*, Venet. 1568. 4. Defendit fieri posse, accusat medicos, qui cum ægrum purgare nollent, mortis ipsi causa fuerint. Una prodiit Quæstio *utrum victus a principio ad statum usque procedere debeat subtiliando*, & *Quod veterinaria cum nobiliori medicina sit* apologia nempe quod accipitrem proregis deligatione adjuvisset. Lego apud LEONARDUM a CAPOA T. II. *ragionam.* VI. p. 68. voluisse INGRASSIAM veterinarios suo judicio subjicere, sed proregem avaritiæ ejus obstitisse. EJ. *de frigida potu post purgans*, Mediolan. 1586. 4. * EJ. *raggionamento fatto sopra l'infermità epidemica dell'anno* 1558. Panorm. 1560. 4. * EJ. *informazione del pestifero e contagioso morbo il quale affligge la città di Palermo dell'anno* 1575. 1576. Panorm. 1576. 4. qui liber idem est forte quæ *brevis methodus curandi pestiferum contagium quod anno 1575. & 1576. Panormum invasit* edita a JOACHIMO CAMERARIO cum aliis de peste operibus. EJ. *jatrapologia L. quo multa adversus barbaros medicos disputantur*, Venetiis anno 1544. ni fallor prodiit 8. nam annus non additur. Cum ea prodiit *Quæstio* quam LINDENIUS ait excusam fuisse Panormi 1545. 8. *utrum in capitis vulneribus, phrenitide atque pleuritide exsolvens nuncupatum medicamentum, an leniens tantum congruens sit*. INGRASSIAS respondet, si febris mitis fuerit, vel vulnus capitis omnino absque febre, purgari posse pro lubitu, prudentius si febris valentior, & adhuc lenius, si meninges inflammatæ sint. Arabes ubique refutat.

J. BAPTISTÆ THEODOSII *medicinales epistolæ in quibus complures variæque res ad medicinam spectantes disertissime traduntur*, Basil. 1553. 8.

HERCULIS BONACOSSI *de curatione pleuritidis ab* HIPPOCRATIS, GALENI, AETII, ALEX. TRALLIANI, PAULI ÆGINETÆ, PHILOTHEI *monumentis deprompta*, Bonon. 1553. 4. L. Nonne EJUSDEM est, etsi legi HENRICI BONACOSTI nomen, *de humorum exsuperantia, jejuniis ac therapiis medicamentisque purgativis oppugnanda, de curatione catarrhi & modo præparandi ligni sancti*, Bonon. 1553. 4. *

J. FRANCISCI ROTÆ *de introducendis Græcorum medicaminibus*, Bonon. 1553. fol. *

FRANCISCI de VALLERIOLA *enarrationum medicinalium* Libri VI. *responsionum* Liber I. Lugdun. 1554. 8. 1589. 8. Venet. 1558. LIND. EJ. *loci medicinæ communes tribus libris digesti cum appendice*, Venet. 1563. 8. Lugd. 1589. 8. vol. 2. Genev. 1604. 8. L. EJ. *animadversiones & adnotata in omnia Paradoxa* JOUBERTI, cum JOUBERTO ipso prodierunt. Observationes diximus in Pathologicis. EJ. *artis medicæ fundamentum secundum* GALENUM Lugdun. 1626. 8. * Doctissimus vir fuit, & a quo multa discas.

JOHANNIS LANGII Lemberga Silesii, magni peregrinatoris & polyhistoris, archiatri Palatini *epistolæ*. Earum 83. Basileæ prodierunt 1554. 4. & auctius 1560. 4. *epistolæ* vero 144. Francofurti anno 1589. 8. quæ editio repetita est Hanoviæ 1605. 8. cum titulo *Epistolarum medicinalium, opus tripartitum*. Variæ eruditionis sunt, practicæ tamen inprimis.

J. BAPTISTA MONTANUS, Professor Patavinus, sui seculi pene oraculum fuit, in eo infelix, quod ipse sua opera non ediderit, discipuli vero satis male officio sint functi, qui ediderunt, ut ipse MONTANUS questus sit de eorum incommoda sedulitate. EJUSD. *consultationum medicinalium centuriæ* III. Venet. 1554. 8. prodierunt, & *consilia medica quæ alibi exstant nunc primum edita opera* HIERONYMI DONZELLINI *in tres partes distributa ab infinitis mendis repurgata*, Basileæ 1557. 8. RIV. Norimberg. 1559. fol. quod operum MONTANI optimum æstimatur. EJUSD. *Idea doctrinæ Hippocraticæ de generatione pituitæ,*

melan-

melancholico humore, cachexia & praeparatione humorum. In *opusculis* & seorsim, Francof. 1621. 8. prodiit. EJUSD. *opuscula varia & praeclara in quibus fere tota medicina methodice explicatur opera* H. DONZELLINI *in duo volumina congesta* Basil. 1558. 8. 1565. 8. * quibus methodus medicinae universalis, & CAII methodus therapeutica, & alia continentur, pathologica & diaetetica. EJUSD. *medicina universa ex lectionibus ejus & opusculis caeteris collecta* MARTINI WEINRICHII *opera edita*, Francofurti 1587. fol. * Jacent nunc ea scripta, quod ex lectione potius & theoria quam ex natura nata sint.

GEORGII GOMEZ PEREIRA *Antoniana Margarita in qua omnium pene morborum discursus proponuntur* Methymnae Duelli (Medina del Campo) 1554. fol. 1587. fol. * In celebri scripto, quo CARTESIO etiam praeivit, acre in GALENUM judicium, rarissimo eo seculo spectaculo fertur. EJUSDEM *nova veraque medicina christiana ratione comprobata* ibid. 1558. fol. *

J. BACCHANELLI *de consensu medicorum in curandis morbis* Libri IV. Paris. 1554. 12. Venet. 1555. 8. Lugduni 1572. 8. *

BACCHANELLI liber Lexicon reale practicum est, ex Graecis & Arabibus.

PETRI HASSARD *morbi gallici compendiosa curatio*, Lovan. 1554. *

JOHANNES CRATO nobilibus cum addito titulo a CRAFTHEIM adscriptus, Uratislaviensis, vir eximius, gratiosus, Archiater trium Imperatorum & ecclesiae Protestantium magnum olim columen, LUTHERI conviva, parum equidem in tanta dignitate scripsit. Exstant tamen aliquot ejus libelli: *Ordnung der praeservation wie man sich in der Pestilenz verwahren auch curirt werden soll*, Breslau 1555. 4. * recusa cum titulo *de vera praecavendi & curandi febrem pestilentialem ratione* in collectione SCHOLZIANA. EJ. *methodus therapeutica ex* GALENI *&* MONTANI *sententia*, Basil. 1555. 8. Venet. 1560. 8. Francof. 1608. 8. * EJ. *ad artem medicam isagoge cum epistola qua recta* GALENUM *legendi ratio ostenditur* Venet. 1560. 8. * & in collectione SCHOLZIANA. EJ. *assertio pro libello suo germanico de febri putrida pestilenti: adjecta brevi commentatione de contagio & putredine*, Francof. 1585. 8. * EJUSD. μικροτέχνη seu *parva ars medicandi* a L. SCHOLZIO edita Francof. 1592. 8. Hanov. 1609. 8. & in collectione SCHOLZIANA. Ea *microtechna* germanice cum *Diaetetice* versa prodiit Spirae 1629. 12. EJ. *auserlesene arzney künste herausgegeben durch* PAULUM MUNCERUM prodierunt Francof. 1590. 4. * EJ. *analogismus seu artificiosus transitus a generali methodo ad exercitationem particularem cum consiliis a* SCHOLZIO editus est. EJ. *de morbo gallico* Liber in eadem collectione exstat. Denique *consiliorum* Liber I. Francof. 1591. 8. *alter* 1592. 8. *tertius* 1592. *quartus* 1593. *quintus* eodem anno, *sextus & septimus*, Hanoviae 1611. prodierunt, & conjunctim 1589. fol. 1610. fol. 1654. 8. 7. vol. 1671. 8. 7. vol. quae mea editio est. In ea collectione habentur collecti cura LAURENTII SCHOLZII *septem consiliorum & septem epistolarum Libri* non CRATONIS solius, ut titulus prae se fert, sed omnium fere celebrium Italiae & Germaniae medicorum. Multa in ea collectione curiosa reperi, spiritu vitrioli sanata sputa sanguinis, ungulae alcis de epilepsiam virtutem erroris convictam, &c.

NOBILIS SOCII *Tractatus de temporibus & modo rite purgandi*, Lugdun. 1555. 16. LIND. EJUSD. *praecertatio ad veram medicinam pro Arabum & proborum Medicorum tutela*, Venet. 1554. 8. *

GUILEILMUS GRATAROLUS Bergomensis, qui Basileae in Helvetia vixit, in Alchemiam proclivis, praeter diaetetica *varia*, edidit tractatum *de pestis descriptione, causis, signis & certa praeservatione*, Lugdun. 1555. 8. cum aliis similibus Libellis SALADINI ASCULANI & aliorum recusum, Venet. 1576. PASC.

GUIL. RONDELETII Liber *de ponderibus* hoc anno 1555. prodiit, Patav. in 8. nempe de dosibus medicamentorum. Deinde ab ejus demum morte *opera medica seu methodus curandi morborum omnium humani corporis & alia ejus opera*, Parisiis 1575. 8. Lugdun. 1583. 8. & alias excusa sunt. Eruditissimi viri & perpetuo in augenda arte occupati opera imperfecta prodiisse eo magis dolendum est, quo major ejus in dissecandis emortuorum cadaveribus (inter quae ne proprio quidem filio percepit) industria, eo seculo rarissima fuit. Vanam etiam famam fuisse, qua dicitur piscium historiam a PELLICERIO habuisse, ex peregrinatione medica LAUR. GRYLLI apparet, qui RONDELETIUM in aquatilibus occupatissimum vidit, & cum eo vixit. Velociter autem scripsisse, neque satis relegisse opera sua certior est SAMMARTHANI accusatio.

Aliae

Aliæ editiones RONDELETII sunt Genevæ 1623. 8. & Lugdunensis 1575. 8. quæ mea est editio. Opera omnia continent Lib. *de dignoscendis morbis, de febribus & morbo Italico.* In re medicamentaria plurimus est.

CONRADI GESNERI *enchiridion rei medicæ triplicis*. In II. parte continetur *therapeutice*, Tigur. 1555. 8. * *Thesaurum remediorum secretiorum* eo possis referre, & epistolas, quibus multæ per ignota eo tempore vel obsoleta auxilia, curationes gravissimorum morborum describuntur.

J. BAPTISTÆ SUSII Mirandulani Liber *de sanguinis mittendi ratione*, Basil. 1555. 8. deinde cum præfatione JOSEPHI TRULLERII & aliquot ejus & J. RODERICI CASTRENSIS epistolis, Romæ 1628. 12. editus. Discipulus CURTII, contra hæmophobos Arabistas, defendit venæ sectionem in omni continua & putrida febre, in omni plethora & inflammatione, etiam in crudo morbo & ante coctionem. TRULLERIUS eamdem methodum, quæ sua fuerit, laudat, & in pleuritide febreque maligna felicissime sibi cessisse testatur, & ad testes provocat. Applaudit RODERICUS. EJUSD. SUSII Libri III. *de venis e directo secandis* Cremon. 1559. 4. Liber jam anno 1544. paratus erat, quo auctor annum agens vigesimum a CURTIO ad scribendum fuerat excitatus. Eum defendit contra utrumque ANDREÆ THURINI scriptum, contra VICTOREM TRINCAVELLIUM, B. VICTORIUM & contrariam VESALII opinionem, & venæ cubitalis e directo sectionem auctoritatibus tuetur. In saphena præservationis tantum causa secabant.

JOH. a SPREMBERGER *gründlicher bericht, raht und hülfe vvieder die pestilenzische kranckheit*, Breslau. 1555. 4. RIV. *

Arzneybuch vvorinn befunden TARQUINII OCYORI (*Schnellenberg*) *zvvanzig vvurtzeln und kräuter*. M. HUND *regiment vvieder etliche krankheiten.. podagra, franzosen*. EURICII CORDI *vvieder die plage des steins*. HIER. BOCK *vvieder die grausame plage des steins*, Konigsberg 1555. 4. * Priores editiones ignoro.

MATTHÆI CORNACIS *enchiridion medicæ consultationis apud ægros secundum artem & experientiam instituendæ*, Basil. 1556. 8. & auctius 1564. 8. cum variis historiis *fetus mortui in utero gestati*. Medicinæ compendium est, continens physiologica aliqua, historias morborum, curationem, auctoris astrologiæ nimis dediti.

HIERONYMI MONTUI *opuscula juvenalia*, Lugdun. 1556. 8. * EJ. *compendiolum curatricis scientiæ adjecta sylloge de purgationibus* Lugdun. 1556. 8. Compendium est pathologiæ & praxeos, ex veterum scriptis concinnatum. EJ. *de activa medicinæ scientia commentarii duo*, Lugdun. 1557. 8. diætetica & practica. * EJ. *anasicevis morborum Liber primus*, Lugdun. 1560. 8. Ejusdem generis, constat collectis ad singulos morbos veterum prædictionibus & medicamentis. EJ. *practica medica in sex partes divisa de profligandis morbis particularibus*, Venet. 1626. 4. * Priora opuscula omnia continet cum chirurgicis alibi citatis. EJ. *halosis febrium* laudatum opusculum alibi dictum est.

BLASII HOLLERII *morborum curandorum ex* GALENI *præcipue sententia brevis institutio*; Basil 1556. 8. Liber & *medicæ artis theoria Libris duobus succincte comprehensa atque medicinæ studioso necessaria*, Argentin. 1565. 8. Colon. 1572. 8. LIND.

REYNERI SOLENANDRI archiatri Cliviensis *apologia pro* ARGENTERIO *contra* JOHANNEM ALEXANDRINUM Florent. 1556. 8. * EJ. *consiliorum medicorum* Libri V. *quorum primus* est J. FRANCISCI de GABIANO, reliqui quatuor REYNERI Francof. 1596. fol. Hanov. 1609. fol. *

AMATI LUSITANI *commentar. de introitu medici ad ægrotantem crisi & diebus decretoriis*; Venet. 1557. 8. * EJ. *curationum centuria* I. quæ idem opusculum continet, Florent. 1551. 8. *septem* vero omnino centuriæ, Venet. 1557. 8. LIND. 1566. 8. LIND. Lugdun. 1560. 16. & Burdigalæ 1620. 4. recusæ sunt, quæ mea est editio. Judæus, satis tamen in HIPPOCRATIS, GALENI & ARABUM lectione versatus, diu JOHANNIS RODERICI nomine inter Christianos vixit, Salmanticæ educatus, & nosodochio etiam præfectus, donec detecta fraude Thessalonicam fugere coactus est, ut *septimam*, Ragusæ autem *sextam* centuriam scripsit, gloriosior paulum, ut mereatur tamen legi. Pleraque practici argumenti sunt.

AUGERII FERRERII *vera medendi methodus* 2. *Libris comprehensa & castigationes practicæ medicinæ*, Tolos. 1557. 8. Lugdun. 1574. 8. 1602. 8. LIND. *De pudendagra* Libri II. dicti sunt, editi Antvverp. 1564. 8.

JULIUS CÆSAR SCALIGER sive BOURDON, si fides SCIOPPIO, vir summæ eruditionis & variæ, medicinam maxime sub finem vitæ exercuit, & Burdigalæ vetitus morari, quod nollet ab ejus civitatis medicis explorari, (PRIMIROS. *Error. Vulg.* I. c. 2.) Agennium se contulit. Ad rem nostram pertinent inprimis Libri XXI. *de subtilitate* contra CARDANUM, Lutetiæ 1557. 4. L. Basil. 1560. fol. L. Francofurti 1582. 8. & alias excusi, pleni observationum vel propriarum, vel ex recentioribus itinerum scriptoribus desumtarum. In *Commentario ad* HIPPOCRATIS Librum *de insomniis* pro venæ sectione partis oppositæ pugnavit, adlegatis 500. pro felici eventu exemplis, & numerosis pariter pro infelici successu venæ sectionis ex BRISSOTI præceptis factæ historiis.

JULII DELPHINI *de ratione medicamentorum præscribendorum*, Venet. 1557. 4. EJUSD. *epistolæ medicinales de thermarum usu, cauteriis, morborum temporibus, quonam pacto trahatur humor a medicamento & nutrimentum a membro, de febre hectica*, &c. Venet. 1559. 8. *

JOH. SYLVII, quem distinguere oportet a JACOBO, *de curatione morbi articularis* Tr. IV. Antvv. 1557. 8. 1564. 8. *

JOH. DRYANDRI *artzneyspiegel*, Francof. 1557. fol. *

ALESSIO PEDEMONTESE *secreta*, Venet. 1557. 8. & *de secretis* Libri VI. Basil. 1559. 8. a J. VVECKERO latine redditi, Anglice vero, Lond. 1615. 4. excusi sunt, medicamentorum & arcanorum descriptiones.

J. ALPHONSI BERTORII *methodus curativa generalis & compendiaria ex* HIPPOCRATIS, GALENI, AVICENNÆ & MONTANI *placitis*, Lugdun. 1558. 16. Francof. 1588. 8. *

GEORGII PICTORII *rei medicæ totius compendiosa traditio*, AVICENNÆ, GALENI, HIPPOCRATIS *aliorumque optimorum medicorum suffragiis conscripta*, Basil. 1558. 8. 1560. 8. * EJ. *separati sermones aphoristica brevitate in omnes fere præter naturam affectus*, Basil. 1562. 8. * EJ. *regulæ universales curationis morborum* 365. ARNOLDI CATALANI *cum commentariis* G. PICTORII, Basil. 1565. 8. EJ. *de vera pestis curandæ ratione qua medicatio aliter quam a communibus practicis proponitur*, Francof. 1568. 8. * EJ. *opera nova in quibus mirifica medica complectitur*, Basil. 1579. 8. * EJ. *frauenzimmer oder nützl. büchlein für schvvangere und von den krankheiten der jungen kinder*, Françofurti 1593. 8. *

JACOBI PACINI *de tenuis humoris febrem facientis ante purgationem peractam incrassatione*, &c. Venet. 1558. 8. 1559. 8. LIND.

NICOLAI BIESII *theoretica medicinæ* Libri VIII. *quibus omnia artis præcepta explicantur*, Antvverp. 1558. 4. * LIND. EJ. *de methodo medicinæ* Liber I. Antvverp. 1564. 8. Lovan. 1564. 8. L.

HIERONYMI RUPEI *paradoxa & theoremata rei medicæ quæ in quadruplici sunt differentia, de his quæ ad medicum, chirurgum, pharmacopolam, obstetricem spectant*, Tolos. 1559. 4.

FRANCISCI RENNER *hand-büchlein die franzosen und alle daher rührende seuchen zu curiren*, Nuremb. 1559. 4. *

PIETRO ROSTINIO *del mal francese*, Venet. 1559. 8. *

JAC. PELETARII *de conciliatione locorum* GALENI *sectiones duæ*, Paris. 1560. 8. 1564. 8 jam dictæ sunt.

PELETARII libri hæc mea est editio. Conciliat nempe loca Galeni sibi contraria.

THOM. HOLLYBUSH *excellent physic booke for all the griefs and diseases of the bodye out of the almaine speech*, Lond. 1561. fol. AMES. Ex quo germano scriptore sumtus sit liber, ignoro.

DOMINICI LEONI Luccensis, professoris Bononiensis, *methodus curandi febres tumoresque præter naturam ex Græcorum placitis deprompta*, Bonon. 1562. 4. EJUSD. *ars medendi humanos particularesque morbos a capite usque ad pedes*, Bonon. 1583. fol. Morborum etiam chirurgicorum historiam habet cum physiologia, veterum fere exscriptor. Magna enim pars infelicitatis artis medicæ eo seculo fuit, quod quilibet, inter Italos inprimis, integrum artis systema scribere adgressus sit, unde innumeri vasti Libri, totum artis ambitum amplexi, sed meri repetitores priorum, nati sunt, in quibus nihil esset proprii, aut per propriam experientiam inventi.

(*a*) HIE-

Auctorum, qui ex Arabica schola prodierunt optimus est HIERONYMUS CAPIVACCIUS, seu CAPO DI VACCA (a), medicus famigeratissimus per totam Italiam, qui mox nominandos fecit discipulos. Scripsit de *medicina practica* Libros septem, qui Francofurti editi sunt. Omnium ibi morborum systema, ut & curationem adcurate describit, & omnium parcissime inter coætaneos philosophatur. Plurimos sibi honores meritis suis conciliavit, & docuit per indicantia signa, in ægro præsentia cognoscere; & ex indicantibus, quo

 modo,

(a) HIERONYMI CAPIVACCII (*Capo di Vacca*), Patavini professoris, celeberrimi suo ævo practici, cui methodus pro arcano esset, in medicamentorum selectu minus ex mente CONRINGII felicis, multa sunt opera. EJUS *opusculum de doctrinarum differentiis seu de methodo a* PETRO ANGELO ASATTO editum est, Patav. 1562. 16. * recusum a L. SCHOLZIO, Francof. 1594. 12. L. EJ. *methodus seu ars curativa* prodiit Francof. 1594. 8. * quæ videtur idem opus esse, & cum priori & cum *nova methodo medendi lectionibus publicis explicata & recens suis locis capitibus distincta*, Francof. 1593. 8. & Bononiæ 1596. 8. edita, hos enim titulos omnes invenio citatos, Libri non sunt ad manum. EJ. *Practica* Libri VII. *de cognitione & curatione affectuum capitis*, &c. Venet. 1598. fol. excusi & prius, Francof. 1594. 4. * Opera ejus omnia excusa sunt Francof. 1603. fol. cura J. HARTMANNI BEYER, & Venet. 1617. fol. TEICHM. in quibus etiam habentur *consilia aliqua & epistolæ: & de medica consultandi ratione*, & *de lue Venerea*. Quæ ejus viri anatomica legi, ei non magnam mihi de practicis exspectationem excitant.

Capivaccium exscriptorem ARGENTERII fuisse, CRATONIS vox est.

Collectio libellorum *de dosibus* prodiit Venet. 1562. 8. recusa Patav. 1579. 8. Quam posteriorem editionem solam possideo. M. CURTII, B. VICTORII, B MONTAGNANÆ, GENTILIS FULGINATIS, T. de GARBO, ALLCHINDI, RONDELETII (*de ponderibus*) & P. GORRÆI libellos jam dictos continet.

In PETRI ANDREÆ MATTHIOLI *epistolarum medicinalium* Libris Pragæ 1561. fol. Lugdun. 1564. fol. editis nonnulla huc faciunt, observationes, præparationes medicamentorum minus notorum, morborum rariorum, &c.

Norimbergæ prodiit anno 1564. 4. collectio legum ad pestis coercitionem sub nomine *pestordnung*.

J. JAC. VVECKERI *medicæ syntaxes medicinam universam ordine pulcherrimo complectentes*, Basil. 1562. 1582. fol. editæ sunt. * *Practica* vero *medicina generalis* ibid. 1582. 8. 1585. 8. 1602. 8. LIND. & aliis annis. *Antidotarium generale* ibid. 1580. 4. & *speciale ex optimis scriptis congestum* ibid. 1581. 4. LIND.

VVECKERI scripta nuper Basil. 1750. 8. recusa sunt.

JOH. CARVINI Montalbani, J. SYLVII discipuli, *de sanguine dialogi VII. recens editi* Lugdun. 1562. 8. Huc pertinet *dialogus tertius, quartus & sextus de sanguinis missione*, quam defendit etiam in infantibus, & e directo lateris adfecti. In V. dialogo utilitatem astrologiæ in arte medica tuetur.

ANDREÆ CAMUZIO *disputationes, quibus* H. CARDANI *magni nominis viri conclusiones* (contra GALENUM) *infirmantur*, Papiæ 1563. fol. *

JODOCI LOMMII Burani, latini scriptoris, insignis HIPPOCRATICI, & magnæ famæ clinici, *de curandis febribus continuis* Liber *in quatuor sectiones divisus*, Antvverp. 1563. 8. Londin. 1718. 8. Roterdam. 1720. 8. & alias excusus est. Vide quam prudenter & cordate, eo inprimis seculo, venæ sectionis jura adseruerit, victum definiverit, ipsam ante SYDENHAMUM tenuem cerevisiam, &c.

Q. APOLLINARIS *kurtzes handbüchlein vieler artzneyen von dem haupt bis auf die füss*; Francof. 1563. 8. Argentor. 1575. 8. 1607. 8. Ad singulos morbos sua præsidia adfert.

SAM. SIDEROCRATIS seu EISENMENGER *oratio de methodo ιατρομαθηματικῶν συντάξεων*, Argent. 1563. 8. *

BALTHASSARIS MAYROLA *compendiosa methodus in acutis morbis curandis*, Papiæ 1563. 8. L. *

GABRIE-

GABRIELIS FALLOPII Mutinensis, magni anatomici, chirurgi & medici, viri optimi & candidissimi, posthumi aliqui Libri, hinc minus perfecti, huc spectant. Obiit autem anno 1563. Huc ergo pertinet *methodus consultandi* in operibus omnibus Francof. 1600. fol. Venet. 1608. fol. recusa, tum Liber *de decoratione & de morbo gallico*, Liber *de arcanis compositionibus medicis* ipsi tributus Italice, & Germanice Augustæ Vindel. excusus est.

GIOVANNI MARINELLO qui idem HIPPOCRATEM edidit, *trattato delle medicine pertinenti all'infermità delle donne* Libri III. Venet. 1563. & 1674. 8. excusus laudatur inter optimos.*

NICOLAI MONARDEZ *de secanda in pleuritide vena*, &c. Antvverp. 1564. 8. *

FRANCISCUS VALESIUS, Covarruvianus, archiater PHILIPPI II. quem *animam* GALENI nonnulli dixerunt, plurimos Libros reliquit. EJUS *controversiarum medicarum & philosophicarum* Libri X. & *libellus de locis apud* GALENUM *manifesto pugnantibus* prodiit Compluti 1564. & 1585. Francof. 1582. fol. 1590. fol. 1595. fol. Hanov. 1606. fol. Lugd. 1625. 4. LIND. Quarum scopus in universum est, GALENUM contra Arabes defendere, & quæ praxin perinde ut reliquas medicinæ partes continent. EJ. *methodus medendi in quatuor* Libros *divisa*, Venet. 1589. 8. Madriti 1614. 8. prodiit, tum Francof. 1645. fol. Paris. 1651. 8. LIND. *De iis quæ physice scripta sunt in libris sacris seu de sacra philosophia* L. Francof. 1590. 8. & alias editus, varia rariora etiam continet, ut artem docendi surdos mutosque. IDEM dispensatorium hispanice edidit Madrit. 1592. 8.

MARTINI RULANDI patris Chymiatri, est *medicina practica vetus & nova continens omnes corporis humani morbos, quibus sunt addita medicamenta omnia composita εὐπόριςα*, Argentin. 1564. 8. L. Hanov. 1610. 12. L. * *Appendix de dosibus compositorum omnium quæ in officinis exstant*, Argentor. 1567. 12. LIND. EJ. *de phlebotomia morbisque per eam curandis* ib. 1567. 12. & 1579. & *de scarificatione & ventosatione morbisque per eam curandis* 1567. ibid. qui duo libelli *conjuncti* cum *curationibus*, Basil. 1591. 16. &c. cum *præfatione filii num in omni pleuritide secanda vena dextra cubiti*, prodierunt Basil. 1627. 8. L. EJ. *thesaurus Rulandinus seu curationum empiricarum & historicarum centuria* X. excusæ sunt Basil. 1591. 1593. 1595. 1596. 24. 1628. 8. hoc anno cum libellis de scarifatione & ventosatione, Budiss. 1679. 8. * Improbabiles curationes morborum per medicamenta chemica tradit. EJ. *balnearium restauratum in quo curantur morbi per balneas naturales, artificiales, scarificationes & phlebotomias*, Basil. 1579. 8. 1625. 8.

LEVINI LEMNII *de occultis naturæ miraculis* Libri IV. Antvverp. 1564. 8. Gandavi 1571. 8. Colon. 1581. 8. quæ mea est editio, & alias, etiam gallice, vertente JACOBO GOHORY Paris. 1567. Miscellanea sunt, historica, physica, botanica, physiologica, practica etiam, inter quæ multa rarissima, & plurimum theoriæ.

GARCII LOPII commentarii *de varia rei medicæ lectione*, Antvverp. 1564. 8. *

HIERONYMI MAGII *variarum lectionum seu miscellaneorum* Libri IV. Venet. 1564. LIND.

J. PAULI PERNUMIA *nova & singularis omnibus corporis humani affectibus p. n. medendi ratio*, Venet. 1564. 4. Francof. 1596. 8. Valde laudat CONRINGIUS p. 233.

ERN. REUCHLINI *amuletum contra pestilentiæ contagionem jam passim divagantem*, Magdeburg. 1564. 4. RIV. EJ. *unterricht vvieder die pest*, Lubek 1577. 4. *

GERARDI BERGENSIS *de præservatione & curatione morbi articularis & calculi libellus*, Antvverp. 1584. 8. * L. EJUSD. *de pestis præservatione* ibid. 1565. & 1586. 8. 1587. 16. quæ mea est editio. EJ. *de consultationibus medicorum & methodica curatione febrium & dolore penis* ibid. 1586. 8. L.

JOACH. CIRENBERGII *bericht, raht und hülfe vvieder alle pestilenzische und giftige fieber*, Lips. 1564. 4.

J. VVIERI Archiatri Cliviensis, viri cordati, magni fraudum magicarum detectoris, peregrinatoris & felicis practici *opera* diximus, simul edita, Amstelod. 1660. 4.

Discipulus C. AGRIPPÆ fuit. Ejus peculiaria medicamenta laudat CONRING.

GUIL. RHEGINI *medica exercitatio ex selectis utriusque linguæ authoribus illustrata*, Lugdun. 1564. 4. *

LEONHARDI BOTALLI Astensis Regis CAROLI IX. medici, multum experti viri, huc pertinet, imprimis Liber *de curatione per sanguinis missionem* una cum libello *de incidenda vena, cutis scarificandæ, & hirudinum applicandarum modo*, *editus* Lugduni 1580. 8. Rejectis quæstionibus de venarum selectu, quæ tunc maxime fervebant, omnem fere sanguinis mis-

missionem probabat, quæ satis larga esset, isque fuit, a quo recentiores Galli suum in omnibus fere morbis etiam cacochymia, peste, morbis exanthematicis, hydrope & quartana venæ sectionis amorem acceperunt. Liber *de curandæ luis venereæ ratione*, Lugduni 1565. 8. editus jam dictus est, qui ex melioribus est. Opera omnia edidit J. van HORNE, Leid. 1660. 8.

LUCILLI PHILALTHEI Liber *de methodo recitandi curas*, Papiæ 1565. 8.* Spir. 1581. 4.*

SCIPIONIS CASSOLA *an epithematum usus antiquis medicis fuerit cognitus*, Parmæ 1565. 4.*

CHRISTOPHORI BARAVALI *de tempore dandi catapotia*, Monteregali 1565. 8. L.

CHRISTOPHORI a VEGA Complutensis Professoris *de arte medendi Liber qui universam artem medicam justa tractatione continet*, Lugdun. 1565. fol. & *opera omnia in unum volumen collecta*, Lugd. 1576. 1586. fol. 1626. fol. *

LUDOVICI COLLADO Valentini *isagoge medica ex* HIPPOCRATE *&* GALENO, Valent. 1565. 8. *de indicationibus* Liber I. Valent. 1572. 8. LIND. *

NICOLAI RORARII *contradictiones, dubia & paradoxa in Libros* HIPPOCRATIS, CELSI, GALENI, AETII, AEGINETÆ, AVICENNÆ *cum earum conciliationibus*, Venet. 1566. 4. quæ mea est editio 1572. 8. Ordine alphabetico ex singulo horum scriptorum decerpsit opiniones, quæ vel cum aliis ejusdem viri sententiis, vel cum rei ipsius evidentia pugnant. Eas, utcunque potest, conciliat, sæpe ad risum usque lectoris ingeniosus, exemplo loci de tenuis membranæ vulneribus pag. 36. alterius de cichorio noxio una & salubri pag. 258. de hepatis scirrhis & tactui subjectis & non subjectis pag. 347. de iracundis frigidis una & calidis pag. 374. de mammarum carne insensili pag. 598. de peritonæi fibris pag. 608. Rarissime aliqua corrigit, aut suam observationem interponit.

LAURENTII JOUBERT Monspeliensis *Paradoxorum* Decas I. & Libr. II. Lugdun 1566. 8.* Febres non a putredine fieri, & alia a receptis opinionibus aliena docet. EJUSD. *medicina practica* Libri III. *accedit isagoge therapeutica methodi & de affectibus capitis & thoracis*, Lugd. 1577. 12. & 1582. * EJUSD. *de erroribus vulgi medicina medicorumque dignitatem deformantibus cum scholiis* J. BORGESII, Antvverp. 1600. 8. * gallice vero cum titulo *les erreurs populaires & propos vulgaires touchant la mèdecine & le regimen de la santé*, Bourdeaux 1570. 8. Ejus Libri pars altera prodiit Paris. anno 1579. & a B. CABROLIO edita Lyon 1608. 12. * EJ. Libri *de peste, quartana, & paralysi*, Lugd. 1567. 8. * EJUSD. *operum latinorum* T. I. & II. Lugdun. 1582. fol. Francof. 1599. fol. 1645.* LIND. in quibus præter priora etiam exstat *Apologia pro Paradoxis ad* T. JORDANUM & F. VALERIOLAM. *Provocatio a sententia* B. SEIDELII *de iis quæ in paradoxis de febrium humoralium origine & materia disputavit*: & EJ. *de iterata sæpius in eodem morbo phlebotomia*. *

OMOBONI FERRARII *de regulis medicinæ ex* HIPPOCRATE, GALENO *&* AVICENNA *summa cum diligentia collectis* Libri III. Brix. 1566. 8. Venet. 1573. 8. * auctius, tum 1598. 8. LIND. Lips. 1601. 8. LIND. * EJ. *de arte medica infantium* Libri IV. *quorum..posteriores de curandis morbis agunt*, Brixiæ 1577. 4. * EJ. *de arte medica infantum aphorismorum particula* 3. ibid. eodem anno recusæ Lips. 1601. 8. PL. & VVittembergæ 1604. 8. *

FERRARIUS non placet, obiter lectus.

J. B. DONATII παρασκευαςικῶν *apparatus medicus*, Lugdun. 1566. 8. * ENDT. EJ. *de materia maturitate in morbis*, Francof. 1591. 8. *

EUSEBII VVILDBECK *bericht vvie man sich für der pestilenz bevvahren und sie curieren soll*, Lips. 1566. 4. RIV.

JOH. SCHROETER, primi Academiæ Jenensis Rectoris, *bericht und rahtschlag vvie man in der pestilenz sich halten, bevvahren, und gebeehren soll*, Lips. 1566. 4. RIV.

Hujus Latinam etiam editionem citari video Lipsiæ 4. absque anno editam cum titulo *Brevis & necessaria contagionis & pestis adumbratio*. *

THEOD. PLATEANI *nevv evvig arzney practica* Königsberg 1566. 4. *

Duæ quæstiones medicæ, prima utrum in lienis affectibus secanda sit vena quæ est ad annularem digitum sinistræ manus a JOS. VALDANIO, HIER. FEROLDO, ALOYSIO MUNDELLA *&* BARTH. GOJONE *tractata; altera utrum in morborum initiis solum cum materia turgente purgantibus medicamentis uti liceat a* VICT. TRINCAVELLIO *explicata* Patav. 1567. 8. * EJ. VALDANII *de theriacæ usu in febribus pestilentibus* Liber I. Brixiæ 1570. 4. *Liber* II. ibid. 1571. 8. LIND. *

J. MOIBANI Augustani, amici C. GESNERI, *antidotum* in Libro cura GUILIELMI TRIPHYLLODACNI scripto cum titulo *giftjager* 1567. * ADAM.

MARII PROCERIS *discussio ineptæ defensionis cujusdam* J. B. DONATII *editæ adversus* LEONH. BOTALLUM. *Accedit decretum supremi senatus Parisini adversus* DONATUM una cum *Epistolis* J. BRUTI & *historia* JACOBI DOYNÆI, *ex quibus totius controversiæ ratio & progressus cognosci poterit*, Paris. 1567. 8. *

MARTINI HUNNII *pulcherrimarum quæstionum medicarum* T. I. *Accedit de diabete consilium*, Papiæ 1567. 4. *

NIC. RHODII *redargutiones in* FERD. CASSANUM *pro* ALTIMARO & J. ANDREA NOLA, *quibus non vera tantum* ALTIMARI *positio de tertiana exquisita & de sedimento celebratur, sed quamplurimi errores manifestantur, quos* F. CASSANUS *committit*, Venet. 1567. 8. *

J. MATTHÆI DURASTANTE *Libri* II. *medici*. *Primus de aceti scillitici compositione & viribus*. *Secundus de aloës substantia, quantitate*, &c. Venet. 1567. 8. Giess. 1614. 12. EJ. *an virium imbecillitati juncta cacochymia per epicrasin sit curanda & an rhabarbarum ad dysenteriam*, Venet. 1567. 8. LIND.

JAQUES GREVIN *apologie pour l'antimoine contre* LOUYS de LAUNAI, Paris. 1567. 8. Antvverp. 1568. 4. cum NICANDRI versione. Aphrodisiacum diximus.

PETR. ARIAS de BENAVIDEZ cum *secretis chirurgicis* etiam edidit, Valladolid 1567. 8. L. *de morbo gallico y lamp arones y mirrarchia*. *

MICH. TOXITAE Paracelsici hominis, *spongia stibii adversus* LUCÆ STENGELII *aspergines*, Argentin. 1567. 4. *

G. DORDONI *de morbi Gallici curatione* dictus est, editus Papiæ 1568. 8.

CHRISTOPHORI VVIRSUNG *liber in quo omnia corporis humani externa & interna membra primum describuntur*; *deinde singulorum morbus & eorum cura*, Heidelberg. 1568. fol. germanice & alias. Recognovit & digessit J. T. TABERNÆMONTANUS & edidit Francof. 1577. fol. Neustatt. 1588. fol. 1597. fol. * Belgice prodiit Dordraci 1601. fol.

JOH. KENTMANN's celebris medici & rerum naturalium collectoris *regiment vvie man sich vor der pestilenz behüten und vvas mittel man davor brauchen solle* VVittemberg. 1568. 4. RIV.

FRANCISCI FRANCO Liber *de las enfermedades contagiosas y de la preservacion de ellas, de la nievo y dell'uso de ella*, Sevilla 1569. 4. ANT.

ODDI de ODDIS Patavini *de pestis & pestiferorum omnium affectuum, causis, signis, præcautione & curatione* Libri IV. EJ. *apologia pro* GALENO *tum in logica, tum in philosophica, tum in medicinam*, Venet. 1570. 4. a filio MARCO edita, cum MARCI *apologia* adversus ARGENTERIUM. *De peste* Liber pertinet ad eam pestilentiam quæ anno 1555. Patavii sæviit, & cui auctor interfuit. Eam humoribus putridis, & aeri, constellationibus tamen etiam malignis tribuit. Historiam parum bonam dat, mistam tædiosis veterum repetitionibus & curationem calidam. In fine operis HIPPOCRATIS curationes aliquas cum theoria confert, & negat ipsi notas fuisse petechias. Multa imperfecta supplevit MARCUS filius.

SANCTII VITALIS *de medicamento solvente non exhibendo sexto die*, Panorm. 1570. 4. L. *

HORATII AUGENII a M. *Sancto* Professoris primo Turinensis, denique Patavini, *de curandi ratione per sanguinis missionem* Lib. XVII. *in quibus exstirpatis opinionibus apud novatores vigentibus omnia huc pertinentia secundum* GALENUM *explicantur* Venet. 1597. fol. Francof. 1598. fol. L. Sed *tres libri* prodierunt Venet. 1570. 8. L. *decem* vero ibid. 1570. L. fol. & ornatius Turini 1584. 4. quæ mea est editio, & cui adnexa est *disputatio adversus* ARCHANGELUM MERCENARIUM. In fuso opere venæ sectionem non iteratam, non excedentem libras quatuor, in loco a sede inflammationis remotissimo, secundum Arabes contra CURTIUM defendit, venarum etiam selectum, & mechanicam incidendi rationem & cucurbitularum, atque hirudinum adhibendarum modum tradit. Ex solis fere auctoritatibus scribit, cum paucissimis suis observationibus. EJ. *epistolarum & consultationum* L. XII. Turini 1580. 4. Lib. & XXIII. omnino Libri Francof. 1597. fol. deinde XII. alii Libri ibid. 1600. fol. L. in quibus *maxima difficultates ad medicinam pertinentes dilucidantur*, & AL. MASSARIÆ *additamentum apologeticum secundum* HIPPOCRATIS & GALENI *doctrinam evertitur*. * EJ. *de febribus* & *de curatione symptomatum febrium pestilentium*: *de curatione variolarum & morbillorum* Venet. 1597. fol. Lib. Francof. 1604. fol. EJ. *de præservandi*

a peste modo Lib. IV. Firmi 1577. 8. L. Ej. *de medendis calculosis & exulceratis renibus* Camerini 1575. 4. L. Ej. *Opera omnia* Venet. 1597. L. 1602. 1607. fol. LIND. Francof. fol. T. III.

GEORGIUS PHÆDRO, de quo severum est judicium C. GESNERI, homo Paracelsicus, hujus ævi fuit. Prodierunt posthuma *opuscula jatrochemica, quibus continetur Praxis medicochymica & italopyrgia seu pestis medico-chimica curatio*. Edidit J. A. SCHENCK Francof. 1611. 8.

Ejusdem sectæ & ævi fuit ADAMUS BODENSTEIN *Andreæ Carolostadii filius, Basiliensis*, cujus *heimlicher philosophischer rathschlag zu curiren pestilenz brustgeschvvär* &c. Basil. 1576. 8. & *vvartung der Kranken so mit dem podagra und stein behaftet* prodiit Ambergæ 1611. 8. *

JACOBI HOLLERII Stempani, Parisini Medici, non exigua in medicinam merita sunt, in qua HIPPOCRATICAM sectam secutus est. Cum anno 1562. obierit, huc ejus opera refero, quæ omnia posthuma sunt. *Commentarios in aphorismos & præsagia Coaca* diximus. Sed a Cl. TRILLERO inter metaphrastas, minus utiles HIPPOCRATIS commentatores numeratur. Libri *de morborum curatione*, *& peste* (cum chirurgicis nonnullis DESIDERII JACOTII *opera editi & scholiis illustrati* prodierunt Paris. 1565. 8. Deinde *Libri de morbis internis*, dicti inter *pathologicos*, laudati etiam ob bona medicamenta. Inde opera practica conjuncta cum LUDOVICI DURETII *enarrationibus* & ANTONII VALETII *exercitationibus*, Genev. 1623. 4. & 1635. 4. quæ mea est editio quam RENATUS CHARTERIUS curavit, tum Paris. 1664. fol. *Commentarii in aphorismos* in hac editione desiderantur. Ejusdem est *viaticum novum de omni morborum cura* a C. VVOLPIO editum Tiguri 1578. 8. Sed ab aliis hoc viaticum nunc video ad BLASIUM HOLLERIUM haberi.

HIERONYMUS MERCURIALIS Foroliviensis, Comes, Eques & Professor Patavinus, deinde per 30. annos Bononiensis, & denique Pisanus, maxima suo seculo auctoritate floruit, & ad MAXIMILIANUM II. curandum vocatus summa cum laude eo labore defunctus est; non perinde felix in sananda Patavina febre, in qua vesicatoria adhibuit, tanto cum famæ detrimento, ut etiam aufugere sit coactus (NICERON *memoir.* T. 26.); Aliter narrat RAMAZZINI in *Oratione jatrici argumenti* VIII. nempe anno 1578. & ipsum & CAPIVACCIUM Venetias vocatum negasse pestilentiam esse, aut contagium habere, donec ab eventu ablatis centum millibus hominum refutarentur; in morbo proprio, calculo nempe renali, dignoscendo peritior, ex quo obiit anno 1606. (NIC. ERYTHR.) Olim CONRINGIUS ad praxin non valde utilem esse scriptorem fassus est. Eloquentia & varia eruditione eminuit, in eo infelix, quod fere omnia scripta discipuli ediderint, maculosa, tædiosæ longitudinis, veterum unice nixa placitis, & parum veræ utilitatis habitura. Optimum omnium & ab ipso auctore editum laudavimus, gymnasticam medicinam. Ipse etiam edidit *Variarum lectionum* Lib. VI. quorum Lib. IV. prodierunt Venet. 1570. 4. vel 1571. 4. Basil. 1576. & Libri omnino VI. Paris. anno 1585. 8. adjecto nunc primum Lib. VI. tum Venet. 1598. 4. quæ mea est editio. Variæ utiq; sunt emendationes locorum difficilium in veterum lectione, quæ passim etiam ad morbos & medicamenta pertinent. EJUS *prælectiones Patavinæ seu de cognoscendis, discernendis & curandis omnibus corporis humani affectibus earumque causis indagandis Libri* V. opera J. de SPINA editi Francof. 1602. fol. Lugd. 1623. 4. Venet. 1606. fol. & melius 1627. fol. * EJUS *Lib. de decoratione* Venet. 1585. 4. tradit cosmeticen. EJUSD. *consultationes & responsa medica quatuor tomis comprehensa* editore & adnotationes addente MUNDINO MUNDINIO, Venetiis prodierunt 1617. fol. 1624. fol. 1620. fol. * Hoc ordine excusi fuerunt ut Venetiis Tomus I. 1587. fol. Tomus II. 1590. Tomus III. 1597. fol. Tomus IV. anno 1597. fol. & 1604. fol. Tomus V. Venet. 1604. fol. LIND. prodiret, tum iterum juncti annis, quos dixi. Primus Tomus etiam Basileæ 1588. 8. recusus est. * Ej. *opuscula aurea & selectiora*. Ea collectione continentur Libri *de arte gymnastica*, *& lectiones variæ*, *& de morbis mulierum: morbis puerorum: de pestilentia: de maculis pestificis: de hydrophobia: de venenis & morbis venenosis* Venet. 1644. fol. Alios Libros in pathologicis laudavimus. *Consultationes cum prælectionibus in Epidemios* HIPPOCRATIS recusæ sunt Foroliv. 1626. fol.

LEONARDO FIORAVANTI *capricci medicinali* L. IV. Venet. 1571. 8. HARL. 1573. 8. 1595. absonus omnino Liber. Ej. *reggimento della peste* ibid. 1571. 8. HARL. 1573. Ej. *compendio de' secreti* Lib. V. Venet. 1595. 8. 1620. 8. * EJUSD. *il tesoro della vita humana* quatuor libris huc pertinet. Continet consilia auctoris, arcana & remedia, literas familiares & cura-

curationes, omnia ad ingenium empiricum auctoris accommodata, Venet. 1570. 8. In Ej. opere *della fisica* Liber IV. est antidotarium, & prodiit Venet. 1603. 8. Empiricus, satis sublestæ fidei homo.

ANTONII MARIA VENUSTI *Consilia medica in quibus vere quadam consultandi methodus proponitur* Venet. 1571. 4. Francof. 1605. 4. * cum nonnullis CLAUDINI libellis, edente JOS. LAUTERBACH.

FRANCISCI FRANCHINI *de sanguinis missione* Lib. Venet. 1571. 8. *

ANTONII de AGUILLARA *rudimentorum medicinæ* Lib. VIII. Complut. 1571. fol. N. ANT.

PETRI SEVERINI Dani, de secta Paracelsica, *idea medicinæ philosophicæ fundamenta continens totius doctrinæ Paracelsicæ, Hippocraticæ & Galenicæ*, Basil. 1571. 4. In eum Lib. GUILIELMUS DAVIDSON Hagæ 1660. 4. edidit *prodromum & notas* cum ipso opere Roterodami 1668. 4. editas, AMBROSIUS vero RHODIUS *disputationes quibus loca obscura illustrantur, adversarii refutantur*, Hafniæ 1643. 4. *

ANDREAS CÆSALPINUS ad magnam ætatem pervenit, Professor Pisanus, & archiater Pontificius Peripateticæ sectæ addictissimus, neque ideo utilior. *Quæstiones peripateticæ* Venetiis anno 1571. 4. & 1593. 4. sedecim paginis & una quæstione Libri V. auctiores recusæ, dictæ sunt. Is *quintus* Liber ad physiologiam pertinet. Adjectæ sunt editioni posteriori *Quæstionum medicarum* Lib. II. varia de viribus medicamentorum, non positis in primis qualitatibus: de febribus a sanguine calefacto, non a putrescente sanguine ortis: de venæ sectione in solo principio acutorum, una cum purgantibus utili: de venarum sectu, quem probat, & in pleuritide venam e directo secat: de dolore: de angina: de dysenteria, in qua venæ sectionem rejicit, nisi ulcus sit inflammatum: de vermibus, quorum duas classes facit lumbricos & tæniam, cujus partes sunt qui cucurbitini dicuntur: de calculorum ortu a frigore. Ej. Lib. II. *de medicamentorum facultatibus* una prodierunt. Eas a sapore, minus autem ab odore expiscatur. Componi posse simplicia defendit, & gradus compositionum ad indicationes docet combinare. De præparationibus aliqua adjicit. Etiam frigidam vim simplicium in aquas destillatas transire docet. Ej. *Κάτοπτρον seu speculum artis medicæ.. curandos exhibens universos totius corporis morbos*, Tarvis. 1606. 8. Francof. 1605. 8. Argentor. 1670. 8. * fere ex HIPPOCRATE sumtum esse lego.

Nunc video CÆSALPINI librum esse brevi & bono ordine scriptum compendium ex veteribus Græcis & Arabibus, in re medicamentaria fusiorem & negligentiorem neque parem aliis viri operibus.

J. BRAVI *de hydrophobiæ natura, causis & medela*, Salmanticæ 1571. 12. * Ej. *de curandi ratione per medicamenti purgantis exhibitionem* Lib. III. Salmanticæ. 1588. 8. *

JOH. SCHITLERI *regimen præservativum & curativum febris pestilentialis & morbi anglici sudorini* 1572. 8. * Hunc valde laudat LINDENIUS.

GUILIELMI MAGISTRATII *isagoge therapeutica de pestis sævitia ejusque curatione ac præventione*, Francof. 1572. 8. Venet. 1572. 8. *

Remedies for diseases in horses. An huc recenseri meretur? Londini 1572. 4. editus Liber.

HIERONYMO MURILLO chirurgi *therapeutidá metodo de* GALENO *en lo que toda la chirurgia* &c. Saragoss. 1572. 8. ad chirurgiam equidem videtur pertinere.

LUDOVICI MERCATI medici aulici hispanici, eruditi viri & multo magis latini, quam alii ejus gentis scriptores, *methodus medendi* prodiit Valladolid. (seu Pinciæ) 1572. 8. quem titulum non reperio in collectione operum. EJUSD. *de essentia, causis & signis & curatione febris malignæ* ibid. 1574. 8. *de febrium essentia... curatione & febri pestilentiali* ibid. 1586. 4. *de morbis, eorum signis.. ac curatione* ibid. 1604. fol. *Institutiones medicæ* Madrit. 1594. 8. * qui Liber etiam non redit in collectione operum. *Gynæciorum* Lib. IV. Madrit. 1594. fol. *De communi & peculiari præsidiorum artis medicæ indicatione*, Colon. 1588. 8. In operibus omnibus hi sunt tituli, quæ Francofurti 1608. fol. 3. vol. prodierunt, Tom. I. *de morbis eorumque signis, causis & curatione*: Tom. II. *de recto præsidiorum usu* &c. *de morbi gallici natura, curatione: de febrium essentia & curatione*: Tom. III. *de morborum internorum curatione* L. IV. & *Libri* IV. *de mulierum adfectionibus*. Accesserunt *consultationes morborum complicatorum & gravissimorum... & de puerorum morbis eorumque curatione*

ratione Valladolid 1613. fol. * Francof. 1604. fol. In voluminoso auctore reperio collectionem ex veteribus, cum parcissimis propriis observationibus.

MERCATI Liber *de febre maligna* prodiit Basil. 1594. 8.

THOMÆ ERASTI Helveti Badensis, Professoris Heidelbergensis, inde Basiliensis, *disputat. de nova medicina* T. PARACELSI Part. I. Basil. absque anno, 4. *pars altera* ibid. 1572. 4. *tertia* ibid. eodem anno. *quarta* ibid. 1573. 4. Libri duo priores, quos solos legi, physicam PARACELSI refutant fuse & acriter, Libro quarto vero curationes percurrit & fidem derogat miris illis PARACELSI sanationibus. EJ. *opuscula varia quæ morte præventus in lucem edere non potuit* Francof. 1500. fol. continent *epistolam ad* C. GESNERUM *de curatione pestilentiæ*, & *consilia aliqua*, EJ. *disputationum & epistolarum medicinalium volumen*, Tiguri 1595. 4. *

BENEDICTI PATINA *consilium pro* D. MAXIMILIANO *de cordis palpitatione*, Brixiæ 1573. 8. *

SEBASTIANI PAPARELLÆ *de indicationibus curativis*, Perusiæ 1573. 4. * *Opera omnia* Maceratæ 1582. fol. *

EUDOXI PHILALETHIS (seu HIERONYMI DONZELLINI) *adversus calumnias & sophismata cujusdam Personati qui se Epandrophylactem nominavit apologia*, Veron. 1573. 4. * EJ. *de præcavenda & curanda peste L.* italice Venet. 1577. prodiit.

MARCI NÆVIANI *de curandis morbis* Gandavi 1573. 8. 1575. 8.

FRANCISCI VILLARINI *medendi canones*, Tudelæ 1573. 8. ANT. *

BERNHARDI DESSENII Cronenburgii, Coloniensis medici, *Defensio medicinæ veteris & rationalis adversus* G. PHÆDRONEM *& sectas* PARACELSI, Colon. 1573. 4. *

NIC. HOVEL *de peste, causis ejus & signis, & elect. de ovo*, Paris. 1573. 8.

JACOBI OETHAEI *de recto usu medicinarum tam in sanis quam in ægris, cum declaratione errorum qui in iis fiunt*, Dilling. 1574. 8. GRIENVVALD. EJ. *gründlicher bericht von rechten branch der arzney den gesunden, kranken und kranken, pflegern*, Dillingen. 1574. 8. * GRIENVV.

JOACHIMI STRUPPE *consensus celebriorum medicorum super mumia* &c. Francof. 1574. 4. *

ABR. VVERNER *bericht für dier einfältigen, vvomit sie sich in der pest vervvahren und curiren sollen*, VVittemberg 1575. 4.

VVie sich in sterbens laüften zu verhalten Francof. 1575. 8. *

CORNELLI SCHYLANDER *medicina astrologica omnibus medicinæ studiosis longe utilissima* Antvverp. 1575. 8. * 1577. 8. auctius recusa.

Primam editionem Libri ignoro qui cum titulo BARTHOLOMÆI CARRICHTERI *leib und vvundarzney buch oder practica von allerley krankheiten und offenen schäden* prodiit Argentor. 1575. 8. recusus cum CARDILUCII commentariis Tom. IV. Norimberg. 1686. 8. Ex secta astrologica & paracelsica fuit.

TOSSANI DUCRETII *Libri de arthritide . . . curanda* Lugd. 1575. *& de febrium curandarum ratione*, Lausannæ 1578. 8. * in pathologicis dicti sunt.

VVILLIAM CLOVVES *nevv and approved treatise concerning the cure of the french pox by the unctions* Lond. 1575. 8. cum anglice verso libello FERNELII. Recusus est anno 1585. 4. 1596. 1637. 4. cum titulo *Atreatise touching the cure of the disease called morbus gallicus or lues venerea*. ASTER.

MAURITII CORDÆI *gynæcia* Paris. 1574. 1584. edita jam dicta sunt.

ANDR. ALCAZAR Med. Chirurgi Lib. VI. quorum quintus est *de pudendagra seu morbo gallico*, sextus, *de valetudine tuenda pestis tempore* Salmantic. 1575. fol. * ANT.

DIDACI MERINO *de morbis internis* Lib. VI. Burgos 1575. fol. ANT.

FRANCISCI CRESCENTII *de morbis epidemicis qui Panormi vagabantur* anno 1755. seu *de peste ejusque natura & præcautione tractatus*, Panorm. 1624. 4. MONGIT.

PETRI DROETI *consilium novum de pestilentia* Argentor. 1576. 1. ENDT. *

MICHAELIS MERCATI Archiatri Pontificii *istruzione sopra la peste* Rom. 1576. 4. cum remediis & ad pestem & ad podagram, atque paralysin & venena.

PETRI VEZII *commentarii medici multa rei medicæ subobscura probata doctrina auctorum defendens*, Madrit. 1576. 4. * EJ. *apologia contra praxin* DONATI ab ALTOMARI Madrit. 1582. 8. * EJ. *de signis mittendi sanguinis Liber* Valent. 1601. 8. N. ANT.

SIMONIS SIMONII *artificiosa curandæ pestis methodus* Lib. II. *comprehensa* Lips. 1576. 4. *

EJ.

EJ. *supplex ad* MARC. CAMILLUM *quondam* SCARCIA LUPUM *triumphantem*, Cracov. 1585. 4. * EJ. *scopa quibus vertitur confutatio Advocati* NICOLAI BUCCELLÆ *chirurgi*, Cracoviæ 1589. 4. * L. EJ. *miscellanea medica* Lugdun. 1578. 4. *

ANTONII GLISENTII *de causis praparantibus corpus humanum ad corruptionem pestilentem* anni 1576. Italice scriptum PASCHALIO teste anno 1576. *

ADAMI LONICER Marburgensis Professoris, *ordnung für die pestilenz*, Francof. 1576. 8. * EJ. *de purgationibus Libri* III. *ex* HIPPOCRATE, GALENO, AETIO & MESUE *deprompti*, Francof. 1596. 8. posthumi. *

ANNIBAL BRIGANTI *avvisi ed avvertimenti intorno al governo di preservarsi da pestilenza*, Napoli 1577. 4. cum *avvisi intorno alla preservazione e curazione de'morbilli, e delle variole*. *

SEBASTIANI AJELLI *brevis discursus de imminente in R. Neapolitano peste* anno 1575. 6. & 7. Neapoli 1577. 4. *

GEORGII GOMEZ *de secanda vena in pleuritide*, Toledo 1577. 4. *

Cause e remedj della peste raccolti per ordine di M. GONZAGA, Firenze 1577. 8. *

ALFONSI de JUBERA *dechado y preservacion de todas las medicinas compuestas usu alles con declaracion de todas sus dadas*, Pinciæ 1577. 8. N. ANT.

GIUSEPPE MUGINO *trattato breve sopra la preservazione e cura della peste*, Milano 1577. 8. *

Sovereigne approved medicines and remedies for sundry diseases vvithin the body as for all sores, vvounds &c. Lond. 1577. 8. AMES.

PETRI PICHOT *Libellus de rheumatismo, catarrho & destillatione a cerebro*, Burdigalæ 1577. 8. *

ROC le BAILLI de la RIVIERE 300. *aphorismi gallici & latini qui continent summam paracelsica doctrina* Paris. 1578. 4. * EJ. *de peste, catarrho & pleuresi*, ibid. 1580. * EJ. *responsio ad quastiones propositas a medicis Parisiensibus*, ibid. 1579. 8. * Pro Chemiatris.

BONAVENTURÆ GRANGERII *de cautionibus in sanguinis missione adhibendis*, Paris. 1578. 4. * EJ. *in defensionem libelli* L. BOTALLI *de curandi ratione per sanguinis missionem a* GEORGIO CASPIO *susceptam animadversio*, Basil. 1580. 8. Paris. 1581. 8. LIND.

JOH. GORRÆI seu de GORRIS Parisini, doctissimi viri, ex schola HIPPOCRATICA *definitionum medicarum* Lib. XXIV. Francof. 1578. fol. quæ mea est editio, 1601. fol. & Paris. 1622. fol. cum reliquis ejus operibus auctius recusi. Melior editio est Paris. 1564. fol. Dictionarium medicum, ad græcos auctores intelligendos perutile alibi laudabimus. EJ. *opuscula quatuor* (disputationes Parisinæ) quibus ostendit, *injuria accusari phlebotomias medicorum Parisiensium & eorum methodum omnium saluberrimam esse* Paris. 1660. 4. *cum secundis* cogitationibus *de usu vena sectionis* LIND.

JULII PALMARII Librum *de morbis contagiosis* jam laudavimus. Curatio multa specifica non satis firma continet.

HIERONYMI XIMENEZ *institutiones medica*, Epilæ 1578. 4. Tolet. 1583. fol. ANT. *

ASCANII SCHRATENBERG *de indicationibus curativis* Lib. II. Brixiæ 1578. 8. L. *

PETRI PAULI PEREDIA *scholia in singula capita praxeos seu methodi medendi* MICH. JOH. PASCHALIS *qua cum illa Praxi typis excusa sunt* Barcinone 1579. 8. * Lugdun. 1585. 8. Accedit *quastio an cannabis & aqua, in qua mollitur, possint aerem inficere*. EJ. *opera omnia* 4. Tomis divisa cura PETRI BAREA de ASTORGA prodierunt Antvverp. 1690. fol. 2. vol. *

ANDREÆ de ZAMUDIO y ALFARO *orden para la cura y preservacion de las viruelas* Madrit. 1579. 8. * & EJ. *orden para la cura y preservacion de las secas y carbuncos*, ibid. 1599. 8. ANT.

BERNARDINO GOMEZ MIEDES *enchiridion* seu *manual instrumento de salud contra il morbo articular que Uaman Gota* Valentiæ 1579. 4. * Frictionem regi commendat, podagra laboranti.

J. B. MASINI *opiniones de re medica*, Patav. 1579. 4. *

JOACHIMI QUERTENI *tabula continentes ea qua in curatione morborum methodica considerantur*, Erfurt. 1579. *

ANDREÆ PLANER orationes III. dictæ in *historicis*, Tubingæ prodierunt 1579. 4. Libri vero *de medendi methodo* Liber I. prodiit Basil. 1585. 8. Liber II. Basil. 1588. 8. ENDT. *

modo, & quo ordine deberet agere medicus. Magis adhuc systematicus est, & omnino laudem meretur FELIX PLATERUS (a), qui Librum titulo *Praxeos medicæ* scripsit, in quo vix aliquid habemus, quod desiderare possimus, nisi quod nimis abundet remediis, ceterum in morbis describendis palmam meretur. Opera ejus prostant tribus voluminibus in 4. Basileæ anno 1656. impressa. Hæc editio est optima, filius nempe auctoris opera paterna revisit; in eo etiam auctore Arabica commenta vix invenimus.

Huc pertinet præterea NICOLAUS PISO (b), pater nobilissimi CAROLI PI-

JAC. SCHADEN *kurzer bericht vvie sich ein ieder in sterbens läuften recht præserviren und curiren möge*, Dantzig 1579. 4. * RIV.

Hoc anno Colmiæ conjuncta prodierunt *clarissimorum medicorum* Opuscula 4. *de pulsibus ex* GALENO, *de judiciis urinarum* VASSAEI, *omnium morborum internorum methodus* J. SYLVII & BRUDI *de ratione victus in morbis*, Colm. 1579. 8.

GEORGII CASPII ad BON. GRANGERII *admonitionem indoctam & contumeliosam de cautionibus in sanguinis missione adhibendis responsio, qua* L. BOTALLI *libellus de curat. per sanguinis missionem defenditur*, Basil. 1580. 8. Paris. 1581. 8. L. * EJ. *castigatio* B. GRENGERII *animadversionis adversus* L. BOTALLUM, Paris. 1582. 8. *

GALTERI BRUEL *praxis medicinæ theorica & empirica*, Antvverp. 1580. 1585, fol. Leid. 1589. 8. L. 1612. 8. 1631. 8. *

BALTHASAR BRUNNER *bericht von der hauptkrankheit*, Eisleben 1580. * EJ. *bericht vvie man sich in itzo vorfällender sterbens zeit præserviren und verhalten soll* Lips. 1581. 4. RIV. Hall. 1598. 4. ibid. EJ. *consilia medica collecta a* L. HOFMANNO, Hall. Sax. 1617. 4.

(a) Sequetur ejus historia suo loco.

(b) NICOLAI PISONIS Lotharingi *de cognoscendis & curandis præcipue internis corporis humani morbis* Libri III. Francof. 1580. fol. RIV. 1585. 8. quæ mea est editio, 1588. fol. Paulo minus, quam vulgo solebat, veteres compilavit, & sua medicamenta, nostrisque moribus aptiora commendavit, facilis & boni ordinis scriptor.

Cum anno 1581. REMBERTUS DODONAEUS, a patris nomine quod fuit DODO, dictus, archiater Cæsareus, sed in Academia Leidensi mortuus observationes suas ediderit, huc etiam refero ejus *Praxim medicam*, quæ Amstelodami 1616. 8. prodiit & cum SEBASTIANI EGBERTI & NIC. FONTANI scholiis ibid. 1640. 8. Sequitur PAULI ordinem, atque ad eum commentatur, cum nonnullis suis de medicamenti fidelibus testimoniis, & brevibus morborum rariorum monumentis.

GERHARDI DORN seu DORNAEI *fasciculus Paracelsicæ medicinæ veteris & non novæ in compendiosum promtuarium collectus*, Francof. 1581. 4. * Ex schola Chemiatrica. Contra ERASTUM scripsit IDEM *admonitionem ad* T. E. ERASTUM *de revocandis calumniis in* PARACELSUM *immerito dictis*. Francof. 1583. 8. & alias. * IDEM quæ *de restituta vera utriusque medicinæ praxi* scripsit, Lugd. 1578. 8. *

MARSILIUS CAGNATUS anno 1581. 8. Romæ edidit *disputationem de ordine in cibis servando & duos Libros variarum lectionum*. Duos alios edidit in altera editione, Rom. 1587. 8. *Opuscula varia de Ligno sancto & de urbana febres curandi ratione* secuta sunt, Rom. 1601. 4. *

ANDONIUS SNEBERGER edidit anno 1581. 8. Francofurti *Enumerationem probabilium adversus omnis generis articulorum dolores.. & de salis usu cum consilio* FERNELII *ad epilepsiam*. Recusus est Spiræ 1552. 8. Leovard. 1619. 12. *

E. ANHART von GRAITZ *consilium podagricum*, Ingolstad. 1581. 8. *

SEB. LIBORII *büchlein vor die kranken*, Gorliz 1581. 8. *

LUDOVICI GRAEVII *regiment und kurtzer bericht vvie man sich in sterbens läuften zur præservation und curation der pestilenz krankheiten zu verhalten habe*, Heidelberg. 1581. 8. RIV.

NICOL. de NANCEL *de peste* gallice, Paris. 1581. 8. *

GUIL. GISCAFERI *de febrium curatione*, Paris. 1581. 8. *

JOH.

PISONIS. Tractatum scripsit *de cognoscendis & curandis praecipue internis humani corporis morbis*, cujus editio habetur Francofurti apud Wechelium in folio, anno 1580. & 1585. in 8.

Syste-

JOH. de CARMONA tractatus *an astrologia sit medicis necessaria: accedit praxis subtilissima ad pestilentiam curandam*, Hispali 1582. 8. ANT. *

GEORGII a SAA *conclusiones medicæ*, Conimbricæ 1582. 12. * LIND.

J. EVVICH *de officio fidelis & prudentis magistratus tempore pestilentiæ Rempublicam a contagio præservandi liberandique*, Neapoli Nemet. 1582. 8. Brem. 1657. *

J. SPOERISCH *epistolæ medicinales practicæ*, VVitterberg 1582. 8. EJ. Libri VI. *de ratione curandi omnes morbos per bonam diætam*, Lips. 1607. 8. *

J. BAPTISTI GOYNAEI *enchiridion ad quotidianam medendi exercitationem*, Venet. 1582. 8. * cum aliis opusculis.

Inter PAREI opera, quæ Paris. 1582. fol. prodierunt, huc pertinent Liber *de peste, de variolis, lue venerea, vermibus, elephantiasi, arthiritide & venenis*, minime contemnendi Libri, qui multas cadaverum utiles sectiones, aliaque propria contineant, etsi non satis a miraculosis historiis cavit.

J. BAPTISTÆ SYLVATICI *de secanda in putridis febribus Salvatella deque nostro in venæ sectione modo cum antiquo comparato Epist.* Mediolani 1583. 4. * EJ. *de frigida potu medicamentum*, Mediolan. 1586. 4. * EJ. *de materia turgente* L. Venet. 1600. 4. Ex veteribus collecta disputatio. EJ. *controversiæ medicæ centum*, Mediolan. 1601. 4. maj Francof. 1601. fol. Practicæ pleræque sed scholastica omnino methodo scriptæ. EJ. *de unicornu, lapides bezoar, smaragdo & margarite, eorumque in febribus pestilentibus usu*, Bergomi 1605 4. *

ALPHONSI MARESCOTTI *compendium totius medicinæ quod de complexionum arcanis indiciis morborum præcipuorum causis.. signis.. deque fabrica receptarum agit, additis formulis remediorum* PETRI GORRÆI Francof. 1583. 12. 1588. 12. LIND. Herborn 1604. 12. * ENDT.

CARNEL a BAESDORP *methodus universæ artis medicæ formulis expressa ex* GALENI *traditionibus scopos omnes curantibus necessarios demonstrans*, Brugis 1583. fol. *

ANTONII FORNESII *de pestis curatione*, Basil. 1583. 4. *

PETRI MERCADO *de febrium medela*, Granada 1583. 4. *

JOACHIMI CAMERARII Botanici, polyhistoris, *synopsis commentariorum de peste* HIER. DONZELLINI, J. PHIL. INGRASSIÆ, CÆSARIS RINCI *de peste mediolanensi &* J. CAMERARII *meditatio de recta & necessaria ratione præservandi a pestis contagio*. EJ. *constitutiones legesque Venetiis & alibi tempore pestis anno* 1576. & 1577. *propsita ex Italico latine versa*. EJ. *observationes de bolo Armeno & terra Lemnia*, Norimberg. 1583. 8. *

J. LEONHARDI BOSCII *bericht vom dem podagra*, Ingolstad. 1583. 8. *

GALLI EMMEN *bericht vvie man sich, vveil das sterben in Boehmen und andersvvo uberhand nimmt, ver vvahren und halten soll*, Gorliz 1584. 4. RIV.

HENR. SMETII a LEDA viri nobilissimi, Poetæ & polyhistoris *unterrichtung vvie sich der gemeine mann für der pestilenz verhüten auch heilen soll, samt einem kurzen rathschlag vvelchen Fac. Med. Bas. in solchen lauften gegeben*, Lemgov. 1583. 8. In *Miscellaneis* præter alia varia totius Liber X. in *observationibus* versatur. Libro XII. ostendit PARACELSUM eas, quæ de ipso prædicantur, curationes minime administrasse.

JOH. MATTENBURG *neu geordnet regiment vvieder den tödlichen gebrechen der pestilenz*, Lemgov. 1583. 8. RIV.

BALTHASSAR DUVAL *de pestis curatione Liber*, Paris. 1583. 8. L. *

ANDREÆ CHRISTIANI *enchiridion medicum de cognoscendis curandisque morbis ex* TRINCAVELLIO. Accedit *de Febribus tractatus ex ejus prælectionibus in* GALENUM, Basil. 1583. 8. 1607. 8. *

SALVII SCLANI Neapolitani *apologia ad* J. ALTIMARIUM, Venet. 1584. 4. * defendit suas in ALTIMARIUM animadversiones, qua in commentario ad Aphorismos proposuerat. Reliqua opera jam sunt.

J. PAULI GALLUCCI *de temporibus ad medendum accommodatis*, Venet. 1584. 4. L.

TH.

Systematici nunc rursus sequuntur Scriptores, nam exsurgit iterum græca medicina, quæ in Gallia resuscitata fuit. Viderunt nempe GALENUM multa

TH. MOUFFET *de usu & præstantia chymicorum medicamentorum dialogus apologeticus*, Francof. 1584. 8. *

J. BAPT. GEMMÆ *methodus rationalis curandi bubones carbunculosque pestilentes*, Græci in Siria 1584. 4. R. Gedan. 1599. 4. *

MICH. von GLAUBITZ *zvvo haus tafeln fur reiche und arme vvieder die fürstehende pestilenz*, Mayntz. 1584. 8. RIV.

GUIL. ADOLPHI SCRIBONII *idea medicinæ secundum logicas leges informandæ & describendæ*, Lemgov. 1584. 8. LIND.

SEBASTIANI BLOSSII *disp. explicans* GALENI *doctrinam de methodo*, Heildelb. 1584. 4. LIND. *

VICTORINI SCOENFELDT *de dysenteriæ curatione*, Francof. 1584. 8. * EJ. *regiment vvie ein jeder sich in zeit regierender pestilenz halten und be vvahren soll*, Gorlitz 1586. 4. *

GABRIEL RYFF *neues artzneybuch darinnen das indianishe holtz guajacum vor die frantzosen und viele andere krankheiten abgehandelt vvird*, Dresden 1584. 4. *

CONSTANTINI LUCÆ *methodi medendi* Libri III. Ticini 1585. 4. L. *

ANTONII ALVAREZ *epistolæ & consilia medicæ* P. I. Neapoli 1585. 4. L.

ANDREÆ VELASQUEZ *de la melancolia de la naturaleça desta enfermidad y de sus causas y simptomas*, Hispali 1585. N. ANT. *

JACOBI SCEGK *tractationum physicarum & medicarum* T. I. Libri VII. Francof. 1585. 12. de purgantium in febribus usu, medicamentorum facultatibus, &c.

SCHEGKIUS Theologus, Jurisconsultus & Medicus fuit, cæterum artem medicam non exercuit AD.

PHILIPPI SCHERBII adeo laudati a C. HOFMANNO *theses medicæ collectæ*, Lips. 1614. 8. Primæ sunt anni 1585. Intercedunt therapeuticæ theses anni 1593. *

GEORGII BERTINI Campani *de consultationibus medicorum & methodica febrium curatione commentarius*, Basil. 1586. 8. * EJUSD. *medicina Libris 20. methodice absoluta in qua mutuus Græcorum & Arabum consensus adversus Paracelsistas*, ARGENTERIUM... *continetur*, ibid. 1587. fol. a

HIERONYMI SACHETI *de podagricis & arthriticis morbis retractatio*, Brix. 1586. 4. *

TIMOTHEI BRIGHT Catabrigiensis *treatise on melancholy*, Lond. 1586. 12. AMES EJUSD. *therapeutica hoc est de sanitate restituenda medicinæ Pars altera*, Francof. 1589. 8. 1598. 16. Ex veteribus fere sua sumsit, ut etiam lotiones & unctiones, a moribus nostris alienas, ubique imperet.

LUDOVICUM DURETUM præter commentarios in HIPPOCRATEM & *adversaria* in HOLLERIUM nihil invenio scripsisse. Sed celeberrimus in arte fuit, Parisisque ita praxi medica eminuit, ut Rex ipse ejus filiam sponsam non dedignatus sit manu in templum ducere, eumque maximis donis ornaverit (RAINSSANT *quæst. med.* p. 34.) A. CL. TRILLERO inter Metaphrasticos HIPPOCRATIS commentatores, neque utilissimos numeratur. Obiit anno 1586. Ejus in praxin HOLLERII enarrationes video etiam prodiisse Paris. 1611. 4.

JACOBI THEODORI botanici, TRAGI discipuli, medici Spirensis, multum delectati remediis ex herbis, nomine patriæ notioris, TABERNAEMONTANI, *regiment und bericht vvie man sich in sterbens läufften da die pestilenz einreisset, bevvahren, und curiren soll*, Francof. 1586. 8. * Exstat etiam vetustior editio, cum hæc in titulo vocetur auctior.

ASCANII MANCINELLI *floridum opusculum de morsu canis rabidi ejusque curatione cum nonnullis quæsitis notatu dignis*, Venet. 1587. 12. *

NICOLAI MASINI *de gelidi potus abusu*, Cesenæ 1587. 4. in diæteticis dictus est.

J. BAPTISTÆ MINADI *de ratione mittendi sanguinis in febribus*, Venet. 1587. 4. *

JOHANNIS HEURNII Leidensis professoris, felicis, ut video, clinici, in dignoscendis morbis, ut venenato ictero, perspicacis, & HIPPOCRATICÆ sectæ scriptoris, multa huc pertinent: *Praxis medicinæ nova ratio*, Leid. 1587. 4. 1590. 4. Roterod. 1680. 8. *Institutio-*

dixisse, sed pauca bona, hinc iterum se converterunt ad græcam medicinam; quæ purior esset.

III.

nes medica, Leid. 1592. 8. 1666. 12. Hanov. 1593. 8. In collectionibus operum omnium eadem habentur, & Praxeos titulus est *Praxis medicina generalis & particularis*. Prodierunt Leidæ 1609. 4. Lugdun. 1658. fol. Insigni cæterum volumine in octo Libros diviso veterum auxilia modumque medendi reperit.

VVALTHER CARYES *farevvel to physic and hammer to the stone*, Lond. 1587. 12. AMES. videtur agyrtæ opusculum esse.

ANDREÆ ELLINGER *rathschlag vvie man sich zur zeit der pest præserviren und curiren sell*, Lipſ. 1587. 4. Edidit JOHANNES VVITTICH.

SALUSTII SALVIANI *variarum lectionum de re medica* Libri VIII. Rom. 1588. 8. *

THEODORI ANGELUCCI *ars medica ex* HIPPOCRATIS & GALENI *thesauris potissimum deprompta ac singulari quodam & perspicuo sententiarum ordine exposita*, Venet. 1588. 4. *

ALFONSI BIRTOTII *therapeutica seu methodus generalis medendi ex* HIPPOCRATIS, GALENI, AVICENNÆ *scriptis*, Lugdun. 1588. 8. *

NERI NERII *assertio quod in sinistri lateris stupore a causa frigida oborto liceat mittere sanguinem per sedis venas & applicare cauterium occipiti*, Neapoli 1588. 4. L. *

CAR. VVITTESTEYN *vera totius medicina forma*, Antvverp. 1588. 8. *

NICOLAI BUCCELLA *refutatio scripti* SIMONIS SIMONII *cui titulum fecit* STEPHANI *Pol. R. sanitas vita medica, agritudo, mors*, Cracov. 1588. 4. * An ejusdem est.

D. M. S. P. SIMONIS SIMONII ... *athei summa religio*, Cracov. 1588. 4. *

GERHARDI NENNII SLEDANI *compendium medicina cum tabulis therapeuticis*, Franeker 1588. 4. HARL. *

JAC. LE BON *therapia puerperarum*, Francof. 1589. 16. Pariſ. 1664. & Genev. 1635. 4. cum HOLLERIO. Breve opusculum.

AUGUSTINI VASQUEZ *Quæstiones medica, practica & chirurgica*, Salmantic. 1589. 4. * Francof. 1589. 4. L.

JACOBI TAMARO *de epilepsia curatione libellus*, Hispali 1589. 4. L. *

JOH. RIOLANI patris multa sunt opera practica, & imprimis *Therapeutica seu ars bene medendi*, Lugd. 1589. 8. Pariſ. 1601. 8. 1618. fol. * Tum *artis medicinalis theoretica & practica systema*, Basil. 1629. 8. * *Pro censura* etiam *schola Parisina adversus Alchymiam lata responsionem ad* A. LIBAVII *maniam* dedit Pariſ. 1606. 8. * EJ. *universa medicina compendium* prodiit Basil. 1601. 12. Pariſ. 1626. 8. Opera omnia prodierunt Pariſ. 1610. fol.

GERHARDI COLUMBA *apologia pro* FR. BISSO *protomedico* Messan. 1589. 8. * Agitur de erysipelate in Sicilia epidemice grassante.

PAULI CRINCI *responsiones apologetica in apologiam* GER. COLUMBÆ *pro* FRANCISCO BISSO Messan. 1589. 4. MONG. *

LUCÆ GHINI *brevis ratio curandi morbum gallicum*, Spiræ 1589. 8. LIND. Posthumum videtur.

VALENT. VALENTINI *apologia qua suam pilularum compositionem bonam esse*, &c. Anconæ 1589. 4.

FERD. MENA *libellus de ratione permiscendi medicamenta qua passim in usum veniunt*, Aug. Taurinor. 1589. 8. *

J. MARQUARD *practica theorica empirica morborum internorum a capite ad calcem*, Spir. 1589. 8. LIND. *

LAURENTII SCHOLZE, qui collectionem consiliorum & epistolarum edidit, *aphorismorum medicinalium theoreticorum & practicorum* Libri VIII. editi sunt Bresl. 1588. 8. Francof. 1594. 8. 1626. 8. *

HENRICI a BRA *catalogus medicamentorum simplicium & facile parabilium ad calculum*, Franeker 1589. 8. 1691. 8. * *ad hydropem* Leid. 1590. 8. * *adversus pestilentiam* Arnheim 1605. 8. * *adversus epilepsiam*, Leovard. 1616. 8. * *adversus venena*, ibid. eodem anno. *

CHRISTOPHORI HIELLINI *vom lapide bezoar als der kräftigsten arzney vvieder allerley gifft*, Constantiæ 1589. 8. * cum collectione libellorum de peste.

MAR-

III. GRÆCO-GALLI.

JACOBUS HOLLERIUS (a) hic primo nominandus est, qui Librum scripsit hoc titulo: *Opera practica cum notis* LUDOVICI DURETI. Nobilis & aureus

MARTINI VVENDRICH *problematum physicorm & medicorum ex* J. B. MONTANI *scriptis selectorum* Liber I. VVittemberg 1590. *

MICHAEL BAPST. *neu und nutzliches artzney kunst buch*, Mülhausen 1590. 4.* 1605. 8.*

LUDOVICI TRAMERI *de vera atque perfecta medendi methodo juxta Peripateticorum doctrinam commentarii*, Ingolstad. 1590. 8. *

JACOBI SEIDELII *methodica arthritidis & phthisis curationes certis thesibus comprehensa; Acc. disputatio de saliva, sputo & muco*, Bardi in Pomeran. 1590. 4. *

J. THOMÆ MINADOI *Medicarum disputationum* Liber I. *de adæquato indicante venæ sectionis: de injucunditate in curationibus evitanda: quod* L. *ad* THRASYBULUM *legitimus sit*, Tarvis. 1590. 4. 1610. 4. EJ. *de humani corporis turpitudinibus cognoscendis & curandis* Libri III. *& de plica polonica*, Patav. 1600. fol. * Alia opera in Pathologicis dicta sunt.

EUSTACHII RUDII, Bellunensis, *de humani corporis affectibus dignoscendis, curandis & conservandis* Liber I. Venet. 1500. fol. Liber II. ibid. 1595. fol. *tertius* ibid. 1596. fol. LIND. & *omnes conjuncti* VII. *Libri* Venet. 1606. fol. Ex genio seculi, plenus controversiarum & defensionis veterum, ex quibus etiam fere omnia sumsit.

J. ANGELI de CANTECILLIS *practica rationalis de medendis morbis* Libri III. & *de differentia & curatione febrium ac sanguinis missione*, Rom. 1590. 8. *

In SAL. ALBERTI *Miscellaneis*, VVittemberg. 1590. 8. aliqua, pauciora, huc pertinent, ut de vaporibus metallicis utilibus.

ALESSANDRI MASSARIÆ, jurati defensoris veterum, Patavini Professoris, multa opera exstant. EJUS *de peste* Libros II. video citari editionis Venetæ 1579. 4. EJ. Liber *de abusu vesicantium & theriaca in febre pestilenti* prodiit Patav. 1591. 4. & *de abusu medicamentorum vesicantium disputatio secunda apologetica*, Vicetiæ 1593. 4. * Contra HERCULEM SAXONIA scripsit, sed dicitur a TERILLO palinodiam cecinisse. EJUSD. *disputationes quarum* I. est *de scopis mittendi sanguinem, altera de purgatione in morborum principio*, Vicetiæ 1598. 4. * EJ. *responsionum & consultationum medicinalium Liber*, Venet. 1613. fol. EJ. *practica medica seu prælectiones accademicæ continentes methodum cognoscendi & curandi totius corporis morbos ad nativam* HIPPOCRATIS & GALENI *mentem cum tractationibus de peste, affectibus renum & vesicæ, & de pulsibus & urinis*, Tarvis. 1607. fol. Lugdun. 1616. 4. Venet. 1618. 4. * EJ. *practica medica & Liber de morbo gallico, de purgantibus, de ratione consultandi*; Francof. 1601. 4. Tarvis. 1606. fol. EJ. *opera medica* quibus priora omnia repetuntur, Lugdun. 1634. fol. 1669. fol. Francof. 1608. fol. *

BARTHOLOMÆI VICARII *de ægrotantium optimo assistente ejusque officio in singulis morbis*; Rom. 1591. 4. *

HANNIBALIS de NICOLINIS *de curativis ac mittendi sanguinem scopis disputationes*, Perusiæ 1581. 4. * LIND.

HIERONYMI BRISCIANI *nova medicina in qua multorum errores in hac facultate reteguntur & antiquus suus honor medicinæ restituitur*, Venet. 1591. 4. L.

BAPTISTÆ CODRONCHI *de Christiana & tuta medendi ratione* Libri II. *Accedit de baccis indicis atque antimonio*, Ferrariæ 1591. 4. * Bonon. 1629. 4. EJ. *consilium de raucedine*, Francof. 1597. 8. EJ. Libri II. *de rabie & hydrophobia & de iis qui aqua immerguntur*, Francofurt. 1610. 8. alibi dicti sunt non maximi momenti. Eum etiam diximus quo egit de morbo cartilaginis memoratæ. EJ. *de vitiis vocis* a GOELICKIO laudatus est.

ANTONII MARIÆ BETTI de Rhabarbaro contra communem opinionem quæstio, Bonon. 1591. fol. prodiit; an nempe magis in substantia alvum solvat, an infusum.

(a) Dictus est suo loco.

(a) PROS-

aureus Liber est, estque opus absolutum. Eruditissimus enim & omnium fere linguarum peritissimus fuit, & gravis ætate, consummatus experimentis summa fide demum scripsit. Opus editum est Genevæ in 4. anno 1623. & 1635. Reliqui galli unice in HIPPOCRATEM commentati sunt, hinc eos omnes citavi in semeiotice.

Nonnulli alii auctores sunt, quos ad systematicos referre oportet, & qui nonnullorum populorum propriam medicinam scripserunt. Olim philosophus dixit, nihil plus polire ingenium, quam peregrinari apud omnes populos; hinc malum judicium de bono & malo non tamen facile feret, qui plures vidit mores, quam qui patriæ suæ mores solos viderit. Ita pariter in medicina nimis arcta erit eruditio, nisi variam medicinam Græcorum, Italorum, Indorum, Persarum, &c. legamus.

De Medicina Ægyptiorum scripsit PROSPER ALPINUS (a), Italus natione. Illi cupido incessit petendi primam medicinæ sedem, quæ non est Græcia, sed Ægyptus, unde HIPPOCRATES ipse artem hausit. Ergo Ægyptum petiit, dogmata eorum populorum collegit, & inde hoc opus condidit, ex quo videmus quid HIPPOCRATES pluribus locis voluerit. Editus est in 4. Paris. anno 1646. & Lugd. Batavorum.

De

(a) PROSPERI ALPINI Marosticensis, medici Consulis Veneti, qui Memphi res reipublicæ agebat, deinde Patavini horti Præfecti, *de medicina Ægyptiorum* Libri IV. Venet. 1591. 4. gr. egregium opus est, cujus tres imprimis posteriores Libri hodiernam Ægyptiorum artem medendi, purgantia, caustica, vesicatoria describunt, quibus antiqua etiam ejus gentis medicina passim declaratur. EJUSD. *de medicina Methodica* Libri XIII. Patavii 1611. fol. Leid. 1719. 4. & alias excusi sunt. Praxin etiam medicam per singulos morbos ad placita sectæ & ejus theorias persequitur.

ABRAHAMI NEHEMIA *methodus medendi universalis per sanguinis missionem & purgationem* Libri II. Acc. *de tempore aquam frigidam exhibendi in febribus ardentibus*, Venet. 1591. 4. *

PAMPHILI HERILACII Reatini *de arthritide & podagra consilium*, Colon. 1591. 8. cum Libro *de aquarum natura*, exigui momenti.

NICOLAI GYER *english phlebotomi or method and vvay of healing by letting blood*, Lond. 1592. 4. AMES. 1604. 4. *

BERNHARDI CARANES *adversus Valentinos & alios nostri temporis medicos de ratione mittendi sanguinis in febribus putridis* Libri III. Barcinone 1592. 8. *

HENRICUS GARETIUS, medicus Electoris Moguntini, edidit Francof. 1592. 8. *de arthritidis præservatione & curatione doctissimorum nostræ ætatis Medicorum consilia* J. SYLVII nempe, FERNELII, VESALII, ANTONII GALLI, JEREMIÆ THRIVERII, GEMMÆ FRISII, ADAMI BOGARDI, CORNELII BASDORPII, PETRI BRUHESII, DANIELIS VLIERDENI, CAROLI GOSVINI, JO. ZOMERII & FRANCISCI FABRICII. Pleræque epistolæ sunt P. BRUHESII, aut ad eum datæ.

J. MARQUARDI Pannonii *practicæ theoricæ empiricæ morborum interiorum*, Spiræ 1592. 8.*

ÆMILII CAMPOLONGI Patavini Liber *de arthritide*, Spir. 1592. 8. & prius Venet. 1586. 4. * Et de variolis, Venet. 1586. 4. quæ mea est editio libri mediocriter utilis. EJUSD. & ALB. BOTTONI *methodi medicinales in quibus legitima medendi ratio traditur*, Francof. 1595. 8. *

OCTAVIANI ROBORETI archiatri Rudolfi II. *de usu vesicatoriorum in peticulari febre*, Trident. 1592. RIV. *

J. GRAMMAN *de pharmaco purgante, quod* GALENI *mancipia suis purgantibus, cum sint deleteria nullo spagirices artificio correcta, plurimum obsint*, Erford. 1593. 4. * EJ. *bericht*

uvie

wie man sich vor der gifrigen blutruhr und fliessenden pest verwahren, auch denen damit beladenen wieder aufhelfen soll (ad dysenteriam) ibid. 1598. 8. RIV.

BRUNONIS SEIDEL Liber *morborum incurabilium causas explicans*, Francof. 1593. 8. Posthumum opus, valde laudatum SCHELHAMMERO, sed certe nostro ævo inutile, quo demonstratum itur, utique dari morbos insanabiles, neque PARACELSI sectam eos superare. Auget autem numerum eorum morborum, cum ipsis pestem, epotam aquam fortem, & alia admisceret, plenus superstitiosis historiis.

PETRI VAEZ *Apologia medicinalis. Acc. Censura de Venæ sectione in febribus putridis & curatione puncticularis, denique epistolæ medicinales*, Barcinone 1593. 8. Nondum legi, sed penes me est.

JACOBI TRUNCONII *de curandis puerorum morbis*, Florent. 1593. 4. cum aliis libris in Pathologia citatis.

BARTHOL. HUBNERI *oratio de impietate* PARACELSI *& sectatorum qui medicinam conspurcarunt*, Erford. 1593. 8. *

FRANCISCI COURCELLI *de vana ratione mittendi sanguinis in hæmatothreseos*, Francof. 1593. 8. *

FRANCISCI AGUILLAR *de febrium putridarum curatione adversus* BERNHARDUM CARANES, Valent. 1593. 8. L.

PETRI PARISII *avvertimenti sopra la peste e febbre pestifera con la somma delle loro principali cagioni*, Panorm. 1593. 4. & *aggiunta*, ibid. 1603. 4. * Ipse pesti interfuit.

ANDREÆ CHIOCCI *quæstionum philosophicarum & medicarum* Libri III. Veron. 1593. 4. Venet. 1604. 4. * EJ. *disputatio de sectione venæ in obstructione ab humorum qualitate*, Venet. 1604. 4. *

HERCULIS SAXONIA, Patavini Professoris, *de phœnigmis* Libri III. *de universa rectificantium natura, psilothris, smegmatibus, dropacibus, sinapismis vulgo vesicantibus, de quorum usu in febribus pestilentibus multa disputantur*, Patav. 1593. 4. 1691. 4. * Contra A. MASSARIAM defendit suum in peste vesicantium usum, ita ut creditus sit vicisse adversarium, THOMASINO judice. Ipse tamen in uxore sua abortivis usus est, cum mola laborare crederet, ea vero vere gravida esset, PRIMIROSIO teste *error. vulg* Libros II. c. 2. EJUSDEM *Pantheon medicinæ selectum* Libri XI. *distinctum omnibus ad praxin medicinæ necessariis panmechanicis instructum*, Francof. 1603. fol. a PETRO UFFEMBACHIO editum. Opera omnia ejus viri sunt, Praxis, de plica, de phœnigmis, de lue venerea, de pulsibus. EJUSD. *prælectionum practicarum* Libri II. *de ratione dignoscendi ac curandi omnes interiores affectus præter naturam*, Francof. 1610. fol. * EJUSD. *opera practica*, Patav. 1639. fol. 1681. fol. *

SIMONIS PETREII *lenis censura in acerbam admonitionem* A. LAURENTII Turoni 1599. 8.*

SIMONIS KELLING *defensive against the plague*, Lond. 1593. 4. AMES. Etiam variolarum curationem continet.

CHRISTOPHORI HENRICI AYRER *methodica & succincta informatio medici praxin aggredientis*, Francof. 1594. 8. * EJ. *regimen pestis & dysenteriæ populariter grassantium præservandæ & percurandæ*, Argentor. 1617. 4. *

BALDI ANGELI ABBATII *opus discussarum concertationum præclarum de rebus, verbis & sententiis controversis ex omnibus fere scriptoribus* Libri XV. Pisauri 1595. 4. *

VIDI VIDII junioris *de curatione generali* P. I. Lib. XVII. Florent. 1587. 4. EJ. *de curatione generali* Libri XVII. P. II. ibid. 1594. fol. *de curatione membratim*, ibid. 1594. *de medicamentis* Libri VIII. Venet. 1611. fol. Opera vero omnia cum titulo V. VIDII *ars medicinalis a* VIDO *juniore recognita*, Venet. 1611. fol. vol. 3. recusa 1626. fol. 1645. fol. 1668. fol.

NONII a COSTA *de arte medica*, Patav. 1594. 4. *

THOMÆ RODERICI a VEGA Eborensis *opera omnia* Lugdun. 1594. fol. Commentarii sunt in GALENUM.

JOHANNIS COSTÆI Laudensis, primarii Professoris Bononiensis, *de igneis medicinæ præsidiis* Libri II. Venet. 1595. 4. Et hic citari potest & inter Chirurgicos Libros, bonus, ordine plano recensens Græcorum & Arabum numerosa cauteria morbosque quibus opponebantur, non absque sua observatione. Minime ignoravit renovatam in Anglia curationem herniæ per caustica. EJ. *de facili medicina per seri & lactis usum* Libri III. Bonon. 1595.

1595. 4. quæ mea est editio, & Papiæ 1604. 4. Ex veteribus collegit occasiones adhibendi seri lactis. Ej. *de potu in morbis, aquis, vino, omnique factitio potu; ac. de privato in singulis morborum generibus eorum usu disseritur*, Papiæ 1604. 4. Venet. 1604. 4. LIND. * Ej. *miscellanearum dissertationum Decas* I. a filio J. FRANCISCO edita est Patav. 1658. 12. Ad historiam & diæteticam in primis spectat. Lentium in variolis usum rejicit.

ALBERTINI BOTTONI, Patavini Professoris, qui hoc anno obiit, muliebria diximus. Consilia aliqua a J. LAUTERBACH edita sunt, Francof. 1605. 4. *Methodus medendi* cum illa ÆMILII CAMPOLONGI excusa est a LAZARO SUSENBECK Francof. 1595. 8. Una etiam prodiit BARTHOLOMÆI HIEROVII *quæstionum medicinalium* Liber I.

NICOLAI ABRAHAMI FRAMBESARII *canonum & consultationum medicarum* Libri III. Paris. 1595. 8. * 1619. 8. aucti, cum *appendice de arthritide*, & libello *de pestis curatione & præcautione*. EJUSD. *schola medica*, Leid. 1625. 8. * EJUSD. *opera medica* Francof. 1629. 4. * quibus priora continentur & *apologia pro innocentia medicamentorum chymicorum*, & *Laura academica* FRAMBESARII.

Universæ medicinæ synopsis ex L. GAL. *de morborum & symptomatum differentiis & causis, & de sanguinis missione*, Venet. 1595. fol. in tabularum forma prodiit.

ABRAHAMI SCHOPFII *καθόλȣ omnium præsidiorum medicorum universalium & topicorum disquisitiva*, Basil. 1595.

JOHANNIS VVITTICH *bericht von epidemischen und fleck fiebern*, Eisleben 1594. 8. * EJ. *artzneybüchlein für arme und dürftige leute*, Leipzig 1595. 4. * EJUSD. *consilia apoplectica seu de subitanea morte*, Lips. 1603. 8. EJUSD. *processus, consilia, observationes atque epistolæ medicæ doctissimorum Germaniæ medicorum*, Lips. 1604. 4. 1607. 4. L. Octoginta consilia sunt aut epistolæ J. SCHROETERI, J. PONTANI, C. NÆVII, T. ERASTI, J. CAMERARII & aliorum medicorum, quorum nomina minus nota sunt. Sæpe miratus sum longitudinem inmensam formularum.

DIOMEDIS CORNARII *consiliorum medicinalium tractatus*, Lips. 1595. 4. 1559. 4. quæ mea est editio, auctior cum observationibus & historiis admirandis, & orationibus ejusdem auctoris.

HORATII GUARGUANTI *de theriacæ virtutibus, mechoacamæ radice, ovi gallinacei usu in febribus*, Venet. 1595. 4. RIV. * EJ. *responsa varia ad varias ægritudines, imprimis de dysenteria, morbo gallico & febre pestilentiali & peste. Accedit cognitio sedandi & curandi fluxus*, Venet. 1613. 4. RIV.

J. BAPT. ZAPATA *maravigliosi secreti di medicina*, Venet. 1595. 8. Sæpissime recusa etiam germanice *schlüssel der arzney*, Lips. 1685. 8.

J. VVERNER *therapeutica, hoc est sanitatis restituendæ ratio artificiosa* Libri II, *proposita & coram illustrata*, Francof. 1596. 8. *

THADDÆI ab HAYCH *actio medica adversus* PHIL. FANCHELIUM *medicastrum & pseudoparacelsistam*, Amberg. 1596. 8. Malæ eum hominem curationis arguit. EJUSD. *aphorismorum medicorum* Liber I.

JACOBI HORSTII Professoris Helmstadiensis *epistolæ philosophicæ & medicinales*, Lips. 1596. 8. * cum vita GEORGII HORSTII. EJUSD. *disputationes de rebus secundum & præter naturam*, VVittemberg 1609. 8. *

OSVVALDI GABERKOVER *artzney buch*, Tubing. 1596. 4. vol. 2. Francof. 1665. 4. 1694. 8. * An IDEM *VVürtenbergisches artzney buch*, Tubing 1603. 4. *

J. ZECCHII *de ratione curandi præsertim febres ex putrido ortas humore*, Vienn. 1596. 4. * EJ. *consultationes medicinales in quibus universa praxis medica exacte tractatur*, Venet. 1617. 4. L. Francof. 1650. 8. *

DURANTIS SCACCHI *subsidium medicinæ in quo quantum docta manus præstet ad immanos morbos evellendos mirum in modum elucescit*, Urbin. 1596. 8. *

JOSTRENII de JOSTRENIIS *de usu vesicantium promiscue in morbis omnibus, de cucurbitulis affigendis importune, de venæ sectionis omissione, de purgatione incongrua, de victus ratione monstrosa*, Venet. 1596. 4. *

SILVESTRO FACIO *difesa intorno allo sputo di sangue*, Firenze 1596. 4. * PL. EJ. *Tractatus de peste* Italice scriptus, Gallice versus a B. BARALIS, prodiit Paris. 1620. 8.

LEONHARD MARSCHALL I. II. *and* III. *bock of cattel, taken from the best authors*, Lond. 1596. 4. Est veterinaria. AMES.

PETER

PETER LOVVE D. *in the faculty of chirurgerie at Paris chir. to* HENRY IV. *easy certain and perfect method to cure and prevent the spanish sickness*, Lond. 1596. 4. AMES.

G. TOOKER *Charisma seu donum sanationis, de curatione strumæ per contactum Regum Angliæ*, London 1597. 4. Pugnat pro eo privilegio Regibus Angliæ concesso.

BARTHOLOMÆI CASTELLI *artis medicæ methodo divisa synopsis, in qua quidquid ab* HIPPOCRATE, GALENO, AVICENNA *cæterisque summæ auctoritatis doctoribus ad eamdem artem scripta sunt mira dexteritate... accuratim continetur*, Messan. 1597. 4. * De ejus viri dictionario dictum est.

MICHAEL MARTINEZ de LIEVA *remedios preservativos y curativos para en tiempo de la peste y otras curiosas experiencias*, Madrit 1597. 8. *

GIROLAMO VENEROSI *risposta alla difesa intorno allo sputo di sangue*, Firenze 1597. * EJ. *de consultatione responsiva, de urinæ stillicidio, pruritu & herpete exedente*, Venet. 1611. 4. *

JOH. BAUHINI celebris botanici *bericht von der pest* Mumpelgard 1597. 8. *

PETRI MATTHÆI PINI amici B. EUSTACHII, & tabularum heredis, *compendium instar indicis in* HIPPOCRATIS COI *opera omnia*, Venet. 1597. fol. recusus cum nupera MARINELLI anno 1737.

J. NICOLAI ROGERII *de recta curandi ratione per sanguinis missionem*, Venet. 1597. 4. *

J. BAPT. MELLA *il cortesivo ovvero del mal di castrone*, Neapol. 1597. 4. *

J. BOKELII Professoris Helmstadiensis, *Pestordnung der statt Hamburg* 1597. 4. RIV. In eam adnotationes prodierunt Hamburg. 1665. 4. germanice scriptæ.

BERNH. a KIRCHEN *kurtzer bericht vvie sich ein ieder in der epidemischen ruhr halten soll.* Paderborn 1597. 8. * RIV.

J. NEEFFENS *bericht vvie man sich in denen vorstehenden sterbens läuffen mit præservation und curation der pestilenz verhalten soll*, Dresd. 1597. 4. *

CASP. STRUBII *bericht vvie der gemeine mann in itzo gefährlichen Sterbens läuften sich verhalten und curiren soll*, VVittemberg 1597. RIV. *

ANDR. STARKENS *bericht von der pestilenz vvie man sich davor bevvahren und die ruhr heilen soll, nebst einem harnspiegel vvorinn gevviesen vvird, dass dem Harn in pestilenz zeit nicht zu trauen sey*, Erfurt. 1597. 4. RIV. EJ. *kranken spiegel vvie sich ein kranker dann ein treuer artzt sich beyde verhalten mögen, auch vvie in iziger pestilenzzeit sich zu bevvahren*, &c. Mulhausen 1598. 4. RIV.

CASPAR BUCHA *bericht vvie man sich in sterbens läuffen verhalten, für der pestilenz vervvahren, vvas man täglich brauchen und vvomit man raüchern soll*, Magdeburg 1598. 4. Nunquam uberior, quam hoc seculo, de peste scriptorum seges cum minori utilitate fuit.

JAC. LIEBZELTER *de ratione præservandi a peste*, Lips. 1598. *

J. ALPHONSI de FONTECHIA *medicorum incipientium medicina seu medicinæ christianæ speculum*, Complut. 1598. 4. *

MARTINI GOMEZ de PAMPELUNA *contra la peste en las epistolas de* NICOLAS MONARDES, Pampelona 1598. 8. *

SCÆVOLÆ SAMMARTHANI *pædotrophia* anno 1584. scripta hoc anno gallice edita dicitur, neque enim vidi, in Carmine suo miscet Theologiam paganam cum Christiana & miras theorias profert v. g. utriusque homines sexus primo umbilicis connexos fuisse, vinculoque demum solutos secessisse, &c.

The cure of diseased in remote regions preventing mortality, Lond. 1598. 4. *

DAV. HERLITZ *pest ordnung*, Augspurg 1598. 4. * 1621. 8. *

ALFONSI DIEZ DAZA *avisos y documentos para la preservacion y cura de la peste*, Hispali 1599. ANT. *

CÆSAR MOCHA *trattato della peste*, Carmagnola 1599. 4. *

HIERONYMI SORIANO *experimentos medicos faciles y verdaderos*, Madriti 1599. 8. Complut. 1612. 8. * EJ. *methodo de curar las enfermidades de los ninnos* (de morbis puerorum) Saragossa 1606. 8. * N. ANT. *

JOSEPHI PHAVORINI a CLAVARIIS *medicarum exercitationum Liber in quo physiologia, pathologia, therapeutica explicantur*, Camerini 1599. 4. *

JO. STEINMETZ *nützliche anleitung vvie man sich vor der pestilenz vervvahren soll*, Lips. 1599. 4. RIV.

JOH. OSVVALD *unterricht für gesunde und kranke vvie sie sich zu ver halten*, Francofurti 1599. 8. *

ANDREÆ LIBAVII *singularium* p. I. *de abstrusioribus in medicina, philosophia, chymia quæstionibus disseritur*, Francof. 1399. 8. *Pars* II. ibid. eodem anno P. III. & IV. anno 1601. 8. * *variarum controversiarum* Libri II. *schediastici* ibid. 1600. 8. * EJ. *de medicina veterum tam Hippocratica quam Hermetica Tractatus*. ibid. 1559. 8. *

JUSTI BALBIANI *nova ratio praxeos medicinæ* Libri IV. Venet. 1600. 8. *

NICOLAI BOCANGEL *de las enfermidades malignas y pestilentes su causa remedios y preservacion*, Madrit 1600. 4. * NIC. ANT.

J. HIERONYMI PULVERINI *ars medica de curandis juxta hodiernum usum humani corporis morbis*, Venet. 1600. 4. Leid. 1649. 8. ex recensione GER. BLASII. *

ANTONII PONCE de S. CRUZ Archiatri Hispanici, magni, ut plerique Hispani, Arabum admiratoris, *de las causas y curacion de las fiebres con secas pestilenciales*, Valladolid. 1600. 8. * EJ. *de impedimentis magnorum auxiliorum* Libri III. Madrit. 1629. 4. Patav. 1651. 12. Sed mea editio est Barcinonensis 1648. 8. Veterum unice auctoritates secutus est. Cum reliquis operibus physiologicis ANTONII prodiit patris opus ALPHONSI *dignotio & cura affectuum melancholicorum*, Madriti 1622. fol. quo opusculo historiæ etiam ægrorum ex variis causis per curationem causæ contrariam sanatorum habentur. Placet quod acri pesso virgini suppressis mensibus medelam fecerit. Multum vero utebatur venæ sectione & diæta refrigerante.

Aderlass büchlein d. i. vom rechten gebrauch der aderläss 1600. 8. Auctor est D. ALEXANDER SEITZ, sententia omni superstitione plena, diebus rejectaneis, metu venæ sectionis in gravidis, &c. Adjectus est libellus J. HARTMANNI HYRI, qui in Indiam iter fecerat, de lapidis bezoar speciebus, cujus vires valde extollit, tum collectio formularum.

LUCII LAELII Fulginatis *consultatio de lue Sarmatica*, Ferrar. 1600. fol. *

J. de PONS medici Lugdunensis *de nimis licentiosa & intempestiva sanguinis missione* Ed. II. Lugd. 1600. 8. magn.

TOBIÆ DORNCRELLII *de purgatione & cur purgatio familiarem sibi humorem adtrahat*, Ulysseæ (quæ ubi sit nescio) 1600. Hamburg. 1603. 12. Jen. 1645. 12. &c. EJ. *Empirica seu medicamenta experientia diuturna comprobata ad omnes corporis humani morbos* II. Libr. recusa a J. STOCKER Francof. 1601. 8. cum *dispensatorio* EJ. *medulla totius praxeos medicæ aphoristica*, Erfurt. 1656. 4. *

JOSEPHI QUERCETANI *seu du Chesne, Sieur de la Violette*, Chemici, indocti hominis, ut ex epistola C. BAUHINI apparet, & alieno calamo usi, multa opera sunt. EJUS *opera medica*, Lugduni 1600. 8. Lips. 1614. 8. * prodierunt. LIND. EJ. *responsio adversus anonymi phantasmata ad veritatem hermeticæ medicinæ stabiliendam*, Paris. 1603. 8. Francof. 1605. 8. LIND. * EJ. *de priscorum philosophorum vera medicinæ materia, præparationis modo atque in curandis morbis præstantia*. Accedunt consilia medica IV. *de arthritide, nephritide, lue venerea, morbo complicato*, Genev. 1603. 8. Lips. 1613. 8 * EJ. *pestis alexicacus seu luis pestiferæ fuga, auxiliante selectorum remediorum copia procurata*, Paris. 1608. 4. 1624. 4. Lips. 1609. 8. LIND. 1615. 8. * EJ. *conseils de médecine*, Paris. 1626. 8. * EJ. *recueil de plus beaux & rares secrets*, Paris. 1641. 8. *

PETRI FORESTI viri nobilis, eruditi & expertissimi medici, magni peregrinatoris *opera* Francof. 1619. fol. 1634. fol. 1660. fol. & alias prodierunt, jam citata in pathologicis, plenum in practicis opus, comparatum cum veterum præceptis & proprio experimento, sed a nostra nunc medicina alienius, & fictum, si credendum BOERHAAVIO, ad famam augendam.

BALTHASSARIS SCULZII *synopsis universæ medicinæ* XII. *disputationibus exhibita*, Lips. 1601. 8. *

J. NICOLAI *universæ medicinæ compendium*, Basil. 1601. 8. *

PETRI HOFMANN *Fraisambüchlein von der præservation und curation der fraisam oder epilepsia an kleinen kindern*, Coburg. 1601. 8. * EJ. *Kurzer unterricht vvie man sich in izt regierenden fiebern sovvol auch in der pest bevvahren und curiren soll*, Hoff. 1611. 4. * Ad febris Hungaricæ curationem.

JACOBI FONTANI *methodus generalis cognoscendi, prædicendi & curandi morbos, corumque sym-*

symptomata ad mentem HIPPOCRATIS & GALENI Avenione 1601. 8. Parif. 1612. 8. * EJ. *practica curandorum morborum C. H. in 4. Libros distincta*, Parif. 1611. 8. * EJ. *opera in quibus universa artis Partes IV. methodica explicantur. Praeponuntur Libri II. de demonstratione medica.* Accesserunt *consilia medica* Genev. 1613. 4. Parisiis anno 1608.* Libri Isti II. *de demonstratione* seorsim excusi sunt. LIND. & Avenione 1603. 8. *

J. HUCHER *de febrium... curatione* Libri IV. Lugdun. 1601. 8. *

FRANCISCI MARIÆ de TECTORIIS *compendium medicinæ practicæ seu formulæ remediorum*, &c. Francof. 1601. 8. *

NICOLAI ANDREÆ D' URSO *Tractatus de vermibus*, Neapoli 1601. 4. *

NIC. MACHELLI *de morbo gallico ejusque curatione*, Francof. 1601. 8. *

FELIX PLATER, ex Valesiaca nobili familia natus, Professor & Poliater Basiliensis, per quinquaginta annos felix practicus, insignis judicio, amore anatomes, rei naturalis, cujus egregios thesauros collegit, recto ingenio & quod supra vulgi præjudicia facile erigeretur, opii efficaces vires ex primis vindicavit, syptomata morbusque novo ordine ad suas communes causas reduxit, in remediis potius nimis abundavit. EJUS princeps opus est *Praxeos medicæ*, cujus prima editio prodiit Basileæ 1602. 8. L. successerunt multæ aliæ. Mea est anni 1666. 4. aucta *centuria quæstionum paradoxarum & endoxarum*. Alia nuper prodiit, Basil. 1755. 2. vol. Observationes citavi. Hic auctor plerosque priorum vera utilitate longe superat.

SANCTORII SANCTORII, Justinopolitani, medici Veneti eruditissimi, & inventoris, scholastica tamen nimis methodo usi, *methodi vitandorum errorum* Libri XV. prodierunt Venetiis 1602. fol. 1630. 4. LIND. Genevæ 1631. & alias. Magna pars pertinet ad semioticen, *quinque* tamen *postremi Libri* practici sunt, *de principiis methodi medendi: de analogismis & experimentis: de administrandis remediis: de revulsione & derivatione: & de indicantium æquilibrio*. Subtile opus, & valde methodicum est, si ea ætas artis methodum perfectam tulisset. Multis pugnat in Empiricos, & ostendit, quomodo dogmatice ex analogia remedia inveniantur. Remedia decantata summo cum judicio explodit, ut bezoar, cornu rhinocerotis, lithontriptica, lapides pretiosos, alia: Vesicantia neque sæpe neque nunquam admittit. In revulsione eam præfert, quæ fit per proxima, &c. Liber *de inventione remediorum* non primum Genevæ 1631. 4. ut in titulo jactatur, sed prius Venetiis 1629. 4. cum commentario in aphorismos HIPPOCRATIS prodiit. Fontes aperit, unde sumatur remediorum selectus, ex loco adfecto, colore, morbi magnitudine, causis specificis, & in universum ex theoria. Aliquas habet suas observationes & cadaverum etiam sectiones. In *commentario in I. Fen. primi Libri Canonis* AVICENNÆ Venetiis 1626. fol. editio multa propria remediorum genera proponit, stillicidium ad paralysin, æolipilam ad phthisin, & ad refrigerandum aerem, lectum pensilem, balnea pensilia. Frigida colicam sanavit. Monachum per fraudem melancholico ægro clavos & pilos suppeditantem detexit, &c. EJUS *opera omnia IV. voluminibus comprehensa* prodierunt Venet. 1660. 4.

DEMETRII CANEVARII *morborum omnium qui corpus humanum adfligunt ex arte curandorum accurata methodus*, Venet. 1605. 8. * EJ. *ars medica*, Genuæ 1626. fol. *

J. BAPTISTÆ IMPERIALIS *exotericarum exercitationum* Libri II. *ad* H. AUGENIUM, Vicetiæ 1602. 4. * Venet. 1603. 4. *

JOH. de VITO *de causis nostrarum calamitatum & de morbis epidemicis qui vulgabantur... per totum regnum Neapolitanum* anno 1602. Neapoli 1602. 4. *

FPRTUNATI FIDELIS Liber *de relationibus* prodiit Panormi 1602. 4. alibi dictus. EJUS *contemplationum medicarum* Libri XXII. *in quibus non pauca præter communem multorum medicorum sententiam notatu digna explicantur* prodierunt Panormi 1621. 4. MONGITOR. *

JOH. XIMENEZ SAVANIEGO *Thactatus de peste sus causas preservacion y cura*, Antiquera 1602. 4. * N. ANT.

RODERICI a CASTRO Lusitani, qui Hamburgi medicinam fecit, *Medicina mulierum universa*, Hamburg. 1603. fol. Prima pars physiologica est, reliqua practica magnam partem ex veteribus sumta & ad veterum saporem, superstitiosus, qui credat apertis fenestris partum reddi faciliorem, neque in obstetricando utilis, qui in partu difficili fetum velit reduci in eum situm in quo caput præcedit.

ANDREÆ de VALDIVIA *de las landres*, Hispali 1603. (de peste) N. ANT. *

FRANCISCI de SILVA y OLIVERA *discurso de la providencia y curacion de secas y carbunculos con contagio*, Granatæ 1603. 8. * ANT.

EMANUEL GOMEZ *de pestilentiæ curatione methodica*, Antvverp. 1603. 4. Lovan. 1637. 8. *

J. BAPTISTÆ PERSONÆ *discursuum medicinalium Liber*, Bergomi 1603. 4. *

VINCENTII ALSARII a CRUCE Genuensis Liber *de epilepsia* anno 1603. 4. editus, in pathologicis dictus est. EJUS sunt etiam *de quæsitis per epistolas in arte medica IV. ubi varii casus, observationes, consilia, responsa, disputationes atque curationes describuntur*, Venet. 1622. fol. * EJ. *consultatio medica pro adolescente oblivione & surditate laborante*, Rom. 1629. 4. EJ. *providenza medica per preservarsi äell' imminente peste*, Rom. 1630. 4. EJ. *consilium prophylacticum a lue pestifera grassante*, Rom. 1631. 4. MANDOS. Alia opuscula jam citavimus in pathologicis.

SCIPIONIS MERCURII Liber *degli errori popolari d' Italia*, Venet. 1603. 4. * EJ. obstetricium opus diximus.

JOH. MUNSTERI *discussio eorum quæ ab* ABR. SCHOPFIO *contra* HIPPOCRATIS *aphorismum 22. Sect. I. scripta sunt*: Accesserunt *duæ ejusdem argumenti appendices contra* CAPIVACCIUM & MERCURIALEM, Francof. 1603. 8. EJ. *de pædophlebotomia* Tubing. 1604. 4. * Non debere pueris ante 14. annum sanguinem mitti.

SEBASTIANI MEYER *Institutiones medicæ prima medicinæ fundamenta complectentes*, Friburgi Brisgoviæ 1603. 12. * EJUSD. *selectorum physicorum medicinalium & politicorum sylloge* I. Friburg. Brisgov. 1617. 12. *

J. MATTHÆI Hessi *quæstionum medicarum & jucundarum ac practico necessariarum enodatio scholastica, accedunt observat. medicæ X. rarissime in medicina contingentes*, Francof. 1603. 8. * EJUSD. *consilium medicum diversorum auctorum pro Marchione Badensi*, Francof. 1608. 8. * EJUSD. *centuria difficultatum medicarum tam jucundarum quam utilium ex veterum & recentiorum libris erutarum* Herborn. 1616. 8. * est opus primo loco citatum, rejectis observationibus.

THEODORUS TURQUET de MAYERNE Gallus medicus, qui in Anglia artem exercuit, & in Helvetia senex vitæ finem fecit, Albonæ, ante Tavernerium, Baro chemicis aliisque arcanis & specificis remediis multum usus est, quorum aliqua etiam nunc in Anglia in usu sunt. EJUS *apologia in qua videre est inviolatis* HIPPOCRATIS & GALENI *legibus remedia chemica præparata tuto usurpari posse* prodiit Rupellæ 1603. 8. Eam SEGUINUM & ACAKIAM juniorem scripsisse PATINUS auctor est; Parisini THEODORUM consiliis excluserant, quod chemicis medicamentis uteretur. EJUS *praxeos* (*Mayernianæ*) *in morbis internis gravioribus & chronicis syntagma* prodiit, Londin. 1690. 8. & Augustæ Vindel. 1691. 12. recusum est, in qua editione THEODORI *Tractatus de cura gravidarum* ex G. H. VVELSCHII bibliotheca accessit, & Genev. 1692. 8. Londini anno 1695. 8. *Syntagma alterum de febribus, morbis externis, arthritide, lue venerea*, Londini 1695. 8. & utrumque volumen *syntagmatis*, Londini 1696. 8. 2. vol. Totus Liber medicamentarius est pene absque morborum historia. EJ. *medicinal counsels and advices*, Londini 1677. 8. * Et *consilia medicinalia & tractatus de arthritide* latine vertit & edidit THEOPHILUS BONNET, Genev. 1674. 12. EJ. *Opera omnia, Consilia, Epistolæ, Observationes, Pharmacopœa, medicamentorum formulæ*, edente JOS. BROVVNE, Londini 1700. vel 1703. fol. *

EDUARD JORDEN *brief discourse on the sickness called the suffocation of the mother*, Londini 1603. 4. *

BAMFERDS *dialogue concerning the plagues infection*, Londini 1603. 8. *

ADAMI ZALUZIANI de ZALUZIAN *animadversionum medicarum in* GALENUM & AVICENNAM Lib. VII. *quibus singulæ medicinæ partes ad logicæ normam rediguntur; item synopsis legitimæ institutionis medicinæ*, Francof. 1604. 8. *

PHIL. CLAUSER *neu vollkommenes arzneybuch zu allerhand gebrechen und zufällen des leibes*, Basil. 1604. 8. *

FABII PAULINI *de viperis in trochiscorum apparatu pro theriaca adhibendis*, Venet. 1604. 4. *

JULII CÆSARIS CLAUDINI Bononiensis *paradoxa medica de natura & usu lactis & seri thermarum lutorum, sassafras, sassaparillæ, chinæ radicis, vini medicati, chalybis, balnei aquæ dulcis, medicamentorum ex viperis*, Francofurti anno 1605. cum *consiliis* A. M. VENUSTI prodierunt. * EJ. *responsionum & consultationum medicinalium tomus unicus in II. sectiones partitus* (*accedit* FLORII BERNARDINI *exerc. de ultimo corporis alimento* in ed. 1646.) pro-

prodiit Venetiis 1606. fol. 1607. fol. Francof. 1607. 8. * Turin. 1628. 4. * Venet. 1646. 1690. 4. * Ej. *de ingressu ad infirmos in quo medici munus delineatum continetur cum appendice de medicamentis generosioribus*, Bonon. 1612. 4. Turin. 1628. 4. Francof. 1676. 8. Hoc inprimis Libro applausum meruit. Ejusd. *empirica rationalis* Lib. VI. Bonon. 1653. fol. 2. vol. In spisso volumine brevis morborum historia, & plurima vis medicamentorum continetur.

Thomæ Cornacchini *tabula medica quibus omnia qua a principibus medicis Gracis, Arabibus & Latinis de curationis apparatu reperiuntur collecta sunt*, Patav. 1605. 1607. fol. Lind. * Consultationes sunt 102. antiquo more scriptæ, cum magno medicamentorum apparatu & longa theoria. Subjectus est brevis libellus de pulsibus.

Zoroastri Tinelli *medicarum consultationum juxta magni* Hippocratis *doctrinam Tomus* I. Senis 1605. 4. *

J. Antonii Casaleni *disputatio de secanda vena in pleuritide revulsionis gratia adversus medicos Erancavillenses*, Venet. 1605. 4. *

Andreæ de Leon Granatensis *practica de morbo gallico en el qual se contiene el major modo de curar la* Pinciæ 1605. 4. Ej. *definiciones de medicina con declaracion de los temperamentos, morbos, pulsos y urinas* N. Ant. qui annum non addidit.

Cæsaris Bergamii *de pracautione a calculo liber, & alter de podagra*, Venetiis 1605. 4. *

Joh. Talentonii Professoris Parmensis, *variarum & reconditarum rerum thesaurus in* IV. *Libros divisus*, Francof. 1605. 8. Epistolæ mutuæ sunt Talentonii & amicorum de rebus diæteticis, physiologicis, historicis, physicis, practicis, de his tamen parcius, & nonnulla ad medicinam forensem.

Duncani Liddelii Scoti, sed Helmstadiensis Professoris, *universa medicina compendium*, Helmstad. 1605. 4. 1620. 4. * Ej. *Ars medica*, Hamburg. 1617. 8. * Ej. *Operum Iatrogalenicorum Tomus* I. Edidit Ludovicus Serranus, Lugdun. 1624. 4. * Quo *therapeutice* & Lib. *de febribus* continentur.

Henrici Vvarenii *nosologia seu affectuum corporis humani curatio hermetica & Galenica post auctoris mortem publicata a* Joachimo Tankio, Lipf. 1605. 8. *

Edvvard Bolnest *medicina instaurata or the true grounds and principles of the art of physick*, Londin. 1605. 8. *

Bartholomæi Thurriani *jatrobulia, i. e. de medica consultatione* Lib. IV. Genuæ 1605. 8. * Francof. 1606. 8.

Bernardini Caii *de vesicantium usu*, Venet. 1606. 4. Rejicit in febribus acutis eorum usum. Ej. *de sanguinis effusione disputatio*, Venet. 1607. 4. *

Josephi Pomii *de febribus putridis cum duabus disputationibus an saluberrimum sit mittere sanguinem: & quando purgandum in iisdem febribus*, Ponorm. 1606. 4. Mongit. annum enim 1603. habet Lind. *

Alfonsi de Freilas *conocimiento curacion y preservacion de la peste: trattado del arte de descontagiar las ropas des sedas telas de oro y plata tapicerias y otras cosas: si los melancolicos puedan sabier lo que esta par venis con la fuerça de la imaginacion*, Giennis 1606. 4. N. Ant. *

Christoph. Sattler *thesaurus ex universa medicina*, Patav. 1606. 4. *

Joh. Stullii *methodus praxeos medica*, Ursellis 1606. 16. * Ej. *medendi practica generalis in 3. fasciculos contracta*, Antvverp. 1606. 12. & 1607. 12 Lind. *

Godof. Steechii *ars medica methodo divisiva descripta exemplis illustrata*, Francof. 1606. fol. * Novum ordinem secutus est, ut morbos generales secundum intemperies ordinaret. (Sennert *method. disc.* p. 33.)

Joh. Hartmanni Marburgensis Professoris ἐπιφύλλιδες seu *miscella medica cum προθήκη chymico-therapeutica doloris colici*, Marpurg. 1606. 4. * Riv. Ejusdem *disputationes chymico-medica*, 14. Marburg. 1611. & 1614. 4. Ejusdem Tract. *de opio*, VVittemb. 1635. 8. * Ej. *praxis chymiatrica*, Lipf. 1633. 4. Francof. 1634. 8. Genev. 1659. 8. Leid. 1663. 12. ex recensione Lind. Eadem a J. Michaelis & Georgio Everharto Hartmanno Johannis F. *edita, ab innumeris mendis vendicata, compluribus arcanis illustrata a* J. His-

J. HISKIA CARDILUCIO, prodiit Norimberg. 1677. 4. EJ. *Opera omnia medico chymica edita & aucta a* CONR. JOHRENIO, Francof. 1684. fol. 1690. fol. & Germanice 1698. 8. * Ex secta chemica, fuit ita addictus ejus generis medicamentis, ut v. g. omnium febrium, hectica excepta, specificum antimonium vocet &c. Quare formulas aliquas commodas si quis velit discere, memor sit, ne theoriam recipiat.

CHRISTOPHORI MEURER *nützliches hausregiment vvie ein hausvater sich und sein gesinde vor der pestilenz hüten soll*, Lips. 1607. 4. RIV. *

GUIL. BUDÆI *gründlicher bericht und rathsam bedenken von der pest*, Lips. 1607. 8. * *Des rahts zu Leipzig pestordnung*, ibid. 1607. 4. *

HELIDEI de PADOANIS felicissimi practici, sed superioris seculi, & præceptoris FORESTI, *processus, curationes, & consilia in curandis particularibus morbis qua prosperos habuerunt eventus, edita a* J. VVITTICH, Lips. 1607. 4. *

FERDINANDI LALANDI *consilium de melancholia hypocondriaca, catarrho falso, diminuta purgatione mensium, vomitu, aliisque affectibus prater naturam in magnifica muliere*, Veron. 1607. 4. *

FRANCISCI TURCI *controversia medica & philosophica*, Veron. 1607. 4. *

HIERONYMUS RUBEUS Archiater Pontificius *de destillatione seu de stillatitiorum methodo ac viribus* scripsit, Venet. 1607. 4. * MANDES.

DOMINICI TERILLI Veneti *de vesicantibus dilucida antilogia*, Venet. 1607. 4. Juvenis primus labor, oppositus BERNARDINO CAIO, cujus singula argumenta proponit, & refutat, per auctoritates veterum, consensum celebrium clinicorum, & eorum experimenta. Modeste & cum laude scripsit.

LÆLII a FONTE *consultationes medicinales in quibus vera consultandi effigies elucet & plurimorum affectuum tractandorum ratio explicatur, & de vesicantium usu*, Venet. 1608. fol. L. 1609. fol. RIV. Francof. 1609. 8. Et omnino utiliter fecit LÆLIUS, quod eventus addiderit plerumque in libris hujus generis omissos, bonoque cæterum ordine historiam morbi rationesque agendi proposuerit. Consultationes vehementer laudat G. E. STAHLIUS, in progr. de curat. in charta, parcus cæterum, uti notum est, laudator.

POLYDORI SERAPHINI a SUMONE *collectio de manifestis quibusdam erroribus in usu medendi*, Venet. 1608. 8. L. *

JUSTI CNUTII *compendium universa medicina juxta doctrinam* HIPPOCRATIS *&* GALENI, Vicetiæ 1608. 8. Patav. 1666. 8. *

FRANC. ANTON. CASERTA *pars prima tractationum medicina theorica perutilis*, Neapoli 1608. 4. * & Pars II. *in qua febrium theoria cum putredinis natura pertractatur*, ibid. 1609. 4. *

HIERONYMI NUNNII RAMIREZ *de ratione curandi per sanguinis missionem*, Ulyssipon. 1608. 4. Antvverp. 1610. 4. L.

J. GUNTHER *de methodo medendi*, Lips. 1607. 4. *

MARTINI RULANDI junioris *Problematum medico physicorum* Lib. II. Francof. 1608. fol. Et *propugnaculum chymiatria*, Lips. 1608. 4. * EJ. *alexicacus chymiatricus calumniis*, JOAN. OBERNDORFFERI *oppositus*, Lips. 1511. 4. * EJ. *de perniciosa luis ungarica tecmarsi & curatione tractatus, historiis 30. locupletatus*, Lips. 1610. 8. * & *auctus & recognitus*, ibid. 1616. 8. *

J. GEORG. SCHENCK, *neües arzneybuch*, Francf. 1608. 4. *

THEODORI BARONII Librum *de operationis medendi triplici læsione & curatione* diximus: nunc addo: recusum fuisse Papiæ 1654. 4. *

JAC. LAVELLII *compendium medicina*, Venet. 1609. 8. 1610. 8. *

SEBASTI PISSINI *de cordis palpitatione .... curanda* Lib. II. Francof. 1609. 8. *

ANDREAS LAURENTIUS Monspeliensis primo Professor, Parisios ad Regem vocatus Baccalaureatum & Licentiam Parisiis meruit (PRIMIROS. *de error. vulg.* Lib. I. c. 2.) & archiater fuit HENRICI IV. notior ex anatomico opere EJUS. Liber *de mirabili strumas sanandi vi Regibus Galliarum concessa* prodiit Paris. 1609. 8. * qua hanc laudem Regi suo vindicare & Anglis eripere studet. EJUS *opera therapeutica* conjuncta exstant, nempe hoc ipsum opusculum, tum *de morbo articulari, melancholia, lepra. lue venerea, & consilia medica*, Francof. 1625. fol.

JOH.

JOH. SCHYRONII *methodi medendi Libri* IV. Monspel. 1609. 12. *

PETRI PIGRAI *chirurgia cum aliis medecinæ partibus juncta*, Parif. 1609. 8. * EJ. *epitome præceptorum medicinæ & chirurgiæ*, Parif. 1612. 8. Gallice recufa cum titulo *Préceptes de médecine & de chirurgie*, Rouen 1642. 8. Lyon 1673. 8. In theoria quidem more veterum fufior eft, minime tamen abfque propria etiam fapiente obfervatione.

PETRI PALMARII *lapis philofophicus dogmaticus quo fcholæ medicæ judicium de chymicis declaratur, cenfura in fraudes parachymicorum defenditur, afferto veræ alchemiæ honore. Adjecta eft fanatio mulieris leprofæ*, Parif. 1608. 8. EJ. *laurus palmaria frangens fulmen fubventaneum Cyclopum falfo fcholæ Parifienfis nomine evulgatum*. Parif. 1609. 8. * Apologia nempe in cenfuram fcholæ Parifinæ, a qua ordine motus fuerat ob chemicas curationes, quas nolebat abjurare, accedente ad judicium fenatus fummi auctoritate.

GREGORII HORST Profefforis Marburgenfis, inde Poliatri Ulmenfis, plurima opera funt, conjunctim edita Norimbergæ 1660. fol. & Goudæ 1661. 4. In qua editione multa mutato penitus ordine recenfentur. Huc ergo *compendium inftitutionum medicarum*, VVittemberg. 1609. 8. *Conciliator enucleatus*, feu PETRI APONENSIS *compendium*, Gieff. 1621. EJ. *centuria problematum therapeuticorum*, VVittemb. 1610. 8. Marburg. 1635. 4. EJ. *rath in der peftilenz*, Gieffæ 1615. * EJ. *methodus medendi Ferneliana enucleata & controverfiarum decifionibus illuftrata*, VVittemberg. 1630. 8. * Obfervationes & reliqua opufcula diximus.

J. STOKER *praxis aurea ad corporis humani morbos omnes*, Francof. 1609. 8. *Recenfuit, a mendis repurgavit, & commentariis ad obfcuriora loca illuftravit opusque novum fecit* ADRIANUS TOLT, Leidæ 1634. 12. * 1657. 12. *

CHRISTOPHORI GUARINONII, Profefforis Oenipontani, & archiatri Cæfarei, *confilia medicinalia in quibus univerfa praxis medica exacte pertractatur*, Venet. 1610. fol. *

PETRI MACARANI *refponf. med.* Meffan. 1610. 4. *

J. VVOLFGANG DIENHEIM *medicina univerfalis*, Argent. 1610. 8. *

LAURENTII HAHN *confultatio peftis*, Francof. 1610. 8. * RIVINUS ponit Hanov. 1611. 8.

HENNINGI ARNISAEI *de iue venerea... curanda*, Francofurti 1610. 4. *

J. OBERNDORFER, viri honorati, *apologia chimico-medica adverfus illiberales* MARTINI RULANDI *calumnias*, Amberg. 1610. 4. *

HENRICI LAVATER *defenfio medicorum Galenicorum adverfus calumnias* ANGELI SALÆ, *in qua fuperba ejus cenfura refutatur*, Hanov. 1610. 8. *

EPIPHANII FERDINANDI *theoremata medica & philofophica*, Lib. III. Venet. 1611. fol. * Obfervationes diximus.

MARII ZUCCARI *methodus occurendi venenatis corporibus*, Neapoli 1611. 4. *

FRANCISCI PEREZ CASCALES de GUALDALAXARA *de morbo illo garotillo appellato*, Madrit. 1611. 4. N. ANT. nempe Angina gangrænofa.

J. JAC. CHIFLET, Medici & polyhiftoris Vefuntini, celebris pro Hifpanis in Gallos fcriptoris, *Dædalmatum* Lib. II. *priores*, Parif. 1611. 8. * EJ. *pulvis febrifugus orbis Americani ventilatus*, Lovan. 1653. 4. * Contra corticis ufum febrifugum fcripfit. Obfervationes laudavi.

SIM. LANDGRAVENS *kurze inftitation vvie man fich in fterbens läuffen mit kräftigen mitteln præferviren möge*, Altenburg 1611. 4. *

VVOLFGANGI GABELCHOVER *Centuria obfervationum & curationum fex*, Tubing. *quatuor priores* anno 1611. reliquæ 1627. 8. *

Anno 1611. edidit Tubingæ *Difputationum medicarum* in ea Academia habitarum *Decadem* I. J. RUDOLPHUS CAMERARIUS, Tubing. 1611. 8. * cujus obfervationes & memorabilia dixi.

GUILIELMI FABRICII HILDANI plurima huc pertinent, jam laudata, de angina, dyfenteria, & obfervationes ac epiftolæ. EJUS *feldarzneybuch* prodiit Bafil. 1713. 8.

JOH. ISLEBIUS V. D. M. *Landbüchlein und experiment vieler artzneyen*, Marburg. 1609. 8. empirica collectio formularum.

J. RAPHAELIS MOXII *methodus medendi per venæ fectionem mulierum acutos morbos*, Genev. 1612. 8. Accedit *fpicilegium eorum quæ a variis funt fcripta de curandi ratione per venæ fectionem febres quas humor putrefcens accendit*.

MATTHAEI VECHNERI *ἀνακεφαλαίωσις τοπική therapeutices catholica ad archetypum panacea & Hygieia alexicaca reformata & thesibus comprehensa*, Marpurg. 1612. 4. *

TOB. BAURSCHMIDTS *verzeüchnus der arzneyen so man in der pestzeit pflegt zu gebrauchen*, Hoff. 1612. 4.

JOH. de LUNAVEGA *exercitationes medicæ*, Hispali 1612. *

FRANCISCI PORTI *medica Decas*, Paris. 1613. 4. *

AUGUSTI ETZLERI *brevis tractatus fundamentum medicinæ æternum complectens*, Hall. 1613. 8. * Ex chemica, ut videtur, secta.

VVOLFG. GEUSS *methodus curandorum morborum mathematica*, Francof. 1613. 4. *

MATTH. BACMEISTER *dissertationes medicæ* IX. *de medicina in genere*, Rostoch. 1613. 4.*

TOBIÆ TANDLER *dissertationes physico-medicæ*, VVittemb. 1613. 8. pathologicæ in primis.

CASPARI PEUCERI celebris olim & utilis Academiæ VVittembergensi professoris, inde ob religionem reformatam diuturno carceri inclusi, denique Anhaltini archiatri *Practica seu methodus curandi morbos*, Francof. 1614. 8. * In Libro *de divinatione* minorem circulationem sanguinis per pulmonem, descripsit.

J. NICOLAI STUPANI Basiliensis Professoris, cujus bonus in scribendo ordo etiam nunc laudes meretur *Medicina theorica*, Basil. 1614. 8. compendium nempe universæ artis. EMANUEL vero filius scripsit *pseudochymias ex* PARACELSO *præcipua capita*, Basil. 1621. 4. *

J. BAPTISTÆ CORTESII Bononiensis, sed qui Messanæ vixit & docuit, *consultatio & curatio pro* FERDINANDO MATUTI *steatoma exulceratum a dextri femoris interna regione marsupii in modum pendens patiente*, Messan. 1614. fol. * EJUSD. *practicæ medicinæ* Pars I. *in qua capitis affectus explicantur*, Messan. 1635. fol. Pars II. *in qua affectus partium nutritioni famulantium explicantur* ibid. eodem anno & Pars III. *in qua interni partium generationi famulantium affectus febriumque tractatio explicatur* ibid. eodem anno. EJ. *miscellaneorum medicinalium Decades denæ*, Messan. 1625. fol. In *Decade* VII. huc pertinet curatio febrium: in *octava* de antimonio, mechoacanna, manna, sero, syrupis solutis, lamina plumbea, oleo vitrioli & bezoar egit: in *nona* de abrasione capitis, cauteriis sincipitis, cranii humani vi in curanda epilepsia scripsit. Sic in X. de purgatione puerperarum & sanguinis missione. Amo legere boni senis scripta, & passim inde aliqua utilia disco.

J. CONTARENI *de purgandis enixis & recto bezoardicorum usu tractatus* Venet. 1614. 4.*

PHILOTHEI ELIANI MONTALTO *archipathologia* dicta est, & hic repetenda.

J. DOMINICI SALÆ *ars medica in qua methodus & præcepta omnia medicinæ curatricis & conservatio explicantur*, Patav. 1614. 4. Venet. 1620. 4. quæ mea est editio, & auctius Patav. 1641. 4. & ibidem 1659. 4. iterum auctius. Toto Libro agit de indicationibus & modo, quo iis satisfiat; Antiquo equidem more scripsit, non tamen absque sua propria observatione.

LUDOVICUS SEPTALIUS (SETTALA), vir doctissimus, & ex præcipuis HIPPOCRATIS interpretibus ipso CL. TRILLERO consentiente (*de edit.* HIPPOCRATIS *n.* 7.) acuto ingenio rectoque judicio valuit. EJUSD. *animadversionum & curationum medicarum* Libri VII. Mediolani 1614. prodierunt, quibus accesserunt Libri II. qui ea continent *quæ ad vulnera curanda & componenda medicamenta pertinent* ibid. 1629. Recusæ sunt Patav. 1628. 8. Dordraci 1650. 8. & in eas J. RHODII *analecta & notæ* Patavii 1652. 8. prodierunt, natæ ex praxi 40. annorum. Ad praxin imprimis pertinet Liber II. de victu acutorum, Liber IV. de venæ sectione, in qua minime meticulosus est, Libri V. VI. & VII. de curandis morbis; dignum in universum opus, multumque iis melius, quæ eo seculo scribi solebant, multas continet & utiles observationes & minus notas vires medicamentorum simplicium. EJ. *Libri V. de peste & pestiferis adfectibus* excusi sunt Mediolani 1622. 4. Ex melioribus Libris, quibus ea curatio laudatur, quæ certe in omnibus pessimis febribus convenit, venæ sectio, cum acidis medicamentis. Diligentia etiam politica & prophylactica narratur, qua pestis a locis sanis avertitur. EJ. *de margaritis judicium*, Mediolan. 1619. 4. 1626. 8.*

CHRISTOPHORUS PEREZ de HERRERA hispanice scripsit *de garotillo*, Madrit. 1615. N. ANT.

RODERICI a FONSECA *de febribus* Pisis 1615. 4. Basil. 1625. 8. cum JACCHINO. EJ. *consultationes medicæ singularibus remediis refertæ. Accedit de consultandi ratione breve compendium & consultatio de plica polonica*, Venet. 1618. LIND. 1620. &c. fol. Francof. 1625. 8. tum

T. II. *consultationum medicinalium in quo difficiliorum morborum curationes perquiruntur, remedia recondita depromuntur*, ibid. eodem anno. *

TIB. BAUERSCHMIDT *Verzeichniss der Artzneyen so man in Pestzeiten zugebrauchen*, Bayreuth. 1612. 4. GANIVET *amicus medicorum astronomus*, Francof. 1614. 12. *

PETRI POTIER Andegavensis iatrochymici, qui in Italia artem exercuit & a perfido amico occisus fuit, si fides SANCASSANO (*dilucid.* I. p. 200.) *curationes & singulares observationes Centum* Venetiis prodierunt anno 1615. 8. Colon. Agrippin. 1622. 12. *Centuria* II. Bonon. 1622. 8. Colon. 1623. 12. *Centuria* III. Bonon. 1643. 4. cum prioribus. POTERII quidem scopus fuit ornare arcana sua felicitate curationum, qua etiam in gravissimis morbis valuerint, exclusa venæ sectione, & aliis vulgaribus medicinæ præsidiis. EJ. *opera omnia medica ac chemica*, Lugdun. 1645. 8. Francof. 1666. 8. cum GUISSONIO de febribus & Francof. 1698. 4. edita sunt cum notis F. HOFMANNI.

THEODORI COLLADONIS Biturigis *Adversariorum seu commentariorum medicorum* Tomus II. Genevæ editus 1615. 8. & 1680. 8. Practicus est, & continet varias correctiones, maxime in HOLLERIUM, PISONEM & HEURNIUM, minutas & sæpe injustas. In posteriori editione titulus est *sphalmata medica tam in theoria quam in praxi*.

RAYMUNDI MINDERER ex chymiatrica secta, *medicina militaris seu Liber castrensis euporista ac facile parabilia medicamenta continens*, Augustæ Vindelic. 1620. 8. Norimbergæ 1668. 8. 1679. 12. & Anglice, Londin. 1674. 8. excusa est.

J. PHILIPPI BRENDEL *consilia medica celeberrimorum quorundam Germaniæ medicorum*, Francof. 1615. 4. *

DAVIDIS CRUSII *theatrum morborum Hermetico-Hippocraticum seu methodica morborum & curationis eorum dispositio*, Erfut. 1615. 8. 1616. 8. * Ex secta chemica. EJ. *de quæsitis in arte medica centuriæ*, Venet. 1622. fol. * An exstat id opus? an non est idem ALSARII a CRUCE jam citatus Liber?

J. LUDOV. MOEGLING *de inconsiderato acidularum usu dissertatio medica*, Francof. 1615. 8. * EJ. *lanx satura rerum medicarum*, Tubing. 1622. 4. * An idem opus cum eo F. MONAVII, cui idem titulus est.

HENR. PETRAEI (ex chemica secta) *nosologia harmonica, dogmatica, hermetica* T. I. *de morbis capitis, thoracis*, Marburg. 1615. EJ. *Agonismata medica de aphæresi seu evacuatione universali disputationes miscellaneæ: & ogdoas disputationum medicinalium: Adjectæ quæstiones de genuina febris hungaricæ natura & cura*, Marpurg. 1618. 4. *

JOH. HAGII *lusthof der medicyne*, Dordrecht 1616. fol. * de causis & remediis morborum.

MATTHIÆ UNZER iatrochymici *ἱερονοσολογία seu morbi sacri juxta* HIPPOCRATIS, GALENICA *& hermetica principia descriptio ejusque remedia probatissima dogmaticorum & chymicorum curatio 2. Libris comprehensa*, Hall. 1616. 4. huc magis, quam ad pathologiam pertinet. Huc etiam faciunt *antidotarii pestilentialis Libri duo*, Hall. 1621. 4. *

FRANCISCI JOEL *opera medica in quorum I. tomo compendium medicinæ universæ est*, prodierunt Hamburg. 1616. 4. * In *secundo* tomo qui Hamburg. 1617. 4. secutus est, indeque successive in tomis qui ibid. 1618. 4. Luneb. 1622. 4. Rostoch. 1629. 4. 1630. 8. * prodierunt, praxis medica continetur. EJ. *methodus medendi*, Leid 1637. 12. 1652. 12. * & *opera medica omnia*, Amstelodami excusa sunt, 1663. 4. * LIND.

J. CHRISTOPHORI ERB *treuer und aufrichtiger medicus*, Brieg. 1616. 12. * alii annum habent 1686. 16.

GUILIELMUS de BAILLOU, vulgo BALLONIUS, ultimus sectæ Hippocraticæ inter Gallos fuit, & omnium, ut mihi quidem videtur, præstantissimus, Parisinus Medicus. EJ. *consiliorum medicinalium* Liber I. seu Tomus I. diu a morte auctoris quæ cadit in annum 1616. a Pronepote JACOBO THEVART editus est cum *Tractatu de calculo*, Paris. 1635 4, recusus. EJUS operis Tomus II. editus est ibid. 1636. 4. & Liber III. seu Tomus III. anno 1649. 4. Fidelis auctor neque credulus vulgaribus rumoribus, etsi a seculo nostro medicamenta paulum aliena sint & multum astris tribuerit. Reliqua etiam opera huc pertinent, laudata in pathologicis. Opera omnia prodierunt Venet. 1734. 4. 1735. & 1736 vol. 4. In compendium, uti dixi, & ipsa hæc opera & SEPTALI cautiones, conjectæ sunt a T. BONETO, & editæ sub titulo *labyrinthorum medicorum extricatorum*, Genev. 1687. 4.

JACOBI CAHAGNESII *brevis facilisque methodus curandarum febrium*, Cadomi 1616. 8. * EJUSD. *brevis facilisque methodus curandorum capitis affectuum*, Cadom. 1618. 8. *

ISORAPAN de RIEROS *medicina Espannola contenuda en proverbios vulgares de nuestra lingua*, Granat. 1616. 1617. 4. * ANT.

J. de SOTO Liber *del conocomiento curacion y preservation de la enfermidad del garotillo*, Granat. 1616. 4. *

JULII GUASTAVINI Patritii Genuensis *locorum de medicina selectorum* Liber I. Lugdun. 1616. 4. *Liber secundus*, Florent. 1625. 4. * Primum Legi, qui certe erudite scriptus est. Ad singulas quæstiones solet omnes sententias doctorum virorum proponere, non absque emendatione græcorum textuum. Pleraque practica sunt. Ita monet ad contumaces morbos oportere mutare remedia. Agit de catarrho: pro magna venæ sectione, & de tota illa lite an in eodem an in alterno latere venam secare oporteret, quam pro BRISSOTO definit; de angina & pro bronchotome; de sputo cruento; de febre pestilentiali & symptomatica, ubi contra JOUBERTUM defendit febres a putredine fieri.

JOH. AGRICOLÆ *bericht von der rohten ruhr*, Erfurt 1616. 8. *

JOHANNIS COLLE Bellunensis *medicina practica seu methodus cognoscendorum & curandorum omnium affectuum malignorum & pestilentium*, Pisauri 1617. fol. * EJ. *de cognitu difficilibus in praxi*, Venet. 1628. 4. * EJ. *Cosmetor medicaus triplex in quo exercitatio totius artis, loca dilucidata, consultationes medicinales & quæstiones practicæ proponuntur*, &c. Venet. 1621. fol. *

HIERONYMI PINELLI *aphorismi medicinæ theoricæ & practicæ*. Senis 1617. 8. *

CALLISTI PROCACCINI Liber *qui dicitur medicus ad tirones non minus utilis quam curiosus*, Rom. 1617. 4. *

GUILIELMI ROSELLI *de internorum morborum curatione*, Bergerac. 1617. * Burdigalæ 1620. 8. *

NICOLAI HABICOT *problêmes médicinaux & chirurgicaux*, Paris. 1617. 8.

ANTONII MERINDOLI *selectæ exercitationes* VIII. Paris. 1617. 8. * EJ. *ars medica in II. partes divisa, in qua ea explicantur quæ ad medicinam docendam necessaria sunt, multa etiam quæ Theologos & Philosophos recreare valent continentur*. Accedit *exercitationum medicinalium Decas*, Aquis Sextiis 1633. fol. *

JOH. PELECYI *de humanorum affectuum morborumque cura*, Monachii 1617. 12. *

EVANGELISTÆ QUATTRAMII Monachi *de præservatione & curatione pestis*, Lips. 1618. 8. Prior editio Romæ Italice provenit, circa annum 1590.

ANTONII COELII *introductio universalis ad medicam facultatem & veram methodum curandi præternaturales corporis humani affectus*, Messan. 1618. 4. MONGIT. *

HIPPOLYTI OBICII statico mastigis, *iatrastronomicon*, Vicentiæ 1618. 4. *

HIERONYMI DAGRONETTI (Chemiatri) *raccolta di varj secreti*, Messan. 1618. 12. *

J. JAC. LAZARI *de sectione venarum cubiti in puerperio disputatio*, Messan. 1618. 4. *

FERDINANDI RODERICI CARDOSI *methodus medendi in III. Libros distributa: de indicationibus, in genere, curativis, & præservativis atque vitalibus*, Venet. 1618. 4. *

SEBASTIANI TRAVI *scholia in theoremata medica paradoxam naturam referentie*. Adjecit *animadversiones cum antithesibus in propositiones medicas ex cujusdam Auctoris MS. decerptas*. Turini 1618. 8. *

ANTONII TOSII *de nova quadam peripneumoniam curandi ratione a nemine hactenus excogitata*, Ven. 1618. 4. * HARL.

PETRI MARIÆ CASTIGLIONE *responsio ad* LUD. SEPTALII *judicium de margaritis*, Mediolan. 1618. 4. EJ. *admiranda naturalia ad renum calculos curandos* ibid. 1622. 8. * EJ. *de sale ejusque viribus* ibid. 1629. 8. *

HERMANNI FOLLINI *amuletum Antonianum seu luis pestiferæ fuga in 2. Libros distributa*. Acc. EJ. *libellus de cauteriis*, Antvverp. 1618. 8. * EJ. *orationis de curatione & natura febris particularis & de studiis chymicis conjungendis cum hippocratis*, Colon. 1622. 4. *

JOH. ASSUERI AMPSING *dissertatio iatro-mathematica in qua de medicinæ & astronomiæ præstantia deque utriusque indissolubili conjugio disseritur*, Rostoch. 1618. 4. 1630. 8. EJ. *de theriaca Andromachi* ibid. 1623. 8. * Ex secta iatro mathematica.

J. DAN. MYLII, de chemica secta, *opus medico chymicum triplex*, cujus Liber III. est *therapeutica*, Francof. 1618. 4.

J. VIN-

J. VINCENTII FINKII *Enchiridion dogmatico-hermeticum morborum partium corporis humani præcipuorum curationes breves continens*, Lipſ. 1618. 12. 1626. 12. *

JOH. PFANNER *de generali morborum curatione & curationibus inſolitis prodigioſis ipſaque armorum inunctione*, Baſil. 1618. 4. *. Diſputationes tres.

Hoc anno cepit Bibliopola JAC. GENATH colligere & edere *decades diſputationum* quarum pleræque practicæ ſunt. Earum Decas II. & III. anno 1619. *quarta* anno 1620. reliquæ ſequentibus annis & *ſeptima* anno 1631. prodiit Baſil. 4.

MARCI CORNACCHINI *methodus qua omnes corporis humani adfectiones ab humoribus copia vel qualitate peccantibus genitæ curantur*, Florent. 1619. 4. Baſil. 1620. 8. Francof. 1628. 8. * Liber ſcriptus eſt pro venditando ſuo in omni febrium genere purgante pulvere, qui etiam noſtro ævo exſtat.

FABRICII BARTHOLETTI *Encyclopædia hermetico dogmatica ſeu orbis doctrinarum medicarum* ... cujus ultima pars eſt *therapeutica*, Bonon. 1619. 4. * EJ. *methodi ad dyſpnœam ſeu de reſpirationibus*, Bonon. 1633. 4. *quintus* Liber curationes continet. Proponit autem ad ſanandos morbos reſpirationis animam hominis ſani receptam in magnum vitrum cavum. Poſthumæ ſunt prælectiones, anno 1628. dictatæ, hinc vitioſa & maculoſa editio.

HENR. PASCHASII *antilogia contra* περίλεξιν ASSUERI *quam evomuit contra medicinas ex ſulfure, vitriolo, ſale & mercurio*, Magdeb. 1619. 8. *

PETRI VEGA *pax fidiſſima & probatiſſima methodicorum cum ſpagyricis*, Lugdun. 1619. 8. *

C. BAUHINI *de formulis remediorum Græcis, Arabibus & Latinis uſitatis* L. 2. Francof. 1619. 8. *

CASP. BARTHOLINI patris *de aere peſtilenti corrigendo conſilium*, Hafniæ 1619. 8. In *problematibus philoſophicis & medicis* multa etiam ad praxin ſpectant, VVittemb. 1611. 4.

JOH. JESSENII infelicis Profeſſoris & Rectoris Pragenſis *adverſus peſtem conſilium cum ejuſdem diſputatione de theriaca & mithridatio*, Gieſſ. 1619. 12. Priorem editionem ignoro.

JULII CÆSARIS BARICELLII *hortulus genialis*, Colon. 1620. 16. &c. Fabellæ plurimæ, omnis generis, & parum fida medicamenta.

CASPAR HOFMANNUS Gothanus ex paupere familia ſuo labore ad cathedram Altdorfinam magnamque famam emerſit, & in humanioribus equidem literis, & græcorum codicum lectione potius valuit, quam in artis exercitatione, neque eam tamen neglexit, acutus eruditorum cenſor, ut tamen, quod recte monet REINESIUS, plerumque potius tangeret difficultates quam removeret, & fugeret re non confecta (*Ep. ad* HOFM. 49.) In EJUS *variis lectionibus* parum huc pertinet. Sed ad praxin faciunt *apologia apologia pro Germanis & quæſtio, quibus in morbis venæ ſectio purgationi ſit præferenda*, Amberg. 1626. 4. * *Inſtitutiones medicæ, pathologia parva in qua methodus* GALENI *practica explicatur*, Jen. 1640. 8. &c. & *commentarii* jam dicti *in* GALENI *methodum medendi* editis 1680. 4. Francofurti, iſti breviſſimi. Inſtitutiones vero Lugduni editæ 1645. grande ſunt opus cum invidioſa cenſura aliorum ſcriptorum.

J. GEORGII GROSS Theologiæ D. *compendium medicinæ ex ſcriptura ſacra depromtum*, Baſil. 1620. 8. *

JOH. VARANDÆI *opera omnia theoretica & practica medica* edita ab HENRICO GRAS Monſpel. 1620. 8. Lugd. 1658. fol. * His continentur *therapeutica* & pars inſtitutionum, tum plurima, in pathologia jam recenſita.

BRICII BAUDERON *Praxis in duos tractatus diſtincta* quorum prior eſt *de febribus eſſentialibus*, &c. & *alter de morbis internis a capite ad pedes*, Pariſ. 1620. 4. * EJ. *expert phyſician*, Lond. 1657. 8. videtur idem opus eſſe.

CÆSARIS MOCHÆ *conſilia medicinalia*, Turin. 1620. 4. *

J. PABLO BONET *reducion de las letteras y arte para enſennar a hablar a los mudos*, Madrit 1620. 4. ANT. Primus hanc pulcherrimam artem Libro docuit, famulus Regius.

J. LEMPERIERE *de la peſte, de ſes cauſes & de ſa cure*, Rouen 1620. 8. *

THOMÆ AGUIAR *apologia pro conſilio medico in diminuta viſione & cenſura in* L. ILDEPHONSI NUNNEZ *de faucium ulceribus anginoſis*, Marcenæ 1621. 4. *

ANDREA TAMAJO *tractat. de algebra y garotillo*, Madrit 1621. 8. *

J. HENIS *bericht von der peſt*, Augſpurg 1621. 8.

MICHAELIS MEYER *podagra, chiragra & gonagra methodica curatio*, Francof. 1621. 8. * L. *

JOACHIMI BURSER *de febre petechiali ... curanda*, Lipſ. 1621. 8. *

HOC loco GUILIELMI FABRICII ab AQUAPENDENTE *practicam medicinam* recenſendam duxi, quæ eo jam mortuo Pariſiis anno 1634. 4. prodiit. Eam ſpuriam facit, & ne cogitasſe quidem de ea bonum ſenem auctor eſt, THOMAS BARTHOLINUS (*vindic. anatom.* p. 3.) In *operationibus* aliqua practica admiſta habet. Cantharides laudat in iſchuria, &c.

BARTHOLOMÆI ACCURSINI *tractatuum & conſultationum medicinalium Tomus* I. Ravennæ 1622. 4. *

FRANCISCI PONÆ *antidotus bezoardica adverſus omnia venena*, Veron. 1622. 12. * EJ. *medicina anima ſeu rationalis praxis*, Veron. 1629. 4. * EJUSD. *Academico-medica ſaturnalia* ibid. 1652. 8. * EJ. *prudentia medica* ibid. 1650. 12. *

FRANCISCI MARTIANI *antiparalogiſmus ad ea quæ* ÆTIUS, CLETUS & J. MANELPHUS *ſcripſerunt contra* .. PROSPERUM MARTIANUM: *in qua* HIPPOCRATIS *auctoritate recentiorum abuſus notantur circa venæ ſectionem potiſſimum in pleuritidis curatione*, Rom. 1622. 4. *

ANTONII SANTORELLI Profeſſoris Neapolitani, *antepraxis medica* in Libros XXI. *diſtributa*, Neapol. 1622. 4. 1633. 4. 1651. fol. * LIND. EJ. *poſtpraxis medica ſeu de medicando defuncto*, Neapol. 1629. 4. *

THOMÆ BRONCORI *de populari & peſtilenti gutturis annexarumque partium adfectione Neapolim & Regnum* anno 1622. *vexante*, Neapoli 1622. 4. *

DAVID JOUISE *Traité de la peſte contre celui de* LEMPERIERE *avec la précaution & la cure de cette maladie*, Rouen 1622. *

Cum JEHAN de GORRHIS ſeu J. GORRÆI operibus hoc anno excuſis etiam editæ ſunt PETRI GORRÆI *formula remediorum quibus vulgo medici utuntur*, Pariſ. 1622. fol.

RENATUS MOREAU hiſtoriam litis *de miſſione ſanguinis in pleuritide* edidit cum BRISSOTI apologetica diſputatione, Pariſ. 1622. 8. vir undique doctiſſimus. Ea in nupera editione SCHULZIANA omiſſa eſt.

J. MACOLLONE *iatria chymica exemplo therapiæ luis venereæ illuſtrata*, Londin. 1622. 8. *

SAMUELIS HAFENREFFER *Raphael artem medicam feliciter tum inchoandi tum continuandi, tum abſolvendi docens*, Tubing. 1622. 12. Francof. 1629. 12. Ulm. 1642. 8. * ENDT. EJ. *vexillum raphaeliticum per artem medicam & vitam communem volans*, Tubing. 1631. 8. * EJ. *officina iatrica continens pharmaca ſelecta Hippocratico-Galenica & Hermetico-Paracelſica*, Ulm. 1633. 8. * EJ. *πανδοχεῖον de cutis morbis curandis* diximus.

FRIDERICI MONAVII *lanx ſatura rerum medicarum*, Tubing. 1622. 4. * *de bronchotome* libellum diximus.

DANIELIS BECKER *microcoſmi ſpagyria tradens medicinam ex corpore hominis tum vivo tum extincto docte eruendam, ſcite præparandam*, &c. Roſtoch. 1622. 12. & auctius, Leid. 1633. 4. * Londin. 1660. 12. EJ. *nüzliche hauſapothek*, Konigsberg 1642. 8. * Regiomontanus profeſſor, ſcriptor cultrivori, in iatrochymiam propenſior, ut omnes hujus ævi Germani.

ANDR. SINGER *diſcurſus de dyſenteria, accedit verzeichnüſſ der arzneyen vvieder allerley gebrechen ſamt einem bericht vvie ſich der gemeine mann in der rohten Ruhr zu verhalten*, Magdeburg 1623. 4. *

RUDOLF GOCLENII *beſchreibung probirter arzney*, Francof. 1623. 8. * EJ. *experiment buch*, Francof. 1642. 8. * EJ. *Loimographia*, Francof. 1613. 8. praxin etiam tradit.

MICHAEL BOUTHEROUE *pyretologia cum chymicis remediis*, Pariſ. 1623. 8. *

J. CAROLI AMATI *fructus medicinales ex variis* GALENI *locis decerpti*, Lugd. 1623. 12. Genev. 1657. 12. *

DAVID de PLANISCAMPY *la petite verole abatue*, Pariſ. 1623. 8.

NICOLAI EPIPHANII *ſuccincta medicinalis practica*, Pariſ. 1623. 4. Francof. 1626. 8. *

FRANCISCI BRUSCHII *promachomachia iatrochymica in qua chymiatriæ præſtantia propugnatur*, Mantuæ 1623. fol. *

ANDREÆ ORDONNEZ *compendium perutile de ſanguinis miſſione*, Neapol. 1623. 4. *

PHILIPPI SAVONA *deciſiones medicinales quoad diagnoſin & prognoſin novo ſcribendi modo primum invento*, Panormi 1624. fol. * L.

JULII PHILIPELLI *epiſtola apologetica ad almæ urbis medicos*, Rom. 1624. 4. *

PETRI PIERNI *medica petra diviſa in* 2. *tomos*, *ſecundus eſt de antidotis*, Neapoli 1624. 8. *

JOH. VIGIER *tractatus de catarrho, rheumatismo, vitiis dentium, lingua, vocis, de immodica & indecora salivatione e variis auctoribus compilatus*, Genev. 1624. 8. *

J. JAC. FEDERER *febris ungarica curanda, cognoscenda methodus*, Freiburg. 1624. 8.

JOH. JUNKER *methodus therapeutica per solam diætam & ligni guajaci diversas praeparationes*, Erfurt. 1624. 4. *

J. CONRAD RHUMELII *prophylaca medico-practica luis epidemiæ ἐγκεφαλονόσȣ exhibita: cum apotropo, i. e. centuria curationum medicarum factarum in Novo Foro Palatinatus*, Norimberg. 1624. 8.

DAVIDIS LIPSII ἐξέτασις ἰατρικὴ μεθοδικὴ *de cura hydropis*, Erfurt. 1624. 4. Jen. 1678. 4. *

JACOBI BARTSCHII *decas exercitationum medicarum ex* FERNELIO, *tabulis, aphorismis & quaestionibus inclusarum*, Argentin. 1624. 4. *

GILBERTI JACCHÆI Professoris Leidensis, *institutiones medicæ*, Leid. 1624. 12. 1631. 12. Therapeutices pars aliqua hic traditur de medicamentis eorumque classibus.

JOH. DONATI *bericht wie man die jenigen by welchen die bösen gifftigen pestilenzialischen Drüsen beulen apostemata und carbunkel vermerket werden, mit äusserlichen arzneyen versehen und curiren soll*, Neyss. 1625. 4.

J. VARWICH's *kurzer und gründlicher bericht wieder die pestilenzialische seuche*, Coppenh. 1625. 8. *

MARTIN PANSA *consilia vom gebrauch der mittel und schweis cur*, Lips. 1625. 8. * Alia adde ex pathologicis.

WOLFGANG SCHALLER *hypotyposis universæ methodi medendi* Wittemberg. 1625. 4. RIV.

M. ANT. ZIMARIÆ *thesaurus reconditus de medicamentis quæ corpori humano venustam formam inducunt*, Francof. 1625. 8. *

MATTH. MARTINI *von der haupt krankheit*, Hall. 1625. 4. * EJ. *de morbis mesenterii*, &c. Isleb. 1616. 8. An IDEM est cujus exstat *armer kranken raht oder arzneybuch vor den armen gemeinen mann*, Lips. 1684. 4. *

ELIÆ TEICHMANN *ratio generalissima morbos quoscunque expugnandi*, Basil. 1625. 4. RIV. *

STEPHANI RODERICI CASTRENSIS Pisani Professoris, eruditi viri & acuti ingenii, anti-Galenici, Liber *de meteoris microcosmi*, Venet. 1621. J. jam dictus est. EJ. *opusculum quæ ex quibus, recondita doctrina refertum*, Florent. 1627. 12. Lugdun. 1645. 12. Francof. 1646. 12. * EJ. *de sero lactis tractatus*, Florent. 1641. 8. * EJ. *castigationes exegeticæ, quibus variorum dogmatum veritas elucidatur*, Florent. 1640. fol. * EJ. variæ exercitationes medicæ, Venet. 1656. 8. Hæc quidem majori parte pathologica sunt, in quibus Veterum opiniones inter se comparat. EJ. *disceptationes medicæ*, Florent. 1642. 4. Venet. 1656. 8. * EJ. *ratio consultationis an post variolas purgatione corpus egeat*, ibid. 1642. 4. * EJ. *medicæ consultationes*, ibid. 1644. 4. * EJ. *posthuma varietas*, Florent. 1639. 4.

ALPHONSI GOMEZ de la PARRA *polyanthea medicis speciosa* &c. Madrit. 1625. 4. *

JOH. JONSTON polygraphi & collectoris *enchiridii nosologici generalis & specialis Libri VIII*.... 1625. 8. EJ. *idea universæ medicinæ practicæ 12. Libris absoluta*, Amstelod. 1644. 12. * anglice cum NIC. CULPEPERI augmentis edita Londini 1652. 8. 1665. fol. 1684. fol. EJ. *syntagmatis universæ medicinæ practicæ* Lib. XIV. Breslau 1674. 8. * vel 1673. 8. * Lips. 1722. 8. *

Orders issued by the king to be executed through out the Realm relating to the plague, Lond. 1625. 4. *

CASPARIS BACHOY *erreurs populaires touchant la médecine*, Lion. 1626. 8. *

JOH. HORNUNGII *Cista medica in qua epistolæ clarorum Germaniæ medicorum familiares in re medica, hermetica & Galenica asservantur ex bibliotheca* SIGISMUNDI SCHULTZERI, Norimberg. 1626. 4.

ARNOLDI WEICKARD *thesaurus practicus in II. Tomos distributus*, Francof. 1626. 4. * EJ. *de variis & periculosis morbis a capite ad calcem medendis practica universalis Galenico-chymica in VI. Libros divisa*, Francof. 1643. fol. *

DAVIDIS VERBEZII *pro R.* MINDERERI *disquisitione de chalcantho adversus* P. CASTELLUM *responsio* August. Vindel. 1626. 4. *

THOMÆ REINESII eruditissimi viri, medici & consulis Altenburgici, historici, grammatici, critici & polyhistoris, acris censoris, qui ob libertatem sermonis locum reliquit, jam depositus senex, & Lipsiam se contulit, *methodus antiloimica therapeutica, seu gründlicher bericht wie diejenigen welche mit der iztgrassierenden seuche befallen sich zu verhalten haben*, Gera 1626. 4. * Obiit anno 1661.

VA-

VALENTINI CHARSTAD *disputationes medicæ in Academia Argentinensi propositæ*, Argentin. 1626. 4. 1634. 12. * EJ. *disp. de universa medicina dogmatica in Academia Argentinensi habita*], ibid. 1627. 4. * idem forte priori opus. EJ. *Synopsis universæ medicinæ dogmaticæ in* 12. *disputationibus adumbrata*, Argentor. 1634. 12. 1678. 4. iterum forte idem opus. Nimia Venæ sectione, quam ipsa mors interrupit, usum] esse Val. VVIGANDUS auctor est *itin. philiatr.* pag. 60.

PETRI MANCEBO AGUADO *trattato de la essencia de la melancolia de su assiento causas y curacion* 1626. N. ANT.

DIDACI MORANI *apologia tres de epilepsia hysterica, vena sectione in fluore nimio hæmorrhoidum, ventris tumore*, Orthesii 1626. 4. *

In F. BACON de VERULAM. *historia naturalis centuriis* aliqua huc faciunt, de purgantium vi medicata, *de filo medicinali* seu ordine quo danda sunt medicamenta, deque cura palliativa, arcanis ad podagram, de compressione hæmorrhagiarum digiti ope, de lenium resolventium usu, de peste, fætore carceris, vaporibus, vi exhalationum, curatione sympathetica.

PETRI CASTELLI Medici & Professoris Romani multa sunt opera. EJ. *epistolæ medicinales*, Romæ 1626. 4. editæ, fere unice agunt de mira vi olei vitrioli ad hæmoptoën, & febres. Ea occasione pugnat pro acidis medicamentis, & benefica esse ostendit, cibique coctionem ab acido derivat. EJ. *de abusu venæ sectionis*, Rom. 1628. 8. * EJ. *de visitatione ægrotorum pro discipulis ad praxin instruendis*, Rom. 1630. 12. * EJ. *Emetica in quibus agit de vomitoriis & vomitu L. X. opus necessarium ad curandos morbos*, Rom. 1634. fol. * Valde laudat GIANELLA. EJ. *Epangelia in qua lectiones super I. L. aphorismorum* HIPPOCRATIS *enumerantur*, Mantuæ 1646. 12. * EJ. *præservatio corporum sanorum ab imminente lue ex aeris intemperie anni* 1648. Messan. 1648. 4. * Consilia & remedia sunt absque historia morbi, aut experimento suo.

FRANCISCI RANCHINI Professoris & Cancellarii Monspeliensis *opuscula medica*, Lugd. 1627. 4. edita, in pathologicis jam citata, curationes morborum conjunctas habent. EJ. *de curatione morborum & symptomatum quæ vitiosam purgationem aut comitantur aut subsequuntur* brevis & totus practicus libellus est. EJ. *opuscules ou traités divers & curieux en Médecine*, Lyon 1640. 8. * *de peste, lepra, lue venerea, accidentibus eorum, qui veredo vehuntur, tortura accidentibus, cruentatione cadaverum, terebinthina*. EJ. *opuscula posthuma de morbis ante & post partum, & de purificatione rerum infectarum post pestilentiam*, Lugduni 1645. 8. *

PETRI JOH. FABRI iatrochymici acerrimi, nimisque suis arcanis delectati, fatente L. a CAPOA & ipso iatrochymico II. pag. 30., *insignes curationes variorum morborum quos medicamentis chymicis jucundissima methodo curavit auctor*, Tolos. 1627. 8. Argentor. 1632. 8. EJ. *sapientia universalis* 4. *Libris comprehensa*, Tolos. 1654. 8. Francof. 1656. 8. *

GUILIELMI MARQUIS *decem quæstiones problematicæ una cum instructione purgandarum ædium infectarum*, Antvverp. 1627. 4. * EJ. *aloe morbifuga in sanitatis conservationem concinnata*, Antvverp. 1633. 8. *

AUGERII CLUTII *calsvee seu descriptio lapidis nephritici seu jaspidis viridis*, latine vertit G. LAUREMBERG, Rostoch. 1627. 12. *

J. STEPHANI STROBELBERGER *systematica universæ medicinæ adumbratio*, Lips. 1627. 8. * EJ. *brevissima manuductio ad curandos pueriles affectus* Ed. II. Lips. 1629. 8. *

GEORG. HEBENSTREIT πέμπτας *quæstionum miscellanearum politico-medicarum*, Tub. 1627. 12. *

VALERII MARTINI Veneti *totius medicinæ practicæ exactissima collectio in qua ..promtuarium evacuationis sanguinis..vacuationis cacochymicæ...cruditatis cognoscendæ & curandæ*, Venet. 1628. fol. * EJ. *tr. della curatione della peste*, Venet. 1630. 4. * EJ. *Enchiridion de febribus & earum curatione*, Venet. 1636. 4. * EJ. *Opuscula de vesicantium, sinapismorum, cucurbitularum, ligaturæ dolorificæ, frictionum lotionumque administratione..asthmate, orthopnœa, veneno pestilente*, Venet. 1636 4. * EJ. *Praxeos medicæ laconismi*, ibid. 1636. 4. * quibus priora duo opuscula continentur.

MAXENTII PICCINI *antithesis de usu medicamenti purgantis in febribus*. EJ. *apologia pro* JACOBO BONAVENTURA, Neapol. 1628. 4. *

J. BAPT. SORI *consigli ed avisi delle fontanelle* (morbo gallico &c.) Milan. 1628. 8. *

ALE-

ALEXANDRI ALEXII *consilia medica & epitome pulsuum*, Patav. 1627. 4. * EJ. *cratylus morborum*, Patav. 1657. 4. *

HIERONYMI MONTECHIARI *dichiarazioni contra il sommario metodo del* D. J. B. BIANCHI *e contra il discorso di* PIER. FRANC. GIRALDINI *sopra la sua ritrovata pulvere che fu stimata Bezoar minerale*, Genua 1627. 4. * EJ. *osservazione e brieve discorso del contagioso mal di Carrara*, Neapol. 1637. 4. MONG. *

PETRI GARCIAS CORRERO *disputationes medicæ & commentaria in Fen.* I. *libri* IV. AVICENNÆ *in quibus quæ pertinent ad theoriam & praxin locupletissime reperiuntur*, *edita opera* PETRI TERRIOLI, Burdegal. 1628. fol. *

PETRI MORELLI *systema parasceuasticum ad praxin continens rationem præscribendi secundum normam practicandi Monspelii usitatam*, Genev. 1628. 8. 1630. 8. Amstelod. 1659. 12. potius ad Pharmaciam pertinet.

GUILLAUME de l'ERISSE *méthode excellente pour guérir la peste*, Dijon 1628. 8. *

Avis salutarie contre la maladie epidémique & pestilentielle de la ville de Lion par les DD. *du college de la ditte ville*, Lyon 1628. Pestem derivant a cadaveribus projectitiis &c.

PHILIBERTI GUIBERTI *medicus domesticus* (seu catalogus medicamentorum parabilium) Colon. Agripp. 1628. 12. EJUSD. *medici officiosi opera*, Paris. 1649. 8. quæ & ipsa ad pharmaciam pertinent. Adjectus est PATINI *de sanguinis missione* alibi laudatus commentarius, & NICOLAI ELLAIN *tractatus de peste* cum notis PATINI, in quo calida medicamenta bezoardica & amuleta rejiciuntur. Ea opuscula sub titulo *les œuvres charitables sur la médecine* recusa sunt, Paris 1670. 8.

POMPEII CAIMI Patavini, infelicis medici & tamen celebris, (NIC. ERYTHR. *Pinacothec.* I. pag. 48.) *de febrium putridarum indicationibus juxta* GALENI *methodum colligendis & adimplendis* Lib. II. Patav. 1628. 4. *

DANIELIS SENNERTI Professoris VVittembergensis, celeberrimi viri, & egregii systematici, opera plurima sunt & sæpe recusa. Multa sumsit utique ab aliis, & O. ROBORETUM de febre petechiali, A. LAURENTIUM de crisibus dicitur exscripsisse SCHELHAMMERO, sed bono certe & utili ordine omnia disposuit. EJUSD. Liber *de consensu chymicorum cum* ARISTOTELE & GALENICIS, VVittemb. 1619. 8. Paris 1633. 4. & sæpe alias. Hoc inprimis opere novam in Germania sectam aut fundavit, aut certe confirmavit, quæ theoriam chemicam cum GALENICA, & utrumque genus medicamentorum conbinavit, & seculo priori toto floruit, ut morborum theoriam magis a GALENO, medicamenta multa a chemicis sumeret. Ipse vero SENNERTUS excusavit magis & conciliavit Chemicos quam secutus est. EJ. *de febribus* Lib. IV. ibid. eodem anno 8. ibid. 1634. 12. Paris. 1633. 4. & alias. EJ. *institutionum medicinæ* Lib. V. VVittemberg. 1624. 8. Paris. 1631. 4. EJUSDEM *Epitome institutionum medicinæ*, ibid. 1634. 12. &c. Anglice etiam versa, Londin. 1656. 8. Earum etiam institutionum *tabulas breviter & distincte summam institutionis medicæ exhibentes* dedit CHR. VVINKELMANN, VVittemberg. 1635. fol. *Epitomen* autem SENNERTI CLAUDII BONNETI opera paratam, non vidi, quæ Avenione 1655. fol. prodiit. EJ. *medicinæ practicæ* Liber I. excusus est VVittembergæ 1628. 4. Paris. 1632. 4. & agit de morbis capitis. *Liber* II. VVittemb. 1629. 4. Paris. 1632. 4. est de morbis pectoris. *Liber* III. VVittemb. 1631. 4. Paris. 1632. 4. de morbis abdominis. Liber IV. VVittemb. 1632. 4. Paris. 1633. de morbis mulierum, cum *appendice* de curandis morbis infantum. Lib. V. VVittemb. 1634. 4. de morbis externis. Lib. VI. VVittemb. 1635. 4. de morbis venenatis & occultis. In omnibus istis Libris bono ordine ex veteribus collegit, quæ eo tempore obtinebant medicamenta, numerosa illa & in formulis, non ex praxi tamen adeo nata, quam ex theoria, hæmophobus in universum, & a mascula veterum medicina alienior, quod vitium etiam ad gentiles ejus viri transit. Non parum felix practicus fuit VVIGAND *Itin. philiatr.* pag. 63. EJ. *quæstionum medicarum controversarum* Lib. VVittemberg. 1609. 8. 1610. 8. EJ. *paralipomena*, VVittemberg. 1642. 4. Lugdun. 1683. 8. Addenda sunt, ad singula loca scriptorum auctoris, a morte adjecta a liberis. EJ. *opera omnia*, Lugdun. 1650. fol. vol. 3. 1666. fol. 5. tomis. Venet. 1651. fol. Lugdun. 1676. fol. vol. 6. qua editione etiam *fasciculus medicamentorum contra pestem*, & *Epistolarum medicinalium duæ centuriæ continentur*.

ANTONII OBERT *de vena sectione in pleuritide eudoxa contra paradoxam* FUCHSII, FERNELII & *aliorum sententiam* St. Omer 1629. 4. *anastrichiosis apologetica pro paranesi contra*

L. *du*

L. du GARDIN *decretum quo oppositam in pleuritide revulsionem condemnat quam paranesis recommendat*, St. Omer 1631. fol. * EJ. *de vena sectione in pleuritide paranesis secunda contra paradoxam* FUCHSII & FERNELII *sententiam seu anacephalaosis omnium pene controversiarum qua paranesis prima, & pro ea scripta apologia contra* LUD. du GARDIN *continebat: accedunt novissima declamationes 4. de vena sectione in variolis administranda contra popularem errorem assertio*, ibid. 1638. 8. *

JOH. FUCHSII *compendium abusuum auctoritate* GALENI & HIPPOCRATIS *damnatorum pro illis qui medicina & sanguinis detractione utuntur*, Monach. 1629. 4. *

HORATII LYMBISANI *conciliationes & decisiones medica super finitiones actionis depravata diminuta morbi & symptomatum* ANTONII SANTORELLI, Neapoli 1629. 4. *

ROBERTI FLUDD, celebris fanatici *medicina catholica*, Francof. 1629. 1631. fol. EJ. *pathologia damoniaca*, Goudæ 1640. fol. *

FRANCISCI MURATORI *scelta d' alcuni medicamenti da valersene a curare il male contagioso in Bologna*, Bonon. 1630. aut 1631. 4. *

J. VIGANTI *antidotario contra la peste*, Bologna 1630. 4. *

Preservazione della peste di un medico Padoano, Padova 1630. 4. *

MAURITII TIRELLI *de historia vini & febrium* Lib. II. Venet. 1630. 4. huc omnino pertinet non utilissimum opus, quo vinum fere ad omnes febres laudatur, etiam in tertiana continua, semitertiana, inflammatione capitis. Egregius historicus, qui Athenas diluvio faciat antiquiores.

BARTHOLOMÆI PERDULCIS *universa medicina ex medicorum principiis collecta*, Paris. 1630. 4. Ead. opera G. SAUVAGEON *emendata ex auctoris autographo. Accedit Liber de morbis animi*, Paris. 1641. 4. * 1680. 4. Lugdun. 1649. 4. 1690. 4. *

JOH. FREYTAG, ex secta chemica, Groningensis Professoris *aurora medicorum Galenico-chymicorum, seu de recta purgandi methodo & medicamentis purgantibus simplicibus*, Francof. 1630. 4. * EJ. *catalogi testium veritatis chymiatria prodromus, i. e. obss. curationum medico-chirurgicarum ad methodum chymicam institutarum Centuria* I. Quedlinburg. 1635. 4. * EJ. *detectio & refutatio nova secta Sennerto-Paracelsica*, Amstelod. 1636. 8. Groning. 1637. 8. contra Librum SENNERTI *de consensu* &c. EJ. *de opio & medicamentis opiatis.. & de nova phthisin curandi ratione*, Groning. 1632. 8. *

J. ANTONIDIS van der LINDEN Professoris Leidensis, viri græce docti & latine, in praxi ad chemicam sectam inclinantis, & parum clinici ex judicio GUIDONIS PATINI, amici LINDENIANI, acuti cæterum ingenii scriptoris, est *Compendium medicina*, Franeker 1630. 4. quæ 10. disputationes sunt. EJ. *medulla medicina partibus 4. comprehensa*, ibid. 1642. 8. * In *selectis medicis & meletematibus medicina Hippocratica* quæ contracta Francof. 1672. 4. prodierunt, multa huc pertinent.

JOHANNES PRÆVOT Dalemontanus Rauracus, sed Patavinus Professor, & successor P. ALPINI, insignis practicus, nihil ipse quod resciverim scripsit, sed multa exstant ejus *opera medica posthuma* una edita Francof. 1651. 12. Hanov. 1666. 12. cura J. STEPHANI & F. MONAVII, quæ sequentia omnia continet. EJ. *medicina pauperum* seu de remediis facile parabilibus; *item de venenis & eorum alexipharmacis* seorsim prodiit, Francof. 1641. 8. Patav. 1660. 12. 1718. 12. & sæpe alias. EJ. *selectiora remedia*, Francof. 1659. 12. Patav. 1676. 12. sub titulo *hortuli medici referti selectioribus remediis*. Multa infida & superstitiosa admisit. In *medicina pauperum* habet medicamenta, purgantia inprimis, omnibus nota. In *selectioribus remediis* arcana undique collecta tradit.

J. DOMINICI MAGLIOCCA *disputationum medicarum... therapeuticarum* T. I. Neapoli 1631. fol.

HIPPOLYTI ANTONELLI *apparatus animadversionis in rationes quibus* HIPPOLYTUS OBICIUS *vinum exhibet agrotis omni tempore & in omni febre*, Venet. 1631. 8. *

PETRI PASCHALIS *curatio.... febrium*, Leid. 1631. 8. *

J. GERHARD *tractatus practicus de chymiatria* 1631. 4. *

LUD. du GARDIN Professoris Duacensis *circumstantia & tempora de variis venis pleuritidis ratione secandis inter varios medicina proceres litem dirimentia*, Duaci 1632. 4. EJ. *manuductio per omnes medicina partes, seu institutiones medica in tres libros digesta*, Duaci 1634. 4. *

J. CHRISTOPH. EISENMENGER *kurzer bericht wie die hitzige anstekende hauptkrankheit anno 1621. eingerissen zu curiren*, Heilbrunn 1632. 12. * EJ. *bericht von der rothen Ruhr*, ibid. 1634. 12. *

CASPAR

CASPAR AMTHOR *memorabilium medicorum Part. I. continens.. curationes per* εὐπόριστα *tum galenica tum chymica*, Jenæ 1632. 4. *

J. ANTONII GAGLIARDI *nova ratio universalis medendi febribus humoralibus*, Mediolan. 1632. 4. * EJ. *consultationes variæ*, Colon. 1637. * EJ. *cognizione e cura de' morbi communi estivi e autunnali*, Milano 1643. * EJ. *della ragione, e quantità del vitto nelle febbri pestifere maligne ed acute*, Milan. 1645. 4. * post mortem auctoris prodiit CORTE. EJ. *dell' acciajo in uso della medicina*, Madrit 1645. *

HYACINTHI de ALPHORIO *de præservatione a calculis atque cunctis fere morbis deque morborum renalium medela*, Neapoli 1632. 4. *

MARCI ANTONII ALAYMI *consultatio pro curatione ulceris syriaci* (pædanchones) Panorm. 1632. 4. *

FRANCISCI de LEYVA y AGUILAR *desenganno contra el mal uso del tabaco*, Corduba 1633. 4. * EJ. *decision del conocimiento del promado por la urina*, ibid. 1633. 4. * ANT.

J. DOMINICI PROSIMI *de faucium & gutturis ulceribus anginosis*, Messan. 1633. 4. *

SEBASTIANI NASCI *speculum methodi medendi*, Brixiæ 1633. fol. *

MICHAELIS PERNER *consilium antipodagricum*, Statten 1633. 8. *

GABRIELIS NAUDÆI Doctoris Patavini, polyhistoris & bibliothecæ MAZARINIANÆ præfecti *Pentas quæstionum iatrophilologicarum* prodiit Genev. 1647. 8. sed earum aliquæ anno 1634. prodierant. Epistolæ etiam posthumæ anno 1667. 12. prodierunt.

ERNESTI FRIDERICI FABRICII *medicina utriusque Galenicæ atque hermeticæ anatome philosophica, brevem.. artis medicæ oculis subjiciens sciagraphiam*, Francofurt. 1633. fol. *

STEPHANI DOMINICI BRUNHEIMER'S *consilia von den hitzigen oder Reh-flecken fiebern*, Lützenburg 1634. 8. ENDT.

THOMÆ CAMPANELLÆ Monachi Dominicani, ob sua infortunia celebris, *Medicinalium juxta propria principia* Libri VII. Lugdun. 1635. 4. Theorias aliquas proprias, sed fere ubique communem veterum in morbis sanandis methodum proponit, deditus astrologiæ, a praxi propria alienus, & pessimus anatomicus, qui bilem tribuat lieni.

PINO de MARRA *praxis methodica & rationalis curandorum morborum omnium in qua præter remedia magis præcipua a* GALENO, HIPPOCRATE & AVICENNA *desumpta multa arcana medica continentur*, Neapoli 1635. 4. *

DIDACI de SORIA *certamen medicum & propugnatio antiquitatis contra innovatores*, Granat. 1635. fol. *

FAB. VIOLET *parfaite connoissance de toutes les maladies du corps humain causées par obstruction*, Paris 1635. *

VINCENTII BARONII Meldulensis *de pleuri-peripneumonia anno 1633. Flaminiam aliasque regiones populariter infestante a nemine hactenus observata* Lib. II. Forli 1636. 4. In egregio libro præter ea, quæ ad hunc morbum proxime spectant, ejusque curationem, multa practici sunt argumenti, in Libro inprimis II. Ita venæ sectionem in pleuritide defendit etiam in pueris, etiam in petechiis, etiam in morbi cruditate. Fuse enarratis argumentis litem definit pro venæ sectione lateris adfecti, nisi menses substiterint, qui in pede sectionem requirant, aut summa plethora sit, aut dolor in medio pectore. Recte iteratam venæ sectionem imperat, etiam septies, rejectis cucurbitis & hirudinibus &c.

HYACINTHI TRABONA *de medicamento purgante quarta die dissertatio* Panormi 1636. 4. *

DAN. CARMENIO *de medendi methodo* Lib. VI. Bonon. 1636. fol. *

FRANCISCI SANCHEZ sceptici opera juncta prodierunt Tolosæ 1636. 4. quibus continentur tractatus *de phlebotomia, de purgatione, observationes in praxin, censura in opera* HIPPOCRATIS *omnia*.

Certain necessary directions for the cure of the plague and for preventing infection: by the college of Physicians, Lond. 1636. 4. *

ROLANDI STURM Lovaniensis *dialogus inter* HIPPOCRATICUM & HERMETICUM, Bonon. 1636. 8. * EJ. *corticis chinæ chinæ ejusque virium descriptio*, Antwerp. 1659. Haag 1681. 8. Proponit observationes practicas cortici faventes, ejusque vim febrifugam explicat per resolutionem materiei morbificæ.

GEORGII MAGIRI *Gifftjäger*, Arnheim 1636. 8. seu de pestis curatione cum magno numero remediorum.

J. HENR. FREYTAG *unterricht von der pest*, Helmstatt 1636. *.

JOH. SMITH *practice of physick*, Londini 1636. 8. *

JAN van BEVERVVYCK Medici, amplissimi viri & consularis, excitati ingenii, varia huc pertinent, ut *idea medicina veteris*, Leid. 1637. 8. compendium nempe medicinæ, cujus major pars est therapeutica. EJ. *schatz der ungesundheit oder algemeine artzney*, Francf. 1674. fol. Dixi in pathologicis systema morborum esse cum curationibus, sæpe non vulgaribus. Opera omnia Belgice prodierunt, Amstelod. 1656. 4.

J. SADLER *praxis medicina*, Londin. 1637. 8. L. *

SAMUEL SCHONBORN *manuale medicina practica Galeno-chymica*, Dantisc. 1637. 12. * Argentin. 1681. 12. *

MAXIMILIANI SANDÆI *comment. de medicis, morbis & medicinis exemplum*, Colon. 1637. 4. * Jésuitæ opus.

NICOLAI FONTANI *florilegium medicum*, Amstelod. 1637. 12. * EJ. *responsionum & curationum* Lib. I. Amstelod. 1639. 12. Et suas & COSTERI atque PLEMPII curationes habet, minime inutiles, etsi GALENICAM sectam secutus sit. EJ. *observationum rariorum analecta*, Amstelod. 1641. * Continentur in ea collectione historiæ rariores & epistolæ, & inter illas laryngotome, uterus resectus, larynx in utero, curationes feliciores variæ.

ROBERTI FARVACII *disquisitio medica num pilula dejectoria cum cœna recte exhibeantur*, Patav. 1637. 4. *

J. BAPT. MAGATI, CÆSARIS, celebris illius Chirurgi & Medici, fratris germani, *considerationes medica quibus difficultates in praxi occurrentes expenduntur*, Bonon. 1637. 4. *

J. de VIANA *tractatus de peste sus causas y curacion y el modo que se a tenido en curar las secas y carbuncas pestilentes que an oprimido la ciudad de Malaga el anno de 1637*. Malaga 1637. 4. *

PETRI SERVII *institutionum quibus tirones ad medicinam informantur* Lib. III. EJ. *prolusiones* II. *ad instruendos ad artem tirones accommodata*, Rom. 1638. 12. *

HIERONYMI CORTE *summa medendi methodus in qua de phlebotomia, medicis cucurbitulis, hirudinibus earumque recto usu. de purgatione per pharmacum, de vomitu, de dysuria, de concoctione, de frigida potu, & de victu ægrotantibus exhibendo disseritur. Accedit certa visendi rogandique ægros ratio*, Venet. 1638. 4. *

EDVVARD's *cure of all sorts of feavers*, Lond. 1638. fol. *

J. FAGE *speculum ægrotorum*, Lond. 1638. 4. *

GEORGII SCHARPII *institutiones medicina a filio in lucem edita*, Bononiæ 1638. 4. *

HADRIANI a MYNSICHT *armamentarium medico-chymicum*, Lips. 1638. 4. Lubec. 1638. 4. * 1662. 4. Francof. 1675. 8. ad materiem medicam pertinet.

H. HERING schediasmata dixi in Pathologicis.

PHILIPPI GRULING *curationum dogmatico-hermeticarum Centur*. I. Lips. 1638. L. Compilator fuit, jam monente SCHELHAMMERO, *Centuria* omnino VII. *cum appendice medicamentorum secretiorum* prodierunt Northusæ 1662. 4. * Lips. 1668. 4. * EJ. *florilegium Hippocratico-chymicum novum*, Lips. 1631 12. 1644. 4 L. Ed. III. Lips. 1665. 4. & ipsum ad materiam medicam spectat & continet medicamentorum ad morbos penum, inter quæ etiam cortex peruvianus locum habet. EJ. *de triplici in medicina evacuationis genere, medicamentis purgantibus, sudoriferis, diureticis, insensili transpiratione*, Lips. 1671. 4. * EJ. *medicina practica* Lib. V. Lips. 1668. 4. 1673. 4. * EJ. *tractatus de purgatione qua in medicina fit*, Lips. 1668. 4. * nisi idem est priori Libro *de triplici evacuatione*. EJ. *deutsches arzneybuch samt 3. tractaten von den vveiber, kinder und pest krankheiten*, Lips. 1676. 1690. 4. *

MELCHIORIS SEBIZ Professoris Argentoratensis, valde longævi, magni Galenistæ, multæ sunt inprimis disputationes huc pertinentes, ut *exercitationes medica* Lib. VI. Argentorati ab anno 1624. ad 1636. 4. editæ. *Miscellaneorum quastionum medicarum fasciculi quinquaginta*, ibid. 1638. 8. *Disputationes de recta ratione purgandi*, ibid. 1621. 4. *collegium therapeuticum ex* GALENI *methodo medendi depromtum*, ibid. 1634. 4. *Manuale seu speculum medicina practicum ex bonis & probatis auctoribus concinnatum* 1659. 8. * 1661. 8. vol. 3. præter innumeras fere singulares disputationes.

VViederlegung etlicher misbrauche bey der cur der sauerbrunnen, Argent. 1647. 8.

J. GALLEGO de la SERNA *recta & dogmatica medendi methodus*, Paris. 1639. fol. *

VINCENTII RISICA *brevis historia de maligna febre* JOH. SPATAFORÆ, Messan. 1639. 4. * EJ.

* Ej. *de febre pestilente Panormitanam urbem obsidente* oratio, ibid. 1647. 4. *

FRANCISCI CITESII *opuscula medica*, Paris. 1639. 4. * *de tempestivo usu phlebotomiæ & purgationis. Advis sur la nature de la peste & sur les moyens de s' en préserver & guérir.*

LAZARI MEYSSONNIER heterocliti capitis *institutiones medicinæ subtilioris theoreticæ & practicæ*, Lugdun. 1639. 4. * Ej. *idea medicinæ veræ fide cum sensibus per rationem restituta*, ibid. 1653. 12. * Ej. *cours de médecine théorique & pratique* VII. edition, Lyon 1678. 4. *

JACOBI PRIMIROSE Galli, sed qui in Anglia artem exercuit, *de vulgi erroribus in medicina* Lib. IV. Amstelod. 1639. 16. 1644. 12. auctius Roterodam. 1658. 12. 1668. 12. L. Lugd. 1664. 8. Gallice auctus additamentis a D. de RASTAGNY, Lyon 1689. 8. *Quartus* inprimis Liber huc pertinet de remediis. Defendit ea, quæ chemice parantur. Contra imaginariam illam *αὐταρκείαν* recte scribit. Astrorum in vena secanda aut purgando influxum refutat. Clysteres laudat. Venarum delectum in brachio ut inutilem rejicit, & in gravidis venam aperit. Mercurium ostendit veneno carere, neque fumum nicotianæ ad cerebrum ferri. Bezoar & fere semper spurium esse monet, & parvi usus, neque valde potens remedium unicornu, julapia raro & refrigerantia majori dosi in febribus danda esse: lithontriptica non dari, cum acria esse oporteat, quæ lapidem solvant &c. Quæ omnia sapienter dicta sunt, & pleraque eo tempore nova. Ej. *enchiridion medicum practicum*, Amstelodam. 1650. 8. * morborum nempe omnium causæ, signa & curatio.

JACOBI FABRICII Professoris Rostochiensis *institutio medici practicam aggredientis*, Rostoch. 1693. 4. *

ANGELI VICTORII *medicæ consultationes post obitum auctoris editæ a* VINC. MANUCCIO, Rom. 1640. fol. aut 1646. fol. ut LIND. neque enim vidi.

FORTUNII LICETI polygraphi, philosophi & theoretici magis quam practice utilis hominis, huc pertinent de *primo*, *secundo*, *tertio* & *septimo* denique, *quæsitis per epistolas* quæ Utini ab anno 1640. ad 1650. 4. prodierunt. In *sexto quæsito* agit de phlebotomia, de complexione muliebri calidiori quam viri, in reliquis passim aliqua medica habentur.

LAZARI de la RIVIERE, vulgo RIVERII, Monspeliensis medici, celebris practici, & felicis, multisque medicamentis usi, quæ posteritas approbavit, opera omnia huc pertinent. EJUS *praxis medica* prodiit Lutetiæ 1640. 8. curante discipulo STEPHANO PLAQUIERE, tum 1643. Lugduni 1660. cum titulo XVII. *librorum* vero 1651. & Hagæ 1672. 8. Gallice cum tit. *pratique de Médecine*, Lyon 1723. 12. anglice inscripta *modern practice of physick*, Londini 1672. fol. 1706. 8. & cum titulo RIVERII *reformati seu praxeos medicæ*, Genev. 1696. 8. Lugdun. 1690. & 1704. vol. 2. Venet. 1733. 4. *reformata nempe* a FRANCISCO de la CALMETTE. Morborum enarratio est, cum medicamentis. Ej. *methodus curandarum febrium*, ibid. & Paris. 1648. 8. Haag. 1651. 8. Non alienus erat a medicamentis chemicis & *arcanis* propriis, hinc exosus PATINO. In succinctum *compendium Praxin* redegit VERZASCHA, & edidit Basil. 1663. 8. Ej. *institutiones medicinæ*, Lips. 1654. 8. Paris. 1656. 4. Haag. 1662. 8. Quinta pars practica est, per aphorismos & commentarios breves, disposita & catalogo medicamentorum. Ej. *observationes medicæ & curationes insignes*, Paris. 1646. 4. Londin. 1646. 8. Delphis 1651. 8. & alias. Centuriæ observationum sunt tres omnino, & in posterioribus editionibus quatuor, præter communicatas a variis amicis. Quarta nempe edita est Hagæ 1659. 8. Gallice editæ sunt Lyon 1724. 12. quod inprimis opus legi meretur. Ej. *arcana* edita a BERNHARDINO CHRISTINO a JUVELLINA, Venet. 1676. 4. * Ej. *opera omnia* prodierunt Francof. 1669. edente HORSTIO, & anno 1674. ex recensione J. JAC. DOEBELII, Lugdun. 1663. 1738. fol. Venet. 1664. fol. 1680. fol. 1700. fol. 1713. fol. Genevæ 1728. fol. 1737. fol. Et Ultraject. 1680. formulæ nempe quibus plurimum delectabatur.

MICH. RAPH. SMUTZII *methodus curandi calculum* 1640. 12. * Ej. *bericht von hitzigen fiebern*, Neuburg 1648. 8. *

OLAI WORMII varia sunt opera, eruditi viri, sed qui in antiquitatibus patriæ & colligendis thesauris rariorum inprimis vitam trivit. EJUS *epitome institutionum medicarum* prodiit Hafniæ 1640. 4. *Controversiarum* vero *medicarum selectiorum centuria*, Basil. 1611. 4.

MICHAELIS DOERING amici HILDANI, medici Uratislaviensis *fasciculus tractatuum de peste*, Brig. 1641. 4. editus est. EJUSD. Lib. *de opii usu* &c. Jenæ 1620. 8. alibi melius

De medicina Indiæ orientalis scripsit JACOBUS BONTIUS (*a*), medicus Lugduni Batavorum, qui suscepto ingenti itinere ad Indias orientales & Persiam, addidicit veram sententiam Sinensium, Persarum & Indorum, de omnibus

dicetur. Multas ad HILDANUM epistolas dedit, inter quas est etiam, in qua nitrum ad febres laudat 79.

In ROGERII DRAKE *vindiciis* HARVEIANIS de revulsionis indole aliqua habentur.

J. BAPTISTÆ SITONI *miscellanea medico-curiosa*, Patav. 1641. 8. * Colon. 1676. 4. *

PAULI VECCHII *observationes medicæ seu loci S. Scripturæ qui expenduntur juxta medicorum principia*, Neapoli 1641. 8. *

ZACUTI LUSITANI *operum medicorum* Tomi II. Lugduni 1642. fol. 1667. fol. 1694. fol. Opera ista sunt *Praxis historiarum*, compendium nempe morborum cum curationibus, in Libros V. divisum, interspersis observationibus raris & medicamentis, quæ valde extollit, tum *Praxis medica admiranda*, series nempe observationum rariorum 500., quarum pleræque videntur ad famam auctoris augendam pertinere. *Introitus medici ad Praxin*: *Pharmacopœa*. *De medicorum principum historia* alibi citati libri, collectæ nempe historiæ ex veteribus, adjectis similibus auctori propriis, & explicatione ad GALENI sensum. Osor Arabum, venæ sectionis & praxeos vetustæ laudator, ut tamen multum arcanis tribuat, sæpe superstitiosis, ut auro potabili & similibus. Ita uterum elapsum muribus ad femora admissis dicit se restituisse.

SAMUELIS CHABIBI *ocyrrhoes seu de venæ sectione tractatus*, Venet. 1642. 4. *

PETRI BARBA archiatri Card. Inf. FERDINANDI & Professoris Vallisolitaci *vera praxis de curatione tertianæ*, Hispali 1642. 4. * Pro cortice Peruviano. EJ. *resumta de la materia de peste*, Madrit 1648. *

JACOBI MENTEL Parisini Medici *de epicrasi* dissertatio Paris. 1642. 8.

(*a*) JACOBI BONTII *de medicina Indorum* Lib. IV. Leid. 1642. 12. & cum PISONE, Leid. 1658. fol. continet egregiam, & jam laudatam descriptionem morborum Indiæ Orientalis. Recusus est Belgice cum titulo *Oost en VVestindische vvaarande*, Amstelod. 1694. 8.

VOPISCUS FORTUNATUS PLEMPIUS minime indoctus homo aut obtusi ingenii, Amstelodamensis, ob cathedræ spem transiit ad religionem Romanam & Lovanii docuit. EJUS *animadversiones in veram praxin curandæ tertianæ propositam à* PETRO BARBA, Lovanii 1642. 4. * EJ. *fundamenta medicinæ* jam dixi scholastica methodo scripta. IDEM sub nomine MELIPPI PROTYMI contra corticem Peruvianum scripsit libellum, cui titulus est ANTIMUS CONYGIUS *peruviani corticis defensor repulsus* 1655. 8. * EJ. *ophthalmographiam* diximus, & commentarios in AVICENNAM & tractatum *de affectibus capillorum & unguium*.

J. B. SPONTONI *Corechidnologia seu pulveris viperini discursus*, Papiæ 1643. 8. * de viribus viperarum medicis.

JOSEPHI DONZELLI *lettera familiare sopra l'opobalsamo orientale adoperato in Roma*, &c. Patav. 1643. 4. * potius ad materiam medicam facit.

HYACINTHI JORDANI *theoria medicinæ* S. THOMÆ D. ANGELICI *aliorumque patrum*, Neapol. 1643. 4. *

HIERONYMI BARDI *medicus politico-catholicus seu medicinæ tum cognoscendæ tum faciendæ idea*, Genuæ 1643. 8. * LIND. ENDTER vero 1644. 8.

EM. GOMESII *tractatus de pestilentiæ curatione*, Antvverp. 1643. 4. *

ALBERTI KYPER Leidensis Professoris *medicinam discendi & exercendi methodus*, Leid. 1643. 12. * EJ. *collegium medicum 26. disputationibus complectens quæ ad institutiones pertinent*, Leid. 1645. 8. * EJ. *institutiones medicæ*, Amstelod. 1654. 4.

J. HENRICI MEIBOMII Helmstadiensis, eruditissimi viri, sed qui ad Historiam serioribus annis unice studia sua transtulit, *de flagrorum usu in re venerea epistola*, Leid. 1643. 8. * Hafn. 1669. 8. edente T. BARTHOLINO, cum suo & HENRICI MEIBOMII simili libello. Philologicum inprimis opusculum.

LÆLII ZACAGNINI *notabilia medicinæ* Lib. 2. Rom. 1644. 4. *

AN-

bus morbis ibi occurrentibus; neque videmus facile auctorem, qui per simpliciora remedia majores morbos curare doceat. Editus est etiam in 12. Lugduni Batavorum titulo medicina Indorum, iterumque cum PROSPERO ALPINO recusus.

De

ANDREÆ CNOEFFELII ex chemica familia *methodus medendi febribus epidemicis & pestilentialibus*, Argentor. 1655. 12. Huc refero CHR. ARCISSEVVSKI *epistolam de podagra curata per* A. KNOEFFELIUM, Gorliz 1644. 12. * Arcanorum venditor Poloniam suo clysso spoliasse dicitur TACHENIO.

LUDOVICI v. HOERNIGK Medici & Politici *vvürgengel*, 1644. 4. de pestilentia.

J. PETRI LOTICHII *consilia & observationes medicæ* Lib. VI. Ulm. 1644. 4. 1658. 4. quæ mea est editio, sed oportet etiam priores dari anno 1635. Mindæ in Hassia medicinam fecit, in medicamentis longissimus. In peste in se ipso sudoriferis usus est, quarto vero die, præter morem seculi, venam secuit.

J. BAPTISTÆ van HELMONT, nobilis viri, medici & chemici celebris, plurima sunt opera, quæ sæpe conjuncta prodierunt, uti Amstelodami apud ELZEVIRIOS anno 1652. 4. sub titulo *ortus medicinæ, i. e. initia medicinæ inaudita, progressus medicinæ novus, in morborum ultionem ad vitam longam*. Recusa sunt Venet. 1651. fol. Lugdun. 1663. fol. cum præfixo nomine F. MERCURII fil. Francof. 1602. 4. 1707. 4. cui editioni M. B. VALENTINUS *clavem & introductionem* præfixit. An diversi sint aliquid *fundamenta medicinæ recens jacta sub unum conceptum contracta de causiis & principiis morborum*, Ulm. 1680. 12. ignoro, quia non viderim. Deinde seorsim Belgice prodiit quasi compendium operum sub titulo, *Dageraad ofte nieuvve opkomst der geneeskonst nooit in 't licht gezien van den Autheur selve in 't Nerderduits beschreeven*, Rotterdam, 1660. 4. Hoc volumine non omnes sed plerique tamen eorum libellorum exstant, qui latine habentur, sed mutati & aliter digesti. Seorsim etiam quatuor libelli *de lithiasi, febribus, humoribus & peste* prodierunt Colon. 1644. 8. Tum libellus *de magna virtute verborum & rerum*, Francof. 1659. libelli vero *of the magnetic cure of vvounds, the nativity of tartar in vvine and the image of God in man*, Londini 1650. 4. * Cæterum, ut chemicus, omnem priorem methodum una cum theoria Galenica repudiavit, venæ sectionem abhorruit, purgantibus vix quidquam tribuit, venena singularia acida aliave in morbis contrariis salibus aut specificis subigere conatus est, credulus in arcanorum mirifica potentia, in BUTLERO, in amuletis, in sympatheticis curationibus, negligens diætæ. Ab eo viro in SYLVIUM aliosque medicos amor transiit antacidorum, quibus innumeræ malæ in Germania inprimis curationes peractæ sunt. Quare refutatorem vani systematis amamus, conditorem novæ opinionis mallemus nunquam exstitisse. Ipse ex pleuritide æger, omissa venæ sectione, sumto noxio potius quam utili hirci sanguine pœnas dedit falsæ theoriæ. Libellos non recenseo, nimis qui multi sint, præcipui tamen sunt *tumulus pestis: de lithiasi: Butler: potestas medicaminum: in verbis, herbis & lapidibus magna est virtus: de remediis sympatheticis: vis magnetica: de vulnerum curatione magnetica*, qui liber condemnatus est.

CHAMBERLEN *practice of physick*, Londin. 1644. 12. *

MARCUS AURELIUS SEVERINUS Thurius Crathigena Tharsensis, professor, medicus, & chirurgus Neapolitanus, in medicina fortis, efficax & felix fuit, etsi ad chirurgiam magis animum adplicuit. In EJUS Lib. *de abscessubus reconditis* febres etiam tractantur, & angina puerilis, quam sub nomine *Padanchones affectus pestilentis pueros præfocantis* etiam seorsim Neapoli 1653. 8. descripsit, & vomitu, venæ sectione jugularium, vitriolicis illinitionibus sanavit. EJUS *therapeuta Neapolitanus* seu *veni mecum consultor curandarum febrium & internorum morborum omnium* prodiit Neapol. 1653. 8. Quæ de febribus, ea ex AVICENNA sunt & PAULO TUCCA. EJUS *seilophlebotome castigata de vena salvatella usu & abusu censura*, Hanov. 1654. 4, & Francof. 1668. 4. habet multum arabicæ eruditionis. Ostendit vanam esse prærogativam salvatellæ & omnia eadem bona atque meliora a sectione venarum cubitalium obtineri. Accedunt PETRI CASTELLI & VESLINGII de eadem re epistolæ. EJUSDEM *observationes & medico al riverso* posthuma opera non prodierunt, quæ moriens reliquit. *Phil. Trans.* 265. Libri *de efficaci medicina* huc pertinent, ob dele-

De medicina Indiæ Occidentalis scripsit GUILIELMUS PISO (a), medicus Amstelodamensis Batavus, librum, cujus titulus est *de medicina Brasiliensi*. Invenietur hic tractatus in ejus operibus omnibus editis Amstelodami anno 1648. in folio.

Ibi

delectum auxiliorum ad morbos ex classe venæ sectionum, cauteriorum &c. Cum hoc viro magna in Italia facta est rerum mutatio. Per duo secula in ea regione, & inprimis Patavii medici studii fundamenta plerique exterorum posuerunt, & Germani inprimis, Angli, Belgæque. Hoc ævo is mos elanguit, & magis & magis in desuetudinem abiit, tum, quod reliqui Europæi in suis regionibus magis & magis doctores invenirent idoneos, structa anatomica theatra, cultosque hortos, quæ prius Italiæ fere privilegia fuerant, tum quod chemica secta in Germania regnaret, dum in Italia toto hoc seculo sequerentur adhuc GALENI theorias, tum quod in amplectenda sanguinis circulatione aliisque novis inventis paulum difficiles plerique Itali se præberent. Cum hac ipsa mutatione etiam sectæ Galenicæ ultima ruina conjuncta fuit, quæ sub finem seculi poni potest, quo tempore mechanica, & STAHLIANA secta solæ fere superfuerunt.

MARCELLINI UBERTE *medicina sacra seu de morbis quorum mentio fit in sacris litteris*, Saragoss. 1645. 4.

MATTHIÆ NALDII *pamphilia curandi universi amicitia*, in ea *parantur ex re medica formositas & fecunditas*, Senis 1647. * EJ. *regole per la cura del contagio*, Rom. 1656. 4. *

J. FOLLINI *synopsis tuendæ bonæ valetudinis*, Colon. 1646. 12. * Sylvæducum 1648. 12. *Tyrocinium medicinæ practicæ*, Colon. 1647. 12. *

ANTONII VINCENII DE PETRONE *litterarium duellum inter Salernitanos & Neapolitanos medicos, in quo de intestinorum & hepatis inflammatione agitur*, Venet. 1647. *

BENEDICTI a CASTRO *certamen medicum de venæ sectione in febre putrida & inflammatoria*, Hamburg. 1647. 4. *

GEORGII FRIDERICI LAURENTII *defensio venæ sectionis in febre acuta continua & maligna propedis dextri pollicem*, Hamburg. 1647. 4. EJ. *necessaria defensio seu responsio ad mendacia & convitia*, &c. 1648. 4. * EJ. *Licht und Recht der Apologie B.* LANGVVEDELS *entgegen gesezt*, Rostoch. 1651. 4. *

J. CLAUDII de la COURVEE *de frequenti phlebotomiæ usu & cautione in abusum*, Paris. 1687. 8. *

HANS SCHMIDTS *arzneybuch*, Dresden 1647. 4. *

HENRICI REGII *fundamenta medicinæ*, Ultraject. 1647. 4. * EJ. *medicinæ Libri* IV. *& praxis medica*, ibid. 1657. 4. * 1668. 4. * EJ. *praxis medica* Ultraject. 1660. 4. *. De secta Cartesiana ex omnium primis.

JOSEPHI GALEANI *epistola de epidemica febre theoretico-practica*, Panorm. 1648. 4. * EJ. *la lepra unita col mal francese ed altri contagiosi mali, in quale degli spedali debba curarsi*, ibid. 1656. 8. * EJ. *politica medica pro leprosis* 1657. 4. * EJ. *idea del cavar sangue* 1659. 12. * EJ. sub nomine BRUNONIS CIBALDI *del vero methodo di conservar la sanità di curare ogni morbo col solo uso dell' acquavite*, Panorm. 1662. 12. * EJ. sed omisso nomine, *discorsi intorno all' uso dell' acquavite*, ibid. 1667. 12. *

J. SOPHRONII COZACK *alexipharmacum pestis* 1948. 12. *

(a) Vix potest ad practicos referri.

JULII CAESARIS BENEDICTI *epistolarum medicinalium* Libri X. *reconditæ* HIPPOCRATIS *doctrinæ referti*, Romæ 1649. 4. * EJ. *Consultationum medicinalium opus ordinata omnium morborum curatione refertum*, Venet. 1650. 4. LIND. 1659. 4. *

MATTHIÆ HAASII *manuductio ad artem medicam*, Amstelod. 1649. 8. 1664. 8. *

HERMANNI van der HEYDE *de seri lactis usu in fluxu tormentali & dysenteria, de aquæ frigidæ effectibus ad podagram: de aceti vini ad præservationem a peste ejusque curationem vi & morbis venenatis*. Hunc titulum lego esse editioni Gandavensi 1649. 8. Sed editio Londinensis 1653. 12. habet pro titulo *synopsis discursuum* a MAG. H. vd. H. *in gratiam lectorum latinitate donata*, quem curiosum libellum ex præfatione intelligo compendium esse ex-

am-

Ibi pariter reperientur GEORGII MARCGRAVII *de Liebstad* opera, quæ conscripsit in itinere Brasiliensi cum PISONE. Medicus fuit Comitis MAURITII, & cum eo Brasiliam petiit, ubi omnia adcurate examinavit.

De

ampliori opere, quod Gallice prodiit, senis vero medici opus esse post 53. annorum praxin natum. Laudat in dysenteria serum lactis & clysteres frigidos ex eo sero, vel aceto iteratos. Opiata rejicit. Choleram expugnat evacuationibus per vomitum, inde laudano. Aquam frigidam inpense extollit in arthritide inveterata, dolore stomachi, calculo, paralysi, tetano, fomenta vero in contusionibus, vulneribus, crurum & capitis doloribus. Acetum ob vim prophylacticam in peste, hydrophobia & scorbuto commendat. In peste dat alexipharmaca, sudorem movet, quem valde prodesse confirmat, tum succum citri, & acetum in diæta. Curationem febrium intermittentium endemicorum in terris de mari recens adquisitis (polders) in gallica editione proponit.

JOSEPHI MANCUSI Panormitani *de secunda cubiti sectione in febribus putridis, præsertim in epidemica febre quæ Panormi invasit* anno 1647. Panorm. 1650. 4. * MONG. scripsit ex præscripti PAULI PIZZATTI pro venæ brachii sectione contra sectionem venarum tali in febribus malignis.

CONSTANTINI GRANDI *epistola & consilia medica* T. I. Neapol. 1650. 4. *

J. BENEDICTI SINIBALDI HIPPOCRATIS *ἀντιφωνιῶν* L. V. Rom. 1650. 4. *

FRANCISCI FEYAC *medicina practica ex bibliotheca* RENATI MOREAU, Lugdun. 1650. 4. *

DAV. L'AIGNEAU *traité... sur la saignée de ce tems*, Paris. 1560. 4. *

PATIN (puto GUIDONIS) *réponse touchant les fiévres malignes & l'usage des potions cordiales de la saignée & de Vesicatoires*, Paris. 1650. 8. * GUIDO vero PATINUS natus in pago *Houdan en Bray*, polyhistor, maxima bibliotheca & multivaria eruditione eminuit, Galenicotatos, qui syrupo rosarum pallidarum & venæ sectione omnes fere morbos curaret, etiam variolas, tertianas febres. Liberrime satyricus, osor chemicorum medicamentorum pretiosorum, alexipharmacorum, specificorum, & pharmacopolarum, monachorum denique & recentium hypothesium, multos Libros edidit alienos, RIOLANI, HOFMANNI, GUIBERTI. Consilia inter ejus *epistolas* passim exstant, quæ dicentur inter historicos.

J. CHRIST. GEILFUSS *trutz podagra oder kurtzes bedenken vvieder die podagram*, Augspurg 1659. 8. ENDT. * EJ. *institutiones medicæ*, Aug. Vindel. 1658. 12. *

ORTOLPHI MAROLDI Smalcaldensis Medici *practica medica ad omnis generis morbos feliciter curandos accommodata*, Francofurt. 1650. 4. a morte auctoris prodiit, qui sub initia seculi XVII. vixit. Non proprie praxis est, sed medicamentorum ad varios morbos collectio, quæ celebribus medicis magis familiaria fuerint.

AUGUSTINI THONERI, Collegii Medici Ulmensis directoris & senioris, *observationum medicarum minime trivialium* Libri IV. & *consultationum & epistolarum de variis rebus medico-chymicis* Libri II. Ulm. 1651. 4. EJ. *appendix epistolarum medicinalium cum adjecta querimonia adversus quemdam Antagonistam*. Tubing. 1653. 4. Senex 82. annorum, debilitatus animo & jactantior, hæc scripsit, brevesque historias felicium curationum cum plurimis medicamentis proponit, plenus præjudiciis, quæ eo seculo in Germania dominabantur. Ita in febribus continuis sanguinem vetat mitti. In *appendice* contra J. DANIELEM HORSTIUM aliqua monet, & contra panaceas, HELMONTIUM, chiromantas, &c.

ISRAEL HUBNER *mysterium sigillorum, herbarum & lapidum*, Erfurt. 1651. & *continuatio* 1653. 4. RIV.

CHRISTIANI BUNCKEN *speculum optimæ & perfectæ medicinæ*, Giess. 1651. 4.

BERNHARDI SCULTETI *consulta eorum quæ in curandis morbis tacite deprehendimus*, Colon. 1651. fol. *

HYACINTHI CLAVERONI *clavis in pestem*, Neapoli 1651. 8. *

JOH. STEPHANI *Cosmetice*, Francofurt. 1651. 12. & passim cum editionibus, quas procuravit, operum PRAEVOTII. EJ. *opera universa*, in quibus *consiliorum medicorum decades* X. & *Cosmetice*, Ven. 1653. fol. * cum *comm. in IX. Fen.* Libri I. AVICENNÆ & *paraphrasin in I. Fen.* Libri IV.

ALFONSI de BURGOS *trattado de peste su esencia prevencion con observaciones muy particulares*, Cordubæ 1651. 8. *

NOAH.

NOAH. BIGGS *mataiotechnia medica praxeos*, Londin. 1651. 4. * Satyra ut videtur.

ELIÆ ANHARD *consilium podagricum*, Ingolstad. 1652. 4. *

J. CHRISTOPHORI BRUNNERI *biga operationum medicarum*, Friburg. 1652. 8. *

JOHANNIS RHODII, Dani, claudi ex femore de acetabulo elapso, Polyhistoris, qui Patavii vitam egit, & multos pro aliis Libros scripsisse dicitur, quos suis ederent nominibus, *analecta & nota in* LUDOVICI SEPTALII *animadversiones & cautelas medicas*, Patav. 1652. 8. sunt collecta undique loca parallela aliorum scriptorum. Reliqua opera citavi. Multa adfecta reliquit, quæ in BARTHOLINI bibliothecam transierunt, & una incendio deleta sunt. Huc pertinent quæstiones an sanguinis missio in defectu lochiorum conveniat; ut curandus sanguinis fluxus e naribus; an venenum veneno pellatur; an in febribus malignis columbi pedibus admoti prosint; hydrops ut curandus.

AUGUSTINI de LAURENTIO *disceptationum medicarum Decas* I. Panorm. 1652. 4.

HERMANNUS CONRINGIUS vir suo tempore celeberrimus in praxin se vix dimisit. Præter *disputationes* adeo & *epistolas* editas a CHRISTOPHORO HENRICO RITTMEYER vix habet, quod huc spectet.

GUERNERI ROLFINK Hamburgensis, per plures annos Jenensis professoris, viri pereruditi, qui in Italia suæ artis fundamenta hausit, & Arabes omnium in Germania Professorum ultimus interpretatus est, alibi a nobis laudati, scripta practica vitio seculi minus nunc aut utilia aut nota sunt, ut ipsius curandi modum jam tunc parum probabat G. PATINUS. EJ. *ordo & methodus medicina specialis cognoscendi & curandi dolorem capitis*, Jen. 1653. 4. * 1671. 4. EJ. *epitome methodi cognoscendi & curandi particulares corporis affectus secundum ordinem* RHAZIS, Jen. 1655. 4. 1675. 4. recudente VVEDELIO. EJ. *methodus curandi febres*, ibid. 1658. 4. (alii 1668. 4.) EJ. *ordo & methodus medicina specialis commentatoria*, Jen. 1665. 4. * EJ. *de curatione hydropis ascitis*, Jen. 1668. 4. * EJ. *consilia medica*, Jen. 1669. 4. præter innumerabiles disputationes huc pertinent.

JOH. ANDREÆ SMITZII *compendium medicina practica*, Harderovic. 1653. 12. auctius Lutet. 1666. 12. * Ultraject. 1682. 12. * Leid. 1688. 12. Genevæ a MANGETO recusus & locupletatus, & alias.

JOH. TEUBER *tractatus de curatione.. podagra*, Lips. 1653. 4. *

CAROLI GUILLEMEAU Parisini medici *cani injurio fustis seu responsio pro se ipso ad alteram apologiam* JOH. COURTAUD, Lutet. 1654. 8. * & *defensio altera adversus anonymi Monspeliensis calumnias* 1655. 4. * & *margarita a sterquilinio* J. COURTAUD, ibid. 1655. 4. * Pro facultate Parisina adversus Monspelienses medicos, qui licentiam artem exercendi sibi sumebant.

Le Medecin Royal, Paris. 1654. 8. *

LEOM. AGROSTI *l'antimedicina che agli infermi non si dee trar sangue, nè proibir il vino, nè dar medicina*, Bergamo 1654. 4. * EJ. *il medico de' grandi*, Bergamo 1659. 4. * Videntur satyræ.

GEORGII CORTACII *trutina medica qua sanguinis missionis & vini exhibitionis vulgatus in febribus usus adversus* αἱμοφόβους *ac* ὑδροφόβους *perpenditur*, Patav. 1654. 4. *

PETRI MACASII *promptuarium medicum seu materia medica promptuarium ad praxin medicam*, Francof. 1654. Lips. 1677. 12.

JOSEPHI SCHMIDT *examen phlebotomicum, oder gründliche erforschung vom aderlassen und schrepfen neben curirung der frantzosen*, Marpurg 1654. 12. EJ. *Kriegsarzney*, Francof. 1664. 12. *

MOSAN's *general practice of physick*, Londini 1654. fol.

CHRISTOPHORUM BENNES, hic omnino repetendum, laudavi in pathologicis.

ANTIMI CONYGII (Patris HONORATI FABRI ex S. I.) *cortex peruvianus febrifugus vindicatus*, Rom. 1655. 8. Pro cortice, quem vendebant eo tempore Jesuitæ.

CALVIDII LAETI (Abbatis CLAUDII QUILLET) *callipadia*, Leid. 1655. 4. seu de arte pulchros sanosque infantes educandi, anglice versa, Londini 1718. 8. Huc & ad diætam pertinet, astrologicus Liber & parum utilis.

MARINI CURÆI de la CHAMBRE *nova methodi pro explanando* HIPPOCRATE & ARISTOTELE *specimen*, Paris. 1655. 4. nempe ad aphorismos HIPPOCRATIS & acroamaticos L. ARISTOTELIS. *

GEORGII MORALIS *Enchridion medicum*, Venet. 1655. 12. *

J. FRAN-

J. FRANCISCI de FRANCISCIS *de vena sectione adversus empiricos*, Neapoli 1655. 12. * Francof. Lipſ. 1685. 8. contra venæ sectionem in febribus, quam rarissime admittit, neque unquam nisi in summa & rarissima plethora, adducta HIPPOCRATIS & ERASISTRATI auctoritate.

VALENTINI ANDREÆ MOELLENBROECK *medulla totius praxeos medicæ aphoristica ex monumentis excellentium medicorum extracta*, Arnstadt. 1656. 4. *

LEVINI FISCHER *corpus medicinæ imperiale*, Hemipoli (Halberstatt) 1656. fol.

J. MULLERI *miracula & mysteria chymico-medica*, Amstelod. 1656. 8. De secta chymica.

JEREMIÆ GIRNTII *pestregiment oder bericht wie sich gesunde und kranke in der pestilenz verhalten sollen*, Lipſ. 1656. 4.

IRUINE *medicina magnetica or art of curing by sympathy*, Lond. 1656. 8. an forte HELMONTII?

ANTONII DEUSING *disquisitio de morborum superstitiosa origine & curatione & de morbi vulgo Mannschlacht curatione*, Groning. 1656. 12.

JOH. CHICOT *epistola medica de purgandi ratione, variolis, morbillis*, &c. Pariſ. 1656. 4. *

JOHANNIS NARDII *noctes geniales Annus* I. Bonon. 1656. 4. Florentinus, vir doctus, & acuti ingenii, posthumum hunc laborem reliquit. Ordinem quidem nullum observavit, multa tamen Aristotelica, suo tempore minime contemnenda tradidit, aliqua & nostro seculo utilia. Ad praxin pertinet *Nox* III. qua gangrænam ostenditur a sphacelo curatione non differre, & scarificationem in utraque requiri. In VI. *nocte* historiam tradit hydropici, quem Gallus medicus cum spe boni eventus curaverat, & de cortice peruviano, cui non favet. In VII. pulverem sympatheticum rejicit, oleum vitrioli ad venena, morbosque malignos laudat, thermas nonnunquam nocere monet, venæ sectionem cucurbitulis in febribus præfert. In *nocte* IX. tota pulverem CORNACHINI rejicit. *Lactis physica analysis* alibi melius dicetur, etsi ejus etiam vires medicas recenseat.

Von der Erledigung ANNÆ GRUN (Anglice GREEN) *welche gehenkt worden*, Nurnberg 1655. 4. WILLISIUS feminam infanticidam, in theatrum de patibulo allatam, refocillavit & conservavit.

BENEDICTI SYLVATICI *consiliorum & responsionum medicinalium centuria* IV. *accedit methodus consultandi*, Patav. 1656. fol. Genev. 1662. fol. *

In J. DANIEL. HORST professoris Marburgensis *decade observationum & epistolarum*, Francofurt. 1656. 4. exstant etiam practica, & non mala aliqua, ut calidæ curationis in variolis refutatio in Ep. IX. IDEM pro SENNERTO contra FREYTAGIUM scripsit *Ruminationem detectionis novæ sectæ Sennerto-Paracelsicæ*, ibid. 1640. 4. *

MICHAELIS WAGNER, HELMONTIUS *redivivus de morbis universalibus & particularibus*, Herbipoli 1657. *

CÆSARIS ZAROTTI *de medica tractatione* MARTIALIS *commentarius*, Venet. 1657. 4. *

GIACOMO MICCIONI *previdenza e providenza de' dolori articolari*, Perugia 1657. 4. *

GABRIELIS FONTANI *de veritate* HIPPOCRATICÆ *medicinæ contra* PARACELSI & *Hermeticorum placita* & HELMONTIUM, Lugdun. 1657. 4. *

BERNHARDI SWALWE *disquisitio therapeutica*, Amstelod. 1657. 12. Jen. 1677. 12. Discipuli WALAEI breve & sententiosum compendium.

WOLFGANGI HOEFER *Hercules medicus*, Vienn. 1657. 4. * 1664. 12. Norimberg. 1675. 4. * Compilatio formularum non ex proprio experimento natarum.

JAC. HOLST *protropium doctrinæ novæ de febribus*, Hafn. 1657. 4. *

Kurtzer unterricht wie die pestilenz zu curiren sey, Hanover 1657. 4. *

SAMUEL HARTLIB *Medicinal and chirurgical adresses*, Lond. 1658. 12. Bonus civis, hic tamen nihil utile præstitit.

KENELMI DIGBY *medicina experimentalis*, Francofurti 1676. 8. 1681. 8. & alias excusa, nimia etiam in laudando & superstitiosa est.

CASPARI CALDERI de HEREDIA *tribunal medicum, magicum & politicum*, Antwerp. 1658. fol. * Antwerp. 1663. fol. * multa continet practica de ratione minorandi in Praxi Hispalensi, de venæ sectione in talo, &c.

FRANCISCI CAVALLI *de insito morborum medicum opus & novum*, Catanæ 1658. 8. *

DIONYSII FONTANONI *practica medica. Accedit* F. HILD *de gangræna & sphacelo*, Lugd. 1658. 16. *

JOH. PISTORII *consilium antipodagricum*, Helmstad. 1659. * 4.

JONÆ ZOPF *podagrischer triumph*, Altemb. 1659. 8. *

CAROLI MORISCIANI *il torchio delle osservazioni della peste di Napoli dell'* anno 1656. Napoli 1659. 4. *

JAC. MANCINI *ars visitandi infirmos*, Venet. 1659. 8. *

JOHANNIS VVALÆI professoris Leidensis, eximii viri, *opera omnia*, Londin. 1660. 8. Collegium est seu cursus medicus ab auditore editus, qui non respondet famæ aliisque viri laboribus. EJ. *methodus medendi brevissima* cum notis G. H. VVELSCHII prodiit posthuma Aug. Vindel. 1679. 8. laudata SCHELHAMMERO.

ECCARDII LEICHNER, professoris Erfurtensis, obstinati hostis circulationis sanguinis, *schädlicher arzney misbrauch der purgierenden arzneyen vvie auch des landfahrenden schvvefelbalsams* 1660. 8. *

FRANC. LANDREY *sur les effets merveilleux de la saignée*, Paris. 1660. 4. *

NICOL. FIGULI *novum medicinæ universale speculum*, Bruxell. 1669. 12. MERCL.

SIMONIS PAULI *digressio de causa febrium malignarum, petechialium*, &c. *& de accurata febres has curandi methodo*, Francofurt. 1660. 4. Argentor. 1678. 4. quæ editio auctior est historia chirurgici casus, vulneris nempe thoracis & intestinorum, tum de paralysi (castoreo sananda) & scorbuto. Cæterum multa sparsim utilia habet bonus senex, etsi nullo nexu neque vi demonstrandi prædita, de tertiana deleteria maligna, de sanguine florido in epidemicis, asphyxia scorbutica, &c. EJ. *rath vvegen schlag und lähmnüsse*, Coppenhag. 1672. 4. videtur esse eadem appendix alterius editionis.

VICTORIS CONRADI SCHNEIDERI opera huc pertinent, cujus Libri *de catarrhis* tres posteriores practici argumenti sunt. SCHNEIDERUS & in toto Libro curationem morborum catarrhosorum proponit, & in L. IV. fuse agit de thermis duciisque & balneis. Quos *de apoplexia & spasmo* citavimus, & quibus omnium, quæ prius fere scripta exstabant, compendium continetur.

ALEXANDRI DEODATI *valetudinarium*, Leid. 1660. 12. curationes etiam continet.

ANTONII CRISPI *in acuta febris historiam commentarius* & alia in pathologicis citantur. EJ. *epistola medicinalis in qua exponitur ratio curandi febres putridas per venæ sectionem & purgationem per alvum*, Panormi 1682. 4. * EJUSDEM *de sputo sanguinis seu a corporis partibus infirmis provenientis cum tussi & vomitu consultatio & in medicinalem epistolam dilucidationes.. quibus respondet in errogationibus factis ab* ANTONIO RUASI, Drepan. 1582. 4. MONGIT.

GAUDENTII BRUNACLI *de cina cina seu pulvere ad febres syntagma physiologicum*, Venet. 1661. 8.

BARTHOLOM. TORRINI *anacrisis de sectione saphenæ in suppressione menstruorum*, Turin. 1661. 8. *

Non repeto J. GLISSONII *de rachitide libellum* laudatum in pathologicis.

MAURITII HOFMANNI, doctissimi viri, ex Itala schola profecti, per multos annos Altdorfini Professoris, conditoris horti ejus academiæ, & theatri anatomici, & chemici, plurimæ disputationes huc faciunt, ut *de purgationis modo* resp. J. P. BRUNONE Altd. 1652. 4. *de sanguinis missione contra* ERASISTRATUM *&* HELMONTIUM *ejus osores*, ibid. 1661. 4.

J. FRIDERICI HELVETII adepti, *mors morborum*, Heidelberg. 1661. 8. * EJ. *diribitorium medicum*, Amstelod. 1670. 8. Morborum definitiones & ætiologias ex fermentorum theoria desumtas, & inprimis ex fermentorum naturalium corruptione, & contrarias curationes proponit.

J. CONR. VVECHTLER *homo oriens & occidens*, Francof. 1659. fol. Integra praxis parum noto spissoque libro traditur. RAMSEY'S *organum salutis* or an *instruction* to *cleanse the stomach*....... Lond. 1685. 8. de excutia ventriculi.

TOBIÆ VVHITAKER *an elenchus of opinions concerning the cure of the smallpox together vvith problematical questions of the French* P. Lond. 1661. 16. *

ROBERTUS BOYLE, nobilis Hibernus, physicæ equidem experimentali inprimis vitam suam, novo eo tempore instituto, impendit, medicinam tamen, & quidem practicam, etiam ornavit. EJUS *exercitationes de utilitate philosophiæ experimentalis*, Anglice prodierunt, Oxon. 1663. & 1671. 4. latine vero Lindaviæ 1692. 4. Continent in I. parte non exiguum nume-

numerum curationum per simplicia medicamenta perfectarum, quarum equidem multæ sunt ex aliena fide, aliquæ propriæ, ut tamen metus sit, ne ægri, quibus consilia dederat, benefico viro feliciores eventus nunciaverint. Et ipse BOYLEUS ex ingenio seculi facilius hujusmodi eventus recipiebat, ut lapidis serpentis ad morsum ejus animalis efficaciam. Ens veneris valde laudat ad rachitidem, succum stercoris equini ad arthritidem. EJ. Liber *de specificorum remediorum concordia cum philosophia corpusculari de utilitate simplicium medicamentorum*, Londin. 1686. 12. In priori libello demonstrat, dari specifica medicamenta, experimento cantharidum; inde ostendit, quibus, variis & ingeniosis certe modis, ea specifica actio explicari possit. Alter valde placet, qui laudes contineat terebinthinæ, hederæ terrestris, veronicæ rutæ folio, &c. & ostendat simplicium medicamentorum vires facilius per experimenta investigari, esse parabilia, &c. In Libro *de subtilitate effluviorum* aliqua huc faciunt. EJ. *medical experiments or a collection of choice and safe medicines* vol. I. & II. Londin. 1692. & 1696. 12. germanice, Lips. 1692. 12. cum titulo R. B. *hundert auserlesene arzneymittel*. Multa bona habet, ut saponem ad icterum laudatum, alia minus probabilia, ut contusum selenitem ad calculum. EJ. *experimenta & observationes physica, and small collection of strange reports* habet curationes admirabiles, vim entis venereis ad epidemicam febrem, laudes martis in alcali soluti & alia.

THOMAS VVILLIS Oxoniensis Professor, vir bonus & præter seculi ingenium diligens in anatome, sed deditus hypothesibus, & HELMONTIANIS in primis, ut omnino praxin ad theoriam strueret. In Libro *de febribus* qui Londini 1662. 4. & alias prodiit, curationes conjunxit. Tertianas sanat sola purgatione leni cum diæta tenui, quartanam emetico, tum sudorifero medicamento, etiam mercuriali salivatione; pestem metallicis evacuantibus, & alexipharmacis. In Libro *de morbis convulsivis* calida inprimis, tum martialia laudat multa cum formularum penu. In Libro *de anima brutorum* secunda pars tota practica est, & morbos capitis tradit, cum curatione & observationibus. EJ. *pharmaceutice rationalis* morbos pectoris & abdominis plerosque continet; jam dicta est. EJUS *practice of physick*, London. 1684. fol. * 1685. 8. * EJ. *method for preserving these that are vvel from the infection of the plague, and for curing these that are infected vvith*, Lond. 1691. 8. seu Liber de peste * EJ. *recepts for the cure of all distempers*, Lond. 1701. 8. *

THOMAS BARTHOLINUS praxin minus est secutus, & juventutem dissectionibus, ætatem confirmatam polyhistoriæ impendit. EJUS tamen varia opera huc faciunt, ut Liber *de angina puerorum epidemica*, Paris. 1646. 8. Neapol. 1653. 8. qua methodum SEVERINI defendit. *De nivis usu medico*, Hafn. 1661. 8. quæ Collectio est, absque experimento. *Cista medica Hafniensis*, Hafn. 1661. 8. qua multæ curationes & consilia continentur. Liber *de medicina Danorum domestica*, Hafn. 1666. 8. Etsi malam causam defendit, *αὐταρχείαν* regionis borealis, quæ vino & aromatibus careat, multa tamen sparsim utilia habet, de cerevisiæ ad podagram, calculumque vi prophylactica, viribus urticæ, brassicæ, raparum ad asthma, seri lactis cum chamæmoro ad sitim febrilem, licheni-Islandici ad ducendam alvum, chamæmori ad scorbutum, castorei ad partum expediendum, saponariæ ad luem veneream, lactis ad podagram, lupuli ad obstructiones mesenterii, emtione variolarum (quæ est præludium inoculationis) venæ sectione in variolis. *Epistolæ medicinales* multa etiam practica habent ex PATINO, PUERARIO aliisque. *Orationes* aliquid etiam huc faciens continent & Epistola *de flagrorum usu in re venerea*, Hafn. 1670. 8. recusa. In *Actorum denique Hafniensium* V. Voluminibus plurima sunt practici argumenti. Cæterum facillimus in recipiendis historiis fuit, & mire credulus.

CASPAR a REYES FRANCO medici Hispani, Carmonensis, *Campus Elysius jucundarum quæstionum* editus Bruxellis 1661. 4. & Francofurti 1670. 4. multa habet huc facientia, de vi amuletorum, epithematum, incantamentorum, philtrorum, de pestis curatione & antidotis, de remediis ad tertianas nothas, de venæ sectione in gravidis, necessitate astrologiæ ad præscriptionem medicamentorum generosiorum, noxis oenogalæ. Variam ubique & lepidam lectu eruditionem expecta.

Exercitatio medica de usu vini emetici in curatione febrium malignarum ad mentem HIPPOCRATIS, Paris. 1662. 12. auctor forte fuerit RAYMUNDUS RESTAURAND. Non indocte vero defendit sui vini emetici utilitatem, tum ex theoria malignitatis, quæ magna parte sedem habeat in primis viis, tum auctoritate & exemplo HIPPOCRATIS.

BALDASSAR TIMAEUS, post novos honores dictus a GULDENKLEE insignis practica felicitate fuit, qua ad magnas divitias evectus est. *Casus medicinales praxi XXXVI. annorum observati, accedit medicamentorum singularium* (nostrorum ut Angli vocant) *descriptiones* prodierunt Lips. 1662. 4. & 1667. 4. EJ. *epistolæ & consilia*, Lips. 1665. 4. excus. EJ. *Responsa medica & diæteticon*, Lips. 1668. 4. a morte viri prodierunt. EJ. *opera medico-practica*, Lips. 1677. 1691. & 1715. 4. EJ. *Timæanisches zeighaus der gesundheit vor die heilung aller krankheiten mit vielen anmerkungen des* H. D. COSCHVVITZ *verbessert*, Lips. 1704. 4. * In latinis operibus video non inficeti ingenii hominem, sed addictum absorbentibus, saccharatis, calidis, & superstitiosis medicamentis, ut aquæ cerebri humani, sanguini humano &c.

CHRISTOPHORI SCHORER *vvie man sich vor dem schlage bevvahren soll*, Ulm. 1662. 8.* 1665. 8. * EJ. *verhütung der pest*, Ulm. 1666. 12. EJ. *bericht vom nutzen und gebrauch der fontanellen* August. Vind. 1671. 8. Laudes variorum, qui fonticulos ad morbos corporis humani commendarunt, singillatim repetit. EJ. *opuscula conjuncta* Aug. Vind. 1697. 12. EJ. *medicina peregrinantium oder arzney der reisenden*, Aug. Vind. 1697. 12. *

FRANCISCUS SYLVIUS *de le* BOE Hanoviensis, ex nobili familia natus, celeberrimus olim Leidensium Professor, & felix, ut tunc credebatur, practicus, acuti vir ingenii, auctor curandorum coram studiosis ægrorum in nosodochiis, & secandorum corporum, chemicus, & anatomicus indefessus, egregius in materia medica auctor, tot laudes corrupit nova, ad HELMONTIANAM nata, theoria, qua omnes fere morbos, & acutos omnes inprimis, ab acido deduxit, alcalinis vero, & quidem volatilibus, sanare voluit, neglecta interim, aut non satis laudata, venæ sectione, atque refrigerante diæta. Opio plurimum in hystericis aliisque morbis usus est, quo etiam, si vera est LEONICENI accusatio, se ipsum occidit (*Metamorphos. Apollin. & Æsculap.* pag. 2.) Quare legi debet, cum multa elegantia inprimis medicamenta contineat, sed cum metu perpetuo illusuræ hypotheseos. EJUS opera sunt *Praxis medicæ idea nova* L. Leid. 1667. 12. 1671. 12. Francofurt. 1671. 12. deinde libri reliqui, Amstelod. 1674. 12. ope JUSTI SCHRADERI editi, Hannoviæ 1675. 8. EJ. *de methodo medendi* Lib III. EJUSDEM *collegium medico practicum*, Francof. 1664. 12. ex dictatis auctoris editum. EJ. *casus medicinales*, Francofurt. 1694. fol. a JOACHIMO MERIANO Francofurtensi collecti, nempe ægrorum in nosodochio Leidensi sanatorum historiæ. Collectiones operum sæpe recusæ sunt, Amstelodami 1679. & 1686. 4. Ultrajecti 1695. 4. Quæ plenior est, Venetiis 1708. fol. 1736. fol.

MATTHIÆ MORONI *directorium medico-practicum seu indices duo præternaturalium affectuum de quibus exstant gravissimorum virorum epistolæ, consilia, quæstiones, observationes, historiæ, aucti a* SEB. SCHAEFFER, Francof. 1663. 4. *

J. COSTERI *Tabula medica theoretico-practica & relatio medica de morbo & obitu* C. GUSTAVI, Francof. 1663. 4. * MERCL. habet 1664. EJ. *theoria & praxis plerorumque affectuum corporis humani*, Francofurti 1664. 4. *

PAULI AMMANI *de antiquarii peruviani historia*, Lips. 1663. disp. & aliquæ aliæ.

SEBASTIANI BADII *anastasis corticis peruviani*, Genuæ 1663. 4. * Valde laudari lego, ut etiam SYDENHAMIUM multa inde sumsisse objiciatur. EJ. *necessitas phlebotomiæ in exanthematibus*, ibid. eodem anno. *

JOH. ROGERS *disceptationes medicæ novis opinionibus refertissimæ*, Londin. 1664. 8. *

ISBRANDUS van DIEMERBROECK per multos annos Ultrajecti medicinam docuit, postquam Noviomagi medicinam fecerat. Ad praxin pertinet EJ. *disputationum practicarum Pars I. & II.* Utrecht. 1664. 12. *de morbis capitis & thoracis*, tum III. cujus primam editionem non novi, *de morbis infimi ventris*. EJ. *observationes & curationes medicæ centum*. EJ. *Tractatus de peste in quatuor libros distinctus*, Arenaci 1646. 4. MERCL. Amstelodami 1665. 4. auctius, eodem auctore, recusæ cum appendice *de variolis & morbillis*, quæ omnia ego collecta habeo a morte auctoris in *operibus omnibus*, curante TIMANNO ISBRANDI filio, Ultrajecti 1685. fol. editis. Pestem annorum 1636. & 1637. ipse vidit, & ægris medicatus est. Ex hypothesi vero medelam fecit, & omnem spem in theriaca & sudoriferis posuit. Sic in variolis calidum regimen omnino solum adhibuit. Ad SCULTETI *armamentarium* dedit appendicem, cum observationibus & curationibus inprimis chirurgicis.

In J. B. du HAMEL *de affectibus occultis* Libro II. theoria operationum medicamentorum exstat.

Hoc

Hoc an. 1665. edi inceperunt *Transactiones philosophica*, quarum utique multa huc faciunt.

N. 256. de curationibus D. GREATRAKE sola frictione peractis.

N. 280. de usu interno cantharidum.

N. 339. de inoculatione variolarum EM. TIMONII dissertatio. & N. 347. de iisdem JACOBI PYLARINI Medici & Consulis Veneti. De eadem operatione N. 370. 373. 374. 375. 382. 429. 432. &c.

N. 365. J. QUINCY de operatione medicamentorum.

N. 400. de camphoræ usu in mania.

N. 410. CYRILLI dissert. de usu frigidæ in morbis acutis.

N. 419. P. A. MICHELOTTI curatio hæmoptoes ope nivati potus.

N. 441. R. JAMES experimenta de utilitate argenti vivi in rabie canina.

N. 474. VVALL de utilitate moschi in convulsione.

N. 484. de usu corticis peruviani in febribus periculosis.

N. 486. de hominibus sanatis ope electrisationis ut vocant.

DRAGELS *pyretologia*, Londin. 1665. 12. *

Shutting up infected houses as it is practised in England soberly debated, Lond. 1665. 4. *

GERARDI BLASII, Medici Amstelodamensis, *medicina universa....therapeutices fundamenta nova methodo brevissime exhibens*, Amstel. 1665. 4. EJ. *medicina curatoria methodo nova conscripta*, ibid. 1680. 8. *

J. ANDR. CAMMERER *bericht vvie sich schvvangere vveiber zu verhalten haben*, Nürnberg. 1665. 8. *

DANIELIS GEORGII MORHOF polyhistoris & Chemiæ amatoris, Kiloniensis Professoris *Princeps medicus*, Rostock 1665. 4. Continet historiam sanatarum a Rege Galliæ & Angliæ scrophularum illarum ex LAURENTIO, harum ex propria fide.

PETRI MICHAELIS ab HEREDIA *opera medicinalia in IV. tomos digesta*, Lugdun. 1665. fol. Antvverp. 1691. fol. * continent etiam praxin.

FRANCISCI REDI, Aretini, Archiatri Florentini, fecundum & multarum artium capax ingenium fuit, peritum poeseos, historiæ naturalis, prudentiæ civilis & aulicæ, ut in praxin clinicam omnino minorem partem sui studii impenderit. Multum tamen & hac de causa ipsi debemus. Aquæ potum ægris male negatum primus restituit (RONCALL. *Europ. Medic.* pag. 332.) Lumbricos non amaris, sed dulcibus & mercurio debellari expertus ostendit in L. *degli animali viventi negli animali viventi*. Lapidum serpentum & bezoardicorum inutilitatem evicit in *esperienze intorno alle cose naturali dell' indie*. EJUS *consulti medicinali*, Part. I. & II. Florent. 1728. 4. seorsim tum in *collectione operum* exstant quorum faciunt Tomos VI. & VII. Venet. 1728. 1730. 8. Maj. Paucis & blandis & simplicibus fere medicamentis utitur, cassia, sero lactis, chalybe, & polypharmaciam ubique detestatur.

THOMAS SYDENHAM meruit post HIPPOCRATEM primo loco recenseri, non a grata sola posteritate, sed, dum inter vivos fuit. Eam laudem sibi peperit, quod, ab omni hypothesi purus, omnem suum laborem unice observandis morbis impenderit, eorumque curationem ab ipsa per felices eventus inprimis præeunte natura edoctus proposuerit, febres autem, rejecta inani veneni specifici aut acidi hostilis theoria, in universum per acida atque refrigerantia expugnare docuerit. Nondum senem mors rapuit, ex podagra & calculo debilem. EJUS sunt *observationes medica circa morborum acutorum historiam & curationem* seu methodus curandi febres, Lond. 1666. 4. 1668. 8. 1677. 8. Amstelod. 1666. 12. Febres, quæ solent eodem nomine venire, epidemicas aliasque, non ideo semper ejusdem esse ingenii, sed alias subinde curationes requirere, primus, ni fallor, & contra omnem scholarum consuetudinem docuit. In acutis refrigerantem & debilitantem curationem, in intermittentibus corticem, in variolis iterum antiphlogistica, in cholera, ante CL. SEGUER, jusculum pulli tenue, in dysenteria laudanum, in pleuritide, rheumatismo & angina venæ sectionem inprimis adhibet. EJUSD. *epistola responsoria ad* ROB. BRADY de febribus posteriorum annorum & rheumatismo. EJ. *epistola responsoria* II. *ad* H. PAMAN *de lue venerea* per solum mercurium sananda. Prodierunt Londin. 1680. 8. EJUSD. *dissertatio epistolaris ad* G. COLE *de variolis & morbo hysterico & hypochondriaco*, chalybeatis & inprimis equitatione superandis, Londin. 1682. 8. EJUSD. Tractatus *de podagra*, quo ipse vehementer laboravit. prodiit Londini 1683. 8. Curationem in roborandis omnibus concoctionibus tentat invenire,

Tracta-

Tractatus *de hydrope* cum priori excusus est, & Londini & Amstelodami 1685. 8. quem sanabat vehementibus catarcticis. *Schedula monitoria de nova febris ingressu* Londini secuta est 1686. 8. * & de malignitate morborum aliaque monita practica continet. In epistola *de febre putrida, variolis confluentibus superveniente* orta XI. die & superanda, venæ sectione & purgantibus utitur. In Libro *de mictu cruento a calculo* emollientibus & mannæ repetito usu curat. Liber *de affectione hysterica* dictus est. Hæc tria opuscula conjuncta prodierunt Londin. 1682. 8. *Processus integri in variis morbis*, posthumi prodierunt Lond. 1693. 12. 1712. 8. 1742. 12. Amstelod. 1694. 8. & sunt ni fallor *method of curing all diseases*, Londin. 1737. 12. & *compendium praxeos medicæ*, ut videtur, Lond. 1719. 12. EJ. *practice of Physic.* ibid. 1695. 4. * Est compendium totius operis & aliqua fusius exarata continet ad phthisin, scorbutum. Opera omnia prodierunt Londini 1685. 8. 1705. 8. 1734. 8. Amstelod. 1683. 8. quæ imperfectior est editio, tum Lips. 1695. 8. 1711. 8. Genevæ 1696. 8. 1716. 4. 1723. 4. 1736. 4. 1749. 4. multis alienis adjectis. Leid. 1726. 8. grand. 1741. 8. Anglice *the entire vvorks of* T. S. *vvith practical remarks by* JOHN SVVAN M. D. Londini 1729. 8. 1742. 8. tum alias.

A brief account of M. VALENTINE GREAT RAKE'S *and divers of the strange cures by himself lately performd.... in a letter to* R. BOYLE Esq. Londin. 1666. 4. Mira historia. Miles olim bono loco natus fuerat, inde ex persuasione intima sibi eam potentiam datam esse miraculosus sanator exstitit scrophularum & aliorum morborum, quos digiti, vestes tangentis ope, de parte in aliam & denique ex corpore ægri fugabat. Ipse narrat vitæ suæ historiam, & plurima testimonia sanationum adfert, inter quæ sunt CUDVVORTHI, & BOYLEI. Non placet, quod ægros etiam propinata sua urina sanaverit. De ea re scripta sunt H. STUBBE *miraculous conformist or an account of several marvelous cures perforand by the strooking of the hands of* VAL. GREAT RAKE, Lond. 1666. 4. & *vvonders no miracles or* V. GREATRAKE'S *gift of healing examined*, Londin. 1666. 4. quo ultimo libello sanator iste heteroclitus refutatur. Respondet in eo, quem primo loco dixi, libro.

GEORG. THOMSON *loimotomia*, Londin. 1666. 12. EJ. *epilogismi chymici & remedia hermetica longa exercitatione in arte Hiatrica constabilita*, Lond. 1673. 12. Helmontiani arcanorum venditoris opusculum. EJ. *method of curing chymically*, Lond. 1675. 8. *

THOMÆ BROVVNE, Equitis & medici, *pseudodoxia epidemica or... of vulgar errors*, Londin. 1666. 4. Germanice sub titulo *untersuchung der gemeinen irrthümer*, Norimberg. 1680. 4. Gallice *essays sur les erreurs populaires*, Paris 1733. 12. vol. 2. Quos errores suo tempore animosus exagitavit, eos nunc ipsa ætas & mutatum seculum de hominum animis erasit. Opera omnia prodierunt Londin. 1686. fol.

ZACCHARIÆ NICOLAI GOETZII *consilium medicum vvas massen bey itzo umschvveiffenden bösen ansteckenden fiebern man seine gesundheit vervvahren und vvieder zurecht bringen könne*, Zvvickau 1666. 4. EJ. *unterricht vvie man bey itzo grassierender pestilenzial seuche und ruhr sich præserviren und curiren könne*, ibid. 1676. 4. EJ. *nöthiger unterricht vvie bey gefährlichen sterblaüffen præservando & curando ieder sich zu verhalten*, Zvvickau 1680. 4. * RIV.

Kurzer bericht vvie man sich zu zeit der pest verhalten soll auf befehl des raths zu Strasburg durch die medicos daselbst gestellt... dergleichen vvegen der ansteckenden seuche in Bistum Strasburg sich zu verhalten, Strasburg 1666. *

Bericht vvie man sich bey der seuche zu verhalten für die untergrafschafft Baden, Durlach 1666. 8. *

J. ADAM ZAPS *von der ietzt herumgehenden rohten ruhr*, VVeimar 1666. 4. *

J. TACKII und AUGUSTI ENGELHARDS *erinnerung vvie man sich bey sterbens läuften bevvahren und von der angifallenen seuche curiren möge*, Darmstatt 1666. 4. EJ. TACKII professoris Giessensis, de chemica secta *consilium von der rothen ruhr*, Darmstatt 1669. 8. * Hæc ea pestis fuit, quam in Anglia N. HODGES descripsit, & quæ in Helvetiam usque penetravit.

ALPHONSI DONNOLI *il medico pratico, cioè della via attiva con la qual può regolarsi ogni medico che pretende professar medicina pratica*, Venet. 1666. 12. *

MICH. RODRIGUEZ de PEDROSA *selecta medica difficultates*, Salmantiæ 1666. fol. *

EMANUEL los REYSTAVARES *controversia philosophica & medica pro* D. RODERICI a VEIGA *contra* MATAMORUM, Ulyssipon. 1667. 4. *

LEO-

LEONARDI AMATI *adversariorum catena de jure galli veteris pro asthmate*, Panorm. 1667. 4. *Lettera del* D. PELAGIO SAGOPENE *a* BRUNO CIBALDI *con approvazione del suo discorso intorno all' uso dell' acqua vita*, Panorm. 1667. 12. MONGIT. *

J. DANIEL. MAJORIS, Kiloniensis, eruditi viri, sed qui in plurimas artes se diffunderet, antiquitates etiam & nummos, multa sunt opuscula. EJ. *deliciæ hibernæ seu tria nova inventa medica*, Kil. 1667. fol. nempe *chirurgia infusoria*, *transplantatio medica & inustio verticis ad curandos morbos*. EJ. *summarium medicinæ biblicæ a se edendæ*, Kiel. 1672. fol. EJ. *medicinæ practicæ tabula sciagraphica* 27. Kilon. 1677. 4. * EJ. *de inventis a se thermis artificialibus succinatis epistola*, Kiel. 1680. 4. * EJ. *disputationes de usu & abusu mercur.* Kil. 1673. 4.

GODOFREDI MOEBII *synopsis epitomes medicinæ practicæ in gratiam tironum scripta*, Patav. 1667. fol. EJ. *epitome institutionum medicarum*, Jen. 1663. 4. ad genium seculi scripta, practica etiam continet.

Ad hæc tempora pertinet absque anni expressione excusus liber ABDIÆ TREVV, nempe *Astrologia medica*, 4. *disputationibus comprehensa*, 1. *de absurditate Astrologiæ vulgaris*. 2. *de respectu corporum naturalium ad sidera*. 3. *de homine ejusque morbis*...*quatenus sideribus subjiciuntur*. 4. *de applicatione astrologiæ ad medicinam & singulas ejus partes*, Altdorf. 4.

GEORGIUS HIERONYMUS VVELSCH, Medicus neque tamen doctor, vir multifariæ eruditionis, inprimis linguarum plurimarum peritus, & magnus librorum helluo, plurima quidem reliquit imperfecta, edidit tamen multa, & primo *syllogen curationum*, *& observationum* MARCELLI CUMANI, JEREMIÆ MARTII, ACHILLIS GASSERI, UDALRICI RUMLERI, HIERONYMI REUSNERI, *& suarum observationum Episagmata* C. Aug. Vind. vel Ulm. 1668. 4. non 1667. ut in Pathologia scripsi. Practici inprimis argumenti sunt GASSERI observationes, quæ fere unice aut communicata remedia tradunt, aut ab ipso auctore experimentis explorata, tum HIERONYMI REUSNERI, qui multum collegit arcanorum & formularum, denique VVELSCHII. EJUSD. *hecatostene* II. *observationum physico-medicarum*, Aug. Vind. 1675. 4. exigua parte huc pertinent, curationes tamen aliquas etiam hic enarravit auctor, non valde adversus arcanis. EJ. *curationum exotericarum Chiliades* II. *& consiliorum medicorum centuriæ* IV. Ulm. 1676. 4. * cum ALEXII SENENSIS & aliorum consiliis, quæ recusa esse audio Aug. Vind. 1698. 4. * EJ. *mictomimematum seu miscellaneorum medicorum Centuriæ* IV. Lips. 1676. 4. & in E. N. C. *Dec.* I. *ann.* IV. V. EJ. *curationum propriarum & consiliorum medicorum decades* X. *cum commentario seu exegesi*, Aug. Vind. 1681. a morte auctoris prodierunt. Dixi de schematibus astrologicis. In praxi secutus est vulgarem sui ævi methodum, calida & bezoardica dedit in febribus, & in morborum historia minus symptomata, quam formulas persecutus est. IDEM VVALÆI *methodum medendi animadversionibus illustravit*, quam ante XXX. annos Leidæ auctor prælegerat, ea Aug. Vind. 1679. 12. excusa est a morte VVELSCHII. Cum *vena* etiam *Medinensi* curationem conjunxit.

Der stadt Basel bericht vvie man sich vor der Pestilenz hüten und die selbe curiren moge, Basil. 1667. 4.

J. MICHAELIS Lipsiensis Professor de chemica secta magnus medicamentorum compositorum calidorum & sudoriferorum inventor, & ex eo ipso patriæ non utilissimus, quæ his alioquin nimis indulget. EJ. *observationes medicæ* Lips. 1645. 12. prodierunt, *opera* autem *omnia medico-chirurgica*, *praxis nempe clinica ad* JOHNSTONI *ideam*, *casus* 26. *formulæ & arcana in* MORELLUM, *& ordo visitandi officinas*, Norimberg. 1688. 4. post mortem auctoris, quæ in annum cadit 1667.

J. THEODORI SCHENK, Professoris Jenensis, *medicinæ generalis novantiquæ synopsis*, Jen. 1668. 4. 1672. 4. *Synopsis institutionum medicinæ pars semeiotica*, *hygieine & therapeutica*, Jen. 1671. 4. * In universum magis aliorum, quam sua cogitata proposuit.

FRIDERICI HOFMANNI patris, quo celebrior fuit ejusdem nominis filius, *de methodo medendi juxta seriem* VVALÆANAM, *ex paracelsicis & dogmaticis scriptis illustrat*....Lips. 1668. 4. In *appendice* traditur modus *curandi insultum apoplecticum*.

HENRICI MARTINI *anteambulo medicus seu hebdomadale medicum*, Brigæ 1668. 12. *

J. CHRIST. FROMMAN *discursus de vena sectione in morbillorum declinatione oborta pleuritide administranda*, Lips. 1668. 8. *

EDVVARD

EDVVARD MAYNVVARING *compleat physician*, Londin. 1668. 8. *

LEPNERI *compendiosa in medicinam introductio*, Regiomont. 1669. 4. *

OTTONEM TACHENIUM omittere possem flagitiosæ vitæ hominem, furem & impostorem, si ulla fides BURGGRAVIO in *libitina ovante* pag. 65. Ejus Tractatus, cui titulum fecit HIPPOCRATES *chymicus ostendens novissimi salis viperini antiquissima fundamenta*, Brunsvvigæ prodiit 1668. 12. Ad chemiam potius pertinet, theoriam tamen tuetur, quæ eo seculo fere prævaluit, & qua ab acido, tamquam igne & calido innato, & ab alcali, ut aqua & humido radicali, omnis theoria medica derivatur. Idem sensus est in *Antiquissima medicina Hippocratica clavi*, Francof. 1669. 12. qua tamen vires etiam nonnullorum medicamentorum aut refutantur, aut extolluntur. Ita ferrum aperire negat, vim lapidis del porco rejicit, & alcahest ex spiritu æruginis, laudat suum salem, radicale, ut credit, (difficilem & longum paratu,) humidum, aquam spermatis ranarum in podagra, & alia. EJ. Tractatus *de morborum principe in quo plerorumque gravium affectuum hermetica vera & solida curatio proponitur*, Osnabrug. 1678. 12.

PAULI BARBETTE, Medici Amstelodamensis, de Sylviana secta viri, osoris venæ sectionis, sudoriferorum patroni, *methodus sanandi peste affectos* prodiit Leidæ 1667. & 1672. 12. Leodii 1669. 8. Amstelod. 1693. 8. EJ. *praxis medica cum notis & observat.* F. DEKKER exstat Leid. 1669. 12. 1678. 12. gallice Lion 1693. 12. germanice Francofurt. 1682. EJ. *Opera omnia* ex editione J. JAC. MANGET, cum ejus viri non gravissimis additionibus, excusa sunt Genevæ anno 1683. 4. belgice vero Amstelodami 1688. 8.

GUILIELMI PARENT *dialogus inter* HIPPOCRATEM, PARACELSUM & THEMISONEM, *quo demonstrantur omnes causa pestis, & defenditur veritas methodi peste affectos sanandi*, Leodic. 1671. 8. prior vero libellus a MERCLINO citatus videtur esse BARBETTI.

FRANCISCI ROMANI *consultationes medico-chirurgica... opus posthumum*, Neapoli 1669. fol. *

RAYMUNDI JOHANNIS FORTIS *consilia de febribus & morbis mulierum facile cognoscendis & curandis*, Patav. 1668. fol. * EJ. *consultationum & responsionum centur.* IV. ibid. 1669. fol. * & *tomus alter* 1678. fol. * & utrumque opus 1701. fol. * tum cum titulo *consultationum medicarum & responsionum medicinalium Cent.* IV. *Accedunt consilia de febribus & de morbis mulierum*, Genev. 1677. fol. 1681. fol. * Laudat STAHLIUS.

FRANC. HENRIGUEZ de VILLA CORTA *opera medica* Tom. III. Lugd. 1670. fol.

JACOBI PANCRATII BRUNONIS *dogmata medicina generalia in ordinem noviter redacta ad vera recentiorum prasertim principia accommodata*, Norimb. 1670. 8. quæ valde laudat ob bonam methodum BAIERUS in *vitis Professorum Altdorf.* EJ. disputatio *de vomitoriorum & purgantium tempore delecto ad aphor.* IV. 5. Altdorff. 1724. 4. EJ. *de remoris & impedimentis purgationis in scriptis* HIPPOCRATIS *detecta* (sex nempe de purgatione disputationes), Altdorf. 1676. 4. EJ. *propyleum medicum seu epitome elementa medicina vera comprehendens*, Altdorf. 1696. 8. brevissimum. EJ. *monita & porismata medicina miscellanea*, Altdorf. 1698. 4. * IDEM edidit C. HOFMANNI *Isagogen medicam*, Lips. 1678. 12. & CASTELLI lexicon, uti diximus, auctum, Norimberg. 1682. 1688. Lips. 1713.

MICHAELIS BALDIT *speculum iatro-Medicum octogonum in quo medicina octo ex angulis.. veluti fontibus..sacra repræsentatur*, Lugdun. 1670. 8. ENDT.

LAURENTII STRAUSS, Giessensis Professoris, *exercitationes medica*, Giess. 1670. EJUSD. 8. *palastra medica omnium affectuum cognitionem ac curationem exhibens*, Giess. 1686. *

J. GEORG. GREISEL *tractatus medicus de cura lactis in arthritide*, Vienn. 1670. 12.* Jen. 1681. 12. Budissin. 1681. 12. auctius, ut promittitur. Lacteam diætam pro optima arthritidis sanandæ methodo tradit.

In EPHEMERIDIBUS NATURÆ CURIOSORUM, quæ hoc anno 1670. cœperunt edi, infinita & pleraque practici argumenti sunt, tum passim integri libri adjecti.

GEORG. COVACS TATAI *epilepsia certa curatio*, Leid. 1670. 12.

PAULI du BE *medulla medicina practica*, Paris. 1671. 12. EJ. *médecin des pauvres*, Paris. 1675. 1693. 12. 1695. 8. Lion 1700. 12. Rouen 1712. 8.

L. GUYON *cours de médecine*, Lion 1671. 4. *

CASPARI BRAVO de SOBREMONTE RAMIREZ, archiatri PHILIPPI IV. & CAROLI II. X. *consultationes medica & tirocinium practicum*, Colon. 1671. 4. In *resolutionibus* etiam *Quinta se-*

ta sectio huc pertinet. Omnia ex sententia & auctoritate veterum, ut etiam gradus illos qualitatum in medicamentis conservet, ratiocinator inutilis.

LEONARDI BIMII *Pestis... curata*, Leodii, 1671. 8. *

MATTHIÆ ISLYNGII, Professoris Rinteliensis, & Phys. Bremensis, compilatoris, *anchora sacra seu de laudano opiato*, Francof. 1671. 8. *Prodromus praxeos chymiatricæ*, Rintel. 1674. 4.

FR. OSVVALDI GREMBS *arbor integra & ruinosa hominis* i. e. *Tractatus theorico-practicus in quo sana & morbosa hominis natura ex Archais dilucide demonstratur*, Francof. 1671. 4. nempe systema praxeos Helmontianum.

JOH. STERPINI *trifolium medicum tribus tabulis universam ostendens medicinam*, Hafniæ 1671. fol. *

J. NICOLAUS PECHLIN Leidensis, Professor Kiliensis, & denique archiater Suecicus; cujus filius & nepotes in summa dignitate vivunt, vir eloquens, ingeniosus, sedulus piusque, DRELINCOURTII discipulus, & in scriptis nonnullis adversus SYLVIUM socius. Leidæ anno 1672. scripsit *de purgantium facultatibus* libellum, recusum Amstelod. 1702. 8. quem oportet legere ad cognoscendas causas gradusque vis catharticæ. *Observationes* alibi citatæ, sed ad Praxin etiam repeti merentur.

HENRICI EYSSON, Professoris Groningensis, minime ineruditi, *syntagma medicum minus*, Groning. 1672. 12. *

NATHANAELEM HODGES laudavimus.

ROBERT TALBOT *pyretologia.. of the cure of agues*, Londin. 1672. 8. Magnus corticis introductor, post quem ejus usus perpetuo invaluit.

CHRISTIANI MARGGRAV *prodromus medicinæ practicæ, dogmaticæ & vere rationalis*, Leid. 1672. 4. 1684. 4. *

THOMÆ BURNET Hippocraticam epitomen diximus. EJUS *Thesaurus medicinæ practicæ ex præstantissimorum medicorum observationibus collectus* prodiit Londini 1672. 4. & 1673. 4. * LIND. Genev. 1678. 12. cum DANIELIS PUERARII adjectis *observationibus selectissimis*, tum 1698. prodiit 4. & Venet. 1687. 12. 1733. 4.

HUGHES *american physician*, Londin. 1672. 12. mere botanicus est.

THOMÆ MURILLO *approbacion de ingenios y curacion de Hypocondrichos*, Saragossa 1672. 4. & Latine *melancholia hypocondriaca curatio*, Leid. 1672. 8. *

NICOLAUS CHESNEAU Massiliensis, in *observationum medicarum Libris* V. excusis Parisiis 1672. 8. tum Leidæ 1719. 4. omnino pertinet ad praxin & morborum curationem.

ZENTGRAF. *de tactu Regis Franciæ quo strumis laborantes restituuntur*, VVittemb. 1675. 4.*

Centuriæ quinque curationum morborum, & tractatus quo astrologiam ad medicinam pertinere ostendit, huc spectant: Illæ breves historiæ sunt, cum sanatione fere per RIVERIANA medicamenta.

PAULUS de SORBAIT medici Viennensis, compilator, si fides scriptoribus, *opera medica theoretico-practica seu methodus medendi, controversia, sylva medica, curationes omnium morborum, de peste ejusque remediis*, Norimbergæ excusa sunt 1672. fol. EJ. *medica praxis* Viennæ prodiit 1701. fol. EJ. & J. G. MANAGETTA *pestordnung*, Vienn. 1681. 8. *

J. LANGII *ratio scribanica seu deductio cur arthritis, podagra, chiragra & alii calculosi affectus ex fundamento sanari possint*, Hamburgi 1672. 12. *

GUALTHERI AMBROSII VVOLTER a LIEBENFELD physici Glacensis, *Pyrotechnicum opusculum de canteriorum seu fonticulorum utilitate*, Breslau 1672. 8. magis medicum est quam Chirurgicum, eruditus vero homo, qui pestem..... anni 1675. credat a THUCYDIDE descriptam esse.

GEORGII GENOUA *ospitale pubblico di varj mali ed esperimentati secreti*, Bologna 1673. 12. * Chirurgi opus.

JOHN ARCHER *every man his ovvn Doctor*, Londin. 1673. *

JOH. BASCANINI *opusculum medico-morale*, Ferrar. 1673. 16. *

HERMANNI GRUBE *de arcanis medicorum non arcanis in gratiam tironum oss. illustrat. cum* T. BARTHOLINI *de transplatatione morborum epistola*, Hafn. 1673. 8. EJ. GRUBE *de trasplantatione morborum analysis nova*, Hmburg. 1674. 8. Quæ alia hujus viri legi, non multum promittunt bonæ frugis.

JOH. CORDELLE *an cephaleæ venarum jugularium sectio*, Luter. 1674. fol.

PHILIPPI TROMBETTI *apologia contra una lettera del* S. STANISLAO OMATI *sopra la cognizione e cura della passione ipochondriaca*, Genua 1674. 12. *

JAC. BARNERI Augustani Doctoris *Prodromus* SENNERTI *novi seu delineatio novi medicinæ systematis in quo* HIPPOCRATIS, GALENI, PARACELSI, HELMONTII, VVILLISII, &c. *dogmata ex principiis anatomico-chimicis examinantur*, Aug. Vindel. 1674. 4. Loco SENNERTIANI nimis laxi systematis novum hic delineat, chemicus & HELMONTIO faventior, sed id systema nunquam prodiit.

FRANCISCI SICLENSIS *volumen de rebus medicis quæ sunt in usu quotidiano, quas perfecte callere debent medici & pharmacopœi*, Venet. 1675. *

HYACINTHI BOVII *novi flores medicinales seu observationes, sententiæ, dicta, historiæ & medicamenta morbis probata collecta in V. partibus*, Venet. 1675. 8. *

THOMÆ MERMANNI *consultationes & responsiones medicæ a* FRANCISCO IGNATIO THIERMAIRO *ex variis manuscriptis conquisitæ in latinum versæ & adnotationibus & remediis auctæ in* Lib. VIII. *distinctæ*, Ingolstadt 1675. fol. *

SEBASTIANI ALBINI *kurzer bericht und handgriff vvie mit denen personen vvelche aus dem vvassergezogen vverden umgegangen vverden soll*, 1675. 8. *

HERMANNI BUSSCHOF *het podagra mits gaders desselfs genesing*, Amsterdam 1675. 8. germanice versum cum titulo *das genau untersuchte podagra*, Breslau 1677. 8. & Anglice cum ROONHUYSII observationibus, London 1676. 8. Verbi divini minister in Batavia nova, cum arthritide laborans a medica femina barbara 20. moxæ cuneis restitutus esset, proselytus novi remedii, defendit arthritidem esse tumorem flatulenti generis, neque aliter sanari posse.

CASPARI BARTHOLINI TH. F. CASP. N. *exercitationes miscellaneæ*, Leid. 1675. 8. Huc pertinent exercitationes de variolis, cauterio in bregmate, liquore styptico BOUDETI, eruditæ satis, sed absque proprio experimento, juvenis præterea 21. annorum.

Vindication or the vvoman physician being a vindication of THOMAS O. DOUDE *physician and chymist against the calumnies of* HENRY STUBBE *by Mrs.* TRYER *daugther of* M. O. DOUDE, Lond. 1675. 8. *

Anonymi de curatione variolarum, Leid. 1675. 12. *

BERNARDINI CHRISTIANI a JUVELLINA *institutiones medicæ & observationes quibus accedunt* 500. *curationes morborum, tractatus de lue venerea, febre pestilentiali, & romani contagii curatione*, Venet. 1676. 4. *

CONRADI JOHRENII, Professoris Francofurtensis ad Viadrum *praxis chemiatrica*, Rintel. 1676. 8. EJ. *sectio* II. ibid. 1678. 8. *

J. CASP. BOXBERGER *praxis methodica medicinalis*, Bamberg. 1676. 24. *

J. LECHEL *vvarnung für dem unzeitigen aderlassen und purgieren in flekfiebern*, Braunschvveig 1676. 4.

GEORGII MASBACH *collectaneor. practic. & pharmaceutic. medicinalium chiliad.* Ulm. 1676. 4. *

In SACHSII L. *de unicornu* bona experimenta de vanitate hujus remedii, aut rasuræ cornu cervi exstant.

GEORG. LEISCHNER *von der giftigen krampfscht*, Plauen 1676. 4. in pathologicis dictus est.

HENRICUS MEIBOM, egregius & eruditus medicus, qui bonis consiliis pestem de patria depulit, variæ non malæ notæ disputationes exstant, ut *de venæ sectione in curatione variolarum*, Helmstatt. 1676. 4. *de sanguinis eductione* 1674. *de curatione phthisis per lac* 1684.

EJ. MEIBOMII *theses ex universa arte desumta* 1668.

EL. RUD. CAMERER *de acidularum usu externo*, Tubing. 1677.

FRANCISCI FRIZIMELICA *de balneis metallicis artificio parandis* ex bibliotheca J. RHODII Norimb. 1679. 8. *

R. VVISEMANNUM laudavimus.

J. LUDOV. HANNEMANNI, Professoris Kilienas, compilatoris & plagiarii, *ætiologia philosophico-medica curiosa facultatis purgatricis*, Hamburg 1677. 4. *

GIDEON HARVEY *the family physician and the house apothicary*, Londin. 1678. 8. * EJ. *art*

art of curing diseases by exspectation s. Ars sanandi per expectationem, Lond. 1689. 8. 1693. 12. Ofenbach 1730. 8. vertente STAHLIO. Amara in alios medicos satyra. Varia alia citavimus in pathologicis.

RUDOLPHI WILHELMI CRAUSII vel KRAUSII *de cachexia* disp. Jen. 1677. 4. *de restitutione in vitam suffocatorum laqueo vel aqua*, Jen. 1705. disp. & aliæ exstant.

MATTH. THUILLIER *an incipiente parotide sanguis e proxima juguli vena mittendus*, Paris. 1678. fol.

GODOFREDI SCHULZ dissertatio *de natura tinctura bezoardica* MICHAELIS... *& de mixtura simplici. Præfixa sunt epistolæ medicorum veteranorum*, Hall. 1678. 8. *

J. G. VOLCKAMER *Apollo τετρατεχνίτης*, Norimberg 1678. 4. mihi ignotus est.

N. D. B. (NICOLAI de BLEGNY) *nouvelles découvertes dans la médecine*, Paris. 1679. 12. In eo, cum *Zodiaci Gallici* nomine recuso, diario, non solum variæ observationes medicæ & practicæ exstant, ad corticis peruviani bonum malumque eventum, usum spiritus vini medicum &c., sed varii etiam libelli aliorum NICOLAI BAILLY *de remediis cardiacis*, & curatione febrium continuarum intra biduum, quam non nemo pollicebatur: tum anonymi de morbis pectoris mulierum, MONGINOTI de curatione febrium per corticem, denique BLEGNYI integri tractatus de remedio anglico & de lue venerea. EJ. est libellus *le remede Anglois pour la guérison des fievres*, Paris 1681. 12. ni fallor. 1682. 12. Bruxell. 1682. 12. Paris 1683. 12. publicatio nempe jussu Regis facta, formulæ corticis peruviani quam TALBOTUS Regi vendiderat. Ibi cavillatur TALBOTUM, qui corticem ipsum dedit, noxium, scilicet, quod depuratus non esset, & laudat infusionem. Aliqua de opii usu in febribus addit. EJ. *l'art de guérir les maladies vénériennes*, Paris 1673. 12. Hag. 1683. 8. 1696. 8. Laudat guajaci decoctum & mercurio æquat. EJ. *secrets contenant la beauté & la santé*, Paris 1688. & *Tome* 2. ibid. 1689. 8. alio pertinent. Inquietus autem homo fuit, vanusque, qui se equitem, & magistrum denique equitum ipse constituit, eoque ipso Regio favore amisso infelicem vitæ finem fecit errabundus.

FRANCISCI BAYLE Tolosani aliqua huc faciunt ut inter dissertationes III. editas Tolosæ 1670. Brugis 1678. 8. Tolos. 1681. 12. tertia *de usu lactis ad tabidos reficiendos : & de vena sectione in pleuritide*. Pluscula alia citavimus cum pathologicis. *Problematum*, quæ Tolosæ 1677. 12. 1681. 12. prodierunt, magna pars practica est, nempe de utilitate venæ sectionis, de qua fere paria habet BELLINIANIS, accelerari nempe sanguinem in systemate arteriæ, cujus socia vena incisa fuerit. Ea recusa sunt in operibus omnibus, Tolos. 1701. 4. vol. 4. Vir minime obtusi ingenii multa prior vidit, quæ ab ejus ævo pro novis & pulchris sunt proposita.

ANTONII MARTELLI medici civitatis Aquapendente *di molti occulti segreti della natura e di diversi remedj ottimi*, Fiorenza 1679. 12. *

In J. JAC. WEPFERI Scaphusini, gravis & sapientis viri, Libro *de cicuta aquatica*, Basil. 1679. 4. edito multa egregia ad praxin dispersa habentur, ut ichthyocollæ utilitas ad superandas hæmorrhagias internas periculosissimas p. 52. &c. EJ. *observationes de morbis capitis* dictæ in pathologicis totæ huc pertinent. Cum Amstelodamensi editione Libri de apoplexia excusus est libellus BERNARDI HUETE Suollensis Consulis, de curatione maniæ, quam absolvit venæ sectione, medicamento purgante & opio.

MATTHIÆ RAMELOVII *von dem wahren wesen, eigenschaften, ursprung, bildung, præservation und curation des nierensteins*, Lips. 1679. 8. *

Curiosa medica pro tuenda valetudine inter colloquentes enodata ; accedit discursus de venenis eorumque alexipharmacis, Hamburg. 1679. 8. *

GUILIELMI MAXWELL *de medicina magnetica* Lib. III. ed. GEORGIO FRANCO, Francof. 1679. 12. & germanice *magnetische artzneykunst*, Nurnberg 1687. 12. *

GEORG. DETHARDING senioris *Kranken wärter*, Kiel. 1679. * EJ. *vorsorge der oberkeit in der pest*, Gustrau 1680. 8. *

J. HISKIÆ CARDILUCCII *abhandlung von der pest*, Norimberg. 1679. 12. * EJ. *feld und haus apotheke* Norimb. 1679. 8. * HARSMANNI etiam opera edidit.

GODOFRID QUEITSCH *vollständige arzneykunst*, Stargard. 1679. 8. *

Strasburger bericht sich in hitzigen krankheiten zu bewahren, Strasburg 1679. 8. *

HERMANNI NICOLAI GRIMM Chirurgi & Medici practici *compendium medico-chymicum*,

cum, Bataviæ in Java 1679. 8. Morborum omnium sanationes habet per medicamenta chemica.

CASPAR THEOPHILI BIERLING *adversariorum curiosorum centuria* I. *cum adnexis scholiis*, Jen. 1679. 4. Parum latinus homo & deditus formulis, quarum vim non mediocrem sub finem subjicit, non tamen absque judicio fuit, qui præter seculi morem in Germania inprimis, raro exemplo, venam in variolis secuerit, calidam curationem rejecerit. Aliqua ad medicinam forensem pertinent & ad anatomen. Patavii eruditus, Magdeburgi artem exercuit. EJ. *consilium pestifugum*, Magdeburg. 1680. 8. * & germanice *gutachten vvieder die pest*, Helmstädt 1680. 4. * EJ. *problema pharmaceutico-medicum an in peste Magdeburgensi medicamenta ἄνω καὶ κάτω evacuantia tuto præservationis & curationis gratia exhibita fuerint nec ne*, Helmstädt 1684. 4. * EJ. *thesaurus theoretico-practicus continens observationes & curationes medicas cum* J. MICHAELIS *arcanis*, Jen. 1694. 4.

JAC. J. VVENCESLAI DOBRZENSKY *præservatiorum universale naturale cum experimento medico* J. BAPTISTÆ ALPRUNNER *de contagione*, Pragæ 1680. 4. & grrmanice *algemeines præservativ gegen anstekende seuchen*, Nürnberg 1680. 8. *

CHR. MACK *des Obererzgebürgischen Kreyses schutz und nothvvehr d. i. medicinischer bericht vvie bey den einbrechenden pestilenzialischen seüchen sich zu verhalten*, Schneeberg 1680. 4. *

Leipziger verbesserte Pestordnung, Lips. 1680. 4. 1681. 4.

Fürstlich Sächsische anordnung vvegen ansteckender seuchen, Jen. 1680. 4. 1702. 4.

TILEMANNUS COUS. seu *Hippocratica praxis in cognitione medica affectuum naturalium & præternaturalium*, Ulm. 1680. 12. Ex secta Iatroastrologica.

LAMBERTI VELTHUYSII *opera omnia antea tam belgice quam latine edita. Accesserunt duo tractatus novi inediti*, Roterod. 1680. 4. P. II.

MARTINI HEER *consilium antidysentericum*, Gorliz 1680. 4. *

The *countryman's physician*, Londin. 1680. 12. *

De la CHAUME *traité de médecine contenant la parfaite conneissance de l'homme*, Auxerre 1680. 12. Felle cum ruta & aloe in emplastro admotis purgare pueros jubet, &c.

LUCÆ ANTONII PORTII Neapolitani *paraphrasis in* HIPPOCRATIS Lib. *de veteri medicina* prodiit Rom. 1681. 8. * EJ. Liber *de militum sanitate tuenda* excusus est Vienn. 1685. 8. EJ. ERASISTRATUS *seu de sanguinis missione* Venet. prodiit 1683. 12. Venæsectionem rejicit, ut valde solebant eo ævo Itali medici. EJUS *opera omnia* prodierunt Neapoli 1736. 4. vol. 2.* Quibus prima continentur tum medica varia sub titulo *opusculorum & fragmentorum*.

An diversus a BLEGNYI libello *de la guérison des fievres par le Quinquina*, Paris. 1681. 12.? RAYMUNDI RESTAURAND Monspeliensis medici HIPPOCRATE *de l'usage du kinkina*, Lion 1681. 12. & in BLEGNY Zodiaco, & in F. M. NIGRISOLI collectione.

A nevv mystery in physick discoverd by curing of feavers and agues by Quinquine or Jesuits povvder, London 1681. 12. * ex gallico vers. Auctor vocatur BELON.

HEIDENTRYCK OVERKAMP *Genees en heelkonst* Tom. I. III. Amstelod. 1681. 1685. 4. recusa in operibus omnibus, Amstelod. 1694. 4. Ex Cartesiana schola fuit, quæ, absque venæ sectione, alcalinis calidisque, omnes etiam acutos morbos superare conabatur.

J. GEORGII GREULICH *curandi hydropis vera methodus*, Francof. 1681. 8. * cum dissertatione *de bile fecunda morborum parente*.

JOH. SCHNEIDERMANN *de phlebotomia exercitatio*, Helmstad. 1681. 12. Solam evacuatoriam admittit, rejecta revulsoria & derivatoria.

G. DAVID *de medicina magnatum*, Tremoniæ 1681. 8. *

Mysteria physico-medica syriace, arabice & græce scripta nunc e membranis latinis luci exposita, Francof. 1681. 12. * An non liber alchemisticus?

PHILIPPI JAC. SCHENFELDER Ingolstadiensis medici *historiarum & curationum* Lib. I. Ratisbonæ 1681. 8. alter ibid. 1686. 8. prodiit. Continet historias morborum cum plurimis formulis, tum comparationem cum aliis medicorum observationibus, & corollaria practica.

C. VV. D. *Leipsiger pestschade und Gottes Gnade seu nachricht von der zu Leipzig anno 1680. ausgestandenen pestilenzischen seuche.. samt einem abriss eines schvvitzkastens zur preservation die ser seuche und in andern krankeriten*, Altenburg 1681. 4. * De RIVINI opere diximus.

Infections ordnung der Herzogthümer Ober und Nieder Schlesien samt der Breslauischen Physicorum entvvorfenem pestconsilio, Luneburg 1681. 4. *

ERNST AUGUSTS *Bisch. zu Osnabrügge pestordnung*, Hanover 1681. 4. *

THEOPHILI BONNET medici Genevensis *Mercurius compilatitius seu index medico-practicus per decisiones, cautiones, animadversiones & observationes in singulis affectibus præsidiis medicis, diæteticis, chirurgicis & pharmaceuticis depromtus*, Genev. 1682. fol. utilis collectio. EJUSD. *polyalthes seu thesaurus medico-practicus*, Genev. 1690. 1691. fol. vol. 3. ex recentioribus etiam medicis collectum practicum systema, ultimus viri optimi partus. *Pharon* diximus.

JULII MALVICINI *utiles collectiones medico-physicæ ad medicinæ inscios prolatæ*, Venet. 1682. 4. *

MALVICINNI liber Index fere in GALENUM est.

ANTONII RUASI *epistolium interrogationum in medicinalem epistolam* (nempe ANT. CRISPI) Drepani 1682. * MONGIT.

JACOBI SPONII eruditissimi viri, maxime vero antiquitatum periti, & ex itinere Græco celebris, qui anno 1686. Vivisci in Helvetia obiit, *observations sur les fiévres & les fébrifuges*, Lyon 1681. 12. & 1684. 12. auctiores recusæ sunt, & Londini 1682. 12. anglice.

In laudem corticis peruviani poema composuit lepidissimus la FONTAINE, Paris. 1682. 12. quod eo medicamento a febre molesta liberatus fuisset.

CUSAC *de la transpiration des humeurs*, Paris. 1682. 12. Agyrta qui omnes morbos per fomentationes suscipiebat sanandos. EJ. *réflexions sur la théorie & la pratique d'* HIPPOCRATE *& de* GALIEN, ibid. 1692. 12. *

HELFRICI JUNKEN celebris collectoris plurima sunt opera. EJUS. ergo *medicus præsenti seculo accommodatus* primum videtur prodiisse Francof. 1682. 8. deinde 1689. 8. auctior tertia parte EJ. *praxis medica seu corporis medicina* Francof. 1689. 8. & 1703. 8. excusa est, historiæ nempe & curationes morborum. EJUSD. *fundamenta medicinæ modernæ eclecticæ*, Norimberg. 1693. 8. ad CARTESIANORUM theoriam. * EJUSD. *praxeos medicæ modernæ electa*, Francof. 1693. 8. * EJ. *modernæ praxeos medicæ vademecum*, Norimberg. 1694. 8. 1740. 8. EJ. *manuale practicum*, Francof. 1707. 8. alphabetico ordine scriptum. EJ. *vernünftiger leibarzt*, Leipz. 1699. 8. EJ. *hausarzt*, Nurnberg. 1733. 4. * si differt a priori. EJ. *sorgfältiger medicus*, ibid. 1724. 8. *

J. G. SARTORII *compendiosa medendi methodus*, Altdorf. 1682. 4.

TH. CHRIST. KRUG *anleitung vvie man sich bey grassierenden seuchen verhalten soll*, Smalkalden 1682. 4. *

VALENTINI HENRICI VOGLER professoris Helmstadiensis, *de rebus naturalibus & medicis quarum in SS. fit mentio*, Helmstätt. 1682. 4. *

GEORGIUS FRANK Heidelbergensis professor varia huc utcunque pertinentia edidit, ut dissertationem *de transplantatione*, &c. Heidelberg. 1682. 4. aliasque disputationes.

JOHANNIS FRANKE Ulmensis, *bericht vom schaustiehen*, Augspurg 1683. 12. Non penitus illepidus libellus, neque absque propria observatione boni eventus setacei, cujus efficaciam per singulos morbos exponit.

CORNELIUS DECKER, dicti BONTEKOE, Hagiensis, citatus inter pathologos, negator plethoræ, osor venæ sectionis, purgationum, hirudinum, vesicatoriorum, refrigerantium, periit ex capitis a lapsu vulnere, renuens omnem venæ sectionem, aut masculam chirurgiam. Opera omnia edita sunt 1689. 4. Amstelodami. Huc inprimis pertinent *omvverp van t'oude gestell der Medicyne, tvveede boek*, *quo de vena sectione agit*. Derivationem & revulsionem rejicit, opportunitates adeo raras esse secandæ venæ adfirmat, ut omnino dignosci nequeant. Sic purgantia rarissime indicari credit. Opium valde laudat. Porro huc facit *opbouvv der Medicyne* germanice ni fallor versum cum titulo *grundsaetze der medicin oder die lehr vom acido und alcali*, Augspurg. 1721. 8. * Cum unicum morbum faciat scorbutum ab acido viscido, unam etiam medicinam habet, nempe theam & alcali. EJ. *institutie ofte kort begryp der gantsche Medicyn*. Est compendium practicum. *Roden over de Koorsen*, Haag. 1682. 8. &c. *Vervolg over de reden* priorum similia habet, curationem nempe febrium per alcalia calida. EJ. *literæ familiares* ad J. ABRAH. a GEHEMA, Berolini 1686. 8. excusæ in hac collectione non exstant. EJ. *nouveaux élémens de Médecine*, Paris. 1699. 2. tom. 12. videtur esse *nieuvv opbouvv*.

(a) AN-

De medicina Sinensium scripta optima inveniuntur medici TENRHYNE (a) Batavi, qui suscepto itinere per plures annos ibi praxin exercuit, & arcana rimatus est eorum populorum.

En bibliotheca instructa optimis auctoribus systematicis. Sequitur nunc secunda classis medicorum practicorum, qui nempe de nonnullis peculiaribus morbis ita scripserunt, ut legi mereantur.

MEDICI QUI DE MORBIS QUIBUSDAM SINGULARIBUS SCRIPSERUNT.

HIPPOCRATES primo loco dicendus est 1. in Libris *de adfectionibus*; 2. *de adfectionibus internis*; 3. *de morbis*; 4. *de morbis internis*. Deinde GALENUS. Porro ARETÆUS CAPPADOX & CÆLIUS AURELIANUS huc pertinent. Et iste quidem scriptor est, de quo dubitatur quam plurimum, quisnam fuerit. Stilus ejus vix intelligitur: scripsit lingua latina, sed ita barbara, ut vix adsequamur, res tamen ejus ipsæ optimæ sunt. Libris rubrica est, *de passionibus celeribus & de passionibus tardis*. Plurima etiam chirurgica & medica scripsit, quæ deperdita sunt. AMMANNUS, medicus Helvetius, nuper ejus opera edidit Amstelodami apud Wetstenium anno 1708. ut facile nunc habeatur. Sæpius hunc auctorem habui pro SORANO EPHESIO, quamvis nonnullæ rationes obstent, sed fere crediderim SORANUM EPHESIUM hæc scripsisse in Africa, & CÆLIUM AURELIANUM ea latine vertisse, ut tamen de ea re nondum omnino definiam (b). CÆLIUS certe omnium auctorum græcorum & latinorum scripta adcuratissime examinata, laudabili ordine congessit, ad unum caput, meruitque eam laudem, quod nemo omnia signa morborum, loci adfecti, atque eventus futuri eorum morborum, quos describit, adcuratius descripserit.

Post

(a) ANDREÆ CLEYER Cassellani, archiatri Belgici in Batavia nova, *specimen medicinæ Sinicæ, seu opuscula medica ad mentem Sinensium*, Francof. 1682. 4. huc revocari potest. Major tamen pars ad pulsum, reliqua ad anatomen, & ad materiam medicam pertinent. Sibi vindicat VV. ten RHYNE, & contra datam amico fidem queritur editum fuisse.

VVILHELMI TEN RHYNE Daventriensis, SYLVIANI discipuli qui pariter in India & Japonia medicinam fecit *dissertationes de arthritide*, & *mantissa schematica de acupunctura* prodierunt Londini 1683. 8. scriptæ anno 1679. in India. Continentur in hoc volumine practica quidem. Animadversiones in H. BUSSCHOF & ejus responsiones. Liber *de Arthritide*, quam a flatu sub periosteo latente idque distendente derivat, & in partes suas trahit HIPPOCRATEM. Convictum se ait bono sucessu Japonensium medicorum, qui arthritidem perforata acu sua cute continuo sustulerint. In *mantissa schematica* habet icones partium corporis, in quibus moxam incendunt, aut acum defigunt Japonenses, ex medicis antiquis ejus regionis sumtas. *De acupunctura*, quam acus & mallei ope Japonenses administrant. Historiæ duæ una morbi proprii cardiaci, altera morbi navalis, febris nempe malignæ, quam volatilibus curabat. EJ. Libellus de moxa cum BLANCARDI Libro *de podagra* recusus est.

(b) Vide ad annum 1702.

PHILIPPI VERHEYEN Anatomici Lovaniensis, *compendii theoria practica in 4. partes distincta* P. I. II. *de morbis* nempe *capitis & thoracis*, Lovan. 1683. 8. Aetiologiæ VVillisianæ & curationes absque proprio experimento.

JANI

Post hunc auctorem sequitur maximus ille in medicina vir, GULIELMUS BALLONIUS, cujus opera edita habentur Parisiis anno 1643. quatuor voluminibus in 4. Quotquot sunt, qui hunc scriptorem legerunt, & medicinam intellexerunt, laudaverunt eum unanimiter, & nullum auctorem inveniemus in medicina, qui floridiori & elegantiori stilo romano scripserit, breviusque simul & adcuratius Hippocratica præcepta in justum ordinem redegerit. Vir fuit in praxi consummatissimus, cui nihil accidit in vita jucundius, quam ægrorum lecto adesse, & in musæo sedere. Scripsit *de morbis virginum mulierum*, & de *Epidemicis*, Librum quocumque pretio moderato a medico comparandum.

Tres

JANI ABRAHAMI a GEHEMA Poloni, ex BONTEKOI schola, audacis hominis, & vagabundi *eroberte gicht durch die chinesischen vvaffen der moxa*, Hamburg 1683. 12. EJ. *grausame medicinische mordmittel aderlassen, schrepfen, purgieren, clystiren, julepen und ohnmacht machende herzstärkungen*, Bremen 1688. 12. * contra vulgarem Galenicam medendi methodum. EJ. *vvohlversehener feldmedicus*, Hamburg 1684. 12. * & *qualificirter leibmedicus*, Stettin 1690. 12. *

L'usage du Quinquina contre les fiévres, imprimé par l'ordre du Roi, Paris. 1683.

SAMUEL HAVVORTH *art of curing consumtions*, Londin. 1683. 12. *

HARRIS *discourse on chymical and Galenical remedies*, Lond. 1683. 8. *

MICHAEL ETTMULLER celebris suo ævo medicus Lipsiensis, ante tempus exstinctus anno 1683. annos natus non plures quam 39. ea fama floruit, ut in omnes fere linguas ejus libri versi sint, opera etiam a morte ubique frequenter recusa. Cæterum acidam Sylvianam theoriam secutus, abundavit absorbentibus alcalinis, chemicisque remediis, ea præterea infelicitate fuit, ut major pars operum & alibi, & a morte auctoris demum sit edita, ut in A. ERUD. Lips. de Leidensibus & Lugdunensibus editionibus vehementer conquerantur amici 1685. n. 7. neque enim ingenio aut eruditione destitutum fuisse ex disputationibus ejus adparet. EJ. dissertatio *de opii virtute diaphoretica*, Lips. 1677. 4. ex melioribus est recusa, Venet. 1727. 4. EJ. dissertatio *de balneis medicis artificialibus*, Lugd. 1672. & aliæ disputationes practicæ sunt, inter quas etiam est *Medicina* HIPPOCRATIS *chymica*, Lips. 1670. 4. recusa Leidæ 1671. 12. Pathologiam salsam defendit & ad HIPPOCRATEM refert. Inter absorbentia, laudat crystallum montanam, &c. EJUS *Medicus theoria & praxi generali instructus seu fundamenta medicina vera*, Francof. & Lips. 1685. 4. a morte scriptoris prodierunt. Est compendium physiologiæ, pathologiæ & praxeos, ad ea, quæ dixi, principia scriptum. EJUSD. *institutiones medicina* posthumæ cum adnotationibus ex lectionibus anno 1670. habitis. EJ. *collegium practicum ad morbos corporis humani* spissum inprimis opus, plenius vero typis expressum edente CL. VVESTPHALO posthumus etiam liber est. Collectio operum prima prodiit Leidæ 1685. 4. praxis nempe, chirurgia, methodus consultatoria, tum alia, Francof. 1688. 3. vol. fol. cum præf. G. FRANCI. Porro Lugduni conjuncta opera prodierunt studio PETRI CHAUVIN 1690. 2. vol. ibidemque *Pratique de médecine speciale sur les maladies avec des dissertations du même auteur sur l'epilepsie, l'ivresse, le mal hypochondriaque, la corpulance & la morsure de la vipere*, 1691. 12. Alia editio est quam CL. VVESTPHAL, Francof. 1696. fol. curavit, & alia, quam filius MICHAEL ERNESTUS ETTMULLER Francof. 1708. fol. tribus voluminibus, quibus continentur *Institutiones & Collegium medico-chirurgicum*: *Collegium Consultatorium*: *Collegium practicum: casus & observationes*. Eadem porro opera omnia & cum notis, consiliis & dissertationibus NICOLAI CYRILLI excusa sunt Neapoli 1728. 5. vol. fol. non absque animadversionibus, de quibus in A. ER. queritur filius MICH. ERNESTUS, cui respondet CYRILLUS in *Biblioth. Ital.* T. XVIII. Eadem ni fallor, est editio Venet. 1734. fol. 5. vol. & Genevæ 1736. fol. 4. vol. recusa. Compendium operum prodiit Amstelod. 1702. 8.

CHRIST. GOTTH. DANCKVVERTH *frage ob das podagra zu curieren sey, mit ja beantvvortet*, Stettin 1683. 4. Lubec 1684. 4. *

EBER-

EBERHARDI GOCKEL *consiliorum & observationum Decades sex*, Aug. Vindel. 1683. 8. Pleraque consilia sunt, adspersæ tamen etiam historiæ integræ morborum, scorbuti, luisque Venereæ, cum medicamentis. Aliquæ curationes insigniores sunt, ut canum rabidorum vulnera sanata, fere absque symptomate: femina a fulmine tacta facile etiam restituta; Figulus a plumbi fumis æger sanatus argento vivo. Superstitiosa aliqua intercedunt, ut delectus dierum, quibus venam secare liceat. EJ. *gallicinium medico-practicum*, Ulm. 1700. 4. continet etiam consilia absque tamen eventus recensione cum multis etiam superstitiosis medicamentis. Calida laudat in acutis morbis.

HELVVIG *pest ordnung*, Stettin 1683. 4. *

LAURENTII BELLINI professoris Pisani & archiatri Florentini in theoriam magis, quam in Praxin merita eminuerunt. Ad istam tamen in Libro *de urinis & pulsibus*, Bononiæ 1683. 4. edito pertinet tractatio *de vena sectione*, cujus eam theoriam condidit, quæ maxime ab ævo obtinuit, nempe sanguinem accelerari a venæ sectione tum in toto corpore, tum inprimis in ea arteria, cujus socia vena secta fuit. Maximam vero sanguinis missionem recte monet contractili villo suam vim reddere. Stimulorum vim etiam per celeritatem sanguinis auctam explicat. Balneorum etiam effectum a compressione aquæ æstimat: frictionem laudat, fere uti BOERHAAVIUS. In *Epistola ad* LANCISIUM ad podagram poscam feliciter adhibitam laudavit. Opera omnia Venetiis 1708. recusa sunt.

POMPEI SACCHI, Parmensis medici, acidi & alcali defensoris opera. EJUS *Iris febrilis* prodiit Genevæ 1683. 8. Venet. 1702. 8. Acidis & alcalinis acrimoniis sibi placuit. *Nova methodus febres curandi*, Venetiis 1685. 8. *Novum systema medicinæ ex unitate doctrinæ recentiorum & antiquorum*, Parmæ 1693. 4. *Medicina therapeutica*, Parmæ 1687. fol. 1696. fol. *Medicina practica rationalis*, ibid. 1707. fol. * EJ. *opera medica* conjuncta excusa sunt Venet. 1730. fol. *

CAROLI PATIN *dissertatio therapeutica de peste*, August. Vind. 1683. 4. eruditi nempe viri, GUIDONIS filii, peregrinatoris & periti imprimis nummorum veterum.

DAVID ABERCROMBY *tuta curatio luis venereæ absque mercurio atque salivatione*, Londin. 1684. 12. Rejicit salivationem & præfert guajaci usum & purgantium. Recusa est in *opusculis medicis*, Londini 1687. 8. editis, in quibus op. *de modo curandi bubonis venerei & tutiore salivationis methodo*. *

LEON. FRIDERICI LOSII *consilia de morborum curationibus* Lib. *posthumus*, Londin 1684. 8. *

GUIDE *expérience de la vertu singuliere pour guérir la rétention d'urine* (nempe a potu retento) *& observations sur le Quinquina*, Londin. 1684. 12. * EJ. *observations des bons & des mauvais usages du Quinquina dans les fiévres intermittentes*, Londin. 1685. *

B. LAMZVVEERDE *monita salutaria de thermarum & acidularum abusu*, Colon. 1607. 8.

MARTIN *de l'usage du lait*, Paris. 1684. 12. *

MINOT *expériences sur le Quinquina*, Paris. 1684. 12. *

MOVII *felix puerpera seu observationes medicæ circa regimen puerperarum & infantium recens natorum ad* C. DRELINCOURTIUM, Leid. 1684. 12. *

JOHANNIS DOLAEI Cassellani de archeali secta, *Encyclopedia medica theoretico practica*; Francof. prodiit 1684. 4. 1691. 4. Amstelod. 1688. 8. & alibi. Praxeos in morborum curatione occupatæ Libri VI. hic habentur. EJ. *de podagra furia lacte debellanda*, Amstelod. 1705. 12. Londin. 1732. 8. sub titulo *upon the cure of the gout and milk diet* cum propriis etiam experimentis. EJ. *opera medica*, nempe *Encyclopædia medica & chirurgica* cum tractatu de theriaca cœlesti, observationibus & commercio epistolico. Venet. 1695. fol. Francofurti 1703. fol. in qua editione epistolæ accesserunt, & observationes tum scriptoris, tum amicorum.

Astrologische arzney tafel nach Abadiæ Treu *principiis eingerichtet*, Plauen 1684. 4. *

THEODORI ZVVINGER celebris olim medici Basiliensis, de ea secta, quæ plurimum antacidis curabat, *sicherer und geschvvinder artzt* (seu compendium curandorum morborum) Basil. 1684. 8. ut lego 1686. 8. 1694. 8. 1703. 8. 1725. 8. EJ. *theatrum praxeos medicæ*, Basil. 1710. 4. 2. vol. EJ. *compendium medicinæ universæ*, Basil. 1738. 8. 2. vol. EJ. *pædoiatreia practica*, Basil. 1722. 8. curationes nempe omnium ejus ætatis morborum. In EJUS *dissertationum fasciculo*, Basil. 1710. 8. edito, practici argumenti sunt *de natura & usu nitri*, *de hydragiri natura & usu*.

JUSTI CONRADI MICHAELIS (vel potius JUSTI CORTNUM) *nova apoplexiam seu morbum attonitum curandi methodus cum observationibus*, Hildesheim 1685. 4. *

BALA-

BALARY *guérison assurée des fiévres tierces, doubles tierres, en deux jours, quartes & doubles quartes par son remede Provençal*, Paris. 1685. 12. *

VV. SALMON's *synopsis medicinæ or compendium of the theory and practice of physic*, Lond. 1685. 8. 1699. 8. EJ. *compleat system of physic*, ib. 1686. 4. EJ. * *English physician*, Lond. 1693. 8. * EJ. *country physician* ibid. 1703. 8. * EJ. *practice of curing of diseases* 1694. 8. 1716. 8. *

BYFIELD *of the cure of conjunctions*, Londin. 1685. 8. *

De LAUR. DONKERS diximus.

THEODORI CRAANEN de Cartesiana BONTEKOI secta, archiatri etiam Brandenburgici, *lumen rationale medicum, seu praxis medica reformata, seu annotationes in praxin* H. REGII. *Accidit examen in* D. SENNERTI Librum V. *epitomes tractatus de auxiliorum materia*, Medioburg. 1686. 8. * Leid. 1689. 4. * EJ. *tractatus de homine*, Leid. 1689. 4. continet etiam mechanicam morborum explicationem.

ANTONII de HEYDE Medioburgensis Zeelandi *experimenta circa sanguinis missionem, fibras motrices*, &c. cum *observationum medicarum* altera editione prodierunt Amstelod. 1686. 8. Minime malus scriptor refutat per experimenta BELLINI opiniones de venæ sectione, neque vult accelerari in universum sanguinem a venæ sectione, sed unice refrigerari corpus, frictiones vero adeo sanguinem non solvere, ut etiam cogant, experimentis in rana factis.

JAQUES MASSARD *traités sur les Panacées où les remedes universels*, Amstelod. 1687. 12. * EJ. *suite du traité des panacées, sur la nature des maladies, des fiévres, de l' hydropisie, de la pleuresie, des maladies veneriennes*, ibid. 1687. 12. *

CAROLI com. de CABALLIS *phænomena medica singularia*, Venet. 1686. 12. *

GRASSINI FARRA *tratt. dell' ipochondria e suoi accidenti con sua cura ed insigni remedi*, Venet. 1686. 12. *

FR. DOMENICO ANDA *compendio di maravigliosi secreti nelle indisposizioni corporali*, Venet. 1686. 12. *

LUCÆ TOZZI, archiatri pontificii & proto-medici Neapolitani, *medicinæ pars prior... pathologica*, Avenione 1686. 8. * neque enim hanc editionem legi. Ad praxin perinde pertinet. Rejicit venæ sectionem, vesicatoria, totam cum sua curatione plethoram, in febre alcalia laudat, sic in arthritide & podagra ob acidum principium, quod accusat, multum secutus SYLVIUM & HELMONTIUM, adque singulos morbos congerit medicamentorum acervos. In febribus continuis unice extollit mercurium præcipitatum dulcem ab accenso spiritu vini, in tabe aquam destillatam serpentum, &c. EJ. *opera omnia* prodierunt Patav. 1711. 4. 5. vol. Venet. 1721. 4. 5. vol. & continent tres tomos *commentariorum in Aphorismos* HIPPOCRATIS, *theoricam, physiologicam & pathologicam, commentarios in* GALENI *artem medicinalem & de-recto usu sex rerum nonnaturalium*. Vita ejus viri describitur in *Giorn. de letter.* 1735.

J. PETRI ALBRECHT *von der fleckfieber cur*, Hildesheim 1686. 4. *

T. TURNER *the vvoman's counsellor or the feminine physician*, Lond. 1686. 8. *

Anvveisung die fieber zu vertreiben... von der C. China tugend und vvürkung, Francof. 1686. 12. videtur ex gallico versum. *

JUSTI VESTI *doctrina de purgatione*, Erfurt. 1686. 1688. 12. * EJ. disputatio *de ægro undimia ex corticis chinæ intempestivo usu laborante*, Erfurt. 1709. 4. EJ. *compendium institutionum*, Erfurt 1697. 8. auctius recusum cum titulo *Institutionum medicarum reformatarum*.

Febris china china expugnata, Ferrar. 1687. 4. & 1700. 4. est collectio opusculorum huc spectantium, N. BLEGNY, MONGINOTTI, R. RESTAURAND & SPONII. Eam adornavit F. NIGRISOLIUS.

J. FRID. KHERN *flores medicinæ practicæ*, Patav. 1687. 4. *

Le Médecin de soi-même ou l' art de conserver sa santé par l' instinct Leid. 1687. Haag. 1709. 12. Auctorem alibi lego nominari FLAMANT, alibi J. de VAUX, satis notum Chirurgum, nisi duo libelli cum eodem titulo prodierunt. Omnem curationem reducit ad venæ sectionem pro plethora superanda, & ad alvi expeditionem pro vitandis halitubus fœtidis, quos fæx in colo residens sanguini adspergit. Prodiit etiam Paris. 1692. 12. cum collectione *de quelques remédes les plus simples & les plus usités pour la guarison de différentes maladies*. Frankenhusæ germanice recusum est 1721. 8.

Italice Liber *le médecin de soi même*, versus est a FR. R. CHIARI, Venet. 1743.

Traité nouveaux de médecine contenant les maladies de la poitrine, celles des femmes, &c. Lyon 1687. 12. *

BENJAMIN BROEKHUYZEN de Cartesiana secta, *rationes philosophico-medicæ theoretico-practicæ*, Leid. 1687. 4. *

DIONYSII van der STERREN *van de genees en heel-konstige practycy der Medicynen verscheide Aanmerkingen*, Amsterdam 1687. 8. * De eadem secta.

Ad hunc annum refero GEORGIUM VVOLFANGUM VVEDEL, ex uxoria adfinitate, avunculum meum, virum suo ævo fama & auctoritate florentem, qui Jenæ per quinquaginta pene annos docuit, magnæ utique eruditionis hominem, sed quem nimii labores, immensa vis scriptorum, & discipulorum erudiendorum cura non sivit eo adtingere in arte, quo pervenisset, si sui fuisset juris, valde tamen materiæ medicæ peritum & artis concinnarum formularum præscribendarum. In praxi absorbentem, bezoarcicam, calidam curationem pro seculi genio multum secutus est. EJUS huc pertinent *theoremata medica seu introductio ad medicinam certis theorematibus absoluta*, Jen. 1677. 12. * compendium nempe totius artis medicæ. *Tabula pathologico-therapeutica*, Jen. 1687. 4. *Exercitationes pathologico therapeuticæ*, ibid. 1697. 4. * decem nempe recusæ disputationes. *Exercitationes semeiotico-therapeuticæ*, ibid. eodem anno. *Exemplaris praxeos clinicæ compendium secundum ordinem casuum* TIMAEI *a* GULDENKLEE, Jen. 1707. 4. *Praxeos clinicæ sectio* I. *de morbis capitis*, Jen. 1710. 4. * *Exercitationes medico-philologicæ* quarum *centuria* I. Jenæ 1702. 4. *secunda* dimidia pars ab anno 1704. ad 1720. prodiit, utraque vero varia ad elegantiorem medicinam & praxin etiam programmata continet. EJ. Liber *de morbis infantum*, Jen. 1717. 4. inter meliora viri opera numeratur. EJ. etiam *opiologia*, Jen. 1682. 4. multis *collectaneis* dives, & innumerabiles fere disputationes huc spectant.

J. JACOBUS VVALDSCHMIDT, de Cartesiana secta Professor Marburgensis, plurimas disputationes scripsit, quarum nonnullæ non malæ sunt, ut *inventa circa opium*, Marburg. 1676. 8. EJ. *institutiones medicinæ rationalis* praxin etiam continent editæ Leid. 1691. 8. EJ. *Praxis Medica succincta per casus tradita*, Francof. 1690. 8. Paris. 1691. EJ. *notæ ad casus medicos* BALD. *a* GULDENKLEE. EJ. *monita medico practica* quæ inprimis laudantur. EJUSDEM *anchora salutis pro variolosis* latine, ni fallor, Francof. 1689. 4. & germanice, quæ mea est editio 1690. excusa est. Arcanum promittitur, quod audio fuisse tincturam rosarum acidam, neque nunc occurrit. *Litteræ amœbceæ* EJUS & DOLAEI excusæ sunt Leid. 1688. 12. Francof. 1689. 4. *Opera omnia* prodierunt Francof. 1695. 4. 1707. 8. vol. 2. curante J. DOLAEO Neapol. 1717. 4. Lugdun. 1736. 4. 2. vol. Francofurtensis editio non omnia opera continet. Calidam, absorbentem, hæmophobam curationem inprimis commendavit.

CHRISTIANI LANGII *miscellanea curiosa medica de.. calculi humani curatione.. & genuino acidulis Egranis utendi modo*, Francof. 1688. 4.

STEPHANUS BLANCARD & ipse de CARTESIANA secta fuit, ut & acidum hostile & figuras præterea salium, & mechanicas morborum explicationes audacter proponeret, calidis unice & alcalinis fisus, magnus præterea compilator, exemplo anatomes. Multa scripsit, quæ huc pertinent, ut *verhandeling van de ziekten der kinderen*, Amstelod. 1684. 8. EJ. *verhand. van de Scheurbuyk*, ibid. 1684. 8. EJ. *venus belegert en ont set of verhand. van de Pocken en desselfs toevallen*, Amstelod. 1688. 8. germanice, Lips. 1690. 8. gallice (*Traité de la Varole*) Amstelod. 1688. 8. EJ. *collegie over de practyc der Medicyne*, Amstelod. 1690. 8. * quod idem videtur esse *neu scheinende praxis der medicin*, Francof. 1609. 8. Hanover 1690. 8. 1703. 8. EJ. *vom podagra und der lauffenden gicht vvorin deren gevvisse cur beschrieben vvird*, Lips. 1692. 8. cum VV. ten RHYNE *beschreibung des Moxabrennen*. EJ. *von vvurküngen der arzneyen im menschlichen leib*. Lips. 1690. 8. * EJ. *Cartesiaanse Academie ofte institutie der Medicyne... behelsende de leere der ongesondheit en haar herstelling*, Amstelod. 1691. 8. germanice Lips. 1693. 8. EJ. *opera medica theoretica & practica*, Leid. 1701. 4. Ea collectione continentur *institutiones medicinæ*, quæ est ipsa Cartesiana illa academia. Deinde *praxis medica*, illa ipsa forte, quam *lucidam* recensuimus, cum intermistis morborum historiis & formulis.

J. CASP. GROENEVELD *practica medica qua morbi omnes describuntur, & causæ & curationes proponuntur*, Francof. 1688. 8. *

PETRUS

PETRUS PETIT pereruditus medicus vix medicinam exercuit & male in examine respondit (NICERON T. XX.) EJUS *nepenthes seu de helenæ medicamento* utcunque huc pertinet, Traject. 1689. 8.

CYPRIANI de MAROIA *opera omnia medica*, Lugdun. 1688. fol. *

LEONARDUS de CAPOA in suis *parere*, quæ citabuntur in historicis, varia practica attulit, venæ sectionem insigniter damnavit, chemica medicamenta laudavit, in universum scepticus & amarus censor.

FELICE PASSERA *nuovo tesoro degli arcani farmacologici Galenici, e chemici*, Venet. 1688. 1689. fol. *

BLAGRAVE *practice of physic*, Lond. 1689. 8. *

Observations de Médecine concernant la guérison de plusieurs maladies, Paris. 1689. 12. * Chemici hominis. An idem quem lego citari Tractatus curiosus *de morborum curationibus*, Lugduni editus est 1687. 8.

EL. HENRIC. HENCKEL *methodus sanandi energumenos*, Lips. 1689. 8. ? *

CHRYSOSTOMI LAMBERTI *ervvünschter hausartzt der kranken kindheit*, Merseburg. 1689. 8.*

JACOBI SINIBALDI *Apollo bifrons medicus arcanas dissertationes latino & hetrusco sermone exponens*. Huc pertinent *de abusu vesicantium* italice scripta, alia *an noceant an juvent in vermibus dulcia*: alia *de acidi virtutibus*: *de vi sudantium*, &c. Rom. 1690. 4. * Annon ejusdem est *parva methodus medendi*, Rom. 1707. 8. ? *

DIDACI MATARALII *de prolifera eclipsis effectibus deque eorum curatione duabus controversiis locupletata*, Neapol. 1690. 4. *

FABRITII PARAVICINI *sollievo dell' età cadente*, Milan. 1690. 8. & alia scripta non vidi.

DANIELIS TAUVRY Academici, sed præmature mortui, hinc in scribendo justo nimis expediti, *Traité des médicamens & de la maniére de s'en servir*, Paris. 1690. 12. vol. 2. 1699. 8. 1711. 12. vol. 2. de classibus medicamentorum & eorum modo agendi. EJ. *nouvelle pratique des maladies aigues*, Paris. 1698. 12. & *des maladies chroniques* Paris. 16 . . . & 1724. 12. *

J. F. le CONTE *opuscula medica*, Francof. 1690. 8. *

J. ANDREÆ STISSER *solamen arthriticorum seu de podagra & selectioribus adversus eam remediis*, Helmstad. 1690. 4. *

JAC. AUG. HUNERVVOLF *fecundi gynacei mysteria*, Francof. 1690. 8.* an huc faciant ignoro.

JACOBI VVOLF *scrutinium amuletorum*, Jen. 1690. 4. Aliquid tribuit resorbtis amuletorum in humanum corpus exhalationibus.

EHRENFRIED HAGEDORN *historia medico-physica*, Rudolstatt. 1690. 8. EJ. *observationum medicarum Centuria* III. F. Lips. 1698. 8. Calida & bezoardica in acutis febribus adhibuit, &c.

BERNARDI ALBINI minime inutiles sunt dissert. *de salivatione mercuriali*, Francof. ad Viadr. 1689. 4. & aliæ.

J. CHRISTOPH. STURM *de curatione Hiskiæ morbi per ficum*, Altdorf. 1691. 4.

RICHARDI CARR *Epistolæ medicinales variis occasionibus scriptæ*, Londini 1691. 8. anglice versæ a D. QUINCY ibid. 1714. 8. Pleræque diæteticæ sunt, huc tamen possis revocare itineris Monspeliensis ad tabem, capillorum resectionis ad capitis dolores commendationem, & regio contactu ad scrophulas epistolam.

MADEMOISELLE d'AUVERGNE *recueil de secrets en médecine*, Paris. 1691. 4. *

BEZANÇON ... *les remedes des fiévres*, Paris. 1691. 8. *

Neu vermehrter land und leib medicus armer leute, Merseburg. 1691. 8. *

CONRADI HORLACHER *höchstschädliche vvürkung des aderlassens und purgirens*, Ulm. 1691. 8. * De secta Chemica fuit, promissor. EJ. *algemeine schazkammer bevvährter arzneyen oder gründliche erklärung der fürnemsten arzneyen* D. MICHAELIS 1694. 8. * EJ. *schauplaz der göttlichen vveisheit aus den vvunder geheimnüssen der medicin*, Francofurt 1699. 8. *

JOH. MOD. ALETHOPHILI *bedenken über* D. HORLACHERS *tract. die höchstschädliche vvürkung*, &c. Francofurt 1691. 8. *

CHRISTOPHORI von CAMPEN *collectaneæ* therapeutica de pleuritide & apoplexia Breda 1691. 8. *

Tres sequuntur Britanni, qui commendari merentur, RICHARDUS MORTON (a), GUILIELMUS HARRIS (b), MARTINUS LISTERUS (a) il-

(a) RICHARDI MORTON opera recensuimus in pathologicis. Conjuncta prodierunt Genevæ 1696. 4. cum LISTERO aliisque, tum Amstelodami 1696. 8. Leid. 1697. 4. Venetiis 1733. 4. Lugdun. 1737. 4. vol. 2.

(b) In posteriori seculo dicetur anno 1721.

ROSINI LENTILII Franci, qui in Curonia primum, inde Stuttgardiæ medicinam fecit; materiæ medicæ satis peritus, practicus non infelix, antiquorum scriptorum parcus lector, anatomes expers, hæmophobus, multus in absorbentibus, aromaticis calidis, & diaphoreticis, multa sunt opera practici scopi. *Bedenken über die zu frühling und herbstzeiten unzeitig angestellte præservier aderlässe*, Ulm. 1692. 8. * Contra venæ sectiones, quas circa æquinoctia in Germania solent administrare, in sanis etiam corporibus. EJ. *tabula consultatoria medica exhibens quæstiones per quarum responsiones in morbi genium penetrare, indicantium & contra indicantium momenta invenire, & in medendi methodo tutius procedere liceat*, Ulm. 1696. 8. * EJ. *miscellanea medico-practica tripartita*, Ulm. 1698. 4. Pars I. & II. continet fere curationes medicas auctoris, tertia aliorum medicorum varios libellos, & disputationes argumenti practici, & remedia selectiora. EJ. *Eteodromus medico-practicus anni 1709.* Stuttgard. 1711. 4. continet curationes, quas eo anno auctor perfecit, secundum dierum totius anni ordinem enarratas. EJ. *iatromnemata theoretico practica*, Stuttgard. 1712. 8. Practicæ inprimis observationes sunt, cum dissertationibus, de practicis monitis in genere sumtis, correctiones medicamentorum Mynsichtianorum, &c. alia.

JOH. de MURALT nobilis viri, & in praxi, anatome, chirurgia, arte obstetricia laboriosi HIPPOCRATES *Helvetius oder der eydgenössische land und haus artzt*, Basil. 1692. 8. 1716. 8. curationes nempe breves morborum. EJ. *schatz vvieder die pest*, Zurich. 1718. 8. *

MATTH. GODOFR. PURMANN *anvveisung zur salivations cur*, Lips. 1692. 8.

IGNATII CHERUSCI *methodus medendi*, Hall. 1692. 8. *

J. BAPTISTÆ FRANCII *elenchus utilitatum de sectione venarum in pedibus*, Mediolan. 1693. 12. *

MICHAELIS ALOYSII SINAPII (Sens.) *Absurda vera occasione controversiarum quæ neotericis cum Galenicis intercedunt*, Varsov. 1693. 8. Genev. 1697. 8. Acris scriptor fuit, neque parcit veteribus. EJUSD. *de remedio doloris seu materia anodynorum nec non opii causa criminali in foro medico*, Amstelod. 1699. 8. Classes varias anodynorum diligenter percurrit, ne canis quidem lingua omissa, quæ dolores podagricos solatur. Opii laudes non sine vitiorum confessione extollit, calidum facit, vim æstimat a rarefactione sulfuris opii cum Sale oleoso volatili tenui spirituum, unde ebullitio fiat, & post exhalatam partem tenuiorem coagulatio, &c.

GUNTHERUS CHRISTOPHORUS SCHELHAMMER acris vir ingenii, a CONRINGIO socero ad Aristotelicam philosophiam pellectus, morum vehementiorum, contemtor alienæ virtutis, Jenæ, Helmstadii & Kiloniæ docuit, magnoque operi medico, quod a LEIBNITIO scribendum acceperat, immortuus est. EJUS *de genuina febres curandi methodo* opus Jenæ prodiit 1693. 4. Recte observat, non ab amaritie sola vim corticis pendere. Acidulos potus febrientibus commendat expertus in se ipso felicem efficaciam. Hæc in tertia Parte dissertationis, quæ curationem continet. In *Epistolis* aliqua huc faciunt.

CHRISTIANI JOH. HORB *de virtute febrifuga corticis peruviani*, Altdorf. 1693. bona disputatio.

VVILHELMI ULRICI VVALDSCHMIDT, J. JACOBI f. Professoris Kiloniensis, multæ & aliquæ bonæ disputationes sunt, practici etiam argumenti. EJUS *Epistola de rebus medicis & philosophicis*, Kiel. 1693. 4. in tutelam patris scripta est, contra TILINGIUM. EJ. disputatio *de mirabili sanatione mulieris* Bremensis, ibid. 1720. 4. paralyticæ feminæ superstitiose, ut videtur, sanatæ historia est.

ERNESTI HEINSII *lapis offensionis in febrium curatione purgatio seu discursus medicus de purgantium validorum abusu in febribus*, Lips. 1693. 4. *

NICOLAI HEINSII *het ontdekt vergift der so genannte melckcur behelsende dessels schadelyckheid*

(*a*) illi tres uno volumine in 4. in Anglia editi inveniuntur.

Primus est scriptor, qui plurima vidit, adcurate observavit, & candidissime tradidit. GIULIELMUS HARRIS scripsit tractatum de Morbis infantum, editum Amstelodami anno 1715. in 12. cujus similis in suo genere non invenitur,

ekheid in scheurbuyck, gicht en podagra, licham en longe teering, Utrecht 1693. 8. & germanice, Lipf. 1694. 8. De CARTESII & BONTEKOI secta, rejicit in curanda tabe, & podagra lactis usum: aliaque remedia, & tutiora, ut credit, commendat. Libellum etiam de lue venerea citavi qui belgice *de quynende Venus audit*, & Amstelodami 1697. 8. prodiit, gallice vero *nouvelle méthode pour guérir les maladies vénériennes*, Amstelod. 1706. 8. * Arcana sua unice laudat. EJ. *vvapenhuys der gezondheit*, Utrecht 1694. 8. continet arcana ad podagram, calculum, hydropem, aliosque morbos funestiores.

EMANUEL KOENIG, qui diu vixit, & Basileæ in collectionibus inprimis vitam consumsit, *κέρας ἀμαλθείας seu thesaurus remediorum e triplici regno*, Basil. 1693. 4. ex Pharmacopœa Bateana, chemicis BOHNII & aliunde collecta.

J. CHRIST. ETTNER *de podagra*, Uratislav. 1693. 12. *

VVILH. COLE in *hypothesi*, jam citata, corticem pro specifico febris intermittentis laudat, &c. Lond. 1693. 7. EJ. *practical Essay on the late frequency of apoplexies*, Londini 1693. 8. curationem etiam continet.

FRIDERICI DECKERS, Professoris Leidensis, præter exiguas *notulas* in BARBETTII Praxin jam Leid. 1678. 12. editas, majus opus edidit *Exercitationum practicarum circa medendi methodum*, cujus altera & multo auctior editio Leidæ 1694. 4. prodiit. Classes medicamentorum sequitur, singulæ utilitates, formulas, methodumque docet, deinde morbos, in quibus prosunt, indicat & describit, cum propriis ægrorum historiis, minime inutiles auctor.

ÆGIDII DAELMANN *de nieuvvs hervormde Geneeskonst*, Amstel. 1694. 1703. 8. & alias Francof. 1694. 8. germanice prodiit & Berolini 1715. 8. cum notis J. DANIELIS GOHLII. In India aliquamdiu medicinam fecit, sectam secutus CORNELII BONTEKOI arcanorum & specificorum amator. Morbos plerosque describit, causas ex acida Theoria enarrat, curationem ad eundem saporem proponit. Venæsectionem in ipsa pleuritide & apoplexia rejicit, calida & sudorifera unice laudat, phthisin balsamo HELMONTII seu oleo lini non fœtido curat, & insigniter laudat lapidem *del porco*. Historiæ morborum Indiæ non absque utilitate sunt.

ANDRIANI HELVETII *méthode pour guérir toute sorte de fiévres sans rien prendre par la bouche*, Paris. 1694. 12. per clysteres dato cortice: latine prodiit 1694. 8. Amstelod. & Lips. EJ. *traité des maladies les plus fréquentes & des remedes spécifiques pour le guérir*, Paris. 17. . Liege 1711. 12. Paris. 1727. 8. Trevoux 1722. 12. Italice Venez. 1743. 4. Venæ sectionis, diætæ, remediorum celebriorum, & una novorum atque arcanorum, utilitates, brevesque morborum historias tradit. Multa medicamenta introduxit, ypecacoanham ad dysenteriam, pareiram bravam ad calculum, alumen ad hæmorrhagias, &c. Nonne idem Liber est *Recueil de méthodes aprouvées pour la guérison des maladies les plus dangereuses*, Trevoux 1720. 12. * EJ. *méthode pour traiter la verole par les frictions & par les sueurs*, la Haye 1710. 12. *

Anonymi nouvelle manière de guérir la verole & les maladies de l'estomac, Paris. 1668. 12. & cum titulo Paris. in Belgio 1693. 12. idem Liber est de quo dubitat CL. ASTRUC. Unctione mercuriali optime sanari luem veneream docet, & inhibita nimia salivatione per aurum fulminans, singultum diuturnum diæta pure lactea.

Ad hæc tempora referto BALTHASARIS G. MEZGER *de affectuum hæreditariorum cura*, Tubing, absque anno, utilem disputationem. Aquæ potu hominem pene tabidum restitutum vidit, &c.

(*a*) MARTINUS LISTER ex insectorum & aquarum mineralium cognitione celebris, Eboraci praxin diu exercuit, deinde ANNÆ Reginæ valetudinem rexit. EJUS *sex exercitationes medicinales de quibusdam morbis chronicis, hydrope, diabete, hydrophobia, lue venerea, scorbuto, arthritide*, Londin. 1694. 8. Eæ inprimis practicæ sunt cum brevibus historiis morborum. In hydrope fortissima purgantia medicamenta unice laudat, & maxime elaterium, lapidemque lazulitum

tur, ubi demonstrat, pendere in primis eos morbos ex indigesto durescente caseo lactis.

Tunc sequitur THOMAS SYDENHAM. Ille deposita omni opinione & systemate videtur observasse methodum Græcorum, nempe adtendebat, quid contingeret in ægris, sive medicamenta sumsissent, sive non adsumsissent, & raro consilium suum interponebat, nisi prius bene nota ipsi esset natura morbi. Deinde morborum ita tradidit naturam, ut nullum ratiocinium, nullum auctorem a se lectum admisceret, sed ipse adnotabat, quod observaverat, nempe quidquid morbum præcesserat, quidquid secutum erat, quidquid cum morbo adfuerat, & ex iis omnibus describebat morbi naturam, hac fere methodo: " Morbus, dicebat SYDENHAM, incepit tali tempore, cum illis symptomatibus, factnm fuit hoc a medico, & secutum est hoc symptoma in ægro, donec hic morbi exitus in mortem, aliumve morbum aut sanitatem sequeretur ". Videte egregium exemplum in tractatu *de variolis*. Hæc in observando curiosa fides, post HIPPOCRATEM a nemine præter SYDENHAMUM observata fuit, quod omnes alii medici animum aliqua hypothesi præoccupatum habuerint.

Rarissime certe medicus hujus characteris invenitur. In initio morbi primo nihil agebat, aut si quid agebat, amittebat plerumque ægros, ut ipse fatetur; hinc, quoties non febris exoriebatur, non diffitetur, se confisum præcedenti curationi, non potuisse cavere, quin unum aut alterum ex his datis causis antecedentibus ortum esse, & in eo morbo hæc data remedia tentata esse, indeque hunc illumve secutum fuisse eventum, excogitabat curationem: porroque observabat, quænam facta aut omissa, morbum tutissimum & vehementiorem reddidissent, atque hac ratione ejus methodus vix fallit. Hoc mali tamen habet methodus SYDENHAMIANA, quod indigeamus longo tempore, antequam aliquid cognoscamus de morbo.

Non ideo objiciendum contra laudes magni viri, ita non juvari ægrum, neque enim hanc methodum in omni morbo sequi debemus, cum plures sint generales morbi in quibus semper eadem methodus observatur, qualis est perfecta inflammatio, jam ab HIPPOCRATE curata, sectione venæ larga, & clysmate

tum iridis succum & ebuli, &c. Hydrophobiæ memorabiles historias habet, curationem nullam. Corticem ibi ante paroxysmum febrium intermittentium sumi contra SYDENHAMUM præcipit, sic multo minori dosi profuturum sperat. In lue venerea salivationem spontaneam absque argenti vivi usu vidit, & curationem lentam, mercurio absque salivatione dato, guajaco vero vult mercurium expellere, ne in corpore relictus noceat. Recusæ sunt & hæ & dissertatio de variolis, Lips. 1696. 8. & cum MORTONO & COLEO Genevæ. Eodem vero anno 1694. cum *Exercitatione altera de buccinis fluviatilibus & marinis* edidit dissertationem *de variolis*, Lond. 1694. 8. in qua curationis spem ponit in expellenda materie sedente in cutis sphincterulis, eosque vellicante, hinc in alexipharmacis, adversus refrigeranti methodo. Inde anno 1696. 8. edidit cum *ex. de conchyliis bivalvibus utriusque aqua* dissertationem *de calculo humano* seorsim etiam excusam, quem curare adgreditur mitibus purgantibus, asellis, coccinella. Hæ VIII. *exercitationes medicinales* conjunctæ prodierunt Londini 1697. 8. Amstelod. 1698. 8. Commentarium in aphorismos HIPPOCRATIS & Librum de humoribus citavimus.

ſmate & acetoſa diæta, qua certe ratione etiam noſtro ævo omnis perfecta inflammatio curatur: adeoque ſane non debemus tam rigide adhærere illi methodo SYDENHAMII, qua in novos morbos inquirit, ſed licet generalia in uſum advocare. Videatur conſentiens SYDENHAMUS in *Epiſtola monitoria de novæ febris ingreſſu*, quam circa vitæ finem conſcripſit. Neque inde concludendum, non licere nobis legere alios auctores. Etſi enim SYDENHAMUS dixerit, id tempus quod alii medici impendunt lectioni auctorum, propriis ego obſervationibus tranſegi, egregii tamen alii ſunt auctores, qui optime de morbis ſcripſerunt. Ita SYDENHAMUS in Pleuritide, licet ſit morbus ad quatuordecim aliquando dies ſe extendens, adcurate omnia, quæ occurrunt, deſcribit, non tamen de exitu, neque de ſignis ejus morbi aliquid habet. Oportet ergo ejus obſervationes conferre, cum aliis bonorum medicorum adnotationibus; ipſeque certe SYDENHAMUS melius feciſſet, ſi conſuluiſſet alios, quod bis tantum vel ter video ab eo factum eſſe in peſte. Ibi, cum ab aliis medicis adcuſaretur, quod nullos alios auctores legiſſet, ut ſe vindicet, unum & alterum egregie citat. Methodus ergo SYDENHAMI bona eſſet, ſi nunc demum noſtro ævo inciperet medicina; ſed cum & alios auctores, & generales etiam curationes habeamus, utique utroque præſidio uti licet. Ergo non ita eum virum imitari debemus, ut totam vitam noſtris propriis obſervationibus teramus, quaſi non alii boni ante eum fuiſſent medici.

Poſt hunc virum heteroclitum commendabo ſcriptorem, nempe CHRISTOPHORUM BENNET, Londinenſem medicum. Edidit libellum in 8. Londini 1654. qui iterum Londini biennio poſt editus eſt, & iterum recuſus Francofurti, & Lugduni Batavorum anno 1714. in 12. Libro ſuo primo Londini edito titulum dedit *Veſtibulum ad theatrum tabidorum*. Londinenſes, qui impreſſerunt, ſecuti ſunt ejus titulum, Germani vero eidem Libro, ſpe lucri ducti, ſcripſerunt titulum *Theatrum tabidorum*, cum tamen libellus, cum eo titulo ab auctore promiſſus, nunquam editus ſit. De charactere hujus libri hoc addo; ſcripſit de phthiſi, ſed plura ſcribit, quam promiſit, nam deſcribit morbos pulmonum, eorumque originem, naturam, ſecretionem ſputi, ut ea omnia unus fere bene deſcripſerit: conſideravit enim adtentione ſumma, quodnam ciborum genus in qualitate, in copia, in corporibus relinqueret materiam, quæ non poſſet in perſpirabilem ſanguinem converti, & quum hoc ſtudium abſolvit, demonſtrat, partes ſanguini ingeſtas, nec ſuperabiles, hærere hinc inde in corpore, ut faciant morbos ſuæ naturæ, arthritidem, nephritidem, &c. Quando vero eædem particulæ in pulmonibus adgeruntur, reſpirationem inde læſam, atque inflammationes & tuſſes perpetuas & vomicas fieri docet, unde conſumtio & omne ſputorum genus. Si ullus medicorum bene de phthiſi ſcripſit, fuit BENNETUS ille. Nam phthiſis jam nata, unitis viribus, ut recte demonſtrat, nunquam curatur, ſed quandiu colligitur, curari debet. Diſtinctionem etiam egregiam dat, quo modo lac hunc quidem phthiſicum ſanet, alium vero perdat. Ipſe laborabat phthiſi, ita in deſcriptionem hujus Libri invitatus eſt. Obſcura quidem eſt dictio, ut tamen facile poſſit intelligi, ſi modo velit lector ad quamcunque periodum aliquantulum hærere & meditari.

Post BENNETUM æque heteroclitum in stilo suo scriptorem commendabo, HERMANNUM VAN DER HEYDEN, qui Wallonica lingua scripsit, eodem stilo, quo MICHAEL MONTAGNE usus est. Hic etiam auctor miras observationes de quibusdam morbis habet, ut *de Rheumatismo*, *de Diarrhœa*, &c. & demonstrat, morbos illos melius refrigerantibus, quam calidis sanari; scripsit etiam *de mirifica virtute aquæ frigidæ intus & extus sumtæ*. Hic libellus editus est Gandaviæ in 4. deinde per partes in parvo octavo, & magno 12. Alius autem est ab eo VAN DER HEYDEN, qui de metallicis scripsit.

Huc etiam pertinet CONRADUS VICTOR SCHNEIDER *de morbis catharrosis*.

Sequitur JOHANNES BAPTISTA HELMONTIUS, qui de nonnullis morbis etiam satis bene scripsit, & neminem inveni, qui fidelius *de Lithiasi* scripserit, sed cum prudentia & judicio legendus est. Praxin ejus vix commendo, quia nimium fisus est chemicis.

Sequitur tandem L. BELLINUS (a), qui *de morbis capitis*, *pectoris & de febribus* scripsit, non autem de methodo curandi, sed optime de diagnosticis & prognosticis horum morborum. Non dat nisi morbi definitionem, tunc enumerat antecedentia, concomitantia & subsequentia, hisce factis advocat auxilia anatomica, ergo in tali parte est, inquit, talis materiæ & talis efficaciæ morbus, adeoque meretur ob sua in vero ratiocinio, in curandis & cognoscendis morbis merita, recenseri.

DE LUE VENEREA.

De omnibus morbis eo spectantibus scripserunt multi viri, quæ omnia ALOYSIUS LUYSINUS in Libro dicto, *Aphrodisiaco sive de lue venerea* in duos tomos bipartito edidit in folio Venetiis 1566. Opus egregium est, a viris peritissimis collectum, habet antiquissimos & recentissimos auctores, usque ad tempus editionis, qui scripserunt de medicamentis venereis; rarus est admodum Liber, sed integram bibliothecam supplet in hisce morbis.

DE MORBIS MULIERUM.

Ibi omnium primo commendabitur GUILIELMUS BALLONIUS, qui *de Partheniacis* scripsit, optime & nervosissime.

2. Meretur super hac re etiam legi LUDOVICUS MERCATUS de *morbis virginum*, cujus unica tantum est editio.

3. Egregius est MORISEUS (MAURICEAU) in duplici opere, quod edidit 1. *de Morbis gravidarum & parturientium*, deinde altero plenissimo observationibus optimis *de morbis gravidarum*, *parturientium & puerperarum*. Hi Libri sine eruditione scripti sunt, sed post annosissimam experientiam, millenorum certe casuum & experimentorum.

Sequi-

(a) Dictus est anno 1683.

Sequitur tertia classis auctorum practicorum, qui nempe observationes scripserunt (*a*).

MEDICI QUI OBSERVATIONES SCRIPSERUNT.

Notum est observationem tantum esse simplicem, naturalem, veram, enarrationem eorum omnium, quæ in ægro sensibus externis potuerunt cognita reddi. Neque continuo cum vulgo credendum est, nihil facilius esse, quam hujusmodi observationes facere. Nihil enim difficilius est; hinc, quando commendo observatores, eos solos citabo, qui post longam experientiam didicerunt, quænam in morbis scribi, & quæ non scribi oporteat; non eos, qui eventus adscribere solent suis medicamentis, nam hi totam historiam turbant, sed tantum eos, qui simpliciter historiam exponunt. Videmus autem infinitas observationes medicas & chirurgicas scribi in hunc finem, ut subsecuta observatio ostendat curationis alicujus & medicamenti præstantiam; sed hi viri nostro scopo non satisfaciunt. Verum unice legere oportet, qui de medicamento minus solliciti describunt morbi veros, etiam funestos, eventus.

Inter eos occurrit 1. CAROLUS PISO, illustris medicus Lotharingicus, qui scripsit ante HARVEIUM, tractatum de *morbis a colluvie serosa oriundis*, qui Liber hactenus prætervisus, editus est anno 1618. Mussipontii, ejusque una tantum editio in 4. habetur, quam auctor ipse recensuit, prodiitque eadem elegantior cum indice anno 1650. in 8. Lugduni Batavorum, & iterum 1714. in 4. De ejus auctoris charactere oportet ut hæc observemus. Auctor eruditissimus fuit Latina, Græca, Arabica lingua, & a primis annis medicinæ animum adplicuit, nam filius erat NICOLAI PISONIS, celebris medici; deinde ipse peregrinationibus studia sua medica perfecit, atque demum propria experientia instructus, incepit cogitare de Libro, quem laudamus. Candidus auctor est, & nugarum destructor, ita ut & GALENUM & Arabes expugnet, licet eo tempore scripserit, potestque certo pro specimine esse, quod, quisquis observationes scribet, sibi proponat imitandum.

Ordo ejus hic est. Adnotat primo ea omnia, quæ antecedunt morbum, tum ea, quæ in ægro, & circa ægrum contingunt, ut adtendat animo, quo modo morbus incipiat, quo modo pergat, quo modo sanatus fuerit, & si quidem æger occubuerit, exactissime describit ea, quæ in cadavere reperiuntur, indeque de natura hujus morbi conclusionem fert: scripta hujus viri non tantum medice erudita sunt, sed etiam ad literaturam egregia.

Post eum sequitur PETRUS FORESTUS, non tamen cum eo comparandus. Primus medicinam introduxit in Academiam Lugdunensem in Batavia, & primus in hac Academia prælectiones publicas dedit medicas, postquam jam quinquaginta annis medicinam fecerat, quam in Gallia, in Italia, Lovanii, &c. didicerat & exercuerat, tandem Lugduni Batavorum, Alkmariæ, Delphis, & per totam Hollandiam praxin uberrimam nactus, scripsit observationes, magna cun fide, & cuilibet observationi scholia adjunxit, quibus proponit, quid-

(*a*) Eos separare non est utile visum.

quid veteres Græci, & Romani, & Arabes boni dixerunt de morbo, cujus historia præcedit, ita ut ſane hoc opus plenisſimum ſit, in quo etiam diſſertationes quædam egregiæ habentur. Ejus opera omnia in folio edita ſunt Rothomagi (*Rouen*) anno 1653. quæ optima editio eſt, reliquæ quidem bonæ ſunt, ſed hæc omnium eſt puriſſima.

Sequitur THEOPHILUS BONNETUS in ſuo *ſepulchreto anatomico* (*a*), duobus & tribus voluminibus in folio edito, Genevæ 1700., quo certe libro carere non poſſumus, nam diligentia incomparabili, ex omnibus auctoribus, qui obſervationes ſcripſerant, de cadaveribus poſt morbum apertis, optima collegit & redegit ad capita, ita ut hic Liber index ſit ingentis bibliothecæ. In enarratione hiſtoriarum ſemper præmittit brevem hiſtoriam ſymptomatum, deinde exactam hiſtoriam præbet cadaveris.

JOHANNES SCHENKIUS ſcripſit *obſervationes medicas*, in folio editas, rariores, ibi omnium generum obſervationes medicas, chirurgicas, anatomicas habemus. Editus eſt hicce liber Lugduni 1643. in folio.

Huc etiam ſpectat NICOLAUS PECHLINUS, cujus proſtant obſervationes medicæ & anatomicæ in 4. editæ in Germania, quæ multa bona continent, pura latinitate, & bona fide conſcriptæ.

NICOLAI TULPII *obſervationes* hujus ordinis ſunt. Conſul fuit Amſtelodamenſis ampliſſimus, & Medicus annoſus, qui ſupra octoginta annos vivendo implevit; ſcripſit ad filium ſuum PETRUM TULPIUM obſervationes, quas viderat, & excerpſit unice memorabilia exempla. Editiones variæ ſunt, nempe in 8. anno 1672. apud Elzevier Amſtelodami, (ſed ultima eſt optima in 8. Lugduni Batavorum anno 1716. nam in aliis editionibus non tot centuriæ obſervationum ſunt, quot iſta habet, cui præterea monita medica adjunguntur & loca HIPPOCRATIS citat. (*b*)

FELICIS PLATERI *obſervationes* etiam commendari merentur. Vir fuit, qui ad maximam ætatem pervenit, ſed nepos ex fratre poſt ejus mortem perfecit hoc opus, libris tribus in 8. Baſileæ 1680.

Hi ſunt proprie auctores, qui obſervationes ſcripſerunt, & privati Medici fuerunt.

Sed ad hoc caput etiam referuntur, qui undique collectas obſervationes ſcripſerunt; hinc commendo *Miſcellanea curioſa*, ſeu *Ephemerides Eruditorum germaniæ Academiæ Leopoldinæ*. Inſtituit nempe Imperator LEOPOLDUS Academiam, cui nomen dedit *Academiæ Curioſorum*. Ejus membra diſperſa per Europam, Aſiam, Africam, obſtricta erant legibus ſuis, ut ad præſidem mitterent omnia, quæ obſervabant, digna notatu. Id quotannis factum eſt, Liberque in 4. editus, quo medica, chemica, vel ad naturalem hiſtoriam ſpectantia continentur. Multæ quidem inſunt nugæ, nemo tamen, qui ſcire cupit, quo uſque medicina provecta ſit, hoc Libro carere poteſt. Deſiit tandem ab ali-

(*a*) Laudatus eſt in *pathologicis*.

(*b*) Etiam ſuo loco inter pathologos dictus eſt.

FOREST *method of curing feavers*, Edimburg. 1694. *

J. PE-

aliquot annis ejus editio, quod dolendum est, nam literarium commercium egregium colebant auctores ita, ut, quidquid in minimo angulo Europæ fieret, hic cum omnibus eruditis communicaretur.

Porro *Zodiacus medico-gallicus* NICOLAI DE BLEGNY huc refertur. Chirurgus fuit & Medicus, qui aliquot volumina in 4. conscripsit, & hunc demum Librum, editum Parisiis anno 1679. Colligebat omnes observationes Parisiis contingentes, & commercium literarium alebat cum eruditis, sicque digessit hoc opus.

Centeni alii sunt, qui observationes scripserunt, sed plerique parum placent. Dixit SYDENHAMIUS nihil magis pessundare medicinam, quam observationes scribere, nam Medicus plures casus videt, sed sequenti anno alius Medicus alios videt casus, hos pariter emittit, & sic obruitur scientia.

Fff 2 ME-

J. PECHEY *promtuarium praxeos medicæ seu methodus medendi e scriptis medicorum Londinensium concinnata*, Amstelod. 1694. 12. * ordine alphabetico; item Lips. 1695. 12. Amstel. 1718. 8. EJ. *plain introduction to the art of physic*, Londin. 1697. 8. * Compendium omnium partium artis medicæ. EJ. *treatise on apoplexy and convulsion*, Londin. 1708. 8.*

BERNHARDI MATTH. FRANCI *summa theoriæ medicæ*, Kiel. 1694. 8. parvum compendium.

J. PHAR. RUMMEL *spagyrische arzneykunst*, Francof. 1694. 12. *

J. BERNHARDI GLADBACH *idea praxeos medicæ novissima in qua omnium morborum origo a quatuor morbis cardinalibus deducitur*, Herborn 1694. 8. gallice versa *a de* VAUX Chirurgo Paris. 1703. 12.

ENGELBERTI KAEMPFER *decas miscellanearum observationum* inauguralis disputationis specie prodiit, Leidæ 1694. 4. cum ex Indico itinere rediisset, quæ decas in fasciculis amœnitatum exoticarum Lemgoviæ 1712. 4. recusa est. In hoc eximio Libro huc pertinet acupunctura Japonica & moxæ vis ad colicos morbos.

OLIGERI JACOBÆI *compendium institutionum medicarum*, Hafn. 1694. 8. valde breve.

MARCELLUS MALPIGHIUS celeberrimus anatomicus, archiater Pontificis INNOCENTII XII. obiit anno 1694. EJUS opera vix quidquam practici continent argumenti. Post mortem vero prodiit *consultationum medicinalium centuria prima*, Patav. 1713. 4. Consilia sunt, quibus breviter repetitur morbi historia, proponitur medela, & eventus omittitur. In salsam & acidam theoriam, & huic superstructam praxin animum inclinabat. Deinde Venet. anno 1748. prodierunt 67. alia consilia MALPIGHII cum aliis LANCISIANIS. *

JOSEPHI NOCERA *opus medico physicum contemplativum in quo varia medicantium sectæ circa phlebotomiam & pharmaciam discutiuntur*, Messan. 1695. 8. *

STEPHANI PICCOLI *la medicina ventilata nel salasso e nella purgazione*, Colon. 1695. 4. contra HELMONTIUM, pro venæ sectionis usu. EJUSD. & ALEXANDRI PEGOLOTTI est *la confusione di chi ha preteso il Galenista confuso*, Gal. Min. III. 260.

JACOBI FRIDERICI BELOVV *de natura artis & remediorum in curando necessitate*, Upsal. 1695. 8.

ERN. VVALTH. de TSCHIRNHAUSEN *medicina corporis*, Lips. 1695. Inprimis ad diætam respicit. Initia tamen etiam morborum docet profligare quiete perfecta & abstinentia & sudore spontaneo, rejectis medicis & medicamentis, quæ nimis valida sunt, si cum corporis nostri fabrica conparentur. Idem opusculum prodiit germanice sub nomine *der curiösen medicin* anno 1705. & ejusdem *zvveyter theil*, Luneburgi 1708. 12. * Suadet simplicissimos sanandi modos, neque diffitetur se sic satis usum esse Medicis, SYLVIO in primis & DRELINCOURTIO.

ANDREÆ BUXBAUM *catechesis medica*, Merseburg. 1695. 8.

ADAMI a LEBENVVALDT *land und artzneybuch vvie die pest und andre ansteckende krankheiten zu curiren*, Nürnberg 1695. fol. *

SIMONIS ALOYSII TUDECII *amussis antiloimica*, Nuremberg. 1695. 12. * & *nucleus pharmaceuticus medico-practicus* EJUSD. una editus.

DAVI-

DAVIDIS GRÆBNER *medicina vetus restituta*, Lipſ. 1695. 4. Vanum hominem fuiſſe videtur ex *caſtigatione* quam dicemus. EJ. *tractatus phyſico medici* VII. Lipſ. 1714. 4. * Huc pertinent *animadverſiones in hiſtorias morborum qui Uratislaviæ anno 1699. graſſati ſunt*, *theatrum medicum antagoniſticum*, *ſpecimen medicinæ vett. reſtitutæ & mantiſſa apologetica*. Eæ *animadverſiones* excuſæ fuerunt anno 1702. ut videtur & 1706.

J. BROEN *animadverſiones medicæ*, Leid. 1695. 4. EJ. *opera omnia*, Roterd. 1703. 4. vix quidquam habent practicum, ſed CARTESIANAM phyſiologiam, de operationibus medicamentorum exercitationem, & chemicum conpendium.

NIC. GRIMBERG *obſervationes medicæ anatomico-practicæ*, Hafniæ 1695. 4. nullius momenti ſunt.

J. JACOBUS MANGETUS Genevenſis, celebris collector, edidit, uti diximus, aliqua MAYERNII. IDEM collectionem de febribus & aliam de peſte curavit. EJUSD. *bibliotheca medico-practica* prodiit Genevæ 1695. fol. vol. 4. & 1739. 8. vol. fol. lexicon nempe practicum morborum cum curationibus.

Les œuvres médicinales de l'herboriſte d'Atigny, Lion 1695. 12. vol. 3. Audio eſſe collectionem remediorum ſimplicium.

Apollo Mathematicus or the art of curing diſeaſes by D. PITCAIRNS *principles*, Lond. 1695. 8. *

DOMINICI SCALA *phlebotomia damnata*, Patav. 1696. 4. * ex collectis veterum monumentis.

CAUFAPE' *reflexions ſur la ſaignée*, Pariſ. 1696. 12. *

GEORGIUS BAGLIVUS Raguſinus, ſed qui Neapoli & in Apulia educatus, Romæ medicinam fecit, maximam in brevi vita famam conſecutus eſt, imitando veterum Græcorum obſervandi morem, & medendi methodum, non abſque ſuſpicione interverſorum alienorum laborum. EJUS multa ſcripta huc pertinent, quæ paſſim conjuncta recuſa ſunt, ut Antvverp. 1715. Lugd. 1704. 4. 1710. 4. Baſſani 1752. adjecta ejus vita, & HECQUETI præfatione. Princeps opus eſt *de praxi medica ad priſcam obſervandi rationem revocanda* Libri duo. Accedunt diſſertationes *de tarantula*, *veſicantibus & experimentis per infuſionem*, primum idemque optimum Auctoris opus editum Romæ 1696. 8. Lugd. 1699. 8. tum anglice, London 1703. 8. germanice, Lipſ. 1718. 8. Præcepta *primo Libro* dat, uti praxis liberata a frivolis hypotheſibus aliiſque vitiis, Hippocraticæ ſapientiæ ſimilior poſſit reddi. Obſervationes inde ad morbos inprimis acutos minime malas adſpergit. In *altero Libro* perinde hiſtoriarum morborum ſcribendarum exempla dat, inprimis in podagra. Ordinem cæterum hoc in viro requirere non oportet, qui ad obvia quæque ubique ſermonem deflectat. In Lib. I. *de fibra motrice & morboſa*, de derivatione & revulſione agit, & in *ſpecimine* reliquorum morborum iterum practica multa habet de diæta Pythagoræorum & uſu rerum non naturalium in ſanandis morbis. Diſſertatio *de uſu & abuſu veſicantium* huic remediorum generi in morbis acutis adverſa eſt.

LE CLERC *la médecine aiſée*, Paris 1696. 8. *

G. G. L. (LEIBNITZII) *de novo antidyſenterico ex America allato*, Francof. 1696. 8. nempe hypecacoanha.

JOH. COLBATCH pharmacopœus, qui aliquamdiu in exercitu medicinam fecit, inde in medicum mutatus eſt. EJUS prima opuſcula anno 1696. prodierunt, collecta vero cum titulo *a collection of tracts chirurgical and medical*, Londini 1704. 8. excuſa ſunt. EJUS *phyſical eſſay concerning alcali and acid* continet theoriam, eo certe ſeculo, novam, alcali hoſtile eſſe, & ipſam in nobis habitantem mortem, hinc in ſucco limonum, oleo vitrioli, cremore tartari, variolarum, podagræ, ſcorbuti curationem poni. EJ. *ſome farther conſiderations concerning acid and alcali*. Ad phthiſin, febres, ſcabiem, omneſque fere morbos ſuccum limonum & alia acida laudat. *A treatiſe of the gout: The doctrine of acids in the cure of diſeaſes farther aſſerted againſt* D. TOTHILL. *a relation of the cure of a poiſon bitten by a viper by the means of acids* (primum Londini 1698. 8. edita), omnes ejuſdem argumenti ſunt, & experimenta habent pro alcalini ſalis in ſcorbuto, febre, & podagra abundantia, & utilitate acidorum. Demorſus a vipera ſanatus fuerat elixire vitrioli. Laudes *Viſci* diximus alibi, quem pro ſpecifico medicamento habet in epilepſia morbiſque congeneribus convulſivis, & *commendavit* in Libro ſæpius recuſo *on miſletie*. EJ. *generous phyſician ſeu medicine made eaſy*, Lond. 1733. 8. diæta & ſimplicibus medicamentis omnes morbos curat.

VVILLIAM VVELVVIN *phyſick for families*, Lond. 1696. 1715. 8. * VVIL-

VVILLIAM COCKBURN regiæ classis medici *an account of the nature, cause, symptoms and cure of the distemper that are incident to faring people* &c. Lond. 1696. 8. & *a continuation of the nature, cause and cure of the distempers: to vvhich is prefixed an essay concerning the quantity of blood that is to be evacuared in fevers*, ibid. 1697. 8. belgice versum a BIDLOO; recusum uno volumine sub titulo *sea diseases or a treatise of their nature, causes and cure*, ibid. 1706. 8. Percurrit a principio victus naturam rationem, laudat acida, accusat nimium carnis & pinguedinis usum. Tunc scorbutum describit, & deducit a plethora cum lentore sanguinis conjuncta, eodem fere more febres intermittentes explicat. Altera pars continet morbos naturam & curationes. In febre purgationem præfert sudoriferis: & valde laudat vesicatoria, a vi stimulante nervos. In febre acuta socios navales destruente emetica in principio data cum acidis & leni diaphoresi feliciter adhibuit. Corticem chinæ chinæ defendit. Scorbutum sanat emetico, diæta acida. Arcana etiam habet. In ultimo *specimine* evertit vulgares regulas, quibus definitur sanguinis mittendi copia, sed meliores non substituit, non adversus cæterum arcanis. Librum *de gonorrhœa*, & *de fluxu alvi* diximus.

CAROLI LEIGH *Exercitationes quinque de aquis*, &c. *morbis acutis, morbis intermittentibus, hydrope*, Londin. 1697. 8. Describit febrem epidemicam Lancastriensem annorum 1693-1696. inflammationem nempe a sero per acida coagulato, laudat camphoram, bezoardica, electuarium de ovo, sed tamen etiam acida ut gas sulfuris. In intermittentibus corticem præscribit, tum in ictero. Hydropem biliosum a bile in fæculentam materiem tartaro vitriolato similem mutata accusat alium a lymphatico, & laudat massam pilularum CRATONIS, in qua cantharides sunt. In *appendice* pugnat contra D. COLBATCH, qui podagram ab alcali derivat.

MATTHÆI GEORGII Genuensis medici, Aristotelici & Scholastici, neque absque ingenio viri *phlebotomia liberata*. Genova 1696. 4. contra SCALAM, recusa 1722. 4. * EJ. *parere intorno a' vesicatorj*, Genova 1699. 1706. 8. * EJ. *l'arte piccola di medicare*, Genova 1707. 1709. 1732. 4. * & EJ. *difesa dell' arte piccola*, Genova 1712. 8. *

ANTONII MENIOT *opuscules posthumes*, Amstelodami 1697. 4. Materiem lactis & alia etiam medica continent.

F. A. D. GAGNON, Docteur en medicine, *la recherche de la vérité dans la médicine*, Paris 1697. 12. receptarum opinionum refutatio. *

Instructions de médecine, Paris 1697. 8. *

ROUSSE *secrets eprouvés dont les préparations ont été faites au Louvre*, Paris 1697. 8. * 1708. 12. *

JOSEPH JACKSON *enchiridion medicum theoretico-practicum, seu tractatus de morborum theoria & praxi; accedit appendix de lue venerea*, Amstel. 1697. 12. Bruxell. 1705. 12. Norimberg. 1716. 1738. 12.

MICH. ANGEL. ANDRIOLLI *domesticorum auxiliorum & facile parabilium remediorum* Tract. V. Venet. 1698. 4. * EJ. *enchiridion medicum practicum*, Venet. 1700. 4. * EJ. *novum systema practicum in via* PLATONIS *& Academicorum Italorum Gal. Min.* IV. p. 298.

CAROLI MUSITANI, Presbyteri & Confessoris, sed medicinæ faciendæ libertatem nacti; *trutina medico chymica in tres partes divisa*, Genevæ 1701. 4. Prima pars praxis est, *secunda pyretologia seu tractatus de febribus*. Deinde *celeberrimorum virorum apologia pro* C. MUSITANO adversus nimis acres Galenistas sequuntur, editæ Venetiis cum falso nomine *Krusvvyck* nempe SEBASTIANI BARTHOLI nuncius ex Parnasso, ANDREÆ LIZZANI *Martinus in Trutina* J. B. VULPINI & alia minora. Librum de lue venerea diximus. Opera omnia una edita sunt Venet. 1738. fol. vol. 2. Genev. 1716. vol. 2. Lugdun. 1733. fol. Acerbus in Galenicos, chimicis magis deditus, specificis calidisque medicamentis, adversus venæsectioni, hirudinibus, clysteribus, longus & ob ordinem, quo morbos secundum causas disponit, tædiosus lectu.

Inter FERDINANDI SANTANELLI *lucubrationes*, Venet. 1698. 4. editas prima est *de usu vesicatoriorum*, quæ laudat in principio febrium malignarum. Discipulus fuit F. CORNELII, & Ragusæ medicinam fecit.

CHR. FRANCISCI PAULINI, polygraphi hominis, *flagellum salutis oder vvie mit schlägen allerley krankheiten curiert vverden*, Francof. 1698. 8. EJ. *de lumbrico terrestri*, Fr. Lips. 1703.

1703. 8. & multos alios libellos compilatitios omitto, qui imprimis ad vulgi delectationem historiolas conscribillasse videtur.

J. FRANCISCI VICARII *basis universæ medicinæ*, Constant. 1698. 8. * Argent. 1710. 8. sunt institutiones medicæ.

THEOD. JAC. LEENHOF *enchiridion medico practicum*, Ulm. 1698. 4. *

J. GROENEVELT *de tuto cantharidum usu interno*, Londin. 1698. 8. 1703. 8. contra adversarium, qui sibi inde orta incommoda imputaverat, ut etiam *collegium medicorum* in eum animadverterit.

MIGH. BERNHARDI VALENTINI, Giessensis Professoris, magni suo tempore collectoris, *Medicina novantiqua* quæ anno 1698. prodiit 4. est compendium institutionum. EJUS *praxis medica infallibilis*, Francof. 1711. 4. edita est collectio non inutilis consiliorum & observationum. EJ. *polychresta exotica. Accedunt dissertationes epistolicæ varii argumenti*, Francof. 1700. 4. Huc pertinent dissertationes de clystere tabacario, panacea mercuriali, curatione herniarum per spiritum salis.

BERNHARDI CONNOR omnia fere theoretica sunt. Cum descriptione Poloniæ recusa est ejus *compendious plan of the body of physick*, Lond. 1698. 8. nempe tabula prælectionum brevis quas Oxonii audiebant discipuli.

JOHN FLOYER *inquiry in to the right use of coldbaths*, Lond. 1698. EJ. *antient psychrolusia revived*, ibid. 1702. 8. quæ editio nuper Germanice versa prodiit Uratisl. 1749. 8. deinde plenius multo cum titulo Ψυχρολυσία *or the history of cold bathing both antient and modern* Part. I. *by* S. JOHN FLOYER. Part. II. by D. EDVVARD BAYNARD, Londin. 1715. 8. 1722. 8. in qua editione, quæ priori adjecerat BAYNARDUS, valde locupletata habentur. FLOYERUS rusticum paganorum experimentum & olim Romanorum remedium renovavit, nimio adfectu, ut etiam acutos morbos & pestem ipsam crederet suo balneo superari posse. Epistolæ prioris partes sunt omnino quatuor. Antiquitates frigidæ immersionis, etiam ecclesiasticas tradit, fontemque suum, omnium frigidissimum laudat, quem ædificaverat. Sanabat autem immersione 2. vel 3. minutorum horæ, diu quotidie repetita, quo robur fibrarum augeatur, sudor moveatur, superetur paralysis, convulsiones, morbi hysterici, rachitis, impotentia, &c. In Part. II. EDUARDUS BAYNARD similiter confabulatur de utilitate frigoris in vestibus, potu, balneo, cum testimoniis sanatorum ægrorum, etiam ex febre intermittente, ascite, somnolentia, consummatione, scorbuto, mania, paralysi, subluxatione. Germanica versio neque satis plena est, neque ad bonam editionem. In EJ. *preternatural state of animal humors*, Lond. 1696. 8. pathologia quidem imprimis tractatur, eaque ad omnia genera salium adornata. Remedia tamen singulis vitiis humorum sua apponit, tum ad febres corticem solum laudat, rejecto ligno. Chalybe diuturnas febres intermittentes superat. In tussi convulsiva puerorum eumdem peruvianum corticem adhibet. Reliquos libellos diximus.

ALOYSII *della* FABBRA, Professoris Ferrariensis, *de arthritide & sacchari lactis usu*, Ferrar. 1699. 8. * *de meteoris & morbis ab iis derivatis*, ibid. 1704. 4. * EJ. *de terra Nucerina minerali & appendix*. Recusa sunt omnia in *dissertationibus physico medicis*, Ferrariæ 1712. 4. impressis. Non multum ex his scriptis profeci exceptis tamen de terra experimentis.

PETRI ANTONII de MARTINO *responsum trutinæ medicæ* MUSITANI *in quo tractatur de omnibus morbis corporis humani*, & *impugnatur Harveiana circulatio*, Neapol. 1699. 4. * Contra hunc libellum apologiam diximus.

SEBASTIANI ROTARI *ragioni contra l'uso del salasso e delle ventose*, Veron. 1699. 4. Venez. 1701. 4. Contra STEPHANUM PICCOLI. Ex antiquorum & HIPPOCRATIS imprimis praxi, aliisque scriptoribus confirmare studet, venæ sectionem & inutilem esse, & denique nocere. Plethoram nullam dari. Vasa extensilia esse, & multo majori excessui sanguinis facile cedere, quam is est, qui ex secta vena tollitur. Balneum præferri, quod vasa laxet. Pleuritidem ipsam calidis, & oleo cucurbitino studet tollere. EJ. *contro l'uso delle ventose e sanguettole*. Epistola contra *chi ha preteso il galenista confuso*. Iterum contra sectionem venæ. EJ. *Allegazione medico fisica nella visione d'un cadavero*, Veron. 1711. Multum de hoc cadavere disputat, quod veneno enectum fuisse videtur, ipse negat, & cum adfirmantibus depugnat. EJ. *parere intorno alla morte di due uomini*, Veron. 1718. 4.

(histo-

(historia nempe mortis rusticorum ex vapore vini enectorum). EJ. *il medico padre*, Veron. 1719. & 1720. 4. contra PYLARINUM pro GAZOLA fuse agit de Pleuritide. Laudat suum cucurbitinum oleum, proscribit venæ sectionem & purgantia, &c. *Rimedio da non ispregiare nel mal caduco*, Veron. 1722. in qua mercurialem unctionem laudat. EJ. *lettera a* FR. MERLO Veron. 1724. 4. * contra confectionem de Hyacintho. EJ. *insegnamento del medico padre a' suoi figliuoli*. I-IV. Veron. 1724. &c. 4. Agit de hydrope derivato ab obstructione, hinc credit tolli posse mercuriali unguento. Paracentesin repudiat. EJ. *Richiesta fatta a diversi Professori* anno 1724. Ejusdem scopi. EJ. alia epistola ad J. MERLO 1724. eodem spectat. EJ. *rimedio alle catarrali molestie*, Veron. 1731. 4. cum pluribus aliis libellis quos statim recensebo. Esse a repercussa perspiratione, vim magnam frictionis esse cum anserino adipe, tum sudorem decocto lignoso motum. EJ. *rimedio della paralisia o apoplesia* recusum etiam Veron. 1734. 4. Iterum nempe mercurium laudat, rejecta venæ sectione & curatione hactenus recepta, omnique evacuatione. Historias adfert mercurii feliciter adhibiti. EJ. *del mal uso del mercurio nel volvulo*. Iterum unguentum mercuriale suadet & panaceam mercurialem intus sumtam. EJ. *rimedio contro i vermi*, mercuriali nocere confusione. EJ. *lettera all' autor del mondo disingannato*. Vehemens in Pylarinum, & Galenicos. EJ. *moderno ragionamento intorno alla gotta* catarrhalem morbum esse sanari mercurio. Hæc omnia anno 1731. junctim edita sunt, ut dixi. Posthuma vero sunt *ragionamenti del medico padre a' suoi figliuoli*, in quibus ad dolorem capitis, anginam, catarrhum, suffocationem, suum unguentum mercuriale laudat. EJ. *opera omnia* cum posthumis & ineditis, Veron. 1744. fol. qua editione usus sum.

S. HILAIRE *œuvres de médecine*, Paris 1699. 12. *

In utraque Academia Parisina varia sunt quæ ad praxin pertinent. In antiqua T. X. de usu chinæ chinæ observationes exstant CHARASII, & alia. In nova Academia vero huc faciunt, 1707. Febris levata musico concentu, tum 1708.

1708. Scorbutus sanatus acetosa.

1734. Delirium sanatum summo frigore.

1742. Paralysis curata urticatione, & alia.

1749. Du HAMEL de utilitate vitri antimonii cerati.

BOULTON'S *examinatio of* COLBATCH'S *vvorks*, Lond. 1699. 8. *

MELCHIORIS FRICCII Medici Ulmensis *paradoxa medica in quibus multa contra communes opiniones tractantur & affectuum aliquot apoplexia, mania, vulnerum venenatorum, hydrophia theoria & praxis ostenditur*, Ulm. 1699. 12. Pleraque parum utilia sunt. In epilepsia commendat aquam lunæ puræ pro summo remedio. Omnes morbos per contraria sanari ostendit, &c. EJ. *de venenorum virtute medica*, Ulm. 1701. 8.

J. GAILHARD *de vena sectione an in apoplexia sit vena secanda*, Hafn. 1699. 12. Pro venæ sectione.

J. ANDR. MONGAGLIA *Tractatus de aqua usu in febribus*, Florent. 1700. 4. * Cum excursu in HIPPOCRATIS lib. *de decente ornatu*.

D. N. LASSON *l'art de guérir les longues maladies avec le secret de les prévenir & de prolonger la vie*, Challons 1700. 8. *

MARC. CLAUD. BERGER *an felicior & tutior balneo purgantium usus*, Paris. 1700. 4.

JAC. le MORT *fundamenta novantiqua medica theoria*, Leid. 1700. 8. Pro chemia & philosophia corpusculari.

SAM. DUVIGT *de hydrope*, Haag. 1700. 4. * an non ejusdem est *de vomitione & purgatione nec non de emeticis & catarcticis, item de variolis & morbillis*, Londin. 1722. 8. *

The art of curing sympatically and magnetically, Additur versum esse ex latino HELVVIGII, Lond. 1700. 8. *

J. JONES Librum *de febribus* diximus. EJUSDEM *mystery of opium reveald* prodiit Lond. 1700. 8. *

ANLREÆ VRIGTH Vaunter deceived, Lond. 1700. 8. Promittit sanationem citissimam Gonorrheæ, arcanorum venditor.

FRIDERICUS HOFMANNUS, FRIDERICI Filius, chemicus & practicus Hallensis celeberrimus, ad summum senium in maxima auctoritate pervenit, mechanicæ, ut vocant, sententiæ contra collegam STAHLIUM defensor. In praxi ipsam animi sui blandam & moderatam

tam temperiem imitatus, paucis & lenibus medicamentis usus est, multum etiam, & nimis forte delectatus suis arcanis, liquore anodyno, nitro & absorbentibus pulveribus. Quinquaginta & ultra anni effluxerunt inter prima ejus ultimaque scripta, quæ valde numerosa sunt, excusa pleraque conjuncta Genevæ 1740. vol. 6. & denuo 1749. fol. vol. 8. omissis tamen plerisque disputationibus & germanicis operibus. Primus EJUS Liber *de acidi & viscidi pro causis morborum & alcali pro iis debellandis insufficientia*, Francof. 1689. 8. ex melioribus viri operibus est, quo acidorum medicamentorum & nitri utilitatem ostendit, alcalinis remediis febres non curari demonstrat. *Fundamenta medicinæ* anno 1695. 8. prodierunt, breve compendium. IDEM Francof. anno 1698. 4. recudi fecit POTERII *observationes* cum suis *scholiis & parallelis historiis* & Librum *de febribus*. Inde ab anno 1694. innumerabiles pene disputationes edidit, multas bonas, alias paulo velocius scriptas, ultimas, ut creditur, aliena opera, & Cl. SCHULZII imprimis calamo adjutus. Earum multæ, variis cum titulis, recusæ sunt. Inter eas quæ anno 1708. Leidæ in 8. cum titulo *dissertationum physico-medicarum curiosarum* prodierunt; huc facit *Medicus sui ipsius*, quo consilia continentur ad vitam & salutem tuendam, & avertendos morbos. *Motus optima corporis medicina. Peregrinatio sanitatis causa: Inedia magnorum morborum remedium* defensa anno 1697. In alia *dissertationum physico-medicarum decade*, Leidæ 1713. 8. excusa egregia est dissertatio *de opiatorum mechanica operandi ratione*, prius anno 1698. proposita. & *natura morborum vendicatrix*. In *secunda decade* 1719. 8. edita, bonæ sunt *de præservatione a morbis & morte: venæ sectio magnum vitæ sanæ & longæ præsidium. Aqua medicina universalis*. In *opusculis medico practicis*, Hall. 1736. 4. editis huc faciunt pleræque, ut *de medicamentorum prudenti applicatione in tempore: prudenti medicamentorum continuatione* habita anno 1701. *de medicina simplicissima, inedia, motu & aqua: de lactis asinini usu*, quæ & ipsa, tum quæ sequitur, in Germanica collectione exstat: *de seri lactis salubri virtute: de recto corticis chinæ usu in intermittentibus febribus*, habita anno 1723. *de ejiciendis ex praxi medicamentis purgantibus fortioribus: de purgante post iram veneno: de imprudenti medicatione multorum morborum & mortis causa*, quæ etiam in Germanicæ collectionis Tomo VI. reperitur: *de remediorum benigniorum abusu & noxa*, anni 1714. *de fonticulorum & vesicantium circumspecto usu: de erroribus vulgaribus circa usum opiatorum*. In Germanica collectione, quæ pro titulo habet, *gründliche untervveisung vvie ein mensch seine gesundheit erbalten und sich von schvveren krankheiten bevvahren könne*, Halæ ab anno 1715. ad 1728. edita in IX. vol. 8. aliqua hujus sunt scopi, *de doloris podagrici simplicissimo remedio*, anno 1697. edita, *de utilitate hæmorrhoidum*: sic etiam, Ulmæ cum titulo *gründlicher unterricht vvie ein mensch sein leben conserviren könne*, 1745. 8. aliquæ dissertationes recusæ sunt. In *opusculis medicis varii argumenti*, Hall. 1739. 4. recusis huc pertinent dissertationes *de salutari & noxio venæ sectionis usu: de camphoræ usu interno præstantissimo*, habita anno 1714. & aliæ hujus argumenti. Sed aliæ etiam minime deteriores passim prodierunt, ut ea. *de erroribus vulgi circa praxin* 1703. *de purgantibus selectis minus cognitis* 1704. *de Mercurio & medicamentis mercurialibus selectis ad expugandos sine salivatione morbos corporis humani* 1700. 4. *praxis clinica & compendiosa febrium cum cautelis*, Hall. 1705. 4. * *de balneorum metallicorum ex coriis metallicis usu* 1722. *de excellenti balneorum ex aqua dulci usu in affectibus internis* 1721. Germanice recusa 1745. *de specificorum quorumdam efficacia*, 1727. 8. *observationes clinicæ circa curationem quartanæ*, 1728. *de medendi methodo varia pro climatum diversitate*, 1734. *de arcana medendi methodo*, 1717. *compendiosa praxis inflammationum*, 1705. *convulsionum*, 1707. *de venæ sectionis abusu*, 1730. *de corticis chinæ chinæ modo operandi usu & abusu*, 1694. *de erroribus vulgi circa praxin*, 1703. *de εὐχαιρίᾳ praxeos medicæ*, 1724. *de febribus tertianis hoc anno grassantibus*, 1701. Ex disputationibus latinis aliquæ Germanice versæ sunt, ut *vernünftiger unterricht von heilsamer vorsorge eines zur vvelt gebohrnen kindes*, VVittemberg, 1744. 8. *Abhandlung von der jungferdiet*, ibid. 1743. 8. EJ. *vvie bey gefährlichen seuchen ein ieder sein eigner medicus sein könne*, Berlin. 1710. 4. est forte *Medicus sui ipsius* jam citatus. Sed plures disputationes recensere supersedeo. EJ. est *idea fundamentalis universæ medicinæ ex sanguinis mechanismo deducta*, Hall. 1707. 4. * IDEM ab anno 1718. cepit edere *Medicinam rationalem & systematicam*, cujus Tomi VIII. prodierunt, sæpe Halæ, Francofurti, Venetiis, & variis locis recusi etiam Gallice versi, cum titulo *médecine raisonnée traduite* Tomi IX. *par* J. J. BRUHIER, Paris 1739. 12. Huc autem in eo opere spectant

T. III.

T. III. qui *therapia generalia* tradit, tum ætiologias & classes medicamentorum, porro Tomi IV. cujus successive prodierunt quinque Partes. Earum prima est *de febribus* edita 1729. omnis generis. De purpura Germaniæ adeo funesta fuse egit, neque venæ sectionem reformidavit, inflammationem etiam ventricnli & intestinorum, uteri & vesicæ ita proposuit ut curationem, & cautelas clinicas historias singulis morbis adjecerit. Pars *secunda hæmorrhagias & dolores, tertia spasmos, quarta morbos ab atomia solidorum & viscerum labe, quinta vitia morborum externorum* continet. Id nostro ævo fere plenissimum praxeos compendium, hinc vulgo amatum & lectum est. Ex eo Libro aliquot compendia facta sunt. Et Cl. olim SCHAARSCHMIDIUS *historias morborum cum epicrisibus* excerpsit, & Germanice versas edidit, Hall. 1735. 4. Cl. vero BUCHNERUS præcipua rerum momenta cum titulo *therapia generalis*, & *specialis fundamenta*, illa anno 1747. hæc anno 1748. in 8. Halæ pro Academicis usibus edidit. Deinde anno 1721. Halæ Germanice edere cepit HOFMANNUS *medicinam consultatoriam vvorinne consilia über schvvere casus und responsa facultatis enthalten sind*: quorum 12. volumina 4. lucem viderunt, quibus 600. consilia & responsa continentur. Plura fere forensia, in ultimis tamen plura consilia medica absque eventibus habentur. Porro *consultationum & responsionum centurias tres* Latine edidit, Halæ 1734. 4. & Francof. 1734. 4. Amstelod. 1734. vol. 3. 8. ad morbos capitis, pectoris, abdominis & artuum, ejusdem generis sunt, quales in priori opere exstant, & aliæ ex priori germanico opere versæ, aliæ hic primum editæ. Paulo ante mortem etiam *de præcipuis infantum morbis* scripsit, Hall. 1741. 4. Basil. 1741. 8. cum adjecta vita HOFMANNI, qui Libellus *von dtn vornemsten kinder krankheiten* recusus est, Francof. & Lips. 1741. 8. Huc etiam pertinet HOFMANNI *posthumus Liber de differentia inter ejus doctrinam & STAHLII*, Francof. 1746. alibi a me laudatus. In praxi se a STAHLIO dissentire ostendit, quod iste pleraque efficaciora remedia negligat. Mercurium, camphoram, sales volatiles, corticem peruvianum, acidulas, diætam lacteam. Hic certe imprimis legi meretur. Inde GEORGIUS FREDERICUS REIMMAN, Ulmæ 1736. & 1743. 8. edidit *volständige anvveisung zu einer vernünftigen praxi medica* quam ex codicibus M. S. editus HOFMANNI profitetur se decerpsisse.

GEORGIUS ERNESTUS STAHL Uratislaviensis, Jenæ aliquamdiu privatus docuit, Halæ ad Cathedram promotus ab HOFMANNO, ejus collega, æmulusque fuit, inde & in aulam evocatus, in archiatri dignitate & magna practica auctoritate consenuit, propriæ sectæ auctor, quæ etiamnum in Medicina superest. Vir scolastice metaphysice doctus, insignis chemicus, parcus alienæ virtutis amator, si ipsi fides est, non mediocriter studio linguarum, anatome etiam subtili, imprimis animalium (*de different. puls. celer. & freq.*) mathesi & geometria innutritus, dictione usus est obscuriori & propria, multus in observandis morbis. EJUS opera numerosa sunt, imprimis disputationes, quæ plerumque aliquid singulare habent & proprium, & ideo legi merentur, etsi pars therapeotica sæpe brevior sit & magis sceptica. Plurimæ cura MICH. ALBERTI in 2. vol. 4. anno 1707. & 1712. in ordinem aliquem redactæ Hallæ recusæ sunt, ut ea *de febrium pathologia & therapia*, Hall. 1695. *de autocratia naturæ* 1696. *de venæ sectionis & usu & abusu*, ibid. 1698. *de sanguisugarum utilitate* 1699. *de novo specifico antiphthisico equitatione* 1699. (quam laudat in hectica febre, non ita in vera phthisi pulmonali) *de febribus biliosis* 1701. (ad quas nitrum regeneratum valde laudat) *de alterantibus & specificis* 1703. *de venæ sectione in febribus acutis* 1703. (quam unice ad continuam eamque raram febrem restringit, & ad ejus principium.) *de febrium theoria in genere* 1704. *de empiria rationali medica* 1704. *de phthisi* 1704. (bona ea. Fumum antimonii laudat ad tussim.) *de venæ sectione in pede aliisque corporis humani locis* 1705. (quam ad ipsum abortum præcavendum primus, ut credit CL. STORCH (*de abortu* p. 147. laudavit,) *de infantum affectibus* 1705. Rejicit multa celebria medicamenta, laudat crystallum montanam, suumque ad epilepsiam specificum. *De vera προεξωχρίσεως medicæ practicæ vera dignitate* 1707. *Problemata practica febrium pathologiæ & therapiæ* 1707. *de adstringentium cauto usu* 1707. *de impostura opii* 1707. *de methodo malignas febres secundum rationem & experientiam rite tractandi* 1708. *de multitudinis remediorum abusu* 1708. *de tertiana* (contra corticem peruvinam quem negat querno meliorem esse.) *de methodica curatione* 1709. *de salivatione mercuriali aliis præter luem veneream exstirpandis morbis pari* 1710. *de cynosura therapias* 1710. *de emendanda historia clinica fundamentis* 1711. *de curationibus castrensibus* 1711. *de fontium salutarium usu & abusu* 1713. 4. Germanice recusa cum titulo *disc. von den vvarmen bädern*

und sauerbrunnen, Lipſ. 1716. 8. *Obſervationes medicæ luculentæ* (compendium ſui ſyſtematis) 1713. *de erroribus practicis circa contagioſarum malignarum febrium curationem evitandis* 1713. *de febre per ſe nunquam lethifera* 1714. Inde anno 1697. *menſium* nomine diſputationes edidit, quarum aliquæ huc ſpectant, *anehiater ſeu venenum pro remedio venditum*, (contra uſum arſenici in febribus intermittentibus,) anno 1698. *de uſu nitri medico polychreſto*, quo remedio in morbis acutis inprimis uſus eſt, & *hiſtoriam atque methodum curationis febris petechizantis* dedit.

Anno 1709. edidit *vvohlmeinende erinnerung vvegen einiger bey noch anhaltender vveiſſer und rothen ruhr bey ihm befindlichen mitteln* anno 1715. *opuſculum chymico-phyſico-medicum*, Halæ prodiit, quo *menſes* illi annorum 1697. 1698. continentur, chemici præter citata & phyſici fere argumenti.

Offenbaci edidit, anno 1730. 8. Silenos *Alcibiadis ſeu artem ſanandi cum exſpectatione* (ad quam in ſenio valde proclivis fuit,) nempe commentarium ad celebrem HARVEII ſatyram. Germanice recuſi ſunt Libellus *de infantum affectibus* ex Latino verſus, Francof. Lipſ. 1718. 8. alter *de vena ſectione* (quo continentur diſſertationes de venæ ſectione in pede, venæ ſectionis patrocinium & de venæ ſectione in febribus acutis), Lipſ. 1728. 8. Denique *de morbis muliebribus* & *unterſuchung von ubel curirten und verderbten krankheiten*, Lipſ. 1726. 8. & aliæ forſan mihi non viſæ. Sed princeps viri opus eſt *Theoria medica vera*, Halæ 1708. 4. edita, cujus pars altera pathologiam continet, ut tamen monita paſſim & hiſtoriæ practice intercedant. Nempe, cum animam febres omneſque motus ſui corporis ſapienter regere perſuaderetur, eos in univerſum motus medicum venerari & adjuvare juſſit, adverſus hinc omnibus iis, quæ eos motus ſupprimerent, cortici peruviano, opio, in utroque nimius. Humores autem adtenuare, præparare conabatur ſalinis, eſſentiis mitibus, reſinoſis, amariſque, in acutis vero nitro & abſorbentibus, in quibus tantam poſuit confidentiam, ut hyacinthum pro ſpecifico ad convulſiones habuerit, (ALBERTI *medic. legal.* IV. pag. 657.) ita mitis in curando, ut in ſenio fere ſolo marino ſale ubique uteretur. Deinde cum chronicos morbos magna ex parte ad plethoram ſanguinis in ſyſtemate venæ portarum ſtagnantis referret, indeque podagram, arthritidem, ſcirrhos hepatis, calculum, morbum hypochondriacum & hyſtericum derivaret, maximam partem curationis etiam hic in eo poſuit, ut hæmorrhoides aperiret, per quas ex vaſorum conſenſu, tumida vena portarum depleretur. Id agebat aloeticis pilulis, quas venditabat; non abſque avaritiæ ſuſpicione etiam apud ſuos, & ipſum STORCHIUM. Diſcipuli hæc omnia ita conſervant, ut medicinam ad pauca remedia, ſtimulantia amara, & ſedantia ex nitri & cinnabaris genere reducerent. Cæterum theoriam ſuam contra LEIBNIZIUM defendit in *negotio otioſo* ſeu *σκιμαχία adverſus poſitiones quaſdam theoriæ veræ medicæ*, Hal. 1720. 4. cum motum omnem animæ tribueret STAHLIUS, LEIBNIZIUS corpori. Porro cum nomine STAHLII varia prodierunt, ut *obſervationes clinicæ*, Lipſ. 1719. 8. 1735. 8. compendium nempe praxeos, ex privatis prælectionibus Cl. viri excerptum a GODOFREDO HENRICO ULAU. *Collegium caſuale minus* STAHLII (102. caſus complectens) cum J. G. BUDÆI præfatione prodiit Hirſchberg 1734. 4. Dresdæ & Lipſ. 1741. 4. Breves morborum deſcriptiones, præmiſſis exemplaribus & curationem cautelaſque continet. *Praxin* vero STAHLIANAM ſeu *collegium practicum* auditoribus dictatum, & locupletatum & a STAHLIO & ab editore edidit J. STORCH, Lipſ. 1728. 4. 1732. 4. 1745. 4. ſimilis ſed fuſioris ingenii germanicum. Sed anno 1728. Dresdæ in 8. prodiit etiam *materia medica, von der zubereitung, kraft und vvürkung der arzenyen*, qui liber inter optimos STAHLII eſt, in quo pleraque in inertia aut infirma remedia, pro merito animadvertitur, ut antihecticon POTERII, aquas deſtillatas officinarum, ſpecificas vires cinerum plantarum & alia. Chemici imprimis argumenti eſt. Cl. etiam J. CHRISTOPHORUS GOETZIUS *obſervationes medico-practicas*, quarum *Claſſis* I. *ſiſtil febres* ex STAHLII prælectionibus, & ſcriptis decerpſit & edidit Altdorf. 1726. 4. Ceterum homo ſuperſtitioſus fuit STAHLIUS, laudans canis hepas ad morſum canis rabidi, Diſſ. *de animi morbis*. p. 54.

PANTHOT *ſur l'effet du mercure dans la verole*, Lion. 1700. 4.

NICOLAI LEMERY *dictionaire des drogues ſimples*, Paris 1698. 4. in botanicis laudavimus.

LUDOVICI TESTI Veneti, *de novo ſaccharo lactis*, Venet. 1700. 12. ad arthritidem nempe, ut credit, arcano.

Secrets

Secrets pour conserver la beauté des Dames, la Haye 1701. vol. 2. 12. *

FOUQUET *recueil de remedes faciles & domestiques*, Paris 1701. 12. Amstelod. 1704. 8.

J. ERNESTI SCHAPER, Professoris Rostochiensis, *de variolis*, Rostoch. 1701. EJ. *medicina curiosa specimina*, ibid. 1705. 1711. & 1712. quæ tria penes me sunt. EJ. *de hydrophthalmia intercepta* 1713. 4.

PETRI LINSING *tentamen medicum*, Erlangen 1701. 8. Compendium ex prælectionibus VVEDELII. Recusum esse lego Francof. Lips. 1710. 8. LOEUVV.

J. MAURITII TRILLERI *de officio medici præsentibus contra-indicationibus*, Jen. 1701. 12. *

D. HEINRICH CASPAR ABELII *leibmedicus der studenten*, Lips. 1701. 12.

GUYARD *de l'usage de la fréquente saignée*, nisi fallor, prodiit 1701. 12. neque enim nunc præsto est. Chemicus homo sanguinem corrumpi in morbis, non copia peccare, urget, & male emitti per venæ sectionem.

S. ANDRÉ *refléxions sur la nature des remedes*, Rouen 1701. 12. * Chemicus etiam HIPPOCRATEM in censum chemicorum trahit.

In SAVIARDI observationibus, ut alia utilia, sic scorbuti bona historia cum curatione traditur.

ALESSANDRO PASCOLI tractat. *de febribus* in Pathologicis dictus est. EJUS *risposte ad alcuni consulti*, Rom. 1736. & Part. II. 1738. 4. prodierunt. Cum EJUS Lib. *de homine* tota etiam praxis medica traditur, Romæ excusa anno 1728. & alias 4. morbis nempe & exemplis morborum cum curationibus ad singulas partes affectas additis; ipse Lib. *de febribus* una recusus est. Acrimonias, fermenta, habet.

DIONYSII ANDREÆ SANCASSANI *Polyandrion seu epistolarium dissertationum Enneas*, Ferrar. 1701. * In magno opere MAGATI redivivi aliqua etiam practica habentur, medicamenta, objectiones in compositorum medicamentorum usum &c.

In Diario, cujus VII. partes in fol. prodierunt, dicto *Galeria di Minerva*, & alibi citato, multa practica sunt opuscula, & multa opera citantur, quorum annos invenire non potui, uti ANZAN FRANCESCO GIROLAMI *trionfo della China China* (III. pag. 218.)

Crisis medica sobre el antimonio y corta responsoria a la R. medica descritta, Madriti 1701. 4. * Pro antimonio contra medicos Galenistas.

Cum hoc tempore Halæ *Orphanotrophium* conderetur, inque eo RICHTERI imprimis fratres arcana medicamenta, cum magno plausu Germaniæ præpararent, multa scripta pro laudandis aut defendendis istis medicamentis edita sunt, ut *selectus medicamentorum zu einer compendieusen haus, reise und feld apotheke*, Hall. 1702. 4. * *bericht von der artzney essentia dulcis*, ibid. 1702. 4. *Beantvvortung der einvvürfe so vvieder die Essent. dulcem gemacht vvorden*, Hall. 1702. 4. Deinde CHRIST. FRID. RICHTERUS, Lips. annis 1710. 1712. 1715. 1719. 1722. 1725. & alias in 8. edidit *Erkentniss des menschen oder unterricht von der gesundheit und deren erhaltung*, cujus libri scopus imprimis videtur, arcana Halensia laudare. Ejusdem finis sunt CAR. OTT. MOLLER *sonderbahre durch die essentia dulcis zu Neusel geschehene curen*, Hall. 1706. 8. * cum cautelis RICHTERI. Huc etiam facit CHRITIAN. FRIDERICI RICHTER *von der essentia dulci*, Hall. 1708. 8. EJ. *merkvvürdige exempel sonderbarer durch die essentiam dulcem verrichteter curen*, ibid. 1708. 8. * EJ. *bericht vvie man sich bey iziger pest curiren könne*, 1710. 8. * cum observationibus virium quas medicamenta sua Regiomonti exercuerint. EJ. *Nachricht von einem pulvere solari*, Hall. 1717. 8. EJ. *recensio succincta de usu & efficacia medicamentorum quæ Hallæ in orphanotrophio distribuuntur*, ibid. 1710. 8. * Denique SAMUEL RICHTER *concentriertes reis und haus apothekgen*, Hall. 1715. 8. *

PAUL HEINRICH JUCH *aufgedekte blösse der curtadler vvelche in der geführten cur des F. von Stromberg ein versechen gesucht*, Lips. 1702. 4. *

J. ERNEST Herzogs von SACHSEN *anordnung vvegen besorgender ansteckender seuchen und krankheiten*, Jena 1702. 4.

BENJAMIN EVVALDT *de usu formicarum in medicina*. Regiomonti, ubi medicinam docuit 1702. 4. aliæque disputationes sunt.

JOH. CONRADUS AMMANNUS, Scaphusinus, eam partem medicinæ ad summam perfectionem perduxit, quæ surdos loqui docet. Sed in Anatomicis laudatum & eum & alios libellos HELMONTII, HOLDERI, VVALLISII, G. RAPHEL nolo hic repetere. Melior editio libelli AMMANNI *de loquela* est anni 1702. vel 1727. 8. Recusus est Germanice, Prenzlaviæ 1747. 8.

RICHARDUS MEAD, vir eleganter doctus, in summa auctoritate beatoque senio superest, magna collectione librorum, nummorum & antiquorum monumentorum, lectione varia, usu etiam curandi celeberrimus. Edidit jam anno 1702. *Mechanical account of poisons* sæpe recusum, etiam Dublini 1729. 8. & nuper Londini 1747. 8. Sex capita sunt, de vipera, tarantula, cane rabido, plantis venenatis, opio, & vaporibus charoniis. In rabie canina lichenem terrestrem cum dimidio piperis & balneo frigido sollicite commendavit &c. Liber *de variolis & morbillis* prodiit 1747. 8. In præfatione sibi tribuit inventum purgationis in febre secundaria, de quo etiam exstat ejus *epistola* ad D. FRIEND. Ante eruptionem etiam alvum ducit. In primo stadio morbi, nisi convulsus sit æger, sanguinem aliquoties mittit. In malignis variolis nitrum dat, in sanguineis alumen, oleum vitrioli, corticem Peruvianum, vesicatoria. Specifica repudiat. Insitionis dat historiam, eamque vehementer laudat. In morbillis etiam in principio venam secat, pectoralia dat cum nitro ob peripneumoniæ periculum. EJ. *discourse on the plague*, London. 1744. 8. nona vice prodiit, prima anno 1720. Incendia refutat, quæ Londini nocuerint: cum calce cadavera defodi vetat, interruptionem omnis commercii sollicitam suadet. In Libro *de morbis insignioribus qui in bibliis memorantur*, Londin. 1749. 8. edito, curationes addere solet. Hos & prius citatos Libros recudi feci, anglicis a G. C. OEDERO latine versis, Gottingæ anno 1748. & 1749. 8. Post eos prodiit libellus *of the scurvy*, Londini 1749. 8.

J. GODOFREDUS de BERGER, Professor VVittebergensis & archiater, nihil practici nisi disputationes, sed eas sæpe perutiles reliquit. Huc refero disputationem *de vi opii rarefaciente*, VVittemb. 1703. 4. cum experimentis in cane factis. EJ. *Chinachina ab iniquis judiciis vindicata* 1711. contra STAHLIANAM sectam: *de usu vena sectionum & clysterum in curatione variolarum*, ibid. 1711. *laus febris merito suspecta* 1730. In dissertatione *de inflammatione* 1695. venæ sectionem rejicit & calida laudat. EJ. dissertationes *de medico naturæ adjutore* 1711. *de natura morborum* medico 1711.

De re medica Haag. 1703. 12. Opium laudat in dysenteriis & alibi, & medicamentariam rem cum ratiociniis tradit.

J. C. SPIES *schatz der gesundheit*, Gotha 1703. 8. *

SAM. JANSON *stagnum veneris oder abhandlung der venus krankheit*, Dresd. 1703. 8. in pathologicis citavi.

JOHANNES FREIND, medicus castrensis in Hispania, inde post adversam fortunam archiater, medicus eruditus, amicus MEADII anno 1703. Oxonii 8. *Emmenologiam* edidit, in qua curationem etiam suppressorum mensium tradit, secundum duas primarias indicationes adtenuandi sanguinis & solidorum laxandorum. Sic contraria ratione nimios menses crassitie sanguinis aucta solidorumque densitate aucta curat, rejecta venæ sectione. De opii, mercuriique vi disserit, & eam ad adtenuationem sanguinis refert. In *commentariis* IX. *de febribus ad* HIPPOCRATIS *Epidemicorum* Libros I. & IX. Londin. 1717. 4. Amstelod. 1717. 8. & alias editis multa practica sunt. Jugularium venarum sectionem laudat, ejusque utilitatem ex hydraulicis demonstrat, sudoriferorum in febre usum rejicit & diureticorum. Emetica extollit & cantharides, quarum vim non a stimulo, neque ab evacuatione repetit. In pleuritide vera nulla sputa moveri vult, sed utique in peripneumonia. Purgationis usum in variolarum confluente genere post diem IX. & in erysipelate capitis commendavit. EJ. *de purgantibus in secunda variolarum confluentium febre adhibendis epistola ad* D. R. MEAD. Londin. 1719. 4. Roterdam. 1720. 8. Occasionem & obtrectatores nactus hic fuse suam praxin rationibus, exemplis & experimento defendit, & præeunte naturæ consilio, quæ diarrhæa eo tempore suborta felicissime morbum terminavit, & RHAZIS denique auctoritate. Cæterum venæ sectiones, cucurbitulas, vesicantia medicamenta absque metu adhibet, & morbi doctam historiam dat. Veras horum purgantium laudes esse expertus didici. In historia medicinæ aliqua etiam huc pertinent. Opera omnia conjuncta prodierunt cura VIGANI, adjecta vita FREINDII, Londini 1733. fol. Paris. 1745. 4. Venet. 1733. 4. Neapoli 1730. 4.

In H. RIDLEYI *observationibus* Londini 1703. 8. excusis aliqua etiam ad curationes morborum spectant.

J. JACOBI BAIERI, Altdorfini Professoris & AC IMP. NAT. CUR. Præsidis, multæ bonæ disputationes sunt. *De mercurii crudi interno usu* 1704. An mercurius crudus interne

sumtus

sumtus necem afferre queat, inquirit. Nam reliqua fere diætetica sunt. *Problemata quædam medica* anno 1706. *de equitationis incommodis & utilitatibus* 1709. *de sudore in curanda valetudine noxio* 1709. *de mediis arcendi pestem* 1722. *de variolarum insitione* 1725. EJ. *orationum varii argumenti fasciculus*, Altdorf. 1727. 4. EJ. *adagiorum medicorum centuria* Altdorf. 1718. 4. etiam aliquo modo huc pertinet. EJ. *animadversiones physico-medicæ in Novum Testamentum*, ibid. 1736. 4.

PAULI HERMANNI Cel. viri posthuma materia medica variis modis prodiit. Et primo quidem VVELSCHIUS Leidæ 1704. 8. edidit *lapidem lydium materiæ medicæ* P. HERMANNI breve omnino compendium. Paulo plenius HENNINGERUS a. 1710. 4. Argentorati *cynosuram materiæ medicæ* excudi curavit, in qua medicamenta secundum virium classes ordinantur, cum brevi descriptione efficaciæ, laude & formulis, non absque tamen lapsubus. Denique J. BOECLERUS Argentinensis Professor idem opus amplissimis commentariis auxit, & edidit *Cynosuram* quidem Argentorati 1726. 4. *continuatam* vero *Cynosuram* seu primum supplementum 1729. 4. *secundam* vero *continuationem*, qua simplicia minus recepta & ab HERMANNO omissa continentur anno 1731. 4.

J. BOHN disputationes aliquæ sunt practici argumenti, eæque utiles. *De revulsione cruenta* 1704. (egregia ea) *de arte naturæ æmula* 1705. *de experientia fallaci* 1710. *de dubia pestis prophylaxi* 1711. Sed imprimis huc pertinet insigne opus *de officio medici duplici, clinico & forensi*, Lips. 1704. 4. Universalia praxeos, cautelas prudentiæ, & auxiliorum indicationes & genera considerat.

CHRISTIANI JOHANNIS LANGII, Lipsiensis Professoris opera conjuncta edidit RIVINUS, Lips. 1704. fol. novo cum titulo recusa ibid. 1735. fol. Secundus tomus praxin generalem & specialem & collegium casuale continet, tertius disputationes, quarum multæ etiam practicæ sunt.

J. ADRIANI SLEVOGT fere disputationes aliquæ huc pertinent, ut *de infelici curatione hydropis saccati*, Jen. 1721. 4. docti eæ cæterum & minime inutilis viri.

GIUSEPPE MONTICELLI *parere circa il salasso una delle vere colonne della medicina Galenica*, Venet. 1704. 4. EJ. *opinio de purgantibus*, Venet. 1716. 4. *

BERNARDINI ZENDRINI iatromathematici *epistola ad auctores criteriorum in* L. MONTICELLI, Venet. 1704. EJ. *trattato della chinachina*, Venet. 1715. 8. Multa historica continet, deinde descriptionem corticis ipsius & quibus seorsim gradibus ejus usus invaluerit, variorumque modorum quibus exhibitus est. Febris causam in cacochymia viscida ponit, cujus fomes in bile sit, quæ sanguini vitium communicet. In cortice vim restituendæ bilis statuit, ejusque usum, ut radicalis remedii, tuetur.

JOH. CAMOZZA *anthropolog.* T. I. *in quo facilior & utilior medendi theoria & praxis absque catharticis, vesicantibus, phlebotomia*, &c. Messan. 1704. 4. * MONTIT.

CAROLI GALLUCCII *medicina completa ad Galenistarum mentem* P. I. II. *theoretica & practica*, Messan. 1705. 4. *

ALEXANDRI THOMSON Scoti *dissertationes medicæ* VI. Lond. 1705. 8. plani viri & facilis ingenii, discipuli BOERHAAVII & DUVERNEYI. Ferri operationem medicam interpretatus est ab augmento elateris arteriarum, mercurii a vi sphærica sanguinem solvente, opii a rarefactione, &c.

FRANCISCI FULLER *medicina gymnastica or a treatise concerning the povver of exercise*, Lond. 1705. 8. 1718. 8. & Germanice Lemgov. 1705. 8. Equitationem, ut diximus, in diætecicis, in phthisi, tum in morbis pectoris tussilaginem, glycyrrhizam, cynoglossum, diuretica vero & asellos in hydrope, inque eodem equi usum laudat, & ubique extollit usum frigoris balneique frigidi. Proprium etiam, & valde compositum morbum, equitando superavit.

J. A. SOELDNER *methodus medendi per simplicia*, Leid. 1705. 8. *

VITI RIELDINI *methodus curandi febres genuina & hodierna*, Ulm. 1705. 8. * EJ. *anvviisung vvie krankheiten zu curiren*, Ulm. 1719. 8. *

ADAMUS BRENDELIUS, vir eruditissimus, græcis imprimis literis excelluit, & VVittembergæ Professor fuit, nihil vero nisi disputationes reliquit, ut *de curatione morborum per carmina* VVittemb. 1706. *de usu & abusu venæ sectionis in curandis febribus* 1715. *de balneis valetudinis causa adhibitis*, VVittemb. 1712. 4.

J. ANDREÆ FISCHER *consilia medica*, Francof. Lips. 1705. 8. & *continuatio* 1706. 8. edita

lon-

longas morbi & remediorum historias continent & parallelos eventus. De SYLVII cæterum secta fuit. EJ. *Ilias in nuce seu medicina synoptica medicinæ conciliatrici subsecuturæ præmissa*, Erfurt. 1716. 4. * EJ. *responsa practica*, Lisp. 1719. 8. *

ANDREÆ PETERMANN *manuductio ad praxin cum observationibus medicis*, Lips. 1706. 8. 1750. 8. Breve compendium cum formulis.

Deliciarum medicarum, chirurgicarum & chymicarum vol. I. Lipsiæ prodiit 1706. 8. cœperunt autem edi anno 1703. Inprimis chirurgici argumenti sunt, sed tamen etiam medici, cum casuum rariorum practicorum & forensium, remediorum aliquid contineant.

PANCRATII VVOLF practici Halensis, cum quo acerbæ lites fuerunt MICHAELIS ALBERTI, HIPPOCRATES *declarans orgasmon purgantia in febribus acutis alias intempestive urgentem adjectis ægrotis auri fulminantis præstantiam comprobantibus*, Hall. 1706. 4. EJ. *defensio auri fulminantis contra* G. E. STAHL 1707. 4. EJ. disputatio *de vena sectione intempestiva in pleuritide*, ibid. 1706.

SALOMON van RUSTINGH, satyrici, simplicium medicamentorum laudatoris, *nieuvv gebouvv der geneeskonst*, Amstelod. 1706. 8. *

BALTH. BEALE *essay attempting a more certain discovery of the true causes of all diseases*, Lond. 1706. 8. Jubet ad explorandos effectus medicamentorum sanguinem ex vena mittere, ejusque mutationes observare.

JOSEPHI PITTON de TOURNEFORT, quod nomen viri memoriæ inprimis hæsit *matière médicale*, Paris. 1717. edita 12. vol. 2. & anglice versa, in botanicis laudatur.

PETRI PAXTON *manuductio physico-medica*, Lond. 1707. 8. Anglice. *

J. MARIA LANCISIUS, Archiater Pontificius, gratiosus ex primis apud CLEMENTEM XI. vir eruditus omnino, & acris ingenii rectique judicii, theoriæ tamen sui ævi addictior, & SYLVIANÆ sectæ, morum benigniorum, & amans componere lites. Ad praxin pleraque scripta pertinent, ut Liber *de subitaneis mortibus* jam laudatus, quo methodus etiam docetur suscitandi eos, qui pro mortuis habentur, & avertendi mortes repentinas: Liber *de nativis & adventitiis aëris Romani qualitatibus*, quem ipsum in diæteticis laudavimus, & quo publicæ valetudini prospicere conatus est, & Romanas etiam epidemias descripsit Libro *de noxiis paludum effluviis*: pulcherrimus ille, quo siccatis quidem paludibus epidemias tollere, in singulis ægris vero vesicantibus & cortice peruviano natos morbos sanare nititur, enarratis epidemiis, quæ Urbis veteris, Balnei regii, Pisauri & Ferentini grassatæ sunt, cum sua curatione & additis suis & TRAVERSARII pro corticis peruviani innocentia dissertationibus. Dulcem autem mercurium in dysenteria vehementer nocuisse mecum observavit. Liber *de bovilla peste* hactenus ad praxin pertinet. Hæc opera cum X. dissertationibus & vita auctoris edita sunt Genevæ 1718. 4. recusa cum EUSEBII SGUARII præfatione Venet. 1739. fol. addito Libro *de corde & aneurysmatibus & catalogo scriptorum posthumorum* LANCISII. Liber *de corde & aneurysmatibus* & ipse laudatus est. *Consilia 59. posthuma* prodierunt Venet. 1747. 4. * eodem SGUARIO curante, desumta ex *bibliotheca nosocomii S. Spiritus*, cui Libros suos legaverat moriens archiater.

G. PAULI FERRARI, pugnacis hominis, *polyanthon physicum*, Parmæ 1708. fol. * EJ. *risposte ad alcuni quesiti del* C. MANEFFI *intorno alla medicina*, Lucca 1712. 4. * An chalybs in hydrophobia, oleum amygdalarum in febre, lac in epilepsia, venæ sectio ante purgationem conveniat, quærit. EJ. *la luce più risplendente in mezzo alle tenebre*, Lucca 1713. 12. * contra M. GEORGIUM.

In JOHANNIS MOYLE *chirurgical memoirs* etiam practica varia exstant, & curatio luis venereæ *tergiversatoria* per purgantia interposita mercurialibus.

BERNHARDINI RAMAZZINI Mutinensis, Patavini Professoris, multa sunt utilia scripta, *orationes iatrici argumenti*, Patavii 1708. 4. conjunctæ prodierunt, & pleræque ad praxin pertinent, ut tamen potius acumen aliquod rethoricum, quam summum ratiocinii rigorem sequatur, & se empiricis propiorem ostendat. Nempe anno 1701. felicius curari populum quam nobiles an. 1702. veram febrium theoriam & praxin desiderari 1706. simplicitatem in facienda medicina præferri debere 1707. Nullum theoriæ in praxin jus esse. Deinde *Constitutiones epidemicæ* jam recensitæ, curationibus omnino comitatæ sunt. *De abusu china china* dissertatio epistolaris exstat. EJUSDEM non utilis utique, neque gloriosa auctori, qui a virginibus sacris corticem abesse velit, & a temperamentis melancholicis.

Oleum

Oleum montis Zibini ad varios morbos laudavit. Opera omnia juncta prodierunt Genevæ & auctius 1716. 4. Patavii 1718. 8. vol. 4.

GEORGII FRIDERICI FRANCI GEORGII filius, Professoris Hagiensis polyhistoris dissertationes aliquæ huc faciunt, ut *de morborum transplantatione & cura sympathetica*, Hafn. 1708. 4. *

GROSSENS *bevvährter artzt*, Lips. 1708. 4. *

Schlesische infections ordnung von 14. Febr. 1680. nebst einer untervveisung von der grassierenden pest in Pohlen, Custrin 1708. 4. *

ROUSSEAU, qui in Regio laboratorio Lupariensi medicamenta præparabat, *secrets & remèdes éprouvés avec les préservatifs & les remèdes universels*, Paris. 1708. 12. & prius 1697. 12. Laudat JOURDAN de PELLERIN hunc suum magistrum (pag. 117.) sed ea laus parum commendat hominem.

CHRISTOPHLE de JUSSIEU *nouveau traitè de la thériaque*, Trevoux 1708. 12. Pharmacopola non ad corrosiva venena fatetur valere sed ad coagulantia.

J. AMEDE' le FORT *méthode simple & facile pour guérir quelques maladies tant internes qu'externes*, Genev. 1708. * EJ. *epistola de tumore singulari imum ventrem occupante & mortificato*, Genev. 1712. * MANG.

J. BARTHOLOMÆI BERINGER *idea institutionum medicinæ rationalium*, Herbipoli 1708. 8. Breve pro tironibus opusculum.

CHRISTOPHORI PACKE *medela chymica*, Londin. 1708. 8. Anglice, agyrtæ opus. *

THOMÆ BATES *enchiridion of feavers incident to seamen*, Londin. 1708. 12. Febres navales credit plerumque a somno sub dio in navis supremo tecto capto oriri, & sanari volatilibus.

J. GABR. RUDOLPHI *progymnasma medicum de iis quæ sunt observanda in mulieribus largiter menstruatis*, Leidæ 1708. 8. Accusat cerevisiam calidam, quæ hæmorrhagiam uteri moverit, & morbos femininos ea occasione universos considerat.

J. POLI LECAAN *advice to the gentleman in the army in Spain and Portugal*, Londin. 1708. 8. In exercitu Anglorum Hispanico medicinam fecit. Causas morborum castrensium explicat, medicos Hispanos accusat, qui sola frigida & venæ sectione omnia mala superare tentent. Febres petechiales autumnales exponit, quas sanavit (si fides est) vomitu moto, clysteribus, cardiacis vinoque, absque venæ sectione.

HERMANNUS BOERHAAVE, communis præceptor meus & plerorumque fere in Europa medicorum, vir eloquens, varie eruditus, praxin amplissimam per totam Europam ipsamque demum Asiam consiliorum ope exercuit, simplicium medicamentorum amator, neque timidus aut secare ad deliquium venam, aut fortissimis uti emeticis aut purgantibus. Qualia in Italia dare non sit tutum observata SCARDONA II. pag. 44. SYDENHAMIANÆ in acutis morbis methodi sequax, non sine spe tamen specificorum, frictionis in morbis chronicis laudator, acidorum in acutis restitutor, non sine ignari vulgi reprehensione (V. SUVIETEN I. pag. 126.) Ad praxin facit posterior pars *Institutionum rei medicæ*, cujus editiones dixi in Pathologicis. In *Therapeutice* enim, indicationes varias, tum classes remediorum proponit, brevis omnino, cum non soleret huic parti suarum prælectionum immorari. In eam partem exstant PRÆCEPTORIS propriæ prælectiones, quæ VI. *tomum* earum efficiunt, quas edidi Gottingæ 1744. 8. 1750 8. & alias editas, quem passim video mihi tribui, cum nihil meum sit, præter ordinem codicum, quos contuli. Deinde *Aphorismi de cognoscendis & curandis morbis* in pathologicis dicti, & sæpius recusi, magnam partem praxeos continent, brevissima dictione, ut solebat scribere PRÆCEPTOR. Morbos prius universales & acescentium varie, aut glutinescentium humorum, deinde fibræ laxæ aut rigidæ, tunc motus aucti aut imminuti; inde obstructionem, inflammationem (cujus novam theoriam dedit) febremque per omnia symptomata persequitur. Morbos acutos, subtiliter causas & species rimatus, imprimis anginæ, tum graviores chronicos consideravit, fontesque medelæ ex causis propositis eruit. In eum Librum prælectiones PRÆCEPTORIS sæpe editæ sunt, ut mentiuntur Patavii prodiisse v. g. 1728. vol. 5. titulumque præfigerent *praxeos medicæ seu commentariorum in aphorismos*, non multo castigatius recusæ Ultrajecti 1745. 8. vol. 5. quibus multa tamen bona inter vitia grammatica latentia continentur. Deinde ILL. GER. van SUVIETEN *commentarios in eosdem* dedit, jam laudatos, quo-

quorum duo priores tomi prodierunt, duo remanent. Anglice versi sunt 1845. & Venetiis 1746. Turini 1745. 4. Hildburghusæ 1747. & Parisiis 1745. 4. recusi. Iis & PRÆCEPTORIS prælectiones, & ILL. discipuli sententiæ atque experimenta continentur. Inter genuina porro BOERHAAVII opera, huc faciunt orationes, gravi brevique dictione scriptæ, maxime ea *de repurgata medicinæ facili simplicitate*, Leid. 1709. 4. & *de honore medici & servitute*, ibid. 1731. 4. qua medicum jubet naturam sequi, per summam virium vitæ ab ipso creatore oppositam morborum furori. Huc porro *Praxis medica* pertinet Londini 1716. 12. edita, quæ ipsa longe melius Leidæ anno 1729. & alias recusa exstat, formularum nempe collectio pro Aphorismis practicis, in quibus efficaciam gratiæ omnino prætulit.

Inter Libros a discipulis excusos huc facit imprimis Liber *de viribus medicamentorum*, quo eorum efficacia mechanice & fere ad BELLINI morem explicatur. Acria vasi infixa prominentia de vasis tunica cui hærent, & intercipientia fluentum liquidi: viscida dilatationem facientia vasis sui & tumorem, errorem loci & alios morbos simplices ibi describit. Inde primum solidorum remedia, & agendi modum, classesque stimulantium, contrahentium; roborantium, laxantium, constipantium, sarcoticorum, solventium (cum dolore) enarrat. Tunc classe remediorum in fluida operantium, diluentia, densantia, acria, demulcentia, diluentia, coagulantia, moventia. Hinc eas classes habet, quæ secretiones mutant, purgantia, sudorifera, emmenagoga, &c. Tum ea remedia, quæ & in solida agunt, & in fluida, aperientia, mollientia, adstringentia, detergentia, calefacientia, refrigerantia. Denique topica & anodyna & antidota. Primum 1722. maculose prodiit, inde Parisiis a BENED. BOUDON ornatior editus est anno 1727. 12. & 1740. 12. Gallice vertit J. de VAUX & edidit Paris. 1729. 12. Deinde ut lego la METTRIE 1744. 8. nam non vidi. * Deinde *consultationes medicæ*, Londini Latine 1744. 8. prodierunt, Parisiis anno 1750. 12. recusæ, Anglice vero 1745. 8. quas Hagæ etiam eodem anno 1744. excusas edidi Gottingæ acceptas a BOERHAAVII familia, pariter anno 1744. 8. aliquantum auctiores, & quas multo perfectius continuo curabo recudi; tum Libellum qui vocatur *introductio ad praxin clinicam*, Leidæ 1720. 4. typis impressum, & alia. In illis consilia habentur ad Anglos, absque eventu. Ego eventus plerumque adjeci.

Inde *prælectiones publicas de morbis oculorum* anno 1708. ab anonymo descriptas publicavi, Gottingæ 1746. 8. recusas, Venetiis 1748. 8. & Parisiis 1749. 8. atque ibidem eodem anno Gallice versas. Eas ex codice HEISTERIANO ornatius cum figuris emendatis & meliori editione anno 1650. 8. reduci feci, tum C. LUDOVICI VVILLIG cura, tum mea, non inutiles certe, ut vidi in ophthalmiis consilia magni viri felicia fuisse. Collectiones operum variæ prodierunt, nulla tamen plena est, ut Venet. anni 1735. 4. & alia *opusculorum* Hagiensis. Nos minora opuscula genuina BOERHAVII conjuncta proxime edemus.

GODOFREDI ROTH chemici, & STAHLII discipuli *prælectiones academicæ seu specimen veræ pathologiæ theoretico-practicæ* F. Lips. 1708. 4. recusum sub titulo *casus medicinales* 20. Lips. 1725. 4.

. . BEHM *armamentarium sanitatis*, Venet. 1709. 4. *

FRANCISCI TORTI *therapeutica specialis*, Mutinæ 1709. 4. & 1712. 4. edita, & sæpe recusa, nuperque auctius, Venet. 1743. 4. dicta in pathologicis, & ejus epistola ad FERRANTUM FERRARI Mutin. 1719. & *ad criticam dissertationem de abusu chinæ chinæ a* RAMAZZINO *medicis Mutinensibus perperam objecto responsiones*, Mutin. 1715. 4. & unicum de eadem re folium Mutin. 1718. 4. * tota sunt in laudando & tuendo ab adversariornm objectionibus cortice peruviano.

Recueil des plus beaux secrets de médicine, Amstelod. 1709. 12. Vana & ridicula.

J. GOTTLIEB BOETTICHER *hauss und reise medicus*, Schneeberg. 1709. 8. *

IATROPHILI SINCERI *untervveisung die meisten krankheiten zu curiren*, Francof. 1709. 8.

Von der pest und grassierenden seuchen: accedit J. GOFFR. BEGLER'S *Unfug des natürlichen Zinnobers im menschlichen leibe*, Hafniæ 1709. 4. *

VITI EBERHARDI ROHT *medicina portatilis*, Ulm. 1709. 12.

Kutzer unterricht von der anno 1709. *sich ereignenden rothen Ruhr*, Erfurt 1709. 4. *

Gründlicher unterricht vvie bey anjetzo grassierenden seuchen ein ieder sein eigner medicus sein könne, Hall. 1709. 4. *

JOHN. SINTELAER *the scourge of venus and mercurius*, Lond. 1709. 8. *

AUG. QUIRINI RIVINI *dissertationes medicæ*, Lips. 1710. 4. prodierunt, omnino 47. celebris viri & varie docti, sed parum profuturæ practico. Libellum de peste diximus.

Historia morborum Uratislaviensium. Primam editionem non vidi, eos vero morbos qui anno 1699. & primis annis grassati sunt, oportet jam anno 1702. descriptos prodiisse, cum Breslaviæ jam anno 1703. 4. prodierit L. N. C. a. C. V. *examen castigationum & animadversionum Graboerianarum*, quæ nempe contra historias morborum prodierant. Mea editio est Uratisl. 1706. 4. pro morbis qui anno 1699. 1700. 1701. grassati sunt, quibus accessit *tractatus de experientia*, *& observationes practicæ de hydrope pectoris*. Deinde *historia morborum qui* anno 1702. *Uratislaviæ grassati sunt* successit ibid. 1710. 4. Conjunctæ vero omnes cum *mea præfatione* Lausannæ recusæ sunt 1746. Auctores sunt CELL. PREUSSIUS, PAULI, KLAUNIG, GRASS, OEHM & CHRISTOPHORUS de HELVVICH, cujus calamo reliqui usi sunt, de STAHLII gente omnes osores corticis. Utiles tamen non solum morborum historias, sed eventus curationum, etiam funestarum, fideliter observatos, & medicamentorum felicium in morbis variis minus notorum, aliorum aut infidorum aut cum malo effectu adhibitorum primi observarunt.

J. FRID. TREFURT *de peste* Dresd. 1710. 8. *

GOTTLIEB BUDAEI *consilium medicum vvie man vvegen der pestilenz, fleckfieber und anderer hitzigen krankheiten sich verhalten, vervvahren und curiren könne*, Budissin. 1710. 4. * EJ. *consilium medicum de peste* 1714. 8. * EJ. *consilia medica von der krampf sucht*, Budissin. 1717. EJ. *miscellanea medico chirurgica practica & forensia*, Lips. 1731. & seqq. 4. cum consiliis & observationibus.

Untervveisung vvie man sich bey der contagion vor dem pestilenzialischen gifft bevvahren könne, Kustrin 1710. 4. *

CONRAD BARTHOLD BEHRENS *de peste* 1710. 4. *

JAC. FINKENAU, Professor Regiom. *de fonticulorum usu tempore pestis*, Regiomont. 1710. 4.

CHRIST. LUD. VVELSCH P. Lips. *de superstitiosa cura morborum*, Lips. 1710. 4.

A. N. HUBNER *amuletorum historia*, Hall. 1710. *

BAPTISTÆ LIBERTI *freund in der noth oder allerley artzneymittel* F. Lips. 1710. 8. *

J. PHIL. EYSEL P. Erfurdensis *compendium practicum modernorum praxi clinicæ accommodatum* (valde breve) Erfurt. 1710. 4. EJ. *opera medica & chirurgica*, Francof. 1718. 8. *

Galanterie artzt, Dresd. 1710. 12. *

THEOD. VALENTINI KRAMER *Medicina discens & docens*, Lips. 1710. 12. * EJ. *untervviesener patient* 1724. 8. *

In collectione J. BAPTISTÆ BIANCHI, quæ cum *hepatis historia* conjungitur, varia practica habentur, quæ cum pathologicis enumerata sunt.

JOSEPHI VOLPINI, Professoris Parmensis, *spasmologiam* lego prodiisse Amstelodami 1710. 4. EJUS *opere medico pratiche filosofiche* excusa sunt Parmæ 1726. 4. Continent sanationem morborum verminosorum. Quinta etiam epistola practica est, & formulas atque remedia tradit. Sexta tuetur vesicatoria, exceptis febribus ad putredinem vergentibus, a quibus cantharides, ob vim alcalinam, vult abesse.

In D. GUILIELMINI operibus medicis & physicis, quæ Genevæ anno 1719. 8. conjuncta prodierunt, practici argumenti est *Epistola de quinquina cortice seu de ejusdem operandi ratione* brevis omnino, data anno 1702. & satis adversa generoso huic remedio.

NICOLAI ANDRY, Medici & Professoris Parisini, *remarques de médecine sur différens sujets principalement sur ce qui regarde la saignée & la purgation*, Paris. 1710. 12. * nempe contra Libellum anonymum, quem HECQUETO tribui scripsimus, de venæ sectione agit, quam nimiam in febribus inprobat, de purgatione, quam commendat, de potu, &c. EJ. *orthopédie ou l'art de prévenir & de corriger dans les enfans les difformités du corps par des moyens a portée des Péres & des Méres*, Paris. 1741. 12. vol. 2. Huc & ad diæteticen & ad chirurgiam perinde pertinet, cum varia vitia staturæ, dentium, capitis, partim machinis, partim contraria actione musculorum superare doceat. Strumas, rejecta inprimis pulte ex lacte cocto facta, sanandas suscipit cinere variorum pannorum & amuleto ex raso subere: sudorem pedum gestato in calceis linteo cerato. Negat confectionem de hyacintho calefacere, &c. Liber *de vermibus* omnino etiam praxin continet.

DAVID HAMILTON, Archiater Regius, Londini 1710. 8. scripsit *de praxeos regulis & de*

febre miliari libellos recusos Ulmæ 1712. 8. Jubet medicum cautum esse in percipienda historia integra morbi præcipui, ne symptoma pro morbo curandum suscipiamus. Remediis suadet uti simplicibus, qualia per exempla ad morbos plusculos proponit. Febrem miliarem a viscīditate sanguinis & acida acrimonia ortam, testaceis & calidis diaphoreticis adgreditur.

The tomb of venus, or a certain method for people to knovv, if they are cured, or not: vvith effectual remedies to eradicate all noxious remainders, &c. Lond. 1710. 8. Videtur versio esse, cum addatur esse extranei medici.

In JOH. SPINKE *London's medical informer* pag. IV. est de morbo venereo ejusque curatione, Londini 1710. 8. *

DALES *Pharmacologia* Londini 1710. 8. recusa & 1718. 12. inter optima materiæ medicæ compendia est. Repetitur in botanicis, totum tamen ambitum medicamentorum simplicium continet.

CAR. FRANCISCUS COGROSSI multos libellos reliquit ut, *della natura ed uso della corteccia del Perù*, Crema 1711. 4. 1718. 4. * & *giunta al trattato della china china*, Crem. 1716. 4. * & *nuova giunta ad eumd. l.* Crem. 1718. * *de praxi promovenda*, ibid. 1714. 8. * dissertatio qua ostendit *non dari medicinam universalem*, Patav. 1723. 8. * EJUSD. pluscula *opuscula* sunt in iis quæ *scientifica* dicuntur, ut in Tom. VI. de mercurio, mimosa, saccharo, quod dicitur aves occidisse: In Tom. VIII. *de china china*, idem forte quod Cremæ prodierat: in Tom. XII. de vesicantibus: in Tom. XIII. de medicina in genere: in Tom. XIV. de usu olei amygdalarum dulcium in colica inflammatoria, & pro venæ sectione in phthisica febre: in Tom. XV. de febribus non curandis: in Tom. XVI. de insania: in Tom. XVII. de medicina sympathetica: & alia.

NICOLAI CRESSENZO S. CRESCENTII *tractatus physico-medicus in quo morborum explicandorum potissimum febrium nova proponitur ratio*, Neapol. 1711. 4. Pro curatione quæ aquis fit gelatis contra theorias SYLVII & HELMONTII, & contra fermenta & calidorum medicamentorum in febribus usum dicit. EJUSDEM *raggionamenti intorno alla nuova medicina dell' acqua coll' aggiunta d' un breve metodo da praticarsi l' acqua anche da coloro che non sono medici*, Neapoli 1727. 4. Aquæ nivatæ usum, ex Hispania receptum, inde adhibitum ab ANTONIO MAGLIARI, vehementer laudat, a ratiocinio & inprimis ab experimento, ad febres acutas in universum, ad erysipelaceas febres, & intermittentes, & cum interno abscessu, conjunctas; ad variolas, lienteriam, empyema, apoplexiam, hydropem, ad euthanasiam. Addit cautelas. Dare eam oportet in paroxysmi incremento. Requirit diætam valde parcam, & copiose præstat bibere, quam parce. Prognoses, dosin & alia ad cautum usum requisita fuse adjicit.

CHAMBON *principes de physique raportés à la médecine pratique*, Paris. 1711. 12. 1714. 12. 1717. 12. * ridiculus chemici liber.

HENRICI ELIÆ HUNDERTMARK, medici Cizensis, *medicinischer extract von einem duzt der schvveresten krankheiten vvelche er (und zvvar die franzosen ohne salivation) vermittelst der diaet und seiner remediorum glücklich curirt und mit exempeln erleuchtet*, Lips. 1712. 8. * libellus pro vendendis medicamentis scriptus.

JOH. BURING *anleitung zur arzney kunst*, Lips. 1711. 8. *

DEMOCRITI CHRISTIANI sive DIPPELII, celebris chemici, & naturalis religionis acerbi defensoris, *vita animalis morbus & medicina* prodiit Lipsiæ 1711. 8. Lubec. 1730. 8. & auctius germanice cum titulo *krankheiten des animalischen lebens* & utilibus notis, Franc. Lips. 1736. 8. Omnem praxin ad pauca remedia reduxit, & oleum animale suum omnibus convulsionibus inprimis opposuit, cujus medicamenti alii laudes recitant, alii vituperia, interque istos auctor versionis. Ad hydropem laudat baccas juniperi cum armoracia. Calculum etiam dissolvisse dicitur, sed ea omnia non gesta sunt coram idoneis testibus.

J. PHIL. HERTODT *medicus euporistus duodecim medicamentorum*, Haag. 1711. 8. superstitiosa varia continet.

HENRYK BUYZEN *practyq der medicynen*, Haarlem 1711. 8. * cum notis ALMELOVEENII.

J. JOACH. la GRUE *korte reden over de nuttigheyt der salivatie & hoe men dezelve veiliger vortzetten zal*, &c. Amsterd. 1711. 8. *

COV-

COUVART *pratique abrégée de médecine & des médicamens*, Paris 1711. 12. Compendium alphabeticum.

ELIÆ CAMERARII, olim præceptoris nostri, multa sunt scripta, quæ ad praxin faciunt, ipse tamen in erudito otio inter libros suos consenuit. EJ. disputatione *de salivatione sine salivatione* prodiit Tubing. 1711. 4. EJUSDEM *dissertationes epistolicæ Taurinenses medicæ & physicæ*, Tubing. 1712. 8. Morborum aliqua exempla etiam habet, ut tamen historice & critice inprimis scripserit. Tractatum *de morbo catarrhali* diximus. EJUSDEM *specimina medicinæ eclecticæ*, Francofurti inpressa sunt 1713. 4. In pathologicis scripsi, contra MORTONI theoriam febrium varia hic haberi, & contra systema BAGLIVII de fibra solida, VIEUSSENIIque theoriam delirii & melancholiæ. EJUSDEM *conamina medicinæ conciliatricis*, ibid. 1714. 4. Contra TSCHIRNHAUSII nimis simplicem medicinam objectiones proponit. EJUSDEM *systema cautelarum medicarum*, Francof. 1721. 4. aliqua etiam practica continet.

In DANIELIS LUDOVICI operibus omnibus, Francof. 1712. 4. recusi sunt duo libri *de morbis castrensibus & dysenteria* alibi tacti, & *observationes* 48. quas in E. N. C. ediderat.

J. ADOLPHUS VVEDEL (G. VVOLFGANGI fil.), Jenensis Professor, *de conjectura medica artificiosa*, Jenæ 1712. & alias disputationes edidit.

CHRISTIAN VVEISBACH *vvahrhaftige und gründliche cur aller dem menschlichen leibe zustossender krankheiten*, Argentor. 1712. 1732. 8. & alias. Ad STAHLII theoriam.

MAXIMILIANI PREUSS *agendorum apud ægros Ilias in nuce*, Breslau 1712. fol. Compendium nempe praxeos.

J. HENRICUS HEUCHER, Professor VVittebergensis & archiater Saxonicus, disputationes inprimis practicas dedit, ut illam *de cautionibus in curando scorbuto necessariis*, VVittemberg. 1712. 4. EJUS *opera omnia* a CHRISTIANO FRIDERICO HÆNELIO olim amico nostro, ejusque fratre edita sunt Lipsiæ 1744. & 1745. 4. vol. 2. quibus aliqua practica facili dictione conscripta continentur.

FRID. VVILH. STEURLIN *de peste & morbo contagioso*, Lips. 1712. 4. * EJ. *Kurtze und vvohlmeinende unterrichtung vvie sich iedermann bey grassierender Ruhr mit und ohne fieber verhalten und vervvahren kan*, Lubben 1719. 4. *

J. JAC. BRAUNER *thesaurus sanitatis* P. I. Francof. 1712. 4. P. II. 1713. ibid. * EJ. *vveiber und kinder artzt*, Francof. 1713. 8. * EJ. *pestbüchlein*, Francof. 1714. 8. *

AL. CH. GAKENHOLTZ *pro advertenda peste*, Helmstadt. 1712. 4. disputatio.

DAVID FRIEDEL medicamentorum venditoris *Frauenzimmer medicin*, Lips. 1715. 8. * EJ. *verderbte medicin oder 25. darinn viele misbraüche der medicin gezeigt... nebst anvveisung vvie die curen nach* BOHN RIVIN, STAHL'S *lehre anzustellen*, Lips. 1722. 8. * EJ. *anmerkungen über viel schvvere krankheiten und dafür dienende artzneymittel*, Lips. 1720. 8. * Rostoch 1724. 8.

LUDOVICI VITI phil. & med. lect. *sopra la cura de' vajuoli*, Perug. 1712. & 1713. 8. Methodum refrigerantem in variolis summa cum constantia adhibuit, lecto exclusit ægrum ante diem quartum, noluit fenestras claudi, propinavit decoctum ficuum cum lacte, aliaque lenia, venam secuit, quoties tussis accederet. Duo VIRI, discipuli VITI VIRGILIUS LOCCHI & LUDOVICUS MARITTI, Venetiis anno 1745. 8. ediderunt, a morte auctoris *dialoghi d' un Romano, e d' un Bolognese sopra la cura de' vajuoli secondo le dottrine di* L. VITI. *Aggiunse un discorso dell' influenza catarrale occorsa in Perugia l' anno* 1713. quo catarrhus post humidum autumnum epidemicus cum gravi febre conjunctus describitur.

.... MARAFFI *quesiti intorno alla medicina*, Lucca 1712. 4. *

La Ruota spezzata, Colon. 1712. contra ROTARIUM. *

LOUIS BELLE FONTAINE *medicine dogmatique méchanique*, Amstelod. 1712. 8. *

PHIL. VVOODMANN *medicus novissimus*, Londin. 1712. 12. *

J. VVHITE *nevv and exact observations on feavers*, Londin. 1712. 8. sanguinis missiones pro pondere corporis ægroti temperare suadet, & amplas omnino, ut vir 200. Librarum amittat uncias 60. 70. vir 150. L. uncias 50. 60.

J. BAPTISTÆ VERNA *pleuritis morborum acutorum princeps*, Venet. 1713. 4. Observationes in regno Neapolitano factæ sunt. HIPPOCRATEM inprimis sequitur. Pleuritidem in pleura etiam sedere confirmat, plerumque tamen in musculis. Inflammationem in venis obstructis & varicosis locum habere posse adfirmat. Sputa derivat ab arteria bronchiali. Prognosis

gnosis ad morem COORUM præsagiorum addit. Curat per venæ sectionem iteratam, nitrosa, expectorantia, etiam Ceti sperma. BELLINI præcepta in revulsione sequitur, neque a venæ secandæ necessitate aut infantes excipit, aut feminas gravidas. Multum tribuit oleo amygdalarum dulcium. Historias HIPPOCRATICAS pleuriticorum commentario illustrat. EJUSDEM *phlebotomia princeps medicamentorum*, Patav. 1716. 4. Defendit venæ sectionem, ipse ex HELMONTIANA secta conversus, etiam in malignis vulgo sic dictis morbis, & inprimis in brachio suadet adhibendam, &c.

Parere del D. N. N. *intorno la domanda fattagli dal* S. MATTEO GIORGI *riguardante un certo libruccio stampato in Lucca*, Genova 1713. 4. * Opus ANTONII FRANCISCI BERTINI, lites continens publico non utilissimas; ipse pro GEORGIO contra FERRARIUM scripsit.

ANTONIO MESSERI di Bibbiena *lettera al* S. G. P. FERRARI *in risposta alla risposta data dal medesimo al* S. MATTEO GIORGI, Lucca 1713. 4. *

BARTOLOMEO CORTE *riflessioni sopra il salasso*, Milano 1713. 12. *

MARIA CHIARIANNA *desider. amico medico*, Padova 1713. 8. Veron. 1724. 8. *

NICOLAI LANZANI *metodo di servirsi dell' acqua fredda*, Neapoli 1713. 4. *

EMANUELIS TIMONII Liber *de variolarum historia quæ per inoculationem excitantur*. dicitur Constantinopoli 1713. prodiisse, qua primum hæc nova operatio Europæ innotuit, ex Circassia advecta. Eum Librum non vidi, sed conf. *J. de Trevoux* 1715. oct.

Discours contenant les meilleurs effets de la pierre néphritique, Orleans 1713. 12. *

ALEXANDRI SCHAMSKY, Physici Olmucensis, *freund in der noth oder gründlicher unterricht vvie ein ieder bey jetzt grassierender seuche sein eigner medicus seyen soll*, Prag. 1713. 8. EJUSD. *promtuarium parvum medico-practicum*, Norimberg 1714. 4. spissum volumen est, quo praxis fere ETTMULLERIANA & diaphoretica traditur.

Kurtzer unterricht vvie sich der gemeine mann vor der grassierenden ruhr und pest seuche vervvahren un curiren könne, Helmstätt 1713. 8. *

Aufsatz vvie der gemeine mann vvieder die ansteckende seuche selbst sich schützen könne, VVien 1713. 8. *

HENRICI ALEXANDRI NIESER *sicherer vveg vermöge einer Panacea tartarea die Franzosen ohne salivation nebst andern krankheiten zu curiren*, Berlin 1713. 8.

J. J. JANTKE Professoris Altdorfini *unterricht vvie man sich bey der pestilenzialischen seuche vervvahren und davon befreyen könne*, Sulzbach 1713. 8. * EJ. *selectus materiæ medicæ tabulis* 68. *exhibitus* Norimberg. 1720. 12. 1731. 12.

HENRICI HENRICI *de usu corticis chinæ febrifugo cauto & suspecto*, Hall. 1713. disputatio. Credit inde oriri arthritides, hecticas, alvum adstringi, recidivas fieri.

IMMANUEL VVEISMANN *fata & impostura variolarum*, Ulm. 1713. 4. *

J. BAPTISTÆ VVERLOSCHNIG *curationis verno-autumnalis abusus*, Francof. 1713. 8. *

MARCI GERBEZ *intricata medica extricata*, Francof. 1713. 4. *

ERNST. GOTTHOLD STRUVE *von den frühling und herbst curen*, Prenzlau 1713. 8. * EJ. *entvvurf des zuverlässigen gebrauchs einiger medicamenten*, Kiel 1737. *

ARCHIBALDUS PITCARNE dictus est inter physiologos, iatro-mathematicus, ex celebrioribus, BELLINI amicus, Præceptor BOERHAAVII, qui multa ab eo recepit. EJUS aliqua practica sunt. In *dissertationibus medicis* quæ Edimburgi 1713. 4 Roterdam. 1714. 4. & Venetiis 1715. 4. excusæ sunt, *octava* est de febribus, in qua sudorifera medicamenta contra purgantia tuetur. *Nona* est *de opera quam in sanandis morbis præstant corpora acida & alcalica*: ubi ostendit, non ob acidam obve alcalinam naturam medicamenta operari. Post mortem PITCARNII *elementa medicinæ mathematica* prodierunt Londini 1717. 8. recusa in collectione operum Leidensi 1737. 8. & Londinensi, ni fallor, anni 1727. 8. quæ anglico sermone prodiit. Ea elementa satis vitiose exstant, ut in *Edimburgensibus actis* monetur, in iis proponitur valde altisonum systema iatromathematicum, ad BELLINI sententiam, a quo PITCARNIUS venæ sectionis theoriam habet, vertiginis theoriam, alia. Paradoxus cæterum curator fuit, qui emetica laudet in partu difficili.

LUDOVICO ANTONIO MURATORI *del governo della peste, e della maniera di guardarsene*, Modena 1714. *

JOSEPHI MARIÆ XAVERII BERTHINI *theses e sacriori medendi methodo deprompta*, Florent. 1714. fol. *

BAR-

BARTOLOMEO MARZI *giustificazione contro l' ingiusta condanna fattagli dal* S. J. G. PAOLO FERRARI, Colonia 1714. 4. de curatione ægroti se purgat, quam accusaverat FERRARIUS. *

BROVVNE'S *institutions de physick*, Lond. 174. 8. *

JOHN CATHERVVOOD *method of curing apoplexy*, Londin. 1714. 8. 1715. 8. In appendice agit de usu & abusu medicinæ, & epistolam dat ad F. SLARE de bezoardicis. Arteriotomen defendit, & præfert venæ sectioni.

MICHAELIS ERNESTI ETTMULLERI, MICHAELIS f. Professoris Lipsiensis, doctæ exstant disputationes, inter quas est *de effectibus musices in hominem*, Lips. 1714.

J. JAC. ROSENSTENGEL *myrothecium medico-practicum*, Francof. 1714. 4. * Videtur esse compendium materiæ medicæ. EJ. *medicus practicus clinicus forensis*, ibid. 1717. 4. * compendium nempe medicinæ.

In celebri Libro JOSEPHI GAZOLA, quo medicinam refutare conatus est, & quem in historicis diximus, venæ sectionem imprimis & plethoram etiam refutat.

JACOBI PILARINI *nova & tuta variolas per trasplantationem excitandi methodus*, Venet. 1715. 12. * inoculationem nempe describit, quam viderat Constantinopoli in usu esse, ubi, & in VValachia, medicinam fecerat. Vita recensetur in *Giorn. de letter. d' Ital.* T. XXXI.

Heilsame mittel vvieder die grassierende seuche unter dem Hornvieh. Hall. 1716. 4.

HENRICUS HAGUENOT in celebri illa *de ileo* disputatione, Monspelii anno 1715. defensa, valde suadit flatum in ileo per anum adigi. EJ. *an tympanitidi carminativa*, Monspel. 1716. 8. EJ. *mémoire contenant une nouvelle méthode de traiter la verole*, Montpellier 1734. 8. nempe balneo moderari vim argenti vivi per frictiones introducti suadet, quo obtineatur, ut absque noxia violentia fungatur officio.

PETER KENNEDY *essay of external remedies*, Londin. 1715. 8. Utilia esse medicamenta per poros cutis adplicata, minus enim mutari, quam in ventriculo, etiam purgari eo modo posse, & vomitum moveri, & omnes morbos sanari.

General observations and prescriptions in the practice of physick by a London Physician, Lond. 1715. 8. *

J. CONRADI BARCHUSEN, Professoris Ultrajectini, *collecta medicina practica*, Amstelod. 1715. 8.

FERDINANDI CAROLI VVEINHARD Professoris Oenipotani *medicus officiosus praxi rationali & selectis formulis instructus*, Norimberg. 1715. 8. 1723. 4. cum *commentario* J. F. LOEUVV, * EJ. *nucleus universa medicina in tres partes distributus*, quarum 2. est praxis, Patav. 1715. 8. 1728. 8. *

CHRISTOPHORUS de HELVVICH, diversus ab Uratislaviensi medico, Tennstadii & Erfordiæ vixit, & multa hinc inde collegit, vertit aut edidit, tum suo, tum peregrino nomine: & suo quidem imprimis *Grund und Lehrsäze der medicin*, Lips. 1715. 8. * *Geheimer medicus*, Francof. 1725. 8. * *Haus medicus und land barbier*, Lips. 1719. 8. * *Armer leute haus medicus*, Francof. 1716. 8. * *Frauenzimmer und kinder apotheke* 1700. 12. * *Anmerkungen von allerhand raren medicinischen dingen*, &c. Erfurt. 1711. 8. 1710. 8. cum nonnullis responsis & consiliis. Tum cum falso nomine VALENTINI KRAUTERMANNS *vveiberkrankheiten* Lips. 1711. 8. * *de urina, pulsu & vena sectione*, Lips. 1723. 8. * *Praxis medica vvie eine krankheit vvohl zu erkennen und die cur sicher einzurichten*, Arnstatt. 1734. 8.* *VVie das ächzende hüfte, rük und lendenvvehe zu curiren*, Arnstatt. 1746. 8. *Consilia secreta von vveiber krankheiten*, Lips. 1742. 8. *

J. NICOLAI MARTII *de magia naturali ejusque usu medico*, Lips. 1715. 4. *

J. CASPAR MANGOLD *materia medica idea nova tripartita*, Basil. 1715. 8. *

RUDOLPHUS JACOBUS CAMERARIUS, frater ELIÆ natu major, & pariter Professor Tubingensis, vir minime de vulgo, ut adparet ex ejus Epistola *de sexu plantarum*, multas disputationes utiles reliquit, ut eam *de consilio ad podagram internam Anglicano*, Tubing. 1716.

J. SIM BAUERMULLER, præcipui discipuli STAHLIANI, *specimen theoria medica ... therapiam comprehendens*, Norimberg. 1716. 8. de mendis ipse auctor conqueritur.

Le BRETON *remédes choisis de médecine & de chirurgie*, Paris. 1716. 8. *

JOSEPHI LANZONI Ferrariensis, varie docti viri & collectoris, *Adversaria & consultationes medica*, Ferrariæ edita sunt 1716. 8. quorum, quæ *consultationes* vocantur omnino 174. exstant

exstant in *secundo* tomo operum Lausannæ anno 1738. 4. recusorum. Sic in T. III. *Adversaria, animadversiones* & aliqua practica exstant. Sed non videtur praxis præcipua cura LANZONI fuisse.

VVYERI GUILIELMI MUYS *dissertationes & observationes de salis ammoniaci ad febres intermittentes usu*, Franeker 1716. 4. Egregie docet per observationes, febres intermittentes sale ammoniaco fugari posse, quam efficaciam ejus salis nos etiam, & CL. BRENDELIUS in acutis febribus observavimus, nihilo deteriorem quam nitri, & etiam meliorem, quoties alvum laxam esse non convenit.

LEAL LEALIS *hebdomada febrilis* P. I. Patav. 1717. 4. *

VINCENZIO RENZONI *difesa dell' impropria censura fattagli dal* D. BERN. MARIANI, Lucca 1719. 4. * & contra eam *risposta dal* D. BERNARDINO MARIANI *alla difesa del* D. V. RENZONI, Lucca 1718. 4. *

J. BAPTISTÆ GUASTALDI *Ergo febribus intermittentibus china china*, Avignon 1718. 8.*

GERHARD GORIS *mercurius triumphator in morborum chronicorum curatione*, Leid. 1717. 8. *

J. CHRIST. SPROEGEL *kinder pflege*, Hamburg 1717. 8. *

GREGOR. THEOD. BARTHOLDI *opera medica*, Francofurti 1717. 4. prodierunt, quibus imprimis *praxis clinica* continetur.

Haus artzney, Buding 1717. 8. *

LUDVVIG VVILHELM v. KNORR *Venus à la mode oder vvle die im schvvang gehende venerische gehende venerische Krankheiten sicher und gevvis ohne ein gran des mercurii zu curiren*, Lips. 1717. 8. * EJ. *von frauenzimmer Krankheiten*, Lips. 1747. 8.

URATISLAVIENSIA Acta *oder einiger Breslauischen medicor. Samlungen von natur, kunst und literatur geschichten* cœperunt edi Uratisl. 1718. auctore imprimis JOHANNE KANOLD, STAHLII discipulo. Maxima pars practici argumenti est, ut epidemicorum morborum historiæ, observationes rariores, & nova inventa medica omnis generis. Ita de variolarum inoculatione anno 1724. 1725 1727. & alibi plurima hic habentur, & de lite circa venæ sectionem in pleuritide, de oleo animali DIPPELII, de inutilitate sanguinis epileptici, &c. Ut tamen memor sis, opium, corticem, & quæ non STAHLII sunt, ubique hic deprimi. CL. BUCHNERI continuatio sub nomine *miscellaneorum* perinde practica plurima continet.

GEORGIUS PHILIPPUS NENTER, Professor Argentoratensis, ex scriptis STAHLII (quem non audivit) in ejus sectam transiit. EJUS *fundamenta medicinæ* Argentorati anno 1718. & 1721. 4. vol. 2. prodierunt recusa Argentor. 1750. 4. Plurima practica sunt, tabularum modo disposita, in quibus omnium morborum curationes habentur.

J. SAMUELIS CARLII, Medici Budingensis, & aliquamdiu archiatri Danici, quem STAHLIUS cum BHUERMULLERO pro præcipuo suo discipulo adgnovit, *therapia generalis & specialis*, Hall. 1718. 4. Morborum curationes & cautelas ex præceptis magistri sui tradit, calidam methodum passim secutus. EJ. plurima alia sunt opera *hausarzney vor die armen*, Buding 1717. 8. *specimen historiæ medicæ*, Hall. 1719. 4. quo & ipso habetur therapia morborum. *Medicina pauperum oder armen apotheke*, Buding 1719. 8. 1721. 8. cujus tertia pars est therapeutica. EJ. *nosocomium academicum seu pia desideria in anlegung eines lazareths zur etablirung der medicinischen und physischen vvissenschaften*, Buding 1719. 8. * EJ. *pestengel seu consilia ad pestem*, ibid. 1721. 4. EJ. *therapia dogmatico-clinica ichnographice delineata*, Budingen T. I. & II. 1720. 8. & 1737. 8. EJ. *ichnographia praxeos clinicæ*, Buding 1722. 8. EJ. *von den schädlichen früchten des vielen arzeneyens*, Schafhus 1724. 8. EJ. *synopsis medicinæ Stahlianæ*, Hall. 1725. 8. EJ. *zeugnüsse von medicina morali*, Buding. 1728. 8. * Collectæ disputationes de abusu aquarum mineralium, de diæta, &c. EJ. *medicinische rathschläge*, Buding 1733. 8. * EJ. *therapia dogmatico clinica*, Buding. 1737. 8. EJ. *erfahrungs gründe von des blutlassens vvahrem gebrauch und misbrauch*, Altona 1738. 1742. 8. * EJ. *medicinische und moralische untervveisung*, Buding. 1744. 4. * EJ. *historia medica pathologico-therapeutica* T. II. Hafn. 1738. 8. Historiæ morborum curationum propriarum. Revisa est a J. JACOBO SCHLIERBACH. EJ. *medicinische bedenken*, Hall, 1747. 8. *

GEORGII CLACII de eadem secta *observationes chirurgico practicæ*, Hanover. 1718. 8. magis tamen chirurgice. EJ. *gründlicher bericht von einigen specificis vvieder die Lungensucht*...

EJUSD.

EJUSD. *consilia medica über rare casus in gefährlichen Krankheiten hectica und schvvindsucht* F. Lipl. 1739. *

MICHAEL ALBERTI, Professor Halensis, etiam nunc superstes, fortis STAHLIANORUM dogmatum defensor, auctor est pene innumerarum disputationum, quarum plerasque omittimus, & multa etiam majora in STAHLII sensum edidit, & contra mechanicos acriter pugnavit. EJUS est *sincera & justa responsio de pedantismo medico adversus absurda aurifulminantis defensionis* (P. VVOLFII) Hall. 1718. recusa in *scriptis philosophicis*. EJ. *introductio in universam medicinam practicam specialem & specialissimam*, Hall. 1721. 4. grande opus. EJ. *systema jurisprudentiæ medicæ quod* Hall. 1725. 4. incipit edi, & cujus volumen VI. Gorlizii anno 1747. 4. prodiit, passim etiam in posterioribus tomis consilia medica continet, casusque practicos, ad hæmorrhoidum negotium, ad accusationes corticis peruviani aliaque. EJ. *epistola qua thermarum & acidularum idolum medicum destruit*, Hall. 1713. 4. EJ. *de catarrho suffocativo efficaci ejusdem remedio tractando*, Hall. 1720. 4. EJ. *de mercurii dulcis singulari usu in desperatis morbis* 1724. 4. EJ. *de resuscitatione semimortuorum medica*, Hall. 1725. disputatio EJ. *specimen medicinæ theologicæ*, Hall. 1726. 8. EJ. *de viribus medicatis olei animalis*, Hall. 1733. 4. Londin. 1732. 8. EJ. *de medicina moratoria*, Hall. 1743. 4. De *medicamentorum modo operandi in corpore vivo*, Hall. 1720. De *resuscitatione mortuorum medica* 1725.

JOHANNIS JUNKERI, qui & ipse de STAHLII secta nostro ævo supervivit: multa scripta sunt, omnes enim medicinæ partes in tabulas conjecit, & ad STAHLII mentem tradidit. EJUS *conspectus medicinæ theoretico-practicæ* (cum ipsius STHLII præf.) prodiit primo Halæ 1718. 4. recusus 1725. 4. & 1735. 4. EJ. *conspectus theoriæ generalis methodo Stahlianæ conscriptus*, Hall. 1725. & 1736. 4. editus est. EJUS multæ sunt disputationes, ut *specimen pathologico-therapeuticum in casu terrificis motibus complicato* 1740. 4. disputatio. *De novo methodo curandi epilepsiam absque specificis*. Hall. 1741. 4. & aliæ.

J. DANIEL GOHL, Practicus, nihilominus acris in adversarios STAHLII, edere cepit anno 1717. *Acta medicorum Berolinensium* Berolin. quorum XXI. volumina in 8. prodierunt. Maxima pars practica est, & historias epidemiarum, aut singularium etiam morborum continet, cum curationibus. GUNDELSHEIMERI methodum recenset, qui vehementibus & repetitis emeticis febrem petechialem adgrediebatur, sed ipse in temeraria curatione periit. Arnicæ vires in resolvendo sanguine, veronicæ pratensis teucrii folio aptitudinem pro usu theiformi, vulnerario resolvente, heliotropii vim ad oculorum morbos, sabinæ ad calculum pellendum, iridis in hydrope, salis Epsoniensis in morbis hæmorrhoidariis, sulfuris antimonii in catarrho suffocativo, vesicantia in variolis, decoctum D. BEHRENS in podagra, & alia laudat. Arsenici temerarias adversus febres laudes rejicit. Corticem in febribus tertianis autumnalibus profuisse fassus est. Venæ sectionem plerumque, etiam in peripneumonia, video neglexisse, in apoplexia vero rejecisse. Variolarum tum inoculationem, tum curationem GUNDELSHEIMERIANAM accusat. EJ. sub nomine URSINI VVAHRMUND *versuch patriotischer gedanken über den von vorurtheilen kranken verstand besonders in der therapie der medicorum nebst vorschlag vvie derselbe zu curiren*, Berlin. 1727. 8. Contra mechanicos & Cel. BURGGRAVIUM. EJ. *compendium oder anleitung zur praxi clinica*, Nuremberg 1733. 8. Sibi etiam vindicat in ACT. BEROL. p. 97. G. M. M. P. T. BLAZER *compendium novæ & succinctæ praxeos medicæ*.

GOTOFREDI KLAUNIG *nosocomium charitatis*, Uratislav. 1718. 4. ob curationes morborum huc etiam spectat.

J. JACOB REICH Stahliani, *kurtze und gründliche anvveisung vvie des menschen gesundheit zu erhalten und den krankheiten mit vvenigen arzneyen abzuhelfen*, Buding 1718. 8.*

SAMUEL FORBIGER *der vernünftige medicus in... der praxi*, Lipl. 1718. 8. 1726. 8. 1735. 8. Ad Stahlianam mentem & ipse se scribere profitetur, adeo addictus calidæ theoriæ, ut etiam in pleuritide suis essentiis fisus, venæ sectionem omittat.

SIG. JAC. APINI *fasciculus dissertationum medicarum*, Altorf. 1718. 8. * Ad Physiologiam & historiam animæ.

Mle CROM *expériences curieuses concernant la médicine*, Paris. 1718. 12. * Arcanorum venditrix.

PATRIK BLAIR *miscellaneous observations in physik, anatomy, surgery, botaniks*, London. 1718.

1718. 8. Ad praxin varia pertinent. Luem veneream epidemice absque coitu ortam fuisse credit. Balneum frigidum in mania laudat, &c.

J. F. NICHOLSON *the modern siphilis or the true method of curing the veneral disease*, London 1718. 8. *

EDVVARD STOTHER *disc. of causes and cures...* London 1718. 8. * EJ. *essay on sickness and health*, Londin. 1728. 8. * EJ. *lectures on the rationale of medecines*, Lond. 1731. 2. vol. 8. *

DOMINICI GAGLIARDI *idea del vero medico*, Rom. 1718. 8. EJ. *infermo instrutto*, ibid. 1719. * EJ. *degli abusi introdotti ne' purganti ovvero relazione nella quale si mostra l' origine cura e preservativo de' mali di petto che corrono*, Rom. 1720. *

ANTONII PELLISERI, sive potius FRANCISCI CHICOINEAU nunc archiatrorum comitis, quæstio medica, *Ergo ad curandam luem veneream frictiones mercuriales non in hunc finem adhibendæ ut fluxus salivæ excitetur*, Monspel. 1718. Parciorem & interruptum usum mercurii laudat.

AEGIDII PIAZZONI *phlebotomia esaminata*, Mediolan. 1719. 8. pro venæsectione.

JOHANNIS ALLEN *synopsis medicinæ practicæ universæ*, Londin. 1719. 8. 1729. 8. Amstelod. 1723. 8. & 1730. 8. auctior Venet. 1732. 8. Francofurti 1749. 8. Gallice *abregé de route la médecine pratique*, Paris. 1727. 12. vol. 3. vertente J. de VAUX & multis aliis scriptorum locis auctior, Paris. 1741. vol. 7. 12. Admirator BOERHAAVII, non tamen discipulus, morborum descriptiones & curationes ex vastis operibus in breve compendium stipare adgressus, operæ pretium fecisset, si selectum meliorem adhibuisset, omittit autem HIPPOCRATEM, ARETÆUM, ALEXANDRUM, BALLONIUM: ETTMULLERUM vero ad singula capita exscribit. Formulas pro tironibus addidit.

J. SAM. LEDEL *zufällige gedankeu vvie man sich vor allen ansteckenden und pestilenzialischen fiebern præserviren und curiren soll* 1719. 4. EJ. *breviarium epistolicum medico-consultatorium*, Sorau 1738. 8. *

JOAN de KINDER & GUILIELM FRANC. de VVINT *nucleus materiæ medicæ*, Bruxell. 1719. 8.

JOH. DOMIN. VANDI *de remeniis* 1720. 4. *

CAROLI ANTONII ALIDI *somnia medica*, Lodi 1720. 4. *

GASPARI CUCCHI *phlebotomia obsoleta*, Bergomi 1720. 8. *

J. BAPT. DAVINII *de potu vini calidi* Mutin. 1720. 4. & Ed II. Mutin. 1725. 4. acc. diss. CL. VALISNERII *dell' uso e dell' abuso delle bevande e bagnature calde o fredde*. VALISNERIUS equidem contra Neapolitanorum & Siculorum medicorum morem dandæ in febribus frigidæ pugnat, multis epistolis, DAVINIUS autem & VALISNERIUS in morbis ventriculi aliisque impense vinum calidum laudant. Adjecta est L. A. MURATORII *de potu calido vett.* epistola. Deinde ipse ANTONIUS VALISNERIUS nobilis Scandianus, Professor Patavinus, maximam quidem vitæ partem trivit in re naturali & insectorum historia, praxin tamen etiam adtigit. In *raccolte di varie osservazioni spettante all' istoria medica e naturale*: & in *estratti di varie osservazioni dell' autore, in raccolta d' alcune lettere scientifiche scritte a suoi amici* plura bonæ notæ, imprimis de vanis præsidiis ad venena adhibitis proponit. In *consulti medici* multa theoria est, quæ ad acidi & alcali hypothesin vergit.

JOH. VVOODVVARD primo lintea vendidit, inde in cultorem historiæ naturalis & medicum evasit, cum laude industriæ & ingenii, ut tamen aliquid nimii in eo esset, quod agebat. EJ. *medicina & morborum status imprimis de variolis*, Lond. 1718. 8. Tiguri 1720. 8. Variolarum sedem in ventriculo ponit, & in salibus nimis acribus, hinc rejecta omni alia medicina morbum emeticis, inde vero oleosis & unguentis sanare adgreditur, vehemens in FREINDII curationes & MEADIUM censor. Amicus ejus edidit, ibid. 1719. 8. *a sober vindication of* D. VVOODVVARD, qua in FREINDIUM declamat. Aliqua reposuit in nupero de variolis opere MEADIUS.

Recueil de méthodes de traiter la varole, Trevoux 1720. 8. *

GUALTHERI HARRIS libellum *de morbis infantium acutis* jam diximus. Bonus senex vixerat & artem exercuerat in exercitu R. GUILLIELMI III. ut archiater ad familiam. EJ. *de peste dissertatio* ac *descriptio inoculationis variolarum*, Londini prodiit anno 1721. 8. In peste quidem non vult claudi ægrotorum domos; in principio mali suadet usum tartari emeti-

emetici, aut vitrioli albi; inde diaphoretica mitia, ut serpentarium virginianam, flores chamæmeli, vinum, acetum, fonticulos, setacea. Ad variolas, experimenta in Brittania facta citat. EJ. *dissertationes medico-chirurgicæ habitæ in Amphitheatro Soc. Reg. Med. Londin.* 1725. 8. Pleræque huc faciunt. In variolis rejicit medicamenta calida, Sydenhamianam tamen cervisiam, qua auctorem valde delectatum fuisse monet, minus probat. In morbillis gummi tragacanthæ laudat, ad tussim. In febribus probat aquæ frigidæ usum. Venæ sectionem maximam in æstuosis regionibus ferri monet, simplicia medicamenta compositis præfert.

DOMENICO BOTTONE *preserve salutevoli contro il contagioso malore*, Messin. 1721. 4. *

DONDUCCI *delle precauzioni del cerusico in mezzo alle pesti*, Bologna 1721. 4. *

Numerosos cæterum *de peste* libellos occasione Massiliensis stragis scriptos, non repeto.

HERMANNI OOSTERDYCK SCHACHT, Professoris Leidensis, *medicinisch collegium über die praxin*, Arnstat. 1721. 8. * videtur liber suppositititius.

J. HENRICI FURSTENAU *de iis quæ desiderantur in praxi medica*, Francof. 1721. 8. omnia vero desiderata conjuncta, Lips. 1727. 8.

GEORGII DETHARDING, Rostochiensis olim, deinde Hafniensis Professoris, qui & ipse STAHLII sententiam secutus est, multa sunt opuscula, ut *historia inoculationis variolarum*, Rostoch. 1722. 4. *Meditatio physico pathologico-therapeutica de morte*, Rostoch. 1723. 4. Dissertatio *de methodis medendi in medicina & chirurgia suspectis*, Hafn. 1737. 4. *de novo specifico in quartana*, Hafn. (pulvere nempe anthelminitico.) EJ. est *enodatio quæstionum spinosarum ad historiam medicam de missionibus sanguinis artificialibus*, Hafn. 1738. 4. de vario nempe modo mittendi sanguinis ejusque antiquitatibus. EJ. *fundamenta methodi medendi*, Hafn. 1743. 8. Compendium. EJ. *de specifico prophylactico oculorum*, Hafn. 1745. 4. nempe lotione quæ aqua frigida fit.

Acriter pro eadem STAHLII secta olim pugnavit ANDREAS OTTOMARUS GOEKICKE, Professor Francofurtensis ad Viadrum. EJ. sunt disputatio *de emollientium & derivantium genuina operandi ratione*, Francof. ad Viadr. 1721. 4. disputatio *de impostura corticis peruviani*, Francof. 1727. 4. disputationes *de laude febris falso suspecta*, ibid. 1733. 4. contra ILL. VVERLHOFIUM, scripta contra quem etiam GOELICKII, ut videtur, scriptum est, *Anonymi epicrisis in excerptum ex literis* D. P. G. VVERLHOFII F. Lips. 1735. valde, ut ex titulo colligo, acerbum, nam nunquam legi. Ejusd. est *medicina practica clinica & forensis*, Lips. 1735. 4. EJ. *institutiones medicæ secundum principia mechanico-organica*, Francof. ad Viadr. 1735. 4. EJ. dissertatio *de methodo curandi hæmorrhagias spontaneas excedentes*, ibid. 1741. 4. In *selectis* etiam *medicis* pleraque practici argumenti sunt.

Hoc tempore modus invaluit Circassicus, quo variolæ benigniores ex ægro homine in alium transfunduntur, eo fine, ut ejusdem, mitioris nempe generis variolæ, ex eo fermento proveniant. De ea nova curandi methodo plurima scripta prodierunt, in Anglia imprimis, quæ hic conjunctim tradam, cum alii scriptores vehementer approbarent novum inventum, alii rejicerent. Invenio ergo eo pertinere ABRAHAMI VATERI viri clarissimi dissertationem *de methodo transplantandi variolas per insitionem*, VVittemb. 1720. 4. quæ cum titulo *art und vveise die blattern durch kunst einzupfropfen* germanice recusa est. 1721. 8. cujus etiam est *de oleo animali* DIPPELII disputatio 1733. 8. cusa Londini 8. cum experimentis utilis in epilepsia successus, &c. Eodem pertinet CL. MATTH. ERNESTI BORETII *observationum exoticarum specimen I. sistens Anglorum variolarum per inoculationem excitandarum methodum* Regiomont. 1722. 4. auctor ipse facta in reis hominibus in Anglia experimenta præsens viderat, post quæ regia familia cum operationem passa est.

JAC. a CASTRO *de methodo inoculationis seu transplantationis variolarum cum criticis notis in varios auctores de hoc morbo scribentes*, Hamburgi 1722. 8. Leid. 1722. 8. germanice eodem anno Hamburgi 8. anglice Londini 1723. 7. belgice Amstelod. 1722. 8. Varia de variolis in universum, & variis inoculandi methodis habet.

ANTONII LE DUC *de Byzantina variolarum insitione*, Leidæ 1722. 4. disputatio & ibid. 8. eodem anno cum HARRIS & a CASTRO. Filius medici Constantinopolitani encheireses describit, quales ipse eo loco viderat exerceri.

J. C. dissertatio *on the methods of inoculation*, London. 1721. 8.

HENRICI MAITLAND *account of inoculation*, Lond. 1722. 8. * & *the account of inoculating vindicated*, Londin. 1722. 8. Hic imprimis medicus hanc operationem in Angliam introduxit.

duxit. Germanice posterior libellus versus est cum titulo H. M. *bevvährte einpfropfung der blattern zur vviederlegung de von* D. VVAGSTAFFE *und* E. MASSEY *davvieder verfertigten schrifften nebst* HEN. MAITTLANDS *ersteren bericht von dieser cur ubersetz von* F. C. VVEBER, Brem. 1725. 8.

An account of inoculating the smallpox in Boston in a letter from a gentleman, Londin. 1722. 8. * nempe in nova Anglia felicissimos successus ea operatio habuit.

BENJAMIN COLEMANN *account of the success of inoculation in nevv England*, ibid. eodem anno 8. germanice, VVittemb. 1723. 4. *

The nevv practise of inoculation considered and an application to the parliament for the regulation of dangerous experiment, Lond. 1722. 8. * contra operationem.

LEGARD SPARHAM *surgeon, reasons against the practice of inoculating the smallpox*, ibid. 1722. 8. *

EDMUND MASSEY *sermon against inoculation*, Londin. 1722. 8. *

VVILLIAM VVAGSTAFFE *letter to* D. FREIND *shevving the danger ad incertainty of the inoculating the smallpox*, Londin. 1722. 8. * & gallice eodem anno. Huic respondet J. BRADY in libello cui titulus est *some remarks upon* D. VVAHSTAFFE's *letter and* M. MASSEYS *sermon against inoculating the smallpox*, ibid. eodem anno. Nam concionatores operationem accusabant, quæ videretur sano homini morbum inferre.

JAMES JURIN *letter to* CALEB COLESVVORTH *containing the comparaison betvveen the mortality of the natural smallpox and that by inoculation*, Londin. 1723. 8. Ostendit ex 182. hominibus, quibus variolæ inoculatæ fuerint, non periisse nisi duos, atque adeo esse rationem spei fere uti 100. 1. cum in variolis naturali modo contractis spes sit unice 6. ad 1. citat similes felices eventus in N. Anglia & VVallia observatos. EJ. *account of the succes of inoculating the smallpox for the year* 1724. Londin. 1725. 12. & Paris. 1725. 12. gallice. Nempe ex variolis sponte natis in 16010. mortuos esse 2650. inter eos quibus inoculatæ sint, vix quemquam, EJ. *account of the success of inoculating the smallpox for the year* 1724. 1725. 1726. Londin. 1727. 8. Iterum ostendit ex variolosis 18089. periisse 2957. nempe $\frac{1}{6}$, ex artificialibus unum in 105.

ISAAC MASSEY *short and plain account of inoculution vvith an ansvver to* D. JURIN's *letter*, Lond. 1723. 8. *

R. BLACKMORE *dissertation on the modern practice of inoculation*, London 1723. 8. *

CLAUDII de la VIGNE & LUD. DUVRAC, *Ergo variolas inoculare nefas*, Paris. 1723. 4.

J. ERNEST. VVERDEN *vernünftige gedanken von der inoculation der blattern in 4. abhandlungen*, Hanover 1724. 8. Eamdem operationem regio jussu feliciter Hanoveræ dirigente ILL. J. AUGUSTO de HUGO administravit. Ea exempla etiam in II. tomo *collectaneorum Chirurgicorum Hanoveranorum* continentur.

VVILLIAM CLINCH *historical essays on the rise and progress of the smallpox*, Londin. 1724 8. Antiquis notas fuisse variolas, & ab Europæis in Asiam adlatas contendit, &c.

DANIEL SCHAGEN *de variolis earumque inoculatione seu transplantationem*, Leid. 1724. 4. disput.

J. FRANCIS. HOVVGRAVE, Parmacopolæ, *reasons against the inoculation of the smallpox*, Lond. 1724. 8. cum historia casus funesti, quam refutat JURINUS in *account for the year* 1724.

J. F. MULICH *de variolarum insitione*, Altdorf. 1725. disputatio.

ZABDIEL BOYLSTON *historical account of the smallpox inoculated in N. England*, Lond. 1726. 4. * Inter 244. inoculationes aliquæ minus felices fuerunt, quarum historias dedit.

J. ANDREÆ FISCHER *de curiosa variolarum per insitionem prophylaxi*, Erfurt. 1726. disputatio 4.

J. GASPER SCHUCHZER *account of the success of inoculating the smallpox for the year* 1727. 1728. London 1729. 8. Olim amicus noster collectis testimoniis ostendit, si omnia sumantur quam maxime adversa, tamen vix quinquagesimum quemque post inoculationem obiisse. Inde ex DADICHII interpretis Regii relatione describit modum, quo variolæ in Barbaria inoculantur.

CASP. NEUMANN *von einpfropfung der kinderpoken*, Berlin 1745. 8. prius jam editum fuisse suspicor. Redeo in ordinem annorum.

J. CAM *essay on rheumatism, gout and stone*, Londin. 1722. 8. *

JOH.

JOH. GRASHUYS *de phlebotome*, Leid. 1722. 4. *

PHILIPPI MASIERO *il più temuto dè mali, la peste*, Venet. 1722. 8. cum præservatione & curatione.

BARTHOLOMÆI BOSCHETTI *de salivatione mercuriali*, Venet. 1722. 4. Offenbach 1732. 4. Venet. 1744. 4. cum theoria salivæ, & historia adhibendi argenti vivi, ægrorumque, ut vocant, casibus.

JACOBI BOUEZ *méthode nouvelle pour guérir les maladies vénériennes avec une réfutation des anciennes hypotheses sur la mêmes maladies*, Paris. 1722. 12. *

POLYCARPI LEYSERI *novi systematis medicina prima linea*, Argentor. 1722. disputatio paradoxi viri, jurisconsulti & medici.

PHILIPPI JACOBI DUTTEL *de virulenta purgantium indole*, August. Vind. 1722. 8.

PHILIPPUS HECQUET, medicus Parisinus, pius homo, sed acer, & in adversarios vehemens, doctrinæ BAGLIVIANÆ addictus, quæ morborum sedem in solidis ponit, simplicis medicinæ amator, osor chemiæ & novarum in medendo methodorum, plurima scripsit, acuta dictione sed parum definitis sententiis & laxis ratiociniis. Absque nomine scriptoris prodiit *Explication mécanique des effets de la saignée & de la boisson dans les cures des maladies*, Chambery (sed in Gallia proprie) 1707. 12. contra censuram Andryanam theseos HECQUETIANÆ (*Ergo impedita traspirationi sanguinis missio*, Paris. 1704. 4.) gallice etiam recusæ. EJ. *de purganda medicina a curarum sordibus*, Paris. 1714. 12. Contra purgationes, & deputationes, ut vocantur, sanguinis pro theoria solidorum. EJ. *novus medicina conspectus*, Paris. 1722. 12. vol. 2. EJ. *observation sur la saignée du pié & sur la purgation au commencement de la petite verole*, Paris. 1724. 12. (& 1725. 12. cum responsione SYLVÆ) Venæ sectionem pedis Hispanis prodesse non negat, negat autem perinde Gallis salubrem esse. Purgationem alvi in suppuratoria febre defendit, emetica rejecit. EJ. *traité de la peste*, Paris. 1722. 12. latine etiam cum *novo* conspectu editus, rejicit purgantia & emetica, quæ solidas partes, aliunde nimis elasticas, stimulent. Suadet venæsectionem, regimen diaphoreticum, anodyna EJ. *lettre en forme de dissertation pour servir de réponse aux difficultés sur le Livre de la saignée*. Paris. 1725. 12. Respondet objectionibus factis contra observationes, excitat funestas GUNDELSHEIMERI curationes, & eo exemplo emetica rejicit. Inoculationem improbat, sua narcotica laudat. *Réflexions sur l'usage de l'opium & des calmans*, Paris. 1726. 12. EJ. *remarques sur l'abus des purgatifs & des amers au commencement & a la fin des maladies & sur l'utilité de la saignée dans les maladies des yeux & des femmes & des enfans*, Paris. 1729. 12. cum Ep. de musculo RUYSCHII, & alia de generatione vermium. EJ. *traité de la digestion, & des maladies de l'estomac*, Paris. 1730. 12. 2. vol. 1747. 2. vol. 15. Una prodiit *réponse aux principaux endroits du Livre de M.* SYLVA, qua acriter eamdem in pede vene sectionem refutat, tum tres *literæ de venæ sectione*, quarta de kermes minerali, & quinta de morbis oculorum contra recepta auxilia. EJ. *le Brigandage de la médecine dans la maniére de traiter la petite verole*, Utrecht 1732. 12. 1749. 8. Acerrime & fusissime invehitur contra venæ pedis sectionem in variolis, & contra emetica inprimis antimonialia & kermes minerale. De variolis proprio libello agit, laudat venæ brachii, aut jugularis sectionem, anodyna. Tympaniten, ut a strictura nervorum natam, sanat venæ sectione & refrigerantibus. Modum proponit, quo possit utilis collectio exprimentorum medicorum eleborari. EJ. *médecine théologique ou la médecine creée sortie des mains de Dieu & regie par ses loix*, Paris. 1733. 12. 12. vol. Medicamenta chemica rejicit, plantas unice laudat, morbos ad tonum auctum & convulsionem, hinc medicamenta ad classem anodynorum reducit, laudat arteriotomen. Una ejus *theses* recusæ sunt, varii argumenti. EJ. *médecine naturelle vüe dans la pathologie vivante dans, l'usage des calmans & des différentes saignées*, Paris. 1738. 2. vol. 12. * Contra chemiam & inde ortas theorias. Venæ jugularis sectionem defendit, & sanguinis missione suppleri vult hæmorrhagias, quæ post longam consuetudinem cessant fluere. EJ. *la médecine, la chirurgie & la pharmacie des peuvres*, Paris. 1740. 3. vol. 12. cum vita auctoris. In duobus primis voluminibus medicinam practicam in genere, deinde morbos artificum, ætatum, sexuum, & curationes proponit. Mitia alvum ducentia laudat, emetica rejicit, & sudorifera, excepta theriaca, calidæ multum usum in febribus commendat, tum venæ sectiones, easque fere ubique & ad omnes morbos, Pharmaciam, cujus magna pars ex FULLERO est, emendavit D. BOUDON, eaque remedia usitata continet.

Georgius Cheyne, Medicus Bathoniensis, mathematicus idem, & in Bellini theoria innutritus, plurimum diætæ tribuit, qua sola plerosque morbos aut averti posse docuit aut sanari, rejectis vehementibus medicamentis. Ej. *essays on the gout*, Londin. 1722. 8. Victu vegetabili, lacteo, labore, purgantibus morbum superari sperat. Flores sulfuris & æthiopem mineralem vehementer laudat ad ulcera & scrophulas. Ischiadicum morbum sumto quotidie ad tres usque drachmas oleo terebinthinæ sanavit. Ejusdem *theory of acute and slovv feavers*, ibid. eodem anno 8. Vomitum laudat rejecta purgatione. Vim mercurii a pondere deducit, dividente humores, vasa expediente, &c. Ej. *the English malady or a treatise of nervous diseases of all kinds, as spleen vapours, lovvness of spirits, hypochondriacal and hysterical distempers*, Londin 17.. & 1734. 8. Cum causas morborum fere in cibis aromaticis, in carnium abusu ponat, diluere fluida, solvere concrementa, vim contractilem fibrarum augere pro primaria indicatione habet. Primum mercurio & antimonio: alterum fœtidis gummatibus, tertium cortice peruviano, inde ferro & aquis ferratis præstat. Accedit diæta vegetabilis sale destituta, & motus muscularis. Inde sigillatim morbum hypochondriacum considerat, sedentem in canale alimentario, ibique expurgandum vomitu, cortice inde & chalybe, amaris, cardiacis. Convulsiones vomitu, fœtidis gummatibus impugnat, hystericam febriculam Manningham calidis diluentibus, omnes morbos denique nervosos, ubi frustra sunt omnia, diæta lactea curat, qua alii epilepsiam, ipse in proprio corpore magnam malorum syndromen superaverit. Ej. *de natura fibræ ejusque laxæ seu resolutæ morbis*, Lond. 1725. 8. Fere similia habet. Chronicos morbos derivat vel a lentore fluidorum, vel ab acrimonia, vel a remissiori contractione solidi staminis. A lentore cum robusta fibra acuti, cum debili chronici morbi fiunt. Indicationes opponit. Lentorem solvere, mercurio. Acrimoniam obtundere, floribus sulfuris, gummi ammoniaco, succino. Vires augere cortice peruviano ferroque. Epilepsiam lacteo victu sanat. De paralyticis desperat. Ej. *natural method of curing the diseases of the body and the disordres of the mind.* Londin. 1742. 8. gallice 1749. 12. 2. vol. Ultimus boni senis labor. Totam artem reduxit ad evacuationem superflui, resolutionem obstructi (per argentum vivum) & solidi confirmationem. Morbos acutos venæ sectione superat & diluentibus. Si malum a lentore ortum duxerit, si una acrimonia adfuerit, mucilaginosis, absorbentibus & una diluentibus utitur. Ipsam pestem, ut reliquos acutos morbos remediis blande & cum refrigeratione diaphoreticis tolli sperat. Plurimum metuit a copia seri in sanguine febrientium diminuta. Inde necessitatem venæ sectionis & diætæ aquosæ derivat. In chronicis morbis emetica, mercurium, crudum omnino, quotidie sumtum cum purgationibus repetitis laudat: in rheumatismo gummi guajaci, cum argento vivo & leni phlebotome; in scrophulis mercurium cum diæta lactea: in asthmate eadem remedia: in ictero emetica: in debilitate hæreditaria vomitum a sola irritatione absque remedio excitatum, lacteam & vegetabilem diætam, cinnaberim, millepedes, frictionem, corticem, valerianam, balneum frigidum, motum muscularem, & eadem fere ad phthisin commendat. Finem facit in summis laudibus diætæ tenuis, lacteæ, fere ad omnes morbos, & detracti cum ætate vergente cibi.

J. Adriani Helvetii *idée générale de l'œconomie animale & observations sur la petite vérole*, Paris. 1722. 12. & 1725. 2. vol. 12. Magna pars practica est, etsi aliter titulus promittit. In ipsa *Oeconomia* dat theoriam febrium intermittentium & continuarum, quas a fermentatione sanguinis turbata derivat, & a lentore, hinc curari existimat adtenuantibus, repurgatis primis viis. Istas vomitu mavult repurgare. Ad illam indicationem venæ sectionem requiri credit, maxime ad deprimendam nimiam sanguinis rarefactionem. Pro revulsione pugnat, contra derivationes, quas, ut Sylva, fracto demum morbo admittit. Ergo in morbis capitis, pedis venas secat, in morbis abdominis venas brachii. Rejicit in capitis morbis sectionem venæ jugularis. Morbos chronicos derivat a glandularum obstructionibus. Curationem sperat obtineri adtenuatione humoris obstruentis, purgantibus, diluentibus, venæ sectione, revulsione, & post purgantia remediis aperitivis. Variolas in multas classes dividit, discretam benignam & malignam, confluentem, malignam quatuor generum, crystallinam; purpura & erysipelate mistam; nigram seu sanguineam; & confluentem in latas maculas. Variolosum fermentum admittit, venam pedis secat scopo revellendi a cerebro, statim a principio, tunc vomitum movet. Concedit jura avium & carnium, ad insomnia diacodium dat, vesicatoria in periculoso stadio suppurato-

ratorio admovet. In principio exsiccationis purgantia & emetica propinat crystallinis variolis, in quibus diarrhœa comes est, opponit adstringentia, rheum, lentes, ptisanam farinaceam pastam. Alteram speciem malignarum venæ sectione, purgantibus in principio, in suppuratione vesicatoriis impugnat. Sed plurimos ægros periisse fatetur. In tertia specie omnes periisse non negat. Parisiis plethoram uberiorem, quam in frigidis regionibus sectionem venæ credit expetere, neque ibi aut calida tolerari aut refrigerantia. EJ. *lettres au sujet de la lettre critique de* M. BESSE, Paris. 1725. 12. Satis acris responsio. BESSIUS usum venæ sectionis in malignis, dudum a se laudatum, sibi vindicabat, BOERHAAVIUM ab HELVETIO exscribi exprobrabat. Vindicat se ab utroque plagio HELVETIUS, & ostendit, plura se & magis definita scribere, tempora distinguere, signa adjicere, &c. Contra derivationem ejusque malos effectus pergit pugnare, nisi ad menses ciendos, aut eluendam obstructionem jam fracta plethora admittatur. Variolarum classes suas defendit, opiata rejicit.

JOHANNIS STORCH alias PELARGI Medici de Stahliana secta Eisenacensis, nunc Gothani, multa sunt opera practica. Collegium STAHLIANUM non repeto seu praxin casualem medicam in 5. Classes distributam Eisenach 1739. 4. 2. vol. Edidit etiam, uti diximus, *medicinische iahrgänge* sive annuas curationum suarum historias, quarum I. annus Lipsiæ 1724. 4. prodiit. Reliqui *anni* in pathologicis dicti sunt. EJ. *unterricht für die kranken*, Lips. 1729. 8. * EJ. *unterricht vvie man sich bey jezt grassierenden fleck und hitzigen fiebern zu verhalten habe*, Eisenach 1748 8. * EJ. operis *von den vveiber krankheiten* quinque nunc tomi prodieruut. Recessit seusim a curatione calida & nitrum in ipsis febribus exanthematicis & in hæmoptoë copiose propinare didicit. In partu tamen difficili pellentes, ut vocant, pulveres propinat. In gravidis non in brachio sed in pede venam secat. IDEM anno 1750. edere cepit *Theoretische and practische abhandlungen von kinder krankheiten*, Eisenach 8. quorum jam tria volumina prodierunt, & qui ejusdem generis sunt.

BARTHOLD VVICHERS *nach dem grunde der natur entdekte medicinische vvahrheit*, Hamburg 1523. 8. * Systema Stahlianum.

NOEL FALCONET *systême des fievres & des crises selon la doctrine d'* HIPPOCRATE, *des fébrifuges, des vapeurs, de la peste, de la goute, de la petite verole*, &c. Paris. 1723. 8. Patre medico, PATINI amico natus, qui primus in Gallia corticem chinæ chinæ adhibuit, ipse medicus regius, qui inter magnates & in aula floruit magnæ bibliothecæ collector. Eadem cum ASCLEPIADE felicitate usus, & ipse hominem pro mortuo habitum & vivere adgnovit, & servavit. In febribus acutis ad evitandum coagulum acidum sanguinis propinat sal ipsum volatile viperarum. In variolis & morbillis venam secat, quoties febris nimia, aut spiritus difficilis est, jus tamen cancri ex theoria acida male recepta, & denique jus viperinum ipsum exhibet, cum sale volatili viperarum. Opiata rejicit, tum inoculationem. In quartanis pertinacibus morbum emeticis amputat. In asthmate venam secat, dat diluentia, marrubium, nicotianam, viperas. In peste post patrem suum laudat similia calida, viperina.

J. BAPTISTE MORON *du bezoar végétal*, Genev. 1723. 12. * Laudes arcani medicamenti ex plantis compositi, ad varios morbos, ut hic docetur, utilis.

FRANCISCI CHICOINEAU filii achiatrorum comitis, Professoris Mospeliensis, variæ sunt dissertationes uti ea, *an agrotantes imaginarii sola diversitate idearum, rejecto omni remediorum apparatu, sanandi sint*, Monspel. 1723. 8. *An febribus malignis purpuratis sive non purpuratis statim post vena sectionem in malleolo emetica seu cathartico-emetica?* ibid. 1727. 8. Filio enim hæc scripta tribui videtur, qui *senator* fuerit, ante patrem obiit.

FRANC. MARC. EMILII PICO CAMERARI *epistola contra* FLAMINIUM CORGHI, Crem. 1723. 8. *

C. VVILLUGHBY M. D. *the practice of salivating shevvn to be of no use or efficacy in the cure of venere al diseases but greatly prejudicial*, London 1723. 4. Vim mercurii non pendere a salivatione, sed perfectius operari, absque ea excretione ostendit in thesi ex latino versa Archiatri CHICOINEAU cum suis propriis observationibus & curationum historiis.

MICH. SCHEND *van der* BECK *Empirica illustris*, Aug. Vind. 1723. 8. *

MARTIN GOTTHELF LOESCHER *de sympatheticis morborum curationibus*, VVitteb. 1723. 4. disp.

T. TAUT *physica medica*, Lips. 1723. 8. *

Kurtze einleitung in die gantze medicin (J. AUG. TROEGERI) Lips. 1723. 8. * & latine, ibid. 1724. 8. *

MICH.

MICH. BRANDT *cur vvieder die schmerzen vom podagra*, Hamburg 1723. 8. *

JUSTI HENRICI MANGOLD *observationes medico-practica*, Rinteln 1723. 4. *

JOH. FRANC. LOEUVV *universa medicina practica*, Norimberg. 1724. 4. * Nonne est VVECKRARDI nova editio?

MOSIS SOBERNHEIM *de cauto & incauto usu adstringentium* disputatio Hall. 1724. 4.

J. P. KIND *de curatione quorumdam morborum acutorum*, Leid. 1724. 4. disputatio.

J. LETHERLAND *disputatio in qua veterum medicorum sententia de phrenitide proponuntur*, Leid. 1724. 4.

J. P. BURGGRAV *de methodo medendi pro climatis diversitate varia instituenda*, Leid. 1724. 4. disputatio. EJ. celeberrimi nunc medici est prima pars *lexici Medici*, Francof. 1733. fol. quæ practici maxime argumenti est.

J. C. M. D. *the practice of salivating vindicated in ansvver to* D. VVILLUGHBY'S *translation of* M. CHICOINEAU *against mercurial salivation*, Lond. 1724. 8. Demonstrandum suscipit, vim mercurii antivenercam unice in movenda salivatione poni, & methodum salivæ ciendæ proponit, & experimentis nixus & auctoritatibus.

BIEDERMANN *medicina universalis*, Norimberg 1725. 12. *

GEORGII DANIEL COSCHVVITZ de Stahliana secta, Professoris olim Halensis, multæ dissertationes sunt, & ea *de vena sectione post* 50. *annum maxime in sexu sequiori proficua*, Hall. 1725. 4. EJ. disputatio *de damnis ex empiria medica oriundis* 1728. 4. EJ. *de gravidarum & puerperarum nec non recens natorum regimine & affectibus*, Lips. 1732. 4. * TIMÆUM etiam germanice vertit & auxit, Lips. 1704. 4.

J. CHRISTOPHORI PACHHELBE de GEHAG *Andrea Tenzels medicina diastatica oder* 74. *geheime magnetische curen*, Lips. 1725. 8. *

JOH. VVYNTER *circulus metasyncriticus or an essay on chronical diseases*, Londin. 1725. 8. Curationum liber, ad mentem methodicorum, peractarum per thermas, aeris mutationem & alia media quæ sanguinem mutant.

THOMÆ MORGAN *philosophical principles of medicine*, Lond. 1725. 8. aliqua practica habet & febrium theoriam. Venam secat ex proximo partis adfectæ, id vocat revellere. EJ. *mechanical practice of physick*, London. 1735. 8. Celebris, uti notum est, hostis religionis fuit, protervus homo & elatus ob aliquam, quæ ipsi erat, matheseos cognitionem. Fundamentum falsum ponit, arteriosum nempe sanguinem unice retardari ob lumina aucta ramorum. In acutis plurimum utitur opio, tum vesicatoriis, torpedine etiam capiti imposita, & peramplo quidem epispastico emplastro ad caput in delirio varioloso. In hæmorrhagia ab abortu laudat opium. In chronicis mercurio crudo & balneo frigido medetur.

NICOLAI ROBINSON *nevv theory of physick and diseases founded on the Nevvtonian philosophy*, London 1725. 8. * EJ. *system of the spleen vapours and hysterical melancholy*, Lond. 1729. 8. Curationem ponit in roborandis nervis. Librum *on gravel and ston* recensui, tum librum *of the nature and cause of sudden deaths*, Lond. 1725. 8., & alia ejus scripta, in chirurgicis pathologicis.

ANTONII CAELESTINI COCHII *Epistola physico medica ad* MORGAGNUM & LANCISIUM, Rom. 1725. 4. * Offenbach 1730. 4. Huc pertinet descriptio febris epidemicæ, in qua vomitum movet noster, & vesicatoria adhibet, & alexipharmaca. EJ. *vindicia corticis peruviani*, Rom. 1746. 8. Leidæ 1750. 8. Historia corticis peruviani, & propinandi modus describitur, & removentur objectiones. In *narratione de morbo variolari quo affecta est nobilis monialis*, Rom. 1739. 4. in universum in morbo hysterico venam secat, manus pedesque fovet calida, &c.

THOMÆ SIMSON, Professoris Candossensis in Academia S. Andreana, *de re medica dissertationes* IV. Edimburg. 1726. 8. acuto ingenio & latine scriptæ. In I. docet materiei medicæ cognitionem unice pendere ab experientia. Compositiones hic refurat. In II. laudat veterum medicinam ob præsagia, curiositatem diætæ, specifica rejicit. In III. IV. pro systemate solidorum in morbos humorales pugnat.

PETRI SHAVV *nevv practice of physic*, Lond. 1729. 8. 2. vol. 1738. 8. 2. vol. Morborum historiæ & curationes.

JEAN BESSE, archiatri Reginæ viduæ Hispaniarum, discipuli CHIRACI, *lettre critique con-*

contre l'idée générale de l'œconomie animale & les observations sur la petite verole, Paris. 1723. 12. Ediderat J. BESSE anno 1711. thesin qua ostenderat: *febribus malignis minus tuta Alexipharmaca*, non inutilem, ob cadaverum sectiones, & historias. Eam curationem credebat a se sumsisse HELVETIUM, qui perinde ex BOERHAAVIO non citato inflammationis theoriam surripuisset. Inde mota æmulatione varia in adversario carpit, defendit revulsiones ac venæ sectionem in febre secunda pessimarum variolarum, tum repetitam alvi repurgationem. EJ. *réplique aux lettres de M. HELVETIUS au sujet de la critique de son livre de . . l'œconomie animale & de la petite verole*, Amstelod. vel potius Paris. 1726. 8. Aspera in HELVETIUM tanquam exscriptorem BOERHAAVII ironia. EJ. *an in paroxysmis febrium intermittentium vena sectio*. Paris. 1730. 4.

ANT. DEIDIER dissertatio *an arthritidi quærendum tonicum lithontripticum*, Monpsel 1726. 8. maj. EJ. dissertatio *medicin. & chirurg. sur la maladie vénérienne & la guérison de tumeurs*, Paris. 1725. 12. In lue Venerea frictionem administrat interruptam, maxime in debilibus. Cum nova editione Livre *des tumeurs contre nature*, Paris. 1738. 12. editæ sunt consilia & dissertationes academicæ.

JEAN VIRIDET, practici Morgensis in Helvetia, *traité des vapeurs*, Yverdon 1726. 8. ad praxin omnino pertinet. Morbos hystericos, ab alcalina causa natos, sanat & balneis & refrigerantibus, qui vero ab acido proficiscuntur (nam admittit utrosque) testaceis, china chinæ, ferro superat. Multas addit curationes ægrorum. Sic etiam in *traité du bon chyle* totus tomus posterior practicus est, & ad morbos coctionis læsæ pertinet.

L. A. MILLET *an china china hystericis*, Paris. 1726. 4.

FRANCISCI NIGRISOLI *consigli medici*, Ferrar. 1726. 4. 2. vol. *

HOMOBONI PISONI adversarii circulatione sanguinis, *methodus medendi*, Patav. 1726. 4. EJ. *de regimine magnorum auxiliorum in curationibus morborum*, Patav. 1735. 4. Venæ sectionem non amat, rejicit in gravidis, in infantibus. Regimen sudoriferum tuetur, etiam stragulis promotum. EJ. *spicilegium curationum morborum*, Patav. 1742. 4. *

CHRISTIANI FRIDERICI CHÜDEN *methodus nova præservandi & curandi atrophiam*, Lips. 1726. 4. & germanice Salzvvedel 1733. 4. Eum morbum tribuit impeditæ perspirationi in fetu, dum in utero est, unde repercussa materies obsideat glandulas mesenterii. Curat imprimis mollita cute per balnea, tribus quatuorve continuis septimanis a partu adhibita, & frictione, quæ educat materiem cuti impactam. Eam curationem ab objectionibus vindicat filius J. VALENTINUS CHUDEN nunc Luneburgensis physicus in dissertatione quæ eumdem titulum habet Gottingæ proposita 1746. 4.

JAC. MICH. KORNMANN *trifolium medicum oder bevvährte mittel vvieder das podagra, abnehmen der kinder und kopfschmerzen*, Magdeburg 1726. 4.

Des Grundmässigen medicinischen hauptschlüssels eröfnete 24. theile, Lips. 1726. 8. Ad mentem STAHLII. Auctor dicitur J. C. DIETERICI medicus practicus.

SEITZ *medicina pauperum*, Norimberg. 1726. 8. *

CAR. FRANC. HEREST *von frühling und herbst curen*, Prag. 1726. 4.

J. CHRISTOPHORUS GOETZ, Norimbergensis medicus, STAHLII *observationum medico-practicarum class. I. de febribus* edidit Norimb. 1726. 4. quod compendium est observationum ex omnibus Clari viri scriptis.

J. BAPTISTÆ SYLVA, medici Regii, *de l'usage des différentes sortes de saignées principalement de celles du pié*, Paris. 1727. 12. vol. 2. Amstelod. 1729. vol. 2. 12. Scopus auctoris est ostendere, revulsiones debere fieri in locis ab adfecta parte quam maxime remotis, in pede, si caput laboraverit, in brachio, si abdomen. Venæ jugularis incisionem, tota massa cruoris valde prius imminuta, de cerebro revellere, quæ prius nocuisset. Derivationem valde condemnat. In altero tomo defendit se ipsum SYLVA contra *observations sur la saignée du pié*, quæ sunt HECQUETI. EJUSDEM *dissertations & consultations médicinales de M. SYLVA* Paris. 1744. 12. vol. 2. Continetur hic SYLVÆ apologia venæ sectionis pedis in variolis; & de venæ sectione thesis, quæ totius operis est quasi compendium, tum consilia SYLVÆ medicamentaria, absque eventus definitione.

PIERRE de SAULT *novelles découvertes concernant la santé & les remèdes*, Paris. 1727. 12. Arcanorum collector. Alia opuscula citavi in pathologicis, ut *dissertations sur les maladies vénériennes*, Bourdeaux 1733. 8. quas sanandas suscipit absque salivatione. Accedit disser-

dissertatio *de rabie & phthisi* cum eorum radicali curatione. Porro T. II. dissertatio *de medecine* continet methodum curandæ podagræ. Ubi frictiones laudat. Paris. 1735. 12. *tertius* vero tomus, ibid. 1736. modum curandi calculum renum & vesicæ. EJUSD. *de opio*, Disp. 149.

MARTIN MARTINEZ *Medicina sceptica y cirurgia moderna*, Madrit 1727. 4. editionis secundæ Tomus I. ibid. 1725. 4. ed. I. Pro Medicina sceptica *.

An sit CORNELII ALBERTI KLOEKHOF *disputatio de usu & abusu corticis peruviani in febribus intermittentibus tertiana & quartana* dissertatio Leid. 1727. 4. non novi? EJUS vero nominis vir Clar. edidit *Opuscula medica*, Leid. 1747. 8. dignum hoc & utile opus. In febre epidemica mere refrigerantibus & lacte ebutyrato usus est, & venæ sectione repetita etiam in infantibus, tum emeticis. In II. dissertatione ostendit venæ sectionem in acutis nullo die fatali circumscribi, sed adhiberi posse, quandiu indicatur ab axietate aliisque signis. Reliquæ dissertationes pathologici argumenti sunt.

GEORGII EHRHARDI HAMBERGERI dissertatio *de vena sectione*, Jen. 1727. 4. Vim omnem venæ sectionis refert ad evacuationem, & omnem loci diversitatem rejicit, omnem derivationem & revulsionem, imo diminutionem celeritatis, in tanta pravitate vulneris, experimentis usus factis in tubis ramosis, quos variis locis pro lubitu aperiebat. Contra eam, a SENACO & QUESNAY pariter propositam opinionem, dixit pro revulsione in disputatione sua, quam citabo, SCHULZIUS.

J. HENRICI SCHULZE viri doctissimi plura sunt opuscula quam hic facile liceat recensere. Huc tamen excito *de helleborismis Vett.* Aldorf. 1727. 4. (ni fallor) *de balneis, scarificatione & vena sectione caute adhibenda*, Altd. 1727. 4. *de viperarum in medicina usu*, Altdorf. 1727. 4. * *de missione sanguinis pestilentia* 1728. *de ægroto asthmatico usu radicis scillæ sublevato* 1735. 4. *de saponis usu medico* 1736. *de pharmacorum acidulorum præstantia* 1736. *de antiquis curationibus febrium intermittentium* 1737. *Præjudicata quædam circa venæ sectionem opiniones* 1738. ad sententiam fere SYLVÆ & contra Cl. HAMB. *de mercurialium usu in febre quartana curanda* 1742. *de passionis iliacæ causis & curatione* 1742. EJ. *therapia generalis in usum academicarum prælectionum*, Hall. 1746. 8. & *materia medica*, ibid. eod. anno. a morte auctoris a genero CL. STRUMPFIO edit; compendium est morborum, medicamentorum, & curationum.

J. ANDR. SCHMIDT *de hæmorrhagiis aliisque fluxibus adstringentibus non sistendis*, Helmst. 1727. & aliæ disputationes.

J. DAN. LONGOLLI, Stahliani, *galanter patient*, Budissin 1727. 8. *

BURCHART DAVID MAUCHAR Professoris Tubingensis, & Archiatri, viri doctissimi; *medicina in nuce*, Tubing. 1727. 4. *

J. v. COXIE *de sanguinis missionis effectibus variis, usu & abusu*, Leid. 1728. disputatio.

JOH. QUINCY, medicus, pharmaciæ peritus, multa equidem scripsit, sed *lexicon* dicetur in historicis, reliqua opera mihi nota alibi jam recensui. IDEM anno 1719. 8. contra VVOODVVARD'S *state of physick* respondit pro FREINDIO & MEADIO *.

J. CHRISTIAN FRITSCH *beschreibung der Becherischen polychrest pillen vvie sie nach* STAHL'S *praxi zu appliciren*, Lips. 1728. 8. *

J. MAURIT. HOFMANNI Altdorfini egregiæ sunt disputationes, & *syntagma pathologico-therapeuticum ad* J. HARTMANNI *praxin chemiatricam concinnatum*, Lips. 1728. 4.

Hoc anno cœperunt edi, & quotannis novis tomis augentur, *opuscula scientifica & philologica*, quæ Venetiis in 12. fol. prodierunt. Multa ibi practica. Ita C. J. COGROSSI ipecacoanham parvis dosibus sanguinis fluxus suprimere docuit. In T. 17. experimento facto, sudor sympatheticus, qui exspectabatur, nullus secutus est, &c.

AUGUSTINUS BELLOSTE in *suite du Chirurgien de l'hopital*, Paris. 1728. 12. mercuriales suas pilulas, quas filius pergit vendere, ad plurimos morbos impense laudat.

MICHAEL RENUART *abregé de médecine & de Chirurgie pratique*, Paris. 1728. 8. agyrtæ; ut lego, opus. *

CARL SIGISMUND BATTAGLIA *abfertigung des Hofraht Horthens vvegen seines streits vvieder einihe sonnenklare vvahrheiten*, Morsburg 1728. 4. Nomen fictum, & verus auctor creditur esse D. ALBERTI.

MARTINI VVARREIN *ad amicum* epistola *in qua curandi ratio in febribus nuper grassantibus*

tibus ac corticis peruviani periculum explicatur, Cantabrig. 1729. 4. contra corticis usum, quem febres ait infideliter sanare.

JOSEPHI CLUTTON *method of curing continued feavers*, Lond. 1729. 8. * 1735. 8. * Novum habet febrifugum, cum historiis 13. curationum ejus opera peractarum, & animadvertit in recepta febrifuga.

GUILIELMI SCOTI *medicæ prælusiones* IV. Patav. 1729. 8.

NIC. PATUNA *tratt. dell' Erpete* Venez. 1729. 4. *

Hans Heinrich Helcher cur incurabler krankheiten, Breslau 1729. 8. venditor auri potabilis.

GABRIELIS CLAUDER *praxis medicæ generalia monumenta*, Chemnitz 1729. 8. *

CHRISTIAN GOTTLIEB MEINIGEN *der menschsein eigener medicus*, Lips. 1729. 8. EJUSD. sub literis C. G. M. latentis *heftig geplagtes und glüklich geheiltes podagra*, Hamburg. 1736. 4. *

R. BRADLEY *course of lectures on the materia medica*, London 1730. 8. Multa a PETIVERO habuit & aliqua Chemica minus nota.

Le TELLIER *réflexions critiques sur l' Emménologie de* M. FREIND, Paris. 1730. 12. Venæ sectionem a FREINDIO passim improbatam defendit, &c.

CHEVALIER *réflexions critiques sur le traité des saignées*, Paris. 1730. 12. Pro HECQUETO scribit, & venæ brachii sectionem in morbis capitis defendit, eam, quæ in pede fit, rejicit ob revulsionem, quæ sanguinem in vasa abdominis ducit, tuetur venæ jugularis sectionem, ob revulsionem in vasa externa capitis factam, & expeditam inde sanguinis per cerebrum circulationem. Non iners adversarius, quem nescio cur miserum vocat MORISSON (vel SENAC) *lettre* 5.

FRANÇOIS QUESNAI *observations sur les effets de la saignée*, Paris. 1730. 12. Pro derivatione, quam utilem ad tollendas obstructiones credit, & pro augenda sanguinis celeritate, maxime quando causa externa est, neque nocere, cum sit infra trigesimam partem sanguinis. Hinc etiam jugularis venæ sectionem defendit. Derivationis naturam in universum non ab arteriis sed a venis debere explicari monet, venas autem sæpe ad alios truncos, quam arteriæ ducere observat; majorem tamen effectum venæ sectionis esse sanguinem diluere chilo & tenuioribus humoribus. Negligit vero eam vim quæ pendet a debilitate systematis nervosi, hinc remittente strictura vasorum & irritabilitate. EJUSD. *art de guérir par la saignée*, Paris. 1736. 12. Venæ sectionem ubique, etiam in morbis exanthematicis laudat, errorem loci rejicit.

JULIEN MORISSON *lettres sur le choix des saignées*, Paris. 1730. 12. Verus auctor est PETRUS SENAC, Academicus & medicus Regius. Acriter impugnat SYLVAM. Revulsionem & derivationem parvi momenti esse docet, ob summam tenuitatem vasorum minorum, ex qua fiat, ut valde acceleretur inde sanguinis circulatio neque retardetur. Derivari in pelvim sanguinem negat, si vena pedis secta fuerit, tantum enim evacuari, quantum derivatur. Negat accelerari sanguinem per venæ vulnus. Si aliqua fiat mutatio in sanguinis motu a venæ sectione, eam ait unice in ramis proximis fieri, nullam in remotis, ut venæ in talo sectio nihil in capite mutet. Revulsionem tamen aliquam fieri revocato sanguine a superficie ad cor adversariis donat. Eædem opiniones & in *Essais physiques* proponuntur, & in Libro *de corde*, & in J. de TREVOUX 1732. p. 714. ubi SYLVÆ insultat, quod non respondeat.

Practical physician for travellers, Lond. 1730. 8. *

EMANUEL CHRISTIAN LOEBER *gründliche anvveisung zur glüklichen blatter cur*, Jena 1730. 8. nempe pro venæ sectione & antiphlogisticis.

CHRISTIANI POLYCARPI LEPORINI *vernünftiger und vorsichtiger haus artzt*, Quedlinb. 1730. 4.

CHRISTIAN HENRICH ERNDTL in *Varsovia physice illustrata*, Dresd. 1730. 4. practica etiam habet, & calidam in febribus curationem sequitur.

ALEXANDRI CAMERARII, R. JACOBI filii Professoris Tubingensis, *usus corticis a febre ad icterum extensus*, Tub. 1730. 4. cum exemplis, & aliæ, etiam viri practicæ disputationes exstant.

THOMÆ APPERLEY *practical observations in physick vvith a treatise of the smallpox*, Lond. 1731. 8. huc inprimis faciunt. Varia absque ordine habet, ceu aliqua præcepta. Opium ad dolores a pastu utile facit. Purgationem in secunda febre variolarum non bonam esse monet, venam vero secari posse, & nonnunquam dari cardiaca. In prima febre plethoricis secandam venam.

THOMAS KNIGTH *dissertatio on chalybeats*, Londin. 1731. 8. EJ. *reflexions upon catholicons or universal medicines*, London 1749. 8. Dari negat panaceas, & tribuit earum laudes avaritiei venditorum. Examinat & refutat pilulas VVARDII, aquam marinam, decoctum picis, cui terebinthinam præfert, & ex cujus usu vidit successisse mictus cruentos. Medicamento etiam STEPHANIÆ parum favet.

CLIFTON *plain and sure vvay of practising physick*, Londin. 1731. 8. * An idem sit FRANCISCUS CLIFTON cujus *state of physick antient and modern*, ibid. 1732. 8. prodiit, nunc non possum definire. In eo *statu* multa practica sunt. Balnea commendat in variolis, purgationem FREINDIANAM negat feliciter successisse (p. 150.)

CLAUDII VERGNE & HYAC. THEOD. BARON, *Ergo variolis narcotica*, Paris. 1731. 4.

CLAUDII du CERF & FONTAINE, *Ergo feminarum morbis rara saphena sectio*, Paris. 1731. 4.

MARIANI SEGUER *de jusculo pulli lienteria specifico* (plantis farti), Valentiæ 1740. ut vid.*

F. SUAREZ de RIBERA *Clave medico-chirurgica*, Madrit. 1731. * EJ. *restauracion de la medicina antiqua*, ibid. eodem anno * EJ. *remedio de deplorados probatos en la piedra lidia dasta la experiensia*, ibid. 1732. *

GIROLAMO CASPARI *nuove osservazioni storiche, mediche e naturali*, Venez. 1731. 8. ad pathologiam pertinet. In febre pleuritica verminosa, quam passim Itali describunt, & ipse oleum amygdalarum dulcium adhibuit.

GOTTLIEB SAMUEL BAÜMLERS *mitleidiger arzt*, Argentor. 1731. 8. *

Præstantissimam materiam D. GEOFROI in botanicis laudavi, cujus tamen pars mineralis etiam exstat. Omnibus palmam præriperet, si absoluta haberetur.

J. HENRICI COHAUSEN medici Monasteriensis nuper exstincti *Archaus faber febrium cum methodo administrandi chinam chinam*, Amstelod. 1731. 8. EJ. (ni fallor an filii) *von der rothen ruhr*, Francofurt. 1744. 8. EJ. *decas tentaminum physico-medicorum*, Francof. 1699. EJ. sub literis J. H. C. H. S. M. D. *praxeos clinica thesaurus Attalicus seu illustrium medicorum recentioris ævi therapia*, Francofurti 1720. fol. Collectio undique facta. In EJ. etiam *Hermippo redivivo*, & in epistolis ad NUNNINGIUM aliqua ad praxin pertinent, semiseria.

In COMMERCIO LITERARIO NORICO, quod hoc anno edi cœpit plurima habentur egregia practici argumenti, quæ tota legere oportet.

BRYAN ROBINSON, medici Hiberni, *treatise on animal œconomie*, Londin. 1732. 8. 1738. 8. 2. vol. Experimenta & contemplationes habet de venæ sectione, ejusque effectubus. Revulsionem confirmat, etiam a remotissimis partibus, cum vena in iis secta faciat, ut eo humores tendant. Purgationis vim revellentem de capite in abdomen, vires roborantes & laxantes medicamentorum explorat capillis in variis liquoribus maceratis. Cortice peruviano in ipso principio febrem supprimi vetat, quæ ali debeat ad attenuandos humores. Vesicatoria rejicit, quod solvant sanguinem, febremque augeant, prodesse tamen fatetur, quod febrem reparent motumque suscitent. Non debere eam copiam refrigerantium dari monet quæ crisin impediat. Sudorem pro crisi juvanda laudat.

THOMAS DOVVER'S *the antient physician's legacy to his countrymen being vvhat he has collected himself, in 49. years practise*, London 1732. 8. 1733. 8. gallice etiam edita, Hagæ 1734. 8. Magnæ laudes sunt argenti vivi, etiam crudi, pene in omnibus morbis, ipsa phthisi & calculo, cum brevi, simplici & vehemente curatione.

The ladies physical directory: of all the diseases peculiar to the female sex from eleven years to fifty, &c. London 1732. 8. 1736. 8. 1742. 8. cum Tractatu de sterilitate & impotentia. An non idem liber fuerit, qui Hamburgi 1741. 8. cum hoc titulo prodiit, *neueingerichtete frauennzimmer Apotheke vvie ein frauenzimmer ihr eigner Arzt sein könne?*

DANIEL TURNER, Chirurgus, medici titulo decoratus, plurima scripsit. Contra DOVVERUM edidit *the antient physician's legacy impartially survyd*, London 1734. 8. Refutat nimium usum argenti vivi, & venæ sectionem. Negat mercurium vasis lacteis recipi, adfirmat sumtum de ano defluere, exiguum ergo ejus in curando usum esse &c. Libros de lue venerea & morbis cutis alibi citavi.

LUDOVICI JOH. THIEULLIER *consultationes medica*, Paris. 1732. 8. 2. EJUSD. *consultations de medecine*, Paris T. I. 1739. T. II. 1743. T. III. 1745. T. IV. 1747. 8.

HUGONIS GOURAIGNE *duodecim quæstiones medica defensa*, Monspel. 1732. 4. practica

varia continent. Alias proposuit anno 1748. In Tractatu *de febribus ad circulationis leges* venæ sectionis theoriam proponit, quam BELLINUS, nempe accelerari in arteria sanguinem, cujus socia vena secta fuit. Derivationem in cerebri inflammationibus nonnunquam laudat, hinc venæ jugularis sectionem. In mensium suppressione nocuisse venam brachii sectam, juvisse venam pedis incisam observavit. In febrium principio multum utitur purgantibus, & in malignis cardiaca laudat. Diætam jurulentam febribus acutis permittit. Peripneumoniam recte potentissimis venæ sectionibus oppugnat. Cortice peruviano etiam in febribus remittentibus utitur, conjuncto cum opiatis. EJ. *de ferri usu & abusu in medicina*, Monspel. 1736. 12. *de humorum crassitie & incidentibus & adtenuantibus*, ib. 1741. EJ. diss. *de sanguinis missione*, Monspel. 1743. 8. Contra SYLVAM negat dare aortam aliquam superiorem & inferiorem, negat arterias evacuari. In vas ictum derivationem fieri docet, quando vires cordis in reliquo corpore minuuntur, revulsionem quando augentur.

JAC. FOURNEAU & O. C. BARFEKNECHT, *Ergo latiores frictiones ex mercurio jucundioresque sunt ad profligandam luem veneream*, Paris. 1732. 4.

PETRI AZEVEDO & J. B. CHOMEL, *Non ergo inflammationibus Kermes minerale*, Paris. 1732. 4.

SANCTI ZARINI *de curatione per sanguinis missionem*, Lucca 1732. 4. Chirurgi opus plurimis tamen citationibus & copiosis auctorum locis ornatum. Pro venarum diversitate sentit, & diversarum sectionibus vires tribuit.

CAROLI GIANELLA *saggio di medicina teorico-pratica*, Venet. 1737. 8. Plures sunt opusculi partes. In principio morbos plerosque eorumque curationes considerat. Morbos solidorum plurimi facit. Corticem peruvianum meliorem esse monet in febribus æstivis, quæ egent freno quam in iis hibernis, quibus stimulo opus est. In febribus cum inflammatione in primis venæ sectionem laudat, non ita in reliquis. Vitiis perspirationis multum tribuit, & acribus nervos stimulantibus. In continuis malignis clysteres lacteos & pediluvia laudat. Febres lymphaticas cum profuso sudore in gangrena alicujus visceris fundatas, serum lactis, salsam parillam & mercurium laudat. Et ipse febres pleuriticas verminosas oleo amygdalarum oppugnat. Sequuntur variæ Epistolæ & aeris, aquarum locorumque, atque epidemicæ febris descriptio, &c.

In *Bononiensibus commentariis* plurima peregregia practica habentur: in *primo tomo* anni 1731. ALBERTINI de morbis pectoris: & de corticis peruviani vi febrifuga crisi non penitus destituta: MICHELOTTI de hæmoptoë frigidissimis potionibus sublata. In T. III. P. I. Bonon. 1746. 4. de vi corticis febrifugi in febre. In II. MENGHINUS negat vim mercurii in aquam transire &c. In P. III. ib. 1747. 4. VINC. MENGHINI de ferri ad sanguinem commeatu inquirit, JOSEPHUS VERATTI de vi vesicantium sanguinem cogente, non solvente.

HENRICI LOELHOEFFEL disp. *de frictione*, Leid. 1732. 4.

CHRISTIANI GODOFREDI STENZEL *medicina theoretico-practica*, Francof. 1732. 8. EJ. exstant variæ disputationes, ut *casus aliquot hominum alue venerea per salivationem curatorum*, VVittemb. 1742. *de exitiosis agrorum* ad acidulas *thermasque relegationibus*, VVittemb. 1741. 4. &c.

SIMONIS PAULI HILSCHER, Jenensis Professoris, disputationes aliquæ huc faciunt, ut *de amputatione & rasura capillorum in variolis*, Jen. 1732. *de curatione paucitatis lochiorum & dolorum post partum in matrona feliciter peracta* 1743. *de methodis avertendi variolas* 1745. 4.

J. TIMMII *cogitationes medico-physicæ historicæ*, Brem. 1732. 8.

J. HENR. SCHUTTE *medicinischer unterricht von der arzneykunst vvahren nuzten und schein nuzten*, Sort 1732. 8. *

PAULI GOTTLIEB VVERLHOF Archiatri Regii, practici felicissimi, & amatissimi amici nostri singularis, *observationes de febribus* prodierunt Hanoveræ 1732. 4. ibid. recusæ 1745. 4. Occasionem dedit operi genus febrium tertiani generis soporosarum, quæ CL. JOERDENS novæ videbantur, dictæ tamen MORTONO aliisque. Totam ergo rationem febrium periodicarum hic repetit vir doctissimus, & corticis eximium verumque usum, cum legitimo adhibendi modo docet. EJUSD. *cautiones medicæ de limitandis laudibus & vituperiis morborum & remediorum*, ibid. 1734. 4. Contra STAHLIUM & STAHLIANOS monet, non omnes naturæ, ut vocant, conatus bonos esse & juvandos, neque opii corticisve vim extimescendam. Tractatus alter GOELICKII *laudi febris falso suspecta* opponitur, quæ disputatio VVERLHOFIANIS observationibus opposita fuerat. Corticem iterum ut potens & in-

noxium medicamentum defendit. Alia passim egregia medicamenta describuntur & laudantur. EJUSD. *Epistola de medicamento alterante ex mercurio & de aurigine* ejusque *Camerariano remedio* deque eadem de febribus lite, Hanover. 1735. 4. quibus pulvis alterans PLUMMERII laudatur, & ultimum respondetur GOELICKIO.

In STEPH. HALES *hamastatiks*, Londin. 1733. 8. varia habentur experimenta ad vires medicamentorum definiendas. Ibi contractilis vis peruviani corticis & vini spiritus aliorumque stypticorum, vis sanguinem accelerans venæ sectionis, & calculos dissolventia medicamenta tractantur.

EDIMBURGENSIUM acta egregiis plena observationibus, etiam practicis, hoc anno edi ceperunt, nam & medicamenta ibi varia describuntur, & aquæ minerales, & morbi oculorum aliique rariores.

OTTO CASIMIR BARFEKNECHT & BELLOT, *Ergo febri putrida Picardis suette dicta sudorifera*, Paris. 1733. bona disputatio.

J. JAC. BERLU *treasury of drugs*, London 1733. 12. *

PETRI CHIRAC, Archiatrorum Regiorum comitis, *consultationes* cum SYLVÆ & MOULINI nonnullis, Parisii prodierunt 1744. 8. Fermentationes & theoreticas explicationes Cartesiano more sequebatur. EJ. *traité des fièvres malignes avec des consultations sur plusieurs maladies*, Paris. 1742. 12. *

NICOLAI CONTE, medici Neapolitani, *aqua frigida antiquissima methodus ad praxin iterum revocata*, Neapoli 1733. ni fallor 12.

Getreuer arzt, Jena 1733. 8.

PAUL JOSEPH FACH *de malignitate in febribus falso ac merito suspecta*, Altdorf. 1733. 4.

J. de BUCHVVAL, Profess. Hafniensis, *de diabetis curatione cumprimis per rhabarbarum*, Hafn. 1733. 4.

BALTHASARIS LUDOVICI TRALLES Practici Uratislaviensis, viri doctissimi, *Exercitatio de virtute camphora refrigerante*, Breslau 1734. 8. Discipulus HOFMANNI, inflammationem, quæ fit stasis humorum in canali conico cum nervorum irritatione, hinc aucto adtritu solvi sperat camphora, quæ per apertos canales humores promoveat. EJUSD. *de vena jugulari frequentius secanda*, ib. 1735. 8. Antiquitates hujus sectionis habet, ostendit revellere aperiendo & laxando carotidem externam, hinc in omni congestione ad caput valere, apoplexia, phrenitide, mania. SYLVÆ vero rationes refellit, qui ad cerebrum derivare dixerat. EJ. *das aderlassen als ein hülfsmittel in blattern curen*, *ibid.* 1736. 8. contra recepta Germanorum præjudicia. EJ. *vorsorge der mutter fur neugebohrne kinder*, ibid. 1736. 8. EJ. *virium qua terreis remediis gratis hactenus adscripta sunt examen rigorosum*, ibid. 1740. 4. Contra receptas nimis in Germania, & ad febres aliosque morbos adhibitas terras, & absorbentes pulveres, hic invenias.

J. DANIEL GEYER *de harundinatione* (*der schilfstriegel cur*) Lips. 1734. 4. EJ. *de salivatione*, ibid. 1735. 4. In EJUSD. olim saxonici Archiatri, *müssigen reisestunden*, Dresd. 1734. 4. plurimæ epistolæ ad praxin faciunt, ut illæ *von der gürtel cur*, superstitioso cingulo, *vom grand remède von der Huberts cur in* hydrophobia, *von der mercurialcur eines Hottentotten*, *von der lekcur*, similes cæterum, ut alibi monui, & luxuriantis ingenii epistolæ.

BRANDANI MEIBOMII, Professoris Helmstadiensis, bonæ aliquæ disputationes exstant, ut ea *de usu vaporationum & suffituum in morbis*, Helmst. 1734. 4.

JAC. HENR. CHRISTIANI ADAMI *commentatio critico-medica de usu externo in curandis morbis ad locum* SYMMACHI, Lips. 1734. 8. *

Des geheimen medicinischen briefvvechsels I. *und* II. *stük*, Lips. 1734. 8. *

MICH. MATTHIÆ LUDOLF, Professoris Berolinensis, *anfangs gründe der arzneyvvissenschafft*, Berlin 1734. 8. *

J. VVILHELM ALBRECHT, decessoris nostri, *de effectibus musices in corpus humanum* Liber huc potest revocari, Lipsiæ 1734. 8. editus.

GUSTAV HARMES *de medicina Laponum*, Lond. 1734. 4. bona disputatio.

J. de GORTER Harderovicensis, discipuli BOERHAAVII, cujus testimonio posteris commendatur, aliqua huc faciunt, in pathologicis dicta, ut *morbi epidemici descriptio*, Amstelod. 1734. 4. In *Chirurgia* cum BELLINO sentit, accelerari nempe in arteria sanguinem, cujus vena socia secta est, in reliquis retardari, & revulsionem maximam fieri in arteria proxima. EJSUD. *compendium medicina* jam laudatum, praxin etiam continet nuper recusum F. Lips. 1749. 4.

GEOR-

GEORGE VVARREN *nevv method of curing gonorrhoéas*, Londin. 1734. 8. tertia edit. * *Preservative against the consequences of the bite of mad dogs*, Londin. 1734. 8. *

THOMÆ HARRIS *treatise on the force and energy of crude mercury*, Londin. 1734. 8. aut 1735. 8. nam utrumque annum reperio. Valde laudat argenti vivi usum, in scrophulis, volvulo.

T. K. *critical dissertation on the manner of preparing mercurial medicines*, Lond. 1734. 8.*

Alterius anonymi *treatise upon the use and proporties of quiksilver*, Lond. in 8. circa hæc tempora prodiit, quo docetur valere ad asthma, intemperiem acidam, mercurii usum, &c. *

THEOPHILI LOBB M. D. viri pii & industrii *rational method of curingfeavers*, Londin. 1734. 8. Theoria in universum BOERHAAVIANA præmissa, considerat effectus venæ sectionis, eosque valde distincte proponit. Ligata vena facit inanitatem in trunco venæ ultra locum vinculi, & repletionem cis locum ligatum, hinc inanitionem cordis, & in arterias brachii sanguinis congestionem, unde non redit, hinc revulsionem ab aliis arteriis. Deinde aperta vena sanguis per eam venam celerius exit, & per arterias bracchii (seu partis cujus vena secta) velocius movetur, hinc nixus seu derivatio in eam partem fit; hinc diminutio pressionis sanguinis in omnes reliquas corporis partes, & celerior reditus per venas depletas, & revulsio a vasis minimis in majora, & revulsio maxima ab ea parte, cujus vasa non aperiuntur. Cæterum venæ sectioni non valde favet, neque fere admittit nisi in abundantia sanguinis & globorum rubrorum, & jubet supprimere sanguinis fluxum, quam primum pulsus debilitatur. Eam vero sectionem, quæ in vena jugulari fit, sanguinem derivare docet in caput, quod sanguinis celeritatem in carotide communi augeat. Sic neque sudorem movere suadet, neque alias evacuationes. EJ. *medical practice in curing feavers*, ibid. 1735. 8. A cortice iterum & venæ sectione alienior est. Febres habet a dissolutione malignas, & a coagulo ortas & complexas ex utroque genere. In catarrhalibus febribus utitur adtenuantibus, cum motu sanguinis aucto. In vomitoriis multus est. Casus subjecit curationum. EJ. *practical treatise on painfull distempers vvith some effectual methods in curing'em*. Lond. 1739. 8. Historiæ dolorum & morborum eo pertinentium, per exempla, cum formulis. Errorem loci a rheumatismo rejicit, venæ sectioni & opio iniquior. EJ. *account of smallpox*, ibid. 1748. recusus est, & gallice versus Paris. 1749. vol. 2. Ibi proponit evitationem suppurationis. EJ. *compendium of practice in physick*, Lond. 1747. 8. *

ANDREVV HOOKE *essay on the practice of physick to revive that of the antients*, Londin. 1734. 8. 1736. 8. Laudat methodum veterum diæteticam. Absorbentia medicamenta negat in sanguinem venire. Laudat generosa remedia, jalapam, gummi guttam, chalybem, argentum vivum, rheum, opium, &c.

JOSEPH ROGERS *essay on epidemical diseases and more particularly on endemial epidemies of the cyti of Cock, but most professedly the epidemical feaver of* 1731. Dublin 1734. 8. Dignum librum liceat fusius explicare. In *præfatione* multum deprimit theoriam, & experientiam commendat. Rejicit explicationes actionum medicamentorum mechanicos, ut mercurii, salium. Jubet simplicia dare medicamina, quorum vires experiendo possint cognosci. Febris ipsa, quam describit, petechialis est cum pulsu fere sani simili, & dolore capitis vehementi. Multum tribuit in ejus causis aeri crasso, humido, fætori carnium projectarum, victui carnoso. Rejicit curationem refrigerantem Arabum, quæ nostro frigido climati non conveniat. Utitur, in curando, vino, croco, acidis, vesicatoriis, etiam calidis, serpentaria, theriaca. Sequuntur curationum exempla. In *tractatu de variolis* multas facit ejus morbi species, & multas recenset epidemias. Febrem secundariam a prima separat. Facit distinctas etiam malignas lymphaticas, tum cohærentes malignas, quales ego vidi anno 1735. quas morbus miliaris sequebatur & urinæ suppressio. Scopus ei est motum sanguinis sustinere ne nimis deprimatur: balnea partibus externis pro revulsione adplicat; jubet ægrum lecto se tegere: acidis utitur ob putredinem, hæc in benignis. In malignis cardiaca præscribit, cochenillam, vesicatoria cervicis, fomenta, vaporem aceti, absque venæ sectione vel purgatione. Exempla subjungit.

R. BUTLER *essay on blood letting shevving the advantages of bleeding, particularly in the foot*, Lond. 1734. 8. SYLVAM sequitur. Rejicit derivationem & venæ jugularis sectionem, nisi exhausto prius corpore. Revulsionis causa in brachio ob morbos abdominis venam secat, in pedibus ob morbos capitis, tum derivativo scopo ad ciendos menses subtiliter satis secutus rem orarum origines pro morborum varietate.

F. JOSEPH HUNAULD & GUYOT, *Ergo in pari vena sectionis & purgationis indicatione vena sectio preferenda*, Paris. 1734. 4.

HYAC. THEOD. BARON. in thesi, Parisiis anno 1734. defensa, negat sanguinem per venam sectam celerius fluere, negat pericula derivationis, & commoda revulsionis. In principio morbi nocere credit venæ saphenæ vel jugularis sectionem, in corpore vero prius depléto jugularem bene secari.

GIUSEPPE del PAPA *consulti medici*, T. I. & II. Rom. 1733. 4. Venet. 1734. 4. Tachenianus fere est, & acidi atque alcali defensor. EJ. *trattati varj fatti in diverse occasioni*, Firenze 1734. 4. *

Aliqua philosophica sunt, multa pathologica & practica, de vi noxia vernicis sinensis, de expurgatione mercium suspectarum, curatione variolarum aliorumque graviorum morborum.

J. BAPTISTÆ MAZINI Professoris Patavini de mechanica schola, ut per particularum figuras eventus rerum interpretaretur, exstat *mechanica medicamentorum* edita Brixiæ 1734. 4. Octædras, Rhomboideas particulas, hamatas, & prismata, in medicamentis invenit, quæ faciunt, ut alvum ducant, urinamve moveant, &c. EJ. *mechanica morborum* omitto. Opera conjuncta recusa sunt Brix. 1743. 4. *

MICHAEL PINELLI in *nuovo sistema dell' origine della podagra* arcana equidem aliqua ad podagram, calculumque non bene laudat, recte vero acida, adeo a suis civibus exosa, innocentia esse ostendit, & apta superandis variis morbis, ipsique vincendæ podagræ. Lapides pretiosos merito contemnit, cum ipse pharmacopola sit. Prodiit Rom. 1734. 4.

JOS. TH. ROSETTI *systema novum de morbis fluidorum & solidorum*, Venet. 1734. fol.

DAMIANI SINOPEI Medici in Nosodochio maritimo Cronstadiensi *parerga medica*, Petropoli 1734. Constitutiones epidemicæ & historiæ morborum lectu dignæ.

VINCENTII BREST diss. *sur l'usage du mercure dans les maladies vénériennes & autres & sur la maniere de s'en servir avec succès sans salivation* lego Londini 1735. prodiisse, Germanice recusum est *vom rechthen gebrauche des mercurius in venerischen krankheiten*. Berlin 1749. 8. *

JOH. LEMBKEN *cautela quadam practica circa curationem variolarum*, Gryphsvvald 1735. 4.

ANT. MOMBERS *de mumia in praxi medica non facile adhibenda*, Helmst. 1735. 4.

A. FR. DANKVVERTS *de arte inferendi febrem*, Helmstatt. 1735. 4. disp.

A. D. *de usu arena externo in curandis quibusdam morbis*, Lips. 1735. 4.

R. JAMES *art of curing the madness caused by the bite of a mad dog*, Londin. 1735. 8. nempe turpetho minerali. EJUSDEM *modern practice of physick*, Londin. 1746. 8. vol. 2. Aphorismos esse BOERHAAVII, cum SVVIETENII nonnullis auctorisque notis jam monui, adjectis formulis, & morbis, qui in opere BOERHAAVII desiderantur ex HOFMANNO. Porro hydrophobiæ curatio eadem, & mercurii, cinnaberis & musci ope peragenda describitur. Recusa est cum notis a CL. VVESSEL LINDEN cum tractatu de Visco.

M. van VISVLIET *de efficacia balneorum ex aqua*, in C. H., Leid. 1735. 4. *

J. ERNESTI HEBENSTREIT doctissimi viri, Professoris Lipsiensis diss. *de usu hydrargyri interno*, Lips. 1735. EJUSDEM παλαιολογία θεραπευτικῆς, Lips. 1749. 4. & aliæ disputationes exstant.

J. JAC. GELHAUSEN *de usu lactis medico*, Prag. 1735. 4. & aliæ disputationes.

RUDOLPHI AUGUSTI BEHRENS *anvveisung für die leute auf dem lande, vvie dieselben der ümschvvang gehenden rothen Ruhr*, & Hanover 1736. fol. * EJ. *Kunst ertrunkene menschen zu ervvecken*, Brunsvic. 1742. 4.

FRANCISCI BALTHASAR von LINDERN senis amici nostri *venus spiegel*, seu *de curandis morbis venereis*, Argentor. 1736. 4. EJ. *medicinischer passepartout oder hauptschlüssel alle krankheiten des menschlichen leibs zu erkennen und zu curiren*, ibid. 1739. 8.

POLYCARPI GOTTLIEB SCACHER utiles exstant disputationes, ut ea *de recto usu rationis & experientia*, Lips. 1736.

In *Oeconomia* sua CL. FR. NICHOLLS contra derivationem etiam & revulsionem dixit.

Pilula VVardiana dissecta in Epistola ad BOERHAAVIUM, Londin. 1736. 8. Contra vehementissimum drasticum, quod vendebat VVARDIUS.

J. AL-

J. ALBERT HAZON & MURRY, *Ergo uteri post partum inflammationi venæ sectio e brachio*, Parif. 1736. 4.

ADRIANI MALAVAL & ISOARD, *Ergo apoplexia prægnantium saphena sectio*, Parif. 1736. Laudat per exempla.

In J. du HALDE Chinæ descriptione etiam libri aliqui medicorum Chinensium excerpti exstant.

J. GER. VVAGNER, celebris & felicis medici Lubecensis, *observationes clinicæ*, Lubec. 1737. 4. EJ. *de medicamentis ad puerperarum febres mali moris*, Lubec. 1742. 4. EJ. *de curatione hæmoptoës*, ibid. 1742. 4. Alios *de pacanda lue pecorum* (Lubec. 1745. 4.) & *de natura metu in morbis malignis*, Hamburg. 1744. 8. jam citavi, quo libello sapienter emetica in principio malignorum morborum laudat.

J. CHRIST. KUNDMANN in *rarioribus naturæ & artis*, Bresl. 1737. fol. Posterior pars operis plurimas continet practici generis observationes. In EJ. *abhandlung vom zustande des menschen vor und nach dem falle*, Bresl. 1720. practica varia exstant, & imprimis monita contra male laudata arcana. Lapides pretiosos & corticem peruvianum rejicit.

A. P. QUEITSCH *conspectus totius medicinæ in tabulas conjectus*, Francofurt. Viadr. 1737. fol. pro tironibus. EJ. *medicus naturæ magister*, Francf. Viadr. 1739. 4.

J. G. a BERGEN *de aceto liquore polychresto*, Francof. 1737. 4. & aliæ bonæ disputationes sunt.

HERMANNI PAULI JUCH Erfordiensis Professoris plurimæ disputationes exstant. Eo ergo disp. *de camphora*, Erfurt. 1737. *de revulsione & remediis revellentibus*, ibid. 1743. &c. *De lumbricis terrestribus & eorum usu medico*, Erf. 1742. 4.

J. GOLDHAMMER *vveiber und kinder arzt*, Northausen 1732. 8. 1750. 8. Pro Plebe.

JAC. PRAUN *de congrua purgantium quorumdam ad morbos applicatione*, Argentor. 1737. 4.

J. FRID. BAUER *inoculatio variolarum in utramque partem disputata*, Lipf. 1737. 4. EJ. *de balneis vaporosis nativis*, ibid. 1741. 4.

J. FR. HERRENSCHVVAND celebris ab eo tempore practici, & medici stipendiariorum Helveticorum R. Galliæ *historia mercurii medica*, Leid. 1737. 4.

HENRICI JOSEPHI REGA, Professoris Lovaniensis, *accurata medendi methodus ab omni hypothesi abstracta*, Lovan. 1737. 4. In primo libro theoriam dat, multumque tribuit solidorum morbis, in altero dat morborum historias, in tertio curationem.

JOSEPHI ab OVERKAMP *systema theoretico-practicum*, Norimberg. 1737. 8. Stahlianæ medicinæ compendium.

J. FRANCISCI le FEVRE *opera*, Vesuntione 1737. 4. Tractatus secundus est de venæ sectione, in quo accelerari sanguinem in arteria docet, cujus sodalis vena inciditur, &c.

M. L. VERNAGE, *Non ergo variolæ mali moris soli naturæ committendæ*, Parif. 1737. 4. bona disp. EJ. & du ROCHER, *Ergo malignæ febri saphenæ sectio emeticum*, 1744.

PAULI VALCARENGHI *medicinam rationalem* Cremæ 1737. 4. & *constitutiones epidemicas* alibi dixi. EJ. *dissertazione epistolare dell' uso e dell' abuso del Rabarbaro unito alla China*, Cremæ 1748. prodiit. Contra eam paulo post edita est IGNATII PEDRATTI *lettere familiari in risposta alla dissertazione epistolare dell' uso e dell' abuso del Rabarbaro unito alla china china del* S. VALCARENGHI, Cremona 1749. 8. Defendit corticis usum purum & absque miscella. Respondit CL. VALCARENGHI in *Riflessioni medico pratiche sopra la lettera familiare del* D. PEDRATTI *fatta in risposta alla diss. epistolare*, Cremæ 1749. 4. * Tuetur auctoritatibus & rationibus conjunctum utriusque hujus remedii usum.

FLORENT. AUG. GALLARATI *methodus ad profligandas febres tertianas*, Cremæ 1737. 4.*

JOSEPHI ANTONII PUIATI *decas rariorum observationum medicarum theoreticis practicisque animadversionibus illustratarum*, &c. Venet. 1737. 8. In *præfatione* defendit contra SYDENHAMIUM utilitatem observationum singularium. Jubet medicos sufficiente copia medicamenta propinare, cum ex parca dosi corticis tertianam duplicem, ex parva dosi cantharidum ischuriam funestam fuisse viderit. Observationes plures sunt, quam promittit titulus, quælibet enim alias socias habet. Stranguriam superavit venæ sectione, opio: bubonem gallicum raro auxilio purgatione, pleuritidem verminosam epidemicam mercurialibus expugnavit, absque venæ sectione. Luem veneream sanat argento vivo ita adhibito, ut alvum solvat, absque salivatione. In mania puerperarum laudat, & recte, venæ sectionem.

In

In epistola ad FREINDIUM, quem nesciebat dudum obiisse, monet, HIPPOCRATEM in febribus venam non secuisse, & in pleuritide raro. In variolarum secunda purgatione ipse etiam alvum ducit. In dissertatione de hydrargyro mirifice extollit vires argenti vivi, in quartana febre, podagra, febribus epidemicis: negat ab humoribus nostris acrimoniam ipsi communicari. EJ. L. *de morbo Naicniano*, Feltriæ 1747. 4. latius patet, quam titulus. Describit febrem cum congestione ad caput, tritæophuiam, quam calidis medicamentis, sanguinem solventibus & vincula spirituum, vomitu, cantharidibus, absque venæ sectione curavit.

JOH. FANTONI *observationes* in Pathologicis laudavimus.

MICH. PEAGET, *Ergo luis venereæ curationi per frictionem potius quam per fumigationem favent observationes*, Paris. 1738. 4.

A. CL. RENARD, *Ergo pluribus Hispanorum morbis remedium efficax balneum*, Paris. 1738. 4.

Cum eodem titulo habetur disputatio CLAUD. BURLET, Paris. 1714. 4.

FR. BAILLY & BELLETETE *num in pest ut carbunculi sic & bubones statim ferro semper aggrediendi*, Paris. 1738. 4. bona disp.

BROVVNE LANGRISH *modern theory and practice of physick*, Londin. 1738. 8. quæ secunda editio est. Pathologica laudavi. Ex iis deduxit utilitatem venæ sectionis minuentis copiam globulorum sanguinis. Derivatoriam emissionem sanguinis rejicit, & laudat revulsoriam. Non valde probat cantharides, quarum vis acris resorpta febrem facit. Neque valde refrigerat in febre, neque calefacit. Non plurimi corticem peruvianum æstimat. Equitationem in phthisi valde commendat. Dignus & utilis liber. EJ. *physical experiments upon Brutes*, Lond. 1746. 8. Experimentis docuit aquam laurocerasi, quæ vehemens est venenum, parca copia datam sanguinem ruberrimum, & pulcherrimum reddere.

CAR. FRID. KALTSCHMIDT Professoris Jenensis disputatio *de curatione virginis hydropicæ*, Jen. 1738. 4. prodiit, & aliæ subinde utiles succedunt.

SAMUEL SCHAARSCHMIDT hoc anno cepit edere diarium suum Berolinense, quod maxima parte practicum est. EJ. *therapia generalis* a morte CL. viri edita est a CL. MOEHSEN, cujus tomus I. anno 1749. alter 1750. 8. Berolini prodiit. Sub eo titulo materia medica reperitur. EJ. *abhandlung von venerischen krankheiten* perinde nuper, ibid. 1750. 8. prodiit aucta ab E. GODOFREDO KURILLA.

LEONHARD STOKE *gedvvongene verantvvording zynde een verhaal der ziekte en dood van* CELIA VVALLE, Utrecht 1738. 8. Decocto lignorum & sudori in craticula subjecerat viduam de malo venereo suspectam. Cum alii medici ulcus in femore invenirent, malam curationem accusarunt. Ipse se tuetur, & producit testimonia facultatum, quæ negant ejus medicamenta nocuisse.

NICOLAI GRANITII *medicina theoretico practica*, Venet. 1739. 4. *

PETRI de ROTUNDIS *de victus ratione in febre acuta continua*, Rom. 1739. 4. *

GIDEONIS de RABOURS & de la CLOY, *Ergo in lue venerea parciores & longius dissitæ mercurii doses plenioribus crebrioribusque anteponendæ*, Paris. 1739. 4. *Ergo in ulcere tonsillarum antiseptica*, Paris. 1749. 4.

Méthode pour prendre le Quinquina in *Act. Trivult.* 1739. p. 2055. Vult parari id medicamentum in antlia pneumatica, & aerem internum extrahi.

Traité pour connoitre & guérir la peste, La Haye 1739. 8. *

CHAMPCORNU *traité des maladies vénériennes*, Amstelod. 1739. 8. *

JOH. HUXHAM *Observationes de aere & morbis epidemicis ab anno 1726. ad finem 1737. Plymuthi facta*, Londin. 1739. 8. In nobili libro, quem in pathologia laudamus, huc multa pertinent. Febres intermittentes non nimis præcipiti usu corticis supprimi debere monet. Mercurium alcalisatum cortici præstitisse vidit. Cathartica in secunda febre variolarum feliciter expertus est. In pleuritide non necesse esse sputum movere, ut quidem in peripneumonia observat. Tussis convulsivæ, valde difficilis, curationem tradit. In variolis anni 1735. (qui etiam in Helvetia strage variolosa celebris fuit) alexipharmaca adhibuit. In Ictero cum sanguine dissoluto & hæmorrhagia venæ sectione, emulsionibus utitur: in altero ictero ab inerte bile terra foliata tartari, quam in morbis a viscido valde commendat. Succedunt dissertationes duæ: una de *febribus lentis nervosis*, malignis absque apparente

rente periculo, quæ absque venæ sectione, ipsis alexipharmacis tractari volunt: *& de Colica Damnoniensi*, nempe pictonum, quam vomitu repetito admistis anodynis, diuturna alvi purgatione, denique sudore multo superat. EJUSDEM *an essay on feavers and their various kinds*, Londin. 1750. 8. In inflammatoriis febribus antiphlogisticam methodum recte a SYDENHAMO præscriptam esse, non ita in exanthematicis, quæ egeant vi expulsiva.

KINNEIR *nevv essay on nevves shevving the use of bathing and drinking bathvvaters in nervous disorders*, Londini 1739. 8. Mire commendat thermas suas ad podagram morbosque nervorum, & frigidum quidem balneum, post calidum. Medicamentum alternans Edimburgense PLUMMERI ad resolvendum absque salivatione valde laudat.

J. GEORGII HENRICI KRAMEH *medicina castrensis*, Vienn. 1739. 8. STAHLIUM sequitur. Scorbutum, ut ex parciori usu vegetabilis cibi ortum, eo ipso debellat, nempe succis recentibus ad tres & quatuor uncias ter quaterve de die cum sero lactis sumtis, ex cochlearia, nasturtio horrensi, & citro. Luem veneream argento vivo, cum purgantibus misto, absque salivatione sanat. Corticem febrifugum non amat. Dysenteriam aromaticis curat absque opio. Phthisin Selteranis aquis cum lacte pro certo sperat tolli. *De scorbuto* diximus.

Sorgfältiger Closter medicus, Lips. 1739. 8. *

J. CONRADI a BRUNN (qui prius celebris anatomicus fuit BRUNNERUS) archiatri Palatini posthumus libellus *de methodo tuta ac facili citra salivationem curandi luem veneream* edidit filius J. JACOBUS, Scaphus. 1739. 4. nempe diminutis dosibus argenti vivi.

CHR. H. HAENEL *de camphora*, Leid. 1739. 4.

Gesundheits büchlein vor alle menschen 1739. 8. *

LUD. FRIED. PELITSCH *untersuchung der eigenschaften und hülfsmittel der arthritidis*, Lips. 1739. 8. * cum introductione ad modum cognoscendi morbos.

Der medicinische hauptschlüssel oder gründliche einleitung zur vernünftigen cum aller krankheiten, Lips. 1739. 4. diversus liber a priori illa clave DIETERICI.

SUECICÆ ACADEMIÆ *acta*, quæ hoc anno edi ceperunt, minime sunt absque utilibus practicis monumentis, ut NICOLAI ROSENII. G. STRANDEBERGII, &c.

CAMILLI FALCONET, viri doctissimi, & LUCAS *Ergo in variolis cujuscumque generis non una medendi methodus*, Paris. 1740. 4.

JOHANNIS ASTRUC, viri literatissimi, Monspeliensis Professoris, nunc Parisini medici, celebre opus *de morbis venereis*, Paris. 1738. & 1740. 4. prodiit, sæpe recusum, in posteriori editione auctum dissertatione de curatione luis venereæ apud Sinas. Cæterum in curatione omnia quidem symptomata ramosque mali persequitur, parciori autem usui mercurii vivi cum aliis Monspeliensibus plurimum tribuit. Ipsi certe tribuitur, auctus tamen nonnihil ex BOERHAAVII libro *de viribus medicamentorum*, *tractatus therapeuticus*, Genev. 1743. 8. Indicationes sunt, ex causis morborum desumtæ, & medicamenta atque auxilia ad eas indicationes, formulæque minime inutiles.

G. MARTIN *treatise ou the povver of medicines*, Londin. 1740. 8. * An ejusdem GEORGII, cujus liber de gonorrhoea?

GEORGII MARTINE *medical and philosophical essays*, London. 1740. 8. De vi electrice purgantium aliqua habet.

In GEORGII BECKET *collection of chirurgical tracts*, Lond. edita 1740. 8. aliqua huc pertinent, de curatione scrophularum per contactum, quam superstitiosam vocat & deridet, de *specifico*, sed arcano, ad consumtionem.

J. du BOIS *de sanguinis missionis usu & abusu*, Leid. 1740. 4.

J. FRID. VVINTER egregii viri, Leidensis Professoris, *de certitudine medicinæ practicæ*, Franek. 1740. fol.

Avis pour donner des secours à ceux que l'on croit noyés, Argentor. 1740. fol.

J. FRIDERICI SCHREIBER *observationes & cogitata de peste*, Petrop. 1740. & auctius, Berol. 1744. 4. Denuoque emendatus, Petrop. 1750. 4. In peste *bubonaceam speciem sanat* argento vivo cum camphora misto, & mercurium quidem adhibet ob adfinitatem cum lue venerea, ut tamen salivationem camphora impediat. In *carbunculacea*, quam cum variolis comparat, corticem Peruvianum laudat. Sub pestis initia in Ucrania profuit emeticum. In tertia editione camphoram salivationem movisse monet, & proponitur ab anonymo antidotus

pestis ex animali regno. Dubitat IDEM anonymus, an vere ex America lues venerea in Europam venerit.

CHRISTIANI AUGUSTI THEOPH. HÆRTEL *de effectu sedativo stimulantium & excitantium*, Argentor. 1740. 4.

J. FRID. CARTHEUSER *de refrigerantium differenti indole & modo operandi*, Francof. Viadr. 1740. 4. disp. *de necessaria consensus partium attentione practica*, ibid. 1741. 4. *de cinnabaris virtute medica* 1743. *de erroribus practicis ex falsa theoria* 1742. & aliæ bonæ disp. EJ. *rudimenta materiæ medicæ*, Francof. Viadr. 1741. 8. recusa ibid. 1749. & 1750. cum titulo *fundamentorum materiæ medicæ generalis & specialis* 8. 2. vol. utile omnino opus est cum multis experimentis propriis, ex chemia inprimis, & genuinarum virium a spuriis prudenti separatione.

In CASPARI NEUMANNI operibus, quæ hoc anno prodieunt, materia medica cum analysibus egregia continetur, quam in chemicis laudavimus.

Specimen materiæ medicæ contractæ, Leid. 1740. 8. alphabeticus & brevis catalogus materiæ medicæ, nonnullis additis, fere ex BOERHAAVIO.

J. SIGISM. GOERLIZENS *Kurtzer unterricht vvie man sich zu zeiten der pestilenz bevvahren und halten soll*, VVitteb. 1740. 4. *

EL. FRID. HEISTERI LAUR. Filii *de quartana & hydrope per corticem peruvianum curatis*, Helmstad. 1740. 4.

CARL. FRID. HUNDERTMARK, docti viri, *de singulari usu frictionis & unctionis in curatione morborum*, Lips. 1740. 4. EJ. *de sacchari saturni interno usu salutari*, ib. 1741. 4. quem defendit. EJ. *de incrementis artis medicæ per expositionem ægrotorum in vias publicas & templa*, Lips. 1749. 4. Ad historiam inprimis artis pertinet, aliquas tamen curationes veterum declarat.

CL. COLLEGÆ nostri GEORGII GOTTLOB RICHTERI multæ doctæ sunt, & utiles, ad praxin pertinentes, disputationes, ut ea *de salubri usu frigoris in medicina*, Gotting. 1740. *de insolatione* 1741. *medicina plagosa* 1746. *balneum animale* 1708. 4. & aliæ plurimæ. BOERHAAVII etiam vindicias adversus anonymum censorem Anglum dedit anno 1745. 4.

DANIELIS VVILHELMI TRILLER, viri doctissimi, & Professoris VVittebergensis, *commentatio de pleuritide ejusque curatione*, Francfurt. 1740. 8. Venæ sectionis utilitatem confirmat, calida refellit, & naturalem eam curandi viam, quam BOERHAAVIUS, ingreditur, adductis exemplis. Derivationis theoriam eam fere quam BELLINUS tradit, maximam nempe fieri per venam proximam. EJ. *de clysteribus nutritiis eruditissimum programma nuper prodiit*, VVittemberg. 1750. 4.

FRANCISCI RONCALLI PAROLINI dissertationes nihil practici continent, sed *historiæ morborum* jam citatæ huc faciunt, cum consilia variorum doctorum virorum contineant, & practicas epistolas. Deinde *Europa medicinæ a sapientibus illustrata*, Brixiæ 1747. fol. edita, huc omnino revocari debet, cum ad variarum regionum medicos scripserit vir Cl. & a singulis sciscitaverit, quid earum regionum praxis medica peculiare & memorabile habeat. Multa ergo hic medicamenta laudantur. Utiles sunt epistolæ ANDREÆ PASTÆ, J. C. RIEGERI, MARTINI GHISII (qui luem bovillam descripsit, in qua frustra varia & mercurius etiam tentatus est), J. CALVI LIMPERANI, J. PHIL. BURGGRAU, ARCUTII CAPELLA, ANTONII FORMICA, MARCI FLORI. LUDOVICUS JOH. THUILLIER curationem non valde credibilem per sudorem sympathetice motum proponit. RONCALLUS ad varios libros clinicos sua addit judicia, ut in SYDENHAMUM, cujus carpit artem exspectationis in nascente epidemia.

NICOLAI CYRILLI, qui etiam ETTMULLERI opera edidit, *consulti medici*, Venet. 1741. 4. tria vol.

MARTIN *de la phlébotomie & de l'artériotomie*, Paris. 1741. 12. Recenset opiniones contrarias PETRI SENAC & SYLVÆ; accelerari tamen cum isto credit in ea arteria sanguinem, cujus vena socia secatur. Hinc male in erysipelate faciei successisse venæ jugularis sectionem observat. Venæ brachii sectionem præfert illi pedis, ob ampliorem tubum & cordi propiorem. In collo venam secat in leviori inflammatione capitis, quæ possit derivando solvi. Arteriotomen laudat in maximis malis, quoties crassus sanguis ex arteriis in venas ægre transit.

J. LUD.

J. LUD. BAUDE de la CLOY & BERCHER, *Ergo in pulmonum inflammationibus etiam cum sputo cruento aliquando emeticum*, Parif. 1741. 4.

ANTONII FERREIN, *An morbis malignis vesicantia*, Parif. 1741. 4.

GASPAR COCHON DUPUY & FRANCISCI DAV. HERISSANT, *Ergo in ipso exortu febrium intermittentium statim ut plurimum kinakina*, Parif. 1741. 4.

JOH. MIDY & LUD. RENATI du BOIS, *Ergo siphilis per frictiones mercuriales absque ulla excretione nisi fere insensibili, sanabilior*, Parif. 1741. 4.

LUD. F. BELLOT, *An in biliosis gelida glaciatique liquores bradypepsiam juvant*, Parif. 1741. 4.

CAROLI DIONIS & NAT. MARIÆ de GEVIGLAND, *Ergo siphilidi convenit suffumigatio recens*, Parif. 1741. 4.

P. GUISARD in suo *essay sur la maladie vénérienne*, la Haye 1741. 8. Parif. 1742. 12. curationem absque salivatione commendat.

J. GARLIK *on the efficacy of injections in a virulent gonorrhoea*, Londin. 1741. 8. *

HENRY VVARREN *treatise concerning the malignant fever in Barbados*, &c. Londin. 1741. 8. Ex peste natam malignam febrem describit, *flavam* a colore corporis dictam, qui in secundo morbi stadio est. Eam calidis remediis & sudore perpetuo sanat, absque refrigerantibus aut acidis, aut multa venæ sectione, aut cantharidibus. Felicem se fuisse ipse testatur, & CL. HUGHES, addit cum summo successu VVARRENIUM sua methodo in colica pictonum Barbadensi usum esse (*desc. of Barb.* p. 34.) CL. TOVVNE contrariæ curationis auctorem convictum se dedisse scribit ipse VVARRENIUS.

J. DAN. SCHLICHTING *syphilidos mnemosynon criticum of vrye oneensydige gedachten over ongemakken door't gebruyk der teeldeelen oorspronckelyk*, Amstelod. 1741. 8. 1746. 8. Tertius liber huc pertinet, quo curatio proponitur, quam in solo Mercurio, & in sola salivatione, rejecto Guajaco, ponit, absque nimia calidi aëris observatione, omnia etiam luis venereæ symptomata tractat & curationes proponit. In ejusdem *nieuvv hervormde examen van land en zee chirurgie*, Amstelod. 1748. 8. in *præf.* curatio morborum acutorum in climatibus calidis traditur, penitus refrigerans, & acida, cum opio. Adjecit ad finem libellum de operationibus medicamentorum.

ABRAHAM TITSING chirurgi *Cypria tot schrik van haar bondgenooten en tot dienst der heelmeesteren*, Amstelod. 1742. 2. vol. bene spissa de morbis venereis. Verbosissimum auctorem sequi non potui, cum inprimis viderem, negare luis venereæ originem Americanam.

ARTHRUR. CONRAD ERNSTING *nucleus totius medicinæ quinquepartitus*, Helmstad. 1741. 4. 2. vol. Lexicon in *secunda* parte medicum etiam continet.

HERMANNI FRIDERICI TEICHMEYER, olim ILL. soceri nostri, *institutiones medicinæ pathologicæ & practicæ* Jenæ prodierunt 1741. 4. quibus omnium morborum historiæ & curationes continentur. EJ. exstant multæ disputationes hujus argumenti. EJ. *materiæ medicæ institutiones* prodierant Jen. 1737. 4.

CLAUDII CAR. de JEAN. & le MOINE, *Ergo a vomitoriis febrium intermittentium auspicanda curatio*, Parif. 1742. 4.

ANTONII FIZES *opera* Monspelii 1742. 2. edita vix ad praxin pertinent.

J. VVATSON *account of Havvksbee alteration medicine in the cure of venereal diseases*, Londin. 1742. 8. *

J. CASP. KUCHLER *de usu venæ sectionis in pede fallaci*, Lipf. 1742. disp.

ISAAC MAR ASSUR *de frictionis usu medico*, Hall. 1742. disp.

MOYSES BERNHARD VVOLFSHEIMER *de diaphoreticis universalis medicinæ loco habendis*, Hall. 1742. disp.

VVOLFG. FRIDER. BONNEKEN *abhandlung von den erdhaften mitteln*, VVertheim 1742. 4. Rejicit absorbentia terrea. EJ. *biga casuum medicorum*, VVertheim 1744. 4. sanguinem asininum pro delirii specifico remedio proponit.

CHRIST. FRID. DANIEL *de specialissima medendi methodo omnis felicis curationis fundamento*, Hall. 1742. disp. EJ. discipuli HOFMANNIANI, & contubernalis, *Beyträge zur medicinischen gelehrsamkhit*, Hall. 1749. 4. P. J. cui nuper altera accessit, ibid. 1750. 4. In prima, quam solam legi, huc etiam pertinent miscellaneæ de morbis aliisque quæstionibus medicis dissertationes. EJ. *Berlinische samlung von nützlichen vvahrheiten*, Berolini 1742. 8. non vidi.

ANDREÆ ELIÆ BUCHNER, Hallensis Professoris & Præsidis. Academiæ naturæ curiosorum, numerosæ exstant disputationes, etiam practici argumenti. Huc ergo *de curatione palliativa*, Erford. 1742. 4.

J. LUDOV. KORTUM *de exanthematis febrium acutarum retrogressis per venæ sectionem restituendis*, Hall. 1742. 4.

GOTTVVALD SCHUSTER *vernünftige methode die meisten krankheiten des menschlichen leibes bald und angenehm zu heben*, Chemnitz 1743. 4. & P. II. 1744. ib. Praxeos systema.

LAURENTII HEISTERI Professoris Helmstadiensis medici & chirurgi celeberrimi *compendium medicinæ practicæ*, Amstelod. 1743. 8. Genev. 1748. 8. germanice, Lip. 1749. 8. In EJ. *compendio institutionum medicinæ*, Helmst 1736. 8. ad praxin pertinent consilia medicoclinica, diætetica & alia.

Des armen landmans arzt aus dem Engl. übersezt, Lipſ. 1743. 8. *

J. AUG. OEHME chirurgi, *der aus dem leiblichen fegfeur erlöste podagricus*, Dresd. 1743. 8. *

J. B. PRANZETTI SALIS chemicus, cujus singulares amores in patria mea notissimi sunt, *liber correctionis, seu novus medicinæ tractatus cui titulus medicum hoc bonum*, Heilbrunn 1743. 4. *

PAULI VVILH. SCHMIDT *historia hydropici curati*, Gedan. 1743. 4. Paracentesi facta quadragesies, aliquoties umbilico inciso, adjuta purgatione malum dilatum est, ut tamen cum funesto eventu redierit.

J. PHIL. VVOLF *consilium medicum über die epidemice grassierende Ruhr krankheit*, Schvveinfurt 1743. 4.

FRID. GOTTLIEB MULLER *de venæ sectionis etiam repetitæ usu*, Argentor. 1743. disp. In omibus acutis morbis, etiam exanthematicis, missionem laudat sanguinis.

DAVID VASSE & BIDAURT, *Non ergo a vomitu partus facilior*, Paris. 1743. 4.

In Monumentis Academiæ Chirurgicæ aliqua etiam practici generis continentur.

BONAFEDE VITALI *lettera e risposta sopra le malattie contagiose*, Verona 1743. 8. Agit de peste Messanensi & proponit curationem anthelminticam.

Varie regole usate in occasione di Pestilenze, Modena 1743. 8. *

J. KILPATRIK *Essay on inoculation occasiond' by the smallpox being brought in South Carolina in the year* 1738., Lond. 1743. 8.

DALE INGRAM *of the gout*, Lond. 1743. 8. Laudat fonticulos inter musculos gastrocnemios, balneum ad dissipanda coagula cum musculari motu.

GEORGII BERKELEY, Episcopi in Cloyne, viri acuti ingenii & eruditissimi, *siris or a chain of philosophical reflexions concerning the use of Tarvvater*, Dublin an. 1744. Londin 1744. 8. gallice *recherches sur les vertus de l' eau de Goudron*, Amstelod. 1745. 8. Germanice prodiit *historische nachricht vom theer vvasser durch* DIED. VVESSEL LINDEN, Amstelod. 1745. 8. Gottingæ vero 1745. 8. *nachricht vom theer vvasser*, quo præcipua momenta rerum continentur omissis philosophicis. Præter variam eruditionem & acidi atque ignis (quæ vix credit differre) tamquam spiritus animalis mundi, & instrumenti, quo DEUS motum excitat, primas antiquitates ex Ægypto & Platone repetitas, imprimis decoctum saturatum piscis pro summo medicamento adversus variolas, phthisin, febres epidemicas, etiam animalium laudat. Ipse Episcopus anno 1747. Dublini & Londini duas alias epistolas edidit, quibus laudes sui decocti confirmat & auget. Non tamen defuerunt adversarii *Remarks on the siris*, Lond. 1744. 8. *A letter to* M. BERKLEY, ibid. eodem anno. *Reflexions concerning tarvvater*, ibid. ecdem anno * *English vvisdom examplified*, ibid. * *A cure of the epidemical madness of drinking tarvvater*, ibid. eodem anno * Contra pro Episcopo scriptum est *Tho Bishop of Cloyne defended*, ibid. eodem anno * STEPHAN HALES *account of experiments upon tarvvater* 1745. & THOMÆ PRIOR *authentik narration of the success of tarvvater*, Lond. 1746. 8. * cum literis & testimoniis.

DAVID STEPHENSON *methanical practice of physick*, Lond. 1744. fol. Heteroclitus auctor rejectis internis medicamentis morbos omnes sanari credit aere compresso, tamquam balneo, submersione in aqua, tremoribus aeris elasticis adplicatis. Ipsas hæmorrhagias a denso aere tamquam vinculo vasis injecto credit supprimi posse, & instrumenta depingit, nullo experimento facto.

LUD.

LUD. CLAUD. BOURDELIN & POISSONNIER, *Ergo pulmonum etiam in morbis suus est kina kina locus*, Paris. 1744. 4.

GUIL. de MAGNY & MARTEAU, *Ergo sperma ceti narcoticis sociatum remedium in pleuritide præstantissimum*, Paris. 1744. 4.

LUD. de SANTEUIL & ARCELIN, *Ergo non cogenda revulsio*, Paris. 1744. 4. Theoriam HECQUETI contra SYLVAM defendit.

FRANCISCI de SAUVAGES editio *Hæmastatices* HALESII conjunctas habet notas & dissertationem *de febre & de inflammatione*. De venæ sectione etiam agit & ejus vires examinat. EJ. *traité des maladies du Vivarais* ab bovillam luem pertinet; setaceum autem ex cortice Ribes nigri imprimis laudatur. EJ. *de la cause de la Rage*, Toulouse 1749. 4. Curationem tradit & spem in mercurio ponit. EJ. *de hemiplegia per electricitatem sanata*, Monspel. 1749. 8. habet etiam modum ea curatione utendi & exempla.

BOUILLET *Elémens de la médecine pratique tirés de écrtis d'* HIPPOCRATE *& de quelques autres médecins anciens & modernes*, Beziers 1744. 4. Dissertationes variæ sunt absqe nexu. Regulæ ex HIPPOCRATE excerptæ. D. JAMES consilium ad rabiem caninam. Theses *an vesicantia malignis*, *an kermes ad inflammationem tonsillarum*. Proprias observationes vix profert. EJUSD. *suite des élémens de pratique avec des dissertations & des remarques de théorie & de pratique*, ibid. 1746. 4. Saponem ad asthma & podagram laudat: tum curationem febrium antiphlogisticam, quæ ab HIPPOCRATE ad nostra tempora eadem est & constanter felix fuerit.

Traite des causes des accidens & de la cure de la peste, Paris. 1744. 4. Hanc egregiam collectionem in Pathologicis laudavi. Primarii autem libelli, qui ad praxin, sunt CHICOINEAU *rélation abregée de la peste de Marseille avec la curation*. Usus est diaphoreticis, theriaca ipsa. *Observations & réflexions propres à confirmer ce qui a été avérépar Mrs.* CHICOINEAU, VERNAY *&* SOULIER, nempe morborum & curationum historiæ. Porro *observations de M.* BERTRAND *sur maladie contagieuse de Marseille*. Sudorem etiam laudat medicamentis non validissimis excitatum. *Observations pratiques de M.* COUZIER. Pulvis bufonis inutilis. Menses salutares. Venæ sectio infelix. Vomitus malus, &c. Tota etiam II. pars pertinet ad politiam pestis prophylacticam, publicam, modum excludendi, coercendi pestem, repurgandi ædes infectas, &c.

Nouveau Recueil des différens traités de Médecine, Paris. 1744. 12. 1745. 12. *

Dissertation en forme de lettres sur l'effet des topiques dans les maladies internes & en particulier sur celui du S. ARNAULD *pour l'apopléxie*, Paris. 1744. 8. * sacculi sunt, quos jubet scopo prophylactico appendere, vitriolo, ni fallor, pleni.

GIUSEPPE VALDAMBRINI *dell' uso del mercurio crudo*, Florent. 1744. 8. Nempe ad febres malignas petechiales & epidemicas, quæ Cortonenses eo anno adflixerunt, a vermibus ortæ, mercurium crudum ad drachmam propinavit.

GIUSEPPE MARIA SAVERIO BERTINI *dell' uso esterno ed interno del mercurio*, Florent. 1744. 4. Laudat mercurium ad omnes fere morbos chronicos, etiam maniam.

CAJETANO ARMILLEI, *consulti medici di varii professori spiegati colle migliori dottrine moderne*, Venet. 1744. &c. 4. 2. vol. Inter alios etiam BOERHAAVII. LEPROTTI (qui opus inspexit), MALPIGHII, LANCISII consilia continet. Adjecta est *centuria observationum medicarum latina*, ibid. eodem anno.

NICOLAI BOERNER *Medicus sui ipsius, vvie ein ieder seine gesundheit erhalten und eines langen lebens theilhaftig vverden könne*, Fr. Lips. 1744. 8. & auctius duabus partibus anno 1747. 1748. ibid. 8. Compendium praxeos & diætetices.

Neve anvveisung zur erkenntnüss und cur der innerlichen krankheiten, Lips. 1744. 8.

J. HENR. von SCHOVEN *der unter dem unerfahrnen leibmedico glüklich curirte* 1744. 8. *

VVILHELM HENRICH PROEBISCH *das geprüfte und vervvorfene alcahest*, Regiomonti 1744. 4. Contra practicum qui arcano suo cancrum mammarum & calculum curandum susceperat.

J. GOTTLOB KRUGER, Medici & Physici ingeniosi & eloquentis, *de diversitate corporum, morborum & curationum secundum regiones Europæ*, Hall. 1744. 4. EJ. *Sendschreiben vom nutzen der Electricitaet in der arney vvissenschaft*, ibid. 1745. 8. spem viri de effectu medico excitatæ electricitatis egregie experientia confirmavit.

CRI-

CHRISTIAN SAMUEL GEBAUER *de curatione quorumdam morborum per causas*. Erlang. 1744. 4.

CAR. AUG. a BERGEN amici nostri, botanici, anatomici & medici, *de vena sectione gravidis suadenda*, Francof. ad Viadr. 1744. 4. & aliæ bonæ disputationes sunt.

FR. J. MENZLER *de venæ sectionis in puerperis abusu & usu*, Argentor. 1744. disputatio.

J. CHRISTOPH RIEGER *introductio ad historiam naturalium & arte factorum*, Haag. 1740. 4. vol. 2. bona fuisset & aptissima usui materia medica, si absolvisse licuisset auctori.

IVONIS JOH. STAHLII, Professoris Erfurtensis, *de usu venæ sectionis in pede instituenda*, Erfurt. 1744. 4. disputatio.

FRANC. ADAM VVOLF de VVINTER *de cautione in observationibus physico-medicis adhibenda*, Altorf. 1744. 4.

CHR. GOTTL. KRAZENSTEIN *abhandlung vom nutzen der electricitaet in der arzneyvvissenschaft*, Hall. 1745. 8. quæ altera editio est. Pulsum accellerari a scintilla electrica, & sanatas se vidisse aliquas minores paralyses refert. EJ. *theoria & methodus sanandi diabetes*, Hall. 1746. 4.

ERN. ANTON. NICOLAI *verbindung der music mit der arzneykunst*, Hall. 1745. 8. Mechanicam rationem excitat, qua dolor, melancholia, aliique nimii motus per musicos accentus sedari queant. EJ. *bemühungen in dem theoretischen und practischen theil der arzney vvissenschaft*, Hall. 1749. 8. Huc pertinet in dissertatione de dolore declaratio efficaciæ opii a vi, quam augeat, adhæsiva seri sanguinis & spirituum. In *quinta* de derivatione & revulsione agitur, quas rejicit auctor, atque ab omni venæ incisione credit velocitatem sanguinis augeri. *Sexta* dissertatio est de curatione venerei mali, absque salivatione perficienda. EJ. *Der curieuse medicus*, &c. Dresd. 1745. 8.

MART. SIMON STARK *medicinischer unterricht*, Dresd. 1745. 8.

EPHRAIM FELIX ENHORNING *methode schvvindsüchtige fieber zu curiren*, Dresd. 1745. 8. * EJ. *anfangs gründe der mechanischen arzney gelahrheit und gründliche einleitung zur praxi clinica*, Vienn. 1749. 8. Curationes sunt ad principia theoriæ BOERHAAVIANÆ, inter quas est memorabilis curatio senis decrepiti.

SAM. THEODOR. QUELMALZ programma *de infuso picis liquida*, Lips. 1745. 4. EJ *de hydrargyri viribus a sulfure suspensis in corpore humano*, ibid. 1749. 4. & aliæ utiles disputationes exstant.

Non est expressus annus, quo prodiit DANIELIS FISCHER Liber *de remedio rusticano variolas per balneum primo aquæ dulcis, postea vero seri lactis curandi*, &c. Erfurt. 4. Excogitatum est hoc remedii genus in Hungaria superiori, a rusticis, magno cum fructu, intus sero lactis dato, extus quotidie balneo adhibito. Casu edoctus vir CL. medicus urbis Kaesmark, fidelem & utilem invenit methodum. Multa addit de balneorum in universum & lactis utilitate & salubritate.

CL. MORTEAU in thesi, Paris. 1745. 4. *Ergo suffumigium in lue venerea curanda medicamentum optimum* defendit eam methodum contra J. ASTRUC, & jubet uti cinnabari ad duas & tres drachmas.

VIGNON *essais de la médicine pratique pour l'usage des pauvres*, Paris. 1745. 12. vol. 2. Continet materiam medicam vegetabilem, modum parandi medicamenta, observationes de usu remediorum, formulas remediorum, morborum historias, chirurgiam.

JOHN TENNENT *physical disquisitions demonstrating the real cause of the blood, morbid rarefaction and stagnation*, London 1745. 8. Cum videret polygalam virginianam, quæ *Seneca* dicitur, valere ad morsum viperæ, ex quo sanguis coagulatur, ad similes morbos ejus usum per analogiam transtulit, nempe ad pleuro-peripneumoniam epidemicam Americæ, & ad febres a coagulato sanguine ortas. Volatilia alcalia laudat & ipsum salem viperarum, crisinque ejus peripneumoniæ per urinam fieri contendit, & veram curationem in adtenuando sanguine ponit. Dat ad tria cochlearia omni bihorio, & experimenta felicia & hic adlegat, & in quartana, & in anasarca & rheumatismo. Ab iis febribus repudiat cantharides cum acida in universum & refrigerantia in morbis acutis proscribit.

CROMVVELL MORTIMER *chymical remedies in most diseases*, Lond. 1745. 8. *

HANSIUS SLOANE hoc anno edidit *an account of a most efficacious medicine for soreness, vveakness and other distempers of the eyes*, Lond. 1745. 4. ex axungia viperarum, margaritis, aloe, tutia & hæmatite. Gallice recusum est opusculum Paris. 1746. 12. & Germanice.

De ALEXANDRO KNIPSMACOPPE *& de duobus remediis ab eo maxime illustratis mercurio & termis Aponensibus*, Patav. 1745. Auctor dicitur NICOLAUS SCANAGATI. Mercurium in plurimis morbis adhibet.

LUCÆ DORASCENTI *de usu chalybis atque mercurii in obstructione curanda* dissertatio Romæ 1745. 4. ad me data. Aperire etiam chalybem, & resolvere obstructa it ostensum.

A practical dissertation upon drovvning, Londin. 1746. 8. Vitam sub aqua diu conservari ostendit, modosque, quibus possint revocari, qui submersi fuerunt.

JOHN ANDREE *cases of epilepsy, hysterik fits and S. Vitus Dance vvithe the process of cure*, Londini 1746. 8. *

Tvvo letters from a physician in London to a Gentleman at Bath, Londin. 1749. 8. De usu tabaci & aliorum medicamentorum diæteticorum, & contra empiricos.

VVILLIAM FORSTER *tr. of the causes and the cure of most diseases*, Lond. 1746. 8. *

A letter exposing the mistaken case of smallpox, Londini 1746. 8. *

GIAN BATTISTA MOREALI *nuovo systema delle febri maligne e contagiose*, Venez. 1746. 8. Verminosas esse & mercurio sanari.

J. FRANCISCI SCARDONA Rhodigini, *aphorismi de cognoscendis & curandis morbis commentariis illustrati*, Patav. 1746. 4. vol. 3. Non contemnendus liber, quem penitus a cognomine BOERHAAVIANO separare oportet. Morbos hic capitis, pectoris & abdominis tractat, ad sua experimenta & recentiorum meliorum scriptorum consilia. Defendit revulsiones & derivationes, & venæ jugularis sectionem, quod ab interna carotide sanguinem in externam revellat. In putridis tamen febribus, lentisque & soporosis, non mittit sanguinem. In phrenitide camphora etiam & opio utitur, & emulsionibus nitratis. Opium in epilepsia nocere observat. In sectione jugularis venæ non vult vinculum adhiberi. In principio acutorum morborum & anginæ laudat diaphoretica fixa, & in ista cantharides. In magna hæmorrhagia ex pulmone, vel intestino, fungum meliatensem præscribit. In pleuritide revellit per venæ alterni brachii sectionem. In maligna dysenteria opium & diaphoretica & alexipharmaca, & cascarillam adhibet. Monet Italiam minime ferre vehementes doses emeticorum, quales Belgium tolerat, &c.

Due dissertazioni della elettricità applicata alla medicina, Venet. 1746. 8. Spiritus animales excitare, transpirationem insensibilem augere, &c.

GIACINTO ANSELMO CASTELLANI *lettera apologetica*, Mantua 1746. fol. Usum saponis in contusione excusat. Respondit eodem anno censor anonymus (nempe D. CHIESA) *in risposta sopra la lettera apologetica del* S. CASTELLANI 4. Saponem nocuisse ipsa historia morbi confirmat & auctoritatibus magnorum virorum.

JOH. BARKER *essay of an agreement betvvixt ancient and modern physicians, or a comparison betvven the practice of* HIPPOCRATES, SYDENHAM *and* BOERHAAVE, London 1747. 8. Amst. gallice 1749. 8. Mediam viam init, & curationem in acutis morbis commendat neque nimis calidam, neque refrigerantem nimis. Eam magna ex parte in eo ponit, ut naturam imitemur, crises v. g. per hæmorrhagiam æmulemur venæ sectione, eas quæ per diarrhœas fiunt, clysteribus & laxantibus medicamentis. Addit rationem, cur HIPPOCRATES parcius sanguinem miserit in calida regione, nitro nondum instructus. In rheumatismo, quem fuse describit, calida laudat, sudorifera, minus recentiores in principio acutorum purgantes excusat, per climatis frigus, quod ipsum faciat necessitatem vesicatoriorum ad vires stimulandas, partem materiæ morbi avertendam & evacuandam. Ej. credo esse *observations on the present epidemic fevers*, Londin 1741. 8. absque nomine editas. Febrem blanda facie, crudeli eventu, in coma vel delirium transeuntem descripsit, & curationem antiphlogisticam per venæ sectiones, nitrosa, clysteres, cantharides, per felices eventus confirmatam proposuit.

ROVVLAND JACKSON *de vera phlebotomia theoria*, Londin. 1747. 8. Venæ sectionem cum liga-

ligatura longe removet ab ea, quæ absque vinculo administratur. Hæc derivat ad eum locum, unde resistentiam aufert: Illa revellit ab eo loco, quia circulationem sanguinis sistit, resistentiam facit, & in vasa reliqua libera derivat. Vinculum ergo facit, quod stimulus BELLINI. Hinc ad scopum practicum morbi v. g. capitis venæ jugularis sectionem absque vinculo, & scarificationes & hæmorrhagias & arteriotomen laudat, quoties derivandum est. Quando vero vinculum venæ & sectio conjungitur, ut vulgo fit, tunc neque derivatur, neque revellitur, si tempora, quibus vena ligata, & quibus aperta sint, æqualia fuerint; revellitur vero, sive derivatur, prouti diutius duraverit ligatura quam apertura venæ, aut contra. Non laudat venæ sectionem in parte vicina inflammatæ sedis. Nam eo derivat, debent ergo venæ secari in partibus dissitis, nisi derivare velimus, ut in mensium retentione.

Medulla medicinæ universa, Londin. 1747. 8. compendium medicinæ, chirurgiæ, cum formulis, pro Exercitu Britannico, Germanice versum *Kern der ganzen medicin*, Hamburgi 1748. 8.

GEORGE KEY *dissertation on the effets of mercury in human bodies*, Londin. 1747. 8. salivationem lentam, non plenam, per frictionem mercurialem excitatam, laudat, ad CANTVVELLI morem. Accusat J. CARPENSEM, qui nimis amplis emplastris suis multos ægros occiderit.

FRANCISCI de PAULA COMBALUSIER, Valentini Professoris, inde Parisini Medici, *pneumato-pathologia de flatulentis corporis humani affectibus*, Paris. 1747. 8. Plenus liber, flatuum omne genus considerat, & auxilia proponit, in parte curatoria fusior, Tympaniten superari vidit paracentesi, & aceto hydropem.

Observations intéressantes sur la cure de la goute par MRS. HOFMANN & JAMES, Paris. 1747. 12. Anonymus ille rheumatismos sanat vehementissima sanguinis missione, ad 20. & 24. l. intra 40. horas, tunc lactea diæta. R. JAMES laudat argentum vivum.

Mémoire sur la goute pour servir de réponse . . . si on peut la guérir radicalement, Nantes 1746. 12. *& dialogue sur l'expérience de remedes indiqués dans le mémoire sur la goute*, ib. 1747. 12. Absentem podagram arcet pediluviis, purgantibus, præsentem sanat (nullis adhibitis externis remediis) narcoticis & arcanis quibusdam.

CHRISTIAN. LUD. VVILLIG *observationes practicæ*, Gotting. 1747. 4.

CHRISTIANI MICHAELIS ADOLPHI Lipsiensis medici *dissertationes medicæ selecti argumenti*, Lips. 1747. 4. Viginti disputationes hic collectæ sunt, quarum practica est *de morborum per manuum adtrectationem curatione*. Sed etiam pathologicis multas suas practicas observationes adspersit. *Stillicidium* in disputatione *de balneis particularibus* laudat ad colli & capitis immobilitatem suo experimento adducto. Balneum frigidum in spina ventosa & rachitide commendat.

HENRIC. FRIDER. DELIUS *amœnitatum medicarum quinque decades* absolvit, Quedlinburg 1747. 8. quæ maxima ex parte practicæ sunt.

J. JACOB SCHLIERBACH *versuch und vorstellung vom nutzen und schaden des aderlassens*, Giess. 1747. 8. Utilitates venæ sectionis per singulos morbos persequitur. Multum tribuit naturæ, ut STAHLIANUS, & in sanguine mittendo parcior est.

AMOS LAMBRECHT *compendium anatomico-medicum practicum*, Harderovic. 1747. 12. breviss.

JOH. OSTERDYCK SCHACUT HERMANNI filius, Professoris Ultrajectini, *institutiones medicinæ practicæ in epitomen redactæ*, Ultraj. 1747. 8. Ad BOERHAAVIANAM sententiam historias dedit ad curationes morborum.

LUDOVICO GAETANO FABBRI dissertationes *duæ de variolis*, Florent. 1746. 4. *terza intorno ad alcune malattie interne, ad alcuni medicamenti, ed alcuni metodi di medicare*, Firenze 1747. Contra mercurium, cujus vehementissimus adversarius est, etiam in lue curanda. EJUSD. *all'uso del mercurio sempre temerario in medicina* Colon. (vel Florent.) 1749. 8. Guajaci usum argento vivo præfert. Cosmum I. id metallum proscripsisse ostendit, transire cum acido humano in speciem sublimati credit, &c.

In bello inter JANUM PLANCUM & adversarios, quod de vesicatoriis ortum est, Abbas VANDELLI sub nomine *Circajo sincero Modenese*, in epistola, Mutinæ 1747. 4. edita, vesicatoria defen-

defendit. Respondit J. BAPTISTA GISMONDI in *lettera intorno una poscritta, che contiene note critiche sopra la dissertazione de* S. D. GIOVANNI BIANCHI *de Rimini*, Pesaro 1748. 4. Ostendit alios etiam claros medicos, & maxime in Italia vesicatoriis adversos fuisse. Luget, eo remedii genere sibi duos fratres esse ereptos. Negat AETIUM usum esse vesicatoriis, etsi in dropace cantharides adhibuerit. Contra OCTAVIUS NERUCCI Senensis Luccæ eodem anno 8. edidit *lettere fisico-mediche*. Inter eas *quarta* est contra GISMONDIUM & BIANCHUM. Explicat actionem vesicatoriorum, quæ fermentationem excitent, unde rupta vasa liquidum suum dimittant, & eorum utilitatem defendit. Præterea in *epistola* I. laudat usum balneorum calidorum in variolis, propriis experimentis usus. Balneorum vim interpretatur in universum & pondus aquæ ab ea removet.

BENOIT VOISIN *le médicin familier*, Turin 1747. 8.

G. FRANCESCO PIVATI, Lucæ 1747. 8. edidit *lettera dell' elettricità medica* Venetiis recusam. Obduxit tubos vitreos balsamis variis, excitavit vim electricam, & reperit ea effluvia in podagra, arthritide aliisque hujusmodi malis efficacia esse, si æger vim electricam eorum tuborum experiretur: Successerunt anno 1749. *Riflessioni fisiche sopra la medicina elettrica*, Venez. 4. Ostendit halare per vitrum subtilissimas electricæ materiæ, & una balsami intus tubo illiti moleculas, & urinam ipsam adstantium suo odore imprægnare. Curationes enumerat, quæ in paralysi, ictero, aliisque morbis eadem methodo perfectæ sunt, tum exempla laxatæ alvi, excitati sudoris, motæ salivationis, dum æger manu medicamentum tenet, & una vim electricam recipit. Nocere etiam posse diutius & pertinacius excitatam electricitatem candidus fatetur.

ILL. noster Collega J. GODOFREDUS BRENDEL multas egregias disputationes practicas edidit, quarum aliquas excitabo ut *observationum medicinalium fasciculum*, Gotting. 1740. 4. *de reliquiis hydrargyri a ptyalismo expellendis*, Progr. 1747.

CAROLI LINNÆI in summa brevitate etiam medico utilis ob vera judicia de medicamentis, *materia medica ex plantis*, in botanicorum supplementis laudabitur. Ej. continuatio sub titulo *materia medica ex animalibus* nuper 1750. 4. Upsaliæ prodiit, ejusdem ingenii & utilitatis.

Consultations choisies des médecins célèbres de l'université de Montpellier, Paris 1748. 4. vol. 12. Magna remediorum analogia, lac, conserva cynorrhodon, asilli. Eventus, quod quidem nocet, omissi.

GEORG HENRICH BEHR *materia medica* L. II. Argentor. 1748. 4. Multo ingenio & varia eruditione pleni.

JAC. LAZERME *de morbis internis capitis*, Amstelod. (in titulo) 1748. 8. In appendice continentur consilia celebrium medicorum Monspeliensium de morbis capitis, eventu non addito. Ejusdem curationes morborum, Monspessulii 1750. 8. 2. vol.

PLANQUE *bibliothèque de médecine*, Paris 1748. 4. practica etiam continet.

ANTONIO FELICE *dissertazioni teorico-pratiche di medicina*. Venez. 1748. 8. In *nona* dissertatione defendit mercurium ejusque usum a MOREALI adhibiti. *Raccolta del medico carteggio passato fra'l* D. ANTON. FRANCESCO SIMONELLI e il D. BARTOLOMEO NOVELLI *intorno alla cura d'una tisichezza* Jesi. 1749. 4. * Defendit alter usum lactis & balsamorum in phthisi, alter refutat. G. PAOLO CAPRESI *Annotazioni medico-critiche alla lettera apologetica del* D. OTTAVIO NERUCCI *concernente l'uso del bagno tepido nella cura de' Vajuoli*. Siena 1749. 8. * ab usu balnei lactis ex hæmorrhagia ægra periisse, male adeo id præsidium adhiberi, &c.

MORANDI *prima decade di lettere famigliari contenenti gli errori nella pratica*, Modena vel Ferrar. 1748. 4. * Rejicit lapides pretiosos. Mercurium suspectum habet. In variolis & gangræna in adhibendo cortice errari monet, &c.

ANDREÆ PASTA *discorso medico-chirurgico intorno al flusso di sangue dell' utero delle donne gravide*, Bergamo 1748. 8. Quiete, venæ sectionibus, refrigerantibus potius, quam extractione fetus, gravidarum hæmorrhagiis medetur.

Lettera al S. CURZIO *in cui si dà ragguaglio di varie osservazioni medico-fisiche*, Firenze 1748. 4. Defendit inter alia vesicatoria in morbis acutis, & venæ sectionem in pleuritide.

J. JOSEPHI VERATTI *osservazioni fisico-mediche intorno alla elettricità*, Bologna 1748. 4. Professoris Instituti observationes curationum peractarum vel simplici mutatione hominis in statum electricum, quæ fit accepta percussione scintillæ electricæ, qua paralysis, dolores ischiadici, surditas, leucomata, aliaque mala superata sunt, percussis ab igne electrico locis adfectis: vel balsamis oblinitis tubo vitreo, quorum per vitrum ipsum mobiliores particulæ exhalent. Denique BIANCHI experimenta, qui manu purgantia teneri jussit, alvus duceretur, recenset, &c.

JALLABERT *expériences sur l'électricité*, Geneve 1748. 8. Germanice, Basil. 1750. 8. Scintilla electrica paralyticum sanavit, cujus curationem fuse descripsit. Usus est fulguratione Musschenbroeckiana calidæ aquæ ope excitata.

JOHN PROFILY *easy and exact method of curing the venereal disease*, Lond. 1748. 8. Absque salivatione aut victu tenui morbum tollit.

JOHN FOTHERGILL *account of the sore throat attendend vvith absces*, London 1748. 8. & gallice Paris. 1749. 12. Morbi historiam & curationem habet, istam lenibus cardiacis comprehensam, intecta eschara, cum gargarismis putredini resistentibus evitata venæ sectione.

ANDROPHILI ASCLEPIADEI Liber *quo pauca explicantur, quorum scitu sanitas conservari & vita hominis ab ignorantia medicorum poterit secura esse* F. Lips. 1748. 8. Acidum in morbis acutis vehementer laudat, venæ sectionem in iisdem plerumque damnat, hinc refutatus in *animadversionibus in libellum cui titulus* ANDROPHILUS ASCLEPIADEUS editis F. Lips. 1748. 8. Defendit anonymus venæ sectionem, vinum nimis laudatum parcius jubet adhibere.

In J. ZACHARIÆ PLATNERI *opusculis* Lips. 1748. 4. excusis aliqua huc pertinent, ob elegantiam ingenii & dictionis digna lectu, ut *de curatione artuum infirmorum per stillicidium*, &c.

GEORGII AUGUST. LANGGUTH, Professoris VVittemb. 1748. 4. *de curatione recens præfocatione magis imperanda quam impedienda* 1749. 4.

JORDAN de PELLERIN *traité sur les maladies vénériennes*, Paris. 1749. 12. Londin. 1750. 8. Mercurio miris & incredibilibus pene modis præparato, non absque astrologica observatione, cum luem aliosque morbos it expugnatum.

In *chronological history of air, vvather, seasons, and meteors*, cujus auctor est D. SHORT, reperitur historia morborum, qui epidemice grassantur, cum curationibus. Calidæ sanationi acutorum favet, &c.

THOMÆ FREVVEN *practice and theory of inoculation vvith an account of its success*. Londin. 1749. 8. Pro inculatione scripsit. A maturis pustulis debere venenum sumi suadet, cujuscumque fuerint generis. Posse venæ sectionem, clysterem, lenia nitrosa una adhiberi monet. Trecentos ægros sanavit hoc remedio, nullo pereunte.

MARTINO GHISI *lettere mediche*, Cremona 1749. 4. In prima laudat argentum vivum ad varios morbos, ad ipsum hypochondriacum malum, ad apoplexias a causa frigida lenta, ad ischiadicum morbum, paralysin ab apoplexia manantem, podagram. Defendit id remedii genus contra CAJ. FABBRI. In altera epistola anginam pessimi moris ipsa aspera arteria sedentem describit, quam veehementibus venæsectionibus expugnat. In Epistola ad RONCALLUM ostendit argentum vivum nihil profuisse.

J. FORTUNATI BIANCHINI *saggio d'esperienze intorno la medicina elettrica*, Venet. 1749. 4. Contra transpirationem balsamorum per poros vitri, & curationes electricas PIVATI & VERATTI scripsit. EJ. *lettere medico-pratiche intorno all' indole delle febbri maligne e de' loro principali rimedi... dell' uso del mercurio*, Venet. 1570. 8. contra CL. MOREALI.

Governo generale di sanità del Regno di Sicilia ed istruzioni del Lazzaretto di Messina colla pratica degli statuti formati nell' occasione della peste di Messina, Panormi 1749. fol. *

Riflessione di CRISITEO STILITA *sopra alcuni sonniferi e sopra alcuni rimedi per una colica nefritica*, Mediolan. 1749. 8. Lites medicorum.

J. E. BERTINI & J. F. C. MORAND, *Ergo specificum vipera antidotum alcali volatile*; Paris. 1750. 4.

BOURGELAT *Elemens d'Hippiatrique*, Paris 1750. 8. *

ANTONII RIDIGER *de veritate virtutis medicamentorum*, Lipſ. 1750. 4.

ADAMI COS *de damnis ex abuſu reſinæ Jalappæ*, Hall. 1750. 4.

FRIDERICH VVILH. CLÆRICH *obſervationes Medico-practica*, Gœtting. 1570. 4.

J. BERNARDI FRANCISCI COSTA *de diarrhœa & dyſenteria epidemica quæ graſſabatur* Puſelarii &c. Brixiæ 1748. 8. Defendit ſuam, infeliciorem curationem, &c.

J. BAPTISTÆ CHOMEL *diſſertation hiſtorique ſur le mal de gorge gangréneux, qui a regné parmi les enfans l'année derniere*, Pariſ. 1749. 12. Morbus, quem olim Pædanchonem vocavit SEVERINUS, Pariſiis anno 1748. ſævit, eſchara nempe totius tunicæ villoſæ, cum celeri gangræna. Vomitum movet CL. CHOMEL, venam ſecat, trahit veſicas, dat in oleo camphoram. EJ. *Ergo tumidis hæmorrhoïdibus hirudines*, Pariſ. 1750. 4.

JOH. EXUP. BERTIN, *Ergo ſpecificum viperæ morſus antidotum alcali volatile*, Pariſ. 1749. 4.

GEORG. CHRISTIANI OEDER *de derivatione & revulſione*, Gotting. 1749. 4. docta diſputatio contra revulſionem & derivationem.

J. CONRAD. VVILHELM SCHMIDT *de termino venæ ſectionis in acutis*, Gotting. 1749. 4. bona diſputatio.

J. JACOB VVEGEBEKER *de vena apud infantes ſectione*, Argentor. 1749. 4.

J. RUDOLF LAVATER *de rite determinanda quantitate ſanguinis ex vena mittendi*, Hall. 1749. diſputatio.

ERICI ERICI F. ELF *de hæmorrhagiis uteri ſub ſtatu graviditatis*, Upſal. 1749. 4. docta diſputatio.

J. PHILIPPI de VIOLANTE *tractatus de variolis & morbillis*, Dreſd. 1750. 4. Theoria alio pertinet, curatio fere eſt, quæ SYDENHAMI. In ſecunda febre alvum ducit non timidus, niſi quod in epidemica malignis diaphoretica adhibeat, cryſtallos etiam & pretioſos lapides laudet, in morbillorum diarrhœa vero juſcula pulli.

RICHARDI RUSSEL *de tabe glandularum*, Londin. 1750. 8. In obſtructis glandulis aquæ marinæ polum per experimenta laudat, & ad cutis morbos, icterum & adfinia mala. Extus adhibet liquorem viſcidum de quercus marinæ veſiculis fluentem. In epiſtolis D. FREVVIN, LEE & aliorum ſimiles eventus recenſet, & antiquitates hujus remedii.

GORH. AUGUSTIN CLARKE *critiſh phyſician or the family inſtructor in the knovvledge of medicine*, Lond. 1750. 8.

JOHN PRINGLE *Obſervations on the nature and cure of hoſpital and Jayl fevers*, Londin. 1750. 8. Febres petechiales ex aere non renovato & ſordibus ortas deſcribit, quas alexipharmacis & imprimis vino ſuperavit, abſque multa venæ ſectione.

ALEXANDRI SUTHERLAND *medical eſſay for promoting the eruption of ſmallpox*, Lond. 1750. 8. *

J. PETRI EBERHARD *gedanken von der vvürkung der arzueyen in menſchlichem leib*, Hall. 1750. 8. Mechanice interpretatur effectum medicamentorum a pondere ſpecifico ſaponis & adfinium minori, hinc diluente uſu, ab acido ſiſtente motum particularum ignearum, a clauſis venis revehentibus in purgantium uſu, &c.

TOUSSAINT GILBERT BOULAND, *Ergo gangranoſa angina emeticum*, Pariſ. 1750. 4. bona diſputatio.

PHILIPPI CONRADI FABRICII *obſervationes quadam circa conſtitutionem Epidemicam anni* 1750. Helmſtat 1750. 4. Curationem variolarum etiam nunc graſſantium tradit.

HIERONYMI PANIZZOLA, Medici Lignagienſis, *allegazione intorno all' uſo del vino emetico adoperato in ſerviziale*, Verona 1749. 4. Defendit clyſterem ex vino emetico factum. Contra carpit eumdem anonymus CAROLI GIANELLÆ cultor in *lettera circa il vino antimoniato*, Veron. 1750. 4.

MATTHIÆ GEORGII PFANN, Erlangenſis Profeſſoris, *Samlung verſchiedener merkvvürdiger falle*, &c. Norimberg 1750. 8. Reſponſa facultatis Erlangenſis CL. auctore elaborata, forenſia partim & partim practica, tum diſſertatio PFANNIANA in qua ſpecifici cephalici Michaelis utilis cenſura traditur.

NICOLAI ROSEN viri ILL. utiles diſputationes practici argumenti plures proſtant, *ut*

de cura puerperarum 1749. 4. *examen medicamentorum simplicium, quæ in catalogo Med. Suethico continentur*, ibid. 1750. 4. aliæ.

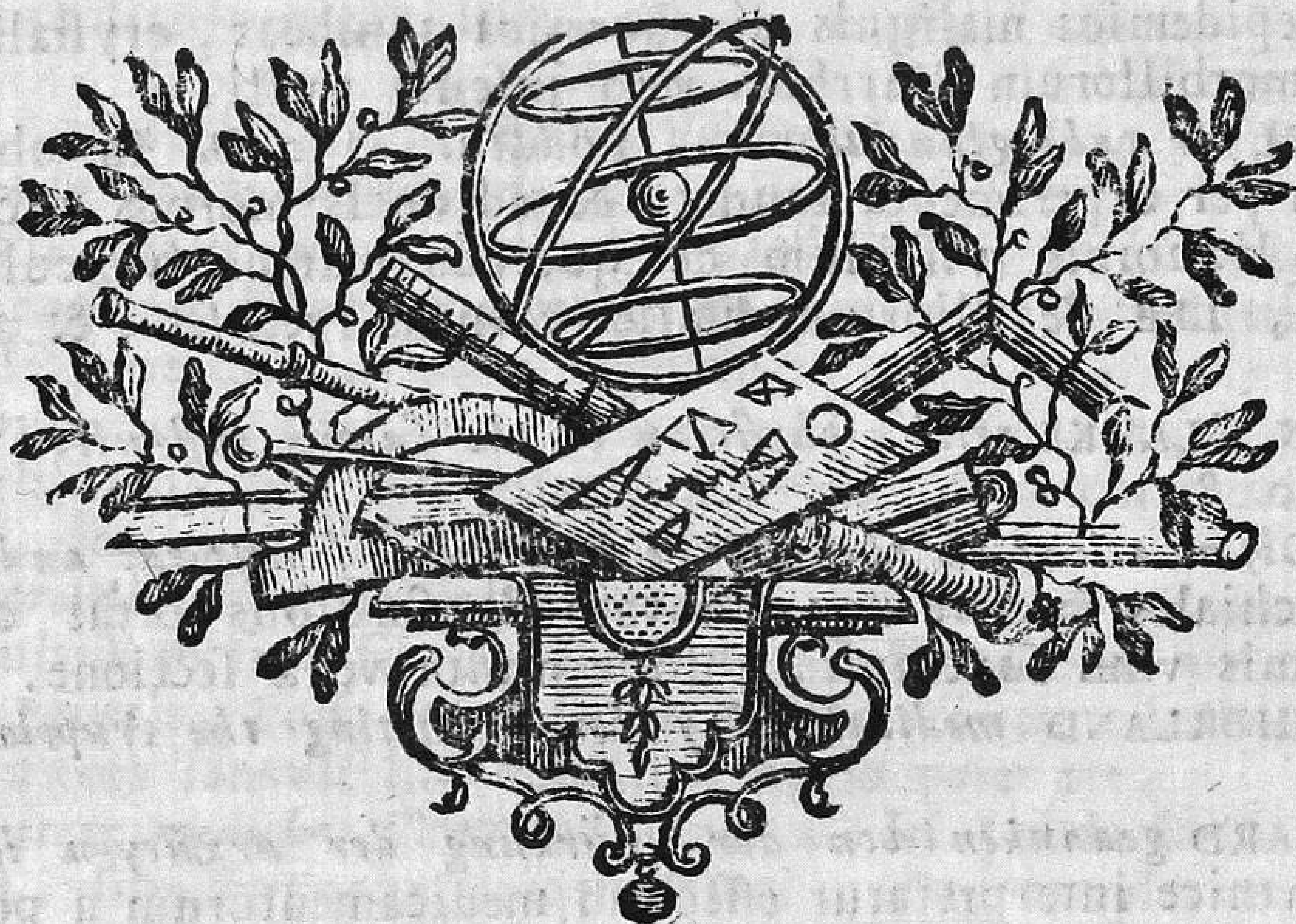
J. A. JAUCHI, *die venus seuche mit allen ihren Zufällen mit und ohne salivation zu curiren*, VVittemberg. 1750. 8.

ELIÆ BEYN von MECKERNHEIM *barmhertziger samariter in allerhand krankheiten und gebrechen*, Norib. 1750. 8. Vetustus liber, pro vulgo scriptus, cujus primam editionem ignoro.

CHRISTIAN BOLTEN *Gedanken von psychologischen curen*, Hall. 1751. 8. *Primitiæ Physico-medicæ ab iis qui in Polonia & extra eam medicinam faciunt collecta*, T. I. Lesnæ 1750. 8. T. II. Zullichoviæ 1750. 8. vol. 2. Pleraque practica sunt, collecta a GOTTLOB EPHRAIM HERRMANNO Medico Bojæ Novæ.

R. SCHONBERG Aphorismi Practici Londini 1750. 8.

DAVID SOAME *the case of receiving smallpox by inoculation impartially considered*, Lond. 1751. 8. Posthumum opus edidit DODDRIDGE, quo ostenditur nihil impii aut temerarii huic artis præsidio inesse. JOHN CHESHIRE *gouty man's companion or a dietetical and medicinal regimen*, Lond. 1751. 8. *.

METHO-

METHODI STUDII MEDICI

PARS XV.

HISTORIA MEDICINÆ.

I. *Auctores qui de Studio Medico dirigendo scripserunt.*

MUlti in medicina auctores sibi idem in medicina dederunt negotium, quo nunc defungor, ut indicarent nempe per scripta medica cogitata sua de dirigendo studio medico. Verum 1. nonnulli descripserunt auctores (*a*); 2. alii tantum dederunt consilia utendi hisce auctoribus. De binis hisce dicendum erit.

De

(*a*) Non Medicinæ historiam hic trado, sed bibliothecam scriptorum, ex quibus historia medicinæ depromi potest. Et omitto quidem historicos, qui medicorum passim mentionem fecerunt, omitto etiam dictionaria & vitarum majores compilatores, & eorum plerosque, qui, dum certarum urbium & regionum eruditos viros recensent, non potuerunt non simul medicos recensere, inque iis unice morabor, qui vel medici fuerunt, vel insigniorem certe sui laboris partem in medicinæ & medicorum historia posuerunt. Eo autem scriptores refero, qui consilia ad discendam medicinam dederunt, & lexicorum medicorum scriptores. Quare nec HERODOTI historiam, (quæ tamen inter magis necessarias est) neque PLATONEM, qui passim in dialogis & in Libro *de legibus* & alibi aliqua monumenta veteris medicinæ habet, neque DIODORI S. *Bibliothecam*, qui Ægyptiæ medicinæ antiquitates tradit, neque ARISTIDIS magni sectatoris ÆSCULAPII fanaticos libellos, neque LUCIANI satyras, etsi in historia pseudo-prophetæ ALEXANDRI (qui se PODALIRII filium vocabat, multa ad historiam, cultum ÆSCULAPII & fraudes sacerdotum illustrandas confert,) neque APULEII, licet & ipse passim ad ÆSCULAPII & ASCLEPIADIS historiam varia utilia conferat, neque PHOTII *Bibliothecam*, quam multa, cum ipse auctor medicinam fecerit, memoria digna continere nuper ostendit CL. GEISLERUS, neque PAUSANIÆ iter (qui & ipse plurima ad ÆSCULAPII inprimis historiam contulit,) neque HYGINI fabulas, qui de ÆSCULAPIO aliisque medicinæ inventoribus passim aliqua habet, neque STEPHANI BYZANTINI lexicon, neque TZETZIS versiculos (qui tetram illam de HIPPOCRATIS plagio fabellam conservavit,) hic fusiorem mentionem facere visum est. Initium adeo faciam in scriptis HIPPOCRATIS, quæ huc pertinent, & quæ omnia valde dubiæ fidei sunt. Liber περὶ τέχνης neque a GALENO, neque ab EROTIANO recensetur, & ad quartam classem rejicitur a MERCURIALI. HIPPOCRATI vero, nostri avo, a SUIDA tribuitur. Cæterum apologia artis medicæ est, qua ostenditur, non artis culpa fieri, quando æger moritur, sed ægrum quidem facilius, quam de gnaro medico credibile sit, peccare, aut artis præsidia ad superandum morbum non sufficere; neque absque medicina ægros sanari, qui absque medico sanantur, cum ad artem omnis earum rerum cognitio pertineat, quæ nocent aut juvant. Aliqua addit AUCTOR de iis, quæ in corpore humano occulta sunt, & sola ratione adtinguntur, ex eorum natura, quæ sponte, aut ab arte de corpore educuntur, &c. Commentatus est in eum Librum THEODORUS ZUINGER & in eumdem sunt breves notulæ J. HEURNII. Liber περὶ ἀρχαίας ἰατρικῆς, recensus ab EROTIANO, a MERCURALI recte ad spurios rejicitur, cum ratiociniis

niis plenus sit, & omnino post ARISTOTELEM scriptus videatur, cujus theorias passim refutat. De prima autem artis origine agit, ut ex noxa ciborum a primis hominibus absque discrimine ingestorum observata, nata sint consilia mutandæ diætæ, ciborum præparandorum: ut inde progressus factus sit ad diætam ægrotorum constituendam, quibus non eadem convenirent, quæ sanis: ut adeo medicina ab eorum observatione nata sit, quæ nocent, aut minus corpori humano adversa sunt. Inde transit AUCTOR ad refutandas quatuor primarias qualitates, & ad evertendam inde repetitam morborum originem. Anatomen pictoribus relinquit, contentus ea nota habere, quæ prosint & obsint, &c. In eum Librum commentatur T. ZUINGERUS, deinde HEURNII breves notulæ, & L. ANTONII PORTII commentarius exstat, Romæ 1681. 8. editus, & cum RAMAZZINO recusus Ultrajecti 1703. 8. & alibi, EUSEBII etiam SCHENKII *dissertatio de iis quæ* HIPPOCRATES tradit in procemio *commentarii de veteri medicina* exstat Jenæ 1619. 4.

Epitomen ex Libris HIPPOCRATIS *de nova & prisca arte medendi* fecit MICHAEL ANGELUS BLONDUS, Rom. 1528. 8. *

Νόμος. De medici institutione aliqua habet, brevis Liber, ex quo colligas, eo ævo medicos vicos obire solitos fuisse, quod quidem de HIPPOCRATE certum est. Ab antiquis recipitur, a MERCURIALI damnatur. Et ipse habet commentarios HEURNII, RODERICI FONSECÆ, Rom. 1586. 4. * & T. ZUINGERI.

ΟΡΚΟΣ, non absque testimoniis antiquitatis est, quæ collegit OBSOPOEUS, & citatur a SORANO & SCRIBONIO. Continet cæterum statuta, quæ medicus junior hac ipsa formula servanda suscipit. Lapidem se non secturum promittit candidatus, nec abortivum daturum. Hic libellus a N. PEROTTO versus prodiit Paris. 1514. 4. cum A. BENEDICTI anatome, deinde ex *recensione* SEBASTIANI SINGKELER Basil. 1538. 8. Gr. Lat. Commentati sunt in eum J. BLASIUS HOLLERIUS, Basil. 1558. 8. L. T. ZUINGERUS, HEURNIUS, RANCHINUS (Lugdun. 1627. 4.) FRANCISCUS de FRANCISCIS Genev. 1618. 8. * JACOBUS FABRICIUS, Rostoch. 1614. 4. J. STEPHANUS Venet. 1637. 4. L. & inprimis vir doctissimus J. HENRICUS MEIBOM, Leid. 1633. 4. In ea editione variam eruditionem, etiam ad jus civile, & græcarum vocum sensum pertinentem ostendit. HIPPOCRATIS genealogiam dedit, APOLLINIS etiam & ÆSCULAPII familiam recensuit. Inde commentarium ad singula jurisjurandi verba, & de discipulis atque initiatis, de venenis non prodendis, de non corrumpendis mulieribus, de abortivo non dando, de calculi sectione, fusas dissertationes subjunxit. Commentarius HENRICI MONANTHOLII medici Parisini, circa annum 1606. scriptus, quem se editurum scripserat G. PATINUS, nunquam, quod sciam, prodiit. Liber περὶ ἰητροῦ spurius, & a veteribus perinde ac a MERCURIALI rejectus, officinæ chirurgicæ descriptionem tradit, per omnes minutias. Spurium esse vel inde adparet, quod medicum apud exteros militare jubeat, si voluerit χειρουργεῖν, cum in patria eæ opportunitates desint. HIPPOCRATES autem tum maxime sæviente bello Peloponnesiaco vixit. In eum libellum JOH. GORRAEI *annotationes & scholia* exstant, Paris. 1543. 8. edita, tum commentarii ZUINGERI, & HEURNII notulæ.

Liber περὶ εὐσχημοσύνης, & ipse spurius, describit virtutes, quibus medicum ornatum esse oportet; exponit medici ejus ævi officium, & inter ea, quibus instructum esse oportet, medicamenta purgantia, incidentia, potiones, & instrumentorum adparatum requirit. In eum commentatus est T. ZUINGERUS & *excursionem* in eumdem scripsit J. ANDREAS MONCAGLIA in Libro *de aquæ usu in febribus*, Florent. 1700. 4. * Sed amplus inprimis commentarius in hunc libellum exstat civis nostræ Academiæ & amici nostri D. GEORGII MATTHIÆ, qui bibliothecæ academicæ curam gerit, Gottingæ 1740. 4. editus, auctusque iis, quæ triginta annorum laboribus ad hunc librum ornandum collegerat CRUGERUS Medicus Luneburgensis. In *Prolegomenis* Philosophiæ Pythagoreæ brevem historiam CL. MATTHIÆ dedit, tum HIPPOCRATICÆ, & varias grammaticas, historicas, philosophicas adnotationes adspersit, tum disputationem *de eo in medicina quod nec dici nec scribi potest*.

Παραγγελίαι. Principium & finis ex HIPPOCRATE esse videtur, ex gravitate & brevitate dictionis. Reliqua non ideo mala præcepta sunt, ut medico cum ægro agendum sit ratione mercedis medicamentorum, victus, tum cum aliis medicis. Antiquis ignotæ fuerunt. T. ZUINGERUS commentatus est.

Liber περὶ τῶν κατ' ἰητρεῖον genuinus libellus videtur, ut in chirurgicis, dictum est, plenus prudentibus monitis. Commentarios GALENI jam citavi.

Epistolæ HIPPOCRATIS. Earum duæ, quæ ad DAMAGETUM sunt Græce & Latine seorsim prodierunt, paraphraste & interprete ALARDO Amstelodamo, Saligniaci anno 1530. 8. quas etiam Gallice sub titulo *lettres d'* HIPPOCRATE *sur la folie* de DEMOCRITE *traduites par* TARDY ediderunt nuper Parisiis 1730. 12. non optime versas. Græce omnes epistolæ prodierunt Venetiis 1499. 4. * Epistolas 14. Latine vertit EILHARDUS LUBINUS & edidit Francofurti 1601. 8. * cum titulo *Epistolæ veterum græcorum*, *nempe* HIPPOCRATIS, DEMOCRITI, HERACLITI, DIOGENIS, PHALARIDIS, Gr. Lat. Eædem Gr. Lat. editæ sunt ibid. 1609. 8. * plures vero & omnino 20. Latine cum notis C. THOMASII Hall. 1693. 8. * Cum aliis etiam epistolis excusæ sunt Basil. 1554. 12. * J. CORNARUS etiam HIPPOCRATIS *epistolas interpretatus est & edidit* Coloniæ 1544. 8. * Antiquas esse certum est, cum CATO Censorius ejus meminerit, qua HIPPOCRATES Persis operam suam neget, & perantiqua etiam de DEMOCRITI ab Abderitis pro maniaco habiti fama est. Sed recte olim JOSEPHUS SCALIGER & CIGALINUS *de patria* PLINII L. II. p. 1669. (ed DALECHAMPIANÆ) spurias esse eas epistolas objecit argumento CRATEVÆ botanici, qui in iis ipsis citatur, cum MITHRIDATIS tempore floruerit, &c Recte easdem rejecit CLERICUS, nimis alienas a gravitate HIPPOCRATIS, & plenas minus credibilis famæ. Quis decem talenta Abderitas HIPPOCRATI solvisse facile crediderit modicam eam civitatem? quis in peste Atheniensi merita viri tanta fuisse, & ignorata tamen fidissimo historico THUCYDIDI facile receperit? Quis admittet laudasse in medico studium Geometricum, qui primus philosophiam a medicina separaverit, CELSO teste? Quare indulgentius CL. VIRI D. VV. TRILLERI de iis epistolis judicium (*de edend.* HIPPOCRATIS p. 6.) amori tribuo, quo fere editores in suos auctores feruntur. Si fictæ sunt, fictas fuisse oportet jam PTOLEMÆI PHILADELPHI ævo, magni librorum collectoris, ut potuerint CATONI innotescere.

Accesserunt ad finem editionis LINDENIANÆ varia ad vitam laudesque HIPPOCRATIS undique collecta, & vita, quæ SORANO tribuitur, evidenter recentior, cum SORANUM citet.

HERODOTI LYCII *Dictionarium vocum* HIPPOCRATIS *antiquarum* exstat cum editione operum HIPPOCRATIS, quam excudi fecit H. MERCURIALIS, Venet. 1581. fol.

Non omittenda est penitus CELSI *præfatio*, qua varia ad historiam medicinæ continentur, & comparatio medicinæ dogmaticæ cum empirica, & defenditur anatomes utilitas. IDEM chirurgiæ præcipuos auctores recenset L. VII. in præf.

Sed etiam PLINIUS ex præcipuis scriptoribus antiquæ historiæ medicæ est, ut in L. XXVI. n. 6. L. XXIX. n. 6. *ab initio*, ubi equidem valde in medicos iniquus est, & malignam illam de HIPPOCRATE ex incensi templi spoliis inclarescente fabulam ex VARRONE repetit, nimisque ditescentibus medicis succenset. Porro Libro VII. de prima origine artis inquirit, & HIPPOCRATEM atque reliquos celebriores medicos recenset, & Libro XXXIV. medicos materiæ medicæ ignaros carpit. Libro XXX. & alibi aliqua habet, quæ huc pertinent.

EROTIANI seu HERODIANI (nam utraque lectio reperitur) τῶν παρ' ἱπποκράτει λέξεων συναγωγὴ huc facit, primum nempe HIPPOCRATICARUM vocum glossarium, postquam vetustiora amissa sunt. Vixit tempore NERONIS. EJUS opus prodiit cura H. STEPHANI Paris. 1654. 8. * cum adfini glossario GALENI, & lectionibus Herodoteis incerti auctoris, & nonnullis aliis recentioris ævi. Latine vertit magnus anatomicus BARTHOLOMÆUS EUSTACHIUS, & edidit Venetiis 1566. 4. * cum suis *adnotationibus* & libello de *multitudine*. Titulus est EROTIANI *vocum quæ apud* HIPPOCRATEM *occurrunt collectio*. RENATUS CHARTESIUS utramque editionem in primo volumine sui operis recudi curavit, omissis notis EUSTACHII. Eo utilior est EROTIANUS, quod censum librorum HIPPOCRATIS iniit.

PLUTARCHUS inter scriptores medicæ historiæ meliori de nota debet commendari, ob Libros *de placitis philosophorum*, & ob plurima sparsa utilia monumenta, quæ huc faciunt.

CÆLIUS AURELIANUS princeps hic auctor est, ex quo curationes & theorias veterum medicorum ad singulos morbos discas.

Sed etiam ÆLIANUS in *variis historiis* legi debet, quo historia illa celebris *rogorum* contra pestem excitatorum ad Ægyptios transfertur, curatio vero DEMOCRITI repetitur, &c.

Plura

Plura ATHENÆUS habet, multorumque medicorum nomina & scriptorum titulos conservavit, qui vix alibi reperiuntur, maxime diæteticorum.

DIOGENES LAERTIUS, Philosophus, qui passim medica scripserunt, vitas & scripta recensuit, PYTHAGORÆ, EMPEDOCLIS, DEMOCRITI, THEOPHRASTI, ARISTOTELIS, & varios medicos nominavit, cognomines Philosophis, eorumve discipulos.

Inde GALENUS sequitur, cujus plurima opera huc pertinent, & vel medicinæ historiam continent, vel præcepta addiscendæ artis, quorum priora in suo genere unica sunt, cum nemo præter GALENUM easdem res gestas conservaverit, posteriora tamen legi merentur. Huc ergo pertinet Liber *si quis optimus medicus est, eumdem esse philosophum*, Paris. 1541. 4. seorsim editus, & cum *exhortatione ad artium liberalium studium capessendum* versus, cumque notis editus a SIXTO ARCERIO Franeker. 1616. 4. * Liber *de optima secta* quem etiam in altera classe repetemus. Liber *de optimo docendi genere* cum *exhortatione ad bonas artes* ab ERASMO interprete Basileæ editus 1526. 8. * Liber *de medicæ artis constitutione* editus cum FRANCISCI VALERIOLÆ commentario, Genev. 1577. 8. in quem etiam T. ZUINGER commentatus est, seorsim excusus Basil. 1561. fol. *Finitiones medicæ* lexici genus, quo artis vocabula explicantur, quod J. PHILOLOGUS vertit, Paris. anno 1528. * editum, & cum editione GALENI Basiliensi anno 1562. *Introductio seu medicus* minus certæ fidei, quod idem medicinæ compendium est, a SEB. SINGKELER una cum ejus *Isagoge seu medico* cum titulo *schola medicorum*, Basil. 1537. 8. Gr. Lat. inpressus. *Linguarum* h. e. *obsoletarum vocum* HIPPOCRATIS *explicatio*, lexicon nempe vocum HIPPOCRATICARUM, cum explicatione difficiliorum editum ab H. STEPHANO anno 1564. 8. cum EROTIANO: & *commentarius in* Librum περὶ τῶν κατὰ ἰητρεῖον. Una excusi sunt ejus Libri *orat. ad artes*, &c. *quod optimus medicus philos. de sectis*, *de optima secta* & alii, Londin. 1640. 4. opera GEORGII GOULSTON græce recensi & latine versi. Tum inter spurios huc refero Librum *de partibus artis medicinæ*: & *de ponderibus & mensuris*. Ad historiam artis pertinent in isagogicis Liber *de propriis libris* a JOH. CAJO etiam seorsim editus Lovanii 1556. 8. quo senex GALENUS catalogum suorum scriptorum init, & occasiones enumerat, quibus sit ad eos edendos impulsus, multaque vitæ suæ momenta enarrat. Ej. Liber *de ordine librorum suorum* a CAJO una excusus est. *De sectis ad eos qui introducuntur: de optima secta: & de subfiguratione empirica*, quibus omnibus imprimis empiricæ & methodicæ sectæ opiniones enarrantur & refutantur. *De* HIPPOCRATIS *&* PLATONIS *decretis* Libri IX. quibus plurima continentur de antiquorum opinionibus. Fragmenta *commentariorum in Timæum* PLATONIS: *De præcognitione liber* continet magnam partem vitæ GALENI ejusque in adgnoscendis morbis M. ANTONINI, AUG. EUDEMI & aliorum peritiam. Multa etiam in eum sensum exstant in Libro *de succorum bonitate & vitio*, in Libro *de therapeutica methodo*, & alibi passim dispersa, amabat enim de se ipso loqui, & integram ejus vitam ex propriis verbis GALENI excerpsit PHILIPPUS LABBEUS. Liber *de historia philosophica* spurius est.

SUIDÆ certe lexicon nominare oportet, cujus pulchram editionem Græco-latinam LUDOLFUS KUSTER Berolinensis olim Professor procuravit, Cantabrigæ 1705. fol. vol. 3. ex tribus codicibus Parisinis collatis cum emendationibus ex Vaticano codice. Videtur auctor ineunte XI. seculo vixisse cum annos (T. II. pag. *366.*) numeret 651. a quo Roma nova condita sit, id vero factum esse ajat anno *362.* ab AUGUSTI CÆSARIS Monarchia. Varia autem ab aliis esse addita adparet. In lexico voces pariter & homines habet, plurimum ad illos usus scholiaste ARISTOPHANIS. Vitas etiam Philosophorum & Medicorum passim tradidit, quæ non alibi occurrunt, inprimis HIPPOCRATIS, ejusque avos recenset. Non absque crassis erroribus est, cum EUMENEM regem Macedoniæ faciat, cujus tres fuerint valde concordes fratres, quæ de EUMENE Pergameno unice vera sunt.

Posses huc referre RHAZIS Librum VII. ubi magnas de statu corrupto medicinæ & impostoribus querelas fundit.

ABU OSEIBAH *vitæ medicorum* quarum specimen edidit POCOCKIUS, & ex quibus aliqua excerpsit J. FREIND, quas magni facit vir doctissimus J. JACOBUS REISKE, avide expectamus, cum inprimis vitas Arabum ex variis imperiis Kalifis subjectis recenseat, & multa egregia non historica solum sed etiam practica contineat.

JOHANNITII *isagoge de inventa medicina & in quot partes distributa sit*, Argentor. 1529. 8. Ej.

8. Ej. fragmentum in ὅρκον, qui vulgo GALENO tribuitur, edidit J. ELICHMANNUS, cum BEVERVVYCKII Libro *de termino vitæ*.

Inter adversarios & derisores artis medicæ PETRARCHA fuit *senilium* L. V. c. 4. &c.

MATTHÆI SYLVATICI *opus pandectarum medicinæ quo vocabula innumera obscura Græcorum, Arabum, Latinorum explicat*, Venet. 1498. fol. * 1511. fol. RIV. 1523. L. 1524. fol. ibid. Turin. 1526. fol. RIV.

MATTHÆI SYLVATICI *opus pandectarum* citatum exstat etiam Venet. 1507. fol. Lugduni etiam 1535. fol. *

ANTONII de ALEXANDRO *constitutiones & cogitata nec non jurisdictiones Regii Protomedicatus Siciliæ recognitæ & elucidatæ* prodierunt J. P. INGRASSIA edente, Panormi 1564. 4. scriptæ anno 1429. (MONG.) *

PHILIPPI BEROALDI *declamatio an orator sit philosopho & medico anteponendus*, Paris. 1500. 4. * L.

SYMPHORIANI CAMPEGII *de claris medicinæ scriptoribus veteribus & recentoribus*, Ludg. 1506. 8. 1531. 8. * Ej. *vocabulorum ac terminorum difficilium explanatio*, Lugdun. 1508. 8. IDEM scripsit vitas JOHANNIS MESUE & ARNOLDI de VILLANOVA cum operibus eorum virorum editas. IDEM *margaritam pretiosam de medici atque ægri officio*, Paris. 1514. 8. cum *Rosa* Gallica edidit. *

POGGII ad ANT. LUSCUM *in* HIPP. *delatores invectiva* antiquam editionem absque anno citari video. *

PETRI de BAYRO *de nobilitate facultatis medicæ quæstiones lixipyretæ, utrum medici an philosophi sint nobiliores*, Turin. 1512. fol. * L.

LAUR. PHRYSII *synonyma und gerechte auslegung der vvörter, so man in der arzney*, &c. Strasburg. 1519. fol. 1539. fol. RIV. Ej. *defensio* AVICENNÆ *ad Germaniæ medicos*, ibid. 1530. 4. *

MARTINI STEINFELS *de modo studendi seu legendi in medicina* L. VII. Vienn. 1520. 4. *

ALEX. SEITZ *declamatio in laudem artis medicæ*, Basil. 1524. 4. *

H. CORNELIUS AGRIPPA in *invectiva de incertitudine & vanitate scientiarum* uti reliquis artibus, ita medicinæ minime pepercit. Prodiit 1530. & Francof. 1535. 8. Haag. 1653. 12. & alias.

FRIDERICI CHRYSOGONI *de modo collegiandi*, Venet. 1528. fol. * cum aliis libellis.

J. LEONIS *historiæ medicorum & philosophorum quorumdam* editæ sunt a HOTTINGERO cum *bibliothecario quadrupartito*, Tiguri 1664. 4. * AVENZOARIS, AVERRHOIS aliorumque celebrium scriptorum vitæ hic exstant. Ej. etiam *historia medicorum* integrior Florentiæ latet, cujus meminit MEIBOMIUS *in epist. de scrib. hist. med.*

OTHONIS BRUNFELS *catalogus illustrium medicorum seu de primis medicinæ scriptoribus*, Argentor. 1530. 4. *

DESIDERII ERASMI *declamatio in laudem artis medicæ*, Nurnberg. 1525. 8. cum P. ÆG.

JANI CORNARI *præfatio in laudem* HIPPOCRATIS, Basil. 1531. 4. Ej HIPPOCRATES *seu doctor verus, Oratio*. Ej. *de rectis medicinæ studiis amplectendis*, Marburg. 1543. 8. & Basil. 1543. fol. cum versione HIPP. & 1556. 8. RIV. Ej. *Oratio in dictum* HIPPOCRATIS *vita brevis ars longa*, Jen. 1577. 8. *

GEORGII AGRICOLÆ L. V. *de mensuris & ponderibus, in quibus pleraque a* BUDÆO *&* PORTIO *parum animadversa diligenter excutiuntur*, Paris. 1533. 8. * Basil. 1550. fol. * in qua editione etiam A. ALCIATI & aliorum de ponderibus Libri exstant.

HIER. MONTUI *de medicis ἐξαλόγοι seu de sectis medicorum, de disciplinis quæ dogmaticis necessariæ: de dogmaticorum officio: de excellentia dogmaticorum: de consiliis eorum: & stipendiis*, Lugdun. 1534. 8. L. 8.

AETHONIS JOHANNIS a FREUDENBERG *de abusu & impostura medicantium libellus*, Marpurg. 1538. 8. *

Inter PARACELSI opera aliqua huc pertinent, ut *labyrinthus medicorum errantium cum admonitione, ut medici ex aliis libris quam quos hactenus legerunt, addiscere studeant*. *

JUSTI VELSII *Oratio, utrum in medico variarum artium ac scientiarum cognitio desideretur*, Basil. 1540. 4. L. *

GILBERTI PHILARETI *de conciliatione* AVICENNÆ *cum* HIPPOCRATE *&* GALENO, Lugd. 1541. 4. L. *

SIMONIS GRYNÆI *encomium medicinæ*, Basil. 1542. 8. * L.

HIERONYMI GEMUSÆI *de vita* GALENI *& de origine medicinæ*, Basil. 1542. fol. cum operum editione.

REMACLI FUCHSII *illustrium medicorum, qui superiori seculo floruerunt, vitæ fideliter excerptæ; adjectus neotericorum medicorum catalogus*, a SYMPHORIANO CAMPEGIO, Paris. 1542. 8. * L.

NARCISII SOLANI *concordia Barcinonensium medicorum & pharmacopolarum*, Barcin. 1542. 4. *

J. DRYANDER, *vom rechten gebrauch der aertze und der artzney*, Francof. 1743. 8. *

HIERONYMI THRIVERII *ad studiosos medicinæ oratio de duabus medicorum sectis & de diversa eorum methodo*, Antvverp. 1544. 8. L. *

CONRADUS GESNERUS, & infinitæ vir lectionis, & patientissimus laborum, inmensum opus primus molitus est, bibliothecam nempe omnium librorum, qui vel typis editi exstarent, vel in bibliothecis laterent, cum brevi scriptorum vita, argumentis librorum, censuris celebrium auctorum. Titulus est, *Bibliotheca universalis seu catalogus scriptorum omnium locupletissimus in tribus linguis latina, græca & hebraica veterum & recentiorum usque ad* annum 1545. Tigur. 1545. fol. Alter tomus sub titulo *Pandectarum seu partitionum universalium*, *qui secundus tomus bibliothecæ* est, secutus est anno 1548. fol. Hic scriptores in ordinem artium disponuntur, cum capitum sæpe inscriptionibus & librorum argumentis. Liber *tertius theologicus* successit 1549. fol. Liber tamen XX. nunquam prodiit qui medicis scriptoribus destinabatur. Hi Libri in compendium conjecti a C. LYCOSTHENE & JOSIA SIMLERO, & aliquantum aucti (2000., ut ait editor, accessionibus) cum titulo *epitomes bibliothecæ* CONRADI GESNERI prodierunt Tiguri 1555. fol. Cæterum errores mistos tanto labori quis æquus accuset? IDEM CONRADUS catalogum omnium fere scriptorum medicinæ, & inprimis practicæ, præfixit editioni GALENI Frobenianæ, quæ Basileæ anno 1562. prodiit. Ibidem GALENI vitam adjecit. Cum collectione chirurgica alibi citata catalogum chirurgorum, cum KYBERIANA TRAGI editione botanicorum scriptorum dedit cum suis judiciis. Contra editionem GALENI prodiit, ut videtur, UDENI medici Utopiensis *de* GALENI *librorum editione judicium* 1565. 8. MEIB. *

NICOLAI MASSÆ *vita* AVICENNÆ, Venet. apud Junt. 1595. fol. *

J. B. MONTANUS *de ordine in legendis libris* GALENI consilium cum editione GESNERIANA recusum scripsit.

ANDREÆ LACUNÆ *vita* GALENI, Venet. 1548. 4. *

FRANCISCI VALERIOLÆ *de re medica oratio*, Venet. 1548. 8. * L.

JULII ALEXANDRINI GALENI *encomium*, Venet. 1548. 8. EJ. *ἐναντιομάτωνον*. GALENI liber una prodiit. * EJ. *de medicina & medico dialogus libris V. distinctus*, Tigur. 1557. 4. *

MARII NIZZOLII *exploratio obsoletarum vocum* HIPPOCRATIS, Venet. 1550. fol. *

BARTHOLOMÆI REUSNER *Christiana confutatio blasphemiarum & mendaciorum* TH. PARACELSI *quæ contra* DEI *verbum & artem medendi effudit in* L. III. *Philos. ad Athenienses*, Gorliz 1550. * PASCH. qui ait germanice prodiisse.

J. PORTESII *de laudibus medicinæ oratio*, Lutet. 1550. 8. *

J. ARGENTERII *de consultationibus medicis, seu ut vulgus vocat, de modo collegiandi* Liber, Florent. 1551. 8. quæ mea editio est, 1557. 8. L. & recusus, Venet. 1592. 1610. fol. cum reliquis operibus. Subtiliter, ut solet, & verbose receptas methodos moresque seculi refutat. EJ. *de officiis medici* Libri II. exstant in collectione operum, quæ Florentiæ 1556. fol. excusa sunt, omnino saporis ejusdem.

J. ANTONII SICCI *de optimo medico* Libri Venet. 1551. 4. * nuper Harlemi 1748. 8. recusus. Optimi medici descriptio ex GALENI scriptis ita unice collecta est, ut etiam inutilissima quæque repetantur, ut QUINTI frequentes refutationes & alia, quæ a nostro seculo remotissima sunt.

JOACHIMI CAMERARII *utriusque linguæ, in quibus est diligens exquisitio nominum quibus partes corporis humani appellari solent, addidit & functionum nomen daturis & aliis his accedentibus*, Basil. 1551. fol. *

JOH. PLACOTOMI *oratio de ratione discendi & præcipue medicinam*, Lips. 1552. 8. RIV. * Argentor. 1607. 12. *

LEON-

LEONHARDI JACCHINI *oratio apologetica prœcognitionem ex medicina plerumque certam esse si nihil delinquatur*, Lugdun. 1552. 8. L.

ACHATII MORBACH *dialogus in quo philosophus medicastrum super erroribus in medendo commissis coram Pratore accusat*, Norimberg. 1553. 4. * L.

JOHAN. BACCHANELLI *de consensu medicorum in curandis morbis : & de consensu medicorum in cognoscendis simplicibus*, Paris. 1554. 8. *

MICHAELIS NEANDRI *synopsis mensurarum & ponderum secundum Romanos, Athenienses, Georgos & Hippiatros cum* GAL. *de ponderibus & mensuris*, Basil. 1554. 4. *

FRANCISCI IMPERIALIS *de medicina* L. II. Genev. 1554. 4. *

HONORATI CASTELLANI *oratio quo futuro medico necessaria explicantur*, Lutet. 1555. 4. * Argentorati 1612. cum SCHENKII enchiridio. *

VVOLFGANGI JUSTI *chronologia seu temporum supputatio omnium illustrium virorum*, Franc. Viadr. 1556. 8. Exigui momenti, & plena erroribus. SERAPIONEM Arabem ad annum 122. P. C. N. ponit: DIOSCORIDEM Anazarbeum cum PACHA confundit, & mox iterum ad tempora JULII CÆSARIS refert, &c.

HIERONYMI CARDANI *de libris propriis* L. Lugdun. 1557. 8. & recognitus Basil. 1560. * EJ. *de propria vita* ex bibliotheca GABR. NAUDÆI cum Libro *de praceptis ad filios*, Amstel. 1634. 12. Goudæ 1654. 12. * Amabat de se ipso loqui, multaque erat acerba passus, multorum hominum mores viderat, neque erat absque singulari superstitione.

PETRI BRAILLIER, *Pharmacopœi, de abusu & ignorantia medicorum*, Rotomag. 1557. contra LISETTUM BENANCIUM. *

JAC. MILICHII *oratio in laudem artis medica contra empiricos*, cum vita HIPPOCRATIS, GALENI & AVICENNÆ, & *oratio de arte medica, de studio doctrina anatomica*, prodiit Argentor. 1558. 8. L. * Una editus est Liber *de dignitate & utilitate artis medica* MELCHIORIS FENDII. Sed non vidi hanc collectionem.

JOH. VETERIS *orationes 21. in medicina commendationem*, Lutet. 1560. 8. *

JACOBI SYLVII celeberrimi viri *ordo & ordinis ratio in legendis* HIPPOCRATIS & GALENI *Libris*, Paris. 1561. 8. Græcis addictissimus, Libros HIPPOCRATIS & GALENI in classes suas distribuit.

ANDREÆ TIRAQUELLI *commentarii de nobilitate & de jure primigeniorum*, Basil. 1561. fol. * multa habet ad laudem artis medicæ & dignitatem medicorum ornandam. EJ. una editus catalogus alphabeticus medicorum cum *Bibliotheca Graca* J. A. FABRICII recusus est.

EUSEBII MENII *oratio de vita* JACOBI MILLICHII, VVittemb. 1562. 8. * PL.

CASPARI PEUCERI *de dignitate artis medica*, ibid. 1562. 8. * PL. EJ. *vita illustrium medicorum*, Argentor. 1573. *

SAMUELIS SIDEROCRATORIS *methodus ἰατρομαθηματικῶν συντάξεων in qua confirmatur semper eas in usu fuisse medicis*, Norimberg. 1563. 8. *

JAC. JOCKISSI *de dignitate medicina*, Francof. 1563. 4. RIV. *

GUILIELMI GRATAROLI *de laudibus medicina, ejus origine, progressu, utilitate, empiricis & medicorum laudibus*, Argentor. 1563. 8. *

JOH. (de GORRHIS) GORRHÆI *definitionum medicarum* Libri XXIV. Paris. 1564. fol. 1622. fol. Francof. 1578. fol. Eruditum certe opus, est lexicon vocum medicarum Græcarum, cum explicatione, & locorum ex aliis classicis auctoribus comparatione.

HENRICI STEPHANI *dictionarium medicum vel expositiones vocum medicinalium ad verbum excerpta ex* HIPPOCRATE, ARETÆO, A. TRALLIANO, GALENO, ORIBASIO, RUFO EPH. PAULO ÆGINETA, ACTUARIO, C. CELSO, *cum latina interpretatione. Prafixa sunt lexica* II. *unum* EROTIANI, *nunquam antea editum, alterum* GALENI *emendatius*, Paris. 1564. 8. *

JACOBI CARPENTARII, Archiatri, *ad expositionem disputationis de methodo contra Thessalum* OSSATUM *Ac. Parisiensis methodicum responsio*, Paris. 1564. 4.

ALFONSI de TORREZ *recapitulation de los auctores Griegos y Latinos que tractaron de la excellencia y generacion de los-cavallos*, Tolet. 1564. fol. ANT. Bibliotheca Hippiatricorum. *

PETRI MEMMI *de recto medicina usu*, Delphis 1564. 8. * EJ. HIPP. COI *jusjurandum commentario illustratum & qua ratione medicorum vita & ars sacrata conservetur*, Rostoch. 1577. 8. *

GUIL. REGINI *exercitamenta medicina ex lingua utriusque auctoribus*, Lugd. 1564. fol. *

THOMÆ PHILOLOGI Ravennatis *de modo collegiandi*, Venet. 1565. & 1574. 4. * L.

LUCILLI PHILALTHÆI *methodus recitandi curas*, Papiæ 1565. 8 Spir. 1581. 4. * L.

DIOMEDIS CORNARII *oratio in funere* VVOLFGANGI LAZII, Vienn. 1565. 4. * cum *observationibus* recusa, Lipſ. 1699. 4.

LEONHARDI BOTALLI *de medici & ægroti munere*, Lugdun. 1565. 16.

JOSIÆ SIMLER *vita* CONRADI GESNERI, item *epiſtola* C. GESN. *de libris a se editis* (ad TURNERUM anno 1562. data) &c. Tigur. 1566. 4. ſimpliciter & vere ſcripta eſt, non vero ſatis plena, cum ipſa itinera Alpina pleraque omittat. Cæterum VVOLFIUS de codicibus M. S. Geſnerianis addit *pollicitationem* futuræ editionis, & icones pro ſpecimine ſculptas adjicit. Ea vita Germanice prodiit Zittaviæ anno 1711. 8. valde male verſa, cum enormibus erroribus, cum *Tugio* ſcribat pro *Zug*, *Preſter*, *pro* FRICCIO ſacerdote, &c. Longe vero magis ad hiſtoriam GESNERI, & in univerſum ad hiſtoriam medicam ejus ævi, faciunt *Epiſtolarum medicinalium Libri* III. quibus *acceſſerunt* EJ. *de aconito* Liber, *aſſeveratio*, *& de oxymellis helleborati utriuſque deſcriptione & uſu*, Tigur. 1577. 4. Has epiſtolas C. VVOLFIUS edidit, exigua ſedulitate adhibita, & perturbata temporum ratione. Pleræque autem non dudum ante mortem auctoris ſcriptæ ſunt ad J. CRATONEM, BENED. ARETIUM, ACHILLEM GASSERUM, ADOLPHUM OCCONEM, FEL. PLATERUM, THEOD. ZVVINGERUM alioſque. Placent ex varietate argumenti, novis literariis omnis generis, ad cenſuras librorum & hominum, ad plantas novas pertinentibus, &c. *Oxymelli helleborato* multum tribuit expertus GESNERUS, ob vim emmenagogam, aperientem. In altero libello thoram eſſe aconitum primum contendit, doronicum vero innocuam plantam. Liber IV. *epiſtolarum* ad KENTMANNUM prodiit VVittembergæ 1584. 4. plenus humillimarum fere deprecationum, quibus GESNERUS iratum ſibi ob dedicationem MOSCHIONIS KENTMANNUM tandem exoravit. Botanica etiam continet & literaria nova.

EUSTACHII editio EROTIANI nempe *vocum quæ apud* HIPPOCRATEM *ſunt collectionis cum adnotationibus*, Venet. 1566. 4. jam dicta eſt. *

GEORGII HITZLERI *oratio de vita & morte* LEONHARDI FUCHSII, Tubing. 1566. 4. *

LAURENTII GRYLLI *de peregrinatione medica*, Ingolſtatt 1566. 4. Deſcriptio itineris proprii minime ingrata lectu, ad hiſtoriam literariam ſeculi XVI. cum totam Europam multorum annorum ſpatio obiverit.

NICOLAI RORARII *contradictiones*, *dubia*, *item paradoxa in libros* HIPPOCRATIS, CELSI, GALENI, AETII, ÆGINETÆ, AVICENNÆ, *cum eorumdem conciliationibus*, Venet. 1566. 8. huc poteſt revocari non ineruditi hominis opus, ſed cui ſteterit ſententia, utcumque de rebus ipſis fuerit, veterum auctoritatem ſervare.

JODOCI HARCHII *de cauſis contemtæ medicinæ*, Leodii 1567. 4. *

J. PHILIPPI INGRASSIÆ *quod veterinaria eadem cum nobiliori medicina ſit*, Venet. 1568. 4. Lego apud LEONARDUM CAPUANUM, voluiſſe archiatrum INGRASSIAM mulomedicos in toto regno ſibi ſubjicere, a Vicerege vero ejus conatus refutatos eſſe. An hæc arcana fuerit ſcripti cauſa ignoro. Hic cæterum videtur ſe excuſare, quod accipitrem, cui crus fractum erat, deligando juviſſet, rethorica declamatione uſus. EJ. *iatropologiam qua multa adverſus barbaros medicos diſputantur*, *collegiique modus oſtenditur*, *& multæ quæſtiones tam medicæ quam chirurgicæ diſcutiuntur*, Venet. 1544. 8. editam, quam huc pertinere credideram, nunc lectam, reperio chirurgici argumenti eſſe, & continere acerbam & contumelioſam apologiam adverſus numeroſos medicos, qui chirurgi (INGRASSIÆ procul dubio conſiliis uſi) factam ad educendum ſanguinem ex contuſione effuſum inciſionem, & reliquam curationem carpſerant. Repetetur alibi.

JOH. ALBERTI VVIMPINÆI *de concordia Hippocraticorum & Paracelſiſtarum*, Monach. 1569. 8. * Argentor. 1615. 8. cum appendice *quid medico ſit faciendum*.

Vita J. OPORINI, Argentorati 1569. a JORISIO edita huc pertinet, ob hiſtoriam PARACELSI, quam continet. Cupidus diſcendi OPORINUS famulaverat PARACELSO, ejuſque vitia cominus viderat, ut tamen, ſi malum hominem, magnum tamen medicum eſſe perſuaderetur.

ODDI de ODDIS *apologia pro* GALENO, Venet. 1570. 4. defendit GALENUM *in Logica*, *philoſophia*, *& medicina* adverſus Arabes. Imperfectum opus ſupplevit MARCUS filius.

ABRAH. VVERNER *oratio de vita* GALENI VVittemb. 1750. 8. *

JOH. CAII L. I. *de libris propriis*, Londin. 1570. 4. cum libello *de canibus* Britannicis nuper curante S. JEBB recusus prodiit Londini 1729. 8. Multa continet ad historiam medicam, & maxime ad manuscriptorum codicum cognitionem. Plurimos libros GALENI vertit, aliquos primum edidit, ut HIPPOCRATIS *περὶ φαρμάκων* & GALENI librum I. *de* HIPPOCRATIS & PLATONIS *decretis*. Ipse *collegium* proprium Cantabrigiæ ædificavit. GALENUM contra novatores (& VESALIUM) defendit.

JOH. CURIONIS *inscriptus* HERMOTIMI *nomine dialogus de umbraticorum medicorum genere quod in scholis ad disputandum non ad medendum comparatum est* (& de PARACELSI historia) Basil. 1570. 4. * L.

Statuta universitatis artistarum & medicorum Patavini Gymnasii denuo correcta & emendata, Patav. 1570. 4. * PL.

ANTONII VALETII *oratio qua medicinæ antiquitas... describitur*, Paris. 1570. 8. *

GREGORII BERSMANNI *de dignitate & præstantia artis medicæ*, Lips. 1751. 4.

ROBERTI FEVIN *de abusu medicinæ coercendo in quo empiricorum & ἰατρομάγων medendi ratio refellitur & fascinationis modus impossibilis ostenditur*, Paris. 1574. 8. *

Huc etiam refero J. SAMBUCI *icones veterum aliquot & recentiorum medicorum & philosophorum cum elogiis præmisso vitæ singulorum & scriptorum indiculo*, Antvverp. 1574. fol. Leid. 1603. fol. In ea præter icones multorum medicorum seculi maxime XVI. præmissæ sunt eorum breves vitæ. Icones sunt 67. pleræque medicorum, aliqui etiam tituli vacant icone.

Ob annos etiam emortuales & natales sæpe adjectos possis huc referre *Bibliothecam Chalcographicam clarissimorum virorum* quæ collectore JANO JACOBO BOISSARD & sculptore J. THEOD. de BRY ejusque herede J. AMMONIO, prodiit Francofurti in *novem partibus*, quantum video. Sed ea brevia sunt.

CLAUDII HERMADORI GOZZII *oratio in mortem* JACOBI CARPENTARII (Medici Regii) Paris. 1574. 4. *

J. GUNTHERI ANDERNACI *vita carmine heroico conscripta* per GEORGIUM CALAMIUM, Argentor. 1575. 4. *

J. MARTINI EUSTACHII Liber *de vita* GALENI, Neap. 1577. 4. * a LABBEO passim corrigitur.

THEODORI ZVVINGERI *methodus apodemica*, Basil. 1578. 4. (seu de itineribus.) *

J. DURANTIS CASSELII in DURETUM & MARTINUM *apologia* I. ad JOS. SCALIGERUM, Paris. 1579. 8. *

PETRI TALPÆ *empiricus seu indoctus medicus*, *dialogus*, Leovardiæ 1579. 8. Franeker 1695. 8. * L.

ROC le BAILLY de la RIVIERE *responsio ad quæstiones propositas a medicis Parisiensibus excusas*, Paris. 1579. 16. eodem anno. Pro chemicis (PASCH. GAL.)

LAURENTII JOUBERT *oratio de præsidiis futuri excellentis medici*, Genev. 1580. 8. * IDEM in *operibus* suis vitam dedit G. RONDELETII.

VINCENTII CARRARII *de medico & illius erga ægrum officio opusculum*, Raven. 1581. 4. * L.

J. BAPTISTÆ PELEGRINI *apologia adversus philosophorum & medicinæ calumniatores*, Bonon. 1582. 4. *

J. BAPT. GOYNÆI *quod medici dogmatici jurisconsultos dignitate præcedant*, Venet. 1582. 8. * L.

J. THOMÆ FREIGII *de medicina libellus*, Basil. 1582. 8. *

GABRIEL TOMASO BOVI *flagello de' medici razionali*, Venet. 1583. 4. * EJ. *melampigo*, ovvero *confusione de' medici sofisti, che s' intitolano razionali*, 1595. 4. EJ. *fulmine*, *flagello*, e *melanpigo contro de' medici razionali con la riposta di* CLAUDIO GELLI, Venet. 1626. 8. *

CYRIACI LUCII de CLAF *de variis medicorum sectis nunc in republica vigentibus*, Ingolstatt. 1583. 4. * EJ. *de medicina philosophica in qua ostenditur quod scientia medica liberalibus disciplinis omnibus usui esse queat*, Ingolstatt. 1597. 4. *

HIERONYMI MERCURIALIS *censura & dispositio operum* HIPPOCRATIS, Venet. 1583. 4. Francof. 1585. 8. Elegans libellus, destinatus pro regenda nova editione operum HIPPOCRATIS. Quatuor classes constituit, genuinos HIPPOCRATIS labores: scripta HIPPO-

CRA-

CRATIS a filiis ejus demum edita: scripta filiorum HIPPOCRATIS sententiæ patris consona: & adulterina. Recte progenuinis libros recenset, qui breves, qui graves, qui veri. Utitur imprimis GALENI testimoniis. In nonnullis fas sit dissentire. Ita secundæ classi adscribit Librum *de flatibus*, quem ego credo manifesto a medico alterius sectæ & ævi esse profectum. *Jusjurandum* quartæ classi tribuit. Idem cum Libro *de arte gymnastica* aliquot ad ÆSCULAPII historiam inscriptiones addidit, & is totus liber historiæ medicæ accenseri potest. EJ. est ἐπιγραφὴ *de ratione discendi medicinam cum* J. G. SCHENKII *enchiridio* edita, Argent. 1607. 12. *

J. DENKELII *oratio* JUSTINO PETZOLDTO *physico habita*, Erfurt. 1583. 8. *

J. FRID. SCHROETERI, Jenensis Professoris, *oratio de medicina præstantia*, Jen. 1584. 4. * PL.

SEBASTIANI BLOSSII *disputatio explorans* GALENI *doctrinam de methodo*, Heidelberg. 1584. 4. * L. forte potius practica est.

THOMÆ MOUFFET *de jure & præstantia chymicorum medicamentorum dialogus apologeticus*, Francof. 1584. 8. *

J. CLAUDII AUBERII *de concordia medicorum disputatio exoterica*, Genev. 1585. 8. *

R. B. *the difference betvven the auncient physick first taught by the godly forefathers --- and the latter physick proceeding from idolatres*, Lond. 1585. 8. AMES.

J. LUDOVICI HAVENREUTERI *oratio de arte medica*, Francof. 1586. 8. *

GEORGII BERGENSIS *de consultationibus medicorum & methodica febrium curatione & de dolore penis*, Antvverp. 1585. 8. * L. M.

GEO. LOEBLER *oratio de vita, moribus & studiis* JAC. SCHEGKII, Tuving. 1587. 4. PL.

ANUTII FOESII *oeconomia* HIPPOCRATIS *alphabeti serie distincta, ita ut lexicon Hippocraticum merito dici possit*, Francof. 1588. fol. Genev. 1665. fol. &c. Eruditissimum opus quod pauca sui similia habet, in quo voces HIPPOCRATICÆ ex ipso auctore, ex GALENO, EUSTACHIO aliisque auctoribus explicantur.

DAVID de POMIS *medicus Judæus ubi demonstratur quod magna inter Hebræum & Christianum sit affinitas*, Venet. 1588. 4. *

LUDOVICI de LEMOS *judicium operis magni* HIPPOCRATIS, Salmantic. 1588. fol. ANT. *

JOH. HEURNII, Professoris Leidensis, *de medicinæ origine* ÆSCULAPII & HIPPOCRATIS *stirpe & scriptis* oratio dicta 1589. 4. edita etiam Leidæ 1608. 4. est compendium historiæ familiæ Asclepiadeæ & HIPPOCRATIS. Ipsius HEURNII memorabilis vita, plena singularibus casibus fortunæ, editioni Leidensi operum omnium adjecta est. EJ. *de studio medicinæ rite instituendo*, Amstelod. 1645. 12. idem procul dubio libellus, qui cum institutionibus prodiit, præfixo titulo *modus studendi eorum qui medicinæ operam suam dicarunt*; Hanav. 1593. 8.

ERHARDI CELLII de *vita & morte* PHILIPPI APIANI, Tubing. 1584. 4. *

ALPHONSI LUPEI de CORELLA *catalogus auctorum qui post* GALENI *ævum &* HIPPOCRATI & GALENO *contradixerunt*, Valent. 1589. 12. NIC. ANT. *

LAURENTII GOZAR *dialogus de medicinæ fonte*, Valentiæ 1589. L. * Paracelsista.

ANTONII NIGRI Silesii *de decem præcipuis erroribus & abusibus propter quos.. ars medicinæ.. Judæis ac impostoribus veluti præda relicta jacet*, Hamburg. 1590. 8. * L.

PASCHALIS GALLI Pictonis *bibliotheca medica seu catalogus illorum qui ex professo artem medicam scriptis illustrarunt*, Basil. 1590. 8. Variæ sunt opusculi partes. Prima est lexicon medicorum cum scriptis & nonnunquam brevibus de vita adnotationibus, non neglectis M. S. codicibus, majori ex parte ex GESNERI *bibliotheca* excerptum, negligenter admodum notatis editionibus. Succedunt catalogi medicorum qui gallice, germanice, italice scripserunt, nimis paucorum, tum GESNERI cum TRAGO & tum chirurgis editi catalogi. Vitiis abundat. AVICENNAM Hispalensem facit. J. ANGLICUM bis repetit, ter vero JOHANNEM de KETHAM cum corruptis nominibus. SARDIANUM pro ORIBASIO ponit. DIOSCORIDEM Anazarbeum cum PHACA confundit.

Inter THOMÆ ERASTI *opuscula varia quæ morte preventus in lucem edere non potuit*, Francofurti 1590. fol. edita exstat *de laude medicinæ* oratio. De *disputationibus in* PARACELSUM, quæ multis modis huc etiam pertinent, alibi dictum est.

Inter SALOMONIS ALBERTI *orationes* VVittembergæ anno 1590. 8. editas tertia est de

RHA-

RHAZE, quæ & hujus medici historiam & alia ad medicinæ fatum continet. Quarta est *de studio physico*.

HIERONYMI BRASSAVOLÆ *de officiis medicis*, Ferrar. 1590. 4. *

J. THOMÆ MINADOI *de injucunditate in curationibus evitanda: quod liber ad* THRASYBULUM *legitimus sit*, Tarvis. 1590. & 1610. 4. * L. EJ. *pro* AVICENNA *prælectio*, Patav. 1598. 4. * L.

ISRAELIS SPACHII *nomenclator scriptorum Græcorum, Arabum, Latinorum veterum & recentiorum medicorum secundum locos communes*, Francof. 1591. 8. *

BARTHOLOMÆI VICARII *de ægrotantium optimo assistente ejusque officio in singulis morbis*, Rom. 1591. 4.

J. GRAMANNI *apologetica refutatio calumniæ qua Paracelsistæ & medici seniores nimis violenter corrosiva deleteria ægris propinare dicuntur*, Erford. 1593. 4. *

BARTHOLOMÆI HUBNER *oratio de veris immotisque fundamentis artis medicæ & philosophiæ deque impietate & moribus* T. PARACELSI, Erford. 1593. 8. *

CHRISTOPH. HENR. AYRER *informatio medici practicam aggredientis*, Francof. 1594. 8. VVALTH.

Vita J. C. SCALIGERI *a filio* JOSEPHO *conscripta*, Leid. 1594. 4. *

HENRICI GEORGII ANTIQUEZ *trattado del perfetto medico*, Salmantic. 1595. 4. N. ANT.

J. MOLANI *diarium medicorum ecclesiasticorum*, Lovan. 1595. 8. *

ZACCHARIÆ BRENDELII *oratio de vita* JOH. SCHROETERI (celeberrimi viri, qui primus Academiæ Jenensis Prorector fuit) Jen. 1595. 4. * PL. EJUSD. J. ZOLNERI *& aliorum justa funebria* JACOBO FLACHIO *persoluta*, Jen. 1613. 4. * EJ. *de medicina arte nobilissima*, Jen. 1635. 4.

Cum JAIMI SEGARRA *commentariis physiologicis* prodiit Liber *de artis medicæ prolegomenis*, Valentiæ 1596. fol.

JACOBI HORSTII *epistolæ & medicinales cum vita* GREG. HORSTII & orat. ejusdem JACOBI *de remoris discentium medicinam earumque remediis* prius dicta anno 1584. Lips. 1596. 8. *

P. MATTHÆI PINI (EUSTACHII amici) *compendium instar indicis in* HIPPOCRATIS *Coi opera omnia*, Venet. 1597. fol. * cum nupera Italica HIPPOCRATIS editione recusus.

FRANCSICUS TIDICÆI *in iatromastigas de recto & salutari usu & de abusu multiplici artis medicæ libellus*, Thorunii 1598. 8. 1592. 8. * L.

FORTUNATI FIDELIS *Bissus seu medicinæ patrocinium 4. libris distinctum*, Panormi 1598. 4. * MONGIT.

ANDREÆ LIBAVII *de medicina veterum tam* HIPPOCRTICA *quam Hermetica tractatus contra* JOS. MICHELIUM *Paracelsistam*, Francof. 1599. 8. * L. Alia multa tum contra Alchemiæ hostes, tum contra aliquos nimis acres PARACELSI asseclas reliquit.

JOH. OBERNDÖRFER *de veri & falsi medici agnitione*, Lauingen 1600. 4. *

JOH. JESSENII *programma de origine & progressu medicinæ* VVittemberg. 1600. 8. *

JACOBI PONS *medicus seu ratio ac via aptissima ad recte tum discendam tum exercendam medicinam*, Lugdun. 1600. 8. In astrologiam pronior multa lunæ tribuit. Cæterum præcipuos Libros ad partes varias medicinæ pertinentes indicat, cum sua censura. Practica etiam addit, canones (seu aphorismos) & breves curationes morborum.

ANDR. SCHATONIS *oratio secularis de initiis & incrementis studii medici in Academia VVittebergensi, deque ejus per decursum seculum fideli primorum & præcipuorum virorum opera ad nos propagatione*, VVittemb. 1602. 4. *

In ANTONII POSSEVINI *bibliotheca*, Venetiis anno 1603. fol. edita, multa ad historiam medicinæ & nonnullorum medicorum pertinent.

NICOLAI CURTII *methodus consultandi* tota in ea bibliotheca occurrit.

JOSEPHI QUERCETANI *de priscorum philosophorum vera medicinæ materia, præparationis modo atque in curandis morbis præstantia; de dogmaticorum medicorum legitima & restituta medicamentorum præparatione*, Genev. 1603. 8. L. 1609. * EJ. *ad veritatem medicinæ ex* HIPPOCRATIS *veterumque decretis stabiliendam adversus anonymi phantasmata responsio*, Paris. 1603. 1603. 1604. 8. L. *& ad brevem* RIOLANI *excursum brevis incursio*, Marburg. 1605. 8. *

JAC. FONTANI *de demonstratione medica*, Avenione 1603. 8. * L.

Apologia pro HIPPOCRATIS *&* GALENI *medicina contra* QUERCETANUM. *Accedit censura scholæ Parisiensis*, Paris. 1604. 12. *

J. ANTARVETI *apologia pro judicio scholæ Parisinæ de alchymia*, Paris. 1604. 12. *

HIPPOLYTI OBICII *de nobilitate medici contra obtrectatores dialogus tripartitus*, Venet. 1605. 4. Mogunt. 1619. 8. Honores medicorum conatur jurisconsultorum ordini præferre, ex rei dignitate aliisque ratiociniis. Medicos Genuenses etiam senatores & senatus principes fuisse adlegat, neque Patavii legum explicatoribus cedere pag. 29. Accedit tractatus valde inanis *de omnibus scientiis* etiam magicis.

J. RIOLANI filii *comparatio veteris medicinæ cum nova*, HIPPOCRATICÆ *cum Hermetica*, Paris. 1605. 12. Contra alchemistas, in quos, & in omnia chemica medicamenta, tunc quam maxime ferebantur Parisinæ scholæ animi. Fatetur tamen chemica medicamenta usu suo non carere.

J. TALENTONII Parmensis Professoris *variarum & reconditarum rerum thesaurus*, Francofurti 1605. 8. Multa ad historiam artis pertinent, ad archiatros, artes mutas Virgilii, conciliandas sententias auctorum. Favet Arabibus. De femina apnou erudite disserit.

J. ALFONSI de FONTECHIA *dictionario medico* cum aliis ejus scriptis prodiit Compluti 1606. 4. ANTON.

CASPARIS TRISTAN *de clerico medico*, Venet. 1606. 8. * N. ANT.

BARTHOLOMÆI TURRIANI περὶ βουλιατρείας *seu de medica consultatione* L. I. Genuæ 1605. 8. Francof. 1606. 8. L.

J. GEORGII SCHENKII *elenchus auctorum in re medica qui gynacia illustrarunt*, Argentor. 1606. 8. * EJ. *de formandis medicinæ studiis, & schola medica constituenda enchiridion*, Argentor. 1607. 12. * Continere lego JACOBI SYLVII, HIER. MERCURIALIS, HONORATI CASTELLANI, PLACOTOMI & VVIMPINÆI *methodos & epigraphen*. EJ. *biblia iatrica seu bibliotheca medica*, Francofurt. 1609. 8. * Laudat KAESTNERUS.

BARTHOLOMÆI CASTELLI *lexicon medicum Græc. Lat.* Venet. 1607. 8. Basil. 1628. 8. a J. N. STUPANO auctum, Roterodam. 1657. 1665. 8. a J. PANCRATIO BRUNONE auctum sub titulo CASTELLI *renovati* Norimberg. 1682. 4. 1688. 4. recusum Lipsiæ 1713. auctum ex codice M. S. & Patavii 1713. & 1721. & nuper Genevæ 1748. 4. ubi additur, multa in hac posteriori editione accessisse posthuma auctaria BRUNONIS.

J. FABER *oratio funebris de* ANDREA PLANERO *habita Tubingæ* 1607. 4. Tubing. *

PETRI AMELUNG Liber *in quo alchimiæ inventio, progressio, dignitas demonstratur*, Lips. 1607. 8. *

J. BAPTISTÆ SYLVATICI *Collegii medicorum Mediolanensium origo, antiquitas, necessitas*, Mediolan. 1607. 4. EJ. *medicus* Mediolan. 1611. 8.

MATTH. HOSTII *vita* JOD. VVILLICHII, Francof. 1607. 4. * Laudatur.

J. NICOLAI STUPANI *prolegomena medica de medicinæ præstantia, certitudine, medicorum sectis*, &c. Basil. 1608. 4. * EJ. *præloquium pro* HIPPOCRATICA *Medicina*, Basil. 1620. 4. *

J. FRANCISCI ARQUATI *medicus reformatus ob varios in medicina abusus quem in lucem eduxit*, &c. Venet. P. I. 1608. 4. P. II. 1621. 4. * L.

AELII EVERHARDI VORSTII *oratio funebris in obitum* C. CLUSII, Leid. 1609. 4. & fol. EJ. *oratio funebris dicta honori & memoriæ* P. PAVII 1617. 4. *

AUBERTI MIRÆI *elogia Belgica*, Antvverp. 1609. 8. recusa in opere FOPPENIANO.

PETRI KIRSTENII *de vero usu & abusu medicinæ*, Bresl. (Francof.) 1610. 8. Upsal. 1636. 8. & germanice 1611. 8. *

ERNESTI SONERI *oratio de* THEOPHRASTO PARACELSO *ejusque perniciosa medicina*, Noriberg. 1611. 4.

SIGISMUNDI a GOETZ *oratio pro philosophis contra medicos, qua medicorum pharmaca, diætam, corporum sectiones examinat*, Argentor. 1611. 8. * cum aliarum orationum collectione.

HENRICI CHRISTOPHORI HOEKEL *oratio quod nulla ars reperiatur quæ medecina reipublicæ aut utilior aut necessaria magis sit*, Argentor. 1611. 8. L. *

PROSPERI ALPINI *de medicina methodica*, Libri XIII. Venet. 1611. 4. Leid. 1719. 4. In primo Libro hujus sectæ & eo pertinentium medicorum historia habetur.

In

In H. SMETII *miscellaneis* Liber XII. huc pertinet, quo ostenditur PARACELSUM admirabiles illas, qnas ipsi passim tribuunt, curationes minime præstitisse.

MICHAELIS DOERING *de medicina & medicis adversus iatromastigas & pseudiatros* Libri II. *in quibus medicina ortus, progressus, dignitas & medici officium prolixe adseritur, & particulatim tam Hippocratica & Galenica præstantia, quam empirica, magica, methodica & Paracelsica usus atque abusus excutitur*, Giess. 1611. 8. Nihil habet reconditi, aut novi, & errores passim non levissimos. Ita AVICENNAM, Cordubæ Principem facit, qui in interiori Asia vixit. Multa etiam fabulosa & parum vera recenset. Methodicos ex GALENO refutat. PARACELSO gloriam meliorum medicamentorum tribuit, & varia ejus dogmata cum Galenicis conciliat, theoriam vero & contemtum dietæ refutat, & vitæ maculas exprobrat. Deinde de anatomes utilitate, animi morbis, infido successu medicamentorum, lethalitate, quam vocant, vulnerum, medicinæ certitudine, medici peritia, fortuna, ornatu, ægroti confidentia varia habet, & ostendit debere & chirurgos & pharmacopolas in medicorum potestate esse.

GUILIELMI PANCIROLLI *raccolta d'alcune cose più segnalate, ch'ebbero gli antichi, e d'alcune altre trovate da' moderni*, Venet. 1612. 4. cum titulo *rerum memorabilium seu deperditarum* P. I. *commentariis illustrata & locis innumeris a* HENRICO SALMUTH. P. II. *rerum & veteribus incognitarum*, Francof. 1660. 4. Codicem PANCIROLLI ait SALMUTHUS se habuisse anno 1596. a JOACHIMO CAMERARIO acceptum, uterque autem & auctor & commentator jurisconsulti fuerunt, unde minus plena facta, quæ ad medicinam pertinent. Sæpe valde inaniter laborant, ut antiquis nova inventa vindicent, maxime commentator, nam auctor brevis est. Utitur autem non ipsis adeo fontibus, sed STEPHANO FARCATULO, CÆLIO RHODIGINO aliisque ejus generis scriptoribus.

ABRAHAMI BZOVII *nomenclator sanctorum professione medicorum*, Rom. 1612. fol. & 12. * L.

J. COTTA *short discovery of the unobserved dangers of feveral sorts of ignorant and inconsiderate practices of physick in England*, Lond. 1612. 4. HARL.

RUDOLPHI MAGISTRI *doctrina Hippocratica, aphorismi nova interpretatione aucti: leges medicina: arcana judicum*, &c. Paris. 1613. 12. *

MATTH. BACMEISTER *dissertationes* IX. *de medicina in genere*, Rostoch. 1613. 4. *

VVOLFANG VVALDUNG *medicina se ipsam discrucians & suam calamitatem deplorans*, Altdorf. 1813. 4.

RODERICI a CASTRO *medicus politicus seu de officiis medico-practicis*, Hamburg. 1614. 4. 1662. 4. *

J. SEBALDI KOBENHAUPT *oratio de vita* SEBALDI HAVENREUTER *Argentoratensium physici*, Argent. 1615. 8. *

ISRAELIS HARVETI *demonstratio veritatis doctrina chymica contra* J. RIOLANI *comparationem veteris medicina cum nova*, Hanov. 1615. 8.

JOH. FREYTAG *noctes medica seu de abusu medicina* (contra PARACELSUM & Agyrtas), Francof. 1616. 4. *

JOH. FREYTAG est etiam *nova secta Paracelsica detectio & solida refutatio*, Amstelod. 1637. quæ utcumque huc facit, opposita SENNERTO.

J. MATHÆI *centuria difficultatum medicina*, Herborn. 1616. 8. *

CALLISTI PROCACCINI Liber *qui dicitur medicus ad tirones*, Rom. 1617. 4. RIV.

ALBERTI QUATROCCHI *disputatio de officina pharmaceutica veris & legitimis antiquorum ponderibus: & epitome mensurarum Gracis, & Romanis & Arabibus usitatarum*, Venet. 1617. 4. *

Cum HENRICI de ALFARO *proposicion chirurgica y censura judiciosa en la los vices curations de heridas de cabeça.* prodiit etiam tractatio *de patria* AVICENNÆ Hispali 1618. 4. * ANT.

PETRI CASTELLANI Lovan. Professor *vita illustrium medicorum*, Antvverp. 1618. 8. Vitæ breves, paucæ, collatitiæ, absque annis editionum, errores passim non mediocres. ERASISTRATO patriam facit Con, quæ Ceos est.

J. FILESAC *medicina adversus* PLINIUM *majorem defensio*, Paris. 1618. 8. *

CASPARI HOFMANNI *variarum lectionum* Libri VI. Lips. 1619. 8. Multa loca veterum auctorum corrigit, unumque illustrat ex alio, botanicos maxime. De archiatrorum dignitate aliisque ad historiam medicam facientibus agit. EJ. *methodus docenda & discenda* medi-

medicinæ, Norimb. 1641. disputatio est. EJ. *isagoge medica duabus orationibns de ratione discendi medicinam*, *& de officio medici proposita*, Hof in Vogtlandia edita a J. P. BRUNONE 1661. 12. BAY. Vita ejus cum praxi medica Francof. 1680. 4. prodiit.

RAYMUNDI MINDERER *threnodia seu planctus medicinæ lugentis*, Aug. Vind. 1619. 8. *

J. THUILII *funus* HIERONYMI FABRICII AB AQUAPENDENTE *oratione celebratum*, Patav. 1619. 4. *

MELCHIORIS GOLDASTI *paradoxon de honore medicorum*, Francof. 1620. 4.

MELCHIORIS ADAMI *vitæ Germanorum medicorum qui superiori seculo & quod excurrit claruerunt*, Heidelberg. 1620. 8. Francof. 1705. fol. cum vitis Ictorum, theologorum ac philosophorum. Vitæ medicorum 128. non male descriptæ sunt, neque absque judicio, libris breviter & absque editionibus subjectis. Ex eo fonte fere omnes alii scriptores hauserunt. Plerique sunt seculi XIV. aliqui ævi barbari. Incommodum est, quod libris annos non addiderit, quibus editi sunt.

PETRI LAUREMBERG *Laurus Delphica qua describitur methodus perfacilis ad medicinam*, Leid. 1621. 12. VVittemberg. 1623. 12. Excitati ingenii juvenis, nondum satis per experientiam doctus, sua aut edita aut inedita unice laudat, suam in musice, in arte pingendi, fingendi cereas imagines, in arte mnemonica peritiam extollit. EJUS *porticus* ÆSCULAPII *seu generalis artis medicæ constitutio in qua de genere*, *subjecto*, *fine*, *definitione*, *divisione controversiæ pleraque examinantur*, Rostoch. 1630. 4. Ejusdem saporis.

NIC. ABRAHAMI FRAMBESARII *scholæ medicæ ad candidatorum examen pro loco impetrando subeundum*, Paris. 1722. * Videtur potius compendium esse.

Cum RENATI MOREAU Libro *de missione sanguinis in phrenitide* prodiit *enumeratio omnium pene medicorum Græcorum*, *Latinorum*, *Arabum*, *Barbarorum*, *juxta temporum quibus floruere seriem instituta*, Paris. 1622. 8. recus. 1742. 8. omissis litibus de venæ sectione. Solent hoc libello pro canone chronologico uti. IDEM vitam J. SYLVII scripsit, & una cum libello jam dicto BRISSOTI vitam.

JOH. NEANDRI *antiquissima & nobilissima medicinæ natalitia*, *secta*, *earumque placita*, Brem. 1623. 4. Malus in universum & erroribus plenus Liber. Ita HEROPHILUM p. 22. facit coævum PHALARIDI, post ejus vero discipulum PHILIPPUM ponit EMPEDOCLEM, enormi anachronismo. PLATONEM post HEROPHILUM recenset, SERAPIONEN & JOH. ALEXANDRINUM cum SORANO conjungit. In recentioribus paulo minus vitiosus compilator. Acre jam de NEANDRO exstat judicium LABBEI apud FABRICIUM in vita GALENI p. 529.

NICOLAI PASQUALI ALIDOSI *i dottori bolognesi*.. Bologna 1623. 4. & *i dottori forestieri*, ibid. eodem anno; medicos etiam continet.

SAMUEL HAFENREFFER *Raphael artem medicam feliciter inchoandi*, *absolvendi*, *tractandi faliciter informans*, *nec non rationem peregrinandi & pharmacopolia visitandi docens*, Tubing. 1622. 8. & alias * Ulm. 1641. 8. *

FRLNCISCI BRUSCHII *promachomachia iatrochymica in qua præstantia iatrochymiæ adversus misochymicum propugnatur*, Mantuæ 1623. fol. *

ANDREÆ CHIOCCI *de' collegii Veronensis illustribus medicis & philosophicis*, *qui scribendo aut profitendo bonas literas illustrarunt*, Veron. 1623. 4. *

SIMEON PARTLTZ *officia medicorum*.. *pictura* ÆSCULAPII, Erfurt. 1624. 12. carmen. EJ. *medici systematis harmonia in qua nova*.. *discendæ & exercendæ medicinæ methodus per præcepta brevia illustratur*, *commentario explicatur*, Francof. 1628. 8. *

J. SPITHON *de vita & morte* JAC. BORDINGII *oratio*, Rostoch. 1624. 4. L. *

J. MEURSII *Athenæ Batavæ* Libri II. editæ Leidæ 1625. 4. continent breves Professorum Leidensium biographias, cum exigua librorum memoria.

J. STEPHANI STROBELBERGER *historia Monspeliensis in qua urbis*... *scholæ*.. *ac vita illustrium Professorum*.. *& doctura accipiendæ ritus & privilegia recensentur*, Norimberg. 1623. 12. Ipse ex Monspeliensis schola profectus eam describit, & multa atque repetita pericula, quæ oportet candidatos subire. Vitæ medicorum Monspeliensium non inutiles videntur, GORDONI, GUIDONIS, RONDELETII, JOUBERTI, &c. EJUSDEM *Laureationum medicarum apud exteros promeritarum adversus obtrectatores breves vindiciæ in honorem scholæ medicæ Monspeliensis proposita*, Norimberg. 1628. 8. * EJUSDEM *intimatio de suis &* OBERNDOR-

DORFIANIS & JENICHIANIS *operibus medicis edendis*, Norimberg. 1626. 4. sed nunquam edita sunt.

EMANUELIS STUPANI *parentatio in obitum* C. BAUHINI, Basil. 1625. 4. *

Circa hæc tempora videtur scriptum fuisse JOH. RHODII *consilium ad studium medicum instituendum*, quod posterioribus editionibus CONRINGIANI operis adjectum est, breve, & quale ea ferebat ætas, cum duabus bibliothecis, quas auctores Galenici & Itali componunt. CELSI vitam cum Libro *de acia* edidit, in qua multa desiderat MORGAGNUS. TOMASINI Libros scripsit omnes, si fides C. HOFMANNI ad REINESIUM Ep. 20. 44. &c. EJ. *de natura medicinæ*, Patav. 1625. 4. *

SAMUELIS GLONER *vita* MELCHIORIS SEBIZII *versu heroico descripta*, Argent. 1626. 4.* PL.

VALERII CHARSTAD *de constitutione medicinæ*, Argentor. 1626. 4. disputatio.

F. BACON de VERULAM. Libros *de augmentis scientiarum* quam maxime oportet huc referre, ut qui desiderata medicinæ egregie enumeraverit, vivorum animalium sectiones, certiores effectus medicamentorum, anatomen comparatam, &c.

In FRANCISCI RANCHINI opusculis Lugduni 1627. editis exstat Liber *de modo collegiandi*. *De origine* etiam *Academiæ Monspeliensis* exstat ibid. opusculum.

GABRIELIS NAUDÆI *de antiquitate & dignitate scholæ medicæ Parisinæ panegyricus*, Paris. 1628. 8. * IDEM vitam CARDANI operum omnium Lugdunensi editioni adjecit. EJ. *in quæstionum pentade* est Quæstio *an liceat medico fallere ægrotum*, Genev. 1647. 8. *

C. BARTHOLINI *de studio medico inchoando, continuando, absolvendo*, Hafn. 1628. 8. cum aliis opusculis, recusum cum opere CONRINGIANO, Hall. 1726. 4. Vetus est & breve.

J. DOMINICI SALA *de natura medicinæ libellus in quo prolegomena explicantur*, Patav. 1628. 4.*

J. HEINTZII *oratio jubilea de singularum professionum medicarum in Acad. Lipsiens. initiis ac incrementis ut & gemina Decanorum qui ultra* 250 *annos in eadem floruerunt Enneade*, Lips. 1630. 4. * PL.

CASP. ERASMI BROCHMANDI *vita & mors* D. GASP. BARTHOLINI, Hafn. 1629. 4. *

JACOBI PHILIPPI TOMASINI *elogia iconibus exarata illustrium virorum*, Patav. 1630. 4. EJ. *elogia virorum literis & sapientia illustrium*, Patav. 1644. 4. Breves sunt vitæ, annis omissis, quo quisque Liber prodiit. Medicos autem paucos habet. EJ. *Parnassus Euganeus seu de scriptoribus ac literatis hujus ævi clarissimis*, Patav. 1647. 4.*

In operum J. GUILLEMEAU collectione habetur etiam *chirurgorum apologia*, cum exemplis infelicium curationum, in quibus nulla culpa chirurgi fuit.

PETRI CASTELLI *de visitatione ægrotorum per discipulos*, Rom. 1630. 12. * EJ. *de optimo medico*, Messan. 1637. 4. & cum CONRINGIANO opere Hall. 1726. 4. Scopus scribendi magis videtur fuisse, ut sua opera suamque peritiam in arte pingendi, futurosque suos labores describeret, quam ut publice prodesset.

LUDOVICI von HOERNIGK *medicaster apella oder juden artzt*, Strasburgi 1631. 8. EJ. *politica medica oder beschreibung dessen vvas medici, apotheker, hebammen, vvie nicht vveniger unbefügte ärtzte und die patienten selbst zu thun haben*, Francof. 1638. 4. *

ANTONIO PRICIVALLO CARERA *la confusione de' medici in cui si scoprono gli errori e gl' inganni di essi*, Milan. 1733. 8. * Respondet RAINERO PINUCHA in *apologia de' medici*, ibid. 1655. 8. *

JOH. REHFELDII *trophæum hermetico-Hippocraticum a Medd. collegio Erfordiensi erectum*, Erfurd. 1634. 4. *

FORTUNII LICETI *de propriorum librorum historia*, Patav. 1634. 4. *

J. van BEVERVVYC Medici, Consulis, Præsidis collegii Admiralitatis, *Montanus elenchomenos seu refutatio argumentorum quibus medicinæ necessitatem impugnat*, Dordrac. 1634. 8.* an IDEM *encomium medicinæ* 1644. 8. quod germanice prodiisse lego cum titulo *lob der arzneykunst oder vviederlegung des Michel Montagne*, Francof. 1673. 8. & belgice cum aliis operibus, Amstelod. 1656. 4.

RAYMUNDI DELASSE *de officio medici seu de vita* FRANCISCI SANCHEZ *quam in exemplum medicis candide exaravit*, Tolos. 1636. 4. cum operibus SANCHEZII.

JACOB MARTINI *judenartzt*, Hamburg 1636. 4.

DANIELIS SENNERTI *methodus medicinam discendi publice anno 1636. prælecta* J. MAGIRI *notis illustrata & excusa*, Marburg. 1672. 12. etiam cum *Paralipomenis* exstat Lugd.

 1643.

1643. 8. tum vita auctoris. Bibliotheca brevis est, cum paucis de practicorum scriptorum ordine judiciis, quos vellet ita in suas classes ordinare, ut generales morbos primo describerent, deinde adderent ea, quæ ad morbos singulares spectant. Aliqua edidit parvi momenti MAGIRUS.

MAXIMILIANI SANDEI *S. I. comm. de medicis, morbis & medicinis*, Colon. 1637. 4. *

JOH. ANTONIDIS *van der* LINDEN *de scriptis medicis*, L. II. Amstelod. 1637. 1651. 1662. 8. Vir græce & latine eruditissimus primus pleniorem bibliothecam omnium medicorum, qui latine scripserunt, meditatus est, & certe non mediocrem laborem impendit, ut etiam reconditos inde libros gentis suæ hic hauserit NICOLAUS ANTONIUS. Ordo is est, ut brevem vitam scriptorum tituli & editiones sequantur, absque judiciis. Adjutores habuit JOHANNEM van HORNE, CAROLUM OFFREDUM, GUIDONEM PATINUM, ROBERTUM de FARVAQUES, PETRUM NEURAT (hunc Madriti) NICOLAUM de VVITTE, aliosque. Hoc opus auxit & continuavit GEORGIUS ABRAHAMUS MERCLINUS Noribergensis & sub titulo LINDENII *renovati* edidit Noribergæ, 1686. 4. post quem nemo simile quid præstitit, HANSII enim SLOANE destinatus librorum suorum census nunquam prodiit. Ait MERCLINUS, trecentos se legisse catalogos, auctores addidisse 742. vitas novas 222. auctas 22. adjutum vero esse a VVELSCHIO, LUCA SCHROECKIO, M. HOFMANNO, P. HERMANNO, aliisque. Hoc opus equidem non absque nævo est, neque facile esse potest in tam suso labore. Multi scriptores bis censi sunt NICOLAUS SEVERUS & NICOLAUS STENONIS filius, ALOYSIUS CORNARUS, & LUDOVICUS CORNELIUS, HIERONYMUS SENIS & HIER. ab AQUAPENDENTE, JACOBUS BERENGARIUS & CARPUS, MICHAEL VILLANOVANUS (SERVETUS), SARDIANUS & ORIBASIUS, THEODORUS TURQUET & THEODORUS MAYERNE. Neque nihil omissum fuisse quisquam aut credidit aut desideravit. Magnus tamen & utilis labor est, quo plurimum & est usus est J. DOUGLASSIUS, & ego utor. EJ. LINDENII *manuductio ad medicinam*, Amstelod. 1637. 8. cum Libro *de scriptis medicis*, Lovan. 1639. 12. a PLEMPIO interpretata, & recusa cum CORRIGIO, Hall. 1726. 4. Eruditus vir, non ignarus fuit verarum fontium, ipsius etiam VERULAMII, sed selectum in libris desideres. Ita in anatomicis A. LAURENTIUM mire laudat, & ad sectiones adjuvandas C. BAUHINUM, in physiologicis PLEMPIUM. Oneirocriticen commendat ad prognoses. Historica tamen aliqua non inutilia habet. EJ. *oratio funebris in excessum* V. C. AD. VORSTII, Leid. 1664. 4. L.

FRANCISCI ARCELLINI *expostulatio contra chymicos qua eorum paradoxa rejiciuntur*, Messan. 1637. 4. MONG.

J. CORTES *apologia pro re medica*, Madrit. 1638. ANT.

J. STEPHANI HIPPOCRATIS Coi *theologia*, Venet. 1638. 4. L. recusa a J. A. FABRICIO. HIPPOCRATIS, PLATONIS, GALENI & ARISTOTELIS theologiam cum christiana conciliare conatur.

AUGUSTI BUCHNERI *panegyrica oratio memoria* DANIELI SENNERTO *dicta*, VVittemberg. 1638. 4. *

Memoria PETRI LAUREMBERGII, Rostoch. 1639. 4. PL.

JACOBI PRIMEROSII *de vulgi erroribus* Liber I. huc pertinet, editus Amstelod. 1639. 16. Agit enim *de erroribus vulgi circa medicos* & de doctoris gradu, de theologis & pharmacopolis medicinam facientibus, de agyrtarum imposturis, de chemicis, de possessoribus arcanorum, de fortunatis medicis. De uroscopis varia monita proponit. EJ. *disc. de agyrtis* seorsim prodiit Brunsvic. 1643. 4.

J. ELICHMANN *epistola* quæ excusa est cum J. BEVERVVYCKII *coll. de fatali vitæ termino*, Leid. 1629. 4. & 1952. 4. huc omnino pertinet.

GUIL. BALLONII *definitionum medicarum Liber in quo* HIPP. *&* GALENI *loci obscuri explicantur*, Paris. 1640. 4. Dictionarium vocum medicarum ad practicam imprimis medicæ artis partem multæ eruditionis.

OVIDII MONTALBANI *cenotaphia clarorum doctorum Boroniensium*, Bononiæ anno 1640. 4. Dedit & *catalogum omnium doctorum collegiatorum in artibus liberalibus & facultate medica*, Bonon. 1664. 4. *

FRANCISCI KEST *de medicina præstantia*, Lips. 1640. 4. PL.

THOMÆ REINESII *variarum lectionum* Libri III. Altenburg. 1640. 4. Eruditissimus omnino & mul-

& multiscius homo, in historia antiqua & medica, inscriptionum studio, grammatica & utraque lingua, etiam recentiori & barbara super plerosque valuit. Multum hoc opere difficilium locorum in libris medicis interpretatus est, *de kirandibus*, PLINIO, VAL. GARYOPONTO, T. PRISCIANO & MOSCHIONE, CÆLIO AURELIANO, eorum ævo, historia, locis obscuris, laboravit, BARTHIUM passim correxit, HIPPOCRATIS epidemicos illustravit, &c. EJUSD. *epistola ad* C. HOFMANNUM, Lips. 1660. 4. excusæ ejusdem fere saporis sunt, & adparet THOMAM multo doctiorem Græcum CASPARO fuisse. Obscuriora inprimis loca interpretatur. *Epistola ad* NESTEROS, Lips. 1670. 4. editæ iterum ejusdem generis sunt, medicas etiam aliquas, si satis veras, historias continent. *Epistola ad* J. VORSTIUM, Berolin. 1667. 4. & ad CHR. DAUMIUM, Hamburg. 1670. 4. & ad J. A. BOSIUM, Jen. 1700. 12. editæ minus multa medica habent. Cum illis ad DAUMIUM tamen notæ nonnullæ in OROSCIUM & THEOD. PRISCIANUM prodierunt, & de ÆGIDIO, CONSTANTINO Afric. T. MOSCHIONE, aliisque medicis critica quædam continentur. *Historiam medicinæ* meditabatur, ad quam aptissimus fuisset, teste MEIBOMIO *de scrip. hist. med.* & me quidem judice. Sed nimis multa molitus, pauciora perfecit.

PAULI VECCHII *observationes medicæ seu loci S. Scripturæ qui expenduntur juxta medica principia*, Neapoli 1641. 4. *

Oratio, quod qualis Phidias inter Plastes, talis inter medicos HIPPOCRATES *celebretur, nemo vero hac ætate ei similis exsistat*, Hafniæ 1641. 4. *

La défense de la faculté de médecine contre son calomniateur, Paris 1641. 4. Curiosum scriptum. THEOPHILUS RENAUDOT præter nova publica, quæ vendebat, convocaverat ægros, quibus consuleret, & praxin exercebat. Noluerunt id ferre PARISINI, etsi medicus Monspeliensis scholæ esset, proferunt ergo hic privilegia, quibus excluduntur a praxi medici peregrini, præter eos qui *facultati* adgregantur, aut ad domum regiam pertinent. Plurima hic curiosa ad historiam artis & ordinis & celebrium virorum.

STEPHANI RODERICI Castrensis *consultationis ratio*, Florent. 1642. 4. *

ALBERTI KYPERI *medicinam discendi & exercendi methodus*, Leid. 1643. 12. *

DANIEL HEINRICI *epitaphium* ÆG. STRAUCHII *junioris*, Dresd. 1643. 12. *

An HIER. BARDI *medicus politico catholicus seu medicinæ sacræ idea* huc pertineat, ignoro. *

ALEXANDRI TADINI *collegii physicorum Mediolanensium privilegia, statuta, ordinationes in compendium redacta*, Mediolan. 1645. 4. CORTE. *

BARTHOLOMÆI MOSER *quadriga medicinæ triumphantis* 1. *de origine & progressu medicinæ* 2. *de honoribus & divitiis medicorum*; 3. *de viribus illustribus medicinæ*; 4. *de medicis sanctis eorumque vitiis*, Colon. 1645. 12. * L.

ERASMI SCHMIDT *de medicinæ constitutione*, Rinteln 1646. 4.

JAC. du VAL, *estne medicus philosophus ἰσόθεος*, Lutet. 1646. PL.

T. STEPHANI de VILLA pharmacopolæ *libro de las vidas de doce principes de la medicina y de su origen*, Burgos 1647. 8. ANT.

MATTHIÆ MORONI *directorium medico-practicum* huc etiam pertinet, & continet consilia, epistolas, historias medicorum passim collectas, ad ordinem morborum dispositas, Lugd. 1647. 8. 1650. 8. LIND. Francof. 1663. 4.

GEORGII KIRSTENII *de medicinæ dignitate contra* PLINIUM & PLATONEM, Stettin 1647. 8. MIDDL. EJ. *medicaster seu de erroribus & ineptiis medentium*, Stettin 1648. 4. ENDT. vel 1647. * contra J. AGRICOLAM.

LAURENTII EICHSTAD *de caussis utilitatis medicinæ & matheseos*, Gedan. 1647. 4.

J. DANIEL HORST *manuductio ad medicinam*, Marburg. 1648. 8. * Ulm. 1660. 12. *

J. CHRYSOSTOMI MAGNENI *Democritus redivivus seu de philosophia & vita* DEMOCRITI, Lugdun. 1648. 12. L. Hag. 1658. 12. *

HENRICI JULII *Aristarchus seu censura in novitium quemdam* HIPPOCRATIS *exagitatorem*, Hamburg. 1648. 4. *

LUDOVICI KEPLERI *methodi conciliandarum sectarum in medicina discrepantium*, Regiomont. 1648. 8. fol. * Videtur nescio quid Cabbalisticum esse.

HERMANNUS CONRINGIUS ingenio & eruditione eminuit, cum vero posteriorem vitæ suæ partem historiæ & juri publico impenderit, paulo minus in scriptis medicis posterioribus laboris & temporis posuit, & multum tribuit memoriæ suæ, ut absque locis communibus

nibus scriberet. EJUSD. *de hermetica veterum Ægyptiorum & Paracelsicorum nova medicina* Liber prodiit Helmstadii 1648. 8. Ostendit HERMANNUS, circa Hermetis scripta ipsamque personam dubia multa superesse: medicinam Ægyptios non invenisse: chemiam sero ibi cœpisse coli: PARACELSUM obscænum agyrtam fuisse, in curando infelicem, in moribus turpem, & compilatorem egregium: medicamenta chemica parum tuta esse, metalla a viribus corporis humani male vinci. Recusa fuit anno 1669. 4. cum defensione ad priorem editionem scripti BORRICHIANI. SCHELHAMMERUS responderat pro socero, sed id scriptum nunquam prodiit. EJUSD. *introductio in universam artem medicam singulasque ejus partes*, Helmstad. 1654. 4. *Editionem adornavit & additamentis necessariis auxit* GUNTHERUS CHRISTOPHORUS SCHELHAMMERUS, Helmst. 1687. 4. * Spir. 1688. Novam editionem cum *præfatione* dedit FRID. HOFMANN, Hall. 1726. 4. adjectis J. RHODII, C. BARTHOLINI, CASTELLI ejusdem scopi scriptis, quos nisi fallor jam SCHELHAMMERUS conjunctos ediderat. Lectiones fuerant, quas dictaverat CONRINGIUS, ediderat ex discipulis unus S. SCHEFFER, continuavit singulas partes ad recentiora tempora usque gener SCHELHAMMERUS, nihil mutato ipso libro. Cæterum idem omnino fere, qui mihi, CONRINGIO scopus fuit, enarrare nempe ad singulas medicæ artis partes scriptores præcipuos, & de eorum meritis judicium ferre. Is labor CONRINGIO paulum inæqualiter cessit, cum alia capita aliis multo magis plena sint. Multus fuit in recensendis Italis scriptoribus XV. & XVI. seculi, qui nunc fere obsoleverunt, qui exscriptores & scholastici sint. Blandior judex CONRINGIUS laudavit multa, quæ parcius potuerant laudari, plurima tamen ex hoc libro didici. SCHELHAMMERUS tristiora judicia tulit in *notis suis*. HOFMANNUS in *præfatione* aliquos habet ex recentioribus medicis, qui medicinæ aliquam partem curiosius tradiderunt. EJ. CONRINGII est disputatio *de incubatione in fanis deorum medicinæ causa olim facta*, Helmstad. 1659. 4. & *de peregrinandi modo* recusa anno 1692. 8. * EJ. CONRINGIANA *epistolia seu animadversiones ex* H. C. *epistolis non editis cura* CHRISTOPHORI HENRICI RITTMEYER prodierunt, VVolfenbuttel 1719. 8. *

Cum CHARTERIANO GALENO vita GALENI prodiit a RENATO MORAEO scripta. *

Inter THEVENINI opera, Paris. 1649. 4. edita exstat *dictionaire etymologique*, quo voces explicantur, quæ ex græca lingua in artem medicam transierunt.

JOSEPHI GALEANI *de medicinæ præstantia* Liber italice scriptus, Panormi 1649. 4.

FRANCISCI PONÆ *prudentia medica*, Venet. 1650. 12.

J. GEORG. REINHARD *oratio de dignitate ac præstantia medicinæ*, Lips. 1650. 4. * PL.

ROB. de FERVAQUE *statuta collegii medici Bruxellensis*, Bruxellis 1650. 4. *

JAC. BALDE *medicina gloria per satyras XXII. asserta*, Monachii 1651. 12. *

NICOL. RITTERSHUSII *memoria* GEORGII NOESSLERI, Aldorf. 1651. 4. * PL.

NICOLAI BIGGS *mataeotechnia medicinæ praxeos*, Londin. 1651. * Chemici opus.

CAROLI DRELINCOURTII *oratio inauguralis qua medicos cæteris hominibus religioni adstrictiores esse demonstratur & impietatis vitium in ipsos jactatum diluitur atque propulsatur*, Monspel. 1653. 12. recusa in opusculis cum nomine BOERHAAVII editis. EJ. *oratio supra civitatis & academiæ calamitates & mortem* J. van HORNE, Leid. 1670. EJ. *apologia medica qua depellitur calumnia medicos sexcentis annis Roma exulasse*; Leid. 1651. 12. Oraverat nescio quid BOECKELMANNUS J. C. & tetigerat celebrem illam medicorum a Roma absentiam, PLINIO dictam. Respondet hic DRELINCOURTIUS & ostendere conatur, Romam medicis non caruisse. Non oportuerat citasse *medicinas* PLAUTI. Is enim græcas plerumque fabulas describebat. Respondit ille sub hoc titulo *medicus servus Romanus sexaginta solidis æstimatus*, Leid. 1671. & 1681. 12. Is mordax libellus recusus est Lipsiæ 1748. 4. cum JUGLERO *de servorum nundinatione*. Satis modeste loqui videtur anonymus auctor, conatur tamen ostendere, medicos Romæ aut plebejos homines aut servos fuisse, & servilibus officiis omnibus functos; hinc sexaginta solidis medicum æstimatum fuisse. Deinde prodiit alius acerbus anonymi libellus sub titulo *Lepidi Pacifici saxoferratensis de exilio medicorum Romanorum & de absurdis libellis* DRELINCOURTIANIS, Leid. 1681. 12. Acrior hic censor, sed ignarus. Catonem osorem medicorum pro Uticensi habet. Censores tempore DOMITIANI medicos proscripsisse vult, cum eo ævo Imperatores ipsi censuram gesserint, &c. Huc etiam refero DRELINCOURTII *de divinis apud* HIPPOCRATEM *dogmatis sermonem in posthumis recusum*.

PETRI a CASTRO *bibliotheca medici eruditi*, Patav. 1654. 8. recusa ab ANDREA PASTA & *aucta*, Bergomi 1742. 8. PETRUS fere GALENICAM medicinam unice respexit. A. PASTA nuperos addidit, sæpe justo blandior, ut ex VVEINMANNIANI v. g. operis laudibus adparet. Neque selectus ubique factus videtur.

PETRI BORELLI *bibliotheca chemica seu catalogus librorum philosophicorum hermeticorum, in quo 4000. chemici continentur*, Paris. 1654. 12. * L.

LEON. AGOSTI *l'antimedicina che agl'infermi non si dee traer sangue ... nè dar medicine*, Bergamo 1654. 4. * EJ. *il medico de' grandi*. ibid. 1659. 4. *

Acerba scripta CAR. GUILLEMEAU, Parisini medici, *Cani Curto fustem*, Paris. 1654. 4. *margarita e sterquilinio*, Paris. 1655. 4. & *defensionem alteram adversus impias calumnias*, Paris. 1655. 4. hactenus huc refero, quod scholæ Parisinæ exclusiva privilegia defendat contra J. COURTAUD, quæ a praxi exercenda externos medicos removent.

PAULI NEUCRANZ *idea perfecti medici oratione funebri proposita cum* J. H. MEIBOMIO *parentaret*, Lubec. 1655. 4. PL.

J. KLEIN *artis medicæ elogium*, Tubing. 1655. 4. *

OTTONIS TACHENII *echo & vindiciæ chirisophi*, Venet. 1655. 4. Contra HELVICUM DIETERICH se ita contumeliose tuetur, ut nunquam DIETERICUS æque ipsi potuerit nocuisse, quam sibi nocuit ipse. Vitam suam non dissimulatis flagitiis excusat, negat inventum alcahest, TYMPLERI codices laudat, &c.

MARINI CURÆI *methodus explicandi* HIPPOCRATEM & ARISTOTELEM, Paris. 1655. 4. *

THOMÆ BARTHOLINI, viri eruditissimi, qui totam Europam itineribus obiverat, plurima sunt, quæ faciunt ad historiam medicam. Ita anno 1655. 4. Hafniæ edidit *orationem in excessum* OLAI VVORMII, *in obitum* HENRICI FUIRENII, ibid. 1649. 8. recusas, ibid. 1668. 8. cum aliis orationibus. In *Epistolis*, quarum IV. Centuriæ sunt & prima & II. anno 1663. III. & IV. anno 1667. prodiit, omnes autem Hagæ 1740. 8. vol. 5. recusæ sunt, plurima huc spectant, cum primo peregrinantis per octo annos BARTHOLINI, deinde discipulorum varias Europæ partes obeuntium observationes & judicia de medicis celebrioribus contineant, maxime PETRI SCHUMACHER, & GREIFFELDII comitis dignitate, & infelicis vitæ exitu celebris, OLAI BORRICHII, MICH. LYSERI, BOGDANI, MOINICHENII, N. STENONIS. EJ. *de perfecto medico*, Hafn. 1665. 12. EJ. *de medicis Poëtis*, Hafn. 1669. 8. quo describit Poëtas qui aliqua medica adtigerunt, & medicos, qui ligata oratione scripserunt. EJ. *de bibliotheca incendio*, Hafn. 1670. 8. Jen. 1709. 8. quo amissam bibliothecam deplorat, & recenset codices suos M. S. qui eo infortunio perierunt. CELSI editionem a RHODIO præparatam, a se ipso notis adornatam: anatomen practicam seu sepulchretum quale BONNETUS dedit, epistolarum alias *tres centurias*, librum de morbis lymphaticis, antiquitates medico necessarias, notas in aphorismos HIPPOCRATIS, in AURELIANUM, novam editionem STRABI GALLI & alia nonnulla. EJ. *quæstiones nuptiales & medicus perfectus*, Hafn. 1670. 4. * EJ. *de peregrinatione medica*, Hafn. 1674. fol. * Propriorum itinerum historia est, cum observationibus suis medicis & practicis ad peregrinantes filios CASPARUM & THOMAM data. In *cista* etiam *medica* multæ vitæ medicorum continentur, & varia huc in *Actis Hafniensibus* spectant. Dissertationes *de libris legendis* prodiit Francof. 1711. 8. *

GUERNERUS ROLFINKIUS in *dissertationibus* suis *anatomicis* varia habet ad historiam PLAZZONI, VESLINGII, &c. utilitatem etiam anatomes laudat. In *methodi partium generationi dicatarum* præfatione OTTO SPERLINGIUS merita ROLFINKII commendat. RHODIUM calamum THOMASINI rexisse objicit, &c. In L. II. *de vegetabilibus in genere* exstat historia hortorum Germaniæ, Italiæ, & Belgii, & custodum atque Professorum, qui iis hortis præfecti fuerunt. EJ. dissertatio *de auctoribus practicis* prodiit Jen. 1671. 4. cum *methodo curandi morbos capitis*.

Cum G. MOEBII etiam *constitutionibus* historia medicinæ prodiit.

CHR. OSTENFELD *oratio in obitum* THOMÆ FINKII, Hafn. 1656. 4.

J. NARDII *noctes geniales Annus* I. Bonon. 1656. 4. prodierunt post mortem auctoris. Huc pertinent in nocte IV. de rebus noviter repertis, primordiis variolarum, pulvere armario, alia.

JOH. BRAUN *oratio de vita & morte* JOHANNIS DUELERI (Ingolstadiensis Professoris) ibid. 1656. 8. GRIENVV.

FON-

FONTANINUS *de veritate Hippocratica medicina*, Lugdun. 1657. 4. *

J. ANT. BUMALDI *Bibliothecam botanicam*, Bononiæ 1657. 16. excusam alibi diximus.

J. ANT. BOSII *de clinicis veteris Ecclesia*, Jen. 1657. 4.

CÆSARIS ZAROTTI *epigrammatum* MARTIALIS *medica considerationis enarratio*, Venet. 1657. 4. *

In J. COSTÆI *miscellaneis*, Patav. 1658. 12. inque prima *dissertatione* carpitur passim MERCURIALIS *censura*: ostenditur HIPPOCRATEM nihil suorum scriptorum quidquam edidisse, hinc primam & secundam ejus classem debere conjungi, &c.

GER. JOH. VOSSII Liber *de philosophia*, Hag. 1658. 4. ejusque capita 11. 12. 13. & 14. pertinent ad medicinæ historiam.

PHILIPPUS LABBEUS *elogium* GALENI edidit, Paris. 1660. 8. recusum in *Bibl. Graca* VVOLFII L. IV. eruditissimum certe. IDEM alio libello *vitam* GALENI *ex propriis scriptis collectam* (meros nempe eo facientes locos GALENI) alias edidit, quem notarum specie priori subjectum & conjunctum edidit VVOLFIUS.

PHILIPPUS LABBEUS hic dictus historiam etiam medicinæ scribere cœperat teste MEIBOMIO, quæ non prodiit.

Cum TOBIÆ VVHITAKER Libro *de sanguine uva* prodiit *catalogus medicorum sanctorum*.

J. DAN. DIETERICHS *oratio* qua GREGORIO HORSTIO *parentavit*, Norimberg. 1660. fol.* recusa cum hujus operibus.

GEORGII SEGERI *memoria* BRUNNIANA *seu oratio de vita atque obitu* J. JAC. a BRUNN, Basil. 1660. 4. * PL.

Collection of acts of parliament concerning those Grants to the college of physicians commanded by S. G. ALSTON *ande made by* C. MERRET, Lond. 1660. 4. HARL. IDEM MERRETUS scripsit anno 1670. 4. *short vievv of the frauds and abuses committed by the apothecaries*. Responderunt isti in *lege talionis or a short reply to* D. MERRETS *book vvritten against the apothecaries*, 1670. 4. & in *Apothecaries plea ther in some animadversions upon the short vievv*, &c. Lond. 1671. 4. Ursit accusationes suas MERRETUS in *self conviction or an enumeration of the absurdities and railings against the college of physicians*, ibid. 1670. 4. HARL.

In GASP. a REYES *elysio jucundarum quastionum campo*, Bruxell. 1661. fol. edito primæ quæstiones huc pertinent, de medicinæ origine, an medici Roma pulsi fuerint, de laudibus HIPPOCRATIS, variis ritubus medicorum, & officiis medici. Scopus fuit inprimis medicos contra jurisconsultos defendere.

Salve academicum vel judicia & elogia super recens adornata academia natura curiosorum, Lips. 1662. 4. Epistolæ aliquæ & 23. primorum membrorum societatis naturæ curiosorum nomina hic habentur.

FRIDERICI LEPORINI *de medicina definitione & elementis*, Leid. 1662. 4. *

GEORG. HEINRICH GOETZ *de theologis pseudo medicis...num theologo artem medicam exercere liceat*, Ultraject. 1663. Negat.

SAMUEL STURM *discursus de medicis non medicis* & D. I. D. M. *epistola de oraculis medicina cum quasitis & votivis convalescentium tabellis*, VVittemberg. 1663. 4. * J. DANIELIS MAJORIS ut videtur.

JAC. PANCRATII BRUNONIS *oratio de vita, moribus & scriptis* C. HOFMANNI, Lips. 1664. 12. 1678. 12. &c. EJUSD. lexicon diximus editum Norimb. 1688. recusum, Lips. 1713. & alias.

MARTINI FRIDERICI FRIESS *de medico natura non imitatore solum sed adjutore*, Lips. 1664. 4. *

ECCARDI LEICHNER *schediasma de principiis medicis, de apodictica scholarum medicarum emendatione pentas* I. Erfurt. 1664. 12. EJ. *archaus synopticus seu* 12. *tabula de legibus reipublica medica fundamentalibus*, ibid. 1674. Contra hunc Libellum scripsit PAULUS AMMANNUS *archaum synopticum* LEICHNERI *contra paranesin ad discentes oppositum* 1674. 12. 1677. 12. Respondit E. LEICHNERUS in *epistola apologetica pro archao synoptico contra pseudarchaum synopticum* P. AMMANNI Erfurt. 1675. 12. Hæc tota disputatio satis inutilis fuit. ECCARDUS hostis circuli sanguinis & recentiorum crepat nescio quam analysin demonstrativam. AMMANNUS, exosus veterum hypotheses, novas defendit.

PETRI

PETRI LAMBECII *catalogus Bibliotheca Vindebonensis* anno 1665. fol. editus omnino plurima habet in L. VI. ad codices M. S. plerorumque scriptorum medicorum, quibus non possumus carere. Historia medicinæ, quam moliebatur, intercidit.

FRANCISCI BOSELLI *Amaltheum medico politicum tres in apparatus digestum. Accesserunt medicina Professorum ab* anno 1631. *ad* 1665. *encomia*, &c. Patav. 1665. 4. In prima parte laudes medicorum historice & poëtice ornavit, & de medici prudentia, officio, honoribus fuse disseruit. Alterius partis paulo major usus est.

Ad historiam medicinæ Indicæ plurimum confert BERNIER in suorum itinerum relatione sæpe excusa.

VVOLFG. HOEFER *Hercules medicus seu locorum communium medicorum*, 1665. 12. * ad praxin potius facit.

NATHANAEL HODGES *vindicia medicina & medicorum*, Lond. 1665. 8. HARL.

Lettres concerning the present state of physick and the regulation of the practice in this kingdom, Londin. 1665. 4.

DANIEL GEORG. MORHOF *Polyhistor literarius, philosophicus & practicus*, cœpit prodire anno 1687. tertium vero recusus est 1732. 4. & 1747. 4. Lubecæ & sæpe alibi. In ejus T. III. L. II. continetur historia critica philosophiæ, qua aliquot partes medicinæ continentur, chemia inprimis, physiologia, & botanice, indulgebat vero chemiæ MORHOFIUS. Brevis est census librorum, & inventorum, & opinionum denique.

Medela medicina or a Plea for the profession of physick, Londin. 1665. 8. * & TVVYDEN'S *ansvver to medela medicina*, ibid. 1666. 8. *

MICHAELIS LIPARI *triumphus novatorum medicorum insanias funditus eradicans*, Cosenza anno 1665. 4. Venet. 1666. * Siculus, ut ex titulo adparet, homo fuit, qui capite truncatus infelicem vitæ finem fecit. Respondit MALPIGHIUS sub titulo PLACIDI PAPADOPULI, idque scriptum exstat in posthumis.

SAMUEL DONNER *oratio eximiam medicina præstantiam propugnans*, Francof. ad Viadr. 1666. 4. *

ANTONINI GALLEGO *oratio in funere* D. GERARDI NATELII, Panorm. 1667. 4. MONG.

HOC anno T. BARTHOLINUS LISETTI BENANCII *declarationem fraudum & errorum apud pharmacopœos* antiquum omnino seculi XVI. libellum edidit latine versum *cum* J. ANTONII LODETI *dialogo ejusdem argumenti*, Francof. 1667. 8. *

ZACCHARIÆ NICOLAI GOETSII *apologia medicina oder vvohl gemeinte schutz schrift der artzneykunst*, Zvvickau 1667. 12. ENDT.

J. DAN. MAJOR *de fortuna medici*, Kiel. 1667. 4. EJ. *memoria Sachsiana*, Lips. 1675. 4. EJ. *gratulatio ad* SEB. SCHEFFER *cum adhortatione ad* CONRINGIANAM *artis medica introductionem iterato edendam*, Kiel. 1679. 4. EJ. *Serapis radiatus Deus Ægyptius*, Kiel. 1685. 4.

NICOLAI HOBOKEN *oratio de observato hodie circa medicinam abusu & de DD. promotis* eorumque *medicina facienda & consiliorum dandorum jure*, Ultraject. 1668. 4. * EJ. *de nobilitate medicorum*, Ultraject. 1670. 4. * EJ. *de professionis medica cum mathematica cum praxi conjunctione*, ibid. 1670. 4. *

J. GEORGII VOLCAMER *oratio in laudem* C. HOFMANNI, Francofurt. 1668. 4. & anno 1680. cum *vita medica* edita, continet vitam ejus viri, eruditi utique, & qui propria virtute ex humili loco emerserit, non dissimulatis tamen moribus, acrioris justo Peripatetici, & qui nimii faceret obsoletas GALENI in ARISTOTELEM censuras, quas utique acriter refutat.

IVERARDI MAYNVVARING *medicus absolutus or the compleat physician qualified and dignified: the rise and progress of physick historically, chronologically, and philosophically illustrated*, Lond. 1668. 8. HARL.

HENRICUS MEIBOM in præfatione ad A. BOOTII *affectus omissos*, Helmstad. 1664. 4. ad historiam medicam de consiliorum & observationum scriptoribus legi potest. EJ. *epistola de medicorum historia scribenda*, Helmstad. 1669. 4. Promittit historias medicorum. fatetur sibi Arabes moræ esse. Sed nihil prodiit unquam. EJUSD. *parentatio* J. DAN. SCHMIDT, Dantisc. 1687. 4 * Pater autem J. HENRICUS edidit Magni AURELII CASSIODORI *formulam Comitis archiatrorum*, Helmst. 1668. 4. Erudita omnino ad 19. epistolam L. VI. CASSIODORI com-

commentatio est, qua dignitatem & privilegia Comitis archiatrorum exponit MEIBOMIUS; & significare medicum principem ostendit, honores medicorum Jurisconsultis nonnunquam præpositorum tuetur, inscriptiones & alia ad historiam monumenta colligit. IDEM filius, VALENTINI HENRICI VOGLERI *introductionem universalem in notitiam cujuscunque generis bonorum scriptorum* additamentis auxit.

OLAI BORRICCHII doctissimi viri, & in M. S. codicibus chemicorum per itinera sua versati, *dissertationes de ortu & progressu chemiæ*, Hafn. 1668. 4. Contra CONRINGIUM ejusque opus de Hermetica medicina dudum dictum defendit antiquissimam Ægyptiorum eruditionem & in artibus peritiam, docte, si non satis firme. Multa utilia & ex aliis scriptoribus, alchemicis inprimis, & ex propriis auctoris observationibus nata intercurrunt. Cum autem honoratus senex CONRINGIUS in nupera ejusdem libri editione pro auctoritate respondisset, acriter reposuit BORRICHIUS librum *de Hermetis Ægyptiorum & chemicorum sapientia* ab H. CONRINGIO *vindicata*, Hafn. 1674. 4. Non potest mala causa defendi melius, nam Ægyptios transmutationis metallorum gnaros, aut magnos anatomicos medicosve fuisse nunquam persuaserit, ipse nimis credulus, qui lapidem philosophorum cominus se vidisse persuaderetur. Infinitam vim vetustæ & variæ lectionis hic congessit, ut Ægyptiorum omnis ævi merita ornaret, PARACELSUM & chemicam sectam defenderet, ARISTOTELEM ejusque anatomen deprimeret opposita meliori anatome recentiorum. Sed severior censor facile animadvertet, usum esse ad suam opinionem fulciendam BORRICHIUM libris manifeste spuriis, qui HERMETIS aut DEMOCRITI aliorumque antiquorum nomine præter meritum veniunt, fabulas etiam & allegorias nulla vi demonstrationis præditas in usus suos convertisse, palingenesiam ex cineribus, sulfura salesque auri & argenti, aliaque chemica arcana ex mero favore admisisse, &c. Etiam cum hisce nævis doctissimus, ad historiam medicinæ & alchemiæ eximius labor est. EJUSD. *conspectus scriptorum chemicorum illustriorum*, Hafn. 1697. 4. & ipse legi meretur, ut memor sis artem istam, neque immeritam, amasse BORRICHIUM, qui ex tenuibus initiis eo increverit divitiarum, ut splendidas pro alendis studiosis medicinæ annonas testamento legaverit. Vita præfixa est. Inter EJUSD. *dissertationes seu orationes academicas*, Hafniæ 1715. 8. editas a SEVERINO LINTRUP aliqua huc pertinent, ut *de deperditis* PANCIROLLI: *de latinitate pura*. Vita BORRICHII hic una excusa est a P. VINDING scripta.

J. ALBERTI SEBIZII disputatio *de* ÆSCULAPIO *inventore medicinæ*, Argentor. 1669. 4.

CHRIST. SCHORER *bedenken von dem aufnehmen der arzney*, Ulm. 1669. 8. *

J. FRID. KOEBER *dissertatio in laudem medicinæ*, Geræ 1669. 4.* PL. EJUSD. dissertationes *de medicæ artis præstantia atque difficultate*, Geræ 1685. fol. & 4. PL. an idem forte liber?

J. T. MAYER *de valetudinis Diis Deabusque*, Lips. 1670. 4. * PL.

J. GODDARD *discourse setting forth the unhappy condition of practice of physick in London*, Lond. 1670. 4. & *some papers vvrit in ansvver to a letter concerning the practice of physick*, ibid. 1670. 4. HARL.

In EPHEMERIDIBUS NATURÆ CURIOSORUM, quæ hoc anno prodire cœperunt, plurima huc faciunt, novorum librorum catalogi, tum plurimæ præstantiorum medicorum vitæ.

J. JAC. SCHARANDÆI *modus & ratio visendi ægros*, Solodur. 1670. & Erfurt. 1749. 8. Helvetus Solodurensis regulas & faciendæ medicinæ & tuendæ dignitatis medicæ hic tradit, addictus veterum opinionibus. Posterior editio ex R. a CASTRO, HOFMANNO & aliis aucta est.

J. LUD. HANNEMANNI *prodromus lexici utriusque medicinæ practicæ*, Hamburg. 1670. 12.* Lexicon ipsum nunquam prodiit. De ejus viri plagio in CONRINGIANO opere perpetrato alibi dixi, & J. D. MAJOR in exhortatione ad SCHEFFERUM merito queritur.

PAULI FRANCISCI ROMANI *de medico* dissertatio, Lips. 1670. 4. *

Huc etiam omnino pertinet GUIDO PATINUS, qui ipse quidem vix edidit quidquam alicujus momenti: sed ex posthumis schedis plusculæ epistolæ editæ sunt, & quidem cum titulo *lettres choisies* primum Hag. 1682. deinde præfixo titulo Paris. sed in Belgio excusæ 1692. 8. vol. 2. Vir acris, magnus veterum admirator & venæ sectionis, hostis recentiorum & chemicorum, multiplicis eruditionis, in judicando liberrimus, parum in universum credulus, hic omnem suum animum nudavit. Plurima ergo hic legas, quæ faciunt ad historiam medicorum Gallorum maxime coætaneorum, ab anno 1645. ad 1672.

Lites

Lites ordinis medici cum Pharmacopolis, Chirurgis & Chemicis enarrat, quarum pars magna ipse fuit ad MAYERNII, LAURENTII, R. CHARTERII (cui parum favet), RIOLANI, FERNELII, J. CHAMPERII, HEROARDI, GUILLEMAEI, VALTERII, NIC. PIETRE, aliorumque vitas, momenta varia protulit. Ejusdem sunt saporis aliæ posthumæ epistolæ ad SPONIUM scriptæ, & Amstelodami anno 1718. 8. vol. 2. editæ.

Cum FRANCISCI BRAVO de SOPRAMONTE Y RAMIREZ *consultationibus medicis*, Coloniæ 1671. 4. editis prodiit etiam Liber *de dogmatica medicina natura, præstantia & nobilitate*, in quo defenditur contra PLINIUM aliosque dicaciores medicinæ osores.

J. NIEMANN *parentatio* J. THEODORI SCHENKII, Jen. 1671. 4. *

VVILLIAM COVVPER *catalogue of chymical books vvritten or translated into English*, Londin. 1672. & 1675. tres partes in 8.

J. RUBINI *iatrographia*, Basil. 1672. 4.

GEORGII FRANCI *institutionum medicarum synopsis: adnectitur methodus discendi medicinam*, Heidelberg. 1672. 12. ita brevis, ut usui esse vix possit. EJ. *de medicis philologis*, VVittemberg. 1691. 4. * EJ. *de calumniis in medicos & medicinam*, Heidelberg. 1686. fol. EJ. *de medico desinente ubi physicus incipit*, ibid. 1686. fol. EJ. *catalogus tractatuum, programmatum, & disputationum sub ejus præsidio habitarum*, Dresd. 1692. 4. editus a G. FRIDERICO FRANCO, filio GEORGII.

In NICOLAI ANTONII *Bibliotheca Hispana*, Rom. 1672. vol. 2. edita plurima ad rem meam inveni, maxime Libros Hispanica & Lusitanica lingua scriptos; nam latinos sæpe ex ipso LINDENIO desumsit. Tertius tomus 1696. fol. editus Arabum historiam continet.

SIGISM. REGULI *bibliotheca medica*, Lyon 1673. 12. Citat KÆSTNERUS, incertus tamen est, num prodierit.

In J. RAI *topographicis observationibus* plurima huc pertinent, & in omnibus fere Academiis medici inter primos recensentur.

PAULI de MINIS & ANTONII VINCENTII MAIOLI *galenistarum hypothesis adversus recentiorum placita confirmatio*, Bonon. 1674. edita & in EPH. N. C. *Dec.* II. *Ann.* IX. recusa plena est invectivis & inutili cavillo. Respondit ipse in posthumis MALPIGHIUS, tum J. C. STURMIUS *Dec.* II. *Ann.* IX. *Dec.* III. a. V. VI. EJ. PAULI *medicus igne non cultro necessarius anatomicus*, Venet. 1678. 4. etiam in EPH. N. C. recusum, ejusdem ingenii est.

J. MAPLETOFT *prælectionum tertia de origine & progressu artis medicæ*, Bononiæ hoc, ni fallor, anno prodiit.

A. HUBERTS *corner laid tovvards a building of a nevv college (that is to say a nevv body of physicians in London)* Lond. 1675. 4. HARL.

MICH. HENR. HORN *medicinæ laus*, Lips. 1675. 4. *

HENRICI VVITTEN *memoria medicorum nostri seculi clarissimorum*, Decades II. Francof. 1676. 8. Orationum collectio, quibus claris viris parentatum est, CLUSII, G. FABRICII AB AQUAPENDENTE, C. BARTHOLINI, SENNERTI, HELMONTII, O. VVORMII, JUNGERMANNI, J. ANT. van der LINDEN, aliorum qui minus noti sunt. Errores varii intercurrunt, nam Liber *de gangræna & sphacelo* non Patavini, sed Bernensis FABRICII est, neque *cardianastrophe* CASPARI HOFMANNI, sed FRIDERICI HOFMANNI senioris opus est.

CHARLES GOODALL *the college of physicians vindicated*, Lond. 1676. * *and the R. College of Phys. founded by Lavv*, ibid. 1684. 4.

CAROLUS PATINUS, GUIDONIS filius, satis adfinis ingenii aut magis etiam versatilis fuit, quem ob editos, quos supprimere jussus erat, famosos Libellos, Gallia pulsum, etiam Basileæ hospitalitate abusum, multos optimos nummos involasse audio. EJUS est *de optima medicorum secta Oratio* Patav. 1676. *oratio de* AVICENNA Patav. 1678. 4. RIV. & *quod optimus medicus debeat esse chirurgus*, ibid. 1681. 4. (ipse enim chirurgiam exercuit). *Lyceum Patavinum seu icones Professorum Patavii anno 1682. publice docentium Pars prior Theologos, Philosophos & Medicos continens*, Patav. 1682. 4. Mireris numerum professorum qui una vixerunt, plerique minus noti, celebrior DOMINICUS de MARCHETTIS: vita etiam C. PATINI propria per singula describitur. EJ. *commentarius in antiquum* M. ARTORII *medici Cæsaris* AUGUSTI *monumentum Marcellinæ e Græcia nuper allatum*, Patav. 1689. 4. * cum variis ad familiam ASCLEPIADEAM pertinentibus. PATINUS enim in nummorum & inscriptionum cognitione plurimum laboris posuit.

De studio medico dirigendo scripsit JOHANNES GEORGIUS VVALTHERUS in Libro dicto *sylva medica*, edito Budissiniæ in 4. anno 1679. (a) HERMANNUS porro CONRINGIUS, vir incomparabilis eruditionis, Germanus fuit, qui cum pluribus nationibus unus certabat de palma; & pauci sunt, qui super eum excelluerunt. Titulus Libro est *Introductio in universam medicinam singulasque ejus partes*; Helmstadii prodiit anno 1654. in 4. Vir ille, qui in hac academia Lugduni Batavorum fundamentum suorum studiorum jecerat,

GE. HIER. VVELSCHII *somnium vindiciarum seu desideria medicinæ*, Aug. Vind. 1676. 4.* fabulari stylo scriptum. Medicam historiam vir ipse doctissimus moliebatur, sed non perfecit.

ENGELBERTI HOLTERHOF *discursus ostendens errores medicorum*, Colon. 1676. 4.

C. de BEZANÇON *les médecins à la censure ou entretiens sur la médecine*, Paris. 1677. 12.*

J. CHR. BITTERKRAUT *vvehemüthige klage thränen der höchst bedrängten artzneykunst*, Nürnberg 1677. 4.

J. AMMANNI *paranesis ad discentes & docentes circa emendationem institutionum occupata*, Lips. 1673. 1677. 12. In vulgares maxime GALENICAS hypotheses invehitur. In *Irenico Numa Pompilii* HIPPOCRATEM excusat, & ejus modestiam, detectam glandulosam viscerum fabricam & alia laudat.

JOACHIMI VITI VVIGANDI (JOH. VALENTINI VVILLI) *de philiatrorum germanorum itineribus* dissertat. III. Friburg. 1678. 12. Germanis suadet, ut non facile extra patriam peregrinentur. Multa anecdota habet ad historiam medicorum ejus ævi.

LUCÆ SCHROEK *memoria* VVELSCHIANA Augsb. 1678. 8. EJ. *hygea Augustana seu memoria secularis collegii medici Augustani*, Augsb. 1682. 4. EJ. *continuatio progressus Academiæ Naturæ curiosorum*, Norimberg. 1689. 4.

NICOLAI TOPPI *biblioteca Napolitana ed apparato degli huomini illustri in lettere di Napoli*, Napoli 1678. fol.* & LIONARDO NICODEMO *addizioni copiose alla biblioteca Napolitana del* D. N. TOPPI, ibid. 1683. fol.*

JACOBUS SPONIUS medicus & antiquarius, in suo itinere, cujus descriptio sub titulo *voyage en Italie & Dalmatie, en Grece, en Natolie* prodiit, inprimis inscriptiones & nummos ad rem medicam facientes, & medicinæ statum in iis regionibus descripsit, quas obivit. De *manuscripto* etiam Florentino ad chirurgiam pertinente egit. IDEM in *miscellaneis eruditæ antiquitatis* 1685. fol. editis * in *recherches curieuses d'antiquité contenues en plusieurs dissertations sur les médailles, basreliefs, statues mosaiques & inscriptions anciennes*, Lion 1683. 4. maj. PL.* habet *dissertation, qu'il n'est pas vrai que ce fussent seulement les esclaves qui pratiquassent la médecine à Rome, ou que les médecins en aient jamais été bannis* varias inscriptiones & argumenta historica pro vindicando medicorum Romanorum statu & ordine collegit. Obiit Vivisci in patria mea.

STEPHANI BLANCARD *lexicon medicum* primum nisi fallor Amstelodami 1679. 8. inde sæpissime alias Francof. 1705. 8. Jen. 1683. 8. Leidæ 1702. 8. & nuper 1739. 8. a SCHULZIO viro doctissimo auctum prodiit. Anglice etiam versum & Londin. 1715. 8. excusum est.

CRISTOPHORI VVEGLEITER *oratio de palmariis seculi nostri inventis cum brevibus ad singula notis*, Altdorf. 1679. 4.*

THEODORI CRAANEN *oratio funebris in obitum* ARNOLDI SYEN, Leid. 1679. 4. PL.

(a) J. GEORGII VVALTHER *sylva medica opulentissima*, Budissin. 1679. 4. Loci practicorum ad sua capita ordinati.

MARTINII LIPENII *bibliotheca realis medica*, Francof. 1679. fol. continet libros librorumve partes ad titulos suos digestos.

PETRI GUENELLON *epistolica dissertatio de genuina medicinam instituendi ratione ad* J. MUNNIKS, Amstelod. 1680. 12. Multa reformat. In anatome alium vult ordinem observari, ut non ab ossibus neque ab abdomine incipiatur, sed a partibus similaribus, a circulatione sanguinis. Chirurgicas operationes in cadaveribus faciendas suadet, & viros inveniendo destinatos distinctos a docentibus cum STENONIO requirit.

GEORGII VVOLFGANGI VVEDEL *progressus Academiæ Naturæ Curiosorum*, Jen. 1680 4 EJ. *oratio*

cerat, incomparabili diligentia, non modo multum legerat, sed etiam in memoria omnes auctores retinuerat, & tanti fuit ingenii, ut a Professoris munere, quod mirum, vocatus sit ad maxima negotia publica Germaniæ, qua quidem ratione a nostro studio distractus fuit. Hunc etiam Librum cum notis edidit in 4. Spiræ GUNTHERUS CRISTOPHORUS SCHELHAMMER, cum notis egregiis, inque volumine hoc alii præterea Libri continentur, GASPARI nempe BARTHOLINI *de studio medico* Liber, & PETRI CASTELLI Romani, qui fuit summus medicus in Sicilia Messanæ. Hic docet, quinam auctores in qualibet parte artis optimi fuerint. Deinde continetur in SCHELHAMMERI editione IOHANNIS VAN DER LINDEN *manuductio ad medicinam* & JOHANNIS RHODII *introductio ad medicinam*, quæ non alibi habetur. In eo nunc Libro, quo sex auctores continentur, habemus fere compendium omnium scriptorum, qui de consiliis medicis utiliores exstant.

Ipse denique, qui hanc editionem curavit, recenseri meretur GUNTERUS CHRISTOPHORUS SCHELHAMMERUS in *Via regia ad artem medicam*, Helmstadii 1681. in 4 inpressa. In hoc libello aperit candide consilia sua de dirigendo studio medico, & gauderem, si hunc Librum huic nostro operi adjungere possent tirones medici (*a*)

Hi nunc sunt auctores, qui de consiliis & Libris medicis scripserunt.

Sed alii integrum prospectum omnium auctorum dederunt.

Hoc pertinet JOHANNIS VAN DER LINDEN opus de *scriptis medicis*, editum Lugduni Batavorum, in Germania recusum, quæ editio melior est. Huc etiam facit LIPENII *Bibliotheca medica* in folio, in qua auctor sumsit sibi morbos functionis cujuscunque, & ad hunc titulum omnes optimos auctores enarravit, sed inter lineas relinquit spatia, ut, si novi auctores prodierint, adjungi possent a lectoribus.

oratio ROLFINKIO *dicta* Jen. 1673. 4. In *physiologia medica* etiam aliqua artis historiam habet. EJ. *de natura ministro medico*, Jen. 1687. 4. EJ. *de* BASILIO VALENTINO progr. 1704. 4. In EJUS *exercitationibus medico philologicis*, quarum centuria Jenæ 1702. 4. prodiit, & *dimidia centuria*, ibid. 1704. edita, varia huc pertinent *de fortuna medici*: *polygnathia medica*: MOSE *chimico*: HIPPOCRATE *chimico*: HERCULE *medico*: *tabula Hermetis smaragdina*: BASILIO VALENTINO: *formulis medicis in S. Scriptura*: *Elia artista*, &c.

CORNELII a BEUGHEM *bibliographia medica & physica perpetuo continuanda*, Amstelod. 1681. 12. catalogus nempe omnium Librorum ad hæc studia pertinentium, qui ab anno retro 1651. prodierunt. EJ. *bibliographia eruditorum critico curiosa seu apparatus ad historiam litterariam conspectus* I. II. III. Amstelod. annis 1689. 1694. 1699. 12. prodierunt. Tituli sunt Librorum in EPH. N. C. PHIL. TRANS. JOURN. des SAV. & aliis diariis recensorum, cum locis diariorum, in quibus eorum mentio facta est, absque propriis judiciis. EJ. *syllabus recens exploratorum in re medica, physica & chymica, prout in miscellaneis med. phys. Nat. Curiosorum Germ. Gallia, Dania & Belgii sparsim exstant*, Amstelod. 1696. 12. *

LUCAS SCHACHTIUS vitam SYLVII cum operibus edidit.

VVILHELMI VVORMII *oratio in excessum* THOMÆ BARTHOLINI, Hafn. 1681. 4.

DAVIDIS LICHTENHAN *de religione gentium inprimis Romanorum in peste*, Schneeberg. 1681, 4. *

PHILOTHEI CASTELLI *flagellum calumniantium seu apologia in qua anonymi calumniæ refutantur ejusque mentiendi libido detegitur, clarissimorum medicorum Lusitanorum methodus commendatur*, Amstelod. 1681. 8. L.

(*a*) GUNTHERI CHRISTOPHORI SCHELHAMMER *via regia ad artem medicam*, Helmst. 1681. 4. (BOERHAAVE.) Kilon. 1705. 4. EJUSDEM *progr. de certitudine aphorismorum*

HIPPO-

HIPPOCRATICORUM, Helmstad. 1685. EJ. *dissertatio medica qua medicus philosophus ἰσόθεος delineatur*, Jen. 1690. 4. EJ. *oratio de argumentis & decrementis scientiarum seculo superiori & præsenti*, Kiel. 1708. Queritur de neglectis artibus humanioribus. Ad eum *clarorum virorum epistolæ* editæ sunt VVismariæ 1727. 8. a CL. SCHEFFELIO, cum vita & elogio SCHELHAMMERI. Epistolæ ad inventa recentiorum eorumque labores pertinent, inter quas sunt LEIBNITII, HOTTONI, URBANI HIARNE, RUYSCHII.

PROSPERI MANDOSII *bibliothecha Romana seu Romanorum scriptorum centuria* V. Rom. 1682. 4. Auctoris D. STEPHANI equitis, nobilis Romani, labor equidem minori parte ad medicos pertinet, epitaphia tamen, & cognitiones scriptorum medicorum continet, ad historiam annosque autem operum parum adfert luminis. EJ. *Θέατρον in quo maximorum orbis Christiani Pontificis archiatros spectandos exhibet*, Rom. 1696. 4. Videtur præter archiatros etiam alios medicos recensere. Vitæ breves sunt, & familias potius eruere, quam merita in arte ostendere voluit, & ipso sæpe LINDENIO utitur, nullis additis judiciis.

GEORGII ROGERS *oratio anniversaria in commemorationem beneficiorum a* G. HARVEIO *aliisque munificis viris feminisque collegio medicorum Londinensium præstitorum*, Londin. 1682. 4. PL. * Quotannis ejusmodi panegyricus dicitur, quorum paucissimos mihi contigit videre.

In ISAACI BULLART *academie des sciences*, Paris. 1682. fol. etiam medicorum vitæ habentur.

PAEONIS & PYTHAGORÆ (J. C. PEYERI & J. J. HARDERI) *exercitationes anatomicæ & medicæ familiares*, Basil. 1682. 8. Quinquaginta epistolæ sunt, inter quas multæ intercedunt itinerariæ PEYERI, in quibus multa ad historiam medicam eorum temporum pertinent.

In ACTIS ERUDITORUM, quæ hoc anno cœperunt Lipsiæ edi, & quotannis pergunt prodire, præter librorum censuras, multæ etiam medicorum vitæ continentur, ut LENTILII, DANIELIS DUNCANI, FREINDII, SALZMANNI, J. JAC. BAYERI, POL. LEYSERI, tum catalogus Professorum Patavinorum ab anno 1611. ad 1694. in *Ann.* I. Inter primos auctores BOHNIUS fuit, posteriori ævo ea cura ad juniores medicos transiit.

Cum THEOPHILI BONNETI *polyalthe* prodiit etiam *appendix de medici munere*, Genev. 1682. fol.

DAVID van HOOGSTRATEN *dissertatio epistolica de hodierno medicinæ statu*, Dordrac. 1683. 8.*

J. JOLIVI *oratio de dignitate & officio veri medici*, Delph. 1683. 4. *

J. MENSINGA *oratio in obitum* ABRAHAMI MUNTING, Groning. 1683.

Cum VVILHELMI ten RHYNE dissertationes *de arthritide* prodiit Londini 1683. 8. *discursus de chymiæ & botanicæ antiquitate & dignitate*, quem anno 1677. Bataviæ novæ dixit. HIPPOCRATEM chemicis adcenset. Aliqua de medicis Japonensium eorumque classicis scriptis habet.

GIDEONIS HARVEY *conclave of physician's detecting their intrigues, frauds and plots against the patients vvith a discourse on the jesuits back*, Lond. 1683. 8. & 1686. 8. * EJ. *the vanities of philosophy and physick*, London 1700. 8. * Contra botanicam, contra philosophiam corpuscularem, usum corticis, &c. acerba satyra. EJ. *ars curandi medicinam exspectatione* recusa cum notis STAHLII, Offenbaci 1730. 8. sub titulo G. E. STAHL *sileni Alcibiadis i. e. ars sanandi cum espectatione opposita arti curandi nuda exspectatione*. Ipse GIDEON acerba hic satyra & conviciosa varias persequitur sectas, ut vocant medicorum, qui medicamentis quibusdam imprimis uterentur ferreis, asinariis, aquariis, lanionibus (qui phlebotomia abutuntur), Jesuiticis (indulgentibus cortici), stercorariis, purgationibus multum usis, denique de blanda & coquinaria medicina, quam laudat. Omnem vero theoriam condemnat.

THEODORI JANSSON ab ALMELOVEEN, qui Harderovici professor obiit anno 1712. *Inventa novantiqua & onomasticon rerum inventarum*, Amstelod. 1684. 8. In altera parte inprimis capita inventorum tangit, & recentiorum laudes ad veteres transferre conatur, ut manifesto nimis antiquis faveat, exemplo foraminum secretiorum palati, valvularum. Aliqua omnino ferri non possunt, cum medicos Gnidios dictos fuisse ajat ob usum frequentem Cnidii grani. Multum utitur LEONICENI illius personati laboribus. Inscriptiones ad historiam & immunitates medicorum confert. EJ. *antiquitates & conjectanea, bibliotheca promissa & latens*, VVELSCHIUS *de scriptis medicis*, &c. prodierunt, Amstelod. 1694. 8. * EJ. *bibliotheca*, anno 1713. venditæ, catalogus a STOLLIO laudatur.

JACO-

JACOBI TOLLII *fortuita in quibus præter critica nonnulla tota fabularis historia Græca, Phœnicia, Ægyptia ad chemiam pertinere adseritur*, Amstelod. 1687. 8. *

GODOFR. WELSCHII *de medicis & medicamentis Germanorum*, Lipſ. 1688. 4. *

BARTHOLOMÆI WALTHERI *vita Cl. Phil. & Medici* WOLFGANGI MEURER *P. Lipsiensis*, Lipſ. 1688. 4. *

Mémoire pour servir à l'histoire de la Chambre Royale des médecins in Nouv. Rép. des Lettres 1688. *

K. JAMES *letters relating tho the college of physicians as also a short account of its institution*, Lond. 1688. 4. HARL.

PAULI ROCHI REDLICH *elogium & cœmeterium medicorum ex variis voluminibus concentratum*, Prag. 1688. 8. BURCH.

JEAN BERNIER *essays de médecine où il est traité de l'histoire de la médecine & des médecins, des défauts & des devoirs des médecins, des secours de la médecine*, Paris 1689. 4. * & *suplément au livre de essais de médecine*, Paris 1691. 4. * & cum alio titulo *Histoire chronologique de la médecine & des médecins, seconde edition corrigée & abregée en quelques endroits*, Paris 1635. 1714. 4. Parvi faciebat A. MENAGE.

MARTIN. FRID. FRIES *medicinam non esse artem conjecturalem*, Lipſ. 1689. 4. * PL.

OTTO PHILIP. ZAUNSCHLIFFER *oratio in obitum* J. JACOBI WALDSCHMID, Marburg. 1689. 4.

Del parere del S. LIONARDO *di* CAPOA *divisato in otto ragionamenti ne' quali narrandosi l'origine e'l progresso della medicina e l'incertezza della medesima si fa manifesta*, Neapoli 1689. 4. Colon. (forte potius etiam Neapoli) 1714. 8. vol. 2. Antiquiorem autem editionem esse oportet, cum jam anno 1684. 8. Londini prodierit anglica lingua sub titulo *Uncertainties of the art of physick*. Medicus Neapolitanus, & ex academicis investigantibus ex primis restitutoribus corpuscularis philosophiæ PH. TRANS. numero 265. vir hetrusce eloquens & variæ lectionis, hic in propriam artem sævit, chemicis addictior, & empiricus, Galenicos exosus. In I. tomo continetur historia medicinæ antiquæ, in qua HIPPOCRATIS & GALENI errores exagitantur. ASCLEPIADI æquior fuit, recte vero perspexit, Græcorum ingenium miraculis deditum, & fabulis, & nitori orationis, in recipiendis fictitiis historiis credulum. Stabilia artis medicæ fundamenta dari negat. In altero volumine recentiores examinat, BAS. VAENTINUM, PARACELSUM, quem laudat & excusat, neque tamen parcit systemati, CAMPANELLAM, J. B. ab HELMONT, P. J. FABBRI, OLIVAM SAMBUCAM, T. WILLISIUM, F. GLISSONIUM, L. MEYSONNIER, F. MEARAM. ubique destruit, in adstruendo infelicior. In sexto imprimis *ragionamento* ad finem fere rabie quadam in medicos agitur, & vera falsaque crimina miscet, quibus eos reddat exosiores. In VII. imprimis chemiam commendat, & medicamenta chemica defendit, ab ejus defectu errores GALENI ortos esse monet. Laudat Botanicen. Ultimum est in ARISTOTELEM & PLATONEM pro DEMOCRITO. In adjectis tribus *ragionamenti intorno alla incertezza de' medicamenti* negat nos nosse causas effectuum, qui adsumta medicamenta sequuntur, negat saporem, odorem, analyses, experimenta ipsa ducere nos ad intelligendam naturam medicamentorum, aut definiendas doses. Ea occasione agit de digestione, & se demonstrat fermentis credulum, etiam sanguifico, stercoreo.

FRANCISCI VALCASSAR *oratio in obitum* ANTONII CRISPI (medici) Drepani 1689. 4. *

PETRI PETITI *elogium & tumulus & enarratio posthumarum chartarum*, 1689. 8. * EJ. *miscellanearum observationum* Libri IV. Traject. 1684. 8. aliqua habent loca Veterum collecta ad emendanda loca GALENI, & ARISTOTELIS. Eruditus vir, sed imprimis philologus, qui medicinam non exercuerit (J. des Sav. 1688. n. 8.) EJUS vita exstat cum præf. ad ARETÆUM.

Artzney affen a la mode oder beschreibung der fehler und thorheiten auch misbrauch der arzneykunst, Vienn. 1689. 8. *

MICHAEL FRID. LOCHNERI *memoria* J. MICHAELIS FEHRII, Norimberg. 1690. 4. *

J. ABR. a GEHEMA *qualificirter leib medicus* 1690. 12. *

J. REGII *oratio funebris in obitum* PHIL. MATTHÆI *junioris*, Franeker 1690. fol. *

In THOMÆ POPEBLOUNT *censura celebrium authorum* quæ Londini 1690. fol. prodiit medicorum etiam vitæ continentur fere ex aliorum scriptorum locis collectitiæ.

JOUBERT *justification des Anciens, où l' on fait voir qu' ils ont su ce que les modernes nous debitent en medecine comme des nouvelles decouvertes*, Paris 1590. 12. *

CONRAD. BARTHOLD BEHRENS *de constitutione artis medica*, Helmstatt. 1691. 8. * EJ. *selecta medica de medicina natura & certitudine*, Francof. Lipſ. 1708. 4. Pro dignitate medicinæ: de medicis, chirurgis, pharmacopolis: de historia medicinæ per sua tempora & sectas.

JOSEPHI LANZONI dissertatio *de Iatro-Physicis Ferrariensibus qui medicinam scriptis suis exornaverunt*, Bonon. 1691. unico folio prodiit. Recusa est in nova editione Lausannensi, in cujus etiam I. parte habetur LANZONI dissertatio *de medici officio*, & in III. *advesaria*, quæ multa philologica continent.

VALENTINI VOGLER *introductio in notitiam cujuscunque generis bonorum scriptorum cum notis & augmentis*, uti dixi, H. MEIBOMII, Helmstat. 1691. 4. *

DAN. VV. MEYER *indiculus medicorum philologorum ex Germania oriundorum*, Altdorf. 1691. 4.

EL. VEJELII *epistola de summa dignitate & præstantia studii medici juxta mentem ductumque Græcorum & Latinorum* P. Ulm. 1962. 4. *

J. BAPT. CALLARD de la DUQUERIE *lexicon medicum etymologicum*, Cadomi 1692. 12. *

DACERII vitam HIPPOCRATIS cum operibus editam, Parif. 1607. 12. laudat D. VV. TRILLERUS *de ed.* HIPP. p. s.

SEMPRONII GRACCHI MASSILIENSIS (quo nomine latet SAMUEL GOTTFRIED MANITIUS) *Herma seu medicus hujus seculi*. Dresd. 1693. 8. Tironi viam indicat, qua ad solidam artis medicæ cognitionem pervenire possit. Describit Professoris dotes, commendat studiia logices, matheseos, anatomes, chemiæ, botanices, laudat scriptores melioris notæ, parcius omnino, & censuram addit eorum, quos noxios credit. Porro inter præsidia discipuli itinera, propriam encheiresin, collectiones, denique consilia ad adquirendam & tuendam famam laudat. In altera parte calamitates medicorum tradit, & de matrimonio medici, de sostro, medicastris, calumniis, invidia agit.

SEMPRONIUS GRACCHUS MASSILIENSIS in Libro hic recenso multa etiam miscet ad solam gratiam conciliandam, recti tamen judicii vir, eo imprimis ævo.

P. LATANÆ *de officio medici*, Franeker 1693. fol. *

J. CHR. HABERKORN *de medico physico*, Leid. 1693. 4.

ADAMI LITTLETON *dissertatio epistolica de juramento medicorum*, Londin. 1693. 4. *

J. B. GYRALDI *rupes insuperabibiles in pelago medico*, Bonon. 1663. 12. *

Statutes of the Royal college of physicians, Lond. 1693. 8. * 1698. 8.

PHIL. JAC. SPENER *parentalia* MAATINI VVEISII *archiatri Brandemburgici*, Berolin. 1693. fol. *

GERH. FELDMANN *de Dea Podagra Liber singularis*, Brem. 1693. 8. *

J. MARIA LANCISIUS jam anno 1693. Senis in *Academia Physicocriticorum* oravit *del modo di filosofar nell' arte medica*. Inserta est ea oratio in GAL. *di* MIN. IV. p. 33. EJ. dissertatio *de recta studiorum medicorum ratione instituenda* iterato prodiit Rom. 1715. 8. & in collectione operum Genevæ & Venetiis recusa est. Commendat quæ ad perfectiorem medicum requiruntur, linguas eruditas, mathemata, itinera, philosophiam experimentalem, non autem atomisticam, chemiam; naturalem historiam, anatomen. &c. omnia breviter & oratorie. Huc pertinet *bibliotheca* LANCISIANA *seu historia dedicationis bibliotheca* quam anno 1714. in *nosodochio di S. Spirito* dedicavit LANCISIUS. Auctor est Abbas CHRISTOPHORUS CARSUGHI qui addit *oraionem de rectu usu bibliotheca*, Rom. 1618. 4.

FABRICII PARAVICINI *abuso de' medici nel medicar gli absenti infermi* Milano 1694. 8. *

MARCELLI MALPIGHII *posthuma*, Londini 1997. fol. vitiosa, neque alias multo melius edita, continent imprimis vitam MARCELLI pragmaticam cum historia inventorum & litium, in quas plurimas certe incidit, cum MONTANARIO, SBARALEA & aliis. Messanæ cæterum aliquamdiu docuit, deinde Bononiæ, & obiit *medicus secretus* INNOCENTII XII. In *altera parte* duæ, jam citatæ, apologiæ exstant adversus MINUM & LIPARUM.

VVILLIAN VVOTON *reflections upon antient and modern learning*, London 1694. 8. Percurrit physices & medicinæ partes, & recentiorum inventa ornat, ipsosque multa supra veteres invenisse cordate, & contra vulgaria præjudicia confirmat.

Requête pour les médecins de la chambre Royale contre les médecins de Paris, Parif. 1694. Vetabant priores praxeos libertatem, hi negant, legibus utrinque pugnant & auctoritatibus.

G. BIDLOO OR. *de antiquitate anatomes*, Leid. 1694. fol. ID. *parentalia* P. HERMANNI edidit.

J. F. VVEPFERI vita a BRUNNERO fcripta cum Libro *de morbis capitis* exftat.

GEOR. PASCHII *tractatus de novis inventis quorum accuratiori cultui facem prætulit antiquitas*, Kiel. 1695. 8. & auctius Lipf. 1700. 4. Amœnus ex grata varietate Liber. Capita duo huc imprimis pertinent, de medicis inventis, & de phyfico-mathematicis. Habet antiquitates morborum medicamentorum, inftrumentorum, & eadem ratione inventores per omnes artis particulas declarat.

BARTHOLOMÆI de MOOR *cogitationum de inftauratione medicinæ* Libri III. Amftelodami 1695. 8. Harderovicenfis Profeffor, nævos aliquos artis hic nudat, locis poetarum & philologia etiam ufus. Chemicis non favet, veteres veneratur. EJ. *oratio de hypothefibus medicis*, Amftelod. 1706. 4. EJ. *oratio de methodo docendi medicinam* 1707. 4.

NICOL. RAINSSANT *actiones medicæ*, Parif. 1695. 12. In prima oratione, qua anno 1667. cathedram fibi mandatam inauguravit, artem medicam contra M. de MONTAGNE defendit & *mutas artes* explicat, atque varia ad hiftoriam illuftriorum medicorum adfert, ut DURETI inprimis. Reliquæ orationes minoris momenti funt.

M. E. STURMII *oratio de lingua Græca in ftudio medico utilitate ac neceffitate*. Gr. Lat. Altd. 1695. 4.

Charters granted to the apothicaries in London, Lond. 1695. HARL.

In GALERIA di MINERVA vitæ etiam medicorum continentur, ut JOSEPHI VALISNERII, &c.

DAN. le CLERC *hiftoire de la médecine*, Genev. 1696. 8. Amftelod. 1702. 4. 1723. 4. Solam poftremam editionem legi. Eximius Liber & maximo labore & judicio & veri amore fcriptus, dictione fimplici, abfque ulla adfectatione. Scopus fuit inprimis fata & *revolutiones* atque incrementa artis perfequi, ut fectarum magis ordinem quam temporum fequeretur, & in GALENO, præter brevem & parum finitam appendicem, finem operis faceret. Medicorum ergo Græcorum & Latinorum veterum brevem vitam, fed fufius hypothefes & peculiaria de tota arte cogitata undique collegit, in HIPPOCRATE inprimis & GALENO. Ipfe difputationes addit, de origine artis medicæ, antiquitate inventorum medicorum & chirurgicorum, de dogmaticæ medicinæ præftantia. &c. Ægyptios non maximi facit, neque chemiam aliam ipfis tribuit, præter metallicam, & de ÆSCULAPIO eorumque temporum medicina ita humiliter fentit, ut merebantur. Ita HIPPOCRATI tributam ab aliis fanguinis circulationem relinquit recentioribus, & praxin ejus non ita, ut vulgo folent, fuper omnia ponit. Ejus viri placita per omnes medicinæ partes in eximium compendium contrahit. De Libris genuinis aut fpuriis folicite inquirit, & recte habet pro fpuriis, quicumque plurimum habent ratiocinii. HEROPHILO & ERASISTRATO primas tribuit corporum humanorum fectiones, & inde derivat invidiofam illam fabulam de diffectis vivis hominibus. Pro nobilitate & ordine liberali medicorum Romanorum pugnat, de archiatris anquirit. Nemo candidus & plenius fcripfit CLERICO. Anglice a DRAKIO verfus prodiit Lond. 1695. 8.

Factum de la faculté de Paris contre FRANÇOIS *Prieur de la* REMOULE, Parif. 1696. & contra medicos provinciales.

FRID. VVILH. KLOSE *de ufu phyficæ in medicina*, Lipf. 1696. 4.

SAL. CHRIST. CELLARII *origines & antiquitates medicinæ*, Hall. 1696. 4. auctiores recufæ a patre CHRISTOPHORO Jen. 1704. 8. Inprimis hiftoriam medicinæ fabularis continent.

G. ABRAHAM MERCLIN *de feliciori nunc quam olim medicina*, Patav. 1696. 4. Percurrit fingulas partes medicinæ, & in figulis addita a recentioribus inventa recenfet.

Q. VVILH. KRAUSII programma *de difficultate in ftudio medico hodie emergente*, Jen. 1697. 4. *de mathefi medico neceffaria*, ib. eodem anno, *de iis quæ ad εὐσχημοσύνην medici requiruntur*, Jen. 1702.

BARTHOLDI KRUGER *philiater curiofus autodidactos feu diagramma demonftrans methodum analyticam difcendi veram medicinam*, Brunsvvic. 1697. 4. Nullius momenti.

A fhort account of the procedings of the college of phyficians in Londin in relation to the Sickpoor. Lond. 1697. 4. * Eo tempore medici difpenfatorium ad fublevandos ægros pauperiores exftruxerunt, ex quo multæ lites ortæ funt, quas poemate heroico-comico cecinit GARTHIUS (*difpenfary*).

CHRISTIAN TREUMUND *gevviffenlofer juden doctor*, Freyburg. 1698. 8. *

FRID. HENRIC. VVERCMEISTER *filum ariadneum in ftudio medico*, Hall. 1698. 4. *

PHILIATRI *machiavellus medicus feu ratio ftatus medicorum* 1698. 4. germanice recufus *der mediciniſche machiavel*, Argentor. 1722. 8. 1745. 4. *

J. CHR. SCHAMBERG *de arduo & difficili medicinæ studio*, Lipſ. 1699. 4.

CAR. THULLIER *an conſtans & certa medicina*, Pariſ. 1699. fol. *

MAGNI DANIEL OMEIS *memoria* MAURICII HOFMANNI, Altdorſ. 1699. fol. *

ANTONII FRANCISCI BERTINI *la medicina difeſa dalle calunnie degli uomini volgari e della oppoſizione de' dotti*, Lucca 1699. 4.* Tuetur artem contra LEONHARDUM a CAPOA alioſque impacatos. Conf. GAL. di MIN. IV. p. 528.

MARTINI LISTER *Journy to Paris in the year* 1698. Lond. 1699. 8. Grata libri varietas. Conquiſivit in Gallia, quæcumque ad palatum erant, mineralia, Romanas antiquitates, vitas & inventa medicorum, cum poſt longum bellum Pariſios, tamquam in novum orbem, veniſſet, ſincerus cenſor. DAQUINIUM archiatrum faviſſe empiricis non diſſimulat. PLUMERII aliorumque academicorum vitas recenſet, liteſque quæ propter MERYUM & F. JACOBUM ortæ ſunt. *In præf.* ad Librum *de humoribus*, Lond. 1709. 8. medicinam geometricam accuſat, quod ultra experimenta & contra ea gradiatur.

LAUR. van den BUSCH *de incrementis medicinæ hujus ſeculi*, Brem. 1699.

Des getreuen EKHARDTS (ETTNERI) *unvvürdiger Doctor*, Aug. Vindel. 1697. 8. *ungevviſſenhafter apotheker*, ibid. 1700. 8. & aliæ ſatyræ.

FRID. HOFMANN *de neceſſitate phyſices in praxi medica*, Hall. 1699. 4. *de perverſis judiciis de medicis & de medicina* 1712. *de differentia medici & practici medicinæ* 1716. *de ratione medicinæ præſide; de boni theologi & medici muneribus ſimilibus: de differentia medici & practici medicinæ* 1716. *de difficultatibus in medicina addiſcenda* 1718. *de modo hiſtorias morborum recte conſignandi & ad uſum applicandi* 1721. *de mechanica optima in medicina philoſophandi ratione*. 1728. 1741. EJ. *medicus politicus ſeu regulæ prudentiæ*, Leid. 1738. 8. Hall. 1746. 12. Continet conſilia pro ſtudiis dirigendis primaque praxi. *De differentia artis medicæ & medicorum conditione ac ſtatu*, Leid. 1741. 4. * EJ. poſthumus libellus *de differentia inter ejus doctrinam phyſico-medicam & STAHLII medico-organicam* a V. E. COHAUSENIO editus Francof. 1747. 8. egregius certe & quo meliorem non ſcripſit auctor, qui ad judicium de magna in STAHLIUM & mechanicos illa lite ferendum ſolus ſufficiat. In tractatu *de Libris propriis* tribuit ſibi inventa varia, fractum ſyſtema BONTEKOI, diverſitatem pulſus celeris & frequentis, ſpiritum fumantem, &c. *Omnium diſſertationum & Librorum ab* HOFMANNO *ab anno* 1681. *ad annum* 1734. *editorum conſpectus* prodiit, Hall. 1734. 4. In medicinæ ſyſtematicæ principio artis hiſtoriam dedit.

Programma in funere HENRICI MEIBOMII, Helmſtad. 1700. 4.

Nuova ſtafetta di Parnaſo circa gli affari della medicina del S. GAETANO TREMIGHIOZZI *in difeſa del* MUSITANO, Francof. (fictit. loc.) 1700. 8. * & *celebrium virorum apologia pro* CAR. MUSITANO *adverſus* ANTONIUM de MARTINO (Galeniſtam) Kruſvvick (fictit. nom.) 1700. 4. ſordide & convicioſe ſcriptum.

GERARDI GORIS *medicina contenta*, Leid. 1700. 4. * contra chemicos & ad uniendas galenicorum & chemicorum ſectas.

CHRIST. HENR. ERNDL. *de uſu hiſtoriæ naturalis exotico-geographicæ in medicina*, Lipſ. 1700. 4. EJ. cum litteris initialibus C. H. E. D. *relatio itineris Anglicani & Batavi*, Amſtel. 1711. 8. Iter hoc fecit juvenis annis 1706. & 1707. & ea omnia, quæ ad hiſtoriam medicam, anatomicam, chirurgicam, biographicam, bibliothecas, memorabilia, viderat, conſignavit. Ad RAVII hiſtoriam utiliter legitur. Adjecta eſt reſponſio ad S. BETULII refutationem nonnullorum, quæ perperam in prima editione dicta fuerant, & quæ quidem minutiora ſunt.

J. JAC. DOEBEL *vertheidigte arzeneykunſt und vertheidigter arzt*, Lunden 1700. 8. *

Medicus politicus, dat is, ondervvys, &c. Amſtelod. 1700. 8. *

J. DEODATI BLUMENTROST *medicus caſtrenſis exercitui Moſcovitico præfectus*, Regiomont. 1700. 4. diſputatio.

A. BRENDEL *de Homero medico* VVittemb. 1700. 4. EJ. diſputatio *de incubationis ritibus* &c.

In TRIVULTIANIS *mémoires des beaux arts* aliqua hiſtorica paſſim reperiuntur, ut lites & OLIGERI JACOBÆI vita 1702. Anno 1737. P. ENTRECOLLES dat hiſtoriam medicinæ Sinenſis. Anno 1731. ASTRUCII deſtinatam hiſtoriam Monſpelienſem promittit.

J. HIERONYMI SBARAGLI æmuli & collegæ MALPIGHII citavimus *exercitationes phiſico-anatomicas*, repetendæ tamen ſunt omnino hoc loco. Nempe ARISTIDIS *diſſertatio epiſtolaris*

ris de recentiorum medicorum studio Gottingæ (nempe Bononiæ) edita 1687. 8. deinde LI- BANII *de recentiorum studio dissertatio epistolica secunda* anno 1691. edita & *appendix ad eas dissertationes*. In omnibus refutat subtilem anatomen, & parum in medicina boni facere conatur ostendere. Ejusdem saporis sunt EJUS *oculorum & mentis vigiliæ ad distinguendum studium anatomicum & dirigendam praxin medicam*, Bonon. 1724. 4. oppositæ posthumis MALPIGHII, plenæ cavillis & nimiis omnino objectionibus in microscopia & anatomen. Empiricus adeo ut p. XXXIX. diserte adfirmet & nunc medicinam empiricam esse, & semper fuisse, & perpetuo fore.

J. MAURICI TRILLER *de officio medici præsentibus contraindicationibus*, Jen. 1701. 12. *

J. PHIL. BURGGRAV *Libitina orans seu de medicæ artis & medicorum fatis* dissertatio, Francof. 1701. 8. Duæ sunt opusculi partes. Prior continet historiam medicinæ ab HIPPOCRATE ad recentius ævum, in qua auctor non valde HELMONTIO, aut SYLVIO favet aut TACHENIO. Altera continet mortis mortiumque causas & singularia in celebrioribus medicis.

J. CHRIST. MACKENS *funeralia*, Schneeberg 1701. fol. PL.

ERASMI BLANCK *de usu matheseos in medicina*, Basil. 1731. 4. *

A. C. GACKENHOLTZ *de emendanda & rite instituenda medicina*, Cell. 1701. 4. *

The present state of physick and surgery in London vvith an estimate of the prices of all medicines, Lond. 1701. 4. HARL.

G. E. STAHLIUS id inprimis sibi sumsit pensi, ut persuaderet medicis, posse eos literis, subtili anatome & botanica carere, dum magis solicite morbos & naturæ sedulæ conatus observarent. Multa ergo exigua scripta edidit, quibus hanc suam de methodo studii medici sententiam urgeret, nonnulla etiam magis simpliciter ad historiam medicæ artis pertinent. Huc inter disputationes præter alias *de stochasmo medico*. Hall. 1698. 4. *de paroemia qui bonus theoreticus malus practicus* 1698. *de empiria* 1699. *de curatione in charta* 1702. *de medicina medicinæ necessaria* 1702. *de opinionibus medicis* 1702. *de dissensu medicorum* 1703. *de visitatione ægrotorum* 1703. *de novitatibus medicis in genere* 1704. *de empiria rationali medica* 1704. egregia sane sunt dissertatio *de philosophia* HIPPOCRATIS 1704. *de historia medica practica* 1705. *de auctoritate ac veritate medica* 1705 *de ratione & experientia* 1705. *de testimoniis medicis* 1706. (contra citationes) *de medicina sine medico* 1707. *de constantia medica* 1707. *de scriptis suis vindiciæ quadam* 1707. *de temeritate & timiditate medica* 1708. *de Deo auctore medicinæ* 1712. *de necessitate artis medicæ* 1712. *de potestate artis medicæ* 1712. *de medicina medicinæ curiosa* 1714. EJUS etiam σκιαμαχία utcunque huc revocari potest, *negotium* nempe *otiosum adversus positiones quasdam theoriæ veræ medicæ*, Hall. 1720. 4.

J. G. STEIGERTHAL *de matheseos & historiæ naturalis utilitate in medicina*, Helmstad. 1702. 4. bona disputatio.

J. D. GUILIELMINI *pro theoria medica adversus sectam empiricam*, Venet. 1702. 8. & in collectione operum. EJ. *epistola* falso nomine exstat THEOPHILI ALETHINI *contra monita de moralibus criticæ regulis* qua pro MALPIGHIO adversus SBARALEAM respondit.

J. GODFRID BERGER *de medico naturæ adjutore*, VVittemb. 1702. 4. *de medicinæ certitudine* 1706.

The present ill state of the practice of physick in this nation truly represented, Lond. 1702. 4. HARL.

MICH. ERN. ETTMULLER *de lectione auctorum in medicina*, Lips. 1702. 4.

HERMANNI BOERHAAVE *de commendando studio Hippocratico*, Leid. 1702. 4. Omne hypotheseos in rebus physicis studium damnat, & negat nos quidquam de corporibus scire præter ea, quæ sensibus & experimento discimus. HIPPOCRATICA scripta omnia pro legitimis recipit. EJ. *de usu ratiocinii mechanici in medicina* 1703. 4. 1709. 8. celebris oratio. EJ. *de repurgata medicinæ facili simplicitate oratio*, Leid. 1709. 4. Nimis vere ostendit, rejectis hypothesibus, medicam artem reductam ad veras observationes brevem esse & simplicissimam. EJ. *de comparando certo in physicis*, Leid. 1715. 4. Egregie ostendit, omne hypotheseos studium a re naturali removeri debere, neque nobis quidquam de rerum natura notum esse, nisi quod a sensibus & experientia discimus. EJ. *de chemia suos errores repurgante* 1718. 4. Errores, quos chemia in praxin & physiologiam introduxit, per chemiam optime corrigi ostendit. EJ. *oratio cum cathedræ chemiæ & botanicæ valediceret*, Leid. 1729. 4. multa ad historiam propriæ vitæ habet. EJ. *honor medici servitus*, Leid. 1731. 4. nempe naturam nos sequi debere. EJ. *de vita & obitu* BERNARDI ALBINI, amici sui, ibid. 1721. 4. IDEM in *præfatione indicis alterius horti Lugd. Batav.* historiam præfectorum ejus horti, & in Insti-

Institutionibus chemiæ præcipuorum chemicorum historiam dedit. Cum editione Parisina 1722. Libri *de viribus medicamentorum* prodiit epistola de medicis mathematicis & philogræculis. EJ. sunt hæ ipsæ prælectiones, in quas commentor ex M. S. maculosissimo, primum editæ anno 1726. Amstelodami apud Bernard cum fictitio titulo, quæ *methodus discendi medicinam* sæpe recusa est, ut anno 1734. & paulo mundius 1744. 12. Venet. 1747. &c. Vitam etiam SWAMMERDAMII dedit, & historiæ medicæ compendium in *institutionum* initio.

BERNARDI ALBINI *de ortu & progressu medicinæ oratio*, Leid. 1702. 4. candidi viri. Placet quod observaverit non unum fuisse ÆSCULAPIUM, sed eos, qui in medicina excellerent, vulgo ÆSCULAPII nomen esse consecutos. EJ. *oratio de incrementis medicis seculi* XVII. ibid. 1707. 4. EJ. *in mortem* RAVII *oratio*, ibid. 1719. 4. egregii chirurgi & anatomici historia, sed heterocliti hominis, qui satyriasi perierit.

CH. BERNARD *present state of chirurgery with some remarks on abuses committed*, Lond. 1703. 4. *

The craft and frauds of physick exploded discovering the low prices of the best medicines, Lond. 1703. 8. * L.

C. JOHRENII *de Christo medico*, Francof. Viadr. 1703. 4. *

J. ADAMI HOFSTETTER *de summa medicorum hujus & superiorum temporum auctoritate & excellentia e jure & historia demonstrata*, Hall. 1703. 4. EJ. *epistola in qua de conjecturis medicorum agitur, & exin artem medicam nullatenus conjecturalem esse evincitur*, Hall. 1704. 4.

Ratiocinii mechanici in medicina abusus & impotentia 1704. 8. cum spurio nomine Friburgi. Contra orationem BOERHAAVII *de usu ratiocinii mechanici*, chemici scriptum, asperi hominis & irati. Fermenta defendit, geometrarum labores deprimit, qui inter se non consentiant, &c.

THOMAS GUIDOT in *prolegomenis* ad suam THEOPHILI *de urinis* editionem de THEOPHILIS & MAGNIS medicis erudite disserit.

Cum BAGLIVII operibus passim excusus est libellus MATTHÆI PALILLII *de vanitate obtrectatorum* HIPPOCRATIS & GALENI, indocte. Ita SYDENHAMUM, tantum virum, pro Belga habet. Quis homo quem PAWINUM vocat?

GIROLAMO BARUTTALDO *comentario istorico...... all' iscrizione eretta in memoria di* ANTONIO MUSA BRASSAVOLA, Ferrar. 1704. 4. *

Tentamen medicum or an inquiry in to the differences between the dispensaristians an the apothecaries, Lond. 1704. 8. HARL.

PENICHER pharmacopolæ dissertatio *sur le livre de médicine*, Paris 1704. 12. parvus liber.

TIBERII HEMSTERHUYS *oratio de medicinæ necessitate, dignitate causisque infrequentioris successus*, Franekeræ 1704. fol.

HENR. LOHALM MEYER *kurze einleitung in die arzneykunst insgemein und jede derselben theile ins besondre*, Luneburg 1704. 12. Multum ei libello tribuit C. B. BEHRENS qui in *electis medicis*, p. 18. scripsit, mereri transferri in aliam linguam. Brevissimam autem bibliothecam tradit pro singulis medicinæ partibus. SYLVIUM valde laudat. An placet, quod VESALIUM a morte merito nullam in sepulchro quietem ajat reperisse, qui ipse tot miseros de sepulchris exturbaverit.

CHRISTIANUS JOHANNES LANGIUS in *posthumis* habet *historia medicam*, in qua secundum annorum qua obierunt, seriem, breves medicorum vitas cum scriptorum præcipuorum censu adfert non absque mediocribus certe vitiis. Ita GUIDONEM CAULIACUM in XV. seculum transfert.

ALEXANDER THOMSON in *introductione ad dissertationes medicas* præcipuos sectarum auctores recenset, nulli satis æquus, ne SYLVIO quidem. Prodiit Leid. 1705. 8.

FRANCISCI ALPH. DONNOLI *prolusio de bello civili medico*, Patav. 1705. 4. Ad eam respondit D. GUILIELMINUS in *epistola ad* DONNOLUM, quam cum falso nomine JULII MONTILIENI edidit in operibus.

Optime, ut de omnibus bonis literis, ita de historia artis medicæ meritus est J. ALBERTUS FABRICIUS, etsi non de grege nostro fuerit. In *bibliotheca Græca*, quæ anno 1705. Hamburgi prodire cœpit, de vita, scriptis HIPPOCRATIS, GALENI aliorumque medicorum Græcorum, & editionibus, commentatoribus docte & breviter disputat. In *volumine* XIII. *elenchum omnium medicorum veterum* ex A. TIRAQUELLI opere *de nobilitate* repetit, & accessionibus auget, ex suo labore natis. Varios etiam libellos medicos integros excudit, ut J. STEPHANI *theologiam* HIPPOCRATICAM, SEXTUM PLACITUM *de medicina ex animalibus*, THEOPHILI PROTOSPATHARII Librum *de hominis fabrica*, &c. In *bibliotheca*

latina,

latina, ſæpe recuſa & Hamburgi 1721. vol. 3. CELSUM, AURELIANUM, aliosque Latinos patres perinde ut in illa Græcos illuſtrat.

Etats des unions faites des Léproſerie aux hôpitaux des pauvres malades par l' édit du Roi de l' an 1693. Paris 1705. 4. Conſtat inde in Gallia lepram penitus exſtinctam eſſe.

ROELOF ROUKEMA chirurgi, noti ex acri contentione cum B. IDEMA & CL. CROESERO *Naam-boek der beroemden Genees en Heelmeeſters van alle eeuvven*, Amſtelodami 1706. 8. Multum uſus aliis lexicis, BAYLEO etiam & MORERIO, non valde accuratus. CASPARUM BAUHINUM, adeo celebrem virum, unice coætaneum facit JOHANNIS, cujus frater fuit. Bis repetit JOHANNEM CRATONEM, HILDANUM in ſenatu fuiſſe, a conſanguineo promotum, falſo narrat. Nomina corrumpit, exemplo Eudaxiæ, Gerberi, Altheim pro Eudoxo, Geber Arabe, & Altorfio.

VITI RIEDLINI *manuductio brevis ad ſtudium medicum*, Aug. Vind. 1706. 8.

J. B. MORGAGNUS non ſolum inventorum anatomicorum ſeriem ſubtilius quam quisquam eſt perſecutus, ſed multa alia ad hiſtoriam medicam ornamenta adtulit. VALSALVÆ vitam, cum ejus *operibus poſthumis* dedit. In *epiſtola anatomica* I. multa illuſtravit de Bononienſibus inprimis medicis, de H. MERCURIALIS vita, &c. In *Epiſtolis in* CELSUM, quæ ſeorſim prodierunt Hagæ 1704. 4. de CELSO ipſo & SERENO eorumque editionibus eruditiſſime, ut ſolet, multa monuit, quæ alibi laudabimus.

MICH. BERNH. VALENTINI *de novellis publicis eorumque uſu & abuſu in rebus phyſico-medicis*, Gieſſ. 1707. 4. EJ. *hiſtoria literaria Academiæ Naturæ Curioſorum* cum *armamentario Naturæ*, Gieſſæ 1709. 4. prodiit, qua continentur *compendia* ſcriptorum, quibus ſodales Academiæ rem naturalem illuſtraverunt.

JOS. ANTONII DONZELLINI *ſympoſium medicum ſeu de uſu mathematum in medicina*, Venet. 1707. 8. *

An account of the riſe fundation progreſſ and preſent ſtate of Greſham college vvith the liſ of Sir T. GRESHAM, Lond. 1707. 4. HARL.

HORLACHERI *bibliotheca chymico-curioſa*, Francof. 1707. 8. * An huc faciat ignoro.

GOTFRIED ANDR. ZAHN *de ortu & progreſſu medicinæ*, Veſal. 1708. 12. exigui momenti opuſculum.

PHILIPPI HECQUET *de l' indécence aux hommes d' accoucher les femmes*, Trevoux 1708. 12. EJ. *le brigandage de la chirurgie ou la médecine oprimée par le brigandage de la chirurgie.. & le brigandage de la pharmacie* 1738. 12. a morte auctoris prodierunt. *Le brigandage de la médecine* unice ad praxin ſpectat. Vita HECQUETI cum ejus *médecine des pauvres* fuſa ſatis prodiit ſcripta a D. de S. MARC, Pariſ. 1740. 12. IDEM anno 1714. Pariſ. 12. edidit *decrets, uſages & louables coutumes de la faculté de la médecine à Paris*. Damnavit facultas eam editionem, & paulo poſt etiam procuravit. EJ. *preuves de la décadence de la médecine*, Pariſ. 1724. 8.

ANDREÆ OTTOMARI GOELICKE *epiſtola qua refutat præjudicium, medicos Romanos omnes ſervos fuiſſe*, Lipſ. 1708. 4. EJ. oratio *de mutilo medicinæ corpore reſarciendo per chirurgiam & pharmaciam poſtliminio revocandas*, Hall. 1709. 4. recuſa & in corpore juris M. B. VALENTINI, Imperatorum medicorum in chirurgos & pharmacopolas vindicat. EJ. *de ſapientiſſima lege Athenienſium qua ſolemniter ſanciverunt ne qua femina neve ſervus medicinam diſceret*, Hall. 1713. 4. EJ. *hiſtoria medicinæ univerſalis qua celebrium medicorum vitæ, dogmata tractantur, adjectis obſervationibus criticis* prodire cœpit, Hall. 1717. 8. quo anno *periodus* I. & II. deinde anno 1718. *periodus* III. & IV. anno 1719. *quinta*, & anno 1720. *ſexta* prodiit. In *prima* hebraicam & primævam medicinam recenſet, de qua parum nobis innotuit. In *altera* Ægyptios acerrime contra CONRINGIUM tuetur. Chinenſium etiam medicinam exponit. *Tertia* fabuloſam continet medicinam. Ibi a vivente ÆSCULAPIO NICOMACHUM Smyrnæum ſanatum fuiſſe ſcribit, cum ÆSCULAPII ævo nulla Smyrna fuerit. In *periodo* IV. philoſophicam medicinam Græcorum, in V. HIPPOCRATEM, ſatis hic æquus judex, in VI. medicos ad diviſionem uſque medicinæ recenſet ex CÆLIO inprimis & PLINIO. EJ. *introductio in hiſtoriam literariam anatomes* jam dicta eſt. EJ. *hiſtoria literaria ſcriptorum qui medicinam forenſem commentariis illuſtrarunt*, Francof. ad Viadr. 1723. 4. 1735. 4. EJ. *de mathematum ſtudio cum medicina conjuncto*, Francof. ad Viadr. 1740. 4. Hiſtoriam chirurgiæ in qua non pauca huc pertinent de *Hygea*, &c. & hiſtoriam anatomes jam diximus.

In

In GIORNALI de' LETTELATI præter eximias censuras librorum, vitæ etiam variæ continentur PILARINI, LUCÆ TOZZII, ASCLEPIADIS, (quæ BLASII CARYOPHYLII est) REDI, SYLVII ARCUDI, D. GUILIELMINI, J. H. SBARAGLI, P. MARIÆ GABRIELII, JOH. MARIANOVA, FRIDERICI COMMANDINI, G. B. TIBERINI, ALEXANDRI MARCHETTI, HERMOLAI BARBARI, ALEXANDRI PINI botanici, NAUGERII, DOMINICI de AULISIO. Auctor APOSTOLUS ZENO.

Cum AMMANI editione CÆLII AURELIANI præfatio prodiit, qua methodicæ sectæ historia continetur.

ABR. van BLEISVVYCK *de felicitate mechanicorum*, Leid. 1708. 4.

J. BASIL. FLEUTER *de philosophia medico necessaria*, Lipf. 1709. 4. PL.

CHR. FRID. VVELISCH *de medicis prastantissima literarum elegantiorum laude illustribus*, Anneberg. 1709. fol. *

IRENÆI VEHR *parentalia*, Francof. Viadr. 1709. fol.

J. SALZMANN *de studio medico in genere*, Argent. 1709. 4.

CHRISTIAN BENEDICT. CARPZOU *de medicis ab ecclesia pro sanctis habitis*, Lipf. 1709. 4.

H. HENRICI *de nimia curiositatis physico-medica origine*, Hall. 1709. 4.

ROCHEFORT *lettre a M.* BEGON *au sujet de M.* TOURNEFORT *avec un abregé de sa vie*, Paris 1709. 4. recuf. cum itineribus TOURNEFORTIANIS.

STEPHANI DANIELI discipuli SBARAGLI & contra MALPIGHIANOS vindicis *animadversio hodierni status medicina practica*, Venet. 1709. 8. *additio ad eam*, Bonon. 1719. 8. Vita SBARALEÆ, Bonon. 1710. 4. EJ. *armamenti per chi volesse rendersi ben informato della causa trattata da* FRANCESCO SIMONI *e* PIETRO EGIZIO CLAUDI *della risposta da essi data ad* ORAZIO FLORIANI, Bologna 1722. 8. * EJ. *raccolta di questioni intorno a cose di botanica, notomia, filosofia, e medicina agitate già tra il* MALPHIGI *e lo* SBARAGLI, Bologn. 1723. 8. *

J. CONRAD. BARCHUSEN *historia medicina ab exordio medicina usque ad nostra tempora*, Amstelod. 1710. 8. & Ultrajecti plenius 1723. 4. scopus est proponere theorias omnium primarium sectarum, quæ in medicina eminuerunt, omissa praxi. Quare undique collectas dat theorias PYTHAGORÆ, STOICORUM, PERIPATETICORUM, ASCLEPIADIS, GALENI, EMPIRICORUM, quos maximi facit, METHODICORUM, PNEUMATICORUM, ARABUM, CHEMICORUM, PARACELSI, HELMONTII, FLUDDII, TACHENII, VVILLISII, STAHLII, MECHANICORUM. Deinde quasdam medicinæ partes consideravit, uti varie a variis sectis tractatæ fuerunt. Longe minus plenus est CLERICO aut FRIENDIO, neque oportebat ACTUARII, NONNI &c. placita proposuisse, qui nihil proprii habent, neque in mechanicæ sectæ historiam commiscere tot contraria diversorum hominum placita. Et alia carpi possent, & ab aliis carpta sunt. Adjecta est dissertatio *de nepenthe* HOMERI quam de opio aliquid habere ostendit. In *collectis medicina practica general.* Amstelod. 1715. 8. dialogum adjecit *de optima secta* pro qua empiricam habet.

JOH. SPINKE *London's medicinal informer containing a brief inquiry into the antient state of the practise of physick and surgery in the vvorld: the present state of these professions in London*: Quacks *distinguished from practisers chatiz'd*, London 1710. 8. *

ISRAEL TRAUGOTT GARMANN *Exercitationes* III. *de sapientia Ægyptiorum*, VVittemberg. 1710. 4.

In *Miscell. Berolin.* aliqua huc pertinent, ut de Malabarum medicina T. VII.

LAURENTII HEISTERI *de hypothesium medicarum fallacia & pernicie*, Altdorf. 1710. 4. EJ. *de difficultate veritatis invenienda in physica & medicina*, Altdorf. 1710. 8. disputatio. EJ. *progr. ad orationem de inventis anatomicis seculi* XVIII. & *oratio ipsa*, VVolfenbuttel 1718. 8. In prima parte inventa sola, in altera libros singulos reperias, hos ex divite certe collectione sumtos. *De chirurgia cum medicina necessario conjungenda* 1732. *De medicina mechanica prastantia* 1738. contra STAHLIANOS. EJ. *compendium institutionum medicarum, adjecta est methodus de studio medico instituendo & absolvendo cum scriptoribus maxime necessariis*, Helmstatt. 1745. 4. exstat & prior editio 1736. 4. Pars prima operis pro candidatis artis medicæ scripta continet medicinæ compendium. *Pars altera* ex ipso titulo intelligitur, & continet libros maxime commendabiles ad singula artis capita. Orationem *de incrementis anatomes* alibi laudavi. Possis huc etiam referre locupletem catalogum chirurgicorum librorum, qui cum institutionibus chirurgicis prodiit.

J. SAM.

J. SAM. BERGER *de* CICERONE *medico*, VVittemb. 1711. 4.

CL. J. G. GRUNDLERI *malabarischer medicus* nunquam quod sciam prodiit. Excerpta tamen in E. N. C. aliqua exstant.

GEORG. SCHULZ *de immunitatibus medicorum & muneribus*, Regiomont. 1711. 4.

J. C. LEHMAN *de sororio nexu physica & medica artis*, Lipf. 1711. 4.

J. J. A. M. L. *Medicinal ordnung vvonach billich sich die medici, insonderheit physici, apotheker, vvundärzte, u. s. f. sioh zu richten haben, Krankenthal* (nomen fict.) 1711. 8. Privati, non jussi, delineatio legum pro medicina ejusque conjunctis artibus, cum salariis, &c.

N. LAKEMANN *de matheseos, physica ac empirica usu & abusu in medicina*, Leid. 1711. 8.

YVONIS GAUKES *de medicina ad certitudinem mathematicam evehenda*, Amstelod. 1712. 8. Multa promittit non expleturus spem lectoris, CARTESIANUS, neque quidquam daturus reconditi. EJ. *in dubitationem medicam*, Embdæ 1718. 8. *

GEORG. LUDVVIG GOLDNER *de medicorum dignitate & titulo senatoris illis olim tributo*, Gera 1712. 4. * EJ. *de medecina origine & medicorum principe* HIPPOCRATE, ibid. 1721. 4.

J. CONR MICHAELIS *de medicina hodierna corruptela ejusque causis & remediis* prodiit cum operibus DANIELIS LUDOVICI, Francof. 1712. 4.

Cum ROSINI LENTILII *iatromnematibus*, Stuttgard. 1712. 8. editæ sunt dissertationes *de physicatu*, cum velit poliatros etiam in sanos cives curam suam oportere extendere, de superstitione, de junioris medici moribus & vivendi genere, de praxi medica divino charismate, &c.

JAC. FRID. REIMANN *historia medica artis Germanorum*, Hall. 1713. 8. germanice edita valde laudatur a CL. KAESTNERO. Bibliographus erat, & rariorum librorum cognitione inclaruit.

ARCHIBALDI PITCARNE dissertatio *de inventoribus*, Edimburg. 1713. 4. Acute de more definit, quis inventoris titulos mereatur, & HARVEIO eam laudem deberi ostendit.

J. P. NENTER *de statu medicina moderna*, Argentor. 1713. 4. Ut STAHLIANUS contemtim de elegantioribus studiis sentit. EJ. *de usu physica in medicina* 1707. 4.

J. MELCHIOR VERDRIES *vera ad medicinam via* 1714. 4. 1721. 8.

VVyERI GUILIELMI MUYS *de theoria medica usu & recte exercenda ratione*, Franekeræ 1714. 4. Pro geometria. In ejus Libro *de fabrica muscul.* c. 4. fere tota historia medica continetur.

M. le FRANÇOIS *réflexions critiques sur la médecine, où l'on examine ce qu'il y a de vrai ou de faux dans les jugemens quo l'on porte au sujet de cet art*, Paris 1714. 12. quæ mea est editio. Apologia artis a malignis judiciis vulgi & nonnullorum scepticorum vindicatæ. In systemata magnam culpæ partem transfert, aliquos tamen ægros sanari & fidelia medicamenta dari monet. Experientiam magnum artis fundamentum constituit, non tamen unicum & rationis usum requiri ostendit. Vires medicamentorum sola credit experientia innotescere. Libros paucos bene scriptos esse prudens monet, & ne HIPPOCRATICOS quidem undique perfectos esse. Virtutes veri medici depingit, autodidacton esse posse negat, & ab eo & lectionem bonorum scriptorum & praxin clinicam requirit. Imputationes atheismi refellit. Agyrtas explodit, adjectis nonnullorum historiis, quorum brevis fama fuit. Vitia vulgi & superstitiones, etiam sanatorum exagitat. EJ. *projet de réformation de la médecine*, Paris 1716. 12. 1723. 12. Minuendum numerum pharmacopolarum, aliter educandos medicos. EJ. *dissertation contre l'usage de soutenir des theses en médecine avec un mémoire sur la réformation de la médecine de la ville de Paris*, ibid. 1720. 12.

E. BELLERS *essay tovvards the improvement of physick vvith an essay tovvards employing the able poor*, Lond. 1714. 4. *

THEODORI ZVVINGER *de methodo docendi medicinam mathematica*, Basil. 1714. 4.

AUGUSTINI CALMET *de medicis & re medica Hebraorum*, Parif. 1714. 4. cum commentario in JESUM filium SIRAI.

A. de JUSSIEU *Eloge de M.* FAGON cum *historia horti Regii* prodiit Parif. 1714. 4.

DOUGLASSII *bibliographiam* laudavi.

Essay upon the duty, of physicians and patients, Lond. 1715. 8. *

HERMAN ULRICH a LANGEN *de nummis & marmoribus medicorum*, Jen. 1715. 4.

HIERONYMI LUDOLF *de polymathia medica*, Erfurt. 1715. 4. *

J. GOT.

J. GOTTLIEB ASTII *succincta medicorum medicave historia delineatio*, Lipſ. 1715. 4. *

Some memoirs of JOHN RADCLIFE Lond. 1715. 8. * In ejus bibliothecam priori anno Oxonii dedicatam celebris, ſed non abſque accuſatione dimiſſa oratio KINGII anno 1749. prodiit.

CHRISTIANI FRIDERICI GARMANNI & aliorum *centuria epiſtolarum*, Roſtoch. 1715. 8. aliqua habent ad hiſtoriam medicinæ ejus ævi.

GUIL. MUSGRAVE *de dea ſalute*, Oxon. 1716. 8. *

Utcunque huc pertinet J. JAC. SCHEUCHZERI *bibliotheca ſcriptorum hiſtoriæ naturalis &* J. le LONG *de ſcriptoribus hiſtoriæ naturalis Galliæ*, Tiguri 1716. 8.

VVILH. MAUR. ALB. KUHNEMANN *de ſapientiæ nexu cum arte medica*, Hall. 1716. 8.

J. JAC. BURCKHARD *medicus graviſſimus humanitatis ſtudiorum vindex*. Acc. J. CASELII ad HENNINGUM ARNISÆUM *de medica arte præſtantibus ſeculo XV. viris epiſtola*, VVolfenbuttel 1716. 8. Aliqua medicorum eloquentium & literatorum encomia habet, CASELIUS vero laudat medicos ſibi per itinera familiares.

LUDOLF HENR. RUNG *de fatis & mutationibus quibus obnoxia fuit ars medica*, Brem. 1716. 4. RIV.

IMMANUEL VVEISMANN *aufrichtige abmahnung gegen ſeinige kranken inſonders gerichtet*, Tubing. 1716. 4. *

BENJAMEN RICHTER *groſſer unterſcheid zwiſchen reohtſchaffenen medic. und quakſalbern*, &c. Görlitz 1716. 8. *

J. SCHUTZEN *tractatus curioſus de medicina, medicis medicaſtris, morbis morbidis, moribundis, morte ipſa & mortuis*, Magdeburg. 1716. 4. Germanice. Mera compilatio hominis aliis artibus innutriti.

J. BAPT. DOYE *ritus & inſignia ſaluberrimi Medicorum Pariſienſium ordinum decreta* Ed. altera Pariſ. 1716. 12. * PL.

JOSEPH GAZOLA *il mondo ingannato da' falſi medici*, Peruſiæ 1716. 8. libellus ſexies recuſus & nuper Venet. 1747. 4. contra Galeniſtas, & nimios vetuſtatis amatores ſcriptus, atque ignaros, in varias etiam linguas verſus Gallice ſub titulo *preſervatif contre la charlatannerie des médecins*, Leid. 1735. 8. tum Hiſpanice a GREGORIO MAJANS Valenza 1729. 8. cum titulo *el mondo engannado per los falſos medicos*. Reſpondit GAZOLÆ JAC. PYLARINI ſub titulo *medicina difeſa*, Venet. 1717. 12. * aliuſque ſcriptor cum titulo *il mondo diſingannato da' veri medici*. Sed laudant GAZOLAM ſcriptores diarii Eruditorum Italiæ. SEBASTIANUS etiam ROTARIUS pro GAZOLA reſpondit, duriter utique, in libello *il medico padre*. IDEM in *lettera all' autor del mondo diſingannato* anatomen, & inprimis recentiorem laudat, & antiquam illam deprimit.

J. LÆTI *charlataneriam medicorum* germanice vertit Freyſingen 1717. 8. BURCH. Verus auctor eſt J. DANIEL LONGOLIUS.

ALEXANDRI KNIPSMACOPPE *pro empirica medicina adverſus theoriam*, Patav. 1717. 4.

J. GEORG. MEINTEL *theologus philiater ſeu medicina amans rationibus idoneis defenſus*, Norimberg. 1717. 8. * PL.

J. GOD. HAHN *de medicina Germanorum veterum*, Lipſ. 1717. In EJ. libro *de variolarum antiquitatibus* jam laudato multa occurrunt ad hiſtoriam medicinæ, & juncta prodiit epiſtola qua oſtendit MESUES ſcripta eſſe, quæ ſub J. DAMASCENI titulo exſtant.

In VRATISLAVIENSIUM collectionibus (*Breslauer Samlungen*) plurima ad hiſtoriam novorum inventorum, lites medicas novoſque libros ſpectantia continentur. Sic in *Actis Berolinenſibus* vitæ medicorum chemicorum celebrium & archiatrorum Brandenburgicorum exſtant.

LAURENTII ROBERS *de idea boni medici*, Upſal. 1718. 4.

C. T. A. S. *medicus afflictus*, Budingen 1718. 8. *

C. E. KLEINFELD *ein neuer medicus ein neuer kirchhof*, Rinteln. 1718. 4. *

Memoria PETRI ab HARTENFELS, Erfurt. 1718. fol.

BARTOLOMMEO CORTE *notizie iſtoriche intorno a' medici ſcrittori Milaneſi, e a principali ritrovamenti fatti in medicina dagl' Italiani*, Milan. 1718. 4. Breves hiſtoriolæ medicorum Mediolanenſium, Ticinenſium & denique totius Italiæ cum emortualibus annis, natalibus, epitaphiis. LAZARUS AUGUSTINUS COTTA & JOHANNES de SITONII appendicem aliquam, & catalogum medicorum Mediolanenſium ſeculi XV. adjecerunt.

J. VVOODV-

J. VVOODVVARD *state of physic and of deseases*, 1718. 8. latine cum titulo *medicinæ & morborum status* recusus est Tiguri 1720. 8. Præter theoriam miram variolarum, ortarum a nimiis ventriculi salibus, quos solum oleum domet, & præter refutationem methodi, qua in secunda febre alvus ducitur, satyra est in medicos, & mores seculi. Contra VVOODVVARDUM, insignem JACOBITAM, scripsit D. BYFIELD. Respondit nescio quis in libello *A Sober vindication of* D. VVOODVVARD, Lond. 1719. 8. qui mera est in FRIENDIUM & MEADIUM declamatio, tum alius in *lettre au triumvirat de* FRIEND, MEAD & C.. Lond. 1719. 8. quam non vidi. * Ad pugnam usque hæ cum MEADIO lites exarserunt. Respondit etiam VVOODVVARDO JOHANNES QUINCY in *examination of* VVOODVVARD'S *state of physic and diseases*, Lond. 1719. 8. * De ea lite vide *Journal* des SAVANS 1720. M. *Jul.*

ABRAHAMI VATER *de incrementis artis medicæ*, VVittemb. 1718. 4.

DOMINICI GAGLIARDI *idea del vero medico*, Rom. 1718. 8. *

TOPÆNANTHES (JOH. FRID. ORTLOB) *de Mose chemico*, Tilienroda (Lips. 1718. 4.) PL.

BLASII CARYOPHILLI *dissertationes miscellaneæ* quarum sexta est de icone ASCLEPIADIS, Rom. 1718. 4. cum ejus viri vita. In nupero EJ. *de herculanis thermis* opere exstant varia de medicis castrensibus & valetudinariis.

BLASII CARYOPHILLI vita ASCLEPIADIS in GIORN. de LETTER. recusa exstat.

DANIEL HOFMAN cum *adnotationibus medicis in hypotheses Goueyanas* edidit Francofurti 1719. 8. descriptionem itineris sui gallici & status artis medicæ qualis anno 1718 Parisiis fuit.

JUSTI CHRISTOPH. BÖHMER *memoria Professorum Helmstadiensium ex medicorum ordine*, Helmstad. 1719. 4. BOECKELII, PAXMANNI, VVIGTI, NEUVVALDI, BIERMANNI, SIGFRIDI, FREYTAGII, PARCOVII, ARNOLDI VVERNERI, LIDDELII, ADAMII, FREIDAGII, LUCHTENII, ARNISÆI, VVOLFII, VOGLERI utriusque, HENRICI MEIBOMII, J. JUNGII, TAPPII, H. CONRINGII, H. MEIBOMII, F. SCHRADERI & J. STISSERI vitæ hic traduntur.

J. SAMUEL CARL *nosocomium academicum, i. e. pia desideria von aufrichtung eines lazarets zum nutzen der kranken armen undet ablirung der medicinischen und physicalischen vvissenschaften*, Buding. 1719 8.* EJ. *vorstellung vom decoro Medici*, Budingæ 1723. 8.

A. QUIRINI RIVINI *series Decanorum Lipsiensium*, Lips. 1719. 4. Cum Bibliotheca ejus, quæ ex præcipuis est, clari viri vita descripta exstat Lips. 1727. 8.

GUIL. JUCH *de præparatione ad lectionem veterum medicinæ auctorum*, Hall. 1719. 4.

J. HENRICI von SEELEN *de medicorum meritis in S. Scripturam*, Lubec. 1719. 4.

GEORGII DETHARDINGII *de meritis* LUTHERI *in artem medicam*, Rostoch. 1717. EJ. *de necessitate medicinæ ex natura termini vitæ*, ibid. 1719. 4. EJ. *memoria* J. E. SCHAPER, ibid. 1721. 4. EJ. *an studiosus medicinæ citra vivi D. vocem propria industria sufficientem sibi comparare queat scientiam*, Hafn. 1734. 4.

DANIELIS VVILHELMI TRILLERI, viri doctissimi, HIPPOCRATES *falso atheismi accusatus a* GUNDLINGIO, Rudolstatt. 1719. 8. Defendit HIPPOCRATEM distinctione facta inter θερμὸν, quod de DEO interpretatur, & φύσιν, & passim satis probabiliter bonum senem excusat, atque ostendit parum notum fuisse GUNDLINGIO, cujus accusatio exstat in *otiorum Halens.* P. II. Omnia pene Coi Senis opera pro genuinis recipit. EJ. *epistola critica ad* D. FREIND *super* I. & III. Libros *epidemiorum*. *Agitur etiam de variis editionibus, M. SS., stylo, dialecto* HIPPOCRATIS, Rudolstatt. 1720. 8. scripsisse monet Jonice sed attico sermone misto. Utique sudores inter crises recepisse, & pulsum perspexisse, contra FREINDIUM docet. Passim textus corrigit, FOESIANAM editionem præfert. EJ. *de nova editione* HIPPOCRATIS *adornanda*, Leid. 1728. 4. Eruditionem summam hic ostendit in specimine, quo librum *de anatome* commentario illustratum edidit. Vitia autem & bona omnium editionem æstimat. Utinam raræ, & hac ætate rarissimæ eruditionis, vir absolvisset laborem, nostraque studia simili omnium HIPPOCRATICORUM operum editione adjuvisset!

J. HERMAN FURSTENAU *de fatis medicorum* oratio, Rintlen 1720. 8. EJ. *desiderata* huc eitam referri possunt.

FRID. EHRENHOLD NICII *de ratione altero medicinæ fulcro necessario*, Argentor. 1720. 4.

JOH. FREIND *oratio anniversaria Harveiana*, Lond. 1720. 4. * EJ. *history, of physick, from*

from the time of GALEN *to te beginning of the sixteenth Century* Pars I. Londin. 1725. Pars II. 1726. 8. varie recusa latine in operibus omnibus auctoris latine versis, Paris. 1735. 4. & Leidæ 1734. 8. Cum vita auctoris ibidem historia prodiit Gallice 1727. 4. tum Paris. 1728. 4. Hoc opus auctor in carcere scripsit, quo CLERICI laborem GALENI ævo, ad renovatas usque literas continuavit, quibus temporibus Græci posteriores & Arabes & recentiores *barbari* continentur. Vitas brevius descripsit in iis recensendis curiosior, quæ quisque auctor in morborum historia, aut curatione primus invenisset aut emendasset, eamque occasionem nactus nonnumquam etiam posterioris ævi cogitata & sua admiscet, exemplo deliquii animi a paracentesi, aneurysmatis, hydroceles, pestis seculi VI. variolarum, luis venereæ. Facile ostendit, ALEXANDRUM egregium virum fuisse, & faventius judicium mereri. Arabes, quales ab interprete nactus est, percurrit, & ALBUCASEM atque AVENZOAR reliquis præfert, cum ego RHAZEM mallem. In barbaris curiosus fuit, etiam obscurioribus, ut JOHANNE ANGLICO, & in LINACRO finem fecit. Debemus certe FREINDIO plurima utilia, quæ in auctoribus neglectis latent, ut multa tamen illaudata reliquerit, æque bona. Contra FREINDIUM scripsit anonymus *observations on* D. FREINDS *history of physick shevving some false representations of antient and modern physicians by* C. VV. M. D. 1726. 8. quem lego esse C. VVINTRINGHAM. JOHANNES etiam CLERICUS fratris famam, cujus errores chronologicos retexerat FREINDIUS, vindicare conatus est in T. XXVI. *Bibliotheca* quam dixit *anciénne & moderne*. Acriter autem respondit pro FREINDIO JOHANNES BAYLLIE in libro *a defense of* D. FREIND *and his history of physick in ansvver to the reflections of M. le* CLERC *vvith remarks upon the age of the introduction of chymistry in physic*, &c. London 1727. 4. & 1733. 8. Facile ostendit, veras esse censuras FREINDII de ætate ÆTII, PAULI, TRALLIANI, quorum tempora non vera a R. MOREAU receperat CLERICUS. Ostendit MESUEN primum utramque vim adstringentem & purgantem in Rheo adgnovisse, RHAZEM ante AVICENNAM chemica aliqua descripsisse, ACTUARIUM non valde Arabes secutum esse, &c.

JOH. FREIND *history of physick*, &c. junctim cum aliis operibus sæpe prodiit, & nuper sola 1751. 8. vol. 2. Londini.

NIC. LANZANI *opus medicum quadripartitum complectens characterum chymicorum hermenejam, vocabulorum medicorum euphoniam, dictionum medicarum orthographiam*...... Neapoli 1721. 4. Tria lexica & auctoritates ad syllabas breves longasque, tum consilia ad recte concinnandas formulis, &c.

The Doctor scarify'd, London 1721. 8. Satyra & consilia ad studia medicinæ maturius perficienda.

C. PH. BERNH. VALENTINI *labyrinthus medici studii feliciter superandus*, Giess. 1721. recusus cum *corpore juris imperialis*, est compendium methodi studendi.

MICHAELIS ALBERTI aliqua huc pertinent, ut in opusculis *medicinische und philosophische schriften*, Hallæ 1721. 8. excusis, ubi de *pedantismo medico* (contra PANCRATIUM VVOLF) *& de vana & inperfecta studii mechanici applicatione ad medicinam* agit acrius & acerbius, quam oportebat. EJ. *de medicina apud Ebraos & Ægyptios conditione*, Hall. 1742. 4. EJ. *tentamen lexici medici realis observationum medicarum ex variis auctoribus selectarum*, Halæ 1727. 4. pars altera 1731. 4. prodiit.

SEBASTIANUS MELLI in *arte medico-chirurgica esaminata*, Venet. 1721. 8. inprimis medicinæ & chirurgicæ laudes conatur ornare. In *Dispaccio* VII. HIPPOCRATEM defendit contra GENGAM.

CAR. FRANCISCI COGROSSI *pro virtute medica adversus fortunam*, Brixiæ 1721. * EJUSD. *saggi della medicina Italiana*, Padoa 1727. 4. Historiam dat SANCTORII ejusque inventa laudat, polsilogium, anemometron, æolipilam, acum triquetram, catheterem trifidum pro extrahendo calculo. Iatromathematicos exagitat. EJ. *de medicina brevitate* dissertatio in *opusculi scientif. e filol.* T. XIII. & *de fallacia medica* T. XVII.]

GEORGII GOTTLOB RICHTERI ILL. collegæ nostri doctissimi, *medicina firmis certisque fundamentis innixa*, Kilon. 1722. 4.

Statuta moralia Collegii Regii medicorum Londinensium, Londin. 1722. 4. *

J. E. RABE *de* HIPPOCRATE *barbaris opem negante*, Lips. 1722. 4.

J. KING satis aspera epistola in qua D. VV. TRILLERI *epistola ad* FREINDIUM *ad examen revocatur* exstat Cantabrig. 1722. 4.

TIMO-

TIMOTHY VAN BUSTLE (nomen fictum) *art of getting into the practice of physick*, Lond. 1722. 8. *

J. JOACHIM BECCHERS celebris chemici & politici *leben*, Nurnberg 1722. 8. Auctor est URBANUS GOTTFRIED BUCHNER. Ea etiam vita a CL. ZINKIO in *Leipziger Samlungen* repetita est.

FRID. PARSAY *medicus ad spartam reipublicæ ornandam aptus*, Schneeberg. 1722. 4. *

C. POLYCARP LEPORIN *leben* FABRICII *von* HILDEN, Quedlinburg 1722. 4. KAESTN. EJ. *Germania literata oder das itzleben gelehrte Deutschland*, Quedlinb. 1724. 8. EJ. *ausführlicher bericht vom leben und schriften* D. LAURENTII HEISTERS, Quedlinburg. 1725. 4. Præter merita patroni sui varia lectu digna habet de avaritia & iniquitate RAVII. Error est, quod CL. HEISTERO inter inventa tribuat nervi decimi separationem a nervis capitis, ut qui descendat infra vertebram secundam.

Ad CÆLII AURELIANI editionem suam AMMANUS præfatus est de historia *medicinæ methodicæ*.

J. JAC. BAIERI (& FRANC. BUTTNERI) *de probabilitatibus medicis*, Altdorf. 1722. 4. EJ. *de testimonio medico, futuro practico necessario* 1706. *de jucundo in praxi medica observando* 1705. EJ. *de quibusdam asylis ignorantiæ* 1718. 4. *de patientia medicorum*, Altd. 1724. EJ. *iatro-aliptia veterum*, Altdorf. 1723. 4. EJ. *de temperantia medicorum* Altdorf. *idea boni medici castrensis* 1721. *&* *orationes* junctim editæ anno 1727. in quibus *de honorariis & præmiis medicorum; de honorifica medicorum appellatione; de politia medica & academica analogia; de communibus medici & prorectoris academici virtutibus*. EJ. *biographia professorum medicinæ qui in academia Altorfina umquam vixerunt*, Norimb. & Altdorf. 1728. 4. Ex melioribus in hoc genere scriptis est, & solicitum librorum censum continet. EJUS etiam *adagia medicinalia* ab anno 1711. ad 1717. novem disputationibus proposita & anno 1718. 4. junctim edita utcunque huc faciunt. EJ. *schediasma de edendo* CELSO jam anno 1720. Altdorfii prodierat. EJUSD. exstat περὶ τῆς τῶν ἰατρῶν ἐυσεβείας jam Altd. 1704. 4. edita oratio.

HERMANNI OSTERDYCK SCHACHT *de firmitate artis medicæ*, Leid. 1723. 4. EJ. *de medico exercitato*, ibid. eodem anno. Eæ recusæ sunt additis etiam orationibus *de iis quæ medicum ad artis exercitium se accingentem præcipue scire oportet & de prudentia in ratiocinio physico & medico necessario observanda*, Leid. 1734. 4.

PAULI GOTTLIEB VVERLHOF *de medicina methodica secta ejusque usu & abusu*, Helmstad. 1723. 4. Cum bono judicio vir ingeniosissimus ea collegit ex auctoribus, quæ huic sectæ propria sunt. In scripto jam laudato contra J. G. HAHNIUM multa etiam ad historiam artis proposuit.

VVILHELMI PAULI *funeralia*, Lipf. 1723. fol.

E. E. STAHL *de diversitate medicinæ dogmaticæ & empiricæ*, Leid. 1723. 4.

GIACINTO GIMMA *idea della storia dell' Italia letterata divisa in due tomi*, Napoli 1723. 4. jura equidem coluit, & in vasti ambitus opere omnes omnium artium scriptores complexus est. Ad medicinam tamen aliqua pertinent & elucet auctoris studium, quo gloriam inventorum ad suam gentem conatur transferre.

J. CHRIST. ETTNER *vade & occide Cain*, Lipf. 1724. 8. in easdem ridiculas voces etiam P. AMMANI exstat dissertatio.

JOH. le THIEULLIER & BERNARDI de JUSSIEU, *Estne medicina a systematibus certior*, Paris. 1724. 4.

MARIA CHIARIANNA *l' obbligo de' medici, chirurgi, e speciali*, Veron. 1724. 8. *

CONRADI ZUMBACH a COESFELD *de vero in medicina inveniendo*, Leid. 1724. 4.

RICHARDI MEAD *dissertatio de nummis Simyrnæis in honorem medicorum percussis*, Londini 1724. 4. Leidæ 1725. 8. & nuper Gotting. 1748. 8. una cum *oratione anniversaria* HARVEIANA recusa. In ista breviter perstringitur historia medicæ artis, & medicis honor suus & libera conditio asseritur ex legibus Atheniensium aliorumque populorum, medicorumque servos chirurgos fuisse, & unctores, aliosque medicorum ministros, familias multas Romanas medicam artem exercuisse, &c. Denique laudantur de more ii qui *Collegium Medicum Londinense* ex testamento ditarunt. In *dissertatione* elegantissima describuntur nummi plerique a D. CHISHULL Smyrna relati, in quibus nomina medicorum Erasistrateæ & Herophileæ sectæ excusa exstant, cum Symbolis deorum medicorum. In *notis* declarantur num-

nummi, & vitæ medicorum, qui plerique in sua republica ex principibus fuerunt. Subjiciuntur nummi aliqui Romani gentis Rubriæ. Magnum ex hac dissertatione literarium bellum exarsit. Nam vir alioquin eruditissimus CONYERS MIDDLETON, paradoxus uti notum neque æquus aliis aut viris aut opinionibus, scripsit Cantabrigiæ anno 1726. 4. *de medicorum apud veteres Romanos degentium conditione qua contra* J. SPONIUM *&* R. MEADIUM *servilem atque ignobilem fuisse ostenditur*, qui liber anno 1734. 8. anglice versus est Londini. PLINIO utitur ut ostendat, Romanam gravitatem se ad artem medicam, etsi quæstuosissima fuerit, nondum dimisisse; atque ante Cæsarum ævum, neminem ingenuum civem medicatum esse, sed græculos unice infimæ sortis & libertos & servos denique medicinam fecisse. Negat chirurgos a medicis diversos fuisse, negat liberos fuisse medicos, quod sint prænomine usi, refutat SPONIUM, aliquos ejus errores exagitat, nonnulla alter legit, negat reperiri medicum practicum apud Romanos qui una non chirurgus fuerit. Rubriæ & Aciliæ gentis nummos, a MEADIO productos ad aliquas ceremonias & peculiares eventus pertinere credit non ad veros ex ea familia medicos. Reclamatum est undique & edidit Anonymus ad C. MIDDLETONI *de medicorum apud veteres Romanos conditione qua servilem & ignobilem fuisse contendit Responsionem*, Londin. 1727. 8. justo libro. Rhetorem vocat MIDDLETONUS. Respondit adeo fuisse liberæ conditionis medicos, ut servi nonnisi in libertatem adserti ea potuerint defungi. Eodem ordine & paulo meliori, quam Professores liberalium artium fuisse: Glyconem Pansæ medicum in matrimonio vixisse, liberum adeo, SENECAM medicos manifesto liberos facere, VIBIUM RUFUM medicum in inscriptione reperiri, CHARICLEM fuisse ex amicis TIBERII. Medicinam dudum fuisse divisam, ut abusu aliquo medici sint dicti, qui unicam partem artis exercerent, CELSUM medicos a chirurgis ita distinxisse, ut diversis locis horum dederit catalogum, CRASSUM etiam apud CICERONEM utrumque ordinem manifesto separasse. Alius anonymus exiguo libello MIDDLETONUM adgressus est Londin. 1726. 8. cui titulus *notæ breves in Dissertationem nuper editam de medicorum apud veteres Romanos degentium conditione*. Aliquos medicos servos fuisse, liberos alios ostendit, & clinicos a chirurgis diversos, & hoc quidem evidenter. Anglice etiam prodiit, Lond. 1734. 8. & auctor est PERROT VVILLIAMS. Alio anonymo auctore prodiit *in dissertationem nuper editam de medicorum apud veteres Romanos degentium conditione animadversio brevis* Londin. 1727. 8. Eadem fere habet, de diversitate medicorum & servorum loca PLATONIS, de dignitate artis medicæ voces PLUTARCHI, CICERONIS. PLINII locum aliter interpretatur, ut significet unice, Romanos novam sectam in medicina non esse orsos, sed ad Græcos continuo transiisse. Chirurgos a clinicis etiam ex loco CRASSI & aliunde separat. Contra hos tres scriptores MIDDLETONUS jam acriter & parum civiliter respondit in *dissertationis de medicorum Romæ degentium conditione ignobili ac servili contra anonymos quosdam notarum brevium, Responsionis, atque animadversionis auctores defensione*, Cantabrig. 1727. 4. Negat satis certo CELSI ævo medicos a chirurgis diversos fuisse, sed ægre se hoc loco defendit inique pressus a loco CICERONIS, uti etiam incommode se tuetur adversus ejusdem TULLII alium locum, quo inter liberales & honestas artes medicinam refert. Contra eum libellum respondisse sub titulo *Dissertationis* MIDDLETONII *de medicorum*, &c. *conditione defensio examinata* JOHANNEM VVARD lego, & annum video esse circiter 1728. librum non vidi. Anno sequente CAROLUS LA MOTTE theologus scripsit *an essay upon the state and condition of physicians amongst the antients*, London 1728. 8. Artem magni a Græcis factam esse, minoris a Romanis, quod a Græcis doceretur, quos spernebant Romani, &c. * In Germania varii aut medici aut alii hanc eamdem quæstionem agitaverunt, ut plerique MIDDLETONUM refutarent. POLCYCARPUS FRIDERICUS SCHACHER Lipsiæ edidit dissertationem *de honoribus medicorum apud veteres*. J. HENRICUS SCHULZE dissertationem *de servi medici apud Romanos & Græcos conditione*, Hall. 1733. 4. JULIUS CAROLUS SCHLÆGER *historiam litis de medicorum apud veteres Romanos degentium conditione*, Helmstatt. 1740. 4.

FRIDERICUS ROHTSCHOLZ bibliopola edere cœpit anno 1725. *bibliothecam chemicam oder catalogus von chymischen büchern und lebens beschreibungen berühmter philosophen*, Nurnberg 8. & fasciculos 5. edidit.

BERNARDI SIEGFRID ALBINI variæ exstant vitæ, J. JAC. RAVII cum ejus thesauris, Leid. 1725. 8. deinde G. H. FABRICII ab AQUAPENDENTE in editione *operum anatomicorum* Leidensi anno

anno 1738. fol. & ANDREÆ VESALI in editione *operum anatomicorum & chirurgicorum* anno 1725. fol. Omnes singulari cura ex optimis fontibus decerptæ sunt.

Inter J. B. BIANCHI orationes Genevæ 1723. 4. junctim editas pertinet huc *prima* dicta Bononiæ anno 1720. de meritis Bononiensium in medicinam, ob quam a J. B. MORGAGNO correctus est. Altera est de dignitate anatomes.

FRANCISCI van LEEMPOEL dissertationem inauguralem jam dixi *in anatomicis*.

C. GOTTLIEB SCHVVARTZ & BAIERI filii *de Æsculapio & Hygica Diis* φιλανθρώποις eruditissima disputatio, Altdorf. 1725.

LUD. CHR. CRELLII *Antonius Musa Augusti medicus observationibus varii generis illustratus*, Lips. 1725. 4.

RICH. HALE *oratio* HARVEIANA *in laudem Anglorum qui artem medicam inventis utilibus & eximia scientia illustrarunt*, Lond. 1725. 4. PL.

VV. U. VVALDSCHMIDT *de valore medicinæ & chymiæ hodiernæ*, Kilon. 1725. 4.

In Trivultinis hujus anni reperitur celebris illius schematum delineatoris Abbatis de S. PIERRE *mémoire pour perfectionner la médecine*. Proponit Academica præmia & alia minime mala præsidia.

J. de GORTER *de dirigendo studio in medicinæ praxi, seu de tabulis pro disciplina medica concinnandis*, Harderovic. 1726. 4. Modum facilem docet, quo possimus cum temporis compendio medicas observationes in chartas conjicere.

Inter THOMÆ SIMSON *de re medica dissertationes* IV. Edimburgi 1726. 8. editas secunda huc pertinet, qua medicina veterum laudatur, ob victum & præsagia.

Réponse à la question si les médecins peuvent & doivent prendre part aux affaires de l' Eglise, Paris 1726. 4. Tribuitur HECQUETO.

Programma *de vita & morte* J. A. SCHMIDII, Helmstatt. 1726. fol.

GEORG. HENR. GOETZ Κηπόφιλον *seu de eruditis hortorum auctoribus*, Lips. 1726. 4. germanice.

CHRIST. GOTTFR. STENZEL *de præjudiciis a medicina removendis*, Helmstad. 1726. 4. *de superfluis atque inutilibus e pathologia* 1733. EJ. *vom schlendrian der studiosorum & Professor. medic.* 1733. EJ. *de syncretismo medico utili & necessario* 1734. EJ. *medicus ab iniquis judiciis vindicatus* 1738. EJ. *de nefanda iniquissimorum quæ haud raro medicis tribuuntur præmiorum conditione*, VVittemb. 1742. 4.

CHRIST. GOTTFR. STENZEL etiam est *defensio* HIPPOCRATIS (*Epid.* VI. S. V. §. 12.) *fuci non mali accusati*, VVittemb. 1745. 4.

J. R. MIEG *de obitu* THEODORI ZVVINGERI, Basil. 1726. 4.

PETRI AGUENZA *defensa de la medicina y de los medicos contra el theatro critico universal* (Patris FEYOO) Madrit. 1726. 4. * Scripserat J. BENEDICTUS HIERONYMUS FEYOO *de incertitudine artis medicæ*, quod opusculum sub titulo *the incertainty of physic* prodiit Londin. 1739. 8. *

FRANCESCO LLORETY MARTI *apologia de la medicina y sus doctos Professors contra los errores vulgares*, Madrit. 1726. 4.

In *Mémoires de l' Acad. Roy. des Inscriptions* 1726. continetur CL. MAHUDEL de CELSI *vita & scriptis* dissertatio.

G. D. GOSCHVVITZ *cautela medico-politicæ*, Hall. 1726. 4. EJ. *memoria* prodiit, Hall. 1729. fol.

ANTONII COCCHII *medicinæ laudatio in Gymnasio* Pisis habita, Lucæ 1727. 4. EJ. *de usu artis anatomicæ*, Florent. 1736. 4. De medica & anatomica peritia ERASISTRATI & HEROPHILI quos negat vivos homines secuisse. EJ. *discorso dell' anatomia*, Florent. 1745. 4. huc pertinet ob codicem Mediceum, cujus vera hic historia habetur, & de APOLLONIO CITIEO, CELSO (quem edere promittit & aliquas addit observationes) & HEROPHILO.

J. LAUR. de MOSHEIM & H. ab ALVVOERDEN *historia* MICHAELIS SERVETI, Helmstad. 1727. 4. a S. R. Præside retractata & edita sub titulo *andervveitiger versuch einer hezer histoire* Helmstad. 1758. 4. quæ editio multis monumentis publicis auctior & nuper anno 1750. 4. *appendice* ditata est. Vitam viri sui pleni & pervicacis undique sollicite congessit, de libris ejus ex M. S. sibi lectis codicibus egit, & locum celebrem de circulatione sanguinis minori anno 1553. in Libro *de restitutione christianismi* editum inserit. Liceat hic quærere, si crudelior hic CALVINUS fuit, cur capite plexi in Saxonia Crypto Calvinistæ? carceri tot annis inclusis PEUCERUS?

FRANCESCO GARCIA CABERO *templador veterinario de la furia vulgar en defensa de la facultad*

dad veterinaria contra el disprezzo que de todos baza el D. FRANC. SUAREZ de RIBEIRO, Madriti 1727. 4. *

ALEX. MARTINEZ *reparos medicos*, Madriti 1727. 4. *

REMIGIO LOPEZ de UNZUETA *certo en que dice loque sente sopra el popel desagravio de la medicina*, Valladolid. 1727. 4. * vitiose scriptus titulus quem corrigere non potui.

GERH. STOER *ob es nöthig sey die praxin und chirurgie und apotheker kunst zu vereinigen*, Helmstad. 1727. 4. adversus GOELICKIUM.

J. HENRICI SCHULZE *historia medicinæ a rerum initio ad* a. u. c. 535. Lips. 1728. vir eruditissimus latine, græce, arabice, nummorum peritus, apprime gnarus veterum, meliori fortuna dignissimus, non infeliciter eam ipsam historiæ partem retractavit, in qua CLERICUS laboraverat, brevior & meliori ordine usus, addidit varia ad Chinensium, Malabarum, Ægyptiorum Medicina, quæ omnia leviter adtigerat CLERICUS, HIPPOCRATIS dogmata dilucide proposuit, in PLATONE varia invenit, ibi vulgo non reperta, ut effervescentiam salis acidi & lixivii. Accurate etiam ERASISTRATI theoriam tradidit. Ingenuitatem medicorum adseruit. Valde dolendum est periisse omnem spem de continuatione operis, cujus pars in hac raritate ejus studiis inprimis optabilis erat, qua Arabum historiam traditurus erat. EJ. *compendium historiæ medicæ a rerum initio ad* HADRIANI *excessum*, Hall. 1741. 8. CELSI hic, DIOSCORIDIS, ARETÆI, methodicorum, historia additur priori operi *de justa studii anatomici æstimatione* programma, Altdorf. 1720. 4. EJ. *de periergia in anatome evitanda* progr. ibid. 1720. 4. EJ. *vita* F. HOFMANNI, Hall. 1740. 4. EJ. *de artibus mutis* VIRGILII, Hall. 1742. EJ. *de experimentis medicis majori auspicio capitis*, ibid. 1741. In disputatione de *Helleborismis veterum*, & passim alibi historiam etiam adtigit. EJ. a morte *bibliotheca* prodiit Hall. 1745. 8.

J. G. GMELINI egregii chimici & pharmacopolæ *vita*, Tubing. 1728. fol.

J. G. GERET *nævi medicorum theologici ex historia literaria adumbrati*, VVeissenburg 1728. 4.

J. OOSTERDYCK SCHACHT *de arcto quo philosophia cum omnibus præsertim medicis scientiis nectitur vinculo*, Franeker 1728. fol.

J. GOTTHELF STEMLER *epistola probans, Doctorum medicinæ perfectum existere posse neminem nisi sit philosophiæ peritus*, Lips. 1728. 4.

EAN. PASSAVANT *de medico ejusque jure & privilegiis*, Basil. 1728. 4. docta disputatio.

Anno 1728. ceperunt edi, & hactenus continuantur *Raccolta d' opuscoli filologici & scientifichi*. Vitæ variæ medicorum ea collectione continentur, PACCHIONI, LANZONI, MICHELI, BARTHOLETTI, PETRI de ABANO.

J. CHRISTOPH. GÖTZ *scripta* G. E. STAHLII *aliorumque ad ejus mentem differentium serie chronologica* Ed. II. *accedit supplementum* I. *scripta ad hunc usque diem edita exhibens*, Noriberg. 1729. 4. Alios libros cum analysi & compendio, alios titulo tenus recensuit, conjunctis ad eam sectam etiam J. Z. PLATNERO, HENKELIO, aliisque minus publice Stahlianis.

D. ANTONIO de MONRAVA *antiquedad e Ribero impugnados*, Madrit 1729. 1730. 4. *

J. M. GROSS *bibliotheca hydrographica*, Noriberg. 1729. 4.

HENR. FRIDR. VVALTHERS *rühmliches denk und ehren mahl*, Lips. 1729. fol. *

HURLE *essay upon the state of physic in the old and nevv testament*, Lon. 1729. 8. *

J. CHRIST. TROPANNEGGER *Funeralia*, Dresd. 1729. fol.

GRÆME *essay of acquiring knovvledge in physic*, Lond. 1729. 8. *

HERM. von der HARDT *memoria* J. CAROLI SPIES Prof. Helmstadiensis, Helmst. 1729. 4.

CHRISTIAN EHRLICH *empiria denudata die entlarvete quaksalberey*, Hall. 1729. 4. De damnis oriundis ex toleratione empiriæ.

ELIÆ CAMERARII *epistola Taurinenses* ad historiam medicam omnino pertinent. EJ. disputatio *de medicinæ depradatione per philosophiam*, Tubing. 1731. 4.

Des Churf. in Sachsen confirmation der medicinischen societaet in Budissin, Dres. 1729. fol. *

DANIEM VINL *de medicina ejusque præstantia*, Traject. 1729. 4. EJ. *amœnitates philologico-medica*, Traject. 1730. 8. Pertinet & ipse ad litem MIDDLETONIANAM, & pro scopo habet ostendere medicos, & liberos fuisse & honoratos, clinicos in divisione artis præcipuum locum tenuisse, servos vero clinicorum fuisse pharmacopolas & chirurgos (propter quam ipsam, ut credebat, injuriam in VINKIUM scripsit PETRUS DU PUY.) Undique farraginem collegit, minus in recipiendis opinionibus difficilis. Ita ob antidoton Esdræ persua-

ſuadetur ESDRAM medicum fuiſſe. MICHAELEM de MONTAGNE, adeo celebrem ſcriptorem numquam vidit, & corrupto nomine citat MORTAIGNE.

CHR. STEPH. SCHEFFEL *de peregrinationibus philiatrorum* Gryphiſwald. 1730. 8. IDEM cum epiſtolis SCHELHAMMERI ejus viri vitam edidit.

MARTIN. GOTTH. LOESCHER *de medicorum meritis in Auguſtanam confeſſionem*, VVittemberg. 1730. 4.

J. QUINCY *lexicon phyſico-medicum*, Lond. 1730. 8.

D. RIBERO *reſtauration de la medicina antigua*, Madriti 1731.

CHRISTOPH. AUG. HEUMANNI venerabilis noſtri collegæ progr. *de eloquentia medici*; Gotting. 1731. 4.

J. GERHARDI VVAGNER *de matheſeos in medicina & præſertim practica utilitate*, Helmſtad. 1731. 4. EJ. *bedenken von des vvindmüllers curen*, Lubec. 1744. 4. EJ. *gedanken vvie die abnehmenden vortheile der praxis zu verbeſſern*, ibid. 1739. 4.

FRID. OTT. MENKE *comment. de vita, moribus, ſcriptis meritiſque* HIERONYMI FRACASTORII, Lipſ. 1731. 4.

Eodem anno in *actis Trivultinis* JOHANNES ASTRUC dedit ſchema hiſtoriæ Monſpelienſis omniumque in omnibus cathedris profeſſorum. Originem ponit ad annum 1120. & cathedrarum quatuor medicarum ad annum 1498. EJ. laudavimus pleniſſimum catalogum ſcriptorum de lue venera, qui in opere de eo morbo continetur.

HIER. DAV. GAUBII *or. de chemia artibus academicis inſerenda*, Leid. 1731. 4.

J. JAC. MANGET *bibliotheca ſcriptorum medicorum veterum & recentiorum*, Genev. 1731. fol. vol. 2. Bonus ſenex, cum hoc opus compilaret, octogenarius aut major fuit. Addidit LINDENIANIS vitas inprimis Italorum aut communicatas, aut ex recentioribus biographis TOPPIO, MONGITORIO, GIORNALE de' LETTERATI deſumtas, judicia etiam ex Actis Eruditorum Lipſienſibus adjecit, & in eo nimius fuit, quod etiam ipſa opuſcula medicorum recentiorum ex EPHEMERIDIBUS NAT. CUR. aliiſque *actorum* collectionibus operi, hinc juſto nimis grandeſcenti, inſeruit. Mendis ubique ſcatet. CRONENBURGIUS uno loco, altero DESSENIUS reperitur. VINCENTIUS ALSARIUS a CRUCE bis in una pagina exſtat. Sic LUCIUS a CLAF, SYMPHORIANUS, RIVINUS, THRIVERIUS, VARRO, VVOLFIUS, HUGO SENENSIS. Alia nomina ridicule corrupta VITI RIEDLINUS pro VITO RIEDLINO, &c.

Anno 1731. etiam edi cepit *commercium literarium phyſico-technicum Noricum*, quo continentur plurimæ novorum ad artem noſtram ſpectantium librorum cenſuræ & compendia, & vitæ medicorum, & novorum memoriæ.

GOTTLIEB STOLLE *anleitung zur hiſtorie der mediciniſchen gelahrheit*, Jen. 1731. 4. Bonus unice delectabatur hiſtoria literaria, & in hac ejus parte adjutus eſt CL. KAESTNERI opera, ad quem *pars ſpecialis* neque exigua portio partis generalis pertinet. Continet hiſtoriam primo medicinæ in univerſum, a rerum ortu, cum brevibus vitarum & opinionum compendiis. Deinde partes medicinæ anatomen, pathologiam, ſemeioticen, therapiam, pharmaciam, chirurgiam, diæteticen ſingulatim percurrit, earumque aliquos, qui ipſi præcipui viderentur, auctores eorumque vitas & inventa percurrit, multus in editionibus recenſendis inque vitis, multumque uſus biographis, & librorum catalogis. EJ. *hiſtorie der gelahrheit denen zum beſten die den freyen künſten und der philoſophie obliegen*, Jen. 1736. 4. aliqua ex parte ob phyſicos Libros hic pertinet.

BARTHOLOMÆI LAVAGNOLI *de uſu pravo & recto diſciplinarum optimarum in medicina* P. I. *de uſu chimia*, Patav. 1732. 4. Antiquitates chemiæ refutat. Chemicos auxiſſe medicinam, ſed nocuiſſe oſtendit, &c.

In *Actis Edimburgenſibus* non novorum ſolum librorum recenſiores, ſed brevia compendia novorum inventorum ſingulos ad annos continentur.

J. HENR. SCHUTTE *unterricht von den urſachen der krankheiten und des todes, von der arzneykunſt vvahren nutzen und ſcheinaerzten*, Soeſt 1732. 8. *

LUD. de NEUFVILLE & T. TRONCHIN *ſchema lexici medici* quod numquam prodiit Amſtelodami anno 1732. excuſum eſt.

J. CH. VVOLF *der entdekte falſarius und plagiarius d. i. gründliche nachricht vvieder* DAVID FRIEDELS *confiſcirte ſchriften*, Dreſd. 1732. 8.

J. CONR.

J. CONR. LOCHMAN *de theoria medica praxis præmittenda & præferenda*, Basil. 1732. 4.

J. AD. KULMUS *de quibusdam præjudiciis medicis*, Gedan. 1732. 4. Medicum obstetriciæ artis & chirurgiæ oportere peritum esse.

BALTHAS. VENATORIS *vita* PETRI de SPINA *cum* GEORG. CHR. JOHANNIS *adnotationibus & appendice de* PETRI de SPINA *junioris vita, meritis, obitu, amplissimaque progenie*, Biponti 1732. 4. Pl.

J. CASP. THYM vita cum descriptione *aquarum mineralium alsvvasser* prodiit Schvvednitz 1732. 8.

CHRIST. LUD. SCHEID historiographi Regis & Electoris nostri *laudatio funebris qua manibus* J. VALENTINI SCHEIDII *justa parentalia persolvit*, Argentor. 1732. fol.

FRANCIS. CLIFTON *the state of physic antient and modern briefly consider'd vvith a plan for improving it*, London 1732. 8. & cum titulo *état de la médicine pratique ancienne & moderne*, Paris 1742. 8. vol. 2. In prima parte continetur compendium historiæ medicæ satis ad FREINDII morem, neque absque vitiis. Nam THEOPHRASTUM generum facit ARISTOTELIS pag. 30. ARETÆUM malam tradidisse anatomen, CLEOPATRAM successores habuisse, pro exemplis sunt minus sollicitæ historiæ. Empiricos mire laudat, HIPPOCRATEM huic gregi adnumerat, adtractionem ab eo defensam fuisse adfirmat. GALENUM rejicit, quod ratiocinio praxin superstruxerit. Anatomicorum & chemicorum recentiorum industrium vituperat, laudat veterum prognosin, & balnea. Denique delineat methodum, qua possit in nosodochiis ad merum naturæ ductum historia morbi consignari cum exemplo tabulæ, laudat, cum BAGLIVIO legem, qua sanciretur, ut notabiles observationes chirurgorum & medicorum ad proprium collegium referentur, &c. Versioni, cujus auctor est A. des FONTAINES adjectæ sunt *Expériences sur le reméde de* JEAHNE STEPHENS *faites par* E. HALES.

FRANC. JOSEPH. GRIENVVALDT *album Bavariæ iatricæ*, Monach. 1733. 8. Scriptores patrios, eorum breves vitas & libros, aut disputationes editas & ineditas, recenset, obscuros plerosque aut viros aut libros, & non raro ex aliis catalogis repetitos, vehementer catholicus, qui FUSCSIUM omnium Bavavorum celeberrimum illaudatum relinquat, tamquam hæreticum.

JACOBI THOMASII posthuma dissertatio *de facultate medica quatenus gratiosa est* prodiit Schneebergæ 1733. 4. cura MICHAELIS ALBERTI.

J. FRIDERICUS SCHREIBER *vitam* FRIDERICI RUYSCHII anno 1732. Amstelodami 4. edidit cum meritorum Anatomicorum, Chirurgicorum, Practicorum, Botanicorum accurata censura, & adsignatis sæpe veris eorum inventoribus, quæ bonus senex optima fide sibi tribuebat.

An essay for abridging the study of physic, Londin. 1733. 8. Satyra est.

J. PHILIPPI BURGGRAU *lexicon medicum universale*, Francofurt. 1733. fol. Prima tantum pars insignis operis prodiit, qua literæ A & B continentur. Res autem ad praxin, anatomen, rem herbariam, voces medicas antiquorum scriptorum, nomina animalium, &c. hic exposuit, & practicam inprimis operis partem studiose perfecit.

Vita CHIRACI exstat in *Mémoires de l'Académie de Montpellier* 1733.

F. GOUEL *an medicina recens antiqua præstantior*, Paris. 1733. 4.

J. ROGERS *some observations vvherin* BOERHAAVE *is vindicated*, Lond. 1733. 8.

PETER du PUY *vermackelyckheden omtrent de vryheit der heelkonst*, Leyde 1733. 8. Contra VINKIUM, medicos vetustos chirurgos fuisse, & æque inter servos clinicos reperiri ac chirurgos, neque hic quidquam præcipui medicinam habere ostendere conatur. Ineruditus homo, qui cochleam auris a cochleari credit dictam fuisse.

JACOBI BRUCKER theologi, dudum, qui in historia literaria maximum laborem posuit, *Historia vitæ* ADOLPHORUM OCCONUM patris, filii, & nepotis & aliorum ad IX. usque Augustanorum medicorum edidit Augustæ Vindelicorum 1734. 4. Adjecit recusam LUCÆ SCHROEKII *Hygienen Augustanam*. In EJUSDEM *historia philosophica* plenissime repeриuntur quæ ad EMPEDOCLEM, PYTHAGORAM aliosque philosophos & medicos spectant, tum quæ ad PARACELSUM. In EJUSDEM *Pinacotheca virorum illustrium* quæ ab anno retro 1741. prodiit Augustæ Vind. fol. vitæ & icones celebrium medicorum F. HOFMANNI, L. HEISTERI, aliæque continentur ab ipsis auctoribus suppeditatæ. In EJ. *Ehrentempel deut-*

deutscher gelehrsamkeit ab anno 1747. edito 4. Augustæ Vind. medicorum seculorum XV. XVI. XVII. vitæ habentur H. CONRIGII, CONRADI GESNERI, JANI CORNARI, JOHANNIS POSTHII, T. REINESII, G. H. VVELSCHII, A PYRMINII GASSERI, floridaque elogia cum iconibus.

JOH. ZELLERI Archiatri *parentalia*, Tubing. 1734. fol.

J. ERNESTI STIEFF *Epistola de vita* DAVIDIS a GREBNER, Uratislav. 1734. 4.

GEORG. CRISTOPHORI DETHARDING *historiam morborum conscribendi fida & arcana methodus*, Rostoch. 1734. 4.

Memoria JOH. LINKII, Lipf. 1734. fol.

MARCI HEERFORDT PEKEL *de connubio theoria & praxeos in studio medico*, Havniæ 1734. 4.

GEO. PHIL. OLEARII *morale antidoton vulgo medicos nauseanti oppositum*, Lipf. 1734. 4.

REGNAULT *origine ancienne de la physique nouvelle* T. III. Amstelod. 1735. 8. & nisi fallor anno superiori Parisiis. Varia ad rem medicam habet, ad circulationem sanguinis, quam gloriam minus recte tribuit Jesuitæ HONORATO FABRI & alia id generis, nimis causæ suæ gentique & societati addictus.

CAR. FRID. HUNDERTMARK *de diis artis medicæ tutelaribus*, Lipf. 1735. 4. disputatio. EJ. *de incrementis medicinæ per expositionem ægrotorum*, Lipf. 1739. & 1749. 4. Plurima pertinentia ad artis historiam habent. Explicat versum VIRGILII de artibus mutis, nempe ingloriis. Templum ÆSCULAPII, decubitum in templo describit. Ostendit eum Deum certis satis & apud alios medicos probatis medicamentis usum, &c.

J. ADAMI MORASCH *Biographia* 1735. 4. Auctor ni fallor D. GRIENVVALDT, quem dixi.

EDUARDI VVILMOT *oratio anniversaria ex* G. HARVEII *instituto* habita, Londin 1735. 4.

GOTTFR. CHR. ROHTE *de nominibus & vocabulis quibus medicos eorumque artem appellarunt veteres Germani disquisitio philologica*, Helmstad. 1735. 8. *

HENRICI LAMPE *de honoribus, privilegiis & juribus singularibus medicorum*, Groning. 1736. 4. Erudita Jurisconsulti dissertatio, qua ostenditur, artem apud Romanos liberalem fuisse, & de archiatris, *periodeutis* doctoribus medicinæ, omnique medicorum statu ab antiquis retro temporibus monumenta habentur.

MICH. HENR. REINHARD *de medicinæ originibus sacris*, Torgau 1736. 4. *

FL. FRIDERICI HEISTERI (LAUR. filii) *apologia pro medicis atheismi accusatis*, Amstelod. 1736. 8. HIPPOCRATE nempe, GALENO, CARDANO, TAURELLO, VANINO, BROVVNIO.

Lettre d'un médecin de la faculté sur ce que c'est que le brigandage de la médecine, Paris 1736. . . . * An forte practice potius scriptus libellus?

JUSTI GODOFREDI GUNZ *de auctore operis de re medica vulgo* PLINIO VALERIANO *adscripti*, Lipf. 1736. *de facibus in sacris* ÆSCULAPII, ibid. 1737.

CAR. LINNÆI & J. F. SEGUIER *bibliothecas botanicas* non repetimus.

J. DIEDERICI VVINKLER de LUCA *Evangelista medico*, Lip. 1736. 4.

DANIEL de SUPERVILLE *gedanken von quaksalbern medicis und patienten*, Stettin 1736.

PETRI GERIKE *abhandlung von der heilungs gelahrheit*, VVolfenbuttel 1736. 4. EJUSD. dissertatio *de scholis & institutis medicis in Græcia & Ægypto*, Helmst. 1748. & *de inventoribus artis gymnasticæ*, ibid. 1748. quam tribuit HIPPOCRATI. In *chemia* sua historiam etiam artis dat.

J. MORAND *eloge de M.* MARECHAL, Paris 1737.

POLYCARPI GOTTLIEB SCHACHER *funeralia*, Lipf. 1737. fol.

VALENTINI ERNESTI LOESCHERI junioris *medici insignes humanitatis studiorum vindices*, Dresd. 1737. 4.

QUIRINI GOTTFRIED SCHACHER *de jurisconsulto medico*, Lipf. 1737. 4.

J. JAC. KIRSTEN *de physiologia ortu & progressu*, Altd. 1737. 4. EJ. *de sincero medico*, ibid. 1736

ALBERTI SCHULTENS *oratio in obitum* HERMANNI BOERHAAVE, Leid 1738. 4.

GEORG. HENRICH BEHR *lexicon physico chymico medicum reale*, Argentor. 1738. 4.

Gedanken von den ursachen des heutigen verfalls der edlen medicin und unmassgebliche vorschläge denenselben abzuhelfen, Danzig 1738. 4.

J. GEORGII SCHERTZII nomine edita *vita* JOH. SALZMANNI, Argentor. 1738. fol.

C. JOH. de BRUAZ *de vera artis medicæ æstimatione*, Leid. 1738. 4.

Memoria ADAMI LIMPRECHT, 1738. 4. & in E. N. C.

GEORGII PHILIPPI MICHAEL *usus & abusus medicinæ in republica*, Marburg. 1738. 4.

N. ANDRY *lettres de* CLEON *à* EUDOXE *touchant la préeminence de la médecine sur la chirurgie*, Paris 1738. 12. Alibi laudavi, neque nunc repetam scripta numerosa quæ ad litem medicorum Parisinorum cum chirurgis pertinent. Jam apud ARISTOTELEM medicos architectonicos chirurgorum directores detexit, &c.

POLYCARPI FRIDERICI SCHACHER *de feminis ex arte medica claris*, Lipſ. 1738. 4.

LOUIS de SANTEUIL *les propriétés de la médicine par raport à la vie civile*, Paris 1739. 12. etiam citatus est. Contra eum libellum asper alter exstat *mémoire en quoi peut consister la préeminence de la médecine sur la chirurgie*, Paris . . . 4. Nimius omnino, qui chirurgos Romæ liberos fuisse, cum medici servi essent, ausus est scribere.

THOM BERNARD BERTRAND, *Ergo ars medicandi tota in observationibus*, Parisſ. 1739. 4.

ABR. JOAN dissertatio *refellens communem objectionem quod medicina sit ars mere conjecturalis*, Erfurt. 1739. 4. *

Ars dirigendæ mentis ad rerum .... physicarum cognitionem, Venet. 1739. 8. *

NICOLO GRANITI *dell' antica e moderna medicina*, Venet. 1739. 4. *

Physic is a jest an humour a vvhim a mere fashion, London 1739. 8.

VVILH. HANNÆI dissertatio *de tardo medicinæ progressu*, Hafniæ 1739. 4.

VALERII ANDREÆ, AUBERTI MIRÆI, & FRANCISCI SVVEERTII *bibliotheca belgica cura & studio* J. FRANCISCI FOPPENS Canonici, Bruxellis 1739. 4. vol. 2. recusa est, ad medicinam fere inutilis est, & librorum mera nomina habet.

J. B. PAITONI *de vita & meritis* FABRICII BARTHOLETI *commentarius*, Venet. 1740. 8. in *opusculis* recusus.

EDUARDI MILVVARD *circular letter desiring assistence in compiling a history of physic*, Londin. 1740. 8. * Exitum desideratum non invenit. EJ. TRALLIANUS *redivivus* huc referri potest, Londini 1734. 8. editus, sed ex practicis repetendus.

EDUARD RIBE *tal om nytta som physiquen hafvver vvid suikdomars igenkiännande och botande*, Stokholm 1740. 8. In *actis societatis* ejus anni O. RUDBEKII junioris, & in dissertatione CL. LINNÆI de horto Upsaliensi utriusque RUDBEKII historia exstat.

In VVILH. BECKET *collection of chirurgical tracts* exstat fragmentum *introductionis to the history of physic and surgery*, partem majorem operis quod abjecit, cedens MILVVARDO. Catalogum habet codicum medicorum in Bibliotheca Soc. Reg. exstantium, maxime Anglicorum. IDEM anno 1722. 8. seorsim ediderat *inquiry into the antiquity of touching for the kingsevil*.

PHIL. FRID. GARMANNI *de Diis medicis ad* OVID. *Met.* I. 321. & CORN. CELSI *medic. præf.* Misenæ 1740. 4.

Health restored or the triumph of nature over physick Doctors and apothecaries, Lond. 1740. 8. *

ERHARDI REUSCH *invitatio ad* E. F. HEISTERI *or. de hortorum academicorum utilitate*, Helmst. 1740. 4. habet celebrium botanicorum & fautorum botanices historias.

JOH. VVOLFGANGI KIPPING *allocutio qua luctum* LAURENTII HEISTERI *ex filii* E. FRIDERICI *obitu levare molitus est*, Helmst. 1740. 4. *& supremum honoris & amoris officium* EIDEM dictum ibid. *Justa funeri* BRANDAMI MEIBOMII *persoluta*, ibid. 1740. 4.

BENEDICTI GOTTLOB CLAUSEVVITZ *de* LUCA *Evangelista medico*, Hall. 1740. 4.

N. KETEL *de medici clinici officio*, Ultraject. 1740. 4.

Cum PALLADII editione a J. S. BERNARD adornata catalogus non brevis chemicorum exstat.

CHRISTIAN VVILHELM KAESTNER *medicinisches gelehrten lexicon*, Jen. 1740. 4. Eorum medicorum vitæ sunt, qui mortem jam obiverunt cum scriptorum præcipuorum catalogo. Magis ex scriptis aliorum, quam ex ipsis visis auctoribus pleraque sumta sunt, & in exoticis imprimis hominibus Kæstnerus parcior est. EJ. *kurzer begrif histoire der medicinischen gelahrheit*, Hall. 1743. & 1748. 8. De scriptoribus historiæ medicæ legi meretur, tum in compendio antiquæ medicinæ. In inventis minus felix est. Sceleti utriusque saxus diversitatem quis tribuerit B. S. ALBINO veris inventis abunde diviti? Quis laudat C. STEPHANUM quod œsophagum & asperam arteriam per duo foramina delabi monuerit p. 241? COLUMBUM quod pleuram duplicem fecerit? EJ. *bibliotheca medica* Jen. 1746. 8. Adparet

ret optimum virum in historia inprimis medica ornanda vitam suam trivisse. Hoc libello fere ea brevius repetit, quæ apud STOLLIUM sunt ordine fere eodem, & ad singula capita conjectis nonnullis, paucis scriptoribus, cum judiciis. In selectu judicium, in exteris scriptoribus abundantiam alii desiderarunt.

J. ERNESTI HEBENSTREIT *Progr. de archiatris & professoribus*, Lipf. 1741. EJUS *progr. ad* PLATNERI *orationem anniversariam*, Lipf. 1748.

CHRIST. ROSE *de* AUGUSTO *contraria medicina curato*, Hall. 1741. Conjecturam habet de CAMELIO, qui ante MUSAM AUGUSTI medicus fuerit, ab HARDUINO propositam, sed ornatiorem.

MICH. ANTON KAISER *de medicina empirica veteris atque hodierna diversitate*, Helmst. 1741.

JOH. ROVVE *currus medicina triumphalis seu specimen in medicina laudem, medici honorem*, Leid. 1741. 4. *

J. PAUL FINCKE *disquisitio cur ordo medicorum gratiosus dicatur*, Lubec. 1741. 4.

JAMES BODLEY *critical essays upon the vvorks of physicians*, Lond. 1741. 8. *

OL. RUDBEKII *oratio funebris*, Upsal. 1741. 4.

J. M. D. R. *Bibliothèque des philosophes chymiques*, Paris. 1741. 3. tom.

SIM. PETRI GASSER *invitatio ad justa exsequiarum funeri* FRID. HOFMANNI *solvenda*, Hall. 1742. fol.

BENJAMEN HOADLEY *oratio anniversaria in theatro collegii medici Londin. ex* HARVEI *instituto habita*, Lond. 1742. 4. Omnes istæ orationes munificos viros feminasque laudat, a quibus collegium medicum ditatum est.

Vita BELLINI exstat cum *orationibus*, Venet. 1742. 8. editis.

CHR. FRID. HEMPELS *sendschreiben von den herühmtem familien der aerzte*, Hall. 1742. 8. *

J. G. *Dictionaire médicinal*, Bruxell. 1742. 8. *

J. FRID. CARTHEUSER *de erroribus practicis ex falsa atiologia promanantibus*, Francof. ad Viadr. 1742. 4. EJ. *bonum theoreticum esse etiam bonum practicum*, ibid. 1743.

Histoire de la philosophie Hermétique avec un catalogue raisonné des auteurs qui ont écrit sur cette science. Paris. 1742. vol. 3. 12. * An idem liber dictus ad 1741?

J. LUC. ELZMANN *officium medici coram agris*, Syvæducis 1743. 8. *

BENJ. VVOLF. GINTZBURGER eruditi judæi, *medicina ex talmudicis illustrata*, Gotting. 1743. 4.

J. JUNKER *de certitudine medicina in genere*, Hall. 1743. 4.

A. E. BUCHNER *de influxu chymia in medicinam*, Erfurt. 1743. 4.

DAVID BARNVVASSER *an in medicina practica fortuna requiratur*, Francof. Viadr. 1743. 4.

F. E. BRUKMAN *bibliotheca animalis oder verzeichnüss von den meisten schriften son von thieren handeln*, VVolfenbüttel 1743. 8. & continuatio *bibliotheca animalis*, ibid. 1747. 8.

VVILHELMUS BURTON (sed priorem editionem anonymus edidit) *account of the life and vvritings of* BOERHAAVE, Londin. 1743. 8. & 1746. 8. scriptum est hoc elogium anno 1741. Continet historiam vitæ CL. viri, tum scriptorum catalogum, & epistolas aliquas ad C. MORTIMER.

G. RUD. BOEHMER *de difficultatibus in medicina addiscenda*, Lipf. 1743. 4.

J. BRUHIER *mémoire pour servir à l'histoire de* SYLVA, Paris. 1744. 8.

HERMANNI VENEMA *oratio funebris in memoriam* VVIERI GUIL. MUYS, Franeker, 1744. fol.

VVIGANDI RAHLER *vita* ENRICI CORDI, Rinteln 1744. 4.

GOTTLOB FRID. GUDEN *gedenkmahl* D. DAVID SAMUEL KULAS *physici zu Malmoe*, Görliz 1744. 4.

ILL. soceri H. FR. TEICHMEYER *progr. funebre*, Jan. 1744. fol.

Königl. Prussische general medicinische ordnung fur Schlesien und Glatz samt constitution zvveyer collegiorum medicorum & sanitatis, Breslau 1744. 4.

FRANC. ADAM VVOLF de VVINTER *de cautione in observationibus physico-medicis adhibenda*, Altorf. 1744. 4.

FRIDERICI VVILH. KRAFT *de pietate obstetricum & medicorum*, Jen. 1744 4.

J. GOTTLOB STOER *de theologorum in metallurgiam meritis*, Lipf. 1744. 4. *

JANI PLANCI vita FABII COLUMNÆ cum nova editione *phytobasani* prodiit, Floren^t. 1744. 4. Addidit Academiæ Lynceorum historiam, contra quam DOMINICUS VANDELLI Mutinæ anno 1746. 4. edidit *considerazione sopra la notizia degli Accademici Lincei scritta dal* S. G. BIANCHI, qua carpitur PLANCUS, quod multos LYNCEOS omiserit. Cumque sub nomine SIMONIS COSMOPOLITÆ respondisset BIANCHUS, VANDELLIUS sub titulo CYRIACI SINCERI Modonensis *litteris* octo denuo aliqua respondit. Parum huc pertinent, nisi velis historiam inventorum telescopiorum, & ad LYNCEOS aliqua.

Vita J. H. de HEUSCHER a CL. HAENELIO scripta cum ejus viri operibus omnibus, Lips. 1745. 4.

FRIDERICI VVIEDENBURGII *elogium* J. HENRICI SCHULZII, Hall. 1745.

LUDOVICI MICHAELIS DIETERICHS *de thesi* BOERHAAVIANA *functio lege mechanica fit & per eam tantum explicari potest*, Ratisbon. 1745. 4.

R. JAMES *medicinal dictionary*, Lond. 1745. fol. gallice versum a DIDEROTO, celebri ut fertur Deista, aliisque prodiit, Paris. vol. 6. in fol. anno 1747. 1748. Initium fit ab ipsa, satis longa, medicinæ historia cum vitis præcipuorum medicorum & commendatione simplicitatis in ea arte. Ipsum opus habet omnem artis ambitum compilatum, chemiam ex BOERRAAVIO, præsagia ex HIPPOCRATE, praxin ex BOERHAAVIO & HOFMANNO, anatomen ex J. B. VVINSLOVV, chirurgiam ex HEISTERO. Desidero certe selectum, fontesque meliores, neque tot aut inutilia, aut aperte falsa, ut pestem Leidensem, quæ Leidæ sævierit, quam BOERHAAVIUS proprio libro descripserit.

J. AD. KULMUS viri doctissimi *programma funebre*, Gedan. 1745. fol.

NICOLAI SCANAGATI *de* ALEXANDRO KNIPSMACOPPE *& de remediis ab eo maxime illustratis commentarium*, Patav. 1745. 4. Vitam ALEXANDRI & elogia continet.

ANTONII le CAMUS *amphitheatrum medicum*, Paris. 1745. 4. Ad historiam PERRALTI & SAVOTI, laudesque nonnullorum primariorum medicorum Gallicorum nostri ævi pertinet.

CHRISTOP. FRID. AYERMANN *programma funebre ad mortem* HEINSINGII, Giess. 1745. 4.

J. HEERONYMI KNIPHOF *de manuscriptis præcipue medicis Erfordiensibus*, Erf. 1745. 4.

CAROLI GIANELA *Epistola ad* MORGAGNUM *de legendorum librorum medicorum ratione instituenda*, Venet. 1746. 8. Bibliotheca medica brevis, initio in practicis facto, & dato consilio, ut ab HIPPOCRATE legendi fiat initium. Inde percurrit reliquas artis partes. Multa certe ingenuus desidero. Quis ferat inter obstetricios scriptores laudatum de MAUBRAY? CÆSALPINI Libros anatomicos anno 1559. scriptos, laudem primarum figurarum tributam C. STEPHANO, ductus thoracici inventum adscriptum JOHANNI van HORNE, LAMBERTUM VELTHUYSEN laudatum inter anatomicos, OTHONEM pro TACHENIO citatum, &c?

J. JACOBI REISKE *observationes medicæ ex Arabum monumentis*, Leid. 1746. 4. Discipulus ALBERTI SCHULTENS multa hic ex fontibus Arabicis ad historiam medicam confert. Variolas in Arabiam anno 572. advenisse. De meritis medicis pseudo prophetæ MUHAMMED. De ABU OSEIBAH vitarum illustrium Arabum scriptore.

NICOLAI ROSEN *tal om en opartisk och foernuftig medici förnamste göromal*, Stokholm 1746. 8. Medici officia recenset, anatomes, physiologiæ, mechanices, cognitionem, & varia civibus suis consilia ad illustrandam medicinam aperit.

J. CAROLI VVILLELMI MOEHSEN *Epistola I. de M. S. medicis quæ inter codices B. Regiæ Berolinensis adservantur*, Berol. 1746. *Epistola* II. ibid. 1747. 4. De codicibus chemicorum hieroglyphicis & necessitate colorum. De codice M. S. operis RHAZIS ad ALMANSOREM. De codice J. PLATEARII. De horto Eystettensi, horto sicco J. S. ELSHOLZII, &c.

ABRAHAMI BAECK *tal om nyttan som tilflyter läkerckonsten af en vvoal inrättat Lazaret i Stokholm*, Holm. 1746. 8. Ostendit quam necesse sit nosodochium esse, in quo causæ morborum & mortium ex dissectionibus patefiant: in quo clinici medici morbos observare discant & curare, specifica remedia explorentur, &c. Medicinæ in Suecia statum describit, & cupit emendatum.

FRIDERICI VVINTER *oratio de certitudine in medicina*, Leovard. 1746. fol.

In BOUILLET *suite des élemens de médecine* anno 1746. excusa defenditur certitudo artis medicæ.

J. ERN. KAPPII *programma funebre* AUG. FRID. VVALTHERI *memoriæ conservatum*, Lips. 1746. fol. & J. ZACHAR. PLATNERI *programma quo memoria* A. F. VVALTHERI *oratione anniversaria excolenda indicatur*, ibid. 1747. & C. G. LUDVVIG *panegyricus in* VVALTHERUM, ibid. 1747. 4.

GUILIELMI BATTIE *oratio anniversaria* HARVEIANA, Londin. 1746. 4.

J. GOTTFR. GEISLER *de* PHOTII *scientia medica dissertatio*, Lips. 1746. 4.

Memoria JOH. CASP. KUCHLERI, Lips. 1746. fol.

JAC. NICOLAI VVEISS *de re medica veterum Græcorum*, Altdorf. 1746. Incubationis habet historiam.

JOHN BARKER *essay on the agreement betvvixt antient and modern physicians*, London. 1747. 8. gallice versum a R. SCHOMBERG cum titulo *Essay sur la conformité de la médecine des anciens & des modernes*, Amstelod. 1749 8. Et huc & ad praxin potest revocari. Scopus est ostendere, medicinam firmis legibus niti, & modum quo acuti morbi sanantur, eumdem apud HIPPOCRATEM, GALENUM, SYDENHAMIUM & BOERRAAVIUM esse, artificiales vero methodos omnes brevis ævi fuisse, eamque opinionem per singula auxilia demonstrat.

Essai sur le caractère du grand médecin ou éloge critique de BOERHAAVE, Cologne (Leide) 1747. 8. Auctor est D. MATY. Laudes BOERHAAVII habet absque adulatione, neque exigua, quæ in ejus viri eruditione vitia fuerunt, dissimulat. Inventa tamen singulatim non æque enumerat.

Collegii medici Brunsvicensis novæ leges, certe saluberrimæ & medico ordini honorificentissimæ anno 1747. fol. editæ sunt, illique collegio omnis medicina, chirurgia & pharmacia in ditionibus Brunsvicensibus subjecta.

Hoc anno in Belgio JULIANUS OFFRAI de la METTRIE edidit *la faculté vengée* amaram satyram in illepidam comœdiam congestam, contra medicos Parisienses. Successit majus opus anno 1748. sub titulo *ouvrage de Penelope ou Machiavel en médecine par* ALETHEIUS DEMETRIUS. Totam equidem medicam artem percurrit, & nihil inculpatum dimittit, in BOERHAAVIUM, LINNÆUM, VVINSLOVVUM, Gallos medicos omnes injurius, ignarus ipse, qui ignoret C. MAGATUM, G. FABRICIUM HILDANUM, H. FABRICIUM ab AQUAPENDENTE & D. de MARCHETTIS medicos fuisse, eosque pro chirurgis omnes habeat. In *palinodia* secundi tomi medicos defendit multum usus *Bibliotheca* quæ vocatur *raisonnée*. Anno 1749. 8. successit *suplément à l'ouvrage de Penelope*. Hoc inprimis libello Parisinos medicos, ASTRUC, FERREIN, (ut SENACO gratificetur), SYLVA & BOUILLAC exagitat, neque verus, neque æquus cuiquam.

Programma funebre in memoriam J. F. CRELLII, Helmstad. 1747. fol.

FRANCISCI RONCALLI *Europa medicina* 1747. fol. edita continet epistolas auctoris ad varios Europæ medicos, per quas e singulis statum medicinæ novaque inventa patriæ suæ conatus est addiscere. Aliqui non responderunt, alii bene & utiliter, inprimis Itali, A. PASTÆ, M. GHISI, J. CALVI, ARC. CAPELLI, ANT. FORMICÆ, MARCI FLORI, J. C. RIEGERI bonæ sunt epistolæ. Ex libris etiam decerpsit methodos, quas credebat in quavis regione inprimis in usu esse.

Programma funebre in obitum J. Z. PLATNER, Lips. 1747. fol. BENIAMINI BOEHMERI *panegyricus* PLATNERO *dictus*, ibid. 1748. 4. Eamdem vitam cum opusculis PLATNERIANIS dedit CL. ERNESTUS, Lips. 1749. 4.

RUD. AUG. BEHRENS *de felicitate medicorum aucta in terris Brunsvicensibus*, Brunsvvic. 1747. 4. Laudat novas leges & nova privilegia collegii medici Brunsvicensis. Sed latius excurrit, & fabellas medicis ob servitudinem Romanam objectas dissipat.

FR. GOTTL. JACOBI *specimen philosophiæ* HIPPOCRATICÆ Lips. 1747. 4.

JAC. HAVVLEY *oratio anniversaria* HARVEIANA, Londin. 1747. 4. Ejusdem scopi ut reliquæ, ut laudentur, qui medicum collegium ditarunt.

CHRISTIANI ALBERTI GOTTLIEB GRUNER *consilium pro bibliotheca physiologica scribenda*, Altdorf. 1747. 4.

FRIDERICI LESSER *vita* J. THALII celebris Northusani Germanice prodiit 1747. 4. EJ. *ehrengedächtnüss* CHRISTOPH. CONRAD SICELII, Northus. 1748. 4.

Hoc anno cepit edere CL. FRIDERICUS BORNER *nachrichten von den vornemsten lebens umstaenden und schriften itzlebender aerzte und naturforscher in und um Deutschland*, cujus operis 5. decades & 50. omnino vitæ medicorum prodierunt, pleræque ab ipsis medicis submissæ.

Leben J. HENRICH BUSCHERS, Brunsvvic. 1748. 4.

GEORG

GEORG. VVILHELM STOELLERS *lében* 1748. 8. J. G. GMELINI opus, quo vitam celebris ob peregrinationem in ultimam Asiam & primam Americam botanici descripsit, & fabellas admistas exterminavit.

GIO. GIROLAMO CARLI *scritture intorno a varie operette del* S. D. GIOV. PAOLO SIMONE BIANCHI *di Rimini* T. I. Florent. 1749. 8. Eristicum scriptum, quo editos in propriam laudem libellos & alia PLANCO objicit.

J. BARROVV *Dictionarium medicum universale*, Londin. 1749. 8. *

PHILIPPI CONRADI FABRICII *de autopsia utilitate & præstantia*, Helmstad. 1748. 4. Theoriarum etiam mathematicarum infirmitatem exagitat, & nihil gratis aut præter sensuum testimonium recipi debere ostendit. EJ. *de insignibus incrementis qua scientia medica fundationi academicarum accepta refert*, Helmstad. 1749. 4. Multa melius & integrius in Academia, multa ibi unice doceri ostendit.

C. FRID. KALTSCHMIDT *chirurgia medicis vindicata*, Jen. 1749. 4. programma.

VVILH. LEVVIS *oratio habita in dedicatione bibliotheca* RATELEFFIANÆ, Londin. 1749. 4. *

Ironic and serious discourses on physic, Lond. 1749. 8. Satyræ quatuor in artem medicam, tum dissertatio de origine tituli doctoris & de medicamento STEPHANIANO.

Vita J. G. GMELINI memorabilis utique ob longa & felicissima itinera in Asiam orientalem ad augendam rem naturalem suscepta prodiit Tubingæ 1749. fol. ibid. 1750. 8. & Germanice, Gotting. 1750. 8.

Lettre d'un médecin de Montpellier à M. C. D. F. *au sujet de l'examen de* M. LOUIS, Paris. 1749. 4. Exagitat mores & ignorantiam primi chirurgi, qui publico examine, aut disputatione potius, gradum chirurgi academici meruit.

THOMAS KNIGTHS *reflexions upon catholicons*, Londin. 1749. 8. potius ad praxin pertinet.

MICHAELIS GOTTL. AGNETHLER LAURENTIUS JOHANNES NEPOMUCENUS REEN *plagii Literarii convictus*, Hall. 1750. 4. Contra exscriptorem disputationum Halensium, quas in unam suam, Harderovici defensam, constipaverat.

ERNST GOTTFRID KURELLA *entdekung der maximen ohne zeitverlust und mühe ein berümter arzt zu vverden*, Hall. 1750. 8. Malas artes recenset, quibus in Germania ad famam & gratiam pervenitur.

J. LUD. QUENTIN *de vita & meritis* MELCHIORIS FENDII, Helmstad. 1750. 4.

ARCUDII CAPELLI *de vita* SANCT. SANCTORII, Venet. 1750. 4. *

B. DAV. MAUCHARD *de meritis* J. TAYLOR, Tubing. 1750. 4.

Nullus esset finis libri, si omnia subsidia historiæ medicinæ hic enumerare vellem. Omnis fere historia huc pertinet. Plerisque editionibus *operum omnium* vitæ auctorum adjectæ sunt. Biographi omnes huc faciunt, quorum paucos enumero, quod iis plurimum sim usus. JANUM NICIUM ERYTHRÆUM, Elogia Thuanea, SCÆVOLÆ SALMERTHANI elogia Pictavii 1600. 8. &c.

THOMÆ STANLY *history and lives of philosophers*, Lond. 1655. fol. 1687. fol. & alias excusa est.

PAULI FREHERI *theatrum virorum eruditorum*, Norimberg 1688. fol. non legi.

Neque J. MOELLERI *Cimbriam literatam seu scriptores Ducatus Slesvvicensis & Holsatici*, Slesvvic. 1687. 4. Hafniæ 1744. fol.

Levens beschryvinge van beroemde Mannen, Amstelod. 1730. &c.

Biographiæ vero a S. R. GOETTENIO, a CL. RAHTLEF, & STRODTMANNO editæ ad manus fuerunt.

Beyträge zur historie der gelehrheit, cujus libri tomi 5. nuper Hamburgi prodierunt. CL. NICERON *Mémoires* seu vitas eruditorum vol. 40. Parisiis editas passim exhibui. Porro J. S. MAITTAIRE *annales typographici*. JOS. AMES *typographical antiquities*, Lond. 1749. JAC. FRID. REIMANN *bibliothecam acroamaticam*, Hanoveræ 1712. 8. huc pertinent Dictionaria illa vastiora BAYLEI, L. MORERI, JOECHERI, CHAUVIN, HARRISII inprimis & E. CHAMBERS huc faciunt. Diaria omnia, & inprimis JOURNAL *des* SAVANS, *Acta literaria Suecica*, *Acta Danica*, *Acta Balthica*, *Bibliothèque Raisonnée*, J. CINELLI CALVOLI *biblioteca volante* cujus novam editionem anno 1746. Venet. 4. recusam nondum vidi. Academiarum historiæ huc utiliter faciunt, inter quas valde desideravi VVOODII *Athenas Oxonienses*, NICOLAI COMMENI PAPADOPULI *historiam Gymnasii Patavini*, Venet. 1726. fol. ANTONII etiam

etiam MONGITORIS *bibliothecam Siculam*, Panorm. 1708. fol. J. CASP. ZEUMERI *vita professorum Jenensium*, Jen. 1711. 8. aliaque infinita nullus finis est repetere. Ne catalogos quidem librorum sprevi, ut simus tamen memores sæpissime vitiosos ibi annos ex incuria typographorum recenseri. Huc *Bibliotheca* RIVINIANA, Lips. 1723. 8. Catalogus Bibliopolii ENDTERIANI, Norimb. 1695. 12. *Bibliotheca* UFFENBACHIANA, Francof. 1731. 8. aliquot vol. sed valde vitiosa. FR. de SEINE *bibliotheca Slusiana*, Rom. 1690. 4. *Bibliotheca* HERMANNI BOERHAAVE, Leid. 1739. 8. *Bibliotheca* LEHMANNI Lipsiensis P. Lips. 1740. 8. *Bibliotheca* HARLEIANA, Londin. 1743. 4. vol. 8. *Bibliotheca* BURCKHARDIANA eximia ista & optimo ordine disposita VVolfenbuttel 1745. vol. 2. *Bibliotheca* VVALTHERIANA, Lips. 1747. 8. *Bibliotheca* HAENELIANA Lips. 1747. 8. cum CL. viri vita. *Bibliotheca* PLATNERIANA, Lips. 1749. 1750. 8. vol. 3. qua inprimis ut recentissima & pene plenissima multum usus sum.

In *dissertazioni epistolari del* D. ANTONIO FELICI Venet. 1748. 8. editis *prima* est de augmentis & remoris medicinæ, vitiis medicorum, idea societatis medicæ: *altera*, quod prima principia corporum cognosci nequeant.

CASP. GEORGII MIEG *vita* VVILHELMI BERNHARDI NEBEL, Heidelberg. 1748. 4.

Raccolta del medico carteggio passato fra D. ANTON. FRANCESCO SIMONELLI *e* BARTOLOMEO NOVELLI *intorno alla cura d'una tisichezza*, Jesi 1749. 4. *

RUDOLF. AUGUST. NOLTEN *de juribus medicorum in Ducatu Brunsvvicensi*, VVolfenbutt. 1750. 4.

FRIDERICI BOERNER de ALEXANDRO BENEDICTO *medicinæ instauratore*, Brunsvvic. 1751. 4.

Iatro-rapsodia, Londin. 1751. 8. Satyra in qua veteres medici laudantur, recentiores exagitantur.

FINIS.